

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

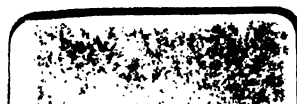
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

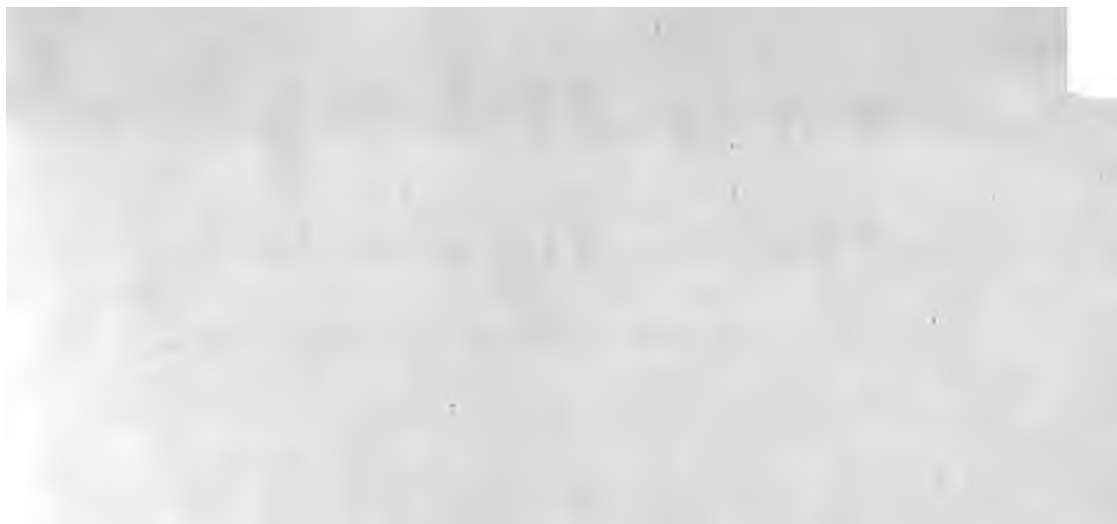

600084226R

HL

LEXICON
ISLANDICO-LATINO-DANICUM
BIÖRNONIS HALDORSONII.

Biörn Haldorsens islandske Lexikon.

EX MANUSCRIPTIS LEGATI ARNA-MAGNÆANI

CURA

R. K. RASKII EDITUM.

PRÆFATUS EST P. E. MÜLLER.

VOL. I.

HAVNIÆ MDCCCXIV.

APUD J. H. SCHUBOTHUM, AULÆ REGIÆ BIBLIOPOLAM.

TYPIS VIDUÆ HÖECKE.

303... 79.

P r æ f a t i o.

F o r e r i n d r i n g.

Ad Lectorem.

Qvo lætiora incrementa antiquitatum borealium studium et in hisce regnis et in vicina Germania per aliquot lustra coeperat; tanto magis a viris doctis ea desiderabatur librorum supellex, cujus ope vetusta gentis arctoæ lingua facilius addisceretur. Hanc vero linguam non fuisse diversam ab ea, quæ a Norvegia in Islandiam cum primis colonis sub finem sæculi noni p. C. n. migraverat, et, modo paulisper immutata, inprimis in parte insulæ interiorē adhucdum viger, inter omnes hujus rei peritos hodie constat. Juvenis itaque acutissimus atque harum litterarum diligentissimus perscrutator R. K. Rask Fionia-Danus rem fecit omnibus litterarum borealium studiosis gratissimam, dum rudimenta lingvæ islandicæ ita sermone vernaculo traderet, ut vetustiorum autorum licet indigenarum in eodem genere conamina longe superaverit. Hinc novum inter nos exarsit desiderium Lexici cujusdam islandici, quod miras lingvæ proavitæ opes fideliter explicaret. Jamdudum aderant quidem tria vocabularia: Magni Olavii specimen lexici runici ed. D. Olaus Wormius Hafn. 1650 fol. Lexicon islandicum vel lingvæ septentrionalis dictionarium a Gudmundo Andræ Islando ed. P. Resenius, Hafn. 1683 in 4. Olai Verelii index lingvæ veteris scytho scandicæ sive gothicæ ex vetusti ævi monumentis collectus atque opera O. Rudbecki editus, Upsalæ 1691 fol. In his autem omnibus vix decimam habemus verborum islandicorum partem, omnia præterea horum librorum exemplaria jamdudum tabernas bibliopolarum reliquerunt, et in paucis bibliothecis adhucdum latitantia vix auro possunt parari. Editiones quidem operum Islandicorum in Svecia sæculo decimo septimo factæ brevioribus interdum vocum indicibus gaudent. Multæ quoque voces islandicæ sub finem sæculi superioris in istis egregiis indicibus fuere explicatæ, quos sevir, ex legato Magnæano ad antiquitates septentrionales evulgandas constituti, editionibus veterum monumentorum adjungi

Til Læseren.

Jo mere Ensten til at kjende Nordens Hedenold er saavel hos os, som hos vore germaniske Naboer, i de senere Aar bleven gjenoplivet; desto mere savnede de Lærde saadanne litteraire Hjælpemidler, ved hvilke Nordens Oldsprog lettere kunde læres. Alle Sagskundige ere enige om, at hint Sprog ikke var forskjelligt fra det, som Nynbyggerne i det niende Aarhundrede bragte med sig fra Norge til Island, og som med nogle Forandringer endnu den Dag i Dag tales, især paa den indre Deel af denne Ø. Det var derfor saare kjærkomment for alle Yndere af dette Sprog, at Hr. K. K. Rask, en ung Mand, der med meget Skarpsind forbinder grundig Indsigt i de nordiske Sprog, udgav 1811 en Veiledning til det Islandiske eller gamle Nordiske, der langt overgaaer de ældre endskiøndt indsejede Forfatteres lignende Forsøg. Herved vakte paa ny Længselen efter en Ordbog, der troligen fremstillede os Oldsprogets beundringsverdige Skatte. Vel vare trende Ordbøger allerede i det syttende Aarhundrede blevene udgivne, tvende hos os, den ene af Magnus Olaffen ved Ole Worm 1650, den anden af Gudmund Andreæ ved P. Resen 1683, den tredie i Everrig af Ole Birelius ved D. Rudbeck 1691; men alle disse omfattede neppe Tiendeparten af de islandiske Ord; de have desuden længe været ude af Boghandlen, findes kun i enkelte Bibliotheker, og ere for Penge neppe at erholde. Adskillige af de i Everrig i det syttende Aarhundrede af islandiske Sagaer foranstaltede Udgaver indeholdte forte Ordregistre. Mange islandiske Ord bleve mod det attende Aarhundredes Ende oplyste i de fortreffelige Registre til de islandiske Mindesmærker, hvis Udgivelse det arnamagnæanske Legats Ephorer besørgede. Hertil kunde endnu føies de For-

curaverunt; quibus addi merentur ex vocum rariorum explicationes, quæ in libris a Johanne Olavio de Hopnoneso editis reperiuntur, nempe: disquisitione de arte poetica veterum borealium, lingua danica conscripta, Havniæ 1786 in 4.; syntagmate de baptismo, Havniæ 1770 in 4.; diatribæ de cogitatione spiritali 1771 in 8.; explicationes denique vocabulorum juris partim a Vidalino datæ, quæ in brevius contractæ leguntur islandice in actis societatis islandicæ litterariæ, partim ab J. G. Thorkelino v. cl. in editionibus, quas accuravit legum ecclesiasticarum. Hæc autem omnia, magna quidem lingvæ addiscendæ adjumenta, certos modo libros, certas vocabulorum classes respiciunt, atque, ut magnum istud taceat incommodum tot libros, dum unicam quæras vocem, frustra forsitan pervolvendi; omnes isti indices, si unum excipias editioni Christnifagæ affixum, ne quidem lectionem istorum voluminum, quibus additi sunt, tironi expedium; vocabulis scilicet vulgaribus plerumque omisfis rariora modo explicant. Tandem in recensu Lexicographorum non prætermittendus est Ihre, vir de antiquitatibus borealibus optime meritus, sed, origines conscribens lingvæ sviogothicæ, voces islandicas non nisi ex parte attingit, atque in iisdem explicandis vir iste immortalis, utpote peregrinus, ex ipsorum Islandorum judicio sæpius titubavit.

Diu multumque ab ephoris legati Arnarnæni de editione novi vocabularii islandici fuit agitatum, sed obstabant alia opera ex voluntate testatoris prius, ut videbatur, edenda, obstabant quoque ipsius operis ambitus et ista nimis forsitan scrupulosa diligentia, quæ id fastidit, quod non omne punctum tulerit. Asservabatur nempe inter thesauros legati Magnæni Lexicon Eddicum studio Joannis Olavii Grunnavicensis elaboratum, immensa verborum poeticorum collectio, sed rudis indigestaque moles, quæ curas secundas easque haud vulgares postulabat. Aderat quoque vocabularium nunc editum ab autore MDCCCLXXXVI transmissum, cujus quidem pretium agnoverunt omnes, nonnulli illud mox edendum svaserunt, aliis justo brevius, in vocibus poeticis afferendis nimis parcum, in quibusdam vocibus explicandis haud satis concinnum visum est; illud itaque ab integro trans-

flaringer over sieldnere Ord, som findes i John Olaffen's trende Skrifter: om Daa-
 kn, det aandelige Slægtskab, og Nordens gamle Digtekunst; i Vidalins Fortolka-
 ning af Lovudtryk, hvorefter er gjort Udtog i det islandiske Litteraturselskabs Skrif-
 ter 2 — 8 Deel; og i Statsraad Thorkelins Registre til de af ham udgivne Kirke-
 love. Men alle disse vigtige Hjælpe midler til Sprogets Graaffning angaae dog
 kun enkelte Skrifter, enkelte Ordklasser, og uden at tale om den store Ueilighed, at
 efterlaae saa mange Bøger, maaffee omsonst, for at finde et eneste Ord; kan ei
 engang noget af disse Registre, naar man blot uundtager det til Udgaven af Kristnisaga,
 sætte Begynderen i Stand til at forstaae det Skrift, hvorover det er forfattet; da
 de almindeligere Ord gaaes forbi, og ikkun de sieldnere blive anførte. Endeligen
 maa vi, ved at opregne de islandiske Perifographer, ikke forbigaae Ihre, denne
 af de nordiske Oldsager saa saare fortiente Mand, men som, da han allene vilde
 udvilde det svenske Sprogs Herkomst, ikkun leilighedsvis anfører islandiske Ord,
 i hvis Anvendelse desuden denne udsædige Værde, ifølge indfødte Islanderes Dom,
 oftere har feilet.

Længe og meget vare det arnæmaguranske Legats Ephorer sammelfatte med at
 foranstaae Udgivelsen af et islandsk Perikon. De hindredes dels ved andre Værker,
 som ifølge Testators Villie syntes først at burde udgives, dels ved Foretagendets egen
 Omfang, og den maaffee alt for ængstlige Omhyggelighed, som forsmaaer alt, hvad
 det ei ganske er fuldendet. Man havde iblandt Legatets Skatte et eddiskt Perikon
 af John Olaffen fra Grunnvik, en uhyre Samling angaaende det poetiske Sprog,
 men uordentlig skrevet og trængende til en ny majsommelig Bearbejdelse. Man
 havde og nærværende Ordbog, der 1786 var bleven oversendt fra Forfatteren. Alle
 erkjendte dette Arbejdes Værd, nogle vilde strax have det udgivet, men andre meente
 det var for kort, vel sparsomt i at anføre poetiske Udryk, og ikke nøjagtigt nok i
 enkelte Ords Fortolkning. Man vilde derfor lade det omskrive paa ny, og med
 mange Tilfætninger forege. Imidlertid forløbe mange Aar, Værket laae hen, og
 ude endnu have henligget, hvis ikke min Ungdomsven Hr. J. Hall, Ridder af

scribi multisque additamentis augeri voluerunt. Inter hæc multi elapsi sunt anni; latuit istud opus, atque adhuc latuisset, nisi vir mihi a juventute amicissimus J. AALL, ordinis Dannebrogici eqves, atque ferrifodinæ in Norvegia possessor, de pretio hujus vocabularii certior factus, pro suo erga litteras amore consilium mox cepisset sumtus ad editionem necesarios comparandi. Honorificentissimi oneris socium factus est virum generosissimum C. ANKER, regi a consiliis conferentiæ, prædiorum in Norvegia possessorem, historiæ imprimis patriæ studiosissimum. Hi duumviri negotium hujus editionis, quam brevi temporis spatio fieri posset, procurandæ mihi commiserunt. Vocabulario itaque manu Biornonis conscripto ab ephoris legati Arnamagnæani humaniter commodato, bibliopolam adii, eumque pecuniæ summa numerata adduxi, ut opus suis sumtibus inprimi curaret.

Deinde de editore erat cogitandum. Licet enim autographum auctoris haud esset transcribendum, attamen præter plagarum impressarum accuratissimam correctionem multa erant facienda. Totum scilicet iterum perlegendum, castigandum, quantum fieri potuit augendum, verborumque versioni latinæ danica subjicienda. Neque dubius hæere potui, cui hoc committerem negotium; præsto nempe erat R. K. RASK grammaticæ islandicæ editor, qui hisce litteris incumbens laborem haud parvum lubentissime suscepit.

Autographum auctoris, quod ipse prelo destinaverat, ita erat exaratum, ut dimidia pars cujusvis paginæ vacua pateret, in ea igitur versio danica adscripta fuit, una cum nonnullis additamentis, quæ editor vel ex sua penu depromferat, atque littera R adjecta insignivit, vel ex duobus indicibus manuscriptis a Johanne Olavio confectis ad Heimskringlam Snorronis et Knylingasagam pertinentibus haulerat, quæ litteris Sn. et Kn. subjectis indicavit. Vocabula porro recentiore demum ævo ab Islandis recepta litteris N. O. apposis editior sæpius notavit. In versione danica conficienda, quæ interdum a versione latina recedens prescius islandica sequitur, Islandorum nonnullorum litteratorum opere et auxilio usus est, nempe Sigurdi Thorgrimsfonii, Sigurdi Gunlögfonii, Asgeyri Stadfeldii, Johannis Findsonii, et

Dannebrog og Ejer af Næs Jernværk i Norge, underrettet om denne Ordbogs Værd, strax, ifølge sin Kjerlighed til Videnskaberne, havde fattet den Beslutning, at tilvejebringe de til dets Udgivelse fornødne Beføstninger. Til dette ærefulde Foretogende fandt han en Deeltager i hans Høivelbaarenhed Konferenceraad E. Møller, Jernværkseier i Norge, en Mand hvis kjæreste Syssel er Fædrelandets Historie. Disse toende Mand overdroge mig at besørge Værket trykt det snarest muligt.

Jeg gik derfor, efterat det Arnemagnumskke Legats Ephorer havde givet den Godhed at udlåne mig Biørn Haldorsens Haandskrift, til Høiboghandler Schuborke, og bragte ham ved et Forskud til at ville paatage sig Forlaget. Der ejer maatte tænkes paa en Udgiver, thi omendskjønt Forfatterens Haandskrift ei behøvede at omskrives, var der dog, foruden Trykkeartenes neigtige Korrektur, endnu meget at giøre. Det hele skulde atter læses igjennem, rettes, og saa meget muligt forøges, samt til Ordenes latinske Oversættelse føies en dansk. Hvis kunde man ikke være, hvem dette Arbejde skulde overdrages; thi Hr. Næss, den islandske Grammatiks Udgiver var den, som, ifølge sin Yver for denne Litteraturgren, med Beredvillighed paatog sig denne ikke liden Væie.

Forfatterens af ham selv til Trykken bestemte Autograph var saaledes skrevet, at den halve Deel af hver Side var blank; der blev nu den danske Oversættelse tilskrevet samt nogle Tillæg, hvilke Udgiveren dels meddelte af sit eget Forraad, og bemærkede ved et R., dels hentede af toende ved John Olaffen fristilgen forfattede Registre til Rynslingsaga og Heimskringla, betegnede med Rn. og Sn. Ord, som først i nyere Tider ere optagne i Sproget, ere ofte blevne bemærkede ved Bogstaverne R. D. I at forfærdige den danske Oversættelse, som undertiden er troere end den latinske, er Udgiveren bleven understøttet af adskillige videnskabeligen dannede Islandere. Paa den første Deel have arbejdet Hr. Landsfoged Sigurd Thorgrimsson og Hr. Sigurd Gunnløggen, paa den anden Hr. Kandidat Nøgenr Stadfeldt, og det Aste af begge Dele er bearbejdet af Hr. J. Jindsen, og Hr. Jind Magnussen, selv Digter og fortrolig med det gamle Digtersprog. Det hele er dog saavidt muligt

Finni Magnussonii, poetæ et lingvæ veteris poeticæ peritissimi, ita tamen ut, quæ scripserint, calculo suo probaret. Cum totius operis impressio jam ad finem vergebatur, editor sumtibus Regis nostri augustissimi ad Islandiam profectus est, lingvæ nostræ incunabula coram visurus; hinc ultimam plagularum correctionem Johannes Findsonius in se suscepit.

Habetis hic lectores historiam hujus editionis, quam antiquitatum borealium fautoribus pergratam fore confidimus. Fatemur equidem cum majore apparatu, longiore temporis dispendio, pluribus administris, Lexicon islandicum adhuc præstantius confici potuisse. Voces poeticas, quarum largâ copiâ gaudet prisca gentis arctoæ lingua, frustra sæpe quæres. Doctæ vocabulorum explicationes, quales in librorum impressorum indicibus interdum occurrunt, hic non inveniuntur. In ordine, quo ejusdem vocabuli significationes se invicem excipiunt, rite constituendo, sæpius noster hallucinatus est. Sed ab altera parte commendimus Lexicon Biörnionis nostri eâ diligentia fuisse elaboratum, eam sermonis prosaici ubertatem continere; ut, qui hujus auxilio usus omnes scriptores Islandorum historicos aureæ ætatis perlegere velit, raro admodum ullam vocem, ne phrasin quidem ullam insolentiorē, hic amisam desideraturus sit. Non vero hic unicus operis hujus fructus, quod viam munit ad libros islandicos intelligendos, origines quoque lingvarum borealium optime illustrat, et veluti ante oculos sistit. Quædam ad rationem vocum gallicarum explicandam, multa ad historiam lingvæ germanicæ et anglicæ hinc poterunt defumi. Sed multiplicem usum lingvæ islandicæ, quæ nulla inter hodiernas Europæ gentes viget antiquior, in integro libello *) a nobis explicatum hic omittendum esse ducimus ad cætera, quæ hujus sunt loci, properaturi.

In vocibus recte scribendis Islandi jam sæculo duodecimo et decimotertio disenserunt, et licet ea ætate longe quam cæteræ Europæ gentes diligentiores in orthographia lingvæ vernaculæ constituenda exstiterint, tamen non parva eatenus

*) Om det islandiske Sprogets Bøgtigbed; Kjøb. 1813, p. 206 in 8.

gjennemseet af Hr. Kaff. Da Bærlæts Trykning nærmede sig Enden, rejste han paa kongelig Beføstning til Island, for selv at besøge vort Sprogs Bugge; Hr. J. Jindsen paatog sig derfor de sidste Arets Trykning.

Dette var en Fremstilling af, hvorledes Udgaven af et Bærlæ er bleven foranstaltet, der, som jeg haaber, vil worde tierkomment for alle de nordiske Oldsagers Vndere. Jeg tilstaaer, at under større Tilberedelser, i længere Tid, ved flere Medarbejdere, et fortrinligere islandsk Lexikon kunde forfattes. De poetiske Ord, hvoraf Nordens Oldsprog har en stor Mængde, søges her ofte forgiaves. Stige lærde Ordforordninger, som undertiden findes i Registrene til nogle af de trykte Saggær, læses ikke her. I at bestemme Ordenen, hvori det samme Ords forskjellige Bemerkselser følge paa hinanden, har Forfatteren stundom feilet. Men paa den anden Side tør jeg paaståa, at Biorn Haldorsens Ordbog er forfattet med en saadan Omhyggelighed, har en saadan Rigdom paa gode Ord af det prosaiske Sprog; at hvo som ved dets Hjælp gjennemlaser alle historiske Forfattere fra det islandske Sprogs gyldne Alder, meget sjelden vil savne noget Ord, ja ikke engang nogen usædvanlig Talemaade.

Dog er det ikke den eneste Nytte af dette Bærlæ, at det aabner Udgangen til at forstaae de islandske Bøger; det oplyser tillige herligt de nordiske Sprogs ældgamle Skikkelse, og ligesom stiller os den for Næse. Herfra kan adskilligt hentes til at forklare franske Ords Herkomst, og meget til det tyske og engelske Sprogs Historie. Dog jeg maae her forbigaae den mangesidige Anvendelse, der kan gøres af det islandske Sprog, maaskee det ældste af Europas nu levende Tungemaal, hvilket jeg i et særregt Skrift vidtløftigere har udført, for at kunne meddele det øvrige af hvad jeg paa dette Sted har at berette.

I Henseende til Ordenes Rekkeføining vare Islanderne allerede i tolvte og trettende Aarhundrede nentige, og omendfiont de behandlede Modersmaalets Skrivning med langt større Omhyggelighed, end Europas øvrige Folkeslag, bemærker man dog i de gamle Haandskrifter en ikke liden Forskiellighed, som i de trykte Bøger er

observatur in codicibus discrepantia, neque minor in libris impressis reperitur dissensus. Lexicographus quoque noster suas vocum scribendarum leges sibi finxit, easque probabiles quidem sed non omnes satis rectas, in hac vero editione haud facile sine perturbatione totius operis corrigendas. Ne igitur orthographia auctoris nostri negotium facessat lectori, hic sequentes observationes, quas editor mecum communicavit asserere juvabit.

- a) Biorno semper scribit *ft* pro *pr*, et saepe *bl* pro *fl*, quod faciens sonum forte, quo voces efferuntur, pressius sequitur, sed vocabulorum formam, quam veterum monumenta exhibent, eo ipso negligit.
- b) Auctor noster, natus in quadrante insulae occidentali, juxta dialectum provinciae suae vocales breviores loco diphthongorum ante *ng* adhibet v. c. *e* et *ö* pro *ei* et *au*.
- c) Fere semper omittit noster *i* brevius post *g* et *k* ante *o* et *æ* v. c. *köt* pro *kiöt*, *göra* pro *giöra*, *gædi* pro *giædi*; quamvis nulla ratio apparet, cur ista littera magis ante has duas vocales et post has consonantes, quam in conjunctione cum reliquis litteris omitteretur.
- d) Inter *z* et *st* non satis accurate distinguit; sic *z* adhibet in verbis v. c. *at ottaz*, sed *st* in superlativis v. c. *biartastr*.
- e) Adjectiva et adverbia, quæ in *ligr* et *liga* desinunt scribit cum *e* *legr* et *lega*; licet Islandi vix unquam vocalem *e* nisi cum *j* conjunctum hoc modo pronuntient.
- f) *y* et *i*, *ey* et *ei* saepe confunduntur v. c. *euk* pro *eik*, *biriar* pro *byriar*.

Restat, ut de vita moribusque auctoris nonnulla asseramus. Hoc enim pietatis esse videtur, ut quorum beneficiis utamur, horum memoriam recolamus. Natus est Biorno Haldorsonius in Islandia MDCCXXIV. Prima litterarum elementa a patre Haldore Einari filio parochiae Stadenfis sacerdote edoctus scholam Scalholtinam petiit anno ætatis decimo quinto. Cursu scholastico intra 6 annos absoluto non universitatem havniensem petiit, sed, rei familiaris angustiis haud dubie

bleven vedligeholdt. Ogsaa vor Perigraph har dannet sig sine egne Retskrivningsregler, som ei alle ere gyldige, men som ikke her uden hele Bærfets Forstyrrelse kunde rettes. At derfor ikke hans Orthographie skal mislede Læseren, maae jeg her anføre nogle Bemærkninger, som af Udgiveren ere blevene mig meddelte.

- 1) Skrifer Biorn Haldorsen stødse st for pt, og ofte bl for fl, hvilket vel synes at komme Udtalen nærmere, men gier derved Ordene ukiendelige i den Form, hvori de forekomme i de gamle Sagaer;
- 2) bruger Forfatteren ofte, som Vesterländer, sin Dialektudtale, og sætter de korte Selvlyd foran ng, isteden for Twelvlydene, f. Ex. e og ö for ei og au;
- 3) udelader han næsten altid det svage Jod efter g og k foran ö og æ, f. Ex. köst for kiöst, göra for giöra, gædi for giædi, omendskiønt der ingen Grund er, hvorfor dette Bogsstav mere i de omtalte Tilfælde skulde udelades, end foran alle øvrige Vokaler og bag efter de andre Konsonanter;
- 4) skilner han ikke noie nok imellem z og st. Han bruger saaledes z i Verberne, f. Ex. at birtaz; men st i Superlativerne, f. Ex. biartaast, og i det passiviske Supinum, f. Ex. their hofdu barist;
- 5) skriver han Adjektiver og Adverbier paa lig og liga med e, legr og lega, omendskiønt Islænderne neppe nogensinde saaledes udtale e, uden hvor det er forbundet med Jod;
- 6) blander han ofte y og i, ey og ei, f. Ex. eyk for eik, en Eeg; biriar for hyriar.

I Henseende til de danske Ord har Hr. Rask fulgt sin egen stundom fra det Bedtagne afvigende Retskrivning, hvilket den danske Læser bedes at undskylde. — Endnu staaer tilbage at tilføie nogle Efterretninger om Forfatterens Liv og Levnet, thi det semmer sig at gienkalde deres Minde, hvis Velgjærninger vi nyde. Biorn Haldorsen var født i Island 1724. Den første Undervisning modtog han af sin Fader Haldor Einarson, Præst paa Stad i Steingrimsfiorden; i sit femtende Aar kom han i Skalhøfts Skole. Efter at have fuldendt sin Skolegang, drog han ikke

coactus, primum operam suam choronomo cuidam quadriennio dicavit, dein a sacerdote quodam, ut capellani munere fungeretur, adscitus, sacro ordini initiatus est. Anno MDCCLI ipse coetus antistes evasit, quo munere per septem et quod excurrit lustra summa cum fide defunctus est. Ad senium jam vergens morbo oculorum captus est, cui remedium quæsiturus Havniam sed frustra navigavit; hinc in Islandiam redux mortuus est MDCCLXXXVII. Rei oeconomicæ in hac terrarum asperitate satis arduæ, ædibus ædificandis, hortorum imprimis culturæ inter Islandos fere neglectæ per longam annorum seriem intentus, multis exemplo suo profuit, atque industria sua ita inclaruit, ut a rege Frederico quinto nummum argenteum pro meritis inscriptum præmii loco acceperit. Inter hosce labores, quos manu promptus viribusque corporeis prævalens, ipse sustinuit, litterarum studio ita incubuit, veluti torus vitæ umbratili in ipsa Musarum sede deditus fuisset. Nam et plura scripta ascetica in linguam islandicam transtulit, et varios libros argumenti botanici atque oeconomici lingua vernacula divulgavit, et quindecim annos huic vocabulario conficiendo impendit, quod magnam certe non poterit non gignere admirationem istius viri, qui tot districtus negotiis, in tali secessu, in tanta librorum penuria, tale opus et concipere et ad exitum adducere valuerit *).

Hæc fere erant Lector benevole, quæ in hac præfatione monenda esse duximus. Ne vero, aliorum industriam hic laudantes nos ipsi plane simus *αυμβολοι*, in gratiam lectorum peregrinorum recensum subungere juvabit istorum monumentorum islandicorum, quæ ad antiquitates boreales spectantia huc usque typis fuere divulgata, atque de fide eorum historica crisin addere brevissimam, cujus fundamenta alio loco fusius a nobis erunt explicanda.

*) Vitam auctoris descriptam habemus in libello islandico Havniæ edito 1799 cui titulus: Æfi Sira Biarnar Haldersonur samantekin af Profesti Sira B. Thorgrimsfyni p. 36 in 8.

Scripsimus Havniæ Non. Dec. MDCCCXIII.

P. E. Müller,

In Univerf. Regia Havn. Theol. Prof. Publ. Ord.

til Universitetet i Kiøbenhavn, men blev, uidentviol formedelst Fattigdom, nødt til i sine Aar at tage Tjeneste hos en Sysselmand; siden blev han antaget til Kapellan hos en Sognepræst. 1755 blev han selv kaldet først til Sandhaubdalens, siden til Seteborgens Kald, hvilke Embeder han med Samvittighedsfuldhed forestod i syv og tredie Aar. Paa sine gamle Dage mistede han sit Syn, for at søge Raad herimod seilede han til Kiøbenhavn, men uden Nytte, kort efter Tilbagekomsten til Island døde han 1787.

Landoeconomi, der under dette haarde Klimat er temmelig besværlig, drev han med megen Iver, ligeledes Bygningsanlæg og især den af Islænderne næsten forsømte Havedyrkning. Han gavnede saaledes mange ved sit Exempel, og blev ved sin Vinskelighed saa berømt, at Frederik den Femte sendte ham Sølvmedaillen pro meritis til Belønning. Under disse Syssler, hvilke han ifølge sin Begænsstyrke og tekniske Duclighed for en stor Deel udførte med egne Hænder, dyrkede han tillige Videnskaberne med en Iver, som om han paa et af Musernes Søder havde i Studeresmen tilbragt sin hele Tid. Flere Opbyggelseskrifter oversatte han paa Islandsk, han udgav i Modersmaalet adskillige botaniske og oekonomiske Afhandlinger, og anvendte femten Aar paa denne Ordbogs Udarbejdelse, som maae vække Beundring over den Mand, der adspredt ved saa forskellige Syssler, i en saadan Alfrog, under et fligt Affavn af Bøger, formaaede at udfæste og fuldføre et saadant Værk.

Dette var, hvad jeg i denne Fortælle havde at sige Læseren. Men at jeg ikke her blot skulde rose andres Arbejde, uden selv at yde noget, har jeg ikke troet det passende, for de fremmede Læseses Skyld at tilføie en Overføgt over de islandske til Vordens Oldtid hørende Mindesmærker, som hidtil ved Trykken ere lundgiorte, tiligemed en kort Dom over deres historiske Værd, hvis Grunde jeg imidlertid maae forbeholde mig paa et andet Sted vidtløftigere at udvise.

Conspectus criticus librorum islandicorum impresorum ad antiquam litteraturam pertinentium.

Editiones carminum.

Carmina mythica.

Philosophia antiquissima Norvego-Danica dicta *Völuspá*, quæ est pars *Eddæ Sæmundi*, *Edda* Snorronis non brevi antiquioris, islandice et latine publici juris primum facta a Petro Joh. Resenio, Havniæ MDCLXV, p. 36 in 4. (Editioni parum accuratæ subjectæ sunt notulæ Magni Olai atque editoris, quibus accessit Gudmundi Andree Islændi levis paragraphus in explicationem super *Voluspá*. Opella ad calcem *Eddæ Snorriæ* a Resenio editæ invenitur).

Ethica Odini, pars *Eddæ Sæmundi*, vocata *Haavamaaf* una cum ejusdem appendice, appellata, *Runa-Capitulæ*, a multis exoptata, nunc tandem islandice et latine in lucem producta est per P. J. Resenium, Havniæ 1665, p. 20 in 4. (Editio hæc minus accurata paucissimas habet notas, legitur ad calcem *Eddæ Resenianæ*. Horum carminum nec non *Voluspæ* textum castigavit, latine vertit, atque multis notis illustravit Johannes Olavius Grannavicensis, cujus opus MSt. in scriniis Arthemagnæanis Havniæ aservatur). Fragmentum capitis runici legitur quoque in Sheringhami disceptatione de Anglorum gentis origine 1570, p. 287-92.

Philosophia antiqui. sin. a Norvego-Danica dicta *Völuspá* alias *Edda Sæmundi* ex Bibliotheca P. J. Resenii, Havniæ 1673, cum indice vocabulorum islandicorum, p. 115 in 4. (Gudmundus Andree versionem atque singularum vocum expositionem concinnavit).

De yfverborna Ärlingars eller Sviogðhers ok Nordmännens patriarkaliska Låta, af Sæmund hin Frode på Island efter gamla Runhöcker År Chr. 1090 afskrefen; men nu efter trenne kongl. Antiquitets-Archivet tilhöriga göth ska Handskrifter med Svensk Öfversättning utgifven af Johan Göranson, Stockholm 1750, p. 24 in 4. (*Voluspá*m exhibet cum explicatione vocum rariorum. Schyzius in *Lehrbegriff der alten Deutschen und Nordischen Wörter von dem Zustande der Eesen* 1750; magnam *Voluspæ* partem islandice et latine in notis attulit).

Vafthrudnismal sive Odarum *Eddæ Sæmundianæ* uia, quam ex codice membranæ Bibliothecæ Regiæ cum versione latina, varietate Lectionum, notis philologico-criticis indiceque vocum, pro stipendio communitatis Regiæ edidit Grimus Johannis Thorkelin, Hafniæ 1779, typis et impensis Steinii, p. 67 in 4.

Edda Sæmundar hinns Froda. *Edda* rhythmica seu antiquior vulgo *Sæmundina* dicta Pars I., Odas mythologicas a Resenio non editas continens. Ex codice Bibliothecæ Regiæ Hafniensis pergamenæ nec non diversis Legati Arna-Magnæani et aliorum membranceis chartaceisque

melioris notæ manuscriptis. Cum interpretatione latina, lectionibus variis, notis, Glosfario verum et indice rerum Hafniæ 1781. Sumptibus legati Magnæani et Gyldendalii, p. 722, præf. XLVII vitæ Sæmundi autore Arnæ-Magnæo XXVIII. (Præfationem conscripsit S. Thordæus, unus ex Ephoris legati Arnæ-Magnæani. Editionem adornavit Gudmundus Magnæus Sæpentiarius. Arnæ-Magnæanus opera et studio adjutus Gunnari, Pauli filii, Hiardholtensis in Islandia olim Pastoris. Pars 2da, carmina, quæ inedita supersunt, XXI num. contentura, his ipsa mensibus typis imprimi coepit, legati Arnæ-Magnæani, et Secretarii Deichmanni, qui bibliopolium Gyldendallianum redemit, sumptibus intra biennium proditura. Illabatur huic Volumini Gudmundi Magnæi, Johansonii, Johannis Olavii Hypponefensis aliorumque virorum doctissimorum opera.

Thryms Quida s. Oda Thrymi islandice et danice cum annotationibus in collectione, quam sub titulo Bragar edidit Græter v. cl. antiquitatum borealium a multis inde annis diligentissimus in Germania scrutator; vol. I., S. 206:24.

Lieder der älteren oder Sæmundinischen Edda, mit einer Einleitung über die Geschichte und das Verhältniß dieser nord. und deutschen Dichtungen, durch F. H. v. d. Hagen, Berlin 1812, per libri ejus titulus.

Ältnordische Lieder und Sagen, welche zum Hæftekreis des Heldenbuchs und der Liebelangen gehören. Habeinus hic textum partis posterioris Eddæ Sæmundinæ sine versione et annotationibus; egregiam vero introductionem adjevit editor sol-dæ eruditionis copia refertam.

Grotta-Saung 2: Grotticinium sive canticum molare edidit cum duplici versione, latina et danica Skule Thordi Thorlacius, Scholæ Metropolitane Havnienfis Rector, in observationibus miscellaneis antiquitatum borealium, Havnæ MDCCCXIV, p. 47 in 8. (Carmen perantiquum existat in multis Eddæ Sæmundinæ exemplaribus manuscriptis chartaceis, nec non in codice Eddæ Snorriane, qui Wormianus dicitur. Eruditissimus editor lectionis quidem varietatem adjevit, sed observationes criticas, quas se exhibiturum in præfatione pollicitus est, jam prelo maturas fœle consumpsit incendium Havnienfe MDCCCXV).

Fragmenta Hæstlangæ et Thorsdrapæ ethnicorum a sæculo IXmo et Xmo carminum ex Eddæ Snorriane codd. Regio et Wormiano membraneis aliisque chartaceis nunc primum edita versionibus et notis illustravit Skulins Thordi Thorlacius, Havnæ MCCCMI. Sive: antiquitatum borealium observationes miscellaneæ specimen sextum. Ethnici in laudem Thori Pæanis, vulgo Hæstlang dicti, fragmenta duo cum explanatione mythico-philologica p. 87 et VIII in 8. Specimen septimum. 1) De Thoro Geirrodgards prefecto Mythus Eddæ Snorriane ex codice Regio et Wormiano, 2) Thorsdrapæ sive de eadem Gigantomachia Thori Geirrodiana carminis fragmentum continuum; auctore Eilivô Gudrunæ filio sæculi Xmi poeta cum perpetuo in verba et lausum commentario. 3) Ejusdem auctoris reliqua, quæ in Eddæ (Snorriane) supersunt fragmenta poetica, quorum tria manifestæ sunt carminis Thorsdrapæ lacinie. Accedant alterius

XVIII

Ellivi cognomine Kulnesveini, priore ut videtur aliquanto recentioris, sed ipso Snorrio antiquioris poetæ ex veteri in Christum hymno V fragmenta p. 208 et XVI; Havniæ MCCMI in 8. (Hæc specimina reliquæ carminum islandicorum editiones longo intervallo post se relinquant, atque largam afferunt octissimarum observationum copiam).

Rígsmað cæmen mythicum, quod in codice Eddæ Snorriana Wormiano reperitur, primum typis fuit mandatum in fasciculo secundo versionis Eddæ Sæmundina, quam Sandvigius sermone danico concinnavit, Havniæ 1785. Dein Lundæ prodit MDCCCI, autore N. H. Siðborg sub titulo Rígsmað carmen Gothicum antiquissimam Scaniae historiam illustrans, p. 28 in 4. Accesserunt et introductio brevior et paucorum vocabulorum explicatio.

Carmina historica.

Lodbrokar-Qvída or the Deathsong of Lodbrog; now first correctly printed from various Manuscripts, with a free english Translation. To which are added the various readings, a literal latin version, an islando-latin Glossary and explanatory Notes. By the rev. James Jonstone A. M., Chaplain to his Brittanic Majestys Envoy extraordinary at the Court of Denmark, printed for the Author, Kopenh. 1782, p. 111. in 8. (Textum hujus carminis satis antiqui in Regner Lodbroks Saga apud Biornerum et in Vormii litteratura runica, p. 197-227. antea impresum castigavit illustravitque editor, opera et studio usus J. G. Thorkelini).

Lodbrokar qvída, carmen gothicum famam regis Regnari Lodbrochii celebrans edid. N. H. Siðborg, Lundæ MDCCCII, p. 77 in 4. (Textum constituit editor juxta chiographæ Arna-Magnæana, atque brevem verborum explicationem adjecit).

Geisli Einars Prests Skulafonar, er hann qvæd um Olaf enn Helga Haraldsson Noregs Konung 3: Ráðius, poema compositum ab Einaro sacerdote, Skulonis filio, in honorem Sancti Olavi, Haraldii filii, Norvegiæ regis. (Poema istud, anno 1161 compositum, legitur cum versione latina ad calcem Heimskringlæ vol. 3^{ed.} Havn.)

Jon Loptsons Encomiast eller en nbenaent Forfatters Lofensfænings Vers til ham med dansk Oversættelse og Anmærkninger ved John Erichsen, Kjøbenhavn 1787, 126 S. i 4. 3: Carmen encomiasticum Jonæ Loptii filio ab anonymo quodam d. dicatum danice vertit, atque animadversiones imprimis chronologicas adjecit J. Erichsonius. (Poema istud Johanne Loptii filio adhuc vivente, atque igitur sæculo decimo secundo exaratum, continet seriem genealogicam regum Norvegiæ juxta opus historicum Sæmundi multisei nunc deperditum concinnatam).

Anecdotes of Olave the Black, King of Man, to which are added XVIII eulogies on Haco King of Norway by Snorro Stur son — published by the Rev. S. Johnstone, Kopenh. 1780 in 8. Speciminis loco ad calcem historię adjecta sunt fragmenta carminis Hattalykill dicti, quod in laudes regis Haconis composuit Snorro Sturlæus; fragmentis subjuncta est versio anglica litteralis.

Hakonar Quida Sturla Thordarsonar 3: *Sturla Thordi filii de Hacone Norvegiæ rege poema*; ejusdemque *Sturlæ de eodem rege Rafsmál* 3: *cantus corvi*. (Hæc poemata medio fere sæculo decimo tertio composita edidit S. T. Thorlacius in specimine secundo *Observationum miscellanearum*, Havniæ 1780 cum docta introductione, versione latina metrica atque varietate lectionum, p. 48 et XX).

Carminibus antiqua lingua boreali confectis addere licebit carmen istud, quod Constantinopoli in ludo gothico in honorem imperatoris decantatum nobis servavit Constantinus Porphyrogenetes in libro de ceremoniis aulæ Byzantiæ. Istud enim carmen majoribus nostris nuper vindicavit Finus Magnussonius in disertatione brevi in lucem proditura, ostendens et metri genus et singula verba esse islandica, atque, si diversitatem pronuntiationis et paucas librorum hallucinationes demas, bonum ex hacce vocum barbaricarum farragine carmen islandicum prodire.

Editionibus carminum subjungenda est Edda Snorriana, quippe quæ poeseos apud veteres boreales et fundamentum exhibeat, et leges figat, et plurima contineat fragmenta. Opus istud a Snorrone initio sæculi decimi tertii inchoatum et a nepote Olavo Albo adauctum, formam, quam nunc in codicibus exhibet, jam initio sæculi decimi quarti induisse videtur. Primum duplicem continet mythorum collectionem, nonnullis carminum antiquorum fragmentis ornata, quæ nominibus *Gylfeginning* et *Bragaradr* solet insigniri; dein phraseologiam poeticam, *kenningar* dictam, quæ Deorum, hominum, multarumque rerum appellationes poeticas exhibet, atque earum usum multis exemplis ex carminibus veterum scaldorum desumptis ubivis confirmat. Sequitur tertia pars, et ea multis exemplis referta, quæ regulas complectitur recte scribendi, accurate loquendi et juxta variam metrorum rationem carmina pangendi, sive tractatum orthographicum, tropologiam, et clavem metricam. Hocce opus, misere truncatum sequentes editiones exhibent.

Edda Islandorum, An. Chr. MCCXV islandice conscripta per Snorronem Sturlæ Islandiæ Nomophylacem, nunc primum Islandice, Danice et Latine ex antiquis codicibus M. S. S. bibliothecæ regis et aliorum in lucem prodit opera et studio Petri Johannis Resenii J. U. D. Juris ac Ethices Professoris Publ. et Consulis Havniensis; Havniæ, typis H. Godiani MDCLXV in 4. (Tota editio negligenter facta est, nec textus rite constitutus, nec versio ubivis accurata. Præterea primam tantum modo Eddæ partem hic habemus integram, phraseologiam vero Magni Olai, Islandi, cujus opera usus est editor, in epitomen alphabeticum pro arbitrio relegit ita, ut quædam de suo adderet, omnia vero carminum fragmenta, exempli loco adjecta, recideret. Tertia operis pars omnino omissa.

Hyperboreorum Atlanticorum seu Suiogotorum et Nordmannorum Edda. Hoc est Atria seu fons gentilis illorum et Theologiæ et Philosophiæ jam denuo versione Sævonica detecta accedente Latina; una cum præfamine de Eddæ antiquitate et indole etc. ut et de anti-

quissimis et genuinis Skythis, Getis, Gotis, Atlantis, Hyperboreis, Cimbris, Gellis, eorumque Satore, Gomero; ad manuscriptum, quod possidet Bibliotheca Upsalienfis, antiquissimum, correctissimum et quidem membranaceum, Gothicum, in lucem prodit opera et studio Johannis Görans'on Philol. Magistri, Upsaliae, p. 94 et XXXVII in 4. Hujus editionis Reseniana vix præstantioris, nonnisi prius prodit particula, quæ Gylfeginning continet.

Multa præterea carmina carminumque fragmenta in plurimis Islandorum historiis passim occurrunt, imprimis in Heimskringla, Knytlingasaga, Olaf Tryggvesonar-saga, Orkneyingasaga, Friþiofsaga, Alfsaga, Volsungasaga, Regnar Lodbroks-saga, Hervarsaga, Orvarodds-saga, Njalasaga et in vitis poetarum Eigilli, Gunlangi Vermilingsvis, Gretteri, Viga-Glumi, Havardi Isfyrdingensis etc.

Non pauca poemata poematumque fragmenta ex codicibus islandicis hactenus ineditis desumpta exhibent.

Thomæ Bartholini, Thomæ filii antiquitatum Danicarum de causis contentæ a Danis adhuc gentilibus mortis libri tres ex vetustis codicibus et monumentis hactenus ineditis congesti Havniæ MDCLXXXIX, p. 702 in 4.

Five pieces of runic poetry translated from the islandic language; London 1763, p. 99. Ad calcem adjectus est textus islandicus. Ibi leguntur: diverbium Angantyræ et Hervoræ, carmina, Regnari morientis, Egilli pro capite redimendo, Haraldæ Severi de amore erga filiam regis Jarizlai, nec non epicedium in mortem Haconis.

Om Nordens gamle Digtekunst, dens Grundregler, Versarter, Eprog og Forebragemaal. Et Prissskrift ved John Olaffen, Kjøbh. 1786 3: De arte veterum Septentrionalium poetica ejusdemque legibus, metris atque dictione, Autore J. Olavio; Havniæ, in 4. p. 256 præf. ind.

In litteratura Islandorum poetica ultimum locum occupant Rimur 3: cantilenæ historici plerumque argumenti, sequioribus imprimis sæculis conscriptæ. Quoad dictionem magnæ populi-ritate, tenui plerumque vena poetica, multisque sententiis moralibus a priscis carminibus valde discrepant; licet earum nonnullæ, prisca vocabula phrasæque eddicas adhibendo, unde Eddukien-der dictæ, gustum quandam antiquitatis ambitiosius afficiunt. Si metrum spectas, in aliqua diversitate communem observant cum rythmis recentiorum similitudinem, priscum metri genus, quod Runhenda dicitur, multis modis variantes. Hoc quoque illis peculiare, quod plura carmina diversæ longitudinis ita jungunt, ut prologo et epilogo additis, cyclo quodam historiam longiorem pertextent. Majore itaque ambitu non minus ac metris sibi propriis ab eis cantilenis differunt satis tritis, danicæ "Kiæmpeviser" dictis "uno carmine res gestas athletæ cujusdam celebrantibus, quæ inter Islandos quoque saltem circa tempora reformationis in usu fuerunt, sed jam dudum ita desierunt, ut vix pauca quædam earundem fragmenta in ore hominum nostro ævo supersint. Istæ vero cantilenæ, quæ Rimur dicuntur, quarum antiquissima, Skidarima et Skaldhelga rimur hactenus ineditæ, sæculo decimo quarto antiquiores feruntur; per sequentia

lacula ad nostram usque aetatem tanto cum studio condita fuere, ut illarum exister infinita propinqua seges. Ex his haud paucae in ipsa Islandia typis fuere evulgatae, quarum vero non omnes ad nos pervenerunt. Plures Arna-Magnarana et bibliotheca regiae totos servant codices vel membranaceos his repletos. Una talis cantilena: Rimur af Carl og Grim, legitur apud Biskupstungu. Ex reliquis exempli gratia asserre juvabit Rimur af Sigurde Snarfare qvednar af Sna Snorra Biðrnsfyne, Hrappfey 1779, p. 192 in 8. Rimur af Hervoru Angantirs dottur, Hrappfey 1777, p. 182 in 8.

Scripta historica.

Historiarum collectiones.

Nordiska Råmpa Dater, i en Sagastock samlade om forna Kongar og Hjalstar o. s. v. 2: Volumen historicum continens variorum in orbe hyperboreo antiquo regum, heroum et pugilum res peragere et mirabiliter gestas. Accessit, praeter conspectum genealogicum sveithicorum regum et reginarum accuratissimum, etiam praefatio de causis editi hujus operis, linguae gothicae praerogativa, rerum antiquarum jucunditate, historiarum hyperborearum fide, earumque hanc editam chronotaxi, addito etiam ante evulgatarum catalogo etc. Autore Erico Julio Bioerner, Stockholmiae 1737, in fol. Hocce volumen septendecim complectitur narrationes plerasque fabulosas, quarum singulae suis locis deinceps erunt afferendae. Versionem autem et Svecicam et latinam cum paucis notis, nullam vero lectionis varietatem adjecit. Codices habuit paucos eosque non optimos. In crisi historica saepius titubat.

Nockrer margfrooder Sögu-Pattar Islendinga til Leifelegrar Skemtunar og Dagra-Stillingar þessa Lands Innbyggjarum aa Prent setter ad Forlage Hr. Vice-Lögmansins Biðrns Marcussonar. Trycker á Hoolum i Hialitadal 1756, p. 188 in 4.

Agiatar Fornmanna Sögur, eru á Þrick ungeingnar ad Forlage Hr. Vice-Lögmansins Biðrns Marcussonar; Hoolum 1756, p. 240 in 8.

In hac duplici collectione a Biorno Marcussonio instituta 14 leguntur narrationes islandicae varii generis. De singulis deinceps monendum, hic observasse sufficiat editionem, quae non solum versione et notis sed etiam praefatione caret, textum exhibere, juxta codices minus bonos constitutam, unde multa vitia imprimis in carminibus ibi allatis irrepserunt.

Fragments of English and Irish History in the ninth and tenth century in two parts translated from the original Icelandic, and illustrated with some notes by Guinn Johnson Thorkelin Regius Professor of antiquity in the University of Copenhagen, Keeper of his Majesty's privy Archives etc, London MDCCLXXXVIII, p. 95 in 4. Splendida haec editio primam partem continet historiae Regnari Lodbroki dein fragmenta egregiae Laxdalenium historiae hactenus ineditae, Eyrbyggisaga et Landnama. Plura quoque et carminum et historiarum fragmenta in annotationibus attulit explicavitque editor eruditissimus.

Nordische Fieder und Sagen welche zum Fabelkreis des Helkenbuches und der Nibelungen gehören durch F. H. v. d. Hagen, Berlin 1842. Præter parrem posteriorem Eddæ Szmundinæ hic leguntur Blonisturvallafaga, Volsungafaga, Ragnar Lodbroks-faga.

Narrationes fide dignæ de Islandia insulisque finitimis.

Agmen ducit Arius Multiscius (Frode) qvi, Snorrio teste, primus omnium islandorum initio sæculi duodecimi historias lingva boreali compositas litteris mandavit. Fuit itaqve primus Islandorum historiographus, non vero historicus. Exstiterunt nempe multi ante Arium viri sapientes, qvi res præclare gestas continuo sermone propositas memoriæ mandaverant, qualis narratio, antiquitus non nisi ore prolata, Saga dicebatur. Unum modo Arii opus superest, cuius hæc sunt Editiones.

Schedæ Ara Prestz Froda um Island. Prentader i Skaltholte aff H. Kruse 1688, p. 25 in 4. Editionem hanc textus islandici curavit episcopus Skalholtensis Theod. Thorlacius.

Arii multiscii Schedæ de Islandia. Accedit disertatio de Arii multiscii vita et scriptis Oxoniæ e Theatro Seldoniano 1716 in 8. Titulus a bibliopola recentiore additus. Ipse libellus circa A. 1697 exaratus textum exhibet cum versione, paraphrasi et notis philologicis. Desunt ultimæ plagulæ, nam editor Chr. Wormius, postea Episcopus Siazlandiæ, tum juvenis Oxoniæ degens, ære alieno oppressus urbem linquere cogebatur.

Arii Thorgillis Filii cognomento Frode 3: multiscii vel polyhistoris, in Islandia quondam presbyteri, primi in Septentrione historici, Schedæ, seu libellus de Islandia, e veteri Islandica vel si mavis Danica antiqua, Septentrionalibus olim communi lingva, in latinam versus ac præter necessarios indices, quorum unus est lexicus instar brevibus notis et chronologia, præmissa quoque Autoris vita illustratus ab Andrea Busæo, Havn. 1733 in 4. p. 118 præter indicem et glossarium. (Egregius servatur in scriniis Arna-Magnæanis apparatus ad novam Schedarum editionem ab ipso Arna-Magnæo collectus).

Viga-Glums Saga sive vita Viga Glumi. Cuius textus ad fidem præstantissimi Codicis membranei diligenter exactus est, et collatus cum multis libris chartaceis. Cum versione latina, paucis notulis ad sensum pertinentibus, varietate lectionis, in latinum versa, et criticis observationibus mixta; carminum in ordinem prosaicum redactione et indice triplici; uno rerum memorabilium, altero Chronologico, tertio vocum et phrasium; qvi etiam Commentarii vicem in loca difficiliora sustinet. E manuscriptis legati Magnæani, sumtibus P. F. de Suhm; Havniæ 1786, p. 242 et XXX in 4. Editionem adornavit G. Peterfen.

Sagan of Gunnlaugi Ormstungu ok Skallid-Rafni sive Gunnlaugi Vermilingvis et Rafni. Pbeæ vita. Ex manuscriptis Legati Magnæani cum interpretatione Latina, notis Chronologicis, talibus Genealogicis et indicibus tam rerum quam verborum; Havniæ 1775. Adjectæ sunt tres commentationes, duæ editoris de expositione infantum apud veteres Septentrionales ejusque con-

fit, nec non de vocibus Vikingr et Viking, tertia Pauli Vidalini de lingvæ septentrionis appellatione: lingua Danica. Præter indicem p. 318 et XXXII in 4. Hæc editio, quam curavit Erichsonius, omnium est et præstantissima et elegantissima.

Sagan af Niall Þorgeirssyni ok Sonum hans, utgesin efter gammilum Skinnbókum með Konunglega Leyfi og prentuð í Kaupmannahöfn 1772, p. 272 in 4.

Nials-Saga, Historia Niali et filiorum Latine reddita cum adjecta chronologia, variis textus islandici lectionibus, earumque crisi, nec non glosario et indice rerum ac locorum. Accessere specimen scripturæ codicum membræorum, tabulis æneis incisa. Sumtibus Petri Friderici Suhmii et Legati Arna-Magnæani; Havniæ MDCCCIX, p. 872 et XXXII in 4. Hujus editionis apparatus elaboravit Joh. Johnsonius. Præfationem scripsit S. T. Thortacius.

Orkneyinga Saga five Historia Orcadenium a prima Orcadum per Norvegos occupatione ad exitum sæculi duodecimi. Accedit Saga hins helga Magnúsar Eyja Jarls five vita Sancti Magni insularum comitis. Ex Mss. Legati Arna-Magnæani cum versione latina, varietate lectionum et indicibus, chronologico, reali et philologico edidit Jonas Jonæus isl. Hafniæ 1780. Sumtibus P. J. Suhm p. 543 in 4. præter indicem et præfationem.

Þáttur Þrændar og Sigmundar Breiðisfönnar five Historia Thrandarii et Sigmundi Breiðis filii. Legitur hæc narratio de rebus Færoensibus in vita Regis Olavi Trygvii filii edit. island. Vol. I., cap. 94-117 et in appendice p. 22-36.

Eyrbyggja-Saga five Eyranorum historia, quam mandante et impensas faciente Perill. P. F. Suhm, versione, lectionum varietate ac indice rerum auxit G. J. Thorkelin Prof. Philol. Extraord. Havniæ 1787, p. 339 et XII in 4.

Egils Saga five Egilli Skallagrímii vita. Ex manuscriptis Legati Arna-Magnæani cum interpretatione latina, notis, chronologia et tribus tabb. æneis. Havniæ sumptibus Legati Arna-Magnæani p. 772 et XX; Havniæ MDCCCIX. Editio facta est per Gudmundum Magnæi, stipendiarium legati Arna-Magnæani, cui in carminibus illustrandis auxilium præstitit Gunnárus Pauli sacerdos Hiardarholtensis. Editio hujus historiæ in Islandia facta Hrappsey 1782, p. 178 in 4. textum modo continet islandicum carminibus fere omisiss.

Vatnsdæla Saga ok Saga af Finnboga hinum Ráma 3: Historia Vatnsdalensium, cui accedit historia Finnbogi Robusti sumtibus J. Aallii. Edidit Mag. E. C. Werlauff Hist. Profef. Havniæ 1812, p. 384 et XXI in 4. Editor præter lectionis varietatem adjecit versionem atque notas lingvæ danicæ.

Historia Gislíi Súrri filii in collectione Marcusf. in 8. p. 127-180.

Bandamanna Saga 3: historia foederatorum in collectione Marcusf. in 4. p. 1-15.

Grettis Saga ens Sterka 3: Historia Grettis Robusti ibid., p. 81-163. Longe præstantior editio hujus historiæ, multis carminibus interspersæ, a stipendiariis Arna-Magnæanis adornata est, jam prelo fere matura.

Saga af Þordi Hræðu 3: Historia Thordi Hræðu ibid. p. 59-81.

Saga af Hávardi Isfyrding 3: Historia Havardi Isfyrdingensis ibid. p. 38-58.

Þattur af Aulkofra 3: historiola de Ölkofro Íslando ibid. p. 34-37.

Þattur Halfreds Vandræða Skallða 3: Historia Halfredi cognomine Vandræðaskald. Legitur in vita Olavi Trygvi filii edit. isl., Vol. 2, p. 77-87, 109-115, 247-250, 304-307 et in appendice p. 19-22.

Kristni. Saga sive Historia religionis christianæ in Islandiam introductæ nec non Thattur af Isleifi Biskupi, sive narratio de Isleifo Episcopo ex Manuscriptis Legati Magnæani cum interpretatione latina, notis, chronologia, tabulis genealogicis et indicibus tam rerum quam verborum, Hafniæ 1773, p. 194, præter præf. et indices in 8. Adjecit editor Erichsonius disquisitiones de Berferkis et de centenario Argenti.

Hungurvaka sive Historia primorum quinque Skálholtensium in Islandia Episcoporum. Páls Biskups-Saga sive Historia Pauli episcopi et Þattur af Þorvaldi Vidförla sive Narratio de Thorvaldo Peregrinatore ex Manuscriptis Legati Magnæani cum interpretatione latina, annotationibus, chronologia, tabulis genealogicis et indicibus tam rerum quam verborum Hafniæ 1778, p. 141 in 8. præter præf.

Sagan Landnám um fyrstu hygging Íslands af Nordmonnum, Skálholte 1688, p. 182 in 4. Hac editione textum modo exhibente longe præstantior sequens.

Íslands Landnámabok. Hoc est liber originum Islandiæ versione latina lectionibus variantibus et rerum, personarum, locorum nec non vocum rarissimarum indicibus illustratus. Ex manuscriptis legati Magnæani, Havniæ 1774, p. 510, præter præfat. in 4. Edidit summi Suhmii Johannes Finnius. Indices locupletissimos adjecit Johannes Olavius. Hocce opus ab Ario inchoatum, continuatum a Kolskeggo, Styrmerp († 1245), Sturla Thordi filio († 1284), et curis posterioribus ad auctam atque limatum ab Hauko Erlendi filio († 1334) quolibet infulæ tractum cum nominibus locorum, quæ maxima ex parte adhuc hodie supersunt, enumerat, historiam occupationis et primos cujusvis tractus incolæ, eorumque ut plurimum majores et posteros recenset, et unde quivis et qua occasione novam hanc patriam sibi quæsierit, pertexit. Quicumque hunc librum originum inspicit, ter fere mille nomina personarum, mille et quadringenta nomina locorum complectentem, facile intelligit tale opus laudis atque suppellectili litteraria condi potuisse. Variæ porro ibi diserte citantur narrationes, omnesque fere hactenus allatæ historiæ præter multas, quæ supersunt, ineditas attinguntur. Tot denique hujus libri codices habemus superstites, ut eos ad certas quasdam familias referre queamus, et sic eam constituere operis hujus recensione, ab additamentis Haukii purgatam, quæ Studio debetur. Hinc igitur colligere licebit, quantus medio sæculo decimo tertio literaturæ Islandorum historicæ fuerit ambitus.

Hæc historias hactenus recensitas, quarum multas similes servant scrinia Magnæana, omnes, si forte narrationes paullo seriores de Finboga et Halfredo excipias, a medio fere sæculo

duodecimo usque ad medium sæculi decimi tertii calamo exceptas, atque res sæculi decimi atque undecimi prisco dicendi genere enarrantes dicimus esse veras; partim quod magnus inter magnam testium varietatem in iisdem rebus enarrandis consensus luculenter arguat, autores historiam avorum et atavorum vix adulterare potuisse; partim quod totus narrationis tenor satis ostendat auctores vera afferre voluisse; cui quidem veracitati haud obstat, quod quædam admiscuerunt falsa, quæ tantis superstitione pro veris venditavit, nonnulla vero facinora inprimis inter gentes externas ab Islandis perpetrata fama duce in majus auxerunt.

Historiæ de rebus Dano-Norvegicis a tempore inde Haraldi Pulchricomi.

Heimskringla sive historiæ regum septentrionalium a Snorrone Sturlonide ante sæcula quinque patrio sermone antiquo conscriptæ, quas ex manuscriptis codicibus edidit, versione gemina notisque brevioribus, indice poetico vel rerum, sparsim insertis illustravit Johannes Peringskiöld, Stockholmæ 1697, in fol., vol. I. p. 830, vol. II. p. 486 præter indices. Hujus editionis laudes longe superavit recentior editio.

Heimskringla edr Norigs Konungafögör sive Historia Regum Norvegicorum conscripta a Snorrone Sturlæ filio, quæ, sumtibus serenissimi principis Daniæ Norvegicæque hæredis Friderici, magni regis Friderici filii, nova emendata et aucta editione in lucem prodit, opera Gerardi Schöning, Havniæ MDCCLXXVII, in fol., vol. I. p. 349 præter præfationem et vitam Snorronis. Vol. II. p. 400 anno sequente prodit. Volumen III. p. 494 et XLIV post Schöningium, operi immortuum, accuravit Skulius Theod. Thorlacius Regi a Consil. Just. et scholæ metropol. Rector MDCCLXXXIII. Huic volumini adjecta sunt præfatio critica, poema Einaris in honorem Sancti Olavi atque vita ejusdem poetæ. Hisce tribus voluminibus, quibus ea, quæ habuit quoque editio Peringskiöldi, absoluta sunt, accessit volumen quartum anno MDCCCXIII, p. 438 et XXXIX. Hujus partem priorem regis Sverreri historiam, Autore Carolo abbate, Skulius Theod. Thorlacius sumtibus principis hæreditarii Friderici adornaverat, partem vero posteriorem, historiam Haconis Sverreridæ, Guttormi Sigurdsonii atque Ingii Bardsonii sumtibus regis Friderici sexti edendam curarunt Birgerus Thorlacius Professor lingvæ Latine ordinarius (filius prioris editoris) et Ericus Christianus Werlauff, Professor historiæ et antiquit. septent. Hi quoque duumviri præfationem scripserunt atque annotationes toti volumini addiderunt. Sequens volumen, historiam continens Haconis Grandævi, jam pælo maturatur, sexto volumine totum opus finietur.

The norwegian account of Hacos expedition against Scotland MCCLXIII now first published in the original Islandic from the Flateyan and Frisian Mss. with a literal English version and notes. By the Rev. James Johnstone Chaplain to His Brittanic Majestys Envoy extraordinary at the court of Denmark, 1782, p. 143 in 8. (Partem hic habemus vitæ Ha-

conis grandævi, cujus quoque fragmenta in duobus sequentibus opusculis ab eodem editore evulgatis leguntur.

Anecdotes of Olave the Black King of Man and the Hebridian princes of the Somerled family to which are added XVIII eulogies on Haco King of Norway by Snorrio Sturlson poet to that monarch. Now first published in the original Islandic from the Flateyan and other manuscripts with a literal version and notes by the Rev. J. Johstone 1780, p. 48 in 8.

A fragment of ancient history, p. 12 in 12.

Æli Dana Konunga eda Knyttlinga Saga 3: Historia Cnutidarum regum Daniæ, p. 268 in fol. Hæcce historia digna profecto, quæ post Snorronem nominetur, jam medio sæculi decimi octavi cura viri cel. Joannis Grammii latine fuit versa atque typis impressa, sed eo demortuo opus tam diu apud typographum jacuit neglectum, donec blattis et tineis omnia exemplaria fuerunt consumpta, paucissimis exceptis, quæ in bibliothecis nostris absque titulo, præfatione et indice asservantur.

Historia Olai, Tryggvæ filii, in Norrigha laudatissimi olim et maxime inclyti in septentrione regis, idiomate gothico sive svecico vetusto primum condita ab Oddo Monacho Islando nunc in linguam hodiernam Svecicam quin et latinam translata a Jacobo Istmenia Reenhielm regni antiquario, Upsaliæ 1691, p. 283 et 116 in 4.

Itt Stycke af Kong Oluf Tryggvasons Saga, hvilken Oddur Munch på gammal Götska beskrefwit hafwer, af itt gammelt Pergaments manuskripto aftrykt, Upsala 1665, 8. Est fragmentum operis præcedentis prælium Svoldrense describens ab Ol. Verellio editum.

Saga þess Haloflega Herra Olaff Tryggvasonar Noregs Kongs 3: Historia Olavi, Tryggvæ filii, Scalholti vol. 1. MDCLXXXIX p. 238, vol. 2. MDCXC p. 336 et 36 in 4. Habemus hic duas vitæ regis Olavi editiones, quæ interdum ad verba conspirant, plerumque eundem in narrando servant tenorem, sæpius vero eadem diversis verbis enarrant, atque, in nonnullis dissentientes, singulæ sua habent additamenta. His vero inprimis gaudet editio islandica, quæ non solum epitomen historiæ norvegicæ ab Haraldo Pulchricornio usque ad natales Olavi ex Snorrone exscriptum proemii loco adjecit, sed quoque multas alias vel longiores narrationes intersperfit, quarum notabiliores suis locis attulimus; ex reliquis pleræque satis fabulosæ v. c. vol. I. cap. 168 de Thorleifo Jarlaskald, vol. II. cap. 2 de Spannevo et Albano, 13 Thorsteino Tauripede, 14 Thorvaldo Tafalda, 15 Thorvaldo Peregrinatore, 20 Raugvaldo et Raudo.

29 Augmundo Ditt et Gunnaro Helming, 56 Thorsteino Skelk, 64 Svada et Arnore. Sed quæque veræ occurrunt historiæ v. c. vol. II. cap. 6 seqv. de Islandia ejusque incolis, 22 de Kinnano, 54 de Hromundo Claudio, 61 de Erico Rufo. Si hæc vitæ regis Olavi descriptiones cum iis, quæ habet Snorro comparamus; rarius verba verbis respondere invenimus, in paucis plane dissentiunt, sed plerumque easdem res Snorrone multo plenius tradunt; ita tamen, ut sæpius causa pateat, cur Snorro vel brevitatis vel crasse historicæ studio ea, quæ hic narrentur, omiserit. Jam vero testatur editio islandica duos monachos, ejusdem monasterii alumnos, Gunlogum et Oddum, Snorrone paullo antiquiores vitam regis Olavi suo quæcumque modo hinc descripsisse. Nominantur etiam vol. II. cap. 108 viri matronæque nobiliores, quos res Olavi gestas enarrantes secuti sunt isti monachi. In ipsa editione islandica Gunlogus sæpius citatur quam Oddus. In ultime plagula editionis Svecicæ Oddus narrationis autor disertè nominatur. Hinc probabiliter conjicitur editionem islandicam continere versionem operis Gunlogi, Svecicam vero esse versionem operis Oddi, utramque vero liberiores et additamentis adauctam. Hæc quoque fidem facit totius narrationis genius monasticus, a stylo cæterarum historiarum et ipsius Snorronis valde diversus. Editioni vero islandicæ magnum pretium inde conciliatur, quod tantum ex codice membranaceo Flateyensi descriptus est, quem sub finem sæculi decimi quarti narratum esse scimus.

Duo fragmenta vix sæculo decimo quarto antiquiora, quæ leguntur inter scriptores rerum Danicarum medii ævi a Langebekio editas, vol. II. p. 25-37, 146-153.

Jomsvikingasaga sive historia Jomsvicensium, legitur in vita Regis Olavi ed. isl. vol. I. cap. 70-78, 123-163. Hanc in confinio ponimus hujus classis et sequentis, quia parte sua potius ad hanc posteriore vero ad illam propius accedere videtur.

Narrationes historicæ minus certæ, quæ tamen fidem aliquam merentur.

Söguþatr af Alfe Konge og reckum hans 3: Historia de Alfo rege ejusque heroibus; (apud Biörnerum.)

Saga af Ragnari Lodbrok og sonum hans 3: Ragnari Lodbrokii ejusque filiorum historia. In collectionibus exstat Biörneri et Hagenii; aliam hujus narrationis recensitionem exhibet collectio Thorkeliana, quam supra citavimus.

XXVIII

Fragmentum islandicum de regibus Dano-Norvegicis ab Ivaro Vidfædmi ad Haraldum Blaatzend, apud Langebek Scriptor, vol. II, p. 266-86.

Saga af Heolfe Konge Kraka : Historia regis Rolfi Krakii (apud Biörnenum).

Saga af Friþiofe Frækna : Historia de Frithiofo animoso (ibid.)

Sögubrot af nokkorum Fornkongum i Dane oc Svía velldi : Fragmentum de priscis nonnullis Daniæ Sveciæque regibus edidit, adjecta versione svecica, J. F. Peringskiöld, Stockholm 1719, p. 32 in 4.

Hasce narrationes minus certas esse asserimus, quod stilo vix ultra sæculum decimum quartum asurgente, res gestas fabulis nonnullis interspersas describant Haraldo Pulchricome antiquiores; easdem vero fidem aliquam mereri atque sæculo isto neutiquam excogitatas esse judicamus, quippe quæ a figmentis istius ætatis mire discrepent. Omnes scilicet genium antiquitatis borealis spirant, moresque priscorum hominum coloribus haud fucatis depingunt. Præterea pleræque earum historias continent, quarum præcipua momenta aliis quoque testimoniis firmantur, atque ipsæ, carminibus refertæ, vestigia servant originis suæ ex carminibus carminumque explicatione repetendæ. — Hinc classi unam addimus narrationem de rebus islandicis.

Saga af Þorgirni Þruda og Wíglunde Wæna syne hans : Historia de Thorgrime Magnanimo deque filio Wíglundo Pulchro in collectione Marcussonii, in 4., p. 15-33. Hæc nempe narratio satis pulchra varia habet, quæ a simplicitate cæterarum narrationum islandicarum abhorrent.

Narrationes mythicæ.

Völsunga-saga sive Historia Völsungorum (apud Biörnenum et in collectione Hagenii).

Hervarar-saga edita a Verelio cum versione svecica atque multis notis latine scriptis, Upsaliæ 1772, in fol., p. 194 et 34.

Emendatius prodiit ex manuscriptis legati Arna-Magnæani, Havniæ opera Stephani Biörnsonis, sumtibus P. F. Suhmii cum ejusdem commentario geographico; p. 275 et VIII in 4. Havniæ 1785.

Fundinn Noregur sive origines Norvegiæ in vita regis Olavi Tryggvæ filii edit. isl. vol. I. cap. 175-177; multis additamentis adauctæ leguntur apud Biörnenum.

Sögu-Þattur af Norna gesti : Historiola de Norna Gesto (apud Biörnenum et in vita Olavi Tryggvæ filii ed. isl., vol. II., p. 132-146).

Hæ narrationes, quæ in ea forma, quam nunc servant, vix sæculum duodecimum attingunt, res sistunt illis, quas prior classis exhibuit multo antiquiores. In illis quædam, in his multa divina humanis mixta. Hinc eas dicimus mythicas, quibus traditiones perantiquæ non modo ornatum dedere, sed etiam fundamentum quodammodo constituerunt. Pauciora inde historica erui posse concedimus, sed traditiones, quibus innituntur perantiquas esse arguimus, partim ob ipsam carminum, quæ in iis leguntur antiquitatem; partim ob nexum, qui inter hasce traditiones et alia vatum priscorum carmina intercedit, partim denique ob magnum illud discrimen, quod inter hosce mythos eosque, quos nugis haud ablimiles narrationes deinceps afferendæ continent, observasse iuvabit.

Narrationes fabulosæ.

Göthrici et Rolli Westrogothiæ regum Historia lingua antiqua Gothica conscripta, quam ex M. vetustissimo edidit et versione notisque illustravit Olaus Verelius Antiqu. Patr. Prof. Accedunt v. el. Joannis Schefferi Argentoratensis notæ politicæ, Upsaliæ 1664, p. 240 et 129 in 8. Prior forte hujus historiæ pars, quatenus carminibus Starcatheri nititur cap. 1-7 ad narrationes mythicas referenda; sequentia vero longe minorem merentur fidem.

Kenilli Hængii et Grimonis Hirsutigenæ patris et filii Historia seu res gestæ ex antiqua lingua Norvægica in latinum translata per Islesum Thorlevium Islandum, opera et studio Olavi Rudbekii publici juris facta; Upsaliæ 1697, in fol., p. 17. Hisce in eadem editione subjungitur.

Orvarodds Saga, p. 51. Hæc editio omnium et pessima et rarissima; vitiis scatet typographicis, textus juxta malos codices constitutus, versio admodum negligenter facta.

Þorstens Vikingsfons Saga ex antiquo manuscripto edita cum versione suecica et multis notis latine scriptis opera Jacobi Reenhielmi Regni Sveoniæ Antiquarii, Upsaliæ MDCLXXX, p. 140 et 130 in 8.

Historia de Bodvaro Biarko, cujus fragmentum exstat (apud Biörnerum.)

Saga Ans Bogfveigers æ: Historia Ani Jaculatoris, (apud Biörnerum). Ad calcem hujus editionis recentior quidam Islandus nonnulla adjecit, quæ aliter leguntur in codice membranaceo Magnazano, cujus ætas ad sæc. XIV assurgere videtur.

Herraudi et Bosæ Historia cum nova interpretatione juxta antiquum textum gothicum veteri Ms. edita et notis illustrata ab Olao Verelio Ant. Patr. Prof., Upsaliæ 1666, p. 123 in 8.

XXX

Kjalnesfingasaga edur af Bua Andriðs syne 3: historia Kjalnesensium five Bui Andride filii (in collectione Marcussonii, in 8., p. 1-34.)

Þattur Orms Storólfs sonar 3: Narratio de Ormo Storólfi filio. Legitur in vita regis Olavi Tryggvæ filii ed. isl. in appendice, p. 5-22.

Ad hanc classẽ narrationes retulimus de rebus atque personis, quæ cum momentis historicis quidẽm cohærent, sed ita, ut plurima eorum, quæ afferantur, vera esse nequeant; nobis vero desit trutina, juxta quam vera a falsis discernere queamus. Omnes, quas commemoravimus, historiæ sæculo decimo quarto conscriptæ esse videntur. Pauca in iis ad antiquum Deorum cultum, multa ad vulgi superstitionem spectant. Autores haud dubie ad traditiones majorum respexerunt, sed ita, ut haud pauca e suis admiscuerint. In toto autem narrationis telo texendo non fabulas exterorum romanenses imitari, sed mores avitos exprimere studuerunt. Hinc nulla fere historica sed quædam de moribus priscorum borealium hinc peti posse existimamus.

F a b u l æ .

Sagan af Bárde Dumbisfyne er kalladur var Snæfells-as 3: historia Bardi Dumbi filii cognomine Snæfells As. (In collectione Marcussonii, in 4., p. 163-172).

Sagan af Gestis fyne Bárðar Snæfells As. Historia Gestii filii Bardi. (ibid. p. 172-181).

Þattur af Jökli fyne Bua Andrida-sonar 3: Narratio de Jökele filio Bui nepote Andridæ. (ibid. p. 182-187).

Armanns Saga 3: historia Armanni islandice f. a., p. 38 in 4. Hrappsey.

Sagan af Kroka Ref 3: historia de Refo versuto (in collectione Marcussonii, in 8., p. 35-68).

* * *

Sagan af Hromunde Greipsfyne 3: Historia de Hromundo Gripi filio. (apud Biörnerum).

Saga af Halfdane Bronufostra 3: Historia de Halfdano Branz alumno. (ibid.)

Sagan om Ingvar Vidtfarne og Hans Son Svend. Från gamla Isländskan öfverfett; och Underfökning om våru Runstenars Ålder i Anledning af samma Saga, samt Foretal om Sagens Trowärdighet af Nils Reinhold Brocman 3: Historia de Ingvaro Peregrinatore et filio Svenone ex antiquo sermone islandico translata, nec non disquisitio de ætate lapidum litteris ru-

A.

Á, (*præpos. regens acc. et abl.*), in, til, paa, i. á himin, in *calum*, til Himlen; á himnum, in *cælis*, i Himlen; á lífi, in *vivis*, i Live; Er á sér, *pronus, liberalis*, rund að sig; flótr á sér, *pernix*, hurtig að sig; seinn á sér, *tardus*, langsom að sig eller paa sig; honum vard á i því, in *eo* *impegit*, vel *lappus est*, deri forsaá han sig; þar á eptir, *deinde*, *deinceps*, derefter, dernæst, ovenpaa. *Nonnunquam in compositis vim inrendendi habet*; i Sammensætninger forstærker det undertiden Betydningen, f. *Eff. ávöxtr, fructus*, Frucht; ábaggi, *onusculum*, Bylt, Byrde.

A, five at; *non, verbis suffixum, æque interdum Pronominibus*; en nægtende Partikkel, som hænges til Gjætningsord og undertiden ti Pronom. hos Digterne.

A

Á, f. ár, pl. ár, *amnis fluvius*, Flod, Åa; áin hleypr fram, *amnis rapiditati indulget*, *et de crescente et de recrescente amni dicitur*, Floden styrter frem, eller Vandet løber bort.

Á, f. i Gen. med Art. áinnar, Dat. ánni, áinni, *Acc. ána*, Plur. ær, *agna*, *ovis foemina*, Gimmerlam, ungt Hunsaar. *Indeclinabile in sing. nisi in regimine, hodie nobis in sing. Nom. ær, olim in plur. tantum; ut, tá, tær; ló, lær; ró, rær*. Nu omstunder heber det i Enkelte. ær, hvilket tilføgen allene var Flertalsformen, ligesom tá, tær, o. s. v.

Á, (*átti, hefi átt, at eiga*), 1) *debeo, teneor*, bør, har at; 2) *possideo*, ejer, besidder; 3) *habeo, est mihi*, har. E'g á at gjallda, *solvere teneor*, jeg har at betale; ég á heftinn, *equum possideo*, det er min Hest; ég á konu, ég á lánga leid, ég á von, est

mihī uxor, longum iter peragendum, spes, jeg har en Kone, en lang Vej, Haab; *peir áttuz vid, actio, lucta, pralium erat inter eos,* de havde med hinanden at gjøre, vare i Haarene paa hinanden; *peir áttuz illt vid, injuriis certabant,* de havde Uensighed, Uenskab med hinanden; *ég mun eiga undir því, de eventu confusus ero,* det tør jeg lide paa; *hann hefir lengi átt í því, dudum experrus est,* han har længe havt det at træffes med; *hann á ecki med þad, nihil ad illum persinet,* han har intet med det at bestille, det vedkommer ham ikke; *hann á ecki á sér, þó menn beri hann og beyfti, ef madr gængr í laukagard annars, nullam impetrato satisfactionem, qui cepinam alterius intrat, etiam si fustigeretur et concutitur,* den, som gaar ind i en andens Have, har ingen Ret at paatale omendstjont man slaar og pryglar ham; *hann átti mikid undir sér, polluit multrum,* han formaarde meget, havde meget at sige; *ég á ecki undir hönum, non fidem illi habeo,* jeg troer ham ikke, stoler ikke paa ham; *ég á eckert undir honum, non potest mihi nocere, etiam si velis,* jeg risikerer intet af ham; *hvört hann á at sér, mikid eda líd, utrum magis v. minus valeas,* hvad enten han har lide eller meget at sige; *Gud á hlýdni at þér, deo obedientiam debes,* du skylder Gud lydi hed; *ég á hann at, mihi faver, jeg har ham til Hjælp;* *hann átti son vid (v. med) konu sinni, filium ex uxore*

sua procreavit, han havde en Søn med sin Kone.

Áaustr, m. infusio, Overføselse; metaph. jurgia, criminatio, Overgydelse, Udskælden.

Ábaggi, m. (baggi) onusculum in supplementum alterius sarcina ut alterum pondere exaquet, en Vægt, som lægges til den letteste af de to Byrder, en Hest bærer, for at den kan have lige tungt paa begge Sider.

Ábati, m. lucrum, quæstus, proventus, Fordel, Profit, Vinding; *setr er ábata þefurinn, luci bonus odor,* sød er Lugten af Profit; *v. hati, at bata.*

Ábatalamr, lucrosus, quæstuosus, fordelagtig.

Abhadis, f. Abbasiffa, maxima sacerdos, Abbedisse.

Áhiatar, imperf. verb. accidit, hændes, indtræffer; *hvad sem áb, quicquid acciderit, in omnem eventum,* hvad der end maatte indtræffe.

Abl, m. fornax, ustrina, Esse (i en Ovede).

Ahl, n. robur, Styrke, vid. afl.

Áblástr, m. 1. aspirareu, Blæsen eller Nanden paa noget; 2. pustula labiorum, epinyctides, Blegner paa Læberne.

Ablhólkr, m. acrophysum, Blæserer i en Omus debølg.

Abli, m. idem ac ahl, m.

Ablkópa, f. Lyncope ex fumo ustrina, Åsmagt eller Svindel af Kulstov og Røg.

Áboginn, cernuus, som luder med Hovedet, gaar med hældende Hoved, krumbøjet.

Ábót, *f. supplementum*, Tillæg, Tilgift; ecki er ábótavant, *satis est*, der behøves ikke mer.

Ábóti, *m. Abbas, Cenobiarcha*, Abbed.

Ábragð, *n. nexiles exuvia lori, hami v. aliarum verum*, Fletning, Vitsen, Knippen *f. Elfs*.

1) Sværtet af Ridespissen o. dsl., (ég bregð).

Ábreiða, *f. stragulum, tegmen lecti*, Overdøgne eller Tæppe ell en Sæng.

Ábreiðsl, *n. idem* 2) *sparsum letamen prati v. viridi*, Gjødste (paa Tøster eller Hjemmes marker).

Ábristur, *f. pl. (á, ovis et bresti) colostrum f. pyriofles agnarum, conculi colostrici ferculum*, Solvedans, en Ret af sammenløben ny Mælk af Rjør eller Gaar.

Ábúð, *f. rusticatus, incolatus*, Beboelse, (ég bý).
2) *mina torvitas, truende Udseende*, Barstebid; ábúðar veðr, *aer minax*, overhængende Uvejr; ábúðar maðr, *homo torvus*, en barsk (nærig) Mand.

Ábúðarfrekr, *adj. alieni cupidus*, nærig, vindesyg.

Áburðr, *m. manifesta insimulatio criminis*, aasbenbar Beskyldning. 2) *stercoratio viridi, letamen*, Gjødning. 3) *splendor in vestitu*, Pragt i Klæder; at beraz mikit á, *luxuriari vestitu*, Rådse. 4) *sarcina equorum*, en Hestes Dynde eller Dragt; áburðar hestr, *equus fagmaris, onerarius, dorsuarius*, en Hest som bruges til at bære.

Ábýli, *n. (ból) fundus colendus*, Bøllig, det Sted, man bebor.

A 2

Ábyrgð, *f. (byrgi), cautio, vadium, Ansvar*.

2) *periculum, eventus*, Højsad, Risiko.

Ábyrgðarlaust, *sine periculo, in tuto*, uden Ansvar, uden at risikere noget.

Ábyrgi, (einum), *periculum, f. eventum alicui commisso f. in eum remisso*, paalægges en at være ansvarlig for noget; ábyrgiz, *periculum in me recipio*, jeg staar inde for, svarer for, vilsser for.

Ábatir, *m. additamentum*, Tillæg.

Ad, *ad, usque, tenus*, til, ved, ad; *vid. at.*

Ada, *f. concha species, mytilus maior*, Musling, Mytil, modiolus; hann sitr sem ada i leiri, *dicitur de homine stupido, segni et intractabili*, concha instar in luto hærer, han kommer ikke længer end man styder ham.

Adal, *n. vel Adall, m. natura, origo, indoles*, Natur, Oprindelse, Art.

Adalbláber, *n. pl. vaccinium myrtilus, vitis idæa*, Bøller, Bøllibar.

Adalból, *n. pradium avicum, allodium*, Odelsgaard, en Hovedgaard.

Adalbóndi, *m. dominus, herus*, den første Eddes ejer, Hovedgaardsejer.

Adalborinn, *n. nobilis*, af adelig Byrd, adelsbaaren.

Adalbréf, *n. diploma nobilitatis*, Adelspatent; 2. *architypum litteræ authenticæ*, Original, Hoveddokument.

Adalfeitar, *f. uncia argenti olim Curioni, ex bonis relegari, persolvenda pro redemptione ca-*

pitir, to Lod Sølv, som en dømt til den mindre Freløshed (Forvisning) Kulde erlægge til Herredshøvdingen, for ikke at blive landesforvist.

Adalsflokk (herfins), *vis copiarum, cohors maxima*, Hovedkorpset (af en Hær).

Adalsfriheit, *n. pl. jus galeæ et clypei*, Adelsret, adelige Friheder.

Adall, *m. Nobilitas*, Adel, Adelskab.

Adallegr (v. adillegr), *ipse, natus, proprius*, naturlig, egentlig, oprindelig; 2. *nobilis*, adellig.

Adalmadr, *m. nobilis, patricius*, Adelsmand.

Adalrúnir, *f. pl. rudimenta primæva Runarum*, de ældste, oprindelige Runer.

Ádan, *pridem, nuper*, nyd, nylig.

Ádeila, *f. redargutio, Trettesættelse*; hann mætti ádeilum, *in reprehensionem incidit*, han paadrog sig Bebrejdelse.

Ádeis, *n. lorum, Ekarn, (vox plebeja)*.

Adili, *m. (sakar v. varnar) accor v. defensor causæ natus, seu, cui comperit necessitudine naturalis actio v. procuratio causæ*, den, som ved Fødsel og Slægtskab er den rette Sagsøger eller Eftermaalmand i en Drabsag.

Adili, *f. (sive Adild) jus agendi causam naturale*, den naturlige Ret til at føre en Sag; at eignaz adilina þess máls, *actionem causæ in se devolutam accipere*, at modtage den lovlige Ret til at føre en Sag.

Adill, *m. persona principalis, autor*. Hovedmand, Etistier, Ophavsmand; siandinn er alls ill

adill, diabolus autor omnis mali est, Gælden er Årsag til alt ondt.

Adillegr, *vid. adallegr*.

Adkomu-sótt, *morbis epidemius, peregrinus, ab exteris illatus*, Sygdom, som er indkommen fra fremmede Steder.

Ádr, *prius, antea, præ latinorum in compositis*, før, tilforn, i Forvejen.

Ádrátt, *m. fibula frenorum*, Besslaget, Dopperne paa et Bidsel; 2) *gratificatio verbalis*, Forventning eller Haab, som man halvtvejs giver en, et halvt Løfte.

Ádreifi, (*ádreifdi*, at ádreifa), *adspergere*, beskanke, dykke, overslaa.

Ádreifing, *f. aspersio*, Betskanke; *Ádreifingarvatn*, Vand til at beskanke med.

Adrep, (*ádrap*, at ádrepa,) *tangere, berære*. 2) *leviter mentionem facere*, berære kortelig (i Tælen).

Ádrep, *n. Compendium*, Udtog.

Ádrepa, *f. tactus*, Berørelse; 2) *mensio*, Berørelse (af en Materie).

Ádryckia, *f. propinatio*, Tilbriften; *vid. drecka á einn*, *ex dreckaz á*.

Aeggia, (*áeggiadi*, at áeggia), *adhorsor*, tilskynder, driver paa, eller til noget.

Áeggian, *f. exhortatio*, Tilskyndelse.

Áegging, *f. idem*.

Af, *ex, de, af, om*; af því, *ideo*, derfor, fordi; veikr af sér, *fragilis*; hardr af sér, *strenuus*; godr, illr af sér, *bonus, malus*, svagelig, haard, god, ond af eller ad sig.

Afa, *f. temulentia, inebriatio*, Beruselse.

Afall, *n. calamitas*, Uheld, Waade. 2) *fluctus decumanus*, stor Volge, stor Sø.

Áfångastadr, *m. mansio, locus pausandi*, Vedet sted (paa Rejsen).

Áfångi, *m. pausandi locus et opportunitas*, Besøsted (for Rejsende); taka áfanga, *pausam facere itineris*, at bede (undervejs). 2. *iter continuum, sine pausa*. — *iter unius diei*, en Døgn, Tur, som man rejser uden Ophold, Dagstæffe, þeir áfángar: *iter tridui*, tre Dages Rejse; hafa mikla áfanga, *magnis itineribus progredi*, rejse i store Ture, sjalden bede. 3. *pascuum*, Græsgang.

Afar, *præpos. inseparabilis. Nimis, supra modum*, alt for, særdeles. Sic: afarvel, *perbene, optime*, særdeles vel.

Afarkostr, *m. iniqua conditio*, ubilligt Vilkaar, Voldsomhed.

Afarmenni, *n. vir supra modum vehemens, immanis*, et forfærdelige, overmodige Menneske. 2. *viribus incomparabilis*, et overhaands stærkt Menneske.

Afarreidr, *supra modum iratus*, overhaands vred.

Afaryrði, *n. pl. convitia, Skjælsord*. 2. *præcipitancia lingua*, Overrilelse i Tale.

Áfast, *conjunctus, coniguus*, sammenhangende med, som støder tæt til.

Áfátt er bonum, *aliquid illi deest*, han mangler noget.

Afbaka, *dicta alicuius in peiorem partem raducere*, gjentage og fordreje ens Ord. Mesa-

phora vocis deducta esse videtur a piscatoribus qui navigiola in continenti tergo protrudunt, Figuren synes at være taget af, 2) at Fiskerne skyde deres Waade frem paa Landet ved at sætte Ryggen under; — *de lignis dicitur, quando segmentum convexitatis exasciatur vel ferratur*, at hugge en rund Bjalke flad paa en Side. (vid. bak et at baka bát).

Afbakaligr, *ineptus, sinister, ubehændig*, flodset. Afbakan, *f. in peiorem partem detorsio*, Forvredelse (af ens Ord).

Afbatan vel afbötun, *f. excusatio*, Undskyldning.

Afheidni, *f. deprecatio*, Græbedelse.

Afbendi, *n. Tenasmus*, Windsel.

Afber, (afbar, at afbera,) *ferre, tolerare*, taale, udholde; afberst, at afberaz, *idem*, þeir afbáruz illa, *aggre tulerunt*, de fandt sig ikke vel deri.

Afbiarga, *adv. de so'le dicitur, quando ex summis montibus supra horizontem non videtur*, siges om Solen, naar den end ikke fra de høieste Bjælde kan sees over Opnæksredsen.

Afblómadr, *deffloratus*, afblomstret.

Afbod, *n. 1. horror, terror*, Forfædelse, Gyser. 2. *excessus*, Overdrivelse, (vid. ofbod).

Afbodavedr, *n. procello vehemens*, et forfærdeligt Vejr, en stærk Storm.

Afbötun, *f. excusatio*, Undskyldning.

Afbragd, *n. excellencia*, Fortræffelighed, Udmærkelse; afbragdsmaðr, *vir excellens, facile primus*, udmærket Mand; afbragd manna, *idem*.

Afbragdsliga, *opime*, ypperlig, fortreffelig.
 Afbráníng, *m. remissio morbi, doloris, molestia*,
 Lindring for en Tid i Sygdom, Smerte,
 Sorg.
 Afbrigdi, *n. pl. injuria, violatio juris*, Over-
 trædelse, Forseelse.
 Afbrigdi, *n. (vid afbragd.)* Afbrigdishestr,
 en ypperlig Hest.
 Afbrót, *n. delictum*, Forbrydelse.
 Afbrugdinn, *supra sortem communem*, usæd-
 vanlig, fortrinlig. 2) *arse eximia elaboratus*,
 kunstig udarbejdet.
 Afburdamadr, *vir fortissimus*, en Mand af en
 sjælden Styrke.
 Afburdir, *m. pl. vires eximia*, stor Styrke.
 Afburdr, *m. refugium*, Tilflugt. 2) *exceptio*
rei contra instantias actoris, den tiltalte
 Indsigelse imod Sagsøgerens Paastand; 3)
partes superiores in bello v. consensione, Over-
 magt, Overlegenhed (i Krig eller Trætte).
 Afbyli, *n. suguriolum*, lille Wondebytte, (*vid*
kor).
 Afbær, *i. prastans*, udmærket, (*vid. ég ber af*).
 Afdalr, *m. convallis remota*, en afides Dal.
 Afdeili (hefi afdeilt, at afdeila), *separo*, afdele,
 frafille.
 Afdeiling, *f. Separatio*, Adskillelse, Frafillelse.
 Afdey, (afdo, hefi afdaid at afdeya) *desavio*,
de ventis et astu maris dicitur, raser ud, af-
 siges om Vinden og Søgangen; afdaid vedr,
tempestas desavians, Storm, som har lagt
 sig.

Afdrátt, *m. defraudatio*, Afdrag, Affortning
 (i Løn ell. betl.).
 Afdrep, *m. refugium*, Tilflugtssted, Skjulested.
 2) *convallicula*, en lille Grotte eller Kiste.
 Afdrif, *n. pl. exitus, finis*, Udsald, Ende; (*mo-*
dus loquendi defamatus est ex tabulis naufragii,
quæ fluctibus et tempestatibus exposita sunt.
vid. ég dríf, agito).
 Afdruckinn, 1. *evacuatus*, udtømt, aftrukket.
 2. *sobrius post remulentiám*, adru, efter en
 Rus.
 Afeggia, *dehortor, dissuadeo, fraraader*.
 Áfelli, (áfelldi, at áfella), *condemno*, domfælder,
 fordommer, dommer i Boder.
 Áfelli, *n. 1. poena, vindicta*, Straf; 2. *calam-*
itas, Uheld.
 Áfellisdómr, *m. condemnatio*, For dommelse,
 Dom.
 Áfellur (i húsi), *f. pl. asseres subseci supra*
signos procures, Brædter, som anbringes
 ovenpaa Murlejerne (Kæmme) imellem
 Sparrene i en Bygning.
 Áfengr, *vehemens*, stærk, brusende; áf. drykr,
potus inebrians, capus sensans, stærk Drick,
 som stiger i Hovedet.
 Áferd, *f. lineamenta f. inæ rei externa*, Klædes-
 eller andet Tøj Udseende, Traadenes Fald;
 fallegr áferdar, *inns habens pulcras*, smukt af-
 Udseende (om Tøj, Blæde o. betl.).
 Áfergia, *f. (fergi, premo) vehementia*, Hæftig-
 hed.

seydr, *auribus orbatus*, ørelø, hanelø; hann giörði aseydr, *auribus orbavit*, hann slog Örerne, Hænkerne af.

Afall, 1. *detrimentum*, Tab, Afslag; at selja med affallum, *minoris vendere, quam quis emerat*, sælge for ringere end man i ar tjøbt; 2) *res oziosa, rejicula*, Afald, Udflud. 3) *ima pars telæ*, Slutningen af Rindegarnet i et Stykke Tøj, der vaves, Ender; 4) *idem* æ. afslup, Afsløb.

Afallinn, *deciduus*, affalden; affallid epli, *pomum deciduum*, nedfaldet Æble; affallinn madr, *apostata*, en fræfalden.

Afallsendi, *vid.* affall 3.

Afallsjörð, *f. fundus iunilis domino*, Jord, som ikke bruges, og gjør Ejeren ingen Nytte.

Affaradagr, *m. dies ultimus vel feria ultima natalitiorum*, den sidste Dag af Julen. *Su.*

Affaragódr, *felix, faustus*, heldig, som har godt Udfald.

Affarallr, *tragicus, infelix*, uheldig.

Affaralnid, *n. gestus insolentes et mores affectuosi*, Særhed i Pader eller Klædebragt, affectuøse Væsen.

Affarir, *f. pl. consummatum iter*, fuldentt Rejse. 2) *exitus eventus*, Udfald, Udgang, Ende.

Affedraz, *degenerare a patre*, vanslægte fra sin Fader.

Affell, (hesti affallid, at affalla), *defloresco, de sylvis*, falder af (som Løv, Haar). 2) *sententium muto f. religionem*, falder fra en vis Mening eller Tro.

Affermi, (hesti affermi, at afferma, a farmr), *exonero*, udlosser.

Afflutningr, *m. calumnia, obrectatio*, Bagtalelse.

Afflutr, *insimulatus mali criminis, maligne delatus*, bagtale, beføre af Dabflab.

Afflyt, (at afflytia), *deferre*, bagtale, sætte ondt for.

Affram, (*sive* áfram) *per rectam viam recta*, fremad, lige ud.

Affreydi (at affreyda), *despumare*, afstumme.

Affreyding, *f. desumario*, Afstummelse.

Afgamall, *decrepita f. confecta ætatis*, udlevet, gammel og aflægs.

Afgánger, *m. reliquia*, Røvning, det der gaar fra; hann er mér afgánger, *mihi reliquus est*, han er bleven mig tilbage. 2. *hodie etiam pro morte sumitur, rarius olim*, nu ogsaa: dødelig Afgang, hvilken Betydning er sjældnere hos de gamle.

Afgata, *f. iter devium, divorcium*, Afvej, Gangsti, som løber fra den rette Vej ud til en Afside.

Afgéng (at afgánga), *reliquus sum*, bliver tilbage, tilovers, gaar fra. 2. *mori*, dør, afskaar.

Afgénginn, *reliquus*, tiloversbleven. 2. *mortuus*, afsaagen, død.

Afgéypa, *adv. ultra omnem hyperbolem*, overordentlig, (uoverdrivelig); hann villtiz afgéypa, *toro coelo erravit*, han tog forfærdelig fejl.

Afgift, *f. provensur, reditus*, Afgift.

Afgirdi (afgirti, hefi afgirt at afgirda), *inversio*, afgjærder, affukter.

Afgirding, *f. inversio*, Afgjærdelse, Mellemgjærde.

Afgiörd, *f. offensu*, Forseelse. 2) *nodus fasciculi clisellarii*, en Knude paa Sadelgjorden, hvorved man forlorter den. 3) *lagueus in extremo funis nodatus ad sarcinam decusarum constringendam*, Pylle, som slaas paa Enden af et Reb, naar man vil binde Pylten paa overkors.

Afglapayrdi, *n. pl. verba fusilia*, toffet Sludder.

Afglapi, *m. stipes, infamatus*, Toffe, Laabe, Sjante.

Afglöpun, *f. vid. þings* afglöpun.

Afgöri (hefi afgört, at afgöra), *ad finem perduco*, afgjøre. 2) *offendo, delinquo*, forse sig, forbrøbe sig.

Afgreidi (—ddi, hefi afgreitt, at afgreida), *expedio, solvo*, gjøre færdig. 2) *credo*, overslevere, aflevere, (a greidr).

Afgreidsla, *f. solutio, raditio*, Aflevering.

Afgrunn, *n. barathrum, abyssus*, Afgrund.

Afgrunnr, *m. idem*.

Afgud, *m. idolum, deus alienus*, Afgud.

Afgudadýrkan, *f. idololatria*, Afgudsdyrkelse.

Afgudadýrkari, *m. idolatra*, Afgudsdyrker.

Afgædingr, *m. fastus, austeritas*, naragtig Stoltbed, Storagtighed.

Afgædingslegr, *fastuosus*, pedantisk stolt, opblæst.

Afhalld, *n. existimatio, fama, laus*, Afhold, Dødest og Ære, det som er afholdt; hann er afhalldi, han er yndet og æret.

Afhallr (-höll, -hale), *declivis*, Braa, hældende nedad.

Afhellir, *m. diverticulum avari*, en affdet Hule, Grotte.

Afhendi (hefi afhent, at afhenda), *trado, mando*, afhænder, overdrager.

Afhending, *f. traditio*, Afhændelse. 2) *merri genus, omnium, brevissimum et facillimum*, *vocatur etiam* afhendt, et kort, rimfælt Vers eller Versart, kaldes ogsaa afhent.

Afhendr, *derelictus, emancipatus*, forladt, forladt; konúngur qvaddi, ei myndi segja þu hann afhendann fyrir þat, *ob eam causam*, *rex, se illum non derelictum dixit*, (a hönd), Kongen sagde, at han ikke derfor vilde slaa Haanden af ham.

Afhlaup, *n. effluvium*, Aflob.

Afhlaup, *n. quod superest*, Overflud, det som er tilovers; ef hey finst afhlaups, *fennum þ superfluum est*, dersom der er Hø tilovers; hér er enn mikid afhlaups, *multum adhuc superest*, her er endnu meget tilovers.

Afhluta, *divido*, dele, afdele i visse Parter. 2) *fraudo*, dele uretfærdig, berøve en sin Del.

Afhóp, *n. ramus fluminis*, en Arm af en Flod, et Vandstade, som gaar ud fra en Å.

Afhorfinn (hverf), *spe dejectus*, som har opgivet alt Haab, uden Haab. 2) *desistens*, som opbørrer med noget, opgiver det.

Fhöfda (at afhöfda), *decollo*, halsbugge.

Fhögg, *n. segmentum*, Afnit. 2) *amputatio membri*. Sic: fötar afh. &c., Afhuggelse af et Lem, f. Elj. af en God o. deél.

Afhögg, (afhíó, at afhögga), *amputo*, afhugget, affjærer.

Afhrek (v. afrak), *n. homo s. res nullius ponderis*, Person eller Ting, som duer til intet. (hrek *s. rek*).

Afhreistra (at afhreistra *ex. c. fisk*), *desquamo*, strake Skjallene af.

Afhrof (f. afrof) *n. diminutio, detrimentum*, Slæde, Afbræk; at giallda afrof, *sentire detrimentum, ex suis amittere*, lide Tab, miste af sine Folk (i Striden). 2) *strages*, Nederlag.

Afhýddr. (húd), *excoriatus, flagellatus*, hudflettet, pisset.

Afl, *m. avus*, Bestefader.

Afládr, *impetuosus, vindictæ cupidus*, hæftig, þevngjerrig. (ab a *intensivo et* fládr, a *verbo* ég flái, *aversor, odio habeo*).

Afkáraligr (kári), *absurdus*, urimelig.

Afkarma (at afkarma), *dónum in conclavin dividit*, aðdeler et Hus i Bærelser.

Afkasta (at afkasta), *perficio*, udføre, overkomme, orke; hann fær miklu afkastad, *magnis laboribus par est*, han kan udrette meget.

Afkaupi (afkéypiti at afkaupa), *nimis careo*, fjøbe, betale for durt.

Afkéypis, *ultra commercium*, ikke i Kjøbet eller Handelen.

B

Afklippa, *f. segmen*, afflippt Stykke, Affait. Afklöfalegr, *absurdus, inconueniens*, uflittet, ubekvem.

Afklöfa-skidi, *n. 1) ramentum*, Splint, fraa fløvet Træsplint. 2) *degener, homo nauci*, vanflægtet, Doanigt.

Afklöfi, *m. (klýfi) ramentum ligni*, en Splint.

Afklædi (—ddi, at afklæda), *vestibulus exualiquem*, aflæder.

Afkomendr, *m. pl. posteri*, Efterkommere.

Afkominn, *in secessu*, affides liggende.

Afkró, *f. recessus, secessus*, Affrog, Braa.

Afkróa (at afkróa), *secludo*, aflukker, indelukker.

Afkrókr, *m. diverticulum*, en Sidevej, Afvej.

Afkymi, *m. secessus, recessus, angulus, abditorium*, Affrog, Skjulested.

Afkjæli (—ldi, at afkjæla) *refrigero*, affjæle.

Afl, *n. (pl. afl), robur, vires*, Styrke.

Afl, *m. vid. abl.*

Afla (afladi, at afla), *paro, comparo cum Gen.*, erhverver, flaffer sig. 2) *possum*, formaar, kan. Hann fær þess eeki aflad, *non potest*, det er han ikke i Stand til.

Aflabrögd, *n. pl. piscatura, venatio*, Fiskeeri, Jagt.

Aflaföng, *n. pl. quicquid piscatu vel venatione acquiritur*, Fiskefangst, Fangst.

Aflag, *n. res quam carere possumus*. Genitivus tantum in usu est, Noget, som man kan undvære, bruges blot i Genitiv; hafir þú aflags vil ég kaupa, *si quid tibi superfluum*

oft, *enam*, dersom du har noget tilovers, vil jeg kjøbe det; *aflag*-fat, *vestis superflua*, de detrita veste *plerumque sumitur*, *quam gestare quem pudet*, Aflagøklæder, bruges for det meste om slidte Klæder, som man ikke vel kan gaa længer med.

Aflaga (at aflaga), *turbo, confundo*, bringer af Lave, forstyrrer.

Aflaga, 1. *contra leges, præter jus*, ulovligt, forbryderisk; hafi þeir nockut gjört aflaga við hann, *si qua injuria illum offecerunt*, have de forbrudt sig noget imod ham (Kn.) 2. *exorbitanter*, galt, forkjert; þad fór aflaga, *inordinate s. sinistra hoc negotium gestum est*, det gif (rent) forkjert.

Aflagaborinn, *calumniase infimulatus alienus delicti et quidem clam*, hemmelig besørt, fornærmet.

Aflagnir, *f. pl. idem quod aflag*, hann hefir vopn aflagna, *arma illi supersunt*, han har Vaaben tilovers.

Aflakalega (laker), *imponenter, elendigen, unyttig*.

Aflakalegr, *imbecillis, nullius usus, usset, elens dig, ubuelig*.

Aflaki, *m. vacerra, homo nauci*, Ufling, Døgnigt, Drog.

Aflakló, *f. 1. ungula adunca, aquilina*, frum Rlo, Ørneflo. 2. *homo venationi et captura deditus, in captura s. venatione industrius & felix*, snild og heldig Jæger eller Gisser. 3. *rapax, Snaphane*.

Aflamadr, *m. vir robustus*, en stærk Mand. 2) *potens, magtig*. 3) *acquisiu felix*, heldig i at erhverve.

Aflánger, *oblongus*, aflang.

Aflát, *n. cessatio*, Afladelse, Ophør. 2) *indulgentia*, Aflad; án afláts, *sine intermissione*, uafsladelig.

Aflátsamr, *merigerus, indulgens*, søjelig, eftergivende.

Aflátsbréf, *n. indulgentia papales*, Afladbbrev.

Aflátsemi, *f. (læt af) Obedientia*, Søjelighed, Eftergivenhed.

Aflautin, *f. absolutio*, Afløsning.

Aflavon, *f. spes lucrosi piscatus*, Haab om fordelagtig Fangst, om Fordel.

Afleiding, *f. praeceps*, Paaskud; Foregivende. 2) *dissuasio*, Fraraadelse. 3) *concessio beneficii minoris, ut majus eo confidensius denegerur*, det at tilstaa En en liden Gunst for at en større desbedre kan afflaars. 4) *sequela, consequentia*, en Folge. R.

Afleidis (leid), *de via*, af Vejen.

Afleitr, *incongruus, incompetens*, urtemelig, upassende; hann gaf afleit orð, *nihil ad rem dixit*, han snakkede hen i Tøget.

Aflestr, *m. lectio scriptura*, Læsning af noget skrevet; hönd hans er ill aflestrar, *ejus scriptura agre legi potest*, hans Haand er slem at læse.

Aflet, (latti, at letia), *dehorrer, fraraader*.

Afléttilegr, *non constans, cui levamen sperandum*, som ikke holder ud, ser ud til at ville holde op.

Aðeyfi (—fi, at aðeyfa), *absolvere*, gíver Afhöfning, afslífr; udfører, faar fra Haanden.
2) *separo ab aliis*, frastiller; afleyfa verk fætt, *opus absolvere*, tilendebringe sit Arbejde; afleyfa einn fianda flokk, *nam cohortem hostium delere*, ødelægge en fiendelig Tropp.

Afli, *m. acquisitio*, Erhvervelse, Foraffælle.
2) *res acquisita*, Fangst, det erhvervede.
3) *copia, vires*, Mængde, Styrke; hönnum varð aflafætt, *vires f. facultates necessariae non defluere*, han havde ikke Kræfter nok; fianda afli, *magnum numerum cognatorum*, stor og mægtig Familje.

Aflid (afleid, at aflíða), *prætereo, dilabor*, lider, forleber; er aflidr veturinn, *elapsa hieme*, naar Vinteren er forbi; aflidandi tími, *tempus deficiens*, den bortstridende Tid; aflidinn tími, *tempus præteritum*, den forbigangne Tid.

Aflífa (at aflífa), *vita privo, neci do*, aflíve.

Aflífi, (—fði, hefi aflífað, at aflífa) *superstes esse*, overleve; hvör yckar som aflífir annann, hvilken af Eder, der overlever den anden.

Aflíma (at aflíma, límr), *mutilo, trunco*, lemlæs ster, hugger Lemmer eller Ørene af.

Aflíta (at aflíta), *decoloro*, tager Farven af.

Aflóa (at aflóa), *deflocco*, slíder Luen af, gjør lubar; aflóad fat, *trita f. defloccata vestis*, et lusliddt Klædebon.

Aflög, *n. pl. confectus, lucta vehemens*, Slagsmaal.

Aflóg, *n. pecus macerationi destinatum*, Slagters fælg.

B 2

Aflóga, *macio*, slagter. 2) *alieno*, afhænder, stíller sig ved.

Aflögumadr, *pugnax*, Slagsbroder, som gjerne opper Klammeri og Slagsmaal.

Aflögun, *f. confusio, turbatio*, Forstyrrelse, det at bringes af Lave.

Aflraun, *f. tentatio virium*, Kræfternes Anstrængelse, Ræve, hvor man kommer til at prøve sine Kræfter.

Aflímar, *f. pl. nervi*, stærke Sener.

Aflsmunir, *m. pl. præstantia virium*, fortrinlig Styrke, udmærkede Kræfter.

Aflsmunr, *m. disparitas virium*, Forfjæl, Uligbed i Styrke; þar kændi aflsmunar, *innotuit disparitas roboris*, der saa man, hvem der var stærkest.

Aflúinn, *ex labore, refectus*, udhvilet, ikke længer træt.

Aflvana (*f. aflvani*), *viribus deficiens*, som fattes Kræfter, afmægtig.

Aflvöðvi, *m. musculus deltoides*, den stærke Muskel paa Over-Armen, dog ogsaa andre store Muskler, saasom paa Forarmen og Mufen i Haanden.

Aflýiz (aflúdist, hefi aflúist, at aflýast), *vires recolligo*, udhvile sig.

Aflýk (aflauk, at aflýkia v. aflíuka), *perficio, ad finem perduco*, fuldende, slutte, afslutte.

Aflægi, *n. res absurda, absona*, noget urimeligt, vanstæbt, hæsligt.

Aflægisháttir, *m. perversitas*, fortjært Etik.

Aflægislega, *adv. perverse*, forkjert, forvendt.

Aflægislegr, *perversus*, forkjert, forvendt.

Aflæt (—lét, at afláta), *cesso*, lade af.

Afmáanlegr, *delebilis*, som kan udslettes.

Afmádr, *deletus*, udslettet.

Afmái (at afmá), *deleo, obliero*, udsletter, udstryger, ødelægger.

Afmála, *pingo, asmale*. 2) *demonstro*, beskrive, skildre.

Afmálan, *f. demonstratio*, Skildring, Beskrivelse.

Afmán (*qv. afmáan*), *f. macula delenda*, en Plet, Skjændsel; *afmánar* svivirding, *ignominia vindicanda*, stor Skam og Vanære.

Afmarka, *meto, disnio*, afpale, afmærke.

Afmenni, *n. homo nauci*, Ufling.

Afmeya, *virginem deflorare*, stille en Pige ved sin Rødom.

Afmór (*vid. Ammór*).

Afmynda, *deformo*, vanstaber, fordrejer, gjør ufsjendelig.

Afmyndan, *f. deformatio*, Vanstabelse, Mis handling.

Afmæli, *n. dies natalis*, Fødselsdag; nú er afmæli mitti dag, *hodie mihi natalis iserum illucet*, i dag er det min Fødselsdag.

Afnám, *n.* 1) *jus ad rem*, Ret til en vis Ting. Han átti þar at afnámi 60 hundrada, *jus habuit ibidem ad bona 60 hundradas æquum*, han havde en retmæssig Fordring der paa 60 Hundreder. 2) *detrimentum*, Afbræk, Skade, Tab; afnáms kú, *v. á, vacca f. ovis effata, mactanda*, en Kø eller et Faar, som

er for gammelt til at saa Lam eller Kalve, maa slagtes, Slagtesko, Slagtesfaar. Þad mun oss afnám þykja, det maa vi anse for stor Skade. 3) *exemptio, preceptio*, Forløbska gen; afnámsfé, *bona exempta, precepta*, fori lods udtaget Gods.

Afneita, *abnego*, fornægter.

Afneitan, *f. abnegatio*, Fornægtelse.

Afnem, *destraho*, tager af, fta.

Afneytla, *f. esus, usus cibariorum*, det at nyde, spise af Dronetmidler, Nydelse.

Afný (afnúdi *f. afneri*, afnýa *f. afnúa*), *cuso fricando zero*, skraber, gnider, vikter af.

Áfóður, *n. pabulum pro jumentis viarorum*, det Foder, Rejsende bruge til deres Heste undervejs.

Áform, *n. propositum, intentio*, Hensigt, Ågt.

Áforma, *animo intendendo*, agte, have i Sindet.

Afplána, *deleo, complano*, udsletter, sletter hen.

Afplocka, *avello, decerpo*, afplukker.

Afqvista (at afqvista), *ramos amputare*, hugget Smaagrene af, stavner (et Tra).

Afqvist, *n. saxmenta, ramusculi arborum amputari*, afhugne Smaag ene.

Afqvæmi, *n. proles*, Afkom.

Afrád, *n. caules*, Stængel, Ombringelse; þu munt giallda afrád, *murte lua*, det vil gjælde dit Liv.

Afráðinn, *interemptus*, ombragt, omkommen.

Afrakstr, *m. fructus, emolumentum*, Frugt, For del. 2) *simas residuus in prato*, det tilbageblevne Affald af Gjødning, naar den stræes ud.

framm, recta; prorsum, prone, ligefrem, fremt ad, forover.

Afrás, f. defluviu, effluuium, Aflos, Udslob.

Afredi, m. (fredinn), gelasio, Sne, som seyrer overpaa ufrussen Jord, og altsaa forhindrer Sneet om Vinteren fra at komme til Jorden.

Afreak, n. 1) facinus praeclarum, Daad, Bedrift; Vestfirðingar giördu so mikid afreak, ad þeir fluttu stór skip yfir þær heidar, er varla þóttu lausum mönnum farar, Vestfirðingsef zantium edidere facinus ut navigia majora per terga vacuo pediri fere impervia traxere, Indbyggerne i Vestfirðene udførte saa mærkeligt et Værk, at de bragte store Skibe over Fjældstæklninger, der neppe syntes fremkommelige for løse og ledige Hods-gangere. 2) remanentes nubes, ubi serenat, de Skyer, som blive tilbage paa Himmelen, naar det klarer op.

Afreaksmadr, facinorosus ashlesn, udmærket Mand, Helt.

Afreaksverk, n. facinus clarum, Heltegerning.

Afréna, deficio, languo, sagtnar, holder op lidt efter lidt.

Afrénan, f. diminutio, defectus, decrementum, sagte Formindskelse, Aftagelse; afrénan sóttar, paracme, Sygdommens Aftagelse efter haanden; kasallidid er i afrénun, Snefoget besynder at sagtna.

Afrensl, n. ductus aquæ, effluuium, Vandets Aflob, Udslob.

Afrétt, f. cetera pars communicationis 3; postea

in abscessibus communia, Fælled, egentlig fælles Græsgange langt borte imellem Fjældene, hvor man lader Kvæget gaa om Sommeren og passe sig selv; at reka i afrétt, at drive til Fjælds, paa Fjældfælled.

Afréttarland, n. idem.

Afréttr, f. pl. idem.

Afría, arguo, infirmulo defectus, bebrejder, beholder en for at forsømme en Pligt.

Afría, f. redargutio, Bebrejdelse, Zettesættelse.

Afriulus, in quo nihil desideratur, dadelsfri, ulastelig.

Afros, n. detrimentum, Afbrak, Skade; hann giörði mikid afros i vörn sinni, multum damni oppugnantibus intulit, han tilføiede Fienden stor Skade ved sit Forsvar. 2) capites erui, opreven Grønsvær eller Græstør.

Afrón, vellus ovibus detraho, tager Ulden af Faar (med Hænderne).

Afrý, afrúdi, hafi afrúid at afrýa, idem et rectius.

Afræd, dehortor, fraraader. 2) mecum concludo f. mihi propono, beslutter, foresætter mig.

Aflaka, excuso, prop. reatum tollo, undskylder.

Aflakan (f. aflökun) f. excusatio, Undskyldning.

Aflakanlegr, excusabilis, undskyldelig.

Affal, n. abalienatio, Afstaaelse, Afhændelse.

Affala, abalieno, trado, afhænder, overleverer.

Affalsbréf, n. instrumentum traditionis, Rjæbs brev, Skjøde.

Affalta, sa'famenta macerare aqua dulca, udbløder de Saltmad i Vand.

flign, *f. abdicatio, repulsa*, Afslag, Nsl.

flökun, *f. excusatio*, Undskyldning.

flprengi, *n. subitus, prolapia*, Afstøt, Slagt.

flspringr, *m. idem*.

flttada, *f. situs loci, plaga, tractus*, et Steðs
Deltagendehed, Egn.

Aftadiap, *factus, prateritus*, afgjort, forbi;
um: *perpeffus*, overstaaet; þat hefr hann af-
fladid, *hoc perpeffus est f. toleravit*, det har
han overstaaet, gjennemgaaet.

Aftænd, *v. stend af, concedo, decedo*, afstaar,
indtræder.

Aftling, *renuo, pernego*, jeg nægter, afstaar
rent.

Aftirmi, *qv. aftirki, n. (stær), animal enervatum, impar laboris, labore confectum*, for-
slidt, udsæt Dyr eller Menneffe.

Aftirýk, *tergo, everro, desicco, expungo*, stregger
af, ud, visker ud, sletter ud; ecki er aftiriúk-
andi, *indelebilis macula est, prov. de ingeuri
vicio*, det er en uudslættelig Skam.

Aftlúka, *ades in conclavia divido*, afdele et Hus
i Værelser, Kamre o. deel.

Aftlúka, *f. conclave*, Kammer, lille Afstykke.

Aftlýri, *averto, averrunco*, afvender, afværger.

Aftívar, *n. repulsa*, Afslag.

Aftver, *ejuro, abrenuncio*, affværger, sværger sig
fra.

Aftak, *n. pernegatio*, . rent Afslag, Krasigelse;
hann hefr eingin aftök, *non omnino perne-
gar*, han nægter det ikke ganske.

Aftaka, *f. cades, supplicium capitale*, Hænrættelse.

Aftakavedr, *n. tempestas vehemens*, et Himmels
vejr, et forfærdeligt Uvejr.

Aftal, *n. pactum, conclusio*, Aftale.

Aftan, *m. et n. Vesper*, Aften, Estermiddag;
midr aftan, *medius vesper*, Midasten, (S:
Al. 6 om Estermiddagen.)

Aftan, aftan til, *a tergo, pone*, bag, bag til.

Aftansöngur, *m. cantus vespertinus*, Aftensang.

Aftanskin, *n. fulgor solis vespertinus*, Aftens-
reden.

Aftar, aftast, *adv. posterior, postreme*, længer
tilbage, bagerst.

Aftari, aftastr, *posterior, postremus*, bagerst;
aftari hlutr, *posterior pars*, Bagdelen; aftari
fætr, *pedes posteriores, vulgo astr-fætr*,
Bagfødder.

Aftak, *abrogo, rescindo*, affkasser, aflægger.
2) *denego*, afstaar. 3) *capite plecto*, hængs-
ter, straffer paa Livet.

Aftel, *dehorror, fraraader*, bringer fra noget.

Aftnar, *verb. imp. vesperscit*, det aftner.

Aftót, *n. res nihili, pr. vile momentum*, Tjung,
ubrugeligt Afstald.

Aftök, *n. pl. tempestas atrocissima, sc. denegans
iter f. aliud propositum*, hæftigt Uvejr, som
forhindrer en Rejse eller andet deél.; aftaka-
vedr, *idem. (vid. aftak)*.

Aftökustadr, *m. locus supplicii*, Nættersted. 2)
locus deponendi sarcinas, Bedested, Hvilested.

Astr, *denuo, rursus*, igjen, atter. 2) *terro, tils
bage; astr á bak, retro, recessum*, tilbage,
baglænds.

Aftra, *disuadeo, moror, impedio*, fraraader, afholder fra, hindrer.

Aftrbati (i sórtum), *m. paracme*, Eygdommens Aftagelse, Bedring; hönum er i aftrbata, han begynder at komme sig.

Aftrbata, *revalefcens*, som kommer sig.

Aftrælding, *f. (ég elldi), diluculum*, Dagbrakning, Dagfjær.

Aftrför, *f. 1) regressus*, Tilbagegang, Tilbagerejse. 2) *definatio, remissio*, Ophærelse, Afsluden.

Aftrganga, *f. lemures, manes*, en Gjenganger, et Gjenfærd, Spøgelse.

Aftrgæinginn, *reversus*, kommen tilbage, gaaet tilbage (ogsaa om Spøgelse).

Aftrhalld, *n. rezerio*, Tilbageholden, Forhindring.

Aftrhelld, *impedio*, forhindrer, holder tilbage.

Aftrhlaup, *n. recessus maris*, Tilbagegang, Ebbe.

Aftrhlestr (bátr), *navicula, cui puppis onere pressa est*, forlæstet bag til, (om Waade eller Skibe.)

Aftrhlædr (bátr), *idem*.

Aftrhvarf, *n. reditus*, Tilbagevenden, Gjenskomst. 2) *resipiscenzia*, Omvendelse, Forvendelse.

Aftrkall, *n. revocatio*, Tilbagekaldelse, Gjenskaldelse.

Aftrkallan, *f. idem*.

Aftrkallanlegr, *revocabilis*, tilbagekaldelig, gjenskaldelig.

Aftrkast, *n. repercussio, recursus*, Tilbageflag; a. straums, *primus recurfus maris*, den første Begyndelse til Ebbe.

Aftrkoma, *f. reditus*, Tilbagekomst, Gjens-

Aftrkriftingr, *m. vox querula et misera pr. iterata pipatio*; (å krísti), Jamren, ten ic., en Ulfelrøg, Ufling.

Aftrlæsi (aftrlæsti, at aftrlæsa), *claudio*, i i, lukker i Laas.

Aftrrek, *repello*, driver tilbage, gjendriver.

Aftrreka, *repulsam passus*, tilbagebreven (eg som staaes tilbage til samme Land, som sejlede ud fra).

Aftrréttingr, *m. clavus ferreus solea equo coneritus et recusatus*, et Hestefosom, man har rettet.

Aftrsnúningr, *m. redux invisus*, en, som sin Villie maa vende tilbage.

Aftrstafn, *m. puppis*, Bagstavn, (vid. skut

Aftrækr, *denegatus, prohibitus*, forbudt, fo dret; nú er aftrækt at ferðaz, *iter jam denegatum est*, nu er man ganske hindret at rejse.

Afsvanr, *desuetus*, afsvant.

Afvatna (salt-mar), *salsamenta macero*, u der (Saltmad).

Afvega, *per v. in devia*, sejl, paa Afvej; fóru afv., *de via errarunt*, de rejste kom paa Afveje.

Afvegaleidsla, *f. seductio*, Forsførelse.

Afvegis, *idem ac afvega*.

Afvegr, *m. devium, error*, Afvej.

Afven (afvandi, hefi afvanit, at afvenia) *doceo, defefacio*, afvænnet vænner fra.

Afvendi, *averto, declino*, afvender, afværg-

Afugga (at afugga), *pinnas piscium praefecare*,
 Fjæres Finnerne af Giste.

Afuggar, *m. pl. pinna praefectae*, afstaaene Fi-
 fterinner.

Afuggur, *f. pl. ressemina staminum tela*, Ender,
 som Fjæres af Hendegetnet naar et Stykke
 Tøj er vævet færdig.

Afrigt, *f. fraudulenta ponderatio*, Undervægt,
 uretellig Vægt.

Afrik, *n. secessus, recessus*, Afkrog, afsides Sted.

Afrikinn, *remotus*, afsides liggende. Afv. stad,
locus secretus, hemmeligt afsides Sted. Afv.
fra trānni, apostata, qui religionem deseruit,
 afalden fra Troen.

Afveiding, *f. despectus*, Foragt, Ringegættelse.

Afvitr, *despectui habitus*, foragtet, ringegættet.

Afundinn, *infestus, absurdus, inaffabilis*, fortres-
 selig, vred, som ikke vil tale med en.

Aforyrdi, *n. pl. scævities in verbis*, haards Ord,
 ublide Udsyrl.

Áfúla, *f. voluptas, beneplacitum*, Velvillighed,
 Yndest.

Áfúlagéstr, *m. hospes acceptus*, en kjærkommen
 Gæst.

Áfylgis, *in comitatu*, i Følge, Selskab med.

Áfýfi (áfýsti, at áfýla), *horror*, tilskynder,
 opmuntrer til.

Áfýlni, *f. exhortatio*, Tilskyndelse.

Afpekia (afpakti hefi afpakit, at afpekia),
rectum demoliri, tager Taget af, aftsæt-
 ter.

Afpíla, *afferibus intersedio*, aflukker, sætter
 Hialeveg imellem.

Afpocka (at afpocka), *odio expono*, bagvasker,
 sætter i onde Rygte.

Afpockadr, *male delatus*, bagvasket, svartet.

Afpreytt, *recreatus a labore*, udhvilet, veders-
 kræget, ikke mere træt.

Afpreytumedli, *n. pl. medicamenta acopa*, Mid-
 ler mod Tørst og Udmattelse.

Afpýrstr, *bene porus*, slukket, ikke mere tørstig.

Afeta, *f. palus vapores tepidos emittens*, et
 Morads, en Sump, som formedelst varme
 Dampe ikke fryser om Vinteren.

Ag, *n. vid. agi*.

Aga (at aga), *exerceo*, øver i noget, optugter,
 øver.

Agablautr, *agva ad molliorem maceratus*, ganske
 udblødt, gennemblødt i Vand.

Agaklökk, *disciplinam admittens*, som lader
 sig opave, højelig.

Ágalli, *m. vitium*, Fejl, Banke.

Ágánger, *m. aggressio, impetus*, Overfald, Ans-
 fald. 2) *injuria*, uretmæssigt Indgreb, Fors-
 nærmelse.

Ágángsamr, *iniquus, injuriosus*, nærgaaende,
 anmassende. 2) *facilis*, let at gaa til.
 Ágángsamt verk, *opus facile*, et Arbejde uden
 Bankelighed.

Agar, *f. agaz, mollescit, rarefcit*, udblødes, op-
 blødes, opløses. Skórinr agaz, *calceus per-
 madefcit*, Skoen bliver gennemblødt. Hér

agar alt saman, *hic sunt omnia promiscua*.
f. *confusa, confluctuansur*, her er alt iblant
hinanden, i Forvirring.

Agat, n. *gogates*, Xgat.

Agdi, m. *vir nobilis, pr. aquilinus*, en beklædet
Mand, egentl. den ørneagtige. 2) *multa ex-*
perrus, erfaren, forsøgt.

Ágégilegr, *caducus, labilis, deciduus*, affaldent;
de, som begynder at forfalde, falde hen.

Ágégist (at ágángast), 1) *adoriri*, anfælde,
angribe hinanden. Þar gégist þeir á, *ibi*
alter alterum adori sunt, der angribe de hin-
anden. 2) *par æstimari*, jævne, ligne imod
hinanden. Þeir létu þetta ágángaz, *hæc*
aquarunt, de lode dette gaa lige op.

Ágériz (at ágéraz), *invallescere*, tager til, faar
Magt.

Aggi, n. *rixa, jurgia*, Trætte, Klammeri.

Agi, m. *disciplina, castigatio, exercitatio*, Xet,
Tugt; þar var agi ok elian, *exercitatio et*
labor ibi non defuit, der blev (han) holdt i
Ørerne.

Agi, m. *caries soli*, løb, slid og vandig Jord.
Aga-mikid land, *solum aquosum*, vandrig
Jord.

Ágiarn, *avarus, avidus*, gjerrig. Ág. var hann
bæði háir ok metnadar, *opum et honoris*
avidissimus erat, han var baade pengegjerrig
og ærgjerrig. 2) *vehemens, alacris, promtus*,
begjærlig, ivrig, fyrig.

Ágiarnlega, *avide, vehementer*, gjerrigen, hæftli-
gen. Konungr varð grimmliga reidr ok

ágiarnlega, *rex ira feroci et vehementi per-*
citus est, Kongen var ophidsset til en grusom
og hæftig Vrede.

Ágirnd, f. *avaritia*, Gjerrighed.

Ágirnir, f. *idem*.

Ágirniz (ágirnist, hefi ágirnt, at ágirnast),
cupio, appero, trage, hige efter.

Agn, n. *esca, illecebra, inescamentum*, Wadding,
Loffemad. 2) *piscatura, captura ferarum*,
Fiske, Fuglesfangst, Jagt.

Agnarr, nom. pr. *viri*, en Mand's Navn.
2) *venator f. piscator strenuus, victoriosus*,
en dristig, modig, heldig Fiske eller Jager.

Agnðosa, *inescatus deliciis, stupidus*, som har
tabt Sinds og Følelse, egentlig om en Fiske;
som har hængt lange paa Kroen.

Agnhalli, n. *aneinus hami, spiciculum*, Hagen
paa en Fiskefrog.

Agnhnú, m. *idem*. Allir höfdu agnhnú á höh-
um, *omnium obirecreationi expositus erat*,
alle havde Horn i Siden paa ham.

Agnör, f. *idem*.

Agnsamr, *questuosus, fortunatus in captura fe-*
rarum, nærsom, fordelagtig, bekvem til Fiske-
fæst eller Jagt; þar er agnsamt býli, *faci-*
lis est ibi commercium ciborum e regno ani-
mali, seu locus est ad venationem et piscaturam
aptus, dette Sted ligger bekvemt til Jagt og
Fiske.

Agnir, f. pl. (a sing. ögn), *palea, stramen*,
Xoner.

Agnfax, n. *vid. fiskibredda*.

Ágðdi, *m. provenus, reditus*, Fordel, Afgrøde.

Ágðs-pantir, *antichresis*, Pant, som den panthavende maa bruge og nytte.

Ágrainiug, *f. (grein) discentio*, Menighed, Movers ensstemmelse i Meniug.

Ágrainiugr, *m. idem*.

Ágrip, *n. compendium, elenchus libri*, Udtog.

Agr, *curo, assimo*, haver Agt paa, Tilsyn med; agter, Patter. Hann agradi eptir um eignir fladerins, *oper pradii curavit*, han havde Tilsyn med Gaardens Tilliggende. *vid. akra*

Ágæti, *celebro, laudo*, berømme, rose. Vörn hans var ágætt, *propugnatio ei laudi fuit*, hans Forsvar blev berømt.

Ágæti, *n. celebris*, Berømmelse, Ypperlighed. Hann giörði þat til ágætis sér (Bíðrn breiti), *id fecit, ut celebrisatem sibi acquireret, ut lateret nomen suum, v. facti fama*, det gjorde han for at indlægge sig et Navn;

ágæta-góðr, *omni laude dignus*, fortræffelig, særdeles god. 2) *delicia*, Lækkerbidsten, Kræs.

Þeir fiskar voru ágæti hans, *isti pisces illi erant in deliciis*, disse Fiske vare hans lækreste Ret; nýtt miðl var brúkad til ágætis eins og annars á Reykhólum, *recens farina ad varias delicias, Reykholis usui fuit*, nyt Mel blev kun brugt som en Lækkerhed paa Gaards den Reytholar; at hafa at ágætum, *in deliciis habere*, at holde meget af.

Ágætlega, *celebriter, eximie*, berømmelig, ypperlig.

Agætr (gæti), *celebris, memorabilis*, berømt, fortræffelig. Ágætt fell lá fíck til vallar, *memorabilis in illa planitie erat cades (regis Harvaldi victoriosi)*, hans Fald (i Marken) er berømt.

Áhalld, *n. utensile, instrumentum, vis, Redskab, Værktøj, Ene; sæpius in plur., østere i Flertallet áhöld*.

Áhängandi, *adherent, necessitate junctus*, Paarørende, Beslægtet.

Áhängari, *m. v. socius*, Kammerad, Tilhænger. 2) *client, Klient*.

Áhängi (at áhánga), *adhæreo*, hænger ved, hænger sammen med.

Áheit, *n. vorum*, Løfte til Guderne, Paakaldelse. Þeir komuz med áheitum af, *post vota nuncupata (aggre) evaserunt*, de flap derfra med Løfter til Guderne (3: med Nød og neppe).

Áheyrilegr, *plausibilis, verisimilis*, rimelig, som lader sig høre.

Áheyrsla, *f. exaudizio*, Paahøren, Tilhøren.

Áheyrsla, *inaudiens*, som hører paa noget. Hann vard áheyrsla, *inaudivir*, han hørde det.

Áhittinn, *sagax, snu*, heldig til at gjætte eller træffe.

Áhladandi, *m. astus maris frequentior*, stærk Sogang.

Áhlaup, *n. impetus, irruptio, invasio*, Anfald, Angreb.

Áhlaupasamr, *impetuosus, acer, vehemens*, voldsom, hæftig angribende (sit Arbejde eller sin Fiende).

Áhlaupavedr, *n. inopinata tempestas*, pludselig paakommende Uvejr.

Áhlaupaverk, *n. res facilis et explicata*, et Art bejde, man kan løbe til; som er snart bestilt.

Áhlecking, *f. damnum*, Uheld, Vanheld.

Áhleypni, *f. procacitas, impetus importunus*, Fremfusenhed.

Áhlýdiz (áhlýddist; hefi áhlýzt, at áhlýdast), *comprobo*, bifalder, overtaler.

Áhöfn, *f. (ships), quicquid in navi rerum est, merces peregrinatorum, onus nausicum*, Skibssladning, alle Sager, der ere indenborde.

Áhölld, *n. pl. arma, instrumenta*, Redskaber, Værktøj. 2) *paritas, equalitas virium*, Ligevægt, Lighed i Styrke og Kræfter. Lengi vóru áhölld med þeim, *diu a quo mare cerabant*, længe stod de dem lige godt i Kampen; at hafa eingi áhölld við, *nullas habere vires ad resistendum*, ikke kunne gjøre nogen Modstand.

Áhrun, *n. ruina, casus*, Nedstyrtten, Fald (især om Skjæbne).

Áhrynsord, *n. pl. verba efficacia, facidica*, varslende Ord, Onsker og Ord, som bestemme ens Skjæbne.

Áhræri (at áhræra), *arrogare*, berører, rører ved, tager paa.

Áhugi, *m. sollicitudo, fervor animi*, Betymning, opvægt Sind.

Áhyggia, *f. sollicitudo, cura*, Omhu, Or Betymning.

Áhyggiufullr, *sollicitus*, bekymret.

Áhyggiufamlega, *sollicite*, bekymret, urol

Áhyggiufamlegr, *sollicitus, qui sollicitu præ se fert*, som ser ud til at have Betyger, tankesuld.

Áhyggiufamr, *sollicitus, anxius*, bekymret lig.

Áhyggiufemi, *f. sollicitudo jugis*, Betymer Betymerthed.

Áhætta, *f. præsens periculum*, Bovekæfte.

Áhætti (at áhætta), *periculum facio*, noget farligt.

Ái, *m. proavus*, Oldefader (ellers lán Fyrstr er fadir, afi annar, þridi ái, þ est pater, avus alter, tertius proavus, første er Fader, den anden Bedstef den tredje Oldefader.

Ái (ádi, hefi ád, at á vel at æa), *pausare jumentis quiescere et illis respirationem* beder paa Reffen. Rétt er manni at æa e sinum, þar ei hefir ádr flegid verid *faniscium non est*, pausam jumentis *culibit integrum esto*, man har det bede med sine Heste, hvor der ikke staae *Áir, f. pl. lac buyro emunctum, ebur* Rjørnemælk.

Aka (akadi, hefi akad), *ago, agiro, pro, e* bringe frem, bevæge frem. Aka skauti, *proferre, hinc* Skjødet (paa Skjædet); *akimorare tergum v. humeros, vrie* sig, stut

Ákafi, m. fervor, precipitantia, Iver, Hidsig-
hed. Ákafi þinn ok álitaleyfi dregur þig
þamæ, fervor et inconsiderantia tua parum
tibi profunt, þu kommer ikke lange med din
Hidsighed og Uforsigtighed.

Ákafleggr, affidius, vehement, iorig, hidsig, hæstig.

Ákaflyndr, idem.

Ákafi, idem.

Ákall, n. invocatio, Paafaldelse.

Ákalla, invoco, paafalder.

Ákarn, n. glans quercu, Ageren.

Ákasti, n. icrus lapidis v. teli, et Slag, Kast
med Sten eller Spyd. 2) farina pulvi sa-
ris, Mel til en Grød.

Ákæfð, f. vid. ákafi.

Ákenni, clare sentio, mærker, smager. Þessi
haldi ákenni, clare immo, det sit man at
fornemme.

Ákenni, f. gustus, gustatio, Smag, Smagen.

Ákiólandi, eligendus, udkaaren, som man maa
enke, attraa.

Akka, coacervo, bynger sammen, sammenhober.

Akkéri, n. anchora, Anker; akkérís-streng, m. funis anchorarius, Ankertov.

Akkr, m. desiderium, Lyst. Mér er enginn akkr
í því, nihil pensi mihi est, jeg bryder mig ikke
om det, kan ikke noget med det (plebejstist).

Áklaga, accuso, arguo, anklage, sigte, saggive.

Áklagari, m. accusator, Anklager.

Ákleiminn, vulnerandi peritus, saarende, som
gjærne saater. Hann giörði hönum ákleimt,
vulnera inflixit, han saarede ham.

Áklögun, f. accusatio, Anklagelse, Saggivelse.

Áklæði, n. stragula polymita, et Teppe, Dakt
ten (egentlig til Kvindfolks Ridesadler).

Akneyri, n. bos jugalis, et Nod, en Ose, som
drager Nag, spændes for Plov.

Ákoma, f. vulnusculum, ulcusculum, et lille
Saar, en lille Byld. 2) recens pluvia, en
lille Iling, pludselig Regn.

Áköst, n. pl. mutua criminaciones, gjenfaldige
Beskyldninger, Bebrejdelser.

Akr, m. ager, en Ager.

Akrhæna, f. Perdix vulgaris, Tetrao, en Ager
høne.

Akrland, n. arum, Agerland, Plojland.

Akrmaðr, m. agricola, en Agerdyrker, Landbrun-
ger.

Akrrein, f. porca, en Agerren.

Akrrykia, f. agricultura, Agerdyrking, Land-
brug.

Akr, n. aslimatio, Agt, Agtelse.

Akta, asimo, agte.

Aktaumr, m. funis, quo obliquantur vela, per,
Sireline, Tog, hvormed man frær Sejlene.

Ákúra, f. et ákúran, reprehensio quæula,
Rettesættelse, Bebrejdelse. Hann mætti ákú-
rum, quæimoniam contra se offendit, han
paadrog sig Rettesættelse.

Ákæra, f. accusatio, Anklagen, Beskylden.

Ákæri, accuso, anklager.

Ál, f. (pl. álar), lorum, funiculus e corio, en Al,
Rem.

Alabastur, m. alabastrites, alabastrum, Alabaß.

Aleiga, f. omnis possessio sine habentia, ens hele Ejendom, alt hvad man ejer og har.

Aleigumál, n. culpa omni habentia expianda, en Sag, som gjelder ens hele Dødslob.

Áleikinn, in ludo injurius, som fornærmer eller bedrager den man leger eller spiller med.

Áleiki, inferior, male habitus in ludo, som taber, fornærmes, bedrages i Leget eller Spillet.

Áleiki (áleikst, hefi Áleikiat, at áleikast), in ludo succumbere, taber Spillet; áleikiat hefir hlutr minn, deterior fors me mansit, det er gaaet tilbage for mig.

Áleita, reueto, forsøger, prøver paa. Ku.

Áleitinn, impetuosus, som vælder sig ind paa andre, ikke kan lade andre være i Ro.

Áleitni, f. infestatio, conatus irritandi, perulanzia, Overmod, Raadhed i at fornærme og spire andre.

Álengdar, adv. eminus, langt fra, langt borte.

Áles, n. filum lanceum crassissimum, groot Uldsgarn.

Aleyda, f. solitudo, desertum, en Østen, Uøsten.

Álfa, f. hálf, f. plaga, regio mundi, Verdens kant, Himmeln. Sic: heimsálfa, regio mundi, Verdenspart; landsálfa, districtus terra, Landstrækning. 2) hálf, f. álfa, vias, quod in contrariis saepe occurrit, Veane, Eide, Del, hvilket ofte forekommer i Kontrakter, ex gr. af einnri álfa var N. af annari M. ab hac parte erat N. ab altera M. paa den ene Side var N. paa den anden M.

Álfabrenni, m. aphisa, et Elags Byld eller Udsæt med Døe og Sprækker især i Ansiget paa Dyr, (se Félagsrit 9 Bindini 186 blad.)

Álfadir, m. omnium pater, Pantopater, Álfader.

Álfafólk, n. idem ac álfr. 2) saxicola, Bjergboer.

Álfallinn á, persuasus, forstret, forvillet om.

Álfavakir, f. pl. pori majoris glaciei vernalis, smaa Huller eller Waage i Isen om Foraaret.

Álfr, f. álfi, m. genius, faunus, Álfe, Tull-folk, in Edda nominantur, hvítálfr v. líðsálfr, geni lucis et svartálfr v. dökkálfr, geni tenebrarum, angeli sc. boni et mali, i Edda nævnes Hvidalfer eller Lybalfer og Svartalfer eller Dækalfer, de første vare gode, de sidste onde Nander. *Propr. álfr patronymicum est e patria eorum álfrheimar, qui sunt orientalis Norvegiæ regio inter omnis, cuius termini fuere annes duo Raumelfur et Gautelfur*, egentlig et Folskenavn paa dem, som boede i Alfheim, et Landskab i det østlige Norge imellem Floderne Rømelven og Gøt elven, altsaa omtrent det nuværende Bahus.

Álfrekaber, n. pl. cataporia, Lakserepiller, vid. dritther.

Álfreki, m. sordes humanae f. exoneratio alvi, ha sordes saepe in annes et fluxus ejiciantur, imo latrina supra rivos adificata sunt, ne ulli homini nausea sint illa sordes, Mennekestævn, hvilket man plejede at kaste i Aar

amicitia eorum apparenter bona fuit, den Gang syntes deres Venſkab at ſtaa paa en god ſag.

Alka, *f. alca (avis)*, Alke (en Sofugl, ſom er ſort og holdbroget).

Alka, *f. mentum ſ. inferior part faciei homi-*
ni Hagen, Underbelen af Anſigtet. Hann
regit alkana, *dicitur de eo, qui impudenter*
capite recurva mentum exferit, *f. porrigit*,
han kaſter med Nalken, ſiges om en, ſom
gaa en upaſſende Maade kaſter Hovedet til-
bage og ſtifter Hagen frem.

Alkandr, *omnibus notus*, kjendt af alle, almindelig beſkjendt.

Alkdrvi, *m. pancreas*, en Tykkert, et tykt, lat
ſet Menneſke.

Alklædi (at alklædo), *integrum vestiram dare*,
ſlaa en fra Top til Taa.

Alklædnadr, *m. integer vestitus*, en hel Klæd-
ning.

Alkunna, *v. Alkunnigr, v. Alkunnr, perfecte*
notus, fuldkommen, eller almindelig beſkjendt.

Áll, *m. muræna, anguilla, alias* biartáll, liósáll,
ætiáll, en Hal, man ſiger ogsaa: biartáll,
liósáll, ætiáll.

Áll, *m. 1) alveus, oblonga lacuna in re aliqua*,
en lang Fordybning i Midten af noget, *f. Eſſ.*
Floter. 2) *alveolus niger in tergo equorum*,
en ſort Stribe langs Ryggen af Heſte.
3) *alveolus sive medulla in medio pinus*, Maro
ven midt i Tjørretræer.

D

Alla-götu, *ad finem, prorsus ad*, lige til, hele
Vejen til. Alla götu at bænum, *prorsus ad*
prædium, hele Vejen ell. lige til Gaarden.

Allda, *f. unda maris*, Bølge. Hvordan mun ſå
allda runnin? *quinam hujus consilii auctor?*
Hvem er vel Ophavsmanden til det? 2) *ele-*
vatio terræ indec. Öllduhrygg, *nom. pr.*
loci, en Bante, hvor Grundten haver ſig
deraf det Stedsnavn Ölduhrygg; olim jollda
unde jollduhlaup, tilførn hed det jollda
hvoraf jollduhlaup.

Alldarbragr, *m. genius seculi*, Tidſalderens
Hånd.

Alldaſar, *n. lapsus temporum*, Tidſal. 2) *geni-*
us seculi, Tidſalderens Hånd.

Alldaſarabók, *f. annales*, Aarbog, Krønike,
Annal.

Alldamót, *n. pl. consilia seculorum*, to Tidſals
deres eller Hundredeaars Sammenſtød.

Alldavinr, *m. amicus constantissimus, inveteratus*,
gammel, oprigtig Ven.

Alldaöðli, (*pro alldaedli. f. adli*), *ablas. tantum*
in usu est: frá allda öðli, *ab initio seculorum*
fra Arilds Tid.

Alldinn, *annosus*, gammel.

Alldr, *m. aras, ævum, seculum*, Alder, Levealder,
Tidſalder. Alldri orpinn, *annosus*, gammel,
bedaget; meiri at alldri, *natus, ætate major*,
ældre; jafnalldri, *coævus, equalis*, jævnald-
rende, lige gammel item: ſamtidig.

Alldradr, *annosus*, aldrende.

Almur, *m. ulmus*, Elm, Almetræ. 2) *arcus ulmeus vel etiam quicumque arcus*, Bue af Almetræ, enhver Bue (Digt)

Almúgi, *m. plebs, promiscua multitudo*, Almue, Mængden.

Almúgamadr, *m. vir plebejus*, en Almuesmand.

Almúgastiðren, *f. democratia*, Følkeregering, Demofrati.

Almúsa, *f. vid. Elmusa*.

Almúli, *n. fama vulgaris*, almindeligt Rygte, hvad alle sige.

Almútti, *n. omnipotentia*, Almagt.

Alnarlángur, *cubitalis*, alenlang.

Álög, *n. pl. vid. Álag*.

Álögur, *f. pl. onera gravamina*, Paalag, Byrder. 2) *mulcta*, Pengebøder.

Álpalegr, *brutalis*, sjanteborren, tøffet.

Álpaz (per merathesin litt. pro aplaz), *virulorum more incedere*, gaa sin egen Stjæve Gang, tøffe af.

Alr, *m. subula*, en Syl.

Alrúindr, *famosus*, almindelig bekjendt, som har et udbredt Rygte.

Alrúmi, *n. (rómr)*, fama vulgaris, almindeligt Rygte, Ry.

Alskínandi, *undique splendens*, meget flinrende, overalt glimrende.

Alskipadr, *plene ordinatus*, besat, fuld besat; alskipud stofa, *exclina strata*, occuparis sedilibus, en Stue, hvor alle Pladser ere besatte.

Alskotinn (akr), *ager in herba f. gramine*, bevokset overalt, i fuld Flor (som en Ager).

Alskrafadr, *in omnium ore*, som er i alles Munde, som alle tale om.

Alstadar, *adv. ubique*, overalt, allevegne. Ku.

Alsnotr, *prudens*, meget snild.

Alsvidr, *pro alsvinnr, sapiens*, meget viis. 2) *bene moratus*, dannet, meget kultiveret.

Alsyðkyn, *n. pl. fratres et sorores germani*, kjædelige Søskende, Fuld Søskende.

Altaladr, *in omnium ore*, som er i alles Munde. 2) *diserte loquens*, som kan tale redt (om Dørn.)

Altari, *n. (hodie at olim m.) ara, altare*, et Alter.

Altarisbók, *f. misale*, Alterbog.

Altarisbrik, *f. corona altaris*, Altertavle.

Altaris-kérti, *candela consecrata*, Alterlys.

Altarisklátr, *m. mappula*, Alterdug, et Klæde, som lægges over Ralken.

Altariskláði, *n. ara peristroma, paramensa altaris*, Alterklæde.

Alrekinn, *affectus*, betaget. Alt. af landfar-køtt, *morbo epidemico affectus*, han er angreben af en Omgangssyge.

Altrýngis (túnga), *per omnes lingvas*, i alle Sprog. Þad er alt. rétt, *in omni lingua valet*, det gælder i alle Tungemaal.

Alvalld, *n. omnipotentia*, Almagt.

Allvalldr, *omnipotens*, almagtig. 2) *Monarcha*, Enevoldsherre, Konge (Digt).

Alagt brofs, *idem*.

Alatte, 1) *de pueribus dicitur, qui solido cibo nutrirí possunt et lacte diutius non opus habent*, som kan spise alle Slags Mad (siges om Dren, som ikke længer behøve Di eller Mælk). 2) *de cibo etiam dicitur, qui ad satietatem sine periculo estur*, meget eller fuldtommen spiselig, som enhver kan spise uden Fare (om Maden).

Ama, *f. amphora*, et Hæd, Høfer, en stor Tønde, (ima, háma).

Ama, *f. Erysipelas*, ignis sacer, ignis sancti Antonii, Rosen (en Sygdom).

Ama, *molesto, argo, plager, foruroliger*. Margt amar vesclum, multa angunt miserum, meget angster den ulykkelige.

Ámálga, *sepius admono*, gjentager idelig, raaber ofte paa.

Amalams, *semper molestus*, som besværet, fortreddiger, vranten, gnaven.

Amasemi, *f. studium agre faciendi*, Utsjenskeieghed, Brantenhed, Gnavenhed.

Ámátke, *pervalidus*, magtig, valdig, drabelig; (ámátkegr et ámátkegr *qv. mátegr* 4).

Ambátt, *f. serca, ancilla, cui servitia quosidiana incumbunt*, Trælkeinde, Slavinde.

Ambbaga, *f. sinistre officium peragens*, en som bærer sig fortjert, ubehandig ad.

Ambhögulegr, *inconcinuus in operibus*, ubehandig i sine Forretninger.

Ambi, *n. labor assiduus, vagus*, ideligt Arbejde uden sonderlig Færdighed og Fremgang, Husken. *vid. embla*.

Ambila, *indefinenter laborare*, fuste paa noget. *vid. vambila, svambila*.

Ambloði, *m. (qv. lodandi vid ambl)*, vir inanis fragens, Husker.

Ambod, *n. instrumentum rusticum*, Redskab, Arbejdsstøj. 2. *genitalia*, det mandlige Lem. *vid. Osterfon*.

Ambodaskemma, *f. colona*, et Hús, hvori Landsredskaber, Arbejdsstøj forværes.

Ambr, *n. 1) vid. ambl. 2) stridor et gurgile miserorum*, de Rattiges Klager, Jamren.

Ambstra, *cum molestia laboro*, slider og støber.

Ambstur, *m. et n. labor molestus et tediosus*, Slid og Slab.

Ambr, *n. officium, hodie prefectura regis*, Embede, Amt.

Ambtmadr, *m. officialis, hodie prefectus regis, prator, gubernator, Embedsmand, Amtmand*.

Ambtvistaz, *solicite curam gerere*, udfører med Flid og Ansærgelse.

Ámedal, *prap. cum Gen. inter*, imellem.

Ami, *m. molestia*, Fortred, Besvær, Ubehageslighed.

Ámilli, *idem ac ámedal*.

Áminni, *moueo*, paaminder, erindrer en om noget.

Áminnilaga, *memorabiliter*, mærkværdigen, mærkelig.

Andagift, *f. dotes animi spirituales*, Andegave.

Andekýll, *m. palus amarus*, nom. pr. et Andes
tær oesaa Stednaon.

Andardrátt, *m. respiratio, spiritus*, Andedrát.

I eianum andardrátti, uno spiritu, i et Ande-
drát.

Andarnefa, *f. balana rostro anariformi*, en Hval-
fæl med et Næb næsten som et Andenæb.

Andarllit v. Andarllitur, *n. pl. mors*, agon,
Dødelamp, sidste Andedrát.

Andartrak, *n. unica resumptio spiritus*, Ande-
dræg, den Tid man een Gang dræger Anden.

Andaz, *exspiro*, de morte placida dicitur eadem
notione ac sláaz vid. *infra*, dør, hensover,
siget om en sagte og rolig Død ligesom
sláaz, se dette.

Andhod, *n. pl. renunciatio*, Modhud.

Anddyr, *f. pl. fores interiores vestibuli, quibus
opposita sunt karldyr*, Stuedør i Forstuen
ligefor Forstuedøren, som kaldes karldyr.

Anddyri, *n. idem ac Anddyr*. 2) *vestibulum
domus*, Forstue, Indgang.

Andfáll, *ore fatens*, som har en sjenkende
Næbe.

Andfýla, *f. stomacace, fætor oris*, stinkende
Næbe.

Andfelni, *f. somniorum terriculamenta*, stemme
Drømme, Forførelse i Søvn.

Andfætur, *f. pl. idem*.

Andfættingar, *m. pl. Antipodes*, Antipoder.

Andgeysflaz, *obloqui*, trøtte imod, modsig.

Andgeysflumadr, *m. oblocutor*, en som trøtter
imod, en Modsig. vid. geysla, gósla.

Andheitr, *spiritu fervidus*, hængjerrig, som har
den Egenkab at ene gode eller især onde
Ønsker gaa i Opfyldelse, (à andi). 2) *cali-
da respirationis*, som har varm Næbe eller
Uddunstning, (*ab. and.*)

Andhóf, *n. modus remis reluctandi contra ven-
tum v. astum maris*, det med Næverne at ro
med Vind eller Strøm, for at Vaaden ikke
skal drive.

Andhæfi, *lunham piscatorium remigando mode-
rari inter piscandum*, styrer Vaaden med
Næverne, saa at den ikke skal drive imens
man fisker.

Andhælis (a hæll), *retro*, baglæds, tilbage,
forstjert.

Andhæris, *adverso crine*, imod Hærene.

Andi, *m. spiritus, anhelitus, anima*, en And,
Næbe.

Andkalldr, *aer frigidiusculus*, kjølig, sval (om
Luften.)

Andkannalaus, *perfectus, integer (vita)*, fælsfri.

Andkanni, *m. vitium, navus*, Fejl, Mangel.

Andköf, *n. pl. respirationis deliquium*, Næbe-
stemhed, Besvimelse.

Andlár, *n. mors, amissio spiritus*, Død, Næbens
Opgivelse.

Andlegr, *spiritualis*, aandelig geistlig.

Andlit, *n. facies, vultus obversus*, Ansigt, Ans-
syn.

Andfælis, *inverso ordine, contra solem*, imod Solen; forfjert, omvendt. 2) *in aprico, contra fæfælis, in umbra*, i Solen, modfat fæfælis, i Skjgge.

Andigna, *contemno*, ringeagter, forsmaar.

Andrúr, *m. mos indecorus*, stem Bane. Hann hefir þann andrúr at hann géck i elldaskilla, *illi erat mos indecorus iste, ut culinam frequentaret*, han havde den Bane, at han gik i Røffenet.

Andrúraz (at andrúraz), *servili modo curare*, gætt sig upassende Umage.

Andræli, *n. (tæli, alicio) fæmina impudica, quæ ad se viros allicit*, Luder, Skjoge, som lokker Mandfolk til sig.

Andræpti (at andræpta), *muffito, aliquid muffisando rezero*, mumler, brummer.

Andur, *f. (pl. öndur) Xylofolia*, Stier.

Andvaka, *f. (porius in plur. andvökur) pervigiliu, agrypnia*, lang Vaagen, Søvnløshed.

Andvaka, *o. g. pervigil, insomnia*, søvnløs.

Andraki, *o. idem*.

Andvana v. andvani, *mortuus*, død, livløs. 2) *vacuus*, ledig, blottet for, manglende.

Audsandvana, *pauper*, fattig, uden Formue.

Andvar, *n. aura levis*, en sagte Lustning.

Andvaragéltr, *m. hospes suspectus*, en mistænkelig Gjest.

Andvaralaus, *securus*, sorgløs, sikker, ubekymret.

Andvaraleyli, *n. securitas*, Sorgløshed, Sikkerhed.

E

Andvarasamr, *sollicitus*, opmærksom, bekymret for.

Andvari, *m. aura tenuis adversa*, sagte, behageslig Lustning.

Andvari, *m. vigilantia, sedulitas*, Narvaagenhed, Omhyggelighed. *Eriam nom. propr. nani, Pervigil*, ogsaa en Dvergs Navn, den aarvaagne.

Andvarp, *n. suspirium, gemitus*, Suk, dybt Suk.

Andvarpa, *suspiro*, sukker.

Andvidri, *n. ventus adversus*, Modvind.

Andvígr, *antagonista, contra cadens*, Modstander, som sætter imod.

Andvirdi, *n. premium æquivalens*, saameget som en Ting er værd, fuld Betaling.

Andvitni, *n. pl. testes contrarii, aliis oppositi*, Modvidner, Kontravidner.

Andvökuringl (eda-órar), *typhonia, typhomania*, Vildelse forbunden med Søvnløshed.

Andæfi, *vid. andhæfi v. andþæfi*.

Andræpti, *idem ac andræpti*.

Andþófi, *n. idem ac andhófi*. 2) *interfalcium primum a prora*, den første Rorbank fra Rorstavnen af.

Andþveiti, *n. aggressus*, Angreb, Ramp, Haands gemang. Hirdmennkónganna vóru komnir í krappasta andþveiti, *cominus acerrime pugnabant facellites regum*, Kongernes Drabants ter vare komne i den haardeste Ramp.

Andþæfi, *idem quod andhæfi*.

Ánetia (at ánetia), *irresire*, indvifle, besnare.

Annarlegr, *alienus, absurdus, peregrinus, fremi*
með, sær, utimelig.

Annars, *alias, eftert.*

Annarslaga, *heterogeneous*, af et andet Slags,
forskelligartet.

Annarslædar, *alibi, andenstedt.*

Annarsveggi, *alter nter, en af to.*

Annar (önn), *meor curo*, sørger for, har Omhu
for.

Annes, *u. qv. andnes, good vile.*

Annsidr, *m. pax domestica in operibus, quori-*
danis, No til hueligt Arbejde, Arbejdso.

Annsiki, *u. occupatio, negotium*, mange Forret-
ninger, Trævelhed.

Annsikt, *laboriosus*, meget at bestille, travel.
Ecki hefi ék átt so annsikt, *non adeo assi-*
dans mihi labor fuit, jeg har ikke havt saa
travelt.

Annsamligr, *molestus, laboriosus*, besværlig,
travl, arbejdsom.

Annsamr, *idem.*

Annsami, *f. assiduus laboris*, Arbejdsomhed,
Bedhøgenhed ved Arbejdet.

Annvirki, *u. pl. (önn, virki), labores*, Husars
bejde, Markarbejde; især det, som idelig gjens-
tages til bestemte Tider. 2) *instrumenta*,
Redskaber, Arbejdstøj. 3) *proventus rusti-*
cationis, Indtægt af Landbrug.

Annt, annar, annast, *dicatur, ubi tempus non*
vocat, Rges naat man har knap Tid. Mér
er ecki annt, *mihi tempus vacat*, jeg har

ingen Hast, intet at forsamme. Ecki liggr
annar á, *sat festinamus*, vi behøver ikke at
skynde os mer. Hönum var annast um það,
in eo erat moræ impatientissimus, det var ham
mest om at gjøre.

Ans, *u. (qs. ands), responsum*, Svar.

Ansa (at ansa), *respondeo*, svarer, andser. Svo
skal leidan forsmá at ansa hönum augu,
sic lacerantes despicendi sunt ut nihil regera-
mus, saaledes skal man foragte Fornæreren,
at man intet svarer. R.

Anslegr, (án) *qui contra omnium morum se*
gerit, infruens, sær, toffet, taabelig.

Ánsýa (at ánsýa), *renovo*, bringer paa ny i Tr-
indring, paa Døen.

Ányt, *f. lac ovillam f. fructus è grege ovilla, et*
Maal Wolk af et Faar. (á ovis, nyt, com-
modum).

Apa (at apa), *einn, futilitatis arguere, infatua-*
re, gjør til Nar, bedaare. 2) Apa eftir
einum, *imisari, similem aliquem*, eftertabe,
efterlitne en.

Apaköttr, *m. simiolus*, Åbehat.

Apaspil, *u. mimefis*, Åbespil.

Apaldgrár (hest), *equus scurulatus, pomela-*
us, abildgraa. vulgo apalgrár germ. apfel-
grau.

Apalegr, *simininus, abeagtig, naragtig.*

Apalgéng (hest), *equus succusator, qualis sit,*
neceste est, per aspera currens; noget støden-
de, som støder lidt (om Rideheste).

Ár, *m.* minister, Drabant, Gesandt; konungs-
árar, *regii fauallites*, Kongens Drabanter.
(Digt.)

Ár, *m.* malus, demon, alias ári, en Djævel.

Ár, *f.* remus, Åre (at ro med). E'g, Á'ý á
árr þínar, *tabulum naufragii apud te quæro*,
þú þenslver til d'g.

Ar, *n.* pulvis minutissimus, árómus in radiis so-
laribus, sint Støvgran, Solgran.

Ar, *m. v.* arin, arn, focus domesticus, Åene,
Åenested. Codex legum Frostathingensium
de locatione et conductione sive cap. 27. Þeir
eru arinseldar at lögum; sá er einn, er
bóndi skal hafa í hálsu þeim, er hann sitr
í eða sefr í; sá er annar er baka þarf við
og hióða og sá eldr er hinn skulu hafa
innan háls til hýbýlabóta; sá er hinn
þridi er heitir kylnueldr og lava eldr. *Tunc
sunt tres foci domestici: unus quo utitur
pater familias in hypocausto et cubiculo; se-
cundus est culinaris, assandis et coquendis ci-
bariis inserviens, item domesticus ad varios usus
familie, et ad conservationem edificiorum;
tertius est, qui nomen a carbonibus et horeo
trahit (qui vaporariis et polenta præparanda
inservit).* Frostetingsloven Landsejebalken
27 Kap. Efter Loven gives der tre Slags
Åeneild (Årensilbe), den første skal Husbon-
den have i de Værelser, han opholder sig
eller sover i; den anden er den man bager
eller kaager ved, og som Tjenestetjyendet skal

have til Husbehov; den tredje er den, som
kalder Kjølleild og Tærkeloild.

Áraburdr, *m.* modus remigandi, Måde at ro
paa.

Áradrátt, *m.* unus tractus remorum, Åareslag,
Åaredrag. 2) spes, usuldkommen Løste, For-
haabning. Hann gaf mér Áradrátt, *spem
mihi fecit*, han gav mig nogen Forhaabning,
sagde ikke rent nej.

Áraglamm, *n.* strepius remorum, Larmen af
at ro, Åarenes Pladsken.

Áráng, *m.* difficultas annonæ, flette Åaringer.

Árarblad, *n.* palmula remi, Åareblad.

Árarblummr, *m.* manubrium remi, Haaudtaget,
Haaudgrebet paa en Åare.

Árarleggr, *m.* scapus remi, Åarekast (imellem
Bladet og Haaudtaget).

Árarskauti, *m.* assula remo affixa, ne terantur
in scalmis, munimentum remi, Åarebeslædning,
tynde Brædter paa Åaren imellem Rorpin-
dene, hvor den slides mest.

Árás, *f.* impetus v. aggressio, Anfald, Angreb.

Arbi, *v.* arbi, *m.* herba alsine, anagallis, Årve
(en Urt).

Árborinn, *majorennis, matura v. virilis ætatis*,
myndig, kommen til Etjæls Åar og Alder.

Árbót, *f.* annona levamen, Åaringernes,
Tiders nes Forbedring.

Árbúinn, *maue paratus*, tidlig beredt, færdig.

Arda, *f.* scabrum, inæqualitas, Knorter, Ujævns-
heder.

Arffvik, *n. pl. defraudatio hereditatis*, Arvfuld.
 Arfstilkall, *n. hereditatis petitio*, Forbring paa Arv.

Arsvon, *f. spes hereditatis*, ventende Arv.

Arstakr, *hereditatis capax*, arveberettiget. R.

Arstaka, *f. hereditatis aditio*, det at tage Arv.

Arstokumadr, *heres*, Arvetager, Arvling.

Arg, *n. inanis molestia, sine quiere*, Elid og Elad.

Arga, *ar, scilicet incitare*, ophidsse. At arga hundum á dýrid, incitare canes in feram, hidsse Hunden paa Dyret. cognatum organum, infra.

Argasas, *n. actio intentata non parata, timidum irrisus impetus*, Klammeri, Rjævleri.

Argafædi, *f. hominum ignavorum gestus*, det samme som Argasas.

Argali, *m. (gel) gallus gallinaceus*, en Hane.

Argelli, *m. defectus annonæ*, Maar, Dyrtid.

Árgánger, *m. semperies aeris*, Vejrligets Beskaffenhed, Aarets Frugtbarhed.

Argaz (argadiz, at argaz), *deteriorari, depravari*, forværres, forringes. 2) argui, sættes til Rette.

Argr, *piger, deses, dorð, doven*. 2) *pavidus, formidans*, fej. Så er argr med aungvu verst, ignari est sibi deesse v. proprio periculo non occurrere, den er fej, som ikke tænker paa at forsvare sig. Einginn er argari þó illt brædiz, non est impetandum: formidini, si quis mala (moralia) metuat, ingen bør kaldes fej, þjont þan frýgtir for det Onde.

Argvítugr, *ob timiditatem culpandus, vituperandus*, som viser en dobbeltydig Forsagthed, fej. 2) *nequam, set, Rarnagtig*.

Árgæðska, *f. ubertas annonæ, gode Tider, frugtbare Aaringer*.

Ári, *m. idem ac ár, minister, Betjent, Sendebud*. 2) *minister diaboli, malus demon*, Satan.

Ari, *m. (arin, ern, v. örñ), aquila, Örñ*.

Arildstid, *f. (qv. arinellstíð) remota antiquitas, est illud tempus, quo homines primum usum ignis et fixas sedes invenerunt*, Arilds Tid, (potius foedissimus Danismus pro alldeðlli).

Arinhella, *f. petra præ foribus villæ, quæ ab omnibus calcatur, lapis liminaris; petra etiam foco substrata, ita nominata fuit. Dicitur etiam bæarhella, quod idem est, cum eadem nobis sit notio arinis ac Latinis faci, per quem significabant domum et res proprias. En flad Sten, uden for Døren, som man træder paa ved at gaa ud og ind, Dørsten; ogsaa en flad Sten, som i gamle Dage lagdes under Ilden, nu ovenpaa. Den kaldes og bæarhella; da arin Arne, Hjem, og bær Gaard, Hus ere næsten enslydige*.

Arinkall, *m. vid. Hlódakall*.

Arinn, *aratus, subactus*, pløjet, dyrket. Arinn akr &c., ager aratus, en dyrket Ager, Mark.

Ark, *n. (pappírs), scheda papiri, philura, et Arf Vapir (rectius Örkr, f.)*

Arkaf, *vid. Örkr*.

Årkvil, *f. diverticulum, ramus fluminis*, en Arm eller Gren af en Flod.

Årskull, *mane surgens*, som staar tidlig op om morgenen, morgendullig.

Årsale, *v. assali, m. stragula*, Sængeomhang, Sængetæppe.

Årsband, *n. lumbare*, Bæand-om Livet.

Årgamall, *anniculus*, aargammel.

Ångørn, *f. intestinum rectum*, Endetarmen.

Års, *m. anus, culus*, hodie rals, Rets, Rump, ou omstunder: rals.

Årsell, *annonae copia felix*, i hvis Tid der indtraffer gode Aaringer, aarsæl.

Art, *f. natura, indoles*, Naturbeskaffenhed, Art. Vanart, *prava indoles*, Vapart. O'art, *idem*.

Art, *f. ars*, Kunst. Mikil art er å því, *magne artis est*, det er gjort med megen Kunst.

Årtal, *n. fasti, computus annorum*, Årstal, Tideregning.

Årtali, *m. corvus, mane crocicans*, en Ravn, som Kriger aarle.

Årtid, *f. dies emortualis*, Dødsdag. Årtidardagr, *m. idem*.

Artugr, *arsificiosus, dedalus*, artig, kunstig.

Årvær, *mane surgens, solers*, aarvaagen, flittig.

Arvida, (at arvida), *agrum colo*, dyrker, driver (sin Jord.)

Arvidi, *qv. arvinni, vulgo erfdi aratio, agricultura*, Pløjning, Landarbejde. 2) *omnis labor*, ethvert Arbejde.

F

Årædi, *n. audacia*, Dristighed, Foretagelsesbaand.

2) *impetus*, Angreb. Hønum vard årædisfart, *animus illi defecit*, han havde ikke Mod dertil.

Årædilega, *efficaciter, cum spe successus*, til at udføre, med Haab om Lykke.

Årædilegr, *non impossibilis, tentandas*, som synes muelig, til at forsøge.

Årædisamr, *audax*, dristig, forvoven.

Årædismaðr, *m. vir audax*, en dristig Mand, Vovehals.

Ås, *m. (pl. æsir), vir asiaticus*, en Aslater.

2) *nomen cuiuscumque numinis ethnici*, Gud, et Føllesnavn for Nordens gamle Guder.

3) *Odius*, Odins Egennavn.

Ås, *m. trabs, sublica in culmine domus*, Aas, Dyngaas. Hann ferr uplum og ålum, *curfor est optimus, et metaph. in extremisatibus versatur*, han springer om hvor det skal være, fig. vover sig yderlig. 2) *jugum terra, seu monticulus oblongus in formam trabis*, Djerogaas, Djergrvg.

Ås, *m. internodii transtrum in confibulasis*, Stift, Stjælke i et Spænde. 2) *ås (i metum), librile*, Stangen (i en Vægtstaa). 3) *per-sica*, en tyk Stang, Stjælke, Bom.

Ås, *m. unisas in seffera seu salis, quam etiam canem vocans*, eet Die, det fletteste Rast med Tærninger. 2) *ås (i spilum), monas*, Effet (i Kort).

Åsa (at åsa), *persicis pandere vela*, udspænde Sejlene med Stænger.

Ástædingr, *m. incertus, vagus rumor*, løst Rygte.

Álmegin, *n. robur eximium supra sortem humanam*, Gudkraft, overmenneskelig Styrke.

Ásmundr, *m. frustulum ferri, masula e fornice rudis accepta*, en Jærnkump, raat Stykke Jærn, som man tager det uforarbejdet ud af Oenen. Merkr ásmundr, *semilibra ferri*, en Mark Jærn.

Ásna, *f. asina*, Áseninde.

Ásnaz, *servili more vexari, servire modo asinari*, plages, slide og slabe som et Best.

Ásni, *m. asinus*, et Ásen.

Ásókn, *f. oppugnatio*, Angreb, Bestormelse.

2) *impotens desiderium*, hæstlig Lyst, Higen.

Ásókn, *f. vid. áfakan*.

Ásfa, *f. aquila, tibiis lanaris, rostro et digitis luteis, chryactor (auctorum)*, en Øn.

Ást, *f. amor*, Kjærlighed.

Ástænd, *n. circumstantia*, Tilstand, Omstændigheder.

Ástargvedia, *f. salusario amicissima*, Kjærlig Hilsen.

Ástbundinn, *amore conjunctus*, bunden til, for bunden ved eller i Kjærlighed.

Ásteyting, *f. offensio*, Anstød.

Ástfast, *fidus amicus*, tro, fast i Venstabs.

Ástfólginn, *intime amarus*, inderlig elsket.

Ástir, *f. pl. amores*, Kjærlighed, Elskov. 2) *alba tubercula unguium*, hvide Prikker paa Neglene.

Ástkær, *dilectissimus*, meget kjær, elsket, dyresker.

Ástleyfi, *n. astorgia*, Mangel af Kjærlighed.

Ástráð, *n. pl. turissima et fidissima consilia inimicorum amicorum*, fortrolige Venneraad.

Ástrak, *n. lithostratum*, Stenlægning, Indlagning. *dan. olim Astrag.*

Ástrakadr, *lithostratus*, stenlagt, indlagt.

Ástríða, *affectus sensitivus, passio*, Anfægtning, Modgang, Uheld.

Ástriki, *n. storge*, varm, fast Kjærlighed.

Ástrikr, *in amore constans*, varm, fast i Kjærlighed.

Ástfámlega, *amabiliter*, Kjærligen, venligen.

Ástfámlegr, *amabilis*, Kjærlig, venlig.

Ástfæmd er ástfæmi, *f. candor amicis*, Kjærlighed, opriktigt Venstabs.

Ástfæll, *populo gratus, acceptus*, almindelig elsket, yndet.

Ástfælld, *f. favor popularis*, almindelig Yndest og Agtelse.

Ástúð, *f. inrimus, continuus amor*, inderlig Kjærlighed, Hengivenhed.

Ástúðlega, *amabiliter*, Kjærligen.

Ástúðlegr, *amabilis*, Kjærlig.

Ástunda, *conor*, stræber efter, lægger Binde paa.

Ástundan, *f. (v. Astund)*, *diligentia, conatus*, Stræben, Bestræbelse.

Ástundunarfæmr, *diligens, industrius*, flittig, vindstibelig.

Ástvinr, *m. carissimus amicus*, inderlig elsket Ven.

Ástæða, *f. fundamentum seu instauratio*, Grundtvold; Grund. 2) *facultates*, Lejlighed. Hér

rex optime illi prospexit, Kongen sørgede for at han nød den bedste Pleje.

Atburdumadr, vir laboriosus, en stræbsom Mand.

Atburdir, m. pl. nisus, conatus, Foretagende, Beskæftigelse, Handeler.

Atburdr, m. casus, eventus, Tildragelse, Begivenhed. Par vordt li atburdr, *accidit ibi*, der indtraf den Begivenhed.

Atburdnegr (dåiz at), *admirandus, perelegans*, overordentlig, fortræffelig, som man maa undres over.

Atdráttumadr, subst. atdráttasamr, adj. laboriosus et industrius vir in asportandis necessitatibus familiae suae, en omhyggelig og dygtig Mand til at fæste ind, en Mand som er om sig.

Atdráttir, m. comestus, Tilførsel, Proviant, Ernætmidler.

Atdráttir, m. pl. asportatae necessitates, acquisitio et comestus cibiorum, det at fæste ind til Husholdningen, ogsaa det man fæster ind.

Atdýpi, n. profundum litorale, dybt Vand nær ved Brædden.

Ateins, solum, tantum, blot, allene. *Kn.*

Átekt, f. 1) idem ac átrak. 2) proestatio ir. lis, Stridighed, Tvist, Angreb. E'g bíd átektu, *exspecto donec lise praevertar*, jeg bier til man søger mig først.

Atel (at arelia), *increpare*, tiltaler, irettesætter.

Atfall, n. venilia, accessus maris, Havets Stigen, Opstylen til Strandkanten.

Atfángadagr, m. dies parasceves, dies acquisitio- nis verum necessariorum, den næste Dag førend en Høstid, da man fæster ind eller gjør Forberedelser til Fæsten.

Atfángumadr, vid. atdráttumadr.

Atfaralauft, sine aggressione hostili, uden Ansald, fiendeligt Angreb.

Atfaranótt, f. nox praecedanea, vigilia, Natten før en paafølgende Helligdag.

Atferd, f. vario, modus agendi, Metode, Behandlingsmaade.

Atferdi, n. idem.

Atferli, n. modus incipiendi, Maade at gribe en Sag an, Metode. 2) *mores, Stil, Ma- neer.*

Atfindinn, morosus, difficilis, hadlesyg.

Atfindni, f. morositas, reprehensio, Dablen, Lasteren, Brantenhed.

Atfinnanlegr, reprehensibilis, hadelsværdig, som man med Grund kan sætte ud paa.

Atfinning, f. reprehensio, Dablen.

Atfinningarverdr, taxandus, som fortjener at lastes, hadles.

Atflutningr, m. asportatio, Tilførsel.

Atfluttr, advectus, tilført, indført.

Atföng, f. pl. comestus, se *Atdráttir*.

Atför, f. aggressio, intentatio necis, fiendlig Oversald i ens eget Hus. *Hodie executio mulctae pecuniariae*, nu omstunder Eksekution, Inddrivelse af en Pengemult.

Atfram, prope ad finem, næsten lige til, nær ved. *Bergr var atfr. kominn bana*, enn

Ailöfn, *f. opus, labor*, Foretagende, Verk.

2) *mores*, Etik, Sædvane.

Ailöfn, *f. ludibrium*, Narrett, Spot.

Ailuga, *confidero*, betænker, eftertænker.

Ailugaleyfi, *n. facordia, incogitantia*, Ubetænk-
somhed, Uagtsomhed.

Ailugalsamr, *cautus*, betænkssom, agtpaagivende.

Ailugalemi, *f. indoles amussitata*, Punktelighed,
Betænkssomhed.

Ailugaverdr, *observandus*, mærkværdig.

Ailugi, *m. cautela*, Forsigtighed, Betænkssom-
hed, Agtpaagivenhed.

Ailugall (*v. ailugall*), *providens, prudens, es-*
tertianssom, betænkssom, opmærksom.

Ailvarf, *m. refugium, item advolatus*, Tilflugt.

Ailhygli, *n. et f. observantia*, Opmærksomhed.

Ailhylliz (athyllitiz, hest athylliz, at athylliz),
adhæreo, amicitiam ambio, holder mig til en,
søger enes Venstabs.

Ailæfi, *n. 1) mores*, Opførsel, Handlemaade.
2) *negotium, actio*, Foretagende, Sættel.

Ailæll, *n. postulario*, Anmodning, Fordring.

Ailæst, *n. criminatio*, Beskyldning, Døben.

Ailæms, *f. adventus, specialiter dicitur ita ap-*
pulsus nauarum piscatorum, Ankomst, siges
især om Fiskerne, naar de komme i Land.

Ailæn, *octodecim, atten*, 18. Ailænsium,
octodecies, atten Gange.

Ailæga, *f. initium pugnae navalis*, det at bryde
til med Skibene for at begynde et Sæslag.

Ailædandi, *m. acclivitas*, Bakke, Ekruaning
spad.

Ailætt, *n. pl. gestus, labor, Gebærder*. 2) *con-*
versatio, Degegnelse.

Ailætti, *n. tractatio*, Behandlen, Medfart.
2) *compellatio*, Tiltale, Optagelse, Degegn-
else.

Ailætt, *m. cibaria arida*, tør Mad.

Ailætt, *f. strenuitas*, Driftighed, Mandighed.

Ailættumadr, *strenuus laborator*, en driftig, ar-
bejdssom Mand.

Ailættumadr, *strenuus*, driftig, arbejdsom, man-
dig.

Ailættur, *f. pl. increpatio*, Bebrejdselse, Paatale.

Ailættumadr, *homo melioris notæ*, en vigtig
Mand, en Mand af megen Betydning,
Indflydelse.

Ailættumadr, *infima v. nullius notæ*, af lidet
eller ingen Betydning, ubetydelig.

Ailætt, *n. syllaba*, Stavelse. 2) *sententia de-*
cisiva, Dom, Kjendelse.

Ailætt, *f. adeqvatio, concursus equium*, Det
at ride imod, Angreb til Hest.

Ailætt, *f. nifus*, Bestræbelse, Anstrængelse.
I' einni ætrennu, uno nifu, med et Sæt.

Ailætti, *n. rei momentum, verba palmaria*, For-
vedsag, Hovedomstændighed.

Ailættord, *idem*, Hovedord, Hovedpost.

Ailættningr, *m. conflatus*, Tillsæt, Sammen-
sætten.

Ailætt, *m. remigium strenuum, rast*, dvatig
Roen; *congressus navalis*, Angreb til Søs.
Gylldr ætt, *idem*.

Átrúnadr, *m. religio*, Trø, Religion. 2) *fiducia*, Fortrøstning, Tillid til.

Atsamr, *pugnax*, irrequietus, trigerst, urolig.

Atseta, *f. domus, habitaculum*, Bopæl, Stæde, Residens.

Atseta, *f. aucupum vox de precipitio rupium*, det Sted paa stejle Klipper, hvor en Fugles fanger sigder for at give Tegn.

Atseti, *m.* 1) *asfesor*, Bisidder, Høfstdder. 2) *habitor*, Beboer. 3) *herus, dominus, possesor*, Ejermand, Besidder.

Atsetr, *n. idem ac atseta, domus*, Stæde, Residens.

Atsetrsladr, *metropolis, sedes regia, caput regni*, Residensstad.

Atsetufær madr, *qui in precipitio excubias, agere sustinet, ut aucupis nuzum observet*, som er istand til (uden Svindel) at staa paa Udfig paa stejle Klipper, for at iagttage Fuglefangerens Vink.

Atsiáleiki, *m. idem ac atsiálni*.

Atsiáll, *parcus, tenax*, paafeende, paaholden, færrig.

Atsiálni, *f. tenacitas*, Paafeenhed, Paaholdenhed.

Atsig, *n. imminencia*, Nærhed, det at være overhangende. Nú er hregg í atsigi, *iminet procella*, nu overhanger der et Uvejr os.

Atsión, *f. censio, taxatio*, Beregnelse, Ansættelse i Skat og Skuld.

Atskil (at atskila), *divido, distingo*, adskiller, skjalner imellem.

Atskilnadr, *m. discessio*, Adskillelse, Skiladskjeb.

Atskot, *n. scomma; inopinatus advensus*, pille: Glose; uformoder, uventet Ankom.

Atskotadýr, *n. inopinatus et suspectus*, en uventet Gæst; en Ræv eller dødl. som af og til lader sig se. Þar er eit atsk. d., *lupus in fabula*, naar man om Handen er han altid nærmest, der ei i Mosen.

Atskotailr, *maledicus, criminator*, bagtmeget for at give Stikpiller.

Atskotsyrði, *n. pl. sauna*, spodste Ord, piller.

Atsókn, *f. oppugnatio, impetus*, Angreb, 2) *frequentatio loci vel personæ publicæ*, pose fori, templi, judicis etc., det man til et Sted eller en Person f. Ek. til 2 til Riste, til Tings.

Atsókn, *f. incubus, ephialtes, snppressio nociva*, Marer, Marerid.

Atsólginn, *humidus, solumet*. Atsólgidcalum minax, Luft, som truer med U-

Atstod, *f. auxilium*, Bistand.

Atstrengdr, *coarctatus*, indkneben, tilstrar

Atslúgr, *m. collisura; mesaph. infestatio*, 1 menstøden, Tiltrækken; sig. det at bli- lig foruroliget, overfaldet.

Atsvif, *vid. álvif*.

Átt, *f. plaga, cardo mundi, regio*, Verden; Verdenshjørne. Fjórar áttir heims, *quor cardines mundi*, Verdens fire Hjør-

f. id ac att.

te, octo, aatte, 8. Átta í spílum, ogdoar, Matten, en Mattar (i Kort). Átta vetrar, áttaumis, aatte Árs, aatte Áar gammel. Atafinnur, attiet, aatte Gange.

Attafing v. attatín, octoginta, firfindstove, 80. Attagar, m. pl. territorium, Landstræking. Egn, hvor en har sin hele Slægt, Fædeegn. n. pascua propria, Græsgange, som tilhører en allene.

Atti, octavus, den ottende. Ku.

Attaftr dýp, profundum 80 passuum, et Dyb i Havet paa 80 Favn.

Attaftr (madr), octogedarius, firfindstove Áar gammel.

Attafng, octava pars, en Attendeel, Matting.

Attafng, m. navis octo remorum, en Baad med aatte Áarer paa hver Side.

Atta pro at þú quod tu, at du, euphonia ergo.

Attafnein, u. cancer, Kræft.

Átvagl, m. heluo, Graadfer, Slughals. vid. rogl, gulo.

Atvara, præmonere, advare (M. O.)

Atvik, n. compellatio, Tiltale, Forho'd mod andre. 2) momenta, circumstantia, Omstændigheder. Hann tíáir sig vel í hótum og atvikum, frónre et gestu humanitatem præ se ferre, han viser sig artig i Omgang og Tale. Hann sagdi frá öllum atvikum, de omnibus circumstantiis distince resulit, han gav Efterretning om alle Omstændigheder.

G

Atvika, compello, tiltaler, begæner.

Atvinna, f. sustentatio, victus, Underholdning, Levnetsmidler.

Atvíst, f. presentia in pralio v. actu quodam, Overvarelse, Nærvarelse.

Atvístarmadr, præsens, auspex, en som var overvarende, Øvidne.

Atvörun, f. admonitio, Advarelse, Advarsel. (M. O.)

Atværi, n. idem ac atvinna.

Atyrði, n. pl. reprehensio, insectatio, Bedrøvelser, haard Tiltale.

Aud, particula inseparabilis, quæ in compositis notat facilitatem, en uadskillig Forstavelse, som betegner en Lethed. S. Eff.

Audbedinn, sponte largiens, let at bede, straks villig.

Audbeygdr, facile flexilis, let at bøje, bøjelig.

Audbrotinn, fragilis, let at brække, bryde, Fløt.

Audfenginn, facile parabilis v. impetratu, let at erholde, komme over.

Audfundinn, inventu facilis, let at finde.

Audga, locuplero, beriger.

Audgaz, direSCO, bertges, bliver rig.

Audginntr, credulus, deceptu facilis, let at narre, bedrage.

Audgiördr, faciu facilis, let at gjøre, let.

Audgr, audugr, dives, opulentus, rig, formuende.

Audgætilegr, facile estimabilis, vilis, let at vurdere, ringe, let at have.

Audid verdr þess, *evenies*, det vil lyfkes, er af Stjarnen bestemt. Eptir því sem audid verdr, *quo fata irakunt*, efter som Stjarnen har bestemt.

Audkéndr, *notu facilis*, let at kende, kjendelig.

Audkenni, v. audkynni, n. *signum facile dignoru*, *character distinctivus*, Kjendetegn, Kjendemærke.

Audkéyptr, *emtu s. impetratu facilis*, let at faa tilkjøbt, at bekomme. Alt er audkéyptr hiá lífinu, *vita cuique carissima omnium*, alt er ringe imod Livet.

Audlegd, f. *res laura*, opes, Rigdom, Formue.

Audleikinn, *lusu s. actu facilis*, let at spille, let at gjøre, let.

Audlingr, m. v. *rex*, *primas quidam*, pr. *liberalis*, *largus opum*, en Ronge ell. Vedling, Magnat, egentl. en gavmild, rund Mand.

Audmadr, m. *diver*, en rig Mand.

Audmiúkr, *humilis*, *facilis*, ydmyg, søjelig.

Audn, f. *vacuum*, *vacuitas*, Tomhed, øde Ells Rand. 2) *desertum*, *solitudo*. *sapius in plurali* audnir f. pl. *locu deserta*, *inhabitata*, Øst ell. Østen, hyppigere i Fl. audnir, Øst tener.

Audna, f. *bona fortuna*, *æqua fors*, Stjarnu, Lykke.

Audnarmadr, *pauper*, en fattig Mand. 2) *prædo et fur*, Røver, Etimand.

Audnaz, *coningie*, lyfkes, gaar an. Þad vill ei audnaz, *non succedit*, det vil ikke lyfkes.

Audnulaus, *infelix*, ulpfkelig, uheldig.

Audnuleysi, n. *iniqua fors*, *infortunium*, Ulykke, Uheld.

Audnuminn, *qui facilo doceri potest*, let at lære, fatte.

Audnæmr, *perceptu facilis*, som let lærer, nemt let at lære. Audnæm er ill dansk, *mala verba facile discuntur*, flutte Ord erindres let.

Audqvifi, m. *imbellis*, *laboris impatiens*, en Usling, som intet kan udholde. Einu er audqvifi ættar hvörrar, *heroum filii noxa*, der er en Vandslætning i hver Æt.

Audr, m. *opes*, *divitia*, Formue, Rigdom.

Audr pro haudr, *hodie res immobiles*, en omstunder fæste Ejendomme.

Audr, *vacuus*, øde, ledig. Undir audam himini, *sub dio*, under aaben Himmel.

Audrádinn, *perceptu v. consulu facilis*, let at gjatte, opløse; ell. beslutte.

Audrádr, *facilis*, *qui aliorum consiliis locum dat*, som gjerne lader sig raade.

Audslagdr, *dictu facilis*, let sagt, let at sige.

Audsiedr, *visu facilis*, let at se, alensynlig.

Audsien, *idem*.

Audsókr, *quasi v. effectu facilis*, *oppugnatus facilis*, let at udvirke; at angribe.

Audsveipni, f. *facilitas*, Bøjelighed, Randsøsmidighed.

Audsveipr, *moriger*, bøjelig, søjelig.

Audsyni, *demonstro*, *lubens præbeo*, tilkjendegiver, beviser, viser med Fornøjelse.

Audsynilega, *evidensur*, klarligen, indlysende.

Audfýnn, v. audfýnilegr, *clarus, evidens*, eyndelig, indlysende, soleklar.

Audfær, *perspicuus*, sjensynlig, klar.

Audaminn, *domabilis*, let at tømme, vænne.

Audstæði, v. audstæia, *credulus*, læetroende.

Audun, m. *desolator*, agnomen Odinis, en Ødeslægger, Forstyrer, et af Odins Tilnavne.

Audvinnu, v. audvandr, *docilis*, let at vænne, lærvillig.

Audveldi (at audvellða), *facile prædicare, dissimulare*, forestiller noget let skjult.

Audveldr, *facilis*, let.

Audveldiga, *facile*, lætteligen. Kn.

Audvirdi, n. *res parvi pretii*, en Ubetydelighed, ringe Ting.

Audvirdi (at audvirda), *dedignor*, nedværdiger, ringeagter, forsmæder.

Audvirdilegr, *facile estimabilis, contemptus*, ringe, ringeagtet.

Audvirdismenn, *nebulones*, Skarns Folk, Drog.

Audvirðr, vid. audvirdilegr.

Audvitadr, *scire facilis*, let at begribe, sjensynlig. Það er audvitadr, *facile sciri potest*, det er klart, det forstaar sig selv.

Audzi, n. pl. *immensa opes*, stor Formue, store Rigdomme.

Auga, f. *oculus*, Øje. At lita réttum augum til, *sine invidia aspicere*, at betragte uden Misundelse, bedømme uden Partiskhed. At koma auga á, *aspicere posse*, at seaa Øje paa.

At hafa auga á, a) *usurpare oculis, curare*, have Øje til, holde Øje med, se til. b) *ambire*, have Lyst til. At hafa gott auga á nokkuru, *bene de aliqua re sentire*, have gode Tanker om. Hönum stóðu helst augu til þess, *præter omnia appetiit*, han ønskede især det. Hann rak uppá mig augun, *oculos in me defixit*, han kastede Øinene paa mig. 2) *foramen*, et Hul, Øje.

Augablik, n. *momentum*, Øjeblik.

Augabragd, n. *idem*.

Augabrún, f. *supercilium*, Øjenbryn.

Augakall, m. *acerabulum, coryle*, Høsteskald. At gánga úr augaköllunum, *exischion pati*, at forvrie Høsten.

Augastadr, m. *objectum visus*, noget man ser paa, at hafa augnastad á, *diligenter observare*, holde Øje med.

Augasteinn, m. *pupilla, humor crystallinus*, Øjetsteen.

Augliós, *clarus, manifestus*, sjensynlig, klar.

Auglióslega, *evidenter*, sjensynligen, klartigen.

Auglit, n. *vultus*, Ansigt, Ansyn.

Auglýsi, *patefacio*, beklædtegjør, gjør vittetlig.

Augnafró, f. *enphrasia*, Øjentrøst (en Uer).

Augnagrým, v. augnakrým, n. *glaucoma*, en graa Plet i Øjet. 2) *gramia*, Rødde, Boer i Øjekrogene.

Augnalok, n. *palpebra*, Øjelaag.

Augnahár, n. *cilium*, Øjenhaar, Haarene paa Øjelaagene. *idem* ac hvarmafar.

Augnahvarmr, *m. palpebra*, Øjelaag.

Augnahvita, *f. albugo*, det hvide i Øjet.

Augnakládi, *m. psorophthalmia*, Røse, Reillen i Øjnene.

Augnakrókr, *m. sinus oculorum, hircus*, Øjetrog (den inderste).

Augnalog, *n. status, facies oculorum*, Øjnene's Stilling og Beskaffenhed.

Augnarád, *n. indicium mentis ex oculis*, Øjnene's Udseende forsaavidt de tolke Øjelen's Beskaffenhed. Grimt augnarád, *arrei oculi*, grumme Øjne.

Augnaflim, *n. glaucoma*, rindende Øjne, Øjensflod.

Augnasteinsbugr, *m. iris oculorum*, Regnbuen i Øjet.

Augnaillit, *n. id ac augnarád*.

Augnatepra, *f. hipus*, Øjeløende Øjne.

Augnatitr, *n. v. augnatinan, f. idem*.

Augnatóft, *f. pl. — tóftir, cavum oculi, orbitæ oculorum*, Øjehule.

Augnavar, *n. vid. Augnagrýn*.

Augnaveiki, *f. infirmitas oculorum*, Øjensvaghed.

Augnaverkr, *m. ophthalmia*, Øjenspine.

Augnavik, *n. sinus oculorum, canthus, hircus*, Øjetrog, Øjevig.

Augnavata, *f. epiphora (morbi species) vide Augnaflim*.

Augndapr, *lippus*, surøjet, rødøjet.

Augndeptra, *f. lippitudo*, Surøjethed, røde Øjne.

Auglýn, *f. conspectus, facies*, Øjesyn, Ansyn.

Auk, *insuper, praterea*, foruden, endnu. ad auki v. þess ad auki, *insuper*, des desforuden.

Aukabord, *n. compositile, et affibet, aparte* sebord.

Aukadagr (i hlaupári), *dies intercalaris b'rus*, Skuddag (i Skudaarene).

Aukafáng, *n. superfatatio, epicyma*, Overgerfag, Drægtighed paa ny, inden det Foster er født.

Aukatekid ord, *n. hyperbole*, Overdrivelse nærmelig Tiltale. Hann mælti aldre þann mann aukatekid ord, *verbis erigravis et verificus*, til den Mand talte aldrig et fornærmende Ord.

Auratúngl, *n. luna embolizæa*, Indskudsmåne.

Aukayrði, *n. idem ac: aukatekid ord*.

Aukhelldr, *nedum*, end lige, langt mindre.

Auki, *m. additamentum, augmentum*, Tilførsel.

Aukinn, *aucus*, forøget, formeret. aukinn, *dimidio plus*, en halv Gang saget.

Auknefni, *n. cognomen*, Øjenavn.

Aulalegr, *agrestis, infusus*, bondeagtig, v.

Aulaz, *stolide ambulare et effusare*, komme set afsted.

Auli, *m. barro, homo fusilis, bliteus*, en Dumrtan.

Aumíngi, *m. misellus*, en Ufling, Stafte

Aumlíga, *misere*, elendigen, ynkeligen.

Aumlegr, *aspectu miser*, elendig, ynkelig.

Aumka (einn), *misereor*, ynket, beklager. Mig sumkar yfir þeim, *misereor eorum*, v. *condoleo sortem eorum*, jeg beklager dem, ynket over dem. A. sig, *lamentari*, jamre sig.

Aumkan, f. *miseratio*, Ynk, Medlidenshed.

Aumkaz yfir, *misereor me*, rangor *miseria* alí, min, ynket over, har Medynk med. E'g sumkar yfir manninum, *misereor me hominis*, jeg ynket over Mennesket.

Aumkunarlegr, *miserandus*, *miserabilis*, ynkelig, ynkeardig.

Aumkunarverdr, *id.*

Aumnögl, f. *reduvia*, Neglerod.

Aumr, *miser*, *calamitosus*, elendig, ussel, ulpfker sig. R.

Aumstaddr, *miserandus*, ynkeardig.

Aungla, *hamo piscari*, angler, fisker med Angel.

Aungla-lag, n. *uncinus* pro *formandis hamis piscatorum*, en Model til en Angel, Fiskekrog.

Aungr, *nemo*, ingen. Aungvum, aungvann, *et omnes casus plurales in usu sunt*, bruges i alle de Kasus, hvis Endelse udgjør en Stavelse. Af Ungvu verdr eckert, *ex nihilo nihil fit*, af intet kommer intet. Aungvu at sidr, *nihilo fecit*, ikke desmindre.

Aungull, m. *hamus*, *uncus*, Angel, Fiskekrog.

Aungultaumr, m. *ima pars funis piscatorii infra bolidem*, den Snor, som Angelkroge festes paa neden under Dybsloddet.

Aungulvarmr, *recens ex hamo*, nyf taget af Kroge.

Aungvannveginn, *neutiquam*, ingenlunde.

Aungvit, n. *deliquium animi*, *ubi quis sibi non est conscius*, Daanelse, Besvimmelse.

Aungþveiti, n. *vid.* andþveiti.

Aur, m. 1) *argilla lapidea*, groft og stenigt Ler, G us. 2) *lutum*, Dynd, Snave.

Aurar, m. pl. *opes*, Penge, Rigdom. *vid.* eyrir.

Aurafúkr, *sordide avarus*, pengegjerrig.

Aurafúki, f. *avaritia*, Pengegjerrighed.

Aursalr (á spjóti), *cuspis inversa*, v. *in terram versa*, *quando hasta pro baculo erat*, *haec etiam porrigebant olim*, *quando hostilitas intra minas stetit*, Spidsen af Spydstafet, som man vendte nedad, naar man stortede sig ved Spydet. Valgarde setti aursalinn fyrri brjótt hönum hvo fast at hann hneig upp at vegginn, *Valgardus rursu robore inversam hastæ cuspidem pectori eius adiecit*, *ut resupinus parietem inclinaret*, Valgaard stødte ham med Spydstafet for Brystet saa han segnede op til Væggen.

Aurgadr, *lutulentus*, dyndet, snavset.

Aurgati, m. *hospitalitas*, Gæstfærdighed; at veita os allan aurgata, *summa hospitalitate erga nos uti*, vise os al Gæstfærdighed, Uderstøttelse. Kn.

Aurmál, n. *rudus*, Ruiner. Noëkr aurmal mátti finna þeirrar borgar, *aliqua rudera ejus urbis invenire licuit*, man kunde finde nogle Ruiner af denne Borg.

Aurmikill (vegr), *via lutea*, leret, byndet Vej.
 Aurridasýlni, *n. suapte desidens cavea, fallax refugium*, et Hul hvort Korreller skjule sig, fig. ufløst Tilflugtsted, Skjul.

Aurridi, *m. trutta salmonata, maculosa*, en Ørred, Korrelle.

Aufa, *f. haustum, fucula*, en Øse, en Brøndspand.

Aufinn, *asperfus*, overøst. Ask veit ég standa, heitir yggdrasill, hárbadrir aufinn hvítum auri, *scio fraxinum, quæ yggdrasill vocatur (equus v. folium Odini) comis præ alius conspersa candido rore*, jeg vid en Ask, som hedder Yggdrasil (Odins Hest eller Trone), det høje Træ bliver overøst med det klare Vand.

Aufan, *at, ex oriente*, fra Østen af.

Aufanvindr, *m. eurus, subsolanus*, Østenvind.

Austfirðingafórðúgr, *m. quadrans orientalis*, Østfirðingen (af Island), Østerlandet.

Austfirðingar, *m. pl. in cæle quadrantis orientalis Islandia*, Østerlanderne, Indbyggerne af Østfirðingen i Island.

Austfirðir, *m. pl. finis orientalis*, Østfjorden (i Island).

Auflægr, *cons*, østlig.

Aufmenn, *m. pl. viri advenæ ex oriente*. Nobis hæc nomine Norvagi venerunt, Udlændere komne fra Østen af, især Nordmænd.

Austnordan vindr, *m. euroaquilo, menses, euro boreas*, Vinden fra Østen til Norden.

Austr, *m. 1) nausea five aqua in navim ingesta*, Vand, som kommer ind i Skibet, Pumpesvand. 2) *haustus*, Øsen, Østing.

Austr, 1) *orientem versus*, imod Østen. 2) *in oriente*, østlig, i Østen.

Austrrenna, *f. semina, alveus*, Rende til Pumpevandet, nederste Rum i Skibet.

Austrrúm, *n. interscalmium haustus puppi proximum*, det Rum, som er nærmest Vægstænnen, hvor Vandet øses eller pumpes ud.

Austrfjórinn, *mare balticum*, Østersøen.

Austrtrog, *n. fucula, urna*, Øsekar.

Austrænn, *orientalis, ex oriente*, østlig, østfra Østen.

Austræna, *f. aura orientalis, temperata, munda*, sagte Østenvind.

Austur, *n. oriens, exortus æquinoctialis*, Østen.

Austurálfa, *f. plaga orientalis, Asia*, den østlige Verdensdel, Asien.

Austurvegr, *m. regiones orientales, Østerlandene* (Rusland).

Ávallt, *afallt v. Svalle, perpetuo, certe, indubitanter*, bestandig, altid, sikkert.

Ávalr, *convexus, semiteres*, hvalvet, opbøjet, halvrund.

Ávani, *m. mos inveteratus, gammel Skik, Sæd.*

Ávanr (ávön, avant), *quod deest, deficit, mangulende*. Nockurs er þér ávant, *aliquid tibi deest*, noget fattes du.

Ávandr, *periculosus v. insidiosus, farlig, øststræbende*.

rp, *n. compellario*, Tiltale, *it. compendium*,
et Begreb.

arpa (at ávarpa), *compello*, tiltaler.

arpsgóðr, *comis, humanus*, venlig at tale
med.

vaxtarfamar, *fertilis, fructuosus*, frugtbar, ugte-
tig. R.

vaxtarlitill, *infecundus, infructuosus*, ufrugt-
bar, med liben Frugt. R.

vedra, *in vento v. oppositus vento*, udsat for
Vinden, i Vejret.

vedrasamar, *procellosus*, stormende, vejrnem.

verjar, *interamni*, Golt som bo ved, imellem
Floder.

hverki, *m. vulnus, plaga*, Saar, Hug, Skade.

vinningr, *m. lucrum*, Gevinst, Vinding.

Ávint, *gravissima oppugnationi v. vento exposi-
tum*, udsat for et hastigt Angreb, en Vefstors-
melse eller en stærkt Storm. Þá varð Ávint
um Sókin, *præ lazus acerrima oppugnationi
expositum erat*, da Skede der et stærkt Angreb
paa den forreste Del af Skibet.

Ávirðing, *f. error, lapsus*, Fejltagelse, Forseelse.

Ávísá (at ávísá), *indico*, anviser.

Ávísan, *f. indicatio*, Anvisning.

Ávísa, *increpo*, Skander paa, irettesætter.

Ávían, *f. increpatio*, Irettesættelse.

Ávítur, *f. pl. idem*.

Ávísa. v. Ávíu-verdr, *increpandus*, som fortje-
ner Irettesættelse.

Ávæni, *n. spes incerta, specula*, Forhaabning,
Formodning.

Ávöxtr, *m. fructus*, Frugt.

Ax, *n. spica, et Alis*.

Axarhamar, *m. malleus securis*, Øksehammer,
Bane.

Axarskór, *m. vagina aciei securis*, et Slogt
Skjede eller Hytte til Eggen af en Økse.

Axbroddr, *m. (efri) arista, gluma*, Alsefjæg;
(nedri), *urruncus*, det nederste af Alset ved
Straaet.

Axla (at axla), *in humeros sublevare, succollare*,
løfter, faster paa Skuldrene, Alstjerne.

Axlabönd, *n. pl. axillaria*, Øser.

Ápiádr, *in servitutem redactus*, ufri, undertrykt,
som bestandig maa slide og løbe.

Ápián, *f. vid. anaud*.

Ápecker, *similis*, lignende.

Ápietti, *n. odium, indignatio*, Fortrydelse, Væ-
de. Ápiettisyrði, *n. pl. verba inveciva*,
minacia, molesta, gravia, Betspildninger,
Skjældsord.

Ápreisán, *f. vid. Preisán*.

Áprif, *n. pl. attractus*, det at røre ved, tage fat
paa.

Áprifamikill, *attractu fortis, robustus*, stærk,
haard at tage paa.

Áþýngia (einum), *molestiam facere, aliquem
gravare v. fortunam ejus*, besværet, et til-
Byrde.

B.

Babb, *n. incondita verba, v. inarticulata vox*, uforstaaelige Ord, Pladder, Dablen. Par kom b. i hátinn, *murmur contra nauculum exandebatur*, Skibsfolkene begyndte at knurre; *item resonabant latera navicula fluctibus*, det knagede og bragede i Vaaden.

Babba, *balburio, la'lo, balbucinar*, taler uforstaaelig, pladder, dabler.

Bábiliur, *f. pl. nugæ babulorum*, Studren, Dableri, Pladder, Pludder, Sludder. 2) *superfluo*, Overtro, overtroiske Beretninger.

Bad, *n. balneum, lavacrum*, Bad.

Bada, *balneo, bader*. 2) *molliter moveo, levo*, bevæger sagte, hæver. Hann badar i rósum, slendende er deli ate vivir, han lever i et yndigt Væsenet. Bada höndum, *elevare manus, attolere*, løfte Armene, ro med Armene.

Bádir, *uterque, ambo*, begge.

Badmr, *m. arbor, Silva, Træ, Skov*. 2) *flos campi et frons arborum*, Blomster, Lov.

Badstofa, *f. hypocaustum; balnearium*, Dagligstue; Badstue.

Bádmeginn, *utrinque, paa, fra begge Sider*.

Baga, *f. carmen insulsum, inelegans*, en flaa, smagles Vise. 2) *idem quod amblaga*. 3) *bagas*, en Dumrtan, Tøffshoved.

Baga, *clisum, hindrer*. 2) *inverto, ex ordine rursus*, omvender, forstyrer, forvirrer.

Bagall, *m. virga episcopalis*, en Bispesstav.

Bágborinn, *gestu difficilis, arduus, gravis*, Relig at bære, taale, haard, trykkende.

Baggar, *imperf. impedis, v. trudit*, Hvad baggar hönum, *quid impedit* hvad er ham i Vejen?

Baggi, *m. onus, sarcina*, Dragt, Byrde paa den ene Side af Kløstjadelen.

Bági, *m. difficultas, Vanfælighed, Besvær*. Aka i bága, *difficultatem creare*, g Vanfæligheder, Byrder. Rida *egros v. sacruas collidere*, ride saal Hestene eller deres Dragter støde paa den. Mikill bági er á því, *difficillimum* det er meget vanfæligt.

Bagi, *m. 1) difficultus, Vanfælighed, cura, Afbræk, Skade*. At giöra einu *difficultatem creare alicui*, gjøre en *!* Hann féck бага af því, *damno il* det var ham til Afbræk.

Báginídi, *n. pl. res ardua, difficultas*, vanhaarde Omstændigheder.

Bagla (at bagla), *imperire construere*, g ubehændig, fuskervoren ad.

Bágleiki, *m. difficultas, protervitas*, Vanfæ, Måje; Besværlighed, Fræthed.

Bágr, *difficilis, protervus*, vanfælig, besværlig.

Bagr, *imperitus, uerfaren*, ubehændig.

Bak, *n. dorsum, Ryg, Bag*. Á bak og fram, tilbage, bagover. Á bak, á bak

tergo, bag fra, bag paa. *À hialla baki*, *trans mantes*, bag ved Hældene. *Pad rök* (reid) *hösum um allt bak*, *illud eum evertetur*, *supprimebat*, det gjorde ham sin Ulykke. 2) *tergum equi*, Hestens Ryg. *Hann féll af baki*, *ab equo dejectus est*, han faldt af Hesten, blev slaaet af.

Baka, (*bác*), *dorso naviculam propello*, Røder en Baad frem ved at sætte Ryggen imod.

Baka, *sorreo*, *frigo*, bage. *Baka braud*, *massam excoquere*, bage Brød. *Bakar at vöngum*, *sepeut gena calore*, Barmen falder i Rinderne, Solen brænder paa Rinderne.

Bakadr, *frixus*, bagt.

Bakars-handverk, *n. furnaria*, Bagerhaandværk.

Bakarahús, *n. pistrina*, et Bageri, Bagerhus.

Bakarakona, *f. pistrix*, en Bagerkone.

Bakaraofn, *m. furnus*, *pistrina*, Bagerovn.

Bakraspadi, *m. infurnibulum*, en Støpsel, Staa-
de, hvorpaa man sætter Brød i Ovnen.

Bakari, *m. pistor*, *panifex*, Bager, Brødbager.

Bakbelta (at *bakbelta*), *cingo*, ombelte, opstjorte.

Bakbeltadr, *ciuctus a tergo*, omgivet med et
Belte, opstjortet, opstjortet.

Bakbelti, *n. cingulus nautarum*, *quo vestes pellicias adstringunt*, *ut aquas marinas a corpore prohibeant*, et Belte, hvormed Søfolk snøre
Skindklæderne meget fast til Kroppen for at
holde Vandet ude.

Bakbitr, *obrecto*, bagvaster, bagtaler.

Bakbitari, *m. mordax obrectator*, en Bagvaster, Bagtaler.

Bakbord, *n. sinistrum locus navis*, Bagbord, den
venstre Side af Skibet.

Bakdyr, *f. pl. fores postica*, Bagdyr, som gaar
ud fra Baggaarden.

Bakellidr, *m. ignis pistorius v. ad res torrendas*,
Bagerild, Ild til at bage eller tørre ved.

Bakfall (*á fati*), *n. lumbare*, *coxale*, en Fælde
paa Ryggen eller Lænden.

Bakferla, *renuncio*, *flocci pendo*, forskyder, foragter, ringeagter.

Bakhluti, *v. bakhlutr*, *m. tergum*, *posteriora*,
Bagen, Bagdel, Bagstykke.

Bakhnúskr, *vid. krókhryggur*.

Bakjarl, *m. clavus anterior scalni*, den forreste
Korpind eller Næretold. 2) *hostis a tergo*
infestans, en Fjende, som oversalder en bag
fra. *pr. comes pedisequus*.

Bakki, *m. ripa*, *crepido*, Flodbæd, Rand. 2)
nihilum pelagicum horizoni innans, tyf
Havtaage, der hviler paa Horisonten. 3)
tergum cultri, *masgo lamina ensis obtusa*, Ryg-
gen paa en Kniv, Sværd, Sabel o. dsl.

Bákn, *f. ex n. moles*, *rude instrumentum*, grovt,
uffikket Værktøj.

Bákna, *nuru significo*, vinke til, give Blik, Tegn.

Bakleppr, *m. subtragula*, Hesteklæde, Hestedæ-
ken, som lægges under Sadelen.

Baklest, *f. vid. barlest*.

Baklestr, *m. calumnia*, Bagtalelse.

Bakmáll, *mordax, obreccator, bagtalerf.*

Bakmæla, *obreccari, bagtale.*

Bakmælg, *f. obreccatio, dorfiluquium, Bagta-*
læse, Bagvælfæse.

Bakraun, *f. sentario dorfi, labor dorsum ren-*
tans, noget som tager paa Ryggen.

Bakruni, *alvus fluida, diarrhoea, vid. Ufsýki,*
Duglób, Durflób.

Bakfig, *n. procidentia ani, den Sygdom, at En-*
detarmen falder ud.

Bakfletta, *f. calumnia; Bagvælfæse.*

Bakspirni (at bakspirna), *recalcitrare, flaa bag*
op.

Baksteinar, *m. pl. scybala, haard og stykkevis*
fremkommende Stolsang.

Bakstr, *m. paniscium, Bagning, Bægt. 2) spec.*
panis sacra Lynaxi destinatus, især Brød bet-
æmt til at bruges ved Nadvæten.

Bakstreski, *f. baukr, m. hulstr, pyxis sacra,*
monstrantia, Oblatæse. pl. -eskiur.

Bakstrjárn, *n. pl. arropa, Oblatjærn, Oblatform.*

Bakstroka, *f. flagellatio, Vælfæse.*

Baktal, *n. obreccatio, Bagtalelse.*

Bakuggar, *m. pl. pinnae dorsales piscium, Rygs-*
finner.

Bakþúfa, *f. hypopodium, pr. grumus, quo equum*
ascensuri usuntur, en Tue eller lille Forhøjs-
ning, som man staar op paa for at komme
til Hæst.

Bal, *n. vagina enfis, Balg, Skede.*

Bál, *n. strues lignorum, rogos, pyra, Baal, Fyr.*
Vardmenn Bagla sátu yfir bálinu enn Birk-

ibeinar gátu drepid þá, ádr enn þeir
kveikt elldi í bálinu, síðan rufu þeir
excubitores Baglorum rogos servabant,
sulipedes eos opprimere posuerunt, prin-
ignem subjecerint rogo, deinde rogos a-
sunt, Baglernes Bætere sad over E-
men Birkbæterne fik dem dræbt før
fik tændt Ild i Baalet, siden rev de
let ned. Hi rogi passim exstuebantur
signum hostilis impetus succendebantur
nomine vitæ et varavitar de quorum st-
ra satisfactio curiofo lectori præstans.
autopres J. Scröm. Søndmørs B:sk.
Tom. 2 p. 174. Elige Baal oprettede
høst og her og antændte dem som Eign
fiendeligt Overfald; de kaldtes da Vi-
Varavitar, om deres Beskaffenhed og
ning kan Læserne finde Efterretning i E-
fortræffelige Søndmørs Beskrivelse 2de
B. 174.

Bálaz, *in alium surgis, flaar op i Lusten,*
ser op.

Baldýrardr, *segmentatus, broderet, udfl-*
gl. balbyret. Baldýrat far, vestis segn-
v. phrygia f. paragiata, udspet, broder-
debon.

Bálhvítr, *albicans instar ligni aridi, hvít*
Ildelue.

Bali, *m. monticulus, convexitas, en Hø-*
Forhøjning paa en jævn Mark.

Bali (at bala), *agere se sustentare, at*
igjennem, ernære sig med Røse.

Bálkr, *m. strues, septum ligneum v. lapideum, intergeries ad separanda armenta intra praesepes hyernas, Træs eller Sten-Fillerum imellem Baasene i en Koeskald.* 2) *continuatio rei, Vedvarenhed, Fortsættelse.* Vedrabálkr, *m. continuatio saeva tempestatis, vedblivende, langvarigt Uvejr.* 3) *titulus juris, en Bog i loven, sic Búnaðarbálkr, titulus juris de re rustica, den Bog i Loven om Landvæsenet.* Ogfaa Titlen paa et islandsk Digt om Landvæsenet af Eggert Olavsen.

Bálkslegr, *rudis, flodset, ubehændig.*

Baldinn, *imperiosus, contumax (qv. valldinn), hørdnakket, stribig, trodsig.*

Baldjökull, *m. mons glacialis, aliis præminens, et højt, fremragende Isfjeld.*

Baldstýrgr, *reluctans refractarius, balstygig, opstædig, gjenstribig.*

Baldr, *m. nompr. unius Aforum, en af Afernes Egennavne, Valder.* 2) *strenuus, validus, tapper stærk.* 3) *formosus, spectabilis, skøn, veldannet.*

Baldursbrá, *f. cilium Balderis, (herba) cosula fetida, Valdersbræa, en stinkende Plante.*

Ballr, *fortis, strenuus, pugnax, tapper, stribbar, drabelig.*

Bálviðri (á síð), *tempestas violenta, quando fluctus maris monticulos et cacumina formant, stærkt Uvejr til Søs, naar Bølgerne optaarne sig som høje Fjælde.*

H 2

Bambur, *m. culens, ascopera ingens, dolium, ampulla, Vandkumme, stort Fad eller Kar.*

Bamfi, v. Bambsi, *m. ursus, en Bjørn, Norvegicus ut et nobis.*

Bana (at bana), *occido, dræber.*

Banabréf, *n. littera bellerophonæa, Banebrev, Brev, som en stær med sig, sig selv til Ulykke, Uriaebrev.*

Banakríngla, *f. atlas, det øverste af Halebjørvelbenene, Drageren.*

Banamadr, *m. percussor, Banemand.*

Banamein, *n. apostema lethale, en dødelig Skade, Banesaar.*

Banaord, *n. fama v. celebritas ob eadem hostis, Røgte eller Navnkundighed for at have fæstet sin Fiende.* Þór ber Banaord af midgardsormi, *Thor laudem reportat necis mediterranei angvis, Tor indlægger sig den Hæder, at dræbe Midgardslangen.* 2) *etiam, simplic. mors, letum, Død, Fald.* Sn.

Banarád, *n. procuratio cadis, det at beslutte og lægge Plan til ens Død.*

Banatilræði, *n. tentatio cadis, Angreb paa ens Liv.*

Banaskár, *n. vulnus lethale, Banesaar.*

Banasótt, *f. morbus lethalis, Hælsot.*

Banaspiót, *hasta levisera, dræbende Spyd.* Beraft banaspiótum eptir, *vita in vicem insidiari, staa hinanden efter Livet.* Sn.

Banastrid, *n. agon, Dødekamp.*

Band, *n. vinculum, ligamentum*, Bænd, Bind-
sel. 2) *flam lanceum tenue*, en tynd Ulderaad.

Banda, *nuta significo, innuo*, vinker, giver Tegn.

B. hendi, *manu annuere*, vinkle med Haanden.

Bandamenn, *m. pl. confederati*, Sammentrottede,
forenede til hemmelige Foretagender.

Bandfættingar, *m. pl. compedibus vincsi*, som har
Lænker paa Fødderne.

Bandfættinga brögð, *vana irritationes*, forgjæves
Forsøg paa at opirre.

Bandhnikill, *m. glomus lanceum*, et lille Nøgle
Udgarn.

Bandhnoda, *n. idem*, et Nøgle Udgarn.

Bandíngi, *m. vincrus*, en fangen Forbryder, en
lænebundet.

Bandsockar, *m. pl. calligæ molliores*, Uldstrø-
per.

Báng, *n. pulsario*, Banken.

Bánga, *pulso, percurio*, banker, støder.

Bángsamr, *plagofus*, som slaar, støder gjerne.

Bángsaz (v. bángaft), *uppá mann, belluino more*
insultare, irritare, give Drogel paa en, an-
falde en med Hug.

Bángsi, v. Bángi *m. ursus*, en Bjørn.

Bani, *m. mors, pro morse violenta sapius sumi-*
tur, Bane, Død, især voldsom Død. 2) *per-*
cussor, Banemand. Ecki er bana nafn þó
bróðir sé, *levior est error, fratrem unum pro*
altero, quam percussorem pro fratre accipere,
det er en ringere Gæst, at tage en Broder
for en anden, end at tage Banemanden for
Broderen, 3: for den udføldige.

Bann, *n. interdictum, anathema, bannum, ex-*
communicatio, Forbud, Bænd. Biargar bann,

n. penuria vicus, Mangel paa Levnetsmidler.

Jarðbann, *dicatur quando nivosa hyemes pro-*

hibens pecora a pascuis, det at Vinterens

Strængbed forhindrer Kreaturerne at gaa ude,

gjør at de ej kan komme til Jorden. Hann

setti honum blátt fyrirbann, *servare inser-*

dixit, han forbad ham det strængelig.

Banna (at banna), *interdico, prohibeo*, forbyder.

Bannfæring, *f. excommunicatio*, Bannfættelse.

Bannsett — færi — sýng, *excommunico, bannio,*

anathemizo, aqua et igne interdico, bannsetter,

løser i Ban.

Bannsetning, *f. excommunicatio*, Bannfættelse.

Bannvíti, *n. culpa anathemate digna*, en Døds,

som fortjener Bannfættelse.

Bannvítugr, *jure excommunicandus*, som fortjener

at bannfætted, eller udelukkes fra Kirkens Sam-

fund.

Bannvænlegr, *vel*

Bannvænn, *lexifer*, dræbende. 2) *moribundus*,

døende, nær ved Døden.

Bann, *f. (Gen. -ar), terra v. vic*, Bane, Slagen

Vejs.

Bar, *n. Gemma v. oculus arborum*, Knop, Øje

paa Træer. 2) *semen alarum*, Knof, Frøuld.

Fisubar, *semen eriophori*, Frøulden paa den

Plante Ågeruld. — Hann ber ecki sitt bar

úr þessu, *post hoc non gemmasces, mesaph. di-*

citur de homine, cui aliqua calamitas animus

fregis, efter denne Omstændighed kommer han aldrig i Brand.

Bra, *f. unda, fluctus*, Bølge, Bove.

Baritra, *f. pugna*, Kamp, Slag. 2) *arumna*, Besværlighed, Møjsommelighed.

Barituslæmr. *pugnax*, stridbar, krigerl. 2) *molus*, besværlig, møjsommelig.

Barituslæmr. *m. indicator*, en Grevsmed, en Smed, som banker og hamrer.

Baraxlædr. *axillis tuberosis, atachelus*, som har høje Skuldre, forhøjet.

Barbyr, *m. iucina*, yderste Næb, Knibe, Betryk.

Bard, *n. ala, axilla, marginis prominens*, Vinge, Arm, fremstaaende Rand, Kant. Hattbard, *ala pilei*, Hattespogge. Skialldar-bard, *margo clypei*, Randen paa et Skjold. Skøtubard, *axilla raja*, Aksen af en Rotteslæ. Hvalbard, *lamina cornea in ore plagiurorum*, Hvalbarde. Lifrærbard, *lobus jecoris*, en Flig af Leveren.

Bard, (å skipi), *n. labrum navis v. rostrum, ora navis extrema*, Randen paa et Skib, ogsaa Forspidsen. 2. *navis*, et Skib, Digt. Ka.

Bardagamadr, *m. vir bellicosus*, en stridbar Mand, Stridsmand, Kriger.

Bardagi, *m. pugna, pralium*, Slag, Fjeldslag.

Bardahætt, *m. petasus, galerus, causia*, en Hat med Skjægge om.

Bardhiskr, *m. squalus branchis corneis*, Brygde, (en Fisk), *squalus maximus*. vld. beinhákall, rímir.

Bardi, *m. clypeus*, et Skjold. 2) *Gigas*, en Jatte, Ríse.

Barelli, *n. (ast)*, *fustis*, en Pevgl, Ræp at slaa med.

Bariel, *n. vas teres iz. barile*, et rundt Kar, en Tønde. angl. *Barrel*.

Barinn, *adj. partic. (beria)*, *confusus*, banket, stødt.

Barka (at barka), *cutem induere*, barket, forhæder, beklæder. Paa barkar munninn, obstringis os, det lukker Munden, sammensnæver den.

Barka, *corrice zingo*, barket, farver i Bark.

Barkadr, *corricatus*, barket, tilberedt med Bark.

Barkandi, *stipticus, adstringens*, sammensnæver pende.

Barkakýli, *n. pomum Adami*, Adamsæble (paa Halsen).

Barkalok, *n. epiglottis*, Dækket over Luftrøret i Halsen.

Barkaop, *n. glossis*, Aahningen paa Luftrøret.

Barkagvíslir, *f. pl. (lungnapipur)*, *Bronchia*, Lungepiber, Enderne af Luftrøret.

Barkarlitadr, *livido-fuscus, corrice tinctus*, farvet med Bark, som har en barkagtig Farve.

Barki, *m. gussur, fistula pulmonalis, arteria aspera*, Strube, Luftrør, Rølle. 2) (å skipi), *m. prora, pectus navis*, Forstavnen, Fordeleu paa et Skib.

Barkr, *m. scapha*, Baad, Bark. Su.

Barkriódr, *n. lasio corsicis in arbore*, et Sted uden Bark paa et Træ.

Barkrókar, *m. pl. fertorium. vid. torfkrókar.*
 Barlegr, *adhuc fertilis, prolifer. Norv.,* bærliq,
 som endnu kan søde, ikke er over Børneaarene.
 Barlest, *f. saburra, Wallast.*
 Barlingr, *vid. Bærlingr.*
 Barlómr, *m. plancus simulatus vnfrore, ut alii*
eorum misereantur. metaph. deducta a voce et
gestu avis lómr, cum ova illi auferuntur,
querulus enim sum est et alis pulsas terram.
 Jamten, Beslægt paa Skæmt, for at bevæge
 andre til Medsynd, Figuren er taget af den
 Fugl lómr, som, naar dens *Æ,* borttages,
 jamrer sig og banker Jorden med Vingerne.
 Barma sér, *lamentari, hyle, jamre sig.*
 Barmi, *m. frater ex eodem sinu, Broder, (Dige*
teist.)
 Barmódr, *m. agridudo animi, Græmmelse, Hjerte*
tesorg.
 Barmr, *m. sinus, gremium, Barm, Skød.*
 Barmr (á kéri eda fati), *ora, margo, labrum,*
 Rand, Kant.
 Barn, *n. puer, proles humana, et Barn, pl. Børn,*
liberi, Børn. Barn i módurlífi, embryo, et
Barn i Móderis Liv, usødt Barn. vid. fóstur.
 Barn at morni fætt, *manius, lucius, et Barn,*
 som sødes om Morgen. At aptni, i rødkri,
crepuscus, et Barn, som sødes om Aftenen.
 Barn at fótum fætt, *agrippa, et Barn, som*
 kommer forkjært til Verden, med Venene
 først. Barn tvíburí, sem annar deyr
 frá, *vopiscus, den, der sødes levende af to*
 Tvillinger, hvoraf den ene er død. Barn

fra daudri módur skorid, *servius, et B*
 som bliver taget levende fra en i Født
 død Moder. At giðra barn i Sögunni
sergarrive, at fælde en ind i Fortællin
 afbrude med uvedkommende Ensl.
 Barna (at barna), *facundare mulierum, besu*
te, besøve.
 Barnabörn, *n. pl. nepotes, nepos, nepsis, i*
nebørn. Barnabarnabörn, pronepotes, i
nebørns Børn. Barnabörn i síórda lid, i
pozes, Børnebørns Børnebørn. Barna
i fimta lid, atnepotes, Børnebørn i i
led o. s. v.
 Barnagi, *m. pedagogia, Børnetugt, Optug*
 Barnaglingr, *n. crepundia, Legetøj.*
 Barnahliód, *n. vox sonora puerilis, Børne*
 At leggja af barnahlióðin, *pullulascere,*
quisallire, vólse til, have traadt sine Børn
 Barnahús, *n. orphanotrophium, brephotroph*
 Væsenhus, Børnehus.
 Barnakrefda, *achores infantum, Udslæt, C*
 paa Børns Hoveder.
 Barnamold, *f. terra apyra; argilla species,*
 hvid Lerjord.
 Barnaskóli, *m. pedagogium, Børneskole.*
 Barnaskröpur, *f. pl. crepundia, crepisabula, i*
 le, Skralde at lege med.
 Barnhurdr, *m. puérperium, Børnesødsel, B*
 Barnhær kona, *f. mulier prolifera, en i*
 som ikke er over Børneaarene, kan faa 2
 Barndóm, *m. infantia, Barndom. 2) pa*
infancia, Uvidenhed, Barnagtighed.

arndómslútt, *m. puerilis*, Barnagtíghed.
 arndómslegi, *puerilis*, barnagtígen.
 arneign, *f. prolis*, Aftom, Børneskif, Børn.
 barnfóstr, *n. nutritus*, Opføðelse, Opvammelse.
 barnfóstri, *f. nutrix, nutricula*, Amme, Gøds-
 amme.
 Barngóðr, *pueris miris, infantes amans*, som
 holder meget af Børn.
 Barnglætur, *f. pl. nenia puerilis*, Børns Lægen,
 Pludren, første Forsøg at tale.
 Barningr, *m. remigum labor contrahendi vento*,
 Hørføkenes mofsomtelige Stræben med at
 se mod Blinden.
 Barnlegnadr, *m. prolis, numerosas liberorum*,
 Børneskif, mange Børn.
 Barnsfarir, *f. pl. idem*.
 Barnsfylgis, *f. secundina*, Efterbyrd.
 Barnsgrátr, *m. vagitus*, Børnegræd.
 Barnshafandi kona, *mulier gravida*, et frugt-
 sammeligt Fruentimmer.
 Barnskírn, *n. Padobaptismus*, Børnedaab.
 Barnskór, *m. ephebeum*, Børneskif. At hafa
 slíð barnskóm, *ex ephebis exire*, at have
 slíð, traadt sine Børneskif.
 Barnslag, *n. involuocum embryonis in utero ma-*
tris. v. uterus, Børnets Leje i Moderlivet,
 Moderen.
 Barnsmódir, *f. puerpera*, Barnemoder. 2)
concubina, et ugift Fruentimmer, som faar
 Børn.
 Barnslæg, *f. puerperii decubitus*, Børsl, Børn-
 læst.

Barnslægur, kona, *f. puerpera*, Børselfone.
 Barnæði, *n. gestus pueriles*, barnagtíge Lader.
 Barnæska, *f. aetas puerilis*, Barndom; frá barn-
 æsku, *a puero*, fra Barndommen, Barnds-
 den af.
 Bárótt, *striatus, consulcatus*, stríbet, furet. 2)
foetuosus, bólget, bólgeformig.
 Barsmíð, *f. malleorum vel metallorum resonan-*
tia, Klangen af at hamre paa Metaller.
 2) *plagiosus, sugillatio*, det at være pryglet,
 at være brun og blåa. 3) *rudis fabrica*,
 groft Arbejde.
 Barsmíðarsteinn, *m. lapis, super quo indurati*
piscis subiguntur, en Sten, hvorpaa man bans-
 ter Torsilf.
 Bart, *n. barba*, Bart, Skæg.
 Bartskéri, *m. Tonsor, chirurgus*, Barber, Bads-
 skær, Saarlege.
 Barán v. Barón, *m. Baro, Baron*.
 Barvidri, *n. tempestas nimbofa, calamitas*, store
 mende Uvejr, Regnvejr; fig. Storm, Ulykke.
 Bási, *m. stabulum, præsep bovis*, en Baas. Bui
 í básin fyrir sig, *providere rebus suis*, sørge
 for sit eget Vel.
 Bása v. bæsa, *boves in stationes disponere*, baase,
 sette Hornkvæget i Baas.
 Bafa (at bafa), *interimere, suffocare*, dræbt,
 kvalt. 2) *annizi*, anstænge sig med noget.
 Þeir eru at bafa við steininn, *lapidem amo-*
vere annizuntur, de søge at faa Stenen af
 Bejen.

Basti, *m. pinnaculum in tergo securis romana*, en udskærende Døp paa Bænen af en Økse.
 2) *aper*, en Bildbasse, en Bildgalt. 3) *ursus*, en Bjørn. 4) *sonus musicorum infimus*, Dab i Musik.

Best, *u. liber, philyra, cortex silia*, Bast, den fine Bark af Lindetræ. Hann er bleikt sem bast, *philyrae instar palles*, han er søa bleg som en Døbning. 2) *habena, frenum*, Tømme, Bidsel. Aldrej hest komid vid hann taumr né tǵgilband né bast, *per omne ævum effrenis pro lubitu suis*, han hær aldrið varet holde i Tømme, altid raadt sig selv. 3) *rarisima et crassissima textura, et Olage* groft og aabent Tøj.

Bastardr, *m. spurius*, en Bastard.

Bastl, *u. radis labor*, Fustert, Fusteværk.

Bastla, *sine instrumentis difficulter laborare, ut qui philyra pro fune uti necesse habet*, fuste.

Bastvesl, *omnium indigus*, arm, som fattes alt.

Básúna, *f. buccina, lisuus*, en Basun.

Básúna, *buccinare*, at basune.

Bati, *m. melioratio*, Forbedring.

Batna, *melioresco*, forbedres. Hann batnar, *revalescit*, han kommer sig. Hann batnadi fyrst, *ille primus dedoluit*, han forvandt det først. Hann ferr nú ad batna, *resipiscis*, han begynder at forbedre sig.

Batnadr, *m. emendatio*, Forbedring. Lifa sér til batnadar, *vitam protrahendo se emendare*, leve sig til Bedring. Bísna skal til

batnadar, *eclipsa jubar sequitur*, der sta til at fordrive ondt med, det maa bliv før det bliver godt igjen.

Bátr, *m. cymba, navicula, scapha*, Baad. leggja árar í bát, *a) áremigando desistere*, op at ro, trække Xarene ind. *b) m. animus despondere*, lægge Hænderne i det, opgive Haabet.

Bátshaki, *m. nucus aduncus*, en Baadshak. Båtmanna-øde badstofuhial, *n. apina*, der, Ammestue, Borgestuefnaf.

Båtmanna-hróp v. klidr, *m. clamor nos celestus*, Stibsfolkens Raaben.

Baugatal, *n. ritulus legis de multis pecuniis*, en Bog i Loven, som handler om Penge.

Baugeidr, *m. juramentum ad annulum*, en Vinna eid at baugi, *per annulum sacrare, ut mœris eras æstheticis*, aflagge et Ring, nemlig den hellige Ring der la Gudernes Alter i de hedenste Tider.

Baugfinger, *m. digitus annularis, medicus* fjerde Finger, Løgefinger.

Bauggildismenn, *m. pl. agnati*, Gædren Grænder paa Sværd siden.

Baugi, *m. gigas pr. cernuus*, en Jatte, ege den som bærer sig.

Baugr, *m. annulus*, en Ring. 2) *mulcunario; duo uncia argenti*, Pengi Bøder, 4 Lod Sølv. Baugi at bæta dere *mulctam duorum unciarum*, give Sølv i Mult. Pat er á baugi, *causa*, det er derpaa det kommer an.

m. assecrario, Samten með, Tusken paa
aget.

ka, assecrare, in pyxidem torquere, samlet,
aflær ubehandig med noget.

kr, m. olim: budkr, pyxis, en Buddise.

ol, n. mugisus, Brøl.

ula, mugire, brøle.

ula, f. vacca, en Ko.

uli, m. taurus, en Tor.

ulafopi, m. amygdal, Driften ud i et, en stor
Blut.

m, f. faba, en Bønne, en Væt. 2) *mica*,
i Korn, en Smult.

ma-akr, m. fabale, fabetum, en Ager med
Bønner.

nir, f. pl. v. bunur.

ngun, f. pulsario, Banken, Støden. 2) *fa-*
rica ineri, Kluderi, Gutleri.

ngunatimide, m. faber imperitus, en Klude-
er, Fugler.

ng, f. campana, en stor Klokke, som man slog
med en Hammer.

ni, m. carcharias, Hundefisk, et Slags Haj.

sn, f. sepius in pl. baulnir, *armi v. pinna-*
riores carcharias, de forreste Finner paa Hajs-
ken.

st v. bust, f. fastigium, Spidsen paa Gavl-
en af et Hus.

ta (at bauta), *propello v. transigo*, slaar,
hder. E'g bantadi þeim birninum, sem
systi kampinn, *ursum qui os rinxit trans-*

fixi, jeg gjennemboede den Bjørn, der viste
Lander.

Bautasteinn, m. cippus, saxum busto impositum,
en Bøjstasten. Sjældan bautasteinar stand-
a brautu nær, nema reisi nidr at nid, *va-*
rissimi sunt cippi in via publica, nisi exere-
runt v. posuerint minores suis maioribus:
posteri custodes sunt memoria parentum, Bøjs-
tastenen sjælden stander ved Vejen, uden
Bønnen satte sin Gader den.

Bauti, m. compulsor, propulsor, den som slaar,
fælder. Farbauti, *m. nauta, remex, propul-*
for navis, Søemand, Rorfarl.

Bed (i aldingardi), *n. pulvinus*, et Bed i en
Have. 2) *lectus, stratum*, en Seng.

Bedia (bedr), *f. socia Thori*, en Hustru, Ege-
tesfælle.

Bedia, *f. peregrinus, qui hospitium quarit*, en
Gjæst, Fremmed, som herbergeres. Taka
má leiglendingr húfsbediu ef vill, *locator*
prædii, si velit, peregrinum hospitio excipias
hyemali, en Gæstebonde kan om han vil tage
en Fremmed ind om Vinteren.

Bedinn, *rogatus*, ombedet, anmodet.

Bedr, *m. pulvinus, culcitra, stratum, Pude, Dyo-*
ne, Leje.

Beggiablands, *ex bina materia compositus*, ulio
ge artet is. som Navneord, en Blanding,
Blandingegods. B. dýr, *hybris*, en Bastard.
B. lands ok fióar dýr, *amphibium*, en Amf-

- bie. Hann er b., *non est integer v. varius est et dubians*, han er imellem begge.
- Beggiamegin, *ab utroque latere*, paa begge Sider (*rectius*: báðumegin)
- Beggiavegna, *idem*.
- Beiddr, *rogatus*, ombedet. 2) *tractatus*, bes handlet. Peir þóttuist beiddir illa, *male tractati sibi visi sunt*, de syntes at de vare ilde behandlede.
- Beidi, *rogo, peso, posco, postulo*, forlanger, beder.
- Beidist, *idem*.
- Beidni, *f. petirio, rogatio*, Forlangende, Anmodning, Begjering.
- Beidsla, *f. idem*.
- Beiki, *n. fagus*, en Bøg, Bøgetræ (*rectius*: beyki).
- Beikir, *m. vicior, delirius*, en Vødler.
- Beimar, *m. pl. milites*, Krigere, Stridsmand. 2) *præa domestica v. domus*, Tøst, Hjemmes mark, ogsaa Hus, Bolig. Peir gengu um beima, *circa domum dispasiasi sunt*, de gik omkring Huset.
- Bein, *n. os ossis*, et Ben, en Knoffel. • Hann hefir mikid bein i hendi, *viribus vales*, han har Ben i Næsen, ell. Marv i Benene.
- Beinagrind, *f. ossium compages, sceleton*, en Benrad, et Skelet.
- Beinalag, *n. forma et sutura scelesi*, Benenes Bygning og Forbindelse.
- Beinalagsmikill, *idem ac sequ.*
- Beinamikill, *ossuosus*, som har store, stærke Knoffer.

- Beinasni, *m. onager*, et Vildasæl, ogsaa: en ubehøvlet Tølper.
- Beinaspiðill, *n. pl. ruptura hospitalitatis*, Brud paa Gæsteretten, Fjæl i Beværgningen.
- Beinastríúgr, *m. obsonium offuarium*, Benfappe, Ojef.
- Beinbrot, *n. ossifragium, casagma*, Benbrud.
- Beingardr, *m. spina dorsi*, Rygrad (især paa en Hest.)
- Beingill, *m. scaurus retortus*, som har store Knæledder, Kjøvbenet.
- Beinhákall, *m. squalus maximus, brachiiis cornu lamia vid. rýnir qu. squalus ossis, non cartilagineus, ut sunt reliqui squali*, en stor Hai, som har Ben, hver andre Hæj har Bræk, en Brøge.
- Beinhardr, *prædurus*, saa haard som Ben.
- Beinhimna, *periostrum, quod ossa immediate involuit*, Benhinde.
- Beini, *expedio, negotium promoveo*, vare behjælpelig, gjøre færdig. Beina ferd eins, *non ejus adjuvare, dirigere*, hjælpe en Rejsende frem. At Beina til med einum i bænum sinum, *intercedere*, understøtte en Anliggende med sine Bønner, med Forbøn. Beina flug, *intercedere volansum*, forstærke Flugten, gjøre stærke Vingeflag.
- Beini, *m. hospitalitas, officium hospitale*, Understøttelse, Godhed imod Fremmede og Rejsende.
- Beininn, *officiosus*, tjenstfærdig, velvillig, gjæf mild.

einlaus, exor, henløs, uden Ben.

einleidi, *n. recta via*, en lige Vej, uden Omvejs.

einleidis, *prorsum, recta via*, ligeud, ligevejs ad.

Beinleiki, *m. officiosus*, Tjenstfærdighed, Velsindighed.

Beinn, *directus, rectus*, lige, snortlige, snorret.

2) *profundus*, dybt, gabulig.

Beinlaun, *idem ac beininn*.

Beinleikr, *m. os ilion cum omnibus costis maxime cum costis spuriis in unum os coactum, ut in affectu homines spiritus instar se incurrare nequeant*, Tarmbenet, sammenvokset med Ribbenene især de nederste, saa at Versorren, hos hvem det finder Sted ikke kan bøje sig.

Beinskýti, *n. collimandi pericia*, Færdighed i at skyde vift, ramme. *Sn.*

Beinskýttinn, *collimandi peritus*, som skyder vift.

Beinleitr, *m. sacra spina in unum os coacta*, de nederste Rygben, sammenvoksne i et. *vid. leitr.*

Beinverkr, *m. osteocopus*, Smerte i Benene.

Beinvidi, *m. carpinus*, buskarteret Pil.

Beinæta, *f. caries, teredo, cancer ossis*, Kæft i Ben.

Beiskia, *f. acor*, Bitterhed, Bæskhed.

Beiskiaz, *acerbari, inamarefcere*, blive bitter, bæsk.

Beiskleiki, *m. acerbis*, Bitterhed.

Beisklundadr, *amarulentus*, bitter, bidende.

Beisker, *acerbus, amarus*, bitter, bæsk. At bíta á beisku, *acerba pati*, bide i det sure Ede. 2) *iratus*, forbløtt, bister.

Beit, *f. pascuum*, Græsgang. At hallða á beit, *pastum educere*, græsse, vogte Kreaturene.

Beit, *f. lamina explanata*, en Plade paa Sadelen.

Beira, *f. esca*, Madding, Løkkemad.

Beitarland, *n. pascuum*, Græsnag.

Beitartollr, *m. scriptura, pascuarium*, Græspenge, Betælling for Græsgang.

Beiti (at) *explano, extenuo, dilato metalla*, hamrer ud, banker ud, panner ud.

Beiti (i siglingu), *constraho v. obliquo vela*, vender Sejlene, krydser. Beiti vid, *obnitor*, stræber imod. Beiti (sverdi), *ad ictum applico gladium*, svinger Sværdet, løfter i Beiret. Beiti hauki *v. hundum, falconem, canes emizo, incito*, jager med Falk, eller med Hunde. Beiti mér, *vires intendo*, anstrænger mig, bruger mig. At heita hnífum, *cultro uti*, bruge Kniven. Beiti brögðum, *fraudes adhibeo*, besværer, kuffer.

Beiti (at heita) *angul, escam hamo imponere*, sætte Madding paa Krogen.

Beiti (at heita), *pastum agere pecus*, græsse, drive paa Græs.

Beitiás, *m. lignum zeres, quo vela obliquantur v. etiam velorum pedes expanduntur*, Sejlstang, Raa.

Beitilýng, *n. erica vulgaris*, Lyng, Hebelýng.
 Beitimunni, *m. acies gladii, cultri &c.*, 2E3
 (paa en Kniv ell. dsl.)

Beiting, *f. usus pascuorum*, Grædning.

Beitinn, *infectioni aptus*, besøem til Rædding.

Beitli, *n. frenum vel posius, ipsa arca*, Bidfel,
 Rundstyffe. Kn.

Beittr, *acie acuta (culter)*, hvæt, flarp.

Beckfletia, *f. stragulum sedilis*, Bænkelynde.

Beckiaz vid einn, *levi injuria afficere*, nærast
 med en, driller en.

Becking, *f. molestario*, Fortredigelse, Drilleri.

Beckinn, *impetuosus, procer, mordax*, som gjerne
 fortrediger, driller andre, bidende.

Beckni, *f. vid. Becking*.

Beckr, *m. scammum, sedile*, Bænk. Hann er
 laus vid beckinn, *sui juris est, solitarius*,
familiam non habet, han er løst og ledig, har
 kun sig selv at sørge for. Beckr á vegg,
culcitra, podia, Udbygning, Affat paa en Væg.
 Beckr á svuntu, klúti &c., *emblem ventra-*
lis strophiofi &c., Mand, List paa Forflader,
 Forflader o. dsl. Par er breidr beckr á-
 milli, *remotum est*, der er en stor Afstand
 imellem.

Beckr, *m. rivus*, en Bæk. Hægra er at stilla
 i bekk -en -á, *rivus quam flumen faciliorem*
trajectum præbet, metaph. mature malo oc-
currendum, det onde standfæd lettest i Begyn-
 delsen, egentl. det er lettere at hævne en
 Ha end en Flod.

Bekra, *ar, balare*, bræger (om Gaar).

Bekri, *m. aries*, en Vædder.

Belghempa, *f. roga laxa, undique consigna*
pise solum exferro, en Raabe, som gaar
 om Kroppen, uden nogen Ræbning paa
 derne.

Belgi, *infla*, opblæser, oppuster. Belgiz, *sa*
oppustet, soulmer. Belgia hvoptana, *bi*
inflare, puste Rinderne ud. B. öl, *pan*
madefacere, tynde Öl i sig, bølge i sig.

Belgingr, *m. inflatio*, Blæsen, Opblæsen. I
 íngshósti, *m. ruffis sicca*, tør Hoste.

Belgr, *m. follis*, Bælg, Blæsebælg. 2) b
 Lædersæk, Vadsæk. 3) venter, Bug, &
 Bælg. Belgirnir vóru annar veria, *ei*
hit, bulgarum una bisaccium altera asc-
erat, den ene af Vadsækkene var en Tuv
 den anden en Pose. Svarfd. Saga.

Belgr, *m. pellis inflata animalis cujusdam*, B
 Skind af ethvert Dyr.

Beli, *m. stomachus*, Mave.

Belia, *f. vacca*, en Ko.

Belia (at belia), boare, brøler (som Ko
 2) *anxius clamare*, hyler, vræaler.

Belji, *n. bonzus*, Brølen. 2) *lamentatio, p-*
rus, Hylen, Skraal, Bræal.

Bell (ball, at hella), *impingo in aliquid co-*
stodet mod noget saa det smælder. Þad i
 á þér bella, *impinger, sa periculum mi-*
 det vil gjælde dig, vil gaa ud over dig.

Belli (bellda), *refractarius sum, repugno*,
 halsstærrig, gjenstridig, modstaar. Kn.

Beldinn, *rebellus, consumax*, opsatlig, baldstyrig, urelig (vid. halldinn.)

Belta, *zona cingere, succingere*, omhelte, omgjøret.

Belti, *n. zona, balteus*, Belte.

Beltspør, *n. pl. uncini v. fibula balteorum*, Spænde eller Hægte paa et Belte.

Beltistadr, *m. umbilicus*, Beltested. Hann lœk i veifuna allt upp i beltistad, *umbilico renus palus illum hausit*, han sank i Morsadset lige op til Beltestedet.

Beltispari, *m. fucus balteiformis caule minimo, folio maximo*, Sulteklær, Sultertang.

Ben, *n. vulnus lethale, et dødeligt Saar*; *hodie: quæcumque vibex*, nu omstunder enhver Stramme.

Benda, *f. funis*, en oprullet Snor, Reb. 3) *carvatura*, Krumning. tréd er i bendu, *lignum curvatur*, Træet er i Klemme.

Bendi, *arcuo, vico, luno*, bøjer, spænder. Benda boga, *lunare arcum*, spænde Buen.

Bendi, *iuncto, digito monstro*, vinker, peger.

Bending, *f. nusus*, Vink. 2) *omen, presagium*, Bæsel. 3) *toritura v. arcuatio*, Vinsel, Krumbøjelse.

Bendill, *m. villus, cirrus*, en Tot, forvillet Lof, Mæreløf.

Bendla vid, *annecro, concenseno*, binder til, indviser i. Bendla einn vid einhvörin sök, *criminis aliquem insimulare*, beskylde, sigte en for noget, indvise en i en Sag.

Bendladr (vid Piðfnad), *fussi alligatus, insimulatus*, sigter, beskyltet for Tyveri.

Bengill, *m. varus*, Pjæbenet.

Benia, *vulnere*, saare, Stramme.

Beniadr, *vulneratus*, saaret, Strammet.

Benialag, *n. fatus v. fatus corporis vulnere accipiendo apus*, en Stilling med Kroppen, hvort ved man udsattes for at saares.

Benviti, *n. culpa plagis v. vira expianda*, Bæde, som fortjener Bistelse eller Livsstraf.

Benvitugr, *morrem promeritus*, som fortjener Døden, har forbrudt sit Liv.

Ber, *n. bacca, Bar*, (Frugt).

Ber, *nudus, manifestus*, bar, blot, aabenbar. Hann giörðir ber at fiandskap, (*Dir.*) *hostilem animum manifestis signis prodidit*, han røbede sit Fjendskab tydelig. Undir berum himni, *sub dio*, under aaben Himmel.

Ber, (*bardi, at beria*), *ferio, verbero*, pryglar, banker, slaar. Beria á velli, *edr akri, occidere, cedere*, harver, sløder Jordklumperne smaa, hakker Gjødningen ud. Barinn fiskr, *piscis malleo subactus*, barinn v. bardr *verberibus pulsatus*, pryglar, mærbanket. Ber mér, *facultates dissimulo, conqueror*, klunker, klager. Ber lömian, *id.* — ber nidr ryktid, *rumorem comprimo*, dæmper et Rygte. Ber á dyr, *fores pulso*, ber dyra *id.*, banker paa Døren, banker paa.

Ber mér, *deheo*, jeg bær. 2) *perzinet ad me*, tilkommer mig. Þér, *her arfurinn, hereditas ad te perzinet*, Arven tilkommer, tilfalder dig.

Ber, bar, at hera, *fero, gesto, porro*, bærer, fører, bringer. Bera áráði til, *audere*, have Dristighed, Mod til. Bera ávöxt, *fructum ferre*, bære Frugt. Bera einu afli, *viribus superare*, overgaa en i Styrke. Bera yfir magna, *idem*. Þar ber á, *supereminet*, apparet, det stikker frem, bliver kjendt; det ser man det. Þeim bar á, *diffenziere*, de blev uenige. Hönum barst konúgr i drauma, *regem in somnio sibi visus est videre*, der forekom ham en Konge i Drømme. Bera á bord, *appouere mensam*, sætte paa Bordet, bære for. Bera á Exlum, *succellare*, bære paa Skuldbrene. Bera á vöð, *stercorare pratum*, age Møg, gjøde. Bera á brýn, *in faciem, obicere*, kaste i Næsen, forkaste, bebrøjde. Ber á því, *parefeit, ledere non potest*, det viser sig, kan ikke følges. Bera á hræðibreckur, *diffamare, evulgare*, føre ud, gjøre almindelig bekjendt. (á ræfi er rás). Hann barst vel af, *forziser sulis*, han holdt det godt ud, fandt sig godt deri. Þr. barust illa af, *egre tulerunt*, de fandt sig ikke vel deri, holdt det neppe ud. At bera hönd fyrir höfud, *accingere se ad sui ipsius protectionem*, forsvare sig selv, staa fra sig. Bera at sér böndin, *suspectum se facere, uliro se ligari finire*, gjøre sig selv mistænkt, binde sig til sin egen Rumpe. Bera á skip, *navim onerare*, lade et Skib. Bera af einum i einhvörri, *præstare alicui, pracedere*, overgaa, udmærke sig fremfor en i noget. Bera af einum sökina, *a culpa excusare, innocensem*

testari, undskyldte en, holde en fri for en Sag. Bera aptr, a) *reportare*, bære, bringe tilbage. b) *refragari, inficere ire*, modsigte, gjendrive, fragaa. Bera ámoti, *idem*. Bera festar á hval, *alligare balenam navi v. terra*, besætte en Hval med Net til et Skib eller til Landet. Bera annann fyrir sig, *culpam in alium transferre*, skyde Skylden paa en anden. Ber ámilli, *disconvenit*, der er llooverensstemmelse, Misforstaaelse. Berst aptr lýgi, þá sönnu mætir, *mendacium cedit veritati, veritas victrix*, Løgnen gjendrives naar man opdager Sandheden. Bera bríxl, *probrosus haberi*, have en Klis, en Mlet paa sig. Bera beinin i sinu fædurlandi, *in patria mori*, v. *in patria ossa nudari carne et areferi finire*, lægge sine Ben i sit Fædreland. Bera bródur sinn i síódi, *pecunia expiari finire necem fratris, quod fratris superstiri macula olim habebatur*, bære sin Broder i Pungen, tage Mandebod isteden for Mandhævn efter sin dræbte Broder, hvilket hos de gamle Nordboer ansaaes for vanærende. Bera fram, *proferre, promere*, komme frem med, fremstætte. Bera frá bordi, *forsem è mercatura v. piratica reportare*, modtage sin Lod, Andel s. Eff. af Handelsgevinst, Prispenge o. dsl. Bera fé i augu, *corumpere largitionibus*, bestikke. Margt bar fyrir þá um nóttina bæði i draumi ok vöku, *en nocte multa illis apparuere omina (portensa) et in somno et vigilansibus*, de saa mange Varsler om Datten

laude sovende og vaagende, Bera gafu til, *sem felicem esse*, faa Held til. Bera hátt höfudid, *exollere caput, superbire*, knejse med Hovedet, være stolt af sin Lykke. Bera hluti í ósaur, *fortiri*, faste Lod om. Bera hönd fyrir höggid, *ictui manum opponere*, afsæde et Slag (med Armen). Ber höfud yfir einn, *caput eum supereminere*, være sit Hoved højere end en. Bera i batilaka, *excusare prætensum*, vana *excusatione uti*, bruge tomme Undskyldninger. Bera kann at því, *accidere potest*, det kan indtraffe, hende sig. Bera kann at því, *fallere potest*, det kan slaa fejl. Bera kann hér mann at, *hic advena hospes forte sperandus*, her kunde kausste komme et Wentniste. Bera kálf, *de vaccis dicitur hodie, quando vitulum pariunt, at vecius olim, quando uterum gestant*, faa Kalv, nu omstunder; være med Kalv rettere hos de Gamle. Bera kenst á, *cognoscere*, have Kundskab om, Kjendeskab til. Bera lagra v. hárna hlut, *succumbere v. palmam praeipere*, være underlegen; overlegen, ligge under; overgaa. Margt her þeim á góma, *multa in buccam veniunt, ullo cistroque sermocinantur*, de snakke om alle lehaande, havde meget for. Bera má ei á því, *diffimulandum est*, det maa man ej lade sig mærke med. Bera mun þig at sama brunn, *eodem patiere manes*, det samme vil møde dig. Bera meniar eins, *beneficiis v. monumentis alicuius frui*, have Anseelse til at erindre en; have Mindetegn fra ham. Ber

mig at því, *annitor*, gjør mig Umage for det. Bera nídings nafn edr ord, *proditor haberi*, bære Niddingsnavn. Bera ofan í einn, *impudice alicuius verba refutare*, drive en til Løgn, gjendrive en. Bera qridboga, *timore v. ob timorem ceruuius incedere*, være bange, nedslagen. B. róg, *deferre*, bagtale, besøre. B. reidi eins, *iram alicuius ferre*, have ens Vrede. Ber saman, *confero*, holder sammen, sammenligner. Bera sig sundr ok saman, *deliberando vacillare*, raadslaa frem og tilbage. B. saman ráð, *conferre capita*, lægge Raad op, stifte Hovederne sammen. Því ber saman, *convenit*, det stemmer overens. B. sig vid á allar sídur, *nilhil inuentatum relinquere*, forsøge paa alle muelige Maader. B. sig undan sökinni, *diluere crimen*, rense sig for en Beskyldning. B. sig upp um eitthvad, *queri de re aliqua*, besvare sig over noget. Bera skarn í vænginn, *palliare culpam excusationibus frivolis*, besmykke en Fejl med elendige Undskyldninger. B. stettu af einum, *interponere se*, tage Skylden paa sig for en anden. Bera sig vel, a) *temperare luctum*, holde Maade med Sorgen, give sig til Taal. b) *membris et facie composita, decore incedere*, bære sig vel, føre sin Person vel. Bera sig litt, *moerori indulgere*, overgive sig til Sorgen. Ber sök á einn, *infimulare criminis v. crimen intendere alicui*, beskylde, lægge en noget til Last. B. trega, *desiderio angui alicuius*, søle Sorg, Besvær, Længsel.

B. umhyggju, *curam gerere*, bære Omfarg for, sørge for. B. undir einn (málid), *deferre causam ad aliquem*, overdrage Sagen til, hyde Sagen under en. Þetta ber upp, *se elevat v. eminere altitudini addit*, dette staar i Vejret, gjer høiere. Bera upp gátur, *enigmata proponere*, fremsætte Gaader, oplafte mørke Taler. B. upp búonord *nuptias ambire*, heile til, begjere til ægte. B. upp vandqvæði sín, *difficultates suas conqueri*, flage over sine Forlegenheder, sin Nød. B. úr bitum, *reportare (portionem præda)*, faa sin Andel af Bytte. Bera út börn, *infantes exponere*, udsatte Børn. Bera vitni, *testimonium ferre*, bære Vidnesbyrd om. B. vopn á mann, *gladio ferire*, bruge Gaaben imod en, være med at dræbe en. Ber yckur nokkud til, *an ad iurgiam inter vos venit*, er der eder noget imellem, kommer J i Trætte med hinanden. Beraz á, *splendide se gerere*, skadse. Berast bana spíót eptir, *in murus cedes ruere*, staa hins anden efter Elvet. Beraz láta fyrir, *manere, consistere*, holde stille, blive staaende. B. kann þér á i vatninu, *in lacu tibi fore periculum subeundum erit*, der kunde vederfares dig noget paa Egen. Beraz vid, *præterire, caveri*, undlade, søge at undgaa. Bárur vid öll vandræði, *a maleficiis semperabans*, man slap for, undgif alle Ulejligheder. Beraz það fyrir, *illud consilium sumere*, gribe til det. Bera, *nudo*, blotte. Þeir höfdu berad líkid, *cadaver nudaverant*, de havde blottet Liget.

Bera, *f. arsa*, en Hunsbjørn, Bjørninde. Beradr, *nudatus*, blottet; *hinc* opinberadr, af aabenbareet. Berandi, *portabilis*, som kan bæres. B. b *crates modice plenus*, et Dager, der ikk fuldere end at det kan bæres. B. matr dryckr, *cibus v. potus cuicunque offeret facile excusabilis*, Mad eller Dril, som kan være bekjendt at hyde enhver. Beráingr, *v. locus imbribus exposus*, et udsat for Vind og Vejre. Berbeina, *f. arbor arida, exsucca*, et vil fortsættet, udgaaet Træ. Berbeinn, *nudipes*, barbenet, barfodet. Berdi, *v. clava rudis*, en Rjolle, Prygl. Berdreyminn, *perspicue veritatem somnians*, drømmer tydeligt hvad der vil ske. Berfé, *v. famina pecudum prolifera*, Hunk Berfötull, *m. ansa funis vid.* fetill. Berfætt, *nudipes*, barfodet. Berg, *v. saxum*, Bjerg, Klippe. 2) *auxil* Hjelp, Redning. *vid.* hiörg. Berg (barg, at Liarga), *opem fero*, bjerger, de. Bergr hvörum nokkud, þá eck feigr, *morri non destinato refugium parer*, er altid noget, som stelfer den. Ofsa ikke har bestemt til Døden. Bergbúi, *m. 1) saxicola, monticola*, en B doer, Bjældboer. 2) *pholas crispatus*, en Skiff paa Klipperne i Egen. 3) *gigas, ge saxicola*, Bjergtrold, Bjergmand.

bergfalk, *n. pl. metallici*, Bjergvættesfalk, Bjergfalk.

berghugg, *n. securis lapidicidarum*, en Stenhuggetøffe.

Bergi (at bergia *h*), *gusto*, smager, lipper af.

Bergibiti, *m. gustatorium, buccella*, en lille Mundsfuld, Forbisfen.

Berging, *f. sacra synaxis*, Nadverens Nydelse.

Berglax, *m. salmo saxatilis coryphaenoides*, ruppskris, et Slags Laks, som opholder sig paa klippefulde Steder.

Bergmil, *n. echo, resonantia*, Ejenlyd, Ejensitald, Ekko.

Bergriis, *m. saxicola, gigas*, en Bjergriise, Bjergtrold.

Bergsalt, *n. nigrum*, Salspeter (rettere: sal gemme, Stensalt).

Bergverk, *n. fodina*, Bjergværk, Metalgrube.

Berhandler, *nudis manibus*, barhændet.

Berhöfddadr, *capite aperto*, barhovedet, med blottet Hoved.

Berhögg, *n. manifesta oppugnatio*, aabenbar Gjendskab. Umfidir géck hann i berhögg vid hinn, tandem manifeste illum adortus est, emfæder sked han til aabenbar Gjendelighed mod hin.

Beri, *m. portator*, en Bærer, Drager.

Beriberi, *m. rabellarius*, Post, Brevdrager.

Berishrat, *n. acini baccarum, flocos*, Stenene, Kjørnene af Bær.

K

Berialögr, *m. liquor, succus baccarum*, Saft af Bær. R.

Berialýng, *n. frutex baccifer*, Krat, som bærer Bær.

Beriamór, *m. baccarum, fruticetum*, et Sted, hvor der gror Krat, som bærer Bær.

Berialsteinar, *m. pl. acini baccarum*, Stene i Bær.

Berill, *m. culcus portabilis*, en Læderflask, Kar, som lader sig bære. Midsdr var borinn i berlum, hydromel culcis afferebatur, Mjoden blev baaren i Kar.

Berindi, *f. i. l. ac Berlé*.

Berlega, *palam, aperte*, aabenbare.

Berlegr, *apertus*, aabenbar.

Berlingr, *m. modica fluctuatio maris*, Bølgerne sagte Drusen.

Bernska, *puerilitas*, Barnagtighed, Barndom.

Bernskliga, *pueriliter*, barnagtigen. R.

Bernskligr, *puerilis*, barnagtig. R.

Bernskr, *juvenilis, inexpertus, puerilis*, ung, usofsøgt, barnagtig.

Berördr, *libere veritatem loquens*, fripostig, som taler rent ud.

Bersaleyfi, *n. licentia urfi*, *o: sine possessoris venia, vi et rapto*, Kongens Røgel, ligefrem: Bjørnens Tilladelse *o: uden Ejermandens Villie*, med Ragt, med Vold.

Berserkr, *m. indusio tantum non lorica indutus*, uden Brynie, Panzer, blot i Underklæder.

2) *vir immanis, furiosus, ferro inviolabilis*, en Berserk, rasende Kjempe.

Berferksgánger, *m. furor gigantius*, Berferkelgang, rasende Helttemod.
 Bersi, *m. ursus*, en Bjørn. 2) *nom. pr. vivi*, et Mandsnavn.
 Bersinaudr, *omnium indigus*, tiggefærdig, arm.
 Bersögli, *n. aperta liberaque locutio*, fritalenhed.
 Bersögull, *vid. berordr. R.*
 Bersvædi, *n. conflages*, et Sted, der fra alle Sider er udsat for Vinden. *vid. svædi.*
 Bersyndugr, *notorius peccator*, notorie peccans, en aabenbar Synder.
 Bersýniliga, *evidenter*, sjensynlig, indlysende.
 Bersýnilegr, *evidens*, sjensynlig, indlysende.
 Bervissinn, *tener, macidus, exsuccus*, indtørret, mager, slunken.
 Bervisleggr, *macilentus, gracilis*, mager, tynd.
 Beryrdi, *n. verba aperta*, rene Ord, Fripøstighed, Bitterheder. At ausa út beryrdum, *acerba verba effusare*, overvælde med Bitterheder.
 Bessi, *balli, m. vid. bersi.*
 Bestia, *f. bruceum, animal*, et Dyr, et Best.
 Bestr, *optimus*, best.
 Bestumenn, *m. pl. optimates*, Stormænd.
 Betla, *mendico*, betler, tigger.
 Betlari, *m. mendicus, gnatho*, en Tigger, Stodder, Betler.
 Betr, *melius*, bedre adverb.
 Betra, *emendo*, forbedre.
 Betran, *f. emendatio*, Forbedring, Vedring.
 Betrfeðrángur, *m. melior parte*, en Søn, der er bedre end Faderen.

Betri, *melior*, bedre adject.
 Beygi, (*beygdi*, at *beygia*), *flecto, incurvo*, bøjer, krummer, bukker.
 Beygia, *f. res gracilis, tenera, facile flexibilis*, noget som let let sig bøje. 2) *animal infirmum, debile*, et svagt, Krobeltigt Kreatur.
 Beyggallti, *m. porcus admissarius*, en Orne.
 Beygitaung, *f. flexibulum*, en Tang til at bøje med.
 Beygiulegr, *gracilis, flexibilis*, bøjelig, svagelig.
 Beygla, *obliquo, tortuosum reddo, defarmo*, gjør kroget, skæv, vindstjær.
 Beyglur, *f. pl. res arcæ*, Knibe, Betryk, Forslegenhed.
 Beygr, *m. inclinatio animi, timor*, en liden Bæangstelse, Angest, Frygt.
 Beygsl, *v. beygsl, n. frenum, capistrum*, Bidsel, Tømme.
 Beygsla, *equum freno, infreno*, lægger Bidsel paa, tømmer. Beygsladr hest, *equus lupatus*, en bidslet Hest.
 Beygslistengr, *f. pl. pastomides*, Bidselstænger, Trændse, Bramse.
 Beygslistaumar, *m. pl. lora*, Tøjlen til et Bidsel.
 Beyki, *n. fagus*, Bøg, Bøgetræ.
 Beykividr, *m. idem.*
 Beykir, *m. dolarius*, en Bødder. *vid. giardari.*
 Beyla, *f. gibbus*, en Duffel, Dulf.
 Beysinn, *grandis, crassus, torosus*, stor, tyk, tykdig. Eeki b., *exilis, gracilis*, liden, tynd, spinkel.

Beysti (heyfsta, at beysta), *concurio, premo*,
 støder, banker, bøster. Beysti korn, *trituro*,
 tærter Korn.

Beysti (at beysta), kampinn, *ringor*, vranger
 Mund, viser Tænder, griner.

Bi, *n. apis*, en Bi. So hiálpaz bí sem birnir,
felicitas cum robore feliciter certat, Bien
 kommer ud af det saavel som Bjørnen, Flid
 gjør ligesaa meget som Styrke.

Bia (at bia), *lallo*, luller, dyffer i Sovn.

Bja, (*monos*), *interjectio abominantis*, et Uds
 raab, som betegner en Afsky, sy! Kam
 dig!

Bia (at bia), *maculo, spurco*, fjafter, smudser,
 tilføjer.

Biaga (at biaga), *luxo*, forvriet, rykker af
 Lave.

Biagadr, *distortus, luxatus*, forvriet, fordrejet.

Biak, *n. labor molestus*, Slid og Slab, møj
 sammeligt Arbejde for Livets Ophold.

Biaka (at biaka), *sollicitus laboro*, slider og slæ
 ber, har tungt med at slaa sig igennem.

Biálfi, *m. vestis ampla, informis, pellicea*, en stor,
 uregjerlig Stindpels.

Biálki, *m. signus, irabs, docus*, en Bjælke.

Bialla, *f. nola, crosalum, tintinnabulum*, en Bjæls
 de, lille Klokke. 2) *radix costæ intermedia
 fuci penniformis, qui nobis est márikiarni*,
vid. infra, Roden af et Slags Tang Ma
 rikjarni kaldet.

Biarg, *n. saxum, rupes*, en Klippe, et Bjerg.

Biarga, *opitulus*, bjerge, rebde, hjælpe. Biargaz,
sustentor, slaa mig igennem. Hann bjargast
 vel, *bene se sustentat*, han slaa sig godt
 igennem.

Biargálnir, *f. pl. res angustæ, sed vitæ sustenta-
 tæ sufficientes*, Nødtørftighed, hvad der er
 nok til Livets Ophold.

Biargarbann, *n. denegatio victus, penuria*, Mang
 gel paa Fødemidler, Dyrtd, Hungernød.

Biargbúi, *m. saxicola*, en Bjergboer.

Biargfesti, *f. loram aucupale demissarium*, et
 Reb, Loug, hvormed en Fuglesanger hidses
 ned af en fremragende Klippe.

Biargfugl, *m. aves saxicola præruptum habitan-
 tes, in specie alcas*, Bjergfugle, Fugle, som
 bygge deres Nede i høje Klipper ved Sø
 kanten.

Biargfær, *in precipitiis rupium aliis agitor, ori-
 bates*, som har Færdighed ell at klatre om
 paa stejle Klipper. 2) *qui se sustentare po-
 test*, som kan nære sig, slaa sig igennem.

Biarggöngumadr, *m. oribates*, en Klippegjen
 ger, en Person som er biargfær.

Biarghagr, *qui omnia sibi necessaria fabricare
 potest*, som selv kan forarbejde de Sager og
 Redskaber, han behøver.

Biarglaun, *n. pl. pretium pro colligendis et ser-
 vandis bonis naufragorum*, Bjergløn, Redø
 ningsløn, Løn for at redde Personer eller
 Gods fra Vandet eller Jibnød.

Biargqvadr, *m. favens testimonium*, -gunstigt
 Vidnesbyrd. Bergst ég við þann bjarg-
 qvid, *hoc testimonium pro me factis eris*, det
 Vidnesbyrd skal redde mig.

Biargrædi, *n. commodum, amicum consilium*, et
 godt Raad, hvorved man reddes. 2) *vita*
necessitates, vicus, sustentatio, Livets første
 Nødvendigheder.

Biargrædismadr, *m. prudens oeconomus*, en strabs
 som Mand, der godt veed at skaffe sig det
 nødvendige.

Biargskora, *f. fissura rupium*, en Klippesøft.

Biargstaung, *f. persica aucupalis, ames prae-
 cipiorum*, en Stang til at fange Fugle med i
 flejle Klipper.

Biargvænlegr, *non insufficiens, bonae spei*, som
 man kan hjælpe sig med, haabe vil blive nok.

Biargvætti, *n. favens testimonium*, et gunstigt
 Vidnesbyrd.

Biargvættir, *m. 1) genius iusularis opem ferens*,
 en Skyskaand, Skyskengel. 2) *averrucius*,
 en Ven i Nød, Redningsmand.

Biargþrota, *auxilii expers*, uden Hjælp, hjælper
 løst, uden Udkomme. 2) *ad mendicantem re-
 dactus*, tiggesærdig, bragt til Bettelstaven.

Biarkan, *n. fructus betula*, Frugten paa Birke-
 træet, Kalle.

Biarmaland, *n. Biarmia, qu. ob perpetuas nives*
albicans, Bjarmeland, Permtien. *Biarmia*
ortum versus ad mare album vel gaud.
vikam sua est, det gamle Bjarmeland strakte
 sig indtil det hvide Hav eller Vandvik.

Biarmar, *m. pl. incolae Biarmiae, accoli*
albi, Bjarmelændere, Permtier.

Biarmi, *m. lucubrum*, et svagt Lyd,
 Skimten. Dags b., *primum diluculus*
 Skar (om Morgen). Qvæld b.
crepusculum, AftenSkær, DagSkær (e-
 nen). Sólar b. (i Skýum), virga
 Solstraaler, som seer igjennem en

Biarnarbuna, *f. acantha*, Bjørneklo.

Bjarnarfeldr, *m. pellis ursina*, Bjo-
 Bjørnehud.

Biarnarhvarf, *n. latibulum v. spelunca*
 Bjørnehul, Bjørne Hule, Binterleje.

Biarnarhýdi, *n. id.*

Biarnýri, *n. ursus*, en Bjørn.

Biarnýrsfeldr, *m. pellis ursina*, Bjo-
 Biarnstaka, *f. id. ac biarnarfeldr*.

Biarnylr, *m. calor ursinus*, Bjørnens
 Varme.

Biartálfr, *m. bonus genius*, en Hvid
 Mand.

Biartáhl, *m. angvilla*, en Hal.

Biartleitr, *albida facie*, lys af Ansigt.

Biartir, *lucidus, candidus*, klar, Skinnend

Biálfr, *n. labor continuus*, Bestræbelse,
 Stræben.

Biálstra (at biálstra), *laboro, molesto labi*
sum esse, arbejder med, stræber med.

Biát, *n. morus vehemens*, en hæftig T
 Allt var þá á biáti, *omnia tunc in mo*
 da var alt i Bevægelse, i Oprør.

Biátar á við, ábiátar.

*bi, vox curicum lallantium, Ammernes Ud-
tryk naar de dyffe Dren ind, hvis! hvis!
2) interjectio hæsitantis et se recolligentis, et
Udraabdsord i Uvisshed, naar man betænker
sig, bi, bi lidt!*

*Bid, (bad, at bidia), 1) oro, peto, bede. Bidia
konu, nuptias ambire, bjele til en Pige.
Kongendr bad lidt herklædast, rex milites
ormari iussit, Kongen befalede Tropperne at
væbne sig. Bidiaz fyrir, implorare auxilium
dei, bede (til Gud), gjøre sin Bøn.*

*Bid, f. mora, cunctatio, Ophold, Nølen, Drælen.
Bidangur, n. relevatio morarum v. radli, Tids-
fort, det at Ventetiden falder mindre tjed-
sømmelig.*

Bidill, m. prociis, Bjeiler.

*Bidiz, prociis, virginem in uxorem peto, bjeiler,
frier.*

*Bidleika (at bidleika vid), moras nectere, lusu
fallere tempus, dvæler, giver mig Stunder,
bier nogen Tid.*

*Bidlund, f. patientia, longanimitas, Taalmodig-
hed.*

Bidlundargéd, n. longanimitas, Taalmodighed.

*Bidstund, f. mora (unius hora) Ventetid, en
Time at vente.*

*Bif, n. 1) morus, Bevægelse. Eg finn ecki
bif á því, morum ejus non sentio, jeg kan
ikke fornemme nogen Bevægelse derved. 2)
aqua, a mobilizare, Vandet, formeldst dets
ledelige Bevægelse.*

Bifa (at bifa), moveo, quatio, bevæger, rykker.

Bifan, f. morio, Bevægelse, Rykkelse.

*Bifanlegr, mobilis, bevægelig, som kan bevæ-
ges.*

*Bifskolla, f. taraxacum dicitur, cum in pappum
venerit, Lovetand, (en Urt).*

Bifluga, f. apis, en Bi.

*Biflagnaftokkr, m. alvearium, examen, et Bi-
stade, en Bifærm.*

*Bifr, m. appetitus, Lyst, Nutsaa. Óbifr, m.
nausea, abominatio, Ulyst, Afry.*

*Bifr, m. castor, fiber, en Baver. 2) fibrina
pellis, Baverflud.*

*Bifröst, f. (bifa, röst), iris, in Mythologia Ed-
da, á mobilizare, Regnbuen.*

*Bifrastinn, castoris instar ardua tentans, som
prøver paa vanskelige og dristige Foretagen-
der. 2) impudicus, uforfæmmer.*

Bifræfr, id.

Bifrænn, id. 1.

*Bifla (at bifla), (frequentativum) sæpe moveo,
rytter, skumpler, bevæger frem og tilbage.*

*Bifsladr, astutus, rykker ofte og hastig, i. den,
som af en hastig Bevægelse har faaet Slag.*

*Bifur, f. pl. caudæ castorum, at ita etiam con-
sumeliose vocantur pedes hominum, Baverens
Hale; siges ogsaa spetvis om tykke og
plumpe Ben paa et Menneske. At rétta
frá sér bifurnar, corrigere pedes, ut castor
caudam, at strække Benene ud, ligesom Baves
ren Halen.*

Bik, n. pix sicca, Beg.

Bika (at bika), *pice ungo*, beger, tjæret, stryger over med Beg eller Tjære.

Bikadr, *piceus*, beget, tjæret.

Bikar, *m. bacar, calix, crater*, et Bæger, en Pokal.

Bikkia, *f. (qv. birkia), canicula*, en lille Hund, Tave. Siges ligeledes om andre Dyr, og især om Heste af ringe Vægt og Styrke, et Krif.

Bil, *n. momentum, interstitium temporis v. loci, Mellentrum; Tidstrum; Afstand* (om Tid og Rum). Å bil beggia, *in medio, inter binos*, mellem begge, midt imellem begge.

Bila (at bila), *frango, subigo*, bryder, bestadiger, svækker. Bilast, *deficio, succumbo*, bestadiget, svækket, bukker under, giver tabt.

Biladr, *fractus, labefactus*, knækket, bestadiget.

Bilbugr, *m. defectus virium, defectio*, Mangel paa Kræfter, Afmægt, *is. Forsagthed*. Einginn finst b. á hönum, *infracti est animi et corporis*, han er rask baade paa Legeme og Sjæl.

Bilgiarn, *cunctabundus, segnis*, sendrægtig, *is. forsagt*.

Billdóttir (saudr), *ovis alba, palpebris nigricantibus*, siges om et Haar, som er hvidt med sorte Djenbryne.

Billda, *f. ovis famina similis*, et Hunhaar af den Farve.

Billdr, *m. ovis tali colore, mas*, en Væder af samme Farve.

Billdr, *m. scalpellum chirurgorum*, en One; en Lansette, et Ladejern. 2) *selum*, et et Rastespvøb.

Billdr, *m. forma, aspectus*, Skikkelse, Udseende. Bilatasmidr, *m. statuarius, sculptor*, en Skulptør.

Bilæti, *n. effigies, statua*, et Billede.

Binadr, *m. bina nares*, begge Næseborer. upp binardinn, *nares exferere*, sætte i høje i Været.

Bind (at binda), *ligo, vincio, oblige*, bi hæfter. Binda enda á loford sitt, *præstare*, holde sit Løfte. Binda endal colophonem addere v. *ultimam manum*; summare opus, at fuldende, fuldbyrde, den sidste Haand paa Værket.

Bindaz fyrir, *abstinere, continere se*, bære for, afholder mig fra.

Bindaz orða, *semperare lingua*, bære sig i tale om, holde inde med sin Mening. B fyrir mál, *causam in me recipio*, paata en Sag.

Binding, *f. ligatio*, Sammenbindelse, Sammenbæstning.

Bindindi, *n. continensia, abstinentia*, Affholdenhed, Maadelighed.

Bindindisamr, *frugalis, moderatus*, sabbemaadelig, sparsom.

Bindini, *f. fasciculus, merges*, et Bund Knippe, et Bind.

Biód, *f. terra, hemisphaerium inferius*, Jorden, Jordkloden.

m. 1) *hemisphaerium superius*, Himmels
 2) *orbis, discus*, et rundt Spisekar, et
 d. Burs synir biódum yppu, *filii Buris*
hemisphaerium superius evexere, Burs Sonner
 fættu, opreiste Himmelen.
 e, m. *vas rotundum, patulum*, et rundt Kar.
 h, m. *imperator*, den som har at befale.
 i, m. *cerevisia*, Øl.
 m. 1) *fiber*, en Dæver. 2) *pelles fibrina*,
 dæverkind. 3) (å skinni), *margines corii*,
 de øverste og tyndeste Kanter af et astrulken
 kind. 4) *segmentum triangulare*, et tre-
 nnet Affnit. 5) (å húsí), *contignatio frontii*,
tabulara conjungentia trabem et arce-
triam, det øverste af Gavlen paa et Hus,
 som i en Trekant gaar op til Rønnen.
 verpill, m. *vas cerevisiarium*, et Ølskar, en
 Hømpel.
 vil, n. *frons, supercilium domus*, Frontispice,
 den forreste Del af et Hus, Forgavlen.
 g, f. *auxilium*, Hjælp, Bistand. 2) *vicrus*,
baria, Bevnetsmidler, Bistualier.
 k, f. *betula v. quacunqve arbor viridis*,
 ist, Birkeflov, is. ethvert Træ, som staaer
 grøn.
 n, m. *ursus*, en Bjørn.
 m. *ventus ferens, secundus*, Vær, Vædbær.
 u (at biria), *imperson. navis proficit*, siges
 naar Skibet gaar hastig frem. 2) *ventus*
se v. comode spirat, Vinden er gunstig.
 (at birkia), *decortico*, tager Barken af.
) *excorio*, slaar, trækker Huden af. Birkia

hest, *excoriare equum*, trække Huden af en
 Hest.

Birki, n. *betula*, Birke, Birkestræ.
 Birkiskógur, m. *betuleum*, Birkeflov.
 Birla (at birla), *miscro*, blander, Planter.
 Birlari, m. *pincerna*, en Mundstjert.
 Birleidi, n. *vid. bir*.
 Birleyli, n. *molacia, pellacia*, Blødsigt, Høvlis.
 Birleyla, f. *id.*, det samme.
 Birna, f. *ursa*, en Hønbjørn.
 Birningr, m. *corulus urfi*, en Bjørneunge.
 Birkæll, *felix in navigando*, heldig i at faa
 Vær.
 Birta, f. *lux, splendor*, Lyse, Skin, Glands.
 Birti, f. *idem*, det samme.
 Birti (at birta), *manifesto*, bekendtgjøre, gjøre
 vittetligt, aabenbare.
 Birtir, *imperson. illucescit, diescit*, det daget, gryet
 af Dagen.
 Birtiz, *appareo*, kommer for Lyset, tilsyne.
 Birting, f. *manifestatio*, Aabenbarelse, Bekjendts-
 gørelse. 2) *diluculum*, Dagstær, Daggrø.
 Dagra mót fyrí birting, *tempus antelucan-*
um, Dagbrækningen, førend det bliver Dag.
 Birtíngur, m. *species crustarum*, et Slags For-
 reller af lys Farve. 2) *persona v. res albi-*
caus, hvad som har lys eller hvidagtig Farve.
 Birta vid, *summo et rudi nixu molior*, tager fat
 paa noget af alle Kræfter, men paa en for-
 kjert, ubehændig Maade.
 Biskup, m. *episcopus*, en Biskop, Bispe.

Biskupa (at biskupa hörn), *confirmo*, konfirmerer (Börn).

Biskupsdómr, *m. episcopatus, dioecesis*, Biskops verdighed, Biskopsdømme.

Biskupsdæmi, *n. idem*, det samme, især Biskopsdømme, Stift.

Biskupsstóll, *m. cathedra, sedes episcopalis*, Biskopsstol, Biskopsæde.

Bísln, *n. pl. prodigium, portensum*, Varfel, Undder, Vidunder.

Bísna (at bísna), *portendo*, varstær, giver Fors varfel. Þad bísna, *ultra modum gravar*, det tager Overhaand. Bísna skal til batnadar, *eclipsin jubar sequitur*, efter Regn kommer Solstæn.

Bísnamikid, *permagnum, supra modum*.

Bíska, *f. sclopesum, bombardæ*, en Bøsse, en Skint, et Skydegevær. Fallbíska, *f. tormentum*, en Ræven.

Bísthliód, *n. sclopus bombardæ*, Lyden eller Knaldet af et Geværskud.

Bísthukála, *f. globus tormentarius*, Mustettugle.

Bísthakytta, *m. sclopesarius*, en Skytte, en som skyder med Bøsse.

Bísthufmidr, *m. iusor tormentarius*, en Bøsses mager.

Bísthustokkr, *m. theca lignea sclopesi*, Bøsses Ræste.

Bísta (at bísta sig), *vultum compono ad severitatem*, gjør mig bister, sætter en vred Mine op.

Bístaz, *indignari, irasci*, bliver vranten, fortørnes.

Bístr, *offensus, irasas*, vred, bister.

Bit, *n. morsus, roso*, Bid, Biden. 2) *acies ferri*, Eggen paa en Kniv eller det Klærende Instrument.

Bít (at bíta), *mordeo, bideo*. 2) *feco, iþykter*. Kunnir bítaz best, *simil gaudet, modus loquendi sumtus ex eq ransibus*, Lige Børn lege best. Söki *conscientia angit*, Sagen trykker hant vettighed, gaar ham nær. Bíta einn *calumniari*, bagvasse en. Bíta hi *skömminni, fronsen perfricare*, bide af al Skam. Þad bítur fyrir, *hac est*, det er det vi taler om, det er den. Bíta á *kampinn, mysticam*, at bide sig i Læberne, (eg. Overleben) á *vörina, mordre labrum inferius*, i Underleben.

Bitá, *in offas v. bolos divido*, Klærer Stykker, biter ud.

Bitahöfud, *n. caput v. extremitas trabis* af en fremstaaende Bjælke, et Bjæll Birgiarn, *mordax*, bidende, bidst.

Biti, *m. trabs, transtillum, transtrum*, e. bjælke i et Hús.

Biti, *m. bolus, lucces*, et Bid, en Mur

Bitill, *m. frænum, hipasum*, et Mundt Mille i et Bidsel.

Bitlíng, *m. buccella*, en lille Mundfull

Bítr, *acer, acerbus*, bitter, bidende (om B 2) *acurus*, hvast, spids.

biturleg, acerb, bittert. 1) acute, skarpt, hvast.

biturleg, skarp, hvast. Biturleg vopn, feramenta samata, skarpe, hvaste Vaaben.

biturleiki, m. aserbicus, acor, Bitterhed, Skarphed (om Smagen). 2) acumen, Hvashed, Bitterhed.

bidgr, n. farcimen, romaculum, en Pølse, Rød-pølse.

biugnachdr, qui nasum habet aquilinum, frummet, som har en Ønenase.

blægr, curvus, frum, kroget. 2) humilis, ydmyg, underdanig.

blædra (er blæbbra), balutire, læsper, taler uforstaaelig, som en der har ingen Tander.

blæber, n. vaccinium vulgare, myrteillus, Blaaaber.

blæberialyng, n. myrteillus feurex, Blaaabærris, Rie, hvorpaa der vokser Blaaaber.

blæber, omnino nudus, gandske nøgen og bar.

blad, n. folium, et Blad (paa Træer, i en Bog). 2) (å knif, sverdi), palmula, v. lamina cultri, ensis, Rlingen ell. Bladet paa en Kaarde eller Kniv. 3) å år, palmula remi, Bladet paa en Rør.

blæda, ar, litteris mandare, optegner; folia libri explicare, volvere, blæder i en Bog.

blædamikill, foliosus, fuld af Blæde, storblædet.

blædævæxer, m. foliaris, Blædenes Væxt.

blædka, f. frons, folium, et Blad paa Planter.

blækr, m. cuspis rei acuta ut folii, auris pe-

L

culum &c., Enden af noget spidst, som et Blad eller Kvægets Øren.

Bladlegge, m. pizolus, en Stilk, en Stengel.

Bladra, f. papula, en Bleg, en Vandbleg, Vable. 2) vesica, en Blære.

Bladskællandi, adeo festinans, ut aura vestium moveantur folia Sylvarum, meget ilende, med flyvende Fart.

Blæygd, oculis cyant, cæsius, blaaøjet.

Blåfætker, omnium egenus, arm, gandske fattig.

Blåffunt, n. obolus v. diobolus, et Blågs Smaa-mynt, faameget som to eller fire Skilling.

Blågarn, n. fila tenuissima, Garn, det fineste Garn eller Traad.

Blågirni, n. ilia, intestina tenuia, de smaa Tarne.

Blågóna, f. vulgo blågóna, labrus e flavo et caruleo variis tergo præsertim caruleo, venire rubro in deliciis inter Norvagos qui eum vocant, Blaaomme, hic vero rarus, et Blågs Gift, der findes ved Nordlandet, og har en gul Farve, som falder i det himmelblaa (Lophius, Bredslab, Havtaste).

Blågrár, coloris veniri, thalassinus, blaa-graa.

Blågresi, n. geranium roberzianum, stinkende Storkenab.

Blågrýti, n. saxum durissimum, solidum ex aroglacium, en Stenart af blaa Farve.

Blågulr, ochroleucos, bleggul, grøngul.

Blak, n. alapa, en Rindhest, en Ørefigen. 2) aura levis, en sagte og mild Blæst, Viften.

Blaki (at blaka), *leni aura hinc inde moveor*, bevæges sagte frem og tilbage, at vifte.

Blaka (at blaka), *porrecta manu ferio*, slaa med den flade Haand.

Blaka, *f. regmen*, Stjul, Dæffe. *vid. blakka.*

Blákalldr, *perfrigidus*, iskold, blaa af Kulde.

Blakki, *m. candor sine macula*, Glans, Klarhed. Hann er ekki med öllum blakka, *non satis est rationis compos*, han er ikke ved sin fulde Forstand. *vid. Blekki.*

Blakkleitr, *faciem fuscus, furvus*, brunladen af Ansigt, mørkladen.

Blakkr, *fuscus, obscurus*, sortladen, mørkebrun.

Blakkr, *m. equus fusco colore*, en Hest af sortebrun eller mørkebrun Farve.

Bláklucka, *f. campanula*, Klokke, Blaaakloffe.

Blákollr, *m. anas vulgaris ferus mas*, en wild Andriis med blaat Hoved.

Blákollsönd, *f. anas vulgaris fera foemina, Roschas v. Rosca (v. pascualis) auctorum*, en Wildand af samme Slægt.

Blakt, *n. palpiatio*, sagte Bevægelse, Viften.

Blakta (at blakta), *palpio*, bevæger sagte frem og tilbage, vifter med. *Bl. eynum, micare auribus*, spiller med Ørene, bevæger dem frem og tilbage.

Bláland, *n. Aethiopia v. zera Africa*, Blaaaland, Afrika, og især Aethiopien, Morland. *Padra allt med blálands jadri, secundum litora Africa, ubi auctor carminis Sr. P. s. indigitat eum tractum, qui hodie barbaria vocatur.*

Bláleitr, *coloris lividuli*, blaaagtig, blaaagtig.

Blálfraudr, *amerhystinus, janshinus*, af blaarød Farve, som falder i det brune.

Blámabólga, *ecchymoma, sugillatio*, Blodets Underløb efter et Slag, Blaahe'd i Huden af Hug.

Blámadr, *m. aethiops, a colore cutis*, en Blaaemand, Morlan, Afrikaner.

Blámerkr, *punctis caruleis intersinctus*, blaaet net, som har blaa Ruder, Pletter, Drifter.

Blámi (at hüggi), *m. 1) sugillatio, color luridus*, Huden's Blaahe'd af Slag. *2) livor, color plumbeus, caruleus*, blaaagtig Farve, Blis farve.

Blána (at blána), *livesco*, blaaer, bliver blaa.

Bland, *n. mixtura, permixtio*, Blanding, Sammenblanding.

Blanda, *f. 1) id.*, det samme. *2) in specie serum lactis fermentatum, aqua mixtum*, suu Valde, blandet med Vand.

Blanda (at blanda), *misceo*, blander, sammenblander.

Blandadr, *mixtus*, blandet.

Blanka (at blanka), *niseo, reuiseo*, glimder, er klar og skinnende.

Blankadr, *inops mentis*, som er fra Forstanden, affindig.

Blankaligr, *splendidus* glimtsende.

Blankandi, *nividus, coruscans*, glimrende, skinnende.

Blankhvitr, *candidus, nividus*, klar, blank, skinnende.

Blanki, *m. nitor*, Glans, Klarhed.

Blank, *albus*, blank.

Blånſ, *n. interlunium*, *vid.* prim, den Tid mellem Må og Må, naar Maanen ikke ſes, ſe prim.

Blåpunge, *m. medusa minor caeruleoviolacea*, et Blåt Orm, Kjøbmandshue, Blaaſe.

Blår, *flavus, caeruleus*, blaa, himmelblaa. 2) *vacuus, inanis*, øde, tom, ledig. Blårblette (å hørundi), hvor, blaaagtig Plet i Huden.

Blårundøtte, *striis virgatis distinctus*, med blaa Rander, blaaſtribet.

Blålandi bir, *ventus fereus*, ſtærk Medbor, ſtrygende Vind.

Blisſ vid (at blaſa vid), *e regione oculis aliorum usurpor, conspicio*, viſer mig, er ligeoverfor, vender ud imod, å blis.

Blisſinn, *venio siccatus*, vindtørret. 2) *fusus, coctus*, ſmeltet, ſtøbt.

Blåſkarfr, *m. vid.* ſkarfr.

Blåſtiarna, *f. polus arcticus, stella polaris*, Polarſtjernen.

Blåſtr, *m. flatus, spiramen*, Blæſt, Puſten, Nanden. 2) (hval) *fistula aërea balenarum*, en Hvalfiſks Xandehul. 3) *flatus earum per eandem*, dens Puſten derigjennem.

Blåſtrbelgr, *m. sufflatorium*, en Blæſehælg, en ſtor Puſter.

Blåſtrhola, *f. fistula aërea balenarum*, Hvalfiſkens Xandehul, Luſthul.

L 2

Blåſtrjárn, *n. ruda ferrum e clibano*, nyſmeltet de Jærnklumper, Jærnverket, raat Jærn.

Blaudr, *mollis, effoeminatus*, blød, kvindagtig, blødagtig. 2) *sexu foemineus*, of Hunkønnet. 3) *meticulosus, abjectus*, frygtſom, ſejg, rød.

Blaugedia, *pufflanimis*, forſagt, modløs.

Blaugediadr, *id.*

Blautr, *mollis, maceratus*, blød, blødt.

Blautſkræſa, *vid.* blautgedia.

Bled (at bledia), *timorem incutere*, lyſer, forfærder.

Bledill, *m. foliolus v. lobus*, et lille Blad, en Løv.

Bleikála, *f. equa pallidula cum alveo nigro intergo*, *ut et juba et cauda*, en Hoppe af bleggulagtig Farve med ſort Manke, ſamt ſort Stribe ud ad Ryggen og ſort Hale.

Bleikálingr, *m. equus ejusdem coloris*, en Hæſt af ſamme Farve.

Bleikálótt, (*ſc. equus*) *idem, ſed adject.*

Bleikguir, *luteus, rarus*, bleggul.

Bleiki (at bleikia), 1) *mundare*, renſet, vaſket.

2) *albare, inſolare*, renſer, bleger i Solen.

Bleiki hör, *linum macero, inſolo*, bleger Hør, Deir bleiktu hadda ſína, de vaſtede deres Haar.

Bleikia, *f. pallor*, Blegghed. 2) *genus terra, argilla v. bolus*, hvidagtig Lerjord. 3) *crusta dorso albicans*, en Art Foreller med bleggul Ryg.

Bleikleitr, *pallidulus*, bleg af Udseende.
 Bleikna (at bleikna), v. blikna, *palesco*, bleg-
 ner, bliver bleg.
 Bleikr, *pallidus*, bleg.
 Bleikraudr, *colossinus*, bleggrød.
 Blek, v. *astramentum*, Blaf.
 Blekborinn, *crassis literis anaratus*, Skreven med
 altfor tykke Bogstaver.
 Blekbytta, f. *theca astramentaria*, *astramentarium*,
 et Blafhus, Blafhorn.
 Blekfiskr, m. *loligo*, *sepia*, en Blaffisk.
 Blekki (at blekkia), *albo lineae*, bleger Rinned,
 is. overstenker med Vand, dykker.
 Blekki (at blekkia), *decipio*, *impono* (*pallere fa-
 cio*), Ruffer, bedrager.
 Blekkilega, *subdole*, bedragellig.
 Blekkilegr, *subdolos*, bedragerisk, Ruffende.
 Blekking, f. *impostura*, Bedrageri.
 Blekkinn, *subdolos*, bedragerisk.
 Blendíng, m. *homo generis hybridi cyclope et
 muliere humaniore*, et Menneſte, født af ulige
 Forældre, ſaaſom af en Djergtrold og et
 Menneſte. 2) *ira et jocus mixtum*, Spøg
 og Alvor, alvorlig Spøg.
 Blendinn, *variis, versutus*, trædſk, ſnu, upaa-
 lidellig. 2) *ubi visia et virtutes vario Marte
 pugnans*, lige oplagt til Ondt og Godt.
 Blendinn miög, *ubi visia dominantur*, ſom
 har flere Lyder end Dyder.
 Bles, f. *macula oblonga v. lamina alba in fronte
 equi*, Blis, hvid Plet i en Heſtes Pande.
 Blesi, m. id.

Blesóttr, *alba lamina fronte insignis*, i
 (om Heſte).
 Blesſa (at blesſa), *benedico*, velsigner, i
 priſer.
 Blesſan, f. *benedicio*, Velsignelse.
 Blesſleiki, m. *erulus, blasias*, Læſpen, di
 man læſper naar man taler.
 Blesſinæltr, *blasus*, læspende.
 Blesſtr, id.
 Bletta (at bletta), *maculo*, pletter, beſmitte
 Blettadr, *maculatus*, beſudlet, plettet.
 Blettalaus, *immaculatus*, uplettet.
 Blettóttr, *maculatus*, plettet, ſnaufet.
 Blettr, m. *macula, labes*, is. *navus*, en
 Lyde.
 Bleyda, f. *canis v. felis famina*, en Tæve,
 en Hunkat.
 Bleydaz (at bleydaz), *trepidus fieri*, bliver
 ge, rød. 2) *effoeminari*, bliver kvindea
 Bleydi, f. *timiditas*, Frygtagtigheſt, Fejgh
 Bleydinadr, *timidus homuncio*, et fejgt og
 ſagt Menneſte; en Stymper.
 Bleydulega, *mollis*, blødagtig, kvindea
 frygtagtigen.
 Bleydulegr, *mollis*, kvindeagtig, forſagt, ſi
 agtig.
 Bleyduſkapr v. Bleidiskapr, m. *mollities as
 Blødagtigheſt, Mødſaldenheſt, Frygtagtig
 Forſagtheſt.*
 Bleyta, f. *lurum, canum*, Dynd, Stærn.
maceratio, Udblødning.

ti (at bleyta), *maceratio*, *mollitudo*, bløder, udsøder.

u. n. maceratio, Udsødning. At leggia bleyti, *macerandum aqua v. alio liquori mergere*, at lægge i Blød.

dog, f. idem.

ingr, lutosus, canosus, fuld af Dynd og Skum, dyndet, snusket.

uforsigtig, n. nitor egidus, Tøsne.

umikill, lutosus, fuld af Snavs og Dynd.

f. blanditia, Ventlighed, Mildhed.

s (at blidka), placatio, misigo, formilder, forer, stiller tilfreds.

an, f. placatio, Forsoning, Formildelse.

anlegr, placabilis, forsonlig, som lader sig stille tilfreds.

ga, comiter, venligen, artigen.

gr, blandus, comis, lenis, venlig, artig.

all, blandus eloquio, sødtalende.

æli, u. blandiloquens, søde Ord, Sødnhed.

æltr, blandiloquens, sødtalende.

blandus, comis, blid, venlig, mild.

apr, m. blanditia, Mildhed, Ventlighed.

bragd, u. comisus, Ventlighed, Artighed.

læti, n. blanditia, Ventlighed, Mildhed.

at blifa), maneo, bliver, vedbliver. (N. O.)

degr, stabilis, firmus, blivende, stadig, var, bestandig. (N. O.)

a (at bligda), nixare facere, bringer til Rinne. Öll godin bligdu augum, *im- ti nixant oculi omnium idolorum*, vid.

blika. Alle Afgudenæs Billeder stirrede med Dinene.

Blihvita, cerussa, Blegghvidt, Blyghvidt.

Blik, m. nitor, splendor, v. rutilatio, Glans, Stin, Blik. 2) metallum splens, glindsende Metal.

Blika (at blika), splendo, nitro, skinner, glindser, glimrer, blinker. Par bliscnda vid skylld- ie, ibi scuta nixant, Skjoldene glindsende derved, derimod.

Blika, f. nubecula rariores, SmaaSkyer. 2) um- bra, en tynd, gaaagtig Sky.

Blikandi, micans, nixens, skinnende, glindsende.

Bliki, m. eider v. anas carthertiana mas, a ni- tore nomen sortius, en Andel.

Blikna (at blikna) vid. bleikna.

Bleikplåts, u. insularorium, izem bibex, et Sted, hvor man kan tørre Klæder i Solen, izem: en Skramme, en Rist.

Blikuskelfdr, arzonitus, forskæffet, forfærdet.

Blina, f. pustula in facie, en Bleg i Ansigtet.

Blinda (at blinda), excaco, oculos stringo, blin- der, forblinder, gjør blind.

Blinda, f. cecitas, cecities, Blindhed, Forblin- delse.

Blindandi, cecutiens, clausis oculis, i Blinde, med tilslukkede Øjne.

Blindeggiadr, acuta, invisibili acie, meget skarp og hvas, saa Eggen ikke er at se.

Blindingr, m. cecutiens, som gaar i Blinde, med tilslukkede Øjne. 2) clavis cecus v. sine

capite, et Søm eller en Stift, som gaar spids til begge Ender, uden Hoved.

Blindleiki, *m. cecitas*, Blindhed.

Blindni, *f. id.*

Blindr, *cæcus*, *is. occultus*, *invisibilis*, blind, *is.* skjult, vanskelig at se. Blindt var at vita yfir hvöriu skapi lá madr bið, *abstrusi ingenii ille vir erat*, det var vanskelig at blive flog paa den Mand. 2) *occlusus*, *præclusus* tilslutt, tilstoppet. Pipan mín er blind, *spiramentum rubuli mei præclusum est*, min Pibe er forstoppet. Blindr þarmr, den lulte Tarm.

Blindsker, *n. scopulus in fundo maris sub aqua occultus*, blinde Skjer og Klipper i Havet.

Blíni á (at blína á), *obscure aliquo figo*, ser skivt paa, stirrer paa.

Blístr, *m. sibilus*, poppismur, Hviðlen eller Piben med Munden.

Blístra (at blístra), *sibilo*, poppizo, hviðler, piber.

Blístra (i smidju), *f. gula foliis*, *vid.* abthólkr, Blæsebullet paa en Bælg.

Blíúgr, *verecundus*, *supplex*, bly, undseelig.

Blód, *n. sanguis*, Blod.

Blóðbad, *n. laniena*, *internecio*, Blóðbad, Blóðs udgydelse.

Blóðberg v. Blóðbiörg, *n. serpillum*, *thymus*, vild Timian.

Blóðdómr, *m. sententia capitis v. capitalis*, Dødsdom.

Blóðdrekk, *m. sangvisuga*, *hirudo*, en Igle, Blodigle. 2) *vulpes*, en Ræv. 3) *metaph.*

homo persequis, et lad og dovent Mte.

Blóddropi, *m. gutta sanguinis*, en Blóddræbe Blod.

Blóðfagr, *sanguineo colore*, blóðfarvet, eller har en smul rød Ansigtssfarve.

Blóðfall (kvenna), *n. menses*, Tider, maan ge Tider (hos Kvinder).

Blóðfallsiák (kvinna), *mulier menstrua*, Kvinde) som har sin maanedlige Tid.

Blóðga, at, *vulnerare*, *sanguinem educere*, se saa det bløder, udgyder Blod.

Blóðgánger, *m. profluvium sanguinis*, Blod (en Sygdom). Blóðgánger upp af ma Blóðstyrting. Blóðgánger niðr af ma den gylbne Xare.

Blóðgirugr, *sanguinaris*, blóðterftig.

Blóðgun, *f. cruentatio*, *sanguinis educio*, Renskelse med Blod, Blóðs udgydelse.

Blóðhorn, *cucurbita*, et Koppehorn, et Net til at indpode Kopper med.

Blóðhundr, *m. sanguinarius*, en Blóðhund

Blóði, *m. (a blóð) frater. poer.*, en Br (døgtterf).

Blóðjarnadr, *equus ex clavis ungulas sancius*, Roet, om Heste, som bestadiges, naa Roet.

Blóðbyli, *n. vomica*, *furunculus*, en Blóðderbyld.

Blóðlár, *n. profluvium*, *amissio sanguinis*, Blóðstyrting.

blôlaus, *ex sanguine*, uden Blod.

blôdlifr, *f. sanguis concretus*, levet Blod.

blôdlifraudr, *amecystinus (color)*, af fiolet Farve, som falder i det blaa og røde.

blôdmör, *m. apexabo*, Blodpølse.

blôdnafir, *f. pl. profluvium narium, hæmorrhagia*, Næseblod.

blôdnatur, *f. pl. tres noctes a cæde viri*, Blodnatter, de tre Nætter som følge næst efter et Drab. Blôdnatur eru bráðastar, inna tvis primas noctes a cæde, propingvi omnes tæsi maximá vindicta cupidine flagrant, en høer er mest hevgjærrig straks efter hans Beslægtedes Drab.

blôdormr, *m. hæmorrhoid*, en Blôdorm, Blôdflange.

blôðörn, *f. vid.* Blôdugla.

blôðrás, *f. profluvium sanguinis*, Blôðflod, Blôðløb. 2) *cyclophoria, circulatio sanguinis*, Blôðets Kredsløb.

blôðpilsa, *f. id. ac blôdmör*.

blôðraudr, *sanguineus, sanguineo colore*, blôðrød, højrød.

blôðrefill, *m. cuspis gladii, quoad anceps est*, Espiden eller Odden af en Klinge. 2) *cuspis à tergo hostis ira ferro affecta, ut vestis v. stragula striata aut polymita similis esset*, det at Ryggen af en Tiende blev saaledes ved et spidst Redskab opridset, at den saa ud, som et stribet Dækken.

blôðriki, *n. plethora*, Overflod af Blod, Guldsblodighed.

blôðrikr, *plethoricus*, blôðrig, fuldsblodig.

blôðrisa, *ex vibicibus sanguine madidus*, som er ridset til Blôð, har Blôðstriber.

blôðrót, *f. rhodiola*, Blôðrød, (en mehlisne Plante).

blôðskömm, *f. incestus*, Blôðskam.

blôðsólgá, *f. orgasmus*, Urolighed i Blôdet.

blôðstört, *f. dysenteria*, Blôðsot, Blôdgang.

2) *fluxus mensium*, Tider, maanedlige Tider.

blôðsprengr, *m. visus summus*, alle Kræfters Anstrængelse. At hlaupa blôðspreng, *summo visu currere*, at løbe af alle Kræfter.

blôðspýa, *m. hæmoptysis*, Blôdspytning.

blôðsteinn, *m. hamulites*, Blôðsten, Sten, som hemmer Blôdet.

blôðstemma (med konum), *f. sanguinis suppressio*, Blôðets Standøning ved Sten.

blôðstemmausteinn, *m. id. ac blôðsteinn*.

blôðstökkinn, *sanguine aspersus, cruentatus*, besprængt med Blod.

blôðstorkinn, *sanguine concreto madidus*, besmitter med størket Blod.

blôðsuga, *f. sanguisuga, hirudo*, en Blôdigle.

blôðsumgánger, *m. (i likama), circulatio sanguinis*, Blôðets Kredsløb i Legemet.

blôðsveiti, *m. sudor sanguineus*, Blôðsved.

blôðtaka, *f. phlebotomia*, Aareladning.

blôðtempran, *f. vid.* temperament.

blôðtengdir, *f. pl. consanguineitas*, Slægtkab, Forvandskab.

blôðtökujárn, *n. sagitta, et ladejern*, Redskab at aarelade med.

Blóðrökumadr, - *phlebotomus*, en Blodster, en Wund, som aareader.

Blóðugla, *f. figuum noctua, incisum tergo ho-*
stis superati, et isa post dissectas utrinque co-
stas omnes a tergo, pulmones per hanc aper-
turam extrahantur, cruento et barbaro olim
Normannorum et Francorum more, et dødeligt
Saar paa Ryggen i Skikkelse af en fladt Ørn (et slags barbarisk Dødsstraf).

Blóðugr, *cruentatus*, blodig, blodbestænk.

Blóðuppgánger, *hemoptysis*, Blodspytning.

Blóðvaka, *f. cruentatio, sanguinis educio*, en Åbning i Huden, hvorfra Blodet rinder; Blodsudgødselse. Hvørt vandarhøgg skyldi giöra blóðvöku, *quicumque ictus virgarum sanguinem elicere debuit, et hvort Slag af Ris set skulde fremloffe Blod.*

Blóðvatn, *n. ichor*, Blodvand, det Vand som stikker sig fra Blodet.

Blóðvilla, *f. error personæ talis, qui incestuosum reddit conjugium*, Blodffam, begaaet af Uvidenhed.

Blóðvogr, *m. sanies*, Materie, blandet med Blod, Edder i Saar og Vylde.

Blóðvott, *m. martyr*, en Martyr.

Blóðæd, *f. vena*, en Blodaare.

Blóðæsar, *f. pl. pelles ex collo maceratorum animalium*, Lyften, eller det yderste af et nøglet slagtet Kreaturs Skind. 2) *fissura recens vulneris*, Sprække i et friskt Saar. 3) *mesaph. recens cadis vindictæ cupido*, Lyst til

Gjøre over et nybegaaet Drab paa en døende.

Blóðþyrstr, *crudelis, sanguinarius*, Blodgrum.

Blóm, *n. flos*, en Blomst.

Blómadr, *floribus intersinctus*, blomme Tøj, med pastrykte Blomster.

Blómberrilegr, *floridus, florifer*, blomfuld af Blomster.

Blómga (at blómga), *florere facio*, bringe at blomstre. Blómgaz, *floreo, floresco*, strer, florerer.

Blómgan, *f. floriditas*, Blomstren.

Blómi, *m. flos*, Blomst, Flor. St blóma, *florere*, blomstret. Alldurs—den blomstrende Alder.

Blómkál, *n. brassica cauliflora, pompeiana*, ca, Blomkaal.

Blómligr, *floridus, viridis*, blomstrende staar i Flor.

Blómstr, *n. flos*, en Blomst.

Blómstrkrans, *m. fercum*, en Blomstret

Blómstrsaumur, *m. acupictura, vestis floril-mensata*, Brodering, Arbejde broderet Blomster.

Blórar, *m. pl. invidia, imputatio delicti*, bedrive noget, for at andre kan blive det derfor. Hann stál i blóra við [] *eorum invidiam furatus est*, han stjal Beskyldningen skulde falde paa dem. er einginn til blóra nema þú, nema

gem invidia hujus facti redundare potest, nisi te unum, ingen uden du kan sigtes dersjer.

Blofar (at bloffa), *flamas emittit*, blusser, stæ i Lue.

Blofi, *m. flamma*, Lue, Flamme.

Bló, *n. sacrificium cruentum, idolis maceratum*, Offer, til de hedenske Guder. 2) *omnis idolorum cultus*, Afguder, Afgudsdyrkelse. 3) *ira, maledictio*, Forbandelse. 4) *adoratio*, mhoer Guder, Naafaldelse, Gudsdyrkelse. Vid skulum ráðaz i rekka lid, þar munum bíðir blótadar og hölvadar Sturl. S., *nos (Parca) copiis vivorum associemus, ibi nos ambas manebit adoratio et execratio, pro varietate sortis hominum*, Vi (Stjarnens Guder) skulu beglve os blónde Heltene; der vill vi begge blive tilbedte og forbandede.

Blóta (at blóta), *idolis sacrificare, idola colere*, offer til Afguder. 2) *consecrare aliquid*, indvies til Afgudernes Tjeneste. 3) *maledicere*, forbander, lyser Forbandelse over.

Blóthof, *fanum, delubrum*, et Afgudstempel.

Bloti, *m. mador aeris v. nivis, regelatio nungoris*, Tøveir, som opløser Sneen.

Blótmenn, *m. pl. idololatras*, Afgudsdyrker.

Blotna (at blotna), *madefio, vadet*, gjennemblødet. 2) *mollesco*, bliver blød, kvindeagtig. Bændur qváuðuz ei myndu blotna vid heitan hans, *prædicatoris minas ejus sibi timori non*

M

fore dixerunt, Dænderne sagde, hans Trudstier skulde ikke skrælle dem.

Blótneyti, *n. saurus idolis consecratus, furibundus, fascinosus*, en Tyr, bestemt til Afgudsoffer, ir. en gal Tyr.

Blótsamr, *pronus ad execrandum*, som gjerne bander og sværger.

Blótsþá, *v. Blótsþan, f. oraculum*, et Orakelsvar.

Blótskapr, *m. idololatria*, Afguderi.

Blótvargr, *m. pronus ad execrandum*, en som ved alle Lejligheder skælder og bander.

Blótveitsla, *f. epule sacrificiorum*, Gjestebud ved Offeringerne.

Blöðrasteinn, *adamira, calculus*, Blæresten.

Blökk, *f. truncus*, en Blot, Huggeblot.

Blökkumannaland, *Nigritarum terra*, Nigritien.

Blökkufiskr, *m. vid. lettir*.

Blösk, *n. stupor, timor*, Skrak, Forbavselse.

Blöskra (at blöskra), *stupeo terrefio*, forbavselse, falder i Forundring. Mér blöskrar, *hæret miki aqua*, jeg forfærdes.

Blunda (at blunda), *dormio*, blunder, slumrer.

Blundr, *m. sopor, blanda quies*, Blund, Slummer.

Blundskaka (at blundskaka), (*augum*) *limis oculis intueri, nuscere*, ser Skjot til, ser an med Skjæve Øjne.

Bljy, *n. plumbum, molybdena*, Bly.

Blýant, *m. molybdena nigricans fabrilis*, Blyant, *is.* en Blyantspen.

Blýberg, *n. galena*, Blyerts.

Blygd, *f. pudor verecundia*, Blufærdighed, Undseelse. 2) *membra tegenda, pudenda*, Blussel, Afslem. 3) *vita pudenda, pudicitia*, Ryddelighed, Erbarhed.

Blygdan, *f. id.*, det samme.

Blygdaz (at blygdaz), *pudore suffundor*, blues, bliver skamfuld over. Hann blygdaz fyrir þér, *pudet eum facere*, ham skammer sig over det Stykke Arbejde.

Blygdlaus, *immaculata vita*, af rent og ubesmitet Levnet.

Blygdunarlaus, *impudicus, inverecundus*, ublu, uforhammet.

Blygdunarleyfi, *n. impudentia*, Uforhammenhed.

Blygdunarlimir, *m. pl. pudenda*, Skamdele.

Blygdunarlamr, *verecundus*, blufærdig, tugtig.

Blýhvitt, *n. cerussa*, Blyhvite.

Blys, *n. fax*, et Blus, en Fakkell.

Blýsakka, *f. bolis naurica*, et Blylod, hvormed man maaler Dybet.

Blýsmidr, *m. plumbarius*, en som arbejder i Bly.

Blýsnúra, *f. perpendiculum, amussis*, et Vaterspas, en Snor med Bly i Enden til at rette en Ting med.

Blýsori, *m. molybdisis*, Blandsalt af Bly.

Blýæd, *f. galena*, en Blyaaer i en Blygrube.

Blýpek (at blýpekia), *implumbo*, tæfter med Bly, lægger Blytag paa.

Blæ, *f. velum*, en Bleg, et tynde Dæklæppe. 2) *rapes, lodix*, Sengelagen, *pe.* 3) *stragulum funebre*, Jordblegelagen.

Blædir mér (at blæda), *imperf. sanguinem do, blæder, metaph. mér blæddi i augum míð þ, oculis usurpare vix sustinui de senectute, visa as mihi negata rei*, mine der løb i Vand efter det.

Blæingr, *m. (poet) corvus, a colore substat flavo*, (digterist).

Blær, *m. aura, aer*, sagte Blæst.

Blæs (at blása), *sto, spiro*, blæser, puster. Þúngan, *gemo*, giver mig, sukker. Blæhardaga, *signum rubra do*, blæser (i Tæter) til Angreb. Bl. fra bardaga, *vacano*, blæser til Retirade. Bl. málr, *coquo*, smelter Metaller. Blása belsolles *agitare*, at blæse med en Blæs. Blása i kaun, *anhelare digiros gelu refocillare*, at aande i Fingrene for dem varme. Blása at þeim kolum, *enazas simultares fovere*, at vedligeholde forstaaelse, komme Olie i Jlden, (eg. puste Rullene).

Blæma. (á), *ovis marem appetens*, gejl, om Gaar.

Blæti, *vid. bílæti*.

Blæubrum, *n. vel*.

Blæubrymi, *m. prima voluptas ex usu muni*, *flamma amoris neoupturum*, Mørste Fornøjelse i Brudefengen.

Knulvalr, *m. vid. lettir.*

Malalogn, *n. malacia, aura insensibilis, Havs-
lit, Vindstille.*

Bodbi, *m. trica, incisa, et Eneglehud, eller en
snæleformig Mønstelkal. 2) nodus, en Knude,
som er vanskelig at løse. Kominn i
bolba, ad incisas redactus, bragt i Knibe,
se i øverste Forleghed.*

Bod, *n. nuntius, et Bud, Budskab. 2) edictum,
præceptum, Befaling, Bud. 3) signum, quo
circuari contribules solent, est lignum, non-
tenuum ferretum, forma securis, quando ne-
gita regia expedienda sunt; zeli, quando ino-
pinia necessitas, ut cades potata, aut invasio
hostis cogit conventum, et crucis quando ne-
cessitates economica et pia corpora sunt objec-
tum consultationis, en Budstikke, hvorved
Almuen sammenkaldes; en undertiden med
Jern bestaaet Træstikke, som naar den an-
gik kongelige Trinder var i Form af en
Økse, naar den angik Manddrab eller fjendt-
ligt Overfald i Form af en Pil; angik den
de første eller nødvendige Husholdningsfor-
ger, og milde Stiftelser, da var den i Form
af et Kors. 4) oblatio, Tilbud. Hann baud
hin bestu bod, optimas ei condiciones obru-
år, han gjorde ham de antageligste Tilbud.
5) iuvizario, Indbydelse. 6) convivium, Gjes-
tebud.*

Boda (at boda), *nuncio, indico, forkynder, be-
suder, bekendtgjør.*

Bodafüll, *n. pl. fluctus vehemensior, Bølgerne
stærkere Drusen.*

Bodan, *f. annunciaro, Forkyndelse, Bekendte-
gjørelse.*

Bodánger, *m. pars quarta vestis, en af de fire
Fors og Bag stykker, en Klædning bestaaer af.*

Bodfall, *n. culpa irregularitatis v. negligentie
in transferendo bod, vid. bod, Forsømmeligh-
hed i at sende Bod omkring.*

Bodhenna, *f. id. ac bodhetta, quod vide.*

Bodi, *m. index, en Angiver. 2) præco, en
Udraaber, Herold. 3) astuans unda, in al-
to maris, quoniam index est scopuli eminentis
e fundo, en Stenklippe i Havet under Bana-
det, hvorpaa Bølgerne brydes; blinde Eljar.*

Bodill, boddi, *m. vid. bådull.*

Bodleg, *offerendus, som er værd at hyde, som
man kan være bekendt at hyde.*

Bodn, *f. oblatio, Tilbud. 2) (poet) vas necta-
ris divam, (digt.) et af Gudernes Drikkekar.*

Bodord, *n. edictum præceptum, Bud, Befaling.*

Bodordabrot, *n. anomia, delictum, Overtrædel-
se af en Befaling, Forseelse.*

Bodrífr, *hospitalis, gjæstfri, gjæstmild.*

Bodskapr, *m. annunciaro, Budskab.*

Bodsletta, *f. parasitus, umbra, qui non invita-
tus accedit, en Gnyltegjæst.*

Bodsmadr, *m. conviva, en Gæst.*

Bodstólar, *m. pl. aria auctionaria, et Auctionis
sted. Hafa á bodstólum, auctionari, stille
til Auction.*

Bófi, *m. bovinaror, nequam*, en Spidsbube, en Karnaille.

Bof, *n. singultus canum*, et Bjaef, enhver ens fælt Lyd naar Hunde glør. (*v. boms*).

Bofla (at bofla), *canum singultire*, giver en faadan (eller lignende) Lyd fra mig, bjaæf.

Boga-streng, *m. nervus*, en Duestreng.

Bog-fær, *flagitandi peritus*, som kan flyde med Due, svet i Dueflyden.

Bóghnyfa, *f. ulcus, pustula, in armo equi*, Saar, Byld, oven for Doven paa en Hest.

Bogi, *m. arcus, cornu*, en Due. 2) *curvatura scaturientis liquoris*, den Reining en flydende Materie tager, naar den med stærkt Fart kommer ud af et snævert Hul. Sic blødt-bogi, at spænde l. spænne bogann, *lunare arcum*, at spænde Vuen.

Boginn, *curvus, cernuus, flexus*, frum, bøiet.

Bogin-fætt, *loripes*, hylbenet.

Bóglegg, *m. armus pecudum*, Bovidet, Boven paa Krog.

Bóglickia, *f. uncinus*, en Krog, Hage. Hann gengr i bóglickin, *cernuus incedit*, han gaar frum.

Bog-menn, *m. pl. flagitarii* (in sing. Bogmadr), Dueflytter.

Bogna (at bogne), *incurvari*, bøjes, staar Bøgt. Betra er tré sem bognar enn brestr, *sapientia qui cedit*, den fornuftigste giver efter.

Bogra (at bogra), *se incurvare*, bukke sig ned.

Bogslaz (at bogslaz), *curvus circumgi*, gaa frum frem og tilbage.

Bogfveigir, *m. sagittarius*, en der er v at spænde en Due, Dueflytte.

Bógr, *m. armus brutorum*, (in pl. Bægir), en Boven, øverste Delen af et Forben. Á þann bógin, *ab illo later* eller til, den Elde. 2) *mesoph. virescens*, Kræfter, Styrke til Forsvar imod grib. Litill bógr fyrri landi, *invalidus parum est praesidii, v. spes protectionis*, som ikke kan (eller ser ud til at kunne) svare sig eller andre.

Bók, *f. liber, codex, volumen*, en Bog,

Bóka (at bóka), *litteris mandare*, optegner til Bogs. 2) *per sacrum codicem v. gelia jurare*, beediger ved at lægge Hånd paa eller lyffe Bibelen. Þar kom hanns bókud fram, *relatio ejus, jur confirmata ibi producta est*, der kom Forklaring beediget for Dagen.

Bóka-doppur, *f. pl. ambilici librorum*, Stykker Sælv eller Medfælg, hvormed i gamle Dage undertiden prydedes paa en Bog.

Bóka-hyllur, *f. pl. foruli librorum*, en Bæde, Bogreol.

Bókar-eidr, *m. juramentum per codice* ubi jurans Evangelia manu tenet, en som blev aflagt paa den Maade, at sværgende holdt paa Bibelen eller Sælbogen, imedens han afgav den edelige Forklaring; der begyndte med den For

Þessi legg ég hönd á helga bók, og þad
fégi ég Gudi ad &c.

Bóka seltiari, *m. bibliopola*, en Boghandler.

Bóka skápr, *m. bibliotheca, plures*, et Skab at
sette Bøger i, et Bogskab.

Bóka skreppa, *f. pera libraria*, en Sak af Læ-
ser til at bære Bøger eller Pápirer i, en
Portofeuille.

Bóka skrifari, *m. librarius*, Bogskriver, Afte-
skriver.

Bóka spennill, *m. fihula libraria*, et Bogspand.

Bóka stóll, *m. bibliotheca*, en Bogsamling.

Bókhend, *n. ligatura libri*, Bogbindernæring.

Bókhindari, *m. bibliopegus*, en Bogbinder.

Bókpell, *n. pergamentum membrana*, Pergament.

Bókhaldari, *m. logographus, qui est à rationibus*,
en Bogholder.

Bókhlada, *f. taberna libraria*, en Boglade.

Bokki, *m. vir grandis, corpore & animo*, en
af stor Vækt og Mand, stor i Sind og
Skind. 2) *hostis*, Fiende. 3) *caper*, en
Gedebuk.

Bóklegr, *literalis*, som hører til Bøger. Bók-
legar mentir, *artes literales*, boglige Kun-
ster, Videnskaber.

Bóklærdr, *literatus, studeret*, lærd.

Bókmáli, *m. liber, codex*, en liden Bog, Af-
handling.

Bóknám, *n. scientia literarum*, Lærdom, boglige
Konster. 2) *docilizar*, Nemme.

Bókseltiari, *m. bibliopola*, en Boghandler.

Bókslet (ar bóksletia), *literis mandare*, nedskri-
ver, optegner, sætter. Skriftlig op.

Bókskýgn, *literas distincte videns*, som kan se at
læse i en Bog.

Bókslafr, *m. litera, character*, et Bogstav.

Bóksvis, *litteratus*, belæst, lærd.

Bóksvit, *n. scientia literarum*, Kundskaber man
har af Bøger, Lærdom.

Bókþryckiare, *m. typographus*, en Bogtrykker.

Ból, *n. pradium, villa*, en Gaard paa Landet.
2) *lectus*, en Seng. 3) *cavea ferarum*, en
Hule eller udsagt Sted hvor vilde Dyr pleje
at ligge.

Bóla, *f. bulla*, en Boble. 2) *variola*, Smaas-
kopper. 3) *pustula*, en liden Vandblegn i
Huden.

Bólaleggr, *taurinus*, stubagtig.

Bólar, *imperf. bullas format*, (sæder Bobler.
Ána bólar, *dictatur, quando sternum est atrac-
tu bullarum ob maciem*), Isen paa Elvan (sy-
der Bobler (naar den nemlig lader til at vil-
le springe op).

Bolaz (at bolaz), á frammi, *taurino more v.
sipitis instar prouere*, gaar klodsagtig frem,
trænger ubestændt med Magt igjennem. (á
bolr) at bola mann út úr háfi, *toro corpore
protrudere v. extrudere domo*, at sætte onde
for en, stifte en ud.

Bólsastr, *cui certa domus & sedes*, som har et
fast Opholdssted, Bopæl.

Bólsesta, *f. sedes fixa, habitaculum*, Bopæl.

Bólga, *f. tumor, inflammatio, cedema, Svælse, Betændelse*.

Bólginn, *humidus, ophovnet*.

Bólgna (at bóligna), *intumescere, hovner op*.

Boli, *m. saurus (angl. Bull. germ. Bolle), en Tyr*.

Boli, *m. manducus, en Bussmand (som nogle pleie at stramme Børn med)*.

Bolli, *m. zina, obba, en liden Skaal, Thekop*.

Bollafleipr, *n. apina, Narrestreger, Glas*.

Bollok, *n. pauperum rusticus, fattigmands uheldige eller planløse Landbrug*.

Bolloka (at bolloka), *agere rusticari, fører en liden uheldig Huusholdning paa Landet*.

Bolmagn, *n. robur corporis seu trunci, Styrte i Skuldrene og den underste Del af Legemet*.

Bolöxi, *l. Bolöx, f. securis crassa & gravis sylva cadenda apta, falx arboraria, dolabra, en stor Tømmermandssæks, (som kan bruges til at hugge Træer om med, sc. af bolz en Træstamme, — modsat breidöx, der bruges som Baaben) en Bulsæks. Þorsteinn færdi bolöxina á Breidaxar-skapt, Thorsteinus dolabra tenuioris & laxioris securis capulum applicavit Sv. S., Thorstein satte Tømmermandssæksen paa Skafte af en Stridsæks (de sidste Skafte vare nemlig meget længere, jernbeslagne o. s. v.*

Bolstöti, *sordidus (quasi toto corpore fuliginosus), Ridenfærdig af Udseende, plump af Væsen*.

Bolsterkr, *cui totum robur trunco optimus, sc.*

bajulus, stærk af Skuldre og Legemets dertil, som kan bære en svær Dragt.

Bólstadr, *m. habitaculum, Bopæl*.

Bólstra (at bólstra), *cumulare, opdynger*.

Bólstr, *m. & n. cumulus fani it. nubium plurium rerum, inde etiam cervical. G polster. angl. Bolster, en Dyng, Stok, E ling af sammentrekte Ting, saaledes: densker, Hovedpudder, ic.*

Bolti, *m. ferrea compes it. clavus ferreus Jernbolt it. stor Jernsøm. 2) massa li ria, et Størgjern (nemlig Størgjernet og dertilhørende Bolte*.

Bólugrafin, *ex variolis cicatricosa facie, kop Bolverk, n. (quasi Bolungaverk), vallum Bolværk*.

Bolúngr, *m. frues lignorum (alias bulún budlúngr), en Tømmerstabel, is. en hugget Krat eller Ved*.

Bolr, *m. truncus corporis v. arboris, cauli Krop, Legemet af et Menneske eller Dyr Hoved (egentlig ogsaa uden Arme og Hånd det ofte ikke lægges i Begrebet) - Bul, Stammen af et Træ. 2) shora: labium, en Dyrstug, Vest*.

Bólu-sótt, *f. varioli, Smaakopper, Børnefe*

Bómolía, *f. v. vidsmidr*.

Boms, *n. illisus buccarum, en hul Lyd som fremmer naar man faar et Stød paa Kjæbebenet sonus aquæ quando aliquid illi immittitur, felt hul Lyd, som naar en Hund vil til at naar man kaster Sten i dybt Vand o. s. v. (v. E*

Bompa (et *hompá* l. *pomba*), *ruína cito ferri*,
falder hovedfuld, styrter.

Bón, *f. rogatio*, en Bøn, Begjering. 2) *mendicatio*, Tiggeren, Vælden. Þó tvær geitur
eigi og taugreptann fal þá er þ betra enn
bón, *minima opes mendicatione praestant*, is
smalidet man har, er det dog bedre end gaa
og tigge.

Bónkláki, *m. mendicus invisus, perax*, en paa-
hængende, uforstammet Væller.

Bóna-qvabb, *n. crebra rogatio*, idelige smaa
Begjeringer om et og andet.

Bónbiörg, *f. mendicatio*, Vælden, Tiggerie. At
lifa á bón biörgum, *mendicatio pasci cibo*, at
leve af Vælerie.

Bónabýgd, *f. rus*, Landet (modsat Byen).

Bónabýli, *n. praedium, villa rustica*, en Bóns
begaard.

Bónabær, *m. idem*, en Bónbegaard (for nemme-
lig de samlede Gaarden tilhørende Huse).

Bónðaeign, *f. praedium privatorum*, Selvejers
gods (siges ogsaa om en enkelt Gaard).

Bóndaglyma, *f. exercitium palæstricum*, en Leg
eller Legemsøvelse, hvor de Legende deles i
2 flokke, hver under sin Formand, og enhver
enkelt derpaa af det ene Partie brydes i
føn med en af det andet. Saa snart en er
overvunden maa han træde tilbage fra Legen.

Bónðalegr, *herilis*, som har Udseende og Lader
som en Husefader. 2) *incomtus*, bónðagtig
af Udseende.

Bónðalíf, *v. vita rusticana*, Landlevnet.

Bónháls, *m. v. Bónakláki*.

Bónði, *m. pater familias* (*quasi bóandi, búandi*),
en Husefader, Husbonde. 2) *colonus, ruri-*
cola, en Bonde. Stórbændr, *pradiatores*,
Bønder som have store Gaarde og betydelig
Drift. Smábændr, *villici*, Bønder som dri-
ve smaa Gaarde og have kun liden Næring.
Bónet, *n. biretum, birretum*, et Været, Dok-
torhat.

Bónord, *n. procario*, Grieni, Vælden.

Bónþægr, *facilis, exauditu*, som gjerne opfylder
en liden Bøn, beviser en Villighed.

Bopp, *n. singultus vulpium*, Ræves Hølen. 2)
salus pila, Høj, Spring, nemlig en Volds
eller anden let Ting, som bliver kastet, og
ved Gjenstød af Faldet løstes en eller flere
Gange let i Været. 3) *elavatio crebra*,
stærk Høst eller Hille.

Boppa (at *boppa*), *vulpium singultire & canum*
baubare, ix. pilarum salire, huler (om Ræve)
eller gæder (om Hunde). — *ii. hopper*, løstes
i Været ved Gjenstød af et Fald.

Bor, *m. crebra*, en Bor, Spide eller Fots-
bor.

Bora, *f. foramen*, et smalt Hul.

Bora (at *bora*), *crebrore*, boret.

Bord, *n. mensa*, et Bord. *ora, limbus, extremi-*
tas, en Bredde, Bræmme, yderste Kant.
3) *anser, tabula*, et Bræt. 4) *latus navis*,
Siden af et Skib eller Baad. Á annad
bord, *alias*, ellers, i al Fald. Innan bords,
in navi, inden Borde. At kasta fyrir bord,

ejecere ē navi, at laste overbord. At bera fyrir bord, *persummare*, nedsenke i Esen fra et Skib. At ró á bord med einum, *ejusdem lateris remigem esse*, á *lateris alicujus stare*; at ró paa samme Bord, 3: enten Steyrbord eller Dagbord, med en anden, have Post ved Siden af en. Ei mun hlutr þinn undir bordi liggja, *sua res in tuo eris*, med Dig, dine Sager, har det ingen Gæde, *is*. hvad Du har at svare vil sikkert ikke mangle. Þetta mun taka skamt frá bordi, *hoc parum proderit*, dette vil kun lide hjelpe. At breida á bord, *insernere mensam*, at dække Bordet. Hvad sem kann á bord at bresta, *quidquid deeris*, hvad der end skal mangle. Biskup villdi at þeir skyldu ganga at bord-vid sig, *episcopus sibi illos cedere voluit*, Biskoppen vilde de skalde give efter for ham. Hann er mikill á bordi, *multum sibi arrogat*, han er stor paa det, bryster sig. Þó þú lægt vid bord, *etiamsi res periculo non careat*, om det end skalde gjelde det at Bord skal ætla fyrir báru, *cautela ubique optima*, et Skib maa ikke lades meer, naar det ligger paa de sverste Mærker; 3: iverig Stræben er kun god med Forsigtighed, eller naar man er sikker. Fullt stal friðslum bera, þó má bord á vera, *est modus in rebus, omne nimium nocet*, Naade med alting. Bord, *n. alveus lusorius*, et Dambælt, Skafbræt, *ic*. Hann sér leik á bordi, *affulgis illi occasio*, han ser et got Træk, ser sit Ønske.

Borda (at borda), *cibum sumere*, spiser borda fyrir einum, *apponere alicui* a at dække Bord — rette an — for er Bordalagdr, *simulacrus*, lagt med Bordet bræmmet.

Bordbúnadr, *m. ornatus v. apparatus* : Bords og Dækketst.

Bord-diskr, *m. orbiculus*, en Tallerken.

Bord-dúkr, *m. mappa triclinaria*, en Bo

Bordfat, *n. casillus, cacinus*, et Gad, Ma

Bordgestr, *m. conviva*, en Gæst ved et tid.

Bordhalld, *n. convictus, diæta*, et Maal

Bordi, *m. inflata fimbria, limbus* (gall. B en Bræmme, Borde, *is*. en Klædeliste

Bordi, *m. sapere*, et Tapete, toskbart : Reckian var tilbudd borda einum, *co sapere lectus erat obductus*, Sengen v klædt, omhangt, med et Tapetseri.

Bordi, *m. latus navis v. margo navis*, den melige Side af et Skib eller Baad (lig kun det som er over Vandet.) Þeir undir á bakborda, enn reru framm á i borda, *à dextro lateri remos intendebat à sinistro inhibebant*, de roede paa Steyr Siden og holdt ved paa Dagbords (for at drive Baaden i Gæden.)

Bordkanna, *f. cantharus*, en Kande, Kru Bordker, *n. poculum, crater*, et Bordkar, (Bølle; *is*. et Drittelkar, Dager.

Bordklædi, *n. stragula, gausape*, en Bo Bordmolar, *m. pl. analpera*, Bordsmuler

leeder, *f. pl. sermones convivales*, Samtaler
der Dordet; Dorddiskurser.

D-film, *m. benedictio mensæ*, en Dordbøn.
At læse Dord-film, *sacra mensam*, at læse
en eller til Dords.

D-fæddir, *m. pl. mores convictus*, Maaden man
holder sig ad paa under et Maaltid.

D-fæddir, *m. collateralis ramex*, Horkarl paa
samme Side i en Baad.

D-floka, *f. canaculum, triclinium*, en Epise-
nat.

D-flokar, *m. pl. rigni marginales navis*, de
fleste Tømmerstokke som lægges indvendig
langs den øverste Kant af en Baad.

D-flokar, *m. pl. pedes v. fulcra mensæ*, Dords-
støtter.

D-floka, *n. pl. culpa negligentis communem
mensam*, Usædelighed, Plumshed, naar man
holder til Dords.

D-floka, *f. vallus rupium*, en Bjergfæstning. 2)

D-floka, *urbs, et Slot*. 3) *civitas*, en Stad
eller By.

D-floka (at borga), *remunerare*, betaler. 2)

D-floka, *ejubere*, gaar i Borgen. At borga úti
ind, *græta fide mercari*, at betale paa Dje-

D-floka, *2) repræsentare pecuniam*, fremby-
de Penge.

D-floka, *m. civis (gall. bourgeois)*, en Borger.

D-floka, *civilegr, civilis, civicus*, borgerlig.

D-floka, *n. mores civiles*, borgerlige Sæ-

D-floka, *iz. ByRif*.

N

Borgar-hlid, *n. porta urbis*, Port til en By,
Slot eller Fæstning, Stadsport.

Borg-meistari, *m. consul*, Borgermester, *iz. Ro-*
mernes Consul.

Borgmeistaradæmi, *n. consularus*, Borgermesters
embede, Romernes Consulat.

Borgar-réttr, *m. civitas, jus civitatis*, Samling
af de almindelige borgerlige Rettigheder i
en Stat. 2) *municipium, jus municipii*, Rigs-
stedsrettigheder; Ret til egen Jurisdiction,
o. s. v.

Borginn, *tutus*, tryg, sikker. (v. eg berg.)

Borgit er þá málinu, *in tuto sum causa est*,
da har det ingen Rød med Sagen.

Borginmannlegr, *confidens*, dærv, uforsigt af
Udseende og Væsen.

Borginnmannlega, *confidenter*, dristigen, frimod-
digen.

Borginnmódi, *m. corvus*, en Ravn. 2) *thra-*
so superciliosus, hovmodig Størpraler.

Borgunarmadr, *m. vas, sponsor, expromissor*,
Forslover, Borgen, *iz. Selvskyldner tillige*,
iz. Forsoner. At setja borgunar mann, *præ-*
dem dare, at stille Borgen for sig, stætte
Selvskyldner eller Forsoner i sit Sted.

Borgun, *f. vadimonium, fidejussio*, Forsvorte
Borgen. At gánga i borgun, *fidejubere*,
at gaa i Borgen for en.

Borinn, *natus*, født. 2) *portatus*, båret, bragt.

3) *accusatus*, anklaget, beskyldt. Borin-
þiðfnadr, *furti accusatus*, beskyldt for Tyveri

ri. Borid fat, *vestis deserta*, et sliðt Klæðningestyffe. Borid-skrúd, *idem*, ligesaa af en Højtidsdragt.

Bos, *n. vid. pas.*

Bót, *f. emendatio, melioratio*, Forbedring. 2) *panniculus*, en Klub, et liden tynde Styffe.

3) *expiatio v. multa*, Gørfoning, Pengebød. At koma bótum fyri sig, *pecunia expiare*, at slippe med Pengebøder, saa Sagen bragt derhen. Hönum berst margt i batur, *plurima acquirit*, han erhverver Adskilligt.

Bót, *f. (á fati) asumentum vestis*, en Lap, paa spet eller paafastet et Klædningsstyffe, *c. s. v.*

Bót, *f. (i máli) exceptio, excusatio*, Gørfvar (i en Rettergangs Sag) Ekseption. Þ eitt var bót i máli, *hæc unica exceptio erat*, dette var det eneste Gørfvar, den eneste Ekseption i Sagen, eller: det eneste var at. Hönum er ecki bót málendi, *nulla ex parte excusari meret*, han staar ikke til at undskyldes.

Bóta-klafi, *m. cento, vestis pannosa*, mange Lapper om og over hinanden paa et Klædningsstyffe.

Bóta-lavs, *sine compensatione*, uden Erstatning ved Pengebøder. Þ fór hafði hann bóta-lauft, *damnum illud v. vulnus, sine compensatione tulit*, det Saae fik han ingen Erstatning for.

Botn, *m. fundus*, Bund. Seint er at spara þá bilr i botni, *sera in fundo parcimonia*, det er for sildig at blive sparsommelig, naar det intet mere er tilovers. At sla i botninn,

desistere ab opere, fulbende, *ix.* hol Fiardar-born, *finis v. insima sinus*, det Ste af en Fjord.

Botn-láangi, *m. longanum, intestinum cæci* detarmen.

Botn-laús, *sine fundo, immensa profun-* Dundlós, af et unaaleligt Dyb. Bot diup, *n. vorago, vortex*, et Svælg. Begjá, *f. abyssus, baratarum*, en Afgrun Bothóttir, (*ádr*) *venere furvo*; (et Saa har forskjellig og mørkere Farve i Rumpen eller under Bugen.

Botnveltiz (at bótveltaz), *totus in summum ad imum verti*, omstødet, ru velskuld.

Bótsama (at bótsama), *reparare*, sættes i ved Lapper, lapper.

Box, *n. paxis*, en Dasse, Bøsse. (*angl.* Bød, *f. pugna*, (*Gen.* Bødvar), et Felt og slag.

Bödvarr, *m. pugnax*, en dygtig Krig 2) *nom. propr.*, et Mandsofkenavn.

Bödull, *m. carnifex (v. Bóðill)*, en Skarpretter.

Böggla (at bögla), *convolvere*, lægger i en liden Pakke; *ix.* sammenpakke sig. At böggla fyrir, *voluari v. mento esse*, at være i Vejen allevegn

Böggull, *m. fasciculus*, en liden Pakke

Bögt, *n. incurvi imbecillis nifus*, Leger villige, og dog besværlige Bøjning.

gta (at bögta), *incurvus nixi*, bøjer, krummer mig med nogen Anstrængelse.

Bögu-böfi, *m. margites rudis*, ubehandlg, flodstet.

Bögulegr, *iners, ineptus*, uistillet, usmidlg.

Bögulega, *ineptie sinistre*, ubekvemt, upassende.

Bögunali, *n. stridliga, solacismus*, urigtig Form eller Bøjning af et enkelt Ord, eller urigtig Sammensætning i en enkelt Talemaade.

Bögunælt, *solacista*, som i sin Tale gjerne foredrejer Ord eller Talemaader.

Böl, *n. calamitas, arumna*, Modgang, uheld, Styrke. At bidia böls, *mala imprecari*, at ønske Ondt over en.

Bölkr, *n. sphaera, globus*, en Klob, Kugle. 2) pila, en Bold (at spille med). Iardar-bölkr, *globus terrestris*, Jordkloben. Bölkr i burdartalli brast, og kann eg ei læsta, *non vituperi, etiam si pila lusoria in humeris (ejus) disumperetur*, Bolden sprang (revnede) i det den traaf Skulderen, og derpaa har jeg intet at udsætte.

Bölltrr *globosus*, kugleformet.

Bölhi, *m. globus ferreus v. plumbeus affixus congedibus servorum in ferricrepinis*, en Jern eller Blykugle, fastet til Slavernes Højern.

Bölltrgr, *m. mare surgidum*, søer, høj Sø, (v. d. store Volger, som rejse sig paa Havet formælst Storm, især naar Strømmen gaar fra modfat Kane). 2) *balena quadam*, en Art Hvalfisk.

N 2

Bölltr, *m. liva in agro, v. alia eminentia soli*, Forhøjninger paa en flad Jordbund.

Bölinódr, *m. augor, molestia animi*, Sorg, Hæstme.

Bölv, *n. dira*, Forbandelser; *iz.* leetfærdig Sværger, Vanden.

Bölva (at bölva), *diris devovere*, forbander, ønsker Ondt; *iz.* sværger leetfærdigen, bander.

Bölvadr, *maledictus*, forbandet.

Bölvan, *f. maledictio*, Forbandelse.

Bölvaneigr, *exsecrabilis*, forbandet, uheldig.

Bönd, *n. pl. dii consentes, socii*, Guder.

Bönd, *n. pl. (i báti) costæ navis*, Jadrømmeret som Knæer, Krumholter, o. s. v.) i en Baad, hvortil Planterne nages.

Böngun, *f. ars rudis*, ukunstmæssig Forfærdigelse, Sammensætning. *pr. pulsatio*, Vansken.

Böngunar-smidi, *fabrica rudis*, Huskeri.

Böngunar-smidr, *iners malleator, iudeator*, en Husker (som Smed, Tømmersmand, Smeder, &c.

Bör, *m. (in pl. Börvar.) filius*, en Søn. 2) *portator*, en Bærer, Drager. *inde poet. börvar, milites armigeri*, bevæbnede Krigsfolk.

Börkr, *m. correx*, Bælk (paa Træ). 2) *crusta*, en Skorpe. Miðlkur-börkr, *crusta lactis*, Skind paa fegt Mælk. (v. skán). Hönum vóx börkr um hrygg, *ocallus illi aorsum, adolevit, vires sumsit*, han tager til i Kraft.

Börn, *n. pl. liberi*, (v. barn) Børn. Börnum bundinn, *cui numerosa est progenies*, som har mange uopdragne Børn.

Börur, *f. pl. traha gestatoria, feretrum gestatorium*, en Bærebør.

Böskur, *f. pl. inertia rudimensa*, Fuskur i at forførdige noget.

Bölsu-smidr, *iners faber*, en Fusket (se Böngunar-smidr).

Brá, *f. cilium*, Øjenlaag, *is*. Haaene derpaa. At lita i brár ser, *visu decipi, offundi errore*, at see feil, *is*. bedrages af Udseendet. Hann er hvítur á brún og brá, *cilia atque supercilia illi albens*, Haaene paa hans Øjenlaage og Øjenbryne er hvide; *is*. lys af Haar, Øjæg og Øjenbryne.

Brád, *f. & n. praesens tempus*, den nærværende, *is*. den strax derpaa følgende Tid. I brád og lengd, *nunc & olim*, nu og siden, stedse herefter.

Brád, *f. esca, rapina ferarum*, Rovdyrenes Fangst, Bytte. At flúga ser til bráda, *de avibus carnivoris dicitur, quando escam quarunt*, siges om Rovfugle naar de søge Fangst. *metaph. lucrum captare*, at være om sig, jage efter Fordel.

Brád, *f. pinguedo, is. pix*, Fidt, *is. Deg, Tjære*. 2) *liquefactio*, Smelten.

Bráda (at bráda), *pice illinire, tjærer, oversmører med Deg*.

Bráda (at bráda), *accelerare, festinare*, Skynder, haster. Nú seinkadi eg, enn þá bræddir,

(*pro brádadir.*) *ego sardavi, tu festinasti* tøvede jeg (tog jeg sagte affed), men Du (skyndte Dig).

Bráda-brigdi, *n. vestis levidensa v. detrita a sitatibus praesentaneis sufficiens*, det der hjælper Øjeblikkets Trang.

Brád-beittr (hniðr), *acutissimus acie*, meget skægget, steben (som en Kniv, o. s. v.)

Brád-daundr, *repente moriens*, hastig Død.

Brád-feigr, *cito morisurus*, som skal dø inden meget kort Tid.

Brád-feitr, *præpinguis, oleo destillans*, overordelig fed.

Brád-fenginn, *cito impetrabilis*, som hastig erholdes.

Brád-fengr, *acquisitum celer*, hurtigt til at erholde. 2) *præcipitans*, fremfusende. Brád-feireidi, *præcepta ira*, hurtigt opstaaet Vrede, & sigheid.

Brád-görr, *præcox, præmaturus*, en, hvis Ø og Legems Kræfter tidlig modnes.

Brád-gürdr, *idem*. Fått er bædi brád-gürt langgætt, *quod cito fit, cito perit*, hvad modnes tidlig bliver sjelden gammelt.

Brád-heitr, *fervens*, brændende hed, læge varm.

Brád-hendis, *quam citissime, sine mora*, ret så tidligst muligt, i flyvende Hast.

Brád-hrap, *n. præceptum consilium*, øjeblikkelig Slutning. Hann vard eitt hvad tr at til bráðhraps, *necessitas illi præceptum ex-*

ilium, han var nødt til at tage Beslut-
gen i Øjeblikket.

húngri (et *brádhúngri*), *fame enecari*,
ager ihjel, omkommer af Hunger.

húngri, *ad mortem fame pressus*, færdig
af Hunger.

(*brádi* - at *bra*.) af, *momento cessare*, hold
op for Øjeblikket. *Sórgin* og *Sóttin*
af, *moror v. morbus remittit*, Sorgen
lidt mindre hastig; der er Lindring i
sygdommen.

átr, *avidus, mora impatienti*, som ikke gjæ-
r vil bide, hastig.

ega, cito, repente, snart, hurtigen.

lyndi, n. iracundia, Hidsigheid, Vredagtig-

lyndr, *iracundus, picrocholus*, hidsig, som
opirres til Vrede.

æti, n. inconinencia, aviditas, Utaalmodig-
haad naar der skal bides paa noget.

a (at *brádna*), *liquefcere*, smeltet.

adr, *liquefactus*, smeltet.

ávaddr v. Brád-daodr.

eidr, *vehementi percisus ira*, overmaade-

lig.

ædi, n. precipitantia, Overhælse.

eyti, n. idem.

ig, f. prasens tempus, nærværende Tids-

punkt. i *Bráðungu, statim, strax*.

praceps, citus, celer, hurtig, ifsom, ha-

P har *bráðann* at, *cito evenit*, det
om hurtig. At vinda *bráðann* hug at

Pvi verki, *sine mora opus aggredi*, at haste
med det Forhavendes Udførelse.

Bráðvann, prasentis spei, en som allerede giver
god Forhaabning; æska hans var *bráðvann*
til Prijs, *infantia ejus prematura spei erat*,
som Varn trivedes han got og tog hurtig til.

Brád-Þroska, pramaturus, en hvid Legeme og
Legemestraster tidlig modnes.

Bragar-hátt, n. merri genus, Versemaal.

Braga (at *braga*) (*estir einum*), *imitari aliquem*,
reserre aliquem gestu, efterabe en.

Bragd, n. techna, dolus, stratagema, listigt V�brag-
geri, et Vuds. Nå er *bragd* i *tabli*, *jam*
latet angvis in herba, der er noget under;
der er Ugter i Mosen. Snilldar *bragd*, *pru-*
dens stratagema, et vel anlagt, planmæssigt
Vuds.

Bragda-refr, uhysser, en Ølselmester, Vuds-
mager, som ved mange Udveje.

Bragda-kona, uhysses sogarus, en Vudssemagerste.

Bragd, n. nexus, (v. *ábragd*) et Masketag,
Knude, naar man binder eller knytter.

Bragd, n. variatio, Forskjellighed, Forandring.

P var *betra lauda-bragd*, *variatio erat melior*
gregis, det var bedrægtede Gaar.

Bragd, n. sapor v. odor, Smag eller Lugt.

Vinid hefr gott *bragd*, *jucundum sapore*
vinum, Vinen har en god Smag. *Bragd*
er at Pvi, *vere olet*, det lugter tilgavn.

Bragd, n. nitor, Renlighed, Klarhed. At koma
bragdi i *fatid aftr*, *vesti nitorum reddere*, at
saa et Klædningsstykke til at se got ud igjen

(i Særdeleshed om Pinned som var blevet gult).

Brægd; *n. lineamenta faciei, vultus*, et Mennesket Udseende af Ansigt. Peckiaz af andlitsbrægd, *nosci ex lineamentis faciei*, at kjendes paa Ansigtstrækkene.

Brægd, *n. gestus*, (*v. æskubragd*), Lader og Gæster.

Brægd, *n. nixus luctatorum supplantatorius*, en hver Kunstbevægelse med Foden, af to som brydes i Javn, for at angribe sin Modpart.

Brægd, *n. incisura in auribus pecudum*, (*v. knifs-brægd*), en enkelt Nist i Hret paa et Knaar, eller en Hest, som Eirens Mærke.

Brægd, *n. momentum*, Øjeblik; at brægd, *ex tempore*, strax, paa Øjeblikket.

Brægda (at brægda), *tentare*, forsøger, lægger on paa. 2) *parum moveri*, bevæges lidt. Hann brægdar ecki, *non movetur* (*de moribundis dicitur, amissa omni sensatione*), han rører sig slet ikke (om Døende, naar Bevægelsen eller Aandedraget bliver umærkelig).

Brægd-dapr, *decolor, terrens, tristis*, som har Udseende af syg eller sørgende.

Brægd-hýr, *frons serena, placida*, blid, munter af Udseende.

Brægdlegr, *niridus*, som ser got ud (nemlig Klædningsstykke, især hvide Pinned).

Brægdmikill, *facie virili, vulvus*, som har mandigt Udseende; *ir.* meget i sit Ansigt.

Brægd-vísi, *f. ars*, Kunst. 2) *dolus, calliditas*, Gave til Bedragerier, Lumskehed.

Brægd-Púngr, *minax, vorvus*, forfærdent laden, truende, af Ansigt. Púngr i *idem*.

Brægga (at brægga), *comere, ornare*, istand, pudser op, pynter.

Bræggleggr, *hene comius*, got oppyntet.

Brægnar, *m. pl. milites, satellites regii*, folk; *ir.* Folk i Almindelighed.

Brægningr, *m. poetice: rex, belli peritus* erfaren; *ir.* en Konge (poetisk).

Brægr, *m. poesis*, et Digt, helt poetisk 2) *carmen*, et Vers, en Vise.

Brægr, *m. mor, gestus*, sædvanlig Maade frem paa; *ir.* Lader og Gæster.

brægr víkinga, *mos erat pirasis*, Fripleiede, det var deres sædvanlige Hann hefr á fer höfðingia brægr, *magnificus*, som fører sig op paa Stovet; har Væsen og Lader som en Væsen.

Bráir af, *v. supra*,

Brák, *f. oleum rancidum*, stinkende Olii

Brák, *f. annulus, per quem pelles recipiuntur*, to smaa Træklodser som var Tommer fra hinanden, paa er dicular Støtte, 2½ Alen fra Jord; lem hvilket raa træde Skind, besid Tran og siden sammenkrumpe, træl og tilbage for derved at beredes.

Brak, *n. crepitus, stridor, fragor*, R Dragen. 2) *inanis nixus*, unyttig gelse. Per per brak, *erit tibi ina*

Du vil gjøre Dig forgjæves Umage, anstrænge Dig omsonst.

Bråka (at bråka), *debilitare, frangere*, svækker, knættet. 2) *subigere*, undertvinger.

Brækkdr, *qvassatus, fractus*, svækket, udmattet.

Bræka (at bræka), *crepere, knagere, brager*. 2) *insolenter se gerere*, fører mig overmodig op.

Brækmikill, *fragosus*, bragende. 2) *gestu insolens*, overmodig, høffærdig.

Bræll, *n. futilitas, imprudens sententia*, Ubesindighed, uforsigtigt Foretagende, Vovesløkke.

Brælla (at brælla), *imprudenter tentare*, begaar Ubesindigheder, foretager Vovesstykker.

Bræml, *n. tumultus*, Støj, Larm.

Bræmla (at bræmla), *tumultuari*, larmer, støjer.

Bræna, *f. virago, heroina*, Heltinde, Hærentime med med Brænds Mod og Hjerte. 2) *nom. pr. talis famina*, Hærentimmer, Navn. 3) *olim, doreas, dama*, i Oldtiden: et Daadyr eller Raadyr.

Bræna (at bræna) fram, *audacter ruere*, bryder dristig frem, (v. bruna).

Brænda, *f. straza minima*, en liden Forelle.

Brænda-jól, *n. pl. ultimus tractus convivii, quando reliquia sisionum ad calidaria usui sunt*, de sidste Timer, et Gjestebud varer, naar Brændevæden ved Jlden i Gjestestuen var bleven til Gløder, og opsamledes i dertilhørende Kar. 2) de Julehøjtider naar enten Dagen før første Juledag, eller Dagen efter tredje Juledag, er en Søndag.

Brændar, *m. pl. acroreria v. plutei navium & domuum*, Bjælker og Stolper i Huse og Skibe; *it. Stønger, Stager*. Brændar á skipum, *rostra navium*, udstående Episdser paa Korsstænnen af de Gamles Skibe. Brændar háls-dýra, *pertica, postes*, Dørposter, *it. Stolper*, en paa hver Side af Døren, som ræge i Været, lige højt med det øverste af Husets Tag.

Brændálar, *m. pl. acroreria*, Forbjælke, *it. udstående Bjælkehoveder*.

Brand-kóð, *n. scitura vulturum*, en ung Forelle der nylig har faaet sin Dannelsse.

Brand-krofsóttir, *virgulis decussatim variegatus, atro colore v. carbone decussatim tinctus*, Fødder vis mørkstribet, spraglet (som stort Nørg især).

Brandr, *m. sizio, torris it. carbo*, et brændende Stykke Træ, en Brand, *it. Gløde af Brændevæden*.

Brandr, *m. lamina ensis*, en Klinge (paa Raader, Sæbler, Sværd, o. s. v.)

Brang, *n. turba, tumultus*, Opløb, Støj, Alarm. At byria brang, *tumultum excitare*, at vække Oprør, begynde at forstyrre den offentlige Rolighed.

Brani, *m. lingua passerum v. pleuronectis*, Rjævebenet i en Helleflynder.

Bras, *n. ferrumen (angl. bras, as)*, Lodning (fornemmelig af Jern).

Bræsa (at bræsa), *ferruminare*, sammenlodder.

Bræf-mór, *m. rasconium*, et slags Leerart som bruges til Smeltedigler.

Brass, *salax*, gejl, kaad.

Brass, *m. procacitas*, Græfthed, Uforstammenhed.

Brasta (at brasta), *luxuriari*, et overgiven, holdes ikke Maade.

Brætt, *cito, celeriter*, hurtig, hastig.

Brattgengr, *ardua & praecepta pervagans*, som let gaar op ad brinkede, stejle Steder.

Brattlendi, *n. acclivitas*, opgaaende Brink, Stejlhed, Egn som danner stor Skraahed.

Brattnefiadr, *refimus, filo*, som har en opstaaende Nase.

Brattr, *acclivis, arduus*, med opgaaende Skraahed, steil. 2) *audax, confidens*, dristig, frimodig.

Bravd, *n. panis*, Brød.

Bravd-bitr, *m. propr. panem comedens*, som spiser Brød. 2) *sapius sumitur pro. hospite passivo*, som har sin Underholdning fri ved andres Godgjærenhed.

Bravd-fat, *n. panaria pasina*, et Fad eller Talskerken hvorpaa — *is.* en liden Kurv hvori — Brød bæres ind paa Spisebordet.

Bravd-görd, *f. panificium*, Brødbagning (indbefatter ogsaa det foregaaende Arbejde ved Deigen).

Bravdleifr, *m. panis unus integer*, et Stykke Brød (egentlig af det Slags, som ved Bagningen er dannet til at bræddes af ved Spisebordet).

Bravd-kista eda-klefi, *panarium*, en stor Brødskurv (3: ikke af dem hvori Brød indbringes

paa Spisebordet), et Glemme hvor forvares.

Bravd-körf, *f. canistrum*, en stor Brød

Bravd-tunna, *f. sonna pauaria*, en Tønde bestemt til at flutte eller forvare Brød

Bravd-purfi, *m. egens panis, inops*, som engang det tørre Brød, en yderlig

Bravk, *n. v. Bråk*; 2) brota-tal, *numerus*, Bræk.

Bravt, *f. calles, trames*, en haardtraad Færrel banet Vej eller Sti. 2) *v. conades*, en brolagt Vej, Landevej, vej.

Bravt, *abhinc*, (*pro. á bravt*), bort.

Bravtargengi, *n. comitatus is. auxilium*, selskab; *is.* Hjælp, Distand.

Bravtar-gengr, *compos isineris*, Rejsefælle

Bravtfsús, *mora v. mansionis impariens*, som ikke lader sig opholde paa en Rejse.

Bravtfsúslegr, *avidus abeundi*, en Rejsen lader til at ville nødig forsinkes.

Bravtfsýfi, *f. impatientia manendi*, Længter at kunne fortsætte sin Tour uden

Bravtingi, *m. viator*, en Vejfarende Rejse Brætt er *brautíngia erindi, viatoris est*

molestia mora, en Rejsende har stedsværk.

Bredda, *f. culter brevis, obsonas, harpa breidr*, en kort og sløv Kniv eller

Bréf, *n. breve, littera, epistola*, et Brev *is.* et Brev; *is.* et Stykke Papir.

fa (at bresta), *scribere, exscribere*, nedskriver, skriver i Pennen, opsætter skriftlig.

abrot, v. *contemptus diplomatis regii*, Forsæt, Overhørighed mod et Kongebrev eller konges Kongelig Befaling. 2) *multa pro ali contemptu*, Straf for sig Overhørighed. 3) forseglede Brevs Aabning, især af Ubeslægtede.

avax, n. *cera sigillaris*, Bort at forseglede.

ahyrdsla, f. *Grammatophylacium*, Blemme i Documenter og Brevskaber.

bera, m. *tabellarius* Brevdrager, Postbud. bregda (brá, hefi brugdid, at bregda), *muto*, forandrer, flytter. 2) *uecto*, straffer, straffer, knytter. At bregda á loft, *sursum evare*, at løfte hurtigt i Vejret. Bregda á landi, *expergisci*, at vække op, vaagne. Bregda hátt, herfetu, aformi, *desistere à ruitu, obsidione, proposito*, at hæve sin Husvoldning (især naar Landbrug er dermed forandret); — at ophæve Belejringen; — at trække fra sit Forsæt. Bregda á leik, *lufum ordiri*, at begynde en Leg, blive lystig. Bregda einum um lygi, *mendacium alicui probrare*, at forklætte en han har Løjet. Bregda brixlum, *exprobrare*, gjøre en Beskyldelse. Bregda sér á næsta bæ, *cito proximum se conferre*, at gaa i et Øjeblik hen til nærmeste Gaard (neml. paa Lands). Bregda giðrd, *cingulum necere*, at

binde (knytte) en Gjærd (især Sabelgjærd). Bregda sér i allra qvikinda líki, *omnes animantium formas assumere*, at paatage sig alle Dyr's Skikkelser. Bregda einum, *fidem non servare*, ikke at svare til en andens gode Tiltro; — at bryde sit Løfte. Bregda sverdi, *gladium evagiuare, distringere*, at trække sin Kaarde, Sabel, at trække blank. Bregdr fyrir, *appareat & cito dispareat*, kommer kun for et Øjeblik tilsyne. Þeim brá vo fyrirgröð, *praesentissimum illis periculum apparuit*, da øjeblikke de Øjeblikkets overhængende Fare. Hönum brá mándi vid, *ilico obstupuit*, han stude (soremmelig over noget uventet Godt). Hönum bregdr til hækiu, *malam consuetudinem agre mutare potest*, han kan endnu ikke ganske afslæppe sin forrige stemme Tone. Þ brátt hönum, *illa spes ipsi decexit*, det Ønske slog ham fejl. Þ má bregdaz til beggia vona, *anceps illud exitus manet*, det er meget uvist, usikkert. Hann brátt ókunnr vid, *diffimulavit*, han lod som han ikke kjendte noget dertil, ikke vidste det mindste deraf. Hann brátt reidr vid, *ira percitus est*, han blev vred. Hvert á barninu at bregda, nema til födr síns, *quem referat filius nisi patrem*, hvem skulde Barnet ligne om ikke sin Fader. Hönum bregdr til ættar, *sapientie genus*, han slægter sine paa. Nú bregdr lit, *vesperascit*, i dette Øjeblik begynder det at mørknes. Hönum má vid bregda, *exempla-*

ris est, notari meret, det er da en udmærket
***, det kan man sige er ret en ***.

Hönum bregdr i brún, *supercilia demissis*,
malo nuntio cristatur, han bliver mærkelig
forundret, 2: af hans Hjenbrynes Bevægelse
kan man see en uventet Bedrøvelse eller
Glæde. Bregda, *subplanare*, (*de lucrantibus*),
at sætte Foden — eller spænde Krog for en
(især om to som brydes i Favn, og saaledes
søge at kaste hinanden til Jorden.

Breid, *f. lata sparsio*, en flad jævn Strækning.
(inde. Skialldbreid, *nom. pr. monis, nive*
sparsi, superne lasi, Navnet paa et snebedækket
Gjeld, som er fladt ovenpaa).

Breida, *f. sparsio, expansio*, Udbredelse, Udstræk-
kelse; *is. Udstrækning. v. ábréida*.

Breidd, *f. latitudo*, Breddighed, Brede.

Breidfætt, *pansa, palmipes*, Breddfodet.

Breidi-flói, *m. nom. pr. archipelagus islandicus*,
cujus 300 insula vulgo numerantur.

Breidi (at breida), *spargere, expandere*, breder,
strækker ud. Breida út ríkti, *rumorem di-*
vulgare, udspede et Rygte. Breida á bord,
mensam sternere, dække Bordet.

Breidleitr, *vultuosus, ampla faciei*, som har et
bredt Ansigt.

Breidnesiadr, *filo, fimiis*, fladnæset, bratnæset.

Breid-öx, *f. securis militaris*, en Stredøse
(et Vaaben, modsat Arbejdøse).

Breidr, *latus amplus*, bred, vidt.

Breima, *felis carulliens, dicirur*, en Hundkat som
løber gal.

Breimíng, *f. (gr. Breidming), fimbria*
limbus amplior, en bred Kant eller Bræmme
paa Klæder.

Breingla (at breingla), *deformare*, flaaer
t, giver Stød. (*de vasis metallicis d*
siges om Kar af alslags Metal).

Breingla, *f. vas decorum*, et Stykke for-
af Guld, Sølv, Tin, ic. vandsat med
og Trykning.

Brek, *n. pl. pesisiuncula crebra*, ideltge 1
begjæringer (især Dørns). 2) *damnum*
en ubetydelig Skade. 3) *visum*, (angl.
en Lyde. Peru engi brek, *nil damni*
det Fader, hindrer ikke.

Breka (at breka), *puerorum more rogari*
hyppige Begjæringer om Smaating,
Dørn.

Brek-bod, *n. invisatio v. oblatio dolosa*, 2
delse eller Tilbud som har Svig til sig.

Brekan, *n. stragula lecti, reges*, et Sæng-
Bredde.

Breki, *m. poet. mare*, Søen (kun hos E-
ne). 2) *scopulus occultus in fundo ma-*
ræjult Klippe i Havet, et Blindflæs (à

Brecka, *f. clivus*, Skraaheiden af en Dals-
Gjeld.

Brecku hardr, *acer clivum contranisi*, so-
gaa let op ad Bakker.

Brecku-snígill, *m. limax terrestris*, grise-
nor absque domo, en Mark-Snegel.

Brekrád, *n. pl. impudens postulasum*, ei
Fordring.

Brellinn, *versipellis*, som kan paatage si-

kenfomhelti Skikkelse, godt (noe) sig i alle Slags Forholde. 2) *per conspicilla videns*, som bruger Brillen.

Brellur, *f. pl. argutia*, Forslagenhed. Finesser (3 brall).

Brenna (brann, hest brunnid, at brenna), *ar. der*, brænder, er i Brand. Brenna Þótti við hlutr hannis, *derrimentum pati videbatur*, det syntes at være Skade for ham. Þ brennr ecki á baki þér, *nulla maledictio ob id te á tergo insequitur*, det vil du ingen Utaf faa for; *is.* det har du nok allerede betalt, eller: det vil du nok betale.

Brenna, *f. incendium, combustio*, Brand, Jld.

Brennandi, *fervidus, flagrans*, brændende.

Brennr, *cremasus*, brændt, forbrændt, opbrændt. 2) *defecatur*, renses, luttret. Brent silfr, *argentum purum*, renses Sølv.

Brennheitr, *fervidus*, brændende hed.

Brenni (brenni, hest brent, brenna), *combure. re*, brænder, sætter i Brand.

Brenni-hrís, *n. frutices igniarii*, Brændeved af smaat Kvat.

Brenni-förn, *f. holocaustum*, Brændeoffer.

Brenni-járn, *n. cauterium*, et Rødstab til at Brændmærke med, Brændejern.

Brenni-mark, *n. stigma*, Brændemærke.

Brennimerkr, *stigmata punctus*, Brændemærket.

Brenni-merki (at brennimerkia), *notas inungere*, mærker med gloende Jern, Brændemærker.

Brenni-netla, *f. urtica urens*, en Nælde, Brændenælde.

Brenni-sólei, *f. ranunculus acris*, Hænsod, Smørblomster, Puggespeber.

Brenni-steinn, *m. sulphur*, Svovel.

Brennisteins-námur, *fodina sulphuris*, Svovelsgruber.

Brennisteins-spítur, *f. pl. cremia*, Svovelskiffer.

Brennivagr, *m. incendiarius*, et Uhyre (af Menneske) som forfølger alle vegne med Vans og Brand; *is.* en Vordbrænder.

Brennivín, *n. vinum adustum, aqua vita*, Brændevin.

Brensla, *f. combustio*, Brænden, Opbrændelse.

Brest (brast, hest brostid, at bresta), *frangi*, faar et Knæk (som Glas og andre Hjøre Ting). 2) *cum fragore rumpi*, springer i Stykker.

Brestr (brast, at bresta), *desse, defere*, mangler. Augun bresta, *dicitur quando in moribundis tunica cornea obscurari incipit quæ in mortuis opaca fit*, Hjnene briste (om en Døende). I öllu brestr þig a við hann, *illi haud comparari potes*, i enhver Ting staar du tilbage for ham. Brestr þig nockud? *Quid tibi deest?* Mangler du noget.

Brestr, *m. decrepitatio, stlopus, fragor, Knald*, Bragen. 2) *fractura v. lasio minor*, et Knæk, Brud.

Brestr, *m. defecus (physicus v. moralis)*, Mangsel. Allir hafa einhvörn brest, *nemo sine*

novo, enhver har sin Tyde; vi ere alle Mennesker. At beria i brystina, *prætexere no-men culpa*, at forsvare, besmykke en Fejl.

Breistóttir, *infirmus*, som har adskillige Knekt (egentlig om Hjerte Ting). 2) *culposus*, lastet verdig.

Bretti (bretti, hest brett, at bretta), *retorquere*, bøjer tilbage. At bretta segann, *cervicem recurvare*, at bøje Halsen bagover.

Bretting, *f. elevatio v. recurvario*, Tilbagebøjning.

Brettingr, *m. homo absurdus, austerus*, en særkindet. (*pr. recurva cervice, elatus*, indbildt).

Brettr, *recurvus, repandus*, tilbagebøjet.

Breyskia, *f. cibaria friza*, haardbagt, Hjør Episk.

Breyski (breyskti, at breyskia), *torrere, adure-re*, steger, bager Noget til det bliver Hjør.

Breyskiz (at breyskiaz), *inarescere*, igjennemtørres, steges. 2) *debilitari*, svækket.

Breyskleiki, *m. infirmus, debilis*, Svaghed.

Breysktr, *correfactus*, haardbagt, steged.

Breyskr, *infirmus, debilis*, svag. (*qs. cariliginem pro offibus habens*, Á briðsk, Drøffe 2: en der kun har Drøff istedet for Ben).

Breyti (at breyta), *mutare*, forandrer, (å brant en Vej.) Breyta háttum, *mutare mores*,

forandrer sit Forhold, vige fra sin Sædvane.

Breyta eftir einum, *imitari aliquem*, efterligne en.

Breytinn, *varius*, forskjellig, ustabil. 2) *su-*

spectus, mistænkelig. 3) *mirus*, usædvanlig, sælsom.

Breytilegr, *idem*.

Breytilega, *varie, inconstanter*, forskjellig, paa mange Maader.

Breytni, *f. mover, visa*, Opsæt, Forhold, Sæder. 2) *variatio, mutatio*, Forandring.

Breyttr, *non vulgaris*, ualmindelig, usædvanlig. 2) *mutatus*, forandret.

Briðl, *n. levis in rebus mutandis*, Forandring (især en unødvendig; *is. fædelig*).

Briðla (at briðla), *mutare, novaturire*, forandret.

Briðladr, *mutatus*, forandret. 2) *mente capus*, vanvittig, gal.

Briðláz (at briðláz) *mutari, extra mentem rapti*, forandret, føret af Lave; *is. gaar fra Forstanden*.

Briðlsamr, *varius inconstans, novaturiens*, forandringslyg, vægelsindet.

Briðlsemi, *f. inconstantia*, Forandringslyge.

Brigð, *f. retractus*, Tilbagekalbelse af et Forbund eller en Afale. 2) *mutatio, is. variatio, dolus*, Forandring; *is. Mangel paa at holde sit Ord*.

Brigða, *f. idem*. 2) *levis unda v. contractio panni*, en krympet, sammentrukket Ryg eller Rand tværs igjennem et Stykke Klæde.

Brigða (at brigða), *rescindere, revertere*, omstøder, tilintetgjør, tilbagefalder en Afale eller Overenskomst. Brigða jörð, *fundum revertere*, erhverver en fast Eiendom ved Hjælp af Odelssøsningsret. Brigða lofanir, *pacta rescinda*.

re, soige sine Røster. Brigda kaup, *ab em-
tione abire*, gaa fra sit Kjøb.

Brigdar-rettr, *m. jus revocatus*, Odelssløsnings-
ret.

Brigdi, *n. vestis tenuis derisa, resura*, et slidt,
opleter, næsten udueligt Klædningsstykke.

Brigdi, *n. pl. mutatio*, Forandring. v. vedra
brigdi.

Brigd-ligst, *dicitur, ubi per intervalia lux ob-
scurat*, naar Lyg og Mørke vekselsvis pludsel-
lig opseesler, som om Dagen ved hurtig over-
gaende Tordenskyer eller Regnbyer; — om
Natten (i de nordlige Lande ved stærke Nord-
lye).

Brigdlyndi, *n. inconstantia*, Vægelsind, ustadigt
Hjerte.

Brigdlyndr, *inconstans, varius*, vægelsindet.

Brigdmåll, *verbis infidus*, som ej er til at tro
paa hans Ord, ustadig i Taten, ingen Naad
af Ord.

Brigdmælti, *f. levisas in verbis*, Upaalidelighed
af ens Udsagn.

Brigdmælli, *n. idem; it.* ustadig Tale, Usandhed.

Brigdull, *infidus, mobilis*, ustadig, som man ej
kan stole paa.

Brigdulegr, *idem*.

Brigdulitill, *parvi momenti*, af liden Betyden-
hed. ß brigdi.

Brigdusmár, *idem*.

Brík, *f. corona v. tabula lecti, sella &c.*, en ved
Maling, Bildhuggerarbejde, o. s. v. prydet
Tavle eller Brædt over, eller ved Eiden af,

udmærkede Steder som et Alter, en Trone,
en Seng &c.

Brillur, *f. pl. conspicilla*, Brillen.

Brim, *n. aestus litoral maris*, Brænding, Havs-
brusen, huul Søe.

Brimbútr, *m. mentula maris, coles marinus*,
salacia, physafus, et kort Stykke Driestomme,
hveraf Søen eller Brændingerne have slide
alle Kanter og Mærker. v. lánkútr.

Brimdúfa, *f. anas variegata, litoralis torquata*,
en Vild And af egen Sort. *Anas histrioni-
ca v. minuta*, Linne. (v. Straumönd).

Brimgardr, *m. colles v. montes fluctuum quando
mare aestuat ad litus*, Havs Brændinger paa
Kysten, blinde Eljær, o. s. v.

Brimhliód, *n. fragor v. murmur undarum*, Ly-
den af Brændinger, Bølgenes Susen i Hav-
vet.

Brimill, *m. vitulus marinus, phoca pelagica*, en
Havs-Øelhund af egen Sort, *phoca foerida*.

Brim-máfr, *m. v. Brimdúfa*.

Brimi, *m. flamma*, flammende Ild. 2) *calor
naturalis*, naturlig Legemsvarme.

Brimsaltr, *præfalsus* meget salt, stærk salt.

Brimshór, *m. mare fluctuosum*, høj eller hul
Søe.

Brínga, *f. pecus*, Varm, Dyrst, Bringe.

Bringspalir, *f. pl. sternum cum radiis*, det nes-
derste af Dyrstbenet (paa et Menneske) med
den nærmeste Del af Ribbenene.

Bringspala-bitir, *m. sollicitudo*, noget der forvolds
der et Menneske megen Besymring.

Bríngukollr, *m. sternum*, Dyrstípykket af et slagtet Creatur.

Bríngu-kroppr, *m. sternum*, hele den foreste Del, Boven undragen af et slagtet Creatur.

Bríngusepinn, *m. cartilago xyphoides v. ensiformis*, Dyrstet nederst paa Dyrstbenet. *v.* flag-bríósk.

Bríngu-teingr, *m. pl. radii sterni*, de brústagtige Dele som binde Dyrstbenet sammen med Ribbenene.

Bríngur, *m. colliculus*, en liden Høj.

Bríósk, *n. cartilago*, Dyrst, Dyrstet.

Bríóskmikill, *cartilaginosus*, brústrig.

Bríóst-fylkingar, *frons aciei*, den foreste Del af en Armee eller Troppeskorp, opstillet i Slagorden. Hönum er ecki bríóstrumt, *sordide parcus est*, han er en Gnter. Hann rýmkar nú bríóstid, *aliquid jam largitur*, nu gíver han noget; *is.* nu slaar han noget af, gíver noget efter.

Bríóst, *n. pectus, thorax*, Dyrst (den foreste Del af Overlegemet fra Halsen til Underlivet). 2) *mamma, uber*, et Qvindelbrúst. Ken-na i bríósti um einn, *dolere vicem alienius rangi, angí dolore ejus*, have Medlidshed med en. Hönum rann at einns i bríóst, *levissimo somno parum recreatus est*, han blundede just, men vaagnede strax op igjen. Hönum leid i bríóst, *deliquium animi passus est*, han faldt i Asmagne, Desvimele.

Bríósta mikill, *mammosus, pectorosus*, som har store Dyrstet (om Fruentimmer).

Bríóstamein, *n. bubo, apostema mammarum* Byld, Betændelse eller et slags Kraft i timmer undertiden faa i Dyrstetne.

Bríósta miólk, *f. lac maseum*, Melk Fruentimmers Dyrstet, *Di.*

Bríósta-dúkr, *m. pectorale, thorax*, en Dyrstet.

Bríóstbarn, *n. infans suhruber lactens*, et som endnu gíves *Di.* endnu ej er frav-

Bríóstbirta, *f. placatio stomachi masurini* Hjertestyrkning (dog ej som Medicin) styrkning.

Bríóstbródir, *m. collacraeus, collacens*, so-diet de samme Dyrstet, Mellesbroder.

Bríóstbættir, *m. v.* Bríóstbirta.

Bríóstervídi, *n. asthma*, Trængbrústighed.

Bríóstgiórd, *anizena, aversa*, den Rem som en Sadel eller Seletøj spændes under foran Bovenne paa Heste; *is.* en Gjort Belte for Mennesker at spænde om B

Bríóstgódr, *misericors*, godhjertet, medlid-

Bríóstlaus, *erux, ferox*, ubarmhjertig, gr-

Bríóst-lækningar, *f. pl. pectoralia*, Læge for Dyrstsyge; *is.* Dyrstsvagheds Helbr-

Bríóstmýkingr, *m. v.* Bríóstbarn.

Bríóst-skiölldr, *m. agis*, et ovalt Gull Sølv Smykke at bære paa Dyrstet; Ordensstjerne; *is.* et lidet Skjold at som Bærn for Dyrstet.

Bríóstveiki, *f. v.* Bríóstervídi. 2. *infrma* Dyrstsvaghed.

Bríóstveikr, *asthmaticus*, brústsvag.

Briddteria, f. thorax ferreus, anu, Bryllhar.
stl.

Briddvogr, m. empyemo, epyosis, Urenlighed
(som Bryllsyge i Mængde give op fra Bryll-
stl.

Briddvokvi, m. v. Briddvirts.

Brider, m. fractor, en som bryder, knækker nos
jet i Stykker. v. lagabridtr. 2) scopolus
maris, et Skjar, Klippe i Søen; ir. et
Blindfjær.

Bris, n. callus, et sammenfrynset Sted i Hu-
ten (som ofte forarsages ved Gnibning med
Noget af haard Materie). 2) compages, den
Urenhed, som et lægt Venbrud, Overflæs
tilse af en Sene o. f. v. efterlader. Bita
i bristid, reficere obductam cicatricem, op
rippe et gammelt, ilde lægt Saar. Hann
bår illa á bristid med Pád, rem improbar,
han er ilde tilfreds med den Ting.

Brist, n. connodatio nervorum in lafis, det Sted
hvor en Sene, undertiden formedelst udvortes
Beskadigelse, undertiden ikke, sammentrækker
sig til en Knude.

Bristedr, connodatus, som har slige eller lignent
de Knuder.

Bristinga men, mouile connodatum, en Halskjes
de eller Armbaand af Guld, Sølv, ic. sam-
menfat kunstmæssig med smaa Knuder eller
Laase.

Brix, m. promus, en Proviantforvalter, en
Episat eller Rjokkenmester.

Brithögg, n. dolabella, en Rjodølse, Slagterølse.

Britian, f. creodasia, Sønderhuggelse i smaa
Stykker (sønnemmelig om Rjod af slagtede
Creaturer); ir. Masacre, Nedhuggen for Ro-
te i et Slag.

Britianar madr. creodasa, en som hugger Rjod
af slagtede Creaturer i smaa Stykker.

Britia (at britia), in partes divido, frustatum
scindo, hugger eller fjærer i Stykker.

Britöx, f. v. Brithögg.

Brixl, n. probum, opprobrium, Bebrejdsel.

Brixla (at brixla), exprobrare, obicere, bebrej-
der, kaster en i Næsen.

Brodde, m. aculeus, en Epidé, Brod, Pig.
2) telum, et Rastegvær som Pil, Spyd, ic.
Brodde lufs, adolescentia, Livets Vaar, Unq-
doms Aarene. Brodde fylkingar, frons acie,
Epidén af en Hæere eller Troppesforp, op-
stillet i Slagtorden. Grent. Brodde ferdar,
frons agminis, Epidén af en fremrykkende
Hos.

Broddlavst ax, spica murica, et Kornax uden
Epidé. Broddlavs stavng, hasta pura, en
Stang uden Pig.

Broddstafr, m. hasta præpilata, baculus, en Stok,
Vandringestav, med Jernspids eller Pig i
den nederste Ende.

Broddstavng, f. spicula, en Stangmed Jerns
brod i den nederste Ende.

Brodde, m. pyraister, colostrum, colostru, den
Mælk Gruentimmer og Hundyr give i nogle
Dage før og efter at de have født.

Broddmál, *n. pl. eria nychthemeria post editum partum pecudum, quibus pyriæstes mulgeri potest*, de Mæketider (3: togange hver Dag) som Køer og Gaar, efter at de nylig have faaet Kalv eller Lam, give; brodd, give de 3 første Dage.

Broddtennur, *f. pl. dentes canini, animalibus rapacibus communes, at hominibus in usuaque maxilla bini*, de saakaldte Hundetænder (hos Mennesker de 4 som sidde nærmest ved Kindetænderne, *dentes genuinis*).

Bródir, *m. frater*, en Broder.

Bródurhafi, *m. fratricida*, Broders Vanemand.
Bróður son *nepos ex fratre, fratris filius*, Broders søn.

Bródurdóttir, *nepis ex fratre*, Broderdatter.

Bródr-sonar-son, *pronepos ex fratre*, Broders søns Søn, en Sønnesøn af Broder.

Bródr-sonar-dóttir, *pronepis ex fratre*, Broders søns Datter.

Bródr-dóttur-madr, *progener*, Broderdatters Mand.

Bródr-sonar-kona, *pronurus*, Broders søns Kone.

Brodir-konu manns, *levir*, en gift Mandes Svoger, 3: Konens Broder.

Bródr kona, *f. fratria*, en Sviigerinde, Sviigerste, 3: en Broderkone.

Brok, *n. corex exsucca, uliginosi foli*, tørret Stærgræs fra sumptige Egne indhæftet.

Brokflói, *m. carecum*, sumptig, moradlig Egn hvor saadant Stærgræs vøser.

Brok, *n. nubes albida, juga montium regente*,

Samling af tykke Skyer, som træ langs med Vjergaasene i en Hjeldst og have lange fra et hvidagtig Udseer
Brók, *f. femorale, subligaculum*; et Paalinnede Benklæder, Underbuxer; *u. Buxer*.

Brókar-halld, *n. limbus braccarum*, Buxer
Brókar-sótt, *f. hysteromania, furor* i Brynde (kun hos Mennesker) over stærk Kjønsdrift. At hafa brókar i hare, at plages af Brynde.

Brókabelti, *n. cingulum braccis sustinentium*, et Livbælte hvormed Buxer holdes
Bróklindi, *m. idem*, det samme, noget i Brock, *n. succusfus*, stumpende, stødende tunget Trav (om Heste).

Brocka (at brocka), *succusfare*, gaare Trav, stumpende Gætt. Pann er i locka sem hælfr vill brocka, *ira quemque voluptas*, den behøver ej a som selv længe.

Brockhestr, *m. succusator, defulsorius*, e traver, en Hest som har stødende G.

Brockr, *m. idem*, det samme.

Bros, *n. subrifus*, et Emil.

Brofi (at brosa), *subridere*, smiler.

Brofleggr, *ridiculus*, som man maa smil latterlig.

Brofleiðr, *subridens*, smilende, munter seende.

Brofma, *f. sacura pleuronectum*, Aff af alle Slags Glyndrer, imedens d

en ganske smaa. 2) *gadus dorso diptery-*
go, (Strøm), en Art Løst.

Brosma, *f. insectum quoddam, assactu venena-*
tum, ut perhibetur, en Insekt, hvis Bæres
ikke holdes for giftbringende.

Brucimæin, *n. lesio ab ejus assactu*, en ubi
vortes Skade, forarsaget ved Berørelsen af
brucina.

Bruc, *n. fractura*, Brud, Sønderbrydelse.

Bruc-læm, *n. fractura levior*, Knek, udvortes
Tegn til at en Ting er brækket, skønt ej
gjæet i Stykker.

Bruc-lille, *n. frager*, Bragen, Knagen.

Bruc (i *h*) *n. dorsum, vadam*, Bædested over en
Eis.

Bruc, *n. culpa*, Skyld, Brøde, Forseelse. 2)
makra, Straffebod, Pengebøder.

Bruc, *n. plicatura*, Fold paa Klæder. Klædid
ligger i brottum, *pannus in plicaturis jacet*,
Klædet ligger i sine Folder.

Brucgeiri, *m. quod extra sortem est*, en Brøf.

Bruc-hætte, *f. fragilitas*, Stjærhed.

Bruchætt, *fragilis*, Stjær, som let slaæes i
Stykker.

Brucin, *fractus*, sønderbrudt; *is*, knækket. Hann
vinnr bæki brotnu, *citra vires laborat*, han
slider og slæber, arbejder over sine Kræfter.

Broti, *m. aufractus orationis*, Ordenes alt for
kunstige Sammenføjelse i Tale eller Skrift.

Broti, *m. crustata nix, pedem tamen non susti-*
nens, Vintersnø af det Slags, naar Sneen

som en salden i stille Veir, sætter ved stærk
Frost en Skæl hvor Foden dog gaaer igjens
nem.

Brotlegr, *font, reus*, Faldig i en Brøde.

Brott, *abhinc, inde, bort, v. bravt*.

Brottfall, *n. animi deliquium*, Besvimmelse. 2)
epilepsia, faldende Syge.

Brøgd, *n. pl. dolus, impostura*, listige Kunstgæb,
Betragterier. (*v. bragd*.)

Brøgdøtt, *dolosus, duplex ulysse*, træst, udlært
paa Svig.

Brøgdøtt ræda, *f. sophisma*, en Tale som lader
til at være klarssindig, men mangler dog
Grunde.

Brøgduglega, *callide*, listigen.

Brøgdugr, *callidus*, listig.

Brølt, *n. volutus serpentum v. animalium pedes*
lesorum, Kryben, Vælten, (især om Orme
og alle andre Dyr naar de bevæge sig uden
Hjælp af Fødder.

Brølti (at brøltæ), *volutare se*, vælter, tumler
mig.

Brøndøtt, *virgulis variegatus*, stribet, især
naar Striberne ere af flere forskellige Far-
ver.

Brøndångr, *m. eruca*, en Raalorm.

Brønugræs, *n. pl. orchis*, Ormeegræs, Mariæ
haand.

Brøstøtt, *parum irritabundus*, trættessyg, som
bruger Udflugter; *is*, vanskelig.

Brøstur, *f. pl. velitationes, concutiones*, smaa

Trætter, Riv, gjensidige Pudd. *Peir áttu bröður saman, velitationibus invicem cernabant, de trattedes, spillede hinanden listige Pudd.*

Brú, *f. pons*, en Bro. 2) *pars rei illasæ*, en ufrugt Del af en Ting.

Brúa (at brúa), *ponere sternere v. jungere flumen aut paludem*, bygget en Bro (som over en Flod, Elv, Bæk, et Morabæ, ic.) Brúar á því, *non omnino lazes*, det lader som, der er Tegn til at. Hann brúar fyri sér, *providet sibi*, han sikrer sig, bruger de fornødne Forsigtigheder. Einginn brú er í því, *nil in segrí habet*, det duer ikke, der er intet helt i. Það eina er brú í máli, *hæc una exceptio est*, det eneeste som skal hjælpe er.

Brúar-tollr, *m. ponsagium*, Bropenge.

Brúda, *f. sponsa*, en Brud. 2) *pupa*, en Dulle.

Brúdarbeckr, *v. Brúðbeckr, m. scamnum nuptiale*, en Brudebænk (∴ en tosfædet Stol hvorpaa Brudeparret forðum plejede at sidde imedens Vielsestalen holdtes.)

Brúdar-gánger, *l. Brúdgánger, m. incestus nuptialis*, ∴ *minutissimis passibus*, Brudeparrets og Følgets højtidelige Optog i meget sagte Skridt.

Brúdar-hrínger, *m. annulus pronubus*, Brudekreds, Forlovelses-Ring.

Brúdar-hús, *n. gynæceum*, Brudehus; *is. Brúðskammer* ∴ hvor Brudesengen staar.

Brúdar-sang, *f. thalamus, thorus genialis*, en Brudesang.

Brúdar-sveinn, *m. sponsæ apparitor, nympha*, den som fører Bruden hen til Brudgø for Alteret naar Vielsen skal gaa for sig. Brudens Opvarter under Bryllups-.

Brúdgumi, *m. sponsus*, en Brudgom.

Brúdguma sveinn, *m. stipator sponsi*, der følger med Brudgommen i Optøget fra Brudehuset til Kirken, undertiden ogsaa dækket ham hen for Alteret; *is. den som*

Brúdguma-reid, *f. sponsi cum comitatu- rum, v. stipatorum equitatio ad domum*, en Brudgoms og hans Følges Præstegjæst, Tog til Hest hen til Brudens Hjem, Bryllupsstedet.

Brúdguma svaramadr, *paranymphus*, Brudemens Forlover.

Brúðkaup, *n. nuptiæ, pr. sponsalia*, et Brudebrud, egentlig dog den højtidelige Forlovelse. Brúð-hjón, *n. pl. neonymphi*, et Brudepar. Brúðkaups-sæl, *m. ades geniana, nympha*, Bryllupsstue, ∴ hvor Gildet holdes.

Brúðkaups-veitsla, *f. convivium nuptiale*, Bryllupsfest.

Brúðlaup, *n. v. Brúðkaup, pr. accursus*, et Brudebrud, *alias vulgo. Brullup.*

Brullups-vísur, *f. pl. epithalamium*, Brudebrudeviser.

Brullups-skemtan, *f. fescennia*, Bryllups-Brúðmenn, *m. pl. conviva nuptiarum*, Brudebrudegjæster.

Brúdr, *f. sponsa, nova nympha*, en Brudebrude.

Brúgdinn, *nexus, connexus*, knyttet, bunden.

Brúgdid-keiri, *n. lorum connexum*, en Rindest (3: bunden af meget smalle Riemme.)

Brúgdinn, *evaginarus*, trukken ud af Skeden (sm Søbler, 3c.) 2) *mutatus*, forandret.

Brúgdid sverd, *gladius evaginarus*, trukken Kæde, Sabel, o. s. v. Brúgdid er hönum, *mutatus est*, han er forandret; det er anderledes med ham.

Brugg, *n. molitio*, udstrakt Plan til et Gores høende; *is. selve Udførelsen*. 2) *coctio*, Røgning, Tillavning af flere sammensatte Ting, fornemmelig Dibrugggeri. Hvad er nu i bruggi? *quid molimini?* hvad er det man nu lægger Plan til? hvad har man nu for? hvad er der i Gjere?

Brugga (at brugga), *struere, machinari*, lægge en Plan; *is. stempler, mynter paa*. 2) *coquere cerevisiam, braxare*, brygger Bl. Brugga svik, *insidias struere*, lægge Plan til en Ulykke; eftereragte en med List.

Bruggari, *m. cerevisarius*, en Brygger.

Bruggara-hús, *n. braxatorium*, en Bryggersgaard.

Brugg-giörd, *f. molitio, machinatio*. 2) *coctio*, det samme som brugg.

Brúk, *n. usus, mos*, Skik og Brug, Mode. Þ er komid i brúk, *more receptum est*, det er blevet brugeligt, kommet i Brug.

Brúk, *n. elatio, tumor*, Visse (dog ikke de flydende) Tings Udvidelse ved Gjæring; *is.*

P 2

løse Dyrer forskellige Søvekster, som Tangarter, o. s. v. som især ved stærke Brændinger fastes paa Land langs med Egen; *is. Hovmod, Storagtighed*. 2) *jactantia*, Pralerie, store Ord, Selvrø.

Brúka (at brúka), *uti, usurpare*, bruger.

Brúkan l. Brúkun, *f. usurpatio*, Brugen.

Brúkanlegr, *utendus, utensilis*, brugelig.

Brúkari, *m. usurpator*, en som bruger noget. 2) *ostentator*, en Praler.

Brúklegr, *torosus, pingvis*, tyk og fed, fjærlig.

2) *superciliosus*, som har et hovmodigt Ud-vortes.

Brúkmannlegr, *fastuosus*, overmodig, opblæst af Udseende og Lader.

Brúkyrdi, *n. pl. magniloquensia*, Stortalenhed, Praleri.

Brum, *n. frondes & folia arborum, v. sylvarum*, Træernes Løv og Blade.

Brumla (at brumla), *uncare urforum, murmurare*, brummer (som Bjørne og Tyre.)

Brún, *f. supercilium*, Djenbryne. 2) *ora eminentia*, den yderste Kant af en Ting. Hann lét síga brun, *irari vultum inducere*, han blev vred, kunde man se paa hans Ansigt. Hönum brá i brún, *vultus ejus mutabatur*, han blev pludselig forandret, kunde man læse i hans Ansigt.

Brúna-helti, *n. zona corrida*, den midterste Del af Jordkloden under den hele Himmelegn.

Bruna (at bruna fram), *progređi, currere*, gaar frem med en Gært.

Brúnablettir, *m. indignatio, is. pudor*, vredagtigt Udseende; *is. Undseelse*.

Brúnabretting, *f. episcinium*, Øjenbrynenes Bevægelse.

Brúnabrettr, *f. pl. gesticulatio gaudentis*, det samme, især naar Øjenbrynene hæves af Glæde.

Bruna-bladra, *f. pustula*, en Skolddelegn.

Brúna-mikill, *filo*, som har tykke Øjenbryne.

Brúnarhein (i manne), *n. os coronale*, Pandets benet (egentlig den nederste Del deraf) paa et Menneske.

Bruna-öld, *f. ætas combustionis, quondæ corpora mortuorum comburentur*, Brændeöld, de Læder da man plejede at opbrænde sig.

Brúna (at brúna), *fusco, infusco*, bruner, gjør mørk eller sortagtig.

Brúnadr, *fusco colore tinctus*, brunet.

Bruna-lótt, *f. sideratio*, Sygdom forårsaget ved for megen Hede; *is. Apopleksi*.

Bruna-skófir, *f. pl. crusta lactis adusta, leberi adhaerens*, den Skorpe som sætter sig i Gulsden af en Geyde hvori souden Mælk, Grød, Velling &c. har været kogt.

Bruna-pefr, *m. nidor*, soeden Lugt.

Brúna-púngi, *m. minax supercilium*, nedtrulne, truende Øjenbryne, rynket Pande, de af Brede.

Brúna-púngr, *vulva minax*, som har saadanne Øjenbryne.

Brund-mál, *n. tempus admissiois ovium* Tid Vædderen skal løbe med Gaarene

Brund-máls ær, *f. pl. oves ambientes* de Hunsaar som skal løbe med Vædd

Brundsaubr, *m. aries admissarius*, en som skal løbe med Gaarene, *is. hrútr*

Brundr, *m. ovium appetitus coeundi*, de Væddere. germ. Brunstung.

Bruni, *m. uslio, urigo, is. incendium*, de delse; *is. Brand* de brandende Tid; vade.

Brúnn, *pullus, ater, furvus*, sort af Hest
Brúnni, *m. equus ladius*, en sort Hest (men proprium.)

Brun-hús, *n. regulum fontaneum. fons laneus*, Brøndhus, de en Hytte op en aaben Brønd; *is. en indgrævet Ruffet Hule i en Enebygge som en ren blæser sammen over en Brønd Vandet siden ikke lettelig fryser saa som ellers.*

Brunninn, *ambustus*, forbrændt, opbrændt

Brunn-klúka, *f. pyriscus, insectum co vulgo perperam*; Brúnnlucka, en (et Insekt).

Brunnskiffa, *cisterna*, Forstoppelse af Ure eller de Rønder hvorved Vandet en Brønd.

Brunn-vaka, *f. vectis, glaciai fontanegenda aprus*, en Jernstang eller al Stab hvormed tilfrosne Brønde hu

Blaki, *m. harpago*, en Brøndslage, Brønd-

væn, *n. aqua fontana, parentis*, Brønd-

slippe, *f. coleno*, en Brøndslippe, Brønd-

slippe, *n. fons, scaturigo*, en Brønd; *it.* en

brønd; *it.* et Springvand. Sitt heft hvder

brænds at beva, *quisque suos parimar*

ner, enhver har sine Ubehageligheder; *it.*

et Egenheder. Margann her at sama

mani, *endem passione multi abripianur*, en

samme Slags (der er vist Slags) Lidelse

at træffe manges en; *it.* mange bortebræd,

et, paa en og samme Maade; *it.* hvor der

noget at hente der søge mange til.

Blætt (Lander), *dicatur, quando pinguedo ob-*

it. sternum ut aquum sit attritu, et Haar

er endnu er godt ved Magt at Bringebræ

et ikke kan føles udvendig fra eller ikke stik-

bart ud til Skindet.

Blætt, *indignationem concipiens, ubi super-*

et quasi gyranur, sammentrækte, krumpe-

trækte, især af en som bliver vred.

(at brúsa), *astuare*, bruser. Brúsaði

a, *fluctus astuans*, brufende Bølge, en

atise.

m. nom. pr. viri, et Mandes navn. 2)

s, en Høghymber (*columbus glacialis*), en

gl af Gaaesvatten. v. himbrini.

m. caper, en Baaren Gedebul. 2) *vir*

pidus, barbatus, en som har Ekjag paa

Hagen; *it.* en langflægget, stridhaaret, som

Haarene staa i Vejret paa.

Brúsi, *m. urceolus scitilis*, en Leerdunk. Stór

útskotinn brúsi, *culullus*, en stor Leerkrukke,

Bojan.

Brúsker, *m. crines densi*, en Haarbust, der tætt

volset opbrufende Haar. 2) *gramen consor-*

tum, Græs som vokser buskagtig; *it.* en Bist

eller et Knippe tørret Hø. v. Sinubrúsker.

3) *scopula*, en Fjelskist, Kæklud. ngl. Brusk.

Brúti, *n. crebra venundario*, idelig Omtusken

af sine Ting, Nofsigenhed.

Brúti (at brúti), *prodigere, venundare*, bort-

bytter, sælger og omsætter ofte blot af Nofsi-

genhed.

Brútlari, *m. vendax, (à sequenti)*, en som al-

drig er fornøjet med de Ting han ejer, men

stedse vil omtuske dem for andre Ting; *it.*

en Rutter, Vdeland.

Brúti, (*hodie sapius: burt*), *hinc*, bort, fra et

Sted.

Brútsamr, *prodigus rerum*, det samme som

brútlari.

Brútslemi, *f. prodigias*, det samme som brúti.

Bryd (bruddi, heft brude, at brydia), *mandere*

densibus perfringere, tygger med Begjerlighed,

knækker hæftig med Tænderne.

Bryddi (bryddi heft bryde, at brydda), *acuere*

cuspidem formare, spidses, forsyner noget med

en Drod eller Spids. 2) *fimbriate, fimbriam*

præsuere, kanter et Klædningsstykke. Hann

er at brydda á því *suspicionem* dat v. *prodis*,
 han smiter om, giver at forstaae, á broddr.
 Brydding, *f. fimbria, limbus*, Kantning af et
 Klædningsstykke.
 Bryddr, *cuspidatus, mucronatus*, spidset, oddet.
 Bryddir skór, *calcei mucronati*, spidse Sko.
 2) *fimbriatus*, kantet, o: med spet Kantning.
 Brydia, *f. femina peculans, procax, et frat*; *is.*
 et arrigt Fruentimmer.
 Brydningr, *m. edulii genus, e pinnis piscium*
cocum, en Spise tillavet af Ben (især Fi-
 skesinner) kogte til Selec.
 Bryggia, *f. agger, pons, ponsiculus marisimus*, en
 Drogge, Skibbro. 2) *coronis, domus, cella,*
cathedra &c. Kragstene eller udstaaende Bry-
 deller oven om Huse; *is.* langagtige Ujevne-
 heder, en udstaaende Kant.
 Brymi, *m. v. Brimi*.
 Brymasiskr, *m. cataphractus, coetus octangularis*,
 en Art af Brystfinne Fisk. *al. broddamús.*
 Brýn, *n. pl. supercilia*, Øjenbryne. At bera
 á brýn, *aperire, in os dicere*, at sige en no-
 get lige i Øjnene, pette noget til en selv.
 Brýna, *f. tempus, inter exacuaciones falcis in*
fanifecio, en Høstætemands Arbejde imellem
 hver Gang han bryner sin Le.
 Brynhofur, *f. pl. ocrea ferrea*, Staalhofse.
 Brýni, *n. cor*, en Brynesten, Hvassesten. At
 brýna báti, *cimbam in litus seducere*, at trække
 en Baad saa smaat fra Øsen op i Stranden.
 Brýni (at brýna), *core acuere*, bryner, hvasser.
 2) *exhorrari*, agger, tilskynder.

Brynja, *f. lorica, thorax ferreus*, en
 Brystharnisk af Metal eller Jern.
 Brynia (at brynja), *armare, soricare*,
 med Harnisk; *is.* bevæbner; útbryna
 det samme.
 Brynjadr, *loricatus*, bevnet, klædt i J.
 Brýning, *f. exacuatio*, Brynen, Hvas-
 se, *exhortatio*, Udgaaen, stærk Tilskynde.
 Brynkolla, *f. galea, cassis*, en Stormhue.
 Brynni (at brynna), *pecudes aquæus*
 vander Heste, Hornkvæg, Gaar, *ic.*
 Brynning, *f. aquatio*, Kreatureres Van-
 brýntla, *f. v. Brýning*.
 Brynstackr, *m. lorica brevior*, et kort H-
 nisk.
 Brynstúkur, *f. pl. manica ferrea*, Staal-
 Brýnn, *evidens, visu facilis*, øjensynlig,
 Ecki er annad brýnna, *nihil melius e*
apparet, der er ikke andet for.]
 brýnt fyrir, *evidens est*, det er øjen-
 ligefrem.
 Bryntróll, *n. malleus militaris*, en Str-
 mer, Rølle.
 Brynhvari, *m. idem*, det samme.
 Brýr, *f. pl. supercilia*, Øjenbryne.
 Brysti, *n. pectus*, Bryst. 2) *colliculus i*
te montium, fremragende Høj foran i
 Bryt (bravt, heft brotid, at brióta), *fi*
 bryder, brækker. 2) *delinquere* (*gr. f*
legem), forbryder, begaaer Forbrydels-
 trædelse. Brióta bak aptr, *recundere*,
 mere, slaar af, støder tilbage. Brió

af oflati' sinu, *animum demittere*, sætte Stort
agtigheden tilside, påbygge sig (i en vis Be-
grænsethed). Briðra menn til kristni, *cogere
ad religionem christianam, intrare compeller*;
tvinge Folk til at antage den kristelige Reli-
gion. Briðra jörð til engis, *terram orare
agere*, opgræde, rense et udyet Stykke
Jord til Hø. v. Briðra á bága, *difficultatem
creare, gignere*, forårsage Vanskeligheder. Bri-
ðra niðr, *destruere, nedbryde*. Saman, *com-
plicare*, lægge sammen i Holde. Briðra i
fundr, *frangere, diffringere*, brække i Stykker.
Briðra upp háls, *feram malum, excutere*, bry-
de ind i et Hus, begaa Indbrud. Briðra
upp, *effringere*, opbrøde, v. luffede Gjemmer.
Úr, *explicare*, bryde ud. Briðra upp bres,
epistolam referare, brække, aabne et forseglet
Brev. Briðraz til ríkis, *regnum vi acqui-
rere, tilkæmpe*, tilvinge sig den overste Magt,
Ræjseringen. Briðraz undan valldi eins,
cripere se ex potestate alicujus, rive sig und
Magt løs fra ens Overherredømme. Briðraz
hytir, *laborem & curam in se suscipere*, påtage
sig Arbejde og Omfjorg for noget. Briðra
upp ropn sin, *ad arma concurrere*, gribe til
Vaaben, bevæbne sig. Hér brýtr á, *hic
scopulum indicat astus*, her brander det paa
en Skjær af og til. *metaph.* løser pericu-
lum, her er en skjult Fare. Fyran brystir,
serpit & penetrat oleum, Fildtepletten (i Klæ-
der) gríber om sig.

Bræði, *f. ira, exandescenzia*, opfarende Vrede,

Hidsighed. *pr. præcipitantia*. Overkølelse, Ubes-
tanssamhed. á bráðr.

Bræði (at bræða), *liquefacere*, smelter. 2) pi-
care *tilinise*, smører (især med Bøg og Tjære).
Bræða málm, *fundere v. cogere metalla*,
smelte Metal.

Bræðingr, *m. liquamen*, Fidt, Smørelse.

Brædra-börn, *n. pl. patruces*, Sødskendebørn,
v. af to Brødre.

Brædra-datur, *patruces sorores*, Brødre søstre,
v. Døttre af en eller flere Brødre.

Brædra-konur, *cinatæres, laurices*, to gifte Kon-
ner, hvoraf hver har sin Brøder; *ir.* flere
Koner som en Mand's flere Brødre ere gifte
med.

Brædraslag, *n. fraternitas, sodalitas*, Brødraskab.

Brædra synir, *patruces fratres*, Sødskendebørn,
v. Sønner af to eller flere Brødre.

Brædrúngar, *m. pl. consobrini*, Sødskendebørn.

Bræðsla, *f. fusio*, Besmørelse (særlig med
Bøg). 2) *liquamen*, Smeltning, Støbning.

Bræðir, *m. pl. fratres*, Brødre, v. bróðir.

Brækia, *f. pinguedo rancida*, harst, ilde lugtende
Fidt (som Tran &c.)

Brækiulygt, *f. rancor, odor rancoris*, Stank af
harste Fedevarer (især naar de smeltes).

Brækur, *f. pl. bracca*, Buxer (sædvanlig: et
Par Buxer), v. brók.

Bræla, *f. fumus fatidus, crassus*, en stærk; *ir.*
stinkende Røg.

Bræla (at bræla), *fumum excisare*, gjør Røg,

antænder stærk rygende Materie. 2) *fumo enecare*, dræber kvaler med Røg.

Bú, *n. rus*, Landet, et Landsted (i Modsatning af en Stad); *is.* et Underbrug hvorpaa dog bestandig holdes Folk (i Modsatning af den Gaard Eseren selv driver eller opholder sig paa), *al. útbú*. Heima skal heft ala, enn hund á bui, *equus domi, rure canis alatur*, Heste skulde man føre hjemme, Hunde derimod paa Landet (eller paa et Underbrug).

Bú, *n. res familiaris*, samtlige de Ting som høre til en Husholdning, som Besætning, Bøv have, *ic.* 2) *russicatus*, en Husholdning paa Landet, et Landbrug. Hann reisti bú, *rusticarum exorsus est*, han begyndte landlig Husholdning; *is.* han satte Bo.

Bú, *pecora, sed proprie & specialiter armenta, boves, vacca*, den til et Landbrug hørende Besætning af Kreature, som Heste, Køer og Stude, Gaar, Geder (hvor disse have), *ic.* Peir hiuggu þegar búid, *armenta statim mactaverunt*, strax slagtede de alt Kvæget.

Búa, *f. vicina*, en Naboerste.

Bua-l Buu-börn-fé-hundar, *vicinorum liberi, pecora, canes*, Naboernes Børn, Køer, Hunde.

Búa-lag, *n. taxa communis*, almindelig Landboer-takst.

Búa-l, Báu-menn, *m. pl. advena ex vicinia*, Fremmede af Nabolauget.

Búa-steinar, *m. pl. saxa, ubi genios habitare credidit antiquitas*, Klipper eller store Steene som Oldtiden troede bibeode af Xander.

Bú, *n. ovarium editum cyclopterum*, Birens (enslags Fiske) Læg.

Búandi, *m. (contracté; Bóndi)*, *colon foco utitur proprio*, en Bondemand se sin egen Husholdning.

Bú-bóndi, *m. polybures*, en som driver Landbrug.

Bú-bætur, *m. incrementum rei familiaris*, som gjør Husholdningsagerne drøje. *etiam mulieres coagulum vocant*, Løh, Kalvemaver *ic.*, hvormed Mælk ostes.

Búd, *f. taberna*, en Handelsboutik; *is.* en bod; *is.* en Kroe, og overhoved ethver stælle hvor Handel drives og der er ti en Duff eller Skjank for de Søgende udenfor. 2) *rugarium*, *is. tentoris* Hytte eller Telt oprejst til Ly eller for fremmede Tilføgende (saaledes værene, paa almindelige Forsamling o. s. v.)

Búdarmadr, *m. consubernalis*, som hvi Kratter i samme Telt, Fiskerhytte, Medlogerende.

Búdar-loka, *f. ostiarius, caupona*, en Kdrenge, *ic.* egentlig: den hvijs Væst til rette Tider at lufte og aabne D en Boutik, Skjankestue, o. s. v.

Búdar-tollr, *m. scavagium*, Betaling for i en for Tilføgende indretter Hyt Telt; *is.* en Kjendelse for Grunde Anledning af et paa hans Grund Tilholdsted af saadant Slags.

Bådar-vördr, *m. custos tentorii, etiam pro cane custode sumitur*, (Genit. vardar), Vagt ved Indgangen til en Bod, Dørvogter, *ic.* en Porthund.

Båm-vördr *v.* verdr, *m.* (verdar), *commensus militaris*, Proviant for Krigsfolk.

Bæddr, *f.* pera, *crumena*, en liden Pose som man bærer i Lommen, en Pengepung.

Bækr, *m.* pyxis, (vulgo: baukr), en liden Daas k. Bøsse.

Bólánger, *m.* poer, *rex*, *à regie quondam stirpi auctore celebri*, Budli, poetisk: en Konge (af Budli en berømt Stamfader til en Konge i Oldtiden.) 2) *strues lignorum, et Vedlast*, en Vedvæde. (*v.* Bolánger).

Bådu-nautr (pro Bådarnautr), *m.* *consubernalis*, *ter* samme som Bådarmadr, *see* ovenfor.

Búfing, *n.* *necessitates domesticae*, Nødvendigheder til en Husholdning.

Búfarir, *f.* *pl. migrario*, en Husholdnings Hensigten fra et Sted til et Andet paa Landet.

Búfasti, *rei domesticae alligatus*, bunden til et Sted paa Grund af der indrettet landlig Husholdning.

Búst, *n.* *pecora, pecudes*, Fa, *v.* Heste, Hornkvæg, Faar, Geder, *ic.* hørende til en landlig Husholdning.

Búferli, *n.* *v.* búfarir. At færa sig búferlum, *migrare, sedem mutare*, at flytte med sit Landbrug fra et Sted til et andet.

Búfár-hagar, *m.* *pl. pascua domestica*, Græde

gange som ligge til en Gaard (især de nærmeste.)

Bú-ferlei, *n.* *res & commensus domesticus*, Husholdningsfæder, (særlig Godevarer).

Bú-forstand, *n.* *prudens administratio rei familiaris, oeconomia*, Indsigt og Duellighed til at føre en Husholdning (især paa Landet, *v.* til at drive Landbrug fordelagtig).

Bú-fær, *ad rusticatum satis instructus*, som er istand til at sætte Bo; *ic.* at begynde eller føre Husholdning paa Landet.

Buga (at buga), *curvare, inflectere*, bøjer, krummer. 2) *superare, debilitare*, svækker, faaer Bugt med. Buga at einum, *gratificare alicui, comiter appellare*, vise Velvillighed (især imod en Fremmed; *ic.* give en Rejsende Godefriskning; *ic.* tiltale en venlig.

Bugadr, *fractus animo & corpore*, svækket (med Hensyn til Aands eller Legems Kræfter, eller Begge).

Bú-gardr, *m.* *pradium, rus*, en Bondegård, et Landsted hvortil der ligger Avl.

Bugda, *f.* *sinus, curvatura*, en Bugt, Krumning.

Bú-gögn, *n.* *pl. supellex rusticana*, Husholdningsredskaber (særlig de Arbejdsredskaber som fordrer til at drive Landbrug).

Bugnir, *m.* *clipeus*, (*à curvatura*), et liden Skjold.

Bugspiót, *n.* *embolum*, et Bugspryd (paa et Skib).

Bugt, *n. curvatura, sinus*, Bøjning, Krumning,
Bugt. 2) *inclinatio, genuflectio*, et Bukt,
Nis, Nejen.

Bugtan, *f. idem*, Nejen, Buxten.

Bugta (at bugta sig), *inclinare se*, bukke, nejer.

Bugr, *m. spira, diversiculum*, en Cirkelbue; *is.*
en cirkelformet Plads Periferie; *is.* et Stykke
af en Ring; *is.* en Afvei, Sidetour som fors
længer Vejen.

Bugr, *m. curvatura*, Bøjen, Krummen. 2)
inclinatio rei, retrocessio, Bending, Retning.
Görum brádann bug at því verki, *flectamus*
nos ilico ad istud opus peragendum, lader os
strax tage fat paa det Stykke Arbejde.

Bá-hagr, *qui instrumenta rustica fabricare potest,*
auxurgus, som kan forfærdige og istandsætte
Husgeraad, (især Landbrugs Redskaber).

Bá-hagr, *m. commodum rei familiaris*, Noget
som godt tjener, et til Gavn for en Hús-
holdning.

Bá-hölldr, *m. diligens paterfamilias, cui focus*
ardet igne, en duellig, dygtig Husbader; *is.*
en som har stort Landbrug og driver det godt.

Bá-hagindi, *n. pl. utilis domestica*, det samme
som bá-hagr.

Bái, *m. vicinus*, en Nabo, Grande.

Báinn, *paratus*, bered, færdig. 2) *vestitus*,
klædt, påklædt. 3) *maturus*, moden, fulds-
dannet. 4) *vulgo hodie, qui opus confecit*,
som er færdig med, har tilendebragt en
Eggsel. Hann quadt báian at beriaz strax,
ilico se paratum dixit, ad pralium, han sagde

Ag færdig til strax lat slaas. Peir
allir vel búanir, *omnes bene vestiti erant*
vare de godt klædte. Fuglinn er i
pulli marescunt v. maturi sunt, Fug-
moden, Ungerne ere fuldvorne.

Búkhlaup, *n. diarrhoea, profluvium alvi*, B
Diarrhe.

Búk-hvætil; *n. fagopyrum, helxine, frum*
faracenicum, Boghvede.

Búkhveiti-gríóna-gravtr, *m. Pisanarium*
pyri, v. fagostisici, Græs af Boghved

Búkarl, *m. colonus*, en Bonde som driver
brug.

Búkona, *f. colona*, en Bondefone, som
er gift med en búkarl, eller som har
brug.

Bucka (at bucka), *subigere, domare*, und-
ter, tvinger, bringer under Aaget.
vill alla beria og bucka, *omnes ferire*
bigere vult, han vil have Hals og Haan
alle.

Buckr, *m. caper*, en Gedebuk.

Buklari, *m. scutum convexum, pelta*, e
hulrundet bukket Skjold.

Búkmikill, *corpulentus, crassus*, legemsfø

Búksorg, *f. sollicitudo querendi vicus*, o
ven Vægstelighed for sit Udkomme,
sorg.

Búksterkr, *corpore foris, bajulus*, som ha
Legemsbygning.

Búkr, *m. truncus, corpus venter*, Leger
et Menneske eller Dyr uden Hoved, Ar

Jædder, Kropp, Skrog; *is.* naar Hovedet afleveret er borte; *is.* Underlivet, Bugen.

Bålus, *qui focum & familiam non habet*, som ingen Husholdning; *is.* inter Landbrug har. Bøldra (ac buldra), *blaterare*, pludrer, snakker uoverbevisende i et Bøl; *is.* buldrer, knager.

Buldr, *n. blateratus*, Pludren, Sladren; *is.* underjordist Bragen, Buldren.

Bålka (ac bålka), *zumere*, *angl.* to bulk, hoven, bliver tyk.

Bålkalagr, *crassus*, *angl.* bulky, tyk, flodsagtig.

Bålki, *m. compages mercium in navi mercatoria*,

Overskaden, den øverste Plan af den nedpakkede Ladning i et Kjøbmandsskib, 2: af den færdige Last. 2) *prouberantia*, *angl.* Bulk,

en Puffel, Bulk, stor Knude paa Legemet.

Bull, *n. confusio*, uordentlig Blandten. 2) *ebullitio*, sydende Raag (som i en Kjedel eller Gryde over Ilden.)

Bulla (ac bulla), *ebullire*, *bullire*, syder, er i Røg, bobler op. Bulla saman, *confundere*, mange, blande flere Ting uordentlig sammen. Bullar út, *ebullat*, det vælder ud (om en flydende Materie). Bullar upp, *ebullit*, det bobler op, koger over.

Bulla, *f. pistillum*, *rudicula*, en Rørnestang med Joden; *is.* en Støder i en Morter; *is.* et høert Redskab til at røre om med, som Røsteskæ, 2c.

Bullandi, *ebulliens*, sydende, kogende.

Bållda, *f. securis*, en Økse. 2) *ignis famina*,

en Jettelone. 3) *bucculenta famina*, et Frugtens timmer som har stor, udstående Mund.

Bållduleitr, *bucculentus*, bucco, en Plokkjævet, som har tykke, udstående grinte Ansigt.

Bullt, *n. motus creber*, idelig Bevægelse; *is.* Bølten, Drejen. 2) *larratus*, *susurro*, en sagte, snurrende Vråffen. Mær er um hult, *larrans mihi intestina*, Tarmene strige i mig; *is.* jeg faar ondt.

Bulla-fótr, *scaurus*, som har store, flodsede Fodblade og Ankeføder; *is.* vaad, smudsig om Benene.

Bulánger, *m. idem ac*, bolánger.

Båmadr, *m. rusticus*, *aeconomus*, en dygtig Landbruger; *is.* en som fører sin Husholdning paa fornuftig Maade, Husholder.

Båmanna-bækur, *georgica*, *libri aconomici*, Skrifter som handle om Landbrug; *is.* om fornuftig Husholdning, Husholdningsbøger.

Båmannlegr, *aeconomicus*, som seer ud til at være en dygtig Landbruger, eller fornuftig Husholdnings Bestyrer; *is.* som hører til et vel drevet Jordbrug eller god Husholdnings Bestyrelse, Husholderst.

Båmætr, *m. lacrimia*, Mad som laves af det en landlig Husholdning frembringer, især Mælkemad.

Båmark, *n. inciso in auribus pecudum qua dignoscatur possessor*, Ejendomsmærke indskåret i Ørene paa visse Husdyr, fornemmelig Faar, Geder, Heste, o. s. v., Bmærke.

Bumbr, *m. venter*, Bug, Vem; bumbr á tunnu, en Løndes udrydende Bidde fra hver af Enderne til Midtem. *v. Bamber.*

Bumbull er hönnam, *ventriculosus est*, han har Mavepine; *is.* han faar Kvalme.

Bumba, *f. tympanum*, en Tromme. Beria bumbu, *tympanum pulsare*, slaa paa Tromme.

Bumbullageri, *m. tympanista*, en Trommeslager.

Bumbmikill, *ventriosus*, tykbuget, storvomet.

Búmilla, *f. dispendium lactis, v. pecudum lacciarum*, det Uheld naar en Landmand mister noget af sit Mælkedyr.

Bumbl, *n. resonantia*, en hul Gjenlyd.

Bumla (at buma), *resonare*, give Gjenlyd. Bumblar i tununni, *sanna resonat*, (*sc. quando vacuus pulsatur*), Lønden giver Gjenlyd (naar der nemlig slaas paa en ledig Lønde.)

Buna (at buna) *scatere*, vælder, springer ud i en Due, (om flydende Materie, som gaar igjennem et snævert Hul.)

Buna, *f. scaturigo*, den Due en flydende Ting dannes naar den vælder ud igjennem en liiden Åbning.

Buna, *f. pes bovis v. urfi*, Ofse eller Bjørnesod.

Búnadr, *m. economia, rusticus*, en Husholdning, fornemmelig den hvorved Landbrug drives. 2) *ornatus v. instrumentus*, Samling af Ting hvormed noget skal belægges, Tilbehør. *v. bordbúnadr.*

Búnadar *v. búskapar-ár, annus economicus* holdnings-År, Leje-År (især om i paa Landet) fra Fardag til Fardag.

Búnadar bálkr, *m. rivulus juris de rebus*, den Hoveddel af en Lovbehandler om Personernes Forhold i de lte Stand, især Husbønders og Folks; *is.* et Originaldigt af Eggert i oversat af Magnusen under Titlen: det Rte Pandleynet.

Búneyrsla, *f. perceptio provenus pecuniarum* Tingens Benyttelse, Nøddelse, som en holdning paa Landet giver af sig.

Búneyrslu-skógr, *m. Silva cadua pro fono, &c.*, en Kratkov, hvor en Løvbugger til Julebrand, eller og til at blege og istandsætte smaa Husholdningskaber.

Bundinn, *ligatus, vincus*, bunden. rada, *oratio ligata*, bunden Tale, Bundinn i báda skó, *inver sacrum & (ubi ex altera parte moralis, altera necessitas cogit)*, som har ondt ved i (nemlig: naar der ere to Alternativer man gjerne enten snffede begge, eller af Delene.)

Búnga, *f. tumor, protuberantia*, en oval heid, Hævelse.

Búnga (at búnga), *protuberare*, sætter hvalvedannet Ujævnhed. Hér búng *protuberat*, her bliver det ujævn.

Búnings, *m. amicus*, Klædedragt; *ir.* det saumte som bûnadr. 2) *apparatus*, Tilberedelse.

Búnings-snid, *u. gestus iter apparantis*, Reises-tilberedelse.

Bûkstockar, *m. pl. compages stramina v. imum ppa navis*, Ladholt; *it.* Bjælkerne i et Skib.

Bûki, *m. congeries*, strues, en Dynge, Kist.

Bûkstocker, *m. tubus hydraulicus*, en Vand-rinde.

Bûppi, *m. vir fastuosus*, en opblæst, storagtig en.

Bur, *m. filius*, (alias burr, v. bûr), en Søn.

Bûr, *u. penurium, cella penuraria*, et Spises-kammer; útibûr, et enkeltstaaende Hus hvor Fødevarer glemmes; Gnægabûr, et Magazin.

Bûr, *f. toga rustica muliebris*, en sort Bønde-fruentimmerkappe eller Kjole, *al.* qvennhempa.

2) *filia, proles*, en Datter; *ir.* burur, Afkom af Mennesker i Almindelighed. Þaug áttu bûen og burur, grófu rætur og murur, *proli propagandæ & sustentandæ operam dedere*, de avlede Børn og fremdrog sit Afkom (saaledes sluttes undertiden mundelige Fortællinger om et Par Vætefolk fra Fortiden.

Bûrð, *n. pl. procuratio rusticatus & in spec. rei pecuariae*, Besørgelse af huslige Anliggender, især dem der angaa Fædrift, en landlig Husholdnings Beskyttelse.

Bûralegr, *agrestis, incomptus*, bondeagtig, plump.

Bûrárn, *u. rapina armentorum*, Røvan, v. Ran af Kreaturer eller Husholdningsager.

Bûraskapr, *m. rusticitas*, Plumpbed, Bøndeagtighed.

Burdr, *m. portatio*, Bæren, Køren. 2) *portus*, et Føster. 3) *nativitas*, Fødsel.

Burda-gódr, *robustus, vegerus*, som har mange Kræfter, v. til at bære, løfte, brydes *ic.*

Burdalauts, *invalidus*, som ingen Kræfter har.

Burdalkúll, *invalidus*, som har faa Kræfter til at løfte, bære, tage fat, *ic.*

Burdamadr, *fortis, robustus*, som har mange Kræfter (om et Menneske.)

Burdardagr, *m. dies natalis*, Fødselsdag.

Burdardags-veitla, *f. generalia, geusia*, Gæstebud, Høstidelighed, i Anledning af en Fødselsdag.

Burdarhestir, *equus cliellarius, onerarius*, en Kløvhest, v. som bærer, eller er stiftet til at bære Kløvaddel.

Burdermadr, *m. hajulus, gerulus*, en Drager, Sjover.

Burdis, *m. pl. genus, familia*, Slægt, Byrd, Væ. 2) *robur, vires*, Legeme kræfter, v. til at bære, o. s. v.

Burdugr, *generosus*, af høj Byrd. 2) *corpore erecto, excelsa*, som har et fordelagtigt Udvortes, *ut.* høj, velstabt og som fører en god Person.

Burgeys, *m. vulgo: magnus, ar proprie: civis gall. bourgeois*, efter sædvanlig Sprogbrug: en Stormand, Magnat, men egentlig: en Herre; *ir.* en før, anseelig Mand.

Burgeyslegr, *magnificus*, som har Udseende af en Stormand.

Búrilsna, *f. magnificencia rusticarum*, Overflødighed og smagfuld Prægt i en Bondehusboldning.

Búri, *m. rusticus*, en grov, plump Bonde.

Búri, *m. alias*, Búr-hvalr, *m. cerus dorso impeni, catodon, macrocephalus, vulgo caskelos*, en egen Art Hvalfiske (*physeter macrocephalus*, Linn. Syst. nat. 107).

Buris, *m. santerna, chysacolla facrisia*, Dorræs.

Burkni, *m. filix, polypodium*, Dregne, Engelsøde (en Markurt; forveksles undertiden med Rosentrød *rhodica rosen*).

Búrkona, *f. proma, conda*, det Fruentimmer i en landlig Husholdning som fra Spisestuen uddeler Madportioner til Folkene.

Burn, *f. rhodiola, radix rosen, alias* Burnirót, Rosenrød.

Burstaug, *f. hasta equestris*, en jernspidset og jernbeklædt Stang, som Hestfolkene, efter de Gamles Bevæbningsmaade, førte som det fornemste Væben.

Burt l. Brat, *inde, abhinc*, (v. brott, bratt), bort, herfra.

Burt-reid, *f. decursio ludicra, ludus equestris eroianus (v. eurniment)*, den Leg eller Øvelse hos de Gamle, da man parvis kjempede til Hest, Turnering.

Burt-skúfa (at) burt-skúfa, *rejicere, abjicere*, borte kaste, forstøder.

Busalegr, *obtusus, is. incomus*, fløvegg stumpet (om Skærsædskaber); *is. p*

Busi, *m. culter obrusus*, en liden, stump fløve Kniv.

Búsfiar, *f. pl. commercia aconomica, vic officia musua*, Landboernes gjenfældige tjenstagtigheder, Villigheder.

Buska, *f. mulier extorris, in exilio impr*, en Landstrygeresse, omløbende Fruentim

Buska (at buska), *verrevre, scopis purgare is. roder omkring*.

Búskapr, *m. ruratio, rusticatus*, Landboldning.

Búskióla, *f. mulcrata, mulcrata*, en Mellem Vandspand, *ic*.

Búskilpr, l. Búskilmt, *f. expense acor* Husholdningsudgifter. A. hafdi b mikla, enn upptak lítid, A. multas ex ar provencum parvum habuit, A. satte de) meget paa sin Husholdning (sic) saamen høstede liden Fordel.

Búsker, *m. virgulum, rubus*, en Ribbuskrinet *conzori, densi. angl. bush, germ. stivt, brusende Haar*. Sá kénist si skógi, sem hrædiz hvern búskinn, omnia impervia, den kommer tilde ud ven som angstes for hver en Duff, den somme, angstelige, møder alle vegne i ligheder.

Buski, *m. idem, is. scopæ*, det samme som *is. en Støve eller Heje kost*. Hann

I buskenn, in larebras se recepit, han gik
der uden at nogen vidste hvorhen.

Bull, n. commotio, tumultus, Tumlen (især et
kommande Dyr's Pladsen i Vandet.)

Bulla (er bulla), commovere, turbare, n. to
bulle, tumler, gjør Støj og Alarm (Pladst
i Vandet.)

Bulsa, f. navigiolum amplum, angl. Buls, en
Dram, ic. búlsur, et Par vide, grove Støv-
ler, Vandstøvler.

Bulsa, f. mulier carnosia, crassa, et kjædrigt, fedt
Græntimmer.

Bulsa-leifar, f. pl. non percepti fructus villica-
tionis, Levinger af det en landlig Hushold-
ning har givet af sig.

Bulsa-bú, n. pecuaria boum, Bø, Kvæg, Kreat-
turer hørende til et Landbrug.

Bulsa-búhlutir, m. pl. supellex rei pecuaria, Bo-
have, Husgeraad, især de Redskaber som hø-
re til Høavl og Fædrift.

Bulsa-gagn, n. idem, det samme som búls-bú-
hlutir. Búgögn, n. pl. idem, ligesaa.

Bulst, f. pinna, fastigium domus, Tagspidsen paa
en Husegavl, eller Yderdør.

Bulstadr, v. Bólstadr.

Bulsa (at bulsa), sevis verrere, børster.

Bulstang, n. sollicitudo domestica, molestia rusti-
cationis, Husholdningsbekymringer.

Bulsti, m. pexicillus, pecten setaceus, en Børste.

Bulstinn, corpore quadrato, tyk, firkaaren.

Bulstilla, f. procuratio rei domestica, virksom

Drift af et Bondebrug paa Landet, Hus-
holdnings System.

Bulstilla-madr, m. sollicitus aconomus, en Herde-
som Landbo, Gaardbruger.

Bulstilla-kona, f. sollicita, en Kone som godt
passer sin Husholdning, ic. driver selv et
Landbrug med stor Flid.

Búta (at búta), truncare, amputare, skjærer
tvært over, i Stumper (som tyke Tommer,
ic.)

Bútaadr, truncatus, skæren i Stykker tvært over.

Bútaúgr, m. gadus non explanatus, teres suspen-
sus exsicandus, smaa Tørst, som efter at Jnds
voldene ere tagne af den, hænges op uden
at stikkes.

Bútr, m. truncus, en tværtastkaaren Stump
(især af Træ) angl. Butt.

Búverlk, n. quotidiana administratio lacticiano-
rum, v. pecuaria villatica, de daglige Øns-
ler ved Melkens Behandling i en Hushold-
ning hvor Landbrug og Fædrift er Hoved-
sagen.

Buxna-streng, m. fimbria braccarum, en Buxer-
linning.

Buxur, f. pl. bracca, subligar, Buxer. Hann
er nú á buxunum, jam virum se prastat,
2: non est effeminatus, quia olim mulier brac-
cata damnas erat judicii, han har nu faaet
Buxerne paa; han synes at føle sig.

Bý (bió, hefi búid, at bú), habitare, incolere,
boer, have Ophold. 2) parare adornare,
tilbereder, udruster, oppynter. 3) rusticare,

fører landlig Husboldning. Búa at einhvörju, *uti, v. frui aliqua re*, bruge, benytte en Ting. Búa vel at einhverjum, *bene tractare*, utruffe, *is.* behandle, pleje en omhyggelig. Þ. býr hönum í skapi, *in inimicis illi habet*, det har han i Tanterne. Þ. býr undir nidri hía hönum, *idem*, hans skjulte Hensigt (Tanke) er. Búa til bords, *triclinia sternere*, rette an, : lave til, dække Bord o. s. v. hvor der skal spises. Búa við hardann kost, *agere vitam producere*, have smalt Læring, *is.* lide Nød, have ublidstjebne. Hann býr vel, *laura est in re familiarum*, hans Husboldning gaar godt. Hann býr yfir hreckjum, *nequam est*, det er en Skuff; han pønser paa Skjelskytter.

Býd (baud hefi bodit, at bióða), *invitare*, indbyder. 2) *offerre*, tilbyder. 3) *jubere*, befaler. Bióða til brullups, *ad nuptias invitare*, bede til Bryllup. Bióða kost á, *optionem offerre*, tilbyde et Vilkaar, : antage under Betingelse. Bióða út lidi, *delectum jubere militem*, udskrive Mandskab til Krig. Bióða ójöfnud, *iniquiter procedere*, vise Ubillighed. Bióða kúgan, *f. minus adhibere*, bruge Truffer. Hönum baud við, *nauceam excitavit*, han havde Modbydelighed for. 2) *animus illi mala præsagire*, han anede at noget ondt vilde paafølge.

Byda, *f. vas superne adstrictum*, et Rar som fra Bunden op ad bliver smalttere.

Bydna, *f. idem (v. Bodn)*, det samme.

Bygd, *f. districtus terra habitata*, et Landstrækning, Bygd, Bygdelaug.

Bygdarlag, *n. idem*, det samme. 2) *qualitas habitationis & incolarum*, laugets Beskaffenhed.

Bygdarleyfi, *n. jus rusticatus*, Tilade Retighed til at nedsatte sig, *is.* til en Gaard og opdyrke den til Høavl.

Bygdaleygr, *in vicinia uorus*, bekendt i den.

Bygg, *n. hordeum*, Hvg.

Byggbraud, *n. panis hordeaceus*, Brød med.

Bygdr, *locatus*, udlejet, bortlejet, 2) *atus*, beboet.

Byggi (at byggja), *edificare, struere*, byg 2) *inhabitare*, Beboet. 3) *locare*, lejer ud.

Bygg-gríón, *n. pl. præsana hordei*, Byggilegr, *habitabilis*, beboelig.

Bygginn, *sibi sufficiens & confidens*, som forudse Tingenes Gang, ved at undg. legenhed; *vulgo*: ihygginn.

Byggíng, *f. edificatio*, Opbyggelse, en nings Opførelse. 2) *locatio*, Leje, U Byggíngarbréf, *n. instrumentum locationis*, Skærbrev, Bygselsbrev.

Byggíngar-rád, *n. jus elocandi*, Bygselre til at bortfæste en Gaard.

Byggíngarmadr, *m. locator*, den som by til at udleje (især Jord.)

Byggings-meistari, *m. architectus*, en Bygmeister.

Bygg-miðls-grauntr, *m. hordearium*, Bygmølsgrød.

Byckia, *f. canis domestica, canicula, alias bickia*, en Hund som før en eller anden Nytte hos led i et Hus, *is.* en uduelig Hest.

Býla, *f. securis*, en Økse.

Býla, *f. telum*, et Rastegear, som Epyd, Pil, *is.* 2) *securis*, en Økse.

Bylárini, *m. mulier bucculenta, deformis* (à bulda & rani, *gs.* buldu-rani), et grimt, stormunt det Hæventimmer.

Byl (buldi, hest bulid, at bylia) *resonare*, give høi og hul Lyd, stralder, *is.* gjenlyder. Her hylr á húsum, *hic domus resonant*, her staar det paa Husene: i Storm, Regn, o. s. v. Bylr i holtinu, *glabresum remugit*, det stralder i den bare, stenede Høj. Bylr undir, *concava reboant*, Hulsheden under neden giver Gjenlyd.

Bylgia, *f. fluctus, unda*, en Bølge.

Bylgiumikill flór, *mare fluctuosum*, hvor der gaar høi og store Bølger.

Bylgiumikill madr, *vir veste sinuosa*, en som gaar prægtig klædt, har storagtige Lader. Bylgiumikil för, *vestes sinueas*, vide foldede Klæder.

Bylgjóttr, *fluctuosus, undosus*, Bølget.

Býli, *n. habitaculum*, en Bopæl, et Brug: en Gaards eller Hus-mandsplads paa Landet.

Bý-lifi, *n. vita urbana*, Bylevnet: den sædvanlige Levemaade i Stederne. 2) *vita mollis*, Udsavelsler.

Býll, *habitus, habitus*. 2) *habibilis*, beboelig. Par var þraung-býlt, og margbýlt, *ibi erat arcta & perfrequens habitatio*, der var stærkt og tæt beboet.

Bylia-vedr, *n. ventus per valles sevens*, Rastvinde.

Bylta, *f. lapsus*, et Fald.

Bylti (at bylta), *volutare*, vælte om.

Byltíng, *f. eversio*, Væltet, Omvæltning.

Byltr, *revolutus*, omvæltet. Hönnum vard bylt við, *obstupuit*, han fludsede, blev forbauset.

Bylr, *m. circius, turbo, ecnephas*, en Rastvind, *is.* en Hvirvelvind, *is.* et stærkt Snefald eller Regn med stormende Veste.

Býr, *m. urbs*, en By (som har sin egen Jurisdiktion) en Ridssted. Býar-lög, *leges urbanae*, Bylove, Ridsstedret. Býar-réttr, *jur municipii*, Bytingeret.

Byrda, *f. repositorium, arca*, en Lade (à bord) *is.* Bylder eller Skab at sætte fra sig i.

Byrdar-öl, *f. aerumna*, en Hem eller Line (med en Trænaal ved den ene og et fladt Stykke Træ ved den anden Ende) hvorpaa Fiskerne trække en Del af deres Fangst.

Byrði, *f. onus, pondus*, en Byrde, Last.

Byrði (at byrða), *tabulata navis coarpare*, sammenføjer Planterne i et Skib som staar i Bygning, nemlig, det øverste Lags nederste

Rant over eller uden paa det nederste Lags øverste Rant.

Byrdi, *n. unus circulus tabulatorum, in structura navis*, et Lag Planke rundt om i et Skib man er ved at bygge.

Byrding, *m. navis oneraria, cum adscititiis tabularis ab utroque latere, et Fragtfartøj, Kofs færdskib, Transportskib*, bygget paa den Maade at Plankeernes Ranter nægtes uden paa hinanden.

Byrgdir, *f. pl. facultates, Formue, Gods, Forsaad* (især af Nødvendigheder). 2) *spec. victualia, Godvarer*.

Byrgi (at byrgia), *abcondere, occludere, skjule*, hylle til.

Byrging, *f. abconso, Tilbakkelse, Skjulen*.

Byrgi, *n. sepium ovarium, cohors*, en liden omsgjærdet Plads, Fjeld, Sti, til Kvæg og Gaar. v. fiærbyrgi.

Byrgi, *n. pomeria*, den ledige Plads nærmest ved Voldene hvor ej maa bygges; *is. Voldene selv, eller Murene*. 2) *urbs*, en By omgivet med Mure eller Volde. v. forbyrgi.

Byrgi (at byrgia), *necessaria subministrare*, Raffer Nødvendighedsvarer. Eg skal byrgia hann at nockru, *aliquid necessarium illi subministrabo*, nogle Nødvendighedsartikler (eller og en) skal jeg hjælpe ham med.

Byrgilegr, *de cuius rebus bene sperandum quod sufficiens*, som lader til at være, eller man kan haabe at blive forsynet med alt det

Nødvendige. Paaen af þótti ráð byrgilegra, *exinde melius de ejus se sperabatur*, fra den Tid (derefter) hans Forsatning bedre, *is. hans Foreder fornuftigere*.

Byrgin, *zusus, nullius rei indigus*, godt som intet mangler, *is. sikker. v. bor*. Byrg, *idem*, det samme.

Byrg, *m. confidencia sui, Selvtillid*, (paa sig selv. Hann býdr byrginn, *densiam præ se fert l. multum sibi a*. Han stoler paa sig selv, indbilder sig Del om sig selv.

Byria (at byria) *incipere, ordiri*, begynd Byriadr hlutr, *incepsum, et paabegyndt* tagende.

Byrian, *f. ortus, inisium*, Begyndelse. Paddyriar, *dece*, det bær, sommer.

Býti, *n. prada, Bytte, Krigsbytte* (tilfø: penge). 2) *commutatio, Bytte, Omby*.

Býti (at býta), *commutare, bytter, tuff spargere, dare, distribuere, uddeler, gi*.

Bytna (at bytna), *fundum tangere*, naar tilbunds, rører Bunden, *alias* Pad bytnar á þér, *in te recidit*, tilfæ du Skjlden. einbytna — tvibytna, er med en Bund — to Bunde. at tunnu, at sætte Bunden i en Tonde. Bytta, *f. fistula, sinus, urna*, en Bøtte Kar.

Byttu-austr, *m. ubi fistulis exhaustur a rina ex navi*, Fartøjets Døning paa

risse (=: Vandets Udstrælfse) med Bøtter eller store Døsekar.

Bædi-og, *tum-cum, et-et*, Baaede og; saavel som. Bædi menn-og málleysingar, & *homines & brua*, saavel Menneſker ſom Umaalende =: Dyr.

Bægi (at bægis), *molestare*, gjøre Afbræk, forarsage Ulejlighed eller en liden Skade.

Bægi-ſótt, *m. pes retorsus*, det Ben hvorpaa man halter, fordrejet Fod.

Bægir, *m. pl. ambo armi pecudum, hodie* Bógar olim *ſingul.* Bægir, bægis, bægi — begge Bøve paa Kvæg eller Dyr (hed tilførn baaede i *Sing.* og *Plur.* bægir, men nu i *Sing.* bógr i *Plur.* bógar).

Bægis (at bægiaz til við einn) *molestiam alicui creare, proprie: lacerto trudere*, forarsager Besværighed, Afbræk, Skade (egentlig: støder en frem eller tilside med Armen).

Bækill, *m. luxatus*, en hvis Haaud, Fod ic. er gaaet af Led, eller er bleven forvret, vel ogsaa ſom har lidt Benbrud, og ſom eſter at være løgt beholder en vansirende Knude eller Skjævhed paa det beſkadigede Lem.

Bæklaðr, *idem*, det ſamme.

Bækla (at bækla), *luxare*, læger Forvridelse eller Benbrud, ſaaledes at Beſkadigelsen eſterlader Knude eller Skjævhed, *ir.* forvriet, fordrejer et Ben.

R 2

Bæklaan, *f. luxatio*, en ſig Helbredelse eller Forvridning.

Bæklingr, *m. libellus*, en lille Bog. á bók.

Bæli, *n. lustrum ferarum*, vilde Dyr's Hule, Dyrteſte. 2) *spelunca hominum exterrum, v. laevonum*, Klippehule hvor Røvere eller Fredløſe opholde ſig, Røverkule. á ból.

Bælaz (at bælaz um), *mansiones, prædia vel lectus sibi disponere*, udſer, bereder mig, *ir.* indtager et Sted at ligge paa, *ir. et* Opholdets ſted, Gaard eller Gaardſpart at bo paa. Þeir mágar ſkylldu bælaz um þar nýðra, *affines illi prædia ad boream sibi quisque sumeret*, Svogrene ſulle der nord paa (= i den nordlige Del af Landet) ſtaffe ſig Gaarde at bo paa.

Bæli (at bæla), *pecudes ad recubandum cogere*, lader Fæet (= Kvæg eller Faar) lægge ſig, =: paſſer paa til det har lagt ſig. Bæla niðr, *deprimere, demoliri*, trykker ned ved at lægge mig paa.

Bæn, *f. precatio*, en Bøn.

Bæna-halld, *n. supplicationes*, Andagts Hvelfe, Bøns-Holdelse.

Bænadagr, *m. supplicatio solennis, dies supplicatio-num*, en almindelig Bededag.

Bæna-ákall, *n. invocatio*, Gudsaaſkaldelse.

Bænagiörð, *f. v. Bæna-halld*.

Bæna, *exorabilis*, god at ſaa Bøn med, =: ſom gjerne bønſører. Góðr bæna, *idem*, det ſamme. Sé þér Gud ſo bæna, á dóms degi, ſem þú ert mér nú bæna, *ita sit tibi*

exorabilis deus in die iudicii, ut tu nunc à me exorari parieris, gid Gud saaledes vill bønføre Dig paa den yderste Dag, som Du nu bønfører mig, (egentl. *Gen. pl. absolutus*.)

Bæna-stadr, *m. locus orandi*, Sted til Andagtsøvelse, Bedested.

Bæna-stadr, *m. advocatio, exoratio*, Naakalbelse, Bøn, is. Forbøn. Fyrir hanns bænaftad, *ejus precario*, formedelt hans Forbøn.

Bænda-bygd, *f. rus*, Landet, Vøigden, en Landsstrækning behoet af Jordbrugere.

Bænda-býli, *m. pradium*, et Bøndbrug, : Gaard eller Gaardépart.

Bænda-búnadr, *m. rusticatus, rursio*, Landbøddist, landlig Husboldning, Næring af Landbrug. 2) *vestitus rusticus*, Bøndedragt.

Bænda-líf, *m. vita rustica*, Bøndelevenet, Landboers Levemaade.

Bænda-kyrkiu-prestr, *plebanus*, en Landebyprest, Sogneprest i et Kald paa Landet.

Bænheyri (at bænheyra), *exaudire*, bønføre.

Bænheyra, *f. exaudisio*, Bønførelse.

Bænhús, Bænahús, *m. sacellum, oratorium*, et Kapel, Bedehus.

Bæninn, *pesituriens*, som ofte, idelig har et eller andet at bede om.

Bænrakinn, *devorus, qui vacat precationi*, som flittig beder til Gud, ofte forretter sin Andagt.

Bænrakni, *f. precandi assiduitas*, flittighed i Bønnen (neml. til Gud).

Bænraktarlaus, *negligens precum*, som aldrig beder til Gud eller forretter sin Andagt.

Bær, *m. villa pradium*, en Gaard paa Bøndegaard. 2) *urbs alias Býr*, en Stad. Bæ frá bæ, *vicatim, per omnes* fra Gaard til Gaard (: paa Landet).

Bæra-bragr, *m. mores domestici*, Stif og i et Hus, huslige Sæd.

Bæra-bót, *f. optimus domesticorum*, en sem gjerne leder Alting til det Bæst Hus eller Familie.

Bæardyr, *f. pl. fores primariae*, Hovedindgang til en Gaard paa Landet.

Bæra-for, *f. collicia anararia*, en Rente (gik fra en Gaards Hovedindgang) hvori al lighed fastes til at rinde bort, Rende.

Bærahlad, *n. aica, stratum domus parva* ledig Plads foran bæardyrnar.

Bærahurð, *f. antica*, den yderste Dør Bøndegaards Hovedindgang.

Bæarmenn, *m. pl. cives urbani*, Borger i. Indvaanerne i en Stad. 2) *dei* Husets Folk paa en Bøndegaard.

Bæra-prýði, *v. Bæra-skömm, decus v. a domus*, sand Prydelse, Skam i et Hus og Familie.

Bæra-stiett, *f. pulvinus anararius*, Fortøge med Husene paa Bøndegaarde, fornen de som ligge fra Hovedindgangen.

Bæra-vinna, *f. opus domesticum*, huslige.

Bæra-pil, *m. frontispicium, antipagmenza*, befæstningen omkring Hovedindgang en Bøndegaard.

Bær, *tolerabilis, ferendus*, taalelig, som f.

ret. 1) *pregnans*, frugtfuld, drægtig, som bærer (neml. Foster.) Barnbær kona, *mulier matura viro*, et modent, giftesærdigt fruentimmer. 2) *uterum gestans*, et frugtsammeligt fruentimmer. Bær kye, *forda*, m. Roe som er med Kalv. Bær byrði, *f. mirabile ovis*, en Dyrd som kan bæres.

Bær, *capax*, Ristet til, istand til. Þú ert bær at ráða þínu, *in iuris capax es*, penes te est *procuratio rerum tuarum*, du kan best, þor Ræt til at raade over dine Ting.

Bærligr, *tolerabilis*, taalelig.

Bæri (at bæra), *movere*, rører. Hann bæric ekki á sér, *nilhil movet se*, han rører sig ikke.

Bærligr, *m. v. Berlingr*.

Bæli (at bæsa), *bavem ad praepe ducere* (á bás), læt Hornfugl hver til sin Baas (Fold, Sti) i Kofstalden.

Bælingr, *m. gladius (quia reconditus servatur)*, m. Kaarde, Sabel.

Bælingr, *m. extorris maris filius genitus ex parte maris insoni*, Son af en forskudt Kone avlet udenfor Ægtekab. á bás, *secus rupium*, *cum talibus conveniendi facultas demi excisa sit*,

Bæti (at bæta), *multam solvere*, erlægger en Pengebod. 2) *reparare*, istandsætter (noget

som var beskadiget.) Bæta fyrir, *multam solvere, expiare*, at bøde, affone med Pengebøder. Bæta skadann, *damnum prestare*, erstatte Skaden. Bæta ráð sitt, *ad meliorem frugem redire vitam emendare*, forbedre sin Opførsel. Bæta fót, *subsistere, refarcire*, lappe Skader. Bæta við, *addere*, lægge til. Bæta ofaná, *superinducere*, der ovenpaa at. Bæta mann, *multam pro homicidio solvere*, bøde for Mandsdrab, svare Mandebod.

Bæti-sláki, *m. excusatio*, Undskyldning. Hera í bæti-slákann, *vanis excusationibus uri*, unde Skyld med at (især naar Undskyldningen ikke er tilstrækkelig.)

Bættir, *refartus, compensatus*, erstattet, bødet. 2) *pannosus*, lappet. Fyri laungu er mædurinn bættir, *viri istius cades dudum expiata est multa pecuniaria*, den Mands Drab er for længe siden affonet med Pengebøder, Mandebod.

Bætur, *f. pl. multa pecuniaria*, Bøder, Pengesbøder.

Bæxl, *v. Bæxli, n. pinna pectorales balnearum, et plurium maris & terra maximarum belluarum armi*, Brystspæner eller Bove paa Hvalsfiske og de største vilde Dyr, neml. af bægir, *v. búgr*, en Bøve.

C.

Littera C, olim & K sedem reciprocavere, at e jam fere superflua nobis est, nisi cum k geminatur, quando e prioris vicem implet. Exotica etiam voces hodie k pro e admittunt, quando civitate apud nos donantur, at quando e latinis, cum sibilo profertur, nobis simpliciter cedit loco. Sic: katekismus, kontrakt, kúrant, klíma, seremonía, sitazía. Syprianus, Sýrus.

Boogstavet C brugtes i Oldtiden vekselsvi K, men nu er e næsten overflødig h undtagen hvor Lyden af k fordobles, sættes foran k. Fremmede Ord tage i vore Tider k istedet for e naar de o i vort Sprog, men hvor det latinske tales med hvælende Lyd, der ombytte med enkelt s. Saaledes: katekismus, trakt, kúrant, klíma, seremonía, s Syprianus, Sýrus.

D.

Dá, particula prepositiva, quando eximium & admirabile quid significamur unde multa composita, Forstavelse, hvorved Betydningen af nogle Tillægsord og Blied forstærkes.

Dá, n. deliquium animi, Daanelse, Afmagt. Hann ligger i dáí, deliquium patitur, han er bendaanet.

Dád, f. virtus, viruositas, adel Daad, persons lig Dueltighed. 2) robur, Styrke. At drýgia dád, virtutem exercere, at vise Dueltighed, udføre en Daad. Dáda-madr, homo frugi, et godt og dueligt Menneske.

Dádlaus, cassus virtute animi & corporis, uden Ejsels og Legems Styrke, ussel.

Dádleyfi, n. abjectio animi, athymia, Møde og Kraftløshed.

Dádleyfingr, m. homo nauci, et Drog, ligt Menneske, Usling.

Dadra (at dadra), cevere, logre. Hand dadrar róunni, canis cevet, cauda blai. Humlen logrer, vimser med Halm.

Dadr, n. blanditia canum, Fogren.

Dáfallegr, perelegans, ret smuk.

Dáfallega, perhelle, ret smuk.

Dáfindisleggr, multum blandiens, meget v

Dafna (at dafna) crescere, incrementum / corpus facere, trives.

Dáfridr, pulcherrimus, ret Pion af Udse

Dagan, f. diluculum (alias: Dögun), Da

Dagar, diefcir, illucefcir, det dages. Pá uppi, diluculum illos intercepit, Dag overrumplede dem. Nátt-tröllid dagad

*irnum lux interceptis & evanescere juxta ethnicorum delirio) ob-
trefieri fecit, Dagelyset overt
strolcen (efter Overtroen stulde
Erolde forgaa eller blive til en
aar de ikke vare i deres Hjelbs
derfordiſte Boliger inden Da-*
1.)

*iputus dierum, Dageregister, For-
viffe Dage.*

*ycsalopia, Dagblindhed, Syn af
hed at det let blandes ved et
e skarpest ved et svagt Lys.*

ium, ephemeris, Dagbog.

*n. pl. obtreccatio, Dagtaalelse.
Fordomme.*

*a, mores, den Maade hvorpaa
plejer at omgaaes Andre. 2)*

*en Dags Løb. Peir skyldu
og nått-fari, iter ipsis erat per-
m inzerdiu quam noctu, de stul-
Reisen Nat og Dag.*

*, bene moratus, in conversatione
estus, sagtnodig, blid i daglig*

r unius diei, en Dags Rejse.

*fica, pugio. angl. dagger, Gall.
igert, Dolk.*

*ius, som vedvarer en Dag over.
finem usque diei, den Dag til*

ac, dagferd. R.

Daglengis, idem.

*Daglaun, n. pl. premium pro labore diurno,
merces diurna, Dagløn, Dagleje.*

*Daglauna-madr, mercenarius cotidianus, Dags
lønner, Daglejer.*

Daglegr, quotidianus, daglig.

*Daglegra, cotidie, dagligen, den ene Dag efter
den anden. Daglegra dags, saepius per diem,
in singulos dies, daglig Dags.*

*Dag-mål, n. pl. octava diei naturalis, (sive
tritorium, nobis eykt v. infra) Kloffen 9 om
Førmiddagen.*

Dagódr, perbonus, ret god.

*Dagsanno, luce clarius l. certius, soleklart, ty-
deligt.*

*Dagsannr, evidens, instar lucis meridiana, sole-
klar.*

*Dags-auki, m. luna l. aurora borealis splendor
vespertinus, Dagsførgælle, d. e. klar Aften-
røde eller Maanekken efter Solens Nedgang.*

Dags-birta, f. lux diurna, Dagens Lys.

Dags-brún, f. primum diluculum, DagKlar.

Dags-biarmi, m. idem.

Dags-liós, n. v. dagshirta.

*Dagsferr, n. occusus diei, DagKjærets Forsvins
delse, om Aftenen.*

*Dagsferr er, dies occidit, DagKjæret er borte af
Himmelen.*

*Dagsfigling, f. navigatio unius diei, en Dags
Sejlad. R.*

*Dags-frestr, m. unius diei dilatio, mora diurna,
en Dags Frist, Opsættelse.*

Dag-slátta, *f. iugerum, opus diurnum famiseii*, et Styffe dyrtet Græsmarl (i Almindelighed paa 8100 □ Ales, hvilket da kaldes eyris-völir) som en Høstetkari skulde faa afflaet paa en Dag; 2) et saadant Dagsarbejde.

Dagsláttumadr, *m. famisea, messor diurnus*, Høstetkari der kan forrette sligt Dagsarbejde.

Dag-skiarna *f. lucifer, phosphorus*, Morgenskjærnen (Planeten Venus.)

Dagstund, *f. hora diei*, en Elmetid om Dagen. 2) *tempus diurnum*, en Tid paa Dagen.

Dag-stædr, *consinus*, som vedvarer flere Dage efter hinanden.

Dags-verk, *n. unius diei opus, pensum diurnum*, en Dags Arbejde.

Dagveliari, *m. astrologus, dierum observator*, Dagvelger.

Dagverdr, *m. prandium*, Morgenmad, Datre, Frokost.

Dagverdar-mál, *n. tempus prandii (olim sape Dögurdar-mál)*, sædvanlig Tid at spise Morsgenmad.

Dagr, *m. dies, lux*, en Dag; Dagens Lys. Dögum saman, *consecutis diebus*, i flere Dage naaibrudt. Þá settiz dagr, er þeir höfdu rofid virkid, *occidit dies quando sepimentum demoliti erant*, Dagstjæret forsvandt just som de havde faaet glennembrudt (eller havde faaet en Åbning anbragt i) Skjolden. Ecki her allt uppá einn daginn, *sero Jupiter di- pheram inspexit*, Rom blev ej bygt paa en

Dag. Nú er komid undir dag, *dies appa- ruit*, det er allerede henimod Dagbræfningen. Það kom á daginn fyrir hann, *hoc illi san- dem accedit*, det skulde da ogsaa hændes ham. So bar vid á deginum v. dögum, *super accedit*, for ikke længe siden hændte det sig. Þá koma dagar og þá koma ráð, *dies diem docet*, kommer Tid kommer Raad; den Dag den Sorg. Daginn ádr, *pridie*, Dagen iforvefen. Daginn eftir, *postridie*, næste Dag.

Dag-þinga (at dag-þinga), *diem referre, per diem consultare*, dagtinge.

Dáinn, *morsuus*, Død.

Dáindi, *n. excellenter bonum quid*, fortreffelige.

Dáindis madr, *homo optimus*, fortreffelig Mand (vulgo *contracte*, Dándis madr, *homo virtuosus, frugi*, en brav Mand, Dannemand.)

Dala (at dala), *lacunam incurere, superficem deprimere*, støder, slaar en Dule paa, glæder et Knaa.

Dala, *f. lacuna (v. Dala)*, et Støb, en Dals.

Daladr, *lacunefusus, deformatus lacunis*, stødt.

Dala-drög, *n. pl. montium angustia, fauces*, Dals-Øster.

Stæder hvor snævre Dale gaa ind i Bjældene.

Dálega, *miser*, jammerlig, uhyggelig.

Dálegr, *miser*, uhyggelig, elendig (sv. dålig), med dalegum diöflum, *cum miseriis spiritibus*, blandt usalige (onde) Ånder. Því ertu daleg af gödum ættum? *unde tibi salis m- seria bonis natalibus orta?* hvortledes er du; det har en god Herkomst bragt i denne Elendighed.

ikr, *m. insima familiaritas*, inderlig Forskellighed.

till, *perparvus*, meget liden, lille bitte.

ir, *m. spina dorsalis animalium specialiter scium*, Rygrad af Fiske.

kr, *m. (i bók) columna*, Pille (i en Dog).

Dálkr i felldi, *confibulatio*, Nød af Hæfter, noemed de gamle Pelse hæftedes til.

medika, *f. dalmatica*, vestis alba, linnea & unicolor, en hvid linnet Bispedragt.

lr, *m. vasculum distributorium, mensura lividorum*, en Dytte, Maalefat. 2) *distributor*, en Uddeler; *hinc nom. pr. heimdallr*.

distributor v. divisor mundi vid. Rigs-Pula.

ellingr, *pater dici*, 2) *divisor temporum v.*

dda, heraf Gudens Heimdals Navn, Hejma-

llr, 2) Verdens Deler (i Rigsmaal).

ellingr, 2) Tidens Deler (i Edda).

lr, *m. arbor prolifera (v. döll, þallr.)* Træ

omme som sætter Skud og Grene.

a (at dálpa), *inflatus, extensus harere*, hæng

e fast etsteds udstrakt og oppustet. Dálpa

feninu, *frustraneo nixu é palude eniti*,

strange sig forgjeves for at komme op af

Marab eller Dynd. Dálpa í árum, *remos*

rum movere, holde Ræerne i svag Bevæ-

lse, ro sagte. Sialdan er fluga í feigs

t, *nema daud dálpi, raro musca in cibo*

rituri invenitur, nisi mortua & rurgida,

elden finder man en Flue i en feigs Nød

i den Portion der er bestemt en der

S

snart (fal da) undtagen død og vandbrulken, Hvad sem i dálpar, *quicquid obrigerit*, hvad der end kommer paa. Miðg dálpar nú á, *multa jam premunt*, nu gaaer det meget stærk, uheldigt.

Dals-mynni, *n. os v. fauces vallis*, Åbningen eller Mundingen af en Dal.

Dals-born *m. insima pars vallis*, det Underste af en Dal, 2) hvor den lukkes, hæver op.

Dals-yirdi, *n. pretium unciae argenti*, Værdien af en Rigedaler, eller 2 Lod Sølv.

Dals-þungi, *m. unciae pondus*, en Spætte, 2) 2 Lods Tyngde.

Dalr, *m. uncia argenti, moneta imperialis*, 2 Lod Sølv, en Mynt af den Værdi, Rigsdaler.

2) *coronatus danicus*, en Daler, en Krone. Saaog Slætt-dalr, en Slætdaler.

proprie: moneta cusa, slagen Mynt.

Dalr, *m. vallis, depressio superficiiei*, en Dal.

2) et indtrykket Sted. Þad lidr um dal og hól, *omnia præterit, per æra volat, it. quie-*

scit, det gaar rast, uden Hindring, saa ubes-

mærket. Hér mættir dalr hóli, *hic dissimilia consensuunt*, her jævnes Forskjellen af sig selv.

Dalr, *m. arcus, cornu, poët.* en Bue (til at skyde Pile med) hos Digterne.

Dalverpi, *n. convallis*, en lille Dal.

Dálæti, *n. æstimium, admirario*, udmærket Vens-

skabelighed. Vera í dálæti hía einum, *esse v. haberi in deliciis apud aliquem*, være særdeles afholdt af en.

Dámar, *fopir*, det smager efter, smager af.
Ecki dámar hann af því, *non illi arridet*,
ikke roser han det, det er ikke efter hans Smag,
b) det er ikke at kjende paa ham.

Damaft-fat, *n. vestis damascena, v. floralenta*,
et Klædebon af ulden Dammaft.

Damla (at damla), *lenre remigare*, rør sagte.
2) *lac, v. alium liquorem agitare*, flaar eller
rører omkring i Melk, eller andre flydende
Sager.

Daml, *n. levis agiratio*, liden Bevægelse med
Kæerne for at ro, sagte Omrøren.

Damma, *f. marrona*, en Dame, fornem Kone
eller Enke.

Dammr, *m. alluvies*, en Dam, Fiskepark.

Dampi, *m. vapor*, Damp, Dunst.

Dámr, *m. fapor*, Smag af noget; ég finn
eingvan dām af því, *mihi insipidum est*, det
smager mig efter ingen Ting; hvör dregr
dām af sínum lögunavt, *nasitur ex socio*
qui non cognoscitur ex se, som man har Sel-
skab til, saa vønnes man.

Danakonúng, *m. Rex Dania*, Kongen af Dan-
mark. Kn.

Dánar-se, *n. hæreditas demorsui*, en Af døds
Efterladenskaber, b) Midler, en død Mand
skulde have arvet.

Dana-sé, *n. pecunia e terris eruta, qua fisco*
regio debetur, Danneſe.

Dana-velldi, *n. Dania, pr. imperium Danorum*,
hele Danmark, b) den Danske Stat med
alle tilhørende Lande.

Dándis-madr, dándi-madr *vid. dáindis-*
Dándimenska *f. vid. dánimenska*.

Dángaz (at dąngaz), *virescere*, trives,
til. 2) *corpus facere*, samler Gedme,
tyf.

Dąngl, *n. pulsatio*, Banken, Slag.

Dąngla (at dąngla), *pulsare*, banke. 2)
rytter, dangler med, svinger frem og
angl. to dangle.

Dánimadr, *m. vulgo, dánumadr, vir*,
fidei & probitatis, Dannemand, en-
rettsfæffen og rettelig, grundarlig Ma-

Dánimenska, *f. fides, candor*, udmærket
fæfthed, Retligfjed.

Dáni, *m. v. Undirdáni*.

Danir, *m. pl. Dani*, de Danſke, det dan-
Danka (at danka), *confuenter progre-*
ubekymret, frimodig frem. Hann lat
ſem má, *fatis accedit*, han lader ſaae
ſom det fan.

Danmürk, *f. Dania. (pr. ſaltus v. ſil-*
rum), Danmark.

Danſkr, *danus v. danicus*, Danſk.

Dans, *m. chorea, saltatio*, en Dans.
mus, et Stykke af et kort Meirun-
Muſt, hvorefter der kunde danſes.
qvad þennan dans vid rauſt: minar
innar þąngar ſem blý, *Theodori*
voce hunc talemum cecinir, calam
plumbi inſtar gravis est, Thord ſi
Stykke med lydelig Stemme: Sorge
ere tunge ſom Bly.

Dansa (at dansa), *choreas ducere*, danſer.

Danſar, *m. pl. scommata, carmina infamia*,
Glædesſange, grove Vers og Muſik.

Danſa-gördir, *f. pl. idem*.

Dapræ (at dapraz), *agrefcere, langveſcere*, tager
af faar et ſørgmodigt eller ſygeligt Udſeende.
Lidid dapraz, *lumen elangveſcit*, Lyſet tager
af. Hönnum dapraz ſyn. *oculi illi caligant*,
hans Syn tager af, hans Dine ſvækket.

Dapr, *ſubriſſus*, ſørgmodig af Udſeende. 2) *ob-*
ſcurus, deficient, dunkel, mot. Dapurt liös,
n. fax obſcura, ſvagt, dunkelt Lyd. Döpur
augu, *oculi hebetes*, matte, ſvægelige, røde
Dine. Margr er fyrri dapr enn daudr,
non omnis morbus eſt lethalis, ikke enhver
Egghom medfører Døden.

Dapur-eygdr, *viſu hebes*, ſom har matte, røde
Dine.

Dapurleiki, *m. moror animi, langvor*, Sorg-
modighed, ſygeligt Udſeende, Mæthed.

Dapurlegu, *languide, obſcure*, ſvægeligen, dunkelt.

Dár, *n. irriſio*, Beleen, Spotten.

Dára (at dára), *irridere, ludibrio habere*, beler,
gier Nar af, har til Bedſte.

Dári, *m. morio*, en Nar, Daare. (N. O.)

Dára-kíſta, *f. gyrgathus*, en Daareliſte. (N. O.)

Dár, dá, dátt, *vehemens, fervidus is. inviſus*,
heilig, *is. forhadet*. At elſka dátt, *deperire*,
have inderlig kjær. Dátt í höfði, *caput do-*
let, Hovedpine, ondt í Hovedet. Áſgrímr
var mönnum dár, því hann hafði verið at

dröpi Odds Þórarínſonar, *Aſgrimur erat*
inviſus omnibus ob eadem Oddi Thorarini f.
Áſgrim var forhadet fordi han havde været
med at dræbe Odder Thorarínſon.

Dart, *idem ac dátt*. At taka ókéndann dart,
ignorum impotenti affectu amplecti, at gjøre
for meget af en man ikke kjender. Hann
tók ſig helldr dart, *in primo niſu nimius*
erat, han gjorde for meget af det, anſtrængte
ſig for meget í Forſtingen.

Dark, *n. izio laborioſa*, beſværlig Gang, møjſom
mellig Vandring.

Darka (at darka), *velociter ambulare*, gaar til
í en fart, uden at ændſe hvad der møder.

Dárlegri, *temerarius, faſtuus*, daarlig, taabelig.

Dárulſkapr, *m. temeritas, is. ſtultitia*, Uforſtand,
Daarlighed.

Dás, *n. incurvatio*, Krumning, Bøjning.

Dás, *m. candela renuis*, en Praas. At ſteypa
dása, *faculas inſtingere, metaph. nictare, dor-*
mixare, is. caput demittere, a) at ſtøbe Praaſe,
b) nikke af Egnighed.

Das, *n. langvor, laſſitudo*, (v. dos), Udmattelse,
Træthed.

Dafaz (at daſaz), *fatigari, langveſcere*, trættet,
udmattet.

Dafadr, *languens, laſſus*, udmattet, træ.

Dáfama (at dáfama), *celebrare*, berømmet høj-
tideligen. Hverki var dáfamandi frídleikr
hanns ne ordfæri, *nec venuſtas nec eloquencia*

- laudi erat*, hverken hans Smukhed eller Velsalenhed var til at gøre Ord af.
- Dåsamlega, *mirandum in modum*, paa en særdeles betæmmelig, beundringsværdig Maade.
- Dåsamlegr, *admirabilis*, beundringsværdig.
- Dåsemnd, *f. miraculum*, en særdeles ypperlig, beundringsværdig Handling, Underverk.
- Dåsemndar-verk, *n. idem*.
- Daska (at daska), *percussere. angl. so dash, slaar, dasker*.
- Dask, *n. ictus, verber. angl. dash, Dask, Slag*.
- Datila (at datila), *agris pedibus insistere*, hinker affted formedelst syge eller lamme Veen.
- Datli, *n. labor v. morbus podagrorum v. claudorum*, Podagrifles og Haltet majsommelige Gang.
- Datta (at datta), *palpare. (v. dotta)*, piffer og slaar sagte. Dattar hiarta fyri brósti hönum, *illi cor palpat*, han faar Hjerteklappelse.
- Dávagr, *celerrimus, (de equis decitur)*, en hurtig Lettraver.
- Dauda-blód, *n. cruor*, det Blod som stóðr udi flyder af dødelige Saar.
- Dauda-dagr, *m. dies emortualis*, Dødsdag.
- Dauda-dofi, *m. necrosis, fiderasio, sphacelus*, Gødesløshed, Henvisnen af et eller flere Legemets Lemmer.
- Daudadómr, *m. sententia capitalis*, en Dødsdom.
- Daudadoppa, *f. stiris mucosa, e naso pendens*, nedhængende Urenlighed fra Næsen. 2) *homonuncio ignavus*, et meget dovent Menneſke.

- Dauda-doppulegr, *ignavus, muci instar pendens*, som hænger over enhver Ting.
- Dauda-duft, *n. vid. daudamilfna*.
- Dauda-madr, *morre dignus*, Dødsfædlig.
- Dauda-merki, *n. pl. signa mortis*, Dødsst.
- Dauda-milfna, *f. caput mortuum*,
- Dauda-minni, *n. charistia*, Skaal for at ælle eller hædre en Afdød.
- Dauda-sekr, *mortem promeritus*, som har tjent at miste Livet, forðemt til Døds.
- Dauda-sök, *f. causa capitalis*, haléls Gje Livssag.
- Dauda-strid, *n. agon mortis*, Dødskamp.
- Dauda-svefn, *m. somnus lethifer*, besøn haard Sovn; dødelig Sovn.
- Dauda-teigiur, *f. pl. agonizantis ultimus* de sidste Trækninger i Dødsstunden.
- Daud-dagi, *m. mors*, Død. 2) *genus n. Dødsmaade*.
- Daudi, *m. mors, obitus*, Døden. 2) *gang død* Rjød (i Saar).
- Daudisli, *n. morticinium*, et Afsel, Lig.
- Daudlegr, *mortalis*, dødelig. Daudalegr, som ser ud til at vilke dø.
- Daudlegleiki, *m. mortalitas*, Dødelighed.
- Daudleiki, *idem*.
- Daudvona, *morti vicinus, de cujus vita desit* dum, som er Døden nærmest. Daudmans yfirlitr, *facies Hippocratica*, en Daudseende.
- Daudr, *moruus*, død. Daudra manna *f. m. pl. manes*, Gjenfærd. Daudt hræ,

luter, caro moricina, et Kæfsef, *Dig.* Daudir
aurar, *m. pl. res mobiles, inanimatae,* Ejsende
som bestaa i livløse Ting.
Dauleggjadr, *obtusus, acie hebes,* fløvegget, ustei
den (om Kniv, Naarde *cc.*, modsat *flarp*).
Daufringradr, *flaccus, affectus digitis,* som kun
kun føle svagt med Fingrene.
Daufrheyritz (at daufrheyraz), *furdastrum esse,*
bliver tungbør.
Daufrheydr, *furdastrer,* halvde, tungbør.
Daufringi, *m. idem sed subst. 2) hebetis ingenii,*
stipes, en Klods, en Tungnemmet.
Daufrigr, *languidus, subristis,* som ser ud til
at være bedrøvet.
Daufrleiki, *m. langvor, bedrøvet Udseende; iz.*
Mangel paa Virksomhed. 2) *obtusum inge-*
nium, fløv Forstand, Handsfattigdom.
Daufrmeltr, *mogilator,* som taler urydlig.
Daufrskygn, *amblyops, oculis caligantibus,* fløv
seet.
Daufr, *fatuus,* fløv af Hoved. 2) *subristis,*
overordentlig taus eller bedrøvet af Udseende,
nedslagen. 3) *furdus,* døv. 4) *insipidus,*
som smager flavt, vandig, ikke stærk nok.
Daufr litr, *color obscurus,* dunkel Farve.
Daufrdr, *n. malacia (qs. vedr i dái),* smukt
Veir, Blisstilte. Daufrdris dagr, *pia dies*
celo, en Dag da Veirret er stille og klart fra
Morgen til Aften.
Daufr, *m. odor,* Lugt, Duft.
Daufruna (at daufruna); *odorare,* lugte, give Lugt.
Daufrungódr, *fragrans,* vellugtende.

Daufrillr, *fatens,* isdelugtende, stinkende.
Daufrmikill, *odoratus,* stærklugtende.
Daufrinna (at daufrinna), *olfacere,* lugter, fornem
mer Lugt.
Daufrvis, *acris odoratus, iz. sagax,* som har
stærkt Lugteorgan; *iz. snu,* som hurtigt for
indser en Ting.
Daufr, *m. podex bicornis,* Rump, Sædet, *Arct.*
2) *binio in talis,* en Dus, to Dine paa en
Tærning.
Daufrænn, *eximius,* ypperlig.
Daufr, *n. massa, farina subacta, tracia,* Deig.
Daufrgi (at daufrgia), *madefacere,* gjør sugtig, væ
der. 2) *mollire,* blødgjør, formilder, 3) *ani-*
num alicujus infringere, betager en Modet.
Daufrgia, *f. mador,* Sugtighed, Blødhed. 2) *si-*
mor, Frygtagtighed.
Daufrgla, *f. furula fusoria qua metalla coquuntur,*
en Smeltedigel. 2) *mador,* Sugtighed.
Daufrgull, *m. furula fusoria,* en Smeltedigel.
Daufrgul-mór, *m. rastonium,* Blaaler.
Daufrgr, *madidus, humidus,* sugtig, vand. 2) *pa-*
vidus, bange. Deigt jærn, *ferrum molle, duc-*
tile, Jærn af blødere Slags. Deigt géd, *ani-*
mus pavidus, Frygtagtighed.
Deila, *f. dissensus, schisma,* Trætte, Uenighed.
Deilli (at deilla), *dividere, separare,* deler, adskil
ler. 2) *litigare, altercari,* trætter, livs.
3) *oculis distincte usurpare eminens,* ser en
Ting kjendelig, bestemt. Deilla a einn, *in-*
crepare, irettesætter, klænder paa en; ég
deildi skipid enn mennina lá ég ecki deili-

lega, *navem distincte, naves indistincte vidi*,
 Øllet saa jeg tydelig, men Gølkene kun uty-
 delig.

Deili, *n. nota characteristica*, Særkjende. Eeki
 veit eg deili á hönum, *ejus character mihi*
ignotus est, jeg kjender ikke særderlig til ham.

Deillilega, *distincte*, adskillelsevis, tydelig.

Deild, *f. distributio, discretio*, Deling, Adskil-
 telse. Málid var lagt i deild, *res discepta-*
tionis commissa fuit, legibus non vi agebatur,
 de Paagjældende enedes om at Sagen skulde
 bemæles, afgjøres paa lovlig Maade. At
 orka deildar, *parrisionem procurare*, at ud-
 vikle Deling. Hann er eingi deildar madr,
violentus est, han bruger gjerne Magten.
 Þ. hafdi lítið deildar lid, *Th. copias ob pau-*
citatem dividere non potuit, Th. havde for
 faa Gølk, for liden Hær, til at kunne dele
 den.

Deildir, *distributus*, adskilt, tildelt. Diarfr er
 hver um deildann verd, *audacter propriis*
uri licet, hvad der er ens eget, raader man
 over, anvender man, som man finder for
 godt.

Deilling, *f. distributio*, Deling. 2) *pars, por-*
tio, fors, en Lod, bestemt Del.

Deillinn, *alienis rebus se immiscens* (v. hlut-
 deillinn), som gjerne blander sig i uvedkom-
 mende Sager.

Deilugiarn, *conventiosus*, trættekjær.

Deckiz (at deckiaz), *obscurescere*, (á döckr),
 dunkles, mørknes. Eeki deckruz augu hanns,

oculi ejus non hebetantur, hans Syn
 ledes ikke.

Dekra (at dekra), *verbis decorare, blandis*
smptte, tale søde, smigrende, stelte.

Dekr, *n. ornatus, v. ars in re*, Kunstlen
 smuktelse. 2) *blanditia*, søde Ord, Si
 Eeki vil eg dekr þetta, *has blanditias*
dio, denne Stedsten er jeg ikke for.

Deli, *m. canis mas*, en Hanhund.

Demant, *m. adamas*, en Demant.

Dempa (at dempa), *compscere*, dæmper,
 duffer.

Dengi (at dengia), *tundere, dænger paa*,
 i et væk. Dengia líð, *aciem falcis ex-*
re, at fortynde Eggen af en Le ved U-
 ren, hære en Le. Dengia einum nid
quem humi sternere, at slaa, kaste
 Jorden.

Dengsla, *f. extenuatio falcis*, Udhamri
 Eggen paa en Le.

Dengslu-hamar, *m. malleus samarus*, en
 Hammer der bruges til slig Udhamris
 Hærbhammer.

Dentr, *m. calansica erectior*, hvidt linn
 staaende Treventtimmersæt af det stærre &

Dentagr, *criftns erigens*, som bær høit op
 de Hovedstoj.

Depill, *m. nubecula*, en Spætte, Plet
 anden Farve.

Deplótt; *scusularus*, spættet, smaa-
 plettet.

(at depia) augum, *nictare*, blinker med øiene.

z (at depraz), *deficere*, *marcescere* (v. *stare*), tager af, faar et svageligere eller svagere Udseende.

z, f. *defectus*, sygelig eller sørgmodigt seende.

n. *umbraculum pilei*, Skygget paa en Hat eller Hue (naar det ikkun sidder foran).

moschus, *zibethum*, Moskus.

køtt, m. *animal zibeticum*, Moskusdyret, befskatten.

f. *tumulus*, *cumulus*, opkastet Gravhøj. de nom pr. *villa*: *desiar-myri*).

lygt, f. *odor pastilli moschi*, Moskuslugt.

z (at desaz), *pejorari*, forværres. 2) *colari*, besudles. Vedrättan tók at desaz, *lum minabatur calamitatem*, Bejeliger besudte at blive ublidere.

, n. *mala fortuna*, Uheld, Ulykke.

(datt, hefi dottid, at detta), *cadere*, falde.

r, n. *casus*, *lapsus*, et Fald.

tra (at dextra), *molliter servire*, (å dekr), opvarter, tjener en særdeles omhyggeligen, eller for, klostret for. Ecki mun ég dextra iglengr, *non tibi diutius ablandiar*, *dextram meam v. palpum tibi non obtrudo*, jeg vil ikke give dig flere gode Ord, ikke kjæle for dig længer.

r, n. *solicita officiositas*, v. *dexteritas mol-*
er serviendi, meget omhyggelig Opvarthing.

2) *superflua mundities*, overdreven Pynelighed.

Deyfa, f. *surditas*, Døvhed; ix. vaudagtig Smag.

2) *langvor*, v. *hebetudo*, Sløvhed.

Deyfi (at deysa), *hebetare*, sløver.

Deyfandi meðöl, *narcotica*, bedøvende Midler.

Deyfs, f. *langvor*, Dorskhed, Sløvhed. (å daufr).

Diákn, m. *diaconus*, en Degn.

Diakni, m. *idem*.

Diár, m. pl. *dii*, Hedningenes Guder.

Diá-milódur, *nectar*, *hydromel deorum*, Guder-
nes Nædd.

Diáfr, *audax*, dristig, bjærv.

Diárfleg, *audacter procedens*, som gaar dristig tilværks.

Diárflega, *audacter*, dristigen.

Diárfinaler, *liber*, *inrepidus*, nil *diffimulans*,
dristig i Tale, fripostig. R.

Diásl, n. *misra*, et stedseligt Hovedst.

Díblísa, f. *carcer* (*proprie mulier furis agita-*
ta, gall. *diableness*), et fængsel (særmælig
underjordist).

Dífi (at dífa), *subigere*, *comprimere*, trykker ned,
drænker. Haninn dífdi hænunni, *gallus sub-*
egit gallinam, Hanen drænkede Hønen. Dífa
i, *immergere*, dykke ned i.

Dífill, m. *diabolus*, Djævelen. Díell, *idem*.

Dífling, f. *immersio*, Dyppen i.

Dífla (at dífla), *devovere*, forgjør, forherer.

Digna (at dígna), *madescere*, besugtes, vædes.
Hönum dígnar hugr, *animus ei langvescis*,
han taber Modet.

Digull, *m.* (*v.* deigull), *carinus*, en Smelteddel.
Digraz (at digraz), *incrassari*, *tumescere*, bliver
tyl.

Digr, *crassus*, tyl (af Omfreds). 2) *tumidus*,
superbus, opblæst, hovmodig. Hann féck
digurt á mæli fyrí því, *inde in uerberum re-*
prehensionem incurrebat, det blev meget lagt
ham til Last.

Digurd, *f.* *crassities*, Tykkelse, stor Omfreds.

Digurbarklega, *thrafonice*, *tumide*, hovmodigen.

Digurlega, *idem*. At léta digurlego, *tumide*
se gerere, at gjøre sig til, være storagtig,
have hovmodigt Væsen.

Digurleiki, *m.* *v.* digurd, Tykthed.

Digur-raddadr, *grandisonus*, *gravis voce*, som
har en stærk; *is.* en lav (i musikalisk Forstand)
hul Stemme.

Digur-rómadr, *idem*.

Dik, *n.* *curfus*, Løben; *is.* Gang med bange
Skridt. Hann tók undir sig dik, *in pedes*
se coniecit, han løb, rendte, tog til Vends.

Dika (at dika), *currere*, løber, gaar hurtig;
is. med lange Skridt.

Diki, *n.* *palus*, en Vøl, Sump. 2) *piscina v.*
fossa, en Park, Vandgrav, Dige.

Dikta (at dikta), *dicere*, siger en til der fris
ver, dicterer. 2) *ingere*, *commenzari*, digter,
sætter op; *is.* iuver.

Diktr, *m.* *commentum*, en Løgn, en Digt. 2)
poema, et Digt.

Dila-skarfr, *m.* *corvus maris maximus*, *pelicanus*
major, *v.* *casbo*, en Hvidlaaring (Søfugl).

Dili, *m.* *macula*, *punctum*, en Spætte, i
Plet af en afftiffende Farve. Hvítur h
dili, *leuce*, en hvid Plet i Huden.
ei dökkvaun díla, *omnia canduere*,
ikke en mørk Plet at se.

Dilkr- *m.* *agnus subrimus*, *sububer*, et 2
hele Sommeren har gaaet med Mod
Pattelam.

Dilóttur, *maculosus*, *scutularus*, smaa
spættet.

Dilla (at dilla), *lallare*, nynner, lusker ei
i Savn.

Dill, *n.* *cantus nurricum*, *uania* sop
Donnen, Lullen, hvorved et Barn
Søvn.

Dimma, *f.* *senebra*, *caligo*, Mørke, Taag
Dimmir (at dimma), *senebrescere*, m
Nú dimmir, *jám senebrescit*, nu bli
mørkt.

Dimmleitr, *pullus*, mørkladen, sortagtig
seende.

Dimmraddadr, *voce obscura & gravi*, se
en hul, døv og dog tillige stærk Stem
Dimmr, *obscurus*, *opacus*, mørk. Dimm
color surdus, mørk, dunkel Farve.

Dina, *f.* *danubius*, Donarfloden.

Dinu-mynni, *n.* *os danubii*, Donar's, Istst
løb.

Dindill, *m.* *cauda ursi*, urdhængende Hal
sifføde Dyr). (*pr. pendulum quid*, ei
der hanger og dingler).

Dindla, *f.* *cauda v. extremitas rei*, det f

Dindla (at dindla), *pendere*, hænger (som Haalen paa Dyr).

Dingla (at dingla), *moveri*, *morari pendens*, dingler.

Dingull, *m. stiria* (v. frostdingull), en Istap.

Diabull, *m. diabolus*, Djævel.

Dilla-diki, *n. fyx*, *orcus*, Pølen, Helvede.

Dilla v. dilla.

Diöful-ödr, *dæmoniacus*, besat, rasende gal.

Diörfång, *f. audacia*, *confidentia*, Djarvhed, Driftighed.

Diödill, *m. cauda vituli marini*, en kort Hale (paa firføddede Dyr).

Diri (at dirfa), *animum addere*, *animare*, giver en Mod, gør en driftig. Diarfr er så pig dirfr, *sui confidens sit*, *neccesso est*, *qui tibi animum addere sperat*, driftig tilgavnø maa den være som skal give dig Mod.

Dirfd, *f. v. diörfung*.

Dirfska, *f. idem*, det samme.

Dirfiz (at dirfaz), *audere*, vover, drifter mig til at; ég dirfumz at tala til ydar, *sustino vos alloqui*, jeg er saa frei at give mig i Tale med Dem, tager mig den Frihed at tiltale Dem.

Dirfinn, *v. diarfr*, djarv, driftig.

Dü, *f. tumulus* (v. des), en Gravhøj.

Düa (at düa), *tumulare*, begraver i Høj.

Düadr, *terra obrutus*, begravet, høilagt.

Düfir, *f. pl. dea sorores*, Gudinder. 2) *parca*, Norner, som raade for Menneskenes Liv.

Ecki eru allar düfir daudar enn, *adhuc ignorans parere parca*, endnu er ikke alt Haab forsvundet. Skabnen kan forandre sig.

Düskr, *m. pascina*, *discus*, *orbis*, en Tallerken, et lidet runde Fod.

Düska-sensari, *m. casillo*, *lurco*, en Tallerkens stikker, Snyletegest; *is*, en Graadser.

Dü-sætr, *nectaris instar dulcis* (å diar), sød, honningsød, som Gudernes Drik.

Ditta (at ditta at), *rimas ocludere*, tætter, tilstopper Sprækker og Aabninger. Hér þarf at ditta at húsum, undir veturinn, *hic rimæ domuum omnes*, *ante hyemem ocludendæ sunt*, her maa Husene istandsættes, Aabninger og Sprækker tilstoppes førend Vinteren begynder.

Ditr, *m. casus repentinus*, et uventet Tilfælde; *is*, pludseligt Uheld.

Diúp, *n. altum*, *profunditas*, (angl. deep), Dybet.

Diupleikr, *m. profunditas*, Dybhed. R.

Diúp-siör, *m. pelagus*, Havet.

Diúp-sær, *ingentis consilii*, dybtseende, Kærpsind dig.

Diúp-vitr, *profundæ sapientia*, meget viis, klog.

Diúpr, *profundus*, *altus*, dyb. Diúpt, bord-fat, *gabara*, et Suppeskål, en dyb Tallerken.

Dodi, *m. langvor*, Svaghed, Kraftløshed; *is*, Dovenskab, Uvirkelighed.

Dodinn, *languidus*, svag, doven, dorst.

Dodna (at dodna), *languescere*, afkræftes, bliver uvirkel.

Doda (at dodg), *languescere*, afkræfter, svækket.
 Dodalegr, *languidulus*, som lader til at mangle
 Liv og Virksomhed.

Dodalegs, *languide*, afmægtigen, svagelig, langs-
 samt.

Dodaskapr, *m. ignavia*, langvor, Afmægtighed,
 Dovenskab.

Dof, *m. corpor, ignavia, veternus*, Fødselsløshed
 (naar et Lem sover); *it. Dofthed*.

Dofinn, *ignavus, pigraminis*, sløv, mat, fødsels-
 uvirksom.

Dofinleiki, *m. corpor*, Svøvnagtighed i Frem-
 gang og Handlemaade, Sløvhed, Uvirksomhed.

Dofna (at dofna), *marcescere*, sløves, mattes,
 taber Kræfter, bliver doven, uvirksom. Dofnad
 öl, *zetus fugiens*, dovent Öl. Dofnad vín,
vappa, Vin som har tabt sin Kraft, doven
 Vin. Hann er dofinn i embætti sínu,
conglaciat illi mutus, han er uvirksom i sine
 Embedsforretninger.

Dofningi, *m. dofinn* madr, *homo piger, ig-
 navus*, en uvirksom; *it. sløv, dum*.

Doggr, *m. canis*, en opstaaende leglesformig
 Spids. 2) *canis* (angl. dog), en stor Hund.
 Hann sitr upp vid dogg, *repandus sedet*,
 han sidder halv opreist (i Sengen eller paa
 et Leje).

Docka, *f. spira linea*, et lille Fid af Garn eller
 Traad, en Duffte. Tvinna-docka, *prádar*
 docka, *idem*, en Duffte Tvinde, Traad.

Dockr, *m. cauda* (angl. dock), en fort, stum
 per Hale.

Dólgr, *m. hostis, foris adversarius*, en
 Fylgdac Frísa dólgi, *Friforum hostes*
rus sum v. sub illo merui, jeg tsente
 Frisernes Fiende, var iblandt hans

Dóli, *m. servus*, en Træl.

Dólkr, *m. dolon*, en Dolk.

Dólpúngr, *m. insectum larvarum*, en
 2) *astus pelagicus*, Dølgerne paa Hæ-
 Dolpr, *m. animal inusitata crassitie*, et
 usædvanlig: Føsteb.

Dols, *n. hesitatio, tardatio*, Tøven, Nøl

Dolsa (at dolsa), *hæver*, nøler, tøver.
pedire, forsinket en. Þeir dolsuðu á f
 manni Ögmundar, *comirem Ögmund*
diebant, de forsinkede, opholdt Ögmun-
 sager.

Dóma-bók, *f. tabula publica*, en Tingbo-
 stits eller Dom-protokol.

Dóme-dagr, *m. dies extremi iudicii*, Dom

Dómandi, *m. iudex* (*sapius in plur.* dóm
 en Dommer.

Dómari, *m. idem*.

Dómríngi, *m. circulus sub dio, ubi iudic*
federant, en Kreds hvor Dommerne
 dertil udvalgt Plads under aaben H
 anførte og påkjendte Rettergangs Sa-
 Dómhús, *n. prætorium, domus iudicii*, et
 hus, Tinghus.

Dómkyrkia, *f. ecclesia collegiata, templum*
drale, en Domkirke.

Dómróf, *n. consensus rei iudicata*, Overt
 af en Dem.

Dómros, *n. multa eorum, qui judicia contemnunt* (olim 8 coronati danici) den for en flig Doertrædelse fastsatte Bøgestraf (i de ældre Tider 8 danske Kroner).

Dóms-atqvædi, *n. sententia judicialia*, en Dømmes gløve Eragtning, en Dom.

Dóms-æfelli, *n. condemnatio*, Fordømmelse, den Dømmer Eragtning hvorpå en fjendes pligt til at give Skadeerstatning eller lide Straf.

Dóms-dagr, *vid. dómadagr*, den yderste Dag, Dømmens Dag.

Dóms-menn, *m. pl. iudices pedarii, assessores*, tilordnede Dømmere i en Ret.

Dóms-stól, *m. tribunal*, en Domstol.

Dómr, *m. iudicium* (angl. doom), en Dom.

Dómr, *m. res momentosa*, en Ting af særdeles (værdigt eller indbildt) Værdi. Eigindómr, *peculium*, Ejendom. Heilagr dómr, *reliquia sanctorum*, Relikvier, Levninger af Helgene, eller hellige Sager.

Dómr, *m. provincia*, en Bestilling (især Bestyrrelse af et Land). Kongdómr, *regnum*, Kongerædighed.

Dómr, *m. qualitas*, Bessæffenhed, Art. Herra-dómr, Herredømme, Herreærdighed. Barn-dómr, Barndom.

Dómr, *m. fatum triste*, en forudbestemt ulykkelig Skjæbne. Mikill dómr er á þessum manni, *malignum hunc virum fatum premis*, Ulykken forfølger denne Mand.

Doppa, *f. bulla, umbella*, et lidet rundt Emplæ af buklet eller ophængt Arbejde.

Dorga (at dorga), *hamo & fune piscari*, fiske med en Haandline, angler. 2) *captare*, jagt, stræber efter at naa noget.

Dorg, *f. hamulus piscatorius cum fune*, en Haandfiskeleine med Krog, Fiskeknor. At vera i dorgum, *captare, ambire*, at lægge an paa ved allehaande Kunster at naa et bestemt Øjemed eller en vis Ting.

Dorgdingull, *m. formica*, en Myre (eg. *aranea bipunctata*).

Dorma (at dorma), *dormire*, sover.

Dornika (at dornika), *toruare*, sovrer, dreser. 2) *modulari*, synger, spiller.

Dornik, *n. modulamen*, Syngen, Spillen.

Dornikadr, *peronatus*, som har grove eller stive Støvler paa Benene.

Dornikur, *f. pl. perones*, et Par stive Støvler, Vand-støvler.

Dorningar, *m. pl. idem*, det samme.

Dorra, *f. conus, lignum porrectum*, et langt smalt Træ; *iz.* en udstrakt Længde.

Dorri, *m. aries v. caper*, en Vadder eller Gjerdebuk.

Dós, *f. pyxis*, en Daase.

Dós, *n. langvor*, Mæthed, Afkræftelse. Hann ligg i dósi, *langver*, han ligger i Afmægt; *iz.* udmattet.

Dofadr *vid.* Dofadr.

Dofa *vid.* Dafa.

Dosk, *n. tardatio*, Tøven, Mølen.
 Doska (at doska), *tardare, morari*, sinder, op-
 holder mig, tøver.
 Dotta (at dotta), *dormisare, nictare capere*,
 smaanikke med Hovedet af Søvnighed.
 Dott, *n. dormisatio*, søvnagtig Nikken med Ho-
 vedet.
 Dóttir, *f. filia*, en Datter.
 Dóttur-son, *nepos ex filia*, en Datter søn.
 Dóttur-dóttir, *nepis ex filia*, en Datterdatter.
 Dótturmadr, *gener*, en Svigersøn.
 Dóttur-dótturmadr, *progener*, en Datterdatters
 Mand, Datters Svigersøn.
 Dóttur-sonarkona, *pronurus*, en Dattersøns
 Kone, Datters Svigerdatter.
 Döfnun, *f. eucymia, eucrasia*, hældig, triveltig
 Øvøxt, Trivelse.
 Döfnunar-barn, *puer bene corpus faciens*, et Barn
 som godt trives, voxer til.
 Döf, *f. clunæ, posterior pars beluæ*, Dagdelen
 af store Dyr. Biörninn liggr á döfinni,
ursus clunibus insidit, Bjørnen sidder oprejst
 paa Huf. At liggia á döf, *corpere*, at være
 føleløs, dødt.
 Dögg, *f. pluvia, psecas, proprie: ros*. Dug; is.
 Omaaregn. Morgun-dögg, *ros matutinus*,
 Morgenduggen. Nátt-dögg, *ros nocturnus*,
 Natduggen. Daggarlegr, *pluvius*, siges om
 Luften naar den feer ud som det snart vil
 regne, fugtig.
 Döggva (at döggva), *rigare, irrigare*, vander,
 bestrænker med Vand, dugger.

Döggvadr, *rosidus, irrigatus*, Døbugget, i
 det, overgød det med Vand.
 Döggvan, *f. irrigatio*, Overgødelse, Besten
 med Vand, Døbuggelse.
 Döggvar, *pluit*, det dugger, regner smaat.
 Dögg-slódi, *m. semita pluvialis, vorulenta*, i
 rene efter Menneſter og Dyr i Dugge
 Dögl, *n. pl. arma, suppellex militaris, in*
galea, Vaaben, Krigsredskaber, især en Hj-
 Döglíng, *m. rex, pr. galeatus*, en Konge
 en som har Hjelme paa Hovedet). Di
 Döglíng, *m. (qs. dylgíng)*, *homo lar*
extorris, (Sturl. S. I. 13.) en Landfly-
 ftedløs.
 Dögun v. Dagan, *f. diluculum*, Dagbragt
 Dagning.
 Dögurdr, *m. prandium*, (vid. dagverdr), i
 genmad, Døvre, Frokost.
 Döck, *f. fovea*, en Grav, Grøft. 2) *clauſt*
navale, en Dof, indelukket Havn.
 Döck (dökti, hest dökt, at döckva), *obſcu*
formor, formørket, fordunklet.
 Döck-blár, *lividus, cyaneus*, mørkeblaa.
 Döck-grænn, *shakifficus*, mørkegrøn.
 Döckgrár, *cineraceus*, mørkegraa.
 Döckgulr, *ravidus*, mørkegul.
 Döck-arpr, *fuscus*, mørkebrun.
 Döck-móraudr, *ruffus*, brunagtig, mørke
 Döckraudr, *furvus, spadiceus, mustelinus*,
 lerød, rødbrun.
 Döckvi, *m. nigredo*, Mørke, Dunkelhed.
 Döckleitr, *nigricans*, mørkbladen.

Dekna (at dëckna), *nigrescere*, bliver mørk, sort.

Dëckr, *niger, nigricans*, sort, mørk. Dëckr hërunder-bletter, *melania*, en sort Plet i Huden.

Dëll, *f. nymphea* (vid. Hëll), en Gudinde, Dymiske pøer. et Freuentimmer.

Dëmp, *f. ancilla*, en Tjeneskepige; *it.* et arrigt freuentimmer, en ond Kvinde. (å dempa).

Dërr, *m. hasta*, et Spyd, Ristegevær. Digt. Séat éc Hrólf's or hendi né Hrollaugi flúga dërr, *nec ex Hrólf's, neque ex Hrollógi manu missam volare hastam video*, intet Spyd se jeg udsende af Hrólf eller Hrollóg.

Dëbb, *n. ineptia*, ufornuftig og uforstaaelig Tale, Sludder, Snak. 2) *labor molestus*, mælsomt Arbejde (især besværlig Riste).

Dëbba (at drabba), *nugari*, sladrer, pludrer i et vel. 2) *lacerare deterere*, opslider, forbruger; útdrabbad sat, *vestis detrita*, opslidt Klædningsstykke.

Dëbbari, *m. gerro, nugator*, en Pluddermund, Væf.r.

Dësa (at drasa), *obscure loqui*, taler uforstaaelig, dræver.

Dësl, *n. languida locutio*, Dræven, uforstaaelig Tale (fornehmellig befsjænkede Mennefsere).

Draf, *n. filqua, esca procina marcida* (angl. draff), Svinesøde, Drav.

Drafinn, *marcidus, putridus*, fordarvet, raaden.

Drafa (at drafa), *vid. drafa* (angl. to draw), des samme som drafa.

Drafi, *n. verba inania item: opina*, upaalidelig Tale, løb Snak.

Drafi, *m. colostrum, caseus lactis nondum coactus*, afstilt (sød) Mælk, ostet Mælk; *it.* Kalvedans.

Drafnadr *vid. Drafinn*, gennemraaden.

Drafa (at drafa), *marcescere, putrescere*, raader, fordarvet, opslides. Þad drafnar í fundr, *marcescit, dissolvitur*, det trævles, slides op, raadner itu.

Drag, *n. canna*, Straakfjøl (3: Rjølens nederste Beskjædning under et Skib eller en Baad).

Draga (dragadi, at draga), *cannar carina applicare & affigere*, lægger Straakfjøl under.

Draga, *f. fascis tractarius*, en Dragt som slæbes (fornehmellig en Dragt Tømmer som transporteres ved Heste og Kløvsadler saales des at den ene Ende trækkes langs med Jorden).

Dragi, *m. tractor, bajulus*, en Lastdrager, Esforver.

Dragkista, *f. arca loculata*, en Dragkiste.

Draglok, *n. operculum ductarium*, et Laag der skydes frem og tilbage ved Indfatning, uden Hængsler.

Dragnet, *n. verriculum, sagena*, en Trækfagel, et Rastevod.

Draglöd, *f. matrix florum ductaria*, det Jerninstrument med Huller af forskjellig Størrelse, hvorigjennem man trækker Staal og Messingstraad for at forme den.

Dragna (at dragna), *trahi, rapari*, træktes, slæbes voldsom afsted langs med Jorden. G. biskup dragnadi-um griót og móa, G. *episcopus, per grumos & glabreza rapabatur*, Bis. Pop. G. hænslæbtes langs stenebe og mosse- grode Ujævnheder. Skídi dragnadi æftir heftinum, *Scidius post equum rapabatur*, Skídi slæbtes hængende fast ved Hesten.

Drag-reipi v. Dragreip, *n. funis ductarius, hypera, funis chalarorius*, det Tov eller den Line hvorved et Raasejl hidses og nedføres.

Drákon, *m. draco*, en Drage, flyvende Slange.

Dralla (at dralla), *appensus sequi*, slæber mig frem bag efter.

Dramb, *n. fastus, elatio animi*, Hovfærdighed.

Dramba (at dramba), *superbire*, hovmoder mig.

Dramblátr, *superbus*, storagtig, opblæst.

Dramblæti *n. superbia*, Hovmod, Storagtighed.

Drambsemi, *f. idem*, det samme.

Drambsamr *vid. dramblátr*, hovfærdig, opblæst.

Drambvísi, *f. vid. dramblæti*, Storagtighed, Overmod, grov Stoltshed.

Drambr, *m. quicquid coniforme, v. convexum se effert & in alrum surgis*, enhver ophøjet, knejsende Skikkelse.

Dramb, *n. idem (vid. hnacka-dramb)*, det samme.

Drángr, *m. ocris, scopulus maris acutus*, et Blindstjær; *is. en* (paa Landet eller over Vandet) enst spidsopgaaende Klippe.

Drángi, *m. idem*, det samme.

Drápa, *f. carmen prolixum, strophis octonis ver-*

sibus intercalaribus distinctum, et høsti Vredigt (i den nordiske Oldtid) som bestaaende af ottestrofede Vers, i visse vedafdelinger, adskilte ved Omkvæde.

Drápu-lag, *m. melodia vulgaris seu militici carminis*, Melodien paa slige Vers.

Drápu-stúfr, *m. poema defectum, infra 12 fus*, et Stykke af en drápa, et kort kortere end tolv Vers.

Dráp, *n. cades, (vid. drep)*, Drab, Afli. Paa er dráp, det er ikke til at holde i. Dráps-vedr, *n. calamitas, fava procella*, et feligt Uvejr.

Drafill, *m. equus*, en Hest.

Dralla (at dralla), *succursorie ferri*, fares desløst men kendt somt afsted.

Dratt, *n. iterio frequens*, Gang, Vandret. korte, *is. smaa*, slæbende Skridt.

Dratta (at dratta), *iteriare*, gaar med slige St. 2) *pedisequum esse*, følger i Hælene paa (som Tjener, Opvarter, it.)

Drattar-hest, *equus tractarius*, en tem god, hurtigtløbende, Ridehest.

Dráttar-vinda, *f. fucula*, en Binde, Binde et Epil.

Dratthali, *m. vulpes*, en Ræv.

Dráttar (at drátta), *morari*, gjør Forhø foranstager Ophold. Mig dráttar ecki það, *non moratur me*, det gjør mig hv fra eller til.

Dráttr, *m. tractus*, Trækken, Dragen. 2) *rio, mora*, Tøven, Ophold, Forsinkelse.

drætt, *m. piscis, qui uno actu trahitur*, en Drat, Fangst som en Fiske gjør; *it.* et enkelt Trak med et Trakigarn, eller Rast med et Rastred. 2) *fort, partes, emolumentum*, en Sager, Anliggender. At fylgia eins drætti, *summe partibus alienus*, at understøtte en Sags, tage en Parti.

Draugaz (at draugaz), *more larvarum, circum more*, gaar frem, vander omkring som et Qvinsed, spoger omkring (især i Mørke).

Draugr, *m. larva, umbra mortui, manes*, en Gengangere, et Spøgelse. 2) *arbor avida spec. abies*, en opstaaende, hventørret Træstamme, fornemmelig Fyr eller Gran.

Dræmbrar, *m. pl. insomnia fatua*, Urolighed i Sovne, stærke intet betydende Drømme.

Dræm-madr, *m. somniator*, en som foregiver sig at have Aabenbaringer i Sovne, en Drømmer. 2) *genius familiaris somniatorum*, en hver Drømmendes særegne Genius. 3) *metaphrotes somniorum*, Drømmetyper.

Dræmspær, *somnis sagax, presagus*, som fortæller Ting ved Hjælp af Drømme; *it.* som forstaaer den Kunst rigtig at udtyde Drømme.

Dræmspeki, *f. oneirocritica*, den Egenkab at uddrømme sig Kundskab om ustyete Ting; *it.* Drømmetydning.

Dræmskola, *qui nunquam somniat*, som ingen Drømme har, aldrig drømmer.

Dræmr, *m. somnium*, en Drøm. Per er dræms, *somnias*, du drømmer.

Dræpnir, *m. annulus, qui dicitur aurum stil-*

lasse (vid. Eddam), Navnet paa en Guldring, Odin tilhørende, hvorom Oldtiden sigtede: at der hver niende Drat faldt 8 ligesaa kostbare Guldringe af den. (å drýp).

Drefta, *f. vid. trefia*.

Dreg (diög, hest dregid, at draga), *ducere, trahere*, drager, trækker, slæber hen. Draga at, *attrahere*, trække til, indsamle. Draga af edr frá, *detrahere*, trække fra, formindste. På dró af mætti hanns, *zum deficere incipit*, da tog hans Kræfter af. Draga á tálur, *decipere*, bedrage, stulle; *it.* forføre. Draga fíðdur yfir, *regere*, stjule, jordsølge. (*pr. penna expungere, ne legi possit*, udstrøge med en Pen, gjøre ulæselig). Dragaz á, *leviter promittere*, love saa løseligen, halvombælt. Draga sig frammi, *honores ambire*, søge Udmærkelse. Draga frammi, *protrahere*, fremdrage; *it.* satis habere, have nok, hjælpe sig med det man har. Draga sundr fættir, *pacificacionem impedire*, hindre Forlig. Draga saman her, *exercitum cogere*, samle Tropper. Draga saman peninga, *pecuniam conflare*, samle paa Penge. Draga í hlie, *subtrahere, subducere*, unddrage. Draga i virinn, *sumibus parcere, parce uti*, unddrage sig fra Beskæftning, spare paa Skillingen. Draga á lánginn, *idem*, det samme. Draga fóðrid vid, *de pastu detrahere*, formindste, spare paa Foringen. Draga uadan, a) *differre, procrastinare*, udsætte, forhæle. b) *præcurrere*, komme et Stykke forud, saa et Forspring. c) *elabi,*

evadere, undløbe, slippe bort. *d) subrahere*, skjule. Draga uppi, *a) foris habere in omnem eventum*, kommer ud med. *b) in via assequi aliquem*, indhente, hale ind. Draga frammi hía, *præterire*, trække forbi; *is. komme for* ud. Draga fyrir augun skýlu, *velum oculis obtundere*, binde for Øjnene; *is. kaste Blaas i Øjnene*. Dragaz upp, *rabescere*, svinde hen, falde af. Draga upp, *a) delineare*, tegne af, gjøre første Udkast, afribs. *b) primum reportare*, erholde Beslætning, Jordel. Þeir dróu fulit upp, *plenam mercedem adepti sunt*, de fik det fuldbetalt. Dróu litid upp, *defraudasi sunt*, de blev narrede, snudte, det slog dem fejl. Draga um gard, *pr. per aggerem elevare*, løfte, slæbe over et Gjerde; *is. langs en Jordbro eller ophøjet Jordvej*; *is. rejse om (i) Vejen tæt forbi* en Bondegaard. *metaph. primas tenere*, være den ypperste. Draga af sér, *a) vires dissimulare*, skjule, ikke arbejde af alle Kræfter (hvor det behøves). *b) sibi subrahere & in seros usus servare*, spare, formindste Beslætninger paa sig selv. Draga mun á frægd hanns, *effusabitur gloria ejus*, hans Berømmelse vil nok fordukkeles. Á, *v. fyrir tænglid dró í gær, hevi luna eclipsin passa est*, igaar var Maanen formørket; *inem: igaar overskyggedes Maanen*.

Dregg, *f. fex, sedimentum*, Bundfald, Sod.

Dreggiadr, *seculensus*, som har sat Sod, Værme.

Dreggia-laus, *defecatus*, som inter Bundfald har.

Dregill, *m. limbus, infixa*, en Bræmme, (paa Klædning); *is. en Strimmel Sod der Kanten af et Klædnings-Stykke*. *nir, et Reeb, Baand*.

Dregladr, *redimitus*, smykket med Baand Bræmmer. 2) *ligatus*, ombunden, med smalle Baandstrimler. Dreglu húfa, *galea redimita v. ligata*, en st. belagt Hjælm, Staalhue.

Dreif (at dreifa), *spargere, dissipare*, spred fordele, udbreder. Dreifa til-vid, *insin paadutte, bestylde*. Þar er eingvum dreifa nema þér, *præter te, nemo infiporeft*, der kan ikke blive Spørgsmaal andre end dig, det kan kun gjælde dig Dreifing, *f. sparsio, dispersio*, Udspreddelse, deling.

Dreif, *f. idem*, det samme. Þad fór allig og dreif, *in auras aufugit*, det blev tgenting, der blev intet af. Drepa á *dissimulare, v. in auras sparsim projicere* saa hen i Vejr og Vind.

Dreif, *sparsim*, adspredt; (Vind) hist og Dreifr, *sparsus, rarus*, udbredt, fordelt, ad

Dreiri, *m. sanguis, cruor, Blod*. 2) *qui humor, Vædse*. Hönum mátti nær fíngri dreira vekia fyrir reidi, *adeo ira, ut fere attactu digiri sanguis elic* han var saa vred at man næsten kunde ge Blodet ud af ham blot ved at bære med en Finger.

Dreiri (at dreira), *fluere, stillare, bløder, item: fløder.*

Dreirugt, *eructus, blodig.* 2) *humidus, fugtig, vand.*

Dreingr, *concracte, idem, det samme.*

Dreisa (at dreifsa), *superbire, fybariffare, bryt*
for mig, vifter mig overmodig, opblæst.

Dreisa, *n. superbia, insolentia, Hovmod.*

Dreislugt, *insolens, superbus, opblæst, hovfærdig.*

Dreitill, *m. gussa, en Draabe.*

Dreiti (at dreita), *minimum humoris emittere,*
udfylder lidt Fugtighed, vordfær.

Dreitla (at dreitla), *stillare, flyder langsomt, i*
Draaber. (de vaccis dicitur, quando lac pa-
rum & stillatim praebeur, siges fornemmelig
em Rjør, Gaar, Gjeeder, naar de malke lidt
og ligesom draabevis).

Dreki, *m. draco, lacertus, en Drage, flyvende*
Slange. 2) *navis rostrata draconis insigni,*
Skib, som har en Drage-til Galeon.

Dreka-bæli, *n. draconum nidus, en Dragerebe.*
(poet. aurum, Guld).

Dreck (at drecka), *bibere, potare, drikker.*

Dreckaz á, *combibere, drikke sammen, hinans*
denes Skaal, hinanden til. Drecka minni
godeanna, in memoriam deorum bibere, drikke
en Skaal til Gudernes Ere. Drecka þurt
i botn, more graco bibere, drikke ud. Drecka
yfir sig, vino se obruere, drikke sig beruset.

Drecka einum til, *salutem alicui propinare,*
drikke en til, opfordre en til at drikke Skaal

med sig. Drecka á einn, idem, det samme.

Drecka teig, *amysidem bibere, tage en god*
Slurk, drikke i et væk. Drecka ofan á mat, á
gratis bibere, drikke paa Maden, d: til Taksigelse.

Drecka, *f. potio, Drikken.* 2) *obba, en Boin-*
bert, Skaal som skal drikkes ud. vid. miad-
drecka.

Drecki (drekfi, at dreckia), *mergere, aquis*
obruere, drukner en, kaster i Vandet.

Drella, *f. onusculum, en liden Byrde, en Vægt.*

Drelladr-hafn, *caper, cui onusculum appensum*
est, en belæstet Gjedebut.

Drellir, *m. pedisequus, en Følgesvend. (in ludo*
latruncularum, kongs-drellir, pedisequus re-
gis, Kongebonden i Skafspil).

Drembi, *n. rumor, Hovmod, Indbildsighed.*

Drembinn, *fastuosus, storagtig, opblæst.*

Drembilætr, *idem, det samme.*

Drembilæti, *n. fastus, hovfærdige Lader og Fagter.*

Drembiz (at dreimbaz), *urgescere, opsvulmer,*
bliver opblæst, hovmodes. Nå dreimbaz i
hönum bitar, jam pingvescit, han bliver fed.

Drengilegr, *virilis, mandig, ædel og kraftfuld*
af Udseende og Lader.

Drengilega, *fortiter, viriliter, mandigen, med*
ædel Stykke.

Drenglundadr, *generosus, tjækt og mandigen,*
it. højt og ædelt tankende. Drenglyndr,
idem, det samme.

Drengi (at drengia), *coarctare, (vid. þrengi),*
gjør trang, trækker sammen.

Drenging, *f. coarctatio*, Sammentrækning.

Drengdr, *coarctatus*, sammentruffen.

Drengr, *m. vir animo fortis & viruosus*, en Mand af Mod og ædel Tankemaade: 2) *comes, fasciis*, en Hofstjente; Drabant. Drengr at verri *levi macula notatus*, en som der hviler en Plet paa.

Drengr, *m. puer infra pubertatem*, en Dreng, Mandsperson under det 14de Aar. Drengia-
verk edr *piönusta, caculusum*, Børneværk,
it. Drengestieger, it. Drengs Arbejde, Tjeneste.

Drengr, *m. vulgo homuncio, nequam*, et slet Menneſke, en lavtænkende Ufling. Opt er drengr i dānumanns ætt, *præstantes viri sæpe degeneres procreant*, i en ædel Slægt fins des ofte en Vanflægtning.

Drengr, *m. audacia, generositas*, Mod, Sjæls styrke, Højmodighed. Sá stóð ótti af svik-
urunum, er sigradi drenginn fyrir öllum,
at einginn þordi til vopna at taka, *metus ex perduellibus vicis omnium audaciam ut nemo arma sumere auderet*, Frygt for Forræderne betog alle Modet saaledes at ingen vovede at gribe til Vaaben.

Drengskapr, *m. virtus*, mandig Styrke; *it. Højmodighed, ædel Daad, Ærlighed.*

Drengskapar-raun, *f. virtutis tentatio*, den Forsætning (Sammenstød af Omstændigheder) hvor Mandighed eller en høj Tankemaade eller Ærlighed prøves.

Drep (drap, hefi drepid, at drepa), *percutere, cadere v. difficere*, slaar, giver Hug; *it. slaar*

ned, udrydder. 2) *occidere*, slaar ihjel, dræber. Drepa fæti vid, *impingere, halluci*
støde med Foden til noget; *it. snuble.*
drepr fæti sá augna misfir, *in tenebris quærens hallucinatio*, den der ej kan see sig
støder (snubler); gjerne. Drepa fingri á
ringere digitum, berøre med en Finger. D
hendi vid, *repellere*, give et Slag med
slæde Haand. Drepa gat á málm, *metu*
perforare, slaas Hul paa Metal. Drepa
ferrum consundere, cudere, strække Jærn
hamre paa tykt gloende Jærn saaledes at
strækker sig i Længden), *alias: reka*
Grettir drap járnid, *Grettir ferrum sui*
Grettir hamrede det gloende Jærn. D
nidr rykti, *rumorem suppressere*, nebt
kvæle et Rygte. Drepa á dul, *diffimu*
ferdsølge, lægge Skjul paa. Drepa mun
anum í fatid, *immergere offam*, dyp
Mundbid i Fadet (Sauseskaalen). D
sig úr dróma, *casenas sibi amoliri*, bryde
Lænker, løsne sine Baand. Drepar
internecione perire, forgaae i en stor Dø
gelse, Nederlag, styrt. Drepa nidr h
caput demittere, lade Hovedet synke. L
tá vid, *hallucinari*, støde let med F
Drepa á dyr, *fores pulsare*, banke paa
en lukket Dør. Drepa tǫngu á, *lingua*
bare, gustare, berøre med Tungen, smage
sigtig paa. Drepa titlinga, *micare*, i
stærk med Vinene. Drepr í skördin,
labare (dicitur de senibus edensulis, om

Kølt som have mistet deres Tænder, og derfor
 ej kan fremføre visse Lyd) tale utydelig.
 Drepr. i gegnum, *perfluit*, det slaar igjennem
 (som Sketst paa Papir, ic.) Hann drap á
 þad vid mig, *paucis, de ea re, me allocutus*
 est, han berørte den Ting (omtede om det)
 da han talte med mig. Drap hlióð úr ál-
 lum, *conticuere omnes*, der blev en almindelig
 Tausked.

Drep, *n. icinus*, et Slag. 2) *pestis*, Pest, øde-
 læggende Sygdom.

Drephid, *f. calamitas*, et ødelæggende Uvejr.

Dreplíngi, *m. vid. Drápu-stáfr*, et kort Digt.

Drep-íleggia, *f. rudes*, en stor Smedehammer.

Drettingi, *m. circulator*, en Landstryger (dratta).

Dreypi (at dreypa á), *instillare*, lader dryppe,
 falde draabvis. (Á dropi). 2) *recreare fri-*
gidum instillando, bestanker (egl. en besvimmel,
 eller som er ved at besvimme) med koldt
 Vand.

Drif, *n. procella*, *zurbo, vehementes tempestas*,
 Storm, stærk Blæst.

Drifa-vedr, *idem*, det samme.

Drif (dreif, hest drifid, at drifa), *pellere, pro-*
pellere, fremdriver, jager fort. Sióin drifir,
agva marina in auras attollitur, Søen gaar
 op i Røg og i stærk Storm. Þeir létu
 skipin drifa um stafn, *naves retro agi su-*
stinebant, de lod Skibene drive baglænds.
 Drifa silfr, *argentum calare*, gjør udpukket,
 driver Arbejde i Sølv.

U 2

Drifa, *f. nix floccis mollioribus, radiis pilosis*,
 tykt Snefald i Stille og Tøvejr, Snefog.
 2) poet. *prælium sc. nimbus telorum*, et Feldts
 slag eller Sabataille, d. hvor Spyde og Pile
 regne ned som tyk Sne.

Drif-líör, *imber aqua marina*, det Vand som
 en stærk Blæst opriver af Søen og fører med
 sig.

Drif-líör, *nix alata, pilosa*, Sne, som falder i
 Kløkke.

Drift, *f. sylvæ nivalis*, Snedrynge, Snedrive.

Drifhvitr, *nivis instar candidissimus*, snehvid.

Dril, *n. res abjecta, rejicula*, noget som duer
 til ingenting.

Drili (at drila), *morari, tempus fallere*, nøler,
 sletter Tiden hen, driver.

Drilliskí, *n. variorum & variorum piscium*
captura, langsom og ubetydelig Fiskefangst.

Dril-læti, *n. meta fani minores & variores*,
 smaa adspredte Hædnynger.

Drilmenni, *n. homuncio*, et Skarnsmenneske,
 en slet, lumpen Karl. 2) *eorum carus ravior*,
 en liden Flok af slige Mennesker.

Drilla, *f. vas angustum, monoxylon*, et lidet uds-
 hulet, uanseeligt Trækar af smal ophøjet Skifs-
 kelse; *iz.* et stolt, slet Fruentimmer.

Drillu-hagr, *qui vilissima vasa fabricare scit*, en
 som tilnød kan gjøre slige Trækar.

Dríóli, *m. saurus*, en Tyr. 2) *mancipium cor-*
pore vasto, en stor og stærk Træl eller Tjenest-
 karl, en Dyrkl af en Karl.

Driólaz (at driólaz), *obversari*, gaar ligefrem, staar i Vejen; *is*. staar imod, vil ikke lade sig lede, *is*. om Heste, Qvæg o. s. v.

Drioni, *m. saurus cornupeta, perulans*, en vild Tyr, som forfølger *Menneker*.

Drit, *n. excrementa alvi*, *Menneker*s og *Dyr*s Excrementer (sæmmeilig Søfugles paa Her og Strandklipper).

Dritber, *n. pl. pillula, casapozia*, Bafferepiller.

Drit (at drita), *fordes ejicere, cacare*, gjør mit Behov, gaar for mig selv.

Drittiz (at drittaz til), *ingratus agere*, gjør noget højt ugerne, nødig.

Driúglega, *arroganter*, med Indbildskhed, Praleri, *is*. forsynliggen, sparsommeligen, *is*. i Mængde, betydeligen, drøjt.

Driúgmannlega, *idem*, storagtigere, broutende.

Driúgum, *frequenter*, meget, betydeligen.

Driúgr, *coninus, fecundus*, drøjt, som længe kan tages af. 2) *sibi confidens, arrogans*, indbildsk, som tænker for højt om sig selv.

Driúpi (at driúpa), *pronus hærere, caput demissere*, lader Hovedet synke, nedbøjer det. 2) *metaph. tristis*, sørger, bedrøvet. **Driúpir** hufdi, daudr. er pengill, *luger mons v. promontorium, montem chengili, is. regis*. Forbjærget bøjer sig af Sorg over Kongens Død.

Driúpr, *humilis, supplex*, ydmyg. 2) *tristis*, bedrøvet, nedbøjet af Sorg.

Dróg, *f. fibra*, en Trævle, løse Træade. 2) *verbis derisa*, udsidt Klædningsstykke. Eingin dróg er i því heil, *ne unica quidem fibra*,

v. filamentum ejus integrum est, der er ikke en hel Træad i det mere, det er ganske opslidt.

Dróg, *f. equa vilissima effata*, en uduelig, maver Hest. 2) *homuncio*, et Drog af et *Menneke*.

Droll, *n. tardatio*, Tøven, Nalen, Forsinkelst.

Drolli (at drolla), *hævere, moras necere, naler*, slaar og hanger.

Drollsamr, *cunctabundus*, som gjerne tøver, *naler*, sendrøgtig.

Drómi, *m. vinculum*, Bænd og Fængsel (sæmmeilig dog de Reb hvormed *Menneker* og *Dyr* bindes).

Dromundr, *m. dromedarius, dromas*, en Dromedar, en Kamel med En Puffel.

Dromundr, *n. dromon, navis genus*, et Skib af usædvanlig Størrelse og egen Bygningsmaade (see Orkneyinga Saga, Kbh. 1780 S. 298).

Drop, *n. stillicidium*, Draabefald (å drýp).

Dropi, *m. gutta*, en Draabe.

Dropótt, *guttatus*, spættet, spæglet, med sorte runde Pletter, hæglet.

Drós, *f. femina ingenua*, et fornemt, et edelt, velstående Fruentimmer.

Drótt, *f. populus, plebs*, Føll, Mængden, Publikum.

Drótt, *f. subliminare in foribus domum*, Dørtæppe; *is*. begge Dørtæpper med det overste Dørtæppe og Dørtæppe, *is*. Dørtæppe.

Drottinn, *m. dominus*, en Herre.

Drottinn-hollr, *domino fidus*, som er sin Herre tro.

s-bær, *pater noster*, Herrens Bøn, or
vor.

s-dagr, *dies dominica*, Søndagen.

s-ivile, *perduellio*, *apostasia*, Forræderie
sin Herre.

s-iviki, v. *svikari*, *proditor domini* per-
s, en som forræder sin Herre. 2) *pro-*
communis v. *patria*, en Landssforræ-

3) *servus percussor domini*, en Træl
Tjener som lader sig leje til at dræbe
Herren.

s (at drottna), *imperare*, hersker, byder
regierer.

ing, f. *regina*, en Dronning.

ti, *major domus regia*, Befalingsmanden
ngens Gaard, Hofmarskalk; is. Com-
se for Gården eller Livvagten. 2) *qua-*
regius, Kongens Kassefører, Skatoldeste,
Droft.

m. *fama vulgaris*, et Rygte, Folkesnak.
f. *unda maris*, en Vølge paa Søen,

tr, *undulatus*, *maculosus*, spættet, sprag-
et, bølget.

i. pl. *ocasso*, Lejlighed, Omstændigheds-
menføjning til at fremsbringe en vis-
ning. Hann lagdi drög til þess, *occa-*
dedis, han indrettede, maagede det saa

m. *vide*, Drillir, en Følgesvend. 2) *onus-*
um, en svær, tung Byrde.

l, m. *cylindrus*, en rund, langagtig Gi-

gur af jevn Tykkelse, en Cylinder, Balse.

2) *complicatura pannorum*, en Pakke Klæde
(å dræng).

Drölla (at drölla), *adhærere*, hænger ned, slæ-
bes frem med. 2) *hæsitantes progredi*, gaar
langsomt og slæbende.

Dröflur, f. pl. *vestes proluxæ, derisæ*, løsede,
pjalte Klæder.

Dröfull, m. *equus* (v. *drasill*), en Hest.

Drötr, m. piger *pedisequus*, en langsom, døven
Følger, som slæber sig frem bagefter en.

Druckinn, *ebrius*, *remulens*, beruset, drukken.

Druckna (at druckna), *submergi*, drukner, dør
i Vand.

Drucknadr, *submersus*, *suffocatus*, druknet.

Dröldinn, *confortæ & angustæ faciei*, opsvul-
met i Ansigtet (som ved Anstrængelse); is.
som har et surt eller sørgmodigt Udseende,
som hænger med Lapperne. (*ut olim de im-*
peratore Flavio Vespasiano scriptum est, qualis
cacantis est).

Drulduleitr, *idem*, det samme.

Drumbill v. Drymbill, m. en Myre, *aranea*
bipunctata, (*Faun. Suec.* 1997). (*vid. dorg-*
dingull);

Drumbr, m. *caudex*, *truncus*, *stipes*, et ført tykke
uforarbejdet Stykke Træ. *metaph.* *homo*
agrestis, *incivilis*, en Bondeflode. Hönnum
var drums, *difficilem & inhumanum se*
præbuit, han var tvær, uvenlig, han lod ikke
til at gøre synderlig af Tilbudet, Forslaget.

Drumslegr, *cranco similis, blieus, tunc, ubi* set lig, flodset.

Drundi, *m. los*, en Stud. 2) *barro*, et Duna hoved, ret en Stud.

Drundalegr, *inapplicabilis, inhumanus*, tør, uselskabelig.

Drúngi, *m. molestia, onus*, Desvær, Tyngde. 2) *gravedo capitis, Onus*.

Drúnginn, *ravus*, høj. 2) *grandisonus*, som har en grov, stærk Stemme. (vid. Þrúnginn & Svefn-drúngi).

Drúsi, *m. homo rusticus, insolens*, en plump, flodset en; *iz.* en grov Karl. (å. dreifs).

Drúsamenni, *n. idem, grobianus*, det samme.

Drútr, *m. ovum subventaneum*, et Bindæg.

Drýgi (at drýgia), *consuare*, forlanger. 2) *per parsimoniam augere, parcere*, drøjer, bespæter. 3) *patrare exercere*, udøver, begaar. Drýgia dvöl, *consuare moram*, forlænge sit Ophold. Drýgia föng sin, *rebus suis parcere*, spæte, *iz.* forsøge sit Forraad (især af Levnetsmidler).

Drýgia dád, *virtutem exercere*, gjøre godt, vise sin Duellighed.

Dryckia, *f. potatio*, Driften, Drifkelav.

Dryck, dryckin, *f. idem*, det samme. Sniólfr sat at dryckinni med biskupi, *Sniolfus cum episcopo combibit*, Sníolf var i Drifkelavet hos Bíspen, Sníolf og Bíspen bleve siddende og drak sammen.

Dryckiar-bolli, *m. posistris*, et Bøger.

Dryckiar-blanda, *f. oxycrasum*, Valle, Øvre.

Dryckiar-horn, *n. hirnea*, et Horn at drikke af.

Dryckiu-skutill, *m. idem*, det samme (af dre Slags).

Dryckiar-kanna, *f. cantharus*, et Driften. en Ølskande (egentlig en stor Kande af som stedsse staar i Folketuen med Val Vand sammenblandet).

Dryckiar-kér, *n. poculum, crater, capul* Bøger, Drifkelar.

Dryckiu-madr, *vinolentus, bibax*, en Dr bolt, Dranker.

Dryckiu-rútari, *m. idem*, det samme.

Dryckiu-skál, *f. crater, scaphium, phial* Drifkeskaal, Pokal; *iz.* en stor Staa Punskebolle.

Dryckiar, *f. pl. convivium, compositio*, stebude, især Drifteglider. Þar vóru dry miklar, *compositio ibi frequenter* der vare hyppige store Gilder, Drifteglider.

Dryckr, *m. potus, haustus*, en (vis) Drif

Dryn (drundi, at drynia), *mugire*, brøle ner.

Dryn v. Drunr, *m. mugitus*, Drøn, et hul Lyd.

Drýp (draup, hefi dropid, at driúpa), *pluere* (angl. to drip), drypper, falde bevle. Ecki drýpr nú af hönum, *me fime se gerit*, nu er han ganske stille, so dig. Hönum drýpr ecki i augu, *in vivit*, han lever ret i Glæde og Samn Drægja, *f. mora, tarditas*, Sendrægtighed ven.

rardus, cunctabundus, som nøler til at være sendrægtig.

rægli, *n. femella prolixis & forditi*, et fruentimmer som klæder sig og urensfærdig.

lentus, sendrægtig; langsom.

trahi v. tolerari potest, som kan ges; *it.* som er til at holde ud; 2:

Pad helld ég hönum drægt, *hoc ille credo, v. sufficit ei*, det troer man taale; *it.* det bliver ham nok, *eg.* Hann er valla drægt heder

roget naar Vinden blæser saa stærk man neppe kan ro en Baad frem.

aus, segnis, sendrægtig, langsom. dræmt undir, *ræde v. ægre an*, fandt derved noget betænkeligt, usikkerheder.

convictus, mortem promeritus, skyld

straf, dømt fra Livet.

el-dræpr.

m. v. Dreplíngur, et kort Digt af som en drápa.

acrus, Trækken, Dragen. 2) *vestes et aliud quod gressum moratur*, opdesløst hængende Paatlødning; *it.*

snør sig for Fødderne af en Gaaen ved forsinket.

innus, Bavn. 2) *deliquium*, Berdual. 3) *mora*, Ophold, Tøven. 4) *duala, deliquium patitur*, han lismagt.

Dvalfagr, *cunctabundus*, som ofte tøver, sen.

Dvalfa (at dvalfa), *morari*, opholder mig, nøler, bier.

Dubba, *f. libertina, quæ quondam vulgavit*, en frigiten Slavinde (eller født af frigitene Forældre) forhen vant til at sga Hvg.

Dubba (at dubba), *cadere, verberare*, slaar, giver Hvg. Dubba til riddara, *equitem creare*, slaa en til Ridder. (*angl.* to dub, *armari* bevæbne; ogsaa at slaa til Ridder).

Dubl, *n. alenorum jaculus, v. lusor* (*vid. tabl.*),

Doblen, Brætspil, især med Tærninger.

2) *dolium veris v. anchoræ funi supernatans*, en Bøje, 2: ved et Anker, Varn, o. s. v.

Dubla (at dubla), *utrinare*, dykker (om en Svømmer som gaar under Vandet og kommer op igjen) 2) at dubla peningum, *pecunias alca submittere*, at spille Tærninger om Penge, doble.

Dublari, *m. alenator*, en Dobler, Spiller.

Dúdi, *m. vestes plumata*, sine Veste klæder (à dúd),

it. Sengedyner og Puder med Fyld af Dun.

Dáda (at dáda sig), *mollior vestiri plumis*, klæde sig tykt og varmt; *it.* pakke sig ind.

Dudra (at dudra), *levi opere immorari*, nøler so længe over et ubetydeligt Arbejde.

Dudr, *n. levis opera*, en ubetydelig Eysel.

Dudr, *m. v. Dunr*, Kvald, Dvulder igjennem Lufsten.

Dvel (dvaldi, hefi dvalid, at dvelia), *morari operiri*, opholder, tøver. (*angl.* to dwell, *habitare*, boe). Dvelia fyrir, *impedere*, hin-

drer, foraaftager Ophold. 2) *saeculare*, underholde. Hvad dvelr Pig, *quid impedit* se, hvad hører du efter, hvad er der i Vejen for dig.

Dverg-hund, *canis melitæus* (vid. kovarni), en liden (fuldvægen) Hund, en Bologneser, Stigs-
behund, Gruerhund.

Dverga-smidi, *n. fabrica affabre & artificiose elaborata*, et særdeles kunstigt Stykke Arbejde (i Metal).

Dvergmål, *n. echo*, Eksempel.

Dvergspeni, *m. papilla superflua, plerumque sicca & occlusa rima vaccarum* *See v. Gra*, en blind Patte (paa Gruentimmer og Rjør eller Maltesaar, *Seder. sc.*), *o:* en Patte over det sædvanlige Tal, som ingen Melk giver.

Dvergr, *m. nanus, pygmaeus* (*angl. dwarf*), en Dværg.

Dúsa, *f. columba, ales veneris*, en Due.

Dúfu-steggr, *m. columbus*, en Handue, Duril.

Dúfu-úngi, *columbulus*, en Dueunge, Dueyfling.

Dúfna-hús, *n. columbarium*, et Dueflag.

Dugandi-madr, *viruosus, homo frugi*, en due-
lig, driftig Mand, *serm. Karl.*

Duganlegr, *habilis*, duellig (til noget).

Dugi (at duga), *pollere, sufficere*, duer, formaar,
er tilstrækkelig; *is. hjælper.*

Dugge, *f. navis piscatoria*, en Fiskerjagt, Huf-
fert, *o. s. v.*

Duggara-les, *crassissimum lanificium in usum nautarum*, grovt Uldengøds (saadant som Fi-
skere gjerne bruge).

Duggari, *m. nauta, piscator*, en som fari
et Fiskefartøj (*o:* større end en Baad)
Duglaus, *pavidus, homo nauti*, som if
Kraft eller Mod, et Drog.

Dugnadarlaus, *idem*, det samme.

Dugnadarleysi, *n. ignavia*, Uduellighed, U-
paa Virksomhed og Kraft.

Dugnadr, *m. virtus actiosa*, Duellighed
Virksomhed. 2) *auxilium*, Hjælp, Hül-
telse.

Duglegr v. Duganlegr, duellig, habil.

Duglega, Duganlega, *fortiter, cum effectu*
Kraft.

Dugr, *m. vigor animi, vires*, Sjæls- og Si-
styrke. Hann er ecki dugs, *abjecti*
est, han er modløs.

Dúi (dúdi, hosi dúd, at dúa), *reciprocari*,
sare, bevæger, trækker frem og tilbage.
færi, *funem piscatorium morare*, angie.
fótum, *pedes morare*, holde Fødderne
vælgelse. Dúir undir færi, *pede pressum*
re se recipit, v. elevar, det giver efter
man træder paa, er elastisk at gaa paa
Dvina (at dvina), *desinire, desumescere*, at
holder op. Pad dvinar, *cessat*, det
op.

Dvinan, *f. cessatio*, Afslættelse, Ophold.

Dúkr, *m. mappa, gausape*, en Bordduk, I
flade. 2) *textura*, et Stykke vævet
sønnemmelig Entkjæfte. Hann kom
dúk og disk, *post festum, v. post eva*
& desectas mensas venit, han kom so

var forbi (egentlig: først da der var af Vordet).

presumptio, arrogantia, Indbildthed. *ultraria*, Daarlighed. Kénniz dælsker vid *insus ex presumptione & arrogantia dignus*, Daaren er god at kjende derpaa n bilder sig meget ind.

f. velamen, stragulum, et Skjul, lidet. 2) *idem ac dul*, alt for høje Tanker og sels; *ir.* Taabelighed.

n. vid. Dul, Daarlskab, Indbildthed. *aga dul at ille, sibi nimis arrogare*, for godt om sig selv. *Dulurinn hese inn drepit, arrogantia multos pessum* Stolthed har maangen fordervet.

ille, arrogans, stolt, indbildt.

ardi, n. persona, Forklædningsdragt.

adr, personatus, larvatus, forklædt, som ikke at blive kjendt.

di, vulgo dulsmæl puerperium occultum, expositione infans, Barnesødsel i Dølgis *ir.* enhver Ting man søger at holde Dølgemaal.

cæcus, inscius, non videns, som holdes enhed om en vis Ting, en for hvem Ting holdes skjult, uvidende.

idem, det samme. *Dulinn em ég þefs, ir*, man skjuler det for mig, jeg veed

n. *m. persona*, en som ikke vil kjendes. *legr, abstrusa mentis & vocis*, som la-

X

der til at være en forklædt, ser ud som han vilde være ussendt.

Dull, n. vid., *Bull*, uordentlig Sammenblanding.

Dulla (at *dulla*), *sordide confundere*, mænger, blander uordentlig det ene i det andet.

Dul-mæli, n. secretum, verba secreto commissa, en Hemmelighed.

Dul-yrdi, n. pl. verba obscura, en mørk Tale.

Dumba, f. caligo, Taage; *ir.* mørkladen Farve.

Dumbaz (at *dumbaz*), *obmutescere*, bliver stum, tavst, forstummet.

Dumbi, mutus, elingvis, stum, (*angl. dumb*).

Dumbinn, furvus, dunkel, mørkladen af Farve.

Dumla, f. massa buryri recens, nykjærnet Smør; *id.* saameget som der ad Gangen forarbejdes, en Kjærning. (*vid. damla*).

Dumbóttir, obscuri coloris, dunkel af Farve, mørkladen.

Dumbu-litr, color surdus, lentus, uanselig, mørk, mat Farve.

Dumbúngr, m. obscuritas aeris, taaget, tykthet Luft.

Dumbúngs-vedr, idem, taaget Veste.

Dumbr, m. gigas, en Jette, Rjæmpe. 2) *idem ac dumbi*, stum, maalkos.

Dumma (at *dumma*), *harere*, forbliver usforandret, bliver ved. *Láta dumma*, lade staa til.

Dummado, vos nurricum, Ammerens Møynes udtryk, som "lullu, lullu" hos de Danske.

Dumpa (at dumpa i árum), *quam lentissime ramos movere*, holde Aærene i liden Bevægelse, so ganske sagte; *is. falde uformodentlig igjensnem, plumpe i, dumpe i.*

Dún, *m. pluma mollissima*, Dun.

Duna, *f. sonitru*, TordenRæld. 2) *fremitus*, Bulder, hul og langsom-Lyd (fornehmeltig underjordisk eller i Luften). *Peir heyrdunur miklar, ingenses fremisus audiere*, de hørte stærke hule Drøn.

Duna (at duna), *sonare, sonitruare*, tordner.

Dúna-logn, *n. adeo mollis aer, ut mollissima pluma nullam sentiant aëram*, Blisfille, o: naar ikke en Bjær røres af Vinden.

Dún-bedr, *m. culicis pluma*, et blødt Lese.

Dund, *n. mora*, Tøven, Ophold.

Dunda (at dunda sig), *tardare*, nøler, tøver.

Dundari, *m. cunctator*, en Nøler, en som aldrig bliver færdig.

Duni, *m. ignis* (poet.) Ild.

Dánka (at dánka), *resonare*, giver hul Øjenlyd.

Dánkr, *m. resonantia*, hul Øjenlyd (f. Ex. naar en Sten kastes i dybt Vand).

Dún-koddi, *m. pulvillus plumens*, en Pude med Dunfyld.

Dánklædi, *m. pl. vestes plumæa*, Dunklæder, o: meget varme, som fine Peltjer ic.

Dúnslæng, *f. culicis plumæa*, en meget blød Seng; *is. en Dyne med Dun.*

Dún-svæfill, *m. vid. dúnkoddi*, en liden Høvedpude med Dunfyld.

Dún-tekiá, *f. plumarum provenus*, Ind af Dun.

Dún-vötr, *m. chirostera pluma*, en enkelt eller ganske laaden Inden i, en Høst Peltærk.

Dunr, *m. vid. Duna*, TordenRæld; Drøyd i Luften eller under Jorden. *Pe allir heim í einum dun, continuo, v. sonitu omnes ad domum equitarunt*, alle i en fart hen til Gaarden. *Vargi í lauda dun, ex improvise lupus in affuit*, Ulven kom farende midt ind i flokken.

Dvöl, *f. mora*, Tøven, Forsinkelse. 2) *v. sustentatio certa*, Underholdning, O Dupt, *n. pulvis*, Støv. 2) *purgamentum*, Ravn.

Dupta (at dupta) *pulverem ejicere*, støv banker ud. 2) *dispergere*, udspreder ud, bestøver.

Duptugr, *pulverulentus*, støvet.

Dúr, *m. nubes somni*, tort Øvn, en Pad dettr upp úr dúrnum, *ex invenit*, inden man veed et Ord af de

Dúra (at dúra), *per intervalla dormire*, af og til, smaafover, blunder.

Dúriki, *m. columbus*, Dursk, en Hønd Durlaz (at durlaz yfir), *occultari*, skjul dølges.

Durnir, *m. vid. Bári*, en Rastelot, *pl macrocephalus* (Lyst. nar. 107). 2) *gigantis*, en Jettes Ravn.

Dusi (at dusa), *inhalaré, cubare*, ligger hen ved noget, daaser. Dusa nidr, *cernuare*, højer Hovedet dybt forover; *it.* pattede sig ned i Dyncerne. Dusa vid, *adhalare, ligge* (især med Hovedet) tæt hen til noget.

Dustil, *m. servus*, en Livegen, Træl.

Dustilmennti, *n. idem*, det samme.

Dustniáll, *m. pusio*, en Pusling, en liden Dreng eller Pige. (à niáll v. nióli, *caulis*, Stammen af en Plante).

Dust, *n. pulvis*, Støv, Pulver. (angl. dust), u. Banken, Slaaen.

Dusta (at dusta), *pulverem excutere*, banker, ryster Støvet af. 2) *pulvere conspergere*, overslover, sløver til. 3) *verberare*, slaar giver Hug.

Dustil, *u. levis & continua opera*, et ubetydeligt, langsomt Arbejde.

Dustla (at dustla), *sordibus everrendis vacare*, gjør rent, fejer, *it.* ryster Støvet af.

Dustera (at dustera), *in arenam descendere*, gaar frem for at tage Del i en offentlig Kampsvælske, som Bryden, Fægten &c.

Dustlungr, *m. servulus cunctator*, en Møler af en Karl, sendrægtig Tjener.

Dý, *n. lama v. lacuna viridi musco obsita*, en Vandpudd, liden Sump, omgivet af grønt Mos.

Dý (dádi, at dýa), *vid. dái*, bevæger, drager frem og tilbage.

Dygð, *f. virtus, pietas*, Dyd, Retfærdighed.

Dygðaríkr, *virtuosus*, dydig, dyderig.

Dygdugr, *idem*, det samme.

Dygðaríki, *n. virtus constans*, städig Dyd, Retfærdighed i ens hele Høshold.

Dyggilega, *fideliter*, med Trofast.

Dyggilegr, *bonæ fidei, fidelis, trofast*, oprigtig.

Dyggr, *fidus*, tro, som man kan stole paa. Þorvardr var i dyggum pantzara, og þad gaf hönum lif, *Thorv. indurus erat inviolabili paludamento, quod illi vitam servavit*, Þorvard var især en dygtig Brynie og det reddede hans Liv.

Dyl (duldi, at dylia), *celare, occultare*, fordølge, skjule. Hann dylr þess, *inscius ir*, han benægter det; Eg dylst við þad, *meliora praesumo*, det er dog vel ikke saa galt haaber jeg. Hann duldiz þess, *ignorantiam simulavit*, han stillede sig ganske ukundig, uvidende an om den Ting.

Dygiur, *f. pl. sermones obliqui, cum animo infenso*, tvetydige Ord, fremsagte i vrede Hu enten som Bebrejdelser til den man taler med eller for at gjøre tredie Mand mistænkt.

Dylgiulegr, *suspectæ fidei*, mistænkelig, *o:* som ikke er at tro eller stole paa.

Dylgiulega, *suspecto, non zura fide*, mistænkeligen.

Dylminn, *latebras quarens*, som søger Skjul, vil være ubemærket.

Dymbill, *m. coralum ligneum*, en Klappert, en

Trerangle at ftaa Taft med tll Dant. (à dumbi).

Dymbil-vika, *septimana fauca*, v. *passionis*,

Dimmelagen, Ugen før Paafte, den fiftte Uge.

Dymit-dægur, n. pl. *idem*, det samme.

Dyn, n. vid. Dunur, et Drøn, hul Lyd; is.

TordenFrald.

Dynr, m. *idem*, det samme.

Dyn (dundi, at dynia), *sonare, resonare*, drøner, giver hul Lyd, sufer. 2) *irruere*, væl-der ind eller ned paa, styrter ned over. Hrídin dynr yfir, *procella cum strepitu irruit*, det er, bliver en styrtemde Regn med Blæst. Hvad sem ádynr, *quicquid obvenit*, hvad der end møder. Blódid dundi og tárin-tídt, *creberrima erat stillatio, sum sang-vinis, sum lacrymarum*, Blod og Taarer vandt paa engang i Mængde.

Dynhialla, f. *zinzinnabulum*, en Vjelde, liden Kloffe.

Dýna, f. *culcitra*, en Sengedyne. 2) *stragula eorum*, en Sabeldyne. (à dún).

Dýngia, f. *pulvinar*, en Hovedpude, et Hynde.

2) *aservus, congeries*, en Dynge, Stak.

2) *nidus*, en Huglerede. Álfra-dýngia, *olorum nidus*, en Svamerede. 3) *cubile v. gynaceum*, et særskilt Hus eller Pløs af en Hovedbygning hvor Folk plejede at sove; is. et Hus hvor Fruentimmerne plejede at opholde sig, en Fruerstue.

Dýnkr, m. vid. dúnkr, et hult Ruald eller Øjenlyd.

Dynt, n. *concussio*, Ryfken, Støden ned, ej meget stærk.

Dyntr, m. *idem*, et fligt enkelt Stød.

Dynta (at dynta), *quasere*, støder, ry-
op og ned. Dynta sér, *corpus quare*.
Kroppen.

Dýpi, n. *profunditas*, Dybde; is. Dyb

Dýpt, f. *idem*, det samme.

Dýpi (at dýpa), *profunditatem auge-*
dyber, forøger Dybden. Hér dýp
vergis in profundum, her bliver det
(især om Vand som gaar højere).

Dýr, *pretiosus, carus*, dyr, af stort Væ-
rebar. (angl. dear).

Dyr, n. pl. *ostium, janua*, en Døraabning
geck fram i dyrin, *ad januam se-*
han gif ud i den aabne Dør.

Dýr, n. *animal*, et Dyr; is. en Ræv
lifir á síð og landi, *amphibium*, et
: som opholder sig dels paa Lande
Vandet. Grimt, *bellua fera*, et gru:
: af grum Natur. Ótamid dyr, f.
usammen Dyr.

Dýra-bogi, m. *caffis*, en Rævesak.

Dýra-dómr, *judicium ad fores vetera-*
Kjendelse, højtidelig opsagt eller for
den aabne Dør af en dertil bestemt i
Bygning.

Dýra-silni, n. *lustrum*, en Dyrehule
Dørs Holig.

Dýra-gardr, *vivarium, theriotrophiam*,

hegnet Sted hvor vilde Dyr indstutted, en Dørhave.

Dyra-gætti, *n. pl. sublimen, cum limine et possitas*, en Dørform, d: de to Tvertræer og Dørstolperne sammensættede og opsatte. Klaus hrifti af før dyra-gættin, *Klofius rom frontispicium domus dissecit*, Kløvs ryp stede hele Dørindfatningen af Lave.

Dyra-hringr, *limbus duodecem signorum calisium, zodineus*, Ekliptiken, de 12 Himmeltegnede Række, Dørefredsen.

Dyra-hringr, *m. cornix*, en stor Ring (af Mæssing, Jærn eller Malm) fastet med Krampe ubvendig paa en Dør istedet for Haandgreb.

Dyra-loft, *n. contignatio vestibuli*, et Bærelse over Hovedindgangen til en Gaard eller Hus; *n. Brædeløstet* derover, Portloft.

Dyra-net, *n. plaga*, et Jægergarn, d: at fange Vilde i.

Dyra-riki, *regnum animale*, Dyreriget.

Dyra-stafir, *m. pl. postes*, Dørstolper.

Dyra-træ, *n. sublimen, hypershyrum*, Tvertræet over en Dør, Dørræ.

Dyra-umbåningr vid. Dyra-gætti, de fire Træer hvori en Dør falder ind naar den lukkes.

Dyra-veidi, *f. captura ferarum*, Jagt, vilde Dyr's Jagten.

Dyra-vördr, *m. janitor*, en Dørvogter, Portner.

Dyra-vörðslu-kona, *janitrix*, en Dørvogterisse.

Dyr-bit, *n. morsus ferarum*, Bid af vilde Dyr (særlig af Ræven); *it. den Høbelagse Ræven* anretter blandt Gaarene.

Dýrd, *f. gloria, honor, Cere, Preis*; *it. overordentlig Pragt og Glæde*, Herlighed.

Dýrdlegr, *gloriosus, augustus*, prægtig, majestætisk, herlig.

Dýrdlega, *glorioso, magnifico*, med stor Pragt og Herlighed.

Dýrdlingr, *m. indiger, divus*, en Helgen.

Dýr-gylldr, *pretiosus*, kostbar.

Dýr-gripr, *cimelum, res pretiosa*, en Kostbarhed.

Dyrgia, *f. mulier pygmaea, nana*, en Dværghæder.

2) *crassa & deformis facina*, et Færentimmer af tyk, flodset Vært.

Dýr-hundr, *canis venaticus*, en Jagthund.

Dýri-dagr, *festum corporis christi*, Kristi Lejemøst, d: den 28de Maj.

Dýri-dómr, *extremum iudicium*, den yderste Dom.

Dyrka (at dyrka), *colere, venerari*, dyrker, søger med Omhyggelighed; *it. tilbeder, ærer*.

Dyrkan, *f. cultus religiosus*, Gudsdyrkelse; *it. Nægt, Dykker*.

Dyrkari, *m. cultor*, en Dykker.

Dýrkéyptr, *magno precio emtus*, dyrekøbt.

Dýrleiki, *m. caritas*, Dyrhed.

Dý-mætr, *pretiosus*, dyrebart.

Dýr-qvedid vers, *versus elaboratus*, et Vært gjort paa særdeles kunstigt Mætrum.

Dýrriki, *m. v. Duriki*, en Hænder, Duerik.

Dýrtid, *f. annona caritas*, Dyrtid, almindelig Mangel paa simple Nødvendigheder. At göra dýrtid, *excandescere, v. incendere annonam*, at gjøre, forårsage Dyrtid.

Dyft, *n. equestre certamen*, Kamp imellem Riddende, et Rytterflag, naar Kavalleri slaes mod Kavalleri. (v. dyft, *Etov, quod pulverulentos faciat*, nemlig at de Rjæmpende bleve overstøvede).

Dædi, *n. opus*, et tilendebragt Foretagende, Daad.

Dæda, *f. idem*, det samme. (*utrumque inusitatum, nisi in compositis*, begge ubrugelige undtagen i Sammensætning, *sic*: ódædi, fordæda; *Danis*: Misdæder, *maleficus*, ódðadmaðr).

Dægradvöl, *f. v. Dægra stytting, Tidsfordriv*. 2) *maschina ludica*, det Redskab, hvormed Ringeleg spilles, Timering.

Dægra-mót, *n. pl. noctis & diei confinium, vulgo, prima lux, tempus antelucanum*, Tidspunktet da Nat og Dag mødes, især om Morgenens, v: Dagbrækningen. 2) *gallicinium*, Hanegals-tiden om Natten. På dettr ei nidr vid dægra-mótin, *constans & inrepidi animi es*, du lader dig ikke let forbløffe. At dættu nidr vid dægra-mótin, *in horas mutari*, at miste sin Færning, blive ganske forbauset.

Dægra stytting, *f. consumtio oris temporis, Tidsfordriv*. At stytta sér dægr, *terere tempus*, forkorte sig Tiden, fordrive den.

Dægur, *n. semiffis diei naturalis, nycthemerum*, en Dag: eller en Nat&-Tid, v: 12 Timers Tid.

Dægilegr, *pulcher, decorus*, dejlig, meget smuk.

Dækja, *f. ancilla torpida*, en sandseeløs, upaa-passelig Tjenestepige.

Dæla, *f. locus depressus, lacuna*, en liden liggende Plads, en liden Del. 2) *haustum*, en Bøtte eller Kar hvormed det ved Hjælp af en Junge føres nedend ad, *pompes*, vindes op; en Dæval Pompe. *metaph. flumen orationis*, holdende hæftig Tale. Hann lét i gánga, *cum affectu fluxere illi verba* snakkede i et velt, Pøller et Øre af. *sumitur pro increpatione invectiva & senti*, gjerne naar en bliver lange Rjelde og smælde).

Dælu-kér, *n. haustum*, et Pompekar, i spand (v. dæla i anden Bemærkelse). Dælu-austr, *ausilia haustus*, Pompen, v: Ophalen ved Maskineri.

Dæld, *f. lacuna*, en liden Dal, lavtliggende Plads. 2) *mare, lacus*, en Indsø.

Dæll, *mansuetus, affabilis*, høflig, artig, komme til rette med. 2) *liber*, fri (i Omgang), utvungen; *is*, gavnlig; *is*, i vanskelig. Páll Iarl var hógvæz o at öllu vid fólkid, *Paulus comes mihi & vulgo affabilis*, Jarlen Paul var net (mild) og høflig mod alle. Dæ heima hvört, *domi quodque liberum*, i er enhver utvungen, i sit eget Hus ha den største Frihed. Göra sér dællt vid licentius cum aliquo conversari, være fri en, i Omgang med en. Pad var i dællt, *illud ei maxime proficuum erat*, det bedste, tjenligste for ham; *is*, i

Sam det letteste. Eeki þókti dællt, at ráðaz á dyrin, *non extra periculum fore videbatur, januam aggredi*, det syntest ikke raabest, ikke sukt nogen let Sag, at søge til Døren, Udgangen. Dæll, *pr. vallestis, in valle domesticus*, som hører til, boer i en Dal. Dællir, *m. pl. vallestres*, Beboere af en Dal. (*in compositis vulgo notum*, sædvanlig sammensat med Dælens Navn f. Ex. vats-dællir, laxdællir ic. Þórarinn feldæll, Sturl. S. við. Óðell, bálstýrtig; indæll, yndig.

Dælleleiki, *m. libertas, familiaritas*, fri og utvungen, fortrolig Omgang, Frihed i Opførsel. Kolb. mælti: miög kénna dælleleika af vorri hendi, meir enn verdleiks yðar, Kolb. *air. hic se nimis prodit familiaritas nostra infra vestri debitum honorem*, her er Friheden, sagde Kolbein, (det utvungne) i vor Opførsel meget kjenndeligere end eders Værdighed. Sturl. S. 2. 13.

Dælleiki, *m. idem*, det samme. Þeir létu sér allt vera i dælleikum, *omnia sibi libera fecere*, de brugte al muelig Frihed, foretog sig hvad de fandt for godt, de røvede alt hvad de lystede.

Dælka, *f. nimia libertas, impotens familiaritas*, alt for megen Frihed, ubestjeden Paatrængighed. *gs. dæliska, v. daliská á dalr, eadem nosione, ac heimiska, loco heimiska á heimr.* Dæliskulegr, *stultus, arrogans, overmodig, indbildt.*

Dæliskulega, *stulte, arroganter*, med Overmod, Dælke, *stultus, inexpertus, tæperagtig, dum og stolt.* Kénna dælke at dul, *ex presumptione, stultus agnoscitur*, Indbildthed et Daarens Særkjende.

Dælugleiki, *m. v. Dælleiki*, fri, utvungen Opførsel. Hann neitir dælugleika, *ultra modum indulget familiaritati*, han er temmelig fri, næsten ubestjeden, bruger sin Frihed.

Dæmi, *v. exemplum*, et Exempel, Lignelse. (*in compositis fere idem ac dómr, sic.* jarl-dæmi, jarldómr, biskups-dæmi, biskupsdómr, i sammensatte Ord som oftest det samme som dómr, d: domme, f. Ex. et Jarldomme, Bispedomme o. s. v., ic. réttæmi, Retfærdighed, Upartisthed, saa og en retfærdig Dom i enstelt Sag. Siálfæmi, Raadighed, Ret at domme i sin egen Sag, Voldgaft.

Dæmalaus, *incomparabilis, sine exemplo*, som er uden Eksempel, mageløs.

Dæma fróðr, *philosophia exemplaris peritus*, som har Færdighed i at fremsætte Eksempler.

Dæmi-saga, *f. similitudo*, en Lignelse. 2) *fabula*, en Fabel.

Dæmi (at dæma), *judicare, sententiam ferre*, dommer, eragter, kjender. Dæma forhleypi, *præjudicare*, domme overilet, eragte fordomsfuldt. Dæma af landi, *v. útlægann, proscribere*, domme til Landsforvisning, fredløs. Dæma til dauda, *capere damnari*, domme fra Livet, til Døde.

Dæsi (at dæsa), *fatigare*, udmatter, trætter, ∴
giver træt. 2) *ingemiscere facere*, bringe til at
sulle. (v. dæsa, afkræfter & dæladr, træt,
udmattet).

Dæfir, *labore defessus*, udmattet, træt
bejde.

E.

Ebbi; *m. nomen propr. viri. Senex querulus*,
en Mand's Egennavn; en gammel vranten
Knark; *huic affine est angl. to ebb recedere*
& *dan. Ebbe recessus maris*, det Engeſke
ebb, og det Danske Ebbe, ere maaſke beſlag,
tede dermed.

Eda, *ant.*, eller. Hann eda hinn, *hic aut ille*,
denne eller hin. Eda ecki, *nec ne*, eller
ifle.

Edda, *f. proavia*, Oldemoder. Módir heitir
ein, amma önnur, edda hin þridia, *mater*
una v. prima est, avia secunda, tertia proavia,
den første er Moder, den anden Døttremoder,
den tredje Oldemoder. 2) *nomen libri, de*
religione & mythologiis veterum eθνicorum,
q. prima mater eθνica religionis, Edda, ∴
den Bog der afhandler Nordens gamle Re-
ligion og Gudelære.

Edduborid qvædi, *synonymis poeticis refertum*
carmen, et Digt, fuldt af poetiske enderty-
dende Ord.

Edalborinn, *nobilis, vide adalborinn*, Ódalbor-
inn, adelig, af adelig Herkomst.

Edal-madr *vide adalmadr*.

Edal-slegt, *f. nobilitas*, Adelskab.

Edal-steinn, *m. gemma*, Edelſten. adalst
Edik, *n. acerum*, Edike.

Ediks-flaska, *acetabulum*, Edikeſtulle,
flaſke.

Ediks-blanda, *f. posca*, en Drif, ſom e
der med Edike.

Edla, *nobilis*, adelig, af adelig Herkomst

Edla, *f. insectum proliferum*, en Øgle;
drægtig Amfibie eller Inſekt. Ef edla
i mann, *ſi insectum proliferum irrep-
tominem: ſc. ubi calor intestinorum*
ova insecti etiamſi illud intereat, der
drægtigt Inſekt kryber ind i et We-
d edli.

Edli, *n. natura, indoles, genius, Natur*,
lig Beſtaffenhed.

Edli-borinn, *legitimus*, ægtefødt. Einn e
minna ecki edliborinn, *unus filiorum*
rum illegitimus est, Laxd. S. en af
Sønner er ifke ægtefødt, ∴ Elegfredſ
Edlis-legr, *naturalis, genuinus*, naturlig,
Ef, *ſi modo*, om, derſom. Enn ef, *ſi*
deciom.

Ela (at eſa), *dubitare*, tvivle, drage i
olim, ifa.

a-blandinn, *dubius*, uvís, tvístraðig.
 alaus, *indubius*, utvísifom, vís.
 alauft, *indubie*, uden Tvívl.
 anlegr, *dubirandus*, som man kan tvíve om.
 afamr, *dubiosus*, tvívsfom, uvís.
 afemi, *f. dubitatio, dubium*, Tvívl, Tvívs-
 fomhed.
 af, *m. idem*.
 afi (at efa), *firmare, roborare, vires addere*,
 styrke, bestyrke, give Kræfter.
 afing, *f. incrementum, promorio*, Tilvækst, For-
 merelse, Bestyrkelse.
 afdr, *robustus, manu fortis*, stærk, tappet.
 2) *promotus*, styrket, formeret.
 afnd, *f. fides promissi*, Opfyldelse (af et givet
 Løfte).
 afnedr, *opulentus, cui satis est*, formuende.
 afnandr, *idem, sed fulst*.
 afnalaus, *pauper*, fattig, uformuende.
 afnaleysi, *n. res lapsæ, penuria*, Uformuend-
 hed, Fattigdom.
 afni (at efa), *materiam colligere*, samle Ma-
 terie til noget, begynde at anlægge. 2) *fidem*
servare, opfylde et givet Løfte. At efna
 heit, *idem*.
 afni, *n. materia, Materie*. 2) *causa, occasio*,
 Årsag, Anledning. 3) *facultates, res fami-
 liaræ*, Formue, Eene. 4) *argumentum*,
 Emne; *olim sæpe nobis Emni, per notam me-
 rashestin m pro f.*
 afnilegr, *habilis, idoneus*, bekvem, dvelig, haabes

fuld. 2) *bonæ spei*, som giver god Forhaab-
 ning, haabefuld.

Efnividr, *m. materies lignæ*, Gavtømmer,
 Gavtræ.

Eford, *n. exceptio, Indsigelse, Undtagelse*. 2) *du-
 bium*, Tvívl.

Efra, *superius, it. superne*, høiere, ovenfor.

Efri, *superior*, høiere, længere oppe, øvre. Eftir,
supremus, højest, øverst, først. Efri hand-
 leggr, *brachium*, den øvre Del af Armen
 fra Skulderen til Albuen, Overarmen. Efri
 hlöti dags, *hrs*, alldurs, *dies, annus, ætas*
adules, den første Del af Dagen, Aaret, Al-
 deren.

Eftir, *secundum, post, efter*. Eftir ánni, *secun-
 dum annum*, langs efter, med Gløden, Aæn.
 Eftir veniu, *in morem*, mere, efter Sadvane.
 Eftir rétti, *jure*, efter Ret og Villighed.

Eftirá, *postea, deinde*, derefter, dernæst.

Eftirbátr, *m. inferior in aliqua re*, som staar
 tilbage i en eller anden Ting. Hann var
 alldrei eftirbátr, er illt skyldi vinna, *inter*
maleficos nunquam non alpha erat, naar det
 kom an paa at gjøre ondt, stod han aldrig
 tilbage.

Eftirbid, *f. expectatio*, Forventning, Oppe-
 tielse.

Eftirbiding, *f. idem*.

Eftirbreyting, *f. imitatio*, Efterlignelse.

Eftirburdr, *m. secundina, chorion*, Efterbyrd.

Eftirdryckiur, *f. pl. reposia*, et fornyet, fortsat
Ujæstebud.

Eftirdæmi, *n. exemplum*, Etsempel, Mønster.

Eftirför, *f. insectario*, Forfølgelse, Eftersættelse.
Veita eftirför, *persequi, instare*, forfølge, sætte
efter.

Eftirfylgia (at eftirfylgia), *sequi*, efterfølge.

Eftirfylgd, *f. imitatio*, Efterlignelse. 2) *secu-*
rio, sequela, Eftersølgelse, det paafølgende.

Eftirgángsamr, *instans*, paastrængende, overhæng-
gende. 2) *severus exsecutor*, en streng Guld-
byrder.

Eftirgánga-munir, *m. pl. supplicatio*, ydmog
Kæmferd, forbunden med Nøje; ég féck
það med eftirgángsmunum, *supplicatus im-*
petravi, jeg fik det med Nøje, med tiggende
Bøn.

Eftirgrenslan, *f. percontatio*, Efterforskning,
Undersøgelse.

Eftirherming, *f. mimesis*, den Handling, at
efterligne en i Tale eller Gæbarder, eller i
begge Dele.

Eftir hreita, *f. lacris ultima emunctio*, den sidste
Melk, der ved Mælkningen kommer af Krea-
turene.

Eftir-hrídir, *f. pl. tormina post partum*, Efter-
veer.

Eftirkoma, *f. successio*, Efterfølgen, Efterkom-
men.

Eftirkomari, *m. successor*, Efterfølger.

Eftir-komendr, *m. pl. posteri, posteritas*, Efter-
kommere.

Eftir-lánga, *f. studium, desiderium*, Læng-
sel.

Eftirlaunga, *f. idem*.

Eftirlátsamr, *indulgens*, eftergivende.

Eftirlátssemi, *f. indulgentia*, Eftergivenhed

Eftirlátr, *indulgens, morigerus*, eftergiv-
selig.

Eftirleidis, *in posterum*, fremdeles.

Eftirleifar, *f. pl. reliquia*, Levninger. 2) *ru-*
Dutner.

Eftirleit, *f. indagatio*, Efterøgning, Na-
gelse.

Eftirleytni, *f. idem*.

Eftirleitinn, *curiosus, indagator*, nysgi-
righet i at efterforske, opspore.

Eftirlits, *nimis fero, iudata observatione*, a-
fildig, ved en gjentagen Jagttagelse.

Eftirlæti, *n. indulgentia, obsequium*, Efterg-
hed, Højlighed. 2) *delicia, voluptas*,
nøjelser, Behageligheder.

Eftirlætisfólk, *delicatus*, som alt gaar
Dasse; Vellystlinge.

Eftirmál, *n. accio cadis*, Drabs Forfølg-
Sags Anlæg for Drab.

Eftirmáls-madr, *actor, vindex cadis*, &
maalmand, den som det tilkommer at
følge en Drabsag.

Eftir-máli, *m. epilogus*, en Epilog (Efter

Eftir-mynd, *f. effigies, imago*, Billede, &
lignelse.

Eftir-mæli, *n. vide Eftir-mál*, in *pl. exc*

alieni delicti, Undskyldning for en af andre begaaet Forbrydelse eller Forseelse.

Eftir-rekstr, *m. qñhortatio*, Opmuntring, Tilskyndelse. 2) *procuratio*, Tilsyn, Bestyrelse.

Eftir-réttir, *m. pl. mensa secunda*, bellaria, Eftermad, Efterretter, Konfekt.

Eftir-safn, *n. (á akri)*, *spicilegium*, Afesamling, Opsamling af Afs paa en Ager.

Eftir-sið, *f. idem ac sequens*.

Eftir-síón, *f. inspectio*, Eftersyn, Tilsyn. 2) *pæniendo*, Fortrydelse. 3) *desiderum*, Øavn, Afhavn, Bængsel; ég líx þér bókina til eftirsíónar, *librum, ut inspicias, commodo*, jeg laaer dig Bogen til Eftersyn; mér er eftirsíón at því, ég var þá latr, *ejus ignavia me penitet*, jeg fortryder, at jeg dengang var doven; mér var eftirsíón at þeim manni, *ejus viri desiderio tenebar*, jeg savnede den Mand.

Eftir-síónar-madr, *inspector*, Tilsynsmand, Opsynsmand.

Eftir-skil (at eftirskilia), *relinquere*, efterlade.

Eftir-slæmr, *m. accus ultimus, deficiens*, den sidste Del af en Handling.

Eftir-spurn, *f. perconsatio*, Efterspørgsel.

Eftir-stöðvar, *f. pl. rudera*, Ruiner.

Eftir-taka, *f. emolumentum, proventus*, Nytte, Indkomst, Frugter af en Ting.

Eftirtakanleg, *memorandus, observandus*, som bør præges til Minde, iagttages.

Eftirtakanlega, *memoratu digne*, mærkvaerdig, erindringaeværdig.

Eftir-tölur, *f. pl. objectio accepti beneficii*, Berørelse af beviste Belgjerninger, uadel Eftersnak om saadant.

E'g, *ego, olim, ec v. ek, hodie vulgo* jeg, jeg.

E'g síálfir, *egomet*, jeg selv.

Egða, *f. aquila famina, vide* igða, en Hørn.

Egðir, *m. aquila mas, vide* öðgir, en Hørn.

Egg, *n. ovum, et* Eg. Egg serid, *ovum requietum*, et Eg, som er nær ved at udruges. Egg sem drecka má úr, *ovum tremulum, forbile*, et nylig lagt Eg, som man kan drifke.

Eggia-blómi, *m. vitellus*, Eggeblomme.

Eggia-hvíta, *f. albumen, lac gallinaceum*, Eggehvite.

Eggia-klár, *n. idem*.

Eggia-kaka, *f. laganum*, Eggefage. 2) *ovarium*, en Nede fuld af Eg.

Eggia-matr, *idem*, egentl. Noræg.

Eggia-miðlk, *f. oogala*, Eggemælk, Eggesøbe.

Eggia-himna, *f. membrana ovi, vide* skiðll, Eggehinde.

Eggia-skurn, *n. putamen, ovi testa*, Eggeskal.

Eggiskurna-gott klædi, *pannus mollissimus*, et særdeles godt, blødt Klæde; alias egg-skurnagott.

Eggia-puntr, *m. gramen triquetum*,

Eggia-súk hænna, *gallina parturiens*, en ægger syg Høne.

Eggvarp, *n. ovario*, Eggelægning.

Egg-ver, *n. ovifundium*, *ubi ora leguntur*, et
 Sted, hvor der findes mange *Eg*, hvor
 mange Fugle have deres Rede.

Egg, *f. acies ferri*, *Eg*, *Od*, *Spids* paa et
 Jærn. 2) *summum jugum montis*, den høje-
 ste *Spids* af et Bjerg.

Eggia (at eggia), *acutere*, hvæsse, *spidse*. 2) *hor-*
rari, opmuntre, tilskynde.

Eggiaz (at láta eggiaz), *suasu aliorum facere*,
 foretage noget efter en andens Tilskyndelse,
 lade sig opmuntre, drive af andre.

Eggian, *f. exhortatio*, Opmuntning, Tilskyndelse.

Egging, *f. idem*. Eggingarfisk, *v. eggianarfisk*,
n. facuus, som let lader sig overtale, opbidses
 af andre.

Eggslétr, *planus aquus*, jevn, lige. *de cam-*
pestri dicitur, ad libellam aquo, ubi messis vel
fanisecium facillimum est, siges om en ganske
 jevn Mark, hvor Høsten eller Høstetten er let.

Eggvölr, *m. convexitas in dextro latere securis*
lignariorum, etslags Runding, ved Egaen af
 en Økse, hvorved dens Skarphed formindskes,
 Skareeggen.

Egni (at egna), *irritare*, opirre, tilskynde.
 2) *laqueos tendere*, sætte Garn ud, Snarer
 for; illt er at egna illt Skap, *malum est*
molo suffundere frigidum, et ilstendig Gemyt
 Oprørske har gjerne onde Følger. *á agn*.

Egra (at egra), *agere pedes movere*, bevæge sig
 med Vanskelighed, alse, stalle.

Ei, *non*, ikke, ei; *eigi*, *idem*.

Eid, *n. isthmus*, Landtunge, Tunge, Eid.

Eida (at eida), *juramenta confirmare*, bekræfte
 med Ed.

Eidfall, *n. detrectatio juramenti*, Vagring for Ed.

Eidrof, *n. violatio pacti jurari*, det at bryde en
 Ed, Brud af et med Ed stadfæstet Forbund.

Eidrosi, *m. violator juramenti proprii*, som bry-
 der et Forbund, han med Ed har bekræftet,
 bryder sin Ed.

Eidskár, *ad jurandum pronus*, som let sværger.

Eidstafr, *m. stylius juramenti*, Ede-Formular.

Eidsvarinn, *juratus*, edsvoren.

Eidsvari, *m. juramento obligatus*, forpligtet med
 Ed.

Eidr, *m. juramentum, jus jurandum*, Ed.

Eidvætti, *juratum testimonium*, et edeligt Vid-
 nessbyrd.

Eifi, *n. exuvia*, vide reifi, Hud, Skind, Bælg.

Eiga, *f. possessio*, Ejendom, Besiddelse, Eje.

Eigandi, *m. professor*, Ejer, Ejersmand.

Eigin, *proprius*, egen.

Eigindómr, *m. peculium*, Ejendom.

Eigin-giarn, *amans opum*, egennyttig, havesyg.

Eिंगiarnligr, *adj. id.* R.

Eigingirni, *f. studium lucri*, Egennytte. R.

Eigingift-kona, *uxor maritata*, en Ægtefælle.

Eigin-kona, *f. idem*.

Eiginhandar-bréf, *epistola autographa*, egenhæn-
 digt Brev.

Eiginhandar-bók, *autographum auctoris*, en Bog,
 som er skreven med Forfatterens egen Haand.

ndskrift, *autographum*, egen Haand.

nd, *manus propria*, egen Haand.

nadr, *maritus*, Egetmand.

rd, *dominium v. adquisitio rei*, 2. b. 8.

ings Erhvervelse, Besiddelse. 2) *stipu-*

marrimonii, Erlovelse, Egetskabsløfte.

ertar, Frihed. At leita eiginords fyrir

in, *pronubum vel paranympum agere*,

er en anden.

vænter, *uxoratus*, en gift Mand.

ge, *familiaris*, venstabelig; *is*, egentlig,

ga, *familiariter*, venstabeligen.

gleiki, *m. familiaritas*, Venstabelighed;

fab.

kr, *m. indoles, qualitas*, Egenfab. R.

possessio, Ejendom.

at eigna sér), *sibi vindicare*, tillegne sig.

at eigna), *tribuere, adscribere*, tillægge,

iver. At eignast, *occupare, potiri*, be-

er sig, erobrer. R.

, *habens*, formuende. Litt eignadr,

r, fattig.

halld, *n. possessio*, Besiddelse, Ejendom.

nadr, *possessor*, Ejer, Ejermand.

nark, *n. terminus fundi proprii*, Grænde-

for end Jord, Ejendom. 2) *signum*

osa peculiaris possessoris, et særdeles

te, en har paa sine Saager, Bmærke.

skial, *n. tabella possessoria*, Skjode,

om).Brev.

Eignaz (at eignaz), *consequi, acquirere*, erhver-

ve, opnaa.

Eignir, *f. pl. opes, latifundia*, Ejendomme, især

om Jord.

Eigulegr, *commendabilis, res appetenda*, som er

værd at eje.

Eikinn, *imperuosus, cornupeta*, uforligelig, som

gjetne vil angribe andre; *is*, som slanger.

Eike, *f. trishorium, vigilia*, 3 Timer, et Tids-

rum af 3 Timer (*alias eykt*).

Eikta-mór, *n. pl. termini vigiliarum*, Grændses

punkten imellem hver 3die Time.

Eikta mörk, *n. pl. meræ horoscopia*, Tal paa et

Uhr eller Solstive, Mærker hvoraaf man slut-

ter Tiden.

Eike, *m. jumentum trahens, veterinus*, Arbejds-

dyr, Arbejdshest. (*alias eykr*).

Eimr, *m. halitus, vide eymr*, Damp, Lugt, Em.

Eimiria, *f. cineres igniti, vide eymiria*, gloende

Aske, Emmer.

Einánger, *n. angustia viarum, incisa*, en Snævr-

ring, Defile.

Einánger, *m. idem*. Margr verdr í einángerinum

vaskr, *deperazio saepe audaciam & vires addit*,

Fortvivlelse giver ofte Mod og Ræster.

Gud heimtri oss med mörgum miskunar

gildrum í sitt einánger, *illecebris beneficiorum*

suorum, *deus nos ad se unum vocat*, med til-

lokkende Velgjerninger kaldte Gud os til sig

selv alene.

Einágra (at einágra), *in angustias redigere*,

bringe i Snibe.

Einardr, *audax, confidens*, bjærv, dristig, modig.

Einardlega, *audacter*, dristigen, frimodigen.

Einastr, *solus, unicus*, eneste.

Einastra, *solum*, alene, blot.

Einatt, *crebro*, tidt og ofte. (*eriam*: einart).

Einbeidr, *unus, qui operari fas est*, en, som man kan onske.

Einheittr, *audax, intrepidus*, dristig, usørfærdet.

Einher, *merus*, luttet, blot.

Einbirni, *n. unica proles*, eneste Børn.

Einbúi, *m. solitarius*, en der lever ensom, en Eneboer.

Eindagi, *m. dies oculata, tempus præscriptum*, bestemt, fastsat Termin.

Eindaga (at eindaga), *certum tempus definire*, fastsætte en vis Tid. Eindagad fé, *pecunia ad certum tempus solvenda*, Penge, som skulle betales til en vis Tid.

Eindrægni, *f. consensus, unanimitas*, Samtykke, Enighed, Endrægtighed.

Eindyradr, *unicas fores habens*, som har kun En Dør.

Eindæmi, *n. unius arbitrium*, Voldgifts-Dom. Kolb. festi biskupi eindæmi, *stipulavit Kolbeinus se unius episcopi arbitrio consensus fore*. Kolbein lovede at ville være fornøjet med hvad Biskoppen alene dømte. 2) *unicum exemplum sine exemplo*, det eneste Eksempel i sit Slægt, en Hændelse uden Eksempel.

Einörð, *f. audacia*, Gripstighed, Frimodighed.

Ein-eidi, *n. unius hominis juramentum*, Et Menneskes Ed.

Einneygdr vid. Einneygr, *luscus, monoculus*, øjet.

Einfalldr, *simplex*, enkelt, enfoldig. 2

nuus, candidus, oprigtig, retfæst.

lendingar yóru allir einfalldir í þi

vid Gitzor, *australes omnes candidi* (

adhærebant, alle Folk fra Sønderlandet

Gissur oprigtigen.

Einfari, *m. solitarius viator*, som rejser en ensom Vandrør.

Einfelldni, *f. simplicitas*, Enfoldighed. *dor*, Oprigtighed, Retfæst.

Einferdir, *f. pl. solitaria evagationes*, en Vandringer. At fara einferdum, *se consorzio hominum fugere congressum*, unddrage sig Menneske-Selskab ofte alene.

Einfer, *sibi satis v. sufficiens*, som kan hjælpe selv.

Einfertr, *monopus*, som blot har et Ben. Einfætt bord, *monopodium*, et med en Ben.

Einferingr, *id. ac Einfætr*, *sed subst.*

Einþanga, *f. vide Einfætr*. Þar feng náttverd, og var ostr eingöngu, *ib illis apposta erat, & quidem solus castanea erat*, der spiste de Aftenmad, si stod blot af Ost.

Eingétinn, *monogenitus*, enbaaren.

Eingi, *nemo*, ingen. Einginn, *idem*. Þ eingis færi, *nema Þóris*, at komaz þi

vinum erat, excepto Thorere, derover
igen komme, uden Thorer.

n. zingiber, gingiber, Ingefær.

monogamus, som har en Kone.

n. filium simplex, enkelt, utvundet

vide Einardr.

fat, n. singilio, et Klædningsstykke, af
lærn.

gn, res nullius, ingens Ejendom.

nar, nullius generis, af intet Slags.

dr, inanis, af ingen Værdi. vulgo
terdr & perperam Einiskis-verdr.

simplici forma & robore humano pol-
um blot besidder simple menneskelige

, directe, ligefrem.

(at einhenda), unā manu apprehen-
ge fat paa med den ene Hæand. 2) unā
erire, slaa med En Hæand.

v. Einhendr, unimanus, mancus, som
: den ene Hæand, enhændet.

, calchs, familiae expert, ugift, som
: at sørge for sig selv.

ngr, m. idem, sed sulst.

vide Einfær.

aliquis, quidam, nogen, en, en vis.

egin, aliquo modo, paa nogen Maade.

, pertinax in proposito, it. absurdus,
ig, ogiaa: umelig.

animosus, sibi confidens, dærx, drif-
færdet.

Einhyrningr, m. monoceros, unicornu marinum.

Eahjærling.

Einhyfi n. insula, domus separata, en særskilt
Bygning, et afstædt Hus.

Einhæfr, unam tantum artem edoctus, som blot
har lært en Kunst. 2) humanus, non bruta-
lis, høflig, artig.

Einiberia-tré, juniperus, Enebætré.

Einiber, n. pl. bacca juniperi, Enebær.

Eining, f. unio, Eubed, Enkelthed. 2) concor-
dia, Enighed, Forening.

Eink, f. singulare & solum quid, inusitatum,
noget eget, særdeles.

Einka-mål, n. pl. singulare pacrum, særdeles
Forbund, hemmelig Aftale.

Einkanlega, præcipue, fornemmeligen, især.

Einkar-vel, unice, præcipue bene, særdeles vel,
oppeeltigen.

Einka-four, unigenitus, eneste Søn.

Einkénni (at einkénna), insignire, notam im-
primere, sætte Mærke paa.

Einkénni, n. signum, nota, character disjuncti-
vus, Særkjende, Mærke (til Atskillelse fra
andre Ting).

Einkum, præcipue, dativus plur. á eink, særde-
lee, fornemmeligen.

Einkunn, f. vide Einkénni, en Devise.

Einkylia, f. unica aura, et Bindpuß.

Einkyliulegr, singularis cui tantum placet unica
aura, sær, besynderlig. á kul, kyla.

Einkífi, n. calibarus, visa solitaria, ugift Strand,
ensomt Levnat.

Einlitr, *unicolor*, af en Farve.

Einlyndr *vide* Einrænn.

Einlægr, *sincerus, ingenuus*, oprigtig, retfæst.

Einlægni, *f. candor*, Oprigtighed.

Einlæglega, *candide*, oprigtigen.

Einlæti, *n. solitudo*, Ensomhed, ensomt Levet.

Setia komr sinni einlæti, *solitudinem uxori facere, solam relinquere, deferere*, forlade sin Kone, d: enten gaa bort fra det Sted Konen er, eller nægte Egetskabspligters Opfyldelse.

Ein-mana, *solitarius, sine satellite servo, sibi ipse serviens*, ensom, uden Tjenere. Æ man.

Einmánadr, *m. mensis unus, nobis ultimus huius*, *quo sol percurrit signum arietis*, den sidste Vintermaan, d: Marts, da Solen gjennemløber Himmeltegnets Vædderen.

Einmuna, *præter omnes memorandus*, som man fornemmelig bør erindre. Einmuna bestr, *facile optimus*, den allerbedste.

Einmæli, *n. pl. arcanum, uni soli creditum nullo audiente*, en Hemmelighed, som blot er en betroet. Hann sagdi mér það í einmælum, *sub cauzela silentii retulit mihi*, han fortalte mig det som en Hemmelighed, i Enrum.

Einmælt, *dicitur, unicus per diem esus, siges*, naar man kun spiser engang om Dagen.

Einmæltr, *dicu communis*, hvorom alle sigte det samme. Það var einmælt, *omnes idem dixerunt*, derom vare alle enige.

Einn, ein, eitt, *unus, unicus, solus, quidam*, en eneste, ene, En.

Einnin, *etiam, ogsaa; i einu, ad unum* i det samme.

Einneginn, *einnvegin, idem*.

Einneg, *einnveg, idem*.

Einörd, *f. audacia, Driftighed, Uforsæ*

Einseman, *solus, unicus, alene, for* 2) *merus, ren, ublandet*.

Einrádr, *propositi pertinax, sui ipsius fesus*, egenraadig, egenfindig.

Einrádinn, *omnino conclusus*, som har i uroffelig Beslutning, bestemt.

Einræm, *n. secrezum, locus absconditus, et skjult, affides Sted*.

Einrædi, *n. perversicia, Egenfindighed, nælthed*.

Einrænn, *misanthropus, menneskefjendsk* *vicax, suo consilio confusus, egenraadt* *findig. 3) absurdus, urimelig*.

Einsæta, *f. secessus, et enligt Sted, aff* *holdesked*.

Eins, *similiter, ligsedes, paa lignende* i Einfinna *vide* Einrádr.

Einskésta, *f. pannus levidensis, unico ordine textus, etslags tynndævet* (i Badmel.

Eins-konar, *unius modi, af et Slags* *Sort*.

Eins-kofla, *quod unum licet, paa dei* *Maade*.

Einskær, *purus, merus, ren, ublandet*.

Einslags *vide* Einskonar.

ero, *privatim*, hemmeligen, for sig

vide Eingirni.

pari, magelst. 2) *infrequens*, en. Par voru einstaka bæir, *rara*, der vare nogle enkelte instaka mædr görir so, *paucissimi* nogle faa handle saaledes.

nica angusta uni simul pervia, en li (eg. hvorpaa blot en Person Gangen).

em. Einstige, *m. idem*.

einstrengia), *per monotoniā* re, med Hæftighed at affordre en al Vætingelse.

n. amicis orbis, blottet for Ven-

er, *m. orbis*, *viduas*, forladt ikestand.

oculus, som kun kan se med et

2) *clarus*, *serenus*, ren, klar. *Ir*, *aer sudus*, *serenus*, *pacatus*, Vejre.

euus, *evidens*, klar, øjensynlig.

einfætt hvad hann ætler sér, *um quid propositum habens*, det et hvad han har i Sinde.

ndus, *is. aprus*, *v. rurus*, taalelig, ler. Pad er þér einfætt, at *opin*, *aprisimum tibi est arma* er mest passende for dig at ned-

lægge Vaaben. Ei er einfætt at þola lík- ann ójafnæð, *aliquid consilii nobis est præter talis injuriæ tolerantiam*, det er ikke passende for os, vi bør ikke taale slige Forurettelser.

Eintal, *n. colloquium familiare*, fortrolig Samtale, Samtale i Enrum. 2) *soliloquium*, Enetale, Monolog.

Eintriáningr, *m. monoxylon*, et Træstam som er gjort af et enkelt Stykke Træ.

Einval, *n. electio, delectus*, Valg, Udvalg. Einvala lid, *præstantissima copia*, udvalgte Tropsper.

Einvalinn, *unus ex omni numero electus*, udvalgt, udkaaret af det hele Antal.

Einvalld, *n. monarchia*, Monarki.

Einvallds-átiörn, *f. idem*, Enevoldstregjering, monarkist Regjering.

Einvalldr, *monarcha*, en Monark, Enevoldsherre.

Einvallds-kóngr, *rex monarcha*, Enevoldstonge.

Einvera, *f. vide* Einseta.

Einvígi, *n. duellum, monomachia*, Enefamp, Duel.

Einvirdulegr, *exquisitus*, udsgt, ogsaa: frimodig, aabenhjertig.

Einvirdulega, *exquisire*, *is. ex professo*, udsgt, med stor Flid, ogsaa: frimodigen.

Einvirki, *m. colonus sine famulatio omnes ipse sibi operas præstans*, en Bonde, som ingen Tyender har, som altsaa maa forrette alle sit Arbejde selv (omtr. vort: Indsiddet).

Einúngis, *solum*, aleneft, ifkun, blot.

Einurd, *f. vide* einörd.

Einusiini, *semel*, engang.

Einþyckni, *f. peticacia*, Egenftindighed.

Einþyckr, *sibi sapiens*, egenftindig, egentaaðig.

Einærr, *anniculus*, et Æar gammel, aargammel.

2) *continuus*, vedvarende, uafbrudt.

Einætr, *edulis sine omni apparatu*, fom kan spifet uden nogen Tilberedelse. Einætr madr, *cibus extra usum ignis & alium apparatusum edulis, proximus*, Mad, fom kan spifet uden Røgning eller anden Tillavning.

Eireks-gras, *choclearia species*, etflags Rølleare.

Eifta, *n. testiculus*, Testikel.

Eifta-püngr, *m. scrosum*, Pungene.

Eitill, *m. glandula in carne, ligno, lapidibus &c.* noget særdeles haardt *f. Eff.* en Rjættel i Rjodet, Knude, Knaft i Træ o. *f. v.*

Eitradr, *venenarus*, forgiftet, giftig.

Eitr, *n. venenum*, Gift, Forgift, Edder.

Eitur-lækning, *f. antipharmacum*, Lægemiddel imod Forgift, Modgift.

Eitr-ormr, *coluber*, en Slange, Hugorm.

Eitr-qveita, *f. nebulo*, et Afftum, en Skuff.

Ec, *v. ek vide* ég.

Ek (ók, hefi ekid, at aka), *ferre, vehere, currum agere*, kjøre. At aka í móinn, *difficultati non cedere*, prop. per transverfos grumos currum agere, egentlig: at kjøre tværs over en oplasket Dyrge Jord, uegentlig: ikke give efter, vedblive fin Daaftand. Aka segli, *pro-ferre, v. mutare pedem*, fire eller hale et Sejl.

Ecki (eckti, hefi eckiad, at eckia), *c. sammendyrge, sammenhøbe. At ec fani cumulos struere*, Raste Hø.

Ecki, *non, ikke.*

Ecki, *m. moeror, angor pectoris*, Sorg velfe, Hulten.

Eckia, *f. vidua marens*, en Enke.

Eckill, *m. viduus*, en Enkemand. 2) *pirata*, Anfører for Gribbttene.

Eckia-dómr, *m. viduizas, viduvium*, E. Eckiumadr, *viduus*, Enkemand.

Ekls, *f. penuria, it. paucitas*, Mangel get, ogsaa: Gaahed.

Ekra, *f. arum*, en Ager, pløjet Land.

Ekta, *naturalis, nativus*, ægte, naturl født. 2) *legitimus*, lovlig, lovmæs

Ekta-gull, *aurum nativum*, ægte, ubland

Ekta-kona, *f. uxor*, Ægtevinde, Kon

Ekta-madr, *maritus*, Ægtemand.

Ekta-manns eda-kona bródir, *levir*, eller Kones Broder, Svoger.

Ekta-manns eda-konu systir, *glor*, Ma Kones Søster, Svigerinde.

Ekta-maki, *m. conjux*, Ægtemage.

Ekta-stand, *n. status matrimonialis*, ð Ægteftand.

Ekta (at ekta), *in matrimonium ducere* tage til Ægte; *hæc omnia ex ok, rione vocis, ac latinis conjugium.*

E'l, *n. nimbus, vulgo*: jel, en Dyge.

El (ól, hefi alid, at ala), *alere, nutrire* føde, opføde. 2) *parere*, føde af

ala à malinu, *continuuare sermonem*, fortsætte Samtalen. Ala ðun fyrir einum, *necessaria alicui subministrare*, føde, underholde en, sørge, bære Omhu for en.

Eldi, *n. saginatio, v. sustentatio*, Mæssen, Feden; Underhold, Næring. 2) *fetus*, et Foster. Eldis-hest, *equus saginatus*, en Ridehest, som man har paa Stald. Eldis-naur, *bas altius opimus*, en Staldosse.

Element, *n. elementum*, et Element. (*alias hōf-udsképna, v. frumefni*).

Elta, *f. fluvius*, en Elv, Flod. Elf, *f. idem*.

Elkor, *f. idem*.

Elfer-silkar, *anadromi pisces fluviales*, Fiske, som findes i Floder.

Elfring, *f. equisetum*, Padderok.

Elgi (at elgia), *astuare vide olga*, følge, bruse, gjære. Elgia hálsinn, *vomizum conari*, forsøge at kaste op, brække sig.

Elgsdýr, *n. alce*, Elsdyr.

Elgs-húd, *tergus alcis*, Elsdyrskind.

Elgr, *m. alce mas*, vide ilgia, Elsdyr (Hannen).

2) *ningor gelidissimus ex una plaga mundi*, den advolans, Snefog, som længe vedværer fra en Kant, ledsaget med stærk Frost.

Elis, *f. amula concubina*, Medbesterske. Eliu-þióstr, *m. simultas inter uxores, v. concubinas viri*, Uenighed imellem en Mandes Koner eller Medhustruer. 2) *mesaph. odium vari- canum*, indgroet Had.

Elian v. Eliun, *f. labor*, Arbejde, Umage, Møje. 2) *antagonismus*, Strid, Uenighed.

Eliannar-madr, *laboriosus*, et arbejdsomt Menneske.

Eliari, *m. emulus*, en Medbestler.

Eliara-glettur, *f. pl. invidiosa irritatio*, Optirelse, Fortredigelse af en misundelig.

Eliannar-mikill, *laboriosus, philoponus*, vindsibelig, flittig, arbejdsom.

Eliannarfamr, *idem*.

Elivogar, *m. pl. insima ora maris albi, perpetua glacie constricti*, de inderste Bugter af det hvide Hav som stedsvis ere fulde af Is.

Ella, *alias articulus postpositivus*, ellers.

Ellda-buska, *f. focaria, coqua*, en Køllepige.

Ellda kona, *f. idem*.

Ellda-skáli, *m. hypocaustum*, en Badstue, en Røgkue. 2) *culina*, et Røkken.

Elld-beri, *m. ignitabulum*, et Ildkar, Fyrfad.

Elldfmr, *phlogisticus, ignem cito concipiens*, meget brandbar, som let fanger Ild.

Elldfri, *apyrus*, brandfri, ildfast, som ej kan brænde.

Elld-færi, *f. pl. ignitabulum*, Fyrstoj.

Elldgánger, *m. flamma vorax, incendium*, Ildbrand.

Elld-gler, *u. vitrum igniarium*, Brændeglas.

Elld-glæríngar, *f. pl. coruscationes ignis*, Elntænen, Lynen, Funken.

Elldgulr, *flammeus*, Ildgul, Ildbrød.

Elldhita, *f. candefactio*, Ildbede.

Elld-hús, *n. culina*, Kjøkken.

Elldi (at ellda), *ignem facere*, gjøre Ild. 2) *coquere*, koge. 3) *ignizum facere*, gjøre gloende, gløde. Par elldri lengi af, *diu sub cineribus latuit ignis sc. inveteratum odium*, Ilden ulmede længe under Asken, d: det indgroede Had vedvarede længe.

Elldir aftr, *dieſcis*, det dages.

Elldir af degi, *idem*.

Elld-járn, *n. ferrum igniarium*, gloende Jern.

Elldibrandar, *m. pl. torres, materia cremalis*, gloende Brænde. Elldibrandr flókin, *risio*, en flukt Brænde.

Ellding, *f. fulgur*, Lynld. Ellding nætur, *di-luculum*, Dagſkær, Døgning. Ellding málma, *exandescensia*, Metalleres Opſtøning eller Smeltning.

Elldividr, *m. ligna cadua, is. torres*, Brænde, Brændeved.

Elldividar hús, *n. ades cremialis*, Brændehus, Brændekammer.

Elld-lopt, *n. æther*, den fine Luft, Himmelluft, Æther.

Elldiz (at elldaz), *conſeſceſcere*, blive gammel, ældes.

Elld-kér, *n. bacillus, focus*, Ildgryde, Ildkæſſe.

Elld-nárángur, *m. coquus, ignem nutriens*, en Koffedreng, Kjøbeder. 2) *ignavus*, et dovent, doſt Menneske.

Elldneisti, *m. igniculus, ſcintilla*, Gnist.

Elld-panna, *f. bacillum*, Ildgryde.

Elld-qveikia, *f. fomes, igniarium*, Tønde

Elld-qveikiu-madr, *cinifſo*, en ſom tænder gjør Ild.

Elld-raudr, *igneus, ignis, rutilans*, Ild

Elldri, *ſenior*, ældre.

Ellds-glædur, *f. pl. pruna*, Glæder, Kul.

Ellds-gügn, *n. pl. vasa coquinaria*, Kjøber, Kar til at bruge over Ilden.

Ellds-litr, *color rutilus*, Ildfarve.

Ellds-neyti, *n. cremum, ceſpes inſolaris chymice, phlogiſticon*, Brænde, Tørv, hver brændbar Materie.

Elld-ſteinn, *m. pyrites, lapis igniarium*, Flintesten, Hørsten.

Elld-ſtó, *f. focus, caminus*, Ildſted, Hør

Elld-taung, *f. igniceps, pruniceps*, Ildt.

Elld-tinna, *f. ſilex*, en Hørsten, Flintest. Ná elld úr tinna, *ſilice ignem excuſe* Ild af en Flintesten.

Elldr, *m. ignis*, Ild.

Elldr, *ſape igni almozus*, ſom ofte er Ilden. 2) *ignis*, brændende, 3) *ingraveſcentis ætatis*, gammel, til Nú em ec elldr frá ófridi, *jam, obſcentem ætatem ſum militia impar*, nu uduelig til Krigstjeneste formedelst i berdom.

Ell v. Elli-tré, *alnus*, Elletræ.

Ellefu, *undecim*, elleve.

Elleſti, *undecimus*, elleve.

Ellefu-ſinnum, *undecies*, elleve Gange.

ta, *decem & centum*, Hundrede og ti.

senectus, Alderdom. *Ellin fellir alla, las omnia atterit*, Alderdommen underer alle.

lgr, *m. frons, v. cutis rugosa, Sphar*, rynkede Hud som Alderdommen fører med

At kasta ellibelgnum, *exuere senectam* l de *insectis vernare dicitur*, fornyges, e den gamle Ham, og blive ung igjen. andr, *senio confectus, defunctus*, død af erdom.

r, *senilis, senectutem præ se ferens*, gammel.

n, pl. *pharmaca contra senectutem*, Læbder imod Alderdoms Svagheder.

idr, *senio confectus*, træt af Alderdom.

ra, *senectute delirans*, som gaar i Barnet.

ocki, *m. vultus senilis, ruga senilis*, Ryn af Alderdom.

id, f. *senectutis levamen*, Alderdoms Støt: Alderdoms Hjælp.

(at elna), *procedere, maturefcere*, vokse, dned.

(at elnaz), *idem*.

n, *alnus arbor, Elætra*. 2) *rudis fudes, eria remi*, et Træ til at gøre Rarer af. idr, *m. alnus, Elætra*.

f, *amor*, Kjærlighed, Elkov.

(at elska), *amare, diligere*, elste, have, holde af.

legr, *amabilis, gratus*, elskelig, elskværdig.

Elskulegr, *idem*.

Elskugi, *m. amator*, en Elsker; (*is, amor, Elskov*).

Elsker, *amans*, elskende. Hann er elsker at barninu, *puerum amat*, han elsker, holder af Barnet.

Elti (at elta), *insequi, insectari*, forfølge. 2) *agitare, alte*, tumle, træde. At elta skinn, *pelles volutare, subigere*, alte Elind, gatve.

Elti-skinn, *n. aluta*, Semslader, aluret Lader.

Elta, f. *insecutio*, Forfølgelse. 2) *volucatio*, Eltning, Ontumlen, Valten.

Elting, f. *idem*.

Em, *sum*, jeg er.

Embla, f. *prima mulier, secundum Edlam*, efter Edda: det første Fruentimmer. *pr. sollicita, laboriosa*, egentlig: angstelig, arbejdsom.

Embrea (at embra), *queri*, klage sig, beklage sig.

Embrea, f. *querela*, Klagemaal, Klagen, Besvær: ring.

Embrulegr, *querulus*, klagende, klynkende.

Embætta (at embætta), *servire, munus suum facere*, tjene, fuldføre sin Forretning. Þar vóru konur at embætta pening, *ibi erant mulieres pecora vulgentes*, der vare Fruentimmer som malkede Kjøerne, *hodie dicitur*. At embætta, *sacra peragere*, forrette Embedsforretninger; især om Præster, at prædike, holde Tjeneste.

Embættislaus, *privatus*, uden Embede. 2) *oriosus*, ledig, ørkeeløs.

Embættis-madr, *minister, in officio constitutus*,

en Embedsmað. 2) *pr. operarius*, en Arbejdsmand, Daglønner.

Emj v. Emji, *n. ejulatus miserabilis, dolore intolerabili expressus*, et ynkwardigt Strig, frembragt ved en utaalelig Smerte. Eingvan sá ég manninn, enn emjid heyrði ég, *neminem quidem vidi, ac ejularum audiui*, jeg sá intet Menneſke, men Striget hørte jeg.

Emjan, *f. idem*. Emjur, *f. pl. idem*.

Emja (at emja), *mifere ejulare*, Strige ſammenlig.

Enda (at enda), *finire, abſolvere*, ende, fuldføre, ſlutte.

Enda, *as, etiam*, men — ogſaa.

Enda-görn, *f. intestinum rectum vide arsgörn*, Endetarmen.

Enda-hnútr, *m. ultima manus, colophon pr. nodus finem funiculi claudens*, den ſidſte endelige Guldbringelſe af noget, egentlig: en Knude ſom ſlaaes for Enden af et Tov.

Enda-kólfr, *m. vide Endagörn*.

Endalok, *n. pl. finis, cataſtrophæ*, Ende, Slutning.

Endalykt, *f. idem*.

Enda-þarmr, *m. vide Endagörn*.

Endemi, Eindemi, Endimi, *n. unicum exemplum, eneſte Ekſempel*. 2) *res inaudita*, en uhorſt Ting. Verði bíðn og verði endemi, *ſunt porſenta & res inaudita*, ſje forunderlige og uhorſte Ting! Ei munu þaug endemi ſönn, at kóngurinn ſé heilagr, *an admiranda illa res vera ſit, quod rex ſit divus*, o.

indiges, det er dog vel aldrig ſandt at gen er hellig, en Helgen.

Endi, *m. anus, nates*, Rump, Ende. 2) *ma pars rei*, Slutning, Ende, den ſid af noget. At taka til á endanum, *principiis incipere*, begynde fra Enden, b

Endileyfa, *f. inanes nugæ, acraſtrophia*, Elsladder.

Endimörk, *n. pl. extremi limites*, Grændſe, Endemærker.

Endilánger, *in longitudinem exporrecus*, igjennem, helt ud igjennem.

Endíng, *f. idem ac ſequens*, Slutning; (*terminatio*, Endelſe).

Endlr, *m. finis*, Ende, Slutning. 2) *ter* Grændſe.

Enda (at enda), *finem imponere*, ende, At enda heit lín, *promiſſis ſtare*, ho

Loſte.

Endiz (at endaz), *poſſe, pollere*, kunne, Stand til. 2) *superſtes eſſe*, overleve ſtaa til, forſtaa. Þad mun þér enda *ſatis erit*, det vil være nok for dig. 2) *cere, poteris*, det vil du kunne udrette ég endiz til þeſa, *ſi sum ſuperſtes erit* ſom jeg da lever.

Endr, *iterum*, igjen, atter.

Endrar nær, *pro* Endr og nær, *alias*, ég hefi ecki gört þad endrar nær, *ſemel, altera vice non feci*, jeg har ikke det mer end engang.

Endr og endr, *plus vice ſimplici*, atter og

og *finnum, plus vice simplici*, af og til.
 -borinn, *regénitur, renatus*, igjensødt.
 -ar-bót, *f. reparatio, emendatio*, Forbedring.
 -ar-bæti (at endurbæta), *reparare, restaurare*,
 rebre, sætte i forrige Stand.
 -ar-fæding, *f. regeneratio, renaissance*, Gjen-
 fødsel.
 -ar-fæðiz (at endurfæðaz), *renasci*, gjensødes.
 -ar-gæld (at endurgælda), *compensare*, gjen-
 selde.
 -ar-gétning, *f. regeneratio*, Gjensfødsel.
 -ar-gét (at endurgéta), *regenerare*, gjensføde.
 -ar-gjald, *n. compensatio*, Gjengjældelse, Be-
 lling.
 -ar-laufn, *f. redemptio*, Gjenløsning.
 -ar-laufnari, *m. redemptor*, Gjenløser, Forløser.
 -ar-leysi (at endurleyfa), *redimere*, gjenløse.
 -ar-lifga (at endurlifga), *at vitam revocare*,
 lide igjen til Live, oplive. 2) *refocillare*,
 vedføge, forfriske.
 -ar-lifgan, *f. vivificatio*, Oplivelse. 2) *recrea-*
 -tion, Vedføvgelse, Forfriskelse.
 -ar-lifgadr, *redivivus*, oplivet, bragt til Live
 igen.
 -ar-lifnadr, *idem*.
 -ar-lifna (at endurlifna), *reviviscere*, leve op
 igen, oplives.
 -ar-minning, *f. recordatio*, Erindring, Hu-
 mmelse.
 -ar-minniz (at endurminnaz), *recordari*, erin-
 dre, gjenmindre sig.

Endr-mæli (at endurmæla), *contradicere*, mod-
 sigte.
 Endr-mæli, *n. contradictio*, Modsigelse.
 Endr-nýa (at endurnýa), *renovare*, fornye.
 Endr-nýan, *f. renovatio*, Fornyelse.
 Endr-nýung, *f. idem*.
 Endr-næri (at endurnæra), *recreare*, vedføge,
 forfriske.
 Endr-næring, *f. recreatio*, Vedføvgelse.
 Endr-skapa (at endurskapa), *recreare, restaurare*,
reformare, Rabe paa ny, sætte i forrige
 Stand, ombanne, omstabe.
 Endr-skickan, *f. restauratio, restitutio*, Hjælpen
 til rette igjen, Oprettelse, Istandsættelse.
 Endr-skirarar, *n. pl. anabaptista*, Gjendobere.
 Endr-sköpun, *f. restitutio, reformatio*, Omdan-
 nelse, Omstabelse.
 Endr-vitkaz (at endurvitkaz), *respicere*, faa
 sin Forstand igjen, komme til sig selv igjen.
 Engd, *f. sollicitudo*, Vængstelse, Betyrning.
 Med engd og ángri, *cum sollicitudine &*
angore, med Vængstelse og Vængstelse.
 Engi, *n. praeum*, en Eng.
 Engiar, *f. pl. praeia*, Enge, Hømarker. Engi
 á annars jörd, *servitus herbagii, falcagium*,
 Arv til Høstet paa en andens Jord.
 Engi (at engia), *coarctare, constringere*, sam-
 menknibe, sammensnærpe. At engia sig
 saman, *coarctare se*, snærpe sig sammen, knibe
 sig ind, krampe sig.
 Engi-gadr, *m. sepimentum praei*, Hegn om en
 Mark.

Engill, *m. angelus*, en Engel.
 Engi-spretta, *f. locusta*, Græshoppe.
 Engi-verk, *n. pl. fanifecium*, Høstet, Høsteking.
 England, *n. Anglia*, England.
 Englis-menn, *m. pl. Angli*, Englændere, Engelskmand.
 Eniskr, *anglus*, engelsk. Engelskr, *idem*.
 Enn, en, ed, *ille, illa, illud*, den, det (den bestemte Art. Istedes for hinn, hin, hid).
 Enn, *quam*, end. 2) *sed*, men. 3) *adhuc*, endnu. Þessi er betri enn hinn, *hic melior est quam ille*, denne er bedre end hin. Hann spurdi enn hinn þagdi, *hic interrogavit, sed ille sicut*, han spurgte, men den anden tav stille. Stattu enn vid, *mane adhuc*, bi lidt endnu.
 Ennþá, *adhuc*, endnu.
 Ennþá ecki, *nondum*, endnu ikke.
 Enni, *n. frons hominis*, Vanden, Stjernen; i milli hrúna, *glabella*, den Del af Vanden, som er imellem Øjenbrynene. 2) *clivus montis*, en stejl Brink vaa et Bærg.
 Ennis-breidr, *frons*, som har en bred Pande.
 Ennis-brúskr, *m. crines ancependuli capilli licini*, en Haartop, som hænger ned over Panden, Pandehaar, Hanekam.
 Ennis-hlad, *n. fronsale*, Stjernesmykke paa Heste eller andre Dyr, Stjerneblad.
 Ennis-hnöttur, *m. cilo*, som har en høj og smal Pande. 2) *malleus fronsis*, den ophøjede, hvalvede Del af Panden.
 Ennis-korkr, *m. idem*.

Ennis-lauf, *n. phalera frontales eorum*, nesmykker paa Heste.
 Entr v. endtr, *finitus, consummatus*, bragt, fuldført. Ent loford, *solus*, en maza fides, opfyldt Løfte.
 Epla, *f. res angusta*, Trang, Knibe, Væghed. *vide* opr. 2) *putre corpus*, et Legeme.
 Epli, *n. pomum*, et Æble. *angl. apple*. an fellr eplid langt frá eikinni, *sepia vi parentum mores referunt*, Æblet ikke langt fra Træet.
 Epla-garðr, *m. pomarium*, en Frugthave. af-fallid, *pomum caducum*, et nedfaldet — fullroskid, *maturum*, modent. — *nanum*, umodent. — *snemmvaxid*, tidlig modent. — sem flótt vísna, som hastig taber sig, ikke kan gjemmes
 Epla-karfa, *f. opororheca*, Æblekurv.
 Epla-kiarni, *m. acinus*, Æblekjærn.
 Epla-qvistr, *m. periculus pomi*, en Kvist i Æbletræ.
 Epla-steinn, *m. acinus*, Æblekjærn.
 Epla-tré, *n. pomus*, *malus arbor*, Æbletræ.
 Eplóttur, *pomelatus, scusulatus*, pletter, spekket, form af Æbler.
 Er (var, hefi verid, at vera), *sum, fui* vart. At vera til, *existere*, være til, Vera vid tíðir, *sacris interesse*, tilværelse tjene. Það er hönum til hróflaudi est, det geraader ham til Berømelse. Sá er ecki at manni, sem nú dugir

nunci est, qui jam sibi deest, den er et
g, som ej nu viser sig raft. Vertu
at þessu lengur, *faceffe ab hoc opere*,
op med dette Arbejde.

hefi arid, at eria), *terram subigere co-*
arare, dyrke Jorden, plove, harve.

laivum qui, som. 2) *adverbium temp.*
ida. Så er var fyrstr, *is, qui primus*
den som var den første. På er hann
li lengi dvalid, *cum diu mansisset*, da
haude lange opholdt sig.

n. stipes, lignum rude, materiet remi, et
ste Træ, som Stal bruges til Karer.

f. hereditas, Arvelod, Arv. 2) *successio*
uifato, Arvegangemaade uden Testament,
iude gæck ecki i erfdir, *opes istæ, ad*
ides intestatos non pervenire, den Alldom
ikke til de naturlige Arvinger.

u. bona hereditaria, Arvegods.

al, bálkr, titulus juris de hereditate, den
i Loven som handler om Arv.

iki, n. regnum hereditarium, Arverige.
t erfa), *hereditatem adire, obtinere*, arve.
arcnare, convivium parentale dare, gjøre
tebud ved ens Ligbegjængelse, Arvesl.

parentalia, epulum funebre, feralé, Gje-
d ved ens Begravelse, Arvest, Begrav-
gilde.

yckia, f. idem.

pa, f. epicedium, et Digt, forfattet til
for en Afdd.

A a

Erkingi, *m. harer, Arving*.

Ergi, *f. impotens & affectuosus conatus*, sorgsø-
væ, afmægtig Bestræbelse.

Ergia, *f. idem*.

Ergiumadr, *vir impotentis conaminis*, som gjør
afmægtige, kraftløse Forsøg.

Ergiz (at ergiaz), *in pejus mutari*, forandres
til det værre, forværres. 2) *animum demit-*
tere, tabe Modet. So ergiz hver sem elldiz,
pavor seuecturis comes, jo ældre, jo mindre
topper.

Eria (at eria), *arare, laborare*, arbejde, plove.

Erjan, *f. labor, aratio*, Arbejde, Pløjen.

Erill, *m. labor assiduus*, vedholdende Arbejde.

Erillamr, *laboriosus, molestus*, besværlig, møjs-
sommelig.

Erindi, Erendi v. Örendi, *n. pausa*, Ophold,
et Handedbrat. 2) *strophæ carminis, unico*
spiritu proferenda, en Strofe i et Digt, et
Sangvers.

Erki-biskup, *n. archiepiscopus*, Erkebiskop.

Erki-stóll, *n. archiepiscopatus*, Erkebispedømme.

Erla, *f. (avis), moracilla pectore nigro*, Bisp-
sjert, Stenpiffet (en Fugl). 2) *pr. labo-*
riosa, sollicita, arbejdsom, omhyggelig.

Erlendis v. Örlendis, *peregre*, udenlands.

Erlendr, *peregrinus*, en fremmed, som er uden-
lands. 2) *nom. pr. viri*, en Mandes Egen-
navn.

Erla (at erla), *continuo labori vacare*, arbejde
uafbrudt.

Erlegr, *pro ærlegr, integra, illæsa fama*, ærlig, af et ubesmittet Rygte. (N. O.)

Erlingr, *laboriosus*, arbejdsom, 2) *nom. pr. viri*, en Mand's Egennavn, Erling.

Erni, *f. manica*, et Erme. à armr.

Ermalaust fat, *colobium, exomis*, et Klædebon uden Ermer.

Ern, *vegerus*, rask, frisk. 2) *laboriosus*, arbejdsom, driftig; *pro Errinn*.

Ern, *c. aquila*, vide Ærn, en Ærn.

Erpr, *m. irpus, lupus*, en Ulv.

Errinn, *vegerus, robustus*, rask, styrig, stærk, kraftfuld. 2) *laboriosus*, driftig, arbejdsom. Errinn sendi úngann svarra, *rex vegerus mis viraginem juvenem*, den raske Konge sendte en ung Heltinde.

Ert, *f. pisum*, Sufferærter. (*alias erta, ertur*). (N. O.)

Ertamull, *n. pulmentum pisinum*, Sufferærter til Rødmad.

Erti (at erta), *irritare, opirre, tirre*.

Ertíng, *f. irritatio*, Opirren.

Ertinn, *irritabilis, pronus ad irritandum*, som glærne tierter, opirrer.

Ertíngasamr, *idem*.

Errur v. Ertur, *f. pl. irraziones*, Skjanderi, Riv. At eigaz errur vid, *irrazionibus cerzare, fiver, tierres indbyrdes*.

Ervidi, *n. labor*, Arbejde, å er & vinn.

Ervida (at ervida), *laborare*, arbejde, gjøre sig Umage for, slæbe.

Ervidisamr, *laboriosus*, arbejdsom, møjsommelig.

Ervidis-madr, *operarius*, en Arbejder, D. Ervidlegr, *molestus, difficilis*, møjsommelig.

Ervidlega, *molestæ, difficulter*, møjsom vanstælligen.

Ervidr, *arduns, molestus*, møjsom, besværlig.

Ervidt, *molestæ*, besværligen.

Es *obsolezum pro Er, pron. relas*, som

Esia, *f. terra paludosa*, en sumpet, si Egan.

Esia, *f. vide askia*.

Esia-vidr, *fraxinus*, Åf, Æstetra.

Esia, *n. idem vide askr*.

Esia-vidar-skogr, *fraxinetum*, en E bestaar af Æstetraer, en Æstelunt

Esia, *n. populus tremula, angl. asp. Æstetra*.

Esia-tré, *idem*.

Esia, *n. jumentum equa, v. asina*, poer dyr, en Hoppe, et Åsen (hos Digt)

Et (åt, at éta), *edere, comedere*, ang æde, spise; éta einmælt, *prandere* spise blot Middagsmad, blot En Dagen; éta tvímælt, *prandere* & spise Middags- og Aftens- mad, om Dagen; éta þrímælt, *jensare, & canare*, spise Frokost, Middags- mad, tre Gange om Dagen; éta fjóurmælt, *jensare, prandere, merendare & canare* fire Gange om Dagen, spise Middags- og Aftensmad.

Et (atti, hafi att, at etia), *concitare, committere, ir, irritare*, ophidse, opirre. Etia sam-an, *concitare*, ophidse, opmuntre, især til Kamp. At etia haukum og hundum á dýrin, *accipitres & canes in feras concitare*, hildse Høge og Hunde paa Dyrene. At etia illindum, *irritationibus certare*, fívet, træt-tes, tieres. At etia oddum, *hastis pugnare*, slaa med Spyð. Þorvarðr átti opt við þánga at etia, *Thorv. saepe molestis agitabat*, Þorvarðr maatte ofte ksjampe imod Besvær-ligheder. Etiaz á einn, *maligno affectu con-citari in aliquem*, ansalde en med et fjendse Sindelag.

Etandi, *edens, exedens, ædende*, fortærende.

Etandi, *m. scirrhus canerosus*, Kræft, v: en Eygdom. 2) *vis caustica*, Brændekraft.

Etia-kotr, *m. iniqua conditio*, ubillige, haarde Vilkaar.

Ey, *f. insula, terra undique mari cincta*, en Ø.

Eyland, *n. idem*, et Ejsland, Øland.

Eybyggjar, *m. pl. insulari*, Øboere.

Eyda, *f. vacuum, vacuitas*, Tomhed, Hul. audn.

Eydi, *n. solitudo*, Ensomhed. 2) *isthmus*, Land-tunge, Ejd. 3) *tesca inhospita*, ubeboet Hede. Kotid liggir í eydi, *villa inhospita in solitudine jacet*, Gaarden ligger øde, er ubeboet. Þeir dróu skip um eydid, *navem per isthmum traxere*, de trað Skibe over Landtungen. E'g sé her ecki nema eydi,

tesca inculta tantum video, jeg ser her blot en ubeboet Øken.

Eydi (at eyda), *consumere dilapidare*, fortæren forøde. 2) *vastare*, ødelægge. 3) *irritum facere*, gjøre til intet.

Eydi-kot, *n. villa deserta, desolata*, en liden Gaard, et Hus, som ligger øde, en ød Þarsel.

Eydi-bygd, *f. districtus quondam habitatus a iterum desertus, et Distrikt*, som engang se har været beboet, men nu er øde.

Eyðibæli, *n. rudera, rus desolarum*, Ruiner a en Gaard.

Eydi-fiöll, *n. pl. montana deserta*, øde Fjelde.

Eydi-kofi, *m. ades desolata*, et ubeboet Hus.

Eydiland, *n. terra in habitata*, et ubeboet Land

Eydilega, *radiose, it. absurde inconvenienter* fjedsommeligen, urimeligen, upassende.

Eydilegr, *radiosus item absurdus*, fjedsommelig, urimelig.

Eydilegg (at eydileggja), *vastare*, ødelægge.

Eydileggiari, *m. vastator*, en Ødelægger.

Eydileggjng, *f. vastatio, it. ruina*, Ødelæggelse.

Eydimörk, *f. desertum*, en Øken.

Eyðipláts, *n. platea urbis deserta*, et øde Sted.

Eydi-skógr, *m. saltus*, en ubeboet Skov.

Eyðsla, *f. prodigalitas*, Ødselhed.

Eyðslumadr, *prodigus*, ødsel.

Eyðslumadr, *idem sed subst.* en Ødeland.

Eygdr vel, *oculos pulcer*, som har smukke Øjne.

Erlegr, *pro ærlegr, integra, illase fama*, ærlig, af et ubesmiøttet Rygte. (N. O.)

Erlingr, *laboriosus*, arbejdsom, 2) *nom. pr. viri*, en Mandes Egennavn, Erling.

Ermi, *f. manica*, et Erme. à armr.

Ermalaust fat, *colobium, exomis*, et Klædebon uden Ermer.

Ern, *vegerus*, raſt, ſtriff. 2) *laboriosus*, arbejdsom, driftig; *pro Errinn*.

Ern, *c. aquila*, vide Ærn, en Ærn.

Erpr, *m. irpus, lupus*, en Ulv.

Errinn, *vegerus, robustus*, raſt, ſtyrig, ſtærk, kraftfuld. 2) *laboriosus*, driftig, arbejdsom. Errinn ſendi úngann ſvarra, *rex vegerus miſe viraginem juvenem*, den raſte Konge ſendte en ung Heltinde.

Ert, *f. piſum*, Sufferætt. (*alias erta, ertur*). (N. O.)

Erta-muſt, *n. pulmentum piſinum*, Sufferætt til Rødmad.

Erti (at erta), *irritare, opterre, tirre*.

Ertíng, *f. irritatio*, Optirren.

Ertinn, *irritabilis, pronus ad irritandum*, ſom gjærne tirter, optirrer.

Ertíngſamr, *idem*.

Errur v. Ertur, *f. pl. irrationes*, Skjænderi, Rlv. At eigaz errur vid, *irrationibus cerzare, livas, tirres indbyrdes*.

Ervidi, *n. labor*, Arbejde, à er & vinn.

Ervida (at ervida), *laborare*, arbejds, gjøre ſig Umage for, flabe.

Ervidiſamr, *laboriosus*, arbejdsom, møjsommelg.

Ervidis-madr, *operarius*, en Arbejder, Daglønner.

Ervidlegr, *molestus, difficilis*, møjsommelg, vanſelig.

Ervidlega, *molestie, difficultes*, møjsommeligen, vanſeligen.

Ervidr, *arduus, molestus*, møjsom, vanſelig, beſværlig.

Ervidt, *molestie*, beſværligen.

Es *obsolesum pro Er, pron. velas*, ſom.

Êſa, *f. terra paludosa*, en ſumpet, ſtbliggende Egn.

Êſkia, *f. vide askia*.

Êſki-vidr, *fraxinus*, Aſt, Êſetra.

Êſki, *n. idem vide askr*.

Êſki-vidar-skogr, *fraxinorum*, en Elov, ſom beſtaar af Êſetraer, en Êſelund.

Êſpi, *n. populus tremula*, angl. aſp, Aſp, et Êſpetra.

Êſpi-tré, *idem*.

Êſs, *n. jumentum equa, v. asina, poet. et Laſt* dyr, en Hoppe, et Aſen (hos Dgterne).

Ê't (ât, at éta), *edere, comedere*, angl. to eat, æde, ſpiſe; éta einmælt, *prandere tantum*, ſpiſe blot Middagsmad, blot En Gang om Dagen; éta tvímælt, *prandere & canare*, ſpiſe Middags- og Aftenſmad, to Gange om Dagen; éta þrímmælt, *jensare, prandere & canare*, ſpiſe Frokoſt, Middags- og Aftenſmad, tre Gange om Dagen; éta fer-mælt, *jensare, prandere, merendare & canare*, ſpiſe fire Gange om Dagen, ſpiſe Wellemmad, Middagsmad.

Et (atti, hefi att, at etia), *concitare, committere, it. irrisare*, ophidse, opirre. Etia sam-an, *concitare*, ophidse, opmuntre, isar til Kamp. At etia haukum og hundum á dýrin, *accipitres & canes in feras concitare*, hidsa Høge og Hunde paa Dyrene. At etia illindum, *irritationibus certare*, fives, trættes, tictes. At etia oddum, *hostis pugnare*, slaas med Epyd. Þorvarðr átti opt við þánga at etia, *Thorv. saepe molestiis agitabat*, Þorvarðr maatte ofte slæmpe imod Besvær-ligheder. Etiaz á einn, *maligno affectu concitari in aliquem*, anfalde en med et slendst Eindslag.

Etandi, *edens, exedens*, ædende, fortærende.

Etandi, *m. scirrhus cancrusus*, Kræft, v: en Sygdom. 2) *vis caustica*, Brændekraft.

Etiu-kostir, *m. iniqua conditio*, ubillige, haarde Vilkaar.

Ey, *f. insula, terra undique mari cincta*, en Ø.

Eyland, *n. idem*, et Æsland, Øland.

Eybyggjar, *m. pl. insulani*, Øboere.

Eyda, *f. vacuum, vacuitas*, Tomhed, Hul. audn.

Eydi, *n. solitudo*, Ensomhed. 2) *isthmus*, Landtunge, Æjd. 3) *resca inhospita*, ubeboet Hede. Kotid liggir í eydi, *villa inhospita in solitudine jaces*, Gaarden ligger øde, er ubeboet. Þeir dróu skip um eydid, *navem per isthmum traxere*, de træk Skibe over Landtungen. E'g sé her ecki nema eydi,

A a 2

resca inculta tantum video, jeg ser her blot en ubeboet Ørken.

Eydi (at eyda), *consumere dilapidare*, fortære, forøde. 2) *vastare*, ødelægge. 3) *irrisum facere*, gjøre til intet.

Eydi-kot, *n. villa deserta, desolata*, en liden Gaard, et Hus, som ligger øde, en øde Þarsel.

Eydi-bygd, *f. districtus quondam habitatus at iterum desertus*, et Distrikt, som engang før har været beboet, men nu er øde.

Eyðibæli, *n. rudera, rus desolatum*, Ruiner af en Gaard.

Eydi-fiöll, *n. pl. montana deserta*, øde Bjelde.

Eydi-kofi, *m. ades desolata*, et ubeboet Hus.

Eydiland, *n. terra in habitata*, et ubeboet Land.

Eydilega, *radiose, it. absurde inconvenienter*, fjedsommeligen, urimeligen, upassende.

Eydilegr, *radiosus item absurdus*, fjedsommelig, urimelig.

Eydilegg (at eydileggja), *vastare*, ødelægge.

Eydileggiari, *m. vastator*, en Ødelægger.

Eydileggging, *f. vastatio, it. ruina*, Ødelæggelse.

Eydimörk, *f. desertum*, en Ørken.

Eydipláts, *n. platea urbis deserta*, et øde Sted.

Eydi-skógr, *m. saltus*, en ubeboet Skov.

Eyðsla, *f. prodigalitas*, Ødselhed.

Eyðslusamr, *prodigus*, ødsel.

Eyðslumadr, *idem sed subst.* en Ødeland.

Eygdr vel, *oculos pulcer*, som har smukke Øjne.

Eygdr miög, *grandes oculos habens*, som har store Øjne, storøjet.
 Eyglótt, *palpebras niger*, vide hvørmótt, som har sorte Øjendryne.
 Eyk, *f. arbor, in spec. quercus, alias eik*, et Træ, især et Egetræ, en Eg.
 Eyki-lundr, *m. quercetum*, Egetrov. At höggva eyk um þvert, *arborem in orbem cadere*, hugge et Træ tværs over. At höggva eyk til mergjar, *arborem in pulpam cadere*, hugge et Træ til Marven.
 Eykarbolt, *m. caudex*, Træstamme, Træbul.
 Eykar-stofn, *m. idem*. 2) *truncus*, Træstub.
 Eykhyrningr, *m. sciurus*, et Egeru.
 Eyk (jók, hefi aukid, at auka), *augere, foregge, formere*. Eykst ord af ordi, *lis lisem paris*, det ene Ord tager det andet.
 Eyllífd, *f. aternitas*, Evighed.
 Eyllífega, *in aeternum*, evindeligen.
 Eyllífleikr, *m. aternitas*, Evighed. 2) *immortalitas*, Udsødelighed.
 Eyllífr, *eternus*, evig, altid levende. *quasi* alífr.
 Eymi (at eyma), *ledere, leviter vulnerare*, beskadige, saare lidt, bibringe et lille Saar, aumr. Þar eymdi lengi eftir af, *diu aliquid doloris remansit*, deraf blev længe nogen Smerte tilbage, det forvandt man sent.
 Eymdr, *leviter vulneratus*, let saaret.
 Eymd. *f. miseria*, Jammer, Elendighed. Ein eynd býdr annari heim, *unda supervenit undam*, den ene Ulykke rækker den anden Haand.

Eymdarlegr, *miserabilis*, elendig, lummerfuld, jammerlig.
 Eymdarlega, *misere*, elendigen.
 Eymdar-qvein, *n. lamentatio*, Jammerstrig, Besklage.
 Eymótlegr, *ingratus sensibus*, ubehagelig for Sandserne. 2) *suspectus*, mistænkelig.
 Eymstra (at eymstra), *construdere ad dolorem usque*, saare, skramme.
 Eymstradr, *ad dolorem consensus*, saaret, skødt.
 Eymstr, *n. pl. dolor ex consusione, it. vilæx*, Saar, Skramme af Svøbe eller Stid.
 Eymuni, *semper memorandus*, som steds bær er indret, uforglemmelig.
 Eymr, *m. halitus ignis*, Damp, Em. 2) *ex-cremum odoris v. soni, quod percipi potest*, det som steds fornemmes af Lugt eller Lyd, Efterlyd, Efterlugt.
 Eymyria, *f. favilla ignita, marila*, gloende Aske, Nummer.
 Eyngi (at eyngia), *coarctare, vide engi á aungr*, sammensnarpe, sammenkrympe.
 Eypska (at eypska), *victare*, gabe, spærre Munden op. Hundurinn eypskar, *canis victas*, Hunden spærre Gabet op.
 Eyr, *n. æs ductile*, Kobber.
 Eyr, *f. hygea, dea profana, nimpha*, Sundheds Gudinden hos de hedenske Nordboer.
 Eyra, *f. auris, Ore*. 2) *ansa vasis*, Haandgreb, Dre, Hant paa et Kar.
 Eyrd, *f. pax, Fred, Rolighed*. 2) *tranquillitas animi*, Sindero. Konrádr bad hönum

eyrdar, *Conradus ei pacem procuravit*, Konrad
bad om Fred for ham.

Eyrbryddr, *arazur*, Kobberbeslaatt.

Eyr-giall, *n. squama aris*, Urenlighed, Sinner,
Slaffer, som falder af Kobber ved Smelt-
ningen.

Eyri (at eyra), *acquiescere*, være fornøjet. 2) *par-
cere*, Raane, spare. Þeir eyrdu hverki kyrk-
ium né konum, *nec templum, nec sexus ier-
mis, ab illis immunis fuit*, de sparede hverken
Kirker eller Jæventimmer. Þeir munu eingu
eyra, ef þeir koma hér, *nulli parcium erit
si hic venerint*, dersom de komme her, vil de
ikke Raane nogen Ting. At eyra illa yfir,
agere ferre, være misfornøjet med. Eeki
eyri ég því, *non acquiesco*, dermed er jeg
ikke fornøjet.

Eyri, *f. ora campi subulsa ut & fluminum*,
Strand- og Flod-bredder, hvorpaa der ikke
vokser Græs.

Eyrindi, *n. negotium gerendum*, Vrende, For-
retning, Syffel.

Eyrindis-lok, *n. pl. exitus negotii*, Forretnin-
gens Udsald.

Eyrindis-laust, *vacuus negotii, inanis*, ørkedødt,
uden Syffel; *u.* som intet udretter.

Eyrindisleyfa, *f. irritus conatus*, forgjæves Bes-
kræftelse.

Eyrindis-laust, *re infecta*, med ufærdig Sag.

Eyrindis-reki, *m. negotiator*, som udfører et
Vrende, Underhandler, Gesandt (ogsaa:
eyrindreki).

Eyri, *uncia ponderata*, en Unse, i Vægt. 2) *un-
cia numerata*, *in. pl. aurar*, en Dre (gam-
mel Mønt); (*hæc uncia numerata est didrach-
ma, sive 24 solidi*, denne Dre gjaldt saame-
getsom 24 Skilling).

Eyri-silfurs, *uncia argenti*, en Dre Solv.

Eyri, *m. res, bona mobilia*, rørlige Eendomme.

Eyrkétill, *m. alienum, lebes aeneus*, Kobberfjedel.

Eyrna-gull, *n. inauris*, Ørenring.

Eyrnahliómr, *m. aurium sonitus*, Lyd for Ører-
ne. 2) *delicia aurium*, behagelig Lyd.

Eyrna-hlust, *f. mentus auris*, Høregangen.

Eyrna-hol, *n. concha*, Ørehulhed.

Eyrna-hringr, *m. stalogmium*, Ørenring.

Eyrnalaus, *inauritus*, uden Ører.

Eyrna-marmari, *m. cerumen*, Ørevoks.

Eyrna-rönd ytri og innri, *helix anhelix*, den
ydre og indre Rand paa Ørebræsten.

Eyrna-saur, *excrementum auris, cerumen*, Øre-
voks, ØreSarn.

Eyrna-skéfill, *m. auriscapium*, en Ørestjæ; (*ir.
sufurro*, en Øretuder).

Eyrna-sinolt, *n. vide Eyrnasaur*.

Eyrna-spaung, *f. inauris*, Ørestygge, Ørenring.

Eyrna-snepill, *m. auricula infima, lobus auris*,
Ørelap.

Eyrna-stór, *auritus*, som har store Ører.

Eyrna-suga, *f. delator*, Bagvæster, Øretuder.
2) *adulator*, en Hyfler.

Eyrna-verkr, *m. oralgia*, Smerte i Ørene.

Eyr-panna, *f. cucuma*, Kobberfjedel. Øyde.

Eyrpéníng, *m. numus aeneus*, Kobberpenge. R.

Eyr-pottr, *m. cacabus*, Kobberpotte.
 Eyr-ryd, *n. flos aris, arugo*, Kobbertuft.
 Eyrslegin, *aratus*, beslaaet med Kobber.
 Eys (jós, hefi ausid, at ausa), *haurire*, pompe,
 øse, opøse. 2) *calcitrare equorum*, slaa op.
 Eysa, *f. cinis ignis*, Kul, brandende Aske.
 Eysill, *m. haustrum*, en Øse. ausa.
 Eyskra (at eyskra), *zumuluari, animo fluctua-*
ri, være urolig, oprørt i Sindet. Gizor var

eyskrandi miög ádr hann fretti til K
 Gizor *agerime affectus erat, donec K*
adefse audire, Gissor var meget stet i
 inden han fik noget at vide om Koll
 Eyskrandi, *friendens*, rasende, affindig.
 Eystra, *ad orientem, in oriente*, østen f
 Eystra-salt, *mare halsicum*, Østersøen.
 Eystri, *orienti propior*, som er nærm
 Østen, østligere, østre.

F.

Fá, *f. politura, nitor*, (*de pannis, coloribus &*
metallis dicitur), Glindsen, Glands, Politur,
 (siges om Klæder og Metaller). Dette fat
 hefr vöknad, því er af því fáin, *hæc vestis*
madore splendorem amisit, dette Klæde er ble-
 vet vaadt, derfor har det mistet Glandsen.
 Fáanligr, *adj. impetrabilis, qui haberi, compara-*
ri potest, erholdelig, til at faa. R.
 Fábiánslegr, *infrunus, vecors*, toffet, taabelig.
 '(á nota fabula Fabiani patris Grobiani, saas
 kaldet af en bekjendt Fabel).
 Fábreytinn, *insolitus, rarus*, sjelden, usædvanlig.
 Fábreytilegr, *idem*.
 Fábreyrilega, *insolite*, usædvanligen.
 Fadir, *m. pater, in gen.* födur v. fedr, en Fa-
 der.
 Fadir -konu, -manns, *focer*, Svigerfader.
 Faderni, *n. paternitas, Faderfæb, faderligt For-*
hold. 2) *pater, Fader*. Gott áttu faderni,

enn móðernid verra, *pater tibi pr*
as mater peior, din Fader er en brav
 men din Moder ej saa god.
 Fadma (at fadma), *amplecti, favne*,
 At fadmaz, *in amplexus mutuos rue*
favne hinanden.
 Fadmrögð, *n. pl. lucra*, Bryden.
 Fadmlag, *m. amplexus mutuos*, Om
 Omarmelse.
 Fadmtak, *n. idem*, Favnetag.
 Fadmr, *m. sinus, amplexus*, Havn, Væ-
 favnelse. 2) *hexapoda passus, orgyia*
nemaal, 3 Alen, en Havn. Það á
 i fadma, *amicæ ævari debet*, det bør
 imod hinanden.
 Fádr, *ornatus, politus, poleret, renset*.
 fádr, *auro tinctus, deauratus*, forgyldt
 Fádæmi, *n. res enormis, rari exempli*,
 vanlig Ting.

Fåfengilegr; *vanus, inanis*, forfangelig, som ingen Realitet har.

Fåfengilega, *inaniter*, forfangeligen.

Fåförull, *rara profectiois, secus & quietus domi*, som ikke rejser meget. 2) *infrequens*, sjelden besøgt. Her er fåförullt, *hic est accessus infrequens*, her kommer saa Jolk, her er ingen Farsel.

Fåföródr, *rudis, imperitus*, uforsaren, uklog, vanfundig.

Fåfrædi, *n. imperitia, ruditas*, Uklogskab, Uerfarenhed, Vanfundighed.

Fåga (at fåga), *polire, ornare, cense, fure*, sætte Glæde paa.

Fågadr, *politus, censet, fure*.

Fagna (at fagna), *lætari, gaudere*, glæde sig, fornøjet. Fagna annars lucku, *gratulari*, glæde sig over ens Lykke. Fagna einum vel, *laure excipere*, modtage en vel.

Fagna-fundr, *gratus amicorum aduentus*, kjær Vennemøde, glædelig Sammenkomst.

Fagnadr, *m. lætaria, Glæde, Fryd*. 2) *laurum convivium*, godt Gjæstebud, Beværtning.

Fagnadr *m. urbanitas, civilitas*, Artighed, Omgængelighed. Árni biskup quæð það rétt, at letia þá frammar er meiri fagnadr kunnur, *Arnas episcopus justum esse dixit eos majoris facere, qui urbanitate alios præcellunt*, Biskop Árne sagde det var rigtigst, at sætte dem overst som besad størst Artighed, som vare de interessanteste.

Fagnadar-ár, *annus jubilæus*, Jubelaar.

Fagnadarlega, *ex voto*, efter Ønske. 2) *festive*, højtideligen.

Fagnadar-læti, *n. pl. hilaritas*, Glæde, egentlig: Tegn paa Glæde, Fryd, Glædespringer.

Fagnadar-óþ, *n. clamor lætus*, Frydetraab, Glædeskrig. R.

Fagnadar-öl, *convivium gratulatorium*, Glædestabs Ølde.

Fagnadar-saungtr, *m. pacem, Frydesang*. R.

Fagnadar-sæll, *hilaris*, glad, fornøjet, oplyst.

Fagrindi, *n. pl. decor, splendor*, Stjælnhed, Glæds.

Fagr, *splendidus, nitidus*, fien, smuk, fager.

Fagurt vedr. *serenum*, smukt Vejr. Hann lofar öllu fögru, *aureos montes pollicetur*, han lover Guld og grønne Stove.

Fagurblár, *caeruleus*, lyseblaa, himmelblaa.

Fagur-eygr v. eygdr, *oculis micantibus*, som har lyse, klare Øjne.

Fagur-mæli, *n. pl. adulario*, Smiger, Hyfleri.

Fagur-gali, *m. adulator, mulsus leshale*, Smigler, Hyfler.

Fagur-grænn, *perviridis*, lysegrøn.

Fagur-gulr, *flavus*, lysegul.

Fagurleitr, *venusta facie*, smuk af Ansigt.

Fagur-órdr, *eloquio dulcis*, som tæler smukt.

Fagur-róudr, *sanguinei coloris*, lyserød.

Faguryrdr, *id. ac. fagurórdr*. R.

Fágæti, *n. delicia, v. cupidæ rara*, sjældne Retter, Lækkerheder.

Fágætr, *rarus, acquisitu difficilis*, sjælden, vanskelig at faa. 2) *delicatus*, lækker, fræsen.

Fá-heyrdr, *inauditus, infolitus*, uþórt, usæð-
vanlíg.

Fái (fáði, hefi fáð, at fá), *polire, ornare, rense,*
pure, pudse. 2) *delincare, pingere, exarare,*
male, aſtegne. Fáði fimbul-þulr, *exaravit*
clarissimus o. gravissimus orator, den ſtørſte
Taler gjorde Udtaleſet dertil.

Fák, *n. precipitansia, vide fok*, Fremſuſenhed.

Fákalitill, *modestus*, beſkjeden, tilbageholden.

Fákátr, *subristis*, bedrøvet, melankoliſt.

Fákunnandi, *imperitus, rudis*, uklog, uvidende,
vantundig.

Fákunnátta, *f. inertia, ruditas*, Uvidenhed, Van-
fundighed.

Fákr, *m. equus poet., pr. thraso*, hóð Digterne
en Heſt, egent. en Storprealer.

Fákunnugr, *id. ac fákunnandi.* R.

Fákænn, *imperitus*, uklog, uerſaren.

Fákænſka, *f. imperitia*, Uerſarenhed.

Fákæti, *f. tristitia*, Bedrøvelſe, Sorg.

Fala (at fala), *licitari, fale*, ſpørge om noget er
tilfals og hvad det koſter, byde paa noget ſom
ſkal ſalgas eller forpagtes bort. 2) *expetere*,
ſeindre, krave.

Falan v. föln, *f. licitatio*, Byden, Bud paa
noget.

Fála, *f. gigas femina*, en Jætinde, Troldkvinde.
2) *procax femina*, et kaad, frækt Fruentim-
mer, en Giane.

Fálátr, *taciturnus*, ſom taler lidet, tauð.

Fálegr, *idem.* 2) *diffensiens*, uenig.

Fálega, *non promte, cum indignatione*, ubereðvið-

líg, fortvødelig. Hann tók því fálega, *dis-*
ficilem se præbuit, þan var ikke bereðvillig
dertil.

Fáleiki, *m. tristitia*, Sorg, Bedrøvelſe. 2) *in-*
dignario, Fortvødelſe.

Fálidadr, *paucis stipatus*, omgivet af ſaa, leðſa-
get af ſaa Foll.

Fálida, *idem.*

Falinn, *oculatus*, flult, forborgen. á fel.

Fálkadr, *sibi vix conscius, v. sana rationis, (la-*
gopodis instar á falcone percussæ), ſom ikke
er ved ſin fulde Samling (ligesom en Rype,
der er ſlaret af Falken).

Fálkalegr, *idem.*

Fálkafángari, *m. falconarius, auceps falconum*,
en ſom fanger Falke, Falkejæger.

Fálki, *m. falco vulgaris, nobilis*, en Falk.

Fall, *n. lapsus, ruina*, Fald, Nedſtyrten. 2) *lap-*
sus moralis, peccatum, Synd, Feil, Laſt. 3) *ca-*
des, Død, Fald. Falls er von af fornu-
tré, *laxui vicina senecta*, Alderdommen er ſit
Fald nær. Eftir fall Eireks konúnga, *poſt*
cadem Erici regis, efter Kong Eriks Fald.

Fall, *n. pestis*, Peſt, ødelæggende Epidemi. Þar
var fall mikidh, ſo at 6 menn vóru fall-
nir. Gudmundr-ſtöckti vigdu vatni yfir
Engiar og akra, þá tók af fallid, *pestis ibi*
erat, quæ septem homines consumseras. Gud-
mundus aqua consecrata præs & agros con-
ſperſit, et pestis eſſe deſiit, der graſſerede en
Peſt, hvoraf 6 Mænd vare døde, hvorpaa
Gudmund beſtænkte Ager og Egn med ind-

viet Vand, som bevirkede, at Pesten op-
hørte.

Fallandi augu, *oculi confidentes moribundorum*,
de Døendes bristende Øine.

Fall, *n. excoriatum integrum corpus macerati
pecoris*, Kroppen af et slagtet Kreatur, hvoraaf
Indvoldene ere udtagne.

Fallázia, *f. defectus*, Mangel, Fejl. 2) falla-
cia, Falskhed, Bedrageri, Rænker.

Falleraz láta, *fallacis inescari, stuprari*, lade sig
besøve; (*de virginibus honestioribus dicitur*,
siges om en ellers anstændig Pige).

Fallbylsa, *f. tormentum*, en Kanon.

Falldr, *m. calyptra, calanrica, peplum*, Gruen-
timmer Hovedtøj, Hat. At setia ofan falld-
inn, *decalansicare*, tage Sattet af Hovedet.

Falldr, *m. fimbria, limbus*, Dordt, Bræmme.

Fallda (at fallda), *fimbriare*, vestes limbo cinge-
re, bebræmme. 2) *peplum adornare*, sætte
Hovedtøjet i Stand. At fallda sídt, *peplum
demiscere*, lade Sattet sidde lavt ikke højt op
over Hovedet.

Fallegr, *venustus, pulcher*, Njøn, smuk.

Fallega, *eleganter*, smukt, stilig.

Fallinn, *lapsus*, fallden. Fallid fé (undir kóng),
bona confiscata, konfiskeret, Godt. Fallin
kú, *dicitur quando musculi circa spinam sacram*,
in vaccis mollescent ante partum, ut ejus prog-
nosticon, en Ro som er nær ved at falde,
(hvorpaa havees det Tegn, at Ruspierne om-
kring Bækkene blive bløde).

B b

Fallinn, *ordinarius, dispositus*, Rikket, sat i Or-
den. Dad er vel fallid, *decer*, det passer
godt. Hann er vell fallinn til kauphönd-
lunar, *at mercaturam bene dispositus est*, han
er godt Rikket, oplagt til Røbmandskab.

Fallstykki, *n. bombardæ, tormentum*, Kanon,
Feldstykke.

Fallvalltr, *fluxus, inconstans deciduus*, ustabil,
forgængelig.

Fálm, *n. caca palpitatio*, Bedrørelse i Blinde,
Gæmen.

Fálma (at fálma), *palpitare, palpere*, røre ved
en Ting, føle i Blinde, famle. 2) *errare*,
tage Fejl, gaa vild.

Fals, *n. fraus, falsum, crimen falsi*, Svig, Be-
drageri, Falskhed, (gammelt: Falsk).

Falsa (at falla), *decipere, adulterare*, bedrage,
forfalste, begaa Falskhed. Falsa bréf, *episto-*
las corrumpere, forfalste Breve.

Falsari, *m. impostor*, en Falskner, Forfalster.

Fals-kofs, *m. mulsum lechale*, et bedragerisk Ryg.

Falskr, *fraudulentus*, falsk, bedragerisk, under-
fundig.

Falsklega, *dolose*, svigagtigen, falskelig.

Fals-mál, *n. consumacia testium*, Faldemaal,
Vidners forsættige Udeblivelse.

Falsmåls-bætur, *f. pl. mulcta consumacia testium*,
Faldemaalbøder.

Fals-spámadr, *m. pseudodropha*, en falsk Profet.

Fals-vicni, *n. testis falsus*, falsk Vidne. 2) *fals-*
sum testimonium, et falsk Vidnesbyrd.

Falr, *m. pars suprema gladii, v. hastæ, capulo inhians*, den øverste Del af et Sværd eller Epyd, som gaar op om Haanden. Eigils Einh. S. cap. 2. Sverd hanns er læst fyrir ofan olnboga, og er þar á falr so digr, at miðg tekr uppá öxl, *gladius ejus obscurus est supra cubitum parsque ejus suprema adeo ampla, ut ad axillam fere peringeret*, hans Sværd var sluttet tat til Armen oven for Albuen, og var derpaa en saa tøl Gal, at den gif lige til Skulderen. *Ibidem*: cap. 7. Hann gördi fal so diúpann, at tók uppyfir olnboga, *partem gladii, quæ capulo inhære solet, adeo altam fecit, ut totum cubitum ad usque lacertum hauriret*, 'han lod gjøre en saa lang Gal, at den naaede helt op paa Overarmen. Grettir hafdi spiót í hendi, og var silfur-rekinn falurinn, *Grettir hastum manu gessit cujus pars cava argenteis bullis erat interstincta*, Grettir havde et Epyd i Haanden, hvis øverste Del var sølvbeslaet.

Falr, *venalis, tilfals, fals*. At vera falr, *venire, venum ire*, være tilfals, tiltjød. At gúraedr láta fals, *venum exponere*, holde tilfals, have til Galg.

Fályndr vide Fálátr.

Fálæti, *n. taciturnitas*, Tausshed, stille Væsen.

2) *tristitia*, Sorg.

Fámálugr, *taciturnus*, taus, faatalende.

Fámálgr, *idem*.

Fámáll, *idem*.

Fámánnlegr, *infrequens*, ensom, hvor der er

faa Folf. Þar þótti fámánnlegt, *solitudo videbatur*, der syntes ensomt.

Fámennr, *paucis comitibus cinctus*, omgivet af faa Ledfagere. 2) *infrequens*, hvor der er faa Folf. Fámennr bær, *pagus, v. urbs infrequens*, en Gaard hvor der kun er faa Folf. Þar var fámént, *homines ibi infrequentes erant*, der vare faa Folf.

Fámenni, *n. paucitas hominum*, Gaahed af Mennesker, Mangel paa Folf.

Fáméntr, *infrequens*, lidet befolket. 2) *paucas artes edocrus*, lidet underviist, oplært, dannet.

Fámæli, *n. pl. dictu rarum, inauditum, ubi, seldent Sagn*.

Fána, *f. signum militare, labarum, phanon, Banner, Standard*. (M. D.)

Fána (at fána), *fatue se gerere*, opføre sig taabeligen.

Fánaz (at fánaz), *idem*.

Fáng, *n. gremium, sinus*, Ekjød. Hann tók barnid í fáng sér, *infantem in gremium suscepit*, han tog Barnet paa sit Ekjød.

Fáng, *n. acquisitio, captura*, Erhvervelse, Fangst. 2) *facus conceptus, et foetus*. 3) *fani manipulus, brachiorum junctioe comprehensus*, et Knippe Hø, en Dørm, Dragt Hø, saa meget som en kan bære paa en Gang imellem Armene. (i rem: 4) *lucra*, Vindten, Kamp.) At færæz í fáng, *multum niri*, tage sig meget paa. Þorv. færðiz úr fángi, *Thorwardus se suberaxit*, þ: promissis non stetit, Þorward traf sig bort, þ: holdt ikke sit Løfte.

Fánga er von af frekum álfi, *lupus captae capax*, af en graadig illu kan man vente en haard Kamp; *metaph. virtuti nihil impervium*, Tapperhed kan udrette alt. E'g verd at fá pat at fongum til, *adhuc mihi acquirendum est, ad manus non habeo*, det maa jeg først erhverve, det har jeg endnu ikke.

Fáng, *n. sapius in pl. faung, facultates, bona acquisita*, Foruine, erhvervet Ejendom, Forraad, Velighed.

Fánga (at fánga), *adipisci*, erhverve. 2) *comprehendere*, fange, gribe.

Fángadr, *captivus, comprehensus*, fangen.

Fángalaus, *nullius usus*, til ingen Nytte.

Fángalitill, *vilis, abjectus*, som er til liden Nytte.

Fángalétt, *idem*.

Fángamark, *n. signum v. litera insculpta rebus inanivariis, quo possessor noscitur*, Domærke, et Tegn, som en Ejer sætter paa sine Sager for at kjende dem.

Fángerád, *n. consilium e re nata sumum*, en efter Sagens Beskaffenhed nødvendig Beslutning.

Fángaturn, *m. latumia*, Fangetaarn.

Fángavottr, *m. testis acquisitus*, et erhvervet Vidne.

Fáng-brögd, *n. pl. lucra*, Bryden, Kampen.

Fángelfi, *n. carcer, captivitas, ferriterium*, Fangsel.

Fángfall, *n. (pá leyfiz höfn) abortus, amblosis*, Misfoster, Misfædsel.

Fáangi, *m. captivus*, en Fange. Fáangi i járnum, *ferriteribax, ferriterius*, en Fange der er sluttet i Jærn.

Fáni, *m. farvus fannus*, en Toffe, Taabe. Fána-legr, *farvus insolens*, toffet, taabelig.

Fannfergia, *f. ningor densissimus, sua ipseque gravitate decedens*, et meget tykt Snefog.

Fannkoma, *f. ningor, coacervatio nivis*, Snefog.

Fans, *m. impedimenta, sarcinae*, Trod, Tøi, Bagasje.

Fantr, *m. fanaticus*, en Skjelm, Skynge, Gante.

Fánýtr, *vilis, abjectus*, som er til liden Nytte.

Far, *n. vestigium*, et Spor.

Far, *n. raptus nubium*, Skyernes Bevægelse af Binden. 2) *iter, motus*, Bevægelse. Pá var mikid far á lopti, *rum nubes rapidissima tempestare ferebantur*, da breves Skyerne meget stærkt af Stormen. Pú munt fara þad far, *sem formadr þinn, iter v. exitus similis tibi eris, ac anecessori tuo*, du vil gaa den samme Gang, have samme Skjæbne som din Formand.

Far, *n. vira, mores*, Levnet, Sæder. Hann hafdi þad í fari sínu, *hoc illi moris erat*, det plejede han, det var en af hans Sædvaner.

Far, *n. navis*, et Skib, Skibsejerskab.

Fár, *n. discrimen, periculum*, Fare.

Fár, *paucus, faa*. 2) *subristis*, sorgfuld, be-

brøvet. 3) *sacurnus*, taub. Fått var med heim, *difficulter inser illos convenit*, der her: Rede Uenighed, Roldfindighed imellem dem. Heim var dagfått, *dies illis defecit*, Dagen manglede dem, Dagen forløb førend de bleve færdige.

Faralldr, *n. morbus epidemicus*, Epidemi, Pest. 2) *curfus v. motus rerum*, Tingenes Gang, Løb. Þórir; Þóttur komst í kyrkiu, ei Þóttur menn skilia med hveriu faralldri hann komst þángat, *Thorir Þóttus in templum elapsus est, at quem modum elabendi isthuc inveneris, nemo sibi visus est intelligere*, Torer Tøtt slap ind i Kirken, men ingen forstod, paa hvilken Maade han var kommen der.

Farallds-fótr, *pes vagabundus*, en omvankende Fod, bruges i den Talemaade: Hann er á farallds-fæti, *pedes, v. excubitor est is, vagabundus est*, han vanker stedse om.

Farandi, *m. viator*, vide vegfarandi, en Rejsende, Vandringemand.

Faránger, *m. res arcta itineri sufficientes*, Tøj, Sager, alt det som man har med paa en Rejse, og høst behøver dertil.

Fararþeini, *m. adjumentum itineris*, Rejse-hjælp.

Farar-efni, *n. pl. merces peregrinantis, quæ jure voveri* (Grágás) *infra decem hundredas, non debemus esse*, Formue, Midler til en Udenlanderejse, som efter de gamle Love (Graagaas) ikke maatte være mindre end 10. Hundreder.

Farar-eyrir, *m. idem*.

Farar-greidi, *m. hospisalis, is, quodcumque levamen difficultatis viatorum*, Gæstfrihed, at den Hjælp man yder Rejsende.

Farar-leyfi, *n. salvus conductus*, Lejdebrev. 2) *venia, v. libertas abeundi*, Tilladelse til at rejse.

Farar-skióti, *m. equus, pr. itineris levamen*, en Hest, egentl. en Rejsses Befordring, Fremrydelse.

Farar-tálmi, *m. impedimentum itineris*, Hindring for en Rejse.

Far-bann, *n. idem*. 2) *prohibitio abeundi*, Forbud imod en Rejse.

Farbauti, *m. vide Bauti*.

Farbord, *n. imum tabularum in fundo naviculae*, den Del af et lastet Skib, som er ovenfor Eacen (?).

Farbordi, *m. circulus tabulari navis*, det samme som foregaaende. 2) *locus in navi mercatoria*, et vist Rum i et HandelsSkib, Føring. At få einum fyrri farborda, *procurare alicui locum seu vecturam in navi*, få en Føring eller Fragt i et Skib.

Fardagi, *m. tempus migrationis sapius in pluri*, fardagar, Fardag, Flyttetid.

Fardar (at farda), *in amurcam abire*, siges om et Kar hvori der sætter sig Verme o. dsl.

Fardi, *m. amurca lactea* hvad der klæber ved et Kar af Mælk o. dsl. gall. *fard fucus*.

Fardreng, *m. nausea negotiorum*, en Smand.

Farflótt, *fugitivus, qui vitam debet pedibus*, en Flygtning, som maa rædde sig ved Flugt.

Farflýfi, *f. desiderium peregrinandi*, Rejse lyst.

Farg, *n. pressura, pressio*, Trykken, Pressen.
Farga (at farga), *alienare*, afhænde, opofre.

Fargan, *n. destructio, noxa*, Ødelæggelse, Skade.

Fargan, *f. abalienatio*, Afhændelse.

Fargörfi, *n. vide faránger, Relsfetoj*. 2) *funus nautici*, Taffelasse.

Farhyrdir, *m. vide feriumadr*.

Fari, *m. comearus, vectura conducta*, (*viz. juris de re nautica cap. 4*), betinget Fragt.

Fari, *m. viator*, en Rejsende; *hinc* Jorsalafari &c., Jerusalemsfarer o. fl.

Farinn, *languidus, confectus*, udmattet, kraftsløst, forbi. 2) *conficiendus*, beskaffin. So var hann alldri farinn, *ea erat aetate*, han var saa gammel. Þad er vel farid, *bene constitutum est*, det er vel.

Fari-rod v. -skinn, *pellis macie confecti animalis*, Skind af et Dyr som er dødt af Mæghed, Sult.

Far-koftr, *m. vide fararefni*. 2) *alimenta nautica*, Skibsproviant. 3) *comenius*, Føring, Fragt.

Farlama, *naufragus*, Ribbruden. 2) *cui aliquid deest ad iter, quo carere non potest*, som mangler noget uundværligt til sin Rejse's Fortsættelse.

Farlegr, *periculosus*, farlig.

Farlega, *periculose*, farligen.

Farlitill, *modestus*, beskedn. 2) *rardus*, seldragtig, langsom.

Farmadr, *m. nauta, peregrinator*, Sømand.

Farmanna-lög, *n. pl. jus nauticum*, Søret.

Farma-skip, *navis oneraria*, Rjodmandsskib, Kaffardislib.

Farmikill, *insolens, præceps*, overmodig, fremsusende. 2) *celer*, hastig, rast; *alias* mikell á förum.

Farmr, *m. onus nauticum, v. navi impositum*, Ladning.

Farnadr, *m. iter*, en Rejse. 2) *moret*, Sæder.

Farnan, *f. iter*, Rejse.

Farníng, *f. peregrinatio, liberum iter*, fri, sikker Rejse, Udenlanderejse. E'g man bióða sé til farníngar þér, ef þú verður lekr, *salvum conductum tibi procurabo si damnas judicii fueris*, bliver du dømt skoldig, skal jeg byde Denge for at du kan erholde en sikker Rejse.

Fársúkr, *gravi, v. periculoso morbo decessus*, farlig sygdom.

Fárskapr, *m. remeritas*, Daarskab, Fremfusenhed. Þad mátti helldr kalla fárskap enn hugprýði, *remeritari magis quam virtuti tribuendam erat*, det kunde man snarere kalde Forvovenhed end Tapperhed.

Farfala, *f. felicitas*, Lykke, Lyksalighed.

Farfallld, *f. idem*.

Farfall, *felix*, lykkelig, lyksalig.

Farfalllegr, *idem*.

Far-tekia, *f. conductio navis, v. vectura*, et Skibs Forfragtning.

Fartelski, *n. pr. scrinia viatorum, vide taska*, Rejsestirn; *vulgo omnis apparatus itineris, i Altindellighed Rejsetoj*, alt hvad man har med paa en Rejse.

- Farvegr, *m. alveus, canalis*, Flodbrende, en Flods Løb, (Flodfæng.) 2) *iter*, Rejse. Deir áttu lángrn farveg fyrir höndum, *longinquum illis iter erat peragendum*, de havde en lang Vej eller Rejse at fuldføre.
- Farva (at farva), *colore tingere*, at farve. (M. O.)
- Farvi, *m. color*, Farve; *alias* farfi, at farfa.
- Fárvidri, *n. tempestas periculosa*, et stormende Uvejr.
- Farvidr, *m. remi & alia instrumenta navis*, Rorer og andre Skibs-Redskaber.
- Farvidar eda veidarfæra hiallr, *m. castris*, aabent Hus hvori man gemmer Fiskeliner og Skibs-Redskaber.
- Fáryrdi, *n. pl. verba nefaria*, Skjældsord.
- Far-Þegi, *m. vecturam perens*, som søger om Skibs-Lejlighed, Passasjer.
- Far-Þrota, *cui navis deest*, som fattes Skibslæ-
lighed. 2) *impar isineris*, ikke i Stand til at rejse.
- Fárænn, *mentis vix potens*, affindig, sandsekløt.
2) *consilii expert*, raadvild.
- Fáræna, *f. inopia mentis, consilii*, Affindighed.
Raadvildhed.
- Fas, *n. gestus*, Gebærde. 2) *supercilium*, Hov-
mod, Stoltthed. Hann var hæglátr í fali og umgængni, *in gestu & conversatione modestus erat*, han var arbar i Gebærder og Omgang.
- Fálædr, *visu rarus, insolitus*, sjælden, rar.
- Fálén, *idem*.
- Fálinna, *vecors*, Skjedeklæt, ubesindig. 2) *ma-
stus*, forrigfuld.
- Fálinna, *f. alienatio mentis*, Affindighed, Galfab.
- Fáskiptinn, *alienis negotiis abstinens*, som ikke
giver sig af med andres Sager.
- Fáskrúð, *n. parum decoris, dedecus*, Vanære,
Skam.
- Fáskrúði, *m. viles & pannosa vestes*, lappede
Klæder.
- Fáskrúðugr, *cui vestes sunt viles*, som har daarlige
Klæder paa. à skrúð.
- Fásmikill, *gestuosus*, som gjør mange Gebærder.
2) *superciliosus*, overmodig i Omgang, Hov-
modig.
- Fasta, *f. jejunium*, Faste.
- Fasta (at fasta), *jejunare*, at faste.
- Fasta-far, *n. affectus continuus*, stadigt Forsæt.
2) *continuus labor*, bestandig. 3) *nubes fixa*,
faste Skyer. Þeit vóru í fastafari at létta
ackérum, *in levandis anchoris inrensissimæ
erant*, de stræbte alt hvad de kunde, at lette
Anker.
- Fasta-land, *n. continens*, Fastland.
- Fastandi, *jejunus*, fastende, som ej har spist.
- Fasta-svefn, *m. carus, profundus somnus*, dyb
Sovn.
- Fasteign, *f. res immobilis, pradia*, Jordegods,
faste Ejendomme.
- Fasteygdr, *fasteygr, oculis compressis*, som ser
stivt paa.
- Fasthelldinn, *tenax, pertinax, retinens*, urøgger-
lig, vedholdende. 2) *constans*, standhaftig.
- Fasthelldni, *f. pertinacia*, Urøggelighed. 2) *con-
stansia*, Vedholdenhed, Standhaftighed.

Fastlega, *firme*, fast, stadig.

Fastlyndr, *constans*, *propositi tenax*, fastig i sit Forsæt.

Festmæli, *n. pl. rars verba, pactum constans*, fastsat Aftale.

Festmæltr, *voce compressa, arote loquens*, som taler langsomt, efteretpæffelig.

Fastna (at fastna), *mattimonium conficere*, at bestemme Væstelskab, fæste sig.

Fastnæmr, *constans*, stadig. Fastnæmr tregi, *constans moror*, fortærende, nagenbe Særg.

Fastorde, *verborum tenax*, som holder Ord.

Fast, *firme, firmiter, constanter*, fast, stadig, ivrig, kjæf, hurtig. Deir löktu fast á op-pugnasioni acriter insisterunt, de angrebte hastig-gen. Deir drucku fast, þotu acriter indul-gent, de drak dygtig, længe.

Fastkædr, *animo constans*, stadig, fast, besluttet, bestemt til en Handling.

Fast-ræki, *n. contentio*, Anstrængelse, Hæftighed.

Fast-rækr, *contentiosus*, anstrængt, hæftig.

Fastúðugr v. fastúigr, *constans*, standhaftig.

Fastr, *firmus*, fast. 2) *tenax*, færtig, paa-boldeu.

Fastr, *m. ignis, poer.*, Ild.

Fastylija, *f. calor & fumus ignis, sive gravis & molesta evaporatio carbonum*, stærk Røde, med Røg, Damp og Od.

Fat, *n. vestis, indumentum, et Klædebon*, Klæde-
stykke, især Skjort. 2) *vinculum*, Bænd.

At fá fat á, *vincire, vinculis induere*, binde
fast. Vadsteinninn fór úr fatinu, *bolis pi-*

scatoria textura v. indumento elapsa est, Bode-
stenen gik løs, faldt af.

Fat, *n. pera*, en Pose, Skindpose. v. búð-fat.

Fat, *n. vas, discus, patina*, Gad. Tinfat, *vas*
stanneum, Tinsad.

Fata, *f. mulctrum multrale*, Mallesbøtte, Mal-
lespand.

Fata (at fata), *vestire*, klæde paa. So var hann
hrumr at hann gat ei fatad sig, *adeo debilis*
erat, ut se ipse vestire non poterit, han var
saa svag at han ikke kunde klæde sig selv paa.

Fata-búr, *n. promtuarium omnis generis rerum*
domestice necessariorum, Forraads-Kammer,
hvort gjemmes alleslagte Hushjærqad.

Fataz (at fataz), *impediri*, hindres, blive svag,
afmægtig. 2) *ligari*, bindes. Mínun fórum
fataz, *pedes mihi ligantur sive impediuntur*,
mine Fodders Styrke tager af.

Fátidska, *f. res rari exempli, quæ raro moris*
est, en sjælden Ting.

Fatlaz (at fatlaz), *impediri*, forhindreð. á fetill.
Hann fatladiz í ferdinni, *impediebatur*, han
hindreðes paa Reisen.

Fatlaus, *nudus*, investis, nøgen.

Fátregadr, *paucis sui desiderium relinquens*, som
saa savne, sørge over.

Fattr, *reflexus, repandus*, tilbagebøjet, tilbage-
krummet.

Fátæki, *n. paupertas*, Fattigdom.

Fátæklegr, *pauperculus, pauperminus*, som ser
fattig ud.

Fátækra forsvars-madr, *adminiculatores*, Fattiged
Forstander.

Fátækt, *f. pauperas*, Fattigdom.

Fátækr, *pauper*, fattig.

Fávís, *insipiens rudis*, dum, taabelig.

Fávíslega, *imprudenter*, uforstandig, uflog.

Fávita v. fávís.

Fávitska, *f. rudis, vecordia*, Taabelighed,
Dumhed.

Fæting, *n. pl. alimena, victus*, Forraad, Lev-
netsmidler. 2) *robur, vires*, Udvæxt, Lejlig-
hed, Midler, Kræfter. Vær munum veriaz
æstir faungum, *pro virili nos defendamus*, vi
vil forsvare os det bedste vi kan. 3) *facul-
tates acquisitæ*, Godds. Þeir sluttu faung
sín frá skipi, *é navi omnes facultates suas
asportarunt*, de førte deres Gager i Land.

Fausi, *m. infruncus nebulo*, Dnurtian.

Fausaz (at fausaz), *stolide procedere*, bryde taabe-
lig frem.

Fauskr, *m. stipes aridus, lignum exsuccum*, et
tørt, tørstet Træstykke.

Fauti, *m. fasuus homo*, en Taabe, Kjante.

Fauralegr, *fasuus, insulsus*, dum, plump.

Fauralega, *fasus, insulse*, tøffet, dumt, taabeli-
gen.

Fax, *n. juba*, Mantle.

Faxmikill, *faxprúdr, bene jubaus*, som har en
smuk Mantle.

Faxi, *jubaus*, mantlet, som har Mantle.

Faxi, *m. coluber*, v. *jubaus*, Slange.

Fáþórf, *f. supervacaneum opus*, unødvendigt Værk.

Fáþýckia, *f. simulas*, Misforstaaelse.

Fé, *n. pecunia*, Penge. 2) *pecus*, Fa, Røg
iser Gaar.

Fedgar, *m. pl. pater & filius*, Fader og Son.

Fedgin, *n. pl. pater & filia*, Fader og Datter.
2) *parentes*, Forældre.

Fedmingr, *m. amplexus*, v. *quantum amplexus
includere potest*, v. *una orgyia in circumferen-
tia*, saa meget man kan gribe om med ud-
strakte Arme.

Fedra (at fedra), *patrem indicare pronunciare*,
erklære en for Fader.

Fedrúngar, *m. pl. pater & nepotes*, Fader og
Affom.

Fedr, *m. pl. patres, majores*, Fædre, Forfædre.

Fedr-betrúngr v. betr-fedrúngr.

Fé-fáng, *n. lucrum, acquisitio pecunie*, Fordel,
Droft.

Féfár, *inops pecunia*, fattig, som ikke har Pen-
ge. Hönum varð féfátt, *pecunia ei defuit*,
han manglede Penge.

Féfast, *parcus opum*, farrig.

Féfiætti (at féfiætti), *bonis exuere*, berøve en
hans Formue, udsue.

Féfurda, *f. res promercales*, Liggendesa, Oplag-
vare, Penges Værd. v. furda forði.

Fégiarn, *avarus*, gjerrig.

Fégirni, *f. avaritia*, Gjerrighed.

Fégialld, *u. multa pecuniaria*, Mulkt. 2) *ex-
pensa*, Udgifte.

Fégipa, *f. homo insatiabilis avaritie*, umættelig
Gjerrig, en Pengepuger. á gap.

Feginn, *in sinu gaudens, sibi gratulans*, fornøjet, inderlig glad. Eyriundi feginn, *latus ob negotium bene confectum*, fornøjet over vel udrettet Virinde. Hann tók feginns hendi við, *grato animo acceperit*, han modtog med Taknemmelighed, med Glæde.

Fegra (at fegra), *ornare, exornare*, pryde, sire. 2) *pollire*, glatte, file.

Fegrindi, *n. pl. res nitida*, Prydelse. ð sagr.

Fegríngur, *m. gallus gallinaceus*, en Hane.

Feginn-grátr, *m. lacryma lacantis*, Glædestårter.

Feginnleiki, *m. gaudium, latiria*, Glæde, Fryd.

Feginnsamlega, *lubenter, auide*, gjerne, med Gørnøjelse.

Fegurð, *f. splendor, nitor*, Skønhed.

Féhirðsla, *f. arvarium, fiscus, gazophylacium*, Skatkammer. 2) *crumena privatorum*, privat Pengeskasse.

Feigd, *f. mortis vicinitas inopina*, forestaaende Død. Feigd kallar nú at þér, *extrema fars* u jam rapiunt, nu kalder Døden dig.

Feigdarlega, *auide, vehementer*, heftigen, med Begjerlighed.

Feigdarlegr, *ad mortem properanti similis*, som se ud til snart at dø. 2) *vehemens*, begjerlig, heftig.

Feigi (at feigia), *purrefacere*, gøre raadent.

Feigi, *f. purrefactio*, Forraadnelse.

Feigdr, *purrefactus*, raaden, forfuleet.

Feigr, *inopino fars obnoxius, morri vicinus*, som

er nær ved Døden. Eeki verdr feigum forðað, *quo fars evahunt sequamur*, den der skal dø han maa dø. Eeki frýs á feigs vök, *cum hora morris venerit, nullum refugium*, naar Døden er bestemt kan ingen undgaa.

Feikn, *f. granditas, vehementia*, Størhed, Hørsærdelighed.

Feikna-stór, *pragrandis*, meget stor.

Feikilegr, *idem*.

Feikna-frost, *acre gelu*, heftig, forfærdelig Frost.

Feila (at feila sér), *pudere*, blues, skamme sig.

Feilinn, *pudibundus*, undseelig.

Feill, *m. virium, defectus*, Gæsl. 2) *pudor*, Undseelse.

Feima, *f. femina, virgo pudica verecunda*, et undseeltgt Fruentimmer.

Feim, *n. pudor, verecundia*, Undseelse, Blufærdighed.

Feima, *f. idem*.

Feimar (at feima), *pudes, pudere*, undse sig, blues.

Feiminn, *pudibundus, facie illiberali*, skamsfuld.

Feimulegr, *idem*.

Feira, *f. mucor, skimmel*. 2) *hiarus*, Sprækløse. v. veira.

Feiradr, *mucidus*, musken, Rimlet. 2) *hiuleus*, sprukken. 3) *labe aliqua non integer*, paa nogen Slags Maade strøbelig.

Feiti, *f. pinguedo*, Fedme.

Feiti (at feita), *saginare, pingvesfacere*, mæste, fede.

Feitleikiq. *m. pingvedo*, Fedhed. 2) *umbilicus rei*, det midterste af en Ting.

Feitmeti, *n. cibaria oleosa, adiposa*, alle slags fed Epise.

Feitr, *pingvis*, fed.

Feitæti, *n. pl. vid. feitmeti*.

Fékrókar *m. pl. (d augum) paruli oculi*, Øjave Dine.)

Félag, *n. communio bonorum*, Fælleskab, Selskab. Félags-bú, *rusticatus communis*, fælles Bo.

Félagi, *m. socius in re familiari*, Staldbroder, Kammerad.

Félagskapr, *m. societas*, Staldbroderkab.

Félaus, *nudus opum, indigus pecuniæ*, fattig, arm, i Pengemangel.

Félegr, *spe lucri desiderabilis*, ønskelig til Godel.

Fel (fél, v. fal, hefi falid, v. fólgid, at fela), *regere, occultare*, skjuler, dølger, skjuler. Hálfinn fal sýn, *collis visum intercept*, Højen var imellem hindrede Synet. Fela á hendur, *committere, commendare*, anbefale.

Fell (hefi fallid, at falla), *cadere, labi*, falde. 2) *occumbere*, bukke under. At falla frá, a) *mori*, ds. b) *deficere*, falde fra. Þad féll hönum til, *accidit illi*, det hændte ham. Hönum féll arfurian til, *hereditate adeptus est*, Arven tilfaldt ham. Sökin fellr nidr, *culpa cessat, intercidit*, Sagen falder, falder hen. Vedrid féll i logn, *versus desavit*, Binden blev stille i en Øast. Láttu ecki

falla verkid, *opus ut intermissas*, opgiv, forsom ikke Arbejdet. Falla á kné, *in genua procidere*, falde paa Knæ. Falla á eins meining, *alicui assentiri*, bifalde andres Mening. Þad fellr úr minni, *memoria excidit*, det gaar af Minde, glemmes. Hvad sem fyrri fellr, *quicquid inciderit*, hvad der forfalder. Þad fellr mér vel, *hoc mihi places lubet*, det synes mig godt om.

Felldinn, *utilis, habilis*, bekvem, tilpas. 2) *agnus*, billig. Ófelldid er þad at þér sé neitad lids, *iniquum est tibi auxilia negare*, det er ubilligt at nægte dig Hjælp.

Fell, *n. mons, monticulus*, et Bjerg.

Fell, *n. pellis*, (*inusuatum fere, nisi, in compositis, vid. bókfell*), Skind, dog kun i Sammensætning.

Felldr, *convictus criminis*, overbevist om Gorbrydelse, fældet. Lögfelldr á þingi, *idem*, lovfældet.

Felldr, *habilis, idoneus*, bekvem. Hvörugr ockar er nú til lángferda felldr, *neuter nostrum jam longinquo itinere oportunus est*, ingen af os er nu Pister til en lang Rejse.

Felldr, *m. pellis, exuvia*, Skind, Hud. angl. & germ. fell. Biarnar-felldr, *pellis ursina*, Bjørnehud. 2) *colubium scorieum*, Pilt, Skindkjole. 3) *rogo plicabilis, v. sinuosa*, Overkjole. 4) *stragulum, vid. röggvarfelldr*, vararfelldr, Dække, Teppe.

Felli (at fella), *sternere, prosternere*, falde, flaa pmskuld. 2) *occidere*, dræbe. 3) *demittere*,

lader gaa ned. 4) *coaptare*, passe til hinanden. At fella mörkina, *arbores*, v. *silvas* *sternere cadere*, hugge Træ i Skoven. Fella óvininn, *hostem occidere*, fælde sin Fiende. Fella bæn at einum, *enixe rogare*, bede indstændigen. Fella ræduna, *loqui cessare*, holde op med Tælen. Fella móðinn, v. hugann, *animum despondere*, lade Modet falde. Fella segl, *vela demittere, contrahere*, strøge Sejlene. Fella saman, *coaptare*, passe sammen, fælde sammen. Fella undan, *præterire*, forbigaa. Fella fat, *vestem in plicas ordinare*, folde Klæder. Fella hold, *macrescere*, blive mager, udmagret. Fella af vef, *extexere*, tage op, væve af. Fella vöru, *mercium pretia reducere*, nedsatte Værens Værdi. Fella naug og laudi i há, *mactare boves & oves pro familia sustentanda*, slagte Gaar og Oksar til Husfærraad. Fella fórn, *macrura deo victimas*, ofre Slagtoffer. Fella hialir saman, *afferes coaptare*, fælde Bræder sammen. Fella sig vid, a) *applicare se*, hengive sig. b) *consensire*, bifalde.

Fellz (at fallaz á), *consensire*, samtykke, bifalde. Látu fallaz, *sponse cadere*, falde med Vilje, lade sig fælde. Hönum fells ecki á matinn, *cibus illi male sapit*, Maden smager ham ikke. Hönum fallaz hugr og hendr, *animus et vires illi deficiunt*, han tabte baa de Mod og Styrke.

Fellingar, f. pl. *plica*, Folder.

C c 2

Felling, f. *coaptatio, confusio, contiguitas*, Sammensælbning.

Fellinn, *spissus, compactus, condensatus*, tæt.

Fellir, m. *clades, strages, pestis*, ødelæggende Pest. Fjárfellir, *pecorum strages, clades*, Gaarepest, Gaaredød.

Fellivedr, n. *calamitas, tempestas omnia obvia prosternens*, brusende Størm.

Fellujárn, n. *ferrum elaboratum, promercale*, forarbejdet Jern, Jern til Salg.

Felmt, m. *metus*, Skæk.

Felmturs-fullr, *pavidus, metu correptus*, forfærdet.

Felms-fullr, *idem*.

Felmta (at felmta), *obstupescere, pavescere*, blive bange, forfærdet.

Felmr, m. *metus*, Forfættelse.

Felmr, *pavidus*, forfættet. Vid þad varð hönum felmt, *inde rimuit*, derover blev han forfættet.

Felur, f. pl. *latibula, loca abscondita*, Stjul, Gjælested. Hann hlióp í felur, *subtraxit se*, han skjulte sig, trøb i Stjul.

Fémikill, *magni pretii*, som er af stor Værdi.

Fémilldingr, m. *largior opum*, som giver meget bort.

Fémunir, m. pl. *res, habentia*, Formue.

Fémætr, *pecunia emendus*, som er Penge værd.

Fen, n. *vorago, palus putrida, Morab;* angl. a fen. Fenvotr, *permandidus*, gennemvædet, dyndvædet.

Fénadr, *m. pecora*, Kvæg.

Fénadar-stuldr, *abactus*, Røvgtyvert.

Fengi, *n. idem quod sequens*.

Fengr, *m. captura*, Dytte Gangst. 2) *omne lucrum*, alslags Vinding, Gørdel.

Fenginn, *acquisitus*, erhvervet. Betri er smár fenginn, enn stór enginn, *præstat hilum, quam nihilum*, det er bedre at faa lidt end slet intet. Fengin kú, *forda*, en Ro, som er med Rálv.

Fengisæll, *in conquirendis opibus felix*, heldig i at erhverve sig Rigdom.

Fengsamt, *idem*.

Fenia, *f. famina gigas*, en Jattekvinde. 2) *mulier procax, it. saga*, en laad Kvinde; Troldkvinde.

Fénidíng, *tripareus*, Onter, Puger.

Fenni, *v. hardfenni*. á fönn.

Fennir (at fenna), *ningit, ungere, sne*. Nú fennir i skafu, *nix coacervatur*, nu opdynges Sneen.

Feniulegr, *immodestus, procax*, uftikkelig, laad, ubeskedet.

Fépindíng, *f. iniqua exactio pecunie*, Udsuelse, ubillig Pengefordring.

Fépintíng, *f. idem*.

Fépint, *f. idem*.

Fépúki, *m. v. fénidíng*.

Fépýngia, *f. marsupium, cymena*, Pengepung.

Fer (at fara), *proficisci, iter facere, ire, fare*, gaa, rejse. Hönum fer aftr, *desflorescit, decrescit*, han ældes. Fara á húsfángi, *ostia-*

sim cibum quærere, gaa omkring at tigge. Fara bygðum, *migrare*, flytte, drage andens Ræds hen. Fara at einum, *hostiliter aggredi*, at overfalde en. Fara vel at verki, *opus dextere conficere*, gjøre sit Arbejde godt. Hvörn in fórstu at því, *quomodo id efficere potuisti*, hvortledes kunde du udrette det. Hönum fer vel at stofni, *bene sibi prospicit*, han passer godt paa sine Sager. Eeki fer ég at því, *nihil ista moror*, det bryder jeg mig ikke om. Hönum fer framm, a) *florescit, corpus facit*, han kommer sig bra. b) *proficit*, gjør Fremgang. Fara i bréf manna, *epistolas intercepte*, læse forseglede Breve. Fara vel med hlutinn, *bene tractare rem*, ikke at forderve en Ting ved Brugen. Fara óspaklega, *violenter agere*, gaa frem med Hefstighed. Fara at ráðum, *consilio agere*, følge ens Raad. Fara um, a) *stipem cogere*, gaa omkring. b) *peragraré*, rejse over. Það fer vel, a) *bene cedit*, det gaar godt. b) *decorum est*, det er godt, prægtigt. At fara utan, *peregre abire*, rejse udenlands. Hann fór þar um mörgum ordum og sögnum, *multa & acceptissima verba de his fecit*, han talte udførlig og fortreffelig derom. Fara at forgörðum, *in loca suspecta, v. inuenta incidere, propr. in foraria, non inera muros recipi*, træffe paa ufsikre, farlige Stæder. Það fór hönum vel, *in eo virtuosus erat*, deri viste han sig ædelmodig. Þú fer ei hiá því, *certe te manebis*, det kan du ej undgaa. Þú fór um þá, *sum commo-*

vebantur, da fortørnedes de. Hann fer allr
hjá sér, *angitur, compos mentis non est*, han
angstes, er ude af sig selv. Hann fer utan
vid sig, *idem*, det samme. Hann fer litum,
colores mutas, han skifter farve. Nú fer
uppi hann, *incubus eum trudit*, nu plages
han af Mæretid. Fara fram á eitt hvad,
aliquid prætendere, forsøge noget. Peir fóru
at dýrum og selum, *ihant caprum feras &
phocas*, de gif ud for at fange vilde Dyr og
Eshunde. Fara med mann til konu, *pro-
nubum agere*, fri for en anden. Peim fórst
vel, *prosperare cessit illis iter*, de havde en lyk-
kelig Rejse. Peir fóru þar allir, *ibi omnes
interiere*, der ankom de alle. Peir faraz hía,
*dispari conceptu agunt de sapiente cum stolido
agenti dicitur*, de handle efter ulige Grunde
sætninger. Faraz fyrir, *non collinart*, ikke
traffe.

Féran, *n. rapina pecunie*, Pengeran.

Férans-dómr, *proscriptio honorum*, en Dom
hvoreð ens Guds konfiskeres.

Fer, *f. iter*, Rejse. 2) *finis vestium*, Gold.

Ferdabúningr, *m. apparatus itineris*, Tilbe-
relse til en Rejse. 2) *amicus viatoris*, en
Vandringssmands Rædning.

Ferbyrgdr, *quadruplicatus*, firdobbelt; *alias* hó-
byrgdr.

Ferdahugr, *m. proficiscendi desiderium*, lyst til
at re se.

Ferda-kióll, *m. tunica sinuosa*, en stor Skotte,
som gaar i Foldet.

Ferda-lag, *n. itineratio*, Rejse.

Ferda-lubbi, *m. obvaricator*, dorst Vandringss-
mand.

Ferda-madr, *m. viator*, Vandringssmand.

Ferdapoki, *m. nausica pera*, Madpose.

Ferdar-bróddr, *m. frons comitatus*, som gaar
i Spidsen.

Ferda-rockr, *m. tunica, v. vestis plicata*, foldet
Rjole.

Ferda-stackr, *m. idem*.

Ferda-taska, *f. mausica*, Randsel.

Ferda-vesti, *n. pera*, en Madpose.

Ferdaz (at ferdaz), *iter facere*, rejse, farbes.

F. ridandi, *equitare*, farbes til Hest, ride.

F. á gaungu, *pedes ire, betere*, farbes til
Gode, gaande.

Ferdlitill, *stlembus*, som gaar langsom. Ferdlit-
ill hest, *equus stlembis pedibus*, sendragtig
Hest.

Ferfallda (at ferfallda), *quadruplicare*, gjøre
firdobbelt.

Ferfalldan, *f. quadruplicatio*, Sammenlægning
af fire, det at gjøre firdobbelt.

Ferfalldr, *quadruplex*, firdobbelt.

Ferfalldadr, *quadruplicatus*, som er lagt fire
Gange sammen.

Ferfætt, *quadrupes*, fireføddet.

Fergi (at fergia), *premere, comprimere*, presse,
sammentrykke.

Fergin, *n. anagallis aquatica*, Bandarve (en
Urt).

Ferhyrndr, *quadratus, quadrangularis*, firkantet.

2) *ovis quatuor cornubus*, som har fire Horn (siges om Bøddere).
 Feria, *f. cymba, ponto, liner, Ferge*.
 Feria (at feria), *transportare*, sætte over.
 Feriunadr, *m. linsrarius, trajector, portitor, Fergemand*.
 Feriustadr, *m. trajectus, locus traiectionis, Fergested*.
 Feriutollr, *m. nulum, portorium, epibashron, portitorinn, Fergetold*.
 Ferill, *m. trames, collis, Tversti, lille Sti. A ferli, pedes ambulans, spadserende*.
 Ferkanta (at ferkanta), *quadrare, gjøre firkantet*.
 Ferkantadr, *quadratus, firkantet*.
 Ferkantan, *f. quadratio, det at gjøre firkantet*.
 Ferlegr, *horrendus, zeter, Skrækkelig stor, forfærdelig*.
 Ferlega, *terre, gyseligen*.
 Ferlíki, *n. moles zetri corporis, 3: ferlegt liki, en ful Størrelse, en uhyre Krop*.
 Fermi (at ferma), *onerare, implere, lade et Skib. Fermt skip, navis onusta, et ladet Skib*.
 Fermi (at ferma), *confirmare (ecclesi), konfirmere*.
 Ferming, *f. confirmatio (ecclesiastica), Konfirmation*.
 Fernir, *quaterni, fire til hver*.
 Fésár, *parcus opum, fattig, gnilst*.
 Feriskéytt, *quadratus, firkantet, firkantet. Feriskéytt vísa, versus quadratus, firkantet Vers*.

Ferskr, *novus, recens, fersk, frisk*.
 Ferst (først, at faraz), *incere, forgaat til intet; vid. fer. Dad først fyrir, non habuit successum, det blev intet a undan, idem*.
 Ferstrendr, *quadratus, firkantet, fit Þormódr Híalmsón var ferstrendr i Thormodus Híalmi filius erat quadrato corpore, Þormod Híalmsen var lav men iyl Legemshygning*.
 Fertugr, *quadragenarius, 40 Aar gamm 40 Aarve lang*.
 Fertugasti, *quadragesimus, fyrretyvende*.
 Fésamr, *lucrosus, fordelagtig. Fésöiser lucrosus, fordelagtig Reise*.
 Fésekt, *f. mulcta pecuniaria, Pengestra*.
 Fésínkr, *tenax opum, fattig, gnieragt*.
 Fésiód, *m. thesaurus, Liggendesa*.
 Féskiálgr, *avarus, gjerrig; vid. skíálgr*.
 Féskiilmr, *impendingus, dødel*.
 Féskygn, *avarus, fattig*.
 Féskygna, *f. avaritia, Rærigbed*.
 Festa, *f. stipulatio, Forord, Aftale. A til festu, stipulari, tage Lovte paa*.
 Festa, *f. locarium, arrha, Pant. 2) esis, Gæst. Festu-bondi, m. emphysed rebonde, Lejlending*.
 Festar, *f. pl. sponsalia de presenti. 3 de conjugio, re ipsa hodie, consummatione, Eroløvelse; Dryllup*.
 Festar-gáfa, *f. arrha sponsalitia, Gæst á festi*.

Festar-hallid, *n. veetis schenobasieus, funis demissorii aucupum*, en Pæl eller Sten hvorum man faster et Tov, ved hvis Hjælp man gaar ned ad stejle Klipper.

Festar-hæll, *primæsius (palus, v. lapis)*, en Stæge, en Pæl.

Festar-kona, *f. virgo desponsata*, Fæstem.

Festar-madr, *sponsus*, Fæstemand, Brudgom.

Festar-øl, *n. convivium sponsaliorum sive (hodie) convivium nuptiale*, Fæstestøl, Bryllup.

Festar-stein, *saxum cui navis alligatur*, Klippe eller Sten, hvorved man gjør Stibe fast.

Festi (at festa), *firmare, stabilire*, befæste, gjøre fast. 2) *stipulata manu promittere, spondere*, love, forstikke paa. At festa mål á kóngsdóm óskorad, *se obligare, judicium regis consensus fore sine omni exceptione*, underkaste sig Kongens Dom, uden Indsigelse. Þeir Þórdr og Gízzor budu mállin öll á kóngsdóm, enn kóngur lét þá ei festa, og eingann dóm górdi hann á málum þeirra um returinn, *utrumque eorum Theodorus & Gízzor regi derulerunt munus judicis in omni ista controversia, at rex stipulationem eorum non admisit, nec ullam sententiam tulit, in illorum causis ista hyeme*, Tord og Gízzor valgre begge Kongen til Dommer i deres Sager, men han modtog det ikke bestemt, og ingen Dom faldte han i Sagen den Vinter. At festa heir, *vorum stipulata manu confirmare*, at gjøre et Lofte med Hånd og Mund. At festa hug sinn vid eitthvad, *mentem in*

aliqua re figere, elske en Ting højt. At festa sér i hug, *altd mente reponere*, indbilde sig noget stærkt. At festa við, *affigere*, sætte til. Festi, *f. mouile, torques, Hæstjæde*. 2) *carena funis, retinaculum, vestis*, Reb, Tov. At bera festar i hval, *balenam funibus adstringere*, gjøre en Hvalfist fast til Landet med Tov.

Festi-bóndi, *m. emphyteuta*, Fæstebonde. (M. O.)

Festi-peningr, *vid. festa, Fæstepenge*. (M. O.)

Festing, *firmamentum*, Firmament, Befæstning. 2) *castellum, munio*, Fæstning.

Fet, *n. pes geometricus*, en Fod (som Måal). 2) *gressus*, Skridt, Fjed. Þad géngur fullum fetum, *divulgatur*, det er almindelig beftendt. Fet á lengd, *dýpt hæd, pedalis, pedaneus*, en Fod lang, dyb, høj. Fet á hvern veg, *pes, quadratus*, en Fod paa hver Kant. Fimm fet, 5 *passus*, 5 Skridt, Trin. Tíu fet á hvörn veg, *scrupulum*, 10 Fødder paa hver Side. Hundrad fet á hvern veg, *modius*, 100 Fødder paa hver Side.

Feta (at feta), *gradi, pedasim incedere, trine*.

Feti, *m. gradum faciens, cursor*, den som trinner; *vid. léttfeti*.

Feti, *m. manipulus flaminum vela*, en Vindel af Rindegarnet i en Væ.

Feti, *m. lamina securis*, den forreste tynde Del af en Økse.

Fetill, *m. catenula*, Baand. 2) *baltheus, quopendet gladius, v. clipeus*, Sværdbelte, Væhang. Þeir lögdu fetil á hönd Þórði, og ætludu

af at huggva, *balneo manum constringebant*
Theodori & *amputare volebant*, de bandt
 et Daand om Thords Haand og agtede
 at hugge den af. At bera i föclum, *accin-*
gere sibi onus, binde sin Byrde paa.

Fetliós (vegr), *dicisur, ubi lux sufficit ad ve-*
stigia dignoscenda, v. figenda, siges naar man
 har Lys nok til at se Vejen, Sporet.

Fetmál og fetmáli, *u. v. fet*, Godmaal (i
 Længden).

Fetti (at fetta), *retrorsum flectere*, bøje tilbage.

Fettr *vid. fattre*.

Fettr, *f. pl. absurditates, disconvenientia*, Urim-
 ligheder, upassende Gebarder.

Févani, *inops*, fattig.

Févon, *f. spes lucri*, Haab om Gørdel.

Févánlegr, *de quo lucrum sperandum*, som man
 kan vente at vinde ved.

Fextr, *jubarus*, mantel; *á fax*.

Fey, *interjectio abominans*, sy! fuj!

Feyki (at feykia), *in auras dispergere*, blæse
 bort.

Feykilegr, *præcipians*, umaadellig; fok.

Feyskia, *f. marcor*, Vissenhed; fauskr.

Feyskinn, *marcidus*, slattet, vissen, halvraaben.

Feyskiz (at feyskiaz), *marcescere*, visner.

Fé-púfa, *f. cornu amalthææ*, Overflødighedshorn.

Ecki muntu finna hér fépúfu, *hic tibi spes*
lucri decollabit, her har du ikke at tænke paa
 nogen Waade, her skal du ikke spinde Silke.

Féþurfi, *vid. févani*.

Fiadradr, *pennarus, plumarus*, som har Vinger.

Fiadramegn, *u. pennarum robur*, Vingestyrke.

Fiadramegn rædr flugi, *aquila in nubibus*,

Vingernes Kraft bestemmer Flugtens Flugt.

Fiadra-ár, *pennis deciduis*, som uplig har mistet
 sine Flær, har fældet.

Fiádr, *diver, opulentus*, bemidlet; *qr. skadr*.

Fiadur-fé, *aves domestica, pecus volatile, aves*
cohoriales, corres avium, tamme Fugle, Qu-
 fugle, Flæderkre.

Fiái (at fiá), *odio habere*, hade.

Fiala-húð, *f. taberna*, Hjætebod.

Fiala-gólf, *u. pavimentum asseribus stratum, sa-*
bulatum, Hjælegulv.

Fiala-köttr, *m. musticola*, Musesælde.

Fiala-fella, *f. stratum continuum*, Dækladning,
 Dæklætning overalt. Fialfella af hafis, *æqua*
 & *continua planities, v. stratum, pelagica gla-*
ciæ, en stor Flaade af sammendrevet Havis,
 som vidt og bredt dækker Havet.

Fialla (at fialla um), *vola manus leviser, v.*
uolliser conrectare, røre sagte vdt, føle stnt
 paa. Þar hafa hagar hendur umfiallad,
manus artificiosa illud conrectavere, v. exi-
mia artis est, det er Mesterarbejde.

Fiall, *n. mons*, Hæld, Bjærg. 2) *elevatio car-*
nis in vola manus, juxta interstitia digitorum
vulgo montes manus, Forhøjninger inden i
 Haanden ved Foden af Fingrene.

Fialla-fé, *pecus montivagum*, Gaar som holder
 sig paa Bjærgene.

Fiallar, *m. gallus gallinaceus*, en Hane,

Fialla-syn, *f. prospectus montanus*, Udøgt fra det ene Bjerg til det andet.

Fiallbúi, *m. monticola*, en Bjergbo.

Fialldrapi, *m. betula pumila procumbens*, Duergblek, Dickers.

Fiallganga, *f. montium pervagatio*, se: ad collectionem pecoris montivagi, Bjergenes Nafsauging for at samle de der omvankende Gaar.

Fiallaleit, *f. idem*.

Fiallgardr, *m. montana*, juga montium, Bjergstrækning.

Fiallhrygg, *m. dorsum*, jugum montis, Bjergtop.

Fiallid ofan-estir, *montis devexitas*, ned ad Bjergtet.

Fiallid upp-estir, *montis acclivitas*, op ad Bjergtet.

Fialljartir, *f. pl. herba supernates*, Bjerguetter.

Fiallrænn, *montanus*, som er fra Bjergene.

Fialls-brecca, *f. montis chous*, *latus*, et Bjergs Østraahed op ad.

Fialls-brún, *f. fastigium*, *supercilium montis*, det øverste af et Bjerg. 2) *præcipitium montis*, en stejl Bjergkant.

Fialls-ghýpa, *f. promontorium*, *frons montis*, Forbjerg, Punt.

Fialls-hlid, *f. latus montis*, Siden af Bjergtet.

Fialls-hnúkr, *m. verruca*, *vertex montis*, en Høj oven paa et Bjerg.

Fialls-leiti, *v. hvarf*, *n. articulus montis*, Bjergbanke.

Fialls-öxl, *f. scapula montis*, Forbjerg.

D d

Fialls-ratur, *f. pl. radices*, *v. per montis*, Roden af et Bjerg.

Fialls-herida, *f. ruina montis*, Faldstred.

Fialls-tindr, *m. summus*, *cacumen*, *apex montis*, Spidsen af et Bjerg, Faldtinde.

Fianda-fala, *f. gnaphalium (herba)*, Evighedsblomst.

Fianda-fala, *f. exorcismus*, Andebesværgelse.

Fiandi, *m. osor*, *inimicus*, Fjende; Djævel. *gr. fiándi*, *v. prius*, fiái, Hader.

Fiandinadr, *m. idem*. 2) *hostis*, Fjende.

Fiandskapr, *m. hostilitas*, Fjendskab.

Fiandskapaz (at fiandskapaz), *hostilitatem exercere*, *v. induere*, øve, vise Fjendeligheder.

Fiár-asli, *m. incrementum rei pecuariae*, Waade, egentl. Pengeerhvervelse, Kvægs Formerelse.

Fiár-audn, *m. consumptio facultatum*, Formues Vortedslen, Forøvelse.

Fiárbondi, *m. pecuarius arhleta*, *polyarna*, *polymelos*, *pecuosus*, en Bonde som ejer mange Kreature, er rig paa Kvæg.

Fiár-byrgi, *n. cohors*, Faghus eller Bold.

Fiár-far, *n. qualitas habentia*, Formues Tilstand. *Peir vilia vita fiár-far vort*, *scire volant quid habemus rerum*, de vill vide hvorledes vi staa os.

Fiár-götur, *f. pl. calles*, *accus*, en Stet som dannes, banes af Kvæget.

Fiárgætla, *f. procuratio bonorum*, Godsforvaltning. *Gódr fiárgætlaumadr*, *bonus aconomus*, en god Husholder.

Fiárgreiddsla, *f. pecunia solutio*, Udbetaling.

Fiár-hallð, *n. tutela, is. administratio rei, cura-sura honorum*, Formynderskab, Beskyttelse af ené Gode. Hann qvartadi um illt fiárhallð sitt, *de detrimento rei familiaris questus est*, þan klageði over den flette Beskyttelse af hans Sager.

Fiár-hallðs-madr, *m. tutor*, Formyndar, Beskytter af ené Gode.

Fiár-heimta, *f. pecunia exactio*, Penges Indkrævelse; Pengesfordring.

Fiár-heimtur, *f. pl. recuperatio pecorum & sequis, affectio autumnus*, Tilbagehentelsen ud paa Efteraaret af de Gaar, som vandre om paa Djærgene.

Fiár-hlutr, *m. res, fors pecuniaria*, Penge-del, Andel.

Fiár-hundr, *m. canis pecuarius*, en Hund som bruges af Gaarehyrder, en Hyrdehund.

Fiár-hús, *n. ovile, cors*, Gaarehus, Gaarestald.

Fiár hús-kuml, *n. fanile ovarium*, en liden Hølsede ved Gaarehuset.

Fiár-hús toft, *f. area ovilis, parietibus cincta*, Gaarehus uden Tag, en Gaarefold.

Fiár-hyrdir, *m. opilio, pastor*, Gaarehyrde, Røgehyrde (hos de gamle ogsaa *præfectus ararii*, Staturer).

Fiarki, *m. (i spilum), quaternio*, et Antal af fire, en Kvaterne.

Fiár-krafa, *f. v. fiár-heimta*, Pengesfordring.

Fiár-lag, *n. contractus nuptialis de conjugum pos-*

sessionibus, Ektefolks Kontrakt om deres gjensidige Ejendomme: *v. félag*.

Fiármadr, *m. opilio pecuarius*, Gaarehyrde.

Fiár-magn, *n. vis pecuniaria*, Formue. Estir fiármagni, *pro modulo facultatum*, efter Evne.

Fiármanna kofi *v. hreifi, mapale*, Gaarehyrdes Hytte.

Fiármunir, *m. pl. v. fémunir*.

Fiárplógr, *m. lucrum*, Fortæl, Waabe.

Fiár-rétt, *f. cors, is. consensum pecuarius*, et stort Indelufte til Gaar.

Fiár-rækt, *f. pecuaria*, Røgavl, Gaareavl, Gaardrift.

Fiárslódr, *m. v. féslódr*.

Fiárslódi, *m. v. fiár-góður*.

Fiár-lóknir, *f. pl. actio pecuniaria*, Penges Indkrævelse, Gjælds Inddrivelse.

Fiár-stadr, *m. qualitas debitoris*, en Skyldners Omstændigheder, Paalidelighed. Þeim þótti fá fiár-stadr ei góðr, *debitor illis non bonus videbatur*, de debitorer quibzabant, de retulede om Skyldnerens Paalidelighed.

Fiár-wardveitila, *f. administratio pecunie v. rei pecuniaria*, Forvaltning, Beskyttelse af en andens Gode eller Røg.

Fiár-útlát, *n. pl. multa pecuniaria*, Pengebøder.

Fiara, *f. liars*, Strandbræd, den nederste, laveste Kant af Kysten. 2) *astuarium*, et Eede, hvor der er Ebbe og Flod. 3) *salacia, liduna, secessus maris*, Ebbe. At fara á fiókur, *a) appellere*, lande. *b) metaph. incertum quid*

querere & quidem prima vice, inopinato, forsøge noget første Gang. Hann hefr inarga fiörung löpð, multa expertus est, han har forsøgt meget; metaph. deducta ex oeconomia phocarum. Fiörubord n. vid. fiara.
Fiarar (at fiara), *mare recedit, recedere*, det ebber, Vandet falder.
Fiargvidfraz (at fiargvidraz), *blandiri*, smigre.
Fiargvidrifleg, *affabilis, blandus*, meget ventlig.
Fiargvidriflega, *affabiliter*, ventligen.
Fiarlægð, *f. distansia, Afstand. 2) loca remota*, lange bortliggende Steder.
Fiarlægð, *remotus, fjærn. 2) absurdus*, upassende, urimelig.
Fiaruæli, *n. pl. verba absurda, inconuenientia*, upassende Ord.
Fiarri, *fiarr, remote, remotius, fjærn, fjærnere*.
FiarSKI *m. vid. fiarlægð. 2) absurditas*, Urime-
 lighed.
FiarSkalega, *absurde, urimeligen, daarligen*, overhaandø.
FiarSkalegr, *absurdus*, upassende, urimelig.
Fiarvera, *f. absensia, Graværelse, Borteærelse*.
 R.
Fiarvift, *f. id. R.*
Fiar-purft, *f. rerum penuria, Mangel, Penge-*
 mangel.
Fiatla (at fiatla), *actum frustra agere, dictum dicere*, gjøre noget fortjert, forslæves.
Fiatl, *n. acrus levis, frivolus, ungtig, forslævet*
 Handling.

Fiatra (at fiatra), *vincire, binde, lænke; fidre*.
Fida, *f. vestis mollissima, et tyndt Klædebyn*.
Fidla, *f. pandura, Fesle, Fiol (Fiddel)*. **Fidlu-**
bogi, *m. pecten, plectrum, Feslebyr*. **Fidlu-**
slagari, *m. pandurista, Feslespiller*.
Fidlari, *m. id. ac. fidluslagari, Spillemand. R.*
Fidra (at fidra vid), *leviter tangere, kisse, røre*
 lidt ved; *fidr. Hann fidrar, prurir, han*
kiser, kisser. 2) appetit, han attraar.
Fidradr, *pennatus*, besat med Fjer, fjeret.
Fidringr, *m. pruritus, Kisen, Kvilen*. **Fidrun,**
idem.
Fidrilldi, *n. papilio, qs. plumatum insectum le-*
pidopterum, en Sommerfugl.
Fidulegr, *mollis, tynd*.
Fidr, *n. pluma grandior, vilior, Fuglesjæ*.
Fidr-bedr, *m. culcita plumea, Fjerdyn*.
Fidr-koddi, *n. cervical plumum, Fjerpude*.
Fidr-sæng, *f. v. fidr-bedr*.
Fifa, *f. sagitta plumata v. alata, en vinget Pil*.
Fifa, *f. eriophorum, linagrostis, Kjaruld. Fifu-
bar, n. semina eriophori, Frøet af Kjaruld.
Fifill, *m. saraxacum, dens leonis, Lovetand*.
 Hann lá alldrei fifil sinn fegri enn þá,
rum florentissima ejus res erant, aldrig var
han i en mere blomstrende Tilstand end da.
Fífl, *n. fatuus, morio, en Løffe. 2) insanus,*
mentis inops, en Galning. Fífl skal á for-
ædi vífa, negotium periculosum stulto homini
facefcas, en Galning Kal man have til et
*halsbrækkende Arbejde.**

Fifskur, *facuus, stultus*, toffet, taabelig.

Fifslæga, *farus, folide*, taabeligen.

Fifla (at fifla), *deludere, ludificare*, gjætte, narre.

Fifla konu, *mulierem pellicere ad stuprum*,
at lasse, forføre et Fruentimmer.

Fiflaaz (at fiflaaz) at konu, *infatuari muliere*,
bedaares af, blive rasende forelsket i et Fruentimmer.

Fifling, *f. stupri persuasio*, Besovelse, Persu-
relse.

Fiflska, *f. dementia*, Tofferi, Galssab.

Fifsl-diafr, *temerarius*, dumdelstig, forvoven.

Figúra, *f. figura*, en Figur.

Fik, *n. festinatio, celer & creber membrorum*
usus, Hurtighed; *vid. vik.*

Fika (at fika), *festinare, moras precipitare, fa-*
stinando sagere, Skynde sig, haste, hje med.

Fikia, *f. ficus*, en Figen. Grá fikia, *ficus hi-*
spanica, en graa Figen. Pur-fikia, *carice*,
tor Figen.

Fikiu-tré, *n. ficus arbor*, Figen træ.

Fikiu-stein, *acinus sculneus*, Figensten eller
stjerne.

Fikta (at fikta), *digladiari*, sægte.

Fikt-kunst, *f. ars palastica*, Fagtekunst.

Fikt-meistari, *m. palastris, gymnasiarchus*, Fag-
temester.

Fikt-skóli, *m. gymnasium*, Fagteskole.

Fila, *f. stragula tenuis, filorum confutura*, tyndt
Teppe. Þósa-fila, *idem*.

Fila-bein, *n. ebur*, Eiben, gl. Eilæben.

Fila-beins skóll, *cella curulis, eburnea*,
Stol.

Fill, *m. elephas, baurus, elephansus*, e

Filla, *f. pellis piscium*, in *sp. pleuron*
unum fell & felldr, det tykkeste
af Skindet paa en Fjander.

Filla, *f. nebulosa obumbratio aeris*, i
Hann dregr fillu á loptid, aer e
nebula, det begynder at blive taag
Fils-blióð eda -ruusik, *n. bairius*, ei
Etrig.

Fils-rani, *m. manus, proboscis elephas*
fants Snabel.

Filfni, *n. Lucibulum, Reoa, Hælested*.
pula piscatoria, en Indretning at
med.

Fils-triúna, *f. vid. Fils-rani*.

Fimleikr, *m. celeritas*, Snarhed,
2) *ars*, Kunst, Færdighed.

Fimm, *quinque, quini*, fem.

Fimm á teningi, *quinto*, et Antal i

Fimm álnir, *persica, decempeda*, fem

Fimm ára, *quinguenalis*, fem Aar

Fimm ára gamall, *quinguenis qu*
Aar gammel.

Fimm vetra, *idem*.

Fimm ara tími, *quinguenium, lustrum*
Tid, et Femaar.

Fimm ára alldr, *quimarus*, en Alder i

Fimm aurar (vegnir), *quincunx aspi*
lod eller fem Unser Sols.

Fim aurar (toldir), *uncia argenti*, to Lod Sølv.

Fimmfalldr, *quintuplex*, femdobbelst.

Fimmfallda (at fimmfalldo), *quintuplicare*, glæse femdobbelst.

Fimm hundrud, *quingenti*, fem Hundrede.

Fimm hundradastli, *quingentesimus*, den femhundrede.

Fimm hundrad sinnum, *quingentes*, femhundrede Gange.

Fimm i rentu af hundradi, *usura quincunx*, Rente til 5 Rdrl. af Hundrede, 5 pro Cent.

Fimm-manna far, *v. oris, pro quinque nautis*, en Baad for 5 Mand.

Fimm-mánada-gamall, *quinque - mestris*, fem Maanedes gammel.

Fimt, *f. quinto*, et Antal af fem, en Femmer.

Fimslags, *quintuplex*, fem Slags.

Fimm sinnum, *quingies*, fem Gange.

Fimmtán, *quiddecim*, femten.

Fimtándi, *decimus quintus*, semtende.

Fimtán-sinnum, *quiddecies*, femten Gange.

Fimtardómr, *m. summum tribunal, ultima instantia reip. olim*, den højeste Domstol, sidste Instans hos de Gøtke.

Fimtar-stefna, *dica in quintum diem*, Stævning til femte Dag.

Fimtar-stefnu dómr, *sententia de dica in quintum diem*, en Dom efter Stævning til femte Dag.

Fimmíu, *quingaginta*, halvtredshundstyve.

Fimti sinnum, *quingvages*, halvtredshundstyve Gange.

Fimmtugastli, *quingvagesimus*, halvtredshundstyvende.

Fimmtuge, *quingvagenarius*, som er 50 Aar gammel.

Fimtudagr, *dies jovis*, Torsdag.

Fimtúngr, *m. quinta pars*, en Femtedel.

Fimr, *celer*, hurtig. 2) *dexter*, behændig, stærk.

Fina (at fina), *polire, it. defecare*, glatte, or, pudse.

Fina, *f. pingve frustulum carnis*, et fedt Røds Stykke.

Fina, *f. (i andliti)*, *jonthus, varus*, en Græne.

Findinn, *ingeniosus*, vittig. 2) *calumniosus*, fuld af Skikoner. *P.* var findinn og fór med dårskab mikinn i milli manna, *Th. calumniator erat, & multos homines in multis derulis*, *Th.* havde meget at udsætte paa enhver, og førte Ondt mellem Folk.

Findingar v. fundingar, *f. pl. inventiones*, Opfindelser, Paafund.

Fingra-lánger, *longis digiris*, langfingeret; *metaph. fur rapax sagax*, begjæret, tyvagtig.

Fingra-för, *n. pl. vestigia digitorum*, de Spor som Fingrene efterlade sig (i en blød Materie).

Fingra-lidir, *m. pl. internodia digitorum*, Ledene paa Fingrene.

Fingra-rím, *n. dactylismus, ciso janus*, Fingerrim.

Fingr, *m. digitus*, Finger. At leika við fingr, *gestire*, udvise Glæde i Fagter og Gebærder. At spila fingrum, *ludere digitis*, *otiosum esse*, spille med Fingrene, sidde økseslås. At síá i gógnum fingr, *convivere*, se igjennem Fingre med. At færa fingr úti, *reprehendere*, dable.

Fingur-biörg, *f. digitale*, Fingerbølle.

Fingur-gull, *n. annulus aureus digitalis*, en Guldring. R.

Fingur-mein, *n. paronychia*, Glæde i Fingrene.

Fingurs-þyckr eda -breidr, *crassitudine v. latitudine digitali*, en Finger tyk eller bred.

Finlega, *egregie, dextre*, fint, herlig, ypperlig. Broddi qvad ofínlega tilgánga i héradi ef þeir væri óvinir, *Broddius dixit, sinistrae suae coparchiam administrari, si illi inimici forent*, Brodde sagde det vilde se flemt ud for Herredet om de skulde blive Uvenner.

Finn, *politus, aspectu bonus*, fin, poleret, vel udseende.

Finn (fann, hefi fundid, at finna), *invenire*, finde; opfinde; opdage. 2) *convenire*, tale ved En, gaa til En. 3) *sensire*, indse, fornemme. Hann lét sér fátt um finnaz, *parvi aestimavit, v. paucis regeffit*, han yttrede sig ikke synderligt om det. Hönum fannst mikid til, *magni aestimavit*, han gjorde meget af. Finna til, *sensire*, føle; fornemme. Finna at, *carpere*, laste, udsatte paa. Finna at við einn, *redarguere*, skælde paa en. Hann fann sig fyrir, *sensire, poenas dedit*, han sk

fin fortjente Straf. Finna til fin, *dolorem sentire*, føle Smerte. Þeir funduz, *convenire*, de sandt hverandre (3: de kom til at tale sammen eller de sloges). Finna eitthvad til, *aliquid causari*, foregive noget.

Finnandi, *m. inventor*, Finder, Opdager. Finnanda spik, *fors primi inventoris balena*, en Del Spæk, som tilkommer Opdageren af en Hvalfisk, der fanges.

Finnar, *m. pl. verrucula, furunculi*, smaa Vorter, Finner.

Finnbókur, *f. pl. idem*.

Finnar, *m. pl. Finni, Fennones*, Finner, Finlandere.

Finnmörk, *f. Finnia, Fennomarchia*, Finmarken.

Finnskr galldr, *magia finnica*, finst Trolddom.

Finngalkn, *n. amphibii species, circa sinum finnicum, cui veteres immane robur, & feritatem, vocemque funestam arrogavere, et Uppre Söðyr ved den finste Bugt, som de Gamle tillagde overordentlig Styrke, Grusomhed og en drabende Stemme.*

Finnvika (at finnvika), *magia finnica acquirere, & per diffinas regiones quærere*, opdage, tilføvende sig noget fra forskjellige Lande med finst Høfskeri.

Fióla, *f. viola*, en Flol.

Fión, *n. odium, v. abominatio*, Had. 2) *divortium, q. s. háan*, Skilsnið.

Fióandi, háandi, ofor, *vid. fiandi*, en Hader.

Fiórdunga (at fiórdunga), *in quatuor partes divido*, deler i fire lige Dele. R.

Fiðrdúngur, *m. quadrans*, en Fjerdedel, Fjerdespart.

Fiðrdúngur, *m. mensura*, iam fluidorum quam aridorum, sunt decem sextarii, quadrans ejus mensura, quæ nobis vocatur mælir, et Maal, saavel þaa vaade som tørre Vare, af disse 10 Pund, hine 10 Potter, en Fjerding.

Fiðrdúngur (verdaura), nomen pretii rerum penrobulus, inde nomen trahens, quod olim decemlibra fecalis, tali pretio venderetur, quæ omnia sunt quadrans mensura mælir, et gammelt Mavn þaa en Sort Betaling, af Vardi en Fjerding Rug.

Fiðrdúngs-giöf, *f. donum ex omnibus facultatibus acquisitis*, quod quadrantem eorum non superare debet: quarta pegasiona, en Gave, som udgjorde en Fjerdedel af alle slags erhvervde Ejendomme, hvilket den ikke maatte overskride.

Fiðrdúnga-skipti, *n. pl. parsitio in quadrantes*, Deling i fire lige Dele.

Fiðrdúngs-menn, *incole unius quadrantis*, Indo byggerne i en af Íslands Fjerdinger.

Fiðrdyradr, *quadriforis*, som har fire Dørre.

Fiðr-fættur, *quadrupes*, alias ferkættur, firføddet.

Fiðrdi, *quartus*, fjerde.

Fiðrir (fiðrar, fiðgur), *quatuor*, fire.

Fiðrmanningar, *m. pl. qui in quarto sanguinis gradu se contingunt, abnepotes*, Eftgætninger i fjerde Led.

Fiðrtán, *quatuordecim*, fjorten.

Fiðrtándi, *decimus quartus*, fjortende. R.

Fiðrum-sinnur, *quater*, fire Gange.

Fiðs, *n. bovis norvegis etiam ovile & caprile*, Kor eller Ofsestald, Køhus (egl. Fåhus).

Fiðsa-kona, *f. mulieris*, Malkepige.

Fiðsa-konur (á lopti), *ursa minor*, den lille Bjørn (þaa Himmelen).

Fiðsa-madr, *m. bubulus*, en Røget.

Fiðsnir, *f. pl. verenda*, *ir. cluues*, Blusel, Skamdele, *ir. Afsballe*.

Fiðsnir, *m. nomen servi clunis*, Skidetrægt.

Fiðdur, *f. penna*, en Fjer. At draga fiðdur yfir, *occultare*, *v. expungere*, dølge, slaa en Streg over. Það er fiðdur á fati hans, *illi pro nihilo est*, det er ingen Ting for ham.

Fiðdur-fár (fugl), *avis cui penna decidunt*, Fugl som nylig har sædet Fjere.

Fiðgra-fingra þyekt, *crassitudo quadrantalit*, fire Fingres Tykkelse, en Haandbred.

Fiðgra-bluta skipti, *quadrupartitio*, Deling i fire Dele.

Fiðgra-manna far, *n. horis bijugis*, en Baad for fire Mand.

Fiðgur-hundrud, *quadringsi*, fire Hundrede.

Fiðl, *f. asser, sabula, planca, scandula*, en Fjæl.

2) *planities*, inde fialir, *districtus quidam Norvegie*, jævn, flæt Mark.

Fiðl pro fiðld, *in compositis*, Germ. viel.

Fiðlberni, *n. numerosa proles*, talrig Afkom.

Fiðlbreytinn, *varius, omnium horarum*, ustadig, nu saa og nu saa.

Fiðlbygdr, *frequens, populosus*, folkerig, tæt bebygget.

Fiölkæri (at fiölkæra), *puclitiam mulieris fufpectam reddere, in vulgus criminari*, føre en Vige i Bærygte.

Fiölga (at fiölga), *multiplicare*, formere.

Fiölgan, *f. multiplicatio*, Formerelse.

Fiölhöfjadr, *multiceps*, som har mange Hoveder. R.

Fiölhæfr, *dexter*, behændig, kunftig. Fiölhæfr smidr, *mille artifex*, en stor Kunftner.

Fiölkunnátta, *f. multi scientia*, Kundskab om mange Ting. 2) *magia*, Trolddom.

Fiölkunnugr, *multifidus*, som ved meget. 2) *magus*, troldfyndig, som kan hells.

Fiölkunnr, *idem*.

Fiölkyngi, *n. magia*, Trolddom.

Fiölkyngis-menn, *magi*, Troldkarle.

Fiölld, *f. multitudo*, Mængde.

Fiölldi, *m. idem*.

Fiöllótt, *montuosus*, bjærgtig.

Fiöllótt-land, *terra montuosa*, et bjærgigt Land.

Fiöllyndi, *n. incontinentia*, Uftadighed.

Fiöllyndr, *lascivus, it. varius*, uftadig.

Fiölmáll, *mendax, vaniloquus*, fladderworren, ordgyderft.

Fiölmálugr, *idem*.

Fiölmenni, *n. frequentia, multitudo hominum*, en talrig Horfamling.

Fiölmenni (at fiölmenna), *multis stipatus esse*, have et talrigt Følgefkab. 2) *copias cogere*, famle Krigsfolk.

Fiölmennr, *frequent, populofus*, folkerig. 2) *mul-*

tis stipatus, omgloven af mange Følgefvende, mandftærf.

Fiölmæli, *n. vaniloquium*, store Ord, Draleri.

Fiölmælis-madr, *damnatus vaniloqvii*, dømt for en Løgner.

Fiölnir, *m. duplex Ulyffes, nom. pr. odini & pluvium, ab ingenti usu rerum*, en snild, førføgt Mand (*πολυτεχνος*) egentlig et Navn paa Odin og andre fom kjendte Verden.

Fiölkrúdugr, *opulentus, it. bene vestitus*, prægtig klædt, bemidlet; frúdu.

Fiölksylla, *f. numerosa familia v. proles*, talrig Affom. 2) *multum negotium, v. occupatio*, Befkæftigelse, mange Forretninger.

Fiöllyrði (at fiöllyrða), *fufe loqui, prolixè dicere*, være vidtløftig.

Fiölþreifinn, *ragis manibus*, fom vil have alle i Hænderne. 2) *mulierofus*, kvindetjær.

Fiör, *n. vita, liv*. 2) *vigor*, Friffhed, Hyrtighed. 3) *spiritus vitalis*, Åndedræt. I'llt er at þiggia fiör af fótum, *surge est pedibus vitam debere*, d: zerga dare, det er uanfændigt at folde Fædderne fit Liv, d: at fly.

Fiörhaugs-madr, *relegatus*, en fredeft, forvißt.

Fiörbaugs-gadr, *m. relegatio zviennalis*, Fredeløggjærelse paa tre Åar. 2) *sepimentum loci sacri, quem relegatis tangere nefas*, Glæde omkring et heiligt Sted, til hvilket en fredeløs ikke maatte komme.

Fiörbaugr, *m. mulcta, v. relegatio pro redimenda vita*, Pengebøder eller Landflygtighed for at maatte beholde Livet.

Fiörbrot, *n. pl. agon, extrema lucta spirituum vitalium*, Dødskamp, sidste Aandedræt. Hann er nú i fiörbrotum, *agonizans*, han strider, drages med Døden.

Fiördr, *m. finus, brachium maris*, en Fjord.

Fiardar-botn, *m. fauces, intimus finus*, det indreste af en Fjord. Fiardar-horn, *n. recessus finus*, en Vig, Krog af en Fjord. Fiardar-kiastr, *n. os finus*, Mundingen af en Fjord. Fiardar-mynni, *n. idem*.

Fiör-fiske, *m. spasmus convulsus, qui musculo cadam infidet, à mutua ejusdem contractione & relaxatione cognoscendus*, Trækning i Musklerne.

Fiörgamall, *decrepita ætatis*, af høj Alder.

Fiörgyn, *f. terra*, Jorden; *pr. vita & vegetationis fundamentum, v. amica*. (Digt.)

Fiörliðill, *scorpidus, defec, dorset, slov*.

Fiörlöstr, *m. vita dispendium, Elvesforlæ*. Það varð hönum at fiörlesti, *hoc vita ejus fletis*, det gjaldt, kostede ham Livet. *vid. löstr*.

Fiörlausn, *f. vita redemptio*, Befrielse fra Døden.

Fiör-rád, *n. pl. intentio necis*, Anslag mod ens Liv.

Fiör-rædi, *n. vid. fiör-rád*.

Fiörg-segi, *m. cor, Hjerte. vid. segi*. Spakr þætti mér spillir hauga, ef fiörsega fránnan æti, *tum mihi sapere videretur munificus ille juvenis. si albidum istud cor edevit*, da synir mig den gavmilde unge Mand hand'ede Segge, om han spidste det hvidagtige (fede) Hjerte.

E e

Fiöru-hord, *n. astuarium, et Sted, hvor der er Floed og Ebbe, Strandstræt*.

Fiörumadr, *m. qui jus habet rerum egestiarum in alieno fundo*, en som har Ret til alt det, Egen oplaster paa en andens Land. *vid. rekamadr*.

Fiörumadkr, *m. lumbricus litoralis*, en Regnorm som graver sig ned i Sanden ved Søfanten, Strandmadfæ.

Fiörumál, *n. vid. fiörubord*.

Fiöru-kóngr, *m. trochus, cochlea minima*, en Snegle.

Fiöru-standr, *m. murex*, en Harp Sten, Spids.

Fiöru-grös, *n. pl. fucus lichenoides*, Søgræs.

Fiöru-gædi, *n. pl. provenus à litore*, de Gørdele, som Egen yder.

Fiöt, *n. pl. impedimentum*, Gørfang, Hindring. 2) *farum, Skjæbne*.

Fiötlar, *f. pl. trica, Hilde, Gørvikling*.

Fiötla (at fiötla), *nodare & renodare*, knytte, binde.

Fiöttra (at fiöttra), *vinculis constringere*, binde, lænkebinde.

Fiöttradr, *catenatus, bojatus*, lænkebunden.

Fiötur, *n. pl. compages, vinculum, boja*, Sammenbindelse, Bænd, Lænke, Fleder.

Fipa (at fipa fyrir), *loquentem interpellare, v. interrompere sermonem*, falde en ind i Tale. Mér fipaz, *hæsito*, jeg stammer, hakker.

Fipl, *n. attractus, contactus*, Bedrøven, Bifølen.

Fipla (at fipla), *attringere, contricare*, røre ved,

besøket. *Fipla konu, contrectare mulierem*
visitare, besøke et Stuentimmer. *Fiplar hönd*
á feigu tabli, simidos fortuna repellit, (pro-
 verb.)

Firdar, m. pl. excubitores, Vogtere. 2) *milites*
praefidarii, Rigsfölk (især til Forsvar).

Firn, n. prodigium, res rara, et Vidunder.

Firnar (at *firna*), *miror mirari*, undre, forund-
 dre. *Mig firnar, miror*, jeg forundrer mig.

Firnari, remosior, fjærnere.

Firnindi, n. pl. resca remota, inculta, Udsøf-
 ner. *Peir viltuz um höll og firnindi, per*
montes & resca inhabitata erravere, de gik
 vild over Fjælde og Ørkener.

Firr, procul, eminus, langt borte, fjærn. *Dvi*
var firr sættum, sem lengr var umtalad, quo
diutius collocati sunt, eo remosior eras omnis
pacificatio, jo længere de talte om Fortlig jo
 mere uenige bleve de. *Hann vard mætti*
sinum at firr, defecit, debilitabatur, han blev
 saa meget mere magtesløs.

Firra, f. austeritas, Barsthed, Østrenghed. 2) *mi-*
santhropia, Mennekesjendskab.

Firrulegr, austerus, streng, barst.

Firrinn, idem.

Firri, Firtr, remosior, remotissimus, fjærnere,
 fjærnest, længer, længst borte fra. *Fé er*
fiörvi firra, pro vix omnia venalia, pecunia
vix sequior, man giver Livet Fortrin for al
 Rigdom.

Firri (at *firra*), *privare, spoliare*, berøve. 2) *emi-*
nus collocare, føre langt bort, fjærne.

Firriz (at *firraz*), *fugere, evicare*, fly, fly.

Firta, f. indignario, Fortrydelse, Fortørnelse.

Firta (at *firta*), *bilem movere*, fortørne.

Firtinn, indignabundus, fortrydelig.

Firtr, iratus, vred. 2) *orbis, privatus*, berøvet.

Fibri firtr, visa privatus, som har mistet Livet.

Fis, n. palea, acus, Nøse, Fis paa Øbler o. detsl.

Fisa (at *fisa*), *venilare, visse*. *Fisa saman,*
converrere, seje sammen. *Hönum er ecki*
fisad saman, solida constitutionis est, sive, con-
flans est, han er af en stærk Bygning eller
 er standhaftig.

Fiska (at *fiska*), *piscari, fiske*.

Fiskáll, ecclesiæ, fiscalis, advocatus fisci, en Fiskal.

Fiska-merki, n. pisces, Fiskens Tegn.

Fiski-aungull, m. hamus piscatorius, Angel,
 Fiskefæg.

Fiskari, m. piscator, en Fisker.

Fiska-stackr, m. frues piscium, en Stal Fiske.

Fiski-bátr, m. horia, Fiskebaad.

Fiski, f. piscatura, halivrica, Fiskeri. *Hér*
sitji þér á fiskinni, hic piscatura incumbitis,
her ligger I og fisker. at rex Sverrir.

Fiski-bóndi, m. ichiopolæ, piscarius, en Bønde,
 som fisker, en Fisker.

Fiski-bredda, f. culter obrusus, repandus pisci
exollendo apsus, en stor tilbagekrummet Kniv
 som man bruger at flække Fisk med.

Fiski-brögd, n. pl. modus, v. ars piscandi, Ma-
 der at fiske paa.

Fiski-dammr, m. piscina, en Fiskebad. 2) *exci-*
pula, et Hyttetab.

Fiski-dýki, *n. idem.*

Fiski-asli, *m. captura piscium*, Fiskefangst. 2) *piscis capri*, Forraad af fangede Fiske.

Fiski-fång, *n. cibaria pisculenta*, Mad af Fiske.

Fiski-garn, *n. rete piscatorium* Fiskegarn.

Fiski-læri, *n. linea piscatoria*, en Fiskestnor, Fiskeleine. 2) *omnia simul instrumenta piscaturæ*, alle slags Redskaber som høre til Fiskefangsten.

Fiski-gångr, *m. accursus piscium*, Fiske's Mærkelse til Landet.

Fiski-göngd, *f. idem.*

Fiski-hiallr, *m. penuarium piscium*, et aabent Hus, hvori man tørrer og gemmer Fiske.

Fiski-höfn, *f. piscaria, portus piscariorum*, Fiskehavn.

Fiski-kaupmadr, *m. piscarius*, Fiskehandler.

Fiski-kaupstadr, *m. v. fiski-höfn*.

Fiski-karl, *m. piscator*, en Fiske. 2) *idem ac dorgðingull*.

Fiski-madr, *vid. fiskari*.

Fiskimanna-búð, *f. casa piscatoria*, Fiskehytte.

Fiski-mid, *n. stabulum piscium, v. piscosum*, Fiskebælte.

Fiski-net, *n. rete piscatorium, everriculum*, Fiskegarn.

Fiskinn, *felix piscator, v. hamiora*, som fiske meget, fanger mange Fiske.

Fiski-öen, *c. aquila pedibus caeruleis, haliaetus, v. ryargus*, Fiskegås, Blaaføddern.

Fiski-reitr, *m. area piscatoria*, en flensagt Madde hvorpaa man tørrer Fiske.

E e 2

Fiski-ródr, *m. piscatus*, Fiske.

Fiski-saup, *n. garum, jusculum piscium*, Fiske suppe. Sært fiski-saup, *oxigarum*, sur Fiske suppe.

Fiski-skáli, *m. casa piscatoria*, Fiskehytte.

Fiski-skip, *n. navis piscatoria*, Fiskebaad.

Fiski-skapr, *m. piscatura*, Fiske.

Fiski-stöðvar, *f. pl. vid. fiskimid*.

Fiski-stöng, *f. tracula piscatorum*, Fiskestang.

Fiski-vadr, *m. funis piscatorius*, Fiskeleine.

Fiski-vatr, *n. stagnum piscosum*, en Fiskeisundsø.

Fiski-torg, *n. ichthyopolium*, Fiskehavn.

Fiski-veidur, *f. halieutica*, Fiskefangst.

Fiski-vod, *f. vid. fiskinet*.

Fiski-vodir, *f. pl. idem*. 2) *vestes piscatorum*, Klæder af Skind, som Fiskeerne bruge til at holde Vandet ude.

Fiski-ver, *n. mansio, v. oppidum piscatorium*, Fiskebæltets Opholdssted.

Fisklýfi, *n. oleum piscium*, Fiskeolje.

Fisk-reki, *m. vid. sildreki*. 2) *piscis ejecisli ejecio piscium in lictus*, Fiske som ere drevne i Land.

Fisk-virdi, *n. nomen presii, obolus*, smaa Ting, af liden Værdi; *ir.* en lille Pengeværdi, en Tostilling.

Fiskr, *m. idem*.

Fiskr, *m. piscis*, en Fiske. 2) *musculus, v. pulpa*, Mus, Muskel i Menneskets Legeme. -hnack-flattr, *á dorso explicatus*, flast fra

Ryggen af. -quid-flattr, & *venere explicatus*,
flatt fra Bugen af. Hönum vex fiskr um-
hrygg, *corpus facis*, han vokser, bliver tøl,
lægger sig ud. Fiskr í jáfri á kám, *tumor*
aberum, Svulstehed i Overet paa Rør. Fisk-
mikill, *sorofus*, *pinguis*, tjodfuld, fyldig, mu-
Rulst.

Fiskæta, *f. ichthyophagus*, Giffænder, en som spi-
ser Fisk, lever af Fisk.

Fiskæti, *n. pl. cib. piscarius*, Fiskepise, Mad
af Fisk.

Fit, *f. planities pinguis & palustris, acsa, ora*,
jævn og fed Engstrækning. 2) *operum sex-*
silium limbus, v. margo, en List, Rand i
Kanten paa strikkede Sager.

Fit í vef, *flaminum connexio*, Tvertraad, som
ligger imellem Rødegarnet i en Væv.

Fit á fuglum, *membranula in pedibus avium*
palmula, en Hinde som er imellem Tærne
paa Svømmefuglenes og Salthundenes Fø-
der, Svømmehinde. Hér er uppi fótr og
fit, *hic aves & pecora irant*, her er alt i
Bevægelse.

Fita, *f. pinguedo*, Fedt, Fedme. Fitu-æxi, *n.*
nassa, en Udøfst af Fedt.

Fit-fuglar, *m. pl. aves palmipedes*, Svømmefugle.

Fitia (at fitia), *in rugas, v. plicas corripere*, søle
de, slaa i Holder. Fitia upp, *opus texile*
ordire, at begynde paa et Strikkearbejde,
læste (en Strømp) op. Fitia upp á nefid,
ures corrugare, slaa Røster paa Næsen.

Fit-jörd, *f. terra pinguis*, fed Jord.

Fitl, *n. levis atrectatio rei, v. operis*, ubetyde-
lig Bedrøven.

Fitla (at fitla), *leviter digitos admove*, røre
lidt ved med Fingern. Fitla vid, *leviter*
accingere, søle lidt paa.

Eitleiki, *m. interstitium inter pinnas & caudam*
posteriorum, sive solarum, Mellemrummet imel-
lem Finnerne og Hælen paa en Flønder.

Fitna (at fitna), *pingvescere*, fedes, blive fed.

Fitnan, *f. incrementum pinguedinis*, det at bli-
ve fed.

Fitúns-andi, *m. phylon, python*, Naserf.

Fitúngr, *m. idem*.

Fiúk, *n. ningor*, Snefog. Fiúkandi, *idem*.

Fiúkdagr, *m. dies nivalis*, en Dag da det snør
starkt.

Fiúklegr, *ningorem minans*, naar Luften ser ud
til Sne.

Fiúksamr, *nivosus*, fuld af Sne, snefuld.

Fiúkmyglíng, *nivosa obscuritas aeris*, Tøge
eller Mørke i Luften som medbringer Sne.

Fiárlægd, *f. absentia, vid. fiárlægd*, Fraværelse,
Frastand.

Fiárlægiz (at fiárlægiaz), *removeri*, bortffærnes,
komme langer bort.

Fiárlægr *vid. fiárlægr*.

Fiárrí, *procul*, fjærn, langt borte. Fiárr, *re-*
mozus, fjærnere, langer borte. Fiárrí, *remo-*
nissime, fjærnest, længst borte. Fiárrí fer þvi,
procul à vero tendis, multum discrepat, det er
langt fra.

Fiárríædr, *v. fiárríædr vid. fiárlægr*.

Fíarsýni, *f. presbytia*, *sc. senum*, Langsynethed.

Fíarvístir, *f. pl. absentia*, Fraværelse. At setia konu sinni fíarvístir, *uxorem deferere*, forlade sin Kone; gløse privar Skilsmisse.

Flá, *f. exigua planities*, *v. stratum*, en Slette.

2) *asercula extensiva vetis*, et lille Stykke Træ, som bindes paa den ene Kant af et Gærn for at spande det ud i Vandet. 3) *palus impervia*, en Sump, Mose som man ikke kan komme over.

Fladra (at fladra), *blanditiis fallere*, smigre, (om Hunde) logre.

Fladrari, *m. adulator*, Hyfler.

Fladr, *n. adulatio*, *mulsum lethale*, Hyfleri.

Flaga (at flaga), *glebas remus exscindere*, at opkjære Grønsvær. 2) *cutem leviter ledere*, at støde sig, støde Huden lidt.

Flag, *n. terra nuda*, *post exscissam glebam*, en bar Jordplet uden Grønsvær.

Flaga, *f. zalea*, *glebula*, en liden Jordklump.

2) *ramen*, Spaan, Splint.

Flag-brjósk, *n. carilago ensiformis*, *v. Xyphoides*, en spidsagtig Brusse.

Flagd, *n. femina gigantea*, en Jætinde. Oft er flagd i fögru skinni, *multos forma venustas sefellis*, ofte har et stet Fruentimmer en stor Størhed.

Flageyfla, *f. deforme quid distensum et parulum*, noget som flaner, staaer ud oven i og derfor ikke ser godt ud (om Kar o. deel) *vid. geyfla*.

Flagg, *n. aplastre*, en Flag.

Flag-meri, Flag-módir, *f. primus ordine caspes exscissus*, den første Grønsvær, man opkjærer.

Flagna (at flagna), *scabere*, naare Skindet falder af.

Flag-torf, *n. caspites graminei*, Grøntorf.

Flagur-mús, *f. vesperilio*, en Aftenbatte, en Flagermus. *vulgo Flædar mús*, *quod rectius est*.

Flak, *n. raris*, *v. tabula navis*, Brag eller Planke af et forlitt Skib. 2) *segmentum car-nium pleuronectis*, et Stykke af en Flyneder.

Flaka (at flaka), *discindere carnes passerum*, at flække en Flyneder.

Flakalegr, *levis*, *moribus dissolutis*, letfærdig, letfindig.

Flati, *m. tabularum pendens*, stort Brag, Planke, Bræder som hanger sammen. 2) *fragmenta egesticia & tabularis navium*, Stykker af forlitt Skibe som Esen har opkastet. 3) *crazes*, en Ristefetning.

Flaki (flakti, at flaka), *solurus havere*, være løs fra hinanden. Flaka sundr af lårum, *hiare vulneribus*, være saaret overalt.

Flakandi, *pendens*, svævende. Flakandi hár, *capilli passi*, svævende Haar.

Flakandi (fiskr), *in ramena secandus*, Fisk som kan flækkes. Sexflakandi flydra, *passer in sex ramena secandus*, en Flyneder som flækkes i 6 Dele. *vid. flaka*.

Fláki, *m. planities*, *v. planum quid & latum*, en Flage, noget udstrakt og jævnt.

Flæck, *n. evagatio*, Omvanten, Omflækken.

Flacka (at flacka), *pervagari*, *dispalari*, flække omkring.

Flackari, *m. circulator*, *vulgi-vagus*, en Landstryger, en som gaar omkring, en Omløber.

Flakfæz (at flakfæz), *pendens circumagi*; svæver i Luften.

Flámálugr, *affensator*, Hyllet, Jæbroder. (*adj.*)

Flámæltz, *ore diducto*, v. *palulis labiis loquens*, som taler med vidtåben Mund.

Flámyntz, *ore diducto*, flåmundet.

Flan, n. *præcipitansia*, Ubetænkſomhed, Ubeſindighed.

Flana (at flana), *præceptu ruere, ferri*, fare ubetænkſom frem.

Flángi, m. *vir insolens, procax*, faad, fræk.

Flángs (v. flánks), n. *procacitas in blanditiis, ut canum est*, Frækhed, Rævelighed i Kjærtegn ſ. Eſt. ſom Hunde der ſpringe op paa en.

Flánkari, m. *vanus chraſo*, en forføngelig Perſon; en Laps.

Flánkarelegr, *dissolutis moribus*, af uſtadig, letſindig, løſagtig Karakter.

Flánkſæz (at flánkſæz), *procaciter per lufum in finem alterius ruere*, at omarme en med Frækhed, viſe Kjærtegn paa en nævnis Raade.

Flanni, m. *homo procax, lascivus*, en faad, løſagtig Perſon. 2) *virga virilis*, det mandlige Lem. Gala P. lög. gömlu.

Flann-fluga, f. *mulier sponſum fugiens*, et Gruentimmer ſom forlader ſin Brudgom.

Flapr, n. *ventus*, v. *aura inconstans*, en uſtadig Blæſt. 2) *vana verba, inconsiderata*, ueſtters rettelſe, ubeſindige Ord.

Flapra (at flapra), *undique spirare*, blæſe fra alle Kanter. 2) *inconsiderate loqui*, ſige uforſigtig, tale ubetænkſom.

Flåpa-legr, *supinus, decori negligens*, naſtſom, Rjødæsløs, ligeguldig for Velanſændighed.

Flår, *versutus, fraudulentus*, ſvigeſuld, underſundig. 2) *pasulus*, vid. aaben, bred. Flått fat, *lanx*, et ſtadt Gad.

Flårádr, *fraudulentus*, ſvigeſuld, falſk.

Flårædi, n. *fraus, dolus*, Gaſtthed, Debrageri.

Flas, n. *præcipitansia*, Ubetænkſomhed. Sialdan er ſlas til fagnadar, *præcipitansia mater errorum*, Ubetænkſomhed medfører ſjelden noget godt.

Flasæ (at flasæ), *præcipitante opus aggredi*, gaa ubetænkſom til Værk.

Flasæa, f. *lagena*, Glasſe.

Flasæa (at flasæa), *diffinere*, rive fra hinanden, ſplitte ad.

Flasæi, m. *pecten, fibra in ligno*, Kun, Kars, Gaare i Træ.

Flasæalegr, vid. flakalegr.

Flat-braud, n. *panis specusticus*, Fladbred.

Flatlendi, n. *planities*, jævn Mark.

Flat-lús, f. *pediculus inguinalis*, Fladlus.

Flatmaga (at flatmaga), *supinus jacere*, ligge paa Ryggen.

Flatnefiadr, *simus*, fladnæſet, bratnæſt.

Flatnefr, *idem*.

Flat-ſigling, f. *navigatio obliqua*, Sejlen Brædt for Vinden.

Flatska (at flatska), *ruere, pessum ire*, komme galt afſted med noget.

Flatſtreymi, n. *curſus maris tranſverſus*, Tværſtrøm, Vindſtrøm.

Flat-söp, *n. everra*, Fjeldstærn. Hann féck flat-söp, *a) pronus vapulavit*, hann faldt i Skarnet. *b) de uinere molesto saepius accipitur*, steges oftest om den, som har haat en desværlig Næsse.

Flatta, *f. terra explanata*, jævnet Jord; flat. 2) *vacca, papillis binis in unum concrevis*, en Ko, som har to Patter sammenvoksne.

Flattr, *passus, explanatus; is. exussatus*, opstaa-
ren.

Flatr, *planus, constriatus*, flad, plat. Flatir fiskar, *m. pl. pleuronectes*, Gladfiske. Fara flatt fyrir einum, *vincti ab aliquo lumi ster-
ni*, overvindes af en, falde for en. Detta flatt, *sterni*, falde saa lang som man er. Koma flatt uppá einn, *inopinato venire*, kom-
mer usforventet. Flatt smidi, *arte lavigarum, explanarum, non calatum opificium*, voletet eller glattet, men ikke udgravet Arbejde.

Flug, *f. volans*, Flyven. *vid. Flug.*

Flum, *n. cursus celer*, hurtig Løben. *vid. Flum.*

Nær ég sé Ságu Saums i qvenna flumi, *quando hanc virginem in concursu faminarum
video*, naar jeg seer denne Pige iblandt de
andre Fruentimmer.

Flaustr, *n. celox*, Sagetib.

Flaustr, *n. precipitantia, nimis festinatio*, megen
Hast.

Flaustra (at flaustra), *incaute festinare*, hige,
haste usforstigtig.

Flaustralamr, *precipitans, nimis festinans*, som
haste usforstigtig.

Flautir, *f. pl. aphroga, lac in spumam digestum, lac hyperboreorum*, Snemos.

Flauta-hyda, *f. vas aphroga apparanda aptum*,
det Kar, hvori man slaar Mælken til Sme-
mos.

Flauta-mila, *f. serum aphroga*, Snemosvalde.

Flauta-pyrill, *m. vid. pyrill.*

Flauta-slingr, *m. tormina ventris, ex aphroga
ventrositate*, Bugetid af formegen Snemos.

Fleda, *f. patina, parilla, et fladt fad. gr. flouna.*

2) *tenue segmentum*, et lille Affnit.

Fleda, *f. adulatrix*, en Hyster.

Fledill, *m. adulator*, en Hyster.

Fledu-læti, *n. pl. turpis adulatorio*, Hysteri.

Fledulegr, *parulus*, flad, vid, aaben. 2) *affen-
zatorius*, som bruger Hysteri.

Flegda, *f. vid. flagd.*

Fleidra (at fleidra), *cutem laderet*, flode, gnave
Huden af.

Fleidradr, *cutem lasus*, som har gnedet Huden
af, som har slødt Hvil paa Huden.

Fleidur, *n. interirigo*, et Saar, hvor Huden er
gneden af.

Fleinn, *m. spiculum, stimulus*, spidst Jærn, en
Pil. 2) *furca*, en Fork, Jærntøve.

Fleipni, *f. precipitantia lingua*, Mundlaadhed.

Fleipinn, *furilis*, mundlaad, aabenmundet.

Fleipra (at fleipra), *effusire*, udblaare.

Fleipr, *n. apina, furilia verba*, Sludder, Sladder.

Fleira, *plus*, mer.

Fleiri, *plures, flere*. Fleiri enn færri, *comple-
res*, mange, en Slump.

Fleka (at fleka), *strophis circumvenire*, hebrage.

Flekan, *f. frans, strophia*, Rante, List, Rneb.

Fleki, *m. raris, vid. flaki*.

Flecka (at flecka), *maculare*, plette, besudle.

Fleckan, *f. pollutio, contaminatio*, Besmittelse.

Flecks, *f. lenigo*, Fregne, en Plet i Huden.

2) *ovis maculata, discolor*, et broget Faar.

Flecklaus, *impollutus*, ren, ubesmittet, uplettet.

Fleckleyfi, *n. innocentia*, Ulfyldighed, Renhed.

Fleckia (at fleckia), *fanum in arenas, vel maculas dispergere*, spredde Hs ud i Hæde for at det kan tørres.

Fleckótt, *maculosus, vitiosus*, som har en Plet, Fæll, Lyde. 2) *discolor, guttatus, variegatus*, broget, plettet.

Flecker, *m. macula, labes*, en Plet, Lyde.

Flecker, *m. una macula foeni explanati*, en Høb Hs, der er spredt ud for at tørres.

Flecku-lótt, *f. morbilli, morbus lentiginosus*, Flegfeber.

Flengia (at flengia), *verberare virgis cadere*, pidske, slaa med Rids.

Flenging, *f. flagellatio*, Pidsken.

Flengiandi stakr, *flagris, verbero, mastigia*, En, som bestandig maa prygles, have Hug.

Flenna, *f. hiatus, chasma*, Gab, Aabning. 2) *procax ancilla*, ubestjudent Gruentimmer, en Stjæle.

Flenni (at flenna), *diacere, extendere*, udspænde, udstrække.

Fleno, *n. serviles & ignobiles blanditie*, hyllerst Smigreri.

Flenfa (at flenfa), *lambere,ingere, fliffe*, befliffe overalt.

Flenfari, *m. parasitus*, en Snyltegjast, Lælenstifter.

Fleutr, *distensus*, udstrakt.

Fleppinn, *semerarius, imprudens, ubetentssom*, uforstandig.

Fleppni, *f. precipitantia*, Uforsigtighed, Ubetentssomhed.

Fler, *n. raris, is. fragmentum navis*, Sommerflade eller Stykke af et strandet Skib.

Fles, *f. C. n. arena, planities aprica*, en Plette, som ligger aaben for Solen; in plur, flesiar.

Flesk, *n. lardum*, Fleg. Germ. Fleisch, caro.

Flestr, *fremens, naribus & ore hincis*, som snuser ud af Mund og Næse.

Flestr, *q. fleistr, plurimus*, de Feste.

Flet, *n. stratum, lectus humilis*, en ringe Sang.

2) *domus propria*, eget Hus. Pann skal færa á flet fyllumanns, *is (captivus) praefidis*, han skal føres til Gysfelmænds eget Hjem.

Flet (at fletia), *complanare*, gjøre flet, udbrede. 2) *exdorsuare, exorsare*, fjære op og tage Benene bort.

Fletr (at fletia), *transversus ferri*, drives stræt af Vinden. Skipid fletr at landi, *navis transversa tempestate rapitur in oras*, Skibet drives tværs ind paa Land.

Fletfæringr, *m. deditius, qui se & sua-omnia aliena potestati committit, stipulans sibi victum ad dies visæ*, som har givet alt sit Gods

til En, imod at faa Underholdning sin Livstid.

Fletia, *f. stragula*, Duffe, Teppe. 2) *pannus vilissimus, levidensis, cilicium*, ringe Klæder.

Fletta, *f. nudario*, Blottelse, Barhed. 2) *pars nudata praei, corporis &c. &c. gramine, cute*, en Plet som man har gjort nøgen, som *f. Eft.* slaar Græsset, gribet Huden af.

Fletti (at fletta), *nudare, pripare*, blotte, berøve.

2) *diffindere*, fløve, save langs igjennem.

3) *volvere*, blæde i Døger. Fletta valinn, *vestibus & opibus spoliare homines bello ca. sos. pr. abstrahere vestes*, plyndre Guds og Klæder fra de Døde, som i Krig ere nedslædede. Fletta *fē*, *klædum, pecunia, opibus pripare*, berøve Guds og Penge. Fletta *trénu lignum diffindere*, *v. secundum longitudinem ferrare*, fløve Træet, save det langs igjennem.

Fletta *bókinni, librum volvere, evolvere*, blæde i Døgen. Fletta upp, *evolvere*, slaa op.

Fletta nidr, *deolvere*, lade falde ned.

Flettingr, *m. segmentum ligni*, et fløvet Træt.

Fley, *liburna*, et Fartøj.

Fleygi (at fleygia), *jacere, mittere*, kaste bort.

At fleygia í lopt upp, *in sublime jacere*, kaa sig højt op. Fleygia *haukum, accipitres dimittere*, lade Høgene flyve.

Fleyga (at fleyga), *discuncare*, fløve med Rile.

Fleygr, *m. cuneus, epischidion*, Rile, Vagge.

Fleygr, *volucris*, fløg, flyvende. Hérads-fleygt rykti, *rumor per viciniam omnem sparsus*, Rygte

te som er i alles Munde. Fleygr úngi í breidri, *pullus in nido volatur apertus*, en fløg lunge i Neden.

Fleyti (at fleyta), *supernatantem liquorem demere, v. separare*, skumme Fidtet fra Suppen. flot.

Fleyti (at fleyta), *natare facio*, lade flyde paa Vandet. Fleyta skipi edr triám til lands, *navem, vel ligna ad continentem ducere*, bringe et Skib eller Træflaade til Landet. Fleyta sér á flaka til lands, *tabula naufragii ex alto elabi*, svømme til Landet ved Hjælp af en Plante, undkomme paa en Skibsplanke. Fleyta sér, a) *pedum potestatem habere*, have Styrke til at gaa. b) *de primo usu pedum, puerorum dicitur*, siges om Dørn naar de først begynde at gaa. Fleyta sér mikid, *multa audere*, vove meget, forsøge mange Ting. Þad fleyttiz hönum, *hene illi cessit, eveniens eum non sefellis*, det kom han godt udaf. Hann helldr sér muni allr fleytar, *omnia audendo se efficere posse speras*, han tænker han kan udrette, udføre alt som han uforståtlig foretager sig.

Fleyti-fullr, *ad summa labra plenus*, gandske fuld, brødsfuld.

Flietta (at flietta), *nectere, nexare, flette*. Flietta vid, *subnectere*, flette ved Enden.

Fliettadr, *nexus*, flettet.

Fliettingr, *m. funiculus nexus*, et flettet Reb, en Skrille, ic. en Tvaat.

Flik, *f. vestis veterana, distincta*, gammelt op-
 flidt Klædebon. 2) *mulier impudica*, et uans-
 kændigt Fruentimmer.
 Flika, *f. vestis linea, trisa*, flidt Klæde.
 Flika (at flika), *negligenter tractare*, behandle
 flødestøst. 2) *veli instar expandere*, udstræk-
 ke noget ligesom et Sejl.
 Flicki, *n. moles, v. massa carnea*, et stort Stykke
 Kød.
 Flint, *n. calumnia, nugæ infamæ*, Skumlen,
 Sladder. 2) *libellus famosus*, et Skamkrift.
 Flimtan, *f. idem*. Flimtr, *n. idem*.
 Fliód, *n. virgo venusta*, et smukt Fruentimmer.
 Fliót, *n. fluuius, flumen*, Flod.
 Fliót (iá), *n. loca profundiora fluminis, gordus*,
 hvor Vandet har gravet sig dybest, eller hvor
 Vandet er dybest i en Flod.
 Fliótandi, *m. fluiditas*, Rinden. 2) *lepor*, fly-
 vende Tale.
 Fliótleg, *celer*, snar, hurtig.
 Fliótlega, *celeriter*, hastigen, raß.
 Fliótleiki, *m. celeritas*, Hurtighed, Snarhed,
 Raßhed.
 Fliótlyndr, *animo præcept*, hidsig.
 Fliótmælt, *achyrophonus*, som taler geivindt.
 Fliótr, *celer, pernix*, hurtig, flende.
 Fliótr, *m. vas rusticum ligneum*, Tralar.
 Flipi, *m. inferius labrum equinum*, Hestelæbe.
 Flis, *f. festuca*, en Eplint. 2) *segmentum rei*,
 et tyndt Stykke. 3) *bona portio, v. fors*,
 heldig Lod, Tilfælde. Hönum féll flisin,
bona portio illi cessit, han fik Broderparten.

Flisia (at flisia), *decorticare, excoriare*, tage
 Barken af, skalle. Flisia egg, *ova excrusta-
 re*, skalle, pille Eg. *alias* flysia.
 Flisiángr, *m. homo gestu & vestitu dissolutus*,
 en Sprædebasse, Lapf.
 Flisiúgslegr, *dissolutus gestu*; stolt, lapstaggig i
 Gæster og Gæbærder.
 Flis, *n. cachinnus creber*, Stoggerlatter.
 Flisá (at flisá), *pasulo ore videre*, stoggerle.
 Fló, *f. pulex*, en Leppe.
 Fló, *f. stratum*, Dække, Lag. Þar var ein
 fló af jörd, enn önnur af gulli, *ibi strata
 erant per vices, unum é terra, alterum ex auro*,
 der var det ene Lag af Jord og det andet
 af Guld. Fló i heystædu, *stratum quoddam
 in cumulo fani*, et Lag i en Høstak.
 Flóa (at flóa), *calefacere*, luge, holde Væll
 eller deél.
 Flóadr, *calefactus*, togt, holdet.
 Flód, *n. venilia, malina*, Flod (modsat Ebbe).
 2) *diluvium, inundatio*, Oversvømmelse, Over-
 flydelse, Vandflod.
 Flód, *n. turba*, Væstjarmelse. 2) *curfus, v.
 turba*, Sammentøb af Folk. At vera i flódi
 eins, *sub umbra, v. tutela alicujus delitescere*,
 være under Ens Væstjarmelse. Þar kom
 sótt féllu margir, var Páll einn í því flódi-
 lues, *epidemia multos invase, inser quos etiam
 Paulus fuit*, i den Pest tæde en stor Mæng-
 de Folk, og deriblandt ogsaa Páll.
 Flog, *n. dolor acris, vagus*, heftig Smerte, fly-
 vende Gigt, Sting; *vid. Flug*.

Flóði, *m. locus palustris, uliginosus*, en sumptig Egn. Fúa-flói, *solum puridum*, løs og vandig Jordegn, en sur Eng eller Sump.

Flói, *m. sinus maris vastissimus, latissimus*, en Ror, meget bred Havnugt; inde Nomina pr. héraða-flói, hína-flói, breiði-flói; & hic archipelagi Islandie nomen meretur.

Flói (flóði, hefi flód, at flóa), *inundare*, overspylte. Her flóir yfir, *hic superinundat*, her gaar Vandet over.

Flóki, *m. floccus densior, solox*, Filt, Hatrefilt. 2) *nodus, perplexitas*, en Knude, faltet Lof. 3) *nubes*, en tyk Sky. Skýflóki, *idem*.

Flóki, *m. pleuronectes, passer, solea*, en lille Fjander.

Flókin, *intricatus, perplexus*, sammenløbet, urede, faltet. Flókid hár, *perplexi, innodari capilli*, urede Haar, faltet Haar.

Floekr, *m. cautilena brevis, versus intercalares non habens*, en kort Sang, uden Omkvæd.

Floekr, *m. cohors, caterva, secia*, en Høb, Skaar, Forsamling, Flok; *it. Afdeling, Klasse*. 2) *facio, diffidium*, et Parti, Sammenrotelse.

Floeka-drátt, *m. factio, conspiratio*, Sammenrottelse, Mytteri, Partiaand.

Floeka-madr, *m. diffidens*, en uenig, af andet Parti. 2) *factiosus*, urolig, oprørsk.

Floeka-söringi, *m. dux factionis*, Anfører for et Parti, Partihovding. 2) *dux, antesignanus*, den som gaar i Spidsen, Anfører.

F f 2

Flókna (at flókna), *spiffescere*, blive tyk, tattet, faltet.

Flóna (at flóna), *calefieri*, fegge, hede.

Flón, *n. homo fatuus*, en Toffe, Dumhoved.

Flónska, *f. farúcas*, Taabelighed.

Flór vid. Flúr.

Flór, *m. pavementum lapideum, lithostratum*, Stengulv. (*angl. floor, pavementum*.)

Flos, *n. plumula vestium*, Flokning. 2) *inrestitu piscium*, Fiske-Indvolde.

Flosadr, *plumatus*, floffet. Flosad fat, *plumata & pexa vestis*, et floffet Klædestykke.

Flosna (at flosna upp), *diffolvi*, Killes ad, opløses, floffet op. 2) *elevari*, opløstes. 3) *in conspectum venire*, komme for en, lade sig se.

Flosa (at flosa), *plumulas vestibus subsuere, plumantes facere*, floffe.

Flofi, *m. plumatus, it. volans*, floffet, *it. flyvende*. 2) *nom. pr.*

Flot, *n. liquamen adipis*, Smolt, Fidt eller smaltet Smør paa Suppe o. dsl., Madfidt. 2) *elevatio, supernatio navis, v. alius rei in aquis*, det at flyde, svømme oven paa Vandet.

Floti, *m. classis*, Flaade. 2) *ferrorium*, en Dækkurv. 3) *linser*, et Knubfib.

Flota (at flota), *supernare facere per aquas errare*, lade flyde paa Vandet.

Flotnar, *m. pl. milites classarii*, Estrigere, Matroser.

Flotta-madr, *profugus*, en som er paa Flugten, en Figgning.

Flótti, *m. fuga*, Flugt.

Flögra (at flögna), *volitare*, flyve híd og díð, flage.

Flögr, *n. volitans*, Flyven her og der omkring, flagren.

Flögt, *n. idem*.

Flögti (at flögta), *vid. flögna*.

Flögu-fullr, *panus, stroma*, edderfuld Bylde.

Flökulleiki, *m. nausea*, Vammelse, Eftelhed.

Flökult, *v. flökurt, nauseosum*, kvalmende. Hönum er flökult, *nauser*, det kvalmer for ham, han bliver fláv eller ligesom fastende. *qs. flögult*.

Flös, *f. flösur in pl. vid. fles*.

Flösku-bakr, *m. homo ampullari dorfi*, en som har en rund Nøg, Puffelrøgget.

Flösku-fódr, *n. hyalozheca*, Gæstefoder. (M. O.)

Flöt, *f. area plana, parva planities*, en jævn Plads, en liden Olette.

Flötr, *m. planum quid in convexitate*, Glade paa et rundt Tegeme. 2) *facilitas viri alius difficilis*, Hællighed hos en Mand, som ellers er ond at gjøre til Maade. Sá hitti flötinn á hönum, *ultra sem facillimum cum invenit*, han traf ham i særdeles god Lune.

Flug, *n. volans*, Flyven, Flugt. 2) *volaticus*, Flygtighed. *vid. flög*. Flug-salt, *sal volatile*, flygtigt Salt.

Fluga, *f. musca*, en Flue. 2) *assasinium*, á *celeritate, muscæ instar*, et tumfløt Vord, Vanditteri. At gína yfir flugunni, *nescari, incensus opprimi*, lade sig besnære, fange.

b) *operam suam in assasinium vendere*, paatage sig Vanditteri. At koma flugu í múnn manni, *hominem allicere ad periculosum facinus*, faa En til at paatage sig et farligt Forétagende.

Flug-dreki, *m. lacerta volans*, en flyvende Drage. 2) *scorpius*, en Skorpion.

Flug-dreka-merki, *n. scorpius*, Skorpionens Tegn.

Flugiel, *n. holosericum*, Høstet. Flugiels-klædi, *n. pl. vestes holosericae*, Høstets Klæder.

Flug-fligr, *m. precipitium*, et Styrtsted. Hann var flóminn á flugflig, *in precipitio versabatur, minimum absuit quin*, han stod paa Springet, var gandske færdig til.

Flugumadr, *m. sicarius, assassinus*, en Vandit.

Flum v. Flóm, *n. torrens, rapiditas fluminis*, Vandets hastige Gæt i en Dæl eller Elv.

Flumósa, *o. repentinus*, hastigløbende, pludselig. *vid. flaum*.

Flúr, *n. flores*, Blomster. 2) *renuissimum stratum*, den fineste Hvede. 3) *flores exsculpsi, v. acu picri*, udarbejdede eller broderede Otrøter.

Flúra (at flúra), *artificiose elaborare*, udarbejde kunstigen.

Flúradr, *floridus*, blomstrende, blomsterfuld. 2) *florulentus*, broderet i Blomster. Flúrafat, *v. klædi, pannus florulentus*, et broderet Klædebon.

Flúra, *f. saxum litorale, ulva marina*, en med Søgæs bevoxen Klippe

Strandbræddan. Fláurur, *f. pl. fytet*, Blind-
 Pier.
 Flárbraud, *n. panis ex optima tritico*, Tørbak,
 fint Hvæðebrod.
 Flus, *n. crusta, cortex*, Etjal, Bark.
 Flutning, *f. vectura*, Børsel, Transport. 2) *pro-*
locutio, Oplæning, Fremfølgelse.
 Flutningr, *idem*.
 Flutnings-feria, *f. corbis*, Transportkib.
 Flutnings-madr, *m. portitor*, Færgemand, den
 som fører over.
 Flutnings-madr, *advocatus, procurator*, en Tals-
 mand, Advokat. Hvertveggi var mesti
 flutningsmadr síns máls, *utroque optime*
suam causam procuravit, enhver af dem talte
 sin Sag paa det bedste.
 Flutnings-jörd, *f. pradium pecuariae appositum*,
 en Gaard, som kan føde mange Creature.
 Flutnings-skip, *n. navis oneraria, vectoria*,
 Transportkib.
 Flutnings-vagn, *m. plaustrum, sarracum*, en
 Arbejdsvogn, Karre.
 Flux, Flugs, *festinantes, per volasum*, flukt, i
 en Hast.
 Fly (flýji, hafi flúid, at flýa), *fugere, terga-*
re, fly, rømme. 2) *deserere*, forlade. Hún
 varð at flýa födur sinn og frændr, *illa pas-*
rem & cognatos deserere cogebatur, hun nød-
 tes til at forlade Fader og Brøder.
 Flydra, *f. passer maximus, pleuronectes*, en
 Flynder.
 Flydri, *n. idem*.

Flýg (at flúga), *volare, fove*. Sú fregn flýgr,
fama volat, vulgatur, det Rygte udbreder sig
 allevegne. Flúgaz, *á, confligere, congregari*,
 komme i Klammeri, Slagsmaal. Mér flýgr
 i hug, *subit animum*, det falder mig ind.
 Nú flýgr um hann, *jam timorem sentit*, nu
 bliver han bange. Flýgr undir, *morbi ge-*
uus pecudum, obstipatio & rumor rumarum,
 siges naar Døret paa Creature opsvulmer.
 Flýgill, *m. machina volarum inserviens*, en Fly-
 vemaskine.
 Flýra, *f. blandities*, Smigren, Sødtalenhed.
 Flýra, *f. pleuronectes glaber*, en glat Flynder.
 Flýri (at flýra), *adblandiri*, smigre, stille sig
 venlig an. Flýez at einum, *idem*.
 Flýrulegr, *blandus*, venlig, sødtalende.
 Flysia (at flysia), *decorricare*, tage Barken eller
 Skallen af. *vid. Alia, terperam scriptum*.
 Flyt (flutti, hafi flutt, at flytia), *vehere*, jeg
 fører, flytter. Flytia eyrindi, *negotium ex-*
sequi, fuldbringe, fremføre sit Erinde. Hann
 flutti vel mál sitt, *causam suam bene procu-*
ravit, han talte sin Sag godt. Hann flutti-
 þad í eyru kóngs, *regi retulit*, han aaben-
 barede, berettede det for Kongen.
 Flýr (flaut, hafi flotid, at flóta), *manare, flue-*
re, floder, rinder. Þar flaut allt land af
 mönnum, *terra omnis affluxit hominibus*,
 der var et meget folkerigt Land. Hann flýr
 ecki ofan á, *abstrusus, seu callidus est*, han er
 snedig, er ikke at øbe med.
 Flytfa (at flytfa), *cachinnari*, Røggerle, sniffe.

Flýti (at flýta), *accelerare, festinare*, haste, flynde. Flýttu þér, *festina tibi*, flynd dig. At flýta ferdinni, *marurare iter*, haste med Rejsen.

Flýttir, *m. celeritas*, Hurtighed, Hast.

Flýttur, *f. pl. superficiales excusationes*, ugrunde Udflydninger. 2) *scommata*, Spotteglofer. *angl. flout, flouting*. At fara undan med flýttum, *vana verba dare*, undskyde sig med tomme Ord.

Flæ (flá, hefi flégid, at flá), *excoriare*, flaa, tage Huden af.

Flædi, *f. plemura, melina, inundatio maris*, Floed (i Havet).

Flædar-hniótr, *m. fluctus decumanus, astus ventilia maris*, en stærk Floed, høje Bølge.

Flædar-mál, *n. consinensis & summa malina confinium*, den øverste Strandbræd, hvortil Vandet stiger naar der er Floed, modsat: siðrumál.

Flædi (at flæða), *inundare*, overskylle, strømme. Blóðid flæddi ur undinni, *undarum sanguis ex vulnere manavit*, Blodet strømmede ud af Saaret.

Flædi-engi, *n. pratum inundationi aptum*, en Eng, som overskyllés af Søen.

Flædi-skér, *n. scopulus maris, melina tempore sub aqua*, et Skær, som ikke kan sees naar der er høje Bølge. *vid. blindskér*.

Flædi-vatn, *n. exundans aqua fluvialis*, en Indsø som har Floed og Ebbe.

Flædur, *f. vid. Flædi*.

Flædr, *adject. inundans*, overskyllende. Hér er mikid flætt, *hic multum inundavit mare*, her gaar Søen meget højt.

Flæki (at flækia), *intricare*, gjøre urede, forvirre, indvikle.

Flækia, *f. perplexitas, erica*, Forvirring, Urede, (Giltteri.)

Flækíng, *m. vid. Flækia*.

Flækíngslegr, *intricatus, perplexus*, urede, forviklet.

Flæktr, *intricatus*, indviklet.

Flækiz (at flækiaz), *intricari*, forvikles. 2) *vagus ferri*, vanke, drive her og der omkring. 3) *negligens huc illuc morari*, flække omkring.

Flæmi, *n. vasta area, v. vas*, noget vidt og stort (f. Eft. en Plads, et Kar).

Flæmi (at flæma burt), *abigere, expellere*, fordrive, jage bort.

Flæmíngi, *m. phœnicopterus (avis), inser auferes primus*, Flamingo.

Flæmíngia-land, *Flandria*, Flandern.

Flæmíngi, *m. exul, erro*, en Landflygtig.

Flæmíng, *m. idem (ie. Landflygtighed)*. Hann fór undan í flæmíngi, *expelli se passus est*, han unddrog sig ved Flugten fra et Sted til et andet. Þeir höfdu það í flæmíngi, *sarcasmi infectabantur*, de havde det til Spot.

Flæmiz (at flæmaz), *exulare*, være landflygtig.

Flærd, *f. simulata benevolencia, palpus*, Balstthed.

Flærdarlega, *astute*, underfundig, kumskellig.

Flærdarleg, *astute blandus*, falsk, bedragerisk.

Fnaða (at fnaða), *fremere*, snypse af Brede.

Fnikr, *m. gravis odor*, Stank. Þeir fengu þar ecki nema snik og fylu, *odor gravis atque pædor sors illorum ibi erat*, þer sif þe iffe andet end Lugt og Stank.

Fniðskr, *m. lignum aridum exsuccum*, et tætt gammelt Træstoff.

Fniðsk-Þurr, *omnino arefactus*, gjennemtørret.

Fóarn v. Fúarn, *venter avium*, Fugles Mave, Kro. vii. fuj-arn. 2) *ingluties*, Graadighed, Fódr, *n. pabulum*, Kvægfor. 2) *passio, passus*, Graadgang.

Fódr, *n. sextum subfurile, subditivum*, Foder, eller For, Drat under Klæder.

Fódr-fé, *n. pecus altille*, Kvæg som staar paa Stald.

Fódra (at fódra), *alere, nutrire*, fore. 2) *pannam vesti subdare, subjuvare*, sy Foder under Klæder, fore. Fódrad klædi, *vestis duplex*, et foret Klædebon. Fódrad-med skinni, *vestis pellica*, foret med Skind.

Fógeni, *m. quæstor regius*, en Røged.

Fógetadæmi, *n. quæstura*, Røgedæi.

Fok, *n. ninger*, Enesog. 2) *volatus*, Flyven. Fiadra-fok, *plumarum in aera captus*, en Flok Fitt, som Vinden driver omkring.

Focka, *f. delon*, en Fok til Skibe. Hafa uppi fockur, *superline*, stoltsete, gære sig til.

Fokreidr, *impotenti ira percitus*, meget vred, fortørnet.

Foklandr, *m. arena volans*, Flyvesand.

Fól, *n. homo stolidus*, en Tøffe, Kjelle. gall. fol, *idem*. 2) *homo impotenti ira*, en meget vild, opfarende Person.

Folallid, *n. pullus equinus*, et Føl.

Fólginn, *occultarius*, Skult.

Fóli, *m. res furtiva*, Tyvetsøster.

Foli, *m. equuleus, mannullus*, en Fole.

Fólk, *n. populus*, Folk.

Fólk-náráungr, *m. dux sustentator milium*, Folefets Anfører, Feldheere, Fyrste.

Fólk-jadar, *m. idem* (poet.)

Fólk-orrusta, *f. ingens prælum, ubi summis viribus, justa acie dimicatur*, en stor ordentlig Batalje i aaben Mark.

Fólk-ríkr, *populosus, frequens*, folketig.

Fólkstióri, *m. sacrapa*, Statholder.

Fólkúngr, *m. idem*.

Follid, *f. terra, humus gramine obsita, edisior grumosa, v. audosa*, Græsmark, Jerd. 2) *unda maris*, en Delge. germ. feld, campus, Mark.

Fóliska, *f. stolidia exandescens*, taabelig, opfarende Brede.

Fólsku-ferd, *f. imprudens aggressio, v. iter, overilet foretagende*, en uforfægtig begynde Rejse.

Fólskulegr, *imprudens, precipitans*, uforfægtig, taabelig.

Fólskulega, *imprudenter, stolidi*, uforfægtigen, taabeligen.

Fólshaga, *idem*. Már quæd Ólaf fólshulegr hafa búid ferd sína, er hann hafði hverki veidafæri ne vístir, ádr hann tók skipan, Már dixit Olafum imprudenter accinxisse se ad iter, cum neque haberet instrumenta pigræ.

soria, neque cibaria, priusquam nomen daret rei nautica, Mar sagde Olav havde usforstændigen lavet sig til Rejsen, da han hverken havde Gistelinge eller Mad før han gik til Søs.

Fontr, *m. baptisterium, lavacrum sacrum* Døbefad, Bunt.

For, *m. vervex sectarius, gregis antecumbulo*, en Vædder som gaar i Epidsen af Hjorden.

For, *f. cloasa forina*, Rendeesten. 2) *fulcus, lira*, en Fure.

Forad, *n. palus impervia*, en Mose, Moradt, som man ikke kan komme over; *metaph. clades, infortunium invincibile*, en stor Ulykke.

For-råd, *n. vis*, Skærpe, Magt. 2) *dispensatio*, Bestyrelse, Forvaltning. Forråds-vedr, *violenta tempestas*, stærk Storm. Forråda-madr, *dispensator, gubernator*, en Betjent som staar for alle Udgifter og Indtægter, Forvalter, Bestyrer.

Forakt, *n. contempsus*, Foragt.

Forakta (at forakta), *spernere, contemnere*, foragte.

Forakten, *f. viih*, forakt.

Foraktanlegr, *conremuendus*, foragtelig.

Foråtta, *f. astus maris vehemens, ad conisinentem se allidens*, en hæftig Drusen, Brænding i Søen, naar den bryder sig paa Strandkanten.

Foråtту-brim, *n. idem*.

Foråtta, *f. odium*, et hæftigt Had. Hann fann pad til foråtту, *odium illo præsextu excusavit*,

med den Forevending beskjæffede ligbeden.

Forbacki, *m. praxipium*, Santba eller i E've.

Forbanna (at forbanna), *prahiles (rectius hanna)*.

Forbetra (at forbetra), *reparare, fortius betra*.

Forbetran, *f. reparatio*, Forbedret betran).

Forblinda (at forblinda), *occacare*,

Forbud, *n. interdictum*, Forbud.

Forboda (at forbode), *excommunic* Dan.

Forborginn *vid.* borginn.

Forbreckis, *in declivitatem*, ned Halli géek forbreckis, enn þeir unni, *Hailio clivus erat devexus versus*, Halle gik ned af Højen, dre langs ud paa Siden af den.

Forbyrgi, *n. atrium, it. porticus*, i gemak. 2) *spelunca*, en Hule, (

Forbærir, *f. pl. precesiones, interces* bon, Bærling. 2) *imprecationes*,

Forda (at forda sér), *evitare, pra* sig vare for, undsky.

Fordaz (at fordaz), *idem*.

Fordan, *f. praecausio*, Forehagen,

Fordi, *m. victus*, Næring, Liv 2) *una portio cibi*, en Portion

Fordiarfa (at fordiarfa), *corrumpere* fordærve.

- Fordiarfanlegr**, *corruptionem inferens*, forðær-
 velig. 2) *corruptibilis*, forgjængellig, som
 kan forðærverð.
Fordiarfanlega, *corrupte*, forðærvelligen.
Fordiarfan, **Fordiðifun**, *f. corruptio*, forðær-
 velfe.
Fordilld, *f. affectatio*, Affektatíon.
Fordilldarlegr, *affectatus*, affecteret.
Fordilldarlega, *affectare*, með Affektatíon.
Fordruckinn, *vino gravis*, fordruffen.
Fordum, *olim*, forðum. **Fordum daga**, *idem*.
Fordyri, *n. proshyrum, porticus, antica*, For-
 tæ.
Fordæda, *f. flagitium, turpe facinus*, en flæm-
 melig Gjærning. 2) *in sp. veneficium*, Tró-
 ðem, Hælfert.
Fordædu-verk, *n. idem*.
Fordæduskapr, *m. idem*.
Fordæmi (at fordæma), *condemnare*, forðomme.
Fordæming, *f. condemnatio*, forðommelse.
Fordæmanlegr, *condemnabilis*, forðømmelia.
Foreðiz (at foreðaz), *deficere*, fattek, mangle.
 Darius foreðidiz at ráða sér bana, *defecit*
Darius animus sibi mortem consciscere, Da-
 rius fattedes Nod til at dræbe sig selv.
Foreðldrar, *m. pl. parentes*, Forældre.
Foreðldri, *n. idem*. 2) *majores*, Forfædre.
Foreyðing, *f. vastatio*, Ødelæggelse, Forstyr-
 relse.
Foreyðsla, *f. idem*.
Forfall, *n. impedimentum*, Hindring, Forfald.

- Forfalladr**, *impeditus*, forhindret.
Forfallaz (at forfallaz), *impediri*, forhindreð,
 oðholtet.
Forfædr, *m. pl. majores, patres*, Forfædre.
Forgánga, *f. duxus*, Anførsel.
Forgánger, *m. duxus auctoritas*, Tilspundelse.
Forgánga-madr, *m. auctor*, en Tilspunder.
 2) *prodromus*, en Forløber. 3) *duxor*, An-
 fører.
Forgaungumadr, *m. idem*.
Forgánger, *m. strepitus, tumultus*, Bulder,
 Rærm.
Forgarðr, *m. propylæum, ic. pomaria*, Forgaard.
Forgéhus, *frustra, incassum*, forgæves.
Forgéng (at forgánga), *inierire*, forgaa.
Forgéngilegr, *caducus, fluxus*, forgjængellig.
Forgéri (at forgéra) *vid. fyrirgéri*.
Forgift, *f. venenum*, Forgift. (*M. O. alias*
eitur).
Forhardna (at forhardna), *indurescere*, hardet.
Forherdi (at forherda), *indurare*, forharder.
Forherðing, *f. induratio*, Forhardelse.
Forhertr, *induratus*, forhardet.
Forhleypir, *n. precipitansia*, Ubesindighed.
Forhleypis-madr, *temerarius*, ubesindig. At
 hafa einn at forhleypis-manni, *periculo ex-*
ponere imprudentem, udsatte en ubesindig for
 Fare isteden for sig selv.
Forhúd, *f. praprium*, Forhud.
Forhugsadr, *præmeditatus*, forud betænkt.
Foríngi, *m. dux*, Anfører.

orinnia, *f. prognosticon*, et Tegn hvoraf man mærker tilfommende Ting. (idia).
 Forinnuilegr, *prognosticus*, som har noget saar dan Tegn, forbetydende.
 Forklára (at forklára), *dilucidare*, forklare, oplyse. 2) *glorificare*, berømme, forherlige.
 Forkláradr, *glorificatus*, berømt, forherliget.
 Forklárán, *f. glorificatio*, Berømmelse, Forherligelse.
 Forklárar (at forklárar), *glorificari*, berømmes, forherliges. 2) *inclarescere*, blive berømt, navnkundig.
 Forklædi, *n. siparium*, *perstroma*, Forhæng. 2) *venurale*, Forklæde.
 Forkólfr, *m. dux*, *primipilus*, Formand, Anfører.
 Forkunn, *f. admiratio*, Beundring. Forkunnar háar, *mira proceritatis*, af en overordentlig Højde. Forkunnar sagr, *admirandi nitoris*, af beundringsværdig Øjsynhed.
 Forkr, *m. fustis*, *furca*, *clava*, en Tyve, Fork. At setia forka vid, *impedire*, gjøre Hindring, forhindre, forebygge.
 Forkyrkia, *f. pronæum*, *propylæum*, Förgaard for et stort Hus eller Tempel, Vaabenhus.
 Forlag, *n. vicus*, *sustentatio*, Mæling, Underholdning.
 Forlags-eyrir, *sumus in via necessitates*, Behovninger til Livets Underholdning.
 Forlát, *n. remissio*, *venia*, Forlædelse. At bidia forláta, *veniam petere*, bede om Forlædelse.
 Forlegg (at forleggia), *deserere*, negligere, forsomme, ikke Hjætte om. At forleggia

sig, *sibi deesse*, *pigrescere*, blive doven, Hidsedes.
 Forlíka (at forlíka), *reconciliare*, *pacare*, forlige.
 Forlíkan, *f. reconciliatio*, Forligelse, Forlig.
 Forlíkunar-offr, *n. piaculum*, Forligelsesoffer.
 Forlíkanlegr, *placabilis*, forligelig.
 Forlög, *n. pl. fata*, Stjæbne; á legg. At leita forlaga sinna, *fata sequi*, forsøge sin Lykke.
 Forlysta (at forlysta), *oblectare*, forlyste.
 Forlysting, *f. oblectatio*, Forlystelse.
 Forlát (at forláta), *deserere*, forlade. 2) *remittere*, tilgive, forlade.
 Form, *n. forma*, *typus*, en Form.
 Forma (at forma), *formare*, *proponere sibi*, tage sig noget for.
 Formáli, *m. prologus*, *prefatio*, Fortale. 2) *forma orationis*, *stylus*, Talemaade. Gizor had fyrir sér á marga vegu, háleülega til Guds, qvadst Þorbiörn ecki, líkann formála heyrta hafa, *Gizor multis & exquisitissimis verbis pro se deum invocavit, solum orationis formam Thorbiörn se prius non audiisse fassus est*.
 Gissor gjorde en udførlig og højtidelig Bø til Gud om Betsjærmelse, og slige Udtænkninger sagde Þorbiörn han ikke havde hørt før.
 Formadr, *m. naclerus*, Skipper, Skibsfætte.
 2) *antecessor*, Førgjænger, Formand. 3) *prior*, *is. auspex*, *auctor*, *coryphæus*, en Først, *is. Tilskynder*, Ophavsmand.
 Formegan, *f. bona*, *facultates*, Formue. 2)

- nitas*, Velbefindende, Sundhed. 3) *posensia*,
Magt, Balde.
- Formerki (at formerkia), *sensire*, fornemme,
føle.
- Formyndari, *m. tutor, curator*, en Formyndet.
(N. O.)
- Formyrkva (at formyrkva), *obnubilare*, for-
mørke.
- Formyrkvaz (at formyrkvaz), *eclipsare*, *obcu-
rari*, formørkes.
- Formyrkvan, *f. obscuratio, deliquium, eclipsis
solis & lune*, Formørkelse.
- Fornæli (at formæla), *diris devovere*, forbande.
- Fornæling, *f. imprecatio, dira*, Forbandelse.
- Formælandi, *m. intercessor*, Mægler, Talsmand.
- Forn, fyrnri, fyrnstr, *vetus, veterior, veterrimus*,
gammel, -ældre, ældst.
- Forn, *magus, magia deditus*, Troldskynlig.
- Forn í skapi, *abstrusi ingenii*, af forborgen
Tænkemaade.
- Förn, *f. vicima, hostia*, Offer.
- Förna (at förna), *immolare, offerre*, ofre. 2) *as-
sulere, elevare*, løfte op, række i Vejret.
- Förna höndum í himin, v. til himins, *in
celum elevare manus*, hæve Hænderne imod
Himmelen.
- Forn-í-rotinn, *fractura veteri affectus*, som har
været brækket før.
- Forneskia, *f. magia nigra*, Trolddomskunst. *pr.
mos venustus eshnicorum*, egentlig gammelt
Hedenkab.
- Forneskiu-skapr, *m. idem*.
- Forn-fáglegr, *venustatem præ se ferens*, gam-
melagtig.
- Förn-færi (at förn-færa), *immolare*, ofre.
- Fornfæring, *f. sacrificium*, Oftring.
- Forngilldr, *olim valens*, som før har gjældet,
køstet. At forngilldu, *veteri astimazione*,
efter gammel Pris.
- Forniðtr, *m. gigas, inter aborigines unus*, En
iblandt Nordens gamle Beboere. *pr. pri-
mus occupans, v. utens*.
- Forn-manna-fé, *n. cimelia veterum*, gamle
Gjætte.
- Forn-meti, *n. cibaria dura & vetusta*, muffen
og gammel Proviant.
- Fornmæli, *n. axioma veterum*, gammelt Ord-
sprog. Flest eru fornæli sönn, *pteraque
axiomata veterum sunt vera*, de fleste af de
gamles Ordspog ere sande.
- Forn-öldd, *f. antiquitas*, Oldtiden. I' fornöldd,
antiquus, i gamle Dage.
- Fornordr (fornyrdr), *maledicus*, Skjændst.
- 2) *archaizans*, som bruger gamle Ord.
- Fornspurdr, *olim de venia quæsitus*, som før
lange siden er spurgt om Tilladelse. Hann
görði mig forn-spurdann, *citra veniam meam
fecit*, det gjorde han uden min Tilladelse.
- Fornu-gólf, *n. pl. vetus caupona*, en gammel
Kro. Hann fór í fornu gólfm, *veterem
cauponam reperit, solita consilia sumpsit*, han gif
i den gamle Kro, gif sin gamle, Skjæve Gang.

Forn-vidi, *u. arida in silvis, non excisa ligna*, gamle visnede Træer.

Forn-yrði, *n. archaismus*, gammelt ubrugeligt Ord. 2) *convivia*, Elskelsord.

Fornyrðaz (at fornyrdaz), *archaizare*, brøge gamle Ord. 2) *convitari*, Kæde, Kjænde paa.

Fornysti, *n. chorion, quod ante partum qs. index ejus videtur & rumpitur simul*, En Hinde, som sæt før og brækket under Fødselen.

Fornæmi, *n. rapina*, Røv, Ran. á nem.

Fornæmiz (at fornæmaz), *denegare*, nægte.

Forord, *n. exceptio, v. conditio*, Undtagelse, Betingelse, Forord.

Forords-laus, *sine exceptione*, uden Betingelse.

Forptis, *m. summa laus*, største Røe.

Forráð, *n. praefectura, it. vis*, Styrelse, Magt, isem Forstanderskab, Forvaltning. Manna forráð, *idem*.

Forrádamadr, *m. praefectus*, Befalingsmand. 2) *dispensator*, Forvalter.

Forráðs-hár, *nimia proceritatis, respectu ad crassitiem*, meget høj af Væxt i Forhold til Tykkelsen.

Forráðs-vedr, *n. violenta tempestas*, stærk Storm. Veita fótum sínum forráð, *sibi prospicere*, sørge for sig selv.

Forráð, *n. pl. fraudes*, Svlg, List.

Forreidr, *ira afluans*, meget vred.

Forráð (at forráða), *prodere*, forraade. (M O)

Forráðari, *m. proditor*, en Forræder. (M. O.)

Forráði, *n. fraus*, Svlg, Forræderi. 2) *providensia, cura*, Opsyn, Indseende.

Fors, *n. furor animi, praecipitancia*, Raseri. gall. & angl. force, vis.

Fors, *m. cataracta fluminis, praecipit lapsus*, en Fod, Vandfald.

Forða (at forða), *praecipiti lapsu ferri*, falte ned, styrte frem. Það forðar, *effluit praecipit*, det strømmer ud med stor Hast.

Forðaka (at forðako), *renuere, v. deferere*, forlade, forsage. augh to forðake, *idem*.

Forðalr, *m. vid. fordyri*.

Forðaungvari, *m. praescantor, chorofastes*, Forsanger, Degn.

Forðeti, *m. dynasta*, en Fyrste, Præs, Præsident.

Forðenda, *f. bolis piscatorum cum suis ligamentis*, Fiskernes Dybelede med sine Baand. á for og sendi.

Forðending, *f. missio, v. iter periculi plenum*, en Sendelse som er meget farlig. pr. *missio exploratoria*.

Forðettr, *prudens*, forsigtig. Forðett ráð, *maturum consilium*, Overlæg.

Fors-fall, *n. casaracta, casodupa*, Vandfald.

Forðá, *f. prudentia*, Klogskab, Forsynlighed.

Forðálni, *f. idem*.

Forðáleggr, *providus, prudens*, klog, forsynlig.

Forðálega, *prudenter*, klogt, viseligen, forsynlig.

Forðáll, *prudens*, klog, forsigtig, forsynlig.

Forðáleysi, *n. imprudensia*, Uforsigtighed, Varesse, Uforsynlighed.

Forðón, *f. providentia*, Forðon. 2) *dispensatio*, Forðaltning.

Forðkúli, *m. vestibulum dormitorium, sive andronitidis*, en Forðstue.

Forðkæpti, *n. pars mallei, v. securis, capulo iuhians, á foramine*, den Del af Øksket paa en Hammer eller Økse som gaar ind i Hullet eller Øjet af Jernet.

Forðskrift, *f. exemplar, archetypus*, en Forðskrift.

Forðskeri, *m. corpor, cibicida*, en Forðskæret.

Forðkera-knifr, *machæra*, Forðskæretkniv.

Forðkot, *n. interstitium, Medium*. 2) *denegatio juris*, Afvisning fra Retten.

Forðkullda (at forðkullda), *promerere*, forðholde, fortjene.

Forðkulldan, *f. merisum*, Fortjeneste.

Forðkygni, *n. cavadium*, Stur.

Forðkýtt (at forðkúða), *jas negare*, nægte En Aet, bortvise fra Retten.

Forðmái (at forðmá), *contemnere*, forðmaa, forðagte.

Forðmán, *f. consumelia*, Forðagt, Forðhaanelse.

Forðmánarleg, *consumeliosus*, haanlig.

Forðmánalega, *consumeliose*, haanligen.

Forðmidr, *m. architector*, Mester for noget.

Forðmíd, *n. typus*, Model, Form, Mønster.

Forðsómun, *f. negligencia*, Forðsemmelse.

Forðsóma (at forðsóma), *negligere*, forðemme.

Forðsómunarsamr, *negligens, forðsemmelig*, lige-
gyldig.

Forðsorga (at forðsorga), *sustentare*, underholde,
forðsorge.

Forðsorgun, *f. sustentatio, nutritus*, Underhold-
ning, Forðsorgelse.

Forðsign, *f. informatio*, Undervisning. 2) *varicinium*, Spaadom. Hann hafði bestu forðsagnir á Öllu því sem gæraz Skylli, ille in omnibus faciendis optimus informator erat, han vidste bedst Døstjed hvorledes enhver Ting skulde gioris.

Forðspár, *sagax varicinator, præsagus*, som ved serub, forudsigende. Snorri var vitrasir þeirra manna, sem eigi vóru forðspár, præter varicinatores erat Snorrius nulli sagientia secundus, Snorre var den klogeste af alle som ikke just vare Spaamænd.

Forðspracki, *m. procurator, advocatus*, Formand, Forstauder.

Forðspá, *f. sagacitas*, Forudforsemmelse, Aetse.

Forðstada, *f. administratio, prefectura*, Forðstauderstab, Besorgelse. Forðstöðumadr, *adminis-*
trator, en som besørger, en Forstauder.

Forðstadr, *m. suburbia*, Forðst. vid. forgardar.

Forðstand, *n. ratio, prudentia*, Forðstand, Forðsynlighed.

Forðstandigr, *prudens*, klog, forðstandig, forðsynlig.

Forðstjóri, *m. prefecus, gubernator*, Besøttings-
mand, Afsøter.

Forðstod, *f. auxillum, is. susela*, Forðstøderstab,
is. Hjælp.

Forðstofa, *f. cavadium*, Forðstue.

Forðstockótt, *caducus, inconstans, vagus*, affø-
dig, ustadig, fløgtig. Mörgum veidr fyrri
forðstockótt, þó úngr sé, enn enum gömlu,

multi etiam in flore juventutis mortui efferruntur & domibus prius quam senes, ofte de de unge og fæste førend de gamle og stræfeligge. Verdi mér forstockótt skaltu vera minn eifingi, si mortuus hinc efferrar, meus hares esto, kommer jeg noget til skal du være min Arving. á stockr.

Forstreyminis, *secundo flumine*, med Strømmen.

Forstvar, *n. defensor*, Forsvar.

Forstvara (at forstvara), *defendere*, forsvare.

Forstvars-madr, *m. tutor, curator*, Forsvarer.

Forstvaranlegr, *excusabilis*, forsvartlig.

Forstvars-skrif, *n. apologia*, Forsvars-skrift.

Forstugr, *vesanus, furibundus*, rasende, gal. (*vid. fors.*)

Forstæla, *f. umbra, ubi locus eminentior accessum luminis prohibet*, Skygge, hvor noget tager af for Solen. á sól.

Forstælis, *secundum solem*, i Skygge.

Forstæti, *n. sedile ante mensam*, Bæde foran Bordet. Þar vóru forstæti fyrir endiláningum bekkium, *ibi sedilia (portatilia) erant ex aduerso scamnis fixis lateralibus*, der vare Stole langs med den forreste Side af Bordet.

Fortapa (at fortapa), *amittere*, fortæbe. At fortapaz, *perire*, fortæbes.

Fortak, *n. exceptio*, Undtagelse. 2) *denegatio*, Afslag.

Fortaks-laust, *sive exceptione*, uden Undtagelse.

Fortek (at fortaka), *negare, inficiari*, afslaa, nægte. Ecki er fortakandi, *non omnino negandum est*, det kan man ikke vide for vist.

At fortaka (i tabli), *ad inciens redigere*, trække Brikkerne til den yderste Linie i det Spil Forkjering.

Fort um færr, *procul omnino*, langt fra iffe.

Fortel (at fortelia), *narrare, exponere*, fortælle.

Fortölur, *f. pl. persuasiones*, Overtalelser.

Forvadi, *m. precipitium, vadum periculosum, circa prærupa promontoria*, en farlig Sted eller Badesæd som ligger omkring Enden af en stejl Klippe.

Forverk, *n. villicario*, Xøl og Bjerking. 2) *opera domestica*, husholdt Arbejde.

Forvedia (at forvedia), *ius ut pignus amittere*, miste sit Pant, Rettigheden til at indløse det. Hann skal leigu giallda, *edr seria ved hálfu meira*, og forvedia ad sió náttu fresti, *portorium solvunto, v. pignus dato, duplo majus (justo portorio), quod post septem noctes pignoratōri cedito; id est: amissas dominus utrumque ius in se & ad rem, dicitur de eo, qui per fluvium Ölfus, conductum emercatus est*, han skal svare Leje eller give dobbelt Pant som efter syv Dages Forløb skal tilfald Panttageren.

Forverks-madr, *villicus, operarius*, en Tjenestkarl, en Xølkarl, Forvalter.

Forverks-kona, *villica*, Husholderke.

Forvidra, *o. tempestasibus aeris*, lide ildredt Uvejr, omtumlet af Storm. 2) *assonis*, forhavset.

Forvidraz (at forvidraz), *tempestate rapi*, Drævet af Vinden. 2) *consumbari*, forfædes.

Forvidris, *secundo venro, v. secundum ventum*, med Vinden, i 2a. Áskell quæd meiri von, þeir hefdu heyrt ord Háls þar sem þeir voru forvidris, enn hann quæðt hafa heyrt í gégn vedrinu, og var þó laung stund, til þeirra fram Vemundar og Háls, *Askil- lus metuendum dixit ne verba Halss audissent, cum secundum ventum fuissent, at ipse contra ventum audisse se dixit, per ingens intervallum à Vemundo et Halso*, Áskel sagde det var meget at formode, de maatte have hørt Hálses Ord efter som Vinden bar til den Side, da han selv hørte Ordene imod Vinden, og var dog et godt Stykke Vej fra Vemund og Háls.

Forvindis, *idem*.

Forvinda *vid.* Forvidra.

Forvitnar mig, *aveo scire*, jeg er nysgjerrig efter at, *vide*.

Forvitnaz (at forvitnaz), *explorare*, udspejde, efterforske, være nysgjerrig efter.

Forvitni, *f. curiositas*, Videlsøst, Nysgjerrighed.

Forvitinn, *curiosus*, nysgjerrig.

Forvitri, *sapiens, fatidicus*, klog, kynig, vis, forudseende.

Forvitringr, *alpha sapientum*, en særdeles vis Mand, stor Vismand.

Fóru, *f. pl. fori*, Gangbræder paa Skibe. 2) *loculi*, Gjemmerøed. Hann fann það í fórum sínum, *apud se invenit*, han fandte det hos sig.

Forysta v. Forvista, *f. prefectura, it. prospec- tio, administratio*, Forstanderskab, Opsyn,

Vörn. U'rådlegt er at forystan sari öll, i burt frá hernum, *imprudens consilium est, omnes duces exercitus simul abire*, det er usæd- sigtigt at alle Anførerne skal forlade Hæren paa en Gang.

Forystu-laús, *ducis expert, consilii inops*, som fattes baade Raad og Anfører.

Forystu-laúdr, *m. vid.* for.

Forþiena (at forþiena), *merere, fortjene*. (N. O.)

Forþienan, *f. meritum*, Fortjeneste.

Forþienusta, *f. idem*.

Forþýda (at forþýda), *misigare, placare, tili- fiedsstille, formilde*.

Forædi, *n. vid.* foræd.

Fóstra, *f. nurrix, Fostermoder, Plejemoder, Anime*. 2) *alumna*, Fosterdatter.

Fóstbróðir, *m. collateraneus, Fostbroder*. 2) *so- cius, Staldbroder, Kammerat*.

Fóstbræðra lag, *n. societas, Staldbroderskab*.

Fóstri, *m. nutricius, nutritor, Fostersader, Plejer- fader*. 2) *alumnus, Foster søn*. 3) *amicus, fortrolig*.

Fósttra (at fósttra), *nurrire, opdrage, opfostre*.

Fóstur, *n. fetus, parvus, embryo, Foster, Livs- frugt*. 2) *educatio, nutriticus, Opdragelse, Opfødsel*.

Fóstur-land, *n. patria, Fødeland*.

Fósturlaun, *n. p. nutritia, Fostersøn*.

Fóta (at fóta sig), *pedibus se excipere metaph.*, kommer til at staa, sætte Fødder paa. Þar kann einginn fóta sig, *nemo hac re nisi potest*, det kan ingen stoe paa.

Fóta-hurdr, *m. morus pedum*, Føddernes Bevægelse i Gangen.

Fóta-brik, *f. sponda lecci inferior*, Sengebrættet ved Fødderne.

Fóta-ferd, *f. usus pedum*, Føddernes Bevægelse.

2) *surgendi tempus*, den sædvanlige Tid at gaa op.

Fóta-ferdar-tími, *idem*.

Fóta-festi, *f. fixum vestigium, v. gradus*, Fødspor eller Fødfeste.

Fóta-föl, *f. calcatorium, astraba*, Føddbræt, Føddetrin.

Fóta-hlióð, *n. pedihulum*, Lyden af ens Gang.

Fóta-járn, *compedes*, Fødsjærn, Fødlænke.

Fóta-kéfli, *f. offendiculum*, Anstød, Hindring.

Fóta-lag, *n. pars lecci pedes versus*, den Ende af Gangen hvor man har Fødderne.

Fóta-laug, *eda -bad, pelluvium*, Føddbad.

Fóta-poltar, *w. pl. vid. Fóta-járn*, Vølt og Jærn.

Fóta-stockr, *m. compes, numella, carasta*, Fødlænke Stok.

Fóta-veiki, *f. podagra*, Vødagra.

Fóta-veikr, *podager*, som har Vødagra.

Fótbreidr, *latipes, pansa, planus*, bredfodet.

Fótfastr, *pede firmus*, som staar fast paa Benene.

Fótfimr, *pernix, levipes*, raust til Føds.

Fótflipp, *pedibus vacillans*, som har svage Fødder.

Fótganga, *f. iter pedestre*, Reise til Føds.

Fótgángandi, *pedes, pedarius*, gaaende, Fødgænger.

Fótgaungu-tíð, *n. copia pedestres*, Fødsfolk.

Fóthrumr, *ager pedibus*, som har svage Fødder.

Fóthvatr *vid. Fótfimr*.

Fótkalldr, *cui pede frigens*, holt Fødder ofte fryste.

Fótlágr, *pedibus brevis, brachyopus*, som har korte Ben.

Fótlaun, *o. pedes laesus, it. claudus*, halt, lam.

Fótlæggr, *m. crus, tibia*, Stinnebæn, Benet fra Knæene til Fødderne. Hialæggr i fæti, *perone perone*, det smalle Ben som ligger ved Stiden af dette.

Fótmál, *n. pes geometricus*, en Fod (Langdesmaal). Hann fór eeki fótmál, *neutr. pedem mouebat*, han rørte sig ikke af Stedet.

Fótskemmill, *m. scabellum*, en Fødskammet. Þeir náðu hvergi til fótskemla, *scabellum pedibus attingere non potuerunt*, de kunde ingensteds naa Stamfæne.

Fótskór, *f. scabellum*, Skammel, Føddetrin.

Fótspor, *n. vestigium, peda*, Fødspor. Þáir ná fótsporum hans, *plurimis inimicabilis est*, saa lyktes det at træde i hans Fødspor.

Fóttsterkr, *pede robustus*, som har stærke Fødder.

Fóttuttr, *myscelus*, som har korte Ben. *vid. fótlágr*.

Fót-tak, *n. passus*, Trin, Skridt.

Fót-tred (at fót-troda), *conculcare*, træde under Fødder.

Fótr, *m. pes*, Fot, Ben. Fótr fyrir fot, *pedes, cruris*, Fod for Fod. Á fallandi fæti, *prope ruinam*, som er nær ved sin Undergang.

Kominu af sötum frammi, *decepius senex cui pedes vacillans*, som formeðelst Alderdom staar uvis paa Bevene. Vel á föt kominu, *incessu pulcher bene proportionatus*, som har en smut Gang. Statur.

Föveti, *m. vid. fögeti*.

Fox, *n. vulpes*, en Hæv. germ. fuchs. angl.

fox, 2) *impostura, fraus*, Bedrageri, Falskhed.

Födr-bani, *m. parricida*, Fadermorder.

Födr-betráingr *vid. betr.fedrúingr*.

Födr-bróðir, *m. patruus*, Farbroder.

Födr-dráp, *n. parricidium*, Fadermord.

Födr-fadir, *m. avus paternus*, Farfader.

Födr-fé, *n. parvimonium*, Fædrenearv.

Födr-frændr, *m. pl. agnati, propinqui paterni*, Fædrene-Brænder.

Födrland, *n. patria*, Fædreneland. 2) *civitas*, Fædreneby.

Födr-lands-fvikari, *m. perduellus, proditor patriæ*, en Fædrenelandsforræder.

Födr-laui, *orphannus, pupillus, orbis patris*, fæderles (*adj.*)

Födrleifd, *f. vid. födr-fé*.

Födrlegr, *paternus*, faderlig.

Födrulegr, *paternus*, faderligen.

Födruleysingi, *m. orphanus*, en Fæderles (*subst.*)

Födr-móðir, *f. avia paterna*, Færmader.

Födr-fættir, *f. amicus*, en Fæster.

Födr-ett, *f. agnatio*, Forvandskab paa Fæderens Ött.

Fögnadr, *m. vid. fagnadr*.

H h

Föl, *n. defectus coloris naturalis*, den naturlige Farves Aftagelse, Falmen. 2) *tenerrima nix, in terra vix visibilis*, Høt Sne, som man neppe kan se paa Jorden.

Fölleiki (andlits), *m. acofmia*, en bleg, falmet Ansigtifarve.

Fölleitr, *pallidulus*, falmet, bleg.

Fölma (at fölma), *palescere, marcescere*, tabe sin Farve, falmr, blive bleg.

Fölman, *f. marcor*, Falmen.

Fölksvi, *m. forma rei exusta in favilla*, den Ofstikkelse hvori en Ting endnu viser sig efter at den er opbrændt, Afken for den gaaiffe falder sammen. 2) *macula honoris, v. detrimentum*, Vredspet.

Fölksvar (at fölska), *marcescere*, falmet.

Fölvar (at fölva), *pallidum reddere*, gjøre bleg.

Fölvadr, *dilusi coloris*, som er syndt, svagt farvet.

Föl, *pallidus, luridus, distolor*, bleg, gulsten, dødbleg. Föl i andliti, *cadaverosus*, som ser ud som et Lig.

Fölur, *f. pl. fictorio, Pictor*. Leggja fölur á, *fictori*, have Lyft til at ligske.

Föng, *n. pl. faculces*, Formad, Wilden. 2) *instrumenta*, Redskaber. Sic. fö-örleik-föng, *vid. föng*.

Föngulegr, *quadrum, virgula*, Stor, mandlig af Væst.

Fön, *f. lamina cornea*, Ju branchie balane, Hvalsfogel.

nn, *f. nix condensata*; tæt sammenflaaet Sne.
 Fannar föl, *minusulum nivis*, tynd Sne.
 Ör, *f. iser*, Reffe. Hann var illa til fara,
isineri faciendo male accinctus erat, han var
 ilde forsynet til Reffen. Hann er mikill á
 förum, *superciliosus est*, stolt i Omgang.
 Hanns heilla er á förum, *de sanitate ejus*
actum est, det er ude med hans Hælbred.
 Sóttin er komin í farir hans, *morbis ejus*
occulte ingravescet, hans Sygdom tager umær-
 kelig til.
 Förlar (at förla), *deficere*, tage af, förmindstet,
 svækket. Hönum tekr at förla, *deficere in-*
cipit memoria, viribus &c., hans Hukommelse
 og Kræfter tage af.
 Förlun, *f. defecans*, Afmagt, Aftagelse.
 Förrull, *solens*, vindstibelig, flittig. 2) *creber*,
 idelig, hyppig. Þad er hönum eeki förrull,
infecum illi est, det væjer han ikke gjerne.
 Förrumdr, *m. mendicus*, ostiasim victum quærens,
 en Tigger, Detler. 2) *viator*, en Vandringss-
 mand.
 Föru-nautr, *m. comes*, Rejsesammet.
 Föruneyti, *m. comisarius*, Høigstfod.
 Föstu-dagr, *m. dies veneris*, *dies jejunii vel esu-*
riæ, Fredag. á fastu.
 Föstu-dagurinn lángi, *dies parasceves*, Langfredag.
 Föstu-inngánger, *m. Esto mihi*, *dominica quingua-*
gesima, Fastelavn.
 Förrull, *m. vid. ferill* & herförrull.
 Föxróstr hestr, *equus discolorum jubarum habens*,
 Hest som har broget Man.

Frá, á, abs, de, ex, fra, af, om. *propositio re-*
gens ablat. olim interdum etiam genit. personæ.
 et Forholdsbord, som styrer, kræver Hensyns-
 formen, hos de gamle ogsaa Kundom Ejesfor-
 men. Frá og til, *ultra & citra*, fra og til.
 Hönum var frá og til, *dubius erat*, han
 var tvulfsom. Frá morgni til kvöldu, *abs-*
que mane ad vespæram, fra Morgen til Aften.
 Frábreytinn, *non mediocris, non vulgaris, supra*
mediocritatem, besynderlia, søregen, som ikke
 lever efter almindelig Stil. 2) *præmaritus*,
v. insignis, udmærket, som tidlig naaet sin
 Guldkommenhed.
 Frábrugdinn, *idem*.
 Frábægi (at frábægia), *aligere, semovere*, Raste
 af Vejen, drive bort. Frábægt er því, *facto*
denegatum est, det vil ikke lade sig gøre.
 Frábræ, *non vulgaris*, ikke almindelig.
 Fráfall, *v. defecio*, Frafald. 2) *mors, decessus*,
 Død, Afgang.
 Fráfarur, *f. pl. agnorum á lacte depulso*, Sam-
 menes Aivannelse.
 Frágánger, *m. diffusus, reliquia, signa*, Egn
 tegn at En har været der, Kendemærk
 som en udmærker sit Arbejde ved. Þetta
 hanns frágánger, (*hæc sunt ejus vestigia,*
reliquia), dette ere hans Kendemærker.
 Frágæing (at frágæinga), *discedere*, gaa fra, g
 bort. 2) *abnuere*, afflaa.
 Fráhalld, *m. abstinentia*, Afholdenhed.
 Fráhelld (at fráhallda), *abstinere, cohibere*, g
 de sig fra.

Fráhorfning, *aversus, alienatus*, som har Afsty for, utilkøjetlig. 2) *ab insituto deficiens*, som har forandret sit Forsæt. Enn ertu ecki fráhorfning umláturum, *adhuc ab infidiis non deficiis*, du har endnu ikke opgivet dine Esterstræbelser.

Frækar, *m. pl. Francones, Franci*, Francker, Franskmænd.

Fræki, *m. virtuosus, is. potens*, en mandig, tappe, *is. en mægtig Mand*.

Fræki, *m. fanum mucidum*, muffent Hø. 2) *res rejectanea*, en Ting som ikke buer. Hönun þótti sverdid ríðfræki einn, *gladius illi ob rubiginem rejectaneus videbatur*, han syntest Svædet fornedelst Rúst var gandske ubrugbart.

Frækland, *n. Gallia olim, hodie Franconia*, før Gallien, nu Franskerig.

Frækr, *Francus*, en Franskmænd. 2) *liber, generosus, frivoksen*. 3) *elatus, sumidus*, overmodig, Rolt.

Fræleg, *celeriter, is. promte, alacriter*, sprygen, hastigen.

Fræleg, *alacer*, sprig, modtg.

Fræleiki, *m. pernicious*, Behændighed, Hurtighed.

Fræleir, *absurdus, absimilis*, uskikket, upassende, ulig.

Fræleitlega, *absurde*, upassende, uligt.

Frama (at Framma), *artes adocere*, sætte Skit paa en, danne. Framaz, *nomen & famam*

H b 2

acquirere, Raffe sig stort Navn og Rygte, forfremmed.

Framadr, *politus, artes edoctus*, som har Skit paa sig. 2) *celeber*, berømt.

Framan, *antorsum*, fortil.

Framandi, *hospes advena*, fremmed.

Framani, *in faciem*, lige i Ansigtet, i Næsen.

Hönn féck framani, *in faciem reprehensus est*, han fik en dygtig Brestesættelse, en Næse.

Frama-verk, *n. opus celebre*, en Heltegsjærning.

Framanverdr, *obversus, adversus*, modvendt, som er fortil.

Framar, *prætere, videre*, fremdeles. 2) *ante-rius*, længer foran, mere fortil.

Framarlega, *anterius*, forrest.

Framarla, *idem*. So framarla, *si modo*, saafremt.

Framast, *maxime*, helst.

Frami, *m. nomen, fama, profectus*, Forfremmelse.

Framin, *prorsum*, frem, ligefrem.

Framm með, *à latere*, længe med.

Framm af, *desuper, deorsus*, ned ad.

Frammiber (at Frammibera), *proferre, producere*, komme frem med, fremtise, frembære.

Frammbodinn, *oblatus*, frembudinn.

Frammbruna (at Frammbruna), *procedere, progredi*, gaa frem, komme fort. 2) *provocare*,

brøde frem, styrte ad.

Frammbúð, *f. provisio in-veniens tempus*, Fors

raad til Fremtiden. Það er ecki til frammbúðar, *fugax bonum est*, det er ikke af no-

gen Varighed.

Frammburdr, *m. pronunciasio, prolatio*, Udtale, Fremførelse. 2) *effusum, v. testimonium*, Udsagn, Vidnesbyrd.

Frammbýd (at frammbíóða), *palam offerre*, frembyde.

Frammbærilegr, *speciosus, pulcher*, anseelig, vel udseende. 2) *qui sine dedecore proini potest*, som man ikke behøver at skamme sig ved, at komme frem med.

Frammdreg (at frammdraga), *prostrahere, producere*, træffe frem, drage frem. 2) *suus habere*, have det nødvendige til Livets Ophold.

Frammdrátt, *m. prostractio*, Fremtræffen. 2) *sustentatio visa*, Livets Underholdning. Hann á lítid til frammdráttar, *parum habet ad sustentationem visa*, han har lidt til sin Underholdning.

Frammeygdr, *prudens*, forsigtig.

Frammygd, *f. prudentia*, Forsigtighed.

Frammsfarinn, *defunctus*, død. 2) *adfectus*, plaget, svækket. Þá var so frammsfarid sumi, *adeo affecta erat astas*, da var det kommet saa langt ud paa Sommeren.

Frammsfer (at frammsfara), *progredi*, gaa frem. Hverninn edr hveriu sem frammsfer, *quicquid evenierit*, hvad der indtræffer.

Frammsferdi, *n. mores*, Sæder, Opførelse, Fremfærd.

Frammsför, *f. profectus, progressus*, Fremgang, Forfremmelse. 2) *mors*, Død.

Frammsús, *promus, audax*, dristig, forvoven, fremstræbende. 2) *proci*, fremfusende, frak-

Frammsfæri (at frammsfæra), *proferre*, frembringe, komme frem med, udfige. 2) *sustentare, nutrire*, underholde. 3) *funerari*, aagre, drive Xager-

Frammsfæri, *n. sustentatio*, Underholdning. 2) *ocasio apta*, heldig Lejlighed. At koma einum á frammsfæri, *occasionem rei bene gerendi alicui acquirere*, at skaffe En Lejlighed til at udrette vel sin Sag. Kominn á frænda frammsfæri, *ad agnatos & gentiles deducendus*, som man søge Underholdning hos sine Brøder.

Frammsferla, *f. sustentatio*, Underholdning. 2) *prolatio*, Fremførelse. 3) *funerario*, Xager. Frammsfarlumadr, *alimentarius*, den som har Underholdning hos andre.

Frammsfatur, *m. pl. pedes priores brutorum*, Forben, Forfødder.

Frammganga, *f. progressus*, Fremgang. 2) *fortitudo militaris*, Tapperhed i Krig.

Frammgánger, *m. progressus*, Fremgang. Hönum er frammgángsvon, *de ejus successu bene sperandum*, man kan formode han vil gjøre god Fremgang.

Frammgjarn, *audax, promus, animosus*, frimodig, fremstræbende.

Frammgyrni, *f. animositas, audacia*, Eftersigt.

Frammhalld, *n. perseverantia, constantia*, Vedbliven, Standhaftighed. 2) *exhortatio*, Opmuntring, Tilskyndelse. 3) *honor, decus, Xre, Xos*. Þad var hönum miög til frammhallde, *id ei multum honoris conciliavit*, det gjorde ham stor Xre.

Frammhellid (at frammhallida), *pergere*, fortsette.

Frammheit, *n. promissio in futurum tempus*, Løfte for Fremtiden.

Frammhandlegg, *m. lacertus*, ulna, Gøramen.

Frammhleypinn, *praecept*, *inconsideratus*, ubetansöm, overilet.

Frammhleypni, *f. precipitancia*, Ubetansöfombed.

Frammhvöt, *n. pl. exhortatio*, Opmunting.

Frammistada, *f. apparitio*, Opvartning.

Frammistöðumadr, *m. chironomon*, carptor, seisfor, en Gørfjærer.

Frammleidi (at frammlaida), *producere*, frembringe.

Frammleidis, *posse*, fremdeles.

Frammlängt, *ramore praevisa*, langt hen i Tiden. E'g man so frammlängt, adeo praevisa in mentem provo, jeg erindrer mig saa gamle Ting.

Frammlaidsla, *f. productio*, Frembringelse.

Frammleingis, *in posseram*, *is. olim*, forðum, *is. i* Fremtiden.

Frammlid (at frammlida), *ferri*, *proferri*, glide hen, gaa forbi. Frammlida timar, *tempora praeserunt*, Tiden gaar bort. 2) *vita decedere*, *mori*, ds.

Frammlidinn, *morsuus*, død, afgangen.

Frammlátr, *cernuus*, *inclinaens*, nedhøjet. 2) *proius ad aliquid*, tilbøjelig til noget.

Framm-mynt, *labiosus*, *bucca convexa*, *prominula*, bronchus, flabmundet, som har en fremræende Mund.

Frammleingis, *f. amicus*, *affinis*, *parentis*, *Driftighe.*

Frammleingis, *m. agens*, *in actibus*, *Reut.*

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammleingis, *agens*, *agens*, *agens*, *agens*.

Frammtak, *n. soliditas, is. fortitudo, Fasthed, Etyrke, Fæstighed.*

Framm-vís, *sagax, forudvordende, slog paa tilkommende Ting, forudseende.*

Frammvígr, *pesulans, temerarius, dumbristig, forvoven.*

Frammvoigis, *in posterum, i Fremtiden, herefter.*

Framr, *liber, audax, ublu, ubesjeden. 2) temerarius, dumbristig.*

Framudr, *potens, imperiosus, megetig, valdig. Sverris ætt féck sig at irétta, so villdi Gud framudr mildi, Sverris progenies iure vicrix evasit, ita deus voluit, prapotensi sua munificentia, Evertis værdige Slægt sit Dejer, det var Guds megette Villie (Maad).*

Frammysir, *ultra, over.*

Frán, *v. frann, nitens, glindsende, glimtende.*

Fráneygdr, *micantibus oculis, som har straalende Øjne, et Karp Øjefast.*

Franskr, *gallus, francus, Fransk.*

Frantzós, *morbis gallicus, Neapolitanus, lues venerea, Fransoser.*

Frár, *celer, pernix, raß til Rods.*

Frárækr, *habilis in anseambulonem gregis, en Vædder som gjerne vil gaa i Spidsen af en Flok Gaar.*

Frásinna *vid, affinna.*

Fráskot, *n. consortia extremities, secundi à carina tabulari, in fundo navigii, ombrejet, bojet Plante, som i Bunden danner Skibets Huling.*

Fráslaga, *f. historia, narratio, en Fortælling.*

Frásnidinn, *ahsmills, uttig.*

Frásnúinn, *idem, vide fráleitr.*

Frásögn, *f. vid, frásaga.*

Frássi, *m. pluvia gelidior inconstans, regnagtig Snefog.*

Frata (at frata), *fremere, marce, snyse. 2) padere, lade En gaa, sjætte.*

Frátek (at frátaka), *excipere, undtage.*

Fraud, *f. medulla spuria, adulterina, nægte Mærk. 2) spuma, Stum.*

Fraudr, *m. idem.*

Frávera, *f. absensia, Fraværelse. 2) hiatus, Gæb.*

Fráverandi, *ahsens, remotus, fraværende.*

Frávita *vid, vitlaus.*

Fredinn, *congelatus, hyematus, sammenfrossen.*

Freg (frág, hefi fregid, at frá), *fando accipere, audire, høre, saa at vide. 2) quære, iærere, rogare, spørge efter, undersøge, germ. fragen.*

Fregna (at fregna), *idem. Dig vil ég fregna, abs te quæere volo, jeg vil spørge dig.*

Fregn, *f. rumor, fama, Rygte.*

Freistni, *f. tentatio, tentamen, Prøvelse.*

Freistning, *f. tentatio, Prøvelse.*

Freistinn, *sensabundus, forsøgende paa alle Måder.*

Freistari, *m. sensor, en Fister.*

Freka (at freka), *augere, celerare, asperare, befordre, forsøge, forstærke. Freka skrefid, gradum accelerare, flynde sig.*

Freka, *f. cas friabilis, en Sandsten.*

Frekia, *f. nimietas, for stor Mængde, Overdrif.*

velse. 2) *avaritia*, Østerrighed. 3) *durities*, Uimlthed, Haardhed.

Frekiunadr, *avarus*, en Østerrig. 2) *vehemens*, *mimus*, en uregjerlig Person.

Frekin, *f. pannus levidensis*, tyndt og grovt Klæde. *vid. frikin, idem.*

Freki, *m. paelius*, en Bispe. 2) *nomen lupi voracis*, en graadig Ulv's Egennavn i den gamle Gudelære. 3) *ignis*, Ild.

Freklega, *abundans*, vel meget, overflødig.

Frekna, *f. lentigo permanens*, en Flegne.

Freknótt, *lentiginosus*, flegnet.

Frekr, *abundans*, for meget, overflødig. 2) *minis, instans, urgens*, paatrængende. Frekr er hvør til siörslins, *vita cuique carissima*, en hvør har Livet kjærest.

Frelsa (at frelsa), *liberare*, frelse, befri.

Frellari, *m. liberator, salvator*, Frelser, Befrielse.

Frellan, *f. liberatio*, Befrielse.

Frelsi, *u. libertas*, Frihed. 2) *manumissio*, Frigivelse.

Frellingi, *m. liber*, en fri. 2) *libertus*, en freigiven Tærl.

Frellingja-stand, *u. libertinatus*, de frigjortes Stand.

Frelis-Adr, *asylum, locus refugii*, Frihedsstad, Tilflugtsstad.

Frem (at fremia), *parare, facere*, bedrive, uøre.

Fremd, *f. honor*, Hæder, Ære. 2) *audacia*, Dristighed, usorgagt Mod.

Fremri, *anterior, prior*, som er foran, forrest; *u. fornemmere.*

Fremstr, *primus*, den forreste; *is. fornemteste.*

Fremst, *præcipue*, fornemmest, besynderlig.

Fyrst og fremst, *primo & præcipue*, først og fremst.

Fremi *vid. framt*. So fremi, *modo*, saafremt.

Fremr *vid. framar*.

Frenia, *f. vacca*, en Ko.

Freniulegr, *procax*, ubla, uanstændig, fræk.

Frer, *m. glacies, terra congelata*, Is, sammenfrossen Jord.

Freri, *m. idem*.

Frer (freri, at frera), *congelare*, fryse sammen.

Frerinn v. frörinn, *gelu constrictus*, sammenfrossen; *vid. fredinn*. Allr var kalli kinnskógr frörinn, *seni zora barba erat congelata*, hele Østægget var frosset paa den gamle Mand.

Fres v. frels, *u. felis mas*, en Hantat. 2) *ursus*, en Björn.

Freslíngi, *m. catus felis*, en Ratteskilling.

Freskr, *glauco caesus, visu felino gaudens in tenebris*, qvalis Tiberius Cæsar á Sveronio *describitur*, graasjet, som i Mørke har Ratteskøjne, som Keiser Tiberius beskrives af Sveronius. *Hinc freskr dicitur qui speciem nocturni vidit*, og deraf siges det om den, som ser Svogelser om Natten.

Fresta (at fresta), *disperre*, opsætte, forhale.

Frest-skulld, *f. minus in longinquum tempus*, Laan paa lang Tid.

Frest, *m. mora, dilatio*, Forhaling, Opsættelse, Frist.

Frest, *f. idem*. Slá á frest, *moram interponere*,

opstætte. At selia á frest, *mutuum vendere*,
 sælge paa Kredit.
 Fret (frat, at frata), *pedere, visere, sstare*.
 Freta (at freta), *idem*.
 Frétti (at fréttu), *vid. fregna*.
 Frétt, *f. nuncius*, Budskab, Tidende. 2) *re-*
sponsum oraculi, et guddommeligt Svar,
 Orakel. 3) *interrogatio*, Forespørgsel. At
 gánga til fréttu vid godin, *oracula consulere*,
 forespørge sig hos Guderne.
 Frétta-fróðr, *gnarus relationum*, som ved man-
 ge Ting at fortælle.
 Fréttinn, *rogicans, quericans*, som spørger om
 mange Ting.
 Fretr, *m. pedum*, en Støv.
 Freya, *f. Venus*, Gudinde for Kærlighed og
 Ælskhed. 2) *nom. pr. mulieris*.
 Freydi (at freyda), *spumare*, Rumme, fræde.
 Fría (at fría), *laxare, remittere, latus, gjøre*
løst. 2) *dubitare, v. defectus insimulare*,
 tvivle om, eller bebrejde En Mangel paa no-
 get. 3) *liberare*, befrie. Fría hugar, *de ani-*
moseitate dubitare, tvivle om Ens Fyrighed.
 Einginn frír þer vits, *nemo sibi stultitiam*
objicit, ingen bebrejder dig Taabelighed.
 Frí; *liber, frei*. 2) *nobilis*, fríðnaen.
 Fría, *f. languor, remissio animi*, Afmægt, Do-
 venkskab. Fríulaust, *forsizer*, uforsagt, man-
 digen. Fríu-ord, *inrepatio*, Ælskeden.
 Fría-dagr, freyu-dagr, *dies veneris*, Fredag.
 Fríals, *liber, francus, frei*. 2) *liberalis*, ædel.
 3) *jure acquisitus*, som man retteligen har

erhvervet sig. Fríals er hönum
pradium illud jure & bona fide possit
 Gaard et hans rettmæssige Æjendom
 Fríallsa (at fríallsa), *vid. frelsa*.
 Fríallslegr, *liberalis, ingenuus*, ærbø-
 sende.
 Fríallslega, *ingenue, liberaliter*, frit, o.
 Fríallsleiki, *m. libertas*, Frihed. 2) i
 ædelt Sindelag.
 Fríallsa, *f. libertas*, Frihed, Ælsterh
 lögin góðum mönnum til fríal
honorum libertatem muniant, Lov-
 Gode til Ælsterhed.
 Fríalls-giafi, *m. munusculum*, *libertus*, o.
 Træl.
 Frían, fríun, *f. liberatio*, Befrielse.
 Fríhorinn, *nobilis*, fríðnaen.
 Frída (at frída), *pacare, reconciliare*,
 Freds, gjøre rolig.
 Fríadr, *pacatus, reconciliatus*, gjort
 Frídar-bodi v. -bodari, *m. eductus*
 rold, Gesandt, som medbringer Fre-
 Fríðbríðr, *m. violator pacis*, Freds-
 Fredsforskytter.
 Fríðbróts-madr, *idem*.
 Fríðseiginn, *avide gaudens*, (us exto
 meget glad.
 Fríðgiarn, *pacificus, pacis amans*, fred
 Fríðgiðrd, *f. pacificatio*, Fredeslutnin
 Fríðhelgr, *inviolabilis, legum securus*
 uforsænkelig, som ej maa Rades i
 Vold paa, fredhelig.

Fridhelga (at fridhelga), *legaliter inviolabilem pronunciare*, erklære En fredhellig.

Fridill, *m. concubinus, amicus*, en Kjæreste, Galan, Doler.

Fridka (at fridka), *venustatem induere*, blive smukkere.

Frid-kaup, *n. redemptio*, Indløsning, Ransoner-
ring.

Fridkaupi (at fridkaupa), *redimere*, kjøbe frei.

Fridkeyptr, *redemptus*, fretkjøbt.

Fridla, *f. concubina, amicus*, en Frille, Bislo-
perke, Dolskab, vulgo frilla.

Fridland, *n. terra amica, ubi cuique omnia in
tuo sunt*, Fredland, Frilad.

Fridlaus, *igne & aqua interdictus, exorvis, ho-
mo sacer*, fredløs.

Fridleiki, *m. formositas, Etjendhed*. *q. frinn-
leiki*.

Fridlegr, *pacatus, amicus*, venlig.

Fridlega, *pacare, amice*, venligen.

Fridlu-borinn, *notus, illegitimus*, ungte.

Fridlu-lifi, *n. concubinarus, Doleri*.

Fridlulifnadr, *m. idem*.

Fridlu-tak, *n. concubitus, Samseje, legemlig
Omgang*.

Fridrifiúngr, *m. pacis violator, Fredsforstyrer*.

Fridspillir, *idem*.

Fridrof, *n. violatio pacis, Fredsbrud*.

Fridsamr, *paciscus*, fredelig.

Fridsamlegr, *idem*.

Fridsamlega, *pacifice, fredeligen*.

I i

Fridstilla (at fridstilla), *pacare, reconciliare*
sille tilfreds, forsoner, gjøre rolig.

Fridstilling, *f. reconciliatio*, Forsoning, Til-
fredsstillelse.

Fridstilltr, *reconciliatus*, forsonet, tilfredsstillet.

Fridstóll, *m. asylum, Fristed, Tilflugtsted*.
2) *larrina, Matstein*. Ætlum vér Gudmund
sitia fastann á fridstóli sínum, *puramus*
Gudmundum fixum insidere sella sua familia-
ri, vi tænke Gudmund sidder fast paa sit
Matstein.

Frid-lala, *f. bona & delicia pacis*, Fornøjelig-
heder som man nyder i Fredetider.

Fridr, *m. pax, Fred*. At brióta frid, *violare
pacem*, bryde Freden.

Fridr, *formosus*, smuk, (Fjon. 2) *fortis*, stærk,
dygtig. Fridr sýnum, *visu spectabilis*, an-
seelig, (Fjon. Hér er vígi gott, enn líd
frídt, og er skömm at sýa, *Hic propugna-*
culum suum est, atque milites fortes, itaque
fuga non caret ignominia, her er et trygt For-
varssted og udvalgt Mandskab, derfor er
det en Skam at fly. Hann er bædi frídr
og ságr, *viribus & forma valet*, han har
baade stor Etjendhed og Styrke.

Fridr, *mansuetus*, tam. 2) *suus*, trygg, stillet.

Fridr peníng, *pecora, omnia animantia ci-
cura*, alle tamme Creature. Hér er hönum
varla frídt, *hic illi vix suum est*, her er han
snar stillet.

Fridur, *f. nomen nymphe in Edda.* 2) *nom. pr. mulieris.*

Fridvirdtr, *ad taxam pecoris estimatus*, vurderet ligesaa højt som Kvæg. Fridvirdt st, *merces exquisita, pecoribus equipollentes, neque lucrosissimis, ex omni habentia prædatoris*, kostbare Været, der Ratteres lige saa højt som Kvæg, som er mest indbringende for en bosat Mand.

Fridvænlegr; *de quo omnia pacifica speranda*, som man ikke behøver at frygte for, fredelig.

Fridvænlega, *in spem pacis*, fredeligen.

Fridþægi (at fridþægia), *propitiare*, forsone.

Fridþægdr, *in gratiam receptus*, som er taget til Naade igjen.

Fridþæging, *f. propitiatio*, Forsoning.

Frigédia, *liberalit, generosus*, ædelmodig, ædel-tænkende.

Frigédiadr, *idem*.

Friheit, *n. privilegium, immunitas*, Frihed, Privilegium.

Frihendis, *levi manu*, paa fri Haand.

Friherra, *m. liber homo*, Friherre.

Frikia, *f. vilissimus pannus*, det stæteste Klæde.

Frilla, *f. vid. fridla*.

Frimódugr, *animosus, intrepidus*, tryk. (N. O.)

Frínn, *venustus, is. blandus*, smuk, is. smigrende.

Fríni (at frína sig), *fucatum faciem ostendere*, v. induere, at paatage sig en hyllerskrone.

Frínilegr, *venustus, nomenledeus* (smuk. 2) *blandus, blandicellus*, smigrende, hyllerskrone.

Frínulati, *n. pl. fucus, blandisia*, Smink, Hylleri.

Frío, *n. semen, ovum*, Sæd, Ophav, Udspring.

Allt qvicknar fyrst af fríó; *omne vivum ex ovo*, Sæd er Ophav til alt levende.

Fríóbelgr, *m. fliqua, legumen*, Etal, Bølg.

Fríó, *n. vid. frío*.

Fríófga (at fríófga), *facundare, uberare*, frugtbargjøre, befrugte.

Fríófga, v. fríófgun, *f. farificatio*, Befrugtelse, Formerelse.

Fríóflamr, *fertilis*, frugtbar.

Fríófleml, *f. fertilitas, facunditas*, Frugtbarhed, vulgo fríódslemi.

Fríófr, *f. facundus*, frugtbar, grødesuld. *concræce fríór, id. m.*

Fríólandi, *m. gelu*, Frost, Kulde. Paa var fríólandi og vindr nordan, *sum gelu erat & ventus borealis*, da blæste Nordenvind med stærk Kulde.

Fríóædar, *f. pl. vena spermatica*, Sædaarer, Sædekar.

Frískr, *benevolens, vegetus*, frisk, kar. 2) *recens, ny, fersk*.

Frískrok, *n. orium*, Frihed fra Forretninger. 2) *liberum colloquium*, fri Samtale, frit Sprog. (N. O.)

Fró, *f. quies, requies*, Hvile, Ro, Lise.

Frói, *m. idem*.

Froda, *f. spuma*, Skum, Braade.

Fróðleikr, *m. multiscentia*, Rundskab, Ryn-dighed.

Froðu-felli (at froðufella), *spumare*, fraade, give Skum fra sig.

- Fróðr, *multiscius*, som ved meget, kyndig.
- Frómleiki, *m. probitas, integritas*, Fromhed, Oprigtighed.
- Frómlega, *probe, ingenuus*, oprigtigen.
- Frómlegr, *probus*, from, oprigtig.
- Frómlyndi, *n. ingenuitas*, Ærlighed.
- Frómr, *probus, integer, it. misti*, ærlig, oprigtig, *it. mild*.
- Frón, *n. terra amena, viretum*, behagelig Egn, grøn Plads.
- Frór, *quiesus, tolerans*, rolig, fredsommeilig.
- Nú er hönum frótt, *jam quiesus est*, nu er han rolig.
- Frósta-tól, *n. pl. instrumenta inhabilia*, udeligt Verktøi.
- Frosinn, *congelatus*, frusen.
- Froska, *f. rana*, en Fro, Padder.
- Frost, *n. gelu*, Frost.
- Frostdingull, *m. stiria*, Jætup.
- Frostasamr (vetr), *hyems gelu frequens*, kold Winter.
- Frostbólga, *f. edema*, Frost i Hænder eller Fødder.
- Frostgola, *f. aura gelida*, kold Blæst.
- Frosti, *m. nom. nani*. 2) *pr. frigus*, Kulde.
- Frostgríningr, *m. gelicidium, pluvia gelascens*, Isflag.
- Frú, *f. domina, mater familias*, Fru.
- Frugg, *f. fanum vile, mucidum*, forfulet muslent Hø.
- Frugga (at frugga), *mucescere*, forfulet, stivlet.
- Fruggadr, *mucidus*, muslden, forfulet.
- Frugt, *f. odor, fugt. alias fugt*.
- Fruktr, *m. fructus, it. nux*, Frugt, *it. en Nød*.
- Frum, *n. primitia, prima proles*, Førstegrøde, første Aftom.
- Fruims, *m. idem*.
- Frumla-frum, *flos floris, pollen spermaticum* Blomsterstr. 2) *decimata decima*, Tiender 3) *abominandus terminus magicus*, et Troldoms Runstord.
- Frumborinn, *primo natus*, Førstefød.
- Frumburdr, *m. prima proles*, den Førstefødte, den første Aftom.
- Frumbylingr, *m. colonus novicius*, en som først nedfætter sig et Steds.
- Frumgétinn, *primogenitus*, Førstefød.
- Frumgétning, *f. primogenitura*, Førstefødselsret.
- Frumgródi, *m. primitia*, Førstegrøde.
- Frumhlaup, *n. primus occurfus, v. concursus*, *five aggressio*, første Tilbød eller Angreb.
- Frumkaups-réttr, *m. jus proximescos*, Førstjæbberet.
- Frumqvöðull, *m. auctor consilii*, Ophavsmand, Æ qved.
- Frumti, *m. clunis*, Ardeballe, Sædet.
- Frumtalegr, *clunus, plump*. 2) *crassus, corporosus*, som har et tykt Legeme.
- Frumta-mikill, *idem*.
- Frumvaxta, *maturus, procax*, tidlig moden, seemvæxt, som tidlig naar sin Fuldkommenhed.

Frumvöxtur, *m. vid. frumgróði.*

Frunsur, *f. pl. fimbriarum cirri, lemnisci*, Frónser eller Duffer paa Klæder. *gall. frange. germ. Franse. (N. O.)*

Frusla (at frusla), *vid. frýsla.*

Frygd, *f. voluptas*, Velsýst.

Frygg, *f. dea ethnicorum, Juno*, den øverste Gudinde, Odins Dronning.

Frys (fraus, hefi froðid, at friósa), *frigere, rigere, fruse.*

Frysti (at frysta), *frigescere*, blive kald. Ná frystir, *frigescis, gelascis aer, gelatur terra*, nu faar vi Frostvejr.

Frys, *n. eorum fremitus*, Hestes Høvsen, Duffen.

Frýsla (at frýsla), *fremorem naribus spirare*, snuse. *alias frylsa og frusla, pruste.*

Fræ, *n. semen, Grø, Sæd. vid. frió.*

Fræbelgr, *m. filiqua*, en Stulpe, Dalg (om Ørter).

Fræði, *n. doctrina, scientia*, Videnskab, en Lære, (Disciplin). Forn fræði, *a) scientia veterum*, gamle Videnskaber. *b) sumitur plerumque pro magia & quidem nigra*, bruges ofte om Troldkonst. Fræða qver, *catechismus, Katekismus.*

Fræði (at fræða), *erudire*, undervise, lære.

Frægr, *clarus, celebris*, berømt. 2) *nomine notus*, navnkundig. Sölmundr var frægr, þó at illu einu, *Sölmundus erat magni nominis, ut mali ransum*, Sölmund var berømt, men ingenbeds til det beste.

Frægd, *f. celebritas*, Berømmelighed.

Frægdar-verk, *celebre facinus*, Heltetjævnning.

Frægiz (at frægaz), *clarescere*, blive berømt.

Frægi (at frægja), *celebrare, laudare*, berømme, holde meget af.

Frækinn, *strenuus, fortis*, modig, tapper. Frækn, *idem.*

Frækilega, *strenue, fortiter*, mandigen, modigen.

Frækilegr, *aspectus virilis*, som har et mandigt Udseende. Frækilegt lid, *copia fortitudinem præ se ferens*, Krigshær som ser tapper ud.

Frækleikr, *m. strenuitas*, Tapperhed.

Frænda-flet, *n. domus propinquorum*, Brænders Døltg.

Frænda-skümm, *f. degener, dedecus familie*, som er sin Slægt til Vanære.

Frænd-bálkr, *m. familia, prosapia*, Slægt, Stamme.

Frænd-högi, *m. propinquitas amicorum*, den Egn, hvor man har sin Slægt og Venner.

Frændi, *c. cognatus, propinquus*, Brænde, Slægtning. 2) *amicus*, fortrolig Ven.

Frændmargr, *læx consanguineitatis*, som har stor Slægt, mange Slægtninger.

Frændsamlega, *amice, ut propinquos decet*, venlig, broderlig, fortroligen.

Frændsemi, *f. propinquitas, cognatio*, Slægtkab. 2) *nexus consanguineitatis*, Svogerkab.

Frændsemi-spiðill, *n. pl. incestus, violatio cognationis*, Blodkam.

Frændskard, *n. diminutio, detrimentum familie*, en Familles Forringelse.

Fræningi, *m. serpens, coluber*; á nítora cúsir, en Slange.

Fræningr, *m. idem.*

Fränkis-menn, *m. pl. Francones*, Franskamænd.
vid. frackar.

Frænn, *viridus, viridus*, glinsende. vid. frán.

Frær, vid. friðr.

Frævaz (at frævaz), *impugnari*, blíve frugtbar.

Frævon, *f. bona spes impugnationis*, godt Håab
om Frugtbarhed.

Fud, *f. arvum genitale, matrix*, Kvælem hos
Hunkjønnet, Fodselstæmmet. 2) Norvegis *ad*
huc in usu, sed de equabus tantum, bruges
nu i Norge, men alene om Hopper. vid. J.
Strøm.

Fud-fall, *n. procidentia uteri*, Moderlivets Ned-
fald.

Fud-flögi, *m. repudiator sponsa*, som forstyder
sin Hæstems. Gulþings-lög gömlu.

Fudr, *n. calor, Hede, Varme*. 2) *præcipitan-*
zia manuum, uordentlig Behandling.

Fudla (at fudla), *inconsiderate tractare, v. dare*,
haandtere noget Hødesløst, eller give bort uden
Betænkning. vid. vadla.

Fudra (at fudra), *flagrare*, brænder, bluffer.
Þad fudrar upp, *flagras*, det bluffer op.

Fugl, *m. avis, volucris*, Fugl.

Fugla-búr, *n. ornithon, caven, avicarium*, Fuglebur.

Fugla-elli, *f. farzura*, Fugles Opflækten, det
at holde Fugle.

Fugla-ertur (úllendskar), *pisum marinum spon-*
tanum, perenne, Fugleerter.

Fugla-fångari, *m. auceps*, Fuglefanger.

Fuglari, *m. idem.*

Fugla-hillur (i biargi), *fori rupium, ambulacra*
aucupatoria, smalle Gange i stejle Klipper
hvor Fuglene bygge sig Næder.

Fugla-lega (á eggjum), *cubatura, cubatus*, Lig-
gen paa Egg.

Fugla-kóngr, *regulus*, Fuglekonge.

Fugla-kambr, *crista*, Fuglekam, Hænkam.

Fugla-lím, *n. viscus*, Fuglelim.

Fugla-net, *n. tendicula, pantheron, rete aucupa-*
torium, nonnula, Fuglesnare.

Fugla-nef, *n. rostrum avis*, Fuglenæb.

Fugla-qvak, *n. cantus, concentus avium, minu-*
ritio, Kvæden, Fuglesang.

Fugla-pláts, *n. aviarium*, Fuglehave, Fuglegaard.

Fugla-rækt, *f. ornithozophia*, Høstastigelse med
at opflække Fugle.

Fugla-staung, *f. ames*, Fuglestang.

Fugla-tekia, *f. avium captura*, Fuglesangst.

Fugla-tré (i býri þeirra), *musuli*, Bjælter,
Vinde (i et Bur).

Fugla-vaktari, *m. aviarius*, Fuglevogter.

Fugla-veidi, *f. aucupium*, Fuglesangst.

Fugl-biarg, *n. aviarium, rupes ornithophora*,
en Klippe hvort Fugle bygge Næder.

Fugt, *f. odor*, Lugt.

Fåi, *m. pueredo*, Hørraadnelse.

Fåinn, *puris, putridus*, raaden, forfulet.

Fåki, *m. fætor*, Stank. 2) *alga, v. fanum*
putrida, forfulet Strandgræs eller Hø.

Fåkyrdi, *n. pl. verborum fætor*, grov Enaf.

Fúl-egg, *n. ovum urinum*, Bindeæg.

Fúlga, *f. depositum*, nedlagt til Forvaring.

Fálgu-fé, *idem*, betroet Gode.

Fálga, *f. congeries fani*, en Hødyng, Høstak.

Fálga, *f. pecunia cibaria orphanorum, vel etiam pecundum*, Forraad af Føde eller Foder.

Fálhundr, *m. (i spilum)*, penkas, fem i Rort.

Fáli (fálldi, at fála), *iram coquere lentam*, være langsom i sin Vrede. 2) *indignationem prodere vultu sorvo*, vise Misfornøjelse med en hister Mine.

Fáll, *faetidus, pusidus, graveolens*, forfulet, stinkende. 2) *erux*, grum, bæst. Hann var bædi fáll og fár, & *eristis & eruculentus erat*, har var baade bedrøvet og forstørnet.

Fáll, *latus igne, post gestationem candentis ferri*, 2) *ordalio criminis convictus*, som er bestådt af, ikke har kunnet udstaa Jærnprøven.

Full, *n. poculum vini plenum*, Bæger, et fuldt Glas.

Fulla, *f. nomen dea, pocillatrix deorum*, Opvarteste hos Guderne.

Full, *in compositis, pro: at fullu, omnino*, aldeles, gandske. Til fulls, *idem*.

Fullalldra, *o. majorennis*, kommen til Bljalskar og Alder. 2) *masurus*, fuldvoksen.

Fullbodinn, *equivarabilis*, passende.

Fullfengi, *n. satis, satiesas*, nok, tilstrækkeligt.

Fullfær, *viribus satis pollens*, som har fulde Kræfter.

Fullgér, *perfectus*, fuldgjort, fuldkommen. 2) *masurus*, fuldvoksen.

Fullgérdr, *idem*.

Fullgéri (at fullgéra), *conficere, peragere*, ende, fuldføre, fuldbringe.

Fullgyllde vid. fullgér.

Fullhugt, *m. vir animosus*, en frygtagt Mand.

Fullkøyptr, *care emsus*, som har kostet

Fullkominn, *perfectus*, fuldkommen, ful

Fullkomna (at fullkomna), *perficer* bringe.

Fullkomnan, *f. perfectio*, Fuldkommelørelse.

Fullkomleiki, *m. idem*, Fuldkommenhed.

Fullkomlegr vid. fullkominn, fuldkom

Fullkomlega, *perfecte*, fuldkommeligen.

Fullkosta, *o. vid. fullbodinn*.

Fullmagt, *f. mandatum*, Fuldmagt.

At géfa fullmagt, *auctoritatem dare*, give Fuldmagt.

Fullmála, *probe mensuratus*, omnibus *absolutus*, rigtig maalt, som staar f

Fullmegtugr, *mandatarius*, som er i Etæd, Repræsentant. 2) *vicarius* mægtig. (N. O.)

Fullnadr, *m. consummatio, satisfactio*, gjørelse.

Fullnuma, *probe sciens, bene callens*, som fuldkommen har lært noget.

Fullnusta, *f. satisfactio*, Gjeldstgjørelse

Fullnægia, *f. satisfactio*, Gjeldstgjørelse, fredsstillelse.

Fullnæggi (et full nægia), *satisfacere*, tilfreds-
stille, fyldestgjøre, fornøje.

Fulltordinn, *adultus*, fuldvoksen.

Fullrétti, *n. plena satisfactio injuria*, tam perso-
na, quam rerum, fuldkomne Bøder, saavel
for en Person som en Ting.

Fállsa (at fállsa), *abominationem simulare*, vise
Afsky for noget med Míner.

Fállsleg, *torvus, trux*, grumtseende, blister.
Fleiri kunna fállsleg ord, enn fantar einir,
est etiam sua columbis ira, undertiden kan ogs-
aa de Hornemme være grove.

Fállslegt bragd, *torvisas*, karst Míne, Bister-
hed.

Fállsvestra, *o. somno satis recreatus*, som har
ubsovet.

Fállida, *o. adultus*, fuldkommen, fuldvoksen.
2) *majorennis*, meget gammel.

Fulltrúi, *n. patronus*, en Beskytter, Patron.

2) *explorata fidei amicus*, en fortrolig Ven.

Fulltreysti (at fulltreysta), *confidere*, forlade sig
paa, sætte Tillid til. Fátt er það sem
fulltreysta má, *rara fides, quæ nunquam fallit*,
Det er saa Ting man fuldkommen kan stole
paa.

Fulltýngi, *n. advocatio*, Forsvar, Distand i
Rettergang: Sager. 2) *auxilium*, Hjælp.
Fulltýngis madr, a) *advocatus*, Talsmand,
b) *auxiliator*, Hjælper.

Fulltýngi (at fulltýngia), *intercedere*, møgle,
forføre, tale for. 2) *auxiliari*, hjælpe. d
tunga, *q. týngia*.

Fullvaxinn, *maturus, adultus*, fuldvoksen, moden.

Fullvedia, *o. par solvendo, v. pignori dando*,
myndig.

Fullvita, *o. sobrius, mentis compos*, adru, ved
sin fulde Forstand.

Fálllyndr, *ingenio tristis, intractabili*, surseende,
melankolsk.

Fullyrði, *n. pl. verba expressa*, udtrykkelige Ord.

Fullyrði (at fullyrða), *expressis verbis asserere*,
sige udtrykkelig.

Fullr, *plenus*, fuld. Fullt Túngi, *plenilunium*,
fuld Maane.

Fál-menska, *f. sordidus animi*, Nedrigthed.

Fálur, *f. pl. torvisas vultus ex ira, gestus in-*
dignantis, fortørpelig, karst, bister Míner.

Fályrði, *n. pl. verba indecora*, grove Ord.

Fam, *n. inconsiderata festinatio*, formegen Hast.

Fuma (at fuma), *multum festinare*, flynde sig
formegat.

Fána (at fána), *putrescere*, raadne.

Fundinn, *inventus*, funden, opdaget.

Fundr, *m. res inventa*, funden Ting (et Fund).

Fundr, *m. convensus*, Sammenkomst. At fara
á eins fund, *aliquem convenire*, gaa til En.

Fundvís, *inveniendi solers & felix*, heldig i at
opdage.

Funheitr, *ad favillas ignitas calefactus*, bræn-
dende hed.

Funi, *m. favilla ignita, pruna*, Emmer.

Fura, *f. pinus*, Grantræ; *vid. Pöll*. Furu-tré,
n. idem. Furu hiálkar, *m. pl. trabes pinei*,
pizini, Gran-Djæller.

Furda, *f. res miranda, vari exempli*, forunderlig
Ting. Furdu-verk, *n. miraculum*, Unders
værk.

Furda, *f. vid. fordi; inde*, matfurda, séfurda.

Furdar (at furda), *mirari*, beundre, forbausset.

Furdar mig, *miror*, jeg forundres, forbausset.

Furdan'legr, *mirandus*, forunderlig, ubegribelig.

Furdulegr, *idem*.

Furdanlega, furdulega, *mirum in modum*, foru
underligen, ubegribeligen, overordentligen.

Furdumikill, *pragrandis*, meget stor.

Fursti, *m. et compos. vide Fyrsti*. R.

Furtr, *m. homo indecorus*, en ubannet og uhøflig
Person, en Grobian.

Fús, *pronus, propensus*, tilbøjelig, villig.

Fúslega, *prompe*, villigen, meget gjerne.

Fufs, *n. gestus indignantis*, vredagtige Gebærder.

2) *interjectio indignantis*, sý!

Fussa (at fufsa vid), *gestu dedignari*, sige sý,
blive opbragt.

Fustán, *n. pannus xylinus, aut etiam pseudoholo
sericus, v. pseudosericus*, Bomuldstøj, Hals
silke; *angl. fustian*. Erlíngur Jarl hafdi
raudaunn kyrtíl af fustáni, *Erlingus Comes
indurus erat tunicam rubram pseudoholoseri
cam*, Jarl Erling var iført en rød Bomulds
Kjole. Sv. S. cap. 31.

Fydill, *m. virga virilis, membrum virile*, den
mandlige Plem. *vid. fud*.

Fýk (fauk, hefi fokid, at fúka), *venio ferri*,
føge, ríves bort af Vinden. 2) *ira astuare*,
ínge af Brede.

Fýkia, *f. impositus aviditas*, umaadelig Begjer
lighed. Fýkiu-lati, *n. pl. idem*.

Fýkir, *m. pl. milites juvenes, fervidi*, ungt og
fortigt Mandskab.

Fýkiz (at fýkiaz eftir), *avide appetere*, begjere
hæstigen. Fýkiaz ofanni, *rem significans*
explorare, efterforske en Ting nøje. 2) *im
potenti affectu rapi in aliquid*, have en ustyre
lig Lyst til noget.

Fyl, *n. pullus equinus*, Høl.

Fýla, *f. pator, fætor*, Stank. 2) *res rejecta
nea*, en Ting som intet duer.

Fyldíngur, *m. gramen spissum*, tat Græs. 2) *lana
succida*, ny fin Uld, som vokser paa Gaar
efter at den gamle er afklippet. Fyldíngs
skinn, *pellis succida*, Gaarstind med sin Uld
paa.

Fyldíngur, *m. piscis genus*, et Slags Fisk.

Fyldiz (at fyldaz), *de pecore lanato dicitur
primum post succisam lanam veterem*, faa ny
Uld paa, sige om Gaar.

Fyller, *hirens*, med Haar eller Uld paa. Fyller
sandr, *ovis hircus, lanicurus*, et Gaar, der kan
taale at klippes.

Fyl-fullr, *fatum equinum trahens*, som er med
Høl. Fylfull meri, *aqua facta*, en dragtig
Hoppe. Fylia, ifylia, *idem*.

Fylgd, *f. comitatus*, Hølgeskab. 2) *auxilium*,
Hjælp. Fylgdar-madr, *comes*, Hølgesvend.

Fylgi (at fylgia), *sequi*, følge. 2) *juvare*,
hjælpe. Fylgia (at fylgia), *subsequi*, følge
med En. Fylgia fast at, *urgere, instare*, om-

ni ope niri, blive stærkt ved, drive paa.
Fylgia ser fast at, *idem*. Fylgia stum,
vestiri, være oppe.

Fylginn ser, strenuus, alacer, rast, syrig.

Fylgi, *n. studium, favor, Yndest, Bistand.*
2) *industria, Flid.*

Fylgismál, *n. studium parvum, Partisthed.*

Fylgi-fiskar, *m. pl. par piscium, in sp. balenarum, et Par Fiske, især Hvalfiske.*

Fylgia, *f. genius familiaris, en Skotskaand, Gentus.* 2) *comes individuus, en uadlidelig Følge.* Sic. barnfylgia, *secundina, Efterskyrd*; dólins-fylgia, *manas, Gjenfærd*; kyn-fylgia, *genius, v. indoles profapia, Etmærke, Slægteegn.*

Fylli (at fylla), *putrescere facere, putrefacere, glære raanden.*

Fylla, *f. plica, ruga, Fold.* Þad fat fer i fyllum, *ea vestis plicas format, det Klædebon*
renfer, slaar Folder.

Fylla (at fylla), *corrugare, rynke, folde.* Fylla grön, *myrtacem corrugare, træffe paa Mærken, slaa Rynker paa Læden.*

Fylla (at fylla), *equam inire, bedække en Hoppe.*

Fylla, *f. pluvia tenuis, fugtigt Vejr, Støvregn.*
Nú fylliar úr þokunni, *jam roras nebulae,*
nu mærker man Fugtigheeden af Taagen.

Fyllingr, *m. avis procellaria, larus oleivomus, en*
Art Fugle, som kaldes Petrel, Havhest.

Fyllingr, *m. nebula crassior, fugtigt Vejr.*

Fylki, *n. provincia, tractus terræ, Landskab,*

K k

Fylke, *Provincia.* 2) *caterua, en Skare, Flok.*

Fylki (at fylkia), *aciem instruere, stille en*
Reigshær i Orden.

Fylking, *f. acies, en Slagtorden.*

Fylkingar-armr, *ala, cornu aciei, Fløj af en*
Slagtorden.

Fylkingar-briöst, *frons aciei, den forreste Del*
af en Arme, Fronten, (Teteu.)

Fylkingar-broddr, *idem, Spidsen.* Vera i
broddi fylkingar, *primipilum ducere, være i*
Spidsen af en Hær.

Fylkir, *m. dux exercitus, Anfører.* 2) *poet.*
vex, en Konge.

Fylkis-kóngr, *m. regulus, en Fylkefonge, Smaa-*
fonge; Underfonge, (modsat Stólkonúngr og
Þjóðkonúngr).

Fylli (at fylla), *implere, fylde.* Fylla á barm,
opplere, forfylde, opfylde.

Fylli, *f. plenitudo, satietas, Mattelse, Mæthed,*
Fylde. Fylla, *f. idem.*

Fylling, *f. expletio, complementum, consumma-*
tio, Opfyldning. Fylling Túngls, *plenilu-*
nium, fuld Maane.

Fyllilega, *omnino, in totum, ganske vist, fuldei-*
ligen.

Fyllskreytinn, *philautos, Egoistisk.* á fylli &
skreyti.

Fyllskreytni, *f. philautia, Egoisme, Drotten.*

Fym, *n. vid. fum. fyma, vid. fuma.*

Fymlega, *agiliter, celeriter*, behændigen, smidigen; færdigen.

Fymleiki, *m. agilis*, Smedighed, Behændighed; Færdighed.

Fymr, *agilis, manu promptus*, rask, behændig; færdig. Mál-fimr, *expedita lingua*, som tæler gesvindel; (*reccius, fimr*).

Fýr, *m. ignis, pharus*, Ild, Fyr; (*alias fur*). *germ. feur; angl. fire.*

Fýrar, *m. pl. milites praedarii*, Hjælpetropper, Røgere.

Fyrir, *ante, præ, pro, per, propter*, for, foran, formedelst, ved. Fyri dag, *anselucano tempore*, før Dag. Fyri laungu, *olim, jamdudum*, for længe siden. Fyri fimmi árum, *ante quinquennium*, for fem År-siden. Fyri litlu, *v. skömmu, nuper, nylig*, for kort Tid siden. Hann er fyrir öllum öðrum, *præ omnibus aliis est*, han udmærker sig fremfor alle andre. Fyri skémmstu, *nuperrime*, ganske nylig. Hann mætti fyri þá, *præ illis apparuit*, han mødte for dem. Fyri víft, *pro ceruo*, ganske víft. Hönum vard ecki fyri því, *facile illi fuit*, det faldt ham let. Fyri dygdir sínar, er hann til söma kominn, *per suas virtutes honores nactus est*, ved sine Døder er han kommet til Anseelse. Það máttu giöra fyri mér, *per me licet*, for mig gjerne. Hann er mikill fyri sér, *plurimum ipse valet*, han er stærk, en dygtig Karl for sig. Fyrir ránglæti er hann klagadr, *propter iniquitatem accusatur*, han anklages for

Uretfærdighed. Þar kom einn fyrir *ibi unus in conspectum ejus venit*, de

En for ham. Það mun faraz fyrir, *hilum redigetur*, der bliver vel intet af

Fyriberst (at fyriberaz), *consistere, copiosum facere*, staa stille, holde stille. Hér máláta fyriberaz, *hic subsistam*, her vil jeg (og høre hvad man vil mig). Hvað þá vill fyriberaz, *qualis sum affulseri suna*, hvorledes det end vil gaa.

Fyri-beidsla, *f. intercessio*, Mægling, For Fyri-bodan, *f. omen*, Tegn paa tilkomning, Varsel.

Fyri-bodánger, *m. (i fati), quaternio vest alierostro latere pectus regens*, Forstykke.

Fyri-bón, *f. intercessio*, Forbøn.

Fyri-bónar-madr, *intercessor*, Mægler.

Fyri-burdr, *m. omen, et Tegn*, Varsel.

Fyri-býd (at fyribióða), *vetare, prohibere* byde.

Fyridæmi (at fyridæma), *vid. fordæma*.

Fyrisarandi, *præteritus*, foregaaende.

Fyrifer (at fyrifara), *perdere, tabe*, forlisi

Fyriferst (at fyrifaraz), *perire*, omkomme, so

Fyriferd, *f. moles, is. qualitas externa*, et rælse, legemlig Udstrætning, Omfang.

Fyriferdar-mikill, *crassus, difficilis*, tyk og som tager megen Plads.

Fyrisframm, *ante, prius*, forud.

Fyrigánger, *m. locus honestior*, Bæst Plads

Fyrigángsmadr, *homo melioris notæ*, en for Mand.

Fyrigéf (at fyrigéfa), *condonare, ignoscere, tilgive, forlade.*

Fyrigéfníng, *f. venia, Tilgivelse, Forlæbelse.*

Fyrigéri (at fyrigéra), *perdere, tabe, forbyrde.*
At fyrigéra fé sínu, *bonis mulcrari, forbyrde sin Boeslød, sin Ejendom.*

Fyrigérd (á vef), *f. staminum in licia constructio, Traadenes Fordeling i Sallerne.*

Fyrigérd, *f. perditio, fatum malignum, Fortæbelse.* 2) *phimosus*, en Eygdom naar Forhuden bliver for snæver og ikke kan gaa tilbage.

Fyrigreiddsla, *f. adjumentum, Hjælp, Bistand.*
2) *faciliter, Tjenstagtighed.*

Fyrigreiddslusamr, *officiosus, tjenstvillig, tjenstagtig.*

Fyrihlýti (at fyrirhlýta), *usi, consensus esse, være forenset med.*

Fyrihöfn, *f. labor, Umage, Møje.* 2) *nifus, v. propositum, Bestræbelse, Foretagende.*

Fyrihuga (at fyrirhuga), *prædestinare, bestemme, beslutte forud.*

Fyrihugan, *f. prædestinatio, Forudbestemmelse.*

Fyrihyggia, *f. providentia, Forsigtighed.*

Fyrihyggiusamr, *providus, forsigtig.*

Fyrikall, *n. citatio in jus, Stævning.*

Fyrikalla (at fyrikalla), *in jus vocare, stævne.*

Fyrikém (at fyríkoma), *consumere, spille, fortere.* 2) *locum dare, v. seponere, give Plads, aavise Sted.* 3) *occidere, myrde, ombringe.*

Fyrikúsi, *qs. fyrikumli, n. anterior pars cujusunque vestis, Forstykke.*

K k 2

Fyrilátning, *f. vid. fyrigéfníng.*

Fyrilátamr, *facilis, morigerus, lydig, søjelig.*

Fyrileitinn, *prudens, modestus, Riffelig, ærbær.*

Fyrilesti, *m. praelectio, Forelæsning.*

Fyriildi, *m. dux, coriphæus, Anfører.*

Fyrilít (at fyrilíta), *contemnere, forsmå, foragte.*

Fyrilítlegi, *aspernabilis, foragtelig.*

Fyrilítning, *f. contemptus, Foragt.*

Fyrilát (at fyriláta), *condonare, tilgive, forlade.* 2) *relinquere, forlade.*

Fyrimuna (at fyrimuna), *prohibere, standse, forhindre.* 2) *invidere, misunde.*

Fyrimunun, *f. negatio, Tilbageholdelse, Mægtelse.* 2) *invidia, Misundelse.* 3) *de fato maligno vulgo accipitur, siges gemenligen om en uhyggelig Skjæbne.*

Fyrimynda (at fyrimynda), *adumbrare, præfigurare, forestille.*

Fyrimyndan, *f. typus, adumbratio, Form, Forestilling.*

Fyrimæli (at fyrimæla), *vid. formæla.*

Fyrirenn (at fyrirenna), *præcedere, præcurrere, fare, gaar foran.*

Fyrirennari, *m. præcursor, Forløber, Forgjænger.*

Fyriur, *n. interscalonium ante mediam navem, den forreste Del af et Skib.* 2) *honor, Hæder, Ære.* 3) *astimatio majoris noæ, Ærestegn, Ægtelse.* Það var hönum i fyrirúmi, *maximi æstimabas*, det satte han megen Pris paa.

Fyrifát & fyrifátr, *n. insidia viarum*, Bagholb.

At vera í fyrifátri, *in insidiis latere*, ligge þaa Eur.

Fyrifegi (at fyrifegia), *præfagire, prænunciare*, spaa, forudfge.

Fyriset (at fyrisetia), *proponere*, foresatte, foreskille, skille for Dine.

Fyrisetning, *f. propositio*, fremstillelse.

Fyrisedr, *prævisus*, forudset.

Fyrisón, *f. providentia*, Forsynlighed, Forsigtighed.

Fyrisá, *f. idem*.

Fyrisónar madr, *providus*, en forsigtig, forsynlig Mand. 2) *provisor æconomus*, forstændig Husholder.

Fyriskrifa (at fyriskrifa), *præscribere, præscribere*, foreskrive.

Fyriskrift, *f. vid.* forskrift.

Fyrisögn, *f. præfagium*, Spaadom, Forudsigelse. 2) *præfatio*, Fortale. 3) *inscriptio*, Overkrift, Titel. 4) *prædictio, institutio*, Underviisning, Lære. Þad þótti fyrisögn, *pro præfagio habebatur*, det holdtes for en Spaadom. Hann hafdi fyrisögn fyrí öllum minnum, *ille præfatus est ante singula pocula*, han talte nogle Ord for han drak hver Skaal. Hver hefr skrifad fyrisögn þessrarar bókar? *quis inscriptionem hujus libri exaravit?* hvem har skrevet Bogens Titel? Sá leim gétur haft fyrisögn fyrir öðrum, *qui alios instituere potest*, den som kan lede andre, give andre Vejledning, Anviisning.

Fyrifstada, *f. propugnatio*, Modstand. *pedimentum*, Hindring. Þar var eingir stada, *nihil impedimento eras*, der var Hindring i Vegen.

Fyritak, *n. austera, v. prærupta negatio*, ligt Afslag, Nægtelse.

Fyritak, *n. res grandis, non vulgaris*, en af ualmindelig Størrelse. Fyritaks *piscis decumanus*, en stor og tung Fisk. taks hlutr, *res optima, facile eligens* Ting som stikker i Øjnene.

Fyritek (at fyritaka), *prærupte negare*, ganste.

Fyritekt, *f. capsum, propositum*, Foretælsning, Forsæt. 2) *molimen*, Angelse, Bestræbelse.

Fyritektarfastr, *constans, tenax propositi* sit Forsæt.

Fyritektasamr, *ingenis moliminis*, viksom som, driftig, af megen Foretagelse.

Fyritaklamr, *audax omnia experiri*, driftig forsøger alt.

Fyritektalaus, *homo nauci, piger*, uvoksen.

Fyrivas, *n. trama, subsemen*, Jstat.

Fyrivirda, *f. pudor*, Udsættelse.

Fyrivirdi (at fyrivirda), *despectui habere* agte. Hann fyrivirdir sig, *pudet e.* han skammer sig.

Fyrivinn (at fyrivinna), *operari pro necesse*, arbeide for at erhverve det nødvendige.

Fyrivinn (at fyrivinnaz), *morare*, hindre.

holðes. Hann villdi ei láta það fyririnnaz, *id obſtaculo eſſe noluit*, det vilde han ikke lade ſtaa i Vejen.

Fyrivinna, *f. labor maſculus virorum*, Mandenes Arbejde, *Elid. 2) omnis labor pro neceſſitatibus viſa domeſticiſ*, alt nødvendigt Arbejde til Huſholdning.

Fyrirættlan, *f. propoſitum*, Forſat, Beſlutning.

Fyrn, *n. pl. portenta*, et Vidunder, Uhyre. á forn.

Fyrni, *n. pl. idem*.

Fyrnar (at fyrna), *mirari*, undres.

Fyrnd, *f. veruſtas*, Oldtid; Ælde. I' fyrndinni, *olim*, *antiquius*, i gamle Dage; i Oldtiden.

Fyrning, *f. detrimentum veruſtatis*, Skæbeligheð, Brøſtfældigheð af Ælde.

Fyrniz (at fyrnaz), *veteraſcere*, *ſeneſcere*, blive gammel, ælde.

Fyrnſka, *f. veruſtas*, Alderdom. I' fyrnſku, *antiquius*, i gamle Tider.

Fyrnáng, *m. gramen exſuccum*, ſafeloſt Græs.

Fyrr, *prius*, før. Fyrr á dögum, *olim*, til forn, i gamle Dage.

Fyrri, *prior*, førſt (af to). Fyrſtr, *primus*, den allerførſte.

Fyrrenn, *priuſquam*, førend.

Fyrnadag, *pridie*, *nudius tertius*, forgaard. I' fyrna, *auno priore*, i ſfor. I' fyrna ſumar, *priore æſtate*, i forrige Sommer.

Fyrnum, *olim*, *antiquius*, tilforn.

Fyrſt, *olim*, førſt. 2) *quoniam*, efterdi, efterſom.

Fyrſti, *m. princeps*, en Forſte; (*rectius* Furſti). Fyrſtadæmi, *principatus*, Forſtedomme.

Fyrſtalegr, *principalis*, førſtelig. 2) *magnificus*, prægtig.

Fýrgr, *alacer*, *ſtrenuus*, ſvrig, raſt. (N. O.)

Fýſlandi, *m. hortator*, Tilſtynder.

Fýs, *m. flatus*, Blæſt, Puſten. 2) *peditus*, ſjært. Voffýs, *peditus dormientium in lecto*, En, ſom en ſovende lader gaa i Sengen.

Fýſa, *f. idem*. Fýſubelgr, *m. follis*, flabellum, Blæſebælg, Puſter.

Fýſi (at fýſa), *hortari*, *exhortari*, tilraade, opmuntre til. Fýſir mig, *cupio*, jeg har Lyſt til. Fýſiz ég, *idem*.

Fýſi (at fýſa), *flare*, *ſpirare*, blæſe, puſte. 2) *pedere*, ſjarte.

Fýſi, *f. deſiderium*, Lyſt, Attraa. Fýſn, *f. idem*, *it. impetus*, Drift.

Fýſilegr, *exoptabilis*, enſtelig.

Fýſiſveppr, *m. fungus globofus*, *crepiscus lupi*, en kuglerund Svamp.

Fýſa (at fýſa), *ore fremere*, ſnyſe. *vid. fuſſa*.

Fýſt, *f. vid. fýſn*.

Fýx, *callidus*, *habilis*, dexter, ſnedig, behændig, ſærm, ſik. á fox.

Fæ (ſéck, heſi fengid, at fá), *impetrare*, *obtinere*, ſaa, erholde. E'g fæ það ecki af mér, *à me non impetro*, jeg ſaar mig ikke til det. At fá ſér mat, *v. matar*, *cibum ſumere*, ſpiſe. Þeir fengu hann ecki til þels, *non adducere poſuerunt eum*, *uz*, de ſik han ikke til

Smidighed, Lethed. 3) vires, Kræfter, Muelighed til. 4) *viaticum itineris, cum aliis necessitatibus*, Tarepenge til en Rejse tilføjede med andre Nødvendigheder. *hinc vulgo færleikr, eqva, Hoppe.*

Færri, *pauciores*, færre. *vid. fær.*

Færsla, *f. ductus, vectura*, Førsel, Transport.

Færur, *f. pl. apparatus piscatorius, v. itineris*,

Anstalter til Fiskefangst eller en Rejse. 2) *cultas*, Sager, Ejendomme. *vid. fær.*

Fæta (at fæta um), *conversari cum aliquo*, hi med En at bestille. 2) *idem ac tæta um*.

Fætlingar, *m. pl. pedioli*, Benlinger (paa Fæstind). 2) *lana vilissima, ex armis & moribus ovium*, den grøveste og fløtteste i af Døvene paa Gaar.

G.

Gá, *f. attentio*, Nøjagtighed, Agtpaagivenhed.

Gá, *f. lascivia*, Raadhed. 2) *gannicus, v. larratus*, Gjørn, Bjæffen. *Láttú hann vera, á meðan gáin er á hönum, faceffe ab ipso, dum gessis voluptate*, hold dig fra ham saalænge han er saa overgiven.

Gabb, *n. iudicatio, it. frustratio*, Narren, Bjæffen.

Gabba (at gabba), *decipere, deludere*, gaffe, narre.

Gabbadr, *delusus*, fluffet, narret.

Gabben v. Gæbbun, *f. vid. Gabb.*

Gadda (at gadda), *convictare, coassare, v. figere*, fæste, nøgle fast. Gadda bæinn, *clavis ostium praelii occludere*, lukke Porten, sætte Skæden for den yderste Dør.

Gadda-kylla, *f. clava ferrata*, en jærnbeflagen Kjælle.

Gadda-skata, *f. raja aculeata, v. clavata*, en breddet Rokke.

Gaddan, *n. reticulum*, en liden Gærnpose, Gaddhestr, *m. equus hyeme pascualis*, en Hæder gaar ude om Vinteren.

Gaddjaxlar, *m. pl. dentes columellares*, lange runde Hjæntænder (hæd Hæte).

Gaddr, *m. clavus, axis*, et stort Øsm. 2) *pagulum*, Skandje.

Gaddr, *m. terra congelata & conculcata*, i nemfruffen Sne eller Jord.

Gádr, *solarius, ædru*. 2) *prudens*, forfigtig.

Gáfa, *f. donum, munus*, Gjenf, Gave.

Gáfadr, *donatus*, begavet. 2) *ingeniosus ingenio*, som har gode Gaver, skarpsind.

Gæfoll, *m. furca, furcula*, Gaffel.

Gæll (i húð), *m. domus transversa, pagitudinem terminans*, Gæll i et Hús.

Gæll-blæd, *n. transversæ parietis pars superior*, den øverste pløje Del af en.

Gællok, *n. spiculi genus, verutum, veri* fløget.

Gagari, *m. sciolus, sycophanta*, en Vittiggrið.

Gagaralegr, *absurdus, natvis, upassende*.

Gagaralióð, *n. pl. metri genus, ejus strophæ singulæ desinunt alternasim in dissonas et longas syllabas*, et Slags uregletet Versemaal.

Gagl, *n. pallus anserinus*, en Gaafeunge. 2) *famina loquax*, en Sladdertaste. 3) *avis*, en Fugl.

Gagl-biarte, *candidus*, hvid, klar, flinnende.

Gaglbjört ikona, *mulier facie candida, ita celebratur venustas Hunorum regina Gudruna Giukii filia*, en Kvæde af hvid dejlig Ansigtstfarve.

Gagn, *n. commodum, usus fructus rei*, Gavn.

Oppte. 2) *utensile*, en Ting, man har til Ting. 3) *victoria*, Sejser; gall. gagner, *vincere*. Peir fæ gagn sem Gud vill, *victoria penes deum est*, de faa Sejser, som Gud vil give den. Þad er til gagns, *et re est*,

det nyter, er gavnligt.

Gagn, *contra, adversus*, lige mod, tværtmod.

2) *per, igjennem*. *alias gēgn*.

Gagn-bora (at gagn-bora), *perforare, perfodire*, bore igjennem, gjennembore.

Gagnaugu, *n. pl. tempora*, Fending.

Gagnaz (at gagnaz), *prodesse*, gavne, være til

Oppte. Hönnum gagnaz ecki at skrifa fyrir

hávada, *ob gortizum facultatem scribendi amittit*, han har, formædelt Etst, ikke Lejlighed

til at skrive. At gagnaz einum, *auxilio, v.*

commodo alicui esse, være En til Oppte;

gjøre Bistand. Þad gagnaz ecki, *frustratur*, det hjælper ikke.

Gagnar (at gagna), *prodesse*, nytte, gavne. Þad gagnar ecki, *non prodest*, det nytter ikke noget.

Gagn dagar v. Gång dagar, *m. pl. amburbalia verna, v. tres dies proximi, ante assumptionem domini*, Gangdage.

Gångdagurinn eini, 25 Aprilis.

Gagn drepa, *usque ad caucem adus, it. permadidus*, vaad indtil Elindet, *it. gjennemvaad*.

Gagngatadr, *foratus*, gjennemdoret.

Gagn gjalld, *n. donatio propter nuptias*, Brudegave.

Gagn-grafinn, *persculptus*, som over alt er udgravet.

Gagnbreinn, *pisticus, candidus*, gansst ren. 2) *il. lastris, serenus*, lys, klar.

Gagnkunnugr, *locorum peritissimus*, som nøst

stænder Ostedet.

Gagnlaus, *inutilis, unøstig*.

Gagnlegr, *utilis, commodus*, Hentlig, gavnlig.

Gagnlega, *commode*, gavnligen.

Gagn-nýttinn, *bene omnia dispensans*, som lader intet spildes.

Gagnsemi, *f. lucrum, reditus*, Indkomst. gall. gagnage.

Gagnskjær, *pellucidus, limpidus*, gjennemsigtig.

Gagn-sök, *f. reconventio*, Kontrafagsmaal.

Gagnstædilegr, *repugnans*, modstridende.

Gagnstædr, *oppositus, contrarius*, modsat.

Gagnsar, *pellucidus*, gjennemsigtig. *á sér*.
 Gagntak, *n. corrigia, quæ cingulus equorum an-*
necitur elisellis, lorum cinctorium, en Rem,
 hvormed Bjorden bindes til Sadelen paa
 Heste.
 Gagnvadr, *m. funis, infra bifidus, cum binis*
hamis & casena ferrea, exciente utrumque
hamum; captura carcharia aptatus, et Blagð
Þíðellne med tvende. Kroe til Havfalfang-
 sten.
 Gagnvart, *ex adverso*, lige over for.
 Gagnvidri, *n. census adversus*, Modvind.
 Gagnvotr, *aqua perfusus*, gjennemvaad, gjen-
 nemblødt.
 Gagnvæti (at gagnvæta), *aqua perfundere*, gjen-
 nembløde.
 Gagnþurr, *avidus*, gjennemtør.
 Gagnþurka (at gagnþurka), *arefacere*, tørre
 gaaſte, gjennemtørre.
 Gagnþýdr, *rostris egelidus*, lunken.
 Gagr, *absurdus*, upasselig, uſtíttet.
 Gagurlega, *absurde*, daarligen.
 Gagurlegr, *absurdus*, utilſtíttet.
 Gaguryrði, *n. pl. verba absurda*, upassende Ord.
 Gái (at gá), *observare, attendere, se adſe efter,*
give Agt paa. Gá at sér, sibi cavere, tage
 ſig i Agt.
 Gal, *n. canus*, Sang, Trylleſang. 2) gallici-
 num, Hanegal.
 Gala (at gala), *canere*, ſynge. Þann kann ég
 galldr at gala, *ais Odinus, isa canu fasci-*
ware scio, den Trylleſang ved jeg at ſynge.

2) *more galli gallinasei canere*,
 ſom en Hane.
 Gála, *f. famina fatua, coſſet* 1
 2) *gigas famina*, Lattinde.
 Gála (at gála ſig), *ſatuari*, Ríſte
 digen.
 Galapín, *n. pusillus precax*, en legi
 Gálaus, *incuriosus, negligens*, uagt
 løſ.
 Gálauslega, *negligens*, Hjødesløſt.
 Galaz (at galaz), *inſanire*, raſe, v
 ſtanden.
 Galeida, *f. galea, navis actuaris*,
 Galſej.
 Gáleyfi, *n. incuria, oſcitantia*,
 Hjødesløſhed.
 Galſiadrir, *f. pl. crista galli*, Hane
 Gálgi, *m. paribulum*, Galge.
 Gálga-timbr, *n. tumultuaria ſtr*
ligni, en ſvag, ſlet Bygning. 2
gabalus, Galgenſnebel.
 Gáli, *m. pro gálaus, homo neglig*
er Hjødesløſ, ligegyldig. 2) *m*
 en Nar, Toſſe.
 Galinn, *mensis inops*, gal.
 Galinſkapr, *m. infamia*, Galſkab.
 Gáll, *m. laſus fervor*, en overgheen
 er gállinn á hönum, *animo eſt*
 er han i en god Lune.
 Gall, *n. fel, bilis*, Galde. *angl. ga*
 Galladr, *viciatus*, ſom har nogen ſ
 Gallalaus, *sine vizio*, uden Fejl.

Gallbladra, *f. vesica felle*, Galdeblære.
 Galldra (at galldra), *fascinare*, forhekse, for-
 trylle.
 Galldrakunst, *f. ars venifica*, Troldkunst.
 Galldra-mædr, *incantator*, en Troldkarl.
 Galldra-kona, *f. venifica*, saga, Heks, Trold-
 kvinde.
 Galdra norm, *f. idem*.
 Galdr, *m. magia, incantamentum*, Galder, Trold-
 dom. 2) *cantus*, Sang.
 Gallepli, *n. pl. gallæ*, Galæble.
 Gelli, *m. vitium, navus*, Felt, Lyde.
 Gallharðr, *ira ferus, irux*, hoard, gruelig.
 Gallhúngædr, *Gai. v. Gol-húngædr, famelicus,*
u. lictum usque stomachi, hungrig, sulten.
 Gallmeingædr, *felle mixtus*, galdeblandet.
 Gallspængdr, *felle conspersus*, med Galde be-
 spættet.
 Gallspráinginn, *idem*. 2) *fucatus*, mala fide,

smilet, falsk. Gördu það ecki gallspráingid,
 " *perdas nequicia gratiam facci*, læst ikke
 Skjætte paa dine egne Handlinger.
 Gallsyki, *f. colera*, Galdesuge. 2) *acra bilis,*
melancholia, Melankoli.
 Galti, *m. majalis*, en Galt. 2) *nom. pr.* 3) *me-*
ra seni, Høstet, Høstese.
 Galleómr, *omnino vacuus*, ganske tom. 2) *de*
vasse dicitur, quod vacuum sub ictu resonat,
 bruges gæmnelig om et tomt Kar som giver
 Sienlyd naar man banker paa det.
 Gálm, *f. sinus, ruga*, Dugt, Krølle, Rurre.

Gálmur (at gálma), *sinuare*, krølle. Prædinnir
 gálma, a) *fila disconveniunt*, Traadene slaa
 Rurret. b) *de filis duplicatis dicitur, ubi*
alterutrum in rugas corrigitur, siges om
 dobbelt Traad naar den ene Del er mere
 snoet og længere end den anden.
 Gallsalegr, *procax*, umaaelig i Spøg, overgiven.
 Galsi, *m. effusa & procax lasitia*, Spøg som
 drives forvidt.
 Gamall, *anitus, vetus*, bedaget, gammel. 2) *an-*
nos idem, af en vis Alder, saa eller saa
 gammel. Sex vetra gamall, *sex annos na-*
tus, 6 Aar gammel. Tvílfvar gamall mædr
 barn, *senes repuerasunt*, de gamle blive til
 Børn igjen. Einginn verdr elldri enn
 gamall, *rejuvenescendi via seni non patet*,
 ingen gammel bliver ung igjen.
 Gamalmenni, *n. senex*, en gammel Mand, Ol-
 ding.

Gamal-ær, *senio delirans*, en som formedelst Al-
 derdom ikke har sin fulde Forstand. Gamal
 ær edr kýr, *ovis vel vacca effera*, gamle
 Køer eller Kjøer som ikke mer saa Lam eller
 Kalve.

Gaman, *n. jocus*, Spøg, Løser. angl. game,
ludus. At gamni sér, til gamans, *joci gra-*
tia, for Skjæmt. Gott edr illt gaman, *joci*
liberalis, v. illiberales, ædelt eller nedvægt
 Skjæmt. Kallda gaman, *faceria aculeata*,
 toldt Spøg. Nú dregr af gamanid, *per-*
surbansur joci, nu forspjættet Legen.

nan-leikar, *ludi, exercitia ludicra*, Morstabs-
 ege.
 manleyfi, *n. res serie, tristis*, Alvor, Ingen-
 Skjæmt.
 jamanlæti, *n. gestus ludicri*, løstige Gørdet.
 jamanrædur, *f. pl. facies*, Løstighed, høstlig
 Skjæmt.
 Gamanfær, *facetus*, løstig, Skjæmsom.
 Gamanfemi, *f. facies*, Løstighed.
 Gamanyrdi, *n. pl. joci*, Skjæmt.
 Gambra (at gambra), *blaserare*, *oggannire*,
 fladre.
 Gambr, *n. blaseratio*, Sladder.
 Gambur-mofi, *m. muscus griseus, sub pedibus*
stridens qs. ogganniens, etflagt grov Mos.
 Gamlade vid. Gamall.
 Gamleytr, *ossuosa & macra facie*, sem har et
 magert Ansigt. vid. gámr.
 Gamna (at gama), *jocari, joculari*, spøge,
 Skjemte.
 Gammi, *m. scola musicalis*, Tonefige. *angl.*
gemut. gall. gemme.
 Gamls, *v. Gums, n. frustratio*, Skuffen. At
 snapa gams, *frustrari*, Skuffe.
 Gammr, *m. gryps, vultur*, en Gam. Orp.
 Gammr, *m. spelunca, v. tentorium Fennorum*,
 Gimmernes Huler eller Telte.
 Gámr, *m. acellus macer, maximus*, en stor mager
 Torff.
 Gan, *n. magica machinario*, en Troldem, Gan.
 Gana (at gana), *incaute proruere*, bryde ufor-
 sigtig frem.

Ganfuga, *f. musca magica*, en Ganflue.
 Gandvík, *f. mare album*, det hvide Hav. 2)
toruositate nomen habes serpensis instar, ha-
 Navn af det slangeformige Havn. *pr.*
sinus serpentiniformis.
 Gandreid, *f. vectura magica*, Troldoms Ride
 eller Førsel, eller at ride Slanger eller Udv-
 thi man troede Sjæerne red disse Dyr, *pr.*
equivatio per terga serpentum, v. luporum
nam his animantium speciebus olim saga vel
putabantur.
 Gandr, *m. serpens*, Slange. (*porins lupus, e*
Ulv R.)
 Gánga, *f. gressus, incessus*, Gang. 2) *ita*
Reise.
 Gángandi, *pedestris*, gaende, til Fods. Gáng-
 andi fú, *pecora*, Ræd (ligefrem gaende &
 modsat liggende R.)
 Gáng dagar, *m. pl. vid. gægn dagar.*
 Gáng-kér, Sýru-kér, *n. orca*, et Slags Rai-
 Valle.
 Gánglatr, *incessu piger*, sen i Gang. 2)
pr. ferri, in Edda. Gánglati, *idem.*
 Gánglimir, *m. pl. pedes pecudum, cum ara*
femoribus, Ben og Laar paa Dyrene.
 Gángleri, *m. vir itinere, v. gressu festo*
 af Gang eller Rejse.
 Gáng-mál (kúa), *n. tempus, quo vitalan-*
ca, v. vicesimus quisque dies, den 9
 løbe Tyr.
 Gánggrúm, *n. (innan húfs)*, *ambula-*
 det Spadsergang, Valleri.

Gångrúm, *n.* (undir berum himni), *pergula, hypærum subdiale*, Spadfergang under aaben Himmel.

Gång silfr, *n.* *moneta currens, communis*, gang - har Mynt.

Gångskör, *f.* *stratum planum, accessu facile*, Stet, Jeont Gulv, som got kan gaaes over. Þeir gærdi gångskör at því, *viam ad illud straverunt*, þ: serio & laboriose opus aggressi sunt, de lagte, bandede Vej til det, þ: de vare ivrige i at fuldføre det.

Gångvari, *m.* *jumentum*, Arbejdsdyr. 2) *amicum*, Klædning.

Gångvegr, *m.* *ambulacrum*, Gang, Spadfergang.

Gángi, *m.* *incessus, gressus*, Gang, Trin. 2) *strepius*, Alarm. Það var allt á gáangi, *omnia in motu erant*, det var alt i Bevægelse. Það er á gáangi, *increbrescit*, det tager til. Gángi í öli, *vini &c., fermentatio*, Gjæring. Gángi

brædd, *n.* *panis fermentatus*, gærret, syret Brød.

Gáangi, *m.* *sensus, proprius sensus*, Tanke, egentlige Mening. (Þat er minn gáangi, þ: þánki, *meinung*).

Gant, *n.* *ludificatio*, Narren, Gaffen.

Ganta (at ganta), *ludificare*, gante, gjaffe.

Gantalegr, *ridiculus*, latterlig.

Gantalega, *ridicule*, latterlig.

Gantalæti, *n.* *pl. scurriliosus*, Sturtillet, overbreven Stæmt, latterlighed.

Ganti, *m.* *furra*, Nær, Gave.

Gap, *n.* *hiatus, os, vorago*, Kåbning, Gab.

Gapalegr, *immodestus*, uflittelig, uordentlig.

Gapalega, *immodeste*, uflitteligen.

Gapandi, *m.* *hiatus*, Gab. Gapandi gin, *vicus hians, patulus*, gabende Svælg.

Gapa-flæcke, *m.* *palus, collare*, Gabestof.

Gapi, *m.* *homo furilis, immodestus*, en Sladderhank og usædellig.

Gapi (gapti, hefi gapt, at gapa), *hiare, patere*, staa aaben, gabe. Gapa yfir, *inhicere, adhinire*, gabe over.

Gapuxi, *m.* *homo infrunitus, præcipitans*, en som er taabelig og uforsigtig.

Gár, *n.* *ludibrium, Narceri*, Spot. 2) *laceratio*, Sønderrivelse. Þeir gærdi at hönum gár og gis, *gannit et ludibrio eum exceperunt*, de holdt ham for Spot og Vidunder.

Gára (at gára), *ludibrio habere*, gjøre Nar af. 2) *lacerare*, sønderrive.

Gáradr, *lacerans*, sønderreven, adspilket.

Gardar, *m.* *pl. Rhyssa*, Rindland.

Gardaríki, *n.* *idem*.

Gardbríden, *m.* *pecus procerum, aggeres diruens*, vilde Kvæg som nedriver Gærder.

Gard-hrífa, *f.* *occa*, Hærve.

Gardlags-madr, *sepiarius*, en som anlægger, opretter Gærder.

Gardlag, *n.* *structura sepiæ, et Gærdes Oprettelse*.

Gardlendi, *n.* *locus circumsepius*, en omhegnet Plads.

Gardqvísl, *f.* *passinum*, en Halle, Humlehalde. *vid.* radqvísl.

Gaungumadr, *m. mendicus*, Bettler, Tigger.

2) *pedes*, Fodgænger.

Gaungu-stafr, *m. baculus*, en Stav, Stok.

Gaupn, *f. sinus, gremium*, Darm, Skjød. 2) *vol-*
la, cava manus, den hule Haand, en Øjvæn.

Hann sér í gaupnir sér, *cernuus in sinu*
medicæ, han lader og betænker sig. Grettir
leit í gaupnir sér, *Grettir volas manuum*
suarum inspexit, Grettir saa sig stv i Hæn-
terne.

Gaupna (at gaupna yfir), *amplecti*, omfatte,
tage omkring.

Gaur, *m. prægrândis longurio*, Jette.

Gaura-gánger, *m. insolentia cum strepitu*, stolt
Gang.

Gauti, *m. Goshia*, en Gøter. 2) *nom. pr. viri*,
3) *agnomen Odini*, et Odins Elknavn.

Gautland, *n. Goshia*, Gøtland (nemlig søenst
Østland).

Gautr, *m. vir sagax, inventor*, en snild, opfind-
som Mand. 2) *agnomen Odini*, Odins El-
navn.

Géd, *n. mens, animus*, Sind, Gemse.

Gédða, *f. lucius, piscis lacustris*, Øjedde.

Géd-deigr, *puffillanimis, timidus*, modløs, fælg.

Gédfelldr, *acceptus, gratus*, kjærkommen, beha-
gelig.

Gédgódr, *misis, lenis*, temsældig, god at om-
gaaes med.

Gédgædi, *n. pl. lenitas, evshythmia*, Omgængellig-
hed, Godhed.

Gédgæðska, *f. idem*.

Gédjadr, vel edr illa, *hæne aut male off*
godt eller ondt Gemse.

Gédiaz (at gédiaz), *placere*, behage.

Gédillr, *male animatus*, stem at omgaae

Gédlegr, *approbabilis*, antagelig, som f
fald.

Gédlega, *gratioso*, vel, antagelig.

Gédleyfi, *n. pusillanimitas*, Klejnmødig

Gédlítill, *vid. géddeigr*.

Gédmikill, *animosus*, hidsig.

Gédlaus, *abjecto animo*, modfalden.

Gédprúdr, *generosus*, ædelmødig.

Gédreckr, *idem*.

Gédslag, *n. indoles*, Sindsbefæffenhed.

Gédслеgr (svipr), *vultus iracundus*, i
Mine.

Gédsmunir, *m. pl. vid. géd*.

Gédstór, *animosus*, fyrig, mødig. 2) ir
hidsig, vredladen.

Gédstygg, *immixis, austerus*, haard, hat

Gédstyrdr, *idem*.

Gédugr, *eximius, ex voto*, herlig, præg

Géduglegr, *idem*.

Géduglega, *bene, ex animo*, herligen, or
vel.

Gédþeckni, *f. favor, gratia*, Gæst, Y

Gédþeckr, *gratus, iracundus*, øndet, ta

Gédþocki, *m. favor*, Gæst.

Géf (gaf, hafi géfid, at géfa), *dare, do-*
re. Géfa sig, a) manus dare, over

b) deficere, give tabt. Géfa eftir, c
give efter. Géfa meira vid því

aureo hamo piscari, spare paa Skillingen, men lade Daleren gaa. Géfa fararleyfi, *salvum conductum dare*, give Lov til at reise. Géfa sig at, *curare*, bryde sig om. Géfa sig til bóknáms, *nomen dare literis*, give sig til Studeringer. Géfa qvittann, *veniam dare*, eftergive. Géfa sig á tali, *colloquium instituere*, give sig i Tale, indlade sig i Samtale. Géfa ofani, *increpare*, trettefatte. Géfa upp, a) *remittere*, tilgive. b) *cessare*, holde op. Géfa upp andann, *expirare*, opgive Anden. Géfa upp borgina, *urbem dedere*, opgive Staden. Géfa færi til, *occasione dare*, give Beslighed til. Géfaz upp, *deficere*, ikke holde ud. Géfaz upp við, *infacrum relinquare*, give tabt med noget for man har bragt det til Ende. Géfr þér nú? *an ventus tibi fa-*
vet? er Vinden dig sejelig, Vejret godt? Nú géfr á skipid, *æstus maris inundat navim*, nu gaa Bølgerne over Skibet. Gud gæfi! Paxit Deus! Gud give! Þad ráð mun vel Géfaz, *illud consilium bonus successus manebit*, Det Raad vil have god Virkning. Illa deilir Þá litr kosti, ef þá géfst vel, *fallax est phy-*
siognomia, *si virtuosus probaberis*, i det minde Se lover dit Udseende intet godt. Einn, *dasus, donatus*, given, gifte. Efni, *f. nom. pr. famina, v. nympha ethnica*, en hedensk Gudindes Egennavn. Églari, *m. prestigiator*, Vagter. (N. D.) Égn, *concreta*, imod; *vid. gagn*. Hann géck

M m

Því öllu i gégn, *omnibus inficiis iove*, han nægtede det alt sammen. Gégnstúngit lár, *vultus anceps*, et gjennemstullet Saar.

Gégn, *cordatus*, convenient, passende, bekvæm.

Gégni (at gégna), *respondere*, *pr. occurrere*, svare. 2) *consentire*, *obedire*, bifalde, adlyde. Gégna skatti, *tributum solvere*, betale Skat. Gégnið þad nokkru? *an aliquid interest?* er det af nogen Bigtighed? Hverju gégnið þad? *quid rei est?* hvad er det for noget? Þad gégnið ecki góðu, *malis ominis est*, det er et slemt Tegn. Gángi öllum sem gégnið best, *omnibus omnia optime succedant*, gid det gif enhver vel.

Gégnilegr *vid. gégn*.

Gégnilega, *convenienter*, passende.

Gégnd, *f. modestia*, Maadelighed, Ordentlighed. 2) *consideratio*, Betænkksomhed.

Gégnum, *per, trans*, igjennem.

Géigr, *m. tremor, timor, clades*, Banghed, Frygt. Þad er þeim skömm fá þeir géig af vopnum sínum, *ignominiosum illis est, propriis armis vulnerari*, det er Skam for dem at beskædiges med deres egne Vaaben. Géigr er i því máli, *lætes anguis in herba*, den Sag er ikke ren. At göra manni géig, *errorem incutere*, indjage Skral.

Géigar (at géiga), *tremere*, forfarde, skælve. Hann skaut nokkrum örvum, og géigadi þad allt, *aliquot sagittas misit, quarum qua-*

- cunqve à scopo aberravit*, han flød nogle.
 Pile men ingen træf. *St. S. S. 17.*
 Géigvænlegr, *formidabilis*, rædsom, forfættel-
 lig. Geigvænleg vopn, *armorum genus for-*
midabile, forfærdelige Vaaben.
 Géil, *f. hiatus, intersitium, Mellemrum.*
 Géila. (at géila i sundr), *sejungere, intersitium*
facere, Rille fra hinanden, gjøre Gang imel-
 lem.
 Géip, *n. faciliis exaggeratio*, overdreven Ros,
 Praet. 2) nuga, Sladder, Snak.
 Géipa (at géipa), *exaggerare, prale.* 2) *effu-*
rare, fladre.
 Géipla (at geipla), *idem.*
 Géiplur, *f. pl. vid. geip.*
 Géipr, *hians, apertus, aaben, gæbende.*
 Géir, *m. nom. pr. viri.* 2) *hastilis nomen,*
 Epyd. Géirinn gúngnir, *Odini framen do-*
mirrix, Odins ødelæggende Epyd, Gungner.
 Géira, *f. nom. pr. mulieris.* 2) *Bellona, Val-*
kyrie.
 Géirnagli, *m. clavus transfixus lamina & ca-*
pula haste, quem cava pars lamina haurit, et
 Epydsom.
 Géir-nyt, *f. vid. hárnús.*
 Géirfugl, *m. anser magellanicus, sive pinguis,*
 Drillefugl.
 Géirhvalr, *m. balana genus, ventre plicato, dorso*
suberose pinniformi, alias Geirreidur à ma-
cula oblonga albicante in dorso, et Slags
 Qvalfisk.
 Géiri, *m. segmentum panni figura triquetra, et*

- Støffe* Tøj i trekantet Stikkelse,
ita etiam in acclivitatibus montiu
dem figura vocantur gras-geirar, se
 des og de Græsbevoksene Plester i
 Østraaninger gras-geirar.
 Géirk, *m. segmentum circuli, Cirkel.*
 Géirlaukr, *m. allium, Hvidløg.*
 Géir-sil, *n. halecum genus, et Slag*
 Géirvarta, *f. papilla viri, Dryst*
 Mandfoll.
 Géisl, *m. vid. Geiskill.*
 Géisla-dagr, *dies 13 Jan. den 13* 2
 Géisslar, *m. pl. (i manni), costa vera*
 Géisli, *m. radius, jubar, Øtraale.*
 Géislúng, *f. occasio, Lejlighed.*
 Geislúngar, *m. pl. radii utrinque s*
spuria, de korte, vægte Ribben i
vid. bringspalir. At setia geislú
pecus suum opponere, satte Dryst
 Géispa (at géispa), *oscitare, os diduc*
 Munden op, gabe.
 Géispi, *m. oscitatio, Gæben.*
 Géispa-gánger, *m. oscedo, Gæbespyge.*
 Géiskill, *m. radius, v. baculus, q*
Xylosoleis currenses, en Stok, som
 Stikløbere.
 Géist, *supra modum, vehemens, ræ-*
 gen, med ilende Fart.
 Géistr, *vehemens, impotens affectu*
 fyrig.
 Géit, *f. capra, Gjed.* 2) *cories ligno*
 Re, Ormeffik i Træ.

Gétar-kús, *n. caprile*, en Gjebeff. At leita ullar í gétahús, *lanam ex capris quære*, søge en Ting, hvor enhver kunde vide den ikke var at finde.

Géta-hyrdur, *n. caprarius, agonomus*, Gjedehyrde.

Géta-kiöt, *n. caprina*, Gjedekjød.

Géta-skögg, *n. aruncus*, Gjedestjag, Ballestjag.

Géta-sköf, *f. lichen saxatilis*, Stenleverurt.

Gétst, *n. pecus hircinum*, Gjeber.

Gétshaf, *m. hircus*, Bøt, Gjedebøt.

Gétshandr, *m. vid. gétst*.

Gétur (i höfði), *f. pl. vid. skurfur*.

Gél (gól, hafi gald, at gala), *canere*, spæge, gale.

Gæld (galt, hafi gældid, at gjalda), *expendere, remunerare*, betale, gjengjælde. Gjalda þögn, *tacere, non respondere, etc.*

Gæld (at gjalda), *penas dare*, straffes for noget, undgjælde. Hann galt þess lengi síðan, *penas dedit*, det maatte han længe lide for. Grísirnir gjalda, gömul ívín valda, *scelerum parentum luuntur penis filiorum*, de unge lide for deres Fædres Forseelser.

Gældst, *n. pecora omnia, quæ non sunt lactaria*, ~~solde~~ Gaar ell. Kvæg som ikke malter.

Gældst (at gétida), *castrare*, gilde. Kyrnar

Gældst, *vacca lac non diutius dant*, Kjøernes Mælk aftager, Kjøerne sætte af, blive solde.

M m 2

Gælding, *f. castratio*, Gilden. 2) *ultimum lac pecorum ante parturitionem*, den sidste Mælk af Gaar (først de føde deres Lam).

Gældinga-hnappur, *m. stæice*, Gaareleger, engelsk Græs.

Gældinga-madr, *m. castrator, orchosomus*, Gilder.

Gældingur, *m. spado, eunuchus*, Gilding, Kastrat. 2) *vervex*, en Vede.

Gældiz (at gældaz), *siccoscere, lac amittere*, blive gold, holde op at give Mælk.

Gældmiólk ká, *vacca non forda, v. prænans*, en Ko som malter, uden det har at have haft Kalv.

Gældr-sandr, *vervex*, en gildet Vadder, en Vede.

Gæld-ká, *f. saura*, en gold Ko.

Gældr, *siccus, non lactans*, gold, som ikke malter.

Gældtr, *castratus*, gildet.

Gélgia, *f. distorta & macra facies*, en mager og ilde udseende Skabning.

Gélgjur (i þorðhöfði), *flabella*, Gistegjeller.

Gélgjubein, *n. radius flabelli*, Gjekernes Tmaa Ben.

Gélgjulegr, *ore macilento deformis*, som ser mager, skarpt ud.

Gélgjuleitr, *facie ossuosa, macra*, som har et hvidt og mageragtigt Ansigt.

Gélgjaskéid, *n. ætas, & pubertæz, ad juvenissem, & adolescentin*, den unge Alder.

Géll (gall, hafi gollid, at gélla), *resonare, in-*

sonare, glalde, fralde, give Øjenlyd. germ. gellen, *sonare*.

Gélt, *n. laceratus*, Øjnen.

Gélti (at gélt), *lacerare*, *haubari*, gje.

Gémla, *f. ovis femina effata*, et gammelt faar som ikke mer kan faa Lam.

Gémlingr, *m. ovis annicula*, et aargammelt faar. *alias* Gimblingr.

Gémlir, *m. aquila*, en Ørn. 2) *senex imæ annis*, en meget gammel Mand.

Géms, *n. sarcasmus*, *jocus turpis*, uhøvlst Spøg.

Gémfi, *f. idem*.

Gémf-mikill, *procax*, uhøvlst i Spøg.

Gémlur, *f. pl. novæ densæ senum edensulorum*, ny Tandet som gamle Mand faa.

Géng (gæck, hefi géngid, at gánga), *ire*, *procedere*, *gradi*, gaa. 2) *pedes ire*, rejse til Fods.

Gánga at eiga þá konu, *eam mulierem uxorem ducere*, tage den Kvinde til ægte. Gángaz á, *congradi*, staad med En. Gángaz í móti, *idem*. Gánga á hólm, *duellare*, dueilere.

Gánga af vitinu, *exire é potestate mensis*, blive gal, gaa fra Forstanden. Gánga fyrir einum, a) *precedere*, gaa for En. b) *apparere*, møde for En. Gánga fram, a) *procedere*, træde frem. b) *de pedibus dicitur*, *quando supervivunt hyemes*, ellers om faar, at overleve Vinteren. Gánga í borgun, *cautionem in se recipere*, gaa i Borgen, i Ravslon.

Gánga í skóla, *scolam frequentare*, gaa i Skole. Gánga í fótspor, *promere vestigia*, træde i Ens Fodspor. Gánga saman, *com-*

primi, item decrescere, de apibus dicitur

dilapidantur, trykkes sammen, tryk-

tage af (om Rigdom). Gánga sa-

nestari, *bestimmes*. Gudmundr

miög gánga saman, *Gudm. adme-*

nestari, vel inglorius reddi existim-

syntes Gudmund meget at fornædre

vel framm, *forsiter se gerere*, vise

Gánga til grunna, *peffum ire*, sorg

til vidar, *v. vidis, occidere*, ga

sole dicitur occiduo, ubi horizon

sylvæ, v. mari. Gánga undir, *occi-*

de sole dicitur, dale, gaa ned. Gá

senescere, blive gammel, ælde. G

crescere, corpus facere, vokse. C

affirmare, vedgaa, tilstaa. Gáng

baka, *recorquere*, dreje om. Gán

a) *jura alicujus violare*, fornærme

veli in aliquem, Rjænde paa En.

nem habere, udfrutte En, udloffe E

Gánga fram af sér, *ultra vires*

borare, arbejde over sine Kræfter.

af sér, a) *decrescere*, tage af. b) *in r*

gi, de domo, gaa til Grunde. Gá

einheriu, allici aliqua re, lade s

noget. Gánga á sig, *minari temp*

ñere dicitur, trække op til Uvej.

undir, *promittere*, love, paatage

Gánga úr skugga um, *evidentius*

se nøje efter, gjøre sig forsikret or

frá vilianum, *invitus facere*, gjøre

sin Villie. Gángaz at, *prælium i*

gynde en Træfning. Gánga á land, *exsensionem facere*, gaa i Land, gjøre Landgang. Gánga til baka, *repedare*, gaa tilbage. Gánga úr augakollum, *exsichion pari*, rykkes af Led (om Høsten). Kýrniar gánga, *vacca vizulantur*, Kjøerne løbe Tyr. Ódul gánga undan hönum, *allodia amittit*, han mister sine faste Ejendomme. Háfid géngur, *domus vergit*, defetiseir, *vacillat*, Huset forfalder, gaar til Grunde. Hann géngur af hinum dauðum, *nec illius morte deservit*, han pine ham som en Edderkop kan pine en Flue, *is*, han udholder langt mere end en anden (om to som arbejds sammen). Sattin géngur saman, *pax conlefcit*, Forliget kommer i Stand. Það géngur hönum vel, *bene illi cedit*, det gaar ham godt. So géngur hvörum, *sem hann er góðr til*, *quisque sua fortuna faber*, enhver Hæder sin egen Lykke. Málid géck á hann, *cecidit causa*, han tabte Professen. Það mun vidgángaz, *eveniet*, det vil gaa for sig. Sá madr géngur upp, *iste homo celebrat*, den Mand kommer i Anseelse. Þeir peníngar gánga upp, *isti nummi dilapidantur*, de Penige fortares. Það géngur úr hófi, *modum excedis*, det gaar forvidt. Þar géngur á byrgdir, *cibaria deficiunt*, der ræffe Levnismidlerne ikke til. Her géngur mikid á, *magui quid hic est*, her er meget om. Þeir gánga hía, *prætereunt alii alios*, de gaa forbi hverandre. Láttu þér gánga vel á verk þitt, *fac cito proficias opus suum*, lad dit

Arbejde gaa gesolndt. Látu ecki á sig gánga, *nulli cedere*, blive ved sit Forsæt.

Géngd, *f. progressus, cursus*, Gang. Fiskigéngd, *accursus piscium*, Fiskenes Mærmelse til Landet.

Géngi, *n. successus*, Fremgang. 2) *favor*, Vædest. Hann er þar i góðu géngi, *ibi acceptus est*, der er han vædet.

Géngi, *n. auxilium*, Hjælp, Viðtand. Ecki er géngi, *nema vigs*, géngi sé, *non est comes fidus & foris*, *qui pugnam pro socio detrectat*, den er ingen tro eller brav Hjælper, der vægter sig ved at stride for sin Ven.

Génginn, *desideratus*, savnet. 2) *præteritus*, forbi, forsvunden. Góðr er hvör génginn, *illr ostr sengginn*, *præterita laudamus*, *præsentia fastidimus*, vi savne det forbigangne, men blive kjede af det nærværende. Hönum er géngid, *desiderium illi relictum est*, han savner mange Ting. Af manni génginn, *viribus & vigore fractus*, udmættet. Af sér génginn, *idem*.

Génia, *f. securis*, en Økse. 2) *famina immodesta*, et uanstændigt Bruentimmer.

Génta, *f. ancilla perulaus*, overgiven Tjenestepige.

Gépill, *m. cochleare parulum, lasum*, en vid og stor Skje.

Gér, *n. fermentatio liquorum*, defecasio, Øsar, Gjæring. (N. O.)

Gér, *n. globus hilecum, emergentium l mari quando aves illis inhians, vocatur isa con-*

- junctum*, en stor Rangbe Stib her svømmes
overpaa Vandet, tilfælle med Hovfuglene som
førfølge dem.
- Gér, *diducrus, pasulus, de hamo dicitur*, graadig.
- Géran, *f. fermentario*, Gjæring.
- Géradr (dryckr), *posus, v. liquor, adhuc fer-*
mentans, gjærende, i Gjæring.
- Gérd, *f. accio*, Handling. 2) *digestio*, Jordbæj-
se. *alias gôrd, infra.*
- Gérðar-kækr, *m. gesticalasio*, affletteret Gæerde.
- Gérðarlæti, *n. pl. simulatio*, Skramtert, Hyllert.
- Gérði, *n. sepes, sepimentum*, Gærde.
- Gérðis-tún, *n. seprum graminum*, indhegnet
Nøjeland.
- Gérdur, *f. dea profana, nympa*, Gærde, en
hedeff Gudinde.
- Géri (at géra), *facere vid. infra gôri*, gjøre.
- Gérilegr, *virilis, masculus*, mandig.
- Gérli, *n. persona*, en Mæste. 2) *amicus, five*
armamenta, Klæder eller Rustning.
- Gérfar, *f. pl. idem.*
- Gérðibúr, *n. armamentarium*, Tøjhus, Rust-
kammer.
- Géri, *m. parelius, Bisol*. 2) *nomen lupi vor-*
cis, en graadig Ulv's Egennavn i den gamle
Gudelære.
- Gérli, *probe, perfecte, clare*, tydelig, gjælligen,
meget vel. *alias gôrli.*
- Gér-nýtinn, gôrnýtinn, *nilh commodi negli-*
gens, som ikke lader nogen Ting spildes, som
ved at benytte alt.
- Gérpi, *v. virago*, Heltinde.
- Gérpilegr, *virilis, mandig. à garpr.*
- Gérr v. Görr, *perfectus, clarus* gért, *clarifi-*
me, nøjere, nøjst.
- Gérr, *factus*, gjort. Vel at sér gérr, *virtus*
& viribus pollens, vel udrustet af Naturen,
af store Talenter.
- Gérra, *f. homo vanus & absurdus. it. gorro*,
en Sladderhant, et Drog.
- Gérrulegr, *absurdus, gerronens, utinellig, nar-*
agtig.
- Gérsamlega, *görsamlega, omnino, perfecte*,
ganske.
- Gérsemi, *f. nom. pr. virginis venustissima*, en
Kvindes Egennavn i den gamle Gudelære.
2) *res quacunque pretiosissima*, en Kostbarhed,
Klenodie.
- Gérugr, *faculentus*, barmefuld.
- Géikni, *f. vid. kéikni.*
- Géstabod, *n. convivium*, Gjæstebud.
- Géstaherbergi, *n. hospitium, diverforium*, Gæste-
hus, Gjæstgiversted.
- Géstaskáli, *m. diverforium, pandochium*, Gjæste-
hus.
- Géstfedri, *m. qui in terra peregrinus, procul à*
propinquis, moritur, cui hospes activus pro pa-
sse, En som bor i fremmed Land langt fra
sine Brøder, hvis Vært betragtes som hans
Fader.
- Géstgisti, *m. campo, hospes, pandochus*, Gjæste-
giver, Vært.
- Géstkominn, géstkomandi, *hospes, peregrinus*
Gjæst, Fremmed.

Gétqvæmd, *f. frequentia, conflatus hospitum*, megen Søgning.

Gétqvæmr, *frequent*, som mange besøge. Þar var gétqvæmt, *frequent ibi erat conflatus advenarum*, det Sted besøgte mange, der tog mange ind.

Géttrifinn, *hospitalis*, gjæstmild, gjæstfri.

Géttrifni, *f. hospitalitas*, Gjæstmildhed, Gjæstfrihed.

Gét (gat, hefi gétid, at géta), *generare, gignere, avle*. 2) *concupere*, undfange. 3) *cum genit. mentionem facere*, omtale, give Efterretning om. Adam gat þrjá syni, þeirra var gétid; *Adam tres filios generavit, quorum mentio facta est*, Adam avlede tre Sønner, som man har faaet Efterretning om. Þess er gétid, *sem gort er, fama facti comes*, Røgtet følger Gjættningen. Géta i kollinn, *conjectura at. sequi*, gjætte ret. Géta góds til, *optima ominari*, haabe godt af En. 4) *acquirere, is. sentire*, forstaae, fornemme. Gódu dægri verdr fá gramr ofborinn, er sér gétr slikann sefa, *bono auspicio natus est rex, tantum sibi favorem acquirens*, den Konge er født paa en lykkelig Dag, som saaledes vinder alles Gnde. Eg skal géta leyfi af kóngi, *acquiram permissionem a rege*, jeg vil faa Tilladelse af Kongen. Þorgrím gat ástir Sigrídar, *Thorgrimus se insinnavit amoribus Sigríde*, Þorgrim vandt Sigrídes Kjærlighed. Leidiz margr ef gott gétr, *ducitur*

quis facilius, si bene tractatur, mængen lader sig lede med gode Veidlar.

Gét (gat, hefi gétat, at géta), *posse, valere, funne*.

Géta, *f. via, gata*. At gétu minni, *ut conjicio*, som jeg sagde, efter min Gætning. Mér þykir lítil gétu-bót i því, *quoad conjicere possum, parum juvabit*, efter min Tanke vil det ikke hjælpe meget.

Gétst (at gétaz), *fortibus certare*, lapped i at gjætte.

Gétraz (at gétraz), *idem*.

Gétrspakr, *sagax, vis*, snild til at gjætte, opløse Gaader. Fíflin eru gétrspökust, *in illis, quæ omnibus scire negatum est, sapienti fatuus nihil cedit*, de ensfoldige give de kloge intet efter i at forudsæ skjulte Hændelser.

Gétrst, (at gétaz), *acquiescere, is. probare*, finde Behag i, samtykke. Eeki gétrst mér at því, *non approbo*, det er ikke efter mit Behag.

Gétinn, *conceptus*, undfanget.

Gétrnadr, *m. conceptio*, Undfangelse.

Gétrnadar-lím, *m. pl. membra genitalia*, Fødselslemmer, Avlelemmer.

Gét, *n. lazarus*, Gjeen.

Gét (gó, hefi gétad, at gét), *lazarare, gis*. 2) *irridere, bele, bespote*. Spari ék eigi god gét, *ut lubet idola irrideo*, jeg sparer ikke at bespote Guderne. Gét þú né gét, *hospitem ne irrideas*, gjør ikke Nar af nogen Gjeft, Fremmed.

Géy

, f. vapor, exhalatio, Dunst, Uddampning.
fa.

fla, f. ruga, plica, en Fold, en Ryse. 2) os
storsum ut Jape verularum, rynket Ansigt.
vid. gófla.

yfla (at geyfla), detorque, os ringere, vræn-
ge Munden. Geyfla á sér vörina, os detor-
quere, distorque, vrænge, opspærre Munden.
Gömlum kénnum vér godanum, at geyfla
á saltina, senio jam confectum pontificem ob
salis acorem ringere docemus, vi vlt lære den
gamle Forstander (Gode) at bibe i det sure
Væble.

Geyfladr, distortus, Flæv, vrang.

Geymd, f. cauzela, observatio, Forvaring.

Geymi-búr, n. penuarium, Epistekjalder, For-
raabekammer.

Geymi (at geyma), servare, custodire, gjemme,
forvare, passe paa. Þess mun ég geyma,
at koma þar allðrei, cavebo ne unquam istuc
veniam, jeg vlt tage mig i Agt for ikke at
komme der.

Geymilegr, circumspectus, forsigtig, betænk-
som.

Geyminn, sollicitus, qui fide custodit, paapassu-
de, omhyggelig, tro.

Geymir, m. custos, Vogter, Bevare. 2) mare,
hav. vid. Gýmir.

Geymsla, f. custodia, Forvaring, Varetægt.

Fiár geymsla, f. pecuaria, Røngets, Isar
Bærenes Devogtelse.

Geymslu-fé, n. depositum, betroet Gode.

Geymslu-hús, n. conditorium, r-
raabekammer.

Geymslu-laus, neglectus, incustoditus, ubevogtet,
uforvaret.

Geymr, m. vasta solitudo, en stor, tom Plads,
et stort, tomt Rum, det store Verdensrum.

Géys, n. grassatio, furor, vehemensia, Geyms-
bryden, Grafferting. Gys.

Géylan, f. idem.

Géylsi, u. idem.

Géysla (at geyla), grassari, impetu ferri, bryde
frem, fare frem.

Géysilegr, vehemens, hæftig, frembrydende.

Géysingr, m. impetus, vehemensia, Hæftighed.

Géysimikill, permagnus, overmaade stor.

Géysistærd, f. inusitata magnitudo, overordent-
lig Størrelse.

Gia, f. pindura, sambuca, Ølge; (roccius gígia).

Gíá, f. chasma, hiatus oblongus, is. ruptura mon-
tis, et Gáb, en Ravne i Jorden, en Bjeld-
kløft.

Gíá, f. dissoluta securitas, Ryggesløshed.

Gíafa-bréf, u. instrumentum donationis, Gæve-
brev.

Gíafmíldr, largus, liberalis, gavmild.

Gíaf-ord, n. consensus matrimonii, ex parte pro-
pinqvorum virginis, Samtykke til Ægteskab
af Brudens Forælder. 2) conjugium, Æg-
teskab.

Gíafvaxta, maturus, is. nubilus, æstefærdig,
Gíafvaxta meý, matura viro virgo, nubilus,
en mandbootsen Pige.

Gia-gón, *n. lascivia oculorum*, Hjæst her og der omkring. *à* giá & gón.

Gia-gónulegr, *vage circumferens oculos*, som gaber og glor.

Giald, *n. pecunia, moneta*, Penge. 2) *debitum*, Gjæld. Hyggr æ giöf til gialda, *dosis antidoti inhiat*, noget for noget om Venstas Kal holdes.

Gialda-vod, *f. pannus promercalis*, Klæde som man har til Udgifter.

Giald-dagi, *m. terminus solvendi, dies oculata calendæ*, en bestemt Dag, paa hvilken en Skuldner Kal betale sin Gjæld, Termin.

Giald-fång, *n. probæ, vulgares merces, v. res*, alle gangbare Vare. Gialdfångs kyr, ær, hestar, klædi, *ordinaria taxa, v. promercalis estimationis*, seu *justi valoris, vacca, oves, æqui, panni*, Kjøer, Gaar, Heste, Klæde, af sædvanlig Værdi, uden Lyde.

Gjaldgængr, *qualitate & quantitate irrecusabilis*, gyldig, gjængs og gjævr. Gjaldgæng vara, *justa merces, infucata*, lovlige og gode Varer.

Gjald-hús, *n. ararium*, Skatkammer.

Gjald-kéri, *m. quæstor publicus*, Rentemeester, Skatmeester.

Gjálfra (at gjálfra), *ohstrepere*, buldee, lærne imod. Hér gjálfrar at landi, *hic terra allidit æquor*, her slaa Bølgerne ind paa Landet.

Gjálfr, *n. allisio maris, ad litora*, Bølgenes Drusen imod Landet.

N n

Gjálfr, *n. petulantia, dissoluti mores*, overdreven Fortrystelse, Lestindighed.

Gjálfrisleggr, *lascivus, dissolutus*, umaadelig, overgiven.

Gjálfrisleggr, *dissolute, perdisce*, Rjædesløst.

Gjálfris-fullr, *vid. gjálfrisleggr*.

Gjálfrislammr, *idem*.

Gjálfr, *idem*.

Gjall, *n. scoria ferri, it. stricatura*, Jærnsinne, Hammerflag, *it. Gnister*.

Gjalp, *f. vid. gjálfr*. 2) *nom. pr. virginis giganteæ*.

Gjalpa (at gjalpa), *vid. gjálfra*.

Gjamm, *n. hilares facies, pr. stridor maxillarum*, lystig Øksamt.

Gjamma (at gjamma), *hilariter & secure indulgere joci*, indlade sig meget i Spøg. *q. kiamma, à kiammi*.

Gján, *f. vid. Giá*.

Gjáni, *m. socors, securus, baro, v. barro, rpg*, gettes, dorst, efterladet.

Gjarn, *pronus, proclivis, idem avulus*, gleevts, tilbøjelig, hengiven til. Pad er hönnum gjærnt, *sepe solet*, det plejer han gjerne.

Giarnan, *lubenser, libenser, ulro, gjærne*. Lift-giarnan, *pariter ac visam*, som Livet.

Giardari, *m. vizor, Fæsbinder*.

Gift, *f. donum*, Gave, Foræring; *angl. gift, idem*. Hann ætti fátt til hjárgiftar, *arctas erat in re*, han havde faa Ting, han kunde miste.

Gifta, *f. felicitas*, Held, Lykke.

Giftaz (at giftaz), *nubere*, gifteð. Giftaz aftr., *ad vota secunda transire*, gifte sig anden Gang.

Gifti (at gifto), *nuptui dare*, *maritare*, give til: Egte.

Gifting, *f. nuptus*, Giftermaal.

Giftingar-madr, *qui jus habet virginem nuptui dare*, en som staar for en Piges Giftermaal.

Giftingemandi.

Giftumál, *n. pl. matrimonium*, Ektekab, Giftermaal.

Giftusamlegr, *fortunatus*, heldig.

Giftusamlega, *feliciter*, lykkeligen, heldigen.

Giftr, *maritatus*, gift. Gift kona, *mulier maritata*, *uxor*, en gift Kone.

Gifur, *f. pl. gigantes femina*, Jættekvinder.

Gifur rata, *gigantes pedes illidunt saxis*, Jættekvinderne støde Fødderne mod Klipperne.

Gifr, *n. uga*, *odiosa lascivologia*, Slutder.

Gifra (at gifra), *blasphare*, *obstreperare*, sludre.

Gifur, *vehemens*, *avidus*, hæftig, umaandelig.

Gifurlegr, *idem*.

Gifurlega, *avido*, begjerligen, hæftig.

Gigjar-puls, *m. aphrodisia*, *volva marina*, *cunnius maris*, *vid. hraunpalsa*.

Gigur, *f. gigas femina*, Jættekvinde. 2) *apertura*, Åbning; (*reccius gygr*). Gigur i elldfalli, *crater*; Lufthullet, Krateren i Ildspruende Bjerge. Gigur i elldstö, *apertura*, *v. hiatus foci*, *spiramen*, Lufthul, Træthul i Ilden. At vinna fyrir gíg, *operam perdere*, tjene for intet.

Gickr, *m. audaculus*, en Gjak, Nar.

Gil, *n. hiatus*, *fissura montium*, *alveus*, en liden Bjærgkloft, Fordybning.

Gilbra, *f. inaequalitas*, *sinus*, Krumning, Bøjning, Bugt.

Gilbra (at gilbra), *torquere*, *sinuare*, slaa i Bugter.

Gilbrótt, *toruosus*, *sinuosus*, buget.

Gildi, *n. honor*, *estimatio*, Ære, Anseelse. Hann er i miklu gildi, *magna estimationis est*, han er i stor Anseelse.

Gildi, *n. pretium rei aequipollens*, lige Værdi.

Sú kona er karlmanns gildi, *illa mulier, virago est, mari aequipollens*, den Kvinde har Mandes Mod og Styrke.

Gildi (gilti, hefi gilt, at gilda), *valere*, *estimari*, gjælde, være i den eller den Pris. Þad gildir so mikid, *tantum constat*, det koster saa meget. Þad gildir vid ríkisdal, *nummus imperialem aquas pretio*, det er af en Rigsdalers Værdi. Mig gildir at einu, *idem est mihi*, det er mig det samme.

Gildi (gilti, at gilda), *pretium rei statuerere*, vurdere, sættere, sættere. Gilda vörur á móti peningum, *merces ad pretium argenti taxare*, sætsette Værdi mod Penge. Gilding, *f. estimatio*, *saxatio*, Vurdering, Sætteling.

Gilding, *f. superficialis reparatio aggeris*, Istandsættelse af den ene Side af en Væg.

Gildleiki, *m. crassitudo*, Tykthed. 2) *valor*, Pris.

Gildna (at gildna), *crassescere, corpus facere*,
blive tyf.

Gildra, *f. decipula*, Gælde.

Gildra (at gildra), *laqueos tendere*, sætte Gælde,
Snare for. Gildra til dýraveida, *irretire*
fetas laqueis, fange Dyr ved Snarer.

Gildr, *validus, probus, pretio, v. viribus et vir-*
tute, buelig, dygtig baade i Henjæende til
Bærði, Styrke og Mod. 2) *crassus*, tyf.

Gildr karlmadr, *vir fortis*, en raaf Mand.

Gildr bóndi, *prædator honoratus*, en god,
ansæelig Bønde.

Gílf, *m. res poet. pr. magnificus*, en Konge.
(rect. gylf).

Gíllia (at gíllia), *diducere, alveum facere*, udvi-
de, Rille fra hinanden; gil. Gíllia konu,
mulierem stuprare, besove et Kvindfolk.

Gíllpr, *m. flexura, sinus*, en Bugt, Bøjning.
vid. kílpr.

Ílprótt, *corruosus, bugtet*. vid. gilbrótt.

Ílprur, *f. pl. inæqualitas superfici*, Bøjning,
ger, Ujævnheder. vid. gilbrur.

Gílla, *f. scrofa*, en Grisese.

Gíma, *f. rima, hiatus, lumen transmissum*, en
Sprække.

Gímeld, *n. idem ac gíma*.

Gíman, *n. idem*.

Gimbill, *m. agnus, ovicula*, et Lam. angl.
gimmer.

Gimbla, *f. agna*, en Gimmer.

Gimbarlam, *n. agnellus*, et Gimmerlam.

Gimbur, *f. agna*, en Gimmer.

Gimbur-skél, *f. concha orbiculata crassa minima*,
en lille Muskel.

Gími (at gíma), *dehiscere*, gabe, Sprække.

Gímlir, *m. nitor, splendor*, Glands, Klarhed.

2) *æther, v. splendidissimus locus cali*, det
herligste Sted i Himmelen. Sal veit de
standa, sólu fegri, gulli þakta á Gímli,
scio diversorium esse, sole splendidius deaur-
um, in illa regione cali quæ Gímlir vocatur,
jeg kender en Sal, som er klarere end So-
len og tækket med Guld, i den Himmelen
som kaldes Gímli.

Gímpur, *f. pl. genus quoddam simbria vestium*,
et Slags Frønser, Fortreb.

Gímsteinn, *m. gemma; pr. lapis splendent, v.*
phosphorescent, Edelsten.

Gín (gèin, hefi gínid, at gína), *hiare, os didu-*
cere, gabe, spærre Munden op. Þú gínist
yfir því agni, *inescari se finisti*, du lod dig
fange med den Loffemad.

Gín, *n. rictus, oris diductio*, Gab, Mundens
Åbning.

Gína, *f. chasma nubium, radius celestis*, Luf-
tens Klarhed imellem Skyerne.

Gínar (at gína), *hiare, rarefcere*, blive tynd,
klare op. Nú gínar í loftid, *jám rarefcunt*
nubes, nu klarer det op i Løft.

Gín-faxi, *m. character magicus*, Troldoms Tegn.

Gín-heilagr, *radians sanctitate*, høshellig. Gín-
heilög god, *sacro sancta numina*, de aller-

Gið

te Gubet. Þá gengu regin ill, & Róla, ginheilög god oc um þad gættuz, potestates calorum in nubibus confederunt, radianter & consulauerunt, þa sette Him lens Dagter sig þaa Ekperne, þe þaishollu Gubet, og holde Raad þerom.

kéfli, n. vid. Gófla.

1-klofi, m. spasms cynicus, Mundspærre; Krampetrækning i Anstet.

inni (at ginna), allicere, seducere, inescare, forlottle, narre, fange ved List.

Ginníng, f. alleccatio, inescatio, Forlottlese.

Ginnúng, m. qui sibi imponere sinis, En som lader sig bedrage.

Ginnúng, m. ala maxilla, Kinbæn; vid. kinn-úng. Ginnúnga-gap, oceanus arcticus, þe gamle Nordboerð Xæc.

Gintr, alleccus, inescatus, forlottle, narret.

Gið, f. vid. giá, lascivia, Overgløvenhed.

Giðdr, m. mihus, en Glante. 2) idem ac se-guens,

Giðla, f. vensus frigidulus, aura frigida, en kold Blæf. Fialla-giðla, aura montana borealis,

kold Blæf þaa þe norðlige Jæbjærge.

Giðlalegr, flaccidus, v. venum ominans, vinblig, som ser ud til at blæse.

Giðsta (at giðsta), gelide flare, blæse koldt. -vid. gusta.

Giðstugr, frigide vensus, koldt blæsende.

Giðstr, m. aura frigida, kold Vind. vid. gust. f. caverna, specus, scrobs, Hule, Gab,

Giðf, f. donum, is. donatio, Gave, Ofkjant, v. æring.

Giðft, f. donatio, Gode, Foring. Giðftarlau, sine donazione, v. pabulo, som gaar ude om Vinteren, ikke fores. Ecki er giðftin á því, non dasur, det vil ikke lade sig gøre.

Giðfull, largus opum, rund, gavmild.

Giðgl, n. aqua, lympa, Vand. Blód-giðgl, n. sanguis ferofus, vandigt Blod, Vanddelene i Blod.

Giðgr, n. fissura rupium, ubi fluctus, illidantur, en Sprætte, Kluft i Klipper hvor Bølgerne Kulle ind.

Giðll, f. ruba, en Trompete. 2) petra cava hul Klippe. Giðllar-horn, n. ruba canori den høit klingende Trompet, hvort Højnd blæser ved Verdens Ende.

Giðrd, f. cingulus, cingulum, Gjerd, De Söðalgjörd, cingula equi, Sadelgjerd. Tu gjörd, vimen, Tøndebaand, Gjerd.

Gipsa (at gipsa), gypsare, gipsa.

Gips, n. gypsum, Gips. (R. D.)

Girdi (at girda), cingere, circumdare, de, omgive, omgjerde. At girda f cingere se, opkjørte sig, gjorde sig, sig. Girda sig hverdi, cingere spænde Overdet paa.

Girdi, n. vimen, Baand, Bilde. 2) num viesorum operi inferviens,

Træ som kan bruges til Karbaa

Girding, f. cingula, zona, Gjerd,

tum, seps, sepimentum, agger, Gjerde, Indbegning.

Giria (at giria), *dilatare*, udvide. *vid. gér.*

Girtr, *cinctus*, omgjørdet, bebunden. 2) *victus*, et Rar som har Daand nok.

Girnd, *f. desiderium*, Begjerlighed.

Girndar-bruni, *m. ætus libidinis*, umaadelig Begjerlighed.

Girni, *n. ilia, intestina tenuia*, Tarme.

Girnilegr, *desiderabilis*, ønskelig.

Girnir (at girna), *cupere*, begjere, attraa, er begjerlig efter. Mig girnir ecki at sita, *nolo sedere*, jeg har ikke Lust at sidde.

Girniz (at girnaz), *cupere, expetere*, have Lust til, være begjerlig efter.

Girugr, *avidus*, begjerlig, gjerrig. (M. O. bedre: ágiarn, giarn). Hefnigirugr, *vindicta cupidus*, hævnigjerrig. (M. O. bedre: hefnisamr, hefnargjarn).

Gis, *n. deridiculum, cavillatio*, Narren, Drillen.

Gisnn, *rarus, hiulus*, aaben, utæt.

Gisna (at gisna), *hiascere, fascicere*, rævne, sprække, blive utæt.

Gisnan, Gisnun, *f. hiansia*, Rids, Sprække.

Giska (at giska á), *conjecturare*, gjette, gjøre Slutning. (*gs. girska*).

Gisl, *m. obses, alias olim gils*, Gidsel, *is. Rav*, Rønst.

Gisli, *m. idem*. 2) *radius*, Straale.

Gisling, *f. obsidatus, conditio obsidis*, Gidsel, Dorgen.

Gisla (at gisla), *obsidem dare*, give Gidsel.

Gislúngar, *m. pl. vid. Geislúngar*.

Gistentr, *dentes hiulus*, som har Tænder, der staa langt fra hinanden.

Gisti (at gista), *diversari, pernocrare*, blive Nateten over et Sted som Gæst. 2) *recipere*, tage imod en Gæst.

Gisting, *f. hospitium*, Herberge.

Gistr, *hospitio exceptus*, herbergeret.

Glástr, *n. vid. hiástr*.

Gladiel, *n. gladiolus, framen*, Dolk, Spyd.

Gladlyndi, *n. hilaritas*, Lystighed, Munterhed.

Gladning, *f. laxificatio*, Bedrøvelse, Forsnøjelse.

Gladningr, *m. idem*.

Gladfinni, *n. vid. gladlyndi*.

Gladr, *m. equus*, Hest.

Gladr, *laxus, hilaris*, glad, munter. 2) *splendens, nitens*, glat, glinsende.

Gladvær, *laxus*, lystig, munter.

Gladværd, *f. laxitia*, Munterhed, Lystighed.

Gladværi, *f. idem*.

Gláma, *f. albor, albisies*, Hvidhed, deraf Navnet paa et vist Isbjerg. *inde nom. pr. monsis, perpetua nive obsiti*.

Glámables, *f. lingua alba*, hvid Blis i Panden.

Glámablesótt (hest), *equus alba lingua in fronte, ad nares usque*, hvidblisset.

Glámbeckr, *m. apricius*, Solskin, Varme af Solen. *Það liggir á glámbecki, in aprico est*, det ligger under aaben Himmel, *is. ex uvis*.

Glámeygdr *vid. Glámskygn*.

Glaμμ, *n. rinnisus*, Klang, Klingren. 2) *crepundia*, Kangle, Duffetøj.

Glaμμi, *m. streperus gorro*, en Sladdermund, en Vaaser.

Glámmótt, *vid.* glámblesótt.

Glampi, *m. splendor, nitor, Glimt, Elin.* 2) *braccata felicitas*, ustabig, kort Lykke.

Glampa (at glampa), *nitere, micare*, skinne, glinse. Það glampar á, *refulget, renitet*, det giver Gjenskin.

Glamra (at glamra), *strepere, crepere*, larme, støje.

Glámskygn, *qui glaucosi laborat*, som har flette Øjne.

Glámskygni, *f. glaucoma, achlys*, Øjensvagthed.

Glámsýni, *f. idem*.

Glamr, *n. vid.* Glaμμ.

Glámr, *m. vid.* Glámblesótt hest.

Glan, *n. expolitorum nitor*, glattede og polerede Vares Blankhed. Kaupa-glan, *fucus novarum mercium*, ny oppudsede Kramvarer.

Glanar (at glara), *lucescere*, klare op. Nú glanar til, *lucet, nubes rarefcunt*, nu klarer det op i Været.

Glanni, *m. vulgaris*, flævbenet. 2) *importunus scurra*, en paatrængende Nar.

Glans, *n. nitor, Glans.* 2) *fulgur, Elin.*

Glanfa (at glansa), *nitere, glindse*, være blank.

Glanfandi, *splendidus, blank*, glinsende.

Glanfi, *m. jubar, Straale, Elin.* 2) *splendor, nitor, Glans, Blankhed.*

Glápeygdr, *hebes oculis*, som har dunkle, sløve Øjne.

Glápi (at glápa á), *obrueri, insueri*, flere paa-

Glapna (at glapnaz), *deficere, it. errare*, slaa fejl, *it. tage fejl.* Glapnaz góðum ef þeir gá sín ei, *boni etiam delinqunt, ni caveant*, de floge forse sig ogsaa om de ikke tage sig til Agt. -Glapnar syn, *visus hebescit*, Øynet sløved, svækket.

Glapp, *n. mala fortuna, Uheld.* Höppum og glöppum, *varia fortuna, it. perfas & nefas*, med afvekslende Lykke, *it. med Ret og Uret.*

Glappi, *m. fatus, jacturarius*, en Dumgiant, Prathals.

Glappa-skot, *n. jactus fatus*, dum Strøg. Allir eiga glappa-skot á æfi sinni, *semel insanivimus omnes*, alle begaa en Fejl engang i Livet.

Glappa-yrdi, *n. pl. precipitantia verborum*, Ord som tales ubetænkfom.

Glappaz (at glappaz), *imprudenter facere*, gjøre noget ubetænkfom, uoverlagt. Það glappadiz uppá, *inopinato accidis*, det paaetom uforvæntet.

Gláp-skulld, *f. debium casuale*, tilfældig Skyld.

Gláp-víg, *n. homicidium casuale*, uforfæltig Drab, Vaadedrab.

Glar-meistari, *m. vitriarius, Glarmester.* (M. O.)

Glas, *n. vitrum, Glas.* (M. O. bedre: gler).

Glasa-hrúnging, *f. corabus*, Klingen med Glasfene.

Gláseygdr, *cui humor vitreus in oculis prævalet*, glåøjet.

Glasfær, *n. pl. vasa vitrea, hyalina*, Glasfær.
 Glasfæra (at glasfæra), *incrustare, glassere*. (N. O.)
 Glasfæring, *f. encaustum*, Glasfæring.
 Glata (at glata), *perdere, øde, forspilde*. 2) *amittere, tabe*.

Glatadr, *amissus, tabt*.

Glatan, *f. dispendium, jactura*, Fortabelse, is.
 Glade, *fortis*. 2) *incuria*, Forsømmelse.

Glataz (at glataz), *perire, fortabes*.

Glatáng, *m. suarum rerum negligens*, forsømmelig, som ikke passer sine Sager.

Glatánglegr, *idem*.

Glatánglegr, *negligenter, forsømmelig, floddesløst*.

Glat, *n. vid. Glatan*. Bradr á Möðruvöllum eydda klaustura fé með glatri og heimsku, *fratres Möðruvallis dilapidarunt bona monasterii incuria et imprudentia*, Brødrene paa Möðruvælle forødede Klosteret Guds med floddesløs Uforsigtighed.

Glaum-mikill, *clamosus, larmende, støende*.

Glaumr, *m. resonantia, solutio laxior*, overgiven Glødestab. 2) *strepitus, Larm, Støi*.

Gled (at gledia), *gaudio afficere, glæde, fornøje*. 2) *polire, glatte*. Nú gledr guðinn, *jam tenio savire permittitur*, nu begynder Vinden at blæse stærkere. Hann hafði ný-glatt sverðið, *gladium nuper polierat*, han havde nylig pudset Sværdet.

Gledi, *f. laxior, Glæde*.

Gledibragd, *n. frons serena, mildt Ansigt, fornøjet Udseende*. 2) *jocus, Spøg*.

Gledilegr, *latus, hilaris, glædelig, frydefuld, glødelig*.

Gledilega, *hilariter, glødeligen*.

Gledilæti, *n. pl. gestus lætantium, is. jubulum*, Glødestrig, Glødestringer.

Gledimadr, *homo facer, en munter Mand*.

Gledra, *f. milvus, en Glænte*. 2) *procax ancilla, en ublu Tøs*.

Gledskapr, *m. vid. gledi*.

Gledst (at glediaz), *gaudere, lætari, glæde sig, glødes*.

Gleidgengr, *varicus, Hæveden, Kravende*.

Gleidi (at gleida), *distendere, Kræve, udspile*.

Gleidr, *varus, Hæveden*.

Gleidna (at gleidna), *vid. glidna*.

Gleipi (at gleipa), *devorare, glutire, sluges i sig*.

Gleipa hveliur, *auram forbilem haurire, snappe efter Været*.

Gleipilegr, *avidus, vorax, graadig, slugende*.

Gleipilega, *avide, med Begjerlighed, graadigen*.

Gleipu-bein, *n. vid. smiðurva-legi*.

Gleipnir, *m. vinculum superinductum, us saccus*, Navnet paa det Baand hvormed Fenrisulven blev bunden.

Glenni (at glenna), *distendere, pandere, udstrække, udspænde*.

Glenníng, *f. distensio, Udstrækning*.

Glens, *n. jocus salax, letfærdig Skjæmt*.

Glenfa (at glenfa), *jocari, Skjænte*.

Glenfska, *f. jocus mordax, bidende Spøg*.

Glenfæti, *n. pl. procacitas, Overgivenhed*.

Glens-mikill, *procax, overgiven*.

Glens-yrdi, *n. pl. vid. glens.*

Glep (at glepia), *interpellare*, hindre, forstyrre.

2) *caliginem oculis offundere*, forblinde Dine-
ne. At glepia konu, *infatuare mulierem*,
forføre et Kvindfolk. Þad glepr fýn, *offu-
scas oculos*, det blænder.

Gleps, *n. casses, plage*, Jagetgarn. 2) *morfus*,
Bib, eg. et Forsøg til at bide, et Glæms med
Runden.

Gleþsa (at gleþsa), *dentibus arripere*, at glæmfe,
gribe eller græmfe med Runden efter noget.

Glepsyrdi, *n. pl. vid. Glens.*

Gler, *n. vitrum*, Glas.

Gler-augu, *n. pl. conspicilla, perspicilla*, Glæ-
sjne, Driller.

Gler-flaska, *f. ampulla vitrea*, Flaſke (af Glas).

Glergluggi, *m. specularium, fenestra vitrea*, et
Glasvindue.

Glerhallr, *m. quarzum*, Kvartt.

Glerlitr, *m. color hyalinus*, Glasfarve.

Gler-rúda, *f. specular*, Glætrude. (N. D.)

Gler-smidr, *m. vitriarius*, Glærmester.

Glett, *n. laceratio*, Optirelse, Drillen. Því
ríðr þú í glett vid oss, *cum equitando nos
laccis*, hvorfor rider du, saaledes for at
drille os?

Gletta, *f. idem*. Grágletta, *f. mordacitas*, Bidſte-
bed.

Glettilegr, *suspectus*, mistænkelig.

Glettilega, *suspecto*, mistænkeligen.

Glettingasamr, *pronus, ad irrisandum*, som
gjærne driller, optirrer andre.

Glettinn, *idem*.

Glettingar, *f. pl. fascinamenta*, Trykert, Gæ-
trøffelse. 2) *irrisatio*, Optirelse. Þorgils
var eingi glettinga-madr, *Þorgils sine peri-
culo irrisari non potuit*, Þorgils var ikke til
at spøge med. Þeir sóktu að glett, *oppug-
natio in irrisatione confutis*, deres Mægt
var lún for at drille Modstanderne.

Glettiz (at glettaz vid), *irrisare, lacerare*, drille,
optire, nævres med en.

Glettni, *f. irrisatio*, Optirelse, eg. Tilskjellighed
til at drille. 2) *lusus*, Spøg, Lyftighed.

Glettur, *f. pl. vid. Glettni*.

Gleymi (at gleyma), *oblivisci*, glemme.

Gleyminn, *obliviosus*, glemsom.

Gleymskr, *incuriosus*, uagtsom, ubekymret.

Gleymska, *f. incuria, oblivio*, Uagtsomhed, Glem-
somhed. á glaumr.

Gliá, *f. stratum, v. planities nitens, seu glacia
albicans inde uom. pr. resque, per eandem no-
tionem*, en Mark eller Plads, der ser hvid,
glindsende ud af Sne, deraf Navnet paa en
vis Hede. 2) *nitela, v. nitor*, Blænthed,
Glindsen. 3) *(ex effectu.)* á Gliá, *bifyll. hip-
pocudo oculorum*, Øjenfvæghed, rindende Øjne.
Gliár vid. Glær. 2) *color cyaneus*, Isblaa
Farve.

Gliáir (at gliá á), *resplendere*, glindse.

Glidna (at glidna), *fascicere, divaricari*, Rides
ad, sprække.

Glidia, *divaricatus*, som har spærret Benene
for langt fra hverandre.

Gliðrulegr, *frivolus*, lettsæðig. gledra.

Glikr, *familis*, lig. *vid.* likr.

Glingrari, v. Glingurkramari, *m. nugiventus*,
en som handler med allehaande ubetydelig
Smaaſtads, en Galanterihandler.

Glingra (at glingra), *nitore fucato lufitare*,
spille med en falſk, paafat Glands. 2) *cre-*
pere, ſtralde, knarke.

Glingr, *n. res specioſe, nullius pretii*, Glimmer.
2) *crepundia*, Rangleri.

Glis, *n. fucus, officina*, Sminkte, falſk Pryddelſe.
2) *ornatus muliebris*, Kvindespyddelſe.

Gliðleg, *phaleratus, fucatus*, ſminket, forfalſket.
2) *splendidus*, net, glimtende. Gliðleg ord,
verba phalerata, fucata, ſøde, favre Ord, Smig-

ren. Gliðmali, *idem*. Gliðfyrdi, *n. pl. idem*.

Gliðleg, *fucate, it. specioſe, falſk, it. net, smukt*
af Udſeende.
Glit, *n. certum acu pingendi genus, in lino, et*
Slags Brodering eller Udſyning paa Linned.
2) *nicor*, Glands, Blankhed.

Gliða (at gliða), *acu pingere formas in lino*, at
brodere eller udſy (Linnet). 2) *nisere, reni-*
tere, glindſe, ſkinne.

Gliðadr, *acu piccus*, broderet, udſpyet.

Gliðnir, *m. nixidus, splendidus*, blank, glindſen-
de, et inde. 2) *serpens nomen*, en Slanges
Naavn.

Glitra (at glitra), *resinere*, gve Øjenſkin.
Gullid glitradi á móti sólunni, *reflexio ra-*
diarum solis, in auro micuit, Guldet, ſom

O O

Solen Kinnede paa, Kastebe Elln fra ſig
tilbage.

Glitta, *f. nitela*, Glimt.

Glittir (at glitta), *vid.* glitra.

Gliðfr, *n. pl. loca prarupta*, ſteile Stæder af
to Bjerge, ſom vende mod hinanden, Kloſt.
2) *montium angustia*, en Snævring mellem
Bjerge.

Gliðfra-göng, *n. pl. incita, ubi omnia sunt, im-*
pervia & inaccessa, en Snævring imellem
Bjerge hvor man ingenſtæds kan komme frem.

Gliðpr, *bihulus*, ſom let trækker Vædſker til ſig.
2) *mollis*, blød. Vats-gliðpr, *facile aquam*
transmittens, ſom ſuger Vand i ſig. Gliðpr
pappir, *charta bibula*, Trækpappir. Gliðpr
madr, *cui increpationes aliorum facile cor*
tangunt, ut mollescat, blødhjærtet, bly Person.

Gliðpna (at gliðpna), *animum demittere*, lade
Modet falde. *alias* glápna.

Gliu-skin, *n. obscurus splendor solis*, ſvagt Sol-
ſkin.

Glód, *f. pruna*, Glød. *germ.* gluth.

Glóðar-auga, *hamalops, hyposphagma, et blaas*
Øje.

Glóðvolgr, *repens*, varm.

Glóðheitr, *ignisculus*, meget hed, gløbed.

Glóandi, *condens, ignis*, gløende.

Glóðiartr, *condens, splendor*, ſkinnende, hvid,
blank.

Glóðar-kér, *n. ignisabulum, it. arula*, Udpende,
Øyſpad.

Glo

axi, *m. equus juba albescens, discoloris*, en
hest der har en lys Manke.

sföxóttir hestir, *equus eodem colore*, hvidman-
let (Hest).

lófi, *m. chirotheca*, Håndske, Vante.
lófi (glófi, hest glóad; at glóa), *candescere*,
blive lys, blank. 2) *nitere, splendens, glindse*,
skinne.

Glop, *n. negligentia*, Uagtsomhed, Stjædesløs-
hed. *vid. glöp.*

Glopra (at glopra), *per negligentiam perdere*,
tabe noget ved Uagtsomhed. 2) *de animan-
tibus & herbis etiam decitur quando inempe-
stive farum, v. semen projiciunt, bruges ogsaa
om Dyr og Planter naar de komme for tid-
lig med deres Unger eller Frø.*

Glopalldi, *m. idem ac sequens.*

Glópr, *m. farus*, *vid. Gloppi*, en Nar, en frem-
fusende, uagtsom Person. glápi. 2) *eminus
videns quod appetit & spe frustratur*, en som
ser langt borte hvad han ønsker, men gaar
glip af det; *vide infra* strandaglópr. Til
þess er glópr at ginna, gældr hver heimsku
sinnar, *maner asinus, quemcumque asinum fors
aspera fecit*, en Daare narres let, sin Dum-
hed maa undgjalde.

Gloppa, *f. caminus, ubi ignis subterraneus zan-
dem erupuit, & defecit*, en Hule, hvor den
underjordiske Ild endelig er udbrændt.

Glor, *n. pallor famelici*, bleg, gulsten Farve (i
Hungersnød).

Glóra, *f. radius lucis, eminus intrans*, en lys
lys Stråle, som man ser langt fra.

Glóreygdr, *oculis micantibus*, som har tindrende
Øjne.

Glóri (at glóra), *micare, glimre, glimre*. Það
glórir, *micat, in tenebris luter*, det glimter,
glór. Glórir i kattar augun, *micans oculi
felini*, Kattens Øjne glo.

Glorfvágr, *same torpescens, v. pallens*, meget
forsulten (som viser sig ved en gulsten Ans-
igtsfarve).

Glósa *f. dicrio, Glose*. 2) *interpretatio*, Ud-
tydning. *gall. glose.*

Glósa (at glósa), *evulgare, utbrede, gjøre be-
kendt*. 2) *interpretari, forklare, udtøde*.
Glosi, *m. flamma, Ildslue*. 2) *candor, splen-
dor, Glæde, Skin.*

Glosan (at glosa), *florare, flammis emissis*
flaa Lue ud, bluffer, straalere. - Glosar
*scintillas, radiat, de glacie et ferro dicitur
frangitur, det gnister, siges om Is og Jern
som brækkes. cognata sunt, blys, bløsi, i
glosfi.*

Glott, *n. risus malignus, ac suppressus, su-
indignans*, ontstakelsfuld, men halvund-
tatter, den vrede, havngjerriges En

Glotti (at glotta), *indignanter subride*
smile som en der tænker paa Havn.
Glöggleggr, *considerans*, agtsom, efterta-
Glögglega, *perspicue*, klarlig, tydeli-
Glöggskygn, *acuri visus*, Karpseens
synet.

Glöggfær, *evidens*, øjensynlig, tydelig.

Glöggr, *acutus, perspectus*, aabenbar, tydelig, nøjagtig. 2) *sensibilis, it. consideratus*, fornemmelig, *it.* betænksom. 3) *parcus*, knap, fattig. Hanu var glöggr vid gæsti, *in hospites parcus erat*, han var fattig mod Gjæster, Fremmede.

Glöggþeckinn, *perspicax*, skarpsigtig, som tydelig skæder noget langt fra.

Glöggþeckni, *f. perspicacia*, Skarpsigtighed.

Glöþ, *n. pl. incuria, inconsiderantia*, Ubetænk-
samhed, Fejlagelse. Elliglöþ, *n. pl. deliria
senum*, gamle Folks Vardom.

Glugga (at glugga, at *v. i* þad), *aperire oculis
perquirere*, se nøje efter, stirre paa. 2) *per
transennam inspicere*, se igjennem Vinduet.

Glugga-fæll, *f. margo fenestralis*, Vinduebram-
me.

Glugga-grind, *f. transenna*, Træløvel.

Glugga-hlerar, *m. pl. valva*, Vindueflaader.

Glugga-kista, *f. jugamenta, subscudes*, sammen-
naglede Hjæle, som danne et Vindue.

Glugga-rámmur, *f. pl. clachri fenestrarum*, Træl-
værk.

Gluggi, *m. fenestra*, Vindue.

Gluggr, *m. idem*. 2) *foramen*, et Hul, en Glug.

Glumra, *f. zonitru*, Torden.

Glumra (at glumra), *vid. glamra*.

Glumra-gánger, *m. strepius continuus*, bestandig
Larm og Buldren.

Glámr, *m. usus*, en Djørn. 2) *nom. pr. viri*.

O o 2

Glámr, *m. strepius*, Bulder, Alarm.

Glundra (at glundra), *confundere, turbare*,
forvirre.

Glundr, *n. sorbillum renue*, en tynd Drif.

Glúpna (at glúpna), *existari*, bedrøvet. 2) *ani-
mum despondere*, tabe Modet. *vid. gliúpna*.

Glutrun, *f. vita dissoluta*, uordentlig, rygs-
løs Levemaade. 2) *prodigalitas*, Dødselighed.

Glutra (at glutra), *prodigere, dilapidare*, øde.

Glýa (at glýa einn til), *offuscare alicui oculos
blanditis*, faa En til noget ved Hylteri.

Glýari, *m. scurra*, en Spidsebube.

Glýa, *f. glaucoma, oculorum suffusiones, v. supra*,
Øjensvaghed, rindende Øjne. glia.

Glyggr, *m. vid. Gluggr*.

Glym (glumdi, at glymia), *strepere, resonare*,
larne, støje. glymr undir, reboar.

Glýma, *f. lucra*, Bryden, Ræmpen.

Glými (at glýma), *luctari*, kæmpe, brydes.

Glymiandi, *m. tuba, cornu*, Trompet, Basun.
2) *sonus*, Lyd.

Glýminn, *lucandi peritus*, erfaren i at brydes,
at staa sin Modstander til Jorden.

Glýmra, *v. Glýmara gánger, m. resonantia &
strepitu lucasorum*, Øjenlyd, der kommer af
de Brydendes Larm. *vid. glumragánger*.

Glýmu-brögd, *n. pl. techna palæstrica*, Snek
eller Kneb, i at brydes.

Glýmumadr, *m. luctator*, en Kæmper.

Glýmu-völlr, *m. palæstra arena*, Kæmpeplads.

Glymr, *m. resonantia*, Øjenlyd. *vid. glumr*.

Glymt, *n. insultatio*, Pullen, Trodsen. 2) *lascivia*, Raabhed.

Glymti (at glymta), *lucisari, is. insultare*, brydes idelig, *is.* beegner med Spot og Overmod. Hann glymtir nú ei lengr hér um hús, *domesticis nostris non diutius insultat*, nu fortrediger han ikke længer dem her i Huset. Qvigan glymtir um kálf, *virula lascivis, etiam si fara sit*, Kolen er springst endstjendt den er med Kalv.

Glypis, *f. romanzum rarus et rude*, stet, grov Uldentø.

Glypiulegr, *rarus & rudis*, grov, tynd, strid. *vid.* gliúpr.

Glyr v. Glyri, *m. cachinnus*, Skoggetatter.

Glyra-hlátr, *m. idem*.

Glyrna (at glyrna i), *oculis lucifugis speciare*, se i Mørke.

Glyrnur, *f. pl. oculi nocui videntes, v: felini, Dine*, som se i Mørke, *v: Rattenøse*. At setia i glyrnurnar, *insendere oculos*, se skarpt paa.

Glys, *n. vid. glis supra*.

Glylsir (at glylsa, i v. úr), *scintillare*, gnistre, funke.

Glytia, *f. vid. glýa*.

Glytar (at glyta), *obscure venisere*, give et mørkt, svagt Skín; *alias glytia*. Glytar vid skallinn á Goda ydrum, *calvisies vestri curionis resulget*, Ederes Gode (*v: Forstander*) er saa kaldet som en Sten.

Glytta, *f. micamen, micatio*, Glimte.

Glyttir (at glytta i), *micare*, glimte.

Glædi (at glæda), *succendere*, antænde, gløde.

Glæda elldi; *prunas succendere*, antænde Jld, gløde.

Glædur, *f. pl. pruna ignis*, Gløder. At kasta á glædur, *a) ignem nutrire*, kaste noget i Jlden. *b) primum impetum appetitus pacare*, dræbe, dæmpe sin Lyst, Begjerlighed i Fødselen.

Glædr, *coruscans*, tindrende, funklende. Glæde elldr, *ignis coruscans*, brændende Jld.

Glætör, *f. periculum, iter periculosum*, en Fare, farlig Rejse.

Glæfara-göng, *vid. Gliúfragöng*. 2) *iter marimum*, Rejse til Eet.

Glæfara-ferd, *f. iter periculosum*, en farlig Rejse.

Glæfra ferd, *f. idem*.

Glæfir, *m. casida, galea*, Hjælm.

Glægnapaz v. Glænapaz, *nudus circumflari aura frigida*, være tyndklædt ude i Kulde. á glær & napr.

Glæpaz (at glæpaz), *decipi*, bedrages. 2) *lascivire*, være kaab. Nú atlar gömlum at glæpaz, *jam etiam senes lascivunt, v. mens labuntur*, nu begynder ogsaa de gamle at være kaabe eller tage fest.

Glæpngr, *facinorosus*, udbadist, forbryder.

Glæpr, *m. facinus, scelus*, end Gjærning; Misdgjærning. 2) *error, precipitantia*, Fjøl, Overillelse. Glæpa madr, *facinorosus*, Misdæder.

Glær, *m. mare*, Egen. 2) *aer*, Luft, Vej. At kasta á glær, *in mare, v. in aera projicere*, kaste noget i Egen eller i Vinden.

Glær, *-illustris, clarus*, lyø, klar. 2) *relicinus*;

Årid, Årittende. Glær himin, ær *clarus*,
klar Luft.

Glæra, *f. facula*, et lille Blus. *vid. glóra*.

Glæring, *f. fulguratio*; *ignis proficiens farus*,
Ønstren.

Glæru-skin, *n. vid. glæra*.

Glæfi (at glæfa), *polire, mundare*, glatte; *polere*;

Glæfilegr, *splendidus*, smul, glimrende.

Glæfilega, *splendide*; *ornare*, sirligen, net, glim-
rende.

Glæh-mædr, *vir splendidus*, en stadselig Mand.

Glæfi, *n. splendor, albities*, Glæds, Sirlighed.

Glæfir, *m. idem*. 2) *res splendida*, en sirlig
Ting. 3) *arbor poetarum aurifera*, et gulds-
bærende Træ hos de gamle mytiske Digtere.

Glæfis-vellir, *m. pl. campi amani sive glaciales*,
en yndig Egn eller en Mark bedækket med
frusnen og tindrende Sne. 2) *nom. pr. di-*
tionis cujusdam Fozunheimorum, hodie Siberia,
Navnet paa et Landskab i Tjærenbeim (det
nuværende Finland eller svensk Nordland).

Glæfr, *splendidus, politus, poleret, Rinnende*.
2) *pruinam, v. nive albicans*, som tindrer af
frusnen Sne eller Rimefrost.

Glæta, *f. humor*, Bædse.

Gná, *f. nom. mulieris*. 2) *arboris genus*, et
Slægt Træ.

Gnædd, *n. vid. gnaud*.

Gnædda (at gnædda), *vid. at gnauda*.

Gnæg, *n. respo*, Gnæven, Nægen. *vid. nag*.

Gnæga (at gnæga), *rodere, gnave, nage. vid. naga*.

Gnæk, *n. stridor*, Støj, Knærken.

Gnæka (at gnæka), *stridere*, knærke, fuse, hvine.

Gnæp, *n. mare, æquor*, Æb, Hav. 2) *strides*,
brevia, et Rev i Havet.

Gnæpi, *m. aura aspera, gelida*, kold Blæst.

Gnæpandi, *m. idem*.

Gnæpi (at gnæpa), *incensus insueri*, se stvot,
opmærksomt paa noget. 2) *inhiare*, hige ef-
ter. 3) *calisaviria exponi*, udsættet for ondt
og godt Vejr.

Gnæta (at gnæta), *collidi*, støde sammen, paa
hinanden. Griótbiörg gnæta, *saxa collidu-*
sur, Klipper støde sammen.

Gnæuda (at gnæuda), *lamentari, misere queri*,
jamre sig, klønke.

Gnæud, *f. canum laceratus*, Hundegjæven. Hunda-
gnæud, *idem*. 2) *ejularus & querela misero-*
rum, Klage, Jamren. Leidiz mér at heyra
gnæud ydra, *tacet audire querelas vestras*,
jeg er bleven tød af at høre eders Klagen.

Gnæudr, *m. idem*.

Gnæip, *f. vid. Greip, v. neip*.

Gnæisti, *m. scintilla*, Gnæst. *vid. næisti*.

Gnæst (at gnæsta), *strepere, larme*. 2) *superbi-*
re, hovmode sig, stoltfare.

Gnæst, *n. stridor*, Hvinen, Knærken.

Gnæstran, *f. idem*.

Gnæstr, *n. idem*.

Gnæsti (at gnæsta), *stridere, crepere*, hvine, knæ-
te, larme. Gnæsta tönnum *frendere, stridere*
dentibus, Kjøre Tænder.

Gnu

vis *actuaria, galera, Jagstik,*
2) nom. pr. *liburna quondam.*

not. vid. nóg.
abunde, satis, not, overflødig.
abundans, tilstrækkelig eller overflødig.

alegr, idem.

v. Gnótt, f. *abundantia, Overflødig.*
gta madr, qui bonis abundat, en som har
flødig Rigdom.

er, abundans, overflødig.
ip, f. *prominensia, Udgang, Fremrag.*

öp, f. idem. 2) *nusus, Nase.* På hliöp i
gnöpinu á hönum, *tum exanduit*, da blev
han ved (qv. gal i Gnuden).

Gnöttra (at gnöttra), *dentes tremens, v. collidensur,*
urnar gnöttra, *dentes tremens, v. collidensur,*
Tanderne rykke, dans.

Gnudd, n. *murmur, Mumlén, Murren.* 2) ro-
gario, *Beden, Begjering.*

Gnudda (at gnudda), *murmurare, knurre, brum-*
me. 2) *rogationes frequentes facere, bede*
meget, idelig.

Gnúpleitr, *pronus, cernuus, prominensia fronte,*
som luder, bøjer Hovedet ned. 2) *corvus,*
vulsi minax, barst, af bløstet Nafsa. Hel
var gråleir og gnúpleit, *Morsa erat facie*
furva & vulsi minaci, Hel (Dødens Gude
inde) var mørk og barst.

Gnúpr, m. *promontorium, Fjorberg.* 2) *pro-*
montis, en Fjergtop, Pjnten af et

Gný (gnádi, v. gnuddi, *heli*
fricare, it. subigere, kiao, krabse, gnide,
arbejde, alte (kný). 2) *vi exponere, udsætte*
for Voldsomheder. Stormurinn gnýr á háf-
um, *domus tempestatibus exposta sunt, Sn-*
sene ere udsatte for stærke Storme. Mest
gnuddi á Sturlu, *Sturla infectionibus &*
injuriis maxime expostus erat, Sturla var
mest udsat, det gik mest ud over ham.

Gnydr, m. *aguarum strepitus, Vandets Susen.*
gnaud.
Gnyda (at gnyda), *subigere, arbejde igjennem,*
alte (Gv. knáda).

Gnýpa, f. *fastigium montis prominens, Pjnten*
af et Fjerg.
Gnýpr, *præruptus, steil, brat.*

Gnýr, m. *tumultus, strepitus, Gny, Lorr*
Vopna-gnýr, strepitus armorum, Vaabeng-
bulder.

Gnæ (at gnæ), vid. næ.
Gnædi (at gnæda), *perflare, it. stridere, i*
giennemblæse. Vindr gnædir á hásum,
verberat domus, Binden piffet, storm
Susene.

Gnædingr, m. *aura frigida jugis, kolt*
i Bejret, rage ud over.
Gnæfi (at gnæfa), *eminere exserere f*

Gnæfrar, m. pl. *ignorum procerum*
conignationem eminentia quæ e
Endes af Sommerstokkene i
alle Fjærner. vid. næfrar.

Gnæfr, *m. sapius in plurali* Gnæfrar, *correx*
liber, *Wart*, *Wirkbart*. *vid.* næfrar.

Gnæfr, *procerus, celsus*, høj, som ræffet op i
Veiret.

Gnægd, *f. abundantia*, Overflodighed.

God, *n. idolum*, en Gud, Afgud, Afguds-billede.

2) *pupa*, et lidet Pigebarn.

Goda-dryckr, *m. necrar*, Gudernes Drif.

Goda-hof, *n. delubrum, fanum*, Afgudstempel.

Goda-matr, *m. ambrosia*, Gudernes Epise.

Goda-prestr, *m. flamen*, Afguds-Præst.

Gódfengr, *miris, irascibilis*, lemsældig, sejellig,
godlidende.

Gódfægr, *virtutibus clarus*, bekendt fra en god
Eide.

Gódfús, *benignus*, godhsjættet, velvillig.

Gódfýsi, *f. benignitas*, Godhed, Velvillighed.

Gódgá, *f. irrisio deorum, blasphemia*, Gudernes
Bespottelse.

Gódgængr (hest, *equus*), *gradarius colutarius*
solutarius, asturco, som gaar jævnt og let (som
hæste).

Gódgærd, *gódgærd*, *f. beneficium*, Velgjerning.

Gódgædaskamr, *beneficus*, godgjærende.

Gódgjarn, *lenignus*, velvillig, guæd.

Gódgirni, *f. benignitas*, Guæd, Godhed.

Gódgripr, *m. res preziosa*, en kostbar Ting.
vid. dýrgripr.

Gódi, *m. bonus, probus*, Ærlighed, Oprig-
tighed. 2) *proventus, lucrum*, Waade, In-
vinst.

Godi, *m. curio, pontifex, prefectus sacerorum* &

judiciorum, Tempelforstander, Herredsförstans-
der.

Gódkunnr, *gódkunngr, boni nominis*, som er
bekjendt fra en god Eide, har et godt Rygte.

Gódlátr, *miris*, mild, lemsældig, godlidende.

Gódlátlegr, *facilis, comis*, venlig, artig.

Gódlýndr, *mansuetus*, fredsommelig, god at
komme til rette med.

Gódmenni, *vir probus, bonus*, en god, ærlig
Mand.

Gódmenska, *f. probitas*, Oprigtighed, Ærlighed.

Godord, *n. pontificatus*, Tempel og Herreds-
forstanderskab.

Godords-madr, *m. vid.* Godi.

Gódordr, *verbis lenignus*, venlig i Tale.

Gódqvendi, *n. bona mulier*, en god Kvinde.

Gódrædi, *n. pietas*, Fromhed, Retfærdighed.

2) *benevolentia*, Velvillighed.

Gódrádr, *pius consultor*, som giver gode Raad.

Gódsamr, *vid.* Gódgjarn.

Gódssemi, *f. vid.* Gódgirni.

Gódsverk, *n. pl. bona opera*, gode Gjærninger.

Gódvikni, *f. favor, studium*, Guæd, Velvillig-
hed.

Gódvikinn, *benignus*, guædlig, artig.

Gódvild, *f. vid.* Gódvikni.

Gódviljadr, *benignus*, velvillig.

Gódvillegga, *altera, sponte*, godvilligen.

Gódvilligr *vid.* Gódviljadr, godvillig.

Gódvilli, *m. vid.* Gódvikni, Velvillie.

Gódr *bonus*, god.

Góðla, *f. sapientum*, et Bidsel. *q. gómla* & *gómra*.

Gól

m. uncus ferreus piscatorum, en Særn,
som Fiskeerne bruge.

a (at gogga), unco artrahere, saa fat paa
Fisk med saadan Krog.

f. nom. pr. virginis. 2) nomen mensis,
vo sol peragrat signum piscium, hoc tempore
astuaria maxima sunt qua Gólgínur vocantur,

Enden af Februar og Begyndelsen af Marts,
Navnet paa den Maaned, da Solen gien-
nemvander Fiskenes Tegn. I den Tid fal-

der den største Havbrusen, som kaldes:
Gólgínur, f. pl. astuaria verna, v. marsia, For-
aar eller Marts Brænding.

Gólg-bitill, m. equisetum vernum, v. hyemale,
Poter-Padderok.

Gól, n. ululus, laceratus, Tuden, Hølen, Øjen.

Góla, f. aura frigida, kold Vind, en Kuling.

vid. gióla. Fiallagóla, aura montana, kold
Vind, der kommer fra Bjærgene, Landkuling.

Hafgóla, aura pelagica, Havguling.

Góla (at góla), ululare, (phocarum), tude, som
Sælhundene. Hann gólar á górn, inestina

illi lacrant, hans Mave knurter.

Gólar (at góla), flare, spirare, blæse. Ná gólar,
ventus jam spirat, nu blæser det.

Goldinn, solutus, betalt. Goldnar skuldir, no-
mina expedita, betalt Gjæld.

Gólegi, mollis, delicatus, kræsen. 2) magnificus,
stadselig, pragtig.

Gólf, n. pavimentum, Gulv. At leggja gólf,
pavimentare, lægge Gulv. 2) caupona,

carogem, God, Berelse. At fara i gól,
gólfin, resumere vires, saa Kræfter igjen.

Gólf-steinn, m. testera, Guldsten.

Gólgrænn, cymatilis, vandblaa.

Góllr, m. pericardium, arvina replectum, Hætte-
pungen eller Hinden om Hjertet i Gaar fuld
af Fedt.

Góllur-skin, n. pericardium, Hættepung.

Góllr, m. ovis venere furro, et Gaar som et
mørkt, sort under Bugen.

Góllótt, venere furro, som et mørkt, sort un-
der Bugen. vid. haufmögótt.

Góllor-kr, m. asellus pelagicus maximus et
cervinus, den store magre Havtorf.

Gómbein, n. pl. (i fingrum) metacarpali.
yderste Ben i Fingeren.

Gómbein, n. (i munni), os palari, Gane

Gómfilla, f. glandula salivales, Spytteli

Góm-spári, m. vid. gólla. spærri.

Gómr, m. palatum, Gane.

Gómr, m. digiti extremas, metacarpali.

yderste Led i Fingeren.

Gón, n. oculorum indulgentia, Øjet
did.

Góna, f. rostrum viruli marini, ei
snude.

Góni (at góna), intentus spectare,

Gopi, m. cavitas, capoda aperta,
ning; á gap. Hattu fyrri

stringe rostrum, ti stille. Pi

ma adstrictum, tilknappet, elle

Gor, n. fanum in primo ventri

animalium, ante chylicationem; vulgus excrementa intestinorum ita vocat, & inde illi est:
 gorgér, Føden i den første Mave paa drøvtyggende Dyr, men gemenlig bruges det om alt det, som er i Tarmene, i hvilken Betydning den danske Almue ogsaa siger: Gor.

Gorgér, *n. fermentatio fecum, Varme, Øring, metaph. fastus insolens & vanus, Hovmod, Stoltshed.*

Gorbor, *m. corvus, en Ravn.*

Gorblautr, *permadidus, gjennevaad.*

Gorhnikill, *m. (i sandarvömbum, af ullu) ægagropilus, et Slags sammenvoksen Kugle af Uld som undertiden findes inden i Haars Indvolde; vulgo Bezoar. 2) i hestamøgum af håri, hippolitus, en saadan af Haar i Hestemaver.*

Gorkála, *f. fungus fimeorum campanulatus, Paddehat.*

Gormánadr, *m. October, tempus macrationis, Slagtemaaned.*

Gormr, *m. terra lusoja, canum, ablutes, et dñno det Jordsmen. 2) intestina piscium ilia spec. lupi marini, Ristelndvolde, især af en Søulv.*

Gort, *n. gloriatio, Praleri.*

Gorta (at gorta), *gloriar, prale.*

Gortari, *m. jacrator, Praler.*

Gortsmr, *jactabundus, pralende.*

Gosar (at gosa), *spirare, blæse, puste. Her gosar um, hic ventus omnia perflat, her blæser Vinden om.*

P p

Gosi, *m. (i spilum) mastrucatus, Ruagt i Kort.*
 Goslúngr, *m. vestis ampla pellicea, mastruca, Stindpøls.*

Got, *n. fetura piscium, Fiskeæg, Fiskeæg.*

Gota, *f. idem. 2) ovarium piscium, Fiskeæg.*

Goti, *m. equus, Hest.*

Gotrauf, *f. os egestionis piscium.*

Gotnar, *m. pl. viri strenui, milites, raste Krigsfolk.*

Góts, *n. opes, gaze, Gods, Rigdom.*

Gotúngr, *m. pullus equinus, Hø. 2) asellus famina, post feturam, en Huntuorst efter at den har kastet Legen.*

Göfga (at göfga), *venerari, celebrare, tilbede, hædre, prise.*

Göfuglegr, *venerandus, ærverdlig.*

Göfuglega, *cum veneratione, ærverdigen, anseelig, ypperlig.*

Göfugleiki, *m. nobilitas, claritas, Adel, Fornemhed, Ypperlighed.*

Göfugr, *nobilis, clarus, anseelig, ypperlig, fornem.*

Göfuglyndi, *n. generositas, Edelmødighed.*

Gögn, *n. pl. emolumenta, Gavn, Nytte. 2) instrumenta, utensilia, Redskaber, Hødgeraad.*

Gögn (i máli), *probationes semiplene, Halvbevidt i en Sag.*

Göll, *f. desrimentum, damnum, Skade, Forlud.*
 Fiörgöll, *dispendium visa, Livets Forlud.*

Göltri (at göltra), *excubias pedes agere, frigori expositus, staa paa Bagt, gaa frem og tilbage paa sin Post i Kulde.*

Göltur, *n. sales excubia isansium*, en saadan
Post eller Vagt, hvor man gaar frem og
tilbage.

Göltr, *m. verres*, en Orne, Galt.

Göngull, *ambulatorius, isians*, som gjerne gaar,
løber omkring. Þér verdr göngult, *itisas*,
du har nok at løbe efter.

Göngu-ló, *f. vid. kóngul-ló*.

Göngumadr, *m. ambulator*, Vandringemand.

2) *mendicus*, Tigger.

Gönnur, *f. pl. cursus devius*, Løben fra den rette
Vej, Bissen.

Gönnu-hlaup, *n. idem*. At hlaupa í gönnur,
in devia prouere, løbe blinde frem, bisse.

Görð, *f. pactum*, Fordrag, Forening, Afford.

2) *sententia laudum, arbitrium*, Dom, Rætt-
dølse.

Görðar-madr, *arbiter*, Dommer, Voldgiftsmand.

Görðar-kjækr, *m. gesticulatio*, Gehardespil.

Görðar-lati, *n. pl. affectatio*, tvungne Gehærder.

Görðir, *f. pl. facta, acta, negotia*, Gjærninger.

Görðr, *factus*, gjort.

Görfi, *n. apparatus*, Tilbehør, Rustning, Ud-
rustning. *vid. gérfi*.

Görðibúr, *n. promtuarium*, Forraads-kammer.
vid. gérðibúr.

Görfuglegr, *virilis, quadratus*, mandig, dygtig
af U. seende.

Görfuglega, *viriliter*, mandigen, dygtigen.

Görfugleiki, *m. praestantia corporis*, Dygtighed,
Dræbelighed.

Göri (at göra), *facere*, gjøre. Göra af einum,

a) *laudare aliquem*, gjøre meget af En. b) *mal-*
ciare aliquem, mulktene En. Göra af landi,
relegare, forvise Landet. Göra á hluta mánnis,
injuriám viro facere, fornærme En. Göra

at fötum, *vestes interpolare*, istandsætte, gjøre
ved Klæder. Göra at einum, *aggredi, v. gla-*
dio ferire, angribe, hugge til En. Göra bæn,
precari, bede, gjøre sin Bøn. Göra eftir
einum, *adduci, v. offerri curare*, lade En
hente, sende Bud efter En. Hann gördi
eftir bændadætrum, *filias prædatorum rapuit*,
v. per vim adduci fecit, han lod Bøndernes

Døttre hente til sig. Göra fyrir, *cohibere*,
holde inde, tvinge, stille. - Göra fyrri mann,

a) *malis artibus impotentem reddere*, gjøre en
Mands person udygtig ved Trolldom. b) *diris*
devovere, v. fascinare, forbande, forhekse.

Göra fyrri vef, *zelam sectere, vove*. Gör

gott af sér, *bonum virum se prestare*, vi

sig som en god Mand. Göra grein,

greinarmun á, *distingvere*, gjøre Forskjel på

Göra einum til, *molestiam alicui creare*, so

nærme, fortreddige En. Göra frá sér, *ableg-*

re, sende bort. Göra hávada, *clamorem ex-*

ciare, gjøre Alarm, Spektakler. Göra heid

in honore habere, ære, have Respekt for En

Göra illt af sér, *malignitatem prodere*, vis

Ontskab. Göra lágt undir höfði, *consumm-*

exponere, vise Foragt for. Göra mikid

verkum, *multum efficere*, udvirke meget. Gör

med hiónum, *nuptias celebrare*, stifte et

Ægteskab. Göra nýmæli, *novellas ferre*, for

talle Myheder. Göra ord *q.* *evulgare*, ud-
 brede, gjøre bekendt. Göra ord, *nuncium*
mittere, sende Bud. Göra reikning, *ratio-*
nem reddere, gjøre Regning, Regnskab for.
 Göra ser upp lött, *morbum simulare*, forstille
 sig syg, gjøre sig syg. Göra skírslur, *a)* *in-*
quirere, undersøge, forhøre. *b)* *ordalio pro-*
bare, vise sin Ustyldighed med Jærnbord.
 Göra stätt og sködugt, *razum facere*, fast-
 sætte. Göra stund, *decimare*, give Tiende.
 Göra til fé, *laniare*, slagte Faar. Göra til
 eins, *aggredi aliquem*, angribe En. Göra
 vel til eins, *v.* *einum*, *gratificare alicui*, gjøre
 vel imod En, vise Tjeneste. Göra um málid
 einn, *unus solus arbiter esse*, være ene Dom-
 mer i Sagen. Göra viðnám, *obsistere*, gjøre
 Modstand. Göra upp miólkina, *v.* *skyrid*,
lac coagulare, lade Melken løbe sammen.
 Göra út af við einn, *perimere*, slaa En ihjel,
 gjøre det af med En. Göra út af við verkid
consummare, fuldbringe et Arbejde. Göra
 ser úthriót, *irritando pravenire*, forekomme
 noget ved at ophidsse En. Hann gördi vel
 til, *multa praestitit*, han gjorde meget. Þar
 gördiz so mikid at, *adeo invaluit*, der gik
 det saa vidt. Göri, *verbum auxiliare*, et
 Hjelpeord til at omskrive Datiden eller Im-
 perf. f. Eff. Hann gördi at líta, *vidit*, han
 saa (ligefrem: han gjorde se.) Göri, *verbum*
neutrum, et gjenstandsløst Gjærningsord: at
 blive, indtræffe. Þá gördi hallæri, *annonæ*

caritas incidit, da indfaldt en Hungerensnød
 (i denne Betydning bruges det ogsaa ofte i
 Lideformen ell. *passivum*).

Görla, *profusus, manifeste*, tydeligen, gjørligen,
 grandgiøveligen. *q.* *görlaga*, *görlaga*, *görla*.
 Görn, *f.* *in pl.* garnir, *intestina tenuia*, Tarme,
 Smaatarme.

Görningar, *m. pl.* *actus, facta*, Gjærninger.
 2) *artes magicae*, Hekseri.

Görningr, *m. contractus, transactio*, Fordrag,
 Forhandling. 2) *actus*, Gjærning, Handling.
 Görnings bréf, *n.* *instrumentum, tabula*, Testa-
 ment.

Görnings-menjar, *corpus delicti*, Levninger af
 et Verf.

Görnýtinn, *minutias bene curans*, som nytter
 alle Slags Smaating, benyttelig.

Görr, *plenius*, tydeligen. Görr, *göraft*, *plenis-*
sime, optime, bedst, tydeligst.

Görr, *factus*, *vid.* gördr. Görr úr landi,
proscriptus, dømt til Landsflygtighed.

Görsamlega, *vid.* Görla.

Görvallr, *omnino omnis*, hele.

Görvur, *vid.* görr, *v.* gördr. Hann leggur alle
 á görva hönd, *manibus poliet & ad omnia*
feliciter eas applicat, han arbejder alt hvad
 han foretager sig mesterligen.

Götrótt, *foraminatus*, fuld af Huller, huller.

Götva (at götva upp), *pervestigare, oppetere*,
 udforfæ, opdage. *vid.* gata.

Götvaðr, *pervestigatus*, udforfæet.

Grábakr, *m. serpens*, Slange.

Gráblár, *glauca*, graabla.

Gráblinda, *f. glaucoma*, en graa Plet i Øiet.

Grád, *n. gula, aviditas*, Slugvorenhed, Graas
dtghed. 2) *fluctuatio maris*, smaa Søbølger.

Gráda, *f. gradus*, Grad. (M. O.)

Graddi, *m. taurus*, Eyr. 2) *perulcus*, en som
løber paa og støder.

Gradfé, *n. pecus masculum*, Kvæg af Hantjøn-
net.

Grádi, *m. fermentum butyri*, Eyrlichkeit i Smør.

Grádugr, *vorax, gulosus*, graadtig. 2) *insem-
pestus*, meget beftig.

Gráduglega, *guloſe*, graadigen. 2) *inquieta*,
uroiligen.

Grádúngr, *m. taurus*, Eyr.

Gradr, *admissarius, non castratus*, ugildet.

Grádýr, *n. lupus*, Ulv.

Grádýri, *n. idem*.

Grafall, *m. calum, cales*, Gravstikke, Mejsel.

Grafari, *m. fossor, fossarius*, Graver.

Graf-götur, *f. pl. cuniculi five via pedibus ani-
mansium eruta*, Godsti, som er traadt dybt
ned i Jorden. At fara i graf-götur, *ſollicitare
explorare*, efterforſte nøje.

Graf-kyrr, *immotus, quasi humatum corpus*, ube-
væget, ſaa ſtille ſom en Muſ.

Grafníngr, *m. fossio*, Gravning.

Grafnár, *m. homo vivus, terra datus*, en der
levende er begravet.

Graf-ſilfr, *n. argensum fossile*, Sølv ſom opge-
ves af Jorden.

Graffkrift, *f. epigraphum*, Gravſtife.

Graf-ſleinn, *m. cippus*, Gravſten.

Gráfölr, *cineraceus, aspergrea*.

Graftól, *n. pl. instrumenta fossorum five ſepul-
cralia*, Graveredſkaber.

Graftar-kaun, *n. apostema, abſceſſus*, en Edder-
bld.

Gráfygla, *f. vid. Gragás*.

Gráfygli, *n. vid. Grágíæz*.

Grágás, *f. vid. Grágíæz*.

Grágás, *f. codex legum reip. noſtræ olim, im-
pacus pelle anſeris*, Graagaab, den gamle is-
landske Riſtats Lovbog (ſomodenſtlig ſordi-
den var indbunden i Graaſkind).

Grágíæz, *f. aufer gríſeus, ferus*, Graagaab.

Gráhærdr, *canus*, graahærdet.

Grájur, *f. gnaphalium montanum*, Bjerg-Evige-
heds-blomſt.

Grákæmdr, *mixtus ex albo & nigro colore, peccri-
us ex uerius coloris lana*, ſammenkædet af
hvid og ſort Uld, ſpættet, blandet.

Grá-klæddr, *leucophæatus*, graaklædt.

Gráleikinn, *ſævus, malignus in ludo*, ſlem at
lege med.

Grallari, *m. graduale*, Salmebog.

Grályndr, *errulens, malignus*, lumſt, af onde
Eindelar.

Grámáfr, *m. larus hornosinus vulgiris*, Graa-
maage.

Grámönótt, *juba gríſæð*, graamanket.

Gramr, *m. poer. Rex, ſc. ſcleraxis iratus*, en
Ronge.

Gramr, *iratus, insensus*, vred, forstønet, gram.

Gramr, *m. cerberus, per metamorphin pro Garmr.*

Hafi hann allir gramir, *furis liator*, gid
han var Janden i Vold.

Grámúkr, *m. frater ordinis franciscani*, en
Fransiskaner Munk, Graabroðrent.

Gran, *n. granum* $\frac{1}{24}$ scrupuli, et Gran. Ecki
gran, *ne quidem*, iffe det allermindste. gry.

Grána (at grána), *canescere*, blive graa. Gránar
gamanid, *jocus pejoratur, in scommata, v. in.*
jurias definit, nu bliver det til Alver.

Grand, *n. noxa, Stæde*. 2) *granum*, Grand.

Granda (at granda), *nocere*, stæde, gjøre Ondt.

Grandi, *n. colliculus*, en liden Høj, Bakke.

Grandlaus, *imager, candidus, rettsøffen, uskyldig*.
2) *sine noxa*, som gjør intet Ondt.

Grandleysi, *n. probitas, sinceritas*, Uskyldighed,
Fromhed.

Grandvar, *prebus, innocens*, from, uskyldig.

Grandvarlega, *exquisite*, med stor Glid.

Grangiaxilegr, *exquisitus*, udsøgt, nøjagtig.

Grangiaxilega, *sollicita*, med Glid, nøje, gran-
givelig.

Granni, *m. vicinus*, Nabo, Grande.

Grenn-kona, *f. vicina*, M. boerke, Nabokone.

Granna-stefna, *f. conventus vicinorum, de neces-*
sitatibus oeconomicis, Naboers Sammenkomst
(Bognekavne).

Grannleitr, *facie macilens*, som har maverag-
tig Ansigt.

Grannlegr, *gracilis*, spæd, tynd.

Gransprettingr, *m. vesiceps*, mandvoksen, som
har Stjag.

Grannr, *tennis, gracilis*, smækker, tynd af Vist.

2) *exquisitus*, nøjagtig. Það lá hann grant,
perspicue vidit, det indsaar han nøje. Þeir
leitadu grant, *exquisite, etiam minima rimari*
sunt, de ledte nøje, gennemsøgte alt smaa-
ligen.

Grannvaxinn, *gracilis*, tynd, smækker.

Grannvitr, *forus, insipiens*, utfog, vanvittig.

Grápappir, *m. charta bibula, v. emporica*,
groat Papir, Træpapir.

Grár, *griseus, glaucus, cinereus, graa*. 2) *ma-*
lignus, ondskabssuld. grár i gædi, *v. grá-*
lyndr. Grátt silfr, *argentum evasum, pro-*
mercale, urent og uægte Sølv. Þeir elldu
lengi grátt sylfr, *muris injuriis diu cerva-*
bant, quasi dicas: eorum argentum diu in igne
fuit, at nunquam purum evasit, de fornæmme-
de hinanden i lang Tid.

Gras, *n. gramen (spicatum)*, Græs, en Urt.

Grasla-siall, *n. mons lichenifer*, et Bjeld, hvorpaa
der groer islandske Mos.

Grasla-leit, *f. lichenum collectio*, Indsamlingen
af islandske Mos.

Grasla-grautr, *m. puls e lichenibus*, Grød af is-
landske Mos.

Grásalt, *n. sal fossile, impurum*, Stensalt.

Gras-bruni, *m. uredo, urica*, Rødnbrænde, Brand
i Røen eller andre Urt.

Grasgarðr, *m. horrus, v. viridarium*, Have,
Urtchave.

Grasgæfnn, *graminosus*, fuld af Græs, græbrig.

Grasgæfnn Engi, *n. prata herbosa*, græstige Enge.

Gras-gæiri, *m. area oblonga, gramine obsita*, en græsbevoksen aflang Jordplet helst i Bjærgs-
lier.

Gras-grænn, *viridis*, grøn, grægrøn.

Gras-hagi, *m. pascua*, Græsmark.

Gras-hoppa, *f. cicada*, Græshoppe. (N. D.)

Gras-sida, *f. ingens massa, v. cumulus subacti & compacti burvi*, et stort Hørraad sammen-
preffet Smør.

Gras-skarpr, *m. carbo aquaticus albicans*, graa
Xulle.

Gras-skin, *n. pellis grisea spec. mustelina, v. sciuri grisei*, graat Stind, Graavær.

Gras-leggr, *m. culmus*, Stilk, Straa.

Gras-lidr, *m. geniculum*, et Led eller Kna paa
Straa eller Stilke.

Gras-sleppa, *f. cyclopterus fæmina, ostracion*, Huns-
Stensbider (en Gift). *alias* gråslamba.

Gras-mædkr, *m. eruca*, en Raalorm.

Grasfæra (at grasfæra), *grassari*, græssere.

Gråsvartr, *murinus color*, musegraa, graabrun.

Gras-svürdr, *m. caspes viridis*, Grønsvær.

Gras-tó, *f. idem, v. caspes vivus*, friskt Grønsvær.

Gras-vidir, *m. sax herbacea*, Dvergpil, Hæld-
mor.

Gras-vidri, *n. aer humidus & sepidus, v. apposi-
tissimus gramini proferendo*, varmt og fugtig
Veje (som er det bedste for Græsveksten).

Grátandi, *flens, lugens*, grædende.

Grátæni (at grátæna), *cum fletu efflagizare*,
bede med grædende Taarer, bønfalde.

Grátæginn, *præ laticia lacrymans*, som græder
af Glæde.

Grátgiarn, *plorabundus*, som let bevæges ell
Graad, grædemild.

Gráthliód, *n. vox flebilis*, grædende Stemme.

Grátinn, *lacrymans*, grædende.

Grátitlingr, *m. alauda minor, campestris*, Spurv,
en Graaspurv.

Grátkiðkrandi, *qui voce flebili & tremula vix
audiri potest, ob fauces ploratu fere interceptas*,
som neppe kan tale for Graad, hullende. *vid.*
kiðkra.

Grátleggr, *flebilis*, begrædelig.

Grátlega, *misere, flebiliter*, begrædeligen.

Grátr, *m. fletus, ploratus*, Graad, Græden,
Hylen.

Grátr í qverkum, *ploratus suppressus*, under-
trykt Graad.

Grávara, *f. vid.* gráskinn.

Grávidir, *m. salix repens, nana*, krybende P.

Grautr, *m. pulis, pulmensum*, Grød.

Gref (gróf, hefi grafid, at grafa), *fodere*, ga-
ve. 2) *inmulare, sepelire*, begrave, jor-
3) *sculpere, calare*, udgrave, drive. Gr-
heilann, *mente agitare, meditari*, overv-
pølse paa. Grafa út myndir, *imagines* f-
pere, udgrave, udstikke Billeder.

Grefr (at grafa), *jus facere*, bulne. K-
grefr, *ulcus fistular*, Dylden sætter Mæ-
Grefill, *m. vid.* Grafall.

Grefill, *m. malus demon*, en ond Ånd, Dævel.
à germ. greuel, monstrum, abominamentum.

Grefleytingi, *m. libertus*, à ligone liber, 2: à
fossorio sive servitute manumissus, frigiven.

Grefli, *m. fossorium*, pala, rutaber, Grauspade,
Hakke.

Greftra (at greftra), *sepelire*, begrave.

Greftradr, *sepultus*, begravet.

Greftran, *f. sepultura*, Begravelse, Ligbegjængelse.

Greftrar-kostnadr, *m. funeraticium*, eucrovamen-
tum fuchre, Begravelses Bekostning.

Gregar, *f. apparatus equi*, v. curri, norvegis,
Hestetøj, en Vogns Tilbehør.

Greidi, *m. officiosus, hospitalis*, Tjenstfærdig-
hed, Hjælpsomhed, Gjæstmildhed. 2) *auxilium*,
adjumentum, Hjælp, Bistand. Eingvann göri
ég greida á því, in ea re nunquam facilis
ero, det osslaar jeg gandske.

Greidi (at greida), *explicare, enodare*, rede, uds-
rede. 2) *facilitare*, lede. 3) *solvere*, betale.

Greida fyrir, *adjuvare*, vaxe behjælpetts, un-
derrette. Greida ull, *lanam cårpère*, pille
Uld. Greida net, *resin explicare*, at redet et
Net ud. Greida úr málum, *causas explicare*,
afgjøre Sager. Greida skulldir, *nomina*
expedire, betale Gjæld.

Greidsar (vegr), *via facilis*, god Vej.

Greidsenginn, *acquisitu facilis*, let at bekomme.

Greiddlyptr, *emtu facilis*, let at kjøbe.

Greidlegr, *expeditu facilis*, rede, paa rede-Haand.

Greidlega, *facile*, letteltigen, uden Hindet.

Greidsla, *f. solutio*, Betaling. 2) *ponderatio*,
Åvejelse.

Greidugr, *officiosus*, tjenstvillig, hjælpsom.

Greidalsámr, *idem*.

Greidalemi, *f. officiosus*, Tjenstvillighed, Hjælpsomhed.

Greidvikni, *f. idem*.

Greidvikinn, *officiosus*, tjenstfærdig, velvillig.

Greidr, *expeditus*, rede. 2) *facilis*, ikke besværlig, let, red. Greidr vegr, *via expedita*, en
god, red Vej, let at finde. Greidr hestr,
equus currax, en Hest, der løber temmelig
gesvindel. Greidt hár, *crines pexi*, tjammet,
redt Haar.

Greifa-dæmi, *n. comitatus*, Grevskab.

Greifi, *m. comes*, Greve.

Greifingi, *m. miles, miles*, en Grævling.

Greini (at greina), *exponere*, bestande, fremsætte, detalilere. 2) *distingvere, discernere*,
skjelne, adskille. Greina frá, *enarrare*, for-
tælle. Þá greinir á, *disconvenit inser eos*,
de ere uentge.

Grein, *f. sectio, membrum, paragraphus*, Afstik,
Stykke, Paragraf.

Grein, *f. sententia, ratio, v. divisio*, Mening,
Hensigt, is. Forskiel. Hann gördi grein á
því *rationem dedit*, han gjorde Rænskab for
det. Hann gördi það i þeirri grein, *eo*
sensu, ea ratione fecit, det gjorde han i den
Hensigt.

Greina-mikill, *ramosus*, grenet. Greinamikid tré,
arbor ramosa, et Træ som har mange Grene.

Grein, *f. ramus arboris*, Gren.
 Grein, *f. dissidium*, Uentyhed. Heim kom
 margt til greina, *in multis dissidebant*, de
 vare uenige i mange Ting.
 Greinagódr, *solers, sapiens*, klog, vittig.
 Greinalaust, *sine exceptione*, uden Uudtagelse.
 Greinarmunr, *m. differentia*, Forskjel.
 Greind, *f. intellectus, solertia*, Klogskab, For-
 stand.
 Greindarlaus, *stolidus*, uforstandig, taabelig.
 2) *triparcus*, en Ginter.
 Greindarlitill, *imprudens, infrunus*, uforstan-
 dig, toffet.
 Greindarleg, *circumspectus, prudens*, betæn-
 som, forsigtig.
 Greindarlega, *prudens*, forsigtigen, klogelig.
 Greindr, *cordatus, i. difusus*, vittig, forstaalig,
 veltalende.
 Greinilegr, *enodatus*, tydelig, klar.
 Greinilega, *distincte*, tydeligen.
 Greinilemi, *f. prudentia, habilis*, Forstand.
 Greip, *f. sinus digitorum, interstitium inter*
digitos, Mellemrummet imellem Fingrene.
 2) *curva, v. incurva manus*, en krum Haand.
 At spenna greipar, *digitos pectinatum jungere*,
 lægge Hænderne sammen. Låta greipar sópa,
rapaci manu omnia auferre, borttage alt mæ-
 ligt. Gánga i greipar einum, *nimis confide-*
re, facultatem sui opprimendi alicui dare, gaa
 En lige i Hænderne, Riserne. gríp.
 Greipar-vöndull, *m. manipulus*, Haandfuld.
 Greip, *f. ansa*, Hante, Dre, Haandfang.

Greiparhelld, *n. idem*.
 Greipar, *f. pl. fauces montium*, Bjergkloft.
 Greipar, *m. pl. chirotheca*, Handsker.
 Greipa (at greipa), (um), *manu complexi*, tage
 fat paa.
 Greipi (at greipa), *alveum in lignis excavare*,
quo tabulæ consineantur, gjøre Hulling, Hæls-
 ning i en Skæl, falske sammen, panele.
 Greipilega, *sensibiliter*, haandgribeligen.
 Greipilegr, *sensibilis, apprehensibilis*, haandgri-
 belig.
 Greipr, *curvus, cernuus*, ludende, nedbøjet.
 Greipr, *apprehensu foris*, sem tager fast om.
 Greiping, *f. alveus in ligno*, Spor, Hæls, Hu-
 lingen i Kanten af en Skæl.
 Greiptr, *per alveos signorum confusus*, falsket,
 panelet.
 Grela, *f. cultellus obtusus*, en lille flad Kniv.
 Grellsköp, *n. pl. ira furor*, Raseri, rasende
 Brede. I' grellsköpum, *juvense ira*, i Rase-
 ri. germ. groll, odium.
 Grem (at gremia, *offendere*, fortørne.
 Gremst (at gremiaz), *agre ferre*, fortørde, vare
 fortørdelig over. Hönum gramdiz þad, *id*
agre tulit, det var han fortørdelig over.
 Gremia, *f. ira, indignatio*, Fortørrelse.
 Gren, *n. latibulum vulpecularum*, *ubi canes*
educant, plerumque saxum concavum, Rø-
 vehuler.
 Grend, *f. vicinitas, vicinia*, Nabolag.
 Greni, *n. abies, Granitæ*. Greni-tré, *n. idem*.

Grenja (at grenia), *gannire*, g's, tube. 2) *lastra querere*, søge, oplete sig Huler. Refarnir grenia sig á vorin, *adulta hyeme vulpes latitula sibi parans*, imod Foræret opsoge Røvene sig Huler.

Grenj, v. Grenji, n. *gannus vulpium*, cum *resonantia faxei*, Hjeffen, Hjen, Tuden.

Grenjadr, m. *sonus cataractæ fluminis*, Larmen af en Fod.

Grenjandi, m. *idem*.

Grenlægia, f. *vulpecula in latibulo*, en Ræv, som har Unger.

Grenni, n. *propinquitas, vicinia*, Nabostab. vid. grennr.

Grenni (at grenna), *assenuare, exenuare*, forsmindste, gjøre smal, tynd.

Grenniz (at grennaz), *senescere*, blive spæd, tynd.

Grenslaz (at grenslaz), *exquisite inquirere*, undersøge, randsøge med Fod.

Greppr, m. *vir forsis & scrofus*, en stærk Mand. 2) *poeta*, Digter.

Greppr, m. *ovarium piscium*, *post enixa ova*, Ægghuset, eller den i Fiske tilbageblivende Rogn.

Gier, m. *grandis bellator*, en stor Helt.

Greslegr, v. gresilegr, *immanis, grasselig*. (M.O.)

Gresla (at gresla), *pabulari*, grasse. Par var um audugann gard at gresla, *omnium rerum abundantia ibi erat*, der var Overflodighed af alle Slægt.

Gresfjárn, n. *filum ferreum, v. ferrum productum stramineum*, Jærntraad, Staaltraad.

Gretti, n. *ruga*, Rynke.

Gretti (at gretta sig), *caperare frontem*, rynke Panden.

Grettilegr, *torvus, v. rugosus*, rynket, barß.

Grettinn, *idem*.

Grettir, m. *nom. pr. viri, pr. rugosus*.

Grettir, m. *serpens rugosus*, rynket Slange.

Grettis-haf, n. *saxum poet. 3: mare serpentum, qui per saxa qs. nare, v. fluctuari videntur*, en Klippe hos Digtere. *metaph. aurum Guld*.

Grettr, *torvus, ir. rugosus*, surseende, barß, rynket i Panden.

Grey, n. *canicula*, en Tave.

Greyhundr, *idem*.

Greyskapr, m. *indoles prava*, Nederdragtigbed.

Greytiz (at greytaz), *conglutinari, pulviscum esse*, løbe sammen, blive til Grød. *Petta mel greytiz ecki, hæc farina non conglutinat, in pulcem non concrevit*, dette Mel lader sig ikke røre ud, jævne.

Grid, n. *pl. pax, securitas*, Fred, Sikkerhed.

2) *inducta*, Waabenstilstand. 3) *domus*, Hus, Husly. Sigmundr heiddi grida um qvöldid, *Sigmundus vesperi domus securitatem quæsit*, Sigmund udbad sig at blive der den Aften.

Gridastadr, m. *asium, locus sacer, inviolabilis*, et Fristad, Tilflugtsstad for Forbrydere.

Grida timi, m. *tempus inviolabile, sacrum, spec.*

- septimana fauce*, heilig Tid, da alle have Sikkerhed. At gæfa grid, *visa donare*, Menke En Livet. Ganga á gridin, *pacia, v. pacem violare*, bryde Fred, Løbe, Ord.
- Gridbitr, *m. violator pacis, fædisfragus*, en som bryder Forbund, Fred.
- Gridkona, *f. mulier domestica*, Tjenestepige.
- Gridka, *f. contraxit, idem*.
- Gridland, *n. terra amica, non hostilis*, Freds land, Frihed.
- Gridmadr, *m. domesticus sui juris, qui parvifamilias debet cetera opera & ceteris temporibus*, en Karl, der blot paa visse Tider og med visse Arbejder skal tjene sin Husbond. *vid. grágás*.
- Gridmenn, *m. pl. homines pacifici*, fredsfædende Mænd.
- Gridnidíngur, *m. fædisfragus*, en, som bryder Forbund, Fred, Tro og Love.
- Grid, *f. frequens, continuus & vehemens cupiditas, v. astus animi*, Hæstighed, Lidenskabslighed.
- Griddi, *m. saurus*, Tyr.
- Grídarlega, *vehementer*, hæstigen.
- Gridúngur, *m. vid. Griddi*.
- Grídur, *f. gigas famia*, Jættetvinde.
- Griffon, *m. gryps*, Grip.
- Grífa, *f. fovea, cava*, Hule, Grube.
- Griekir, *m. Graci, Græci*. Griekir, *idem*, de græke.
- Grickland, *n. Gracia*, Grækenland.
- Grickr, *m. græculum negotium, græca fides, et Puds*.
- Gríla, *f. larva, mormon, et Spøgelse*, Hjemfærd. 2) *serricamentum*, Skraftebillede. Þeir gördur hönum gríla, *terrorem incutiebant*, de gjorde ham forskrækket.
- Grílulegr, *sester, sorvus*, søg, forskrækkelig.
- Grilli (at grilla), *egre videre & obscure*, se i Taage, se utydelig. E'g grilli nú hiallid, *jam egre monsem video*, jeg ser Bjergene utydelig. Nú grillir i hiallid, *mons jam egre cernitur*, man kan neppe se Bjergene.
- Grilling, *f. obscura visio*, dunkelt Syn.
- Grillur, *f. pl. phantasia, phantasma*, Griiser, Fantasi.
- Gríma, *f. contricinium, quando omnia quasi obvelata caligine videntur*, Nat, eller den første Tid af Matten, da alle Ting ere ligesom skjulte i Taage.
- Gríma, *f. persona, larva*, Maske. 2) *galea*, Hælm. Þá runnu á hann tvær grímar, *personam fere mutavit*, d: vix se continuit, han blev tvølvsem.
- Grímd, *f. savitia, immanitas*, Grusomhed.
- Grimmleiki, *m. idem*.
- Grimmlegr, *trux aspectu*, af bløkket Ansyn.
- Grimmlega, *crudeliter, acerbe, grusom, tyrannice*.
- Grimmúdur, *crudelis, saevus, grusom, tyrannice*.
- Grimmr, *idem*.
- Grimnir, *m. aper*, en Vildbasse, Vildsvin.
- Grímu-madr, *vir larvatus, v. galeatus*, en som har Maske eller Hælm paa.
- Grímr, *m. idem*. 2) *agnomen Odini*, Oddinn.

Tilnavn. 3) *nom. pr. virorum*. 4) *capere*,
Ujebesuf.

Grind, *f. clachra, cancelli*, Sprinkelværk, Træl-
værk. Grindar-girding, *f. septum clachrasum*,
en med Trælværk indhegnet Plads. Grindar-
hurd, *f. janua clachrata*, en Dør af Sprin-
kelværk. Grindar-gluggar, *fenestra cancella-
ta*, Vinduer med Sprinkler for. Hvalir i
grindum, *balana salientes*, Hvalfiske, der blane
de sig med hinanden. *ita dicuntur a modo
coendi, ubi mas sapius, erecto pene, feminam
sorsum admisit; ut piscatores, visu edocsi, re-
ferunt.*

Grind-verk, *n. clachra*, Trælværk. Grindverk
um óða menn, *gyrgium*, Sprinkelværk, som
rafende Mennesker indluffes i, Daarellste.

Grini (at grána), *cernuus, insensis oculis insur-
ri*, stirre paa noget med opmærksomme Øine.
alias grýni.

Gríón, *n. pl. prifana, halica, zea*, Gryn.

Gríón-grautr, *m. prifanarium*, Grød af Gryn.

Gríót, *n. saxa, lapides*, Stene.

Gríótgardr, *m. maceriet, agger lapidens*, Stens-
gårde.

Gríóthrid, *f. lapidario, jacus lapidum*, Stens-
kast.

Gríóthrága, *f. rudus, ruina*, Stendynge.

Gríótpáll, *m. latorum*, et Redskab til at spalte
Stene med. 2) *executor graviorum negotio-
rum*, En som udfører vanskelige Ting. Þeir
brædur voru Gríótpálar fyrir báir Ósvifurs,

Q q 2

*illi fratres, molestissimi cujusque negotii exe-
cutores erant, in rusticana Ósvifuris, de Þes-
dre havde at udrette alt det besværligste i
Ósviferð Husholdning. Halli var Gríótpáll
fyrir málum Gudmundar ríka, Hallius actor
eror omnium causarum, quas persequi placuit
Gudmundo posens, Halle var Sagsfører i alle
Professer for Gudmund den ríge.*

Gríófstólpi, *m. (i vatni), fulere, pila*, en Stens-
pille (i Vand.)

Gríótvarp, *n. tid. Gríóthrid*.

Gríótteggr, *m. murus, agger lapidens*, Stenvæg.

Grip, *n. raptus, Ran. 2) captura, v. appre-
hensio*, Griben, Fatten.

Gríp (at grípa), *rapere, prehendere, capere*, ta-
ge fat paa. 2) *inselligere, fatte, begribe*.
Grípa til, *arripere*, gribe til, ræppe, rive til
sig. Grípa á gulli vid einn, *phalerasis ver-
bis uti persuadendo, v. rogando, sive blandien-
do*, bruge favre Ord enten i at overtale, bede
eller smigre for En.

Gripa madr, *homo robustus & laboriosus*, en
raff og arbejdsom Mand.

Gripdeild, *f. rapina, rapacitas musua, Ran*,
Ryndring.

Gripdeildar-madr, *raptor sc. sua foris*, en
Randsmand, egentlig som tager med Vold det
ham tilkommer.

Gripfugl, *m. gryphus, Grib, Grif. 2) isa vo-
cantur omnes aves carnivora*, enhver Røvfugl.

3) *homo rapax, harpax*, En som er rapt eller glubsk.

Gripl, *m. rapio*, Ran.

Griplur, *v. Greiplur, f. pl. chirotheca*, Håndker.

Gripi, *m. carpus chirotheca*, den forreste Del af en Håndst.

Gripr, *m. res peculiaris, pretiosa, pr. res acceptabilis*, en kostbar Ting, Kostbarhed. 2) *pecus*, Kvæg. Stórgripir, *armenæ*, stort Kvæg. (især om Heste og Hornkvæg.)

Grís, *m. porcellus, porculus, Grís*. Grísmirgialda, gümul fvin vallda, *quod sus peccavit; succula sape luit*; Grísen ilde ofte for det, de gamle Svin ere Skyld i: *Scelera parentum luuntur panis filiorum*, Børnene straffes for Forældrenes Forseelser.

Grís, *m. offa, v. bolus in jure sabaja, v. quando polenta cerevisia coquitur*, en Dilling eller Klump i Disuppe; isa Hallfreds. Nu sel ec af þó yfir ölkúðkar sinni nockut, hverr taki seggr við svarra; *finum áhyrgd mína. eventus mihi non erit cura, etiam si offa sabaja*, (*anigmaticum nomen Grís*) *irascitur: quicunque vir uxorem suam recipio*, nu stafiger seg mig alt Ansvar for Udsalder, em end Ösklumpenes (Gaadenavn paa en Grís) Eind opteres, saa tage hver Mand med sin Rone. *germ. Griefz halica, crinum*.

Gríska, *f. lingua græca*, det græske Sprog.

Grískr, *græcus*, græsk.

Gríslíng, *m. porculus sabrumus*, en lille Grís.

Gríslinn, *varus, porosus, feni instar*, utæt, tynst á gras.

Griupán, *v. Gríubán, u. farciomen*, Pølse.

Gróandi, *m. vernum*, Vaar, Grøde. Þá var kominn gróandi i tún; *sam vernobat prasum domesticum*, da var Hjemme-Marken begyndt at grønne.

Grobbl, *n. impotens arrogancia*, Drossen, Pralet. Grobba (at grobba), *insolenter sibi arrogare*, brovte, prale.

Gróbbari, *m. inframirus thrafs*, en Pralet.

Grobjan, *m. idem. á germ. grob*.

Gróða-peníngar, *m. pl. moneta necissa*, vundne Penge.

Gróða-madr, *vir lucrosus, discedens*, en som er snild i at profitere og berige sig.

Gróði, *m. lucrum*, Fordel, Profit. 2) *feracitas*, Frugtbarhed.

Gróðr, *m. feracitas*, Grøde, Frugtbarhed.

Gróðrar vedr, *ner repidus, humidus, varms* og fugtig Væjr, som er bekvemt for Jordbrugs-terne.

Gróðurslet (at gróðursletia), *plazare, inferere*, plante, pøde.

Gróf, *f. lacuna*, en Vandgrav, Pumpe. vidgröf. Gróf i efri vör, *philtrum*, et Skaar i Overlæben. Gróf i nedri vör, *galacinum*, et Skaar i Underlæben.

Grófr, *agrestis, rudis*, grov, plump.

Gróinn, *floridus*, som staar i Blomster, blomstrende. 2) *sanatus ex vulnere*, helbredet af et Saar.

Gröm, *n. macula invertebrata*, indgroet Stærn-
Plet.

Grömtekiann, *fixis sordibus inquinatus*, som
Stærnet sidder fast paa.

Grömr, *inquinatus*, uren. Hiden. 2) *affectatus*,
affetteret; *vid. gröfr*. Hann talar grömt,
affectus verba facit, han talar affetteret.

Gröpna (at gröpna), *desumescere, fracescere*,
blive mør, raadne af alt for stor Modenhed.

Gröpnadr, *fracescens*, som er bleven mør.

Gröppinn, *fistulosus*, fuld med Piber eller Huller.

Gröpa (at gröpa), *coassare, sulcare*, fælde sam-
men, fælde.

Gröpadr, *coassatus, sulcatus*, sammensældet, fæl-
set.

Gröping, *f. coassatio*, Sammensælding, Fæls.

Groppa, *f. spongiosus*, Svampagtighed.

Groppulegr, *spongiosus*, svampagtig.

Gröska, *f. vegetatio radicum pereunium*, de i
Jorden liggende Rødders Vegetation om Jor-
coeret; *qr. graska*. 2) *gramen vernans*, bloms-
trende Græs.

Grotta, *f. mola*, Mølle. 2) *machina hydraulica*,
Vandmølle.

Grotta-saungr, *murmur molarum vel aquarum*,
en Mølles Knorken.

Grottaverk, *n. cryptarum machinae hydraulicae*,
Været i en Vandmølle.

Grotti, *m. sex v. sedimentum olei piscium*, So-
len, eller det uklare af Fiskeolien.

Gröf, *f. scrobs, fovea*, Grøft, Grube. 2) *se-
pulcrum*, Grav.

Gröfr, *m. fossio*, Graaving. 2) *fovea*, Grøft.
3) *ossa & sepulchris cruda*, Menneſteben, som
optages af de Dødes Grave. 4) *sculprura*,
Udgravning, Udskifning. 5) *pus*, Røde,
Vør.

Grön, *f. barba*, Stjæg. 2) *sp. mystax*, Klab.
Hönam var lit spröttin grön, *fore imberbis
erat*, han havde neppe faaet Stjæg paa Ha-
gen. So er ee nú gamall, sem á grönun
má síð, *barba mea canicie senectutem loquatur*,
jeg er nu saa gammel som mit graa Stjæg
vilser. Litum grön-lyá, *mystace calamus po-
sum*, lad os se Driften gennem Løberne.

Granraudr, *barbarossa*, rødstjæget.

Grös, *n. pl. vid.* hialla grös.

Grubb, *n. vid.* Grugg.

Grá, *n. vid.* Grái.

Grái (gráfdi, hefi gráft, at gráfa), *cernuare*;
lude; bukke sig dybt fremad. Gráfa nidr,
idem.

Gráfa, *f. cubito in ventrem prona*, Luden, Stig-
gen paa Mavnen. Liggia á gráfu, *in armos
procrumbere*, at ligge næsefæstet.

Grái, *n. ceca atrectatio*, Samlet i Blinde.

Gráfa (at gráfa), *incertus atrectatus*, samle i
Blinde. Hann géck eeki gráfaendi at því,
non erat incertus, periculum illi erat, han
havde ingen Betænktheder, derom.

Grugg, *n. sedimentum, facula*, Grum, Bærme.

Grugga (at grugga), *commutare facies*, røre
det urene op i noget flodeade, sammensøre.

Gruggugr, *faculentus*, grumset, uklar.

Grumr, *m. vid. kræmr.*
 Gruna (at gruna), *suspectum habere, ane, have*
 Mistanke om.
 Grunadr, *suspectus, mistænkt.*
 Grunar mig, *suspico, det ager mig, jeg for-*
 moder.
 Grund, *f. solum, campus, planities, Land, Mark,*
 Stette.
 Grunda (at grunda), *rimari, meditari, betænke,*
 overveje.
 Grundvalla (at grundvalla), *fundare, lægge*
 Grundvold, anlægge.
 Grundvallen, *f. fundatio, Anlæg, Grundføstelse.*
 Grund-völtr, *m. fundamentum, Grundvold.*
 Grunlaus, *sine suspitione, uden Mistanke.*
 Grunleysi, *m. fiducia, Udelukkelse af Mistanke.*
 Grunn, *n. fundus, Grund, Bund.*
 Grunnfesti, *f. anchora cum fune anchorali, An-*
 kertov med Anker.
 Grunngånga, *f. æstus maris maximus, Havets*
 største Brænding.
 Grunnhygginn, *ignorans, usyndig.*
 Grunnhyggni, *f. inscisia, ignoransia, Enfoldig-*
 hed, Usyndighed.
 Grunnhygd, *f. idem.*
 Grunniodi, *m. recensio hami in fundo, Fiskers*
 krogens Fastfædder i Bundten.
 Grunnlaus *vid. botnlaus.*
 Grunnmál, *n. mensuratio per bolidem, Lodning,*
 Dybdens Måaling ved at lodde.
 Grunnrótr, *f. vid. Grunngånga.*
 Grunnslacka, *f. bolis, catapiratos, Dybselod.*

Grunnslód, *f. brevia, Grunde i Havet. 2) equi-*
tas fundi, jævn Bund. 3) inferior sendo
veris, den nederste Kant af et Garn.
 Grunnslódi, *m. idem.*
 Grunnslóp, *n. extrema evacuatio, fuldkommen*
 Udfesning.
 Grunnslingladr (lækr), *gelu constrictus, sam-*
 menfrossen (siges om en Elv eller Bæk).
 Grunnslæi, *v. Grunnslævi, n. brevia, særligt*
 Sted i Esen, formodentlig lavt Vand og Oflær.
 Grunnslær, *imprudens, uforhyllig, enfoldig.*
 Grunnslæi, *n. imprudencia, Uforhyllighed.*
 Grunnslægr, *vid. Grunnslær.*
 Grunnslægr, *m. asellus, Torst.*
 Grunnslær, *m. fundus, Bund, Grund. Af hjær-*
 tens grunni, *ex intimo corde, af Hjertens*
 Grund.
 Grunnslær, *valiosus, non profundus, Grund, som*
 ikke er dyb. Grunnslær var á hinu góða med
 þeim, *eorum amicitia fucata & suspicax eras,*
 deres Venkab havde ingen dyb Grund.
 Grunnslær, *suspicius, mistænksom. 2) suspectus,*
 mistænkt.
 Grunnslæmi, *f. suspicio, Mistanke.*
 Grunnslær, *m. idem, ogsaa Formodning. Bæa um*
 grun, *suspectus esse, være mistænkt.*
 Grunnslær, *m. flaces olei piscium, v. faeces frigidæ,*
 amurca, Fed eller Bundfald af Tran.
 Grunnslær, *f. male morosa mulier, et arripit Grunn-*
 timmer.
 Grunnslægr, *minax, truende, surseende.*
 Grunnslær (at grunnslær), *profunditatem vincere*

formindste Dybden, tage af i Dybde. Her gryn timer, *hic vadum incipit*, her begynder Vandet at blive lavere. På gryn timer, *vinátta þeirra, cum deferrescebat illorum amicitia*, da begyndte deres Venstabs at fjæles.

Grynníngar, *f. pl. brevia, pulvini maris*, Grun de i Vandet.

Grýta, *f. olla (lapidea, auxilla)*, en Gryde (eg. af Sten). á gríót.

Grýti (at grýta), *lapidare*, stene.

Grýtt, *lapidatus*, stenet. 2) *lapidosus*, fælt af Stene. Grýtt vegr, *via lapidosa*, stenig Vej.

Græ (gréti, hafi gróid, at gróa), *florescere, virefcere*, at groe, grønnes. 2) *coalescere, coire*, groe sammen. Ná grær jörd, sem ádr, *terra virefcit ut olim*, nu grønnes Jorden ligesom før. Sárid grær, *vulnus coalescit*, Saaret groer til. Hatrid grær um sig, *odium radices agit*, Hædet græber om sig. Ná grær í loftid, *calam obnubilatur*, Luftten bitrer tykt. Gróinn holdum, *opimus, præpinguis*, meget fed. Gróinn undir bóg, *idem*. 2) *prædives*, meget rig. Kýrnar græda sig, *væcce melius lactescunt, v. uberius lac dant*, Kærne malte bedre end før.

Græðandi, *medicabilis*, lægelig.

Græðari, *m. chirurgus, medicus*, en Læge.

Græði (at græða), *mederi, sanare*, læge, helbrede. 2) *lucrari, rem facere, v. discere*, vinde, præstere, blive rig.

Græði, *v. aquor, mare*, Hævet. Græðr, *m. idem, á colore viridi, gr. grænnir*; *vid. grád*.

Græðiblaða, *f. plantago latifolia*, Væjbred med brede Blade.

Græðifíngir, *m. digirus medicinalis*, den Fínger som er nærmest den lille Fínger. *vid. haugfíngir*.

Græðing, *f. sanatio*, Lægen, Helbredelse.

Græðiplástr, *m. emplastrum*, etslags lægende Plaster.

Græðisímyrk, *v. pl. agglutinaria*, Smørelse til at læge. Saar.

Græðgi, *f. gula, bulimia, fames canina*, Graa bighed, Slagvorenhed. 2) *impetens affectus quisque*, enhver umaadelig-Begjerlighed.

Græðska, *f. malicia radicata, odium*, Indgreet Ontskab; Hæd.

Græðskulaus, *absque malicia, innocens*, uskyldig, godmodig.

Græðskuleysi, *v. innocentia*, Uskyldighed.

Græðsla, *f. sanatio, medicatus*, Helbredelse. Stór slár þurfa mikla græðslu, *maiores plage medicum probant*, store Saar fortære god Hel bredelse.

Græðslulaun, *v. pl. solum*, Læge løn.

Grængulr, *præsinus, porraceus*, læggrøn.

Græni-jaxl, *m. bacca immatura vacanti, et unio dent Dæ. 2) idem ac gúmla, v. gúmlar*.

Grængolar (at grængola), *aspectu virefcere*, hæve grønagtigt Udscende. Her grængolar í hylinn, *hic gurgis virefcit*, her er Dybet grønagtigt, v. her er Vandet saa dybt at det er grønt af Udscende.

Grænka (at grænka), *virefcere*, grønnes.

Grænn, *viridis*, grøn. Græn torfa, *caspes vivus, gramineus*, Grønsvær. Kominn undir græna torfu, *terra obrutus, pr. dudum mortuus & sepultus, ut tumulus tempus habueris virescendi*, tildækket med Grønsvær, d. død og begravet for saa lang Tid siden at hans Grav er begroet med grønt Græs.

Græt (grét, at gráta), *plorare, lacrymare*, græde.

Græti (at græta), *consistere*, faae en til at græde, bedrøve.

Grættir, *consistatus*, bedrøvet.

Gubb, *n. vomitus*, Spyen, Opkastelse. 2) *pr. elevatio*, Udsprudning.

Gubba (at gubba), *vomere, it. ebullire*, spyde, brætte sig, *it. svolme op. 2) superfluere, & elevari*, fløde over Bredderne, opsprudle i Høiden.

Gud, *m. deus, summum & unicum numen*, Gud, den højeste og eneste Gud.

Gúddómlegr, *divinus*, guddommelig.

Guddómr, *m. deitas, divinitas*, Guddom.

Gud-fadir, *m. susceptor, compater, sponsor fidei*, en Fadder (ved Børnedaab.)

Gudfedgin, *n. pl. susceptores, parentes lustrici*, Faddere.

Gudfrædi, *n. pl. theologia, Theologie*.

Gudin, *n. pl. dii, deastri*, Guderne.

Gudhræddr, *pious*, gudfrygtig.

Gúðhræðsla, *f. pietas*, Gudfrygtighed.

Gudlast, *n. blasphemia*, Gudsbespottelse.

Gudlastan, *f. idem*.

Gudlasta (at gudlasta), *blasphemare*, bespotte Gud.

Gudlaus, *atheus, impius*, en Gudsforugudelig.

Gudleyfi, *n. impietas*, Ugudelighed.

Gudlax, *m. salmonis genus pugnax*, etfl. fisk, prydet med forskellige glimrende

Gudlegr, *divinus*, guddommelig. 2) pi

frygtig.

Gudlega, *divine*, guddommelige. 2) i

frygtigen.

Gudmódir, *f. susceprix, mater lustrica*

sanctae precibus pugnans, en Gudmoder

Gudnidingr, *m. apostata*, en Troeskæder

Gudrækiinn, *religiosus*, gudfrygtig.

Gúðrækni, *f. religio, pietas*, Gudfrygt

Guds-hefnd, *f. adrastra*, Guds Hævn.

er hefndin, *adrastra Nemesis*, Hævnen

med Gud.

Gudsiðar, *f. pl. cognatio spiritalis*, &

Elægtskab.

Guds-kista, *f. gazophylacium*, Guds-kist

Guds-laun, *n. pl. retributio dei*, Guds

Gud.

Guds-laun! *Deus retribuit!* Gud lønne

Guds-ord, *verbum dei, oraculum divinum*

Ord.

Guds-spjall, *n. idem, vulgo evangelium*

colloquium dei cum hominibus, Evan

eg. Guds Tale til Menneffene.

Gud-spjallari, *m. evangelista, pr. colloca*

Evangelist.

Gudspjalla madr, *idem*.

Guds-Packagiarn, *misericors, largus*, barmhjer-
tig, gæmild.

Guds-Packa madr, *stipe, v. elemosyna dignas*,
et værdigt Almisselem.

Guds-Packa-verk, *opus misericordiae*, en Barm-
hertighedsgjerning.

Guds-Pöck, *f. opus, quod deus, gr. sibi factum*
accipit & remunerat, en god Gjerning, som
lønnes af Gud. vulgo gustuk.

Guds-Pönnusta, *f. res divina, sacra*, Guds-
tjeneste.

Gudvestr, *m. sexsura discolor, figurata, pr. sex-*
sura militaris, qualis fuit vexillorum; tales
reges figuratas nostrates, qui lausiorerant
in re, iraxere, & hac indutus Gunnar de
Hlidarenda exiit, semenstem facurus, etslags
vævet broget og figureret Tøj, som kaldtes
Krigsvæv, da det lignede det som brugtes til
Baner. Ellige med Figurer indvævede Kap-
per bare de af vore Forfædre, som holdt sig
vel i Klæder, *f. Er. Gunnar paa Hlidarenda*
da han gik ud at saa.

Gudveshar-Kickin, *roga figurata, v. segmensata*,
en med Figurer indvævet Kappe; *vid. gud*,
v. gudar. Gudveshar pell var breidt yfir
langina, *lectus erat superstratus bysso figu-*
rata, Sengen var overdækket med fint figu-
ret Tæppe.

Gudvissi, *f. theologia*, Theologie.

Gudar, *f. pugna*, et Fjeldslag. Gud, *f. idem*.

Gudar v. Gunnr, *m. vir*, en Mand.

R r

Gufa, *f. vapor, exhalatio*, vaad Røg, Dunst,
Udampning. 2) *fyren*, en Havfru. 3) *me-*
soph. umbra, vappa, homo nihili, et Drog.

Gufar (at gufa), *vaporem exhalare*, uddunste,
uddampe.

Gufulegr, *umbraticus*, doven, uirksom.

Gufu menni, *n. vappa, homo nauci*, et Drog.

Gugginn, *subrictis, languidus*, sørgmodig, for-
knyt.

Gugna (at gugna), *mollescere, rictari*, bevæges,
bedrøves.

Gugnunar sótt, *f. marasmus*, tærende Øgge.

Gula, *f. morbus regius, icterus*, Gulsot.

Gulu-sótt, *idem*.

Gulfætingr, *m. agnellus recens natus*, et spædt
Lam.

Gull, *m. bucca*, Kæbe, det hule i Kinderne.

2) *os inflatum*, en opblæst Mund. 3) *nebula*
nivalis montana, Snetaage paa Fjeldene.

Gull, *n. aurum*, Guld.

Gull-armband, *n. armilla aurea*, et Guldarms-
baand.

Gull epli, *n. pl. mala hesperidum*, Guldæblerne.

Gullfarfi, *m. arsenicum auripigmentum*, Guld-
farve.

Gull-fialladr, *denuratus, auro siccus, v. illius*,
guldfarvet, forgyldet. *vid. fialla*.

Gullgiördar madr, *adeptus, alchymista*, en Guld-
mager, Alkymist.

Gull-giördar-kunst, *f. alchymia, chrysopoia*,
Guldmagerkonst, Alkymi.

Gull-hálfar, *m. pl. viri torquati, v. luxuriosi*, Gull, som bruge Halskjæder af Guld, og overdaadige i Klædebrug.

Gullhlad, *n. frontale aureum*, et Guldsmykke. *vid. hlad.*

Gull-hús, *n. dactylosheca*, et Hjemme til Ringe.

Gullinn, *inauratus*, gylden, forgylbet.

Gull-kédia, *f. torques aureus*, en Guldskjæde.

Gull-men, *n. idem*, (eller en Guldbring).

Gull-náma, *f. aurifodina*, Guldgrube, Guldmine. Gullmína, *f. idem*.

Gullþinna, *auro distinctus, v. intextus*, indvævet med Guld. Gullósid far, *n. testis auralica, auro distincta* (å vef, vóf, hefi ofid), et Klædningsstykke, indvævet med Guld.

Gúlpa (at gúlpa), *are. ducto initiare*, at gabe med opspandt Mund. 2) *rumor*, at opsvolme (liges især om et Klædningsstykke som er for vidt).

Gulpr, *m. aura nebulosa, pelagica*, Vind af Havet med Taaqe.

Gullrekliann, *aureis clavis ornatus*, prydet med Guldsporn. Gull-rekid spíót, *hasta, capulo aureis bullis v. clavis interstrato*, et Spyd, hvis Skæft er beslaaet med Søm eller Dopsøm af Guld.

Gull stycki, *n. patagium, auramentum*, et Slags Bægenstammerhalsbue med indviklet Guld.

Gull vidiur, *f. pl. casena aurea*, Guldanker.

Gullvigt, *f. truzina monetaria*, Guldvægt.

Gull-smidr, *m. aurifex, faber aurarius*, Guldsmed.

Gull-smídis-smídia, *aurifutina*, et værktøj.

Gul-önd, *f. mergus major longiro*. And med lang Snabel.

Gul-rósa, *f. sisarum vulgare fiser*, et Gult, *flavus*, gult. Gular tennur, gule Tænder.

Gumi, *m. primipilus*, en Hovedbrude. *vid. brúdgumi.*

Gumkaup, *n. omnia rei nihili*, seiðel.

Gummi, *m. heluo*, en Graadser.

Gumma (at gumma), *heluari*, at

Gunnar, *m. pl. comites primipili*, Følgesvende. *sc. gumo.*

Gumpur, *m. pollex*, Rump.

Gums, *n. impossura, frustratio*, Snydteri.

Gumla (at gumla) *deudere, decipe*

Gúnga, *f. homo pusillanimus*, en

Gúgnir, *m. violentus dominor*, en Dæmper. *vulgo gagnir.*

Gunn, *f. pagna*, et Fjeldslag. *vid.*

Gunnur, *f. idem.*

Gunni, *m. vir pugnax*, en stridbar

Gunst, *f. favor*, Gunst.

Gunstugr, *favens. favorabilis*, gunst

Gupnir, *f. pl. vid. Gaupnir.*

Gula, *f. fusio praecepti, effluviun*, Eprøsten.

Gula (at gula), *erucare*, at udspriu

Guls, *n. gingivis anserum*, Snadderer

Gulsa (at gulsa), *gingvire*, snaddee. 2) *in vulgus effundere*, at løbe omkring med Sladder. Hann var at gulsa um þad, *multa de illa re effundebat*, han sladdrede meget om det.

Gustar (at gusta), *flare*, at blæse, puste. Nú gustar, *ventus surgit*, det blæser.

Gustillr, *podens*, stinkende.

Gustr, *m. aura frigida*, kold Blæst; *vid. giöstr.*

2) *hospitatus*, Gjæstskab. Sturla sat heima, og gærdi á sér eingvann gust. *Sturla domi mansit, nec ullam hospitalem ostendit*, Sturla holdt sig hjemme og afholdt sig fra alle gjæstligheder.

Gutl, *n. agnatio liquidorum*, en flydende Tings Drogen, Skvalpen.

Gutla (at gutla), *liquida agitare ut bilibant*, røre flydende Ting, saa at de skvalpe. 2) *cloare*, stulle, tage. Hér gutlar á leiglinum, *hic seria bilbit*, her skvalper det i Ruttingen,

de her er en Taar paa Tønden.

Gyðis, *f. dea, diva*, Gudinde. 2) *aristis sacerum*, Forstanderske, søerke Præstinde.

Gyðingr, *m. Judeus*, en Jøde. *gs. Jádíngs, Pronunciatio germanorum.*

Gyll, *m. parietis*, en Væg.

Gylli (at gylla), *inaurare*, forgylde.

Gylling, *f. auratura, deauratio*, Forgyltning.

Gyllini, *n. nummus argenteus, v. aurcus diversif valoris apud diversas gentes*, en Gylden.

Gyllini-öld, *aureum seculum*, Guldalder.

Gyllini stycki, *vid. Gullstycki.*

R r 2

Gyllinge, *m. adulator*, en Smigter, Hyfler.

2) *splendidus*, glimrende, prægtig.

Gyllir, *deauratus*, forgylbet.

Gýpa, *f. vorago*, en Slughals, Foræder. 2) *hians rostrum*, et gabende Mæb.

Gyps, *n. gypsum*, Gips. *vid. gips.*

Gýs (gans, hest gosid, at giósa), *erucrare, in auras efflare*, at sprude, udspø.

Gýt (gaut, hest gotid, at gióta), *parrum eniti, parere, de avibus & piscibus dicitur*, føde, bringe Foster til Verden (Åges helst om Creature, Fugle og Fiske). At gjóta augum, *limis oculis intueri*, at skule, se med Skæve Øine.

Gýta, *f. ovarium piscium*, Fisterogn. *alias gota.*

Gædi (at gæða), *ornare, dicare, at begave, gaudere, herige en.* 2) *benè habere*, behandle en meget vel. At gæða einn giöfum, *muneribus ornare*, at give en Forætinger. At gæða

einum, *lauius orare*, lade En have rigelig Underholdning.

Gædi, *n. pl. bono, doctus*, Godt, gode Egenskaber. 2) *emolumentum, proveniunt*, Jættomst, Fordel af noget. Fjöru gædi, *n. pl. provolus, proveniunt litris*, Fordel af en Forænds Rettighed. Lands-gædi, *n. pl. emolumentum fundi*, en Landeendoms Herlighed, de Jordsmøntes gode Beskaffenhed. Hædflu gædi, *n. pl. res simenda*, en særlig Sag.

Gædingr, *m. vir bonus & locuples*, en god og

hemdlet Mand. 2) *magnas*, en blandt de fornemste Mand i en Stat eller Samfund. Jarl kalladi saman gædinga sína, *comes convocavit magnates suos*, Greven lod sammenskalde sine bedste Mand.

Gædingr, *m. equus gradarius, solusarius*, en Pæsgjænger, en ypperlig Hest.

Gædir, *m. largitor*, en gærmild Mand.

Gædika, *f. lonias*, Gødhed, Fromhed. 2) *uber-sas*, Overflodighed, Frugtbarhed. Þar var gædika á skipi svo mikil, at menn komu langt at til miðlkaupa; *rauca ibi eras in uavi uteras, ut longinqua itinera facerent homines, ad mercaturam faris*, paa det Øieb var saa stor Overflodighed, at Folk kom langt veds fra for at kjøbe Mel.

Gæsa, *f. successus, felicitas*, Lykke, Held, god Fremgang.

Gæfd, *f. mansuetudo*, Sagtmodighed, Fredsommelighed.

Gæfdar madr, *vid. gæfhyndr*.

Gæfiz (at gæfaz), *misericere, mansuescere*, at formildes, sagtmod, blive god at komme til rette med.

Gæfhyndi, *n. mansuetudo, lenitas*, Sagtmodighed.

Gæfhyndr, *misis, mollis*, fredsommelig, god at komme til rette med.

Gæfalegr, *fortunatus, felix*, lykkelig, heldig.

Gæfulán, *n. bona fortuna*, god Lykke.

Gæfr, *f. idem, vid. Giöft*.

Gæftir, *f. pl. pellacia, tempestates piscaturæ ap-pissima*, Stilhed i Veiret, belejlig for Fiskeriet.

Gæfr, *mansuetus*, sagtmodig. 2) *mollis, ducilis*, bøjelig, blød.

Gægiz (at gægiaz), *hænter prospectare*, at lige hemmelig i eller efter noget.

Gægiur, *f. pl. clandestinus specularius*, hemmelig Rigen. At standa á gægium, *speculari*, at staa og lige efter noget, uden at ville lade sig se.

Gægr, *m. dolus*, et Duds, Øjelmøstykke.

Gælur, *f. pl. blandicia rhismica*, kjæle eller søvndyssende Sange. 2) *canus nutricum*, Ammehesten.

Gæli (at gælo), *exhilarare*, at smigre, opmun-tre.

Gæra, *f. pellis villosa, sijya*, et Gaarskind med Ulde paa.

Gæru-skinn, *n. idem*.

Gær, *heri*, i gaar. I' gær-morgun, *heri mane*, i gaar Morgen. I' gær-qvöld, *heri vespere*, i gaar Aften.

Gæs, *f. aufer*, en Gaas. *vid. gás*.

Gæti (at gæta), *observare*, se efter, give Agt paa. Þess gæti, *in patulo est*, man kan mærke det.

Gætir, *m. cursor*, en Vægter, Bevogter.

Gætilega, *prudenter, caute*, forsigtigen, med Agtsomhed.

Gætni, *f. observantia, observatio*, Agtsomhed.

Gætinn, *attentus, circumspexus*, agtsom.

Gætla, *f. vid. Gætni*. 2) *intellecta, curatura*, Bevogning, Børgemaal.

Gætlumadr, *m. cursor*, en Vægter. 2) *cur-*

prudenti observandus, en som behøver nøje
Tilføi.
Gætti, n. cardo januae, Dørråst,

Gættir, f. pl. vid. Gætt.

*Gættur, f. pl. cura, attention, Paapassenhed, Op-
mærksomhed, Agtsomhed.*

H.

Há, f. pellis, cutis, corium, Hud, Skind. Hann
var alldetj med hýrri há, *intra suam pellem*
numquam contentus erat, han var færdig at
gaa ud af sit gode Skind, og han var aldrig
tilfreds.

Há, f. gramen chordum ferocinum, Græs som
vokser paa Engen efterat Græsset er bleven
afslaaet, Efterfletts Græs. At há hána, *fi-
cile prae*, at slaa Græsset anden Gang.

Háaldradr, decrepius senex, meget gammel.

Háband, n. vinculum, nervos poplitii adstringens,
tjælle Tøjrebaand, som bindes fast om Hæerne.

Hábeinn, longipes, langbenet.

Hábeinnætr, idem.

*Hábendi (at hábenda), constringere nervos po-
pitis, ut oves, usu pedis fere amisso, aufugere
nequeunt,* at tæjle Hæerne med Baand om
Hæerne, at de ei kan løbe bort.

Hábord, n. mensa suprema, det fornemste Bord
i Salen ved et Gjæstebud. Hann á ecki
uppá hábordi, *inser honoratiores non habe-
bat,* han er i ringe Agtelse.

Háborur, f. pl. foramina pro remis in priste,
Huller til Ræene i en Galles, eller en stor
Daad. *ab. háir v. háir & bora.*

Hábrók, f. galina, Duttse, som gaa højt op.

Hád, n. simulata laus, irrisio, Spot, Jæmt.

*Hadda, f. manubrium, v. ansa libetis, Haands-
fang eller Øre paa en Kjedel. 2) unda ma-
ris, en Dølge.*

*Haddr, m. flor campi, Markblomster. 2) peplum
Vesta aureum, Vestas Gyldenstoftes Kapper,
Klædebon. 3) crines & in spec mulierum,
Haar, især Fruentimmers. 4) quodcumque
ornamentum aureum, enhver forgyldt eller
gylden Prydelse.*

*Hádegj, n. lux meridiana, Middag. 2) spec.
irisorum meredies, Klokker 12 om Middag-
gen.*

Hádfullr, irrisorius, spodst.

Hádfugl, m. irrisor, en Spotter, Spottesfugl.

Hádgjarn vid. Hádfullr.

Hádúng, f. contumelia, Bespottelse.

*Hádslegr, ignominiosus, haanlig, foragtelig.
2) irrisorius, spodst.*

Hádaglegr, idem.

*Hádyrdi, n. pl. saeva, spottende Ord, Skams-
fletter.*

*Hádr, commissus, factus, fuldgjort, bragt til
Ende. Hvar var bardaginn hádr, ubi com-*

missum est praelium? hvor blev Slaget holdt?
Ad vera ūdruum hādr, operam suam alicui
debeo, v. opera reddenda adstrictus esse, vate
 En tjenestepigtig.

af, v. mare, aquor, Havet.

af, v. elevatio, Oploftelse. Haf á belg, *ele-*
vatio f. illi, en Blæsebølge Udspænding. Haf
 á vel, *elevatio solum inferno in celum erecta,*
 Traadene højs nedensfra i perpendicularer Bev.
 standi, *habilis, nullus, tjenlig, betvem.* I'
 hūsi hafandi, *habilis domi, en som man kan*
 have i Huset.

afdr, f. tempus pelagicum, Vind fra Havstiden,
 Daalandevind.

afdr, habitus, behandlet. 2) *passus, sedet,*
 underholdt. Havn var vel hafdr, *bene passus*
erat, han blev holdt godt.

af-frú, f. Grev, en Havfrú

af-gail, v. irina, meteorum aeris pelagici, et
regnbuefarret Lufslu paa Havet.

af-gola, f. ventus ultimus, encolpias, Storm fra
 Hovstanten.

af-gufa, f. vid. Haf-frú.

af-gýa, f. idem. Hafgýu sangr, *cantus Gre-*
num, Havseusang.

af-inn, subleatus, elevatus, oploftet. Hlafinn á
kreola, in crucem subleatus, Paarskudet.

af-kalid, n. vid. Húfóllid, v. Háfóllid á Háf.

af-lic, m. glacies pelagica, v. grunnudna, Havis.

af-kóngr, m. cochlea nobis maxima, snæbo, en
 Havsneg.

af-lan v. H. lan, f. inhibisio, Venting (Eotermín).

Háfídr, m. vid. Háfli.

Háfli, m. n. m. pr. vivi. 2) nauta;
 mand.

Hafmarr, m. cibus omnis forbilis, v.
cochlearibus sumitur, acratifma, all
Søbenad.

Hafna (at hafna), recensare, abstinere,
 antflaa sig for, holde sig fra. A
 sig, *in portum se recipere, gaa i Ha*
hafna bodi, invitationem recensare, i
 Tiltud. Nú hafnar jörðin þér, *i*
pradium negat tibi fructum, nu er
 eller Gaarden dig ugunstig. Vinini
 hönur, *amici cum deserunt, Vennur*
 eller sociade ham.

Hafnan, f. abnegatio, denegatio, Afslag,
 denked.

Hafnarmynni, n. casus, Havnemunding

Hafnar-rán, injusta exclusio ex portu, v
 sig Hanneran, v. Udelukkelse af en H

Hafnar-tollr, portorium, is. adipagium,
 told, Betaling for Brug af en Græ

Hafnar-vedmál, paucus cretusilis, habilis, i
flo confectus, grovt Badmel til ali
 Brug.

Hafnaz (at hafnaz), concipere fructum
 dragtig. Kýrnar hafnaz ei lengr
effera sunt, Kjøerne have uddaaret.

Hafnamlega, violenter, voldelig, heftig
 hamnamlega.

Hafnót, n. vid. Hófarrot. R.

a. *f. astus pelagi grandior*, Havets
 , Rort Dranding, *vid. rauiba.*

. *fl. arena*, Havre.

f. venti tropici, Havvinde.

7 *f. horizon marinus*, Havrand, *Se.*

f. clupea, halix, Havstid.

navis major, v. mercatoria, et *Estib.*

. *m. vortex, euripus*, et Havsvale,
 m.

f. pelicanus maximus, albus non sacca-
ifan, et Hore Øsfugle. *vid. fūla*
rica, nodus, resinaculum, Hilde, Hafi

m. alca marina, sub dio cæcusiens,
 alke, Halkyon.

aleus (nobis) minimus, squalus vulga-
rius, spinax, en Høf.

agina, nassa, excipula, Høfene. Høf-
um par filorum in latus, Bøller i en

. Høf & reykhløf.

ol. donaria, Liggendeø.

aper, hircus, Høf, Høfdebut.

m. delphin, en Delfin, Springhval.

n. genus quoddam balanarum pinguis-
orpere brevis, at cra-fusimo & retun-
 let korte og rundagtige Hvalfiske. *id*
id. nordhvalr.

f. pellis caprina, et Høfeskind. *id*

Hafvilla, *f. error divius navigantium*, Vilbsa-
 relle paa Havet.

Hafpaki, *m. gignis pelagica, continus*, ridsløf-
 tige Jaskader paa Havet.

Haga (at haga), *concinnare, ordinare*, ordne,
 stille, lave, sammentøje. Haga fte vel,
bene se gerere, stille sig vel. So hagar til,
ita se res habet, saledes hagar det sammen.
 Paa hagar mdr vel, *expedit mihi*, det er
 mig til stor Nytte.

Hagagenginn, *passu passus*, sedet paa Græs.

Hagagengid naut, *bos pascalis*, en Etud, der
 har gaaet paa Græs.

Hagall, *m. grando, floccus nivis*, Høgel. 2) *li-*
tera runica, forma sexangulati, ad similiendi-
nem grandinis, v. asterisci, et sekstanten Rus-
 nebogstav i Ligning af et Høgel eller en Aster-
 isk.

Haganlegr, *aptus, opportunus*, tilpaaet, bekvem.

Hagbædr, *m. teloneum, stragula*. 2) *virum nam.*
pr. viri.

Hagfældr, *commodus*, bekvem.

Hagfæringr, *m. agnus, à matre & lacte sepa-*
ratus, v. abactus, ovis delicula, et Lam, der
 er stilt fra sin Moder.

Hagga (at hagga), *movere, dimovere*, at røkke
 en Ting, eller tage den bort af sit Sted.

Haggan, *f. parva morio*, Bedrørelse; ubetydelig
 Høfstrøring eller Høfstrøning. *alias haggan.*

Hagi, *m. pascua, pascuum, ager pascuus*, Græf-
 gang.

Haglendi, *n. idem.*

- Haglda-braud, *n. scriblisa, spira, Rvingle.*
 Hagleikr, *m. dexteritas, artificium, Kunst, Færdighed.*
 Hagleiks-madr, *artifex, opifex, Kunstner, en duelig Haandarbøder (sige om Bygmester, Smed, Snekker, Tømmemand).*
 Hagl, *n. grando, Hagel; contraxum pro hagall.*
 Nú er hagl, *grandine*, det hagler. Nú haglar, *idem.*
 Haglegr *vid. Hagfelldr.*
 Hagmæli, *n. pl. verba lepida, veltalende Ord.*
 Hagmælt, *sermone lepidus, veltalende. 2) poetos guarus, en heldig Rimer.*
 Hagnadr, *m. commodum, emolumentum, Gavn, Nytte, Bequemmelighed. 2) prudentia oeconomica, Forsynlighed, Økonomi.*
 Hagnar (at hagna), *prodesse, tjene, være til Nytte, gavne. Paa hagnar mér vel, bene mihi prodest, det nytter mig meget, det er ret bekvemt for mig.*
 Hagnýttinn, *minutias curans, res etiam vilissimas bene collocans, en som samler paa, eller benytter sig af de ubetydeligste og ringeste Ting.*
 Hagordr, *discreus, veltalende.*
 Hag-qvist, *n. fascua herbis fruticantibus obsita, Græsgang, hvor Lyng og Buskvekster voks.*
 Hag-qvæmni, *f. opportunitas, Bekvemhed.*
 Hag-qvæmlegr, *idem ac sequens.*
 Hagqvæmr, *opportunus, bekvem, bekvæmt.*
 Hagrædi (at hagræða), *bene, apte ordinare, co"r. care, v. consulere, ordne, sætte vel i Orden.*
 Hagrædi, *n. commoditas, Bekvemhed.*

- Hagrædislega, *apte, bekvemmeligen, passende.*
 Hag-samr, *commodus, bekvem, nyttig.*
 Hag-samlegr, *idem.*
 Hag-samlega, *commode, bekvemt, tilpas.*
 Hagsemi, *f. commoditas, Bekvemhed.*
 Hagstáll, *bonus oeconomus, forsynlig, god Husholder.*
 Hagsmunir, *m. pl. commodum, Nytte, Fordel.*
 Hagspeki, *f. scientia oeconomica, Kundskab om Husholdningen.*
 Hagstadr, *commodus, bekvem, bekvæmt. 2) temperatus, maadelig, tilpas.*
 Hagfýnn, *prudens, klog, fornuftig.*
 Hagfýni, *f. prudentia, Klogskab, Forsynlighed.*
 Hagr, *dexter, artificiosus, kunstig.*
 Hagtæri (at hagtæra), *bene dispensare, anordne vel.*
 Hagr, *m. utilis, Gavn Nytte. 2) conditio, fors, Forsætning, Tilstand, Vilkaar. Misk gæck samn hagr hanns, res ejus arcabatur, hans Forsætning blev flattere.*
 Hagvirkr, *habilis, dexter, behøvelig, kunstig.*
 Hagþorn, *n. cornus, Hagetorn, Korneltræ.*
 Hábyrningr, *m. physter, v. delphin maximus, en Sprudthval, den største Art af Delfiner.*
 Hái (at há), *parrare, facere, gøre, sætte i Værk. At há bardaga, praelium commissum, holde et Fægtels.*
 Háir (at há), *cusum sentare, angribe, angribe.*
 Háir, *m. pl. scalmi, Korbræt, Korpinde. singul. háir rarius.*

Haka, *f. mentum*, Hage.

Hak, *n. ansa rei*, Haandfang paa en Ting; *vid. haki*. 2) *inæqualitas*, Uævnhed.

Haka-bredda, *f. barbatus*, *v. sambuca*, Pice, Hællebret.

Hákoll, *m. carcharias, canis carcharias squalus*, *v. galeus major*, Hvalfalu.

Hákalla skómr, *m. vid. skómr*.

Hákalls-rudur, *f. pl. carilago et alia rejectanea & carcharo*, Hvalfale Brust og andet saadan, som ingen Hætter om. *vid. rudur*.

Haki, *m. extremitas alienius rei*, det Yderste af en Ting. Hann varð á hakanum, illi minima, *v. iuigua fors cessit*; *pr. sedem incommodam & excremam natus est*, ham tilfaldt den fletteste Led, istedetfor: han fik den yderste og ubefvemmeste Plads eller Ende.

Haki, *m. uncus, quo fera excipitur, dum clauditur*, Hage i en Laas.

Hacka (at hacka), *iterato nixu deglutire*, hakte, nedsluge med Anstrængelse.

Haklángur, *mens*, en som har lang Hage.

Hálkr, *m. vir princeps, vehemens*, en ubestindig, Gidsig og grov Mand.

Hálkyrdi, *n. pl. procacitas verbalis*, uforstammer de Ord.

Hála (at hala sig), *alios non interrupto ordine sequi, pr. vulpinum more in præcipitiis, continuatis caudis se erigere*, stutte sig til en Række efter Hævenes Raade, da de paa stejle Steder hale sig op ved hinandens Hæle.

S s

Hala sig upp, *funium ope per prærupta cunsi*, hale sig op paa et stejlt Sted ved Hjælp af et Tov.

Halaklipt hundr, *canis cui caudam furca premis* en stumpumpet Hund. á klíp.

Halalángur, *prolixam habens caudam*, en som har lang Hæle, *metaph. multis comitibus stipatus*, som har stort Følgeskab.

Halataus, *excaudis*, uden Hæle.

Halarófa, *f. cauda, uropygium, sacra spina*, Hæle, Rumpe, det nederste Led eller Ben af Rygsraden.

Halarófu-hæstr, *m. idem ac sequens*.

Halarófu-flycki, *n. ima pars spinæ dorsalis cum cauda*, det nederste Rygled tilligemed Hælen. *vulgo halarófu flycki*.

Hala-skiarna, *f. cometa, stella erratica, caudata*, Komet.

Háleikr, *m. excellentia*, Højhed. 2) *summitas*, Toppen, det Øverste.

Háleistr, *m. calcus laevis, totum tarsum ad talos regens*, Halvstrømpe, Sol. *vid. leistr*.

Háleitr, *facie erecta*, som har oploftet Ansigt, ser op ad. 2) *sublimis, sanctus*, høj, hellig.

Háleitlegr, *idem*.

Háleitlega, *devoté, sancté*, højligen, helligen.

Hálendi, *n. loca superiora, montana*, højliggende Øeeder, Bjergegne.

Hálfa, *f. pars altera dimidiata*, det halve; *vid. álfa*. Hálfumeyra, *dimidio plus*, Halvparten mere.

Hálfr-bróðir, *m. frater uterinus*, Halvbroder.
 Hálfr-blindr, *caculus*, Halvblind.
 Hálfr-gaman, *n. charientologia*, Halvspøg.
 Hálfr-gilldi, *n. dimidia pars pretii, pro damno*,
 det halve af en Tings Værdi.
 Hálfr-háingr, *m. semicirculus*, Halvkredde.
 Hálfr-karra (at hálfr-karra), *opus ad mediocritatem perficere*, halvgjøre. *pr. peccinare*.
 Hálfr-karradr, *imperfectus*, halvgjort.
 Hálfr-keypi, *n. pars dimidia pretii*, den halve Værdi.
 Hálfr-kosta, *mediocris*, maadelig.
 Hálfr-kyrkia, *f. capella, sacellum*, Kapel, Halvtirke.
 Hálfr-kæringr, *m. animus subitatus*, halv Brede, Misforståelse. *à kari*.
 Hálfr-litr, *ex binis coloribus, æquum referens*, farvet eller malet ved Blanding af tvende eller flere forskellige Farver.
 Hálfr-mörk, *f. (at mælr)*, *semicorula, quararius*, et Pøgelmaal, en Pøgel.
 Hálfr-mörk, *f. (at vigt)*, *quatuor uncia*, otte Lod eller $\frac{1}{2}$ Pund, en Hjerding.
 Hálfr-mörk, *f. (verdauro)*, *bes uncia argenteæ* *five 24 alna*, to Unser Elov eller 24 Alen efter gammel islandsk Mæling.
 Hálfr-na (at hálfr-na), *dimidiare*, halvgjøre, være halvfærdig med en Forretning.
 Hálfr-nadr, *dimidiatus*, halvgjort, halvfærdig.
 Hálfr-partr, *m. vid. Hálfr*.
 Hálfr-qvedinn, *non integro sensu*, utydelig, halvforståelig. Hálfr-qvedin ord, *verba cui ple-*

nas sensus deest, Ord, som ingen fuldt Menning have.
 Hálfr-qvisti, *n. ramuli*, smaa Grene. At ecki i hálfrqvisti vid einn, *multis pa-*
inferiorem esse, staa langt tilbage for.
 Hálfr-rétti, *n. dimidia mulcta, pro injuri-*
nali, halve Bøder for personlig Fornu-
 Hálfr-réttis-madr, *macula notatus, capiti*
diminutus, etslags mindre Mand, som
 har halv Rættighed mod en Dannem.
 Hálfr-silki, *n. subsericum*, Halvsilke.
 hálfrsilki, *vestis subserica*, et Klædnin
 af Halvsilke.
 Hálfr-sléttir dalr, *m. duella*, en halv Kæm-
 Hálfr-systkyn, *n. pl. frater & soror*, *ci-*
ner. parentum communis est, Halv-
 de.
 Hálfr-systkyn af födurnum, *ex patre, fi-*
soror, Halvsøskende af en Fader. *2*
urinni, fratres & sorores uterini,
 Moder.
 Hálfr-tröll, *f. fere, v. semi-gigas*, Halv-
 Hálfr-trylltr, *santum non omni humanis.*
rus, semibrutalis, halvvild, halvbrutal.
 Hálfr-vaxinn, *puber*, halvvoksen.
 Hálfr-vegis, *aliquatenus*, nogenledes, tilde-
 Hálfr-virdi, *n. dimidium justii pretii*, de
 Værdi.
 Hálfr-vifinn, *qui hemiplegia laboras*, ha-
 rørt af Slag.
 Hálfr-vifnan, *f. hemiplegia*, Halvslæm.

Hálfrici, *m. menze aliquareuus caprus*, halvgal,
ikke med fuld forstand.

Hálfr, *dimidius, semis*, halv.

Hálfr annar, *sesqui, sesqui aliter*, halvanden.

Hálfr ríkisdalr, *semiuncia, stater*, halv Rigsdaler. (N O.)

Hálfrdi, *n. pl. vox semiplena*, halvt Ord.

Hali, *m. cauda, Hale, Rump, Stjert*. 2) *convincua series*, sammenhængende Råd, Beled.
Hann hefr lausum hala at veifa, *sui juxta est, pro familia non est sollicitus*, han er sin egen Herre, har ingen flere at sørge for.

Hálka, *f. lubricum, lubricitas*, Glatbed, Slidrigbed.

Hált, *lubricus*, glat, slidrig.

Halla (at halla), *inclinare aliquid*, helde, sætte noget saaledes at det helder.

Hollandi, *m. devexitas, elivus*, nedgaaende Skræbde.

Hallar (at halla), *vergere*, helde, lække. Hallar á degi, *dies in vespere vergit*, Dagen lakker mod Aften.

Hallaz (at hallaz), *vergere, inclinare in aliquid*, helde.

Hallid, *n. custodia, Verogtatng, Fængsel*. 2) *convincamen*, Betsjermelse. 3) *vicius, v. usus*, Underholdning, Forsørgelse. Hann var þar í hóstum og hallid, *ibi in vinculis & custodia tenebatur*, han sad der i Daand og Fængsel. Hann tók manninn til hallis og traufis, *in fidem et potestatem suam virum recepit*, han

paatog sig at staa Manden til med Raad og Daad. Hann var þar í góðu hallid, *bene tractabatur*, der havde han gode Dage. Þad kom mér at góðu hallid, *bene mihi usus fuit*, det var mig til stor Nytte.

Hallid, *n. opinio, Tanke, Mening*. 2) *resinaculum*, Daand som man binder noget op med. Eftir mínu hallid, *mea opinione*, efter mine Tanker. Hann hefr hitann í hallidinu, *vimor eum resinat, periculum opinatur adesse*, Brygt holder ham tilbage, han mener der er stor Fare paa Færde.

Hallid, *n. ansa vasis, Hank, Dre*.

Hallida, *f. idem*.

Hallidfæri, *n. funis piscatorum, quem manu recipiunt*, Fiskeleine til at angle med.

Hallidin-ordr, *fidus promissus*, Ordholden.

Hallidinnyrði, *n. pl. convinsensia oris, Tausbed*. 2) *fides promissorum*, Ordholdenhed.

Hallmæli (at hallmæli), *criminari*, laste, dable.

Halldsamr, *constans*, varig, adstadig. Á því fé varð hönum eeki halldsamr, *opes ista illi caduca & fugitiva erant*, det Guds kunde han ikke holde paa; der var ingen Drosjelse i de Penge.

Halloka, *v. subjugatus, sub jugum missus*, overvunden, undertvunget, forkuet. Oft hefnir sk er halloka verdr, *sape vicius ulciscitur*, ofte hævner den Undertrykte sig. á hallr & ok, *qs. hallaz á hann okid*.

Hall-leitr, *obstipus*, froghalset, en som vender Ansigtet til den ene Side. *alias hallfeytr*.

Hall-lendi, *n. vid. Hallandi.*

Hallqvæmr, *commodus, bekvem, tilpaa. nðs*
haldqvæmr.

Hallqvæmd, *f. commoditas, Bekvemhed.*

Hallqvæmni v. Hallqvæmi, *f. idem.*

Halltra (at halltra), *claudicare, halte, hinf.*

Halltran, *f. claudicatio, Hæten, Hinken.*

Halltr, *claudus, halt, lam.*

Hallr, *m. proclivitas, hældende. Þánga* vill hver hníga, sem hallr er, *omne grave tendis dorsum*, biddhen vill enhver falde hvor han hælder til.

Hallr, *inclinator, ix. proclivis, meðhældende, hraa, is. tilbøjelig. Hallr (ad eunum), favens, proclivis in aliquem, bevaagen. Hann steig höllum fæti, exteriore margine rarsi leve preiss vestigium*, han sætte Foden let ned paa Hraa. At fara höllum fæti fyrir öðrum, *necessitatem cedendi habere*, have nødtigt at give efter for en anden.

Hallr, *m. lapis, spec. filix, Sten, især Glinter sten. At piacka i hallinn, ignem & filice excutere*, slaa Ild af en Sten.

Hallr, *m. idem. 2) nom. pr. ex inde plura nomina pr. Hallbiörn, Halldór, Hallstíður &c.*, en Mand's Egennavn.

Hallæri, *n. difficultas annona, Ulaar, dyr Tid.*

Hálm-dýna, *f. stercus, reges, fístura, Halmdune.*

Hálmr, *m. stipula, culmus, Halm.*

Hálm-þak, *n. culmen, Halmtag.*

Hálmþástr, *m. manipulus straminis, Halmnippe.*

Hálma (at hálma, v. hálkna), *lubricari, blive*

glat. Nú hálmar, *jam lubricatur*, nu bliver det glat.

Háls, *m. collum, Hals. 2) mousculus oblongus*, et Bjerg af lang Skiftelse. 3) *prora navis*, Forstavn af et Fartøj, Pligten. 4) *pes veli anterior*, forreste Sejl-Stjod. 5) *idem ac kempur-rúm. Hann réri i hálsi, primi & prora interscalmii remex erat*, han roede ved det forreste Rorbrædt eller Rorpin.

Háls, *m. vir fortis, pr. animo & corpore erectus, v. elatus*, en stolt Mand, isædet for modig og rant af Væst. Bid ég ydr, gódir hálsar, at þér leggit til, hvad ráðlegast þykir, *rogo vos, viri animosi, conferre in medium, quod consultissimum videatur*, jeg beder Eder, gode Mænd! at I fremfige hvad I holde for raadeligst.

Hálsa (at hálfa), *corripere vela, reva Sejlene.*

2) *ferrando vacillare á linea*, save Rjævt.

3) *amplecti*, omfavne.

Hálsan, *f. corrugatio veli, qua cursus temperat*,

Reven i Sejlene, hvorved Farten rager af.

Háls-bein, *n. clavis, clavícula, Hælben. vid. vidbein.*

Háls-biörg, *f. collare loricasum, v. ferreum, den*

Del af et Harnisk som beskytter Halsen.

Hálsbólga, *f. struma, ferofula, Krop, Hævel*

og Opsvulmen i Halsen.

Háls-súng, *n. amplexus colli, Omfavnelse,*

at fæste Armene om en andens Hals.

Háls-höggva (at hálshöggva), *decollare, hals-hugga.*

- Håls-kédia**, *f. monile, torques, Halskæde*.
Håls-klæde, *m. focale lineum, Halsklæde*.
Håls-kyrtlar, *m. pl. tonsillæ, glandulæ colli, Halskirtler*.
Håls-kyrtla-bólga, *f. panar, en Svulst i Halsen*.
Håls-mål, *n. foramen superne vestis, pro exferendo capite*, den Kant af Klæderne, der ligger omkring Halsen.
Håls-mein, *n. angina, Halsbylde*.
Håls-rigr, *m. resanas, Stivhed i Halsmusklerne*.
 2) *opisthonus*, en Sygdom, hvorved Rygraden bliver Bjev.
Håls-trefill, *m. vid. Halsklæde*.
Håls-stýfr, *resanicus*, plaget med Stivhed i Halsen.
Hálsdr, *cradisiſmus, Høstæd*.
Halr, *m. vir liber & liberalis*, en Vedling, frt og ædelmodig Mand. Halr er heima hyer, þær familias facile domi imperat, enhver er Herre i sit eget Hvd.
Harnall, *m. avies, halista, sormentum murale, cuneus*, en Murbrætte. á germ. hammel ver-
 tex.
Harnall, *cuneiformis*, tilledannet. At fylkia hamallt, *aciem cuneiformem, v. malleatam in-ſuere*, opstille en tleformet Slagtorden.
Hamaz, *m. malicus, ruder, Hammer*. 2) *ſaxum, rupes, rupina*, en stor og steil Klippe.
Hamalá, *ſcoria ferri, Ståner, Hammerſlag, Stovre*.
Hamaz munn, *m. os, v. roſtrum mallei*, Høveret paa en Hammer.

- Hamars-högg**, *n. ius mallei*, Slag med en Hammer.
Hamarskalli, *m. caput mallei*, det tykkeſte af en Hammer.
Hamarskúti, *m. prominenzia rupis*, en frem-
 hængende Klint.
Hama-skipti, *n. pl. metamorſiſis, v. trans-
 corporatio*, Omſkabelſe eller Forvandling i an-
 dre Dyrſ Skikkelse. 2) *vernatio ſerpentum*,
 Slangenſ Ombytteleſe af Haar.
Hamaz (at hamaz), *furere, furis agitari, rase*,
 2) *transformari*, omſkabelſe, ſaa en anden
 Skikkelse. At hamaz á einum, *inſanire in
 aliquem*, rase mod En.
Hamdir, *m. nom. pr. viri*. 2) *indufſus, v.
 pocius loriceus*, Klædt i en Skært eller Harniſ.
 germ. hembd, *indufſum v. thorac ha-
 matus*.
Háneri v. Hámar, *f. lamia, ſqualus galeus, v.
 mustelus levis*, Haabrand (en Fiſk). á háir
 v. háir.
Hanataur, *f. pl. volutus, v. graſſatio in adſiſi-
 ſia forma*, extra propriam pellem, Fylden eller
 Omſæten i en fremmed Skikkelse. 2) *trans-
 formatio*, Omſkabelſe. á hamr & fer.
Hamhleypa, *f. lamia, quæ in varias formas ſe
 mutare & transformare poteſt*, en Trold ſom
 kan paatage ſig alle Slags Skikkelſer. á
 hamr & hleyp.
Hami (at hama), *de equis dicitur ubi poſteriora
 tempeſtatibus obvertunt*, buget om Hæſte naa-
 de vende Rumpen mod Ude.

Hamlogia, *f. felicitas*, Lyffalighed, Held.

Hamlogiusamr, *felix*, lyffelig, heldig.

Hamlogiusamlega, *feliciter*, lyffeligen.

Hamla, *f. medium scalmi*, det midterste af et Norbrædt.

Hamla, *f. catena, v. vinculum quo remus ad scalmum alligatur, ne vacillet retro*, et Daand, hvormed man binder Axen til Norpladen for at den ikke skal røkke af sit Sted. Hömluband, *n. idem*. At låta dragaz úr hömlum, *zardare*, opsætte, forhale. At låta síga úr hömlum, *idem*.

Hamla (at hamla), *navim remis inhibere*, holde et Fartøj tilbage med Xarerne, 2) *cohibere, impedire*, hindre, forhale.

Hamladr, *impeditus*, forhindret. 2) *vinculis v. vulneribus inhabilis factus sui juris prosequendi*, som ved Kængsel eller Roastelse er sat ud af Stand til at kunde paatale sin Ret.

Hamla, *f. inhibizio*, et Fartøjs Tilbageholden.

Hamladr, *n. corum i lumbis equorum, v. boum servus (oris)*, Læder af Hestes eller Osters Lænder.

Hamóla, *imposenti percussu affectu*, ep:ret af en uregelmæssig Videnskab. 2) *furens, insaniens*, rasende gal. d. ódr.

Hamóra, *insanus*, gal, uskyldig. d. ær.

Hamóra, *furor*, i Galsskab og Raseri.

Hampa (at hampa), *manibus volvere, terere*, kaste noget hid og did mellem Hænderne.

Hamrá, *f. qs. hamró, securitas*, Tryghed, Sog-

løshed. Hann var lengi i hamrá um þad, *diu de hac re securus hæsit*, for den Ting var han længe uskyldet.

Hamrád, *n. pl. dubium & superficiale consilium*, Tvivlsraadighed. Hann var i hamrádum, *inops boni consilii erat*, han var tvivlsraadig.

Hamradr, *malleatus, sunsus*, hamret. Þad var allt hálft og hamrad, *lavigatum et malleatum erat, de fabrica dicitur, cujus rudissima pars sanum absoluta est*, det var alt glattet og hamret.

Hamramr, *immani, v. brutali robore pollens*, overordentlig stærk (af Vægtskræfter).

Hamra-tröll, *n. gigas saxicola*, Satte det boer i Klippehuler, en Bjergetrøld.

Hamremi, *f. robur inusitatum*, overordentlig Styrke.

Hams, *m. curis*, Ham, Hud. 2) *systema nervosum corporis*, Vægemets Nervesystem. 3) *aspectus exterior*, udvortes Udseende. Hann var þá i góðum hamsi, *euxia fruebatur, curiculam bene curasam habuit*, han var da i god Lune; han befandt sig ret vel. Hönum var kalt i hamsi, *tremuit frigore*, han frøs, var næsten forkommet af Kulde.

Hamsar, *m. pl. fraces adipis, v. folliculi*, Graver af smeltet Falt eller Spal.

Hamsillr, *pallens, ir. setricus*, en som har gulsten eller Rødt Udseende, *ir. stræng, enarvuren*.

Hamslaus, *macer, setricus*, mager, surseende, ubetret. 2) *irux, ira assuans*, gruelig, rasende.

Hamstols, *fanaticus, furens*, gal, rasende.

Hamr, *m. exuvia, cutis*, Hud, Ham, Dalg.

Fugla-hamir, *exuvia volucrum*, Fugleffind.

Háinnús, *f. chimera monstrosa*, en opdigtet, vide underlig. Mue.

Hámæli, *n. pl. clamor*, Raab, Østreg. 2) *fama divulgata*, udspreidt Rygte. Flest lágmali komez i hámmæli, *pleraque arcana sensim innotescunt*, de fleste Hemmeligheder blive Gjenstand for Gøtlesnak.

Hámæltr, *sonorus*, højtalende, som har lydelig eller stærk Røst.

Hana, *en, ecce, se, se der*. Hana nú, *idem*.

Hand, *f. vid.* Hønd.

Handa, *pro, for*. Til handa, *in manus, v. usum*, til ens Brug eller Nytte. U'tvegadu það handa mér, *impetra pro me*, Baf mig den Ting.

Handa-band, *n. stipulario manualis*, Haandtag, Tilfagn med Haand og Mund.

Handa-burdr, *m. motus manuum*, Hændernes Bevægelse. Hann hefr seinann handaburdr, *manu tardus est*, han er seunderagtig i sit Arbejde.

Handafli, *m. robur manuum*, Styrke i Hænderne. 2) *manu acquisita facultates*, Formue, Som man har forskaffet sig ved sit Haandarbejde.

Handan frá, *huc, trans v. per*, hertil, herhid, overfra, henever.

Handan at, *trans, ultra, illuc*, over fra den anden Side, herovertil.

Handan til, *trans, ultra*, paa hin Side.

Handarbak, *n. dorsum manus, metacarpus exterior*, den udvendige Haand (modsat af Luen i Haanden).

Handar-gagn, *n. oppositus usus manuum*, hvad som man har nødtigt at have ved Haanden. Henn tekr mærgt til handargagns, *manibus ad multa commode utitur*, han gjør mange Ting nyttige ved sit Haandarbejde. Byrdingar vóru ecki handargagni fyrir Xerxem, *naves onerariae in usum Xerxis non erant ad manus*, Serkses havde ingen Lastdragere ved Haanden.

Handar-görfi, *n. quicquid manui infertur quorundam, ad proprios usus*, hvadhelst som tjener til daglig Brug.

Handar-halld, *n. ansa*, Haandfang, Haandgreb.

Handar-hófi, *n. incerta v. fortuita mensura*, Maal eller Uddeling paa et Slumpetræk. At handar-hófi, *per numerum rotundum v. amussi alba*, paa en Slump, uden at give nøie Agt paa Tal eller Gøthed.

Handar-jadar, *m. margo carpi inferior*, Kanten af Haanden eller den underste Del. 2) *circutras vola*, Omkredsen af den flade Haand. 3) *tuzela, it. hypochondria*, Bøstjærmelse, it. Marhed. Lengi bió það kátaka fólk undir handarjadri Mødruveilinga, *pauper illa familia diu laevis sub tuzela Mødruveilingum*, de fattige Folk vare længe under Mødruveilingernes særdeles Beskyttelse.

Handarjárn, *n. pl. manica ferrea*, Haandjærn.

- landar-linur, *f. pl. incisura manuum*, Vinter eller naturlige Indsnit i Hænderne.
- Handar-linu list, *f. chiromantia*, Spaadoms-kunst af Hændernes Daanelse.
- Handar-vani, *manus, unimanus*, som ifkun har en Haand.
- Handar-veif, *u. minima morio, v. elevatio manus*, Haandens Opleftelse; Vint med Haanden. I' einu handarveif, *uno momento*, i et Øeblik.
- Handar-vik, *n. nusus manus, leve opus*, et ubetydeligt Arbejde.
- Handaskil, *n. pl. discrimen unius manus ab altera*, Afstillelse eller Mellemrum mellem Hænderne.
- Handaskol, *n. inanis nifus manuum, trica*, ungtige Gæbder med Hænderne. Paa vard alit at handa-skoli, *in nifum inanem desit*, der blev alt til ungtige Fagter. *alias handa skvol*.
- Handa-skömm, *f. dedecus manuum*, et Arbejde, som gjør Mesteren Vanære.
- Handa-tiltekt, *f. modus agendi*, Hændernes Bevægeelse ved et Arbejde.
- Handa-veiki, *f. chiragra*, Gigt eller Værk i Hænderne.
- Handaverk, *n. pl. opus manuum, opificium*, Haandarbejde.
- Handavinna, *f. opus sedentarium*, siddendes Arbejde.
- Handhendi, *n. res manui adharens*, en Ting, som hænger ved Hænderne. Hann er pitt

- handbendi, *tibi cura est*, du maa sørge for ham.
- Handbiörg, *f. victus propriis manibus acquisitus*, Mæting, som man skaffer sig ved sit Haandarbejde. Handbiargar madr, *proletarius*, Cenarius, Dagelønner, som arbejder for sin Mæting. Handbiargar-Gmagi, *pupillus*, *v. invalidus mercenario labore sustentandus*, en Bamsør, som ikke kan erhverve sig selv sit Brød, men maa underholdes af andre.
- Handbök, *f. manuale, enchiridion, it. adversus*, *en*, Haandbog, *it. Klassebog*.
- Handbær, *ad manus, in promtu*, som er ved Haanden, paa rede Hænder. 2) *portantibus*, som kan bæres. Hann hefr ecki handbæra peninga, *nummos ad manus non habet*, han har ikke Penge ved Haanden.
- Hand-dúkr, *m. manile, chiromacrum*, Haandklæde.
- Handfång, *n. copulus, manubrium*, Haandfængsel. 2) *palma, mensura palmaris*, Haandsbred, Maal som kan omfattes af Haanden. Siö handfång, *septem palma*, Haandsbredder.
- Handfast, *manu fortis*, haandfast. 2) *solidus*, hel, massiv.
- Handforinn, *astrectus*, vedrøtt (med Hænderne).
- Handfer (at handfara), *manu astrectare*, ved, føle paa (med Hænderne).
- Handfesti (at handfesta), *manu stipulari*, for med Haand og Mund.

li, *f. funis prominentia rupis alligatus* quem auceps se dimittit, et Tov, fastet til en ubhængende Klippespids, hvor Islændene nedhale sig for at kunne dræbe agle, som have deres Næder i stejle Klinter, for at tage deresæg.

ling, *f. stipulatio*, Løfte med Haand og id.

stur, *f. lorum simplex manuale demissoriper prærupta*, et Haandreb som nedlæ fra en stejl Klippe for at holde sig fast

der vid. Handfymr.

li, *f. manipulus*, Haandfuld.

mi, *f. agilitas*, Behændighed, Smidig-

mr, *manu promtus*, behændig.

nginn, *familiaris*, fortrolig. Handgeng-

nenn, *satellites regii*, Mand af Kongens

agt. vid. hirdmenn.

ldr, *manu fortis*, v. renax, haandfast fastholden.

rip, *n. ansa*, Haandgreb, Hant. 2) *apio manus*, Greb med Haanden.

si, *m. possessor*, Ejer, Ihændehaber.

er handhafi þess hringa, *annulum pos-* han ejer den Ring.

alltr, *manu æger*, som har baarlæg Haand.

af (at handhefja), *juvare*, afhjælpe, haand-

. Gud vill sialfr handhefa kóng þann,

uppgang hanns, *ipse deus regem istum*,

T t

et ejus progressum vult juvare, Gud selv vill ophjælpe den Konge, ophjælpe den Konge.

Handhöfn, *f. vid.* Handargérfi.

Handhögg (at handhöggva), *manu truncare*, haandhugge (hugge Haanden af en).

Handhöggvinn, *manu truncatus*, En som ved et Hug har mistet Haanden.

Handki, *m. funiculus*, en liden Snor eller Stroppe, en Merling. vid. hánki.

Handklædi, *m. mantile, manusergium*, Haandflade.

Handkrykr, *m. ala, axilla*, Armhul. å krókr.

Handkryka-fýla, *f. hircus, fascor sub alis*, ram Stank eller Lugt af Svede fra Armhullerne.

Handkryka-hár, *n. pili subalares*, Haar som vokse i Armhullene.

Handlag, *n. vid.* Handaband.

Handlama vid. Handhalltr.

Handlås, *m. funis simplex in altera manu aucupis*, et enkelt Tov, som Fuglefangerne holde i den ene Haand. v. handfesti.

Handlaug, *f. lorio manuum*, Haandtvæt. 2) *mal-luvium*, et Vassersad.

Handlegging, *f. sponsalia de futuro*, Trolovelse.

Handlegg (at handleggia), *sponsalia de futuro procurare*, at troloves (ved at give hinanden Haand).

Handleggr, *m. ulna, cubitus*, Arm.

Handleggia raun, *f. tentatio virium cubiti*, Ågsejde, som prøver Armene.

Handlida verkr, *m. chiragra, arthritidis manuum*,
Gigt i Haaendene.

Handlin, *n. mansile, mappula*, fint Haaendflade,
Serviet.

Handmýlna, *f. mola manuarum versatilis, trusa-*
tilis, Haaendkværn.

Handódr, *manuum inconcinens*, en som rører
ved alle Ting som han ser. 2) *furax*, tyv-
agtig.

Handqvörn, *f. idem*.

Handöxi, *f. ascia, securis manuarum*, Haaendse.

Handradi, *m. locus familiaris*, Leddise. Þad
er ecki í handrada hiá hönum, *non est in*
loculis ejus, v. ei ad manus, det er ikke i hans
Leddise, han har det ikke ved Haaenden.

Handremi, *f. forsuido manuum*, Haaendstyrke.

Handramr, *manus fortis*, haaendfast, stærk i
Hænder.

Handrán, *n. rapina & manibus alicujus*, Haaend-
ran.

Handfal, *n. stipulatio manufacta*, Løfte ved
Haaendtag.

Handfal, *n. annulus signatorius*, Stignettring.
Gullid var heillt, enn handfalid var nockud,
lest, *annulus (aureus) integer erat, ne pala*
erat aliquid lesa, Guldet (= Ringen) var
helt, men Bollen noget beskadiget.

Handfala (at handfala), *idem dextra stipulari*,
love med Haaendtag.

Handfals-stadir, *m. pl. systema civitatum, in se-*
curisatam mercaturæ, Haaestæder. *vulgo:*
hansa v. hænfa-stadir.

Handsama (at handsama), *manu arrij*
med Haaenden, tage fat paa.

Handseinn, *manu tardus*, sendragtig, i
Handsel (at handselia), *tradere, in*
ferre, afhænde, overgive til en and
Handselldr, *radius, in alium collatus*,
overgivet.

Handski, *m. chirotheca*, Haaendse.

Handskiól, *n. idem*.

Handskór, *m. idem*.

Handskrifari, *m. amanuensis, ab epistoli*
skriver, Sekretær.

Handskrift, *f. chirographum, syngrapha*
chirographica, Haaendskrift.

Handsög, *f. lupus*, en liden Sav.

Handspík, *f. baculus manuarum*, Haa-

Handsteinn, *m. lapis miffilis manipular*
at fæste med.

Handstika (at handstika sig), *ope fu-*
bus emetiri summum rupis, bide sig
en steil Klippe ved Hjælp af et Tø.

Handstrykia (at handstrykia), *idem*.

Handtak, *n. apprehensio manus*, Grib-
get. *vulgo:* *opus, uno momento* i

et Arbejde, som man kan gjøre i et

Handtéra (at handtéra), *tracare*, haa

Handtígill, *m. zona, v. corrigia ma-*

stium, & aliarum rerum, Bælte e-

mer paa Klæder og andre Ting.

Stétt sem handtígill, *lævis est us-*

stium, han er jævn som en glattet

Handtök, *n. pl. vid. Handaband*.

Handveg (at handvega), *manu trutinare*, vese i Haanden.

Handvegr, *m. commissura thoracis & manica in veste*, de Rant af et Livstykke, som Været Ties til.

Handverk, *n. opificium, ars manualia*, Haandværk.

Handverks-fólk, *n. opera*, Haandværksfolk.

Handverks-madr, *opifex, mechanicus*, Haandværkemand.

Handverks-bróðir, *homötechnus*, Haandværksbrøder.

Handverks-kunstir, *artes mechanicae*, Haandværkskunster.

Handvís, *ad manum, in promtu*, værende ved Haanden.

Handvolka (at handvolka), *manu volvere*, have mellem Hænderne.

Handvopn, *n. pl. arma manualia*, Vaaben, som kan bæres.

Handvömm, *f. securæ manus visum, neglectæ rei culpa*, slet Arbejde.

Handyrdir, *f. pl. artes mulierum sedentariae*, Høuentimmeretheder.

Handædi, *n. insemperies manuum*, Fremfusethed, Post til at se ved alt hvad man ser.

Hångandi, *pendens, pensilis*, hængende.

Hångi (at hångi), *pendere, harere*, hange. At hångi yfir, *imminere*, hange over, være for Haanden. Sverdit héck, *u. hångdi á veikum*

Þæði, *gladius reuui filo pendeat*, Sværdet hængte paa en svag Traad.

Hånginn, *pendulus* hængende. Hångid kiöt, *caro infumata*, roget Kød.

Hångi, *m. corpus humanum paribulo suspensum*, Menneffelegeme ophængt i en Galge.

Hångr, *m. idem*.

Hånga-god, *n. Odinus, quia corporibus suspensorum ad necromantiam usus est*, Odin, som spaaede af hængte Kroppe.

Hångr, *m. salmo mar, rostro inferiore adunco*, Haulaks med frum Snabel. 2) Hångr i máli, *suspicio*, Mistanke. 3) Hångr i tré, *vid, tregi*.

Hångla (at hångla), *morari, sibi deesse*, tøve, være dorst.

Hani, *m. gallus gallinaceus*, en Hane. 2) *epistomium*, Hane i en Tønde eller Kar. 3) *vil-lus oblongus lanae*, en Uldrot. 4) Hani i bísfúlás, *draco*, Hane paa en Høffelaad. At gala sem hani, *gallulare*, gale som en Hane.

Hana-gal, *gallicinium*, Hanegal.

Hana-kambr, *m. crista*, Hanekam.

Hana-skégg, *n. palea*, Haneskæg.

Hánki, *m. funiculus*, Rem. *vid. fetill*.

Hánka (at hánka), *raducto funiculo tenere*, stikke en Traad eller Werling igjennem noget (bruges især om et slag Rur paa Heste). 2) *in suas partes trahere, v. inescare*, faa paa sit Parti, forlokke.

Hann, hún, þat, *ille, illa, illud*, han, hun, det

Hanpr, *m. cannabis*, Hamp.
 Hanp-akr, *cannabera*, Hampager.
 Hanp-streng, *cannabinus funis*, Hamptov.
 Hanpverks madr, *vestio*, Nebflager.
 Hanp-verk, *opificium, cannabium*, Hampværk.
 Happ, *n. bona fors, v. fortuna inopinata*, god
 Eskabne eller uventet Lykke. Olt kémr
 óveidnum happ, *gratia superveniet quæ non
 sperabitur hora*, en slet Gifter gjør ofte lyk-
 kelige Træk, *v. Lykken kommer ofte uventet*.
 Happa-fengr, *m. res fortunata acquisita*, en
 Ting man har faaet af særdeles Held.
 Hoppafenginn, *fortunatus*, heldig, lyffelig.
 Hoppafundr, *m. res inventa, quæ inventorem for-
 tunarum facit*, en opdaget Ting, der gjør
 Finderen lyffelig.
 Hoppfamn, *in acquirendo fortunatus*, heldig.
 Hapt vid. Hæft.
 Hapur-task, *n. scrusa frivola*, ringe Vokab,
 Rips Raps.
 Hár, *celsus, sublimis, is, procerus*, høj, *is, is*, høj
 af Væst.
 Hár, *n. crinis*, Haar.
 Hára-biartur, *albus crines*, som har lyse Haar.
 Háraddadr, *voce sonorus*, højrøstet, en som har
 Rart Stemme.
 Hárbrúda, *f. mulier pulchricoma, et fruentissima*
 som har smukt Haar. 2) *dryas*, en islandsk
 Fjeldplante, hvis Blade bruges som Te,
 eller kaldet Holrasöley.
 Hórdánger, *m. locus famis & penuria, et Eted*,
 hvor der er Hungerenad og Mangel.

Hardbaks-hest, *corrua genus*, Træhest, (e
 Pinebænk). 2) *mala crux*, Pine, Dia
 Hardbrjóstradr, *corde durus, immisus*,
 ubarmhjertig, grusom.
 Hardbrýsti, *n. durities cordis*, Haardhjerti
 Hardbýll, *in domesticas triparsus*, sparsom
 fattig Husholder.
 Hrd-drægr, *avarus*, gjerrig.
 Hædeygdr, *flammasibus oculis, v. feris*,
 har gnistrende eller gruelige Øjne.
 Hardfengi, *n. fortitudo, virtus militaris*, *?*
 dygtighed, Røstbed, Tapperhed.
 Hardfengr, *strenuus, manu fortis*, tapper, h
 fast.
 Hardgédi, *n. severitas*, Strængbed, Alvorti
 Hardgédia, *durus, asper ingenio, streng*, *!*
 i Sindet.
 Hardgör, *vid. Handfengr*.
 Hardgreipr, *apprehensu fortis*, som griber
 til.
 Hardhnackadr, *dura cervicis*, haardnakket.
 Hardindi, *n. pl. severitas, summum jus*, Sti
 hed, Retfærdigheds- Haandhævelse
 Naade.
 Hardindi, *n. pl. caritas annona & asperitas*
v. quicquid aggravat sortem hominum,
 Tid, haardt Veir, og hvad der gjør
 besværligt.
 Hardlegr, *severus*, haard.
 Hardleikni, *f. lusus ferox, immisus*, Ondskab
 Hardleikinn, *lusu ferox, v. furus*, haar
 ond at lege med.

Har-lega, forsiter, mandigen, drabeligen. 2) durix, stricte, haardt, strangeligen.
Har-leitr, vultu severus, af bistert Ansyn.
Har-la pro Har-lega, forsiter, mandigen. 2) valde, admodum, meget, stærkt, overmaade.
Har-lyndi, n. asperitas ingenii, haardt, Sindsleg.
Har-lyndr, durus, severus, haard, stræng.
Hardmannlega, forsiter, mandhastigen.
Hardmåladr, duri oris, grov i sin Tale. 2) eloquens, veltalende.
Hardmælt, voce severus, haardtalende, som har eftertryktelig Stemme.
Hardneskia, f. coraphiraca, Harniss.
Hardna (at hardna), indurescere, occalescere, hærdes, blive haardt. 2) vires sumere, adolescere, komme til R:ster, blive fuldvoksen.
Hardnædr, induratus, hærdes. 2) adultus, fuldvoksen.
Hardræde, severus, stræng, haard.
Hardrætti, n. dura crux, haard Medfart. 2) James, Hænder.
Hardrædi, n. severitas, A:vorlighed, Strængbed. 2) facinus difficile, besværligt Foretagende eller Gjerning.
Hardrinna vid. Hardlyndr.
Hardrinnadr, idem.
Hardrinninn, durus, ferox, acris animi, stiv, stræng, ond at komme til rette med. Hardrinninn stræng, funis bene torrens, haardt snort Torv.

Hardskæyter, acer animo & viribus, rast af Sind og Legeme.
Hardspori, m. callis lubricus indurata nivis, haardtraadt Sne.
Hardsperra, f. contractio musculorum, post nimiam extensionem, Stivhed i Muslerne, efter megen Anstrængelse.
Hardsöktr, difficilis oppugnata, afensu, v. impetratu, vanskelig at overvinde eller erholde.
Hardsviradr, dura cervicis, stivhalsed. 2) obstinax, refractarius, halsstædig, egenstædig.
Hardsviruglega, contumaciter, haardt næflet.
Hardsyldr, glacie constrictus, stivfrossen. 2) servus, trux, gruelig, grumtsende.
Hardtúdr, truculentus, grum.
Hardtúd, f. savitia, ferocia, Haardhed, Grusomhed.
Hardtúgi, f. idem.
Hardvitugr, durus in perferendo, v. infligenda pena, haard i at taale Straf, eller i at staa andre.
Hardr durus, it. induratus, haard, it. haardt, hærdes. Hardr-torf, n. casses effusus, surfa, Torv. Hardr i horn at taka durus, intracollis, se. nimis imperiosus, ja in d-mum recipitur, haard at fortræge, si som vilde blive altfor vanskelig at omgaaes med. Hardr af sex, fortis, tolerans, haardt, uholdende.
Hardþiaka (at hardþiaka), affligere, mishandle.
Hardari, n. vid. hæltri.
Hardati, n. pl. cibi indurati, v. duri, tør Mad.
Hardatz, esu durus, tør at æde.

Háeidd, *f. medium, v. basis scalmi, super quam remus libratur*, Midten af et Norbrædt. á rid.

Háreistr, *in altum erectus*, af høj Rejsning; á ris. Háreist hús, *domus alta consignatione á gradibus, vulgo nobis quacunque consignatio infra 90 gradus*, et Hus af høj Rejsning fra Bjelkerne opseer.

Háreysti, *f. clamor inconditus*, højt Skraal. á raust. 2) *rumulus*, Støj, Larm.

Háreystr, *grandisonus, is. sonorus*, højtlydende.

Hárfagr, *pulchricornus*, haarfager, som har smukt Haar.

Hárfall, *n. alopecia, defluvium capillorum, madarosis*, Haarfald.

Hárfar, *n. aspectus cutis villosa*, Haarets Udseende.

Hárgar (at hárga), *pubere, pubescere, crinescere*, faa Haar, blive haaret.

Hárgaz (at hárgaz), *idem*.

Hárgadr, *crinitus, pilosus*, haaret, som har faaet Haar.

Hágreida, *f. pecten varius, discerniculum crinale*, Hædefam, Haarlam.

Hár-hamr, *m. cutis villosa*, haaret Hud.

Hari v. Harri, *m. rex, pr. heros excelsus*, Konge, egentlig: høj eller stor Helt.

Hari (at hara), *aggre vitam tolerare*, opholde Livet kummerlig, leve i Elendighed. vid. hiari.

Hark, *n. strepitus*, Knarfen, Støjen.

Harka, *f. durities*, Haardhed. 2) *gelu inten-*

sum, stærk Frost. Hürku frost, *frigus clamarum*, klingrende Frost.

Harka, *f. forisudo animi & corporis*, Ufølehed, Sindss. og Legemsstyrke. 2) *toler in adversis*, Standhaftighed i Mod. Alle bröck fyrir hürku þeirra og á forisundini & audacia illorum nihil er pervium, alt maatte vige for deres Tapp og Mod.

Harka (at herka), *durare*, blive haard, ud. Harka af sér, *contra dolorem se durare*, hærde sig med Smerten, udholde Smerte. Harka saman, *per fas & nefas corrados extorquere*, sammenstrabe med Ret og udpresse med Bøld.

Harkamadr, *vir savus, immisus*, en stræn umild Mand.

Harkalega, *duriter, violenter*, haardelig, v. sig.

Harkasamlega, *idem*.

Harki, *m. vis, violentia*, Bødsomhed. 2) *angusta*, Mangel, Ting som ere vanskelig at erholde.

Hárknifr, *m. novacula*, Hagekniv.

Harla pro Hardla, *valde*, meget, storligen.

Hárlaus, *glaber*, glat, haarløs.

Hárlockr, *m. cirrus, is. cincinnus*, Haal Haartrølle.

Hárlos, *n. vid.* Hárfall.

Harmabót, *f. levamen lucus*, Linderøg i & ger.

Hármadr, *m. acarus*, Haarorm.

harma), *lugere, dolere*, sørge, bes
r, *m. threnus, lamentatio*, Betslage,

li, *n. lessus*, Klagesang.

gr, *m. idem*.

, *diu post mortem desideratus*, et
hvis dødelige Afgang meget ber

& Harmdaudr, *idem*.

luctus, maror, dolor, Sorg, Jam
drøvelse. At reka harma sinna, do-
damnum suum ulisci, hevne sin
er Skatte.

sinu, *marore percitus*, foreigfuld.

sensus, quo sol signum tauri permeat,
ned, naar Solen er i Tyrens Tegn.
cythara, lra, en Harpe. Hörpu-
cytharadur, Harpestager.

harpa at), *redarguere*, give Brette-
dable. 2) *concinnare*, trykke sammen,
nibe. *vid. herp at.*

Harpeis, *m. resina*, Harpiké.

, *arbor resinifera*, Harpikétræ.

pulchricornus, haarfager.

. *anylum*, Haarpuder. (N. O.)

rex, *dominus, hodie*, Herre. herra.

curis dolet, ob crinis levem arzacum,
taaler at lave tage sig i Haaret.

n. cilicium, Haarfilt, en Sæk vovet

colum seraceum, Haarste.

Hår-suod, *n. vid. suod*.

Hår-sveipr, *m. cirrus natus*, Haarkløse, Duf-
tel. *vid. sveifr*.

Hårsvördr, *m. vid. Håhamr*.

Hårskurdr, *m. ronsurn*, Haarklætan.

Hårskurdar madr, *ronfor*, Haarklæter.

Hår-ig, *f. funis seraceus*, Haartov, Reb af Haar.

Hårtoga (at hårtoga), *crines vellere, deglubere*,
depilare, ruske Om i Haaret, rykke Haaret af.

Hås, *raucus*, hæs.

Hafalld, *n. vid. Afalld*.

Hafar (at hafa), *nauceam movere*, vammes.

Mig hafar, *appetitur obruit, dicitur de im-*
modica pingvinit vel dulcedine, seg vammes
(ved Maden), siges gemenlig naar Maden er
for fed eller sød.

Háfeti, *m. remex, affidens scalmo*, Hørfarl, den
som sidder ved Ræerne. á hár.

Háfígldr, *expansis velis*, med fulde Sejl. Hann

er nu ecki háfígldr, *jam corrugat vela*, han
dreg nu Sejlene ind. *metaph. animum de-*
sponder, han taber Modet, ytmynes.

Háfinar, *f. pl. nervi poplis*, Knahaser.

Háskafemi, *f. periculum*, Farlighed.

Háskafamleg, *periculosus*, farlig.

Háskafamlega, *periculose*, farligen.

Háskérðíng, *m. vid. Hácall*. á hár.

Háski, *m. periculum*, Fare. Háskaferd, *iser pe-*
riculosum, farlig Rejse.

Hafi, *n. corylus*, en Hassel, Hasseltræ.

Hafli (at hafli völl), *locum pugna coryli per-*
sicis mesari, v. circumdare, afmaale eller oms

gjerde en Kampplads med Stænger (af Hadsfeltet).

hasta (at hasta), *festinare, properare*, haste, ile.
Hasta á, *objurgare, fronsse ad severitatem comperta*, tiltale alvorlig og med truende Mine.

Hastarlegr, *repentinus*, pludselig.

Hastarlega, *subito, repense*, pludseligen.

Hástaf, *m. clamor*, Raab, Skrig. Þeir æptu hástöfum, *clara voce clamabant*, de Skrig eller raabte højt.

Hástöckr, *m. vid.* Bordstöckr.

Hastr, *trux, immitis*, haard, umild.

Hastr, *m. festinatio*, Hast, Hlen.

Hásumar, *n. æstas adulta*, høj Sommer, den bedste Sommertid.

Hástæti, *n. thronus, solium*, Trone.

Hafæti, *n. pl. pinguaria cupedia*, fed og læffel
Spise, Lækkerbidsten.

Hafætiinn, *mando*, en Graadser, Lækkermund.

Hata (at hata), *odio habere*, hade.

Hataz við einn, *odio aliquem persequi*, at være hadelig mod en, forfølge.

Hátaladr, *sonorus, ir, eloquens*, højtalende, ir.
veltalende.

Hatari, *m. osor*, Hader.

Hati *m. parelius, praeursor solis*, Dilsol.

Hátíð, *f. festum, festivitas*, Højtíð, Fest. Hræranlegar hátíðir, *feriae conceptivae, mobiles*, Højtíðer, som indfalde paa uviste Dage. Óhræranlegar hátíðir, *feriae anniversariae*,

stare, Højtíðer, som allestíðer li de samme Dage af Aaret.

Hátíðleg, *festivus, solennis*, højtíðel.
Hátíða-bragr, *m. festivitas solennis* lighed.

Hátíðlega, *festive*, højtíðeligen.

Hátígn, *f. majestas*, Majestet.

Hátímbradr við. Háréistr.

Hátrón, *m. thronus*, Trone. við. 1

Hátta (at hátta), *moris habere*, vant til. 2) *cubium ire*, lægge gen, gaa til Seng.

Háttadr, *in cubium repositus*, som Seng. 2) *moratus*, sædelig, af Røffenhed. So er því háttadr, *is* ber, saaledes forholder det sig.

Hátta-lag, *n. consuetudo, mores*, Sat

Hátta-makari, *m. pileo, pilearius*, f.

Hátta-skipti, *n. pl. mutatio morum* Forandring.

Hátta-tími, *m. tempus cubium ei* gaa til Seng.

Hattband, *n. redimiculum, spira*,

Hattbard, *u. parapeetalia, ala pilei* en Hat.

Háttsémi, *f. vid.* Hátta-lag.

Hattr, *m. pileus*, Hat. Doctor

hattr, *biretum*, Doktorhat.

Hátt, *m. mos*, Skik, Bri hattir.

Háttr, *m. dispositio temporum* mica, Dagens eller Tid

Hæðligt Arbejde. 2) *idem ac háttatími*. At
ná háttum á báinn, ad pradium venire prius.
Þvam cubitum eaz familia, komme til Gaarden
 ferend Gólf er í Seng. Þar vóru góðir
 hettir, *prudens dispositio temporum ibi erat*,
 þer var en god Orden; Tíðen anvendtes der
 vel.

latr, n. odium, Hæð, Hændstak.

laturlegr, odiosus, hæðelig, forhadet.

laturlega, odiose, hæðeligen, hændeligen.

Hávadasamr, garrulus, Sladderhank, aabenmundet.

Hávadamadr, vir clamorosus, en som har høit
 Mæle. 2) *inquietus, urolig*.

Hávadi, m. clamor, Raaßen, Skrigen. 2) *stre-*
pitus, garrulus, Larmen, Støjen, Rnarken.

Hávada, palam, coram aliis, offentlig, i
 alles Næghed.

Hávadi, m. summa, største Deelen. 2) *pot. mare*,

Hav. Hér er hávadinna af fé mínu, *hic*
summa habentia mea est, her er det meste af
 min Formue.

Hávar, *garrulus, clamorosus*, høitalende.

Hávaxinn, *procerus*, høj, langvoksen.

Haudna, *f. capra*, en Gæd.

Haudr, *n. terra inculta*, ubeytet Jord.

Hávella, *f. anas islandica, phasianus marinus*,
 Gadisse, Angletæse (en Søfugl.)

Hávetr, *m. hyems adulta*, Høivinter.

Hauga-elldr, *m. fascinamentum, ignem referens*,
circa ramulos mortuorum, en Jatteild, Jib

U u

som mentes at brande rundt om Grave
 høje.

Hauga-öld, *f. ætas collium, rumulorum*, Høje
 alderen i Hedenöld (modsat Brandealder).

Hauga (at hauga saman), *concernare*, sanke
 sammen, opdyngte i Mængde.

Haugbái, *m. larva, umbra rumulorum*, Høstrolf
 eller Olsenfard.

Haugr, *m. collis, ramulus mortuorum*, Høj,
 Gravehøj. Mykiu haugr, *funerum*, Møge-
 dyngte.

Haukr, *m. accipiter, fringillavius*, Høg. Haukr
 i horni, *oculus amicus*, hemmelig Ven.
 Hann á sér hauk í horni, *alieno consilio va-*
let, han har en forborgen Tilflugt (en hem-
 melig Raadgiver).

Hauklegr í augum, *v. snareigdr*. Hauklegr í
 físi, *acer, vehemens*, fyrig, snar, hurtig.

Haukr, *m. uncus piscatorius minor*, et Slags
 Ristefrog.

Haul-band, *n. amma, brachetium*, Brokbaand.

Hauhl, *m. hernia, ramex*, Brok, Tarmeløb.

Púng-hauhl, *hernia scrotalis*, Pungbrok.

Vindhauhl, *hernia ventosa, pneumatocole*, Vind-

brok. Nafnahauhl, *hernia umbilicalis, ense-*

ramphalos, Navlebrok.

Haunk, *f. spira, is. funiculus*, Garnvinds.

2) *glomus lanae*, Uldnagle. Hann á hauk

uppi bakid á þér, *obligatum te habet*, du

er ham forbunden.

Haus, *m. cranium*, Hjerneskal.

Hausa-mót, *n. pl. commissura cranii*, Hje:nefál-
lenó Sammenføjelse.

Haus-ikél, *f. vid. Haus.*

Haus-kélla, *f. idem.* Fremri hauskélla, *cor-
male, os frontis*, Þandebenet. Eftri hauskélla,
os occipitis, Nakkebenet.

Hauft, *n. autumnus*, Høst, Efteraar. Hauftid
er á förum, *autumnus jam princeps est*, Hø-
sten er snart forbi.

Hauftar (at haufta), *autumnare*, lakte mod Hø-
sten. Þá tók at haufta, *tum autumnescere
capit*, da begyndte Høsten at ytre sig. Nú
hauftar, *autumnat, nec autumnat*, nu begyn-
der Høsten.

Hauftannir, *opera autumnalia*, Høstarbeside.

Hauftbod, *n. convivium autumnale*, Høstgjæstebud.

Hauft-hrídir, *f. pl. autumnæ tempestates*, Høste-
uvejr.

Hauftlegr, *autumnalis*, som hører til Høsten.

Hauftmögóttir saundr, *ovis venere furvó, ac cor-
pore omni præterea albo á terra colore*, et
þaar det har sort Mave, men er ellers
hvidt.

Hauftvedr, *n. autumnicas*, Høstid, Høstvejr.

Hauftverk, *n. pl. vid. Hauftannir.*

Hauft yrkia, *f. idem.* 2) *messis*, Høsten, Høst-
ning.

Hebreskr, *Hebraus*, Hebraisk.

Hebreska, *f. lingua hebraea, v. sacra*, det he-
braiske Sprog.

Héðan, *hinc*, herfra.

Héðar v. Héðra, *hic propius*, nærmere herved.

Héðari, Héðastr, *propior, proximus*, nærmere,
nærmest.

Hef (hóf, hefir hafit, at hefia), *sollere, exsol-
lere, leste ep, tage ep.* 2) *ordire, incipere*,
ir: suscipere, begynde, fange an, *is. tage paa
sig.* Hefia hendur til himins, *manus in cae-
lum tollere*, opløste Hænder til Himmelen.
Normenn vildu hefia Hákon til ríkis, *Nor-
vegi Haconem ad fastigium regni exsollere vo-
luerunt*, Nordmændene vilde sætte Haagen
paa Tronen. Hefiaz handa, *opus aggredi*,
lægge Haand paa et Værk. Þóeir hóf grautinn,
Thorir cuculari pulcrum sorsit, Thorir spiste
Grød med en Elfe. Hann hefr ofan af
fyri sér, *se ipse sustenat*, han nærer sig af
sit Arbejde. Hann hefst vel vid, *bene susten-
tatur*, han trives vel. Þeir hófuz orða
vocem sustulerunt, de begyndte at tale. Þá
hefr ecki uppá sig, *non prodest*, det hjæl-
per intet. Þad hefr eitthvad uppá sig, *alig
significat*, det har noget at betyde. H
hefr sögu Þidriks af Bern, *hic incipit
istoria Theodori Vercuenfis*, her' begynder
historien om Þidrik af Bern. Hér hefir
vér Breta sögur, *hic ordimur historias Br-
itarum*, her begynde vi de britiske Historier.
Hefð, *f. honor, dignitas*, Hæder, Værd. á be-
Hefð, *f. prescriptio, usucapio*, Hævd.
Hefða (at hefða), *usucapere, usufacere*, hævd.
Hefðadr, *usu-capius*, hævdet.
Hefðarlegr, *insignis magnificus*, herlig, pragtig.
Hefðarlega, *splendide*, anseligen, prægtigen.

Hef ar-gáfa, *honorarium*, Væðkjent.
 Hefdar-madr, *vir eximius*, en stor Mand.
 Hefir (hafði, at hafa), *verbum auxiliare*, (Hjelp-
 peord). Þeir höfðu byggt, *edificaverunt*, þe
 havde bygget. E'g hafi setid og þagat, *sedid*
 & *racui*, leg har siddet og tiet.
 Hefir (hafði, hefir hafir, at hafa), *halere*, have,
vulgo hafi etiam ante vocalem. Þar hafði
 stór nær, *pene erat*, det var meget nær ved.
 Hafa á hand-nöckum, *in deliciis habere*, *quam*
mollissime tractare, bæte paa Handene, be-
 handle en Ting overmaade vælig og vel, kiste
 for En; *qs. handanna þekum*, at *manibus*
vola manus. Hafa fyrir hafili, *moliri*, bæte á
 Værl med, bestættige sig med. Hafa um
 hönd, *tractare*, handtere. Hafa sig vid, *ex-*
ercere, øve sig i. Hafa at sér, *intentum esse*
operi, arbejde flittig. Hafa at sér, *sibi deesse*,
se ipsum defraudare, være Øfald i sit eget
 Tab. Hafa fyrir, *laborem impendere*, have
 Umage for. Hafaz at, *operari*, være bestæf-
 tigt med. Sú lött hafði kóngin i heliu,
morbis ille regem neci dedit, den Sygdom
 lag'e Kongen i Graven. Vid hann tíðir
 eck i tveim höndum at hafa, *molliter trac-*
tari non sustinet, *acquiratem non curat*, det
 Hjelper ikke at bruge milde Midler imod ham.
 At hafa ofan af fyrir sér, *necessitates visa*
sibi ipse acquirere, erhverve sig selv det nød-
 vendige. At hafa ofan af fyrir einum, *ra-*
dium overrere, være en til Votstaf. At hafa

uppi, *indagare*, *invenire*, opdage. Hafaz vel
 vid, *hunc sustentari*, trives vel. Hæd mun
 þad hafa uppá sig? a) *quid proderit*? hvad
 vil det hjælpe? b) *quid significabit*? hvad mon
 det betyder? Hafaz vid, *morari*, opholde
 sig. Farid hefst vid á saumnum, *furura ve-*
stis contrahitur v. corrugatur, Klædet træk-
 tes saimnen, eller tager Folder ved Sammen.
 Hefil-beckr, *m. dolatorium*, Høvlebænk.
 Hefill, *m. dolabra*, *dolabella*, Høvl.
 Hefill, *m. exaltatio rei*, en Ting's Optøstelse. á
 hef.
 Hefill, *m. funis elevator veli*, Tøvl til at opbidse
 Sejlene med. vid. draggreip.
 Hefilspænnir, *m. pl. vuncinarum raptus*, Høvl-
 spaane.
 Hefla (at hefna), *dolare*, hvoile. 2) *contrahere*
vela, rebe Sejlene. *qs. hemla*.
 Heflan, *f. dolatio*, Høvlen. 2) *corrugatio veli*,
 Sejlens Reben.
 Hefnd, *f. ultio*, *vindicta*, Hævn.
 Hefndargiarn, *vindicta cupidus*, Hævnjærtig.
 Hefni (at hefna), *vindicare*, ulcifci, hævne.
 Hefnaz á einum, *vindictam sumere de aliquo*,
 hævne sig paa En. Hefna á einum, *idem*.
 Hefna eins, *ulisci aliquem*, hævne En. Hefna
 dauda einhver, *morsem alicujus ulisci*, hævne
 Ens Død.
 Hefni-leid, *f. processus vindictæ*, Hævnens Frem-
 gang. At snúa á hefni-leid, *vindictam mo-*
 liri, tænke paa Hævn.

Hefnigirugr, *vid.* hefndar-giarn.

Hefnilamr, *idem.*

Hefring, *f. praecla.* Uvejr, Storm. 2) *nom.*
pr. insula, en vis Hef Navn.

Hefsti (at hesta), *impedire, compedire, reprimere,*
infricare, hæfte, hindre.

Hefsti, *n. manubrium, capulus,* Økast, Haandsfang.

Hefsting, *f. vid.* Haft.

Heftr, *compeditus, impeditus,* hæftet, forhindret.

Hegdan, *f. gestus, mores,* Sæder, Skik.

Hegda (at hegda sér), *se gerere, stille sig.*

Hegni (at hegna), *coercere, castigare, straffe.*

2) *circumspire, aggere munire,* indhegne, omgjerde. Kóngar láta hegna til landhreinsunar, *reges, ut terram pacem, malos coercens,* Kongerne lade de onde straffe for at reise Landet. Hegna má madr um engi sitt ef vill, *præsum suum sepius meriri* (& *ita alior inde coercere, si lubet, cuicunque integrum esto,* enhver har Lov til at indhegne sin Eng, isald han vill.

Hegning, *f. castigatio, Straf, Revselse.* 2) *sep- rum,* Hegn, Gjerde.

Hegnari, *m. vindex, ultor, Revser, Hævner.*

Hegri, *m. ardea,* Hejre (Fugl).

Heia (at heia), *morari, tæve, dvæle, stie; vid.* hái & hía. Heia frá, *morari, tempus fallere,* opholde sig uden for sit Hjem, fordrive Tiden.

Heid, *n. sudum, serenum,* klart Vejr.

Heida-blágresi, *n. herba, geranium, Storkenab* (en Urt).

Heid, *f. gens, populus, Folk, Nation.*

var sem þessum, þengil á jó st miðd fyrri málna qvediu, mæ heidbæri, *sum aliud erat tempus, quam c regi omnibus acceptissimo, in navi infunderet virgo, anse pugnam,* den anden Tid, da Jomfruen ijsfænkede den elskede Konge paa Skibet forend Rod.

Heidi, *f. resqua montana, Østen, J*

Heida jörd, *terra sabulosa, dumis* sandlg og lynghevosfen Egn.

Heidsé, *n. stipendium militum, Beholdn*

Heidbirta, *f. serenum, klar Lust.*

Heidbirtir (at heidbirta), *serenare, t*
Nú heidbirtir, *jani conferunt, differ,* klarer Lusten op.

Heidbiartr, *sudus, serenus, klar.*

Heidíngi, *m. gentilis, unus ex gente, J*
á heid.

Heidinn, *gentilis, ethnicus, hedenst.*

Heidíngi, *m. lupus montanus, en Ulv*
holder sig paa Heider eller Øjerger.

Heidínglegr, *gentilis, som har hedenst*
og Skikke.

Heidínglega, *more gentili, paa hedenst*

Heidir (at heida), *vid. heidbirtir.*

Heidni, *f. gentilissimus, ethnicissimus, He*
Hedenold. 2) *religio gentibus com*

Heid-menn, *m. pl. fasellises regii, t*
Drabanter.

Heiðra (at heidra), *honorare, venerari, are,*
hædre.

Heiðran, *f. veneratione, Dyrlæse.*

Heiðrikin, *f. serenitas, klart Vejr.*

Heiðrikt, *serenus, klar.*

Heiðrán, *f. copra, en Øjed.*

Heiðskír, *vid. Heiðrikt.*

Heiðan, *f. vid. Heiði.*

Heiða, *serenus, klar, ren. Heiðr himin, calum*
serenum, klar Luft.

Heiðr, *m. honor, dignitas, existimatio iustitia,*
Hæder, Ære, Anseelse.

Heiðvirdr, *genti honoratus, ærværdig, almindel-*
ig agtet.

Heiðvici, *n. serenum, klart og godt Vejr.*

Heiðvidris dagr, *dies innubis, klar Dag.*

Heiðurlegr, *honoratus, hæderlig.*

Heiðurlega, *honorifice, hæderligen.*

Heiðursamlega, *idem.*

Heiðursamr, *honestus, ærefuld, anstændig.*

Heiðurslemi, *f. honestas, Anstændighed.*

Heiðursdagr, *dies nuptialis, Hædersdag.*

Heiðurs-verdr, *honore dignus, hæderværdig.*

Heigull, *m. herba, en Urt; vid. háslaukr.*

2) *homoncio segnis, q. pendens, et Drog.*

Heigull pro Heingull.

Heji (at heja), *vid. heja, supra.*

Heiki (at heikia), *supprimere, nedtrykke, baje*
ned.

Heikiz (at heikiaz), *deficere, afstaa fra et*
forehavende, give tabt. 2) desidero, sidde
pa huf.

Heilagr, *sanctus, sacer, hellig. 2) inviolabilis,*
uforkænklig.

Heilagr-dómurinn, *reliquia alicujus sancti,*
Helligdom, Heltvier.

Heilabrot, *n. pl. exercitatio ingenii, Grublen.*
2) *cura, Omhu.*

Heilabú, *n. pia meter illasa, cum cerebro, Hjær-*
nefnden tilligemed Hjernen selv.

Heilagleiki, *m. sanitas, Hellighed.*

Heilaglega, *sanctus, helligen.*

Heilakósti, *n. pl. phantasma, Grisser.*

Heilagfiski, *n. passer, solea, plevroneces hypo-*
glossus, for Glynder, Skulder (Fisk). vulgo
heilafiski.

Heila-kúpa, *f. cranium, Hjærneskal.*

Heilbrigða (at heilbrigða), *sanare, mederi, lege,*
helbrede.

Heilbrigdi, *f. sanitas, Sundhed, Ræsthed.*

Heilbrigdr, *sanus, sospes, sund, frisk.*

Heilhugi, *m. candidus, filius, tro, oprigtig.*

2) *infractus animo, uforfægt, forig. Heilhuga-*
råd, consilia candida, velmente Raad.

Heilhuga, *immitis, haardhjertig.*

Heili, *m. cerebrum, Hjærne.*

Heilindi, *n. pl. sanitas, Helsen, Sundhed.*

2) *cibus saluber, sund Epise.*

Heill, *n. omen, Forvarsel (Lykke, Skjebne).*

Illu heilli komtu, *malo omina advenisti, ulyk-*
kelig var din Ankomst hertil. Góðu heilli

fórtu þadan, auspicio omine illuc abiisti,
lykkelig var din Vortgang derfra.

Heill, *f. solus, prosperitas, fortuna, Held, Lykke.*

lshed. Lít heillum horfínn, *paucis carnis*, elstet af faa. Gud sé þeís lofadr, at hann hefr ei heillum horfa gört víð ols um figúrin, *laus fit deo, qui nos victoria non defraudari sinit*, Gud sé Lov og Tal at þan íffe loð Bejeren víge fra os. Heillum horfínn, *felicizatis, v. fortuna superstes*, som overlever ín lyste, hvís lyste er forbi.

Heill, *integer, totus*, hel 2) *sanus, prosper*, sund, frísk, karl. Heill á hófi, *idem*. Mæltu allra manna heilastr, *omnium prosperrimus hac dixeris*, þil være dig for din Tale. Kýrin er heil, *dicatur post egestionem secundiarum*, siges om en Ro efter Esterbyrdens Udskælfse.

Heill, *candidus, fides*, tro, oprigtig.

Heilladríúgr, *constans felicitatis*, lykkelig, heldbringende.

Heillaþúfa, *f. faustam onem, v. auctor fortuna*, heldige Bæfel, Widdel til ens Lykke.

Heilla (at heilla), *fascinando plagium parare*, frætryggle, bortsnappe Menneſter ved Hæſeri.

Heilladr, *fascinator*, bortsnappet paa ſaadan Maade, fortroylet.

Heilleiki, *m. candor, fides*, Oprigtigheð.

Heillega, *candide*, oprigtigen.

Heillegr, *sano similis*, hel eller sund af Udſeende.

Heilmargr, *plurimus*, mangen en, ret mange.

Heilmikill, *multo maximus*, meget ſtor.

Heilnæmi, *n. pharmacum*, Lægeðom, Medika-
ment. 2) *salubritas*, Sundheð.

Heilnæmr, *saluber*, sund, tſenlig for Sundheðen.

Heilráðr, *bene consulens*, god Raadgiver.

Heilráði, *n. pl. sanum consilium*, gode eller ſunde Raad.

Heilla, *f. sanitas, it. valetudo corporis*, Hælbred, Lægemets Sundheð.

Heilsa (at heilla), *salutare, salutem dicere*, hilſe.

Heilsan, *f. saluatio*, Hilſen.

Heilskygn, *integro usu oculorum gaudens*, ſom har ubeſkadigede Øjne, fuldkommet Øyn.

Heilfinídi, *n. candor*, Oprigtigheð, Ærligheð.

Heilsubiladr, *cachecticus*, Kræbelig, ſvag.

Heilſu-ſar, *n. valetudo*, Hælbred. Gott heilſuſar, *acutus, exxia*, god Hælbred, god Hæſen. Ælt heilſuſar, *cachexia*, ſvag Hælbred, Ætræbeligheð. Þeir ſpurðu at heilſuſare hanns, *ae valetudine ejus quærebant*, de ſpurgte om hans Hælbred.

Heilſubreſtr, *m. valetudo infirma*, ſvag Hælbred, Æygeligheð.

Heilſubrigði, *n. pl. mutatio valetudinis*, Hæſenforandring.

Heilſuſamr, *salutaris*, god, ſund.

Heilſuſamlegr, *salubris*, nyttig, gavnlig.

Heilſuſamlega, *salubriter*, til Morte og Hælbred.

Heilſuveikr, *debilis, infirmus*, ſvagelig af Hælbred.

Heilund, *f. vulnus, quo, rupto cranie, cerebrum leditur*, Gaar paa Hovedet ſom gaar i ind til Hjernen.

Heim, *domum, adv.* hjem.

Heima, *domi*, hjemme.

Heima og á báí, *domi & ruris*, hjemme og paa Landet.

Heiman, *domo, de domo*, hjemme fra.

Heima (at heima), *in domum recipere*, tage i sit Hus. Einginn má hýla þann né heima, *nulki licet eum in domum, v. sub tectum, recipere*, ingen maa huse ham eller hjemme have.

Heimafenginn, *domi acquisitus*, hjemmegjort, som man har faaet hjemme.

Heimafáll, *inhospitalis*, ugjestfri, uhestig mod Fremmede.

Heimafæddr, *indigena*, hjemmefødt.

Heimafæddr, *indigena, domi notus & educatus*, Hjemfødding, født og opdraget hjemme.

Heimafæddr, *domi notissimus*, daglig Gæst, meget husvant.

Heimangenginn, *de domo itans*, gaaet hjemme fra. Hann á ecki heimangengt, *non vacat illi tempus domo abire*, han har ikke Lejlighed at være borte af Huset.

Heima-kona, *f. vid. áma*.

Heima-níðli, *m. laparum, rumex acutus*, Skrappe, Burre. *alias heimis-níðli*.

Heiman-fylgja, *f. dos, bona dotalitia*, Medgift.

Heimanfylgiulaus mey, *virgo indotata*, Meduden Medgift.

Heiman-mandr, *n. dos, Medgift, Hjemgift*.

Heimar, *m. pl. cetera regiones terrae*, visse Lande eller Egne. *vid. álþheimar, mannheimar &c. infra*.

Heima-rikr, *domi superbus*, stolt og bydende hjemme i Huset.

Heima-sæta, *f. virgo domi innupta*, gifteredig Jomfru i sin Faders Hus.

Heima-tök, *n. pl. oper domi acquisita*, Formue som man har eller faaer sig hjemme. Hagera heimatókin, *facile propriis sumus*, hvad man har hjemme er let at gribe til.

Heimbod, *n. invitatio ad epulas*, Indbydelse til Gjestebud.

Heimbudr, *m. ostiarum quæsitus cibus*, sammentigget Føde. Rir er heimbudurinn, *su-gax est cibus ferendo acquisitus*, Betlæters Forraad er lidet Forflag.

Heimbrymi, *m. colymbus maximus, v. arcticus*, Hav-Hymber (ea Fugl).

Heimför, *f. iter domum, reditus*, Hjemreise.

Heimfaraleyfi, *n. domum redeundi venia*, Tilladelse at rejse hjem.

Heimferd, *f. vid. Heimför*.

Heimfús, *nostalgia affectus*, som har Hjemfyge.

Heimfýsi, *f. nostalgia*, Hjemfyge.

Heimgjald, *n. pretium comperens, talio*, Gjensgjeld, Lige for Lige.

Heimi, *m. domus propria*, Hjem. Hvör fór til síns heima, *domum abire omnes*, enhver gik til sit Hjem.

Heimili, *n. idem*.

Heimilis-búi, *vicinus*, Nabo.

Heimila (at heimila), *jus imperare, v. auctor alicui esse*, hjemle, give fuldkommen Ret til en Ting.

Heimilld, *f. auctoritas, jus, titulus possessionis*, Hjemmel. Hann var ecki heimilldar vandr, *de jure acquirendi non erat sollicitus*, han brød sig ikke meget om Hjemmel.

Hei

ar-madr, aucter, Hjemrædsmand. 2) bo.

ei possessor, rettmæssig Ejer.

s-madr, domesticus, hørende til Huset,

lem af Familien.

lis-qvidar-vitni, n. restes domestic, Vidner

samme Hus.

ill, jure acquisitus, hjemmel, erhvervet

ved rette. Heimil skal þin vist hér, jus

ospitii sibi hic liberum erit, dig skaar det

freit for at opholde dig her.

einkoma, f. reditus domum, Hjemkomst.

heimkynni, n. domus nova, propria, Hjem,

Døpal.

Heimótt, f. vid. Hiemótt.

Heimræði, n. piscatura marina ante fores, Fis-

kefangst ved ens egen Døpal.

Heims-jadar, m. cardo mundi, Verdens Pol

eller Udfant.

Heims-iskaut, n. poli arcticus & antarcticus,

begge Polerne.

Heimska, f. stulticia, Taabelighed.

Heimska (at heimska), stulticia insimulare, be-

brejde (beskyjde for) Taabelighed.

Heimskaz (at heimskaz), obbrutescere, blive

taabelig.

Heimskingi, m. facinus, Taabe, Dumhoved.

Heims-kringla, f. orbis ferrarum, Jordklode.

Heimsklega, stultic, taabeligen.

Heimskulega, idem.

Heimskulegr, facinus, toffet, taabelig.

Heimskulegr, idem.

Heimskulegr, n. pl. scurrilias, taabelige Læder.

Heimskr, stultus,

taabelig, uerføren.

gs. heimskinn.

taabelig, uerføren. gs. heimskinn.

Heimskinn, er heimskinn barn, inex-

perius quid scis? experientia scientiarum mazi-

stra, en Hjemfødtning er dum eller uden Er-

velskog. Heimskr verdr þú af því, pro-

stulticia tibi reputabitur, det vil man sige er

toffet af dig. Heimskr er aldrei hygginn,

sero sapiunt phryges, en Taabe bliver aldrig

flog.

Heimsligr, mundanus, som tilhører Verden.

Heimslugar lystingar, voluptates mundane,

Verdens Belskytter.

Heimslökn, f. visisario, Besøg. 2) desiderium

domum eundi, Langsel efter at komme hjem.

3) invasio hostilis, fjendtligt Anfald. 4) fre-

quentia advenarum, megen Søgning af Gæster.

Heimslit, n. pl. finis mundi, Verdens Ende.

Heimslýki, f. nostalgia, Hjemstot, Sygdom

Langsel efter sit Hjem.

Heimslaki (at heimslakia), visitare, invisere,

søge.

Heimslakinn, avidus domum redeundi, som

træder at komme hjem.

Heimta, f. postulatio, v. postulare, Fordre

Begjæring. Heimtafrekr, expostulans, Pau-

staaende, urimelig i Fordringer.

Heimtinn, expostulans, paastaaende.

Heimti (at heimta), postulare, exigere, fort

kræve, forlange. 2) arrahare, drage til

3) recuperare, faa igjen. Þeir heimta ad

sker bátinn á strengnum, fane naviculam ad

se traxerunt, de haledu Baaden til sig med
Tovet. Peir þóttuz hann úr heliu heimt
hafa, *quasi redivivum illum sibi recuperasse*
videbantur, de tylledes at have faaet ham
iglen fra de Døde.

Heimting, *f. postulatorum*, Fordring.

Heimtur, *f. pl. idem*. 2) *recuperatio*, Sjens
erholdelse.

Heimuglega, *clam, occulte*, hemmeligen.

Heimuglegr, *arcanus*, hemmelig.

Heimugleiki, *m. arcanum*, Hemmelighed.

Heimr, *m. mundus*, Verden. 2) *domus, habi-*
taculum, Høpal, Hjem. Hann er á milli
heims og heliu, *in agone mortis est, v. sibi*
non est conscius, han er mellem Liv og Død,
eller ved ille af sig selv. Hann er á milli
tveggja heima, *idem*. Hann á hér heima,
hic domesticus est, her er hans Hjem.

Heimr, *m. casus*, Folkeforsamling. *vid. Þing-*

heimr.

Heimr, *m. regio, districtus terra*, Land, Lando-
skab; *vid. heimar*. Íðrsala heimr, *Palestina*,
Jodeland.

Hein, *cos mollis*, fin Elidesten. 2) *molle quid*,
noget blødt.

Heinbrýni, *n. idem*.

Heinbrymi, *m. vid. Heimbrymi*.

Heingéstr, *m. equus admissarius*, en Hingst.
2) *nom. pr. ducis olim Cimbrorum*.

Heingæ, *f. anser domesticus, non ferus*, tam
Gaas.

X x

Heinklædi, *n. pl. lintea leviora*, meget lette Lin-
klæder.

Heipt, *f. odium varicanum*, heftigt Had.

Heiptaz (at heiptaz), *odium concipere*, fatte
Had.

Heiptrækinn, *vindictæ cupidus*, havngjerrig.

Heiptugr, *idem*.

Heit, *n. votum, promissum*, Løfte. 2) *minæ*,
Trudster.

Heitan, *f. minæ*, Trudster.

Heita, *f. coctio*, Raagen.

Heitbundinn, *voti obnoxius*, som har gjort et
Løfte.

Heitfé, *n. pecunia, in sacros usus dicata*, Guds,
givet til gudeligt Brug.

Heitfengr, *qui ingentem calorem vel fervorem*
sustinere potest, som kan spise kaagbed Mad,
eller taale stærk Varme.

Heiti (hét, hefi heitid, at heita), *vocari nomi-*
nari, hede, talde. 2) *vocare, nominare*,
talde, give Navn. 3) *vovere, votum facere*,
gjøre et Løfte. Peir hétu barnid Jón, *in-*
fanssem vocarunt Jonam, de kaldte Drengen
Jon. Heita eftir dauðum manni, *nomen*
demortui habere, opkalder efter en afdød
Mand. Heita í höfud á einum, *nomen ali-*
cujus, dum in vivis est, referre, bære en lev-
vende Mand's Navn. Heita á einn, *votum*
facere alicui sub conditione contingenti, is.
vocare, v. evocare, love en noget, hvis man
opnaaer et Ønske, *is. ubi forder eller antaaber*.

Hann hét á menn sína at duga sem best, *ille commiliones hortabatur prestarens se viros*, han opmuntrede sit Mandskab til at vise Tapperhed. H. hét á Þór til stórræða, *H. Thorem invocavit, quando magna facinora moliebatur*, H. antaaste Thors Hjelp til store Foretagender.

Heiti, *n. nomen proprium*, Navn. Þeir spurdu hann at heiti, *de nomine ejus rogarunt*, de spurgte om hans Navn.

Heiti (heitti, hefi heitt, at heita), *calefacere*, varme, gjøre hed.

Heiting, *f. mina*, Trudsel, Truen. Heitingar yrdi, *n. pl. idem*, truende Ord.

Heitingasamr, *minax, minisabundus*, truende, som truer tit.

Heitinn, *nominarus*, nævnet. 2) *vulgo: defunctus*, død (afgangen, salig). 3) *promissus*, lovet.

Heitiz (at heitaz vid), *extrema mala minari*, true En med alt. Hann heitadiz vid félaga sinn, *socio extrema mala minatus est*, han truede sin Kammerat med alt ondt.

Heitrofi, *m. violator promissi, fadifragus*, Meneder, En som ikke holder sit Løfte.

Heitstrengi (at heitstrengia), *jurando-se obligare, sancte vovere*, forbinde sig til noget med Ed, love højtideligen. *vid. stránger, strengi*.

Heitstrenging, *f. serium sanctum vorum*, højtideligt Løfte.

Heitstrengdr, *obligatus, damnas vori*, som ved Løfte er bestemt.

Heitr, *feruens, fervidus*, hed, Raaghed, gloen-

de. 2) *ira incallescens*, meget vred og fortørnet.

Heityrði, *n. pl. promissio*, Løfte. Heitord, *n. idem*.

Hekla, *f. chlamys, tunica brevis, v. pollium humeros regens*, en kort Kappe eller Overkjortel. 2) *cucullus*, en Hætte.

Hel, *f. mors*, Død (Dødens Gudinde).

Helia, *f. idem*. Þeir villdu hann í heliu, *nequidatum voluere*, de ønskede hans Død.

Hel, *n. letum*, Død. At slá í hel, *occidere*, slaa ihjel.

Helblár, *lividus, v. luridus*, sortblaa, dødningsbleg.

Helblinda, *f. fatalis cecitas*, dødelig Blindhed.

Helfür, *f. iter fatale*, Gang til Døden. 2) *exitus vite*, Livets Ende.

Helfið, *f. remissio morbi, letio vicina*, Sygdommens Lindring nær ved Dødstunden.

Helft, *f. dimidium*, Halvdel. Til helftar, *ad dimidium*, den halve Del. At gánga midenn til helftar manni, *v. vid mann, pl. dimidio minorem esse*, ikke at være halvt so stor som en anden.

Helga (at helga), *sacrare, consecrare*, helligindvie. 2) *sanctificare, helliggjøre*. 3) *munem, inviolabilem proclamare*, erklære en hellig og ufortræffelig.

Helgadr, *sanctificatus, sacrasus*, helliggjø

Helgad vatn, *agua lastrica*, Dødevand. Hel ad braud, *hostia*, helliggjort Brød. Hel ad þing, *forum consecratum*, helligt Ting.

Helgi, *f. sanctitas*, Hellighed. 2) *festus dies*, hellig Dag. 3) *immunitas, v. inviolabilitas*, Stats eller Personers Ufortrækkelighed, *f. Ex.* Tingfred, Kirkefred o. s. v.

Helgibrigdi, *n. pl. violatio festi diei*, en hellig Dags Vanhelligelse.

Helgibrot, *n. idem.* 2) *multa pro violatione sabbathi*, Bøder for Helligbrøde.

Helgi-dagr, *dies festus*, hellig Dag.

Helgidagsveitla, *f. agape*, hellig Dags Maaltid.

Helgi-dómr, *m. res sacra*, Helligdom. 2) *sanctuarium*, et helligt Sted.

Helgihallid, *n. sacra solennitas*, Helligholdelse, Højtidelighed.

Helgilundur, *m. lucus*, en hellig Lund eller Skov.

Helgisetr, *n. monasterium ascererium*, Kloster.

Helgispiðill, *n. pl. vid.* Helgibrot.

Helgimeyar v. Helgar meyar, *sanctimoniales*, Donner.

Helgi-þiófr, *sacrilegus*, Riketurv.

Helgi-þiófnadr, *m. sacrilegium*, Rikteran.

Helgra manna tídir, *memoria sanctorum*, Mælsker efter hellige Mænd, Helgenes Messer.

Helgrindur, *f. pl. pomaria inferorum*, Dødsvingernes indhegnede Opholdssted hos Gud i den Hel (efter den Eddiske Mytologi).

Helgr, *sanctus, sacer*, hellig. 2) *immunis & inviolabilis*, hellig, ufortrækkelig. vid. heilagr.

Heljar-lidr, *aslas*, Høstled.

Heljar-madr, *vir immanis*, en grumme stor Mand.

X x 2

Heljar-skin, *m. cutis lurida mortuorum*, Ligens blege Hud.

Hella, *f. petra*, en Klippe eller flad Sten.

Hellu þak, *n. tectum scandalare*, Seentag.

Helluhnodri, *m. sedum vermiculare*, Helleknop, Slabløs.

Helld (hielt, hafi halldid, at hallda), *tenere, habere*, holde, have. 2) *arbitrari, opinari*, tænke, mene. 3) *iter dirigere*, styre sit Løb et Steds hen. Hallda loford, *stare promissus*, holde Løfte. Hallda af einum, *laudare, magni facere*, holde af En. Hallda fölu, *venum exponere*, frembyde tilkjøb. Hallda i taumi, *temperare, v. coercere*, holde tilbage, holde Maade med. Hallda med einum, *facere cum aliquo*, holde med En. Hallda kyrru fyrri, *quiescere, manere*, holde sig hjemme, leve i Stillehed. Hallda rædu, *perorare*, holde en Tale. Hallda sér i kyrd og stilli, *intra suam pellem vise se continere*, holde sig rolig og stille. Hallda sér til gylldis, *honorem suum observare*, holde over sin Hæder. Hallda tídir, *sacra celebrare*, forrette eller bivaane Guds-tjeneste. Hallda til jafns við einn, *ambitione contendere*, kappes med En. Hallda lög, *leges servare*, holde sig Loven efter rettelig. Hallda vingan, *f. amicitiam colere*, leve i Venstabs med En. Þeir héldu i sudr-æt, *austrum versus iter dirigebant*, de styrede mod Syd. Hönum hélt við kafnan, *ferre suffocatus eras*, han var nær ved at

svæðs. At hallda kú, *vaccam saliri facere*, at halda en Ro til Eyren. Hönnum hétst þad ecki uppi, *illi non tolerabatur*, det sít þan íste þov til at gjøre. Hann heldst vel vid, *bene sustentatur*, v. *ejus habentia non decre-* scir, þan trives vel, elle þans þormue tager síðt af. Hallda á loft, *celebrare*, it. *norum facere*, berømme, gjøre bekjendt. Mási hélt illa á fé sínu, *Mosus prodigus erat facultatum suarum*. Þav heldt ilde þus med sír Góðs. Hallda til góða, *ignoscere*, holde til gode.

Helldinn, *solidus*, *tenax*, vandtæt.

Helldr, *porius*, þeller.

Helldri, **Hellstr**, *porior*, *porissimas*, fornemmere, stærre, ypperst, stærst.

Helli (at hella), *fundere*, øse, gyde. **Hella út**, *offundere*, udøse, udgyde. **Hella inn**, *infundere*, indgyde.

Helling, *f. fusio*, *infusio*, Aðgyðelse.

Hellir, *m. antrum*, *specus*, Klippehule.

Hellis-munni, *m. ostium atri*, Mundingen af en Hule.

Hellis-mynni, *n. idem*.

Helli-ókur, *f. imber*, *typhon*, Pladstregn.

Helli-steypa, *f. idem*.

Helmíng, *f. dimidium*, *semissis*, Halvdel.

Helmíngr, *m. idem*. **Helmíngi meiri**, *duplus*, dobbelt. **Helmíngr**, *qr.* **helfíngr**, á hálfir.

Helmínga félag, *n. societas aequalis*, lte Gællésfélag.

Helmínga skipti, *n. pl. distributio aequalis inter duos*, Deling i to lige Dele.

Holmr, *m. vid.* **Híðlmr.** *angl. helm.* *mispharium*, Halvfugle.

Helmur, *f. pl. species quædam literaturæ* en Figue i den runiske Skrift.

Helli, *n. collare*, Halsbaand.

Helfíngi, *m. anas torquata*, *brensa*, e **And**.

Helfíngia nef, *n. penselasmis*, *bernicula* næb.

Helfótt, *f. morbus lethalis*, Hellsot, dødel dom.

Helfríd, *n. luctus*, ob mortem amici efter en afdød Ven. 2) *agon*, Et Døden. At vera í helfríði, *animas* stride med Døden.

Helti, *f. claudicatio*, Halten, Haltsed.

Helti (at helto), *claudicantem facere*, gje

Helvegr, *m. via lethi ad inferos*, Døde

Helvíti, *n. infernus*, *pr. culpa morte d poena morsuorum*, Helvede, o: Dødsstr Miegjæring som fortjener Døden.

Helvítskr, *infernalis*, Helvedes, som h Helvede. *vid. vískr*.

Hem (at hemia), *cicurare*, tæmme, spørge verdr ei haminn, *cicurari non potest* kan ikke saa ham til at være rolig.

Hem, *n. culeus vastissimus*, en stor og v 2) *exuvia*, Hud, Ham.

Hemill, *m. tutela*, *custodia*, Bevogtning, tagt. Hafdu hemil á barni þessu, *hunc puerum*, v. *coerce ne extravageri*

paa dette Varn, eller hav Agt paa at det ikke fal gaa bort.

Hemlingr, *m. corium & cruribus jumentorum*,

Sub eller Lader af Hestes eller Stubelaar.

2) *nom. pr. viri, victor, pacator, Sejervindet, Fredsalfster. A hem.*

Hempa, *f. toga, Kappe, Overtjortel.*

Hendi (at henda), *manibus jaccare*, kaste med den ene Haand, og gribe med den anden.

2) *apprehendere*, gribe, tage fat paa. Henda mark á draumum, *somniis fidem habere*, sætte Tro til Drømme. Henda gaman at, *in jocum vertere*, sjaa hen i Spøg. Henda spíð á lofti, *hastam, prius quam collimat, prehendere*, gribe et Eppd førend det træffer Maalet.

Hendir (at henda), *accidere, evenire*, hende sig, indtræffe, paakomme. Þad hendir margann, *plurimis accidit*, det hender mangan en.

Hendilánger, *favens, benevolus, amicus, velvillig.*

Hann var mér oft hendilánger, *sepe mihi benevolentiam prastitit*, han var mig ofte til Tjeneste. Einglan var þér þer hendilánger, *nemo tibi benevolentior ibi erat, quam ille*, ingen var dig der saa gunstig som han.

Hending, *f. casus, fors, Hændelse*. Af hendingu, *ferre*, af Hændelse.

Hending, *f. actio cominus, Klammeri*. Þar varð i hendingum med þeim, *adr þeir kæmiz á skip, ad manus venit inter ipsos*, þrisquam næves confunderint, de kom i Skaar sammen, førend de gif ombord.

Hending, *f. strophæ in rhythmo, et Vers (Afdeling i Vers)*.

Hengi (at hengia), *suspendere*, hænge.

Hengi, *n. crepido nivalis supereminens*, en udsænkende Enebrink. 2) *funis quo aliquid pendes*, Line, som noget hænger paa.

Hengia, *f. idem.*

Hengi, *n. cadaver suspensum*, Legeme af En som har været hængt.

Hengi flug, *n. precipitium saxi*, en høj Klippes Stejlhed.

Hengiandi þiófr, *crucivarius*, Galgesugl, Tyv som har fortjent Galgen.

Hengi-klettr, *m. crepido*, en nedhængende Klippe.

Hengi-lás, *m. sera pendens, pensilis*, Hængelaas.

Hengilegr, *vacillans, cernuus*, vakkende, rystende. Hvad muntu hafa á otri, *hengilegr hafi drengium*, karl, þviat krafr þinn fyrniz, *kinngjár mega vinna, quid tu senex canus et cernuus, inter alacres juvenes, in navi facies, nam veterascit jam robur tuum*, hvad kan du, en gammel Mand, graahærdet og krum, hvið Kræfter tage af, due til her paa Skibet, blandt raske Karle.

Hengi-mæna, *f. animal gibbosum*, et frogrygget Kreatur.

Henging, *f. strangulatio, suspendium*, Kvælen, Hængen.

Hengingar-ól, *f. laqueus*, Et:ikke (til at hænge en med.)

Hengla *f. animal estatum & macrum*, et mager og uslu,dt Creatur.

Hentar (at henta), *decet, decere*, satsme, anstaa, lade vel. 2) *prodesse*, gavne, nytte. Það hentar ofs ecki, *non prodest nobis*, det kan ikke hjelpe os noget.

Hentilegr; *apius, appositus*, bekvem.

Hentilega, *apie*, bekvemmeligen.

Hentilemi, *f. opportunitas*, Bekvemhed.

Hentugleiki, *m. idem*. 2) *ocasio*, Lejlighed.

Hentugr, *commodus*, bekvem, tilpas.

Hentr, *appositus, oportunus*, flittet til, bekvem.

Það er hönum einum hent, *ille solus compos est*, det er han alene flittet til.

Heppinn, *fortunatus*, heldig.

Heppui, *f. fortuna felicitas*, Held.

Her, *m. exercitus, copia*, Krigshær. 2) *multitudo*, Mængde. Þar fer nú flokkurinn þeirra sunnlendinga, og er her manns, *ibi copia australium eunt, & sunt ingens multitudo*, der marcherer, farer den sonderlandste Flok frem, bestaaende af en talrig Mængde Mennesker.

Hér, *hic*, her. Hér og hvar, *parsum*, híst og her.

Hér í nánd, *in vicinia*, her i Nærheden.

Hérad, *m. tribus, Herred*. 2) *districus, qui montibus & mari terminabatur, v. fluminibus, ut omnes aquae illuc confluant*, Distrikt, som er indgrændset af Sø og Bjerge eller Elve, saa at alle Vandene løbe der sammen.

Hérada-skifti, *n. pl. collimium districus*, De Skifternes Grændser til hverandre.

Hérads-dómari, *judex tribunarius, roparcha*, Herredsdommer.

Hérads-fleygr, *per tribum volans*, som breyt over hele Herredet. Héradi-rikki, *ramor per tribum emanans*, som gaaer i det hele Herred.

Hérads-fundr, *m. conventus, contribulum* af Herredets Indvaanere.

Hérads-menn, *m. pl. contribules*, Herredsmænd.

Hérads-riðrn, *f. roparchia, et Herredrelse*.

Hérads-þing, *n. prima instantia, conventus parochialis*, Herredsting.

Herbergis-sveinn, *cubicularius*, Kammerherbergi, *n. hospitium, diversorium*, & Gjæstgiversted. 2) *cubiculum*, Kammerrelse.

Herbergi (at herbergia), *hospitari*, d

gjæste. 2) *excipere, in hospitium*

herbergere, tage imod Rejsende.

Herblástr, *m. vid. Her-öp*.

Herbrestr, *m. fragor militaris*, Larm i

hær.

Herbúdir, *f. pl. castra*, Lejr.

Herbúnaðr, *m. apparatus militiae*, Udrust

Krig, Krigsrustning. 2) *impedimen-*

ria, Trods og Dagage ved Armeer.

Herda-blöð, *n. pl. scapula, spatula*, Skuld

Herda-breidr, *humerosus*, som har bred

dre.

Herdamikill, *idem*.

Herdahvilft, *f. interscapulum*, Hulhed

Skulderbladene.

Herðar, *f. pl. humeri*, Skuldre. At

undir herdar einum, *subvenire lapsum*, v. *infortunium avertere*, atvende Ens Fald eller Ulykke.

Herdi (at herda), *durare, indurare*, hårde.

Herda hugann, *animum sumere, obfirmare*, fatte Mod. Herda sig, *viribus nisi, distringere* Kræfterne, stræbe af alle Kræfter.

Herding, *f. induratio*, Hårdelse.

Herdna, *f. idem*.

Herdnu stockr, *m. vid.*, Nør.

Herdnu-vein, *n. aqua ferraria*, Vand til at hårde Jærn i.

Herdv v. Herdtr, *induratus, hardet*. 2) *ars-factus, tøret*.

Hersa, *f. homo nauci, fugax, hosti à tergo non facie notus*, et Drog, v. en Kule, som vendes Nøggen men ikke Ansigtet mod Fjenden. *vid.* Hersa.

Hersang, *n. prada, Bytte, Krigsbytte*.

Hersitr, *n. pl. terror pánicus, panisk Skrak*.

Hersitr v. Herhötra, *f. una parcarum*, en af de værste Dæser.

Hersilegr, *fadus, abominandus, fæl, affyelig*.

Hersilega, *fed.*, fælt, affyeltigen. 2) *lucrose; jammerligen, søgeltigen*. à harmr.

Hersferd, *f. expeditio militaris, Ledingstog*.

Hersfir, *f. idem*.

Hersflockr, *m. cohors militum*, en Flok Krigere.

Hersfylking, *f. acies*, Slagtorden.

Herskr, *militia habilis*, krigsdygtig, som kan tjene i Krig.

Herhlaup, *n. tumultus militaris*, Storm af Krigere.

Herganga, *f. forma expeditionis*, Mars.

Héri, *n. lepus*, Hare.

Heria (at heria), *arma circumferre*, hærse, påføre Krig. Peir herindu ríki keylsarans, *regnum imperatoris infestabant*, de hærjede Kæserens Rige. Peir herindu á líki Skotta kónigs, *regi Scotia bellum inferebant*, de påførte den Skotte Konge Krig.

Herian, *m. bellator, agnomen Odini*, Krigsr, Odins Tilnavn.

Herkérling qv. Herjans kérling, *quædam parcarum, anus sc. difficillima, imperiosa*, en af Dæserne, en Vølvers Kjelling (som er ætlig og stem at komme til rette med).

Herkia, *f. durities*, Hårdhed.

Herkir, *m. ignis*, Ild. 2) *gigas*, Jette. à hark.

Herkinn, *paciens doloris, v. malorum*, taalmodig i Smerte eller Modgang.

Herkjur, *f. pl. sors aspera, angustia*, haaed Modgang, Skjæbne.

Herklaði, *n. pl. armatura, indumenta militaria*, Krigsrustning.

Herklaðdr, *armatus, loricator*, klædt i Harnisk, bevæbnet.

Herklaðiz (at herklaðaz), *armari*, at iføre sig Krigsrustning, bevæbne sig.

Herkóngr, *m. rex imperator, sine terra*, Konge over en Krigshær, men uden Land. 2) *rex*

milicia deditur, bellator, bellax, en Konge
som er hengiven til Krig.
Herkuml, *m. insigne militum*, Kriger-Mærke,
Maaben. Þeir gördur herkuml á hiálmum,
insignia sua in galeis pingebant, quæ interdum
erant signum crucis, de anbragte Mærker eller
Maaben (som undertiden vare Korsets Tegn)
paa deres Hjelm.
Herlegr, *magnificus, i. laurus*, herlig, pragtig.
Herlega, *magnifice*, herligen.
Herleiding, *f. captivitas*, Tagen til Fange, Fan-
genkab.
Herleidi (at herleida), *captivum ducere*, tage
til Fange.
Herleiddr, *captivus*, tagen til Fange i Krig.
Herleidsla, *f. vid.* Herleiding.
Herlid, *n. exercitus*, Krigshær.
Herliúdr, *m. cornu, tuba militaris*, Krigstrøm-
pet.
Hermadr, *m. miles, vir militaris*, Krigsmand,
Soldat.
Hermannlegr, *militaris*, af krigerst Udseende.
Hermannlega, *militari modo*, paa krigerst Maade.
Hermi (at herma), *narrare, referre*, fortælle,
berette. Herma eftir, *imitari, efterabe*.
Hermi-kráka, *f. mimus*, en Sjøgler, Efteraber.
Hermilegr, *dolendus*, sorgelig. *vid.* herfilegr.
Hermi, *n. luctus*, Sorg, Klage.
Hérna, *hic*, her.
Hernadr, *m. bellum; militia*, Krigsstog. At
reka hernad, *bellum gerere*, føre Krig.
Hernadar sök, *f. crimen violentie militaris v.*

injusti belli, en Fornærmelse, som
Kærsag til Krig.
Hernám, *n. prada*, Rov, Bytte.
tekinn at hernámi, *bello capere est*,
gjort til Krigsfange.
Hérna-meginn, *horsum*, her hen,
Side.
Hernaminn, *bello capus*, tagen i K.
Heróp, *n. clascum, clamor militaris*,
eller Raab, hvormed man gav
Slagets Begyndelse.
Herör, *f. sagitta circumlata, convoca-*
tus causa, Budstikke (en Vil ell
hvoreed Krigerne i Tsjigden sam-
til Leding eller Landets Forsvar);
At skéra upp herör, *saltem sagittas*
formare & mittere, at udsende B.
Herþingr, *m. coarctatio*, Sammentryk-
menkniben.
Herþings-kulldi, *acre frigus*, bitter S.
Herpi (at herpa at), *graviter arguere*,
haard Trettesættelse.
Herþipa, *f. tuba militaris*, en Pibe, 1
til Krigsmusik.
Herrádr, *m. dominus*, Herre, Herrem.
Herramadr, *idem*.
Herradagr, *m. dies comitalis, comitia*,
Rigsdag.
Herradómr, *m. principatus*, Overmagt,
dighed.
Herradæmi, *n. dominium*, Herredømm.
Herfaga, *f. nuncius invasionis hostilis*,

- om fjendtligt Indfald. At bera herføgu, *illorum bellum annunciare*, give Efterretning om fjendtlige Indfald. 2) *facilem agere*, forfønde Krig.
- Hers-høfdingi, *m. dux militum*, Feldtherre, Anfører.
- Hers-hofdingiadræmi, *m. praefectura militum*, Anførelse.
- Hertling, *f. centuria militum*, en Høb Krigesfolt, Hærfare.
- Hertir, *m. savapa, dux militum, centurio*, Fjeldtherre, en høf Offiser.
- Herskapr, *m. vid. Hernadr*. 2) *arma*, Vaaben, Krigstruening.
- Hersklær, *expofitus hostium invasioni*, fom er udsat for fjendtligt Anfald.
- Hersklældr, *m. clipeus militaris*, Hærskjold, Skjold. At fara hersklældr yfir, *bello persequi*, arma circumferre, øve Fjendtligheder i Landet.
- Hersporar, *m. pl. murices, tribuli ferrei*, Høb angler.
- Hersveit, *f. cohors, v. manipulus militum*, Høb, Hærfare.
- Hertek (at hertaka), *captivum ducere*, tage til fange.
- Hertekinn, *captivus*, tagen til fange.
- Hertekning, *f. captivitas*, Tilfangetagelse.
- Hertogi v. Hertugi, *m. dux exercitus*, Hertug.
- Hertuga dræmi, *n. ducens*, Hertugdomme.
- Hertýgi, *n. pl. arma*, Vaaben, Krigstruening.
- Hertýadr, *armatus, cataphractus*, udrustet, bevæbnet.
- Herverk, *n. hostilitas*, fjendelig Medført og Ødelæggelse. 2) *strages hominum*, Nederlag.
- Hervirki, *n. idem*. 2) *munizio*, Forfandsning.
- Hérvið, *f. hic ibidem mora*, Ophold her.
- Hérviðar tími, *m. dies vita*, Livetid.
- Hér um, *circa, circum circiter*, omtrent, ungefær. Hér um 10 ár, *circa decennium*, omtrent 10 Aar.
- Hér um bil, *circa hoc momentum*, faa omtrent.
- Hervodir, *f. pl. arma protecoria*, Forsvarevaaben.
- Hervopn, *n. pl. arma militaria*, Vaaben.
- Hervæðiz (at hervæðaz), *corpus munire facere, armari*, bevæbne sig. *vid. herklædi*.
- Hes, *n. palea boum*, Doglap paa Nød.
- Hesl, *n. vid. Hæll*.
- Heslis-nyt, *f. vid. hnot*.
- Heslis-stengur, *f. pl. rami corylorum*, Hæstefænger.
- Hespa, *f. fibula*, Spænde, Hægte. 2) *spira, girgillus*, Hæppe.
- Hesputré, *n. girgillus*, Hæppe.
- Hespulægt-tré, *quod in peripheria habet duas ulnas, vel quando vir mediocris statura sub brachio lignum ita tenere possit, ut digitus impudicus coxendicem tangere possit*, Hæspetra, fom har to Aen i Omfæde, hvilket en Mand af middelmaadig Størrelse kan holde faaledes,

Hæ

hæ med Ringrene kan bære Høftebladet;
n at bukke sig.

, m. *equus*, *manus*, en Hest.

a at, n. *conficrus*, v. *pugna equorum*, Hestkamp.

ta-dreng, m. *mediastinus*, *equistrator*, Hestdreng, som passer og sadler Heste.

hest-jærn, n. *pl. solea ferrea equorum*, Hestsko.

hest-kaup, n. *hippopolium*, Hestekombytning.

Hesta-glæng, n. *pha'era*, Hestetøj til Prydselse.

Hesta-madr, *equis*, *agelo*, Hesterygter.

Hesta-múll, m. *luparum*, *canis*, et haardt Munde.

stykke at tvinge Heste med.

Hesta-skiaki, m. *vacerra*, en Stavre eller Pæl at binde Heste ved.

Hesta stód, n. *equivaria*, Etob, Etutieri.

Hesta-vaktari, m. *hipponomus*, Hestevogter.

Hestavíg, n. *vid*, Hesta at; *fuit ludi*, v. *spectaculi genus*, *veterum*, (det var en Art af Leg

eller Skutspil hos de Gamle.

Hest-solalld, n. *equuleus*, *mannulus*; en liden Hest, en Gole.

Hest-hófr, m. *ungula equina*, Hestehov.

Hest-hófs-nagli, m. *clavus ungularis equorum*, Hestehovs eller Hest-Rossm.

Hesthús, n. *equile*, Hestestalt.

Heti f. *heros*, *athleta*, Helt, Ræmpe.

Hetiulegr, *heroicus*, heltemæssig.

Hetta, f. *cucullus*, Hætte. 2) *pileus*, Hat.

Hettu sótt f. *seranus*, Stivhed i Halsmusklerne.

At skéra einum hettu smid, *modice redar-*

guere, *futilitatis*, gløve en maadelig Trettefartelse for ubetænksom Tale eller Gjerning.

Hey, n. *fanum*, Hø. 2) *strues fani*, Høstaf.

Uppborid hey, *fanum cumularum*, stor Høstaf. At binda hey, *fanum fasciculare*, bind

de Hø i Knipper eller Stakke. Raka hey, *rastris*, *corrådere fanum*, stråbe Hø sammen

met Alven. Ríka hey, *rastro volvere strigas fani*, at vende Hø, for at det kan tørres.

Heya (at heyja); *fanum secare*, *fauisecio vacare*, meje eller blæse Høet.

Heyannir, f. *pl. fanisecium*, Høblæring; Hest

2) *mensis*, *quo sol peragrat signum Leonis*, August Maaaned.

Heybaggi, m. *fascis fani*, Høknippe.

Heyband, n. *fascicularia*, Høbinding.

Heybólstr, m. *cumulus fani*, Høheste.

Heydis, f. *idem*.

Heydýna, f. *emhrimum*, segestre, Hødyne.

Heyfáng, n. *complexus fani*, Høvið.

Heyfleckr, m. *vid*, fleckr.

Heyfúlga, f. *vid*, heydis.

Heygardr, m. *fanile*, Høgaard, Høsten.

Heygi (at heygia), *sumulare*, *condere*, jorde.

Heygdr, *rumulo conditus*, jordet (v

Maaede).

Heyhlada, f. *fanile*, Høblade.

Heyhneppi, n. *vid*, Heyfáng.

Heyhrip, n. *formio fanicularius*, i

H-ykleggi, m. *vid*, Heyfúlga.

Heykiókr, m. *uncus fanarius*, Hø

Heykuml, *n. vid. Heykleggi.*

Heylaupr, *m. corbis palularoria, en Høstare.*

Heylô, *f. vid. Pey-lô.*

Heylôn, *f. mero fani, Høbelle.*

Heymeis, *m. vid. Heylaupr.*

Heyrari, *m. auditor, Hører, Tilhører.*

Heyrandi, *audiens, auditor, hørende. 1) heyr-
anda hlíðdi, uno tantum audiente, tun i en
mestis Paacher.*

Heyri (at heyra), *audire, høre. 2) dico au-
diens esse, adpde. Heyrdu mig! exaudi me!*

hør mig! Heyrdu mér! *a) audi! hör! b)*

obedi! gjer hvad jeg har befaler! Heyr á

endiemi! audi nova, inusitata! hör, hvilken

vidunderlig Snaf! E'g heyri til, ausuko,

jeg hører eller lytter til. Þad heyrið hönum

til, ad eum pertinet, det hører ham til. Mör

heyrið vera kallad, sentio me clamorem au-

dire, jeg synes nogen kalder.

Heyrir (at heyra), *auditur audiri, høres, man*

hører. Þar heyrir brak i húfinu, frider

in domo auditur, man hører Raæfen i Huset.

Heyrir, *m. auditor, en Hører. Heyrum kunn-*

ugt, vulgo auditum, v. notum, almindelig be-

kjende.

Heyrilegr, *decens, sømmelig, anstændig.*

Heyrilega, *decens, anstændigen.*

Heyrn, *f. auditus, Hørelse.*

Heyrnar-göng, *n. pl. labyrinthus, Drebul.*

Heyrnar deyfa, *f. cophocis, Døvhed, soag Hø-*
relse.

Heyrnar-takningar, *accusator, Tægbom for H-*
relsen.

Heyrnarlaus, *fardus, dno. Heyrnardustir, stang*
hølig.

Heyrugr, *obediens, Hørlig og lydlig.*

Hey-sita, *f. vid. Heybaggi.*

Heyskapr, *m. sanctissimum, Høblatag.*

Heystuckr, *m. vespertilio, superne ex aeris*

fani, v. casper, gaa legimr, det som er mug-

vent atvæpaa en Høkal, eller det Graftent

den tilbastes med. 2) merus fani, Høkal.

Hey-stil, *n. margo cervi fani, Ranten af en*

for Høkal.

Hey-tóft, *f. vid. Heygærd.*

Hey-vándmál, *v. fuscis fani, quantum manu ad*

coxendicem porrecta sub lacerto comprehend-

potest, Hørlig, en Haandfuld Hø.

Hí, *n. otium, mansio secreta domus, Tiltæm-*

lediggang hjemme i Huset. Hann er spj-

hopp og hí, ludus & oris secretus, han gaa-

ledig, og leger.

Hí, *n. lanugo renerrima, første Skæg, sin Laad.*

Hía (at hía), *otari, it. operiri, desiderare, leve*

i Stillehed, it. die efter. Hann hía af tím-

ann, tempus fallit, han fordriver Tiden.

Híá, *apud, juxta, hos, ved Siden af.*

Híábarn, *n. proles illegitima, uægte Barn.*

Híáhyli, *n. villula, sugurium, en Husmands-*

plads.

Híábægi (at híábægia), *declinare, v. præterire,*

afvende, afværge, eller gaa forbi. Hönum

er hiábægt allri veidi, *faro frustratur omni caprura*, Epfen er ham ugunstig i alflags Gangst.

Hiadn, *n. nix desumescens, desidens, compacta*,

One som smeltes, svinder bort. *vid. hiarn.*

Hiadna (at hiadna), *desidere, desumescere, disparere*, forsvinde, smelte bort.

Hiadnan, *f. subsidentia*, Forsvindem.

Hiadningar, *m. pl. manes bellatores, Hédini milites*, kampfende Dødninger, Hédins Krigsfolk (efter en æddiff Gabel).

Hiadninga víg, *m. pl. pralium fucatum manium*, Dødningerens indbildte Kamp.

Hiágud, *m. idolum*, Afgud.

Hiáhlidrunarsamr, piger, *secors*, lab, fortrøden ved Arbejde.

Hiáhlidrunarsemi, *f. sacordia*, Efterladend, Dovenst.

Hiáhvila, *f. consubernium*, Staldbroderst.

Samfoem. 2) *concupinatus, consuetudo*,

Sammenleje, l'ødelig Omgang. 3) *concupi-*

rus, Høsliggen.

Hiákátleggr, *absurdus*, underlig, sær. 2) *inemptive jocosus*, som bruger Skjert og Spøg i utide.

Hiack, *n. pulsio*, Slag, Etøden.

Hiacka (at hiacka), *feritare, pulsare*, slaa tit og ofte. *alias jacka*.

Hiákona, *f. concubina, pellex*, Dilsopperste, Medhustru.

Hial, *n. fermocinatio, Enaf, Samtale*.

Hiala (at hiala), *fermocinari, fabulari*, pludde.

Hialari, *m. nugator*, en Sladderer. *vid.*

Hialdrúgr, *longus in fermocinatione* vidtloftig i Enaf. Þeim varð h

diu collocati sunt, de havde lang

Híáleggr (med frammandlegg), *ra.* det smaleste Ben i Forarmen.

Híálega, *f. concubitus*, Høsliggen, Sa

Híáleiga, *f. villa*, Hømandeplads.

Híáleigumadr, *m. villicus*, Hømand.

Híáleitr, *facie limus*, Skjævtseende, Fu

Híall, *m. gradus, stratum aliud*, en St

2) *pennarium, aeri expostum, pro c-*

faciendis, Hytte, hvori Tilstrefta

tørres af Vinden. 3) *pergula sicc-*

Dislag til at tørre i.

Híalldra (at híalldra), *diffeminare*, u

sprede. 2) *ningere, sne*. Nú híall

ningis, nu sneer det.

Híalldr, *n. ningor infrequens renuissim-*

deligt Snefog. 2) *sementis vari-*

Saaen.

Híalli, *m. colliculus, area plana, v. pr-*

in lacere montis, en Hø eller Brink,

ten af et Fjeld.

Híallr, *m. vid.* Híall.

Híálmadr, *galeatus*, som har Hjelm p

Híálmfagr, *cute faciei venusta*, Skjøn a

Híálmfödur, *f. crista galeae*, Fjeder paa

Fjederbusk.

Híálmótt, *versico albus, alias discolor*

leatur, de bobus &c. pecudibus dicitur, som er
hvid ovenpaa Hovedet, men ellers af forstjelt
lig Farve (siges om Kvæg).

Hialm-strita, *f. conus, v. apex galeæ*, Spidsen
af en Hjelm.

Hialmun, *f. gubernaculum navis*, Stiberor. å
æremore, *v. mobilitate dictum*, kaldes saa af
Dets Bevægelighed og Knærten. *vid. jálma.*

Hialmun-völr, *m. sigillum, quo regitur gubernaculum*, Styrepind, Styrvöl.

Hialmvölr, *m. idem. vid. völr. belg. Helmstock.*

Hialmr, *m. galea, Hjelm. 2) hemisphaerium, Halvfugl. 3) sinipus hominis, Korchovedet paa et Menneske. 4) lychnechus pensilis, Lysekrone. Hialmlilla, f. delphinus, Arns af en Lysekrone.*

Hialp, *f. auxilium, Hjælp, Bistand.*

Hialpa (at hialpa), *juvare, auxiliari, hjælpe. Dad hialpar vel, bene prodest, det nytter meget.*

Hialpari, *m. auxiliator, en Hjælper.*

Hialparmadr, *idem.*

Hialparlaus, *auxilii expert, hjælpeløs.*

Hialpar-lid, *n. auxilia, copia auxiliorum, Hjælpetopper.*

Hialpar-purfi, *m. opis indigus, som behøver Hjælp.*

Hialplega, *sufficiens, tilstrækkelig.*

Hialpsamlega, *idem.*

Hialplegr, *sufficiens, tilstrækkelig.*

Hialpsamlegr, *idem.*

Hialpvænlegr, *å quo auxilium sperandum, bona spei opis, som man kan vente Hjælp af.*

Hialt, *n. pomum, v. globus capuli*, Knoppen paa en Kaarde. Hialtid efra geck af Iverdinu, hlióp þá brandarinn fram úr meðalkastanum, pomum posterius capuli avulsus est, itaque lamina gladii & capulo decidit, Kaardeknappen gik af, saa at Bladet faldt fra Hæftet.

Hialti, *m. gladius, Sværd, Kaarde. 2) n. pr. viri.*

Hiappa (at hiappa), *v. jappa.*

Hiar, *n. alterutra ala confibularum, Hønsel.*

Hiara, *f. cardo, Dørstiel, Hængsel. Hurdarhiörur, cardines janua, Dørstiel.*

Hiarastiarna, *f. stella polaris, Polarstjerne.*

Hiardsveinar, *m. pl. opiliones, Gaarehyrder.*

Hiardreki, *m. opilio, Gaarehyrde.*

Hiari (heims), *m. axis mundi, cardo, polus, Jordens eller Verdens Axl.*

Hiari v. Hari (at hiara v. hara), *agere vivere, agere, leve i Etendighed. Hann harir við, vita illi pendet, han lever et usseit Liv.*

Hiarna (at hiarna), *convalescere, calefcere, komme sig, blive frisk igjen. Hann er á hiarni, in difficultatibus versatur, apolis est, han er i fremme Omstændigheder.*

Hiarn, *n. nix compacta, gelu indurata, Haardtrossen Ene.*

Hiarni, *m. cerebrum, Hjerne.*

Hiarn-skál, *f. cranium, Hjerneskal.*

Hiarn-ormr, *m. febris angarica, lues pannonia, vermis cerebri, Hjerneorm, den unges Øyge.*

Hiarsfi, *m. fincipus*, Panden, Pandebenet. *qs.* hiarnfi.

Hiarsfi, *m. belua quadam longeva, species cervorum*, en Art af Hjorte, som lever meget længe. 2) *silicernium*, en ublevet Knark. Hann er gamall hiarsfi, *de sene decrepito dicitur*, siges om en meget gammel Mand.

Hiarsalegr, *corpulentus*, fed, fylbig.

Hiarta, *n. cor*, Hjerte.

Hiarta-gódr, *misericors, miris*, godhjertig, medlidende.

Hiartagras, *n. behen album*, Smelleblomster, Skummeleife.

Hiarta-kofi, *m. ventriculus cordis*, Hjertekammer.

Hiarta-lag, *n. animus elatus*, Sindelag.

Hiartahulstírd, *n. pericardium*, Hjertefulen.

Hiarta-prýdi, *f. forsitudo animi*, Ojelskyfse, Udelmod.

Hiartanlegr, *ex corde*, hjertelig.

Hiartar horn, *n. cornu cervi*, Hjortetaller.

Hiarta-rætur, *f. pl. basis cordis*, Hjertebødder.

Hiart-gróinn, *cordi fixus*, hjertelig, indgroet i Hjertet.

Hiart-kolla, *f. cervu*, en Hind.

Hiartaæmr, *cor zangens*, hjertebørende.

Hiartkær, *dilectus ex corde*, hjertekær.

Hiartslátt, *m. palpitatio cordis*, Hjerteklappen.

Hiartverk, *m. cardialgia*, Hjertesygge.

Hiáræna, *f. mens inops, misellus*, Hjante.

Hiárænulegr, *mente non integer*, enfoldig.

Hiá-lól, *f. pavelius, anhelius*, Dtsol.

Hiálógull, *falsilogus*, løgnagtig.

Hiálfod, *f. auxilium*, Bistand.

Hiátrú, *f. superstitio*, Overtro.

Hiátúngl, *n. paraseline*, Dimaane, et

Hiáveru, *f. praesentia*, Marvarelse.

Hiáverk, *n. opera succissa*, Bifag, som man har foruden sine sædvanlinger.

Hiávinna, *f. idem*.

Hiávikasamr, *fugax, de equo saepe dicitur*

(siges især om Heste, som løbe tit ud)

Hiávikasamt verdr hönum, *multa caus ab incipio*, mange Ting kom for ham, som hindre hans Forsæt.

Hiávik, *n. deflectio a via*, Afvigelse f

Hibýli, *m. domicilium, ubi orari & cer, Hjem*, hvor man kan opholde sig. A hi & býli.

Hibýlaprádr, *qui domum suam & res ornatas & bene curatas habet*, so

Hús og Húsgeraad i god Stand

2) *qui domi mansuetus & bene merfamilias est*, en god og sødelig f

Hie, *n. olivolum, v. hi*. 2) *ros*, D

Hiegtrill, *m. lapis, spec. filix, qs.* hie en Sten, især Flintesten.

Augu ha hvít, sem hiególtar, *oculi ejus all ut crusta filicum*, hans Øjne var h ligesom Sko-pen paa en Flintesten.

Hie-gómi, *m. pulvis in fornace domus* Etov, Epindelvar. *metaph. van* fængelighed. *qs.* hie fyri góminn.

Hiegómadýrd, *f. vana gloria*, forføngelig Her-
lighed.

Hiegóma mál, *n. causa, v. res nihili*, en Sag,
som ikke er af nogen Vigtighed eller Betyd-
ning.

Hiegómatal, *n. vaniloquium*, letfærdig og løs
Snak.

Hiegómlegr, *vanus*, forføngelig.

Hiegómlega, *vaue*, forføngeligen.

Hiegómleiki, *m. vaniens*, forføngelighed.

Hiegýla, *f. gr. hiekylin, aura tenuis*, en liden
Lustning. *metaph. res nihili*, Ubetydelighed.

Hieia, *f. pruinæ*, Rim, Nimefrost. *gr. hie-lá*.

Hielogi, *m. ignis fatuus*, Morild, Lygtemand.

Hielog, *n. idem*.

Hielugr, *pruinofus, v. rosidus*, fuld af Nimefrost
eller Dug.

Hiemót, *f. vacerra*, en Stovre eller Pæl.

Hiemóttarlegr, *nimis pudibundus*, alisfor stam-
fuld og undselig.

Hiemótlegr, *idem*.

Hiena (at hiena), *evanescere*, forsvinde. *vid.*
hiadna.

Hieri, *m. lepus*, Hare. *vid. héri*.

Hiervilla, *f. gr. hieravilla, error pavidorum &*
inopam mentis, frygtfomme og enfoldige Jolte
Bilsfarelse.

Hik, *n. mora, hæsitatio*, Tøven, Tvivlskaadighed.

Hikan, *f. idem*.

Hika (at hika), *cedere, recedere*, tøve, vige til-
bage, staa i Tvivl.

Hikadr, *animo fractus*, tvivlskaadig.

Hiklaus, *audax, confidens*, bjerv, usorragt.

Hilla, *f. abacus, repostorium*, Holde.

Hilldinger, *m. poet. rex*, Konge. 2) *bellensur,*
bellona filius, krigerst, Krigsgudindens Son.
å *seguenti*.

Hilldur, *f. Bellona, Krigenes Gudinde*. 2) *præ-*
lium, Fjeldslag. At vekia hilldi, *prælium in-*
cipere, begynde et Fjeldslag. Upp var þá
hilldur af hafin, *tum pugnam exorsi sunt*, da
begyndtes Slaget. Hákonnmál.

Hilmir, *m. poet. rex*, Konge. 2) *protector, v.*
galeatus, Beskytter, eller som har Hjelm.

Hilmi (at hilma), *occultare, sub galea regere,*
stjule, dølge, hulle. At hilma yfir, *idem*.

Hilmíng, *f. oculazio*, Øjulen, Dølgen. 1)
hilmíngv, *oculæ, sub pratextu*, hemmeligen.

Hilman, *f. idem*.

Himin, *m. calum, æther*, Himmel. 2) *Inqvar,*

helt Loft, Ironhimmel, Dække. Hann er
himnum at síá, *sursum aspiendus est*; han er
at se paa Himmelen. Hann ber vid himin,
in æra eminet, han knejser højt op i Luften.

Himinblár, *cyanæus*, Himmeblaa.

Himinbúar, *v. Himnabúar, m. pl. calices*, Him-
melens Indbyggere.

Himinhvolf, *n. hemisphærium superius*, Himme-
lens Hvalving.

Himinliós, *n. lux celestis*, Himmelenes Lys.

Himinríki, *v. Himnaríki, n. regnum calorum*,
Himmetske.

Himinteikn, *n. pl. prodigia cal stæ*, Lufttegn.

2) *signa zodiaci*, de tolv Himmeltegn. 3) *astra*, Stjerner, en Konstellation.

Himin-túngl, *n. pl. orbes caelestes, astra*, Himmellegemer.

Himna, *f. membrana, cuticula*, Hinde.

Himnabraud, *n. manna, cibus caelestis*, Himmelsbrød.

Himneskr, *caelestis*, himmelsk.

Himpi, *n. ingens massa in manibus*, en stor Klump imellem Hænderne. *vid. hampa*.

Hind, *f. cerva*, en Hind. 2) *decor, lepor*, Årighed, Skjønhed. Hann qvæd so at hind var á, *ejus poemata lepidissima erant*, hans Brev vare meget sølge. I' hindar-hliódi, *modeste, decenzer, sine garrisu*, sagte, sømmeligen, uden Alarm.

Hindar kálfr, *m. hinnulus, capulus cervinus*, Hiab, eller Hjort-Kalv.

Hindla, *f. cervula*, en ung eller liden Hind.

Gömul hindla, *vocatur quodcunque pecus macrum, senio effatum*, saaledes kaldes et mægt og af Ælde ufrugtbart Kvæghoved.

Hindra (at hindra), *impedire, morari*, hindre, opholde.

Hindradr, *impeditus*, hindret.

Hindran, *f. impedimentum*, Hindring.

Hindur-hlióð, *n. rixa, contradictio, garritus*, Rix, Modsigelse, Skvalder. Hann er kominn úr hindur-hlióði, *ex tumultu elapsus est*, han er sluppet bort fra Larmen.

Hindur-vitni, *n. pl. contradictiones, testimonia*

contradictoria, Modsigelser, modsigelsesbyrd.

Hingat, *huc*, hit, hertæn. olúv, hin Hingarna, *idem*.

Hingat-betr, *propius*, nærmere hit.

Hingat-burdr, *m. nativitas Xri*, Rei

Hinkra (at hínkra), *cunctari, mor-*

tare, duale. Hann er ecki so

hann hínkrar, *ultra necessitatem*

han er ikke saa hast som han hínk

Hinn, hin, hitt, *ille, illa, illud*, hin,

Hinn og þessi, *hic & ille*, hin og i

Hinns vegar, *ab alio latere*, paa hin

Hínótt, *f. nox radiofa expectationis*

ForventningsNat. Oft mér mánn

þóckti, enn sú hálf hínótt, *sepe in*

his mihi brevior videbatur, quam i

dimidia noctis expectatio, ofte tyft

Maaned kortere end den hálve Nat

Wenten.

Hinnunegin síðar, *transmarinus*, (adv

Síðe, eller (adj.) værende paa hin

Hiól, *n. rosa*, Hjul. 2) *supplicii* ge-

bræfning.

Hiólbora, *f. rubus rosa*, Hul gjenne

Hiólbörur, *f. pl. effedum, ciseum, ir.*

Hjúbör.

Hiólgaddr, *m. axis*, Akselen paa et

Hiólgjórd, *f. (af járni) canthus*, H

Hiólhringr, *m. orbis rosa*, Hínisfelge

Hiól-kríngla (utan), *f. aspis*, Hjulrís

Hiólrif, *n. pl. radii rotarum*, Hjulege

Hiðspelir, *m. pl. radii rosarum*, det samme.
 Hiðspæll, *m. radius rosa*, det samme.
 Hiðsturr, *m. paxillus, embolum*, Hjuspind.
 Hiðstré, *n. lignum guaiacum*, Hjultre, Guajak-
 træ. alias hiðlvidr.
 Hiðstinda, *f. trochlea, reclinatus*, Nulle, Tridse,
 Brøndhjul.
 Hiðm, *n. pulvis minutissimus in superficie*, lidet
 Støv paa Overfloden. 2) tenuis pingvedo,
 v. crusta liquoris cuidam innatans, lidet Fidt
 eller Skum, der summer ovenpaa en Vædske.
 Hiðma (at hiðma), *superficiem spissare*, tyknes,
 lægger sig til Skum eller Størpe.
 Hiðm, *n. pl. familia, famulizium*, Familie, Tjen-
 de. Hann réðiz þæt at hiðni, *ad operas do-*
musficas se locavit, han lod sig sætte til Tjen-
 de der i Huset.
 Hiðm laundug, *servitium*, Træl, Tralle, Liv-
 tæne.
 Hiðn, *n. pl. hodie conjuges*, Ægtefolk.
 Hiðnaband, *n. matrimonium, conjugium*, Æg-
 testab.
 Hiðnabands-görningr, *contractus matrimonialis*,
 Ægtestabs Kontrakt, Ægtepagt.
 Hiðna-bands-lýfingar, *f. pl. irina proclamatio-*
nes, five banna ecclesiastica, matrimonii, Æg-
 testabs Tilspændinger (fra Prædikestolen).
 Hiðna-lenna, *f. frivolum*, Trætte mellem
 Ægtefolk.
 Hiðna-skilnadr, *m. divorcium*, Ægtestabsfæls-
 nisse.

Hiðna-sæng, *f. thalamus, choros genialis*, Æg-
 testeng.
 Hiðna-vígsla, *f. benedictio pastoralis matrimonii*,
 Ægtevielse.
 Hiðdnun, *f. vid. Hiadnan*.
 Hiðr, *m. gladius*, Kaarde, Sværd. 2) *cardo*,
 Dorsafel.
 Hiðrd, *f. grex, pecus*, Hjord.
 Hiðrtr, *m. cervus, elaphus*, Hjort. Hiðrturinn
 Skrikir, *cervus rancax*, Hjorten Skriger.
 Hiðrt-kæll, v. Hiðtkiðill. *vid. kulvis*.
 Hiðrur, *f. pl. cardines*, Hængsler.
 Hipp, *n. saltus*, Spring, Hopp. Hann er hipp
 um hvapp, *per valles & lacunas saltando fer-*
ur, *metaph. vagus & vanus est*, han vender
 over Dale og Sumpe, v. han streifer omkring
 som en Landstregger.
 Hird, *f. satellitium*, Livvagter. alias hyrd, ut et
omna sequensia à hiðrd.
 Hirdi (at hirda), *custodire, servare, forvare*,
 passe paa. Hann hirdir ecki um þad, *non*
curat, aspernatur, han Hjotter ikke om det.
 Hirdingi, *m. pastor ovium, opilio*, Gaardegæde.
 Hirding, *f. curatio, custodia*, Devogtning, Væ-
 retagt.
 Hirdir, *m. idem*.
 Hirdis-kofi, *m. tugurium, atregia*, Hjrdebytte.
 Hirdis-pípa, *f. buccina pastorina*, Hjrdepibe.
 Hirdis-rísmál, *n. pl. surgendi tempus pastoris, no-*
bis hora sexta antemeridiana, Tid for en

Hyrde at staa op; nemlig Ri. 6 om Møtgenen.

Hirdis-skreppe, *f. bursa pastoris (herba)*, Hyrdetafle, Tasseurt.

Hird-madr, *m. sacelles aulicus*, en Hofbetjent, Livgarde af en Fyrstes Livvagt.

Hirdprestr, *m. concionator aulicus*, Hofpræst.

Hirdprædr (kóngr), *qui sacellissimum aulicum splendide habet*, en Konge, som holder Rø Høffolk og Livvagten prægtig.

Hirdstíóri, *m. aula magister, nobis gubernator regius, v. prefectus*, Hofmarskalk; forhen i Island, en Stiftsbefalingsmand eller Statsholder.

Hirdstíórni, *f. prefectura*, Overbefaling, Statsholderkab.

Hirdvifr, *f. visa aulica*, Hoflevnet.

Hirdulaus, *negligens*, forsømmelig, ligegyldig.

Hirdulauslega, *negligensier*, Rødesløst.

Hirduleysi, *n. negligensia*, Forsømmelse, Slødselighed.

Hirduleysingi, *m. incuriosus*, en Døgenigt, Dagdriver.

Hirdulamr, *solers*, omhyggelig, paapassende.

Hirdr, *rusus*, sletter, vel forvaret. På er hann hirdr, er hann kémr þangat, *in ruso est, cum istuc veneris*, naar han først kommer derhen, saa er han sletter.

Hirdulsemi, *f. solertia*, Omhu, Paapassenhed.

Hirti (at hirta), *castigare*, straffe, revse.

Hirting, *f. castigatio*, Straf.

Hirtinn, *v. Hirdinn*, *diligens*, paapasselig, fløitig.

Hirtni, *f. diligensia*, Fløitighed, Omhyggelighed.

Hirtnis-madr, *vir diligens, solers*, en vindst. be-
lig og paapasselig Mand.

Hirts-fångari, *m. culter venatorius*, Hirtfanger.

Hisa (at hisa), *funibus arrollere*, hejse, hale.

Hilsmi, *n. palea, acus, sirivillitium*, Nøt, Emte.

Hispri (at hispri), *mundiciem afficere*, at overdrive Renlighed og Pynktelighed.

Hispur, *n. affectatio decoris*, Pønhed, unødvendig Pynktelighed.

Hilsa, *stupefactus, arronitus*, forbauset.

Hilsar (at hilsa), *stupere*, forbauset, henrykkes.
Mig hilsar, *stupo*, jeg stusser.

Hilsaz (at hilsaz), *obstupefcere*, stude, forbauset.

Hit, *f. bulga*, Svalg, en stor Pose.

Hita, *f. fervor*, Hede. 2) *calefactio, coctio*
Regen. Öllhita, *coctio cerevisia*, Ølbrugg.
Hann er einn um hituna, *propriis vinibus*
valet, pr. est convivor sine conviva, han
ene om Dyrkingen, tilføjet fer: han har
et Gjestebud uden Gæster (har den Ting
sig selv.)

Hita-bladra, *f. pakula*, Hedeblæne.

Hitamikill, *fervidus*, meget hed.

Hitarodmi, *m. (landiti manna) pyroxis*, Hede
af Fedme (i Føttens Ansiget).

Hita-verkr, *m. inflammatio*, lidlig Varme
Smerte i Legemet.

Hiti, *m. calor, fervor, caldor*, Hede, Varme.
Fikiutréd vex við hitann, *fusus sequitur*
dorem, Figenræd vokser ved (eller af) Varme.

Hítta (at hitna), *calefcere, caleferi*, blive héd.
 Hítmar (at hitna), *idem*. Hítmar hitmar ná,
jam calefcit, nu bliver han varm eller héd.
 Hítu-kérrill, *m. lebes cerevisiarus*, Bryggereledel.
 Hítta (at hitta), *indagare, v. invenire*, opspore,
 opdage. 2) *incidere in aliquem, v. aliquid*,
 gitter, finde, træffe. Þeir hittuz á veginum,
in via convenere, de traf hinanden paa
 Vegen.
 HÍG, *n. pl. famulitium*, Tjenestefolk, Husfolk.
 HÍGskar (at hígskra), *parum pluit, pluere, regne*
 lidt, smaaeregne.
 HÍGfr, *n. pluvia tenuis, ros*, Smaaaregn, Dug.
 HÍGgra (at híggra at skr), *abblandire, kjæle*
 for en, løfte til sig paa den Maade. á jóg.
 HÍvig, *n. cades servi, in Træls Drab*. 2) *mu-*
traa cades servorum, indbyrdes Drab blandt
 Slætte.
 HÍGka (at hígka), *molliter forere, v. tractare*,
 vteje omhyggelig, behandle meget vel.
 HÍGkun, *f. mollis tractatio*, særdeles god og
 omhyggelig Behandling.
 HÍGkra v. HÍGgra.
 HÍGn, *n. pl. vid. HÍón*.
 HÍun, *f. corpor, sardasio*, Dorskhed, Søndags-
 tighed. *vid. hía*.
 HÍGgr, *m. lanugo*, tynde, fine Haar; ubetyde-
 lige Haar. á hÍ.
 HÍup-færi (at hÍup-færa), *ferali linseo induere*,
 daaklæde et Píg, iføre det Pígskjorten.
 HÍupr, *m. velamen, ir. indusium*, et Lagen eller

vidt og stort Klædebon. 2) *linseum*
 Pígskæder, Pígskjorte.
 HÍúskapr, *m. conjugium*, Egtekab.
 HÍúskapr, *m. corpor*, Dorskhed.
 Híxti (at hixta), *singulare*, hífte.
 Híxti, *m. singulus*, Híffen. *alias hyxti*.
 Hlad, *n. placea, stratum*, Gade, brolagt Plad
 2) *septrum*, agger, omgærdet Forhøjning.
 3) *simbría, paragium, ir. aurearum v. aur-*
rarum bullarum series in veste, Bændser, et
 Råd af gyldne eller forgylde Hæfter paa
 et Klædebon.
 Hladbúinn, *aureis simbríis ornatus*, smykket
 med gyldne Hæfter eller Bændser.
 Hlada, *f. horreum*, Lade.
 Hladgardr, *m. sepes domestica*, et Gjerde, eller
 Plankeværk, hvorved Gaardspladsen indhegnes.
 Hladi, *m. strues*, en Stak, Dyrge. Fiskahladi,
strues piscium, Fiskestak.
 Hladinn, *stratus*, opbyggt, opført. 2) *oneratus*,
 ladet, lastet.
 Hladvarpi, *m. circueus á foribus, intra jacrum*,
 det Stykke af Græsmarken, som ligger nær-
 mest Gaardspladsen foran de islandste Huse.
 Hladvarp, *n. idem*.
 Hláir (at hlá), *liquefcere*, smeltet, *co.* 2) *li-*
quefacere, smeltet, *opt.* Sníóinn hláir af,
mix liquefcis, Sneen tæer bort.
 Hláka, *f. regelatio*, Lovejr.
 Hlacka (at hlacka), *clangere*, flinge, hvalde.
 2) *exfultare*, hovere, frydes overmaade.

a yfir, *insultare, more aquile*, hove-
 ens Undergang, ligesom Ønen over
 et. Hlacka til, *dulci spe exultare*, glade
 i Haahet.
 gr, *sabiāus, is. languescens*, henfaldende,
 smagti.
 a (at hlána), *sepscere, sabescere, to, op-*
 fæ, svirde hen. Vedrid hlánar, *aer rege-*
scit, regelatur, det tætt op i Vejret.
 and, *n. losium, urina*, Pis, Urin.
 andbladra, *f. vesica*, Urinblæren.
 and-gaung, *f. uretere*, Urin-ærene.
 andsteinn, *m. hypostasis urinae*, Bundfald af
 Urin.
 Hlandstemma, *f. stranguria, dysuria*, Forstop-
 pelse i Urinrøret.
 Hlár, *laxus, slap*.
 Hlafs, *n. onus carpeni, v. currus*, Læs, Vogn-
 læt. Opt veltir lítil þúsa þángu hlafsi,
parva sape gleba ingenuas parietas currus,
 ofte valter en stor Vogn over en liden Tæ.
minima caveat, qui maxima molitur, den som
 foretager sig store Ting, bør vel tage sig i Agt
 for Smaating.
 Hlátr, *m. risus*, Latter.
 Hláturmíldr, *ridibundus*, lattermild.
 Hlávidri, *n. vid.* Hláka.
 Hlaun, *f. clunis crassa*, en tyk Rump.
 Hlaup, *n. cursus*, Løben, Runden. 2) *lac con-*
cretum, sammenløben Meis.
 Hlaup-ár, *n. annus intercalaris*, Skudaar.
 Hlaupársdagr, *dies bissextilis*, Skuddag.

Hlaupari, *m. cursor*, ...
 stryger.
 Hlaupa-stelpa, *f. strigabilla*, en Rendetot.
 Hlauprúmr, *plus satis amplius*, meget rummelig.
 Hlauprúmt fat, *pestis ampla, et* Klædnings-
 stutte, som er mere end vidt nok.
 Hlaupsamr, *currax*, som løber meget, er villig
 til at løbe. Hlaupsamr hestr, *equus currax*,
 en Hest som er meget for at løbe.
 Hlaut, *u. sanguis vicissimarum*, Blod af Offerdyr.
 Hlaurbolli, *m. vas, quo sanguis vicissimarum ex-*
cipebatur, Kar eller Staal til Offerblodet.
 Hlaut-teinn, *m. aspergillum in sacrificiis*, et
 Røst, hvormed Offerblodet stanktes over Men-
 nesker, Husegeraad m. v.
 Hled (hlód, hefi hládit, at hlada), *struere, c-*
struere, bygge, opføre. 2) *onerare, la-*
 Hlada skip, *onerare navem*, lade et Skib
 Nú hleðr niðr snið, *jam nix copiose def-*
 nu falder Sneen ned i Dynger.
 Hledsla, *f. structura, stratum*, Bygnings Op-
 reise. 2) *oneratio navis, et* Skibs Tilladning.
 Hleifr, *m. leifr*.
 Hleginn, *ludibrio habitus*, belet. á hlz.
 Hlein, *f. ribicem salsa crebra*, den ene Stolpe
 en ísländsk Væverstol. 2) *murex litor-*
 etflags Eftjalsst.
 Hlecki (at hleckia), *in carenas conjicere*, læg-
 i Lanter.
 Hleckiz (at hleckiaz á), *carenas non evi-*
 komme i Lanter. *metaph. in malum incid-*
 geraade i Ulykke.

Hle

Hleekinhundur, *canis canarius*, Kankehundur.
Hleekr, *m. careus*, Kanse.
Hlemmi (at hlemma), *rudere, planare, bastare*,
 slæða, slaa stærkt þaa. Hlemma aftr, elau-
 dre, at slaa en Dör eller Luge haardt i.
Hlemmi-gata, *f. via planissima*, sævn og god
 Vef.
Hlemmiskoid, *n. curriculum planissimum*, sævn
 Rendebane.
Hlemmi skúr, *f. imber*, Pladsregn. vid. hlömm.
Hlemmisléttir, *tabulari instar planus*, sævn og
 slæt som et Gulv.
Hlemmt, *m. operculum, aular*, et Laag, Lem.
Hlenni, *m. uom. pr. viri, pigellus*, en doven
 Rægt.
Hlér, *m. Neptunus*, den nordistæ Havgud. vid.
 ægir.
Hlera, (at hlæra eftir), *auscultare*, lytte efter.
 Hlera at, *hospitalitatem exhibere, vise Gædghed*
 mod Fremmede.
Hlesi, *m. fenestra operculum, Viadueskæde*.
Hler, *n. auscultatio, Lytten*. 2) *fenestra*, Vind-
 due. At standa á hlære, *sublegere sermones*,
 at slaa þaa Lur.
Hlesla, *lassus, træt, mat*. 2) *obstupefactus, for-
 dauset; á hlaði*. Hlesi (at hlesla niðr), *rap-
 tim desiderare facere*, lade falde tungt eller
 haardt ned. Hlesla vagn, *currum onerare*,
 læsse þaa en Vogn.
Hleyp (hlióp, hosi hlaupid, at hlaupa), *curre-
 re, løbe, rende*. Hann hlióp á sig, *præcipi-
 tauer fecit*, han forløb sig. Hlaupa til

Hey

vopna, *ad arma concurrere, neutraliser-
 tur*, gribe til Vaaben. Miólkinn
lac concrevit, Melken løber samment,
 Hlaupin miólk, *lac coagularum*, samment
 Vælk.
Hleypi (at hleypa), *concitare, fremstunde, be-
 afsted; hlaup*. Hleypa fyrir, *obdare*, at ri-
 for. Hleypa hesti, *equum concitare*, at ri-
 i Gallop, slaa Hesten til at løbe. Hleypa
 miólk, *lac coagulare*, lade Melken løbe sam-
 ment. Hleypa niðr segli, *vela demittere*, at
 stryge Sejl. Hleypa vatni, *aquam ducere*,
 lade Vand. Hleypa tré, *cuneare, disjuncta e-*
 at fløve Træ. Hleypa til slár, *admittere*
arictes ovibus, lade Vadderne springe. Hleypa
 til lómbum, *subrumare agnos matris*, lade
 Sammen komme til Mødrene. Hleypa upp
 dómmum, *iudicia turbare*, at forstyrre en Rets-
 forsamling. Hlaupa i höfud mánnum, *ino-
 pinata opprimere*, overfalde Jøit uforventet.
 Hann hleypur upp vid eitt ord, *ira concisa-
 tur uno verbo*, han sæter op over et eneste
 Ord. Þar hlióp upp, *inflammarur conru-
 sio*, det bournede op. Strax hlióp i nasir
 hönum, *statim exanduit*, straks blev han
 hidsig.
Hleypi-dómar, *m. pl. præjudicia*, So domme,
 ugrundet Omdomme.
Hleypíngar, *f. pl. concitationes*, høstige Drøve-
 gælder.
Hleypi-loka, *f. repagulum ductorium versatile*,
 Slagdom, Skædde, en Væl.

Hleypí-hurd, *f. entaracra*, Faldbør.
 Hleypí-gaddr, *m. obex, pessus, vecis*, Slaadde
 eller Stang for Døre og Porte.
 Hleypir, *m. vid. káfir*.
 Hleypí-skúta, *f. celox, casiscopium*, Smatte,
 Sagstrib.
 Hleypst (at hlaupaz um), *elabi, effugere*, und-
 komme, undflye. 2) *fidem fallere*, holde ikke
 sit Løfte.
 Hlid, *n. ostium, porta*, Port, Led.
 Hlidskiálf, *n. porta cali tremens, v. nubes, ita*
Odinus tribunal suum vocavit, Himmelens bøv-
 vende Port, kanke Skyerne, saaledes kaldte
 Odin det Sted, hvor han havde sit Højsæde.
 Hlid, *f. latus*, Side. 2) *devexitas, v. latus*
montis, en Højde, Siden af et Bjerg eller
 Høj.
 Hlidhallr, *f. avens*, bevægen.
 Hlidhoginn, *in latus vergens*, som helder til
 den ene Side.
 Hlid-krókr, *m. devium*, Afvej.
 Hlidra (at hlidra til), *jure cedere*, give efter.
 Hlidra hiá, *declinare*, sno sig fra. Hlidra
 sér hiá, *præterire, it. connivere*, forbigaa, it.
 se igjennem Fingre med.
 Hlidrun, *f. concessio*, Eftergivelse. 2) *foecordia*,
 Dorsked.
 Hlidskiár, *m. fenestra lateralis*, Vindue paa
 Siden af en Bygning.
 Hlie, *n. umbra*, La, Skygge. 2) *inermis*,
 Ophør. Draga sig i hlie, *subducere se*, skjule
 sig, snige sig bort.

Hlie-bord, *n. latus navis secundum ven-*
estum maris, v. aversum ventro, Læbet
 Hlif, *f. sensum*, at et alia arma pro:
 Skjold, saag alle slags Forsvarsvaaben
 immen, Beskyttelse, Beskjærmelse.
 Hlifarlau, *inermis, sine lorica, casside, cli-*
ubevabnet, værgeløs.
 Hlifar-skiölldr, *m. clipeus, et Skjold*.
seccio v. protector, baade Forsvar og
 rer. Ei mun ég hafa þig at hlífa
sua protectione non usar, dig skal
 have til Beskytter.
 Hlíf, *f. tutela*, Beskjærmelse, Forsvar.
nia, indulgentia, Skaansel.
 Hlíðarvopn, *n. pl. arma protectoria*, g
 vaaben.
 Hlífinn, *parcus*, sparsommelig, Raauende
 defus, beskjeden.
 Hlífi (at hlífa), *parcere, indulgere, suavi-*
 Hlífi (at hlífaz vid), *idem*.
 Hlífi, *f. parcimonia*, Sparsommelighed
dulgentia, Skaansel.
 Hlíckr, *m. obliquitas, curvamen, aduncir-*
 ning, Krumning. At reka hlíck á
 re, bøje, krumme.
 Hlícklótt, *corruosus, curvus, sinuosus*,
 Bugter og Krumninger.
 Hlín v. Lín, *f. dea profana*, en Heden
 inde. 2) *arboris genus*, en Træart.
 Hlíkind, *f. benevolentia*, Godhed, G
 hed v. linkind.
 Hlínni (at hlinna at), *vid. hlynna at*

Hlinr, *m. genus arboris cujusdam sylvestris*, Lær: nettr.

Hliód, *n. sonus, vox non interpellans*, Lyd. 1' heyranda hliódi, *alis audientibus*, i andrés Þeahor. 1' þegianda hliódi, *sacise*, hemmeligen. Hliód drap úr hirdinni, *omne fatellinum conticere*, hele Livvagten blev stille og tav. At beidaz hlióds, *perere audiri, v. silentium, ut audiamur*, at opfordre andre til Tavshed for at kunne høres. 1' einu hliódi, *una voce*, enstemmig. Tala í hliódi, *submisso loqui*, tale lavt.

Hlióða (at hlióða), *sonare, insonare*, lyde, give Lyd fra sig. Hlióða til edr á, *compellare*, talde paa.

Hlióðar (at hlióða), *sonare*, lade høre, give Lyd fra sig. Hverminn hlióðar það? *quomodo sonas?* hvortledes lyder det?

Hlióða-belgr, *m. tuba corinea*, Trommete, Skalmese. 2) *vir garrulus*, Skrattball.

Hlióðaglaggr, *m. clamor effusus*, vedhængende ledag Lyd.

Hlióðagrein, *f. articulatio vocis*, Takt, artikulering Lyd.

Hlióðalag, *n. vid. Hlióðagrein*.

Hlióðarnikill, *canorus, sonorus*, højflængende, sød. Øst.

Hlióðandi, *sonans*, lydende, flinrende.

Hlióðstrengr, *m. vid. Hlióðaglaggr*. 2) *ner. vir* hraz, Hørpefrengr.

Hlióðbar, *in vulgus emanans*, almindelig beretend.

Hlióðfari, *n. pl. instrumenta musica, fides*, alles slags musikalske Instrumenter.

Hlióðfæra-flagari, *m. fidicen*, Spillemand, Musstant.

Hlióðfæra-strengir, *m. pl. fides cordæ*, Strenger paa musikalske Instrumenter.

Hlióð-glöggr, *acus, pollens audiri*, En, som høier ret vel.

Hlióðklár, *sacurnus*, tavd.

Hlióðlaus, *mutus*, dum, maaltøs.

Hlióðleggr, *sacurnus*, tavd. 2) *modestus*, sagtmødig.

Hlióðleggr, *sine strepitu*, uden Larm og Støj.

Hlióðléill, *renui voce*, lavrøstet.

Hlióð-lyndr, *submissus, sacurnus*, tavd og stille, noget tungsindig.

Hlióðlætt, *n. sacurnitas*, Tavshed.

Hlióðmáli, *n. pl. verba arcana*, hemmelige Sagn. 2) *digna sub cautela silentii*, Ord som hvæstet hemmelig til en anden.

Hlióðna (at hlióðna), *tristari*, blive tavd og bedrøvet. Þá hlióðnadi um þá, *rum deminabant vocem*, da bleve de stille, lode al Støj fare.

Hlióðpípa, *f. fistula, calamus*, Pibe, Største.

Hlióðskraf, *n. stridor*, Hvísten.

Hlióðr, *submissus, sacurnus*, tavd og halvtørt.

Hlióðna (at hlióðna), *resonare*, flinge. Það hlióðnar, *resonat*, det giver Lyd fra sig.

Hlióðandi málmr, *et resonans*, flingende Metal.

Hlómur, *m. sonus, clamor*, Lyd, Støj.

Hlód, *n. pl. caminus, focus*, Eftirten, Ildsted.

2) *fulcra*, Scene til at støtte Rjækken paa begge Sider.

Hlódakall, *m. scorja cremiorum, andela*, Skovre af det som brænder.

Hlódyn, *f. terra q. siccum*, Jord.

Hlotnaz (at hlótaz), *adipisci*, faa, bekomme.

Hlotning, *f. fors*, Lod, tilfalden Andel.

Hlórriði, *m. agnomen Thoris ex equitatione ignis, per aera*, Thor's eller Tordensubens Tilnavn, af lynde Gær gennem Luften.

Hlúck, *f. arboris genus*, et slags Træ. 2) *deo profana*, en hedensk Gudinde.

Hlómur, *f. fustis, v. fusligario*, Knippel, Rør, Dyrkl. Ófúla dró ec ífu, áttæ fáng við lango, vann ec at höfði hennar hlómm, þad var fyri skómmu, *gadum squamosum atrox invitum, cum asello longo mihi consiliatus erat, cujus caput fuste nuper contrivi*, jeg traf en uvillig Kulle, med Længen havde jeg Dyrkl; jeg knuste nylig dens Hoved med en Dyrkl.

Hlái hláði, hefi hláat, at hláa at), *fovere*, varme.

Hlummr, *m. manubrium remi*, Haandfanget paa en Rør.

Hlumma (at hlumma), *manubrio remi sergum proximi remigis ferire*, støde med Rørene til den Rørkarl som sidder paa næste Rørkær.

Hlúmr, *m. resonansia cavisasis*, Øjenlyd fra et hult Sted.

Hlúmr (at hlúmr), *resonare*, give Øjenlyd hult. Hér hlúmr undir sæti, *remugis cavisas*, her er noget under Bogen som giver Øjenlyd.

Hlunnar, *m. pl. phalanga*, Skib's eller Dækket's. *in sing.* hlunnr.

Hlust, *f. concha*, en Muslingeskal. 2) *at* Dø. Hann sitr á hlustunum, *pudet aur. v. surditatem simulat*, han stöder paa Øret; han vil ikke høre, eller lader som han hører det. At leggja hlustir við, *auscultare*, lytte efter.

Hlusta (at hlusta til), *auscultare*, høre paa Hlust-verk, *m. oralgia*, Ørepine.

Hluta (at hluta), *fortes jacere*, kaste Lod. 2) *fortim accipere*, faa ved Lodkastning. 1) i sundr, *partiri, in partes dividere*, dele.

Hlotaz (at hlótaz um), *fortiri*, kaste Lod dele ved Lodkastning.

Hlutdeild, *f. participatio, it. fors*, Deltage i. Lod, tilfalden Andel.

Hlutdeili (at hlutdeila), *participare*, gjøre iagtig, meddele.

Hlutdeillinn, *diligens, sollicitus de alienis rebus*, en som blander sig i uvedkommende Sager. Hlutdeildar-madr, *idem*.

Hlutfall, *n. fors, sortio*, Lod, Tilfald.

Hlutfengr, *justa sortis capax*, som vel ferti sin Del.

Hluti, *m. pars, portio*, Del. K. misti mik hluta lids síns, *rex plurimam partem sui*

erccius desideravi, Rongen mislede en stor Del af sin Rigtighe.
 Hlurkast, *n. vid.* Hlutfall.
 Hlutrkesti, *n. idem.* At varpa hlutrkesti, *educere forsem*, at kaste Lod.
 Hlutrlaus, *exfors, experts*, som har ingen Del i.
 Hlutmeltíng, *m. cui fors inimica est, v. quem forsior defraudas*, en som Skjebnen er ugunstig, eller som bedrages af den som kaster Lodden.
 Hlutmelt, *forte defraudatus*, som er bedraget i Lodkastning.
 Hlutræning, *m. idem.*
 Hlutræmr, *polypragmaticus*, som gjerne blander sig i andres Anliggender. 2) *imperiosus*, Verkeslyg.
 Hlutrseigr, *senax, is. consumax*, færlig, paaholden, *is. trodsig, halsstarrig.*
 Hlutrsemi, *f. polypragmasyne*, usornoden Deltagelse i andres Forretninger eller Anliggender.
 Hlutrkaup, *forte felix*, lykkelig i Lodkastning.
 Hlutrskitti, *n. vid.* Hlutrdeild.
 Hlutr-taka, *f. consortium*, Delagtighed.
 Hlutr-takari, *m. pariceps*, Deltager.
 Hlutr-tekníng, *f. vid.* Hlutr-taka.
 Hlutr-vandr, *inseger visa*, rettskaffen.
 Hlutr, *m. res, Ting.* 2) *fors v. salus*, Lod, 3) *cubus, quo sortes ducuntur*, Tarning, hvormed Lodkastning sker. At taka hlutr, *participare*, tage Del i. Eiga hlutr í, *idem.* Vera hluti í skaut, *fortire*, kaste Lod. At liggia á milli hluta, *extra fortem, v. in*

sequestro esse, at ligge mellem Lodderne, : el at høre til noget vist Parti. At leggja hlutr sinn vid, *periculum participare*, deltage i Gæven. Hafa, *v. bera lægra hlutr, inferior evadere*, at tage i Spil eller Trætte. Sitia yfir annars hlutr, *obesse aliorum felicitati*, stå en anden i Lyset, hindre ens Lykke. Hanns hlutr þótti miðg hafa vid brunnid, *fors ejus fundo adusta adhæsisse vidbasur*, : *illum mansisse fortem iniquam & deservimam*, man syntes hans Lod var bleven temmelig søden, : ubillig og uheldig.

Hlýdi (at hlýða), *obedire, parere*, adlyde. 2) *procedere*, lykke. Ecki mun þad hlýða, *non proceder*, det vil ikke hjælpe noget. Þad hefr eingum hlýdt, *nemini bene cessit*, det lykkedes ingen hidindtil. Hlýdi á, *ausculto*, høre paa. Hlýdi yfir, *idem.*

Hlýdinn, *obediens, morigerus*, lydlig. Hlýdugr, *idem.*

Hlýdni, *f. obedientia*, Lydigheð.

Hlýindi, *pl. calor*, Varme.

Hlýna (at hlýna), *calefcere*, blive varm. Ná hlýnar, *jam frigus remittit*, nu bliver det varmt i Vejret. Hlýnar, *idem.*

Hlýnni (at hlýnna at), *favere, fovere*, ynde, elske, beskytte.

Hlýnnindi, *n. pl. commodum v. fulcrum rei familiaris*, Bequemmelighed eller Hjælp for Huusholdningen. *alias hlunnindi.*

hnaukana, viribus nitescatur, han stræbe af alle Kræfter, isteden for: han satte Skuldrene op, og traal dem sammen. *pr. axillas elevavit et conorsit.*

Hnaus, *m. caspes, gleba, pr. massa*, Jordklump, Grønsvær. 2) *cuneus, quo lamina dolabra moderatur*, Aile i en Hovel.

Hnaus-veggr, *m. agger caspicus, serrens*, Væg, opført af Grønsvær.

Hnefa (at hnefa), *adunca manu prehendere*, gribe uden om med Haanden. Hér er nú hnefad ráð, *consilium in manu est, e re nata sumendum*, her er Raad paa rede Haand.

Hnefa-högg, *n. pugnus, colapha*, Ørefiggen, Rind: heft.

Hnefa-spiölld, *n. pl. pugillares*, Øktrivable.

Hnefi, *m. pugnus, Næve. alias knesi.* 2) *straca*, en Haand: eller Nævesuld. Málhnefi, *straca farinae*, en Haandsuld Mel. Landhnefi, *straca terra*, et lidet Stykke Land.

Hnegg, *n. hinnicus equorum*, Drinsten.

Hneggia (at hneggia), *hinuire, urinske.*

Hnegi (at hnegia), *flexere, inclinare*, bøje, bukke. At hnegia sig, *inclinare se*, bukke sig. Hann hnegiz til miskunar, *ad misericordiam flexitur*, han ræb til Medlidenshed.

Hnegiaz at, *inclinari*, være tilbøjelig til.

Hneigianlegr, *flexilis, flexibilis*, bøjelig.

Hneigdr, *inclinans, tilbøjelig*, bengtven til.

Hneiging, *f. flexio*, Bøjning.

Hneiki (at hneikia), *vid. Hnicksi.*

Hneita, *f. sal dulce algarum*, sødt Salt af slags Estang. 2) *mulier poez.* Kvinde.

Hneittr, *saccharo algarum albicans*, hvidagtig sødagtig Tangsalt.

Hneixla (at hneixla), *offendere, scandalisa*: give Forargelse.

Hneixli, *n. scandalum, offendiculum*, Forargel

Hnecki (at hneckia), *impedire, repellere*, hind: holde tilbage.

Hnecking, *f. obstaculum*, Modstænd, Hindrin

Hneckir, *m. idem.*

Hnelli (at hnella), *prostrudere*, Ryde frem, sto frem.

Hnellinn, *plagofus*, som slaar gjerne. á hnall 2) *rotundus, iz. acer & fortis*, rund, raß, styrig.

Hneppa, *f. curvatura*, Krumbhed, Bøjning.

Hneppi (at hneppa), *curvare, premere*, b knibe sammen. Hneppa sig, *curtare*, & *trahere membra*, krumme Lemmerne. Hne út af húfi, *e domo expellere*, drive ud Huset.

Hneppi (at hneppa), *fibulare, connectere*, kno

Hneppi, *n. manipulus*, Bundt, Neg, Knip

Hnepping, *f. curvatura*, Bøjning. 2) *zio*, Knapning.

Hneptr, *uncus*, Kroget, krum, *iz. knappet*

Hneppr *vid.* Hnapps. Hneppr er frid greppum, *agere servatur pax hominib:* er knap Fred blandt Folk.

Hnerri (at hnerri), *sternuere, sternere*:

Hnerri, *m. sternutamentum*, Nysen.

Hæsla, *f. funis, it. laqueus, Neb, it. Strikke*,
Enor. Hnæla og hnappr, *ocelli & noduli*,
 Knaphul og Knap.

Hættinn, *rotundus, compactus, rund, fast*.

Hættilegr, *idem. 2) fortis & dexter, raff og*
behændig.

Hættilegr, *fortiter, dextre, raff, behændigen.*

Hæryla, *f. lapsus, inclinatio, Fald, Hælden.*
2) dedecus, ignominia, Vanære, Skam.

Hæryfulegr, *ignominiosus, vanærende, Ramme-*
fig.

Hæriáldr, *m. commissura cruris & ossis femoris*,
arsus poplisis, Knæhase, Knæledet.

Hæriálda-verkr, *m. gonagra, Værk i Knæerne.*

Hnidra (at hnidra), *desrahare honori alicujus*,
diffamare, søge at formindste En's Væ.
At hnidra á bak, absensem diffamare, fortale
En i hans Gravarelse.

Hnidran, *f. desreccario, Skumlen, Dagvoftelse.*

Hnæ, *n. genu, Knæ. vid. kné.*

Hnæleistr, *m. fibula conjungens transversa cum*
tabularis, ex utroque latere naviguli, et vocis,
solæ genuum, nam ad hanc unctam fibulam re-
miges olim stantes in genua se excipere, en
Elæa eller Krampe, som forener Knebønnen
med Breddebeklædningen paa Eiderne af en
Daad. Ordet betyder egentlig Knæsaale, fordi
Knebønnen forhen holdt sig oppe paa Knæerne
ved denne krumme Elæa, medens de vrede
Rædende.

Hnærunnr, *m. progenies, stirps, Elægt, Stam-*
me.

Hnæsbót, *f. poples, Knæhase.*

Hnæset (at hnæsetia), *in gremio collocare, sætte*
i sit Skjød.

Hnæsig, *n. lapsus in genua, Knæfald. 2) igno-*
minia, levior diminutio capitis, Vanære, Plet
paa Hæren.

Hnæsigr, *m. idem.*

Hnæskél, *f. parvella, rosula, Knæskal.*

Hnæfa-smidr, *faber culcrarius, Knivsmed.*

Hnæfi, *n. manubrium culcri, Knivskaft.*

Hnæfi (at hnæfi), *cornu evacuare, udtømme et*
Horn. Hann hnæfði i einu af horninu,
cornu absque pausa evacuavit, han udtømte
Hornet i en Sluck.

Hnæfíll, *m. corniculum, libet Horn. 2) pinna-*
culum proæ navium, den yderste Spids af
et Bartsel, Forstav.

Hnæfíblekia, *f. pr. canis cornuta, hornet Hund;*
metaph. increpatio cum fustigatione, Skamslæ-
ter og Prægt tilfæge.

Hnæfíldryckia, *f. ubi seorsum quisque ingurgi-*
rat vinum, Drickelag, hvor hver drikker for
sig, adskilt fra andre.

Hnæfílyrði, *n. pl. scomasæ, Skoser, stikkende*
Ord.

Hnæfíótt, *cornicula habens rotunda & uncinata,*
sem har korte og krogede Horn.

Hnætr, *m. culter, Kniv.*

Hnæig (hneig v. hneig, at hnæigs), *desidere, ca-*
dere, falde sagte, synke ned. 3) fluere, rinde,
flyde. Blóðid hnæigr ei, sanguis non fluat,
Blødet rinder ikke. Það hnæigr hér at, huc

speciē, det sigter her til. Ef þú beriez, muntu hníga, *si ad manus veneris inter vos, tibi intereundum*, hvís þú flak, vil þú falde. Margt hnígr at hönum, *multa in ejus emolumentum confluunt*, mange Ting sigde sammen til hans Fordel.

Hniginn, *occisus*, dræbt. 2) *affectus*, svækket.

Hniginn á efra aldr, *profecta ætatis*, til Alder.

Hnigna (at hnigna), *decrescere, deficere*, tage af, blive svag. Hönum hnignar, *langvescit, decrescit*, hans Kræfter tage af, han bliver svag.

Hnignandi, *caducus, languidus*, affældig, svag, hvís Kræfter tage af.

Hnignan, *f. languor, deservimentum*, Affældighed, tiltagende Svaghed.

Hnikar, *m. agnomen Odini*, Odins Tilnavn.

Hnikudr, *idem*.

Hnikla (at hnikla), *glomerare*, vinde i Røgle.

Hnikill, *m. glomus, ic. globus*, et Røgle af Traad eller Garn, *ic. Klode, Kugle*. Hniklar í brúnum, *contractum supercilium, quod signum iracundie habetur*, sammendragne Rynker i Panden (som gjerne anses for Tegn til Brede).

Hnicki (at hnickis), *raptare*, gribe eller stæde haardt til.

Hnickr, *m. rechina, dolus*, Skjelmstyffe. 2) *apprehensio violenta*, hastigt Greb eller Stød. Það gengr hnickium og skrickium, *impari passu, per iteratos nifus procedit*, det gaar i

uravne Skridt, (med Stød og i til Bulter).

Hniódr, *m. deonestario*, Beskjæmm

Hnióðkr, *m. vid. Fnióðkr*.

Hniótr, *m. colliculus*, Dasse, Høj, *ies*, en Tue, Jordklump. Flæd *supra*.

Hnípinn, *curvus, ic. maslus*, krum ret.

Hníplíngr, *m. vid. skarfr*, est *un* Fvidlaating, Skarv (etlags E

Hníppi, *n. vid. Hneppi*.

Hníppi (at hnippa), *impingere*, st

Hníppíng, *f. lucra levior*, ubetyd Orð-hníppíngar, *f. pl. consensio* Skjændert, heftig Trætte.

Hníppiz (at hnippaz), *lucrare, con* Vorir frændr hafa lengi við *res nostri contentionis ferram reciprocaverunt*, vore Slægtning været hinandens Uvenner.

Hnípr, *n. curvum & contractum* með krumme Stilling. At i *contractis artibus habere*, at At vesja sig í hnípr, *de fele a sum se præparare*, siges om Rat krummer sig for at gjøre et *evile ludi genus*, etlags Dreng

Hnífs, *n. sapor gravis, v. ingrati* Affmag eller stærk Smag ved i Þótti hnífs at látæði mannsfin *abominabatur, visiosos reputabi*

Modbydelighed for Mandens underlige Fagter.

Hnoda, *f. rhombus, glomus*, et Garnnøgle.

Hnoda (at hnoda), *desere, farinam subigere*,
elte, kneje.

Hnod, *n. bulla ferrea, sudendo facia*, en hamret
Jærndoppe, Hovedet af et Bøm.

Hnodadr, *depficus*, æltet.

Hnodhamar, *marculus*, Smedehammer, For-
hammer.

Hnodri, *m. floccus*, Nappe, Flok, Flug.

Hnodróttr, *floccosus*, noppet.

Hnokinn, *cernuus, pronus*, frum, nedbøjet.

Hnoeki, *m. unciolus, uncinus*, liden Krog. Hann
rak järnhnocka á kistu Klaufa, *сандарітам*
Кіосі uncinis ferreis oclusis, han nagtede
Særtrøge eller Hager paa Rideses Ligtiste.

Hnollr, *m. algar*, Kulde, Gysen. *vid. hrollr.*

Hnos, *n. nixus, v. nifus debilis*, Anstrængelse,
Hær af svæce Ræfter.

Hnosa (at hnosa), *nisi, conniti*, stræbe af alle
Kræfter.

Hnos, *f. leabeum, cymelium*, en fæstet Ting.
2) *exom pr. virginis, v. Dea*, en Jomfrues
eller Gudindes Bavn.

Hnos - gati, *n. delicia*, Lafferbloffen.

Hnos - gatr, *eximius, v. rarus*, heilig, oppetlig,
it. Fælden.

Hnos - f. *nux avelli, v. coryli*, Hesse'nød, *it.*

Hne Nætra, Nøddetræ.

Hnos Nægr, *m. nuxem*, Nøddesker, Hesse'nød.

At fara á hnótskóg, *nucis quasium exte,*

gaa ud for at plukke Nødder. *metaph. dis-*
simulanter explorare, udspejde uformælt.

Hnota (at hnota), *vellicare, leviser fricare*,
nappe, gnide, gnide sagtelig.

Hnotur, *f. pl. articulus dorfi & costarum spu-*
riarum, Rygradens og de falske Ribbens
Sammenføjning. Kýrin geymir hnotur,
pingvedo vacca illam articulationem obregit,
Reen er saa fed, at Ryglædene ikke kan ses.

Hnothar, *de armenis dicitur, quando illa arti-*
culatio, ob maciem, aspectu cutis numerari
potest, siges om Hornsvag, naar det er saa
mageet, at man kan tælle Rygbenene, ved
at føle paa Huden.

Hnöggra (at hnöggra), *impingere*, slaa paa.
2) *succussare, v. caespitare*, skumpe.

Hnöggr, *parcus*, knap, fattig. 2) *rei intentus*,
flittig.

Hnökróttr, *cervice, v. tergo discolora*, som har
brøget Hals eller Ryg.

Hnökróttr, *scaber*, ru, knudret.

Hnökra (at hnökra), *vid. Hnöggra.*

Hnökrur, *f. pl. labrines, inaequalitas*, Rude,
Ekrumpenhed.

Hnör, *m. navis mercatoria*, Handelsflib.

Hnötróttr, *globosus, rotundus*, rund (som en
Kugle). Hnötróttr natur, *bulbi, radices bul-*
bosa, runde Nødder.

Hnötr, *m. spicula, it. bullus*, Rode, Kugle,
it. cyl. & loa eller Nodvæst. At núa
Hnöttinn, *acum agere*, at gnide en Kugle

3: vedblive at arbejde paa en Ting, som allerede er færdig.

Hnúa, *f. ruber*, Knude, Puffel.

Hnúabakr, *m. balena tubere pinniformi in dorso, fistula in medio capite*, Rorhval, etflagt Hvalfisk, som har en stor sinnedannet Puffel paa Ryggen.

Hnúar, *m. pl. nodi, condyli digitorum*, Fingersknogler, de fremstaaende Led af Fingeren, naar den bøjes sammen. *in singulari* hnúi.

Hnúdla (at hnúdla), *subigere, densare, sammensætte*, tætte, valle. 2) *in tubercula compingere*, sammensætte i Knuder.

Hnúdr, *m. tuber, tuberculum*, Knude, Puffel.

Hnugginn, *tristis*, bedrøvet.

Hnúkr, *m. gibber in jugo montis*, Bjergspidse.

Hnuþl, *n. compitatio*, Smaatyper, Rapsen.

Hnuþla (at hnuþla), *farripere*, smaaftale, rapse.

Hnuþlamr, *rapax*, tyvagtig.

Hnuþlúng, *m. corvus aquaticus, pelicanus medius*, en Art af Elstue (Søfugl). *alias* gráskarfr.

Hnúsk, *n. rapasio, v. consusio*, Rysten, is. Stød, Knuden.

Hnúskan, *f. idem*.

Hnúska (at hnúska), *consundere ad livorem*, prygle eller knuse, indtil Huden bliver blå.

Hnúske, *m. tuber*, Knude, Havelse.

Hnútr, *m. nodus*, Knude.

Hnúta, *f. nexus, nodus, is. topus*, Led, Ledermod, Knejsel, is. Sandsten.

Hnybba (at hnybba), *corrupeere*, støde, skænge

støt. Nautin hnybbaz, *bover congregari* Nødene stanges.

Hnyd (hnaud, hefi hnódit, at hnióða), *rum rudisare, resundere*, hamre paa Ja

Hnydia, *f. bulbis radices arbores, radix bu arboris*, Knuder i Roden af et Træ, eller knudret Rod.

Hnydingr, *m. physæser*, Spækhuggeren (et Hvalfisk).

Hnydraz (at hnydraz), *cogi in floccos (de h lobe* sammen i Dopper (Åges om Uld).

Hnycki (at hnyckia), *uncare*, trumbøhlnocki.

Hnýs (hnaus, hefi hnósid, at hnióða), *la cespitare*, snuble. 2) *sternutare (bou equorum)*, nyste (Åges om Heste og Øsse

Hnýsa, *f. delphinus minimus, delphiniscus*, Isvin.

Hnýsi (at hnýsa), *scrutari, explorare*, undersøge, efterforske. *vid. níósn*.

Hnýsinn, *curiosus*, nysgjerrig.

Hnýsni, *f. curiositas*, Nysgjerrighed.

Hnýsa (at hnýsa at), *favere, is. ornare, v ir. pryde*. *id. hnósa*.

Hnyt, *n. commissura annuli, cinguli &c.*, Emenstøining paa en Ring, Daand o. s. v

Hnýta (at hnýta), *connodare*, knytte.

Hnythiarg, *n. saxum praruptum*, stejl Klip

Hnyt, *f. nax*, en Nød. *vid. nyt*.

Hnýti (at hnýti), *nectere, plectere*, knæ Par hnytir vid, *ad idem redit*, det be

der, hvor det slap. 2) *scabrum est*, det er knudret.

Hnýring, *f. nexus, nodatio*, Knøtten.

Hnýt, Hnaut (at hnióta), *labare, snuble. vid.*
Hnýs, hniótr.

Hnyla, *f. nodulus*, en liden Knude.

Hnyt-mida (at hnyt-mida), *locum collimare, terminum constituere*, mede nøjagtigen, sigte paa.

Hnyt-skiól, *n. umbraculum sub præcipitis rupis, v. clivi*, Ly eller Skjul under en Klippe eller Høi.

Hnytskógr, *m. nucerum*, Nøddeskov.

Hnýttr, *nexus*, knyttet. 2) *in callum concretus*, sammenvokset til en tøj Skaf eller Knude.

Hó, *clamor opilionum*, Gaarshyrdernes Raab.

Hóa (at hóa), *conclamare greges*, at raabe, for at drive Hjorten sammen.

Hóf, *modus, medius, mediocritas*, Maade, Maadelighed, Middelvej. Þad gégna ecki hófi, *modum non sapit*, deri er intet Maadehold.

Hafa sig í hófi, *modum tenere*, holde Maade.

Ufr hófi, *supra modum*, umaadeligen.

Hóf, *n. convivium celebre*, stort Gjæstebud.

Hof, *n. aula principum*, en Høiherre Hof. 2) *fanum, delubrum*, et Afsødestempel.

Hósa (at hósa til), *convivium, v. solemnitas celebrare*, holde Gjæstebud eller anstille en Højtidelighed.

Hófband, *n. catena, v. vinculum climacteris*, Rjæde, hvori en Rjædel hænges over Skorstenen.

B b b

Hófhlaka, *f. calcha palustris*, Røblomme, Eblomme, Smørurt.

Hófdýr, *n. monycha*, et Dyr, som har hi Hove.

Hofgærd, *m. aula*, et forsteltigt Hof.

Hofgærdsmenn, *aulici*, Hofbetjente.

Hofgydia, *f. sacerdos famina*, Præstinde i et Afsødestempel.

Hófhvarf, *n. dicitur ubi ungula equina desinit in cusem*, det Sted paa en Hestes fod, hvor Huden og Hoven komme sammen.

Hofárúngur, *m. in morem aulicorum superbiens*, en Sprædehætte, der brytter sig som en Hofmand.

Hóflyndr, *moderatus*, sagtomblig.

Hofmadr, *aulicus*, Hofmand.

Hófnestr v. Hánefr, *m. rostrum climacteris*, Rjægen paa den Rjæde, hvori Rjædelen hænges over Skorstenen.

Hófstóttur (lauðr), *furvus pedes*, et Paar, som har sorte Fødder.

Hóflámr, *temperans*, maadeholden, som holder Maade.

Hóflámr, *idem*.

Hóflæmi, *f. modestia, temperantia*, Maadelighed.

Hofrollr, *m. tritulum fano solvendum*, Skat til et Afsødestempel.

Hófr, *m. ungula equina*, Hestehov.

Hófr, *m. uncinus culinaris, in quo olla pendens, climacter*, Rjæde med Krog, hvorpaa en Rjædel hænges over Rjæden; *alias háfr v. hár*.

Hann er heill á hófi, *res ejus adhuc integra pendens*, han er friðr eller ubestædiget. *metaph. desumpta ab olla.*

Hóglátr, *modestus*, sagtmodig, stíffstígr.

Hóglegr, *mansuetus, moderatus*, bestjeden, sagtmodig.

Hóglega, *moderare*, med Maade, sagtmodig.

Hóglifi, *n. vix quies, mollis*, rolig Leve-maade, roligt Liv.

Hóglámr, *mansuetus*, sagtmodig.

Hógvikinn, *facilis, benignus*, tjenstvillig, godtmodig.

Hógvikni, *f. gratificatio*, Tjenstvillighed.

Hógvær, *mitis*, mild, god.

Hógværd, *f. mansuetudo, modestia*, Sagtmodighed.

Hógværi, *f. idem.*

Hoki (at hoka), *incurvus harere, v. in ima sede*, at sitte krum, paa Huf, eller i det underste Ende. Hoka at konum, *incumbere mulieri*, besove et Fruentimmer. 2) *effeminari*, forskæles, blive kvindagtig. Hesturinn hokir fæti, *equus incurvas pedem*, Hesten krummer Foden.

Hokinn, *incurvus, cernuus*, nebbet, krum.

Hokra (at hokra), *renui rusticarum se sustinere*, opholde Livet ved ringe Bøndenæring. Hokra undan, *fugere*, flygte, drage sig tilbage.

Hol, *n. cavitas*, Hulhed. Efra hol líkamans, thorax, Ørsphulheden. Nedra hol líkama, abdomen, Underlivet.

Hól, *n. laus*, Ros. 2) *jactantia*, Selvros,

Þrosten. At gylla med hóli, *annuere*, smigre for En.

Hola, *f. foramen, os, caverna*, Hule.

Hola (at hola innann), *cavare*, udhule.

Hólhaldr, *n. jactantia*, store Ord, Selvros.

Hólberi, *m. encomiastes*, en Smigrer, Hyfler.

Hólkin, *n. asprum, glabrum, is. lava*, et usømt og ufrugtbart Sted. *is. Lavastrætning*.

Holbeckia (at holbeckia), *abnegare*, afslaa bekr.

Hólbréf, *n. epistola commendatoria*, Anbefalingsbrev.

Hólgiarn, *adulatoribus nimis tribuens*, som Her Smiger. 2) *gloriosus, jactabundus*, lende, brovende.

Holgóma, *bronchus*, En, som snøvler.

Holgröstr, *m. cuniculus*, Mine, Gang under Jorden.

Holgrastar mein, *sinus*, en ond Byld.

Hollmúlska, *f. robes, phthisis, pr. exuberantia ventris morbida*, Tæring, Svindsot, istedet for Ravens usunde Opsvulmen. *vid. hólmska*.

Hólkr, *m. subus*, Tude, hult Ror.

Hóll, *m. tumulus, colliculus*, Høj.

Hólm-gánga, *f. duellum, monomachia*, Tvekamp.

Hólgaungumadr, *duellator*, en Tvekæmper.

Hólmi, *m. insula*, Holm, en liden Ø.

Hollqvæmr *vid. Hallqvæmr*.

Hollr, *fidus, sincerus*, hult, oprigtig.

Hólmr, *m. arena*, Kampplads. Skora á Hólmi, *ad duellum provocare*, udfordre til Tvekamp.

Holge i hólur, *in arenam descendere*, begive sig til Sandpladsen.

Hold, *n. caro*, Kød.

Holda-kneda, *n. animal carnosum*, et tyldigt Dyr.

Holda-kicki, *n. idem*.

Hold-sál, *n. animus*, Ragerhed, Omskiftethed.

Hold-sú, *n. gangrena, necrosis*, Dødsfød, Rødsfød.

Holdgan, *f. lacernatus*, Rødt Daaagæffe.

Holdgranne, *frigosus, macer*, mager, smalt.

Holdlegg, *carnalis*, Højelig.

Holdmikill, *carnosus, corpulentus*, Højfald, Fødd.

Holdrofi, *m. ausis inmersa*, den indvendige Øe af Øyden.

Holdskia, *f. vid. Holdgan*.

Holdnag, *corosus, carnosus*, fed, tyldig.

Hollasta, *f. fides, fidelitas*, Huldskab, Trofast.

Hollustu-eidr, *homagium*, Trofasthed.

Hollóttur, *foraminosus, fistulosus*, fuld af Huller.

Holpinn, *salvus, tutus*, hjulpet, tryg, sikker.

Hönum er hölpid, *in tuto est*, han er i Sikkerhed.

Hólsamr, *gloriosus*, stortalende, pralende.

Hóls-munir, *m. pl. jacantia*, Selvros.

Hólt, *n. aspresum, confrago, colliculus saxeri*, en

usævn og stenig Jordplet eller Høi, (forhen brugtes Ordet om en tyk Skov). Opt eru i holti heyrendr nær, *quicquid in locis cavis dicitur, per resonantiam aliorum aures verbe-*

Hór, mellem Højene eller i Skoven etc. (i Litterære nærmere end man tænker).

Hóla-rót, *f. radix filices*, Røden af en Høi Djerquellie.

Hóla-blæy, *f. dryas, herba*, taffelblat Høstale.

Hólund, *n. vulnus, ad cavitationem corporis, v. intestina transactum*, et Saar, som trænger

indill Indvoldene.

Hólundar-sár, *n. idem*. **Hólsár**, *n. idem*.

Hólr, *cavus, hui*.

Hólurd, *f. salinum cavaum*, en hul Østusjoh,

Ur.

Hólurdur, *f. vena urtica*, Høstaaren i Legum.

Hóg, *n. recessus, v. derivatio fluminis, v. maris, confluxus*, Mundingen af en Flod, eller en Høi Sig af Søen, hvort en Væl falder.

2) *refugium*, Tilflugtssted.

Hopa (at *hopa*), *recedere*, vige tilbage. At *hopa* sér til vanda, *cessione turpi in virginitatem incurrere*, vige sig til Vanære.

Hopan, *f. cessio*, Vigen.

Hópa-kaup, *n. emissio per overfionem*, Høbeljoh.

Hópum saman, *surmasim*, i Høbetal.

Hopp, *n. saltus, choros*, Spring.

Hoppa (at *hoppa*), *salsare*, springe.

Hópr, *m. turba, turma, sacerdos*, Høj, Flof.

Hór, *m. vid. Hófr*.

Hór, *m. adulterium, forerit*, Hør. 2) *adulter*,

Hørkarl. Hvör þeirra hefr þinn hór veid, *quisquis eorum adulterium tecum commisit*, enhver af dem har været din Døler.

Hóra, *f. adultera*, Hore, Elfsøge.

Hora (at hora), *fame emedullare*, udbungre.

Horadr, *emedullatus, macer*, mager. Horadr lamb, *agnus curio*, magert Lam.

Hóraz (at hóraz), *adulterium committere*, be-
drive Hor.

Horaz (at horaz), *macescere*, blive mager.

Horblaka, *f. trifolium fibrinum*, Buxteblade.

Hordíngull, *m. stria mucosa*, Snot, som hæn-
ger fra Næsen.

Hórdámr, *m. adulterium*, Horeri.

Horfi (at horfa), *spectare, insuere*, se paa. Þad horfir at mér, *anse me est, ad me spectas*, det vender mod mig. Þad horfir til, *veniet, erit*, det ser ud til. Þar horfiz illa á, *in ruinam vergit*, der ser det ilde ud. Horfdu nú vid, *adversus esto*, vend dig nu lige imod. Horfaz í augu, *se invicem insuere*, se hinanden i Øjnene. Ef so bídr vid at horfa, *modo veneris occasio*, om man saa synes, hvís Leilig-
hed gíves. Horfa öll augu úr höfði sér, *oculis indulgere, donec hebescaus*, stirre, indtil Øjnene blændes.

Horfinn, *ē conspectu subducent*, som er ude af
Eigte. Heillum horfinn, *superstes fortuna*,
hvís Lykke er ude; *vid. supra* heill. Vel
um horfinn, *aspectu pulcher*, smukt af Udseende.
Virðiz mér Vatsförðr vera, sem lagðr
er, heidarlega húfadr, horfinn um med
grænt torf, *pradium Vatsförðr mihi videtur*,
ut fama fert, honorifice adificatum, rectum
caespide viridi, mig synes Gaarden Vatsfjörð

være, ligesom Nygter har fortalt, megen
bygget, omringet med Gjerder og La-
Grønsvær.

Horfullr, *mucosus*, snottet, fuld af Snot.

Hórgétinn, *adulterinus*, Horeunge, avlet i
dom.

Horhögld, *f. macie confectum animal*, et i
magert Kreatur.

Hórkarl, *m. machus*, aduler, Hor Karl.

Horklesfa, *f. mucus, v. spuzum crassius*, &
slumagtigt Epyt.

Hórkona, *f. adultera*, Horfvinde.

Horlopi, *m. caro flacca & exsacca macie*,
som er slægt og utæret af Magerhed.

Horn, *n. angulus*, Hjørne, Praa, Al
2) *cornu*, Horn. 3) *tuba*, Valdhorn. I
hleypr ecki af sér hornin, *nilhil festinas*
synder sig slet ikke. metaph. deducit
videtur) á cervis. Harðr í horn at
durus atque difficilis, haard, og en
komme til rette med. Hafa horn í
mannus, *persequi aliquem, pr. cornu perei*
eius ejus, forfølge En, (egentlig: at staa
i Eiden). Hann á í marget horn at
multa illi suis curanda & observanda
han har mange Ting at sørge for, og
Agte paa.

Horn (& höndum), *n. callus*, haard og tøj
& Hænderne.

Horn-augu, *oculi limi*, Næve Øjne. A
hörnaugum, *limis oculis insuere*, Sjæle t

Hornblóð *vid. koppablóð*.

lofi, *m. corvus*, en Ravn. Hann hángir
 nklofanum, *inheret miser aliorum nu-*
s. v. aliena potestate, han er i andres
 (eller Volds).

ástr, Hornablastr, *m. tubarum sonitus*,
 af Galeshorn eller Basuner.

n, *m. glaucus*, Hjerulur.

tr, *cornutus*, som har Horn.

ili, *n. gastrosticus, pungitius*, Gunde-

str, *m. columna angularis*, Hjörnekotta.

cinn, *m. lapis angularis*, Hjörnekten.

ingr, *m. filius illegitimus*, Olegfæddarn.

ngt, *m. potus & cornu hantus*, Drill, som
 driffr af Horn.

gl, *f. vid. Náttugla*.

tr, *verbis infutus*, trodsg i Ord, Hæm-
 lg. gr. ordugtr.

ús, *n. lupanar*, Horehus.

ró, *f. idem*.

f. caligo, Høse, Stumpe.

(at hoska), *valere*, tve, være til Nytte.

hoskar þér ecki, *non sufficit tibi*, det
 er þig iffe. Hvad sem hoskar, *quicquid*

er, hvorledes det end er, hvadsomhelst Þér.

z (at hoskaz), *celebrescere, celebris fieri*,
 berømt.

fortis, *generosus, is. celeber*, brav, æbeli

lg, *is. berømt*. Þeir þóttuz hoskir af

u verki, *hoc facinore famam sibi compa-*

pararunt, de troede at have flust

flott Navn ved denne Bedrift.

Hóttu, *pedis asinus*, þú ert þóttur þessu en en,
 þen Tød end Kroppu.

Hóspítal, *n. nosocomium*, Hóspítal. *vid. spítal*.

Hóspítals-haldari, *noscomus, parabolatús, dia-*
nia praecor, Hóspítalsforstænder.

Hósi, *n. mollis quassus*, sagte Hýstia eller
 Stumpan.

Hósta (at hósta), *quasire, morare fursam*, Rums-
 ur, fakte saate i Vestur.

Hósta (at hósta), *tussire*, hóste. Hósta frá sér,
extussire, udhóste, harte ud.

Hósti, *m. tussis*, Hóste. Þurr-gall-hósti, *ma-*
sicca, Righóste. Hvidu-hósti, *tussis convul-*
sa, harte Hóste.

Hóti, *n. gestus, affectus*, Lader, Geburder. 2) *ut-*

ur. Trudset. Hann var hóti i hórum og

atvikum, *gestu er conversacione mixta erat*,

han var venlig og mild i Lader og Omgang.

Ecki hóti, *nil*, iffe det mindste. Hann

svaradi, og helldr við hóti, *regessit*, & *quidem*

son *sine minis*, han svarede med noget tru-
 de Mine.

Hóta (at hóta), *minari*, true.

Hótan, *f. mina*, Trudsel.

Hótfindinn, *morosus*, vanstellig, knurvorren.

Hótfindni, *f. morositas, inepta & frivola re-*
prehensio, Knurvorrenhed, Dablsyge.

Hotta (at hotta), *equivonum clamare*, at raabe

i en vis Tone, for at drive Heste frem.

Hott, *n. equivonum clamor*, Raab for at faa

Heste til at gaa hurtigere.

Hödd, *f. aurum, v. opus, nervi rerum gerendarum, Guld, Gode, Penge.*

Höfda (at höfda), *caput imponere, superimponere, sætte Hoved paa. 2) incipere, begynde. Höfda sok, contestari litem, actionem instituerre, anlægge, begynde Søgemaal, Sag.*

Höfda-brik, *f. corona, v. lorica lectus, Lænen af en Seng.*

Höfdaßel, *f. pluteus, Sengebret.*

Höfdahluti, *m. caput cum thorace, Hovedet til lige med Bugen.*

Höfdalag, *n. superior pars lecti, den Ende af Sengen, hvor man lægger Hovedet.*

Höfda-skip, *n. navis capitata, v. rostrata, et Østb med Gallion.*

Höfði, *m. promontorium, Fjorbjerg.*

Höfðingi, *m. princeps; magnas, Høvding, Herremænd.*

Höfðingiegr, *magnificus, splendidus, stadselig, prægtig, gavmild.*

Höfðinglega, *magnifice, fæstetigen, prægtigen, runderlig.*

Höfðingskapr, *m. magnificencia, Prægt, Runderhed.*

Höfði, *m. onus, gravis, Byrde, Tynge. Hann tók allann höfða af hesti sínum, og leiddi hann á gras, onere omni equum levavit, atque in pascua abduxit, han lettete al Byrden af sin Hest, og førte den paa Græs.*

Höfgr, *gravis, ponderosus, tung, svær. 4) diffilis, vanskelig.*

Höfn, *f. portus, Havn. 2) fetus, embryo,*

Goster. 3) habensia, Formue, Egenbede.

4) *pascua, Græsgang. Hann náði höfninni, portum nactus est, han slap ind i Havnen. Konunni leyfðiz höfn, mulier abortum fecit, Konen fødte i Utide, for Ilde. Kyrin heldir uppi höfnum, vacca ad solium rempus vincitur, Koen kaltes paa den sædvanlige Tid. Höfn á skipi vid. áhöfn, höfn á kúum conceptio vaccarum, siges om Kjør, naar have soat Kalb. Þar er fjarhöfn göpascua ibi leza sunt, der er god Græsgang for Gaar.*

Höfðild, *n. pl. licia, Øgler i en Væv. þafallid.*

Höfðráng, *m. delphinus major, thursio phocaena, Delfin.*

Höfðunga-hlaup, *n. pl. ludi quoddam genus, bi pueri, delphinum in mare, al. et alseri percurrunt, et slag Drængelen, hvor de springe over hverandre, efter Delfinernes Raad.*

Höft, *n. pl. deastri gentium, q. moderatores, Hedningernes Afhæder, som Tingen styre. 2) vincula, retinaculum, Baan hvormed nogen hæftes eller hindres. in gul. haft, vid. supra.*

Höfud, *n. caput, venter supremus veterum, red, den øverste Del af Raven hos de gamle. Höfud framanverdr, bregma, fons forhovedet, Panden. Koma fyrir höfðinu, ad frugem ducere, bringe En den rette Vej. Til höfda, caput versus, til Hovedet. Setja mann til höfuds einum,*

in aliquem subornare, udsette en Onig-
 paa En, sette Pris paa Eus Hoved.
 , inisium, v. summus, is, scena rei,
 ise, Hovedpost.

, m. redimiculum, vicia, Hovedbaand.

, m. percussor, Morder, Drabsmand.
 madr, celestes, Hovedbaandsmand.

ur, f. pl. funes nautici primarii mali,
 iste Tov, som gaa fra Masten til

metaph. omkr. fidissimi, parastur,
 eligste og vigtigste Vennet.

i, n. vid. Höfudband.

, n. pradium primarium, liberum, Ho-
 , en stor Gaard.

, f. metropolis, Hovedstad.

dr, m. ornuus capitis, Hovedskab,
 ringsstøtte, hvormed Hovedet bæstes
 ved.

r, m. gestus capitis, den Maade,
 man bevæger Hovedet. 2) auctori-
 etse. Fyrr ættir sikir var höfud-
 enns mikill, ob nobilitatem generis,
 var auctoritatis, formedelst høj Fæd-
 jans Ansæelse stor.

, decollatio Johannis Baptista, Jo-
 hanneshuggelse.

ill, archangelus, Hovedengel.

, patriarcha, Patriarkerne.

mr, capite mulcatus, tæmt fra Rivet.

ant mun verda vinum prests fla-
 bus amicorum parochi, det vil gjælde
 Venerer Hovedet.

Höfud-hár, n. capillus, Hovedhaar.

Höfudlaus, acephalus, eruncus, hovedløs.

Höfudlaus-görningr, crimis capitis, Hovedfor-
 brødet, falske Blerning.

Höfud-órar, m. pl. dentis, molar, Hovedtænder,
 Tand, falske Dyrer.

Höfud-prestr, pontifex maximus, ypperste Prest.

Höfudpriegan, m. acus capitis, acula, Naal,
 bennal.

Höfud-ringl, n. vid. Höfudórar.

Höfud-sképnur, f. pl. elementa, Elementerne.

Höfud-skörung, m. excellens virago, et meget
 duligt Jævning.

Höfud-skýla, f. umbraculum, Skjuggat, Vind-
 om Hovedet, for at befjarne Ansigtet mod
 Sol og Regn.

Höfuds-madr, salutar, dux militaris, is. pra-
 fecus, Befalingsmand, is. Officer, den sæd-
 vanlige Benavneelse for Islands flette Stifts-
 amtmand til sidst i det 17de Aarhundrede.

Höfud-smidr, m. archisacerus, Bygmester.

Höfud-stadr, m. metropolis, Hovedstad.

Höfud-stóll, m. as, fors, Hovedstol.

Höfud-stór, capiso, macrocephalus, som har stort
 Hoved.

Höfud-tycki, n. summa, caput, Hovedstykke.

Höfud-svim, n. vertigo, scoromia, Hovedsvindel.

Höfud-svimi, m. idem.

Höfud-sundli, m. idem. Höfudsundli, n. idem.

Höfud-svördr, m. curis capitis pilosa, den Hud
 paa Hovedet, der er overgroet med Haar.
 Ei muntu standa yfir höfud-svördum vor-

um, *nunquam videbis capita nostra (cervicibus refecta) ad pedes suos*, du skal aldrig se vore Hoveder ligge for dine Fødder.

Höfudverkr, *m. cephalalgia, cephalas*, Hovedpine. Höfudverkr i halsu höfði, *hemicrania*, Hovedpine i det halve Hoved.

Höfud vindar, *venti cardinales*, Hovedvindene.

Höfud-vörðr, *m. custos corporis*, som bevogter ens Liv.

Höfundr, *m. inventor, auctor*, Opfinder, Ophavsmand.

Höfundr, *m. idem*.

Höfud-pýngsl, *carebraria*, Hovedpine.

Höfugleiki, *m. gravitas*, Tungshed. 2) *gravedo corporis*, Snue, Upasselighed.

Höfugr *vid*, Höfgr.

Högg, *n. verber, plaga*, Hug, Slag. Hann á vid marga í höggi, *cum multis ei res est*, han har Stridigheder med mange. Med höggi, *casum*, med Hug.

Högg (hió, hefi höggvid, at höggva), *cadere, percutire, hugge*. Höggva af, *amputare*, afs hugge. Höggva út, *exsculpere*, udhugge. Hönum var nærri höggvit, *propinquus ejus casus est*, Hugget gif ham nær, : hans Nærskaarrende blev dræbt. Höggva heftinn sporum, *egrum calcaribus instigare*, give Hesten af Sporene. Konúngr skyldi höggva út allar greinir, *regi relicta erat decisio totius litis*, Kongen Kulde afgjøre Tratten i alle Dele.

Höglid; *f. fibula, spira*, Spænde, Hægte, Malle.

Hann ætlar sér hagdírmar, enn hinum lin, *sibi capulum, cuspidem alii destinans, soli sapis*, han vil forrette det letteste, overlade andre det sværeste, : han allene for sin Fordel.

Höggormr, *m. scorpius*, Hugorm, Skorpion.

Högg-orrufta, *f. cominus conferta manus*, ning, Slag.

Högg-skógr, *m. Silva cada*, Skov til Besøg. Högg-sverd, *n. spatha, v. acinacis*, Hugget Slagsværd.

Höggvopn, *n. pl. arma, quibus insignuntur* Vaaben til at hugge med.

Höggun, *f. é loco morio*, Rørelse fra Stedet.

Höggui, *m. felis mar*, Hantat.

Hökt, *n. claudicatio*, Halten.

Hökti (at hökta), *claudicare*, at halte.

Hökuli, *m. thorax, Drystbarnist*. 2) *epi sacerdotalis, planeta, casula, eristachia* Messchage.

Hökul brækur, *f. pl. femoralia caligis* lange Buffer, som ere bundne faste til læerne. *alias* ökul-brækur; *vid*. ökli.

Höku-nótt, *ultima nox solis in signo capri ethnicis olim sacra*, den sidste Nat gaar i Stenbukkens Tegn, hvortil Hedningene holdte hellig. Haki v. Hökull, *hæc sola numerum impari faciebat dierum anni, medium dividens hyemem*, denne afdelte Vinteren i to lige Dele, men se sagde at Dagens Tal i det hele Aar var i

m. ima pars menti, den nederste
agen. Hann lét síga hökuflútin,
iem demisit, han slog Hovedet ned
lighed.

tenio, som har stor Hage.

regia, et kongeligt Slot.

dominus fundi avisi, v. allodialis,

d. Höfde i báí, *prædator potent*

ia, en anseelig og formuende Land-

pl. rustici, Bonder. 2) *militis*

, Besætning i en Fæstning. *d*

utur, nutario, Helden til en af St

is equorum, Lønd, Bag. Hesturin

na i vedrid, *equus clunes tempestari*

Hesten vender Bagen mod Uvejret.

Hvi seturdu hömina vid hönum?

iorn illi obvertis? hvorfor vender

Bagen?

pl. scalmi clavis uterque, anterior

or, baade den forreste og bageste

, *n. resinaculum remi in scalmi*,

, et Baand paa Aaren at den ikke

vid Hamlan.

anus, palma, Haand. Paa er mér

ndar, *mihi facile est, v. certum ad*

C c c

manus, det er mig en let Sag, eller jeg har

det ved Haanden. Hönum félluz hendur,

obstupuit, han blev rent forbauset. At hafa

hendur fyrir sér, *manibus obtusi*, forsvare sig

med Hænderne. Þeir Þótruz hafa höndum

himin tekid, *ultra modum in sinu gaudebant*,

de troede de havde gjort uhyre Lykke. Med

hardri hendi, *dura manu, severe*, alvorligen,

strængeligen. At sitia andum höndum,

sedens ostiari, sidde orkestolss. At vera fyrir

annars hönd, *vices prestare alicujus*, vare

paa en andens Vegne. At gjalda v. launa

úti hönd, *pecuniam statim prestare, græce*

fide mercari, betale eller lønne straks (kon-

stant). At leysa hendur sínar, *pro se sa-*

tisfacere communi operi, fyldestgjøre sin Pligt,

forrette et Pligtarbejde. At sela á hendur,

fidei alicujus committere, anbefale. Hvad er

nú fyrir hendi? *quid est ad manus?* hvad

er nu for Haanden? 2) *quid jam faciendum?*

hvad skal man nu gøre? Med hángandi

hendi, *lenite, torpide*, sendrægtigen, med Uvil-

lighed. Þú ert eeki annarar handar madr

hanns, *ne quidem dimidiis illius viribus par*

es, du er ikke halv saa stærk som han.

Hönd (i milli úlfids og göma), *acrochir*,

Haanden mellem Haandledet og det forreste

af Fingrene.

Höndla (at höndla), *eracare, handtere*. 2) *as-*

sequi, capere, fange, faa fat paa. 3) *merca-*

uram facere, drive Handel.

Höndlan, *f. usurpasio*, Brag. 2) (*hodie*) *mercasura*, Handel.

Höndugr, *dexter*, behändig. Hendugr, *idem*.

Hönduglegr, *idem*. Hönduglega, *dextre*, behendigen.

Hör, *m. linum fraxinum*, Hør.

Hördr v. Herdr, *induratus*, hærder. 2) *nom. pr. viri*, et Mandösnavn.

Hördugr, *crux, austerus*, grufom, haardt. 2) *stre-nuus*, ræst, duellig.

Hörfa (at hörfa undan), *cedere, fugere*, vilge tilbæge, flygte.

Hörga, *f. aspretum edisius*, en Bjerghøjde, Klippehøj. *gs.* herka, harka. Nú eru ecki uppi nema hærstu hörgar, *præter aspreta edisiorna nix omnia hausir*, nu er alt bedækket med Sne, undtagen de højeste Daller (eller Klipper).

Hörgabrúdur, *f. sponsa divum, immanissima gigns, tandem idolum*, Gudernes Brud, var en Jættekunde, dyrket som en Gudinde, (hed egentlig: Tørgerd).

Hörgar, *m. pl. aræ idolorum, lararium*, Afgudernes Altare. 2) *lares, idola*, Hødguder, Afguds billeder.

Hörgull, *m. extremas, v. minima pars rei*, den yderste eller den mindste Del af en Ting. 2) *defectus, penuria*, Mangel, fattigdom. *gs.* hörkull, á harka. Hér er hörgull á heyi, *fani penuria hic est*, her er Mangel paa Hø. Hann sagdi frá öllu úti hvörn

hörgul; *omnia, etiam minimas circumstreculit*, han fortalte alt til Punkt og P

Hörmúng, *f. miseria, luctus*, Elendighe Sorg. á harmr.

Hörmulegr, *flebilis*, begravellig, ynkelig.

Hörmulega, *lucruose*, ynteligen.

Hörpuskél, *f. pecten (maris) aurisus* *ß concha pectinata, purpurea*, etflags Ruundagtig Dannelsse, med opstående S

Hörpudiskr, *m. idem*.

Hörpu-lagari, *m. citharadus*, Harpestag

Hörund, *m. cutis, derma*, det yderste af

1^a milli skinns og hörunds, *inter cuticulam sive epidermidem, intellem den 1te og 2de Hud.*

Hörundsfarfi, *color rufus*, Rødsfarve.

Hörundshvitr, *corpora candido*, som har hvid Hud.

Höflur, *f. pl. vid. Hells-stengur*.

Höstugr, *austerus, savus*, bitter, stræng,

Hötrótt, *caput discolor*, hvidt Hoved er den farve end Kroppen.

Hötr, *m. pileus, capisium*, etflags Truent hat. Hann svarar og horfir úti hö *omnibus absurditatem prodit*, han soa stikker hen i Vejret (som en Hjante).

Hráblautr, *crudus & recens, de pellibus i nibus animantium dicitur*, raa og blødt om Skind og Rød af Creature.

Hrada (at hrada), *celerare, macurare*, Rynde. Hrada sér, *festinare*, Ryn Hrada ferd sinni, *macurare iter*, ha

Reffen. Nú er þörf at hrada sér, *festinatio*
opus est, nu er det nødvendigt at man skynder sig.

Hradberg (á tönnum), *vubigo*, v. *ravennus den-*
rium, Skorpe paa Tønderne. *vid. hrodi &*
berg. Þad liggir á hradbergi fyrir hönum,
dicendi copia valet, han er begavet med en
færdeles Talerkonst.

Hradfleygr, *volans celer*, som flyver hastig.

Hradfættir, *pernix*, rask til Guds.

Hradhendtr, *manu pernix*, promptus, behändig,
hurtig i sit Arbejde.

Hradi, *m. celeritas*, Hastighed, Ilsærdighed,
Hurtighed.

Radlega, *celeriter*, hastigen.

Radmæltir, *lingua volubili*, som taler hurtig.

Radneytinn, *esum promptus*, som spiser hurtig.

Radur, *celer*, hurtig, snar.

Raði, *n. tracia*, en Tot. *gs. hraml*, á

hrammr. Snjóhraft, *n. nix recens & rara*,
i: *manipuli nivis hic vel illic*, nyfalden Sne,
udspredt hist og her.

Raða (at hraða), *manu verrere*, stræbe sammen.

Raðandi, *m. precipitans*, Medfalden, Med-
vorten.

Raðing, *biörg*, *f. visa sustentatio ex rapro*,
ring af Rov.

Raðing, *f. rapina*, Rov.

Raðing, *m. corvus*, en Ravn. *pr. rapax*, oscen-
jus, Phæbi aler.

Raðing, *af nauti*, *radii sterni*, v. *costa spuria*,
C c c 2

Þordelen af en Ofserug tilfuge m-
nene.

Hrafnablökur, *f. pl. folia radicalia d-*
nir, Løvetands Blade.

Hrafnaklukka, *f. cardamine pratensis*, vil-
Gjægeblomster.

Hrafnakrúnk, *n. croceus*, Ravnesteig.

Hrafnamál, *n. idem*.

Hrafnönd, *f. anas cristata*, nigra, pecto-
abdomine albis, Topand.

Hrafnreidar, *f. balena (nobis) media*, v.
plicato, etflags Hvalfisk.

Hrafnsvartir, *obracinus*, sort som en Ravn.

Hrafnstinn, *f. gagates islandicus*, Islandsk Ag-
Obsidian.

Hraðsi, *m. nom. pr. 2) rapax*, en Røver. 1)
hramsi.

Hragl, *m. glomus aqueus ignis*, Tugtighed som
udsprudes af Ilden.

Hraglandi, *m. pluvia variior & frigidior*, en-
telte kolde Regndraaber fra Skyerne.

Hraglar (at hragla), *pluere*, smaa regne.

Hraði, *m. cruditas*, Raahed. 2) *nom. multisu-*
diuis, v: *insecta marina*, Sotinsekter, ligesom
en stor Mængde.

Hraðjetinn, *insectis marinis exesus*, goot corpo-
ribus animalium accidis saepe in fundo maris,
intra paucos dies, fortværet af Sotinsekter, hvile-
tet etl. handes Legemer, som have ligget faa
Dage i Øen.

ak, n. res rejectanea, nullius pens. en Ting uden al Værdi, aldeles ubrugelig.

Irakadr. gravissimo contemptu exceptus, modtaget paa en yderst haanlig Maade.

Irakdómr, m. vid. Hrak.

Irakför, f. iser ignominiosum, haanlig Rejse.

Irakhölar, m. pl. colles vento expositi, Høje, som ere udsatte for Vind og Væjr. Hann

er á hrakhólum, infestatur adversa fortuna; Skjæbnen er ham ugunstig.

Iráki, m. suum, Eget.

Irakinn, propulsus, forjaget, fordræven. 2) vexatus, plaget, angrebet.

Iraklegi, rejectaneus, aldeles uduelig. 2) incomus, male habitus, slet behandlet.

Iraklega, male, slet, ilde.

Irakmægi, aeris molestis macer, som af slet

Behandling er bleven mager.

Irakmáll, lingua imperans, conviviosus, som har en uforfæmmet Mund, en Skjænderbegjær.

Irakmennir, n. homo nauci, barashro, et slet

Menneske, en Rieltring.

Irakningr, m. molestia, persecutio, Besværlighed, Møje. 2) objurgatio, v. convivia.

Skjænden, Skjeldsbord.

Iraknings-ferd, iser molestum, damnosum, en besværlig og uheldig Rejse.

Irakordasamr, conviviosus, som bruger Skjeldsbord, uforfæmmet i sin Tale.

Irakraufadr, icibus multis latus & deformatus, Hrakraufadr, icibus multis latus & deformatus, de lignis & metallis dicitur, bekrædiget med Hug eller Stik (siges om Træ og Metaller).

Hraka-virðr, nihil estimandus, som ikke er af nogen Værdi.

Hraktr, propulsus, forjaget.

Hraksnýtr, vilissimus, meget ringe, som ingen vil have. E'g vil þad ekki hraksnýta, infra vilissimas res estimo, i mine Dine har det ikke ringeste Værd.

Hrakvidri, n. sæva tempestas, Uvejr.

Hrakvidrasamr, tempestuosus, stormende Vind med Regn og Blæst.

Hrakyrdi, n. pl. increpatio aeris, haard Jættefættelse. 2) convivia, Skjeldsbord.

Hrakyrdi vid. Hrakordasamr.

Hrálika, caro viva cute detracta, levende Skind. som Huden er trukket af. Hann féck so mikil úrbrot at hann varð alir hrálika, sana scabie affectus est, ut tota cutis perma deficeret. sanie, han blev overfaldet af sår som stert Udslæt, at hele Kroppen blev bar som Hud.

Hrammr, m. ursus, Bjørn.

Hrammr, m. armus, pes ungularum belluarum, Benet paa et Dyr der har Klør.

Hrammsa (at hrammsa), violenter arripere, ræve hastig til sig.

Hranna (at hranna), undas formare, undare, atølge, løbe over med Bølger. Þar hrammar skarnit á, sordibus undarum suffusum est, Skarnet sidder derpaa ligesom i Bølger.

Hrannarekstr, m. imber sapius intermitens, Bladsregn, som imellem holder op.

us, *Midstyten*.

pa), *ruere, precipitari*, styrte ned.

, *hoste, stonde*. Eeki mun ég
vi, *non tam cito faciam*, det gjør
hastig.

precipitantes, stolidi, ubetänksom.

praeceps, fremfusende, overilende.
us, pludselig.

festinatio, precipitatio, H, Hast.
önum fyrir i hraplanda, *immedi-*
det gjorde han i ubetänksomhed.

precipitantes loquens, som taler ube-
Sæmundr prestir vart vid þetta.
Sæmundus sacerdos, his visis, oris
prodidit, dette bragte Præsten
til at tale ubetänksomt.

hrappa at), *increpare*, givt Dret-
vid, harpa at.

om pr. viri. 2) *immitis, violentus*,
sem.

, raa.

afa), *labi, cadere*, snuble, falde.

ikr, *cestorum ludus*, Raastinds Lø-
af Jætterne i Hedenolb).

ör, m. pl. *carbuncula*, Eko af ugar-

udor pelagicus, Fugtigbed af Øen.

ii & *foeces baccarum*, Etene i Dær.
ata), *ruere, impingere*, støde sig,
id, rata.

Hratta (at hratta at), *impellere, accelerare*, hæ-
ste, drive frem.

Hratti, m. *æstus maris modicus at frequens*,
maadelig men idelig Brænding. Hér er
hratti vid höruna, *hic mare plangit*, her
suser Øen ved Stranden.

Hraufa (at hraufa), *divellere, splitte ad*, (Fille
ad. 2) *perforare, giennemboere*.

Hraufa, f. *alveus vulneris*, Nabning i et Saar.
vid, rufa.

Hraufan, f. *vulnus, ir. fissura*, Saar, ir. Spræk-
ke, Nabning.

Hrávidi, n. *arbor viridis*, frisk Træ.

Hrávidr, m. *idem*.

Hraukr, m. *strues aridorum*, en Stak, Dunge,
(Isar af brændbare Ting, f. Er. Torv).

Hraukr, m. *carbo aquaticus, pelicanus niger*, Top-
Karr.

Hraun, n. *aspretum salebra, lava*, Lava, en
forbrændt Klippestratning.

Hraungl, n. *strepitus, lacrima, Etchj.* 2) *rumuli-
suaria structura ex rudi saxo*, Stet Bygning
af utilhugget Sten, som falder sammen af
sig selv.

Hraungla (at hraungla), *ex rudi lapide male
struere, ita ut suapte cadas strues*, at bygge
raa den Maade. Þad hraunglaz, *non co-
hæret*, det vil ikke hange sammen.

Hraunglappa, f. *cavitas fenestrata, v. caminus
saxosi olim liquefacti, accolis pro ovilibus
sunt*, Huler, Lava, Klipper, som tildels bræ-
ges til Gaareleje.

Hraunpúsa, *f. vid' gigiar púsi*.
 Hraustlega, *fortiter*, mandigen, tappert, med
 Styrke.
 Hraustleiki, *m. vires*, Kræfter, Styrke. 2) *san-*
itas, Sundhed.
 Hraustr, *fortis*, *ic. sanus*, stærk, rask, *ic. fund.*
 Helgi Álfbiarnarson var hraustasti madr, enn
 einginn áftekasmadr at afli, *Helgius Ásbjör-*
nis erat vir animo fortissimus, ac robore cor-
poris mediocris tantum, Helge Ásbjarnsen var
 en meget stær Mand, men ingen stær Mand
 af Legemeftærster.
 Hráxi, *n. pl. cibaria cruda*, raa Spise.
 Hrediar, *f. pl. pudenda virilia*, de mandlige
 Skamdele.
 Hrefna, *f. corvus femina*, Hunkorn. 2) *quin-*
sus á carina circulus sabulosa navis, den femte
 Afdeling af Planter fra Kjølen i en Baad
 af islandsk Bygningemaade. 3) *idem ac*
hrafni-reidur.
 Hregg, *n. imber exhydrias v. exhydrias*, Blads-
 regn.
 Hreggvidri, *n. idem*.
 Hreidra (at hreidra), *nidulari*, gjøre eller bygge
 Rede.
 Hreidr, *m. nidus*, en Fuglerede.
 Hreidr-bóllr, *m. ovum effatum, ultimum effata*
avis, en Fuglefugls sidste Æg, hvorefter ingen
 Unge udlægges.
 Hreifi, *m. manus visuli marini*, Rabbe paa en
 Sælhund. 2) *manus hominis, sc. mesocarpus*
cum digitis, Haand paa et Menneffe.

Hreifi (at hreifa), *movere*, *pr. manuvaccare*,
 røre, bevæge. á hreifi. Hreifa vid, *sangere*,
 røre ved. Hreifa sér, *movere*, røre sig.
 Hreifa upp á sér, *peplum melius construere*,
de mulieribus dicitur, rette paa sin Dynd,
 (siges om Fruentimmer).
 Hreifilegr, *alacer*, sprig, rask.
 Hreifdr, *moros*, rørt.
 Hreifing, *f. morio*, Rørelse, Bevægelse.
 Hreifingr, *m. melioratio status*, Omkændighe-
 dernes Forbedring, bedre Raad. Hann huxa,
 sér til hreifinga, *sperat meliora*, arrøget sig
 spem, han glæder sig i Haabet.
 Hreifr, *hilaris, solito animosior*, munter, som
 i bedre Lune end han ellers plejer.
 Hreimr, *m. sonus*, Lyd.
 Hreimir (at hreima), *resonare*, give Lyd fra sig.
 Hreinn, *purus*, ren.
 Hreinn, *m. nom. pr. viri*. 2) *vaugifer, rheu-*
tarandus, et Rensdyr, især en Hanren.
 Hreindýr, *n. idem*, et Rensdyr.
 Hreinlát, *mundiciem amans*, renfærdig.
 Hreinlega, *mundus, pure*, renfærdigen. 2) *cau-*
de, probe, oprigtigen.
 Hreinlegr, *mundus, nitidus*, renlig, pyntelig.
 Hreinleiki, *m. puritas, castitas*, Renhed.
 Hreinlífi, *n. castitas*, Ryddelighed.
 Hreinlífr, *castus*, ryddel.
 Hreinlyndi, *v. candor*, Oprigtighed, Fromhed.
 Hreinlyndr, *candidus*, from, oprigtig.
 Hreinlæti, *n. mundities*, Renfærdighed.

alega, *candidus*, oprigtig. 2) *virilidigen*.

alegr, *candidus*, oprigtig, retsindig, 2) *virilis*, mandhaftig.

leka, *f. candidus*, Oprigtighed, Værlig-
) *virilitas*, Mandighed, Klæthed.

le hreinfa), *mundare, expiare, rense*,
hreinfa akr, *agrum furvire, runcare*,
Ager. 2) *elapidare, exoffare*, rensé en
or Sten og Grus. Hreinfa sig af

eximen diluere, frie sig fra en Sag,
) fra en Beskyldning.

Hreinfun, *f. expurgatio, expiatio*,
2) *depuratio*, Ruttten.

le offr, *n. piamentum, catharma, Rene*
it.

le elldr, *m. purgatorium, Skjerdild*,
dild.

le nn, *candidus*, oprigtig, redbelig.

le inn, *justitia (comminativa) observans*,
oprigtig i Handel og Wandel.

le 1, *f. pellis rangiferina*, Rensdyr

le i, *n. serenum, sudum*, klar Luft.

le ancilla fugitiva, *v. exorris*, en Tøb,
bortløbet af Tjeneste, en Landstry

le casa, *mapalia & virgulis*, en ussel Hytte.

le le, *stratum virguleum, quo pauperes*

, Leje af Rør eller Lyng, hvoraf Bøt-
tene sig.

le f. pl. *virgula*, Riebust. *alias hrifar*.

Hreisköttr, *m. ermineus, mustela niven*, en Her-
melin. *vid. hermelin*.

Hreistrá (at hreistrá), *desquamare*, Skabe Skjæl
af.

Hreistradr, *squamosus*, med Skjæl paa. 2) *de-*
squamatus, som Skjællen er skabet af.

Hreistran, *f. desquamatio*, Skjællens Afskaben

Hreistugr, *squamosus*, med Skjæl paa, fuld af
Skjæl.

Hreistr, *n. squama*, Skjæl.

Hreiti, *n. rixa*, Riv, Tvistighed. *alias hreyti*
rectius. Þeir komu í hreiti saman, *ad con-*
vicia inter illos venit, de kom til at flives
med hinanden.

Hreiti (at hreita), *dispergere, dissipare*, adsprede,
splitte ad. At hreita frammi ordi, *in verba*
proruere, lade et Ord falde i Hidighed.
2) *mulgere, malte (verb. avi.)* 3) *lactare*,
modicum lac dare, give maadelig Mælk fra sig.

Hreitir, *m. dissipator, vibrator*, En som adspreder
og udstøder.

Hreki (at hrekia), *pellere, propellere*, forjage,
fordrive. 2) *amare increpare*, tale haarde
til, trettefætte. Þá hrekr undan, *frustra*
contra ventum nisusur, Vinden driver dem
fra Landet.

Hreckia-madr, *m. idem ac sequens*.

Hreckiöttr, *subdolos, nequam*, Ralkagtig, unders-
fundig, fuld af Skjelmestykker.

Hreckvisi, *f. nequicia*, Skalkagtighed.

Hreckvislega, *nequiter*, Ralkagtigen.

Hreckvis, *nequam*, udlært i Skjelmestykker.

Hreckvíslegr, *idem*.

Hreckr, *m. dolus, it. nequisia*, Ræb, Skjelms.
Rykke, *it. Skaffagtighed*.

Hrelldr, *mæstus*, bedrøvet.

Hrelli (at hrella), *iristitia officere*, bedrøve.

Hrelling, *f. mæror*, Bedrøvelse.

Hreimdr, *saucius, pr. unguibus violatus*, saaret
(o: af et Røddyr's Klør). Þeir voru miög
hremdir, *graviter vulnerati erant*, de vare
ilde saarede.

Hreimannlega *vid. Hreinmannlega*.

Hremmi (at hremma), *unguibus arripere, rap-
sare, brancare*, gribe med Klørne, bortsnappe.

Hremming, *f. convulsio, cruciatus, dolor*, stor
Smerte. 2) *idem ac sequens*.

Hremmingr, *m. manipulus, merges*, en Haand-
fuld, et Knippe.

Hremsa, *f. sagitta*, en Pil. 2) *ungula adunca*,
en froget Klø eller Stalle. Drekinna hafði
fest hremsur sínar í holdi dýrlins þarga,
draco ungulas in carnem leonis impegas,
Dragen havde fastet sine Klør i Løvens Rjod.

Hreppa-mót, *n. comitia curiata, tribunizia, con-
ventus tribuarius*, Sognestevne (i Island:
Kjæpótting).

Hreppa stefna, *f. idem*.

Hreppi (at hreppa), *consequi, forte adipisci*,
faa, opnaa, erholde.

Hreppstjórn, *m. pauperum curator, tribunus, cu-
rio rusticolaris & rusticus*, Kjøpstjører (i Is-
land: Sognefoged og Fattigforstander).

Hreppstjórn, *n. curatura pauperum, rit*

Sognefoged, Embede, Fattigforstander.

Hreppstjórnarþing, *n. vid. Hreppamót*.

Hreppsmadr, *contribulis*, Kjøpsmand,
barn (som hører til et Sogn).

Hreppskil, *n. pl. vario, v. obligatio consr*
de Doalag, som hør vdes af en Re
Sogns Indvaanere til fælles Bedste.

Hreppr, *m. pagus, curia, tribus minor*
districtus tribunitius, Kjøp, Sogn (so
under en eller flere Kjøpstjører's Opfi

Hrer, *n. vid. Hör*.

Hreks, *vivax, sanus, vegetus, it. animosu*
strif, *it. fyrig, modig*. At hreksa
laxare animum, gjøre sig lystig, munn-
bet.

Hreksi (at hreksa), *relaxare, recreare*,
frøge.

Hreksing, *f. recreatio*, Forfriskning, Ø-
gelse.

Hreksilegr, *vid. Hreks*.

Hreksilega, *animose*, uforsagt.

Hret, *n. tempestas procellosa*, Uvejr,
Viku hret, *procella septimana*, Uve-
vedvarer en hel Uge.

Hreyki (at hreykia), *struere, erigere*,
rejse i Væjret (siges især om Stal-
Dynger). Hreikia hatti, *cristas erigi*,
Hatten stode højt paa Hovedet.

Hreykli (at hreykja), *consorsare*, sætte
Styrke i En.

Hreykli, *f. fortitudo*, Styrke, Tapperhed.

Hreyfstilegr, *robustus*, raff, tapper.

Hreyfstilega, *robuste*, tappert, kraftigen.

Hreyftimadr, *vir foris*, en stærk eller tapper Mand.

Hreystiverk, *n. egregium facinus*, Heltetgjerning.

Hrið, *f. molestia*, Møje, Elendighed.

Hriðr, *lacerus*, revet, slidt. 2) *arumnosus*, lummerfuld, elendig.

Hriði (at hrið), *lacerare*, Tønderrive, slide i Stykker. 2) *molestare*, besvære, bedrøve.

Hr-ðálegð, *lacere, is. molestie*, forrevent, is. besværlig.

Hr-ðáleggr *vid. Hriðr*.

Hr-ðid, *f. procella, nimbus*, Uvejr, Bladsregn eller Snefog. 2) *pralium, concursus*, Tæsfæing, Angreb. 3) *momentum temporis*, et Øjeblik, Haandevending. I' hrið, *una*, tilføde, tillige. Hårdasta hrið i söttum, *achme*, en Øggsdoms haardeste Anfald. Fædingar hrið *vid. fæding*.

Hr-ðidarfeigr, *consumax, difficilis, tardus*, stiv, halt, starrig, dørf.

Hr-ðidia, *f. screatus*, Harken, Rømmen. *vid. hrydia*.

Hr-ðidum, *interdum, per intervalla*, undertiden, sommetider, imellemstunder. Sveinarnir voru stundum at Hvammi, enn hr-ðidum at Stadi, *pueri, interdum Hvammi, at sapius per intervalla Stadi manebant*, Drengene opholdt sig imellemstunder paa Hvam', men dog oftest paa Stad.

D d d

Hrif (at hrisa), *rapere*, gribe. *vid. rif*. 2) *scalpere*, rive, flo, kradsse. 2) *sufficere*, virke, rakte til. Hrisa mun þad, *effectum dabit*, det vil stætte virke. Þad hrisir hönum æcki, *non afficit illum*, det virker ikke paa ham.

Hrisa, *f. rostrum, fuscilla*, en Rive. 2) *iteratio*, Igjentagelse. Hann kalladi upp i hrisu, *clamitabat*, han raabte i et væf.

Hrisir, *n. rapens*, Øriben. Hriflan, *f. idem*.

Hrifla (at hrifla), *rapere, corripere*, gribe, rive hastig bort. Hrifla til sin, *harpagare*, snappe, stjæle bort.

Hrigla, *f. asthma, in sp. moribundorum*, Rællen af Trangbrøstighed (især hos Døende).

Hrikalegr, *inconcinuus, is. gracilis*, flodset af Væst, is. tynd, smal.

Hriki, *m. longurio*, en meget høj Mand.

Hrikt, *n. stridor, crepitus*, Knarken, Rældenbe Lyd.

Hrikti (at hrikta), *stridere, crepere*, knærte.

Hrim, *n. fuligo, Sod*. 2) *pruina, ros congelatus*, Rim, Rimefrost.

Hrimaldi, *m. fuligine pastus*, som har druffet Sod i sig.

Hrimfrost, *n. pruina, nebula gelida*, Rimefrost.

Hrimþursi, *m. fuligine seser, aus frigore & gelu horridus gigas*, en Jette, der s'er ud som Sod, eller har sølt Udseende af Rimefrost og Is. *rectius hrimþurs*.

Hrina, *f. commotio aeris, cito desaviens*, Lustent

Hri.

selige Forandring til mildere Veje. 2) in-
disus clamor, søl Orlig, eller Raab. 3) va-
us, DørneKrig.

Chrein; hest hrinid, (at hrina). clamare,
Kraale. 2) adherere, hange ved, sidde
fast paa. Pad hrin & adheres: de unguentis
ut & imprecacionibus dicuntur, det sidder fast
ved, (sige om Smørelser, samt Læbebandelser
eller Velsignelser).

Hringa (at hringa), gyrare, is: circulara, danne
en Kreds, is: omringe, omgive.

Hringadr-kadall, m. spira, Tov, som er lagt
i Ringer.

Hringabrynja, f. lorica annulata, hamis conferta,
Ringepands, et Harnisk, der bestaar af sam-
menføjede Ringe i hverandre.

Hringbror, m. orbis saltatorius, Ringbrud (i:
en Kundsband, som før brugtes i Island).

Hringhyrdr, cornubus camuris, som har krums-
bøjede Horn.

Hringia, fibula, Spænde.

Hringi (at hringia), ara quare, campanam
pulsare, at ringe.

Hringiari, m. edissus, en Klokker.

Hringing, f. pulsatio campana, Ringen.

Hringla (at hringla), cum sonitu quare, klinge
pre, klinge. 2) quare, give en klingende

Lyd fra sig. Gialldit hringlar i síðdi hanns,
resonans nammí in marsupio ejus, Pengene
i hans Pung. Hann hringlar gialldi,
med Pengene.

Hringofinn (dókr, ringuætt Tøj.

Hringormr, m. herpes, zona, serpens, urede,
Ringorm.

Hringr, m. circulus, gyrus, Ringbugt, Ring-
2) annulus, Fingerring-

Hrinur, f. pl. resonantia, Gjenlyd. 2) vocife-
ratio, vedholdende Orlig.

Hrinr, m. idem. I Tungufalli æpti mikid óp,
og var mikill hrinr & estir, in Tungufalli
ingens clamor editus est, quoniam ingens resonan-
tia excepit, fra Hjerget Tungeskiel som et
højt Orlig, hvorpaa fulgte stærk Gjenlyd.

Hrióða (at hrióða), vacuare, tomme. við
rióður.

Hrióm, m. scabrezum, Ruhez, Strumpenhez,
Hriómótt, scaber, ru, knudret, ulavn.

Hriónúng, m. res incompacta, in ravinam pro-
na, slet Arbejde, uden Fastighed. við hrúna.

Hrióftugr, glaber, ulavn.

Hrióftug-ord, verba austera, dura, knudrede O-
Hrióstr, m. aspresum, glabrezum, et ulavnt

ufrugtbaat Ered.

Hrip, m. diffora corbis, formio, en utat Kasse
eller Kuv. 2) scripsura ramularia, Orlifa,
som man har Krevet i en Hæst. 3) laus-
cium crassissimum, i: opus ramularium, me-
get grovt Uldentøj, i: Hæstent, som ikke
duer stort.

Hripa (at hripa), persuere, vinde igjennem.
2) ramularie agere, gjøre noget i Hæstent,
ifær Kreve.

- Hris**, *n. frutex*, **Ris**, **Krat**. 2) *virga*, **Ris**,
 en **Vaand**. At gánga úr hrisi við einn, *ad*
extrema usque causam persequi, forfølge en
 Sag til det yderste.
- Hrisla**, *f. virga*, en **Vaand**, **Riden** **Green**.
- Hrislaugastr**, *m. virgula*, **Rislvist**, en **Riden**
Green.
- Hrisgrón**, *n. pl. oryza*, **Risengryn**.
- Hrisgróna-grautr**, *m. pisanarium oryzae*, **Ri**
sengrød.
- Hrisland**, *n. fruticetum, fruticetum*, **Egn**, bevoßset
 med **Ris** eller **Krat**.
- Hrisla** (at hrisla), *fruticari*, bukke, ryde
Grene. 2) *virgulas v. frutices formare*,
 Gaane **Grene** eller **Rviste**.
- Hrisla**, *f. fruticetum evulsa*, **Risbukkens** **Op**
rustning.
- Hrisla**, *m. virguleum, fruticetum*, **Risbukk**.
- Hristi** (at hrista), *quasire, quassare*, ryste. **Hrista**
 af sér, *excutere*, ryste af sig. **Hrista** höfudit,
caput quassare, v. adinere, ryste med **Hoves**
 det.
- Hristing**, *f. quassatio, concussio*, **Rysten**.
- Hristingr**, *m. tremor*, **Baven**, **Ristelse**. 2) *bu-*
buleis est varii generis fanum, aliud alio inser-
persum, forskjellige sammenblandede Høsorter.
- Hristlingr**, *m. filius ex matre ancilla, ante par-*
um manumissa, sub dio in fruticeto genitus,
 kaldtes forðum en kott for Barnesødselen freigiven
 Olavindes Son, maasse fordi han
 fødtes ude i Krattet, under fri Himmel.

- Hristfr**, *messus*, forrigfuld, bebrøvet.
- Hrodafenginn**, *incomtus, crassus*, grov, plump.
- Hrodafullr**, *idem*.
- Hrodalegr**, *idem*.
- Hrodavirkr**, *negligens, v. fordidens*, som
 arbejder stet og fustetagtig.
- Hrodi**, *m. purgamentum, quisquilia*, Udsejning,
 Stærn, Uhumskhed.
- Hrodinn**, *evacuatus*, udtømt. A ryd. **Hrodid**
 skip, *hominibus evacuata navis, ad interneci-*
onem omnibus doletis, et Olis, som er blottet
 for Gølf, hvis hele Mandskab er dræbt i
 Kamp.
- Hródr**, *m. encomium, laus*, **Ros**, **Bersømmelse**.
 2) *poema, et Digt*.
- Hródurhóllr**, *omnia in meliorem partem pro al-*
tero inceptans, honori favens, som udtyder
 alle andres Handlinger paa den bedste Maade,
 i. ættelæt.
- Hródugr**, *sibi arrogans*, storagtig, brovtende,
 som gjør sig for meget til.
- Hródurskota** (at hródurskota), *in pejorem par-*
tem, v. locum movere, v. ferre, detrahere, føre
 af Lave og Orden, forringe, fortale. Verdr
 hródurskotat harla, hér tinni eg þad, minum
 munat einn of styr stála, starflaus födr arfi,
 þatrimonio meo multum detrahitur, id hic re-
 fero, non ero unus armorum orisus spectator,
 min Þadreneary forringes saare meget, maa
 jeg her fortælle; ene vil jeg ikke være Kam-
 pens Ørkesløse Tilskuer.

Hróf, *n. statio navis, navale, Etibóstaðe. 2) rimosa & caduca structura, Bygning, som ikke er af nogen Varighed. At setja upp í hróf, desistere ab opere, give et Værk tabt, holde op med et Værk.*

Hrófa (at hrófa upp húsi), *ex ruinis caduca domus alteram vilem exedificare, opføre en svag Bygning af gamle Ruiner.*

Hrófatylla, *f. vacillans structura, vakkende Bygning.*

Hrófna (at hrófna), *lacerari, stikkes ab. 2) diminui, formindretes. alias rofna. Hrófnar af fé havns, opes ejus dilabuntur, hans Gode adspilttes.*

Hrófr, *m. agnomen Odini, Odins Tilnavn.*

Hrogn, *n. pl. ova piscium, Fisterogn.*

Hrognkélfi, *n. pl. ostracium, cyclopterus, lumpus, v. lepus marinus, en Art af Stenbidere. alias hrockélfi.*

Hrogn-lágja, *f. piscis ovipara, Hunfisk, som føder Rogn af sig.*

Hrói, *m. athleta, en Kjempe. 2) rex, Konge. gall. roi; hinc. Horn-hrói, aries, en Vædter.*

Hrokaskapr, *m. superbia, insolentia, Overmod, Stoltshed.*

Hrokafullr, *fastuosus, overmodig, stolt, opblæst.*

Hroka (at hroka sér), *superbire, insumescere, hovmode sig, stoltføre.*

Hrokayrði, *n. pl. verba indigna, fastuosa, stolte eller overmodige Ord.*

Hroki, *m. superbia, Overmod, Hovmodighed*

(egentlig: Opblæsthed, Ophævelse, extollentia.

Hrockáll, *m. anguilla, murena, en*

Hrockinn, *rugosus, rynket.*

Hrockinskinna, *f. anus rugosa, Kjerling.*

Hrockinnhardr, *crispus, krusshaare*

Hrókr, *m. avis, (en Fugl). vid. hi*

fortis & grandis, iz. insolens, en

Wand, *iz. hoffardig, stolt. 3)*

srunculorum satellites, Brikke i &

Skáka í hróks-vallði, auctoris

sentioris niri, trodse nogen, i

Stormands Beskyttelse. 4) au

nemste Ophavsmænd. Samur

sagdi Gizor Hallsson væri hrók

er, Páls bisk. S., Samundus i

Gizorem Haili filium esse auctores

sia convivialis, Samund fra L

Gissor Hallsson var Ophavsmæn

stabelige Lystigheder.

Hrólfr, *m. nom. pr. 2) plenipo*

potens, som har en uindskrænket

iz. magtig.

Hrollr, *m. horror, Gysen, Bæver*

Hrollir (at hrolla), *horreare, i*

Hrollir hugr, horres animus,

ser.

Hrollkalldr, *frigore horridus, ire*

kold, bævende af Kulde.

Hróp, *n. clamor, Raab. 2) calum*

last, en skammelig Dagtalelse.

isimum romentum, meget grovt Ulden.

it hrópa), *clamare*, raabe. 2) *diffama-*
rygte, beskjæmme.

et sine calumnia, uberygtet.

et vitiosus, *mala fama*, berøgtet. 2) *cla-*
peccatum in calum clamitans, himmels
de Qvad.

et calumniosus, bagtalerst.

laus, *eulomium*, Ros, Berømmelse.

it hróða), *laudare*, *decanare*, rose.

f. laudatio, *laus*, Povtale, Dros. Hróða
triumphare, *triumfere*, hovere.

et egva, en Hoppe (siges og om Heste
vedet). *oliva hors*.

olvi, *equivaria*, Hestevål.

gaur, *m. gallinago*, *scelopax*, Bekkasin,
sneppe. *ita dicitur a cantu hinnaru non*

li, *farus fatidicus habetur*, (kalder saar
af den Sang, som ligner Hestes Brin-
og menes af Overtroiske at forkynde
deres forestaaende Skjebne i det Aar,
den første Gang lader sig høre).

kamb, *m. strigil*, Hestekrabe.

læknir, *m. mulomedicus*, *medicus veterina*.
Hestelæge.

móða, *f. asypum eorum*, løse Haar
paa eller af Heste.

puntr, *m. gramen culmo zeresi lignescen-*
so, Bjeldbroskehale, Bjeldstjæmpe.

Hrósa-skella, *f. sistrum*, *zinzinnakulum*, en
Skralde, hvormed Heste-bortstrømmes af
Græsmarken.

Hrósa-skreppa, *f. idem*.

Hrósa-skropo, *f. idem*. Hróschrestr, *idem*.

Hrósa-sótt, *f. morbus equinus*, Hestesot. 2) *mor-*
bis curatu facilis, en Sygdom der er let at
kure.

Hrósa-pång, *n. fucus bifurcatus*, Hestetang,
Sværdklor.

Hrósa-há, *f. pellis equina*, Hestehud.

Hrósa-hár, *n. sera equina*, Hestehaar.

Hrósa-hófr, *m. ungula equina*, Hov paa Heste.

Hrófverdr, *laude dignus*, rosværdig.

Hrot, *n. pars multitudinis*, nogen Mængde. Nå
er komit hrot af fiski, fugli &c., *piscer*,
aves &c., *appropinquans*, at folio *variores*,
en Del Fisk (eller Fugle) har indfundet sig,
men sætte end de ellers pleje. *a hroft*.

Hrota, *f. anser scoticus*, bernacle, vid. *marges*,
en Gansseart. 2) *effatum animal decrepita*
araris, et meget gammelt og ufrugtbart Krea-
tur.

Hrotgamall, *decrepita araris*, meget gammel.

Hrotti, *m. gladius*, et Sværd. 2) *nequam*, et
Skarnsmenneske. 3) *homo insuavis*, *vastica-*
ris, et Menneske af usædvanlig Størrelse.

Hrotur, *f. pl. rauchi*, Snorken.

Hröck (hröck, hefi hrockit, at hröcka); *sedere*,
moveri, vige hastig tilbage, bevæges. Hröckva
saman, *convergendi*, fare sammen (formedelst

Hro
 öfelig Forstættelse). Hröcka vid, suffi-
 re, sætte til. Það hröckr, sufficit, det er
 ok. Hröcka undan, cedere, fugeve, trætte
 is hæftig tilbage, flogte i en Hæft. Hröckr
 ár hendi, & manu amittitur, det slipper
 ud af Haanden. Það er raun sem hröckr,
 experientia docet quid sufficiat, Erfaringen
 lærer hvad man har nok af.
 Hröck-áll, m. rectius quam hröckáll vid supra.
 Hröckvi (hrökti, hefi hrökt, at hröcka), age-
 re, sorquere, drive haardt frem, forfølge stærkt.
 At hröckva heftinn sporum, calcaria addere
 eqvo, slaa Hæften med Sporerne. Ormurinn
 hröcktið ofanní Raud, serpens sorquibatur in
 os Róði, Slangen blev jaget ned i Røds
 Strube.
 Hrönglaz (at hrönglaz), vid. Hraunglaz.
 Hrönn, f. flucus, unda, Dølge, Døve. 2) im-
 ber, Pladereg. 3) ejecramentum maris,
 Dyrge af Svalfær, som Havet kastet op
 til Stranden.
 Hrönnun, ubertim, abundanter, overflødig.
 Hrör, n. corpus lacerum, et sonderrevet Lig, et
 Hæfel. alias hrer. Flycktaz ærnir at fylkiz
 hröri, ad lacerum corpus regis aquila consu-
 xerunt, Orne skimlede Høflevist til Kongens
 sonderrevne Lig. Sic. Skiphærer, lacera navis,
 et gammelt Skibstrog.
 Hrörlægr, lacer, caducus, is. natus, faldefærdig,
 forrevet, is. liden.
 Hrönnun, lacerari, labascere, forskides,
 Hrörnan, f. decidium, Aftagelse.
 Hröslun, f. lapsus, Fald, Ønublen. vid. ras.
 Hrúdra (at hrúdra), crusta obduci, bedækket
 med Ro eller Skorpe.
 Hrúdr, m. crusta vulnevis, Ro paa Saar.
 Hrúdr-kall, m. balanus, lopus lisoralis; Øiet
 ruc. Hæfhrúdr-kall, lopus pelagica maximus,
 Sø-Tulsp. Skipa-hrúdr-kall, densalium,
 ansalium vulgare, cubus vermicularis, Sø-
 navalis, en Sø-Orm, som æder sig ind i Sø-
 tøiet. Hvala-hrúdr-kall, lopus ceracia, en
 Sø-Orm, som sætter sig paa Hvalfisk.
 Hruða, v. rufa, f. scabrities, Røds, Hvalfisk.
 2) crusta, Skorpe.
 Hruði, n. cutis exigua lesio, ubetydeligt Sår
 eller Beskadigelse paa Hud.
 Hruða, f. idem.
 Hruðle (at hruða), cutem ledere, forrive Huden
 idet.
 Hruðotr, asper, scaber, ru, hød. Hruðotr
 tennur, dentes scabri, tæne eller hule Tæner.
 Hruða, f. cumulus minor, en Dyrge.
 Hrugallid, n. idem. Hrugum saman, op-
 i Dyrger, i Rangsde.
 Hrugá (at hrúga saman), cumulare, opdynde
 sammenbyrge. Það hrúgaz, cumulat, at
 byrget sammen.
 Hruká, f. vid. Hrugá.
 Hrukka, f. ruga, plica, stria, Rynke, Fold.
 Hrukka (at hrucka), rugari, corrugari, ruge
 sette Rynker eller Folder.

rugosus, caperatus, rynket, (krumpen-
erugatus, uden Rynker.

miseria, ægritudo, Svaghed, stor
Krøbelighed. *alias hrymi*. Hanir
med *brumantum, ægre evasi*, han-
ied Nød og Drepp.

gigas capularis, en gammel Jette-
ummosus, svag, Krøbelig, møjsomme-
um gæck hrumulkt, *arummosus etas*,
i klummerfulde Dage.

r, infirmus, Krøbelig, afmægtig.
ina, Fald, Undergang.

dea profana, en hedenst Gudinde.
nulier, en Kvinde.

id, Hru.

m. gigas, en Jette. 2) *violentus*,
voldsom, larmende.

ng, n. rubus saxatilis, Brambærtig.

n. obturamentum fecundationis, v.
indi arietis, et Vindsel, hvorved
idres fra at springe.

ries, Vædder.

n. idem, Vædderens Himmeltegn.

i hrúta, obturamentum praeuere, v.

rieti, at sy et Vindsel paa en Væd-
spretta fra hrútum, *resuere*, at op-
it igjen.

luctus pelagicus iteratus, Brænding
men. 2) *catharrus, is. screasus*,
ob, Onue, is. Rarl Kommen.

hrydia, *screare, expuere*, hærte,

Hrydiukall, m. screator, en gammel Mand,
som ofte hærter og rømmer sig.

Hrydiulegr, squalidus, turpis, styg, uet.

Hrydiulega, squalide, hæsfigen, stygt.

Hrydiuverk, n. turpe facinus, Skarnestykke.
2) *expiatio, Afsonelse*. å ryd, ruddi.

Hrissling, f. lafo, Beskadigelse. Med *hrisslingum*,
non sine lafione, ikke uden Beskadigelse. *vid.*
hrumr.

Hrygd, f. tristitia, Sorg, Bekymring.

Hrygg-brýr (at *hryggbrjóta*), *repandum fran-*
gere dorsum, at brække Ens Ryg over. 2) *de-*
negare, afflaa, nægte. 3) *sponsum repellere*,
give en Frier Kuroen.

Hryggi (at *hryggja*), *tristitia adficere*, bedrøve.

Hryggjar-lidir, m. pl. vertebræ vera, spondyli,
Rygben.

Hryggjar-tindar, m. pl. spina, Rygrad.

Hryggilegr, tragicus, lugubris, sørgelig, sam-
meelig.

Hryggilego, tragicæ, sørgeligen.

Hryggla, f. asthma, Trangbrytighed, Stakaan-
bæthed.

Hrygglegja, f. corium dorsuale, Skindet af
Ryggen.

Hryggspenna, f. amplexus luctatorum, Vædder-
nes ublidte Ravntag; (naar de tage hinanden
haardt om Ryggen for desnatere at bringe
til Fald).

Hryggr, tristis, sorrigfuld, bedrøvet.

Hryggr, m. dorsum, tergum, Ryg. 2) *collumulus*

oblongus, elevatio superficiesi, aflaug Banke eller Høj.

Hrygna, *f. piscis ovipara fata*, Hunfisk. á hrogn.

Hryki, *m. vid.* Hriki.

Hryllilegr, *horrendus*, gyselig, fæl, rædsom.

Hryllíngur, *m. horror*, Gysen, Ekraft, Forsædelse. á hrollir.

Hryllir (at hrylla), *horre*, Hjalpe, gys. v. hrollir. Mig hryllir við, *horreo*, jeg græder for.

Hrymi, *m. vid.* Hrumi.

Hrymr, *m. ignis*, Ild. *vid.* hreymr.

Hryn (at hrynja), *ruere*, falde ned, fjerne omfald.

Hrysa, *f. equa*, en Hoppe. *vid.* hrofs.

Hrysi, *n. idem.* *vid.* únghrysi.

Hrysiúngur, *m. pullus equeus*, en Kolt.

Hrýt (hraut, at hrétt). *cadere*, falde, falde af.

2) *ronchus*, en stor, en stor snælfjör.

Nú hrýta þau. *cadunt* þau. *at vana*, der komme neget. *at vana* tænder ned. Margt hrýtur at höfna. *multa in eum cadunt emolumenta*, mange Ting falde ham til Fordel.

Hrýti (at hrýta), *salire* (*arizum*), bespringe (siges om Vædrene).

Hrýtingur, *f. inisus* (*arizum*), Vædrenes Sprin-gen.

Hræ, *n. cadaver*, en død Krop, Kædel. 2) *res lacera*, en ubrugelig Ting. Skips-hræ, *navis lacera*, et gammelt ubrugeligt Fartøj.

Hræda, *f. terriculamentum*, Ekraftbillebe, Kæde, Ekraft.

Hrædi (at hræda), *terrere*, Krafted, forfædde, gys.

Hrædiz (at hrædaz), *timere*, frygte, være bange for.

Hræddr, *timidus*, frygtsom, ræd.

Hræddr, *m. timor*, Frygt, Kædel, Banghed.

Hann gat ei dulid hræddinn, *timorem non potuit tegere*, han kunde ej dølge sin Frygt.

E'g fá hræddinn á hönum, *timorem ejus animadverti*, hans Udseende ræbde Frygt.

Hrædilegr, *terribilis*, forfækkelig, rædsom.

Hrædilega, *formidolose*, forfærdeligen.

Hrædsla, *f. metus*, timor, Frygt, Banghed.

Hrædslugæði, *n. pl. extrema necessitas*, -

sabula naufragii, den sidste Tilflugt, en

Plante af et sønderlaget Skib.

Hræ-dýr, *n. animal carnivorum*, Kødædende Dyr.

Hræ-fugl, *m. avis carnivora*, Kødædende Fugl.

Hræki (at hrækja), *spuere*, spuzare, spytte.

á hræki. At hrækja við einu, *adspuere*, spytte mod noget.

Hræ-qvikindi, *n. vid.* Hræ-dýr.

Hræla (at hræla), *radio pectere*, arbejde med en Væverskytte.

Hræ'egr, *cadaverosus*, som ser ud som et Lig.

Hræliós, *n. ignis furvus, lambens*; *capra saltan-*

is, Værligt, Lygtemænd.

Hræll, *m. radius sextorum*, en Væverskytte eller

Spole.

Hrælog, *n. fidus Helena*, Lygtemænd, Bejrtog,

Morild.

Hæzlogi, *m. idem.*

Hæzmuglegr, *reter, abominandus, styg, søl.*

Hæzmuglega, *surpiser, stygt.*

Hæzmúgi, *m. vermes in cadavere, Orme i døde Legemer. v. strages hominum bello caforum, en Dunge af dræbte Mennesker.*

Hæzranleggr, *mobilis, bevægelig, rørlig.*

Hæzranlegleiki, *m. mobilitas, Bevægelighed.*

Hæzri (at hræra), *movere, bevæge, røre. Hræra flautir, rudicula agitare vel inflare lac, lave af Væll en Islandsk Ket som kaldes flautir.*

Hæzri, *m. obrutaculum icthesis, Raag paa en Kjedel. 2) curunda, sammentrillet Dejs. 3) radicula, rudicula, en Røkkeflje, Grydeflje. 4) idem ac lækríkr. Spiðtid Álfbiarnar kom í hræra á Högna og rendi ofan lærir, hafsa Ástjornis per ingvina Högnii deorsum femur assigis, Hæbjørns Spyð traf Eakarligen paa Højne, og gik nedad til Laaret.*

Hæring, *f. morio, Bevægeise.*

Hæsin, *jactabundus, pralende, brovtende. á hrós.*

Hæslibreckur, *f. pl. clius, unde liquida ciro emanans, Østraahed eller Østranter, hvorfra flodende Ting snarligen nedfalde. At bera á hræslibreckur, in vulgus divulgare aliorum errata, udraabe andres Forseelser. á rasi v. rás.*

Hæslari, *m. adulator, en Hyfler.*

Hæslni, *f. hypocrisis, adulator, Hyfleri, Smigren. 2) arrogancia, Hovmod, Stoltshed.*

E e e

Hæslna (at hræslna), *adulari, per irrisionem laudare, hyfle, smigre. Hræslna sílfam sér, sibi arrogare, adulari, hyfle for sig selv.*

Hæslnislegr, *adulatorius, simularus, hyfler.*

Hæslnislega, *simulare, hyfler.*

Hæsvarelldr, *m. ignis lambens, Vejrløp, Løstild i raat Væjr.*

Hæsvarliða, *n. idem.*

Hæsvardam, *m. fætor cadaverum, Stank af døde Legemer.*

Hæsvar-lygt, *f. idem.*

Hvái (at hváa), *furdastrorum more, repetitionem aliorum sermonis petisurive, at fordre tit, efter de tunghöriges Maade, Tjgentagelsen af andres Tale. Hváa eriam est canum vox, media inter murmur & latratum, hváa kaldes og iten Lyd Hundene gide fra sig, mellem Murren og Gjen.*

Hvad? *quid?* hvad? Hvad lengi? *quandiu?* hvor længe?

Hvada látum? *quid hoc rei est?* hvad er det for noget?

Hvadan? *unde?* hvorfra? Hvadan at? *idem.*

Hvadan-æsa, *undique, ex omni plaga, fra alle Ranter.*

Hvadan-æpna, *idem.*

Hvada-madr extú? *quis tu est?* hvad for en Mand er du?

Hvada manni? hvad at manni er hann? *qualis est?* hvad for en Mand er han?

Hvad fyrí mann mun þessi? *quiam hic?*

Hvad mon denne er for En?

Hvad-nær? *quando?* hvornaar?

Hvad siðlmennt muntú verða? *quous eris?*

hvor skort Følge vil du have?

Hvalbard, *n. vid. supra* bard.

Hvalblástr, *m. respiratio balnearum*, Hvalfiske-
nes Dústen, hvorved de udsprude Vandstraa-
ler af Blæseret. 2) *fistula eorum aeren*,
deres Blæserer.

Hvalambr, *n. sperma ceti*, at *apud exteros ole-
um é capite balenæ, quæ corodon vocatur*,
sperma ceti audis, Hvalfiskens Sædvadse, eller
og en Olie, som faagets af Hovedets Fidt.

Hvala-mid, *n. cesarin*, Hvalfiskemed.

Hvallátr, *n. idem*.

Hvalhara, *f. nundina, ubi carnes balnearum ven-
duntur*, Stranden, hvor en Hvalfisk ligger,
og dens Kjøb sælges.

Hvalfiskr, *m. balena, cetus plagiurus*, Hvalfisk.

Hvala-madr, *cesarius*, Hvalfanger.

Hvalfångari, *m. idem*.

Hvalgrafir, *f. pl. cavea, ubi cetarii olim mace-
rabant lardum balnearum*, Grave, hvor for-
dum Hvalfangerne forvarede Hvalspættet.

Hvaljárn, *n. jaculum, spiculum cesarium*, Hvar-
pun.

Hvalqvörn, *f. vid. qvörn*.

Hvalreki, *m. egestio balnearum in litora maris*,
Hvalfiskes Opkasten til Stranden. 2) *lirus*,
sali egestioni oportunitum, en Strandbred,
hvorpa Hvalfiske tit drive op.

Hvalskídi, *n. pl. lamina corneæ bal-
neæ*, Hvalfiskeben.

Hvalsimiör, *n. oleum ex balenis*, sin H-
tran.

Hvalr, *m. vid. Hvalfiskr*.

Hvalþvesti, *n. vid. þvesti*.

Hvammr, *m. convollicula decliva*, en Hb-
eller Jordopbning.

Hvanna-níóli, *m. angelica semiuifera, et
ra florescens*, Angelik Stilk. Norve-
jölle.

Hvanngardr, *m. hortus angelica confu-
sæ*, hvor Angelik vokser.

Hvapp, *n. lacuna, vullicula*, en liden D-
lavt Ede mellem Hb.e.

Hvappaz (at hvappaz uppá), *improviso
paafemme uformodet*.

Hvapplingr, *m. pusio imuber*, Drenges
neppe kan gaa. á rappaz.

Hvar? *ubi?* hvor? Hvar fyrir? *quar*
for?

Hvarsemheist, *ubicunque*, hvorsemhelst

Hvart, *n. discessus ab oculis*, pudsse-
gang. 2) *refugium, v. in absconso*
hemmeligt Tilflugt eller Fjælested.
norhvarf. At hlaupa einum hva-
alienus oculis se subducere, løbe f-
stule sig. Hann varð mér at ein-
nilhil auxilii apud eum inveni, jeg
Hjælp hos ham. 3) *colliculus, i*
conspicuum rei intercludit, Høj, eller
heist der standser Udsejten.

svartlandi, palubundus, omvankende. 2) *vacillans animo, tvivlsraadig, ustadig.*

Hvarfla (at *hvarfla*), *evagari, divagari, vante omkring.* Árdni *hvarfladi* hugr, *Aaroni animus vacillabat sollicitudine*, Aaron vakte af Betyrning. Margt *hvarflar mér í hug, multa sunt, quæ animum sollicitant*, mange Ting svæve mig for Tanterne.

Hvarma (at *hvarma augum*), *movere palpebras, bevæge Øjelaagene.*

Hvarma hár, n. pl. cilia, setæ palpebrarum, Haarene paa Øjelaaget.

Hvarmr, m. palpebra, Øjelaag. qs. hvarfr á liveri. Hvarmr efri, *palpebra superior, major*, det øvre Øjelaag. Hvarmr nedri, *palpebra inferior*, det underste Øjelaag.

Hvála (at *hvála*), *seffus anhelare, puste efter stærkt Bevægelse.*

Hvasi, ventosus, vindig. 2) *acer, hvas, Rarp.* 3) *aculeatus, spinosus, spidd.*

Hvæsi-eygr, oculis ferocibus, acutis, som har Rarte Øne.

Hvæsi-vidri, n. ventus acer, en Storm. Nú er *hvæsi*, *ventus spirat*, nu blæser det stærkt.

Hvati, f. incitamentum, Horsa dea, Tilskyndelse, Opmuntring.

Hvata (at *hvata*), *festinare, celerare, skynde, haste.*

Hvatabúska, f. ancilla præcipitans, en fremskudende Tød.

Hvatabúskulegr, præceps, immoderatus, fremskudende, fusentastiff.

Hvatamadr, m. suavor, Tilskynder.

Hvatlegr, alacer, sprig, rast, uforfagt.

Hvatleiki, m. alacritas, Sprighed, Rasthed.

Hvatskeyti, n. temeritas, Uforsigtighed, Ubesænselighed.

Hvatskeytlegr, repentinus, ir. celer, pludselig, is. hurtig, flid.

Hvatvis, consilio præcox, ubesindig, som gjør noget uden Overlæg. alias vatvis.

Hvatvisi, f. præcipitancia consilii, Ubesindighed, Dumdriftighed.

Hvatvislegr, vid. Hvatvis.

Hvatr, masculus, alacer, sprig, rast. 2) *masculini generis, som er af Hantjønnet. quod de animantibus dicitur, (sæd. om umælende Dyr).*

Hvatr, acutus v. acuminatus, Rarp eller spidd, is. opmunteet.

Húd, f. cutis, corium, pellis, Hud, Skind.

Hann er skálkr í *húd* og *hár, intra pellem propriam nequam est*, han er en Skjelm med Hud og Haar, v: i Grunden er han en Skjelm.

Húðarskúlmir, m. evrybates, en stor Skjelm.

Húla (at *húla*), *polire, glatte, polere.*

Húðfar, n. ascepera, v. lectus scorteus, Pengepose, is. en Laderseng.

Húðfletti (at *húðfletta*), *virgis cadere, flagellare, hudflette, hudstryge.* 2) *excoriare, tage Huden eller Skindet af.*

Húðkast, n. (i andliti), lichen, etstags Udslæt i Ansigtet.

Húðkeipr, *m. uterculus*, *genus navigii*, etflage
 Jolle; en grønlandsk Skindbaad.
 Húðlár, *n. flagellatio, fustigatio*, Hudflettelse.
 Húðlaus, *sine cute*, *v. cujus superficies non*
coheret, hudløs, hvis Overflade ikke er hel.
 Húðlaus síðr, *mare aestuosum*, brusende Sd.
 Húðlaus flói, *palus puerida, sine gramine*, et
 dybt Mørde uden Græs.
 Húðstroka, *f. fustigatio*, Hudflettelse, Hudstyg-
 gelse.
 Hveiti, *n. triticum*, Hvede.
 Hveiti-brand, *n. panis triticeus, v. similaginens*,
 Hvedebrød.
 Hveiti-salt, *n. flos salis*, fint Salt.
 Hveiti-velling, *f. aspera*, Hvedevelling.
 Hvecki (at hveckia), *decipere*, Ruffe, flseere,
 bedrage.
 Hveckiaz (at hveckiaz), *dolum sentire*, Ruffet,
 bringe Bedrageri i Erfaring.
 Hveckióttr, *subdolum, vaser*, tændst, listig, fuld
 af Kneb.
 Hveckr, *m. dolus, impostura, is. irrisatio*, Svig,
 Bedrageri, Dukk, is. Oprisen til Brede.
 Hvel, *n. colliculus*, en liden Høj eller Balle.
 2) *orbis, discus, is. rosa*, en rund Kugle eller
 Halvkugle, is. Hjul.
 Hvelsi (at hvelsa), *camerare, fornicare*, hvælve,
 bygge som en Hvalving. 2) *inversere*, ven-
 de om, dreje om.
 Hvelsdr, *abscissus*, hvælvet.
 Hvelsing, *f. fornix, camera, refudo, loquere*,
 Hvalving, hvælvt Loft.

Hvelskjár, *f. typhon*, stærkt Regn, stor Dug.
 Hvelis, *f. pellis balnearum, & plurium pisciu*
 Skind af Hvalfiske og flere Fiskearter.
 Hvell, *sonorus, argusus*, klingende, lyden
 knaldende.
 Hvellandi, *m. idem*.
 Hvell (hvall, at hvella), *sinuare*, klinge, ly-
 knalde.
 Hvellr, *sonorus*, lydende.
 Hvellr, *m. sonitus, clangor*, stærk og pludselig
 Lyd, et Knald. Pádr-hvellr, *deonatio*,
 Knald, som frembringes af antændt Rind.
 Hve-nær? hví-nær? hvad-nær? *quando?* hv-
 naar? naar?
 Hvelpr, *m. caculus, canis*, Hvalp.
 Hveptinn, *procax, perulans ore*, våln, uforstam-
 met, bidst. & hvoptr.
 Hveptsa (at hveptsa), *fannis irritare*, anse
 med Skjoldbærd, ikke uforstammet.
 Hveptni, *f. perulansia, is. irrisatio*, Uforst-
 menhed, is. Oprisen.
 Hveptsyrdi, *n. pl. idem*, uforstammede Ord.
 Hveptlingr, *m. dianx, procax pufio*, en m-
 saad Knos.
 Hver u. Hvör, *quis, quicquis, omnis*, hv-
 hvilkten. Hverr fyrir sig, *singuli viri*
 hver for sig.
 Hver es, hvöred, *qui, som*. Hver einn, *q*
que, enhver.
 Hver, *m. lobes ingens, stagnacum*, en stor
 del. 2) *therma, fons aestuans*, en va-
 raagende Kilde.

ia, *f. mephitis*, en suovelagtig Stank
me Rilder eller Dade.

in, *n. aqua mineralis*, mineralt Vand
af varme Rilder).

ic hverfa), *disparere*, forsvinde. 2) *iter*
e, rejse et Steds hen. Hverfa aftr,
vende tilbage. Hverfa frá, *se recipere*,
istene, bortege, *is*, falde fra.

f. versura v. lasus rei, Runding eller
af en Ting. 2) *venter interior inver-*
lea, Mave af Kreaturer, naar dens ind-
re Del er vende ud ad.

li, *versatilis*, som kan vendes og drejes
ig. Å hverfanda hveli, *versatili rosar*
omløbende Hjul eller Kugle.

n. locus depressus, *collibus undique cin-*
et lavt Sted, rundtomkring omringet
yder. 2) *territorium*, Landstrækning,
en Landtøj.

(at hverfa), *vertere*, dreje omkring.
a um, *invertere*, vende om.

gr, *m. vid.* Hviisfingr.

idr, *varius*, *inconstans*, vækselfindet,
g.

l, *caducus*, affældig, forsvælgelig. 2) *tran-*
is, som gaar fra det ene Parti over til
ndet.

versutis, som kan snoes og drejes om.

2) *obl. grus*, *stjævn*. Skipid er hverft
enborda, *navis in dextrum latus cusum*
as, Skibet løber stævne til Stuvbordet.
n. Því fari þér so hæst í dag? *cur*

hodie isa obliquas iter? Hvorfor gaar I saa
mange Kringelkroge i Dag?

Hverfu-Steinn, *m. cor rosaria*, *v. aquaria*, Sten
besten.

Hvergi, *nullibi*, ingenstedt.

Hverki, *nec*, hverken. Hverki þessi né hinn,
nec hic nec ille, hverken denne eller hin.

Hverkinlega, *mediocris*, *v. in neutrum partem*,
middelmaadigen (ingen af Dele).

Hverkinnegr, *mediocris*, middelmaadig, maa-
delig.

Hverkins so, *mediocris*, middelmaadigen.

Hverna, *f. olla*, *urna*, en Potte, Urde.

Hverneiginn, *quomodo*, hvorledes.

Hverneg, Hvernin, *idem*.

Hvernveg, Hvörn-veginn, *idem*.

Hvert? *quis?* hvem? *vid.* hver?

Hvörskonar, *cujuscunque hominis*, hvad for en
Mantel, *is*, af hvilken Slag.

Hvörskyns, *cujuscunque generis*, af hvilket eller
hvaðhelst Røn.

Hverslags, *cujuscunque speciei*, af hvaðhelst
eller hvilket Slag.

Hversu? *quomodo?* hvorledes, paa hvad Maade?

Hversu mikill? *quantus?* hvor stor?

Hvert? *quo?* hvorhen?

Hver-tveggja, *ambo*, begge Dele.

Hver-vetna, *ubique*, alle vegne.

Hverugr, Hvörugr, Hvurugr, *neuter*, ingen
af to.

Hvesi (at hvesla), *acutere*, *is*, *cuspidare*, hvasse,
spærpe, *is*, tilspidse. At hvesla augun á einn,

minaci oculo aspicere, stirre paa en med truens
de Øje. Nú hvefsir, *jam surgis venus*,
nu begynder Vinden at blæse.
Hvet (hvatti, hefi hvatt, at hvetia), *acuer*,
Kjærpe, gjøre Karp. 2) *horsari*, opmuntre,
tilskynde.
Hvetia, *f. exhorsario*, Tilskyndelse, Opmuntring.
Húfa, *f. pileus*, Hue.
Húfr, *m. stega navis, tertia & quarta a carina*,
3die eller 4de Veksladnings Afdeling fra Rj-
len paa et Skib. Undir-húfr, *stega tertia*,
3die Veksladning. Yfir-húfr, *stega quarta*,
4de Veksladning. *alias úfr.* 2) *poes. navis*,
et Skib. Þeim þótti mikid í húfi, *presio-*
sum illis videbatur onus navis, dem syntes
Skibsladningen stor eller kostbar. *metaph.*
ingens damnum, si male cesseris, meruebant,
de ansaa det for en stor Skade, dersom de-
res Foretagende løb ilde af.
Huga (at huga), *cogitare, curare, it. providere*,
betænke, overveje, *it. sørge for*. Hönum er
hugad um það, *in animo fixum habet*, det
ligger ham paa Hjertet.
Hugadr, *animosus, audax, modig, uforlagt*.
Hugar-sar, *n. mens, opinio*, Gemyt, Sindelag.
Hugar-hvörf, *n. pl. mutatio mentis, meranae*,
Sindesforandring, Hovedbrud.
Hugar-burdr, *m. opinio, Mening, Indbildning*.
Hugarlátleg, *affabilis, it. gratus*, blid, velvil-
lig, *it. kjær, behagelig*.
Hugarlund, *f. imaginatio*, Indbildning. At
göra sér í hugar-lund, *imaginari*, indbilde sig.

Hugáft, *f. intimus amor*, inderlig Kjærlig-
Hugbod, *n. praesidium mentis*, Anelse.
Hugda, *f. pectus v. cor*, Dyrst eller 1)
2) *amor, benevolentia*, Kjærlighed, Ve-
Hann taladi af hugdu, *candide & bi-*
locutus est, han talte oprigtigen og velvi-
Hugd, *f. idem*.
Hugdar-madr, *amicus*, en Ven. Hugdu-
idem.
Hugdeiga, *f. mollities animi*, Forsagthed,
dets Bløthed.
Hugdiarfr, *animo fortis*, uforlagt.
Hugferdi, *n. animus*, Sindelag.
Hugfelli (at hugfella), *memoria mandare*,
paa Hjertet.
Hugfullr, *animosus, animo fortis, modig*.
Hugga (at hugga), *solari*, trøste.
Huggan, *f. solatio, consolatio*, Trøsten, 1)
2) *it. alie. alias huggan*.
Hugganarsamr, *consolatorius*, trøstelig.
Huggendi (sem huggez kann), *consolabili-*
lader sig trøste.
Huggari, *m. consolator*, Trøster.
Huggardi, *n. pl. bona mens, indoles exor-*
godt Sindelag, et godt Hjertes Egen-
Hughraustr, *animosus*, behjertet, modig.
Hughreysti, *f. fortitudo animi*, Sindesf-
Hughreysti (at hughreysta), *animare*,
trøste, opmuntre.
Hugleidi (at hugleida), *considerare*, me-
betænke, overveje.

siding, *f. meditatio*, Betænkning, Over-
tænkning.

eikinn, *dim. medietas, animo fixus*, fast i
tænkning, længe overvejet, tænkt.

ættir, *m. levamen animi*, Lindring for Ein-
angst, Hufvælselse.

iúfi, *m. vir affabilis*, en venstabelig og
let Mand.

iúfr, *lenis, misis, affabilis*, blid, venstabelig,
smødig.

nóðr, *m. indignatio*, Brede, Fortrydelse.

nóðs-yrdi, *n. pl. verba aculeosa*, bitende
ord.

ráðr, *m. gratificatio*, Villighed, Tjeneste.
ráð, *f. idem*.

ráð (at hugnaz einum), *gratificari*, være
villig, gjøre En Tjeneste.

ráðr, *generosus, hmodio*, fæd.

ráðr, *f. generositas, v. animi fortitudo*,
hermodighed, *id.* Sindssyrke, Stærhed.

ráðr, *consideratus, memoria fixus*, over-
tænkning. 2) *gratus, affabilis*, venlig, behagelig.

ráðr, *f. angor, pr. sententia animi*, stor
angst, Angest.

ráðr, *vid.* Hugpráðr.

ráðr, *f. fortitudo animi*, Sindssyrke,
Stærhed.

renning, *cogitatio*, Tanke, Indfald.

ráð (at huglá), *sæpe cogitare, meditari*,
tænke, overveje.

ráð, *f. cogitatio*, Tanke, Eftertænke.

Hugfærslamr, *diligens*, paapassende, flittig,
omhyggelig.

Hugfærslami, *f. diligensia*, Omhyggelighed,
Flid.

Hugfærslagr, *cogitabilis*, muellig at tænke, som
lader sig tænke. Það er hugfærslagr, *cogita-
bile est*, det lader sig tænke.

Hugfærslaus, *securus, incuriosus*, Rjædesløs,
uagtksom, ligegyldig.

Hugfærslæsi, *n. incuria*, Eljædesløshed.

Hugfærslu, *solicitus*, tankefuld. Hugfi, *idem*.

Hugfærslu (at hugfærslu), *consolari*, hufvæls.

Hugfærslu, *f. recreatio mentis*, Hufvælselse.

Hugfærslu, *sapiens*, vís, flog.

Hugfærslu-mál, *n. pl. præcepta Cæsonis senioris*,
den Vises Tale eller Leveeregler.

Hugfærslu, *officiosus*, tjenstvillig.

Hugr, *m. animus, mens, Esel, Sind*. Hönum
er hugr á, *concupit mente, desiderat*, han har
Øst til. Hann er eeki hugar síns ráðandi,
non est compos mentis, han kan ikke styre sit Sind.

Hugfærslu, *animus gratus*, vnder, affholdt.

Hugfærslu, *idem*.

Hugfærslu, *m. favor*, Vunder.

Hugfærslu, *m. opinio*, Menning, Tanke. 2) *pla-
cium*, Forgodtbejndende.

Hví? *cur?* Hví, hvorfor?

Hví (at hvía), *adhibere eorum lascivientium*,
vinske ad (siges især om Hingster).

Hví, *f. paroxysmus*, Sygdoms Anfald. 2) *fer-
vida actio*, en hidsig Handling. 3) *cisa com-
morio aeris*, en Byge, Vindstød.

Hvidra (at hvidra), *cito commoveri*, bevæget
pludselig.

Hvidrings, *m. pruritus intermitteus*, Røden og
Kriken, som opbører imellem.

Hvidrings-klædi, *m. idem*.

Hvika (at kvika), *vacillare, visubare, cave, vasse*.

Hvik, *n. cessio*, Vællen, Vigen.

Hvikull, *vagus, fluxus, inconstans*, ustadig, flyg-
tig. Hvikul augu, *oculi emissarii*, ustadige
Øjne.

Hvilld, *f. quies*, Hvile.

Hvildardagr, *m. sabbatum, v. nobis: dies solis*,
Hvilledag, hør os: Søndagen.

Hvili (at hvila), *requiem dare*, hvile. At hvila
sig, *insequefcere*, hvile sig imellem.

Hvilihi? *qualis?* hvordan? hvad for En?

Hvila, *f. lectus, cubile*, Seng, Hvilested.

Hviliiz (at hvilaz), *quiescere*, hvile sig.

Hvilrækin, *desidiosus, lectum colens*, Doven,
som har Sengen kjær.

Hvilrækni, *f. desidia*, Dovenskab.

Hvilubrægd, *m. pl. leges, v. officia zhoi*, vilse
Ægteskabspligter.

Hvilu-rúm, *n. lectus*, Sengestæd.

Hviluvod, *f. lodix*, Sengedække.

Hvim, *n. motus celer*, hastig Bevægelse.

Hvima (at hvima), *cito movere*, bevæge hastig.

Hvima augum, *circumferre oculos*, se over-
alt, have Øjnene allevegne.

Hvimeygr, *oculis vagis, emissariis*, som har ustad-
dige Øjne.

Hvimleidr, *ob curiositatem invisus, v. exosus*,

led eller fjælsom, formeddelt utidig un-
righed.

Hvimflyggr (heftu), *impatiens fronti & sefforis*,
en Hø og velig Hest.

Hvín (hvein, at hvína), *fringere*, hvine.

Hvínandi atfall, *n. fremens accursus maris*,
Ræd Flod fra Havet (modsat Ebbe).

Hvinn, *m. corasus, sonus ex vibratione*, Smæld,
Kladder. 2) *fremitus ventri*, Blindens hestle-
ge Susen.

Hvinn, *m. furunculus*, en Kapsel, en som
smaastjeler. 2) *furcifer*, en Galgesnekkel.
Viltu hvinn, þér á kinn, þenna lykil heit-
visne, *tu furcifer! stigmata candensis huj-*
clavis in gena insigniri, vill du, din Gal-
snekkel! saa en af denne hede Nøgte sat
din Rind.

Hvinska, *f. furacitas*, Tyvagtighed.

Hvinska (at hvinska), *subjurari, subpi-*
stjole (især Ting af ringe Værd).

Hvipp, *n. saltus, celer cursus*, Hoppen, Spræ-
ngen, hurtigt Løb. Hann er hvipp um hvapp,
inconstans & oscitantur omnia percurrat, han
løber hist og her omkring. Hvipp inn og
hvapp inn, *ultero citroque*, hist og her, frem
og tilbage.

Hvirfill, *m. vertex, it. fastigium*, Hvirvel, Tøp,
is. Top. 2) *gyrus*, Ring, Ræds, Munding.

Hvirfilvindr, *turbo, typhon*, en Hvirvelvind.

Hvirfla (at hvirfla), *in gyrum agere*, Hvirvel-

Hvirfingr, *m. circulus, gyros*, Ræds, Ri-
renden.

Hvirfings-dryckia, *f. compositio circularis*,
Driftelag i en Kredb, en Bennekreds ved
Driftskordet.

Hvískr, *n. susurramen*, Hvísten.

Hvískra (at hvískra), *musitare, susurrare*,
hvíske.

Hvísl, *n. susurrus*, Hvísten.

Hvísla (at hvísla), *in aurem dicere*, hvíske en i
Øret.

Hvísl, *n. fragrans proruens liquoris*, Brusen,
Opbrusen.

Hvísla (at hvísla), *fremere fluidorum*, bruse,
fuse.

Hvíta, *f. albedo, candor*, Hvidhed. 2) *albumen*
ovi, det Hvide i Æg. 3) *laccinia*, Mellemad.

Hvíta-drottins-dagar, *Pentecoste*, Pintsedage.

Hvítafunna, *f. idem*.

Hvíta-dagar, *m. pl. idem*.

Hvíta-logn, *n. malacia, alcedonia*, Blis, stille
Harblis.

Hvítfága (at hvítfága), *dealbare*, gjøre hvid,
velere blank.

Hvítfágadr, *dealbatus*, hvittet, hvidblank.

Hvítfýssa v. Hvítfóssa (at hvítfýssa), *rapiditate spumare*, Rumme af hastig Fart. Þar
hvítfýlsir v. hvítfólsar vid skérid, *ibi ad scopulum mare spumat*, der Rummer Brændingen ved Skjæret.

Hvíti, *m. albedo*, Hvidhed. 2) *albumen ovi*,
det Hvide i Æg.

F f f

Hvítíngur, *m. mare, à candescence aestu*, brusende
Øs, Rumrende Vølger.

Hvítíklæddr, *candidas vestes induens*, som har
hvide Klæder paa, hvidklædt.

Hvítíleitr, *subalbidus*, hvidagtig.

Hvítmata (at hvítmata), *candescere*, hvidne.

Hvítmatadi i augun, *caligabans oculi, glaucoma illis erat obducum*, det Hvide i Øinens
vendte ud.

Hvítma (ad hvítma), *albescere*, hvidne, blive hvid.

Hvítu-matr, *m. laccinia*, Mellemad.

Hvítvodúngur, *m. candidatus, nuper baptizatus*,
in albis, som er isort hvide Klæder, o: nylig
døbt.

Hvítuvodir, *f. pl. alba, roga candida*, hvide Klæder
(som de kristne Proselyter før bleve isorte ved Daaften).

Hvíttr, *albus, candidus*, hvid.

Hvíttr-hörunds-blettir, *alphas, leuce*, en hvid
Plet paa Huden.

Hvíttr litr, *color albus, lacteus, niveus*, hvid
Farve.

Hvíttr laukr, *m. allium*, Hvidløg.

Hvívetna, *omnis, alt, it. allevegne*. Allir bera
ei gáfu til hvívetna, *non omnes in omnibus felices sunt*, alle ere ikke heldige i alting.

Húki (at húka), *harere, agre sedere*, sidde
paa Huk.

Hukull, *m. vid. Hökull*.

Hul, *n. velum, it. obscuritas, Dække, it. Duns*
kelhed. Hul á lofti, *obscuritas cali*, Taage

† Lufften, mørkt Himmel. Hul i máli, ob-
scure cause, Dunkelhed i en Sag.

Hulda, *f. idem.*

Huldu-fólk, *n. genus hominum infernas abstru-
sum, ut credebant olim ethnici, Eldefolk, Un-
derjordiste.*

Huldu-konstir, *f. pl. visiones, phantasæ, falske
Syner, Tryllekunst.*

Huldukonsta madr, *visionarius, Fantast, Trold-
mand.*

Huldr vid, Hulin. At fara huldu höfði, in-
cognita ire, rejse, uden at lade nogen kjen-
de sig.

Mulinn, *secretus, occultus, abstrusus, Mulk.*

Hulina-hjálmr, *m. persona, larva, en Mæste,
1. (en overnaturlig Hjelme, som forðum af Nørde-
boerne troedes have den Kraft at gjøre den
Døder usynlig).*

Mulstr, *n. zheca, Gutteral.*

Hum! *interjunctio aspernantis, et Udbræb, som
røber Foragt og Uvilje.*

Húm, *n. crepusculum, Tussmørke.*

Humall, *m. lupulus (herba), Humle.*

Húmar (at húmar), *vesperascere, mørknes, lusse
med Aften.*

Humma (at humma vid), *admirarare, til-
kjendegive Misforstæelse ved Rumlen.*

Humótt, *f. iser incertum, uvis Raad, ubestemt
Gang. á húm & átt. Hann fór i humótt
eftir hönum, incerto cursu eum est infusus,
han søgte at naa (eller se) Manden, uden
ret at vide, hvor han skulde gaa.*

Humri, *m. gammarus, macrourus, afstus mari-
nus, en Hummer. alias humar v. hamarr.
Humra-klær, f. pl. gammarum chela, Hummer-
klør. vid. krabbi.*

Hún, *m. carulus ursinus, en Bjørneunge. 2) an-
sa variarum rerum, Haandsfang paa adskillige
Ting. 3) caput baculi, is, summias mali,
Knap paa en Stok, eller Toppen af en Rask
gall, hune, corbisa mali.*

Hunáng, *n. mel, Honning. At giðra hunáng,
mellificare, gjøre eller lave Honning.*

Hunánga drycker, *melirides promulsis, Honnings-
drif.*

Hunánga-eymr, *m. favus, libum, Honninglage-*

Hunánga-fall, *n. ros melleus, drosomel, Hon-
ningdug.*

Hunánga-blætr, *m. lenticula, fusa, sparsum
phacia permanens, Fregne, en brun Plet
Huden.*

Hunánga-fluga, *f. apis, en Bi.*

Hunánga-vín, *n. mulsum, Honningvin.*

Húnbora, *f. carchesium, det øverste af en Skib-
mast, hvor den Blot eller Tidsse sidder, som
holder Naalen til Masten.*

Húnbiörn, *m. vid. Hún.*

Hunda-dagar, *m. pl. dies coniculares, Hunde-
dage.*

Hunda-gey, *n. larrarus canum, Hundegjær.*

Hunda-gjá v. gá v. gið, *f. idem.*

Hunda-kédia, *f. millus, millium, Hundeløve.*

Hunda-lús, *f. vicinus, Hundelús.*

Hunda-stiarna, *f. canicula, Sirius, Hundestjernen.*

Hunda-ædi, *n. rabies canina (morbus)*, Vandsky.

2) *fordidissima visa*, Æt og nedvig Opførsel.

Hund-fiski, *n. vid. Hnýdingr.*

Hund-gamall, *centenarius, centennis*, meget gammel. *gs.* hundrad-gamall, hundredaarig.

Hund-hveli, *n. vid. Hnýdingr.*

Hundingi, *m. centurio*, en Hovedsmand (en Offiser for hundrede Mand. 2) *nom. pr.*

Hund-margr, *centumgeminus, centuplicatus*, meget mange, i Hundredevis. *Pad* var fyrir löngu, er leid hölldu, hellir hund-margir Hákings ferir, *olim plusquam centuriatim Hákings nave profecti sunt*, det er længe siden, at mange hundrede fore af Sted med Hákings Skib.

Hundrað, *n. centum*, Hundrede.

Hundrað (verdaura), *hodie quatuor uncia argenti, sive centum & viginti ulna, quorum quaque est diobularis, itaque etiam vocari potest triens assis*, forðum 120 Alen Badmel (som da tjente i Skedet for Mynt hos Islænderne), 8 Lod Sølv, 4 Sølvspesier, Tjing af den Værdi.

Hundrað-silfurs, *olim viginti uncia argenti*, forðum 40 Lod Sølv.

Hundrað-skadi, *ingens damnum*, stor Skade, Forlis. *Pad* er einginn hundrads skadi, *tolerabile damnum est*, det er ingen stor Skade. Ecki er hundrad i hætrunni, *modicum est periculum, v. non stur visa*, det er ikke saa stor Fare ved det.

F f f 2

Hundraðs-bót, *f. plena satisfactio, v. sufficiens reparatio*, fuldkommen Skadeserstatning eller tilstrækkelig Forbedring. *Hi modi loquendi desumpti sunt à hundrad silfurs, quod olim erat mulcta pro cade hominis liberi.*

Hundrað-fætla, *f. scolopendra multipeda litoralis*, Tusendben (en Insekt).

Hundraðfalldr, *centuplex*, Hundredesold.

Hundraðfalldadr, *centuplicatus*, som er gjort, eller bliver Hundredesold.

Hundraðasti, *centesimus*, hundredeste.

Hundraðs-flokk, *m. centuria*, en Flok, bestaaende af 100 Mand, et Kompagni Soldater.

Hundraðs-höfðingi, *m. centurio*, Kompagnichef.

Hundraðsinnum, *centies*, hundrede Gange.

Hundrudum saman, *centuriatim*, hundredevis.

Hunds-kiastr, *m. vicus*, en Hundestab.

Hunds-nálgr, *m. cynocephalus, appetitus caninus*, Hundegraadighed.

Hundshland, *n. vid. náglæta*.

Hundtik, *f. canicula*, en Tave.

Hundvís, *multiscius, centiscius, consilio valens*, en klog Mand eller Kone, som har mange Kundskaber. Hundvís jörun, *magica artis peritissimus gigas*, en Jætte, som er vel erfarende i Tryllekunster.

Hundr, *m. canis*, en Hund. Hundr i spílum, *quinio*, Femmen i Kort. Bær-hundr, *canis domesticus*, Gaardshund. Hleekia-hundr, *canis casenarius*, Lentehund. Fiárhundr, *canis pecuarius*, Hyrdehund.

Húnga (at húngra), *fame cruciare, cibum subtrahere*, uðhungre, plage með Hunger.

Húngur (at húngra), *esurire*, hungre, være sulten.

Húnguradr, *famelicus*, hungur.

Húngur, *n. famas, inedia*, Hunger.

Húngurband, *n. epipneura*, et Baand, som bindes om Livet, for at gjøre Hunger mindre følelig.

Húngur-morda, *fame confectus*, nær ved at dø af Hunger.

Húngur-vaka, *f. quod famem excitat*, noget som opvækker Hunger.

Hvoll, *m. collis rotundus*, en rund Høi. *vid. hóll*.

Hvoma, *f. gula*, Mavepibe, Mavepiiben i Halsen. Øvelg.

Hvoma (at hvoma), *glusire, abligurire*, svelge, slugte i sig.

Hvomr, *m. lurco, helua*, en Graadser, Stughals.

Hvopstór, *bucco, bucculentus*, en Piststjævet.

Hvoptr, *m. bucca*, Kæbe.

Hvolfr, *n. convexitas*, Rundbøjning. 2) *hemispharium*, en Halvkugle. Á hvolfi, *pronus, inversus*, som ligger paa Munden (som et Kar).

Hvolfi (at hvolfi), *invertere*, vende ned, vende forfjæret. 2) *pronus jacere*, ligge paa Munden. Baturinn hvolfir, *navigium inversum jacet*, Baaden ligger aved.

Hvönn, *f. angelice, panaces angelicum*, Angelik-plante.

Hvörf, *n. pl. amissio bonorum per ignotos fures*, Tab af Gode ved ubekjendte Tyve.

Hvörgi, *vid. Hvergi*.

Hvörginlegr, *neuro similis*, som hver det ene eller andet Parti, Menning *vid. hverkinlegr*.

Hvörginlega, *in neutram partem*, hi det ene eller andet Parti o. s. hverkinlega.

Hvörmótt, *vid. Eyglótt*.

Hvörthelldr, *urum*, hvad enten.

Hvör-tveggja v. -tveggi, *utroque*, begge.

Hvörugr, *neuter*, ingen af to.

Hvörugumegin, *ex neutra parte*, paa Siderne.

Hvör, *n. pl. incisamenta*, Opmuntrin Ryndelser.

Huppar, *m. pl. hypocondria*, Tyndliv.

Hurd, *f. janua, fores pendentes*, en Dør á hiðrum, *janua cardinata*, Dør paa fler.

Hurðar-ás, *m. rudis & indigesta mo*

byrde. pr. hyperthyrum supe

træbjelken over en Dør. Hann tek

ás um öxl sér, ultra vires molitur,

tager sig formeget. pr. superlimi

janua & foribus elevare & auferre

ut olim Samson, quem imitari vult,

vil efterligne Samson i at tage D

dens hele Indfatning paa Ryggen.

Hurðar-bak, *n. recessus pone januam,*

inversa, en Afkrog bag ved Døren.

arhaki, *pone fores*, bagved Døren.

Hurðar-hamar, *m. cantharus*, en Dø

Hurðarhringr, *m. cornix, ansa janua*, Ring paa en Dør.

Hurðar-oki, *m. impages, subsens*, Kevler paa en Dør.

Hurðar-járn, *n. pl. cardines*, Hængsler.

Murr, *m. streptus straharum, v. stractus alienus ligni super indurata nive*, Knarken af en Bløde eller anden Ting, der slæbes over haardfrossen Sne eller Jord.

Hurra (at hurra), *streper per induratum nivem, v. congelatam terram*, gaa frem med knarken de Bart over haardfrossen Jord.

Hús, *n. domus, ades*, et Hus. Hús vænt og velstædilegt, *domus sana, recta*, et godt og velbyggt Hus. Hús af háfi, *domesticatum*, fra Hus til Hus. Hús fra háfi, *ostiarum*, fra Dør til Dør. Hús á annars lóð, *ades superficialis*, et Hus, der staar paa en andens Grund.

Húsbak, *n. posticum domus*, Baggaard, en Døds bag ved Huset.

Húsbær, *m. rus, villa, v. insula*, en Landsby, Bondegaard, *is.* en stor Gaard, Hotel.

Húsfagadr, *m. vallus domesticus*, Mur, eller Gjærde omkring Huset.

Húsa-leiga, *f. locarium*, Húsleje.

Húsa-smidr, *m. architectus*, Bygmester.

Húsa-snotra, *f. felis*, en Kat. *vid. snotra*. 2) *scopa*, en Fjerkost, Linie. 3) *coronis domus*, Enkeltvæk paa Hyminjer.

Húsa-rof, *n. ruus*, Grus af nedfaldne Huse.

Húsa-torf, *m. caspes sectorum*, Grønsvart til at tælle Huse med.

Húski, *m. rusticus*, en ussel Bønde. 2) *parcus*, en Gnter.

Húskalegr, *rusticus, talperst*, bondeagtig, barst. 2) *fordide renax*, larrig, gnteragtig.

Húskalega, *fordide, parce*, surfittigen, gnteragtigen.

Hufl, *n. venerabile*, Sakrament. Hann géck til skripta, tók hufl og blefsan, *confessus est, deinde sumpsit corpus domini & benedictionem*, han gif til Skrifte, modtog Sakramentet og Velsignelsen. *alias* hund.

Huflkér, *n. pixis sacra*, en Alterdaase.

Hufl, *n. vox v. sibilus opilionum*, Hyrdernes Hysken.

Hufla (at hufla við), *sibilo excipere*, hyske ad en andens Tilbud eller Tale.

Húfs-agi, *m. disciplina domestica*, Husugt.

Húfs-bóndi, *m. herus, paterfamilias*, Husfader, Husbønde.

Húfsbónda-réttir, *m. jus herile*, en Husfaders Ret.

Húfs-búnadr, *m. ornatus, v. apparatus domesticus*, Husgeraad.

Húfs-dyr, *f. pl. fores, janua domestica*, Husdør.

Húfs-dyra prýði, *f. antipagmensa*, Sitrater omkring Døren.

Húfs-fadir, *m. paterfamilias*, Husfader.

Húfs-freya, *f. materfamilias*, Husmoder.

Húfs-freyu-læti, *n. maronem*, Husmoderens Ede.

Húfs-fólk, *n. familia*, Húsfólk, Tjenestefólk.

Húfs-fridr, *m. securitas domestica*, Húsfred.

Húfs-gánger, *m. mendicatio*, Tigger, Bettlen.

At fara um á húfsgáangi, *ostiarum cibum quærere*, gaa om og tigge.

Húfs-gánga-herra, *m. alpha penuriarum*, en storagtig Bettler.

Húfs-gánga-madr, *m. mendicus*, en Tigger.

Húfs-god, *n. pl. penarus, lares*, Húsguder.

Húfs-göngull, *aliqua quadra vicissans*, en Smarradser, Snyltegjest. (*adj.*)

Húfs-grid, *n. pl. vid. Húfs-fridr.*

Húfs-karl, *m. domesticus*, en Tjener. 2) *operarius*, Tjenestekarl.

Húfs-krofs, *m. arumma domestica*, Húsfors.

Húfs-laukr, *m. sempervivum secorum*, Húfsløg.

Húfs-madr, *m. vid. Gridmadr.*

Húfs-módir, *f. hera, domina, materfamilias*, Húsmoder.

Húfs-næði, *n. domus, hospitium*, Húf, Herberge.

Húfs-næðis-laús, *domus expers*, húsvíld.

Húfs-rúm, *n. capaxitas domus*, Húfsejllighed, Hústrum. 2) *locus, v. hospitium in domo*, Plads eller Loft i et Hus for Fremmede.

Húfs-snígill, *m. limax, domiporsa terrestris in sesta*, en Snegl.

Húfs-stjórn, *f. economia domestica*, Húfbestyrrelse, Húfstyrning.

Húfs-stjórnar-stand, *n. ordo, v. status oeconomicus*, Húfholdningsstanden.

Húfs-stæði, *n. area domus*, Húfgrund, Plads til at bygge paa.

Húfs-Píngi, *n. consulario familiaris*, Familie-raatslagning.

Húfs-Pírmál, *n. pl. vid. Húfs-grid.*

Hvums, *n. repressa vocis sibilus*, Hørbavfelse.

Hvumsa (at hvumsa), *confundere*, forvirre.

Hann hvumsladiz vid, *vox faucibus hæsæ*, han blev forvirret, han kunde neppe udstamme et Ord.

Hvur, *vid. Hver. ita hodie, ut ex olim malii proculerunt* hvur pro hver sic dögurdr, dagverdr &c.

Hvylft, *f. convallicula, lacuna*, en Jorddybning, en liden Dal.

Hvæli (at hvæla), *lacunam facere*, udhule, danne en Hule.

Hvæll, *m. lacuna*, en Hule.

Hvælottr, *lacunofus, inæqualis*, fuld med Hule, ujævn.

Hvæfi (at hvæfa), *graviter anhelare*, puste efter, stonne af Træthed, drage Anden haardt og hastigen.

Hvæstr, *leffitudine anhelus*, Raakaanbet af Træthed.

Hýdi, *n. exuvia*, Hud, Ham. 2) *lustrum*, Dyreleje, Dyrehule.

Hýdi (at hýða), *excoriare, it. flagellare*, Haa, it. hudkrøge, hudflette. 2) *pelles superinducere*, forhude. At hýða belg, *folli pelles superinducere*, forhude en Blasebelg.

Hýðiþiörn, *m. ursus in lustris latrans*, en Bjørn, der ligger slul i sit Leje.

Hýddr, *excoriatus*, Raact, som Skindet er ta-

get af. 2) *corio indusus*, som er iført et Skind, som har fastet Skind over sig.

Hyding, *f. flagellatio*, Hudstrøgelse.

Hygg (hugdi, at hyggia), *autumare, cogitare*, holde for, mene, tænke. Hyggia er, *observare*, efterse, lægge Mærke til, give Ngt paa. Afir at hyggia, *iterata observatione*, ved at lægge Mærke til paa ngt. Estir á at hyggia, *observatione fera nimis*, ved at indse noget bag efter (for sildig).

Hyggia, *f. opinio*, Mening, Tænke. 2) *praesagium animi*, Aelse.

Hyggiandi, *m. idem*. 2) *sapientia*, Klogskab, Bisdøm.

Hyggilegr, *circumspectus, prudens*, flog, betænksom, forsigtig.

Hyggilega, *prudenter*, forsigtigen, flogt.

Hygginn, *prudens*, flog. Skadinn görir mannhygginn, *nocumenta documenta*, af Skade bliver man flog.

Hyggindi, *n. pl. sapientia*, Klogskab. So eru hyggindi, sem í høg koma, *supir qui rebus sapit, v. sibi sapit*, det er Klogskab som kommer til Nytt.

Hyggiurir, *n. opinio, v. imaginatio*, Mentng, ir. Indbildning.

Hygla (at hygla), *molliter tractare*, behandle en tjalent eller særdeles lemsældig.

Hyglan, *f. tractatio mollis*, tjalens Behandling, á hugr.

Hyl (huldi, hafi hulid, at hylia), *occultare*, skule, dølge.

Hyldgar (at hyldga), *concretere*, gro til. á hold. Sárid hyldgar, *valnus concretis*, Søret grov til.

Hyldgaz (at hyldgaz), *carnes facere*, pingvescere, blive fed, blive søldig.

Hyldinn, *carnosus*, fjødsuld, søldig.

Hyldir, *f. pl. involucrum infantis, in utero, exinde secundina*, Efterbyrd.

Hylki, *n. capsula*, et lidet Kar.

Hylli, *f. gratia*, Huldskab, Yndest. á hollr.

Hylli (at hylla), *homagium prestare*, hylde. 2) *benevolentiam capere, v. acquirere*, vinde. Ens Yndest. Hylla kóng, *homagium prestare regi*, hylde en Konge. Hylla fyrir einn, *pacem alicui procurare*, udvirke Fred eller Günst for en anden. Hylla med þiófi, *furi fidem dare, v. cum eo occultare res furtivas*, hule med en Tyv. Hyllaz til, *capere occasionem*, gribe Lejligheden. Hyllir undir, *eminer*, det staar i Veiret. á hollr. Hyllir upp, *visu exaugetur per humidum aerem*, siges om Gjenstande, som forstørres for Vindene i fugtig Luft. Hann hyllir til þess, *recolligit ejus memoriam*, han erindrer det dunkelt.

Hylli-bod, *n. oblatio v. invitatio in gratiam caprandam*, Tilbud som gøres for at sætte sig i en andens Günst. 2) *charitis pollicitatio*, Løfte, som man ikke agter at holde.

Hylling, *f. accipium, acapragium*, Hyliding. Hyllingar-eidr, *m. homagium*, Hylidingesd.

Hyllingar, *f. pl. vid.* Upphyllingar. Hann skad í hyllingu, *obscurus, per nebulam, v. ac-*

rem humidum, q. macroscopium, vidit, han
saa det i disig Luft, eller som i Taage.

Hylr, *m. gurgis, alsum, profundum, et Ovalg,*
Dyb. Hyldýpi, *n. idem.*

Hýma (at hýma), *dubius habere, q. dormitu-*
riens, være tvivlsraadig, døsig. á húm.

Hypia, *f. lanificium v. sexsura ampla & rudis,*
grovt og utat Uldentøj eller Vævning.

Hypia (at hypia), *rudis modo texere, være grovt*
Tøj, paa en flet Maade. á hiúpr.

Hypill, *m. vestis ampla, rudis & levis, vldt og*
stort Klædemon af grovt og flet Tøj.

Hyr, *m. ignis, Ild.*

Hýr, *læsus, mitis, glad, blid. 2) sepidus,*
lunken.

Hýra, *f. benignitas, Velvillighed. 2) calor,*
Lunkenhed, Varme.

Hyrdr, *vid Hirdr, & pluria. ibidem.*

Hýri (at hýra), *grasificare, vise Tjeneste, være*
til Villje. 2) *calefacere, varme.* Hann
hýriz vid þad, *eo læsatur, det behager ham*
overmaade vel.

Hýrlega, *benigne, velvilligen, gunstigen.*

Hýrleg, *benignus, blid, aunstig.*

Hyrna, *f. securis, en Økse. 2) præsuberantia,*
cornu, Horn, Hage.

Hyrndr, *cornutus, som har Horn.*

Hyrning, *f. angulus domus, is. versura, Hjørne*
af et Hus, is. Kanten som forbinder to Si-
der af en Bygning.

aries, en Vædder. 2) nom. pr.

Hýru-gódr, *mitis, benignus, mild, bl*
modig.

Hýfi (at hýfa), *in domum recipere, hu*
tage Fremmede i sit Hus. á hús.
exstruere, bygge Huse.

Hýfing, *f. receptio in domum, Fremmed*
tagelse. 2) *edificatio, Bygning, By*

Hýski, *n. familia, Folk, Familie. á h*
Hýskinn, *deses, domi sumas abundus*
dorst, lad, uvirkelig.

Hýskni, *f. desidia, sumasario, Ledighed*
somhed.

Hý-víg, *n. cades servi, v. servæ, en T*
Slavtindes Mord. á hiú.

Hæ! *interjectio vidensis, Ha!*

Hæd, *f. altitudo, sublimitas, Højde.*
en Væste.

Hadi (at hæda), *simulata laude assoller*
bele, bespotte. á hád.

Hæddr, *irrisus, bespottet.*

Hædilegr, *ridiculus, latterlig.*

Hædinn, *irrisorius, irrisor, som gjer*
stikkerer andre.

Hædni, *f. irrisio, Spotten, Sjæff*

Hæfa, *f. fas, Ret.*

Hæferska, *f. civilitas, modestia*
Høflighed. 2) *officiositas,*

honorifici, sømmelige Ord og

Hæferskr, *urbanus, modestus, t*

Hæversklegr, *idem.*

Hæversklega, *modeste, som*
digen.

Hæfi (at hæfa), *ferire scopum, ad scopum collimare, collimare*, træffe Maalet.

Hæfi, *n. meta, scopus*, et Maal, som man sigter til. 2) *congruentia, proportio, jus*, Overensstemmelse, rigtigst Forhold, Ret. Það er eeki mitt hæfi, *scopus est, quem ferire nequeo*, det er et Øjemed jeg aldrig kan opnaa. Það er eeki yfir þitt hæfi, *non est ultra vires tuas*, det overgaar ikke dine Kræfter. Það er eeki hæfi, *injustum est*, det er ubilligt. Eeki er hæfi til þess, *nihil veri habes*, det er aldeles usandt, uden Grund.

Hæfilátr, *modestus*, stiftelig, beskjeden.

Hæfilega, *apte*, tilpaa, bekvemt. 2) *mediocriter*, middelmaadigen.

Hæfilegr *aptus, appositus*, bekvem, tilpaa. 2) *mediocris*, maadelig, middelmaadig.

Hæfindi, *n. pl. vid. Hæfa*.

Hæfinn, *collimandi peritus*, heldig eller forfaren i at træffe det Maal han sigter til.

Hæfir (at hæfa), *deces, decere*, somme, være anstændigt.

Hæfni, *f. collimandi peritia*, Forfarenhed i at træffe et vist Maal.

Hæfir, *aptus, opportunus*, bekvem.

Hægd, *f. modestia*, Sagtmodighed. 2) *tranquillitas aeris*, stille Vejr, Blis. 3) *quies, v. remissio doloris*, Ro, Smertes Linderung. Hann gürdi það i hægdum sér, *per quietem fecit*, det gjorde han uden Anstrængelse. Eeki er hægd á því, *difficile est*, det er be-

sværligt, det er ingen let Sag. Hann hefr eingva hægd, *dolor illi quietem abrumpit*, Smerten betager ham al Ro. Hann beiddiz þess med hægd, *modeste petit*, han bad om det med Beskjedenhed.

Hæg-gengr (hest, *equus*), *gradarius*, en Paa-gjænger.

Hægi (at hægja), *moderare, mitigare*, formilde, stille, lindre. At hægja á sér, *pausare, quiescere*, hvile sig ved et Arbejde, lade' al Anstrængelse fare. Hægja sér, *inseguire naturæ*, gjøre sit Behov. Nú hægir, *sedatur, deservit ventus*, det stiller af (i Væjret). Hægiz þér nockud? *an mitigatur dolor tuus?* mættir du nogen Linderung? Nú hægiz um fyrir hönum, *jam melius illi tempora, v. res succedunt*, nu faa Tingene en bedre Bending for ham.

Hægindi, *n. pulvinar, cervical*, en Hynde, Hovedpude.

Hægindi, *n. pl. commodum, commoditas*, Nytte, Beskjemmelighed. At leita mönnum hæginda, *molliter tractare*, lette andres Møje.

Hæglátlega, *modeste, placide*, sagtmodigen.

Hæglátleg, *modestus*, sagtmodig.

Hæglátr, *idem*.

Hægrameginn, *ad dextrum latus*, til højre Side. Virða á hægra veg, *in meliorem partem versare*, optage i den beste Mening.

Hægri-hönd, *f. dextro, manus facilior*, den højre Haand.

Hæi

ri, *n. aer semperans, semperies aeris*,
 Veste, mild Luft.
dexter, facilis, let, haandelig. 2) *moder-*
us, quiesus, sagtemodig, stille.
 I-bidgr, *poplites curvus*, som har krumme
 nær.
alega, agre, in extremisate, med Rød,
 ieppe.
ekilegr, periculosus, farlig.
ekill, m. extremisat, det yderste af en Ting.
 Iekingr, *m. ensis, qui extremisates corporum*
amputat, en Sabel (kalder saa fordi Lemmerne
 afhugges med den). 2) *nom. pr. viri*, en
 Mand's Egennavn.
 Hækiur, *f. gralle, in sing. hækia*, Stykker,
 Rypkker. Hönnum bregdr til hækiu, *mores*
indecori iuvenescunt, iuvenescunt more claudi-
cat, han holder efter sin gamle Vane, eller
 han har ikke fuldkommen forandret sine Sæd-
 der.
 Hækiugánger (på mødr stikker stóróm), *m. gres-*
sus grahazorius, Stykkestreidt, stort og langt
 Skridt.
 Hækiukall, *m. grallasor*, en Seyltesjanger, en
 gammel Mand, som gaar med høje Rypkker.
 Hæcka (at hæcka), *in alium crescere*, tage til
 i Højde. 2) *elevare*, forhøje.
 Hæckan, *f. elevatio*, Ophøielse.
 Hæla (hæladi, hafi hælad, at hæla), *clavis fige-*
re, nagle.
 Hælbor, *m. pernio*, Groft i Fødderne, Hul paa
 Hælen.

Hæn

Hældrægr, *salaris; flb*, som gaar ned til Hæ-
 ne. Hældrægt fat, *vestis salaris*, Klæde,
 gaar ned til Hælene.
 Hældræpr, *vid. Hældrægr*.
 Hæli, *n. receptus, refugium*, Stjul, Tilflugt.
 Hæli (hældi, hafi hælt, at hæla), *laudare*,
 berømme. *á hól*.
 Hæliz (at hælaz um), *gloriarí*, brovte, br-
 Halinn, *jactabundus*, brovtende, pralende. 2)
labundus, hyllersk, smigrende.
 Hæll, *m. vidua post cadem mariti*, en Enke,
 Mand er død.
 Hæll, *m. calx, calcaneum, pars posterior* i
 Hæl. Paa er ecki undir hælinn lagt,
est ad pedes, v. sub pedibus difficillimum
 det er ikke under Hælene, v: det er m-
 vanskeligt (at bekomme eller udrette).
 Hæll, *m. palus paxillus*, en Krog eller Hæ-
 hange noget paa, eller fæste noget
 2) *manubrium*, Skæft, Haandfang.
 Hælni, *f. laudatio*, Røst, Berømmelse.
 Hælspor, *n. vestigium calcis*, Spor efter
 Hann nær ecki hælsporum hinns, i
minimis minor est illi, han er i ting
 hans Mage.
 Hæna, *f. gallina*, en Høne. Hæna
 varpi, *pulliara*, en Høne, som sæ-
 lægger Æ.
 Hæniz (at hænaz at einum), *favor*
captare, ei adharere, holde sig i
 at vinde En's Yndest.
 Hæns, *n. pl. gallus & gallina*, Hø

*gallinarium, ornithon, Hønseskub.
fulcrum gallinarium, v. pullarium,*

m. pl. pullaster & pullastra, Høns-

icitas, Elibrighed.

, non bene rurus, flbrig, usikker.

*Pad er hæpir, non est rurus,
rt.*

v. 2) hæpinn, balbus, læspende i

certo, usikkert. 2) ægre, v. pe-
mslilgen, farligen. Hæpilega
periculum illapsus, som er kom-

um, Haarfile, Nadratð. 2) ca-
graa Haar. Hæru-leckr, faccus
Øaf, som er vævet af Haar.

s, haaret. 2) canus, graahardet.
ra), pilare, pille Haar. At
nam pilare, pille grove Haar fra
).

peus, harengus, et Eljold. 2) aspe-
na, det grove af Ulden.

az), canescere, canissem induere,
rdet, faa graa Haar.

senex canus, en graahardet Mand.
idem.

romisfis crinibus, som har lange

Hæruskotinn, canescens, noget graahardet.

Hæsi, f. raucedo, asaphia, Hæshed. á há.

Hæsingr, m. gramen rarum, exsuccum, utæt og
safeløst Græs.

Hæinn, vid. Hås.

Hæti, n. hilum, et Gran, den ringeste og mind-
ste Ting. Eeki féck hann hæti af því, ne
hilum quidem impetravit, han fik ikke det al-
termindste deraf.

Hætti (at hætta), cessare, desistere, holde op.
2) periculum facere, forsøge, gjøre Forsøg.
At hætta lífi sínu, vitæ periculum adire, vove
sit Liv i Fare.

Hættinn, audax, ir. temerarius, dristig, ir. ufor-
sigtig.

Hætta, f. periculum, Fare.

Hætt, periculose, farligen. Hættilega, idem.

Hætt er einu auga nema vel fari, pretiosissi-
mus lusco unus oculus, det ene Øje staar i
Fare, hvis Tingen ej spænder des bedre af,
eller hvem der har kun et Øje, maa tage det
faa meget bedre i Agt.

Hættulegr v. Hættilegr, idem quod sequens.

Hætt, periculosus, praeceps, farlig.

Hættur, f. pl. dispositio operum, Anordning for
Tjenestefolkene's Arbejde. Þar eru góðar
hættur, tempora æconomica ibi bene disponun-
sur, der er Arbejdstimerne vel inddelte.

osio, accus. & ablat. ensus, in & ad,
) i in compositionis particula diminutiva, sub,
 sammensætning svarer det til Adverbies
 get, eller det Danske: agtig ved Enden af
 objektiva f. Ex. sic. iteisker, *subamans*, befs-
 gtig. iseitir ikalldr, noget fed, halvfeld
 o. f. v.

ita, etiam, imo, ja.

ábróðir, m. assensator, Jæbroder.

jadar, m. fimbria, margo, ora vestis, Kant,
 Bem paa Klæder. 2) *ora maritima, Strands-*
kant, Kyst. Bialands jadar, ora Africa mi-
noris, den afrikanske Kyst.

Jadraka v. Jandreki, m. scolopax, numenius
(nobis), major, etflags Sneype (Hærdisf:
Slara Rona).

Jádr v. Játadr, ligius, bortføstet, tjenstpigtig.
 Sá er ei hálfdradr, fem ödrum er jádr, *al-*
vi obligatus, non est sui juris, den raader ej
 sig selv som et bortføstet til en anden.

Jafn, ævus, planus, jævn, flæt, lige. Jafn á
báðar vogir, æquilibris, ævus in utramque
partem, lige stor t begge Vægtstaaale, ligevæg-
 tig. Eeki er jafnt á komid med yckr, *non estis in omnibus æuales, I ere ikke Lige-*
 mand (i Daad eller Lykke) Jafn vid sig, *bene congruens, forholdsmaessig, vel passende.*

Jafna, f. planities, Jævnhed, Olette.

Jafna (at jafna), æquare, planare, flætte, jævne.
 2) *jafna saman, comparare, æquiparare, sam-*

menligne. At jafnaz vid, *æquipollere, æ-*
valere, ligne, være ligegod.

Jafnadar-géd, n. ævanimias, constantis, jæ-
Sindelag, retfindig og standhaftig Tankemac-
Jafnadarlegn, constanter, sæpe, tit, ofte.
Jafnadar-skifti, n. pl. æqualis partitio, Ji-
 Deling.

Jafnadar-madr, vir ævus, probus, en retfæ-
 og oprigtig Mand. 2) *æqualis, ligeman*
Jafnadr, m. paritas, æqualitas, it. ratio, Lig-
it. Mengfeld, Lige for Lige. 2) æquali
Stillinghæd, Retfindighed. 3) tempus co-
num, Tidsfølge. Med jafnadi, sæpiust
 sædvanligen, meget tit, mange Gange.

Jafnadr, m. comparatio, Sammenligning. Ma-
jafnadr, comparatio hominum, Sammen-
 ning imellem visse Folk.

Jafnalldr, m. coævus, æqualis, lige gal
 jævnaldrende.

Jafnan, jugiter, Redse, jævnligen.

Jafn bodinn, par. ævus, lig, lige stor,

Jafn-belt, æqualiter, æqua mensura (bol
 lige Maal.

Jafndægur, n. pl. æquinoctium, Jævn

Jafndægri, n. idem.

Jafnframt, eodem gradu, similiter,

Fremsgang, paa samme Tid eller

Jafnfæti, pari passu, med lige Skit

Stöd hönum jafnfætis, facile

han overgik alle.

Jafngiærn, *aquus, justus*, billig, retsindig.

Jafnadargiærn, *idem*.

Jafngóðr, *aqualis, similis*, lige, ligefor, is. ubi stabilet.

Jafni, *m. aqualis, similis*, Lige.

Jafni, *m. lycopodium complanatum, (herba)*, Jru-ne (en Farveurt).

Jafningi, *m. vid. Jafni, aqualis*, Eigemand.

Jafnkeypi, *n. contractus par, aquus*, lige Job, billig Handel eller Kontrakt. *á kaup*.

Jafnkýti (at jafnkýta), *obgannire*, modstige hestig. 2) *digladiari*, fives, trætted. (kati).

Jafnlegr, *assiduus*, idelig, jævnlig.

Jafnlega, *jugiter*, immer, steds, jævnligt.

Jafnlengd, *f. terminus idem diei v. anniversarius, proximi*, Nardag, den samme Tid eller Dag i næste Aar.

Jafnlengi, *n. idem*. Hann lifdi til jafnlengis annars dags, *ad idem tempus proximi diei vixit*, han levede til den samme Time Dagen efter.

Jafnlida, *par potentia v. copis*, lige Mandstærk, lige magtig.

Jafnlitr, *concolor*, enslyddet, som er af samme Farve.

Jafnlyndr, *constans, semper eodem affectu*, en Mand af uforanderligt Sindelag, som altid er i samme Lune.

Jafn-nær, *sine successu*, uden Følger, ligesom for, forgaad.

Jafn-nærri báðum, *pari gradu utrique vicinus*, lige nær ved begge.

Jafnóðum, *assidue, sine intermissione*, immer, uden Ophold.

Jafnoki, *m. conjux*, Ægtefælle, Ægtemage. 2) *aqualis*, Lige, Mage.

Jafnræði, *n. par conjugum*, Ægteforening imellem to lige Personer.

Jafnsíðis, *ad latus*, ved Siden. At gánga einum jafnsíðis, *latus alicui claudere*, gaa ved Siden af En.

Jafn-sætti, *n. aqua pacificatio, v. conditio paciscendi*, bløttige Forlig.

Jafntamr, *aquæ asverus*, lige vant til. Jafntamr á báðar hendur, *ambidexter*, som er ligesaa vel vant til at bruge den venstre som den højre Haand.

Jafnvel, *etiamsi*, endstøndt, om end.

Jafnvirdi, *n. aequale pretium*, af lige Værd.

Jafnvægi, *n. æquilibrium, æqui, ondiu*, Ligevægt. 2) *sacoma*, Motvægt.

Jafnvigt, *f. idem*.

Jafnvægr, *æquilibris, æquilux*, Ligevægtig.

Jafnyrði, *n. pl. muræ dicteræ*, lige Ord paa begge Sider.

Jafnyrði (at jafnyrða), *rationem dicteris reddere*, besvare Etjeldsord, eller Trettesjattelses paa samme Maade.

Jafn ærr, *similis*, lig. *á ærr*. Það var allt jafnærr, *similem habuit eventum*, det var alt sammen lige meget (v: det udvirkede intet).

Jag, *n. exercitatio*, idelig Øvelse. 2) *reario*, Plagen, Ansagten.

Jaga (at jaga), *exercere*, øve idelig. 2) *rexe-*

z. venari (aga), tumle, drive omkring, jage.
f. vid. Jögun.
 (at jagaz), *exerceri assiduo labore*, slide slæbe hele Tiden. Jagaz á lama, *sandem plus obrudere cramben*, vrøvlø, igjentagende den samme Ting.
g. n. exercitatio verbalis, Ørdekrig. 2) *incondita verba*, grove Ord.
igl. n. identica nuga, Ørøvl.
agsteik, f. bis cocta crambe, opkogt Løj, Hederlig Igjentagelse.
Jagt, f. venatio, Jagt.
Jagthund, canis venaticus, en Jagthund.
Jagtskip, n. navis speculatoria, carscopium, et Jagtskib.
Jái (jádi, hest jád, at já v. jáa), *affirmare*, besæe.
Jakaferd, f. glaciei fluxus in fluminibus & finibus, Drivis (især paa Elve og Indsøer).
Jaki, m. ingens glaciei fragmentum, et stort Stykke Is, Isklump. Hann er stödugr eins og jaki, *monis v. glaciei instar firmus equus*, han staar fast som en Isklump, (om Heste).
Jack, n. vid. Jagl.
Jacka (at jacka saman), *cumulare*, bygge sammen. á acka. 2) *jacka, obsuso ferro secare*, klære med sløv Jern. *vid.* hiacka.
Jakobs fiskill, m. senecio, foliis pennatifidis, en Jakobskurt.
Jálkr, m. cansherius, vulgo, equus duodecimni major, en gildet Hest, Wallak, siges sædvanlig

om en Hest, som er ældre end 12 Aar. *No vegis gielk, equus castratus, veterinarius*, v. piálgr, piálg v. piálk. *gs. piálgadr v. piálgadr*.
Jálma (at jáлма), *strepere, tremere*, støse, knurre.
Jálmir, m. strepius, is. tremor, Knagen, Knurren, Støsen, is. Bæven, Rystelse.
Jamla (at jamla), *querisari*, klønke, belæe. 2) *rogitare*, bede meget og flittigen.
Jánka (at jánka), *leviser annuere*, bifalde løseli.
Jáord, n. affirmatio, consensus, Jaord.
Japl, n. vid. Jódl.
Japla (at japla), *densibus subigere, v. volvere*, tygge. Hesturinn japlar mielin, *equus fremandis*, Hesten tygger paa Mundstykker.
Japp, n. iteratio, idelig Igjentagelse.
Jappa (at jappa), *iterare*, igjentage ideligen.
Jáqvædi, n. assensus, Bifald, Bejaen.
Jáqvædi (at jáqvæda), *assensiri*, bejae, bifa.
Jarda (at jarda), *sepelire, humare*, jorde, grave.
Jardabók, f. index prædiorum, Jordeb.
Jardabyggíng, f. prædiorum locatio, J. Bortforpagtning, eller Bortfastning.
Jarda-góts, n. latifundia, prædia, Jordeg.
Jardakaup, n. emptio prædiorum, Jordeb.
Jardan, f. sepultura, Jordefærd, Begrav.
Jardar-ágódi, m. reditus prædiani, Indtægt af Jordegods.
Jardar-avöxtur, m. fructus terræ, Jordgrøde, Frugt.
Jardarber, u. pl. fraga, Jordbær.

Jardarberialing, *n. fragaria*, Jordbærte.
 Jardar-deili, *n. pl. geographia*, Jordbærte.
 Jardar-för, *f. exequia*, Jordfærb.
 Jardar-hnaus, *m. cespas*, Jordbælle.
 Jardar-köckr, *m. gleha*, Jordklump.
 Jardar-kotún, *n. lana salicis pyrole*, Laad eller
 Føn paa Bidie (Agteulde o. s. v.)
 Jardar-kyn, *n. genera terra*, Jordart.
 Jardarlim, *n. bitumen*, Jordbeg.
 Jardar-men, *n. cespas vivus, usque extremi-
 tate terra adherens, quem olim jurantes
 subierant*, Ørensøet, fast til Jorden paa
 begge Ender (hvortunder de Nordiske Hednin-
 ger forðum stillede sig, naar de aflagde Ed).
 Jardarmæling, *f. geometria*, Jordmaalingskonst.
 Jardar-spiöll, *n. pl. detrimentum, v. violatio
 fundi*, Jordsplide, Skade som paa kommer eller
 tilføjes Jordegods.
 Jardar-synir, *m. pl. terrigena*, Jordens Sø-
 ner.
 Jardar-usli, *m. vid. Jardar-spiöll*.
 Jardsikipti, *n. permutatio prædiorum*, Jordeg
 eller Gaardes Ombytning.
 Jadbann, *n. denegatio terra, dicitur ubi nives
 condensata postum intercludunt*, Jordens Til-
 dækning af Sne (som hindrer Kreaturenes
 Udgang).
 Jadbúar, *m. pl. terricola, terrigena*, Jordbe-
 boere.
 Jardeigandi, *m. prædatus vir, dominus fundi*,
 Jorðdrut, Proprietær.
 Jaddellr, *m. ignis fulserraneus*, Jorðild.

Jardepli, *n. pl. solana tuberosa*, Jordæbler, Kar-
 tofler.
 Jardsfall, *n. terra decidua*, Jorðfald, en Riste
 eller Sprække i Jorden.
 Jardsastr-Steinn, *m. saxum*, en jorðfast Klippe,
 eller stor Sten, der sidder fast i Jorden.
 Jardskúk, *n. ningor volans, v. repens*, Snefog,
 som dækker langt Jorden.
 Jardskúsk, *n. domus subterranea, hypogeum cryp-
 ta, is. Syrus*, en Jorðskjelder, eller underjordisk
 Høveling.
 Jardslaus, *gramine nudatus*, bar for Græs. Hér
 var jardslaust mánadar tíma i vetr, *hac hye-
 mi nivibus obruta, v. interclusa eras terra in-
 segum mensum*, denne Vinter var Jorden
 en hel Maanedes Tid dækket overalt med
 Sne og Is.
 Jardslegr, *terrenus*, jorðisk.
 Jardsmikill, *terrosus*, fuld af Jord.
 Jardsunni, *m. spelunca*, Jorðkælt, Hule.
 Jardsneskr, *terrestis, terrenus*, jorðisk.
 Jardsnædi, *n. habitaculum, domus*, Bopæl med
 tiliggende Jord.
 Jardskiálsti, *m. terra motus*, Jorðskjælv.
 Jardsvarp, *n. humi stratio*, Jorðskuf, Nedkastelse
 til Jorden.
 Jardsvarpan, *f. idem*.
 Jardsvarpa (at jardsvarpa), *humi sternere*, slaa
 omkuld, nedkaste til Jorden.
 Jardsvegr, *m. solum, crusta soli*, Jorðbund.
 Hardr jardsvegr, *difficilis & dura terra*, fast
 og haard Jorðbund.

Jær

radiofa iteratio, kjedelig Tjæntagelse,
n. 2) impudencia, Ujorffammenhed.

f. idem. Jærg, n. idem. (angl. Jargon,
inconducus).

alega, multories, radiofe, mange Gange,
fommeligen.

anlegr, radiofus, it. perulans, kjedsommelig.
ublu.

ki, m. exterior margo metatarsi, v. plantæ,
den ubvendige Kant af Foden.

arl, m. cōmes, en Øreve. vid. ar & erill.
olim ministri domestici principum ita vocaban-

tur, saaledes kaldtes i gamle Dage Regene-
ternes ypperste Hofbetjente. Sic. Asilius rex

Budli filius ad suos satellites, Røng Aile Dub-
les Een sagde til sine Hofmand: Eggia

ec yckr Jærlar, at auka harm stóránn vífs
ens veglega, vil ec þad líta, horror vos sa-

tellites, augere gravissimum dolorem mulieris
magnificæ, id videre gestio, jeg opfordrer Eder,

J Hofmand! til at forsøge den stolte Kones
store Harme, det ser jeg gjerne. vid. arla-

mál Grænlendsku.

Jærls-riki, n. comitatus, Ørevskab.

Jærls-nasn, m. idem.

Jærls-nasn, n. honor v. dignitas comitis, Øreve-
værdighed.

Jærma (at jærma), balare, bræge.

Jærnr, m. bec ovium, balatus, Hærenes Brægen.

2) lamentatio, Hølen, Øtraalen. Fugls jærnr,
servicus avium, Fuglekrig.

Jærn, n. ferrum, Jærn. olim isærn v. tærn.
Jærn, n. pl. compedes ferrea, Jærnkæder.

Jærna (at jærna), calceare, eqvo soleas affigere,
bestaa en Hest.

Jærnadr-hæstr, equus soleatus, en Røet Hest.

Jærnbardi, m. navis rostro ferreo v. ferrato, et
Øtib med Jærngallion, jærnbeflaget Øtib.

Jærnboltar, m. pl. numella, Jærnbolte, Bolt
og Jærn.

Jærnbrøddar, m. pl. solea, v. clavi ferrei, ad
firmanda vestigia hominum, per glaciem am-

bulantium, Jærnbaand med Bræadde, som
bæres under Fødderne, for at man ikke skal

glide paa glat Is.

Jærnburdr, m. ferri candentis gestatio, ordalium
Jærnburdr. At fæsta jærnburdr, jærnamens

purgationis, v. ordalium offerre, frembyde
rense sig med Jærnburdr.

Jærngjall, n. scoria ferri, Hammerstjæl.

gjall.

Jærngjördr, f. (um hiól), canthus, Hjulbe

Jærngrindur, f. pl. clavi, cancelli, Jærn

Trælvarf af Jærn.

Jærnkall, m. verris ferreus, rurnu

Jærnkall.

Jærnkrokr, m. sarculum, capreolus, c

Jærnkrog.

Jærnklinka, f. obex ferreus, Jær

Dørre.

Jærnlitr, m. color ferrugineus, Jær

Jærnklömrur, f. postomis, Øtruer

et Øtruespille.

Járnlá, *f. iricolor libella stagnans aqua mar-
tialis*, Vand, blandet med Jærnets.

Járnlóm, *f. lamina ferri*, Jærnplade.

Járnmeis, *m. cribrum ferreum*, et Jærnsold.

Járnsmél, *n. pl. orca, lupatum*, et Jærn-Mund-
stykke til Heste.

Járnsmilti, *n. frustum ferrarium*, et Stykke
Jærn.

Járn-nagli, *m. clavis ferreus*, Jærnsm.

Jærnnáma, *f. ferraria, ferrifodina*, Jærngrube,

Jærnrækendr, *m. pl. clavi ferrei, catena ferrea*,
Rætt Jærnagler, en Jærnsjede.

Jærnrændr, *vid. Jærnsleginn*.

Jærnríft, *f. crasis ferrea*, en Jærnríft.

Jærn-ryd, *n. ferrugo*, Jærnríft.

Jærnsál, *f. homo eripareus*, en Midding, Snier.

Jærnsleginn, *ferratus, ferro asperatus*, Jærnbe-
slagen. Jærnsleginn skjöldr, *clipeus ferra-
tus*, Jærnbeslaget Skjold.

Jærnsmidr, *m. faber ferrarius*, en Smed (som
forfærdiger Jærnarbesbe. 2) *carabus (insec-
tum)*, en Insekt-Art.

Jærnsmídi, *n. opus ferrarium*, Jærnarbesbe.

Jærnsmidia, *f. officina ferraria, ustrina*, en
Smede.

Jærnsyadi, *m. ligo ferreus*, Jærnsyade.

Jærnsyadu neistar, *m. pl. stricture*, Gnister af
gløende Jærn.

Jærntól, *n. ferramentum*, Værktøj af Jærn.

Jærntölur, *f. pl. vid. Jærnbroddar*. á tölti.

Jærnvædr, Jærnivædr, *ferratus*, Jærnbeslaget.

H h h

Drekinn var allr Jærnvædr frá hömáli,
draco (navis) totus, á libella maris *ferratus*
eraz, hele Dragen (Skibet) var Jærnbeslagen
oven for Vandet.

Jærn-vir, *m. filum ferreum*, Staaltraad.

Jærn-völur, *m. baculus ferreus*, en Jærnstol.

Jærn-vædar (i jörd), *f. pl. vena ferrea*, Jærn-
aarer i Jorden.

Jærpr, *spadiceus, v. badius*, rødbrun, kaffebrun.

2) *subst. equus eodem colore*, en Hest af den
Farve.

Jærteikn, *n. signum*, et Tegn. 2) *miraculum*,
Tertegn.

Jærtegn, *f. Jærteini, n. idem*.

Jærteikna (at Jærteikna), *significare*, bemærke,
betyde. Hvad Jærteiknar leikr lá, *quid in-
dicat ludus iste*, hvad har den Leg at betyde.

Jastr, *n. nugarum strepitus*, Sludder, Bulder.
2) *strepitus v. fremitus foliorum arboris, ut
v. ramorum*, saviente vento, Susen eller
Knagen i Blade eller Grene paa Træer, af
en Rætt Storm.

Jastr, *m. ramus arboris*, en Gren, Kvist.

Jastrá (at Jastrá), *strepere*, knække, støje, larme.

2) *garrire*, Skvaldre, fludde.

Jata, *f. praepe*, en Rybbe.

Jötu-bönd, *n. pl. musuli ovilis*, Breddekræfter
i en Gaardesti.

Játa (játadi, játti, at játa), *affirmare, annuere*,
sige ja til, bifalde. Játa sig, *confiteri*, be-
kænde sine Forseelser. Játaz, *idem*.

Játandi, *m. confessor*, Troestbejender.

Játari, *m. idem*.

Játan, *f. confessio*, Bejendelse, Tilskaaelse. *alias* játan.

Játning, *f. idem*.

Játla (at játla), *frequent*, *sepe annuere*, bejae, bifalde igjentagne Gange.

Játla, *assensiens*, bifaldende. Hann varð játla, *assensir*, han gav sit Bifald.

Jaxlar, *v. pl. dentes molares, maxillares*, Kindtænder. Efftu jaxlar, *dentes sapientia*, de Tænder, der sidst vokse.

Jaxla-verkr, *m. siagonagra, arthritis maxillarum*, Tandpine.

Jáyrði *n. asseveratio*, Jaord.

I'beifkr, *subamarus*, beklægtig.

I'biúgr, *subcurvus*, noget krum.

I'boginn, *idem*.

I'búð, *f. inhabitatio*, Buaning.

I'burdr, *m. profusio, luxus in re*, Overdandigbed, Osfæthed, (anvendt paa et Raaleid, Ret, Drik o. s. v. 2) *hami in piscem adaccio*, Bifæfængst med Krog.

I'bygginn, *prudens*, forstædig, betænkfuld. 2) *subdolos*, underfundig.

I'bygg, *idem*.

Idavölr, *m. viresum*, en grøn Plads.

Idgiöld, *n. pl. salio*, Gjengjæld, Bederlag. *gs.* inngiöld.

Idia, *f. opera, labor domesticus*, husholdt Arbejde. *gs.* innia, á inni.

Idia (at idia), *operari*, arbejde.

Idiar v. ifar, *f. pl. hyssus lanuginosa*, et Oslagt meget fint laadent Lærred. 2) *viror prari*, Eugens Grønbed.

Idia-grænn, *viridis, floridus*, grøn.

I'difing, *f. insincus*, Duppen. I'difingar-juck, *n. enbamma*, Duppelse.

Idinn, *diligens, solers*, arbejdsom, flittig, vindsibelig.

Idiumadr, *laboriosus*, en arbejdsom Mand.

Idka (at idka), *solere, frequentare*, øve, lægge sig efter.

Idkan, Idkun, *f. exercitium*, Øvelse.

Idni, *f. sedulitas*, flittighed, Vindsibellighed.

Idraband, *n. mesenterium*, Kraase.

Idraheill, v. Hrauttr, *evangeliculus*, som har god og sunde Indvalde.

Idran, *f. penitentia*, Fortrødelse, Anger. ~~Id~~

Idrandi, *penitens*, angrende, betsærdig.

Idranarlaus, *impenitens*, ubodsærdig, forherdet

Idranarleysi, *n. impenitentia*, Ubodsærdighe ~~Id~~ Fortvælselse.

Idra-qveisa, *f. tormina alvi, passio iliaca*, ~~Id~~ verpine.

Idraz (at idraz), *penitere, respicere*, at ~~Id~~ tryde, angre, is. omvendt Mig idrar þe ~~Id~~ *penitet me*, jeg fortrøder det.

Idull, *continuus*, uafbrudt, vedvarende. 2) ~~Id~~ *quens*, idelig. Idular föstur, *frequent* ~~Id~~ *jejunum*, idelige Fæster.

Idullegr, *idem*.

Idullega, *frequent*, idelig, tit, ofte.

Idr, *n. pl. intestina, viscera*, Indvalde.

I'fyllia, *f. facia, de equabus dicitur*, drægtig (siges om en Hoppe).

I'færa, *f. hamus major piscatorum*, en stor Fisketrog.

I'gánger, *m. profusio*, Ødselhed.

I'gánga-klæði, *n. pl. induvia*, Gangslæder.

Igða, *f. hirundo*, en Svale. *vid. egða.*

I'gilldi, *n. res aequalis*, en lige god Ting, Rage. Sú kona var karlmanns igilldi at hreyfði, illa mulier viros fortitudine aequalabat, det Fruentimmer var ligesaa stærk som en Mandsperson.

I'gla, *f. scopolium*, forbrejede Ansigtskræf.

I'gla, *f. echinus fennia*, et Hun pindsvin.

I'gubran, *f. supercilium contortum & hispidum*, rynket Pande.

I'gdr, *trux, minax*, truende, gruellig.

I'gi (at igla sig), *trucem induere vultum*, sætte et vredt Ansigt op, forbrejde sine Ansigtsskræf.

I'giz (at iglaz), *scias observare*, seffe Øverst. 2) *vultus torvisare male minari*, paatage en truende Mine.

I'goll, *m. echinus terrestris, erinaceus*, et Pindsvin.

I'gulkér, *n. echinus maris testaceus, pomum, v. ovum marinum*, etslags Skjælsfisk, rund af Skabning med udstaende Pigge.

I'gultanni, *m. ursus*, en Bjørn. *alias iugtanni à forma densium.*

I'gulur, *subflavus*, gulagtig.

H h h 2

I'huga (at ihuga), *considerare, meditari*, betænke, overveje.

I'hugafallur, *consideratus*, tænkesuld, betænksom.

I'hugan, *f. meditatio*, Betænkning, Eftertænke.

I'hugalemi, *f. idem.*

I'hugasamr, *consideratus*, agtsom, betænksom.

I'hvolfr, *cornificatus, cornuatus*, hvalf.

I'keyptr, *qui minimi emit*, som faar for godt Kjøb. Hann þóttiz ikeyptr, *felicem mercatum se fecisse sentiebat*, han troede at have gjort et særdeles godt Kjøb.

I'korni, *m. sciurus*, et Egern.

I'klæði (at iklæða), *inducere, iføre.*

I'klæddr, *indutus*, iført.

I'kt, *f. paralysis*, Gigt.

I'ktir (at ikta), *sentire iccum v. singultum promovere gestientem*, at mærke til et Stød, (o: Hikke som vil bryde ud). Þad iktir i hönum hláturinn, *egre risum deprimis*, han kan neppé bære sig for Øloggerlatter.

I'kfiúkr, *paralyticus*, verkbruden.

I'kfiýki, *f. vid. ikt.*

Il, *f. planta pedis*, Fodblad, den hele nederste Del af Foden.

I'tár, *n. vas, repositorium*, et Kar til at glemme adskillige Ting i.

I'laungun, *f. (þúngadra qvenna) pica, cissa*, Appetit, Lyfkenhed (siges især om svangre Koner).

Iibreidr, *pansa*, som har brede Fodblade.

I'lenging, *f. desiderium*, Lyst, Langsel, Begjærlighed.

I'lengiz (at ilengiaz), *moras necere*, forhale, dvæle, nøle.

Ilgis, *f. alce famina*, Hun-Elldyr.

I'lit, *n. color cutis*, Hudens Farve. Hann er daufr ilits, *pallefciz*, han har tabt sin naturlige Farve, han ser ilde ud.

Illa, *f. vomica, abscessus, digitorum paronychia*, en Vædderbyld paa Fingrene.

Illa, *male*, ilde, slet.

Illakyntr, *vulgo infamis, male audiens*, berøgtet, som staar i ondt Rygte.

Illa-ræmdr, *idem*. Illa til sinnis, *v. til frids, iniquo animo*, ildefinnet. Illa géfaz ill ráð, *mali incepti, malus evenus*, onde Foretagender have ondt Udfald.

Illbrigdi, *n. malum facinus*, en ond Gjerning, et Skarnstykke.

Illdeilur, *f. pl. lites injuriosæ*, en styg Trætte, hadefulde Tvistigheder. At deila illdeilum, *mutuis injuriis certare*, at tilføje hinanden grove Fornærmelser, være i heftigt Klammeri.

Il-leppr, *m. pedule*, en Col.

Illfengr, *nequam malignus*, ond, slem, arrig.

Illfús, *idem*.

Illfygli, *n. mala avis*, en ond Fugl. 2) *nequam*, et Skarnsmennefte.

Illgengr (hestr), *succussator*, en Hest, som har en haard og ubehagelig Gang.

Illgiarn, *malignus*, ond, misundelig.

Illgirmi, *f. malitia*, Ondskab, Vanartighed.

Illgörd, *f. maleficium, injuria*, Fornærmelse og Handling.

Illgördasamr, *malefcus*, ond, uadig.

Illgresi, *n. lolium, zizania*, Ugrud.

Illhreiflingr, *m. nequam*, et Stærn, ondt i nesten. á reifi.

Illhryfsúngr, *m. idem. pr. mala equæ n pullus*.

Illilegr, *corvus, minax*, grumtsende, truen.

Illindi, *n. pl. malitia*, Ondskab, ondt eller v tent Sindelag.

Illínggr, *m. nebulo*, en Røltring, Skurk. Illí sveit, *caus nebularum*, en Forsamlingslette Følk.

Illkunnr, *neqvizia notus*, berøgtet.

Ill-lifnadr, *m. visa nefaria*, slet Opsætelse, smelig Bevemaaelse. Hákon Jarl vard ill nadarmadr, *Hakon comes in visam nefas prolapsus est*, Grev Haagen overgav sig en skammelig Bevemaaelse.

Illmannlega, *nequiter*, Ravnagtigen.

Illmenni, *n. nebulo, nequam*, et slet Meen en Skurk.

Illmenska, *f. malitia*, Ondskab, Grusomhed.

Illordasamr, *maledicus*, uferksammet i Munden.

Illqvittinn, *mordax, bagtalerf.* á qvitr.

Illqvittni, *f. mordacitas, criminatio mala*, Skatelse, Dagvaskelse.

Illrádr, *malignus*, vanartig, ondskefuld.

Illrædi, *n. malignum propositum*, ond Hensigt eller Forsæt. 2) *nefas, scelus*, Misdæder.

Illrædis-madr, *vir sceleratus*, en Misdæder.

Illfami, *n. male indoles*, ondt Sindelag.

Illfampadr, *prova indolis*, vanærtig.

Illska, *f. malicia*, Ondskab.

Illskaz (at illskaz), *iram concipere*, blive vred, grod.

Illskiptinn, *vid. Illfengr.*

Illskakýll, *n. vomica*, en Edderbyt.

Illskapar, *n. flagitium*, en Skammelig Handling.

Illfengi (at illfengi), *calumniari*, laste, bagvæste, d ranga.

Illfenginn, *calumniasor*, mordax, bagtaler, som taler ondt om andre.

Illfid, *f. minax vulnus*, ervende Mine.

Illfidlega, *torus*, minacis, biffert, følt.

Illfidleiki, *m. eruculentia*, Grumbet, Følsked.

Illfidlegi, *torus*, totung, minax, gruelig, biffert, ervende.

Illvidari, *n. fava*, spurva tempestas, Uvejr.

Illvidrasamar, *procellosus*, stormende, brusende, urolig.

Illvidris-kráka, *f. mala*, inauspicata avis chnuncius, en uafkkelig Fugl, Fugl som spæer

Uvejr (lige og om en som spæer eller bebud-
der ondt) d kráka.

Illviladr, *malevolus*, ildestindet.

Illvilia-madr, *inimicus*, en Uoen, Avindemand.

Illvilie, *m. malevolentia*, Misundelighed, Avind.

Illvirki, *m. homo maleficus*, en Misdæder.

Illvirki, *n. maleficiun*, en ond Gjerning.

Illviti v. Illsviti, *m. malum omen*, et slemt Bærsel.

Illr, *malus*, prævus, ond. Hönum er illt, ægro-

var, þau er feg, (þar faat ondt). Nú er illt i síðinn, þam þlangia mare, Esen er uro-
lig. Þá görðiz illt til matar, sum ægre ci-
bus acquiri pœnis, þa blev det meget vanske-
ligt at faa Fødemidler.

Illyrði, *n. maledictum*, Ofjeldsord.

Illyrði (at illyrða), *maledicis insectari*, udspjole
de, bruge ondt Ord.

Illyrmi, *n. anguis noxius*, en Skadelig Snog.

2) *multitudo anguam*, en Mængde Slanger.

Illýði, *n. vid. Illinga-sveit.*

Ilmr, *f. dea esnicorum*, en af Fødemingernes
Gubinder. Ilmur, *f. idem.*

Ilma (at ilma), *fragrare*, lugte vel, give en sød
Lugt fra sig. 2) *odorare*, forarsage en sød
hagelig Lugt. Þad ilmar, *redoles*, det lugte
ter vel.

Ilman, *f. odoratio*, Lugten.

Ilmandi, *dulcis*, vellugtende, sød.

Ilming, *f. vid Ilman.* Ilmi, *m. vid. Ilmr.*

Ilmsatr, *prædulcis*, meget sød og behagelig.

Ilmr, *m. fragrantia*, suavis odor, Vellugt.

Ilvegr, *m. vestigium*, Spor. 2) *ima pars cali-*
garum subalari pedis obversa, ten Del af en
Strømpe, som stikker under Foden

Ilr, *m. calor*, v. repor, Varme, Lunkenhed.

Ilþorn, *n. ungula animalium v. avium rapacium*,
Klor paa Rovdør eller Rovfugle.

I'ma, *f. discordia*, Menighed, Trætte. 2) *præ-*
lium, *ubi dulcia sors*, en Træfning, hvis Ud-
fald er tvivlsomt.

I'ma (at ima), *dubitare*, tvivle, være tvivlsom.

blg. *q. i. fa, hodie efa.* Hann er at íma þad med sér, *dubius hæres,* þan er tvívaldaðig, betanfer sig þaa Eagen.

I'ma *f. gigas semina,* en Jettekvinde. I'mu-
gustr, *mala affectio animi,* Modbydelighed,
Uvilje. 2) *animus,* Sind.

Imbruvika, *f. angariazum sepeimana,* Tamper-
Uge.

Imbrudagar, *m. pl. angaria, jejunia quatuor
semporum,* Tamperuge. *vid embra.*

I'mynd, *f. imago optime expressa,* nøagtig Af-
bildning, et vel truffet Billede.

I'mynda (at ímynda sér), *sibi imaginari,* fore-
stille sig.

I'myndisleg, *scurrilis, imitator,* pudserlig, som
efteraber andre.

Inn, *in, intro,* ind.

Innan, *intus,* indvendig, indenfra.

Innan at, *ab intus,* inden fra.

Innanbær, *in domibus,* inde i Huset.

Innangangr, *m. aditus, per ades consiguas,* be-
dæft Gang fra et Hus eller Værelse i et
andet.

Innangengr, *ab intus accessibilis,* som man kan
komme til indenfra. Hér er innangengr,
per cryptas subterraneas portas hic exiit, her
kan man komme ind eller ud, til eller fra et
andet Værelse.

Innan-hafnar - fat, *n. hypodytes, hypocamifium,*
vestis interior, Underklædning.

Innanhandar, *in manu, v. proman,* for Haanden,
þaa rede Haand. 2) *in possidere,* i Ene Magt.

Innanlands, *intra fines regionis,* indenlandts
Innan-skamms (3: tíma), *brevi,* inden kort
Innan-stocks, *intra hypothyrum, v. consiga-
nem sive domum,* i Huset.

Innantökur, *f. pl. colica,* Dugurtd, Bugl
Innantil, *intrinsecus, intra,* indentil, indve
Innar, innra, inst, *intra, interius, intus,*
inderstgæte, inderst.

Innar-betr, *interius,* længere inde.

Innarfrá, *intra,* indenfor, indenfra.

Innar á vid, *introrsus,* indtmod.

Innbirla (at innbirla), *persuadere,* indl-
overtale, faa til at tro. Innbirla sér,
sumere, indbilde sig.

Innbirling, *f. presumptio,* Indbildning, fa
forudfattet Tanke.

Innblástr, *m. inspiratio,* Indblæsning, In-
dælse.

Innblæs (at innblása), *inspirare,* indblæse.

Innbúi, *m. domesticus, incola,* Indvaanet.

Innbundin (bók), *liber compactus, impactus,*
bunden (Bog).

Innbyggjari, *m. cives, incola,* Indbygger.

Innbyrdis, *musuo,* indbyrdes. á bord.

Innbyrdis, *musuus, intestinus,* indbyrdes.

byrdis stríd, *n. bellum civile,* Borgerfri

Indialand, *n. India orientalis,* Indien.

Indiur, *f. pl. idem.*

Indianiskr, *indus, indicus,* indianst.

Indigó, *n. indicum anilum,* Indigo.

Inndreck (at inndrecka), *imbibere* inddril

Inndrótt, *f. satellites regii,* Livvag.

libertas naturalis, naturlig Frihed.
gaz, Bøllyst, Fornøjelse.

idem.

liber, commodus, behagelig, bekvem.
laris, fortrolig, søjelig. *vid. dæll-*
einum inndællra, gratificare, være
 illse og Fornøjelse.

gr, commodus, is, jucundus, behagelig,
 3.

ga, commode, behageligen, fornøjeligen.
urorsum, indad.

telephzhalmus, husøjet.

incurfio, irruptio, Indfald (i et Land).

conceptus, Indfald, Tanke.

ra eminus, længere inde.

t innfæra), *inferre, invohere*, ind-

f. invection, Indførsel.

f. ingressio, ingressus, Indgang.

m. aditus, Indgang (til et Hus o.
 2) *vestibulum*, Korgaard, Forstue.

(at inngånga), *ingredi, introire*, gaa
 gaa. At inngånga sáttmála, *ferire*
 idgaa Forbund. Inngånga skilmála,
 iem *accipere*, antage visse Vilkaar,
 en Kontrakt.

, *inveseratus*, indgroet. Inngróinn
bisus, mos inveteratus, indgroet Vane.
n. refugium, Tilflugt. Allir höfdu
 ihlaup hiá Snorra, *his omnibus re-*
erat apud Snorrium, de havde alle
 hos Snorre.

Innhýfi (at innhýfa), *in domum recipere*, tage
 i sit Hus, huse.

Inni, *n. domus*, Døpal, Hjem. 2) *lustrum fe-*
rarum, Døpreje. Inni, *intus*, inde, indven-
 dig.

Inni (at inna), *narrare*, fortælle, berette. Inna
 frá, *idem*. Inna til við einn, *alloqui, men-*
tionem facere, tale til En; omtale en Ting
 løselig til en anden. Inna til máls, *idem*.

Inni (at inna), *mercedem numerare*, betale.
 E'g á hönum gott upp at inna, *á me bene*
meritus est, jeg er ham forbunden for hans
 Velgjerninger. Hann skal inna hinum fyri
 starf sitt, *hic pro labore illius mercedem nu-*
merato, han skal lønne ham for hans Ar-
 bejde.

Innibod, *n. convivium domi*, et Gæstebud, som
 holdes hjemme.

Inniðfi, *n. pl. viscera, intestina, paucices, splanch-*
na, Indvolde.

Innihallid, *n. argumentum, maseria*, Indhold.

Innihellid (at innihallida), *continere, compre-*
hendere, complexi, indeholde. 2) *vi tenere*,
 holde etlbage (især med Vold eller Uret).

Innihús, *n. domus consigna*, et Bærelse i Huset,
 is. Hus, som man kan komme til igjennem
 en Daggør.

Innilega, *diligenter, exquisire*, inderlig.

Innilyk (at innilykja), *complexi*, indbefatte,
 indeholde. 2) *includere*, indelufte.

Innivist, *f. cibus domesticus*, huslig Epise.

Innkómst, *f. reditus, provenus*, Indkomst.

Innlegg, *n. subscriptio controversia, is. libellus memorialis*, et Indlæg for Retten, *is. en Retfælig Erindring*.

Innlendr, *indigena*, indfødt, indenlandsk.

Innplanta (at innplanta), *inserere*, indpode.

Innplantadr, *insitus, insitius*, indpodet, indplanter.

Innra, *Inst, interius, insime*, indre, inderst.

Innri, *Instr, interior, intimus*, indre, inderst.

(adj.) Innri dyr, *f. pl. posticum*, Bagder, Gang til et andet Hus eller en anden Fløj af Huset. Innri-hurd, *f. postica*, Bagder.

Innræti (at innræta), *radicare*, indpode, rodfæste. *à rôt*.

Innrætt, *insitus*, indpodet; indgroet.

Innset (at innsetia), *instituere, constituere*, indsatte.

Innsetning, *f. institutio, constitutio*, Indsætning, Anordning. Innsetninger *ordin, verba institutionis sacra cana*, Formular ved Alterens Sakramente.

Innsigla (at innsigla), *obsignare*, forsegle, besegle.

Innsiglan, *f. obsignatio*, Forsegling.

Innsiglanar-laun, *f. cerarium*, Forseglingspenge.

Innsigli, *n. sigillum*, Segl, Eignet. At brióta síá innsiglid, *resignare, referare*, bryde et Segl op.

Innskeifr, *varus*, Rævbenet indad.

Innskrifadr, *in codicem relatus*, indskrevet.

Innskrifa (at innskrifa), *in codicem referre*, indskrive.

Innstæda, *f. pecudes ferrea, v. eorum complexu adscriptus fundo*, Jærnsæ, Inventariu 2) *fors capus*, Tilfald, Arvedel.

Innstædu-eyrir, *m. fors, capus, summa*, Hovelod, Arvelod, et Boes Masse.

Inntak, *n. mazarin, scopus, argumentum*, Matric, Indhold, Stof.

Inntaka, *f. receptio*, Indtagelse (*f. Elf. af Lægemiddel*).

Inntek (at inntaka), *capere, occupare*, indtage.

Inntekt, *f. provenus, reditus*, Indtægt, Indkomst.

Innvæfinn, *involutus*, indrukket, indviklet.

Innvæf (at innvæfia), *involvere*, indrukke, indvikle.

Innverdir, *m. pl. custodes cubiculi*, Kammerheere; Husets indvendige Vogtere.

Innvidir, *m. pl. (i Ikipi) compages, v. costæ*, Indholter i et Skib.

Innvígi (at innvígja), *inaugurare, consecrare*, indvie.

Innvirdulega, *exquisite*, nøje, med stor Flid.

Innvortis, *invinsecus*, indvortes.

Innvols, *m. vid. Innífi*.

Innyfir, *per, is. (incedum) eorum versus, v. is. ind i Landet*. Innyfir siáll, *per montem eorum versus*, ind over Bjældet (2: ind i Landet).

Innytiar, *f. pl. usus & provenus fundi*, Hættighed, Nytt, som man har af en Jætt 2) *idem ac itak*.

(at inytia sér), in usum sibi vertere, te sig af, anvende sig til Nytte.

proles, sætur, Barn, Afkom, Ungel.
n. volutatio cibi in ore, Madens Omring i Munden.

et jóðla), edentuli infansis more cibum e volutare, valte Hæden om i Munden et spædt Barn gjør).

kona, mulier parturient, Barfællone, one i Barneæd.

, f. dolor parturientis, Fødselsmerter.

jóðfótt, f. dyslocia, haarde Fødselsr.

pl festum (nobis) natalitiorum christi, sacrificium & symposium circa initium ii, Jul.

jóla), inquinare pinguedine cibarium, ut sit in convivio, besudle, tilføle, r, natalis christi, Juledag.

á, f. presagium de temperie aeris ex cem diebus natalitiorum, á 24 Decembris cum Jan., Julemærker, Spaadom om af de 12 Juledage. germ. Zwölff.

inar, m. pl. manduci brumales, Buffer at Række Børn med (maaſte forhen et af Julebutter).

, f. pl. natalitia, Juletid. 2) celebra.

ſti natalitiorum, Julefestens Højtidelig.

Peir sóktu jólatíðir, sacris natalicio.

invererant, de gif i Kirke om Julen.

111

Jólfudr, ursus, en Bjørn. qz. jól-munnr, vii. jólo.

Jóla-veitſla, f. vid. jól, lausissimum & splendissimum convivium, Julegæſtebud, et prægtigt Gæſtebud.

Jónfrú, f. virgo, en Jomfru, Mø. germ. Jungfrau.

Jónfrúdomr, m. virginitas, Mødom, Jomfrudom.

Jónfrú-jörd, f. terra primigenia, Jord, som ikke før har bærer Frugt, som dyrkes første Gang.

Jónkæri, m. juvenis nobilis, en Junker. alias júnkæri, olim regum filii ita vocabantur.

Jör, m. equus, en Hest. jós, jö.

Jó-rekr, m. ursus, poetice, en Bjørn.

Jó-reykr, m. nubes pulveris ex equitatu, Støv-ſtyer, som opkomme formedelt megen Riden eller Rjøren.

Jörmöngandr, m. serpens, terram ambiens poisonousum, v. serpens jubatus equi iustar, en Slange, som de gamle sagde at omringede hele Jorden, is. en Slange.

Jörmöngrund, f. universa terra fertilis, den hele frugtbare Jord, et frugtbart Land.

Jörmönrekr, m. bos jugalis, en Okse, som drager Aag.

Jörtra (at jörtra), ruminari, tygge Drøv, tygge om igjen.

Jörtr, n. ruminatio, Drøvtyggen. 2) rumen-sum, Drøv. Jörtr-peníng, pecus ruminans, Kvæg, som tygger Drøv.

nd, *Cimbria*; Jylland.
 v. Jastr, *m. ramus arboris*, Gren paa et
 træ. *germ. ast.*
 nudr, *vid. Jasnadr.*
 snunar-brisa, *f. sarculus*, en Rive, Ryddes
 halle.
 öfr, *m. rex*, en Kønige. (*å Före*) *qr. jöfugr*,
sanctus, inviolabilis, divinus, hellig, guddoms-
 melig, ufortrænkelig.
 Jögun, *f. lisigium, rixa*, Trætte, Riv, Tvistig-
 hed. 2) *iserata rogatio*, idelig Treglen.
 Jögunarlegu, *iserum atque iterum*, heftigen,
 heftig og idelig.
 Jögunarsámr, *lisigosus*, trættevorren; trættelær,
 et Ønave.
 Jökull, *m. mons glacialis, et Isbjerg.*
 Jörd, *f. terra*, Jord. 2) *humus*, Muld, Muld-
 jord. 3) *prædium*, Jordegods, Gaard.
 Jörh, *m. lutum*, Dvnd, Skarn. *Norvegi adhuc*
terram palustrem nigram, v. marisalem præ-
cipitazam vocant jörme, per notissimam mera-
zhesin m. pro f. vid. Essendrop over Elv Sogn.
 Jörp, *f. equa colorem adia*, en mørkebrun Hoppe.
 Jörun, *m. gigas, cyclops*, en Jætte. 2) *scirrus*
cancrosus, en krebsagtig Dvld.
 Jötun heimar, *m. pl. parva gigantum, districtus*
Siberia superans sive montanus, item Cimme-
riorum terra, Jættenes Land (maaske den
 nordlige bjergige Del af Sibirien, eller og
 Cimmeriernes Land).
 Jötun-móðr, *m. brunnalis*, vild Styrke, uaf-
 færdig. Træster, Kaster i Brede.

Jötun-oxi, *m. staphylinus pubescens nigr*,
 Slægt Insekt. 2) *cere*, en Hvalfisk.
 I'rádnings-yrdi, *vid. rádnings-yrdi.*
 I'réna (at íréna), *cedere, vige, give efter.*
 réna. Hann villdi ecki lára íréna; *cedi*
noluit, han vilde ikke give efter.
 I'r, *m. cornu, arcus*, et Horn, Bue. *vid. yr*
 I'rar, *m. pl. Hyberni*, Irlandere.
 I'rland, *n. Hybernia*, Irland.
 Irpa, *f. gigas, mulier, colore fusca*, en sortebr
 Jettinde. 2) *lupa*, en Ulvinde.
 Irpa, *f. equa colore fusca*, en sortebrun Høp
vid. jarpr.
 Is, *c. turba, motus, tumultus*, Støj, Alar
 Stimmel.
 I's, *m. glacies, nix concreta*, Is.
 I'sa, *f. gadus squamosus minor, ore cirrato, li-*
lateralis nigra, en Kulst (en Havfisk).
 draga ísur, *dormitare, nictare capite*, n
 slunde. Eliót í manninn blaut ísan, *i*
ad ignem, adagium piscatorum, først R
 snart fegt.
 I'sa-tög, *n. pl. junctura glacialis*, Is.
 I'sarn, *n. ferrum*, Jærn. *vid. jærn.*
 I'saumr, *m. opus, v. imblema acu picti*
pictile, udsyret Tøj, Brodering.
 I'f-díngull, *m. vid. frostdíngull.*
 I'seitr, *non imprudens*, betænksom, kl
 I'f-fugl, *m. halcyon, alcedo*, Jæfugl.
 I'f-gylldíng, *m. asellus, gadum*
aquans pretio, en liden Torst, d
 Vardi med en Kulst. á ísa.

I'f-högg, *n. chrymoclastes, glaciæ concisorium*, et Redskab til at opbryde Is med.

I'fia (at ifia), *proruere*, bryde frem med Etel og Alarm. *å ås v. is.*

I'fia, *f. mulier incompotis moribus*, en Glane, et usædeligt Fruentimmer.

I'fid, *f. cautela*, Sikkerhed, Forsikring, *is. For-* sigtighed, Betænkning.

I'fårverdr, *cautela dignus*, som er værd at betænke.

I'fioqar-verdr, *idem*.

I'fing, *f. gelicidium, aqua aerea, congelata*, Isfløg.

I'fkalldr, *præfrigidus, prægelidus*, iskold.

I'skra (at-iskra), *frungere, fervere*, smelte, bruse. *vid. eykra, iskra.* Så hlutr Iskradi i hönum, *eam rem agerrime sulis*, den Ting ærgrede ham ret anderlig. Verkurinn-iskrar i sárinu, *dolor in vulnere frendes*, Smerten brænder i Særet.

I'skyggilegr, *suspectus*, mistænkelig. 2) *umbratilis*, skyggefuld. 3) *umbraticus*, folkesky, som holder sig i Ensamhed.

I'skyllda, *f. servius*, en Besværing og Byrde, som ligger paa Guds eller Grund; en Ret-tighed. So margar iskylldur á kyrkan i Odda i annara manna jarðir, *tot servitutes, in fundis alienis, templum Oddense possidet*, saa mange Rettigheder kan Kirken paa Odde forde af andres Jorde.

I'sland, *n. Islandia*, Jøland.

I i i 2

I'slendkr, *islandus, v. islandicus*, Jølandsk.

I'sleggir, *m. pl. solea ossæ*, enslags Støtter af Hesteben. At fara á isleggium, *soleis ossæis currere*, at løbe paa J'en med slige Hestebens Støtter paa Jødderne.

I'smöl, *f. glaciæ conricta, glareæ glaciæ*, smaa Isstykker.

I'sólfr, *m. ursus*, en Bjørn. 2) *nom. pr. viri*.

I'spen, *f. intestinum rectum ex bobus, arvina repletum*, Endetarmen af Kvæg, fyldt med Gidt. *å spen, spenia.*

I'stad, *n. stapia, stapes, stapeda, astraba*, Stig-bøjle.

I'stada, *f. continensia, constancia*, udholdende Grandskaffighed.

I'stödulaus, *pavidus*, frygtsom, bange.

I'stöduleyfi, *n. pavor, pusillanimitas*, Klejms-dighed, Frygtsomhed.

I'stödulitill, *pusillanimitas*, frygtsom, Klejmsmodig.

I'stra, *f. adeps, arvina*, Ister.

I'stru-magi, *m. abdomen, homo præpinguis, epiplocomista*, en Isterbug.

I'str, *f. vid. I'stra.*

I'tak, *n. vid. iskyllda.*

I'ta, *f. pensum operis, quod protrudendo peragi-* tur, Fremstøden i en Afs.

I'tala, *f. æqua proportio pecudum in pascuis*, forholds-mæssig Mængde af Kvæg, som flere eje paa en Græsgang.

I'tar, *m. pl. viri præstantes, v. laboriosi*, fortrinlige eller arbejdsomme Mænd.

Jun

slægt, *sollicite*, v. *exquisit*, nøje, flittig
(at ita), *rudere*, *pellere*, styde frem, støde.

I'ta undiz, *provindere*, styde eller støde frem.
2) *horzari*, opmuntre, tilskynde. I'taz á.

cernere, stæbe om Kap, fappes.
I'treka (at itreka), *iterare*, *rememorare*, igjenn

tage.

I'trekan, f. *isotario*, *rememoratio*, Isotentagelse.
I'tr, *eximius*, *præstans*, fortreffelig, ypperlig,

fortræfflig. 2) *exquisitus*, udsøgt, udvalgt.
Hann spurdi hid itrakta, *exquisitissime* gra-

fit, han spurgte meget nøje (ypperlig).
I'turmannlegre, vid. I'tr.

Já, *adverbium affirmandi*, quando negative. *qua-*
visur, jo.

Jább, n. *ruma flaccescens*, slattede Dyrster.
2) *vile exsuccum senum*, Hø uden Saft og
Kjærne.

Júdi, m. *Judeus*, en Jøde.

Júdaland, n. vid. Gydingeland.

Júgr, n. *ruma*, uber, Qver. alias jáfr.

Juck, n. *jusculum*, jus, Suppe.

Jula (at jula) v. Hiula, vid. Hiala, de insauzi-
bus dicitur, quando adhuc *lallare* non possunt,
siges om Børn som pjæddre uden at kunne

tale.

Júngfrú, f. *virgo nobilis*, v. *honoratio*, en
adels eller fornem Jomfru. vid. Jónfrú.

Júngi, m. *pars cultri ceteris*, *capalum versus*, den
runde Del af et Knivsblad.

Júngkæri, m. vid. Jónkæri.

Jurt, f. *herba*, en Uet.

Jurtagardr, m. *hortus*, en Have, Urtegaard.

Jurtagards-madr, *hortulanus*, en Urtegaard-
mand.

Jurta-sáfn, n. *herbarium*, en Samling af Urter.

Jurta-sáft, f. *succus plantarum*, Urtesaft.

Jurta-salt, n. *alkali*, *sal vegetabile*, Plantesalt,

Eudsalt.

Justa, f. *obba*, en stor Staal eller Bøge.

Hann tók justu fulla af midti, og drack af
obham plenam hydromelis arripuit & bibit,
han tog en stor Staal fuld med Mød og
sømte dem.

Ixna, *saliens*, *vitalans*, siges om L. ser, som v. el
bespringes. vid. yxn. Kyrin er ixna, *vaca-*
salis, v. *marem peris*, Roen springer.

I'prótt, f. *ars*, *professio*, Konst, Haandværk,
Færdighed. á Prótt.

I'próttamadr, *artium peritus*, en Mand, som
forstaar forskellige Konster eller Færdighe-

digheder.
Jaja! *johia*, *interjunctio cunctans*, ja! ja!

K.

Famus recens virens, et spædt Gøster
ngel- vid. kóð. Barna-kád, *fævus hu-*
et spædt Barn.

gallina, pallara, en Høne.

m. funis cannabinus, rudens, et Tov.
all, *funis*, v. *rudens sacra anchora*,
eit Pligteranteret.

gi, *m. scala stuppa*, en Høstige.

i. diæna, Kåhyte. germ. kajute.

nsulcus ludicrus, Ørømsen.

irs urinarioria, Dytterkonsten. 2) *ab-*
submersio, is. *profundum*, Sømling.

bet. At sæta i kaf v. kaf-sæta, *sub-*
s, nedsynke.

káfa), *ludere insulare*, is. *volutare*,

paa, is. omvalte; rykke op. Káfa i
fanum volutare, rykke op i Høet.

t káfaz uppá), *perose irritare*, opirre
unt.

kafa), *urinare*, dykke, gaa under Vandet.

n. ningor densus, tyk Snøfog. Nú
mit kafallid, *ningit toto calo*, nu sneet
rft.

ia, *f. pluvia densa*, tyk Dug.

kr, *m. fumus densus*, tyk Røg.

coffea, Kaffe.

un, *f. bona*, v. *bonna coffea*, en Kaffe.

nna, *f. rhizium coffeale, cantharus cof-*
en Kaffe-kande.

Kaffe-tré, *n. jascminum arabicum, lauri foliis*, et
Kaffe-træ.

Kafi, *m. v. kafri*, *n. fumus densus*, is. *pluvia densa*,
tyk Røg eller megen Dug.

Kafinn, *oneratus*, is. *immersus*, bebyrdet, is.
nedsenkt. Kafinn ónnun, *abyss laborum*
immersus, overvaldet med Gøretninger, som
har meget at beskæftige.

Kafli, *m. membrum*, v. *spatium*, et Ørefle, Del.
Dum, Plads. 2) *intervallum temporis*, Tids-
rum. Káflium saman, *per intervalla*, parti-
cularim, Skælv, Imellemgænder.

Kaf-lodlum, *sans corpore hirsutus*, haarst over-
alt (saget og om en Bælt. naar Øreflet er
ført og tørt).

Kafna (at kafna), *suffocari, interclusione spiri-*
tus extingu, kvæles.

Kafnan. *f. suffocatio*, Kvælen. Hönum lá við
kafnan, *fere suffocatus est*, han var nær ved
at kvæles.

Káfiaz (at káfiaz uppá), *provocare, insilire in-*
aliquem, angribe, udfordre, opiere En.

Kagi, *m. palus*, Røg.

Kaggi, *m. dolium, anchora funi, indicis loco*,
supernatans, Ankerboje. 2) *liquidorum men-*
sura genus, 18 *sextarii*, en Tønde (især til
Tran og Tjære), etslags Maal til flydende
Ting; angl. kag, *dolium, cadus*.

Kái (at kái), *fanum explicare rastro*, brede Hø
ud med en Alve.

Kaka, *f. placenta*, en Røge.

Káka (at káka), *negligenter atrectare*, gøre med Skjædesløshed noget, behandle overfladist. *frequent*: á kái.

Kackilídi, *n. massa informis*, en Klump. á köckr.

Kákl, *n. levis pulsio*, let Banken.

Kákla (at kákla), *Jense pulsare*, at banke let eller sagte.

Kál, *n. olus, crambe, caulis, brassica*, Kaal. Grønt kál, *brassica viridis, crispa*, Grønkaal. Savoy kál, *brassica subaudica*, Savoykaal. Hvidt kál, *brassica capitata alba*, Hvidkaal. Róta kál, *brassica gonylodes*, Kaalrabi. Kál rabi yfir eda undir jörd, *idem*, under eller over Jorden. Snídkál, *brassica praeclisilis*, Spirtkaal. Blómkaal, *brassica cauliflora*, pompejña, cyprica, Blómkaal. Hófda-kál, *brassica imperialis*, Hovedkaal. Spírkál, *brassica florigera, pragnans*, Spirtkaal. Krullkál, *brassica apiana, fabellica*, Kruskaal.

Kál, *n. inquinamentum*, Søl, Sudlen. *vid. qvol.*

Kála (at kála), *inquinare, oleare*, besudle.

Kala (at kala), *frigide spirare, is. frigore affici vel damnum pati*, blæse koldt, *is. bestadiget af Kulde eller Frost*. At láta kala, *chalare, terminus nauticus*, drage Sejlene ind.

Kál-át, *n. olerarium*, Kaalspisen.

Kalda-bad, *n. frigidarium*, Koldt Bad.

Kalda-gaman, *n. jocus acerbus*, bitter Spøg.

Kalda-hlátr, *m. risus irascensum acerbus*, den

Bredes blette Patter. 2) *risus sardonius* ustyrlig Patter (i en Sygdom).

Kalda-kol, *n. extinctio ignis in domibus, inmissio usus ignis, ut desertio domus ante ripus lege definitum*, Arnelldens Udskuffet et Hus, eller Dørttagelsen fra en Gaard. Fardag eller den lovbestemte Fjortetid.

Kalda, *f. febris*, Feber, Roldesøge. Köldu-sý *f. idem*. Köldu-brar, *phrenesis*, Galtes, i forarsages af hidlig Feber, Feberbræm. Kalda, heit v. hitzug, *febris ardens*, hid Feber. Svita kalda, *elodes*, Feber, som medfører stærk Sved. Skíálfta kalda, *phriscod* Feber, som medfører Nykten og Døen. Fiórda-dags-kalda, *febris quarana*, sjælt Dags Feber. Dagleg kalda, *pyriochis*, dellig Feber. Uppdráttar kalda, *hectica*, tærende Feber, Svindset.

Kalda-kul, *n. frigus*, Kold Blæst, Kulde. I taka kaldakul úr vatni, *refefacere*, at varmekoldt Vand, gjøre det lunken.

Kald-ambr, *n. molestus labor*, besværligt 2 besje.

Kalda-pífs, *n. dysuria*, Roldpís.

Kalda-vefl, *n. aqua, cujus calor aestate minor quam atmosphaera*, Kilder, hvort Vandet koldt om Sommeren.

Kald-egg, *n. ovum subventaneum*, Vindæg.

Kald-hamra (at kaldhamra), *rudendo induratio metalla*, at tilhamre kolde Metaller.

Kaldhamran, *f. induratio*, Hamren paa kolde Metaller.

frigus, Kulde. *Transieris*, Gaards-
færthed, Eftersøgthed.

dr, *immitis*, *severus*, bærst, uindst.

m. ferrum fragile, Børet Jern.

m. olivus edictor, *v. promentorium*
juris expostum, en høj Dalls efter-
reg, udsat for Vejrets Værthed. 2) *ack-*
visvelbenet ved Halsen.

igidus, fald.

n. pl. forer exsertores, *antica*, den
Dor, Forder, Hovedindgang til et

f. pluvia frigida, fald Regn. 2) *ur-*
legr, *infestus*, *rigidus*, fald, vandfald.

m. calix, en Kalk. *olim kalkr.*

rd, *m. cauda gastrocnemii*, den nebere
I af Læggen.

kú, *f. forda*, *vacca fasa*, en drægtig

kú, *idem*.

surra, Læggen paa Venene, Kalle.

kú, *f. vacca parturiens*, en kalvfyg

a. f. placenta, en Del af Koens Efter-

n. virulus, *buculus boum*, *ita etiam vo-*
pluvium armentorum & *balanarum*
en Kalv, saa kaldes og Høret, Daas
Hendstuds og Hvalfistis ligger. 2) *res*

minor *is relata* *ad majorem*, siges om en
mindre Ting i Hensyn til en større, hvortil
den hører. Sic. Eyar kálfr, *insula minor*,
majori annexa, en liden Ø, som ligger tæt
ved en større. Fiolla kálfr, *monicus*, *ma-*
jori monst conignus, et lille Bjerg o. s. v.
Kálgardi, *m. horreus olivarius*, en Gæde, Kaal-
have.

Kálgardi-madr, *m. olitor*, en Urtegaardsmænd.

Kálgardi-spadi, *m. marra*, en Spade eller Galle.

Kál-greft, *n. brassica*, grænde, Kaal.

Kal, *m. flens frigidus*, fald Vind. 2) *nox*
frigore illata, Skade, som forårsages af
Frost. 3) *disidium*, *offense*, Ufsmættethed,
Tvedragt, Fortærmelse.

Kalinn, *frigore obrigens*, fruslen.

Káljola (at káljola), *vid. kala* & jóla.

Kalk, *m. calx*, *cementum*, Kalk.

Kalka (at kalka), *calce obducere*, kalle.

Kalkbursti, *m. penicillum rectorium*, en Kalk-
børste.

Kalkbleyta, *f. calcis maceratio*, Kalks Udbled-
telse.

Kalk-jörd, *f. calx nasiva*, Kalkjord.

Kálkaup, *n. la. hanopolium*, Kaalkjøb.

Kalk trog, *n. lacus messorum*, Kalkbank.

Kalkún, *m. gallo*, *pavo*, en Kalkun.

Kálkr, *m. vid Kaleikr.*

Kall, *m. vid. Karl.*

Kall, *n. clamor*, Raab.

Kalla (at kalla), *clamare*, *vocare*, *calare*, kalde,
raabe. 2) *dicere*, *ajere*, *offerere*, sige, bejæ,

beiraste. Hann kallar sig Þórd, *Theodorum se nominas*, han talder sig Þorb. Hann kalla-
diz heita Jón, *dixit se vocari Jonam*, han
sagde, at hans Navn var Jon. Kalla á,
vocare, falde paa. 2) *invocare, adorare*,
anraabe, paaafalde. Kalla saman, *convocare*,
sammenfalde. E'g kalla þú hafir vel skrifad,
ajó te bene scripsisse, jeg siger du har skrevet
vel.

Kallan, *f. vocatio*, Kalden.

Kalls, *n. jocus*, Epsøg, Etjemt. 2) *irrisio*,
Spot, Bespotten.

Kallsa (at kallsa), *jocose interpellare*, sige noget
i Epsøg, falde en saaledes ind i Taler. 2) *ir-
ridere*, udle, bespotte.

Kalls bréf, *n. codicilli officiorum*, et Kaldsbrev.

Kám, *n. macula, labe*, Smuds.

Káma (at káma), *maculare, conzaminare*, besudle,
smudse.

Kamar, *m. latrina, forica, camera*, et Vand-
hús.

Kambhús, *n. checa peccinaria*, Kamfuttel.

Kambr, *m. pecten*, Kam. 2) *carmen*, Rarte.

Kamers, *n. conclave domus*, et Kammer, Væ-
relse. (M. O.)

Kámsteitr, *f. facie fusca*, som har sortebrun An-
sigtsfarve. 2) *stercicus*, af stummele Ud-
scende.

Kampa-lampi, *m. cancer macrourus vel homaroi-
des, squilla fusca*, etslags Hav-Insekt.

Kampaleifar, *m. pl. reliquia cibi præmorsa*, Mads-
levninger, hvoraf Resten er bleven affide.

Kampa (at kampa), *mastrigare*, bygge.

Kamphunde, *m. molossus*, en stor Hund.

Kampi, *m. barbatulus*, en som har et lidet
Etjag, stumpetjaget.

Kamrar, *m. pl. loculi, recessus secreti*, affidel
Kamre.

Kámugr, *maculosus, sordidus*, smudsig, fliden.

Kampr, *m. caput parietis, anterior maceria pan-*
udstaaende Kant af en Væg. 2) *clivus*,
Brink. Sic. malar kampur, *clivus litora* i
Stenbrink eller Brink ved Stranden. 3) *ma-*
flax, labri superioris barba, Etjag paa den
ovre Læbe.

Kana-bragd, *n. deus prore, cui retinacula at-*
gantur, aliis nodus, quo deus prore induit
det yderste af en Vaads Forstavn, hvor
Tvene bindes fast, eller gg den Røde hvæm
dette Hjer.

Kanelbörkr, *m. canella, cinnamomum*, Kan-
bark.

Kanel-tré, *xylo-cinnamomum*, Rand.

Kani, *m. premiula pars rei*, noget fremstaa-
de paa en Ting. 2) *rostrum*, Enabel, Ørs-
de. 3) *cymba*, etslags Vaad, en Kanne
4) *vinculum ausatum, barbarum*, et lidet Rør
med Haandgreb.

Kann (at kuma), *posse, kunne*. 2) *scire, renre*,
vite, kjende. Þad kann ég þér ráð, *hoc*
sibi consilium scio, det Raad ved jeg for dig.
Hann kunni alla stiga á Fracklandi, *omnes*
vias per Galliam novit, han kjendte alle Veje
i Frankerig. At kuma einum Þöck, *gracias*

referre, at taffe En. At kunna einhveriu illa, *agere ferre*, være miefornøjet med noget. Hann kann þar ecki vid sig, *fordes illi locus*, han er ikke fornøjet paa det Sted, Þar kann hann best vid sig, *avrides illi locus*, det Sted behager ham bedst. Ecki mun ég kunna þig fyri þad, *non in re ob eam rem animadversam*, jeg vil ikke bestynde dig for det.

Kanna (at kanna), *lustrare, is. scrutari*, bese, -is. lede nøje, randsage stitelig. 2) *numera-re*, tælle, opregne. Kannaz vid, *agnoscere, at confieri*, kjendes ved, erkjende, is. her kjende.

Kanna, *f. cantharus, barbazus*, en Kande.

Kanni, *m. pars, vices*, Andel, Forretning paa en andens Vegne. Her er einginn af hannes kanna, *hic nemo pro eo v. ejus vice adest*, her er ingen istedet for ham eller paa hans Vegne.

Kanonifera (at kanonifera), *in numerum sanctorum referre, adorationi exponere*, kanonisfere, optage En i de Helliges Antal.

Kannské, *forte, fortassis*, kanstje. Kann vera, *idem*.

Kanta (at kanta), *marginare*, kante.

Kantadr, *marginatus*, kantet. Margkantadr, *polyadus*, som har mange Kanter.

Kantari, *m. cantor*, en Sanger.

Kentara-kápa, *f. toga cantorum*, en Kerskaabe.

V. I. I.

Kantaz (at kantaz á), *aliocari pr. collidi*, Stjendes, mundhugges, flammes.

Kantr, *m. ora, laus*, Kant.

Kanúkadæmi, *m. canonicus*, Kannikedsamme.

Kanúkr, *m. canonicus*, en Kannike.

Kanzelere, *m. cancellarius*, en Kantsler. (N. O.)

Kanzellie, *n. archivum, cancellie, Kantselli*. (N. O.)

Kápa, *f. cappa, toga, pallium, is. velamen*, en Kappe, is. Klædebon.

Kapall, *n. caballus, equus*, en Hoppe.

Kapari, *m. pirata, prado marisimus*, en Kaper. (N. O.)

Kapara-skip, *n. navis piratica*, Kaperskip.

Kapella, *f. sacellum, sacrarium*, en Kapel, Orestli.

Kapellán, *f. sacellanus, hymnista*, Kapellan.

Kapítuli, *m. curia*, en Raadsforsamling. 2) *adricula sepulcris superstructa*, et lille Kapel, opbyggt over Ens Grav. 3) *homines ecclesiastici ordinis, procuratores necessitatum templi, & simul judices causarum matrimonii*, et Kapitul, en Forsamling af geistlige Mand, Kirkens Forvaltere, og tillige Dommere i Eget Raadsager.

Kapital, *n. fors, capus*, Kapital, Hovedstol.

Kapp, *n. fever animi, is. contentio*, Glib, Kappen, Midkjærhed, Glittighed, is. Riv, Trætte.

Kappalinn, *optime saginatus*, fedet, mættet.

Kappdeilur, *f. pl. consensiones litigiosa*, Trætter, Riv, Strid.

Kappdrykkiur, *f. pl. composaciones consensiosa*,

et Driftelag, hvor den ene kappes med den anden i at drifte.

Kappel (at kappala), *summa cura saginare*, fedt, mæst.

Kappgiarn, ved. Kappsamr.

Kappgirn, *f. consensio*, Trættefjærhed.

Kappi, *m. heros, athleta*, en Helt, Kjempe.

Kappmella, *f. laqueus, qui sponse arcasur & laxatur*, en Rensknude.

Kappmæli, *n. pl. consensio*, Riv, Trætte.

Kappræda, *f. idem*.

Kappsamr, *consensiosus*, trættefjær, livagtig.

2) *sedulus, industrius*, flittig, arbejdsom, nidfjær.

Kappsamlega, *cevasaim*, tvrigen, nidfjært.

Kappsæmi, *f. consensio*, Riv, Trætte. 2) *industria*, flid, flittighed, Arbejdsomhed.

Kapps-madr, *vir industrius, ferius*, en flittig og virksom Mand. 2) *vir consensiosus*, en trættefjær eller paaftaalig Mand.

Kapps-munir, *m. pl. consensio virium*, Rappen.

Kaprún, *n. cucullus, caputium cum collari*, en Hætte.

Kaptein, *m. censorio, capianens*, en Kaptajn. (N. O.)

Kaptugi, *m. idem*.

Kapún, *m. gallus oivatus*, en Kapon.

Kar, *n. squalor, is. res rejicula*, Smuds, Skarn, is. en Ting, som ikke duer til noget. *pr. sumentum vile*. Kar er á kampi varum, *squales mystax noster*, mit Skæg er smudsig.

Karaukinn, *in censuram confusus*, noget overalt.

Kardemoma, *f. cardamomum*, Kardemomme.

Kardinali, *m. cardinalis, pater purpuratus*, en Kardinal.

Karfa, *f. corbis, cophinus, sporta*, en Kurv.

Karfastra, *f. jejuniun intra carinam*, en vis Fæste (hos Katolikerne).

Karfi, *m. natis acunaria, in pompam adornata*, en Lystjagt, et lidet vunteligt Fartøj. 2) *cyprinus pelagicus, carpio*, etslagt Havfisk, is. en Karpe.

Kargr, *consumax*, haardnakket, uforstammet. 2) piger, *igrauns*, lad, dørf, doven. 3) *renax*, fartig, gridd.

Kargleiki, *m. consumacia*, Haardnakkenhed, Uforstammenhed. 2) *renacitas*, Rartighed.

Karhåldadr *crispus & fuscus crines*, som har forladent og krøllet Haar.

Kári, *m. Aolus, v. ventus*, Vindens Gud. 2) *nom. pr. viri, stridens*, en Mandes Egenavn. *alias etiam, kár*.

Karina, *f. carina, v. carena*, en vis Bætte, hos Katolikerne.

Karkoli, *m. passer levis, maculosus, plassea maculis croceo rubris*, en Rødspætte.

Karl, *m. vir*, en Mandsperson. 2) *senex*, en gammel Mand. *vulgo kall*.

Karlinna, *f. virago maritima*, en gift Rou, Mandinde.

Karl-kénni (at karl-kénna), *ad masculinum genus referre*, henføre til Hanssønnet.

Karlmadr, *m. mas*, en Mand, Mandsperson. 2) *vir fortis*, en rask Mand.

Karlkyn, *n. genus masculinum*, Hanssønner.

Karl-Mau vridir, *f. pl. successio agnatica, franca*, en Arvegangsmænde fra Mand til Mand, (med Arvefølgesønnets Tilføjetelse).
 Karlmanus-argia; *f. scurula*, et mandgals Brændtæppe.
 Karlmanns-Kill, *m. andronotus, andron*, et Rættshænder, Oveførsel for Mandpersoner.
 Karlmanns-Kiler (i kyrkin), *andronotus*, Mandfæls Otele (i en Kirke).
 Karlmanns-leg, *virilis*, mandlig.
 Karlmanns-leg, *foraker, viriliter*, mandligen, tapert.
 Karlmanns, *m. vir fortis*, en stærkt Mand.
 Karlmanns, *f. ferrunda*, Mandstighed, Tapert.
 Karlstyt, *f. vid. Karlkyn*. *alias karl-stift, vid. quæstus*.
 Karlstige, *caninus decumbens, ziliatus*, En som ikke kan forlade Sengen, formeddelt Sygdom eller høj Alder.
 Karma (at karma), *domum, v. aream in partes dividere*, gjøre Afdelinger i et Hus. *vid. karfa v. kirfa*.
 Karmadr, *aggere v. sabulato in areis divisus*, afdelet med en Væg eller Plankewærk.
 Karmr, *m. pars, membrum domus*, en Afdeling i Huset.
 Karnadr, *m. fornicatio*, en hvalt Bøgning.
 Karn, *m. ramex*, Drol. Karn i Skapi, *cholera*; Hidsighed (i Sinder).
 Kárna (at kárna v. karna), *labascere*, forsals

K k k 2

de, *astate, forpæret*. 2) *fridare, huius, tuatis*.
 Karnadr, *labascere, non iungere*, forsalden, forsæt.
 Karp, *m. denarius, litu, Krutte*.
 Karpa (at karpa i moti), *abgannire, facere inod*.
 Karpodr, *abgannire, amnis corporis*, som kærter sig inod, trædte, bedsteg.
 Karta (at karta), *peccinore, peccare, facere*.
 Kyrnar karta kálfr sin, *patet vitiolum lambens*, at ligesom peccinore, Hjærene ligger deres Ræbe, at karte dem med Tungen.
 Karra (at karta), *legopadum & asferum porcinare, Røppers og Hæders Sværm*. Hurdin karrer i jernumum, *foris fridare, a. vespere*, Døren knæster paa Hængslerne.
 Karti, *m. legopus mar, m. Pau-Røpe*. *alias riupkarri*. 2) *carmen, peccen*, en Karte.
 Karrkambar, *m. pl. peccines lanariorum*, Ulde-larter.
 Karstleiki, *m. strenuirs*, Ræsthed, Mandstighed.
 Karstlega, *strenue*, ræst, hurtigen.
 Karstkr *qs. Karlskr, virilis, strenuus*, mandhaftig, ræst.
 Karta, *f. scabrisies*, Røst, Hvasthed. 2) *senior aculeus foienrum equi*, en lille Pile paa Hestefo. 3) *gemma arborum*, Knop paa Træer. *quod & norvegis olim idem est*.
 Kartinn, *obstinatus*, halskærtig, Riv, haardnakket. *pr. pungens*.

irt-nögl, *f. unguis adulterina*, en knudret Nægle. Kaitnögl og niórafótr komaz ecki í himnaríki, *electus nullus remanebit navus*, knudrede Nægle og Hæve Ben komme ej i Himmerig, 3: de libvalgte opstaa uden nogen Lægemejsel.

Kafa (at kafa), *cumulare, sumulare*, bynge sammen, bynge paa hinanden. á kús.

Kafadr, *cumulatus*, sammendynget. 2) *ad primum gradum solutionis, v. putrefactionis redactus*, som ved at ligge i en Dynge er begyndt at stinke og raadne.

Káísa, *f. pulmentum ex farina & aqua, quo jejunes semel per diem vescuntur*, tynd Melgrød af Vand.

Kafsi, *m. arca, arcula, scrinium*, en Kasse, Kiste. Myglad var braud í kósum Gibeoníta, *mucidus erat panis in scriniis Gibeonitarum*, i Gibeoniternes Kister var stinket Brød.

Kast, *n. jactus, missio*, et Kast. Uppá líðkastid, *namdem, ultimo jactu*, tilsidst, paa Sidstningen. Gott kast, *evobolus, jactus basilicus, venerens*, et lykkeligt Kast. Illt kast, *jactus infelix*, et uheldigt Kast.

Kast, *n. condyli, v. capia osium*, Ledemod, eller Knorter paa Benene i Legemet. 2) *malleolus se exferens in prarupis montium*, en Ujævnhed paa en steil Bjergkant. 3) *bins fors piscasura ex eodem navigio*, en dobbelt Handel eller Lod af en Daads Fiskefangst. 4) *palla*, en Kvindeskaabe.

Kasti (at kasta), *jacere, mittere, kaste*. Kasta

at einum, *obrectare*, laste, stiffe paa En. Kasta at ordi, *atguere, trettefætte*. Kasta á sig holdum, *pingvescere*, blive foldig. Kasta fótum undir sig, *curriculo se dare*, give sig til at rende. Kasta í nasir, *objicere*, bebrejde. Kasta reifi, *de omnibus dicatur, ubi lana decidit*, siges om Haarene, naar Uliden falder af dem. Kasta steini um megn sér, *nimia aggredi*, begynde paa Høretagender, hvilké man ikke er voksen. Kasta teningum, *salos jacere*, kaste Tærninger. Kasta um hesti, *equum repente resorquere*, vende sin Hest pludselig tilbage. Kasta upp, *evomere*, brække sig, kaste op. Kasta utan á sig, *palam ostendare*, hængs uden paa sig (til Skue). Kastaz á qvodium, *invicem osciscanter solutari*, hilse hinanden løstlig. Kastar í kiötíd, *caro alelescit*, Kjødet begynder at raadne. Miklu ex fyrí faru kastad, *multa omissurus*, meget kastes bort, sættes til. Hönum kastar fyrí brióft, *namdæser*, han faar ondt for Brøstet, er sædlig at brække sig.

Kastali, *m. castellum*, et Kastel, en Fæstning. Kastaliamenn, *m. pl. castellani*, Besætning i en Fæstning.

Kastanía, *f. castania*, Kastanie.

Kastmöl, *f. glaren*, grovt Sand med smaa Steene.

Kaföldin, *vid. Kafadr*.

Kati, *m. catus*, et Kat. 2) *cymba*, en Båd.

Katanes, *pars aquilonaris Scoriae*, den nordlige Del af Skotland. *pr. cymbarum promensorium*.

Kárlina, *f. latvia solutio*, Raadhed; Overgiveness af Glæde.

Kárliga, *aliene*, underlig; besynderlig. 2) *solus*, Rjødelsløst.

Kárligr, *alienus*, underlig, besynderlig, sær, 2) *solus*, overgiven, glad.

Kartún, *n. bombax*, Kattun. *vid. bómuil. alias kartún*, kotún, kartún.

Kátr, *latus, hilaris, solus*, glad, munter, lystig.

Kaudi, *m. humuncio, virtute & viribus cassus*, en stet Karl, et Drog.

Kaventa v. Koventa, *f. cerevisia secundaria*, Øl af middelmaadig Styrke.

Kauun, *n. alius*, en Byld.

Kaup, *n. mercatus, emsio*, Rjød. 2) *merces*, v. *res emsa*, Varer eller kjøbte Ting. 3) *sponsalia*, Tro'ovelse, Fastensol.

Kaupabálkr, *m. circulus legis, de emsione & venditione*, Titel paa den Lovbogens Del, som handler om Rjød og Salg.

Kaupamadr, *m. mercenarius*, en Lejesvend, Dagelønner. Kaupamennu eda konur, *opera concutitæ*, Folk, som ere lejede til Arbejde.

Kaupamenska v. vinna, *labor theticus, mercenarius*, lejet Tjeneste eller Arbejde. 2) *conditio thetica, mercenaria*, Daglønnetes Rættingsvej.

Kaupandi, *m. emtor*, en Køber. Kaupari, *idem*. Eins og seljanda og kaupanda kémr saman, *pro lubitu contrahensium*, ligesom Køber og Salger blive enige om.

Kaupanautr, *m. venditor, altera pars contractus mercatorii*, en Salger, en af de Parter, som har sluttet Handel sammen, Kunde.

Kaupánger, *m. communis mercium*, Tilførsel af Varer. 2) *emporium*, en Rjødskad eller Handelsplads.

Kaupánga-madr, *emporus*, en Handelsmand, Indvaaner af et Rjødskad.

Kaupbréf, *n. instrumentum emtionis, tabula contractus*, Rjødbréf.

Kauphætir, *m. corollarium, mansissa*, Tilgift paa en sluttet Handel.

Kaupeyrir, *m. mercis*, Rjødmandsvarer.

Kaupferd, *f. iter mercatorium, expeditio mercatoria*, en Handelsrejse, Rejse i Handelsforretninger. At hafaz vid í kaupferdum, *mercatoriam exercere*, foretage Rjødmandsrejser.

Kaupfox, *n. fraudulenta venditio*, bedragellig Handel. 2) *ungivendus*, en Biffektammer.

Kaupgiarn, *emax*, f. *sbipa*, kjøblyden. At vera kaupgiarn, *emutare, emturire*, vare kjøblyg.

Kaupgirni, *f. emacitas*, Rjødlyge, Rjødelyst.

Kaupgialld, *n. pramium, stipendium*, Løn, Høre.

Kaupgörníngr, *m. pactum contractus*, Rjødskontrakt.

Kauphöndlan, *f. mercatura, mercatus*, Handel, Rjødmandskab.

Kaupi (at kaup), *emere, mercari*, kjøbe. Kaupa med hiónum, *sponsalia consecrare*, bringe en Hætepagt istand.

Kauplaus, *sine premio*, uden Belønning.

Kauplaust, *gratis*, omsonst, uden Betaling.
 Kaupmáli, *m. contractus, spec. contractus matrimonii*, en Kontrakt, især en Ægtepagt.
 Kaupmála-bréf, *n. tabula matrimonialis, instrumentum dotale*, Ægtepagt (Dokument som udfærdiges derom).
 Kaupmaðr, *m. mercator, negotiator, propola*, en Rjæbmand, Handelsmand.
 Kaupmánga (ar kaupmánga), *mercari*, drive Handel, prange.
 Kaupmanns-bók, *f. rationarium*, en Handelsbog.
 Kaupmanns-búð, *f. taberna mercatoria*, en Rjæbmandsbed.
 Kaupmanna-húfa, *f. medusa minor, ceruleo-violacea, pulmo marinus*, en Manate eller Solpe (etflaget Søorm).
 Kaupmanns-vara, *f. merx promercalis, proba*, Rjæbmandsware.
 Kaupöl, *n. convivium sponsaliorum*, Bæstendel.
 Kaupstaðr, *m. emporium, urbs, et Rjæbstaðr*, Handelsstad.
 Kaup-rein, *f. locus nundinarum*, Markedssted.
 Kaupskapr, *m. mercatus, mercatura*, Handel, Rjæbmandskab.
 Kaupskip, *n. navis mercatoria, corbisa*, et Rjæbmandsskib. Kaupskipmaðr, *corbitor*, en Sømand, som farer med Handelsflåde.
 Kaupslaga (at kaupslaga), *negotiar*, drive Handel.
 Kaupstefna, *f. nundina*, Marked.
 Kauprid, *f. nundinium*, Handelstid, Markedstid.

Kaup-tún, *n. vicus, emporium*, en Handelsplads, Rjæbstað.
 Kaur, *n. marmor, is. strider*, Drummen, Gursen, Murren, *is. Snagen, Knarten. vid. kurr*.
 Kaura (at kaura), *musficare, brumme, mumle* ved sig selv. Það kauradi hvör i sínum hihýlum, *id quisque musficabat in suis adibus*, enhver mumler det i sit Hus. Þar kaurar i strider, det snager.
 Kédia, *f. torques, momile, is. catena*, en Rjæde, Halsbaand, *is. Lænke*.
 Kéf (kóf, hefi kafid, at kéfia), *supprimere*, dæmpe, undertrykke, kvæle.
 Kéfla (at kéfla), *cylindro planare*, rulle Toj. At kéfla lömb, *agnos capistrare*, at sætte en svids Vind i Munden paa unge Lam, for at de ikke skal potte Moderen.
 Kéfli, *n. baculus, cylindrus, is. palanga, hostium*, en rund Stok, et Rulletræ.
 Kéfling, *f. complanatio, spec. lineorum*, Rulletræ (især af Linned).
 Keflir, *m. vid. Kepsir*.
 Keikiz (at keikiaz), *recurvari, vrides*, frummes tilbage.
 Keikr, *erectus animo & corpore*, oprejst, iakt, tjel.
 Keila, *f. gadus dorso monocerygio minor*, en Brodme. 2) *femina animalium rapacium*, Hun blandt Rovdyr. *fic. refkeila vulpes femina*, Hunter.
 Keimr, *m. sapor, sapius pro ingrato sumitur*, Smag, som oftest Affmag.

Kaimkinn, *symplicifera superior*, uden Affmag.

2) *ambigua*, lægger, opelgtig, retfærdig, ærlig.

Keisgr, *m. canis, caninus*, en Høns, Høns.

2) gitter, en Høns, Dattel.

Keiper, *m. p. vid.* Keyper.

Keips (at keipa), *funem piscatorum reciprocum ducere*, at træffe Fiskekæden lige op, og lade den sænke sig.

Keipnagli, *m. scalmus, v. clavus scalmi posterior*, den bageste Skælvind.

Keipnes, *m. scalmus anterior*, den forreste Skælvind.

Keipr, *m. scalmus navigii*, et Skælvind.

Keiri, *n. scurica, lorum sergini*, en Nid.

Keira (at keira), *pellere, loris cadere, vendere*, pibe, støde eller drive frem. Keira á vagni, *carra vehi*, vige. Keira út af Skóðinni, *v. mifficidia, exorbicare*, vige fra den rette Vej.

Keis, *m. agoliculus venter, stomachus exuberans*, en tyk Vomb.

Keisa, *f. gallina*, en Høns.

Keisari, *m. vid.* Keyfari.

Keita, *f. urina exolefcent*, gammel Urin.

Kéckiz (at kéckiaz), *grumescere*, løbe sammen i Klumper.

Kéckr, *m. offa in jure v. pulve*, en Klump i Suppe eller Grød. 2) *gleba*, en Jordklump, et Stykke Jord.

Kécki, *n. idem*. Kícki, *v. idem*. *fr.* hækícki.

Balena genus pinguisimum, etslagt meget tykke og fede Hvalfiske.

Kél (kól, hafi kalid, at kala), *frigore rigere*,

frøse (Skæddiget af Frost). Hann kéli, friger, v. alger, han friser.

Kélda, *f. palus, et Riar, Moradé, Cump*.

Kéldósti, *paludifera*, Jord af Cump.

Kéldu-svin, *m. tringa cinerea cypselorum, tringa dissimilis magicornis*, en liden Fagl, der holder sig i Moradser.

Kélfar, *avrum gerens, lappet, drægtig*. Kélfar kó, *vacca facta, farda, herda*, en drægtig Sa.

Kélfing, *f. parrus, parvulus vaccorum*, Kalven.

Kélfí (at kélfá), *viculum perere, talua*. Kélfí skal hafa kýr um vatr fyrir Pálmalegu, *vacca viculum edidisse debet hyeme ante festum Pascæ apostoli*, en Sa har haft kalver om Vinteren for Pálmalegu.

Kélag, *f. gremium, fani, Stige*. *alias kólta*.

Kélti (at kéltá), *cuspire, hofte*. *á proximo procedenti*.

Kélti, *m. rufis, Høfte*. *alias kóltri*.

Kém (kom, hafi komid, at koma), *venire, komme*. Koma flart uppá, *supervenire*, koma me hastig eller uformodentlig paa. Koma einum til at gráta edr hlæa, *risum vel lacrymas alicui movere*, faa En til at le eller græde. Komaz vid, *ledi*, bestådelst. 2) *animo punge, rorer, bevæget*, tage sig noget nær. Koma á loft, *elevare*, opløfte. 2) *parefacere, habere*, bringe for Dagen. Koma sér vel vid alla, *gratus esse omnibus*, være yndet af alle. Komaz at raun, *experiri*, faa Prøver af, erface. E'g kémst ei til þetta, *tempus mihi non vacat*, jeg har ingen Tid dertil. Hönum

Þótti eckert til koma, *nilili estimavis*, þan syntis ikke noget om det, agtede det slet intet. Áhlaup þitt kémr þér ei fyrir allt, *imperus tuus ad omnia non sufficit*, det Angreb hjælper dig ikke nok. Nú ætlar at koma á, *calum minatur pluviam*, nu vil det til at regne. Hvad koin at hönum? *quid illi accidit?* hvað kom over ham? Ef vitnum kémr við, *si reſtibus evinci poteſt*, om Vidner kan anbringis, dersom det kan bevísas med Vidner. Það kémr sér vel, *acceptum eſt*, det passer sig vel, det er Hærføkkent. Það kémr mér ecki við, *nilil ad me*, det er ikke min Sag, det kommer mig ikke ved. Hvar kémr kapp þitt niðr? *quid fervor animi ſui efficit?* hvað udvirkar din Hidskæbhed eller Jovighed. Mér kémr í hug, *ſubie animuum*, det falder mig ind. Oekr kémr saman, *inter nos convenit*, vi enes om det, vi ere enige. Hann kom mestu á leid, *plurimum effecit*, þan udvirkede meſt. Allt mun þér fyrir eitt koma, *omnia ſua conſilia idem unus exitus manebit*, det kommer dig alt ud paa et. E'g kém því ecki til þín, *offerre tibi nequeo*, jeg kan ikke bringe det til dig. E'g kém mér ecki at því, *á me non impetio*, jeg kan ikke faa mig dertil.

Kémst (at komaz), *venire v. pergere poſſe*, kunne komme, eller komme frem. Hann komst ecki yfir um ána, *amnem tranſire non poſuit*, þan kunde ikke komme over Elven. Kémbi (at kéma), *comere, peccare*, karte,

Kémme. Þeir kémaðu þeim ecki haglega tialdkálar, *ſenſoria illorum invaſerunt, p. capia illorum verberibus male maktarunt*, t slog dem blaa og brune i Hovedet (en figuralig Talemaade).

Kémhíng, *f. pexizos*, Kjemmen.

Kémbi, *n. manubrium peccinis*, Haandsfang; paa en Korte.

Kémbr, *compens*, Kjemmet.

Kémþa, *f. pugil*, en Kjempe. *pr. fulcr.*

Kémpur, *f. pl. ſupremum ſabulatum navis*, den øverste Brædde-Beklædning i en Baad.

Kémpíng, *m. Telamon*, en Flægget gammel Mand. Þar sat hann kémpíng, *ſculpti iñſtar immorus ſedit*, þan sad det ubevægeligt som en Støtte.

Kémpu-rúm, *n. primum interſcalmium navis*, Rummet imellem de to forreste Kortban hodie vulgo háls.

Kéndr, *notus*, beſkjend. 2) *pañlulum poñ* lide beſkjendat, beruſet. 3) *agnominatus*, og kaldet efter en anden. Hann var kéndr við móður sína, og kalladr Áſleifar-ſon, *matre agnomen traxit, & Áſleifa filius vocatus eſt*, þan ſil Tilnavn af ſin Moder, og ble kaldt Áſleifar-ſon. Alldrei var hann við konr kéndr, *quoad ſciri poſuit, integram ſervatũ caſtítatem*, aldrig blev þan beſkjendat for at þan have Omgang med Kvenſtimmer.

Kengr, *m. curvasura*, en Krog, Hage, Bøining.

Kengboginn, *curvus*, krumbøjet.

Kénar, *f. pl. quas varis refragant*, *Sten-*
(en)id, *Modsigelsaand*.

Kénidetr, *impedire carpando*, & *diversa que-*
risando, *ventus*, *treddig*, *opstøt*.

Kénari, *m. praeceptor*, *docens*, en *Lærer*.

Kénandi, *m. idem*.

Kénni (at kénna), *docere*, *scire* (*cum dativo*).

2) *noscere*, *kjende* (*cum accusativo*).

Kénni (at kénna), *scire*, *sote*. Kénna i
 brjósti um, *condolere*, *patet* over, *have Med-*
lidenshet med. Kénna til, *dolorem sentire*,
 føle Smerte. Kénna á, *gustare*, *smage*
 (s). 2) *scire* *paci*, lide for, bøde for.
 Þad kénni metnadar, *fastum sepi*, det
 lader stolt. Þad kénni, *vere sapi*,
scire *liter*, det kan man vel mærke,
 det smager af. Kénna um, *impu-*
ta, *elidere*, give *Beskyldning* for. Þad er
 þér at kénna, *tibi recte imputatur*, du er
 Skyld deri. Kénni hvör sin, þó klækilegt
 sé, *dolorem omnes aversantur*, *quod samen*
imbecillitatem prodis, enhver hader Smerten,
 Hvillet dog er Svagheds Mærke *).

*) I Olaf Gunlogssens Samling af islandske
 Ordspog anføres dette saaledes: Kénni
 hvad sin, þó klækilegt sé, og i almin-
 delig Tale siges ofte: Kénni hvör sin
 þó klækilegt sé, (⁂: enhver føler den Smerte
 eller Fortrød som ham vederfares, end-
 kjendt han er lastefuld, — med andre
 Ord: en Skurk har ogsaa Følelse.

Kénni (at kénna), *vid*, *kan* *vid*.

Kénniðir, *m. abstr.*, *Opstigt*, *Lærstund*.

Kénisfidir, *m. praeceptor*, en *Lærer*, *Lærmeester*.

Kénni-leiti, *n. sens*, *v. colloquialis notior*, en

Handelig *for* *hét* *Stille*.

Kénnimadr, *m. vid*, *Kénari*.

Kénnimannadr, *clericus*, som *gjætt* til *Gjætt-*
stæden.

Kénnimannskap, *m. officium pastoralis*, et *geis-*
ligt Embæde.

Kénnimerki, *n. nota*, *character*, *signum*, et
Kjendemerke, *Tejn*.

Kénning, *f. doctrina*, *lære*, *lærdom*. 2) *nota*
characteristica, *Bekjendte*, *Kjendemerke*.

Kénning, *f. (i Bókhlæsing) predicatio*, *item*
appellatio, *viste* *Benævnelse* i *Doct*.

Kénningar-nafn, *nomen characteristicum*, et
Navn, der gives til *Bekjendte*, for at ad-
 skille en Mand eller Ting fra andre, eller
 betegne visse Egenskaber ved denne o. s. v.
 2) *cognomen*, *Tilnavn*, *Ogenavn*.

Kénningar-son, *filius putativus*, en *formentlig*
Søn, som dog er uagte.

Kénniteikn, *n. vid*, *Kénnimerki*.

Kénni-valld, *n. magistratus ecclesiasticus*, *v. hic-*
archia, den *geistlige Overighed*.

Kénsl, *n. norio*, *Kjenden*, *Viden*, *Begreb* om.

Einginn ber hér kénsli á hann, *nulli hic*
notus est, her kjender ingen ham.

Kénsla, *f. informatio*, *Undervisning*.

Kér.

- laun, *n. pl. minerval, didacrum, Betar* for Underviðning.
- ur, *f. pl. infumulario, Þessildning, Þessildse.* At bera sig undan kénslum, *argare se à criminationibus alicujus, þessig* for en Þessildning.
- ppi (at képpa); *certare, consendere, kappæ.* á kapp.
- ppi-kélli, *n. virga pichometria, et Tvíflend* Heble, en Ting, som begjærtilgen søges. 2) *res exopsanda, brabeum, en snæfllig Ting, em* Ting som mange kappæ om at faa.
- Képpi-lyckia, *f. idem.* 2) *feliciter consumma-* sum opus, et lyffellig fuldendte Arbejde.
- Képpinn, *consensiofus, trættestar.*
- Képpni, *f. consensio, corsamen, Kappen, Klv,* Tvíflighed.
- Képpr, *m. fustis, rudis, clava, en Kelle, en* Dragg. 2) *tumor, exuberantia, en Knott* eller Knude paa en Ting.
- Képpr, *m. ventriculus secundus, brutorum ru-* minantium, *reticulum, Mave i drøvtvggende* Dyr.
- Képhi v. Kéflir, *m. servus molestus, oblocutor,* en trodsig Tjenestekarl, en Modsiget.
- Kér, *n. pl. vid. kör.*
- Kér, *n. var, et Kar.* 2) *palus, en Slump,* Morabé.
- Kérallid, *n. var, et Kar.*
- Kérhi, *n. fasciculus, v. compages verum minu-* sarum, et Kjarve, et Dundet eller sammen- hængende. Samling af smaa Ting.
- Kérfill, *m. charofolium, Kjarvel.*
- Kéri, *m. surunda, vulneribus applicata, en Lin-* Rav, lang Bale, (til Saar).
- Kérila, *f. anus, anicula, en Kjarling, alias* kéja.
- Kérilaug, *f. lavacrum, labrum, pelluvium, et Dab* (i et Kar).
- Kériling v. kélling, *f. vid. kérla.*
- Kérilingar-eldr, *m. fumus terræ, crepus: lupi,* Røvska, e:slagð Hørsdamp.
- Kérilingar-eyra, *n. fucus, folio latissimo asque* crassissimo, e:slagð Estang med brede Blade.
- Kérilingar-ól, *f. lentissimus ille nervus maxilla* inferioris asellorum, en Del af et tørtet Tøi. Kihoved.
- Kérilingar-vella, *f. nebula humi repens, ty* Taage, der holder sig ved Jorden.
- Kérma, *f. carrus, en Karre.*
- Kérri (at kérra upp); *exertare, exollere,* reise, ophøje, løfte i Vejret.
- Kérski; *f. jocus, Spøg, Skjeint.* 2) *scur-* ris, Raadhed.
- Kérskinn, *salax, scurrilis, is. jocosus, laad, lø-* agtig, naragtig, is. Skjemtform.
- Kérskni, *f. sales mordaces, Stikglofer, bidende* Spøg. 2) *animus mordax, bittert Sludlag,*
- Kérskilátr, *vid. Kérskinn.*
- Kérskilegr, *idem.*
- Kérskyrdi, *n. pl. vid. Kérskni.*
- Kértahiálmr, *m. lychnus pensilis, candelabrum* polymyxum, en Løsektone. — med treimt liósum, *candelabrum dimyxum, med to Lgt.*

— med þremr liósum, *candelabrum triplex*,
med tre Lys.

Kértalió, *n. candelae lucens*, et brandende Lys.

Kérta-fak, *n. ellychnium*, Boge i Lys, Lysvoge.

Kértastika, *f. candelabrum*, en Lysstupa.

Kértisveinn, *lychnophorus, cerosferarius*, en
Lammerljoner, Öppvatter.

Kértr, *arcus*, spejli, veifi i Bejret.

Kétis, *f. gessum, v. gessum*, en Lauf, Rast,
lyb.

Kéta, *f. vid. Kota*.

Kéttill, *m. achanus, lites, corymbus, cactulus*, en
Kjettel. 2) *nomen pr. viri*.

Kéttillrím, *n. fuligo*, Rulstov eller Rød god en
Kjettel.

Kéttlingr, *m. casulus*, en Rattellling.

Kétta, *f. felis fandi*, Hundat.

Keyfa (at keyfa), *contra niugorem*, *hú*, gaa
eller arbeide sig frem i en Snedrive, eller lige
imod stærk Snefog.

Keyf, *n. nifus contra niugorem*, Gang i en
Snedrive eller mod Snefog. á kóf.

Keypar, *m. pl. ejulatus phocarum*, Sælhundes
tuden. á kópr. 2) *vagitus puerorum*, Dø-
neffrig, Dørneunders.

Keypa (at keypa), *ejulare phocarum*, tube som
en Sælhund. 2) *vagire puerorum*, fløje
som Dørn.

Keyplíngur, *m. phocæna, nuper edisus phoca*
casulus, en lille Sælhund, Sælhundehvalp.

Keyfari, *m. Caesar, augustus, rex romanorum*,
en Kesser.

Kíá (at kíá), *sternatum*, *v. plurimum avium maza-*
sonum conduplicare, flægt om Tungen og Hø-
Slags Bugle, naar de Prige i Høde sammen.
Kíá saman nefum, *rostra copiosa*, legge
Næbbene sammen. 2) *confund capisa*, flætte
Hovederne sammen.

Kíasta (at kíasta), *manilla impere*, bevæge
Kladdenens Klante. 2) *angari, fricula*
effutire, fladdre.

Kíasta-magn, *n. loquacitas*, Sladderagtighed.

Kíasta-skvol *v. skol, n. idem*.

Kíasta-tífa, *f. mulier loquax, garrula*, en Slad-
derkjerring.

Kíast-fær, *vulgo Kíastfor, loquax*, fladderagtig.

Kíast-vík, *n. canthus oris*, Mundvig.

Kíastr, *m. rostrum, rictus, is. maxilla*, Ríast,
Tryne. Haltu á þér kíastinum, *rigescas*
tibi utraque maxilla, v. cave rhinacem, hold
din Ríast.

Kíasts-högg, *n. colaphus*, Dreffigen, Rindheft.

At gífa kíasts-högg, *maxillare*, gíve Dreffigen.

Kíagg, *n. vagatus difficilis sub onere*, besværlig
Gang under en tung Þyrde.

Kíagga (at kíagga *v. kíagga*), *agere sub onere*
procedere, tunne neppu gaa under en tung
Þyrde.

Kíak, *n. vid. Kíagg*. 2) *parva securis*, en
lille Økse.

ka (at kiaka), sunders, stede, saa stærkt
 paa.
 alaz (at kialaz vid einn), curare aliquem,
 have Omförg for en. 2) participare cum
 aliquo, deltago med En.
 Kial-afkr, m. superior margo carina, den ind-
 vendige Rand af Rjolen i et Skib.
 Kial-far, n. alveus, quem carina navis formas,
 den Sure Rjolen af et Fartøj danner, hvar
 det Stæbet oses.
 Kialka-hein, n. os maxillare, Kjæveben.
 Kialka-filla, f. curis maxilla, Hud og Rjod paa
 kinden.
 Kialka-meidur, f. pingvisimum lardum i ma-
 xillis balenarum, det fede Spat af Hvalfis-
 nes Kjæveben.
 Kialka-skioá, n. cucullio, en Regnhatte.
 Kialki, m. maxilla, mandibula, Kjæve. Kialki
 lands, lingua terra moncosa, en Landodde,
 Sordtunge. Sleda-kialki, jugum rheda, non-
 nunquam osseum, i maxillis v. costis balena-
 rum, Skibetræer (som ofte ere af Hvalfisfæ-
 Kjøve eller Ribben. Sperrukiálkar, conig-
 nationes suprema domuum, Sparrebjælker.
 Kiallari, m. cella, en Kjelder.
 Kiallara-madr, cellarius, en Kjeldermester.
 Kial-fidur, f. pl. affula, ab utroque latere ca-
 rina, de Rjolen nærmeste Bræder paa hver
 Side af den.
 m. imus fundus navis, locus sensina,

Kiamfa (at kiamfa), buccas vom-
 Kjævebenene.

Kiamt, n. morio maxillarum, Kjævebenenes Be-
 vægelse. 2) suspirare, Dyr's Høfte.

Kiamta (at kiamta), leviter scicare, hæfte, hæ-
 ste lidt.

Kiánk, n. avium vox, sp. crocitus, Fuglekrig.
 2) facies mucus, gienstidigt Spog.

Kiánka (at kiánka), arridere, le, smalle ab.
 Kiánkvís, augur, en Spaamand. 2) effuse

facies, overgivet.

Kianni, m. vid. Kiammi.

Kiarkr, m. robur, fortitudo, Mandighet, Styr-
 ke. 2) animus, Mod, Fyrighed.

Kiarklaus, imbecillis, svag, trostødt.

Kiarkleyfi, n. imbecillitas, Svaghed, Mæghed.

Kiarni, m. medulla, nucleus, vis, cremor, Kjerne.

Kiarnhæfr, m. hircus admittarius, en Gjedebul.

Kias, n. adulario, Smigreri.

Kiasa (at kiasa v. kiasa), blandiri, smigre, fje-
 Kiasmáll, blandiloquus, sødtalende.

Kiasinæli, n. pl. blandisia, Smigreri, En-
 lenhed, Sledsten.

Kid, n. hader, et Rid.

Kida, f. heda, Hunkid.

Kida (at kida sér), molliter se fricare,

lidt.

Kida-hús, n. hädile, en Gjedes eller R-
 Kida-kiöt, n. caro hädina, Kidslod.

Kidlíngi, m. hadulus, et libet Rid.

Kielki (at kielkia), obnisi, oggan-
 imod, svare trodsig.

n, *abstinatus, oggannicus*, flv. haardnak-
k & kiálki.

lis, *alsercatio*, Rtv, Tvistighed.

n kifa), *lisigare*, liseb.

f. vid. Kif. Par urdu nockras brots-
gar, de equis aliquid lisigationis interve-
ce opstode nogle Tvistigheder angaaende

m. *lisigacor*, En som er trættestjue.

lisigiosus, trættestjue.

r, *idem*.

m. *diopera, cubus opticus*, en Kistert.

a. vid. Kéckr.

(at kikna), *recurvari*, frummes ettbage-
keikr.

frigida, koldt Vand.

a. *aura gelidior*, kold Blæst. & kali.

at kilia), *molestare*, besvare. Nu kiliar-
frigesce, nu bliver Luften kold. Hann.
i nøgl, *dolet illi frigore caro sub ungui-*
hans Neglerødder fryse.

(at kilpar), *sinuari*, slaas i Bugter.

r, *sinuosus*, som har mange Bugter.

m. *flexura, sinus*, en Krumbøining, Bugt.

a. *ansula, qua manubrium mulctri annec-*
den Hant hvormed Haandfangeren sættes
Maltespand.

f. *subcingulum*, Rillebaand. vid.
a.

m. *subannasor*, en Spøttefugl.

ig, f. *dicteria, jocus invecivus*, Spøtgle-
sluffe. alias gimbing, & gambr.

Kimi (at kima m), *tridare, tassotte, gisre*
Star af.

Kimilegr, *jocularis, v. derisorius*, løjertlig, la-
spodst.

Kimilyrdi, n. pl. vid. Kimbling.

Kiminn, *derisor*, en Spøtte; Spøttefugl.

Kimni, f. vid. Kimbing.

Kindi (at kindi), *ignem alere*, nære Jiben.

Kindir, m. *ignis, Jib. 2) ignis ardens*, ild
der nærer eller sænder Jiben.

Kingla, f. *equa, alvea in dorso discolor*, hest-
soppe.

Kingia, f. *Spila elliptica*, en Spøtte eller
Høstfugl i Sjørd.

Kingl (at kingia), *cervicem rosare v. macu-*
re, bryde eller bryde Halsen. alias Kinkl.

Kingia midr bita, *gluvire*, stykke en Delt ved.

Kinge, m. vid. Kengr. At kippa kinga, *ur-*
vum ad se raptare aliquem, rulle. En valdig
til sig, saa at han er falskeferdig.

Kinn, f. *maxilla, mala*, Kjæve, Kind. 2) *latus-*
montis, et Hjergets Straahe.

Kinnbein, n. pl. *gena*, Kindben.

Kinnfiske, m. *buccula*, Kindballe, Kjødet paa
Kinden.

Kinnfiska-loginni, *facie mater*, som ser mager-
agtig ud, har indfaldne Kinder.

Kinnbiörg, f. (á hiálmi), *buccula*, den Del af
en Hælm, som Ruler Kinden.

Kinnhest, m. *colaphus, alapa*, en Kindhest,
Munddast.

- Kinnrodi, *m. rubor genarum*, Rødme paa Kinderne. 2) *pudor*, Undseelse.
- Kinnskær, *genas albus*, (*equus*), en Hest som har hvid Kjave.
- Kinnstór, *bucculensius, bucco*, en som har stor Kjave.
- Kinnvángar, *m. pl.* (utan) mala, (innann) bucca, Rindbakter.
- Kinnúngur, *m. axilla navigii*, Gorbelen af en Daad.
- Kíði, *m. sterna (nobis) major, fusco-alba, co-protheros auctorum*, en Seruntjager.
- Kíðill, *m. tunica exterior, palliatum*, en Kjole.
- Kíðs, *f. convallis angustior*, en smal Dal. á leyðs v. qvos.
- Kíðstúgr, *loquax, dicax*, som bruger mange Ord, meget snakksom, sladderborren. á kjastr.
- Kíðkra (at kíðkra), *febilem emissere vocem*, tale med flytende Røst.
- Kíðkrandi, *febilis, fletus*, hatograbende.
- Kíðkr, *n. vox, v. sonus febilis*, flytende Røst.
- Kíðill, *m. carina, poet. navis*, Rjolen i et Karsøj, Skibsbund, det underste af Skibet, is. i Poesi: et Skib.
- Kíðllr, *m. cremor*, Skjalven, Kysselse. 2) *fri-gus incernum*, - indvortes Forkjælelse. At göra einum kíðll, *simorem incusere*, indsjæ En Skraf.
- Kíðllyndr, *aufertus, immisus, amild, streng*.
- Kíðlr, *m. carina*, en Rjøl, Skibskjøl. 2) *dosum montis, Djergaad. á forma inversa carina*.

- Kíðr, *n. vid. K'r.*
- Kíðrr, *f. palus. Moradé, Sump. gen. kiarrar. terra saluosa, aquatica.*
- Kippi (at kippa), *raptare, rypke*. Kippa at sér, *atrakere*, rypke til sig. Kippa sér upp vid, *mirari, agere ferre, pr. humeros elevare*, fare sammen af Forundring, is. kympe sig ved. Kippir hverium i kyn sitr, *saum quisque genus refert, plurimi passissans*, en hver slagter sine Forældre paa, eller ligner sine Stægtninge. Þeir kiptuz á, *atractu cerabant*, de traf hver i sin Ende. Því var af hönum kipt, *fatali infortunio amisit*, det blev snappet fra ham (han mistede det). At kippaz vid, *concrelescere*, fare sammen. Kippa upp, *in fasciculos colligere*, bundte.
- Kippa, *f. Sylloge, fasciculus, merger, et Bunde*.
- Kippilyckia, *f. optima occasio captura, quando laqueus in manu aucupis est, & simul fera irretita*, Rendesmore hvort Fugle fanges. Hann er kominn i kippilyckiu, *affulget illa fortuna*, han er i Snaren.
- Kippíngur, *m. attraccio, Tiltrækning*.
- Kippr, *m. mora, impedimentum*, Ophold, Hædring. 2) *interstitium loci, et Septhæ*. Þeir voru góðan kipp hver frá öðrum - *aliquid interstitium erat inter illos*, der var et godt Septhæ Vej mellem dem.
- Kipra (at kipra), *corrugare*, flaa Rynter paa-rynte sammen.
- Kipran, *f. contractio, Sammentrympning, Indsniden*.

kr, *m. idem.*

kr, *compositus*; som er i Orden, sat i
å kærte.

kr, *composita, junctim*, ordentligen; i
menesjning.

f. *vid. Strockr.* å kiarni. 2) *gallina*,
sne.

iskr, *vid. Strockr.*

(at kirna), *butyrum excusere*, at kærne;
tercari, kender, fives, mundhugges.

n, *altercatio*, Klammeri

kr, *m. aries*, v. *caper castratus*, en gile
Badder eller Buk. 2) *concentio*, Riv,
lighed.

i, *micar*, det glimter, glinser. Kirnir
g. *axar*, *micar acies securis*, Øksens Eg-
ter (eller glinser).

r, n, *cerasum*, Rieseber.

lit, en Kat.

kr, *fordide abblandiens*, en Smigret.

c. *cista, scrinium, arca*, en Kiste.

m. *cistella*, en liden Kiste, et Ektrin-
gg (at kistaleggia). (lik), *loculo condere*,
et lig i Risten.

nidr, *scriniarius*, en Snekker, en søm-
roiger Uglister.

kita), *litigare, altercari*; kender, munde-
is.

at k'ytaz å), *idem.*

m. *concentio*, Mundhuggen, Øksen

zirillatio, Kildren.

Kitla (at kitla), *zirillare*, kildre. Mig kitlar,
zirillum sentio, jeg kildres.

Kiúka, f. *caseus molliculus*, en blødagtig Ost.
2) *caro sub unguibus & ungulis*, Kødet un-
der Nøgler eller Klør. *vid.* qvika.

Kiúklíngi, m. *pullus*, en Uнге. gr. qvikiingr.

Kláda-bóla, f. *popula*, en Hedeblegne, Bable.

Kláda-hrádr (hvítr), m. *vitiligo*, snatagtig;
Spætte paa Kroppen.

Kláda-kroppr, *scabiosus*, fuld af Skab, snattet.

Kláda-smýrsi, n. pl. *medicamenta psorica*, Snat-
smættelse.

Kláda-voð, n. *imperigo, deperigo*, Skab, Skurv.

Kládfelldr, *scabiosus*, snattet.

Kládugr, *idem.*

Kláda-Þrímslar, m. pl. *epinyctides*, snatagtige;
Havelfer.

Kláði, m. *pruritus, psora*, Kløen, Krillen.
2) *scabies*, Snat, Udslæt. Þurra-kláði, *scab-
ies sicca*, tør Snat.

Kláfr, m. *corbus, cophinus, clatrum vectorium*,
en Kuro eller Kasse, hvori noget føres paa
Heste.

Klafi, m. *bifurcus varus, furcula*, qva *boves
pala alligantur*, trekløftet Stykke Træ, hvore-
ved man binder Stude og Kjør i Stalden.
vid. klofi.

Klaga (at klaga), *accusare, in jus vocare*, klage,
ante paa; paaantæ.

Klaga; f. *accusatio*, Klage, Paaantæ, Klagemaati.
Klögumál; n. pl. *idem.*

Klágan, f. *idem.*

Klagari, *m. accusator, actor*, en Klager.

Klak, *n. clangor avium*, FugleRig. Klak nam hann fugla, *clangorem v. sonum avium didicisse intelligere*, han lærte at udtyde FugleRig.

Klaka (at klaka), *clangere*, klinge, kralde, kladske. Klaka uppá börn, *manibus clangere pueris*, kladske med Hænderne for Børn.

Klakahnaus, *m. gleba congelata*, en frossen Jordklump.

Klaki, *m. terra congelata*, frossen Jord. Það kom hönum á kalldann klaka, *hoc eum in exilium eiecit, domum ejus exedit*, det blev ham fra Hus og Hjem, bragte ham i Elendighed.

Klackr, *m. rupes, is. nubes pyramidata*, en opstaaende Klippe, *is. toppede Skyer*. 2) *pallus v. paxillus ch cellarum*, en Pind eller Pig paa en Røstefaddel, til at hængespyrden paa.

Klacka-skj, *n. pl. nubes pyramidata*, toppede Skyer.

Klackleckr, *m. manica, pera, facciperium*, en Tasker, Madpose, Handsel.

Klaklaust, *sine querela, v. damno*, uden Klage, Skade eller Forlis.

Klám, *n. obscenitas, fescennia*, Utugtighed, uanstændige Ord, smudsfø Ord.

Klambra (at klambra), *quam rudissime cumulare v. construere, sc. parietem*, opbygge eller opkaste (især en Jordvæg) uden Flid og Runst.

Klambrar-veggr, *m. agger, fex frustis glaciei*

varus, & non solidus, en utæt og Røst

Væg af frossen Jord eller Isstykker.

Klambra, *f. frustum glaciei, et Isstykke*.

Klambr, *n. idem*.

Klambursleggr, *rudis, infirmus*, ubehøvlet, gr

Klámfenginn, *obscenus*, grov, som bringer Rømmelige og uanstændige Ord.

Klámhögg, *n. ictus consummatus, vulnus scanum, per nasas transversas*, Hug eller Saar som anbringes paa Legemets hennem Steder.

Klámhöggvinn, *medias caesus nasas*, som f. faaet et saadant Hug eller Saar.

Klampi, *m. fibula, is. subscus*, en Hætte, *is.*

Knag, en Riste til at sætte Bjæle sammen med.

Klámatal, *n. verba fescennina præexarsata, ututis Tale*.

Klámvífur, *f. pl. versus fescennini*, utugtigs Riser.

Klámýrði, *n. pl. verba impudica*, utugtigs Ord smudsfø Tale.

Klámýrðtr, *verbis obscenus*, smudsfø i Ord og Tale.

Klandra (at klandra), *damno officere*, tilfø Skade.

Klandradr, *afflictus*, som har lidt Skade.

Klandr, *n. damnum jactura*, Skade, Tab, Forlis. 2) *periculum, persecutio*, Fare, Forfølgelse.

Klapp, *n. palpus, palpizatio*, Klappen. 2) *sculura*, Udbyggen.

Klappa (at klappa), *palpare, manibus mulcere*, flappe. 2) *scalpere, is. rundere*, udhugge, is. banke. Klappa um, *concrecare*, stryge, flappe paa. 2) *finem imponere, perficere*, bringe til Ende, fuldende.

Kláp, *m. rude vas, v. instrumentum rusticum*, et grovt Kar eller Redskab.

Klár, *clarus, mundus, purus*, klar, ren, ublandet.

Klár, *n. resina lactea, gluten*, tyndet Lim.

Klár, *m. equus, chirellarius, veterinarius*, en Hest, Hø, Arbejdshest.

Klár, *rustum, sarcolum*, en Hælle, Ryddeshælle.

Klára (at klára), *purgare, mundare*, flare, rens. Klára reikning, *nomina solvere*, flare ere en Regning.

Klárviðr, *servili modo pugnans, paleans, rastrum pro armis utens*, som staaes paa Etæles eller Dondelnsides Vid, d. med Hæller o. s. v. hodie vulgo organoclastes, den som brækker de Redskaber, hvilke han skal bruge.

Klaret, *n. claretum, vinum hippocraticum*, Klaret 2) *quibusdam, hydromel, aqua mulsa, Medd.*

Klas, *n. censo, Glikværk*, sammensjete Vælt. 2) *rudis futura*, grov Eyrning.

Klasbardi, *m. censo, sammensliffet Tøj, Glikværk*.

Klasadr, *cenonarius*, sammenslappet, sliffet.

Klasi, *m. junctura, nexus*, Forbindelse, Sammensøining. 2) *censo, Glikværk*. 3) *racemus*, Klase. Eyn-klasi, *insularum nexus*, en Samling af mange Øer som ligge tæt ved

hinanden. Skéria-klasi, *Syrinum junctura*, en Samling af Øskar. Bórn-klasi, *m. censo*, mange sammensjete Lapper.

Klasi (at klasi), *cenonos consuere*, sammenslapp.

Klastra (at klastra), *Syllabarim legere, Syllabizare*, læse Stavelsevis. 2) *rudissime opus peragere*, iasse et Arbejde af.

Klastr, *n. Syllabica lectia, legendi rudimenta*, Læsning Stavelsevis. 2) *rudis compactio*, grov Sammensøining.

Klatra (at klatra), *amittere, abjicere*, tabe, miste.

Klatr, *n. res viles, rejectanae*, ubuelige Ting.

Klauf, *f. ungula fissa*, en Kløve. 2) *riparum fauces*, Kløft i en Dælle eller Klippe.

Klauf, *f. idem quod greip*. Kolbeinn fæck sár i ilina nedan, og skar úti klaufina við stóru tá, *Kolbeinus volam plantæ pedis confossus est, nec prius vulnus desit, quam perirumperis per intercapedinem hallucis*, Kolben fik et Saar i Fodbalden, som gik ud i Nabningen ved den store Taa.

Klaufi, *m. bos, et Nød, Kløvdyr*. 2) *olim nom. pr. viri*.

Klaufalegr, *infrunus, pr. saurinus*, dum eller klodset som en Stud.

Klaufdýr, *f. pl. dionycha, animalia ungula bifida*, Kløvdyr.

Klaufhamar, *m. malleus ungularum, marculus*, en sløjet Hammer.

Kle

- ula, *f. clausula, senconsia, periodus*, en Satsing, Periode (i Stil).
 austrá-fólk, *asceta*, Klosterfolk.
 laustra-mey, *ascetria*, en Nonne, Klostersomfru.
 claustr, *n. claustrum, canobium, asceterium*, et Kloster.
 Klaustr-halldari, *m. canobii conductor, canobiarcha secularis*, en Klosterholder (saaledes kaldes Forpagterne af de sekulariserede Klostergodser i Island).
 Klefi, *m. cella, penuarium*, et Forraadskammer.
 Kleggi, *m. fani condensari strues*, en meget fast Høstak. 2) *massa compacta alicujus rei*, en sammenbygget fast Masse.
 Klek (klak v. klok, at klaka), *clangere*, stralde, Brige som en Ørn.
 Klek (klakti, at kłekia út), *fasare, ovis incumbere*, udklatte, ligge paa Ege.
 Kleima, *f. macula*, en Plet, Kllf. 2) *vulnusculum, plaga*, en Stramme, lidet Saar.
 Kleimi (at kleima), *ledere, vulnerare*, saare let, blesse 2) *illineve, maculare*, sætte Kllf paa, besudle.
 Kleipr, *angustus, in extremis*, knap, som er paa det sidste. (klfp). Nå er komid i kleipann tíma, *novissimum tempus est*, nu er Tiden bleven knap.
 Klembrar (at klembra), *congelascere*, sammenfryse, fryse haardt sammen.
 Klembrur, *f. pl. vid. Klömburur & Klambra*.
 Klemmi (at klemma), *coarctare, klemme*, trykke.
 Klemma, *f. angustia, res arcta*, Klemme.
 Klén v. Klien, *parvus, tener, lille, knap*.
 Klenódiur, *f. pl. elemodia, res pretiosa*, Klenodier, Kostbarheder. (N. O.)
 Kleppr, *m. rumor, nodus*, en Knort, Knude.
 Klepphest, *m. buricus*, en liden Hest, Krallef.
 Kleprar, *m. pl. stria congelata, Istappe, Egler*.
 Kleprar (at klepra), *congelascere*, fryse sammen.
 Klepróetr, *inequalis, nodosus, knortet*.
 Klerkdómr, *m. clericatus*, en Geistlig Embede eller Vardighed. 2) *doctrina*, Lærdom.
 Klerkr, *m. clericus*, en Geistlig, en Klerk. 2) *doctus*, en Lærd. Klerkraffettr, *ad communionem laicam amandatus*, en afsat Klerk.
 Klerklegr, *clericalis*, Geistlig, vedkommende Klerke eller boglige Kunster.
 Klelsi (at klelsa), *linere, illinere, paasmæ*, bestryge, klatte.
 Klelsa, *f. lisura, Paasmørlse, Overstrøge Is*, en Kllf.
 Klelsingr, *conglutinario*, Sammenlimning.
 Klestr, *lisurus, illinurus*, overstrøget, klatet.
 Kletti, *n. scrovi v. elisoridis pinguedo*, Fedt ved Aulingsdelene. 2) *massa compacta, in juncumque pinguedinis*, et haardt Stykke Fedt.
 Klettr, *m. scopolus, ruper, saxum*, en Klippe.
 Kletta skorur, *f. pl. fauces rupium*, Bjergkloster.
 Kleyf, *f. luns, pr. fissura rupium*, en Brind, Rippeballe.
 Kleyfar, *f. pl. pile, fauces, Bjergkloster, Klippebatter*.

isilis, let at fløve, som lader sig flække.
aucea, Vammelse, Eftel. Kliu-lækn-
medicamenta antiemetica, Løgemidter
 vammelse.

expeditus, fuldført, tilendebragt. Kliadr
 eft, *expedita est tela*, den Væv er til-
 gt.

klið), *expedire*, *laxare*, gjøre særbig.
 it, *ad finem perducere*, fuldførte,
 til Ende.

t. n. saburra tela erecta, Etene til
 samme Hædegarnet i en islandsk Væ-

idem, in pl. Kliðir.

kliða), *nauseare*, vammes. Hann
nausea illi movetur, han vammes.

na explicatio telæ, demensum, et Styk
 som er under Vævning, en Opgave
 ejde i en vis Tid.

garrissus, Kvildren.

idem.

idem. 2) *sufurrus*, Eusen, Surren.
 lr, *sufurrus amnis*, Aens Eusen.
klidr, *garrissus avium*, Fuglekvidren.

klida), *radiose iterare eadem*, at
 gjentage en og samme Ting paa en
 smeltig Maade.

chivus, is. *crames*, Ornt, is. en Klip-

fascis, sarcina, en Rejsesbyl, Byrde
 or Heste). in pl. *kliðar*.

M m m 2

Klifa (at klifa), *transcendere*, flyve eller flave.
 2) *iterare*, igjentage. Sic. Magnús Kóngur
 Berbeinn: and hefic minn þann er mönnum
margreitum réð ec veita, háf lét ec klöck-
 vann klifa kólgur, illa fólgin, *opes meæ*
male collocavi, *quas in homines lascivientes*
profudi; *flexiles naves transcendere feci flucius*,
 jeg har anvendt det Guds ilde, som jeg har
 uddelt til udsøvende Mennesker; jeg har
 ladet de højelige Skib flyve frem over de
 flummende Bølger. Klifa á, *radiose iterare*
v. repetere, prøve, vaase idelig om det
 samme.

Klifberi, m. *clivella*, en Kløstabel.

Klifbær, *par sarcinis ferendis*, som er istand
 til at bære en flækkelig Byrde. Klifbært
 dyr, *animal sarcinarium*, et arbejdsført Lastdyr.

Klifia (at klifia), *sarcinas imponere*, lægge Last
 paa.

Klifia-hestr, *equus clivellarius*, *caballus sagmaris*,
 en Hest der bærer Bylter eller Byrder.

Klifra (at klifra), *manibus & pedibus clivum*
ascendere, flave.

Klifraz (at klifraz), *idem*.

Klicka (at klicka), *maculare*, sætte Klit paa
 flække.

Klickr, m. *macula*, en Klit, Plet.

Klindr, *illinitus maculatus*, besudlet, tilsmurt.

Klingi (at klíngia), *sinnire*, *clangere*, klinge.

Klíni (at klína), *illinitre*, oversmøre, overstryge.
 2) *inquinare*, besudle, smøre, klín.

Klíníng, *m. laesamen terra*, Gjóðning, Klining.

2) *illinamentum*, Overtsmørelse.

Klíníngsleir, *m. lurum*, Dynd, se. Jord eller Deg.

Klinka, *f. obex, vetricis suapte rotasilis*, en Klink.

Klip (at klípa), *conquere*, knibe.

Klípa, *f. angustia*, Klemme. 2) *res arcta*, Knibe, knappe Ting. 3) *paricula rei mollioris*, en Smule af bløde Ting, f. Eff. Emst. At komaz í klípu, *ad incisus redigi*, komme i Knibe.

Klípi-töng, *f. forceps dentata*, en Knibtang.

Klippi, *n. massa*, en Klump, Masse.

Klippi (at klíppa), *condere, id. secare*, klippe, beslippe, *id. flere*.

Klipping, *f. confura*, Klippen, Klipping.

Klippingr, *m. pellis confusa*, klippet Skind.

Klippur, *f. pl. forfices*, en stor Sæd.

Klístra (at klístra), *glutinare*, klistre.

Klístr, *n. gluten, lurum*, Lim, Klister. 2) *innisilis iteratio operis*, Glikkeri, Glikkeværk. 3) *chyster*, Klyster.

Klitti, *n. media pars braccarum, quæ pudenda tegit*, den Del af Buxserne som bedækker Strævet. *vid. kletti*.

Klittur, *f. pl. idem*.

Klío, *f.*, in pl. klær, *unguis, ungula multispida*, en Klo. 2) *ramus fruticis*, en Gren af Ris eller Lyng. *alias língklío*. 3) *quicquid multisidum est*, enhver Ting, der har mange smaa Grene. At hafa allar klær úti, *omnia sentire*, forsøge alle Ting, hjælpe sig frem

ved alle Slags Midler. *pr. undiquaque omnia rapere*.

Kló (á legli), *pes (vel)*, Skjod paa et Beil.

Klóaz (at klóaz), *unguibus certare*, slaaes, stride med Kløerne. Öndverdir skulu ernir klóaz; *adversis rostris aquila certant*, naar Ornene slaaes, Stulle de vende Hæbene mod hinanden. *Hostis sit hosti, facie quam tergo nozior*, en Krigsmand bær heller vende, Ansigtet end Ryggen mod sin Fjende.

Klóðýr, *n. animal rapax*, Rovdyr.

Klof, *n. femorum intercapedo*, Strævet.

Klofa (at klöfa), *femora distendere*, udstrække Lærene fra hinanden.

Klofa-kélling, *f. bifurca, varrus*, en Kløft, en tvegrenet Stavre.

Klófar, *n. vestigium ungulae fissa*, Spor efter en Kløve.

Klofa-rót, *f. radix bifurca*, en tvegrenet Rod.

Klófesti, *n. quantum una vice aves rapaces ungibus arripiunt*, saameget som Rovfugle paa en Gang kan gribe med Kløerne. At komu klófesti á, *rapere, in possessionem redigere*; faa fat paa, faa i sin Magt.

Klofi, *m. fissura, id. furca*, en Kløft, Sprælle, *id. en Gaffel*. 2) *trames, incisa*, en snævet Vej, smal Sti. 3) *fores, Dor*. Par var hard hnigin á klofa, *janua ibi fores occlusa*, der var Døren lukket til.

Klofinn, *fissus, id. discuneatus*, kløvet, sprækket, *id. splittet* itu ved Riler.

(at kløfna), *dissolvi*, Rilles ad, løses hinanden.

gr, *m. res dissipa*, en Ting, som er i Stykker, Rist fra hinanden.

f, *f. fissio*, Splitten, Kløvning.

li, *n. pl. prudentia, solertia*, Kløgskab.

a, *callide*, fornæftigen, klogeligen.

y, *prudens*, klog, forstandig.

ki, *m. vid.* Kløkindi.

ipr, *m. idem*.

prudens, *it. callidus*, klog, *it.* listig, undvig.

, *fricatio*, Klaen, Kradsen, Gniden.

f, *laceratio cutis, ex unguibus*, Ridsesuden.

at kløra), *fricare, scabere*, Kras, rids, gnide.

, *m. nubes oblonga variores & continuenter vagae tempestatum*, aflange tynde Skyer,

m. oftest ere Tegn til forestaaende Storm.

n, *capulus ensis v. globulus capuli*, et befæste, eller Knap paa Haandgrebet.

r, *m. lichenum species*, en Art Fjeldmos.

g, *n. furorum species*, etslags Tang.

, *f. querela*, Klage.

ial, *n. pl. idem*, Klagemaal.

it kløkva), *flexibili sono proferre*, udfige klagelig Røst.

flexibilis, flexilis, bøjelig. 2) *pussill-fleijnmodig*. 3) *voce tremulus*, som

n havende Stemme.

a (at kløkna), *animum, vocem & vulnum*

demittere, røret, bevæget (i Sindet), misse Modet.

Klønbrur, *f. pl. subseuder*, en Skraffte.

2) *saxum inivum*, et stenigt Sted, hvor man ikke ret kan komme frem.

Kløpp, *f. pons v. scabellum, sive gradus*, en Bro, Skammel eller Trappe. 2) *murex*, *petra prominens*, en Brink eller udhængende Klippe.

3) *limbus commixturae manicae & characis in roga muliebri*, en Kantning paa Sammen over Uermene af en Fruentimmer-Kaabe.

Klåko, *f. cumulus minor*, en liden Stak eller Dunge.

Klåki (at klåko), *vacillans sedore*, sidde ræven de eller paa et vattende Sæde.

Klucka, *f. campana, elaca*, en Kloffe.

Kluckari, *m. vid. Hringjari*.

Kluckna-hlið, *n. aris sonus*, Kloffelyd. 2) *aurium tinnitus*, Lyd for Ørene.

Klackna-hliðmr, *m. idem*.

Kluckna-port, *n. campanile*, et Kloffetaarn.

Klucku-kólfr, *m. crocolum, malleus, rhopalum*, en Kloffeknøvel.

Klucku-kopar, *m. es calidarium*, Kloffekobber.

Klucku-sinidr, *m. campanarius*, en Kloffesøber.

Klumba, *f. clava*, en Kelle.

Klumbufótr, *m. scaurus*, En, der har store Ankeltoder.

Klumbu-nicho, *f. alca, rostri sulco unico*, Klubaalke, en Esfugl.

Klamb, *m. globus, massa*, en Klump.

Klamma, *f. pagina typographica*, en Rolumne, i Bogtrykkeriet.

Klampr, *m. vid.* Klumbr.

Klumfa, *spasma fixico laborans*, flges især om Heste, som ej kunne aabne Munden formedelst et Slags Krampe.

Klång, *n. saxetum*, et stenigt Sted. 2) *sensis*, *tribulus*, Torn, Tjørne. Hann rann þar upp i milli klångra og haggþorna. *ibi in mediis sensicosis & cornosis floruit & adoleuit*, han vofte der op blandt Tjørne og Hagtørne.

Klångur-breckr, *f. pl. sensicetum*, Tørnebusk; en Bjergtte besat med Tørne.

Klångra (at klångra upp), *rudi maseria adificare*, opbygge af flette Materialier.

Klångrótt, *salebrofus*, fuld med Tuer og Rnuder, ujævn. 2) *sensicosus*, tørnefuld.

Klångur-vofa, *f. vid.* Kóngul-ló.

Klár, *male tornatus, impolitus*, grov, flet forarbejdet.

Klárlegr, *idem*.

Klárleikin, *idem*.

Klárvirkr, *malus artifex*, en Guffe, en flet Arbejder.

Klárlega, *impolice, ineleganter*, uden Konst og Smag.

Klása (at klása), *vid.* Klafa.

Klásadr, *inrincatus*, indviflet, urede, vildsom. Þetta mál er margklásad, *lis ista forensis inrincatissima est*, denne Sag er meget forviflet.

Klýf (Klauf, hafi klosid, at klúfa), *findere, cuneare*, flave, splitte, Rille ad ved Rile.

Klycki (at klyckia), *campanam pulsare*, ringe en Klokke.

Kla (kló, hafi klegit, at klæa), *fricare, scabere*, flaa, fradse.

Klæar (at klæa), *prurium sensire*, klæ. Hönnum klæar, *prurit*, han klæer.

Klæda-burdr, *m. amicus, indamentorum schema*, Klædebragt.

Klæda-bursti, *m. muscarium fetacum, excusie*, Klædeborste.

Klæda-dræge, *f. vid.* Klædaburdr.

Klæda járn, *n. ferramentum pressorium*, et Prek-sejæn.

Klæda-kista, *f. arca vestiaria*, en Klædekiste.

Klæda-klesi v. skápr, *m. vestiarium*, et Klædesammer, Klædestab.

Klæda-stráingi, *m. volumen pannorum*, et sammenrullet Stykke Klæde.

Klæda-vod, *f. pannus indutilis*, Tøj, som bruges til Klæder.

Klæda ormr, *m. zinea, fus*, Møl, Klædeorm.

Klæddr, *vestitus*, klædt.

Klæd-fár, *seminudus*, som har faa Klæder, halv nøgen.

Klædi, *n. vestis*, Klæde, Klædeben. 2) *pannus*, Klæde, Tøj.

Klædi (at klæda), *amicire, vestire*, tfoere, klædpaa. Klæda veggj med leir, *argilla torcare parietes*, beklæde eller overstryge Vægge med Ler.

nudus, investis, nøgen, uden Klæder.
n. nuditas, Nøgenhed.
r. m. amicus, vestitus, Klædning.
et klækja, *virium impurare*, paabørde
 illegne En en Last eller Forseelse.
virium, it. immaturitas, Lyde, Udyd,
 Umodenhed.
illr, homo nauci, nebulo, lastefuld, et
 Drog.
us, fortis, virilis, uden Lyde, ærlig,
 B.
er, impotens, imbellis, afmægtig, svag.
is, impotenter, afmægtigen.
 menn, *homunciones*, flutte Mennesker.
apr, m. pravitas, Banartighed, Ondt;
 2) *puffillanimitas*, Klejmodighed.
m. virium, defectus virtutis, Fejl, For
 Banartighed.
n, obscenus, impudicus, utugtig, smudsig
 og Tale. *á klám*.
 (at klæmaz), *obscena verba loqui, impu-*
nembris uti, bruge smudsige Ord eller
 t kná), *posse, kunne*.
is, strenuus, alacriter, rast, lyst, mandigem.
is, strenuus, mandhaftig, tapper.
i, m. strenuus, Mandighed, Tapperhed.
 v. Knappi, *m. puer pedisequus, servulus*,
 nst, Opvaxter. germ. knabe.
m. idem.
 , *m. globulus*, en Knop.
 , *arcus*, knap. Knappir kostir, res.

arca, knap Udfømt. Der var knappt til
 ellds-neytis, *difficile erat cremia acquirere*,
 der var Mangel paa Brænde.
Knár, strenuus, alacer, tapper, syrig, mand-
 haftig.
Knatta (at knatta), *super axillas elevare*, tage
 paa Skuldrene, løfte over Skuldrene.
Knatt-drepa, f. funda, é qua mittitur pila lusa-
ria, en Slynge til at kaste Bolden med.
Knattleikr, m. lusus pilæ, Boldspil- vid. knatt-
leikr.
Kné, n. vid. Hne.
Knélidr, m. idem.
Knefa (at knefa), *arripere, apprehendere*, gribe,
 omfatte med Haanden. *Knefa hári sínu,*
construere crines, binde sit Haar. *Þad er*
knefad, conflatum est, det er fastsat, fast
 besluttet. *qs. constricta manu apprehensum*.
Knéfall, n. genuflectio, Knæfald. 2) scabellum
pro genuis, en Stammel til at knæle paa.
Knéfa-spiöldd, n. pl. pugillares, en Strikstavle.
Knéfi, m. pugnus, en Næve. *vid. hnefi*.
Knéif v. Hneif, f. uautis est hamus, ahis di-
duciot, en Anget, Bistertrog af det større
 Slægt.
Knéifi, vid. Knéfa.
Knéiki (at knéikio), *vi torquere retro v. ad*
latus, vrie tilbage eller til Siden.
Knékrýp (at knékriúpa), *in genua procumbere,*
knæle.
Knéleifr, m. vid. Hneleifr.

Knérundt *við*. Hnærundt, *linea recta descendens*, nedstigende Linie.

Knésbót, *poples*, Hase, Knabase.

Knéskot, *n. defectus consistentia poplitis*, Knabens Svælfelse. At koma knéskoti á einn, *aliquem suppressere, cedere cogere*, undettröfse. En, tvinge En til at give efter.

Kné-tabl, *n. alea*, Brættspil, Tærningsspil.

Kníslíða-verkr, *m. gonagra, arthrosis genuum*, Gigt eller Værk i Knæene.

Knífr, *m. vid.* Hnífr.

Kníp (at knípa), *torquere, vrie*, snœ.

Knippi, *n. fasciculus*, et Knippe.

Knútilegr, *rotundus*, *is. acer*, rund, *is. ræf*, snild.

Knitter, *m. opus*, *is. ars, techne*, et Værk, *is. Ræb*, Kunst.

Knösa (at knösa), *consuudere, knuse*, *alias knúsa*.

Knösaðr, Knúsaðr, *confusus, knuset*.

Knörr (knærrar), *m. navis mercatoria, navigium*, et Rjebmandsskib, et Kærtsj.

Knöttr, *m. pila, globus, discus*, en Bold. *vid.* hnöttr.

Knurr, *n. murmur*, Rnur.

Knurra (at knurra), *murmurare, knurre*.

Knurrlamr, *erica*, knurvorren.

Knúska (st knúska), *consuudere, knæfse, knuse*.

Knúskun, *f. confusio, oppressio*, Trykken, Knusen.

Knútr, *m. vid.* Hnútr. 2) *nom. pr. viri*.

Kný (knúdi, at knýa), *cogere, urgere*, *is. horari*, nøde, tvinge, *is. tilraade*, tilskynde.

Hann let knýaz, *cogi passus est*, han lod sig tvinge, han blev nødt.

Knýar, *m. pl. viri bellicæ*, krigerste Mand.

Knýti (at knýta), *nodare, knutte*. 2) *flagellare, viðfse, krabafse*. Þeir knýttu hann keirum, *scuticis illum flagellarunt*, de viðfæde ham med Svøber.

Knýti, *n. fasciculus*, et Bunt, Negle.

Knýtill, *m. idem*.

Knýtil-skauti, *m. fasciculus lineæ*, et Bunt Linned eller Linnederaad. *vid.* skaut.

Knæ (knái, knáði, at kná), *posse; est verbum auxiliare, kunne*. *vid.* næ, náði.

Knæfr, *fortis, acer, tapper, ræf*, styrig. *vid.* næfr.

Kobbi, *m. phoca, vitulus marinus*, en Sælhund.

Kód, *n. vid.* kad & qvoda.

Kódna (at kódna), *marcescere, visne*, spælt ind, falme. *vid.* qvodna.

Koddi, *m. pulvillus, pulvinar*, en Pude, Sævedpude.

Kodri, *m. scrotum, Pungen*. *metaph. virilis*, Manddom. Hann var hræddr um kodrana á fæi, *eviracundem meum*, han frægtede fæi at miste Pungen.

Kóf, *n. ningor tenuis*, líti Snæfog. 2) *inclusio spiritus*, Nædestlemmelse. Kófdryckia, *f. chrietos ad suffocationem*, stærk Beruselse. Kóflveittr, *sudore elanguescens*, stærk svædende.

Kofa, *f. avis migratoria*, en Trækfugl. 2) *pulus apium*, en Unge. *vid.* lundakofa, teistikofa.

Kófadr, *vid.* Kóffveittr.

Kófenta v. Kufenta, *f. tenuissima cerevisia*, tyndt Øl.

Kofi, *m. zurgurium*, en Hytte.

Kofri, *m. miera*, en Kabuse. Sighyatr hafði lambskins kofra á höfði, Sighvarus gestabas mizram furratam agnitis pellibus, Sighvat hadde en Lammskindshue paa Hovedet.

Kofr, Koffr v. Kúffort, *n. ferinium viarorum, riscus, arca camerata*, en Rejssekuffert. gall. coffre.

Kofur-járn, *n. sagitta*, en Píl. *metaph. homo extreme cholericus, q. volans, pungens, aculeatus*, en overmaade hidfig, eller yderst tolevis Mand.

Kofur-málugr, *iracundus*, vredebladen i Tale, hidfig.

Kofur-yrdi, *n. pratipizantia lingua*, knubbede Ord.

Kok, *f. os, five gula v. fauces*, Munden eller Struben, Svælget. *vid.* qvok.

Koka (at koka), *deglutire*, sluges i sig, opsluge.

Kocka (at kocka), *coquere*, fuge.

Kockáll, *m. cucullus, curruca*, Hantel.

Kockála (at kockála), *cucurbitare*, gjøre til Hantel.

Kocka-sleif, *f. stralla*, en Koffestje, Grydestie.

Kocka spadi, *m. rudicula*, en Koffespade. (N. O.)

Kockhús, *n. culina*, Kjøkken. (N. O.)

Kockr, *m. coquus*, en Kok.

Kóklaz (at kóklaz), *agre per invia evadere*, komme frem paa Uveje, med Nød og Meppe.

N n n

Kol, *n. carbo*, Kul.

Kola, *f. lampas*, en fladagtig Lampe.

Kolamadr, *m. carbonarius*, en Kulsoler.

Kolblad, *n. unus carbo*, et eneste Kul.

Kolbrandr, *m. idem*.

Kolfellir, *m. summa vastitas*, stor Odeløggelse eller Tomhed.

Kólfr, *m. capitii quoddam genus*, et slags Fruentimmers Hovedtøj. 2) *bulbus radicum v. caulis crassior herba*, tyk Rødd eller Urtestist. Kólfa-ratur, *radices bulbosae*, tykke Rødder.

Kólfr, *m. crotalum campana*, en Knøvel, Kølsekknøvel. 2) *cylindrus*, en Cylinder. 3) *sagitta ex balista emittenda*, en Píl eller Spyd, som kastes med en Krigsmaskine. Hann var so flótr, sem kólfi væri skotid, *sagitta instar celer erat*, han var saa hurtig som et Kastespyd.

Kólga, *f. unda, v. ætus maris*, Bølge eller Søens Brusen. *vid.* ólga.

Kólgusiór, *mare surgidum*, brusende, kummende Sø.

Koli, *m. pleuronectis species, passerulus squamis asperis*, en Glynder af de mindre Arter, især en Skrubbe.

Kolk, *n. calamitas odoris frigidi*, Elendighed som Vaadhed og Kulde medbringer.

Kolkna (at kolkna), *frigore enocari*, dø af Kulde, frøse ihjel.

Kolkrabbi, *vid.* Smockfiskr.

Kolla, *f. vasculum sine ansis*, et Kar uden

Haandgreb. 2) *animal sine cornubus*, et Dyr (helt Gaar) af Hantjønnet, uden Horn.

Kollardr, *m.*, *vid.* Knæleistr.

Kollhnýsa, *f.* *præceps lapsus*, Kuldbøtte, et hovedfuldt Galb. (hnýs). Hann steipti sér kollhnýsu, *præcipite se rosavit*, han støtte Kuldbøtter.

Kollhríð, *f.* *summus nixus parturiensis*, Gødselsveernes Haardeste Anfald.

Kollhúfa, *f.* *capitii genus ovale*, en rund Hue. At leggja kollhúfur, *caput rosare*, dreje Hovedet omkring.

Kollótt, *ovalis*, *non cornutus*, *v. aculeatus*, Kuldet. 2) *inermis*, værgeløs eller ubevæbnet. 3) *egenus*, *inopp.*, pufattig. Kollótt prik, *baculus sine aculeo*, obfus, en Stok uden Brod eller Pig. Þú átt ecki vid kollóttann at klást, *cum inermi non tibi res est*, du har ikke med en værgeløs at bestille.

Kollkasta (at kollkasta), *funditus eversere*, fuldkaste.

Kollsteypi (at kollsteypa), *idem.*

Kollvarpa (at kollvarpa), *idem.*

Kollr, *m.*, *nom. pr. capito*, *iz. galeatus*, Hovedstør, *iz.* som har Hjelm paa.

Kollr, *m.* *cranium*, *caput*, Hoved, Hjerneskal. 2) *apex*, *Spids*, Top Þér í koll kámr, *in eum caput redundabit*, *in se recidet*, det vil komme over dit Hoved. At detta um koll, *humi prosterni*, falde omkuld. At géta í kollinn, *conjectura assqui*, gjette ret. Þad gengr koll af kolli, *virizim*, *ab uno in alie.*

rum, progreditur, det gaar fra Mand til Mand.

Kolmúla, *f.* *capra*, en Gjed.

Kolmyrkr, *n. cimmerica senebra*, Balmørke.

Kolmyrkr, *carbonis instar niger*, kulsort. Sá madr hafdi kolmyrk klædi, *avis vestibus ille vir indutus erat*, den Mand havde kulsorte Klæder paa.

Kollvartr, *id. m.*

Kólna (at kólna), *frigesere*, blive kold, Hjalms.

Kolor, *m. terra colorata*, *qua pingi licet*, Farvejord. (*lat.*)

Kolvidr, *m. cremium*, *iz. Sylva cadua*, Pindesbrænde, smaaugget Brænde, *iz.* Skov som hugges til Kul.

Kolvidar-skógr, *idem.*

Koma, *f. advenus*, Tilkomst, Ankomst. Komu-madr, *advena*, en Fremmed, en Gjest. Komandi, *m. idem.*

Komandi ár, *annus prospiciens*, kommende Aar.

Kómenta, *f. cella*, *iz. penetrale*, et Aflukke, lidt Kammer, *iz.* Sønkammer.

Kominn, *appropinquatus*, kommen. Kominn af fórum framm, *decrepitus*, udlevet. Vel í sig kominn, *concinuus*, i god Stand. Af sér kominn fyrri þreytu, *labore defectus*, udmattet, meget træt og mat. Þad er ei illa af sér komid, *non indignum est*, det passer ikke ilde.

Kompán, *m. socius*, *sodalis*, Kammerat, Staldbrøder.

Kompánaskapr, *m. societas*, Staldbrøderfæl.

egr, *familiaris*, seifabelig, munter i
g.

n. societas mercatoria, et Kompani,
sef. Kab. (N. O.)

m. pixis nautica, et Kompass. (N. O.)

ent, *n. pl. officiosa urbanitas*, Kom-
(N. O.)

mulier, famina, en Kone, et Bruen-
vid, qvan.

f. pl. procatio, Bessen, Frien. At
konbænir, *ambire virginem*, fri til et
immer.

n. matrimonium, Giftermaal (siges
anden, som tager eller faar sig en

rabbi, *m. cancer macrourus, cancellus*
m. v. Bernhardus eremita, Buhummer
abbart).

fina, f. comitia regum, in societate ci-
, et Møde af Konger.

nn, regio stemmate orsus, kongbaaren,
elig Fædsel.

r, m. regnum, et Kongerige. 2) re-
estas, Kongeværdighed.

, regius, splendidus, kongelig.

f, n. diploma regium, et Kongebrev.

rd, nula, sedes regia, et kongeligt

Kongens Gaard. 2) *fiscus regius,*

et Statskammer. Paa féll allt í kóngs-

hæc omnia in fiscum regium redacta

et Hele tilfaldt Kongens Kasse.

N n n 2

Kóngs-görð, *n. ornatus regius*, kongelig Dragt.

Kóngs-höll, *f. aula regia*, Kongens Hof eller
Stat.

Kóngsshyrd, *f. aulici, satellites regis*, Hoffolt,
Livvagt.

Kóngs-menn, *regii milites*, Kongens Krigsmænd,
de som ere i kongelig Tjeneste.

Kóngsmynt, *f. moneta regia*, kongelig Mynt.

Kóngs-riki, *regnum, et Kongerige.*

Kóngs-stedi, *m. regium jus monetarium*, konge-
lig Myntrettighed til at udstæde Penge.

Kóngs-rign, *f. regia majestas*, kongelig Vær-
dighed.

Kóngs-valld, *n. dominium eminens*, kongelig
Mægt, Kongens Overherredømme.

Kóngull, *vid. Kóngull.*

Kóngr, *m. rex, contraxit pro Konúngr, en*
Konge.

Kóngs-vatn, *aqua regis*, Vand eller Indsø, der
tilhører Kongen.

Konst, *f. ars, Kunst. alius kunst.*

Konstamadr, *m. artifex, en Kunstner.*

Konst-verk, *n. artificium, et Kunstnerarbejde.*
(N. O.)

Kontrasei, *n. effigies, et Kontrasej, Skildert.*

Kontra-stefna, *f. vocatio reciproca, en Kontra-*
stævning. (N. O.)

Konu-briðst, *n. mamma, uber, Dryster, Kvindes*
brøst.

Konulaus, *innubus, uden Kone, ugift.*

Konúnglegr, *vid. Kóngleggr.*

Konúnga-nef, *n. suffrago*, Hase, Baghase, Knote eller Kne paa Dyrenes Agterben.
 Konúngsæll, *bono rege beatus*, som har en god Konge.
 Konúngr, *m. rex, pr. heroum progenies vel propinquus*, en Konge. *qs. konr-úngr*.
 Konu-púngr, *m. vid.* Brimbútr.
 Konu-riki, *n. gynocrasia, uxorum imperium*, Konens Herredømme (over Manden).
 Konr, *m. vir prestans, nobilis*, en ypperlig Mand, Mand af fornem Herkomst. 2) *rex v. imperans*, en Konge eller Behersker. 3) *propinquus*, Slægtning, Stænde. Konar-vísur, *carmina regia*, et kongeligt Digt.
 Kópa, *f. defectus virium*, Udmattelse, Svækkelse. *vid. abl-kópa*.
 Kópar (at kópa), *eneruare, viros censare*, svækkelse, udmærke, tage paa Kræfterne.
 Kopar, *m. as, cuprum*, Kobber.
 Kopar-grænka, *f. arugo*, Spansegrøn, Kobberfarve. Kopar-rid. Kopar-hrírn, *n. idem*.
 Kopar-náma, *f. arifodina*, en Kobbermine.
 Kopar-smídi, *n. arifuium, aramentum*, Kobberarbejde.
 Kopar-smidr, *m. faber ararius, fusor aramentarius*, en Kobbersmed.
 Kopar-steinn, *m. cadmia*, Kobold, Kobberstens.
 Kopar-svarf, *n. aris recrementum*, Stispaane af Kobber.
 Kopar-stycki, *n. arena scriptura*, et Kobberstykke. 2) *tormentum gneum*, en Metalkanon. (N. O.)

Kopia, *f. exemplar, apographum*, Afskrift, Kopi. (N. O.)
 Koptisti, *m. librarius*, en Koptist, Afstiver. (N. O.)
 Koppa, *f. tænia, sapius in pl.* Koppur, et Høentimmer Hovedsmykke, bestaaende af forgyldte Sølvtopper, hæftede til et Baaud.
 Koppa-blód-taka, *f. scarificatio*, Kopsatten. At taka koppablód, *scarificare*, kopsatte.
 Koppu-hand, *f. vitta*, et Hovedbaand, (se koppa).
 Koppur, *m. vasculum rotundum sine ansis*, et lidet rundt Kar uden Haandgerb, en Kop. 2) *cucurbita*, en Kopper (til Kopsætning).
 Koppu-steinn, *f. cadmia fornicaria*, Kobold. Görrir hann sér búð úr koppusteini, *domum e lapide calaminari v. cadmia sibi erigit*, han forfærdiger sig Bed (eller Hus) af Kobold.
 Kópsíld, *f. clupea rasa, dorso prasino*, et slag Kor Silb med grøn Ryg.
 Kópr, *m. phocula*, en lille Sølhund.
 Kór, *m. chorus*, et Kor Syngende. 2) *parvirempli, ubi canitur, exedra, sacrarium, sancuarium*, Kor, den inderste Del af en Kirke.
 Kordi, *m. machæra*, en Saarde.
 Kórðiákn, *m. unus ex choro, cantor*, en Degen, en Korsanger.
 Kórðiáknar, *m. pl. diaconium; chorus*, Kordegen.
 Kór-dyr, *f. pl. porca speciosa*, Korde.
 Korgugr, *faculentus*, barmefuld, grumset.
 Korgr, *m. colluxies, sensina, facula*, Dug, Rident Vand, Gråms.

f. corintha, passula minor, passula co-
t, Korender. (M. O.)

cortex suberis, Kork. Karkartré, su-
llodrys v. phellus, Korktræ.

cachexia, tabes, Banttrivenshed, Tæ-

et korkna), fracescere, tabescere, tæ-
de hen, vansmagte.

vid. Kork. 2) glabrities glaciei,
Blathed.

granum, it. semen, et Korn, Gran,
Ecki korn, nihil, ikke et Gran,
alleringeste.

umentum, seges, Korn, Sæd. 2) res
, en Smaating.

n, n. infans, pr. embryo, et spadt

, m. ager frumentarius, seges, en
r.

, m. pericarpium, it. gluma, siliqua,
g.

i, m. siderasio, Kornbrand, Korn-

r, m. cumera, en Kornbæg.

, n. gramen spicatum, allet Græs,
m.

a, f. granarium, horreum, Kornlade.

Korn-el, n. grando, Hagel.

, n. frumentario, Kornfjød.

, n. solum frumentarium, Kornland.

r, m. cuculo, gurgulio, cis, Kornorm.

gr, m. gluma, Kornbælg.

Korn-sæd, n. sementis, Kornsæd. 2) satio,
Saaen.

Korn-sætt, granatus, kornsat (siges om fint og
smaat ophøjet Arbejde). Korn-sætt vir-
virki, argentum pustulatum, fint og smaat
Hilegran.

Korn-sigd, f. falx messoria, en Sægl eller
Kornle.

Korn-skæra, f. messis, Indbøsning af Korn.

Korn-skærumadr, messor, en Høstmand, Mejer.

Korn-slingr, m. merga, en Korntyp, Korngassel.

Korn-såra, f. bistorta, Hælderug, liden Slan-
geurt.

Korn-sædi, n. frumentum seminale, Kornsæd.

Korn-ångr, infans, spæd, meget ung.

Kornvøndull, m. meges, spicarum manipulus, et
Kornnæg.

Korpa, f. ruga, en Rynke, Fold.

Korpi (at korpa), rugas facere, danne Rynker
og Folder.

Korpna (at korpna), adstringi. constringi, sam-
mentrympe, drages sammen.

Korpulegr, sabidus, henfatdende, ussel af Ud-
seende.

Korrex, n. reprehensio, Trettesætt. (M. O.)

Korrrar (at korra i), per las, v. coarctatas
fauces respirare, at ralle, drage Anden des
sværtlig ajennem Halsen.

Korra (at korra), infausi nautas canere, nynne
for Døir.

Korri-ró, uania pueriles, Ammesang.

Kort, n. mappa geographica, et Landkort.

Korta (at korta), *decurrere, diminuere*, forforte, forte af.

Kortr, *curtus*, fort.

Kos, *n. electio*, Valg, Raar.

Kofeyrir, *m. res optima eligenda*, en særdeles god, udvalgt Ting.

Kof-gripr, *m. idem*.

Kofning, *f. vid. Kos*.

Kofs, *m. osculum*, et Kys.

Kofsagángr, *m. exosculatio*, hyppig Kyssen.

Kofsakær, *osculabundus*, som gjerne vil kysse.

Kosta (at kosta), *ludere, frangere*, brække, beskadige. Kosta til, *v. uppá, sumus facere in rem aliquam, insumere*, koste paa, bekoste.

Kosta (at kosta), *constare*, koste.

Kostabod, *n. fors oblata, optima conditio*, et fordelagtigt Tilbud.

Kostadr, *lusus, viribus fractus*, beskadiget, svæket (siges om Dyr eller Mennesker).

Kostgódr, *virtuosus, optima nota*, dydlig, *is. stærnefuld*.

Kostgripr, *m. qs. Kosta-gripr, res eximia*, en ypperlig eller udsøgt Ting.

Kostgæfi (at kostgæfa), *diligenter curare*, lægge Vind paa, besitte sig paa.

Kostgæfi, *n. v. Kostgæfni*.

Kostgæfni, *f. diligensia, industria*, Flid, Vindsættelighed.

Kostnadr, *m. sumptus, impensa*, Beføstning, Omkostning. At leggja fé í kostnadr, *pecuniam is sumptus profundere*, udøse sine Penge, belæse sig med Udgifter.

Kostnadarfamr, *sumptuosus*, kostbar, betæffelig.

Kostugr, *pinguis, de pascuis & cibis dicitur*, fed, kraftig, stærnefuld (siges om Enge eller Fede).

Kostulegr, *eximius, egregius*, kostelig, herlig.

Kostulega, *egregie*, kosteligen.

Kostr, *m. pingvedo*, Fethed, Rjerne. Þar var meiri kostr í miðlk, *ibi lac erat pinguis*, Mælken var der federe.

Kostr, *m. fors electio*, Valg, Raar. 2) *cibus*, Kost, Føde. *v. Markostr*. 3) *virtus*, Dyd. 4) *conditio, is. facultas*, Tilstand, Forsætning, *is. Evne, Formue*. Vel þú annanhvern kostinn, *alseruatram forrem elige*, vælg det ene af de to Tilfaar. Hann hefr marga kosti til at bera, *multis virtutibus ornatus est*, han besidder mange Dyder. Hann á tid hágann kost at búa, *condicione iniqua uiuit*, han er i en vaukstelig Forsætning. Hálfðan var kostamadr meiri til háir og annars að, enn hver annar, *Hálfðani facultates erant maiores quam aliis, ob rem lautam & alia vires*, Hálfðan var bedre i stand end enhver anden, i Henseende til Formue og andre Udveje. Ecki er kostr á því, *non datur facultas*, der er ingen Lestlighed dertil, det kan ikke gaa an, det faas ikke.

Kofúngr, *m. mastruca*, en Skindpels, við gofúngr.

Kot, *n. villula, magalia*, en Bondehytte eller Husmandshus. 2) *pectorale, thorax*, en Bist eller Brystbug.

la domus secreta, v. angulus, en
g eller Krog i et Hus.

ser nidr), rentem rusticatum in-
e sig som Husmand, begynde en
aring.

sticus, pauperculus, en Husmand,
nde.

ludus salaris, et Bretspil.

g), f. quaternio, fire paa en

mi sibi sapiens, arrogans, bønder
iloff Hjemføbning.

alveus lusorius, Brettet til at

v. reserarius, aleator, en som
Brettet.

sedes pesfi, Afdeling i et Bret.

ludus reserarius, Bretspil, Tær

ypium, Planteud. (M. O.)

illicus, en Husmand eller fattig

em.

ovan, m. canis melitæus ad fa-
ias paratus, en Skædehund; alias

Frostu - þings - lög Híkonar
madr drepr kovan - racka fyr-
di 12 aura, enn þad er kovan,
hendi sinni um hálsinn, so
i fingurinn, enn 6 aura fyr-
nn fyrir veidihund hálfu mörk,

og so fyrir nautahund, si quis occiderit alie-
rius canem melitæum, duodecim uncias solvito;
is autem melitæus est, cui quis manu collum
apprehendat; & ita ambiat, ut digitorum
metacondyli se contingant, pro cane venger-
rimo cursore, sex uncias, pro cane vengerico
autem, dimidiam marcæ (quatuor uncias), ut
et pro cane bubulcorum, hvem der dræber en
andens Skædehund, skal bøde 12 D e. Men
der er en Skædehund, hvis Hals man kan
saaledes omfatte med Haanden, at Fingrene
naa sammen; for en Bindspiller 6 Ore; for
en Jagthund en halv Mark, ligesom for en
Hyrdehund.

Koventa v. Kuventa, f. cerevisia secundaria,
tynde Øl.

Köggull, f. articulus digitorum, Led eller Ledes-
mod paa Fingrene. 2) idem ac köckr v.
kökull.

Kögr, m. cirrus, fimbria, peniculamenta, Fryn-
ser.

Kögur - sveinn, m. faminarum pedisequus pro
peniculamentis elevandis, en Dometiener.

Kögradr, cirratus, fimbriatus, bebræmmet, fryn-
set, kruset.

Kökull, m. vid. Köggull.

Köckr, m. gleba, en Jordklump, Jordbyste.
2) grumus pulvis, en Klump i Græs. vid.
keckr.

Köllun, f. vid. Kallan.

Kölki, m. senex, Dævelen. 2) senex pro-
cax, en ublu, gammel Knæf.

Kölskulegr, *vehemens & absurdus*, heftig og urrimelig.

Kölskulega, *vehemenses*, heftigen.

Kölsugr, *sarcasticus*, spodsk.

Köngull, *m. strobilus sive semen pinuum, abietum & plurium arborum*, Gran, Tjyre og flere Træers Grø eller Kongler.

Köngul-ló, *f. aranea*, en Edderkop. á ló, i pl. lær. *aliis köngul-vofa*, konúngvofa, gaungu-ló.

Köngul-lóar-vefr, *zela araneorum*, Edderkoppens Bæ, Spindelbæ.

Könnu-stóll, *m. vid. Trápita*, et lidet Bord, en Servante.

Kör, *n. electio*, Valg, Raaren. *alias kër v. kiör. 2) fors, conditio*, Raar, Lod, Skjebne. Það vari kör, *exoptatissimum foret*, det vilde være ønskeligt, Hann á vid sig körin, *ipse optionem habet liberam*, han har selv frit Valg.

Kör, *electus, designatus*, faaret, udvalgt.

Kör, *f. lectus agrozantium*, en Sygeseng. Fyrir hönum er komid á kararendan, *cum acmeste luctatur*, det er ude med ham, hans Sygeleje er snart forbi.

Körf, *f. calatus, qualus, cophinus*, en Kuro.

Körfursti, *m. princeps elector*, en Kurfyrste.

Körgrípr, *m. praeipuum*, en udvalgt Ting.

Köri (at kéra), *eligere*, faare, vælge.

Körinn, *electus*, faaret, udvalgt.

Körlegr, *ex voto, eximius*, som er efter Ønske.

Körvilltr, *oprionis infelix*, uheldig i at faare eller vælge.

Kös, *f. congeries*, en Samling, Dyrge.

Köstr, *m. strues, rogn*, en Dyrge, Staf.

Köt v. Kiöt, Két, *n. caro*, Kjød.

Kötbúd, *f. carnarium macellum*, en Kjødbod, Slagterbod.

Kötleggr, *carnalis*, kjødelig.

Kötmángari, *m. macellarius, lanus*, en som sælger Kjød, eller holder Slagterbod.

Kötmángara-torg, *macellum*, Slagtertorv, Torv hvor Kjød sælges.

Körpylsa, *f. lipocreas*, Kjødpølse, Pølse.

Köt-saup, *n. juscellum carneum*, Kjødsuppe.

Köttr, *m. felis, canis, elurus*, en Kat. 2) *in capite piscium, apex pulpa*, *quæ querklegi vocatur*, et Navn paa et vist Stykke i et Fiskehoved.

Köt-æta, *f. animal carnivorum*, Kjødeater, et Kjødædende Dyr.

Kötæxli, *n. sarcoma*, en Udvalst af Kjød.

Krá, *f. angulus domus, secessus*, en afsides Sted. I hverri krá, *per omnes angulas*, i hvert Krog.

Krabb, *n. confusio*, Uorden, Forvirring. 2) *ratio*, utidlig Omagjøren.

Krahba (at krabba), *commiscere*, blande sammen, forvirre. 2) *reagere v. inscie arraisare*, gjøre om tingen, *id. vedrøre eller behandle* noget ubehændig.

Krabbagángur, *m. progressus cancerinus*, Kræbtegang. *id. contra rem, modum & ordinem*.

er, *f. pl. acetabula, brachia enucrorum*, Krabbelsår.

ein, *n. cancer, carcinus*, Kraf, Krafte

erki, *n. cancer*, Krabbens Himmeltegn.

n. cancer, en Krabbe, Krabs.

constrictio levis, sagte Bedrøven.

(at krabla), *arrectare*, røre ved.

diffusio, Udspredelse, Udspredelse.

alis passio, ubi nives dispersæ sunt, det

som Kræget faar om Vinteren, ved at

neen bort af Jorden med Forbenene.

ganga i krübün háris, agni leguuz

ovium in pastione hyemali, Lammene

de Pletter, som de andre faar have

for Sne.

(at krabla), *dispergere*, adsprede. Féd

hæglega þenna snjó, hanc nivem

edibus facile dissergunt, Gaarene flusse

denne Sne bort.

superfargere, overstrø. 2) *metaph.*

nate loqui, tale forblommet. Ramm

si myndi krabla á það at legja Gi-

lli lannindi, *Rafus dixit se, absque*

us, Gizoni comiti veritatem patefac-

Ravn sagde, at han uden Omsvøb

e Jarl Giffor Sandheden.

turba, multitudo, Brimmel, Rangde.

exactio, Krav, Fordring. á kref.

essitas, Nødvendighed, Fornødenhed.

(at hvör sinn krafa, *omnium necessitati-*

ooo

bis satis subministrata sunt, enhver fik det

sin Nødtørstighed (eller hvad han tilkom).

Kragi, *m. collare*, en Krave.

Kraka (at kraka), *harpagine arrahare*, trække

til sig med en Hage.

Kráka, *f. cornix*, en Krage. 2) *avis fardica*

sinistra, en Ulykker forvarslende Fugl. Hånger-

kráka, *mala avis famem ominans*, en ond

Fugl, som spæer Hunger. Illvidris-kráka,

tempestatem ominans, en Uvejrs Fugl.

Kraki, *m. harpago*, en Hage, Waadshage.

Kraki v. Kracki, *m. tenellus puer, pusio*, en

lille Dreng, Knab. Hrólfr Kraki, *Hrolfus*

rener, den lille (smalle eller spædlemmede)

Rolf.

Kracka (at kracka), *castigare*, tugte, straffe.

Krackilldi, *n. castigatio*, Revselse, Dreetsættelse.

2) *disidium*, Uenighed, Tvistighed.

Kráknaugu, *f. vulgo Krans-auga, nux vomica*,

Kragesøjne eller Kredsøjne (Brak-Nodder).

Krákufætla, *f. coronopus*, Kragesod, Hænesod,

(en Uet).

Krákuskél, *f. myrulus vulgaris minor*, en Kræ-

stel eller Musling.

Krákustigr, *m. iter tortuosum*, en Sti eller

Pinie, som gaar i Kringeltroge, Kringvej,

Omvej, Sneglegang.

Krákr, *m. corvus*, en Ravn. 2) *nom. pr. viri*.

Kram, *n. merx, mercimonium*, Kram, Kram-

vere.

Kramari, *m. infisor, subernarius*, en Krammer.

Krambúð, *f. saberna, pergula infistoria*, en Krambóð.

Krami, *m. pressio, Tryfkon*. Kramakryki, *infans morbidus*, et sogeligt Barn.

Kraminn, *pressus, pressatus, it. confusus*, trykt, presset, *it. knuset*.

Krams-fugl, *m. turdus*, en Krams-fugl, Drossel.

Kramsi, *m. corvus*, en Ravn. *pr. discerpens*.

Kramvara, *f. vid. Kram*.

Kramr, *molliis, semifluidus*; de pingvedine, *nive, metallis &c. dicitur*, bløð, halvflydende (siges om Ædt, Æne, Æer, Metaller o. s. v.)

Krángalegr, *sener, gracilis*, tynd, smal.

Krángi, *m. collum ovis longum & tenerum*, en lang og smal Gaarehals.

Kránkðemi, *u. morbus, agritudo*, Ærautenhed, Upasselighed, Sygdom.

Kránkfelldr, *morbidus*, syg-elig.

Krángleiki, *m. idem*.

Kránr, *ager, agrotus*, upasselig, Kranten, syg. Hönum er kránkt, *agrotus*, han Kranter.

Krans, *m. ferzum, corona*, en Krands.

Krans-auga, *vid. Kráku-auga*.

Krap, *n. nix semiliquida*, halvøst Æne.

Krapasamr, *procellosus*, stormende, fuld med Uvejr.

Krapi, *m. pluvia nivosa, nix fluida*, sugtig Ænevejr, fold Slud.

Krapa-hríð, *f. procella nivalis, egelida*, sludagtig Ænefog.

Krappa-rúm, *n. interscalium navis proximum á malo*, Rummet imellem Korsbænkene næst ved Ræsten.

Krappi, *m. subscus, securicula*, et Kaarbaand, Ænketap, Krampe.

Krappr, *arcus, trang, knap, indstræket*. 2) *curvus*, krumbojet, kroget. Hann qvad þad krappa kolti, *iniquas dixit condiciones*, det kaldte han haarde Vilkaar.

Krapta (at krapta), *posse, funne, formaa, vare i Stand til*.

Kraptalaus, *infirmus*, svag, æmægtig, kraftsløð.

Krapta-verk, *n. miraculum*, et Underværk, Mirakel.

Krapt-lúpa, *f. junculum consummatum*, Kraf-suppe. (N. O.)

Kraptr, *m. robur, vires*, Kraft, Styrke.

Krás, *f. massa, pulpamentum*, latter Mad.

Krasi, *n. crebra decussatio, dilaceratio*, Riven, Stradsen.

Krassa (at krassa), *perfricare, dilacerare*, tve, stradse.

Krátan, *n. sculptile*, udskuffet Arbejde. á kron.

Krátans kall, *senex rugosus*, en rynket Naarl.

Kraumar (at krauma), *lenze cogti*, faget sagte.

Kraumr, *m. vid. Krumr*. 2) *imus gradus coccionis*, sagte eller liden Rogning.

Kraum, *n. idem*.

Kreda, *f. delicatulus*, Rjeledagge.

Kredulegr, *idem*.

Kreda, *f. religio*, Æns Troebartikel. 2) *symbolum*, et Løsen, et Tegn, hvorpaa man tænker Æn.

Kref (krefdi, hafi krefid, at krefia), *exigere*, træve, fordre, forlange. At krefia einn máls.

compellare ipsum, udbede sig at faa at tale med En.

Kresda, *f. achoret*, Udsæt i Hovedet.

Kregda, *f. infans morbidus, v. senellus*, et sygt eller svagt Barn.

Kregdulegr, *senex, imbecillus*, afsmægtig, van-smægtig.

Kreika (at kreika), *lente progredi*, gaa sagte. *vid. reika*.

Kreik, *n. lentus gradus*, korte Skridt, sen Gang. *vid. reik*.

Kreima, *f. animal viribus fractum*, et Kreatur der har tabt sine Kræfter. *å krem*. Hann er eingin kreima, *integris viribus est*, han har sine fulde Kræfter, han er ingen Stakkel. Kreikla (at kreikla), *torquere, premere, trykke*, flemme, knibe. Kreikla út, *extorquere*, udsprekke. Hann kreikla þurrar brár, *siccus torquet palpebras*, *3: simulat dolorem*, han presser tørre Øjelaage, *3: han lader som han var bedrøvet*.

Kreikling, *f. consortio*, Sammenknibben, Sammenfæsting.

Kreikla, *f. ramex arborum, v. frutex tortuosus*, en højet Gren af Træer eller Ris.

Kreiklöttr, *tortuosus*, som har mange Bøjninger, buget.

Kreiklu-skél, *f. tellina rugosa, non pramorsa*, erflags Muslinger.

Krem (at kremia), *conrundere*, trykke, knuse. 2) *infringere*, svække, faa Dugt med. Margir

krömdur lengi i föttinni, multi diu morbo illo infirmabantur, mange plagedes længe af den Sygdom.

Kremmáingr, *m. manipulus*, en Haandsfuld. *vid. krúmma*.

Krenkia (at krenkia), *infringere, debilitare*, svække, frænke. 2) *stuprum inferre*, frænke, besøve. *vid. kránkr*.

Krenking, *f. debilitatio*, Svækten, Svækkelse. 2) *agror*, Rønkelse, Rummer. 3) *stuprum*, Rønkelse, Besøvelse.

Krenkiz (at krenkiaz), *debilitari*, svækket, blive afsmægtig. 2) *agrescere*, blive svag og syg.

Krepia, *f. ningor pluvius*, regnagtig Sne.

Kreppa, *f. coarctatio*, Sammentrækning, Sammenbøjning. 2) *angustia, difficultas*, Trang, Knibe.

Kreppi (at kreppa), *incurvare, coarctare*, bøje, frumme. Kreppa at einum, *difficultates creare alicui*, sætte En i Knibe.

Krepping, *f. contractura*, Sammentrækning, Kreptr, *contractus, incurvatus*, sammentrukket, bøjet, frummet. 2) *uncus*, kroget.

Kria, *f. sterua, hirundo marina*, en Tørne, Kropfjerre. *vid. perna*. Kriu-skégg, *n. barba furcata*, fløttet Skjæg.

Kriði (at kriði), *desiderare, quærere, attrahere*, forlange, søge at faa. 2) *queri*, søges, være søgt. Hann kriði v. kriar sér hvað hann gætr, *solicite mendicet*, han tiltrøgler sig alt hvad han kan. *vid. germ. kriegen, accipere*.

Kriá, *f. perisio*, **Søgen, Begjæring.** Stoltarmenn sværa fyrri kriár sínar, *viri magnifici perunt quidem, ac non mendicant*, fornemme Gólf begjære vel, men betle iffe.

Kriála (at kriálo), *parum se movere*, bevæge sig lide. Ecki kriálar á hönum, *immozus quasi exanimis jaces*, han rører sig iffe det mindste.

Kriil, *n. res perparus*, en Smule, Ubetydelighed.

Kriili, *n. idem*.

Kriila (at kriila), *necesse, sexere*, flette, snoe.

Krim, *n. vid.* Augnakrim.

Krimti (at krimta), *egre animam trahere, ut vix audiamur*, drage Anden saa sagte, at det neppe kan høres. 2) *submisso* screare, hærte sagte.

Krimtr, *m. vox crepera*, en svag Lyd.

Kringi (at kringia), *circulare, circinare*, omringe. 2) *circumsondere*, flippe omkring, afrunde.

Kringil-yrdi, *n. pl. ambages*, mørk Tale, Omfob.

Kringing, *f. rotundatio*, Runden, Afstiklen, Runddrejen.

Kringla, *f. orbis, rotundula*, en Kreds, Runding.

Kringlótt, *rotundus, circularis*, rund.

Kringlu-torf, *n. caspes orbicularis*, rund Torv, afrundet Grøntorv.

Kringiskér (at kringiskera), *circumsondere*, flære eller flippe omkring, besflære.

Kringiskorinn, *circumsonsus*, flippet eller flæren omkring, besflæren.

Kringsól, *n. gyratio*, Ringrenden. (*qr. kringum sól*).

Kringfóla (at kringfóla), *gyrare, in gyrum ducere, regyrare, uenr.* gaa en Ringvej, dreje runde om, i en Kreds.

Kringum v. i kring, *circa, per circulum*, omkring.

Kringumstædur, *f. pl. status, facies rerum*, Omstændigheder.

Kringr, *m. gyrus*, en Ring, Kreds.

Kringr, *dexter*, bekvem, behændig. Það fer hönum kringt, *apte manus admoveo*, han gjør det behændigen, det gaar let for ham.

Krippa, *f. vid.* Kryppa.

Krisma, *f. christi, unctio*, Salvelse. (Kat. O.)

Kristall, *m. crystallum*, Kristal.

Krist, *n. sonus pipiensis*, pibende Lyd.

Kristi (at krísta), *fridere, pipire, pipare, de passeribus dicitur*, pibe, pipe, siges om Spurret.

Kristin, *pipiens, murmurans, susurrans*, pibende, mumlende, susende. At því fyrr megi þér t' meins giöra, kristinn claud kona, *ut eo minus tibi nocamento eris lamia murmurans v. susurrans*, for at den pibende, mumlende eller hvulstende Kvindespøge Gjenfærd desmindre skal gjøre dig Glæde. *vide Gróugaldz. **)

*) Dette er tilføjet af en anden Haand end Forfatterens. Skal Ordet iffe, efter manges Mening, læses Kristin (Kristen) vilde jeg heller udtale det kreistin (?: knibende), da i undertiden i de ældste islandske Skrifte (ligesom endnu i Engelsk) der læses som ei. J. W.

er, *m. vid. Krift.*

er, *christianus, kristen.*

er-réttr, *m. jus canonicum, sine ecclesia.*

er, *Kirket.*

(at kristna), *ad christianam religionem*
er perducere, *kristur*, omvende til den
lige Tro.

f. religio christiana, Kristendom. 2) *rem-*
ostquam religio christiana invaluit, Kri-
mmens Tidrum. 3) *ecclesia, Kri-*
st.

m. Christus, uctus, Kristus.

erera, *Krist.* 2) *nom. pr. insula,*
Kreta eller Randia.

er krita), *molestè minusim acquirere, eer-*

er lide efter lide med megen Umage.

er kriter so linder se, *etiam minusias ac-*
re sagaxit, han er stræbsom i at erhyverve
de mindste Omsaating.

musurrus, musicario, Hvissen, Mum-
Snurren.

er krita), *minusire, musicare, brumme,*
e, snurre.

er krita), *cresca pingere, at fride.*

er cresarus, *kridet.*

m. disfidium, Venighed, Tvedragt, Tvi-
d. 2) *musicario, Mumlen, Snurren.*

er casula, *it. abscessus, en Hytte, Bræa,*
te, it. Byld. vid. krá. 2) *caupona,*
Krohus.

er króa), *circumspire, includere, inde-*
omg. At króa lúmbin, *agnos*

includere, fecundare, indelulke Lammene, Risse
dem fra Mærene.

Króarmadr, *m. caupo, en Roomand.*

Króarkona, *f. copra, en Krofont.*

Króf, *n. exenteratum corpus pecudis, Kropp af*
Krog uden Indvolde.

Krógi, *m. infans fasciis involutus, et sprædt*
Barn (o: i Svøb).

Króka-só, *f. varietas indirecti itineris, Kring-*
vej, Omvej.

Króka-kérfi, *n. circulus uncinorum, et Hægte-*
terre.

Króka-par, *n. par fibularum, et Par Hægte.*

Króka-spiót, *n. tragula, et Spyd eller Landse*
med Krog.

Króka-steik, *f. extremum intestini recti, det ydere*
ste af Endetarmen. vid. ars-görm.

Króka-laús, *sive ambagibus, ligesrem, uden Omveje.*

Krókhrygg, *m. cyphos, cyphosis, Puffel paa*
Styggen.

Krókhryggiadr, *gibbosus, krogryflet, puffel-*
rygget.

Kroki (at kroka), *uncinare, fræmme, bøjse.*

Hesturinn *krokir fæti, equus pedem uncinar,*
ima sanrum ungula rangit terram, Hesten
frummer Benet, berører Jorden kan med den
forreste Rand af Hoven.

Krokinn, *pronus, cernuus, nægret, nedbøjet,*
frum. vid. hnokinn.

Krokna (at krokna), *rigescere, cunari frigore,*
trympes sammen af Kulde. 2) *enecari fri-*
gore, bøj af Kulde.

Króknefiadr, *naso aquilino*, *adunco*, frøgnaset.

Krókóðill, *m. crocodilus*, en Krokodill. (M. O.)

Krókótt, *corvus*, kroget, bugtet.

Krókr, *m. uncus*, *uncinus*, en Krog, Hage.

2) *angulus*, en Krog, Braa. 3) *diverziculum via*, *itineris flexio*, en Afvej, Omvej,

Kringelkrog. 4) *ansa*, Haandgreb, Haandfang. 5) *flexio*, *flexura*, Bøien, en Bøjning.

Koma skal krókr i móti bragdi, *cum vulpibus vulpinandum*, List skal sættes mod Ranter.

Króna (*kóróna v. krúna*), *f. corona*, en Krone, Krands. 2) *rasura fincipitis*, en raget Plet paa Forhovedet. 3) *regium*, *summum imperium*, Regjering, Overherredømme. 4) *coronatus danicus*, den danske Krone.

Krónu vígsla, *f. coronatio*, Kroning.

Kronika, *f. chronica*, Krønike, Aarbog. (M. O.)

Kroppna (at kroppna), *rigescere*, *stupefcere* frigore, Rive af Kulde.

Kropning, *f. genusfecio communicantium sacra cana*, Knæfald (især Kommunionteret). Sturla lét taka þar mat í kyrkiu, og hera út um kropning, *Sturla ex templo cibaria rapi fecit, atque inter communicationem absporiari*, Sturla plyndrede Godevæter der i Kirken, og lod føre dem bort medens Folk knælede for Alteret.

Kropp, *n. vellicatio*, Pilen, Plukken.

Kroppa (at kroppa), *cutem fricare*, gnide Huden. 2) *vellicare*, *carpere*, plukke, pille.

Kroppr, *m. corpus*, *cuticula*, Krop, Legem.

2) *truncus corporis*, en Krop uden Hoved.

Krofs, *m. crux*, et Kors. 2) *omnia adversa, quæ ob fidem in christum fidelibus obveniunt*, Modgang (etclef.)

Krofsa (at krofsa), *signo crucis notare*, korse.

Krofsa-trú, *f. stasolatria*, Korstro, Korsets Tilbedelse.

Krofs-beri, *m. crucifer*, en Korstræger.

Krofs bünd, *n. pl. (i húli) capreoli*, Korshaand i Bøjninger.

Krofs burdr, *m. gestatio crucis*, Korshæren.

Krofs festi (at krofsfesta), *crucifigere*, korsfeste.

Krofs fiskr, *m. asterias*, *stella marina*, etflagt Soorm.

Krofs gangr, *m. peristylum*, Korsgang.

Krofs-gödur, *f. pl. compitum*, *quadrivium*, Korsvej.

Krofs-mark, *n. signum crucis*, *is. crucifixum*, Korsets Tegn, *is. et Krusifiks*.

Krofs-mátj, *m. quadrans norma*, Korssnit.

Krofs-melsa, *f. amburbalia*, Korstøffe. Krofsmelsa á vori, *crucis inventio*, 3 Maj, den 3 Maj, Tjenestefolks Stiftetid i Island.

Krofsmelsa á haufti, *crucis exaltatio*, 14 Septembris, Korsets Opbøjelse, den 14 Sept.

Krofsótt, *decussatum nigro colore variegatum*, tegnet med Korsfigurer.

Krota (at krota), *calare*, *sculperere*, udskifte, udgrave, gravere.

Krot, *n. sculptura*, Udgraven, udskuffet Værdvark.

Krotadr, *calatus, sculptus*, udstøffet, graveret.

Krøf, *f. vid. Kraft.*

Krøfur, *f. pl. exactiones*, Krav, Fordringer.
vid. krafta.

Krøggvar v. Krøggur, *f. pl. discrimen, periculum*, is. incita, angustia, Vansæligheder, Farer, is. Træng, Forlegenhed. Oft eru krøggur i vetrar-ferð, især *hyemale difficultatis plenum*, paa Vinterrejser foresalde tit Vansæligheder.

Krøggur, *fregvus*, taleig, vræmlede. Þar var krøgt af hláugum, *ibi crucis omnia plena erant*, forøller vræmlede der overalt.

Kröckr, *idem.*

Kröm, *f. pressura*, Trykken, Presning. 2) *morbis diutinus*, langvarig Sygdom. krem.

Kröptugr, *validus, fortis*, stærk, kraftig.

Krú, *n. multitudo*, en stor Mængde. *alias grú v. grúi.* Þar var mikid úa krú, *innumera multitudo insectorum ibi erat*, der var en stor Brimmel af Insekter.

Krubba, *f. ampulla*, en Flaske eller Krulle.

Krubbu-far, *n. (3: diápr) mazonomum*, et dybt Gab eller Etal.

Kruhinn, *exenserasus*, opstaaen, som Indvoldene ere tagne udaf.

Krucka, *f. urceus*, en Krulle.

Krull, *n. confuso*, Sammenblandning, Forvirring.

Krulla (at krulla), *confundere*, forvirre. 2) *calamistare, crispare*, kruse, krølle. Krullad hár, *incurvi capilli, conciumi, coma*, kruses eller krøllet Haar.

Krulla-járn, *n. calamister*, et Krusejern.

Krúmgódr, *sapidus, solidus, efficax*, velsmagende, fast, kraftig.

Krumma, *f. manus concava*, krummet Haand.
2) *manipulus*, en Haandfuld.

Krummi, *m. corvus (lagax)*, en Ravn.

Krumr, *m. cramer, flos rei*, East, Rørnen af en Ting.

Krúna, *f. vid. Króna*, is. *alba macula in pecudum fronte*, en hvid Plet i Kvægets Pande.

Krúnótt, *alba macula variegatus*, som har hvid Plet i Panden.

Krúngr, *m. gibber, gibba*, frogrygget, puffet rygget. Herdakrúngr, *m. gibba cervix*, Pafsel paa Skulderen.

Krúnk, *n. crocirus*, Ravnæftrig.

Krúnka (at krúnka), *crocicare*, flutte eller ftrige som en Ravn.

Krúnkr, *m. corvus*, en Ravn.

Krúnkinbor, *m. idem.*

Krús, *f. testa, crater testaceus*, et Krus.

Krúsa (at krúsa), *vid. krulla.*

Krydd, *n. conditura*, Krydren, Kryderi.

Krydda (at krydda), *condire*, krydre.

Krydd-öl, vín, dryckir, *aromatizes*, krydrede Drikke.

Krydd urtir, *f. pl. aromata*, Kryderurter, Specier.

Kryf (krufdi, hefi krufid, at kryfia), *exenterare*, opstjære, tage Indvoldene udaf. Kryfia til mergiar, *ad medullam usque penetrare*,

metaph. sollicite exquirere, Sjære indtil Mæ-
ven, is. opsigge flittigt.

Kryki (krýki), *m. angulus, secessus*, en Braa,
Krog. á krókr. 2) *inguina*, Skambelen, *Laartrig*. 3) *puer pauperculus*, *in recessu*
educatus, et udfelt Barn, opdraget i Fat-
tigdom.

Kryka-punnir, *depigis*, som har tynde Laartrige.

Krýni (at krýna), *coronare*, krone.

Krýning, *f. coronatio*, Kroning.

Krýp (kraup, at kriúpa), *in genua procidere*,
knæle. Kriúpa at kníám eins, *ad genua ali-*
cuius accidere v. provolvi, falde paa Kne
for En.

Kryppa, *f. gibbus, is. curvamen, spina*, en Puf-
fel paa Ryggen, is. Bøjning, Kringelbugt,
Krumbugt. kroppr.

Kryppill, *m. gibbosus*, krogrygget. 2) *claudus*,
luxatus, lam, halt.

Kryppiingr, *m. idem*.

Kryci-vika, *septimana crucis inventionis*, Korsfets
Opdagelses Uge.

Kræda, *f. species quædam lichenum*, en Art
Sjældmos.

Kræda, *f. mollities*, Blødhed, Beghed. *vid.*
kreda.

Kræfr, *fortis, robustus*, stærk, rast.

Krækiber, *rectius krákuber*, *n. pl. bacca empe-*
tri, Kragebær.

Krækiberialing, *n. empetrum*, Kragebærbusk.

Kræki (at krækia), *fibulare*, spænde, knappe,
fæste sammen med Hæfter o. s. v. 2) *hamo*

enpere, faa fat paa eller træffe til sig m
en Krog eller Hage. 3) *deviare*, á *via*
seccere, afvige fra den rette Vej, tage
Omvej.

Krækill, *m. uncus*, en Krog, Hage.

Krækilfatlur, *f. pl. aves fissipedes*, Fugle se
ikke have Hinde mellem Tærne.

Kræklingr, *m. vid.* Krákuskél.

Kræklinga-fiara, *lisus myzolphoron*, Ottran
bred, hvor Muslinger falde i Mængde.

Krælar (at kræla), *egre se movere*, bevæge
sig. Það krælar ecki á hönum, *nihil e-*
versur, han rører sig ikke det allermindste.

Kræsi (at kræsa), *vid.* krydda.

Kræsi-legr, *delicatus*, lækker, fin, velsøftig. Kræ-
silegir réttir, *laura dapes*, krydrede eller ve-
smagende Retter.

Kræsiinn, *delicatus*, kræsen.

Kræstr, *conditus, salutaris*, krydret.

Kú, *f. vacca*, en Ko. *vid.* kýr.

Kúa labbi, *m. crepisus lupi*, *adhuc immaturum*
erlags Svamp.

Kúa-mykia, *f. bolbison, finus bovillus*, Rome-

Kubba (at kubba), *amputare, is. perfringere*
lappe, hugge over, is. brække.

Kubbi, *m. cochlea, testa univalvis*, en Snegl.

Kubbr, *m. trunculus*, en lille Stump.

Kudúngr, *m. vid.* Kubbi.

Kufi, *n. persona, larva*, en Masse. 2) *cucullus*,
capitis segmen roga affixum, en Hætte fast til
Kraaben.

Kufi-madr, *cucullo indutus*, som har en Hætte

Græddet. 2) *persiculus*, en maffiort
m.
gr, m. *idem*.

supra marginem reptans, gængst fald,
nalc.

r, m. *vid*, Kadángur.

v. *convexius*, Top. Kúfr uppaf mæle-
ldi, *mensura abundant*, Tapmaaf: Fialla,
nebula montium apices cogens, Taage
paa Hjergeteppe. Hatt-kúfr, *pilcolus*,
den Hat.

it kúga), *cogens*, udigere, tvíngje, uode,

v. Kágun, f. *concio*, Tvang.

, *flaccus medullam*, udmagert. 2) *coe-*
vungen, knet.

m. *navigium breviusculum*, et fort hat-
vid, kaggi.

m. *idem*.

i, n. *vacca* v. *sex oves lactaria*, et
e, o: en Málkeo eller seks Málkefaar.
cudes ferrea, Jernse, Besætning af
paa en Gaard.

m. *medulla flaccescens*, tynd, kraftløs

it kúka), *cacare*, forrette sin Nødtørst.
n. *prastigia*, *arres dardania*, Gjøgler,
spillet.

, n. *prastigiator*, en Gjøgler, Tassens

, m. *vid*, Flörunkonkr.

P p p

Kúkr, m. *caccus*, Menneſteſkarn.

Kul, n. *aurea frigida*, kold Blæſt eller Luſtning.

Kula, f. *idem*.

Kála, f. *tumor, tuber*, en Havelſe, Knude.

2) *globus*, en Kugle. 3) *cervicula aselli*,

Blæſten af en Tørſt.

Kular (at kula), *frigeſcere*, *ir*, flare, ſpirare,
blive kald, fjælned, *ir*, luſte, blæſe.

Kulhord, n. *loqus navis vento obverſum*, den
Side af Skibet ſom vender mod Vinden.

Kálða, f. *tumor, torpor*, Brantenhed, *ir*.

Derſhed.

Kúldar (at kúldar), *torpeſcere*, *torpes*, Kold
ſig frem.

Kúldaleit, *humida facie*, hoven eller tyf i An-
ſigten.

Kúldá-bólga, f. *caligo*, Troſt i Temperen.

Kúldá-brátt, n. *divagatio infipientis frigoris*,

Devagelfe ſom man gjør ſig i Kulde for at
holde ſig varm.

Kúldaskél, f. *concha orbiculata lavis*, etflags
Muslingeſkal.

Kúldá-ſkrá, n. *homo inops*, et enligt eller for-
ladt Menneſke, ſom ingen tager ſig af.

Kúldi, m. *frigus*, Kulde. 2) *animus inſenſus*,
hadeſuldt Sind. Hann Þóttiz af þeim ráð-
um kúldá kénna, *subolere ſibi viſus eſt*, ex
illis conſiliis inſenſum in ſe animum, han ſpur-
tes at de Raad viſte Fiendſkab mod ham.

Kúlpar (at kúlpa), *sumere, prominere*, udſtaa,
rage frem.

Kálpeygr, *exophthalmus*, som har udstaende Øjne. *vid. úteygdr.* Hann er kálpeygr eins og másin, *perinde ac muribus oculi illi prominens*, han har udstaende Øjne llgesom en Mus.

Kálpeygð, *f. exophthalmia*, Fremøjenhed.

Kul-vís, *a'fiosus*, kuldfjer, som ikke kan taale Kulde.

Káluvambi, *m. ventericosus*, storbuget, tyktvornet.

Káluvaxinn, *convexus*, rundbøjet, rundhval.

Kumbari, *m. navis rudior, mercatoria*, en Skude, et uanseligt Røbmandeskip.

Kumba, *f. ancilla corpulenta*, en tøl eller flodset Pige.

Kúmen, *n. carvi, carum v. cuminum*, Kummen.

Kuml, *n. cumulus*, en Høj, Balle, Dyrge.
2) *idem ac kull*.

Kumpán, *m. vid. Kompán*.

Kumpás, *m. acus magnetica, pixis nausica*, Kompas. (N. O.)

Kumpr, *m. filico, et Drog*.

Kumra (at kumra), *muffare, musitare*; brumme, mumle. 2) *leviser kinnire*, vrinske lidet eller sagte.

Kumr, *n. musitatio*, Numlen, Surren.

Kundr, *m. filius*, Søn (Poet.) 2) *propinquus*, en Slægtning, Forvandt, Nærpaarsende.

Kúngr, *m. vid. Kudánger*.

Kúníng, *m. cuniculus*, en Kanin.

Kúnis, Kúnína, Kanína, *f. idem*.

Kunnátta, *f. sciencia*, Kundskab.

Kunnngöri (at kunnngöra), *notum facere*, kundgjøre, bekendtgjøre. *gs. kunnugt göri*.

Kunníngi, *m. sodalis, familiaris*, en Bekjender.

Kunnleiki, *m. notitia*, Kundskab. 2) *familiaritas*, Bekjendskab. Göra i kunnleika, *notum facere*, gjøre bekendt.

Kunnleiks-madr, *familiaris*, en Bekjender. 2) *concubitor*, en Vøler.

Kunnleiks kona, *f. concubina*, en Dilekter, Redhustru.

Kunnugr, *gnarus, notus*, bekendt.

Kunnugleiki, *m. notitia*, Bekjendskab.

Kunnusta, *f. vid. Kunnátta*.

Kunnr, *vid. Kunnugr*. Kunnr at lósum, *vitiis infamis*, berøgtet for Laster. Kunnr at manndygdum, *virtutibus clarus*, bekendt for Dyder.

Kunta, *f. cunnus*, det skindelige Skamlem, Gødselslem.

Kúpa, *f. cuba, vas rotundum*, et rundt Kæ eller Skaal. *vid. heilakúpa*.

Kúpu-myntr, *vid. Framm-myntr*.

Kúpu-vaxinn, *ovalis, oval*, rundbladen.

Kúra, *f. quies, quies*, Hvile, Rø. Hann ligg i kúru sinni, *quiesus jacet*, han ligger i en Rolighed.

Kurfa, *f. homo laboris & frigoris impatient*, En der hverken taaler Kulde eller Kedsel. 2) *desidia, mollities*, Dødselssyge, mageligt Levet.

Kurfi v. Kurl, *n. virgarum frustula, v. cruculi in carbonis ferrariorum*, Træer eller

Kisthammer, sønderhugne i smaa Stykker
for at spies til Kul.

Kurfla (at kurfla), *virgas putare*, hugge, smaa
hugge Træ.

Kurfr, *m. trunculus*, *is. fragmentum*, en liden
Stamme, *is. et afbrudt Stykke*. Hann
hnefadi spjóts-kurf sinn, *fragmentum haste
sue arripuit*, han greb et Stykke af sit bræst-
sæde Epyd.

Kurfulegr, *mollis, desidiosus*, vellystig, magelig,
sekselsd.

Kúri (at kúra), *hærens quiescere*, ligge i Ro,
være sekselsd.

Kuriel, *n. corallium*, Korall (N. O.)

Kurr, *m. & n. murmur, querela*, Klage, Knurre-
ren. 2) *stridor*, Knarken, Knagen.

Kurra (at kurra), *murmurare*, suse, brumme,
knurre. 2) *minurire palumbum*, kviddre eller
girre (om vilde Duer).

Kúrrent-silfr, *moneta cursoria*, Kurant, Solv-
mynt. (N. O.)

Kurt, *n. urbanitas, civilitas*, Høflighed, fin Le-
vemaade.

Kurteis, *civilis*, høflig, beleven.

Kurteifi, *f. vid. Kurt*. *gall. courtesie v. cour-
toisie, comitas*.

Kurteislega, *urbane*, fint, høfligen, behageligen.

Kúrur, *f. pl. folliculudines*, Betymringer.

Kusa, *f. vitula*, en Kvie eller Hunkalv.

Kusi, *m. vitulus*, en Hunkalv.

Kúskæl, *f. concha orbiculata crassa*, en Benat-
Musling.

*Kussa (at kussa), *vid. Fussa*.

Kulsari, *m. pirata*, en Korsar, Sørøver. *gall.
corsaire*.

Kufsi, *m. vid. Kufi*.

Kúfúnga (at kúfúnga), *colaphizare*, give Dre-
figen.

Kúfúngur, *m. colaphus*, Dreffigen.

Kuri, *m. cultellus*, en lille Kniv.

Kuta (at kuta), *cultellis pungero*, stikke eller
stjære med en liden Kniv.

Kútr, *m. congius*, en Rutting eller liden Tonde.
Hálfkútr, *congius dimidius*, en halv Rutting.

Kyki (at kykia), *deglutire*, slugte ned. á kok
v. qvok.

Kyklíngur, *m. pullus*, en Kylling. *vid. kíuk-
língur*.

Kylfa, *f. clava, is. fistula*, en Rølle, *is. en
Duf, Rammel*.

Kýli, *m. ulcer, tuber, apostema*, en Byld.

Kýlis tilgúrd, *pyosis*, byldagtig Hævelse.

Kýli (at kýla), *ampusare musculos occipitis asel-
lorum*, stjære Nakken af en Torst. á kála.

2) *ingurgitare*, slugte, svælge i sig. á kýll.

At kýla miöd, *magnis haustibus hydromel
hibere, panices libere madefacere*, svælge Mød
i store Slurke.

Kylia, *f. vid. Kul*.

Kýll, *m. rivus*, en Bæk. 2) *media pars brac-
cium*, den midterste Del af et Par Ben.

flæder. 3) *garges*, *is. uxor, musica*, et
 Oualg, *is. en Ladersæl, Tasse.*
 Kylliflætr, *ad fundum prostratus*, kastet til, eller
 udstrakt paa Jorden.
 Kyllir, *m. culeus, uxor, is. scrosum*, en Laders-
 sæl, Tasse, *is. Pungen.*
 Kylpr, *m. vid. Kifr. á kálpa.*
 Kymbi, *n. alias gymbi, fasciculus*, et lidet
 Rnippe.
 Kymbilhyrindr, *erectis cornibus*, som har op-
 staaende Horn.
 Kymbill, *m. fasciculus*, et lidet Bunde eller
 Rnippe. 2) *grumus*, en Jordhøj, Bakke.
vid. kuml.
 Kymi, *m. fecesus, angulus*, en Braa, Krog.
 Kyn, *n. genus, gens, familia, sexus*, Slægt,
 Røn. 2) *res mira*, Under, underlig Ting.
 Dad er ei kyn, *non est mirum*, det er ingen
 Under.
 Kynd, *f. vid. Kyn. 2) soboles*, Afkom,
 Stamme.
 Kyndi (at kynda), *succendere*, tanke, antænde,
 brænde. Dar er kyndt þangi, *fucus ibi fo-*
cum alit, pro foco legitur, der bruger man
 Tang til Brændsel.
 Kyndill, *m. lux*, Lyd.
 Kyndilmessa, *f. festum luminum, 3: purificatio-*
nis Mariae. Hypocauste, Kyndelmisse.
 Kynding, *f. succensio*, Antændelse, Brænde.
 Kynduglega, *astute*, træffelig, listig.
 Kyndill, *fructus, fructus, listig.*
 Kyndill, *fructus, fructus, listig.*

Kynferdugr, *generis nobilis*, af stor Herkomst.
 Kynfiöld, *f. prolis*, talrigt Afkom.
 Kynfylgia, *f. ingenium patronymicum*, arveligt
 Sindelag eller Sindsgaver.
 Kýngi, *f. magia*, Trolddom. 2) *portentum, res*
nulli nota, en vidunderlig Ting eller Begi-
 venhed.
 Kyngia, *f. res portentosa, insolita magnitudinis*,
 en Ting af uhyre Størrelse.
 Kýngi-hríð, *f. vehemen. procella magica*, et heft-
 igt Uvejr, frembragt ved Trolddom.
 Kýngi (at kýngia), *glusire*, sluge ned. Kýngia
 nidr bíranum, *offulam deglusire*, sluge en
 Bid ned.
 Kyniar (at kynia), *mirari*, studse, forundre.
 Mig kyniar, *miror*, jeg studser, forundrer
 mig over.
 Kyniar, *f. pl. res mira, portentum*, Ting eller
 Begivenhed, et underligt Tegn.
 Kynia-menn, *homines abstrusi ingenii*, særslæde-
 de Folk.
 Kyniadr, *orsus, oriundus*, kommen af, fød af
 Kyniafótr, *pragrans*, meget stor.
 Kyniaz (at kyniaz), *generari*, avles, fødes af
 Kynlegleikar, *m. pl. omnia*, underlige Væsen
 eller Anelser.
 Kynlegr, *alienus*, underlig. Kynlegr blv
res mira, en forunderlig Ting.
 Kynni (at kynna), *notum facere*, gøre bekendt
 Kynni, *n. domus nota v. familiaris*, et bek-
 kendt eller velkendt Hus. 2) *notitia*,
 kjendskab.

Kynning, *f. noxia*, Dødsendelse.

Kynnis-leit, *f. vid. Kynnis-vist*, Kynnis-sökn, *f. idem*. At fara á kynnis-leit, *visitatum ire amicos*, at besøge sine Venner eller Besøndtere.

Kynnis-vist, *f. visitatio amicorum*, Vennebesøg.

Kyníkr, *vid. Kynstór*.

Kynqvísl, *f. ramus prosopie*, Tr, Gren af en Slægtstamme.

Kynsl, *n. pl. res insolita*, en usædvanlig Ting. Vör fækkum ætterni vort, nær stór kynsl atþera, *numerositati nostra familia aliquid detrahimus, quando insolitum quid accidit, ut minde vor talrige Slægt, naar noget usædvanligt paafømmer*.

Kynslód, *f. genus, generatio*, Slægt, Stamme.

Kynspeki, *f. scientia genealogica*, genealogisk Videnskab.

Kynstafi, *m. vid. Kynqvísl*.

Kynstór, *natu nobilis, natalibus clarus*, af stor Herkomst, fød af berømtelige Forældre.

Kynstr, *n. pl. Kynsl*.

Kynstramenn, *vid. Kynnamenn*.

Kynsfall, *felici posteritate clarus*, en Gader eller Stamfader, som har lykkelige Aftom.

Kynþátr, *m. vid. Kynqvísl*.

Kýprus-vidr, *m. cupressus*, Opprettræ.

Kýr, *f. (rectius olim ká, káinnar, káinni, kánni, kána & in plur. kýr, káanna, kánum, kýnnar) vacca*, en Ko.

Kýr-auga, *f. vasculum sphaeriforme*, et fugel rundt Kar, et lidet Kar.

Kyrd, *f. tranquillitas*, Stilhed, Røstløshed.

Kyria (at kyria upp), *cantum exordire*, begynde Kirkesangen.

Kyrie, Kyrie, *supplicatio*, en Salme som begynder med dette Ord.

Kýr-gilldi, *n. vid. Kágilldi*.

Kyrki (at kyrkia), *strangulare, coale. 2) conserahere*, trække sammen, sammensnarpe.

Kyrking, *f. strangulatio*, Røsten. á qverk.

Kyrkingr, *corrugatio*, Sammenbragen i Rygser, Sammenkrømpning.

Kyrkia, *f. ecclesia, castrum*, den kristelige Kirke, Røstløshed. *vulgo (minus apse) templum*, en Kirke. At fækia kyrkiu, *templum petere, frequensare*, søge Kirken, gaa stiftig i Kirke.

Kyrkiu-agi, *disciplina ecclesiastica*, Kirketugt. At lida kyrkiu-aga, *dare piacula*, udstaa Kirkestraf.

Kyrkiu-bialla, *f. sinuabulum*, liden Kirkeflotte.

Kyrkiu-bók, *f. matricula*, en Kirkebog. 2) *diptychon*, Præstens Ministerialbog. *vulgo ministerialbók*.

Kyrkiu-bóndi, *matricularius, aconomus ecclesie*, en Kirkeværge (som tillige er Bønde paa den Gaard, hvor Kirken staar).

Kyrkiu-dagr, *festum dedicationis templi*, Røstens Indvielsesdag.

Kyrkiu-diákn (sem þiönar presti í melsu), *camillus, hierodulus*, Degn, Kirkesanger.

Kyrkiu-eignir, *f. pl. manus mortui*, Kirke-Egensomme, Gods som tilhører en Kirke. At

gefa kyrkium, *dare in manum mortuam*,
give eller testamentere til Kirker.

Kyrkiu - forsvor, *n. advocatio, jus patronatus*,
Kirkens Forstanderskab.

Kyrkiu-forfvars madr, *advocatus templi*, en Kir-
keforstander, Kirkeværge.

Kyrkiu-fridr, *jus asyli templorum*, Kirkefred.

Kyrkiu-fundr, *convensus ecclesiasticus*, Geistlig
hedens Forsamling i Kirker.

Kyrkiu-fé, *bona ecclesiastica*, Gods som tilhører
en Kirke.

Kyrkiu-gardr, *cemeteryum, conditorium, polyan-
drium*, en Kirkegaard.

Kyrkiu-hringing, *f. tintinnabulatus*, Ringen i
Kirken.

Kyrkiu-pallr, *m. pulpitem*, Pulpitur eller op-
højede Steder i en Kirke.

Kyrkiu-patrón, *divus, cui templum dicatum*, en
Kirkepatron. (N. O.)

Kyrkiu-prestr, *parochus*, en Sognepræst.

Kyrkiu-rán, *n. sacrilegium*, Kirkeræn.

Kyrkiu-reisfari, *m. sacrilegus*, en Kirkeræner,
Kirketøve.

Kyrkiu-reikefingr, *m. alium*, Kirkefingerring.

Kyrkiu-rákin, *frequens ad templum*, som tit
gaar i Kirke. Hann hyrdi hverki um
krofs né kyrkiu, *nec cruce, nec templa cu-
rar*, : in omnibus est irreligiosus, han fjóte-
ter hverken om Kors eller Kirker, : han op-
fører sig i det hele ugudeligt.

Kyrkiu-saungr, *psalmodia sacra*, Kirkesang.

Kyrkiu-síða-bók, *f. ordinaria ecclesiastica, liber
liturgicus, rituale*, Kirkeordinans, Ritual.

Kyrkiu-sídir, *m. pl. ceremonie*, Kirkestille, geist-
lige Ceremonier.

Kyrkiu-skrúð v. -skrúði, *anathema*, Kirkens
Dønmønter.

Kyrkiu-sókn, *f. parochia, paracia*, Kirkesogn,
Sogn.

Kyrkiu-sóknar-menn, *parochiani*, Sognesølv,
Sognemænd.

Kyrkiu-stjórn, *f. hierachia*, Hierarki, Kirkens
Bestyrelse. 2) *potesitas ecclesiastica, circa sa-
cra*, de Geistliges Myndighed i Kirkesager.

Kyrkiu-stólar, *sedilia templi, subsellia*, Kirkesæle.

Kyrkiu-vaktari, *m. commendatarius*, Kirkefor-
stander. 2) *hierophylax, aditus*, en Kirke-
vogter.

Kyrkiu-vaktan, *f. commenda*, Kirkeforstanderskab.

Kyrkiu-veriari, *m. procurator templi*, en Kirke-
værge.

Kyrkiu-vígsla, *f. dedicatio templi, encamin*, Kir-
kevielselse.

Kyrkiu-þjófnadr, *sacrilegium*, Kirketøveri.

Kyrkiu-þjófr, *m. sacrilegus*, en Kirketøve, Kir-
keræner.

Kyrleitr, *quietus*, sagtomt, rolig, stille.

Kyrlegr, *idem*.

Kyrnir (at kyrna), *de obrusa ferri acie dunt*,
siges om sløvet Eg. Kyrnir i egg á öxinni,
*acies securis sibi non constar, sed q. grana
format*, Eggen er bleven sløvet, (saaledes at
små Korn synes at sidde paa den). á korn.

Kyrþingr, *m. ruga*, Rynke. 2) vir rugofur, en rynket Mand.

Kyrpi (at kyrpa), *vid. kipra*.

Kyrrelæti, *n. modestia*, Sagimodighed, Beskjedenhed.

Kyrr, *tranquillus, quietas*, rolig, stille, fredelig. At sita um kyrt, *quiete vivere*, holde sig hjemme, leve rolig. Hallda kyrru fyrir, *idem*.

Kyrrri (at kyrra), *pacare*, gjøre rolig, bringe Fred og Ro tilveje. Konur ánger kyrdi fugla, *nobilis ille juvenis occipites insisur*, den unge adle Herre gjorde Høge tamme. Nú kyrrir vedr, *desavit venus*, nu lægger Binden sig.

Kyrriz (at kyrraz), *miscere*, formilde, sagte ned, stille. Þeir Arnór kyrdur við bréfinn, *Arnor cum sociis, epistolis acceptis desavire*, Arnor og hans Følgefæd sagtnedes ved Brevenes Indhold.

Kyrrmódugr, *animo tranquillo*, sagtmødig.

Kyrlæti, *f. vita sedentaria*, Hjemmesiddende, Stilhed.

Kyrlæting, *f. sequestratio*, Beslag, Selvestrætning.

Kyrlæt (at kyrlæti), *sequestrare*, selvstrætte, lægge Beslag paa.

Kyrlæti, *n. mare pacificum*, stille Sø. 2) pellacia, Hæblik.

Kyrlæti, *n. vid. Kyrlæti*.

Kyrtill, *m. tunica*, en Skjortel. 2) glandula tumescens in carne, en Skjortel, Hre i Skjortet.

Kyrtla bólga, *panus, gangrana*, Bullenhed i Skjorterne.

Kyrvidri, *n. aer tranquillus*, stille Vej, Stillehed i Luften.

Kyrrur, *f. pl. malacia, pellacia*, Bløkkille, Hæblik.

Kyrþeyr, *m. insimul animus*, Sjælens Jhderke. Hann geymdi það i kyrþey, *alta mente servabat*, han bevarede det i Sindet med den dybeste Tavsheit.

Kýs (kaus, hefi kosið, at kiosa), *eligere*, faare, vælge.

Kýsi (at kýsa), *osculari*, kysse. Þeir kýsaz, *invicem osculantur*, de kysse.

Kýta, *f. ovarium asellorum*, Huncorskens Egg, gestot eller Hognsamling. *vid. gyta*.

Kýtaz (at kýtaz á), *alservari*, *vid. á kurti*, Kýta kappi, *consendere*, trætte eller flamres heftig. *vid. jafnkýti*.

Kýtla (at kýtla), *cadere, ferire*, slaa, pidske. Menn Eyólfs kýtludu Ara med keirum, *comites Eyolfi Arum scuticis feriebant*, Eyólfs Følgefolk pidskede Ane med Svæber.

Kytra (at kytra sér niðr), *in angulo latere*, sætte sig ned eller skjule sig i en Bræ.

Kytra, *f. recessus vix angustus*, en snæver Gang eller Bræ i en Høtte. á kot.

Kæfa, *f. interclusio animæ*, Andeflemmelse, Kvælen.

Kæfa, *f. coctio lenta, mela, ne vapores*, noget som koges sagte, og tillige er tilcatter for ikke at uddu se.

Kæfa (at kæfa), *suffocare*, kvæle.

Kæfar, *suffocari*, kvælt.

Kækr, *m. gestus indecorus*, en usømmelig Gæbberde; visse Læter som nogle vønne sig til.

Kæla, *f. aura frigida*, kold Blæst. 2) *inimicitia, simulas*, Misforstaaelse, Fjendskab.

3) *frigidarium*, koldt Bad.

Kæli (at kæla), *refrigerare*, kjøle. Nú kæli, *ventus spirat*, nu blæser det op.

Kæli-lyndr, Køl-lyndr, *austerus, trux*, haard, streng, grusom.

Kælu-kér, *n. vas refrigeratorium*, Kjølekar.

Kæmestari, *promus, condus, cellarius*, Kjøgemester, Kjeldermester.

Kæna, *f. luser piscarum*, en liden Fisserbaad.

2) *hanstrum*, en Øse, Øsekar.

Kænlega, *dextre, sapienter*, snildelig, klogt, kyndigen.

Kænleikr, *m. dexteritas*, Færdighed, Snildhed.

Kænlegr, *dexter, habilis*, behændig, flink, snild.

Kænn, *peritus, solers*, erfaren, klog, kyndig.

Kænska, *f. comis sapientia*, venlig Klogskab.

2) *pia fraus*, uskyldig List. Med kænsku, *maturis consilio*, med modent Overlag, med Snildhed.

Kæpa, *f. phoca famina*, Hunsæl.

Kæpi (at kæpa), *parturire phocarum*, føde Unger (siges om Sælhundene). Á þessum skérium kæpa selir árlega, *in his scopulis phoca annuatim vitulos pariunt*, paa disse Østjer lægge Sælene sine Unger aarlig.

Kæpar, *m. pl. ejulatus parturientis phoca*, en Hunsælhundens Øst, naar den har Fødselsmercer.

Kæpligr, *m. recens natus vitulus phoca*, en spød Sælunge.

Kæri (at kæra), *queri, incensare, litem incende-*

re, klage, klære. Kæri hver sinn quida, *proximus quisque sibi*, enhver klager sin egen Nød, v: ser paa sit eget Bedste.

Kæri! ambo! Klære!

Kær, *carus, dilectus*, kjær. So vard kært med þeim, *eorum amicitia adeo invaluir*, de bleve saa gode Venner.

Kæra, *f. sponsa, v. uxor*, Brud, Kone. 2) *pr. amica*, Kjæreste.

Kærafta, *f. idem*, Kjæreste.

Kærafti, *m. sponsus v. maritus*, Kjæreste, Brudgom.

Kæra, *f. lis, controversia*, Klage, Sag, Tvistighed. Kærur, *f. pl. idem*.

Kærumál, *n. pl. idem*, Klagemaal, Kjæremaal.

Kærkominn, *acceptus*, kjærkommen. (M. U.)

Kærliga, *amaver*, kærligen.

Kærleiki, *m. amor*, Kjærlighed. Kærleikr, *m. idem*.

Kæfir, *m. coagulum, coagmentum, abomasum refertum*, en Kalvemave, som bruges for at faa Mælk til at løbe.

Kæftr, *incausatus*, sammienbynget, lagt i en tildekket Dynge. 2) *ad primum gradum solutionis redactus, de carne carcharorum in specie dicitur, quæ infra hunc gradum solutionis inter edulia non numeratur*, som allerede er begyndt at opløses, eller gaa over i Forraadnelse (siges især om Havkalvefjød der holdes for uspiseligt, med mindre det paa saadan Maade opløses eller behandles).

Kæti, *f. letitia*, Munterhed, Glæde. (kátr).

Kæti (at kæta), *consolari, gaudium afferre*, muntre, fornøje, glæde.

LEXICON
ISLANDICO-LATINO-DANICUM
BIÖRNONIS HALDORSONII.

Biörn Haldorsens íslandske Lexikon.

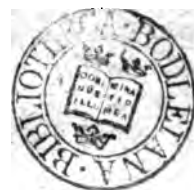
EX MANUSCRIPTIS LEGATI ARNA-MAGNÆANI

CURA

R. K. RASKII EDITUM.

PRÆFATUS EST P. E. MÜLLER.

VOL. II.

HAVNIÆ MDCCCXIV.
APUD J. H. SCHUBOTHUM, AULÆ REGIÆ BIBLIOPOLAM.
TYPIS J. R. THIELII.

L.

f. aquor, Havet, digt. 2) *unda*, item
Bølge, Vand, Badske. Hér heyriz
gi til lár né ár, *omnia silent etiam aquor
rrens*, her høret ikke det mindste at
sig.

coma, *crines*, Haar, vid. ló. 2) *idem*
irnli. 3) *sanguis*, Blod (digt.)

at labba), *repiare*, rokker afsted, kryber
qs. lappa á löpp.

itr, *m. homo debilis et deses*, et lang-
dueligt Menneske, (Mathue, Eothas).
m. vid. lubbi.

solum fertile, terra graminosa, frugtbar,
evoksen Jord; vid. lód.

i lada), *ducere*, slaa Søm. *dicitur de
ferreis, dum in typum adiguntur*, siges
man slaa Sømmene i Nageltoret;
öð. At lada prióna, *filum ferreum du-*
gjøre Staaitraad.

inden Deel.

Lada (at lada), *invitare*, indbyde; *germ. laden.*

At lada menn at sér, *affabilis esse*, trække
Folk til sig, være indbydende; Þóra sat á
stóli og ladadi gæsti, *Thora ex sedibulo ad-*
venas invitavit, Thora sad paa en Stol og
indbød Gæster.

Ladan, *f. invitatio*, Indbydelse.

Ládeyda, *f. pellacia, mare mutum, flustrum, tran-*
quillitas maris, Havblis.

Ladord, *n. vid. ladan.*

Laf, *n. ala pallii*, Flig, Skjød:

Lafadust, *n. peniculamentum*, Pjalter eller bæl.
der hænger nordentlig og Skjodesløst.

Lafeyrdr, *flaccus, flaccis auribus*, slufsret, lang-
æret.

Lafhræddr, *formidine flaccus et pendens*, saa
bange som en Hare.

Lafhægr, *facillimus*, overmaade let, uden al
Bansfelighed. Þad er mér lafhægr, *facilli-*

num est, insinuat a'le pallii in men potestate est,
det er mig en smal Sag.

Láfi, *m. media pars borrei, arena,* den Plads i
en Lo, hvor Kysterne falde, Lo.

Lafi (lafdi, at lafi), *pendere, succedere,* hænge
flattet og fjædesløst, hænge og dingle.

Latimódr, *valde anhelus,* meget træt, pustende.

Láfagaur, *m. arena, areola,* Lo, Tærfeplads.

Lág, *f. locus depressus, soli depressio,* Fordybning, lille Dal. 2) *æqualis extensio omnium in tela florum,* den lige Udspreddelse af alle Traade i Rindegarnet. At liggia i lág, *luere,* være skjult. Þad liggir e'ki i láginni, *in paulo est,* det er klart nok.

Lag, *n. ordo, stratura,* et Lag. 2) *modus, dexteritas,* Maade, rette Skik, Behændighed. Hnauða lag i vegg, *stratura caspium in agere,* et Lag Græstørve til en Væg. Lagit þarf til alla, *est modus in rebus,* der er Maade med alt. Nú er lagit á, *dextre cedit,* nu gaar det ret for sig (mest ironisk). Þad fer nærri lagi, *non procul aberras a via,* det gaar saa nogenledes, saa omtrent.

Lag, *n. (vid líðar strönd), fluctuatio remissus intermissus, intermedia,* Stilheden eller Opholdet imellem flere ulige store og umiddelbare paa hinanden følgende Brændinger ved Strandbrædden. Lag og ólag, *fluctuatio periodica,* de afvekslende Brændinger og Stilhed. At sæta lögum, *fluctuationes periodicas observare,* passe paa og benytte sig af hin Stilhed til at laude.

Lag, *n. ictus armis intentatus,* Skif, E
Lagit nam i hiarta stad, *ictus basta corrigis,* Skiftet ramte hans Hjærte. Lagit hann ecki, *ictus non persigis illum,* E
ramte ham ikke.

Lag, *n. tenor, melodia in cantu,* Melodi, E
At hafa lagit á, *modulos canere,* kunne
nen paa, sange rigtig.

Lag, *n. mos, jus receptum,* Skif, Ved
Þad var lag i þeirri sveit, *inter contri receptum erat,* det var vedtaget i deres
Sæb. Þad er lag er álegst, *mores confidius inveterascunt et jus adipiscuntur a infelici lege est inevitabile malum,* E
Skjæbne, hvad der møder os : dette U
var (ham) uundgaelig bestemt.

Lag, *n. vid. lega.* Þar var skip á lagi, *in pavis erat,* der var et Skib paa Ketten
Havnen.

Lag, *n. societas, fædus,* Lav, Kammerads
At leggja lag vid einn, *societatem inire,* træ
i Forbindelse, Fællesskab med en. Hón fylgdi kona at lagi, *concubinam habuit,* E
holdt en Mædresse. hann var at lagi konu, *idem.* hann átti lag vid konu, *id*

Lag, *n. Statutum, lex. sapius in plur.* lög, E
tægt, Lov, oftere i Fl. lög.

Laga (at laga), *aptare, concinnare,* lave, m
passe sammen, læmpe. 2) *emanare,* flyde
rinde, strømme ud. Þad lagaz, *in ord redigitur,* det kommer i Lav. Þar la

blóð úr skrinu, *ex vulnere sanguis emanavit*, der strømmende Blod ud af Gaaret.
 Lagabrot, *m. prævaricatio, animum*, Forbrydelse, Overtrædelse.
 Lagabrigdi, *n. idem*.
 Lagabriót, *m. violator legis*, Forbrynder.
 Lagabættir, *m. emendator legum*, Lovforbedrer.
 (*Agnumen quondam Magni Regis Haquinii*, et Tilnavn til den norske Kong Magnus Haa-
 gensen).
 Lagadeilur, *f. pl. controversia forenses*, Rets-
 sager, Professor.
 Lagafækiur, *f. pl. trica forenses*, Lovtrækker
 fl., Lovtrækkerier.
 Lagamadr, *m. juris consultus, vel peritus*, Lov-
 kyndig.
 Lágadr, *m. fluctuatio litoralis*, et Sted, hvor
 der immer gaar stærke og høje Brændinger.
 Laga-ríftingar, *f. pl. relinquo, retractus fundi*,
 Indløsning af en Gaard (efter Odelsretten).
 Lagasetiari, *m. legislator*, Lovgiver.
 Lagasetning, *f. legislatio, nomothesia*, Lovgive-
 ring.
 Lagafnápr, *m. rabula, scophanta, legulejus*, en
 Lovtrækker, Rabulist.
 Laga-sóknir, *f. pl. lites forenses*, Retsager,
 Processer. 3 Eing. Åktors Udførelse af
 Sagen, Sagsførelse.
 Laga-þriótr, *m. consentor legum*, en Foragter
 af Lovene, som overtræder dem af Trodsighed.
 Lágda (at lágda), *villosum reddere*, gjøre haa-
 ret, lodden; *metaph. domis bene, beuige*.

Lagdade, *ditans*, beriget, værn inden Dørre.
 Lagdr, *positus*, lagt. 2) *erajectus*, gennem-
 skudt, gennemboret. 3) *imbriatus*, bebram-
 met, besat. Lagdr i gégn, *confossus*, gjen-
 nemboret (med Spyd eller Sværd). Gulli
 lagdr, *auro inductus*, udstaferet, beslaet med
 Guld.
 Lagdr, *m. cirrus*, Lof, Tot (af den længere
 Uld).
 Lágfætla, *f. vulpes*, Ræv, (eg. den laubenede).
 Lágfæri-at lágfæra, *reformare*, rette, forbedre.
 Lágfæring, *f. reformatio*, Rettelse, Forbedring.
 Lágfærsla, *f. idem*.
 Lagga (at lagga), *fundum per incisuras aptare*
vasi ligneo, at sætte Bund i et Trækar, ved
 at gjøre en Rende (Krøning) i Karret,
 træse.
 Laggódr, *aptus, idoneus*, (*de re*), beqvem, be-
 leffig. 2) *dexter, habilis* (*de homine*), due-
 lig, nyttig, behændig.
 Laginn, *positus, statutus*, lagt, bestemt. 2) *præ-*
destinatus, forudbestemt, af Skjæbnen bestemt.
 Lagit mun hönum verda þ-ls, *ea fors illum*
manebit, det vil blive ham bestemt, forelagt.
 Það er i lösa lagit, *facile in manu est*, det
 er let at komme afsted med.
 Lag-klaus, *f. ungula postica*, en Bagfløve.
 Lágkænn, *dexter*, behændig.
 Lágkænka, *f. dexteritas*, Behændighed.
 Láglaus, *rudis, imperitus*, uerfaren, ubehændig,
 som ingen Maneer har paa sig.
 Lagleggr, *dexter*, bekvem, i sin Skik, ordentlig.

Láglandi, *n. planities, campus*, jævnt Land, Elette.

Láglandis-urtir, *f. pl. herbae infernales*, Urter, som vokse paa Eletter, hvor de faa Solskin.

Lagleyfa, *f. ruditas, inertia*, Plumshed, Ubehændighed.

Lagleyfi, *n. idem*.

Lágmæli, *n. pl. arcanum*, Hemmelighed.

Lágmæltr, *voce submissa*, lavmælet.

Láгна-at láгна, *fracescere*, begynde at ankomme, faa en Tanke.

Lágnadr, *fracescens, fracidus*, som har begyndt at ankomme, faaet en Tanke.

Lagnadr, *m. fors, fasum*, Skjæbne, Bestemmelse, hvad der er forundt eller givet af Skjæbnen (lagid).

Lagnadar-is, *m. glacies concreta continenti*, Is, som er lagt til jævnt og af sig selv, uden Drivis.

Lagnet, *n. rete*, Fiskevær, Fiskegarn.

Lagneyti, *n. bos justo precio promercalis*, et Nød, som er tilfals for lovbealet Pris.

Lagníng, *f. positio, depositio, v. constructio*, Stilling, Indretning, Lempelse.

Lágreistr, *humilis*, lav, ikke høj.

Lágreystr, *v. lágraustadr, voce suppressu*, lavrøstet.

Lagsauðr, *m. vervex legali precio promercalis*, en Bede, som er sat til lovlig Pris.

Lags-bróðir, *m. sodalis*, Kammerad.

Lagselta, *f. falsilago*, Løge, Saltlage.

Lagskona, *f. socia*, Medsøster, Omgangssøster, *isem concubina*, Grille.

Lagsmadr, *m. socius, sodalis*, Kammerad.

Lagstýrðr, *absurdus*, upassende, ubehændig

Lagtakr, *dexter*, behændig.

Lagvopn, *n. hostile*, Etiskeabben, Rastevaa

Lágr, *brevi*, kort, lav. 2) *humilis, depre*, lav, sid. At göra lágt undir höfði, *despicere* probibere ne caput extollat, see ned paa, trykke.

Laki, *m. ventriculus ceterius ruminantium ce* pellis, panrice, omasum, den tredje Måls hos de drøvtyggende Dyr, Ladelappen.

Lái (at lá), *visuperare, improbare*, dable, mistillige. Ecki er einum at lá, *nullus sine me* vi ere jo alle Menneſter.

Lack, *n. cera sigillaris, lacca*, Lat, Segl (M. O.)

Lacka, *obsignare*, forsegle (med Lat). R.

Laklega, *vilis*, abjecte, ringe, daarlig, slet

Laklegr, *vilis, exigui pretii*, daarlig, elendi

Lakra (at lakra), *egre fluere*, rinde saa sagl Áin lakrar í grióti, *amnis potius stillat qu* fluit, fere exsiccata est, Naen riuder, spød med Nød og neppe, saa lidet Vand er i den.

Lakris, *m. glycyrrhiza*, Lakrits. (M. O.)

Lakr, *n. stillatio*, besværlig, langsom Flydinden.

Lakr, *vid. laklegr*.

Lálaus, *pacificus tranquillus (de aequore)*, stille (som Søen).

Láleyfa, *f. vid. láldyda.*

Lalla (at lalla), *gradum, ægre ambulare*, begyn-
de at gaa ene, neppe kunne gaa. 2) lallare,
laller, luffer, synger i Sövn.

Lall, *n. puerorum primus usus pedum*, Begyn-
delsen med at gaa ene.

Lalli, *m. circuitor vacillans*, en som neppe kan
gaa.

Lam, *n. fractura*, et Knæl. 2) *debilitatio*,
Svækkelse.

Lama, *o. membris fractus v. viribus*, beskadig-
et, svækket; svækket (sjælden alene). *vid.*
föclama, farlama.

Lama (et lama), *debilitare, frangere*, svække,
knække, beskadige.

Lamadr, *viribus fractus*, beskadiget, svækket,
knækket.

Lama-regn, *procella, imber*, Plaskregn, Sky-
regn.

Lama-sels, *m. decubitus quassatorum, v. alio-
rum, invalidorum*, Laset, it. ubrugelig Til-
stand. Hann liggr i lamaselli, *invalidus de-
cumbit*, han er ganske aflægs.

Lamb, *n. agnus*, Lam. lamb sidborid, *agnus
cordus*, Eidsbødning.

Lamba-blómi, *m. fulene, cucubalus acaulis*, liden
Emelle, Norst: Emelbloinst.

Lambá, *f. ovis subrupans*, et Faar, som har
Lam.

Lamba-gærrur, *f. pl. pelles agninae*, Lammeskind
med Ulden paa.

Lamba-sótt, *f. asrophia*, Vissenhed. Hann ætlar

at deya i lásum og lambasótt, *morbo pedi-
culari et asrophia conficitur*, han er færdig
at dø af Urenlighed og Sult.

Lamba-súra, *f. rumex foliis acutis*, Rødsfreppe.

Lamb-buadr, *m. tempus pariendi ovium*, den
Tid, da Faarene faa Lam.

Lambgimbur, *f. agna*, Gimmerlam.

Lambhús, *n. agnile*, Lammehus.

Lambs-gota, *f. ovis agnello orbata recens*, et
Faar, som straks mister sit Lam.

Lamlskins-kostí, *m. pescia*, en laaden Hue af
Lammeskind.

Lambsuga, *f. ovis lactens*, Dattelam.

Lami, *o. fractus*, knækket, svækket; *vid. lama.*

Lami, *m. fractura*, Knæl, (Knækkelse). 2) *res
fracta inutilis*, noget knækket, ubrugbart. 3)
morticinium, (Roldbrand?).

Lampi, *m. lampas, lychnus*, Lampe.

Lampa-qveikr, *m. myxa, ellychnium*, en Lampes
væge.

Lamvidri, *n. calamitas*, Ulykke, Elendighed; á
lem. 2) *spuriissima tempestas*, Regnvejr, Slud.

Lán, *n. mutuum*, Laan. 2) *commodatum*, det
Laante. At taka lán, v. til láns, *mutuari*,
mutuare, tage til Laan. At kaupa uppá lán,
in diem emere, kjøbe paa Kredit. Fá oft at
láni, *mutuare*, faa, tage ofte til Laan.
Láns fé, lánad fé, *pecunia mutuitis*, laante
Penge. Láns-litr, *m. color, vultus non natu-
ralis, mutatus dicitur quando ex affectu me-
tis color mutatur*, laant Farve: som kom-
mer af en eller anden Sindsebevægelse. Borge

lán med láni, *versuram facere*, at gjøre Gjæld paa et Sted for at betale paa et andet, betale et Laan med et andet. Sialdan kémr lán hlæandi apr. *raro commodatum melioratur*, Krutten gaar saalænge til Vænde, at den kommer hanteløs hjem.

Lán, *n. felicitas, fortuna secunda, qs. res à Deo commodata*, Lykke, Formue. Láns-madr, *homo fortunatus*, en Mand i gode, lykkelige Omstændigheder.

Lán, *f. fors*, Skjæbne, Lod.

Lánar-drottinn, *m. dominus*, retmæssig Herre, Ejersmand, Kreditor.

Lána (at lána), *mutuum dare, credere; commodare, pro manu dare pecuniam*, laane ud.

Lana (at lana hey), *fanum in metas construere*, sætte Hs i Stæffe.

Land, *n. terra continens*, Land, Landjord. 2) *civitas*, Land og Rige. 3) *rus*, Landet; *item prædium*, Landsted. Land af landi, *regionalis*, Land for Land, fra Land til Land. Hann kom utan af landi, *redii rure*, han kom ind fra Landet. At byggja lönd sín, *prædia locare*, at fæste sine Jorde ud.

Landa-bók, *f. atlas, liber geographicus*, et Atlas, Landkort.

Landa-brigdi, *n. pl. retractio*, Indløsning af en Landejendom efter Odelsretten.

Landa-brigda-bálkr, *m. sulus de retractu, v. relusione fundorum*, den Dug (Affnit) i Loven, som handler om Odelsretten.

Landa-fólk, *n. villatici*, Landboer, Landsbyfolk.

exigo collectores ovorum insulari, i X lighed, de Folt paa Herne, som i Fugleæg.

Landa-hríng, *m. orbis terrarum*, Verdens Kred. 2) *poet. oceanus ambiens* hos Digterne: Verdenshavet, som i Landene.

Landa-merki, *n. pl. limites, termini*, mærke.

Landamerkia-nes, *n. compromissorium*, i seforbjærg, Grændsenes.

Landa-mari, *f. termini regnorum*, i Landemærke.

Landa-skipan, *f. situs regnorum terra*, nes Betslgenhed. 2) *Geographia*, i Firtvelse.

Landa-stefna, *f. conventus prædiorum*, en Sammenkomst af Bønder af de Jordegode.

Land-audn, *f. desolatio terra*, et Landetelse for Indbyggere.

Landa-uppskrift, *f. Geographia*, Jordbes eller Jordfortegnelse. (N. O.)

Land-aurar, *m. pl. res promercales, merx* Handelsvarer, gode Varer. 2) *scat. portorium peregrinorum in Norvegia*, dem *decem ūra*, sive 60 *ulna panni prilis*, Havnetold, Havnepenge, som frimaa betale i Norge, nemlig 10 Ø 60 Alen Havneradmel.

Landblær, *m. etesia, etesia flabra*, i Landvind.

bú, n. *œconomia publica*, Landhushold:

мѣи, m. agricola, ruricola, Landbo.

gandi, *m. dominus fundi*, Landejer, Jord.

zu, *f. ager, fundus, it. territorium, Lands*

om, Gordejendom, ens Distrikt.

ur-sótt, *f. morbus epidemicus, endemius,*

hargſſige, ſmitſen Eyge.

istr, *appulsus*, landet, kommer til Lande.

oniguus terræ, landfast.

ita, o. exul, landflüchtig.

ixi, m. idem. 2) *exilium*, Landflüchtigkeit.

Landr, extorris, landesforviſt, forbreven.

lúta-madr, *m. profugus*, en Landflygtig.

fógeti, m. *quæstor regius, provincialis,*

bfged.

inga, *f. expansio*; fiendelig Sandgang. Kn.

ángur, *m. exscensio*, det at fomme paa

), Landgang. Landgánger fióar, inundatio

5, Erns Oversømmelse. Landgång

2 piscium ejectiona in terram v. in

4. Fiskebets Opdriven paa Strandbreden

At göra land-gång, *excursionem facere,*

ire Pandang.

nginn, *persualis*, som græsset, gaar paa

4. Landgéginn naut, *boves pascuales*,

9, soni gaar pan Græs.

eifi, m. comes provincialis, Sandgreve.

Q.)

Land-gudir, *m. pl.* Dii tutelares regionum,
 Økthsguder for et vist Landskab.

Landgædi, n. pl. *terre fertilis*, Jordbundens
Frugtbarhed.

Land-blaupari, *m. erro, circulator, homo vagus, circumforaneus*, en Landløber, Landstryger.

Land-hornamadr, m. idem.

Land - hreinsan, *f. purgatio reipublica, mem-
bri v. membrorum ejus nocivorum amputatio*,
Landsrenselse, Vortskaffelse af et eller flere
for Staten skadelige Lemmer.

Landi, m. popularis, Landsmand. R.

Land-kort, n. *mappe geografica*, Landkort.
(N. O.)

Land - kostir, *m. pl. vid. landgædi.*

Landlega, *f. semper procellorum, quod piscatores a piscatura prohibet*. Hjemmeliggen, den stormfulde Tid, da Fiskerne ikke kan vade paa Egen.

Landlægr, *montanus*, fra Sjældene, fra Landet
af. land-lægir vindar, *venti-montani*, *apo-*
gai, Sjældvinde, Landvinde.

Land-måling, *f. geometria*, Geometri, Jordmåling.

Land-naám, n. occupatio fundi vacui primaria,
Landnam, Besiddelsestagelse af ubeboet Land.

2) *infractus terra occupatus*, den Landstræfning, der tages i Besiddelse. 3) *multa violationis fundi alieni, præter reparationem damni*, Landnam, en Mulkst, der foruden Erstatning gives af den der har gjort Indgrib i en andens Jordejendom.

Landnáma-bók, *f. liber aboriginum*, en Bog om Landets første Bebyggelse.

Landnáma-menn, *m. pl. aborigines*, første Beboere.

Landnáms-menn, *idem*.

Landnordan, *ex euroborea*, fra Nordost.

Landnordan-átt, *f. regio euroaquilonis*, Nordøstfanten, Nordost.

Landnyrdingr, *m. euroboreas cæcias mæses*, Nordøstvinden.

Landplága, *f. calamitas publica*, Landeplage.

Landrád, *n. pl. perduellio*, Forræderi, Landesforræderi. 2) *summum imperium, quod cum subditis sibi arrogat, perduellis habetur*, den højeste Magt, Regjering, Del i Regjeringen.

Landráda-madr, *m. perduellis*, Forræder, Landesforræder.

Lands-álfa, *f. tractus terra, regio*, Landstrækning, Landskab.

Lands-bygd, *f. rus, pagus*, Landesbygd, Landesby, Landet.

Lands-dróttinn, *m. dominus fundi*, Landesherre.

Lands-lómari, *m. prætor*, Landesdommer. (N.O.)

Landfeti, *m. prædii conductor*, Fæster.

Lands-flórðúngr, *m. quarta pars, quadrans terra*, Landesfjærding.

Lands-fólk, *n. gens inquilina, populus*, Indbyggere, Folk.

Lands-fridr, *m. securitas publica*, Landefred, offentlig Sikkerhed.

Lands-horn, *n. extremitas terra*, Krog, Hjørne, Udkant af Landet.

Lands-löfðingi, *m. vir præcipuus, magnus*, Magnat, Stormand, Herremand.

Landfidr, *m. mos patrius*, Landes Etik og Sæd. Så er Lytt er ei fylgir landfignum, patriæ res deferere visio vertitur, man badler der ej følger Strømmen; man skal Etik følge eller Land sty.

Landskrifari, *m. notarius publicus*, Landeshører, Landstingskriver, Rætingskriver.

Landskapr, *m. inveterata consuetudo*, ga indtroet Etik. Þeir skorðu samvitskur na á fornann landskap, consciencias hom provocarunt ad inveteratam consuetudinem, opfordrede Folks Samvittighed til den g Etik.

Landskiálfti, *m. terra motus*, Jordstjælv.

Landskulld, *f. locarium, reditus prædii*, Landstyld.

Landslag, *n. natura loci*, Landets Beskaffen.

Landsleg, *n. situs terra naturalis*, Landets liggende.

Landsleiga, *f. vid. landskulld*.

Landsleigu-hálkr, *m. titulus juris de cessione et locatione*, den Bog, det Affskrift Loven om Fæste og Leje af Landejendom.

Landsmadr, *m. popularis concitranens*, Landmand. (hoc sensu incl. landi). 2) Indbygger, Indfødt.

Lands-nyttar, *f. pl. proveniens ruris, fructus fundi, sive pecorum*, Nytte, Indtægt af det, eller Jordegods.

ada, *f. clima loci*, et Lands Klimat, 2) *utio loci*, et Steds, Lands Veliggenhed. *ibem*, *f. administratio reipublica*, Stats-
relse, Regjering.

vani, *m. mos patriæ, mores gentici*, Lands
t og Brug.

-venia, *f. idem*.

idr, *n. regio euronoti, vulturinus*, Eyds
vid. vindr.

-vist, *f. securitas publica*, Sikkerhed i et
d, det at kunne opholde sig i et Land.
exulis restitutio in jus territoriale, Tillæ-
e for en Landsforvist, at opholde sig i
det.

innan, *ex euronoto*, fra Eydsst.

ynningr, *m. euronotus, vulturinus*, Eyds-
ind.

isild, *n. pl. tentoria, castra*, Telte, Lejr.

á landtiöldlum, *castra metari*, at slaa Lejr.

arnar-menn, *m. pl. milites præfidiarii*,
bevarnsmænd.

arnar-skip, *n. navis præfidiaria*, Landes-
nøstib.

egr, *m. iter terrestre*, Vej til Landt.

indr, *m. apogens*, Landvind.

inna, *f. opera rustica*, Landarbejde.

öen, *f. præsidium, propugnatio terræ*, Land-
ern.

ördr, *m. protector terræ*, et Lands Bes-

ter. 2) *pensio pro navali*, Havnetold.

vættir, *m. pl. genii terræ tutelares*, et
de Skøtsaander, Vætter.

Anden Deel.

Landþing, *n. forum generale*, Landsting.

Landþingskrifari, *vid. landskrifari*.

Lánga, *f. asellus, v. gadus longus*, *derfo mo-*
napterygio major, Norff: Brosme.

Lángaði, *m. proavus*, Oldefader.

Lángaamma, *f. proavia*, Oldemoder.

Lánga-fadir, *m. abavus*, Oldefaders Fader.

Lángaömmu-módir, *f. abavia*, Oldemoder's Moder.

Lánga-afi, *m. avus*, Oldefaders Bedstefader.

Lángaömmu-amma, *f. avavia*, Oldemoder's Bed-
stemoder.

Lánga-lángaði, *m. trisavus*, Tisoldefader.

Lángaömmu-lángaamma, *f. trisavia*, Tisoldes-
moder.

Lánga-bródir, *m. patruus major, avpatruus*,
Oldefaders Broder.

Lánga-systir, *f. abamita*, Oldefaders Søster.

Lángaömmu-bródir, *m. avavunculus, avunculus*
major, Oldemoder's Broder.

Lángaömmu-systir, *f. avmatertera*, Oldemoder's
Søster.

Lánga-födr-bródir, *m. avpatruus, patruus maxi-*
mus, Oldefaders Farbroder.

Lánga-födr-systir, *f. avamita*, Oldefaders
Faster.

Lángaömmu-módur-bródir, *m. avavunculus, avun-*
culus maximus, Oldemoder's Morbroder.

Lángaömmu-módir-systir, *f. avmatertera*, Oldes-
moder's Moster.

Lánga-fasta, *f. carniprivium*, Fasten.

Lángalán, *n. commodatum diuturnum*, langt
Laan, langvarende Laan.

Lánga (at lánga), *desiderare, appetere*, længe, attraa. lánga mig, *desidero*, jeg længe.

Lángarmadr, *longimanus*, langarmet.

Lángaöng, *f. digitus impudicus, medius, verpus famosus, v. infamis*, Mellemfinger.

Lángbacki, *m. nubilum pelagicum spissum et fixum, quod diuturnam tempestatem praefugit*, en lang og tyk Række af Øyer, som betyder et langvarigt Uvejr. Ef i lángbackann stæ, *si tempestates stata moram injiciunt*, dersom det stæ i med et langvarigt Uvejr.

Lángbeckr, *m. subsellium*, Bænk, lang Bænk.

Lángbord, *n. mensa perpetua*, langt Bord.

Lángbönd, *n. pl. signa lateralia, subregulæa sigilla*, Lægter, egentlig: Tommerstøffe, større end vore Lægter, der i en videre Afstand lægges tværs paa Sparrene.

Lángfínn, *fortunatus, felix*, formuende, lykselig.

Lángfíni, *f. felicitas*, Lykke, lykselige Omstændigheder.

Lángfedgar, *m. pl. majores*, Forfædre, Æner.

Lángframi, *m. diuturnitas*, Langvarighed, Længde.

Það dugir ecki til lángframa, *non eris diuturnum*, det hjælper, nytter ikke i Længden.

Lángfætt, *podo, longipes*, langbenet.

Lánggæði, *n. diuturnitas*, Langvarighed.

Lánggædr, *diuturnus*, langvarig, som man længe har godt af.

Lánghefíll, *m. dolabella longiuscula*, en lang Hovel, Klubbant.

Lánghendr, *longimanus*, langhaandet.

Lángi, *m. colon*, den lange Tarin, Stømen.

Lángkál, *n. minuscul oleraceum*, Langkaal.

Lánglegr, *radiosus, longinquus*, fjedelig, varig, lang.

Lánglega, *longinque*, langfommelig, fjede

Lángleitr, *facie oblonga*, langagtig af An

Lánglífr, *longævus*, gammel, som lever i

Lánglífi, *n. longævitæ*, længe Liv.

Lánglund, *f. longanimitas*, Langmodighed

Lánglundargéd, *n. idem*.

Lánglyndi, *n. idem*.

Lánglundarsamr, *longanimis*, langmodig.

Lánglundarsamlega, *patienter*, langmodige

Lángmæddr, *diuturna ægritudine fractus*, i trættet, plaget.

Lángnesi, *f. alca rostro acuminato zenni*, En Spidenebbet Alke.

Lángordr, *longus, oratione perseverans*, ut sig, vidtløftig i Tale.

Lángrakinn, *pertinax ira et offensæ*, som i ge er vred, huffer, bærer Had.

Lángrækni, *f. odium inveteratum*, den Hæb at man længe bærer Had.

Lángsamr, *longus, longinquus; item radi* lang, langfommelig, fjedelig.

Lángsamlegr, *radiosus*, fjedelig, fjedsomm

Lángsamlega, *radiose, diuturne*, fjedelig, i varig.

Lángsemi, *f. radium*, Fjedfommelighed, i fomhed.

Lánga-estir, *in longitudinem*, langé efter, langé med.
 Lángskip, *n. navis longa, pristis bellica*, Langskip, Krigsskip.
 Lángsög, *f. ferra, quæ in longitudinem secat*, et langt Sav, stort Sav.
 Lángspönn, *f. spithama major, v. dodrans*, et Spand, den tredje Del af en Alen.
 Lángstaðr, *longinquus*, langvarig. Lángstaðkú, *vacca diu sicca ante partum*, en Kú, som længe er sen førend hun faar Kalv.
 Lángsæi, *f. prudentia*, Klogskab, det at see vidt ud i Fremtiden.
 Lángsar, *prudens, providus*, klog, forsigtig, som ser langt ind i Fremtiden.
 Lángtr, lengra, lengst, *longe, longius, longissime*, langt, længer, længst.
 Lángt á burtu, *procul hinc*, peregre, langt borte.
 Lángtaladr, *vid* langodr.
 Lángtrá, *longe, eminus*, langt borte fra.
 Lángtum, *multo*, langt, meget (*sequ. compar.*)
 Lángt um betr, *multo melius*, langt bedre.
 Lángtentr, *denso*, med lange Tænder (om Ting).
 Lángvaranlegr, *diutinus*, langvarig.
 Lángvaranlega, *diutine*, langvarigen.
 Lángvaranlegleiki, *m. diuturnitas*, Langvarighed.
 Lángvesæll, *diu cum malis colluctatus*, som længe er uheldig, uslyffelig.
 Lángvidrasamr, *semperie aeris durabilis*, stadig, vedholdende i Henseende til Vejret, som længe har samme Vejrlig.

Lángvidri, *n. eadem facies celi diutina*, stadigt Vejr, samme Vejrlig, som varer længe ved.
 Lángvígi, *m. alca rostro acuminato major*, Norst: Somvie, Danst Nalge.
 Lángvinnr, *diuturnus*, langvarig. Lángvinnsótt, *f. morbus polychronicus*, en langvarig Syge.
 Lángvinr, *m. amicus longo usu probatus*, en gammel Ven, længe prøvet Ven.
 Lángvístir, *f. pl. mansio diuturna*, langvarig, stadigt Ophold.
 Lángtr, *longus*, lang; *item procerus*, høi, rank. Fyri laungu, *anse longum tempus*, olim, for længe siden.
 Lángtr, *m. longitudo*, Længde. At draga á lán-ginn, *seris usibus reservare*, at gjemme hen for Eftertiden.
 Lánlaus, *infelix*, uslyffelig, uheldig.
 Lánleysi, *n. infortunium*, Uheld, Ulykke.
 Lánlsamr, *felix*, heldig, lyffelig.
 Lánseini, *f. continua felicitas*, bestandigt Held og Lykke.
 Láns-madr, *m. vir fortunatus*, en lyffelig Mand.
 Lap, *n. forbillum*, Laben, Slabberi.
 Lapi, *m. homo sui negligens*, en (især i sin Gang) flødesløs Person.
 Lapalegr, *sordide et pigre harenis*, flødesløs i sin Gang, slantevorren.
 Lapi (at lapa), *vid* slapa.
 Lapp, *n. fucus*, Tang, Klor, Tarre.
 Lappa (at lappa), *sarcire, reparare*, lappe, fliske, bøde. 2) *idem ac. labba a löpp.*

Lappi, *m. assumensum*, en Klud, Lap, Døderklud.

Lápr v. lapr, *m. canis carcharias, a carnibus mollissimis*, Haisfisk. Norsk: Haastrjærding.

Lar, *m. arca v. capsula*, Kasse til Fruentimmer-sager, Uldkurv, Sykurv, Systrin.

Lar, *n. vid. lam.*

Lára (at lára), *frangere debilitare*, svælte, knæfte, matte.

Láradr, *fractus*, knættet.

Laradr, *agendo defessus*, mat, saa træet, at man neppe kan røre sig.

Larfr, *m. vestis pannosa, lacerata, serusa, et pjaltet*, bødt, lappet Klædestykke. Hönum sigr larfr, *torpidus vix vestes irabit*, han bliver træet, og taber Klæderne.

Lás, *m. sera pensilis*, Laas, Hængelaas. 2) *laqueus*, en Lykke paa et Reb. 3) *curvatura*, Krumning. Hann fór i handlári ofan bergit, *laqueo funis manui circumdato rupem descendis*, han flatrede ned af Bjerget ved Hjælp af et Reb med Lykker paa. Þeir gördu lás á fylkingu, *aciem lunatam formarunt*, de gjorde en Krumning paa Slagtordenen, dannede en maaneformig Slagtorden.

Las v. los, *n. solutio v. debilitatio*, Løsnelse, Løs, Svækkelse.

Lasinn, *lacer, item lassus*, beskadiget, reven, it. træet. 2) *invalidus, debilis*, upasselig, daarlig.

Lastlegr, *caducus, lacero similis*, beskadiget, faldefærdig.

Lastlega, *invalida*, ikke fast, skrøbelig. Lastlega

-bygt hús, *edes caduca*, et daarlig Hus.

Lastka (at lastka), *divellere*, beskadige, ruine

Lastkadr, *lacer, item debiscens*, beskadiget, hende.

Lastki, *m. (i tré), pecten*, Flamme i For Grantræ. (á vetti) *carpus*, Ku, Flot paa en Handske. (á húfu) *quadram* p et af de spidse Stykker Tøj, hvoraf en l syes.

Lastna (at lastna), *lacerari, fascicere*, komme Bræk, beskadiges.

Lastpra (at lastpra), *objurgare, increpare*, f. de, strænde paa.

Lastúra (at lastúra), *lacerare*, beskadige. *lacerata male reficere*, reparere paa en søl vorren Maade.

Last, *n. calumnia, obsecratio*, Daddel, D talelse.

Lasta (at lasta), *calumniari, diffamare*, belaste.

Lastafullr, *visiosus*, lastefuld.

Lastlegr, *idem*, lastelig, dablelig.

Lastlega, *ignominiose*, daddelværdig, uansdigen.

Lastmæli, *n. pl. vid. last.*

Lastvar, *integer via*, som holder sig reubesmittet fra Laster; som afholder sig at dable andre; å løstr v. last.

Lastverdr, *vituperio dignus*, lastværdig.

Lát, *n. amissio*, Tab; *item obitus, mors*, gang, Død. *sic. lífát, v. andlát, a*

ød, Afgang. Mannslát, *n. auissio*
 en Mand's Død, Tabet af en Mand.
nissio pecunie, Pengetab.

agilis v. flexibilis, Bøjelighed.
 eckert lát á, *inflexibile est*, det er
 ia Bugt med, at komme nogen Vej

m. prætextus, Forevending.

pl. simulario, Forstillelse.

n. gestus, Gebærde.

m. idem.

kill, *gestuosus*, som har mange Ges

pl. gesticulatio, Gebærder, Lader.

llr, *ludibundus*, ludio, spøgefuld, mors

lingua latina, romana verus, Latin.

nissus, tabt, død. Madurinn er lát-
 mo amissus est *v. morsuus*, Manden

noctus, ligefrem, uden Gebærder.

is solidus, ubøjelig, stiv.

ga, *segniter*, dorst, trægt, dovent.

f. torpor, Dorst, Sløvhed, Mats
 ovenlæb.

latra), *torpere*, udmattes, sløves.

latrar fundit, *deficit v. pigrescit*
 han udmattes af Svømningen.

thrafo, Spradebasse.

n. vid. hoflátungr.

orichalcum, Messing. Gall: laiton.

ignavus, dovent, lad, sen.

Látr, *n. stabulum phocarum, v. balnearum in*
sinibus littorum, v. rupibus in consueti,
 Sælhundes eller Hvalers Leje i Bugter af
 Strandbredden eller Klipper paa det faste
 Land. *Hinc nomina propria*. Hval-látr, sel-
 látr, para-látr, saur-látr, *quæ omnia sinus*
depressioris fundi et angustos indigians. Her-
 af en Del Stæders Navne, der alle tåkjens
 degive en, snæver og lav Bugt, f. Eks. Hval-
 látr o. s. v.

Látr-selr, *m. phoca, in eodem scopulo littoris*
sæpe stabulans, en Sæl, som jævnlig har sit
 Leje paa samme Sted.

Latadi, *n. mores externi, gestus corporis*, La-
 der, Maader at bære og bevæge Legemet.

Lav, *n. collegium*, et Lav (er Danst).

Lávadr, *m. tutor collegii; item symposiarcha*,
 Herre, Beskytter, Eng, Lord.

Lavdi, *f. domina, suavia*, Frue. Angl. Lady.

Lauf, *n. folium arboris*, Løv, Blad paa Træ.

Laufblad, *n. idem*.

Lauf, *n. (i heygli), fronsale equi*, Stjærnes
 blad, Stjærnerøm (paa Heste).

Laufbladalaus, *infrons*, uden Blade, nøgen
 (om Træer).

Laufgadr, *foliis vestitus*, som har Blade, be-
 klædt med Blade.

Laufgaz (at laufgaz), *frondescere*, faa Blade.

Laufgrønn, *prasinus*, græsgrøn, løggrøn.

Laufi, *m. gladius, à forma laminae frondiformi*
vetorum, et Slags Sværd hos de Gamle,
 kaldet saa af Bladets Skikkelse.

Laufstétr, *perleus*, saa let som en Fjer.
 Laufskáli, *m. tabernaculum e virgulis, diæta*,
 Løvhytte, Løvsal.
 Laufskála-hátíð, *f. festum tabernaculorum*, Løvs-
 salernes Fæst.
 Laufverk, *n. flores picti, v. exsculpsi*, Løvværk.
 Laug, *f. lavacrum*, Bæd.
 Lauga (at lauga), *lavare, abluerè*, bade, vasse.
 Laugan, *f. lavasio*, Bædning.
 Laugar, *f. pl. therma*, Bæde, varme Bæde.
 Laugardagr, *m. Dies saturni, v. lavationis*, Løvs-
 verdag, eller egentlig Væstedag. *Tum enim*
balneis usi sunt veteres, et adhuc infantes eo
die lavantur, de Gamle brugde nemlig da
 Bæde, og endnu vaskes og bades Børn paa
 den Dag.
 Laugartrog, *n. labrum*, Bædefar.
 Laukr, *m. (á kóti) lardum pingue*, det fede af
 Kjød. 2) (i ætt) *stas familiae, decus gentis*,
 en Families, en Stammes Hæder. 3) *radix*
bulbosa, specialiter cepe, allium, porro, en
 Svibelrod, især Løg. 4) *quævis herba suc-*
culenta, enhver saftfuld Urt. 5) *idem ac:*
 figla, Mæst.
 Laukagadr, *m. cepina, allium*, Løghave. 2)
hortus olivarius, Urtehave, Have til Madur-
 ter i Almindelighed.
 Lauma (at lauma at einum), *occulte aliquid*
alicui porrigere, v. insinuare, rætte eller fly
 en noget uformærkt; ogsaa et Slags Kortspil.
 Laumíng, *m. occulatio*, Uformærktbed; v.
 læmíng.

Laun, *n. pl. premium*, Løn; Betalt
 manna-laun, *stipendium*, Sold;
 Dags-vinnu-laun, *diarium*, Dagli-
 ader-vinnu-laun, *menstruum*, M
 Læknis-laun, *fostrum*, Lægelsen;
 Yfirsetu-qvenna-laun, *mæstrum*, Si-
 lön. Barnföstru-laun, *nutricia*, 2
 Laun, *clam, clanculum*, hemmelig, skj
 á laun *idem*.
 Launa (at launa), *remunerare*, lønn
 Launa-verdr, *premio dignus*, som for-
 lønning.
 Laungétinn, *nothus*, uægte, Slegfr
 Laungradleiki, *m. crypsorchis, testis*
abdomine occultario, Testiklerne &
 livet isteden for i Pungen (hos J
 Laungu-lidar, *multo post*, længe e
 laungu, *jam pridem*, for længe
 Laungan, *f. desiderium*, Længsel.
liebris, svangre Fruentimmers Ly-
 vekia laungan, *excandescere ali-*
rare, sætte en i Lyfte.
 Launheitr, *præcalidus*, overmaade
fēr, dolosus, snedig, tredsk.
 Launkofi, *m. gurgustium*, Lønkrog,
 Launmæli, *n. pl. dictum sub causel*
 betroet Hemmelighed.
 Launlát, *n. insidia*, Daghold; v
 Launsonr, *m. filius illegitimus*, E
 Launstigr, *m. trames abditus*, Lø
 Launsvik, *n. pl. frans occulta*,
 lumsk Bedrag.

m. transpiratio insensibilis, diaphore-
umærkelige Uddunstning.

f. occultatio, Skjulen, Dølg.

mål, *vid. launmæli.*

cophinus, en Kuro, en Løb. 2) men-
yri, olim ut ex bodie Norvegis 72
cophino condita, facto ex cortice ex
t Maal paa Smør, der ogsaa har
Norge, nemlig 72 Pund, som læg-
Kuro af Bark og Straa (?).

consignatio inferior domus, det nes-
tstofværk af et Hus, Skroget. Er
for høfdu dvaliz 5 dage i eyunum
in laup kyrkiunnar, post dies quin-
tos, in insulis, ex consignata ligna
irregularia templi, atque erecta, da
og hans Gæst havde opholdt sig fem
Døgn og rejst det nederste af Kir-
ken (Taget).

r. fri. 2) solutus, laxus, løst. 3)
bevægelig, ikke fast; *in compositis:*
gr.: vélalaus, sine dolo. Háskalaus
ult), sine periculo, i Sammensætning
det uden, *f. Ex. vélalaus-t, uden*
háskalaus-t, uden Fare. Laus á velli,
s. in pugna, fugam arripiens, som
er Etand i Kampen, griber Flug-
us jörd, *terra levis, quæ facile con-*
løst Jord, som let smulrer. Laus
ásum (eckki naglafastr), *ligna exemti-*
Tæ, ikke naglefast i Huset. At

legia lausu (ábyti), renunciare conductioni,
at sige op, sige ud.

Lausabekr, *m. scamnum, v. sedile portatile, en*
løst, flyttelig Bænk.

Lausafé, *n. bona mobilia, værligt Gods. Kn.*

Lausagólf, *n. sedes incerta, uvisst Opholdssted,*
Uvisshed. Hann er á lausu-gólfi, *incertus,*
vagus, han har ingen blivende Sted, er
ustadig.

Lausa-hár, *n. pl. crines adoptivi, løse Haar,*
falsk Haar.

Lausa-kona, *f. femina mercenaria, en enlig-*
levende Kone, ledigt Fruentimmer, Løsgjæn-
gerffe. 2) *impudica, en letfærdig Kvinde.*

Lausahestr, *m. equus parippus, en Skiftehest,*
som de Rejsende tage med sig.

Lausaleikr, *m. concubitus illegitimus, Lejermaal,*
ulovligt Samleje.

Lausamadr, *m. homo solitarius, sui juris, en*
enliglevende Mand, en løst og ledig Mand.

Lausarúm, *n. lectus portabilis, en flyttelig Seng.*

Lausa-sæng, *f. idem.*

Lausa-ívid, *n. pl. partes exsere, de yderste*
Dele.

Lausbeygsladr, *effrenis, uden Tøjle, Vidfel.*
2) *sui juris, item osiosus, sin egen Herre,*
it. ledig.

Lausgángari, *m. circulator, agyræ, en Om-*
løber, Landstryger.

Lausgéfinn, *manumissus, løsgjæven, frigjæven.*
2) *exactoratus, aftaffet, affædiget.*

Laushendr, *manuum incontinens, løshaandet,*

som ikke holder fast. 2) *prodigus*, ædsel.
 3) *largus*, rund.
Lausingi, *m. proteus mutabilis*, letfindig, uftadig.
Lausir aurar, *m. pl. res mobiles*, værligt Gods.
Lausafé idem.
Lauslætr, *libidinosus*, løsagtig, letfærdig. 2) *dissolutus*, lidetlig, løs.
Lauslegr, *facilis*, *ad manus*, løs, let at gaa til. 2) *inconstans*, ikke fast.
Lauslega, *solute*, *leviter*, løselig.
Lauslyndi, *n. levisas*, Letfindighed, Ustædighed.
Lauslyndr, *varius*, *inconstans*, uftadig, flygtig.
Lauslæti, *n. lascivia*, Løsagtighed. 2) *levisas*, Letfindighed.
Lausmáll, *lingvæ incontinens*, aabenmundet.
Lausmæli, *n. pl. incontinentia lingvæ*, Aabensmundethed.
Lausn, *f. liberatio*, *redemptio*, Forløsning, Gjenfjælselse.
Lausnargialld, *n. redemptionis presium*, lytron, Løsepenge.
Lausnari, *m. liberator*, *redemptor*, Gjenfjælsber, Forløser.
Lausnar-steinn, *m. faba marina*, ita vocatur pomum quoddam exoticum, quod hic ejicitur in liscora. Løsningsten, adskillige amerikanske Frugter og Frø, som opkastes paa Strandsbreddene af Island, Norge og Færøerne.
Laust, *leviter*, *parum*, *vid. laus*, løselig, ringe, lidet. Hann tráir laust, *parum credit*, han troer det ikke fuldkommen, bygger ikke paa

det. Hann sefr laust, *levissomnis est*, sover let.
Lauslång, *f. lascivia*, Løsagtighed. 2) *le* Letfindighed, Flygtighed. Giallda skal lúng vid lúgi, *mendacium levitate excidum* *o: fides non habenda fucis*, *ars delin* *arce*, Man skal betale Letfindighed for *o: der skal en stedst til en tredst*. Þú á sig lauslång, *traciant omnia leviter*, o handle alt med Letfindighed, gøre ikke vor af noget.
Lauslång, *f. exia pecorum*, Indvolde af *£* (*vid. nota ad Prov. 20. 25*).
Laut, *f. lacuna*, *locus depressus*, en Jordpøt lille dyb Dal.
Lax, *m. salmo vulgaris*, en Laks.
Laxakista, *f. excipula*, Lakseskibe, et tref Indelukke, som sættes midt paa et Ø over en Åa for at fange Laks.
Laxanet, *n. idem*, et Laksenet.
Leband, *n. corrigia qua falx alligatur cu* *den Rem*, hvormed man binder Leen Skæftet.
Ledda, *f. bolis*, Søntelod, Dybslod.
Ledia, *f. cænum*, *lucum*, Dynd, Skarn.
Ledr, *n. corium*, *pellis armentorum*, Ledet.
Ledr-belgr, *m. ascopera*, *culeus*, *uier*, Leder Læderflaske, Lædersæk.
Ledr-húfa, *f. galea*, Læderhjælm.
Ledr-kofri, *m. idem*.
Ledr-seckr, *m. vid. ledr-belgr*, Læderpose.
Ledr-taska, *f. idem*.

cubila, isem sepulcrum, Leje, it. Lejer Grav.

cubatus agrosorum, decubitus, Sygges Liggende. Hann átti lánga legu, *dixit decubuit*, han laa længe syg, var sængeliggende. 2) *portus*, Havn, Red.

kómst nauduglega á leguna, *navis ortum arripit*, Skibet naaede med Næbpe Havnen.

m. nuncius, legatus, Legat, Gesandt (g).

f. pl. legenda, Legender.

gdi, hest lagt, at leggja), *ponere, col-*

lægge. Leggja alúð á, *operam dare*,

sig al muelig Umage for, lægge Bind Leggja ástundan, v. stund á, *idem.*

á einn, *fascinare aliquem, diris de-*

forheffe, forgjøre en. Leggja á hest, *ere equum*, lægge paa en Hest, sadle.

á minnid, *memoria mandare*, betro

Hufommelsen. Leggja af, a) *macresce-*

te af; b) *desvescere*, lægge af, aflægge.

burdr lagdiz af, *gestatio armorum ob-*

det blev lagt af at gaa med Vaas

Leggja af sér embætti, *officio se abdi-*

edlægge, frasige sig sit Embede. Legg-

einum, *aggredi aliquem*, angribe en

il Søs). Leggja at velli, *prosternere*,

lade bide i Græsset. Leggja at landi,

navim, lægge til Lands. Leggja

subjicere ignem, sætte Ild paa.

eiðhvad ord til, *afferre in medium*,

den Deel.

give sit Ord i Sævet, sig sin Mening. Legg-

ja frá landi, *navim solvere*, lægge fra Land.

Leggja fyrri lidid, *copiis alendis impendere*,

lægge hen til Troppernes Underholdning.

Leggja fyrir einn, *imperare quid dicat aut*

facias, befale en hvad han skal sig eller gjøre.

Leggja fyrri sig, *profiteri*, lægge sig efter.

Hvad sem þá legst fyrri, *quocunque tum faca-*

trabunt, i hvad saa Skjæbneu da vil bestem-

me. Leggja hendur á sig edr adra, *violen-*

tas manus sibi vel aliis inferre, lægge Haand

paa sig selv eller andre. Leggjaz hendur á,

in mutuas cades ruere, lægge Hænder paa

hinanden. Leggja hug á, *animum applicare*,

ambire, lægge Bind paa, bestræbe sig for.

Leggja lag vid einn, *coire in societatem cum*

aliquo, give sig i Forbindelse, Selskab med

en. Leggja mætur á, *in deliciis habere*, sætte

Pris paa. Leggjaz i hernad, *dare nomen*

militiæ, gaa i Krig, paa Krigstog. Leggjaz

á hugi vid konu, *occulte deperire*, søge at

vinde et Fruentimmers Kjærlighed. Leggjaz

med konu, *concumbere cum muliere*, ligge

hos, besvængre et Fruentimmer. Leggja sér

til munns, *in cibum vertere*, bruge til Føde,

spise. Leggja nidr talid edr þrætuna, *a ser-*

mone vel lise desistere, holde op med Talen

eller Trætten. Leggja nidr med sér, *secum*

conferre, overveje, overtænke hos sig selv.

Leggja eggium, *hvolpum, de avibus et cani-*

bus dicitur parturientibus, lægge Æg, Hval-

pe. Leggja ráð, lid, *dare consilium, ferre*

Leg

auxilium, give Naad, Hjælp. Leggiaz siúkr, *in morbum incidere*, falde i en Sygdom. Leggia sig i hættu, *opponere se periculo*, udsætte sig for Fare. Leggia spióti, *lancea percutere v. confodere*, gjennembore med Eppd. Leggiaz, *curvari*, lægge sig, slaa sig, give sig, bøjes; spiótid lægdiz fyr, *hasta curvatur*, Eppdet bøjede sig. Leggia til med einum, *commendare aliquem*, anbefale en. Leggia til eins, a) *impetere aliquem*, stifte til, overfalde, angribe en. b) *non sinere aliquem lasere*, opdage, sige hvor en er skjult. Leggia til hvad betræffer, *saniora dare consilia*, raade hvad der er det rigtigste. Leggia til lyta, *vizio versere*, lægge til Læst. Leggia toll edr eid uppá, *imperare vecigal v. iuramentum*, paalægge Told, Ed. Leggia við eyrum, *aures admove*, rakte Øret til, høre til. Leggiaz um borg, *urbem obsidione cingere*, belejre en By, egentlig begynde, give sig til at belejre. Leggia uppá dreng eins, *bona fide commodare*, betro til ens blotte Ærlighed. Leggia út bók; *transferre librum*, versere, oversætte en Bog. Leggiaz undir pening, *papilio lactens v. lactisuga esse*, patte én fremmed Moder (især om Kvæg). Leggia undir á skipi, *navem inhibere v. in gyrum agere*, stifte Karerne ned i Vandet ved den ene Side for at vende, eller ved begge Sider, for at standse Vaaden; se hamla. Vel leggst á med þeim, *bene inser eos convenis*, de kommer vel ud af det med hinanden.

Leggiabúnd, *n. pl. fascia crurales, periscelia*, Strømpebånd.

Leggiar höfud, *n. condylus, capus*, Kno, Knottel.

Leggr, *m. scapus*, Stilk; *vid. grasleggr.* 2) *crus*, Ben, det lange Ben i Venene, Lærene eller Armene. Kominn á legg, *adulans*, komme fra Haanden, fuldvoksen.

Legkaup, *n. sepulcrum, morsuarium, Detalia* for Lejested.

Legord, *n. stuprum (prop. fama stupri)*, Lejemaal.

Legords-sök, *f. crimen stupri*, Lejermaalssøg.

Legstadr, *m. sepulcrum, locus sepultura*, Lejested.

Legsteinn, *m. cippus*, Gravsten.

Legunautr, *m. contubernalis*, Sovekammeret.

Leguneyti, *n. contubernium*, Sovefjælle; at at sove sammen.

Legr, *m. vid lögr.* 2) *castra v. statio militum*, Leje. (M. O.)

Legurúm, *n. lectus, cubile*, Seng, Sengrum.

Leid, *f. iser, via*, Vej, (Led). Um leid, *idem via, per viam, in via*, paa Vejen, ved det samme. At koma á leid, *v. til leida, efficere*, bringe til Veje, udrette. At fara á leid, *reversere*, give sig paa Vej vidt ell. tilbage.

Leid, *f. convensus, ad novellas praefaciendas ad ordinandas praefecturas*, en Forsamling til at bekendtgjøre Forordninger og besætte visse Embeder. At helga leidina, *convocatum facere*, at lyse Fred paa Leidsdinget.

r, *m. expeditio navalis*, Ledding, Es.
 2) *contributio in praesidium patriæ*, en
 : til at udruste et saadant Føg, Led-

ef, *n. securitatis publicæ documentum*,
conductus litteræ, Lejdebrev.

inn, *m. magnæ (qs. lapis viæ)*, Mags-
 Beglsten.

arna, *f. Helice, Cynosura, Arcus*, Ur-
 arkløvgnen, Nordstjernen.

ir, *m. manuductio*, Vejledning.

ng, *n. vid. leid.*

i (at leidbeina), *promovere*, understøtte,
 en frem paa sin Vej.

i, *m. adjumentum viatori exhibitum*,
 til en Rejse's Fortsættelse.

manuductus, ledet, ført. 2) *sepulcrus*,
 ven; ð leidi.

sepulcrum, monumentum, Begravelse,
 fed, Gravminde.

radium, fastidium, Kjedsommelighed,
 Paa orkar leida, *fastidium movere*, det
 fer Lede.

leida), *ducere*, lede, føre. 2) *mor-*
efferre, begrave. Leida á veg, *dedu-*
olge en bort, ud, paa Vejen. L. afvege,
 re, forføre. Leida i liós, *in medium*
 re, bringe for Lyset, bekendtgjøre, ud-
 Leida sér i hug, *in animum inducere*,
 Binde, sætte sig i Hovedet, forestille sig.
 in leidir ut, *avis pullos educit*, Fuglen
 inger. Hroffid leidir, *equa pullum se-*

phancem habet, Hoppen har et Hæt hos sig.
 Leida fyrri síðnir, *demonstrare*, vifer, fore-
 holder. Leida hiá sér, *præserire, convivere*,
 overse, se igjennem Fingre med.

Leidindi, *n. pl. fastidium*, Kjedsomhed, Lede.
 Gángaz fyrir af leidindum; *radio fenescere*,
 fortæres af Kjedsommelighed.

Leiding, *f. ductus, ductio*, Ledelse, Førelse.

Leidingamadr, *m. sequax, facilis*, let at lede,
 følgagtig.

Leidingi, *m. dux, ductor*, Leder, Fører.

Leidinlega, *radiose*, kjedelig, kjedsommelig.

Leidinlegr, *radiofus*, kjedelig, kjedsommelig.

Leiditamn, *sequax, morigerus*, følgagtig.

Leidiz (at leidaz), *fastidire*, kjeder, bliver kjed-
 sommeligt. Mér leidiz, *sades me*, jeg bli-
 ver kjed (af det).

Leidiz (at leidaz), *adduci*, bevæges til noget,
 bringes til at.

Leidrétta (at leidrétta), *reformare, reducere*,
 rette, bringe i Skik, berigtige.

Leidrétta, *f. emendatio, correctio*, en Rettel-
 setelse.

Leidrétting, *f. idem.* 2) *melioratio rei*, Be-
 rigtgjælle af en Sag.

Leidsla, *f. ductus*, Ledelse, Førelse. 2) *insom-*
nia, urolige Drømme, Fantasier. Hann
 var i leidslu, og þócktiz margt síá, *per*
phantasmata nocturna multa sibi visus est vi-
dere, han fantaserede (i Søvn) og havde
 allehaande Synet.

Leidsögumadr, *m. dux, via ductor*, Fører, Vejviser.

Leidsögn, *f. via præmonstratio*, Vejvisning.

Leidsogi, *m. vid. leidsögumadr*, Ledfager.

Leidr, *incisus; item radius*, led, kjedelig, kjedsommelig. Liúfr verdr leidr ef lengi sitr, *etiam hospites acceptissimi tandem vilescunt*, selv tjære Venner kjede, naar Besøget varer lange.

Leifar, *c. pl. reliquia*, Rævninger. Hér er ecki til leifanna deilt, *hic ultra necessitatem præsentem non est depromptum v. appositum accum-bensibus*, her er ikke frembaaren til at lævne af: mer end højst nødvendigt.

Leifr, *m. hostia, oblata, buccella*, Oblat, Hostie, Mundfuld, en Leve. 2) *unus panis v. coctus integer*, olim hleifr, et helt Brød, en hel Ost ell. dest., hos de gamle hleifr. Med hálfum hleif, og hollu kéti fæck ég mér félaga, *dimidato pane uno et vase semipieno mibi socium acquisivi*, med det halve af et Brød og med et hældet (ikke fuldt) Kar fik jeg mig en Selskabsbroder.

Leifi, *m. gigas*, en Tætte.

Leifi (at leifa), *relinquere, reliquum habere*, lævne, faa tilovers, efterlade.

Leiga, *f. locarium*, Leje. 2) *fanus pecunarium*, Leje (gjærne betalt i Smør), som givés Ejermænden, hvis Mæstervæg man benytter. 3) *premium*, Betaling for Arbejde, Dagleje.

Leigi (at leigia), *locare, elocare*, leje, leje ud.

Leigia jörd, *elocare fundum*, leje Jærd ud.

Leigsel (at leigselia), *idem*.

Leigi (at leigia), *conducere*, leje, fæste. Taka til leigu, *idem*.

Leigill, *m. serin*, en Lejel.

Leigufé, *n. pecus conductivum*, Lejekvæg.

Leiglendingr, *m. conductor*, Lejlending, Fæstebonde.

Leiguhelstr, *m. equus conductivus*, Lejekøest.

Leigujörd, *f. fundus conductivus, prædium, meritorium, conductum*, Fæstejord, Fæstegård.

Leigulaus-jörd, *f. fundus graminis*, Jærd, som man kan faa uden Leje.

Leigulidi, *conductor, locarius*, Lejer, Fæster. 2) *mercenarius*, Daglejer, Lejesvend.

Leigumáli, *m. conductio*, Skjld, Fæster Lejekontrakt. 2) *proventus fundi locari*, Afgift af Fæstejord.

Leigumadr, *m. conductor, villicus, colonus*, Fører, Fæstebonde.

Leigustadr, *m. conductio; item qualitas conductoris*, Leje, it. Lejerens Bestaffenhed. Hann átti mikid fé á leigustöðum, *ingenrem pecuniam elocatum possides*, han havde meget Gædt i Leje (paa Rente). Honum þótti leigustadurinn ecki góðr, *conductoris fides ei suspecta erat*, han syntes hans Penge stod illt paa et godt Sted.

Leik (lék, hefi leikid, at leika), *ludere, legere, spille*. Hann lék sér at því, *per ludum v. facillime fecit*, det var ham fun Leg, fun en smal Sag. Þeir léku hann illa út, *male*

cum mulctantur, de tilredte ham ilde. Hann lék á lófum, *quam delicatissime traxabatur*, han legte med sin egen Hale. Elldurinn lék um þá, *flamma illos hauris*, Jlden spilsede om dem. Leika á einn, *illudere alicui*, Drive Spot med en. Þad lék hönum í Akapi, *animo voluebat*, det þensede han paa. Hér leikr á, *hic rotundatur, voluitur*; her paa, herom løber det. Þad leikr á tveim tǫngum, *varie narratur*, en siger saa, en anden saa.

Leika, *f. socia ludi v. lecti*, Deltagerinde i Leg ell. Seng. *Hinc sol vocatur: dvalins leika*, heraf kaldes Solen dvalins leika hos Digsterne; *qs. socia temporis v. cum tempore coludoms, poeice*.

Leikandi, *m. axis*, Aksel. 2) *aslas (?)*.

Leikandi, *facillime, qs. per jocum v. ludum*, legende, lettelig.

Leikari, *m. ludio, lufor*, en Spiller, Sjøgler. 2) *ribicen*, Spillemand.

Leikara-fæla, *f. ludibrium*, Sjøgleri, Sjøglesværk, Vidunder.

Leikaraháttir, *m. ludicrum*, Sjøglespil.

Leikbróðir, *m. collusor*, Legebroder, Medlegende.

Leikfáng, *n. genus ludi*, Leg, en Art Leg.

Leikfmr, *peritus ludendi*, behændig, stærk t at lege.

Leikinn, *idem*. 2) *ludibundus*, legende, spilende. 3) *habitus*, behandlet. Illa v. hart leikinn, *male habitus*, ilde tilredt.

Leikmadr, *m. laicus, secularis*, læg Mand.

Leikmanna pláts i kyrkiu, *gremium templi*.

Stíbet af Riefen, Tilhørernes Plads.

Leikpláts, *n. palastra*, Legeplads.

Leikspil, *n. spectaculum, ludicrum*, Skuespil, Leg, Spilleværk.

Leikr, *m. (vid. leikmadr)*, læg (modf. geistlig).

Leikr, *m. lusus, ludus*, Leg, Spil. At göra leik til eins, *ludibrio habere*, gjøre Nar af en. Hann hefr leik við, *ludus illi adhuc est*, han gjør iffe Alvor af det.

Leir, *m. argilla*, Ler. 2) *lucum, canum*, Dynd, Snaus.

Leirburdr, *m. rudis et inepta versificatio pr. concervatio lusi*, Versemageri, Versesmøreri.

Leirga (at leirga), *colluare, lutulare*, besudle.

Leirjörð, *f. serra argillacea, apyra*, Lerjord.

Leirkér, *n. fidelia, vas fictile*, Lerkar, Lerkrulle.

Leirkéra-smidr, *m. figulus*, Pottemager.

Leirliós, *ochroleucus*, lysegul, graaagtig (om Heste).

Leirpottir, *m. olla, Lerpotte, Potte*.

Leirvelta, *f. opus luteum*, en Sæle.

Leirugr, *lutulentus, lutosus*, Dyndet.

Leita (at leita), *vid. leyta*.

Lek (lak, hefi lekid, at leka), *stillare*, dryppe, rinde, løffe. 2) *colare*, si, slaa igjennem (Dørslag ell. deél.) Kyrnar leka sig, *vaccæ lac stillant*, Røjerne lade Melken rinde, dryppe. Háfid lekr, *secum domus perfluit*, Huset rinder, er iffe tat. Leka skyr, *oxygallum colare*, at si tyf, sur Melk.

Lekastadr, *m. stillicidium*, Tagdrupp, egentlig

Stedet, hvor Tagdryp eller deilige falder ned.

Lekavatn, *n. aqua caduca*, uddryppende Vand, Tagdryp.

Leki, *m. stillatio*, Dryppen, Rinden, Løffen.

Lektari, *m. pluseus*, en Læsestol, Modestol, Dogstol.

Lekr, *rimosus*, søt, utæt. Lekakofi, *casa rimosa*, en utæt Hytte, Kove.

Lem (at lemia), *verberare, percutere*, prygle, slåa, fordærvet.

Lemba (at lemha á), *ovem inire, fatare*, siges om Væddere, som springe med Haarene.

Lembdr á-saudr, *ovis fasa*, et Haar, som er med Lam.

Lembling, *f. fatura ovium*, den Tid et Haar er med Lam.

Lempa (at lempa), *moderari, temperare*, lempe, mage. Lempa sig eftir einum, *acommodare se ad voluntatem alicujus*, lempe sig efter en. Lempa sig eftir tidinni, *tempori inservire*, lempe sig efter Tiden. (N. O.)

Lempi, *n. moderatio; item gratia, favor*, Lempe; Gnist, Gunst.

Lempilegr, *dexter*, lempellig, lempældig, be-hændig,

Lempilega, *dextre*, lempeligen, lempældigen.

Lempinn, *dexter*, lempellig, lempsom.

Lempni, *f. modestia, dexteritas*, Lempe, Lempe-lighed. Med lempni skal lönd vinna, *prudens moderatio omnia vincit*, med Lempe kan man seaa et Hæ i en Humlesæt.

Lemstra (at lemstra), *vulnerare, contumere*, saare, støde, fordærvet, knuse.

Lemstradr, *contusus*, stødt, saaret.

Lemstran, *f. confusio*, Saaren, Støden.

Lemstra-sár, *n. ictus orbis, ubi re aliqua o-vulus infligitur*, stødt, saaret, slået.

Lemstr, *n. confusio, plaga*, Stød, Slag, Læ i lem.

Len v. lien, *n. fendum censuale*, Len.

Lena (at lena), *conferre, concedere*, forlænge.

Lena, *f. stragulum equorum*, Hestebætte Tæppe.

Lenadr, *concessus*, forlenet.

Lend, *f. lumbus*, Lend.

Lenda, *f. sapius in plurali lendur, pradia, di*, Landgods, Jordegods.

Lenda-verkr, *m. lumbago*, Lendevæ, Lenden.

Lenda-vísinn, *depygis*, lendeisam, lendevisu.

Lendi (at lenda), *navem appellere*, lande, le-til Land. 2) *sedem sibi figere*, nedsette.

opstaa sin Dølg. Þar vid lendti, *becumum erat*, det blev Enden. Þar mun

lenda, *evenies tandem*, det vil blive til det. Hér læt ég vid lenda, *manus de ra*

dette vil jeg lade det blive ved, slutte n

Lending, *f. appulsus, item portus*, Landen, bested.

Lendur (*qr. lenadur*) madr, *baro, dynasti*, fallus regni, Lendmand, Vasal; à len.

Lendver, *n. dorsuale equorum*, Stabral.

Lengd, *f. longitudo*, Længde.

Lengia, *f. lamina, sapius coriacea oblonga*, en Strimmel Lader, Raaren paa langs af Huden, til Eto.

Lengi, lengr, lengst, *diu, diutius, diutissime*, længe, længer, længst.

Lengi (at lengia), *prolongare, differre*, forlænge, udsætte.

Lengiz (at lengiaz), *longescere*, forlænges, længes. Lengiz mér, *radio afficior*, 3: *sempus mihi non currit sed producitur et prolongatur*, Tiden bliver mig lang. Honum lengdiz um menn sína, *de militibus suis multum erat sollicitus*, han længtes efter sine Følle.

Leni, *n. lamina ferri subacta, falci cudenda* op, en Plade til at smede en Le af.

Lensmadr, *m. satrapa*, Lensmand. (N. O.)

Lensa, *f. lancea*, en Lanse, et Spær.

Leo, *m. leo*, Løve; *vid* lión.

Lep (at lepio), *canino more lambere*, at labe.

Lepill, *m. cochleare v. lingula*, en lille Skje, Berneskje; à lep.

Leppalúdi, *m. pannis obfusus senex*, en gammel pjaltet Mand.

Leppr, *m. panniculus*, en Lap, Klud især ulden. 2) *idem ac*: lockr. 3) *umbra*. Leppurinn fylgir godanum, *sub umbra potensum immunitas* (?), Sadelen følger Hesten.

Lepra, *f. forbillum*, Slabberti.

Lepsa, *f. centunculus*, noget af Klude sammenslappet.

Lera, *f. vid*. lora.

Lérest, *n. lineum*, Lærred.

Lérests-fat, *n. vestis lintea*, Lærredsklæder.

Lérests-klútr, *m. linseolum*, linned Klæde, Lærredsklæde.

Leri, *m. vilissima pars rei*, det stetteste af noget (stælden allene), *vid* ætleri.

Lerka (at lerko), *infringere, debilitare, sumdere*, svække, støde, banke. 2) *coercere, torquere*, tvinge, plage; à turkr.

Lerkadr, *fractus membra labore*, aflægs, forslidt. Lerkad fat, *in plicis contracta v. consorta vestis*, et forkrøllet Klædestykke.

Les, *n. lanificium*, Uldværet, uldne især strikede Sager.

Les (las, at lesa), *legere, recitare*, læse, opslæse. 2) *colligere*, samle. At lesa bók, *legere librum v. recitare ex libro*, læse en Bog. Lesa her, *legere v. colligere baccas*, læse, indsamle Bær. Elldurinn las sig estir skóginum, *ignis per sylvas continuo grassabatur*, Jlden udbredte sig hen over Skoven.

Lesari, *m. lector*, læser.

Lesinn, *lectus*, læst. 2) *multa lectionis*, belæst.

Lesliós, *lectioni librorum sufficiens lux*, Lys, som er tilstrækkelig til at se at læse.

Lesning, *lectio, varietas lectionis*, Læsemaade, Variant. R.

Lest, *f. mensura oneris nautici*, et Læst, Maal paa Skibsladning. 2) *cohors elisellariorum*, en Flok eller Række sammenbundne Heste.

Lestahestr, *equus sarcinarius*, Hest til at bære, Lastdrager.

Lestamadr, *m. agaso*, Hesterægter, Hestevogter paa Rejser.

Lesti (at lesta), *frangere, inasile reddere*, flaa i Stykker, fordærve, gjøre ubrugelig. Hann had lesta skip þeirra, *eorum naves infringere iussit*, han befalede at ødelægge deres Skibe; *vid. löstr.*

Lestrecki, *m. agaso, equiso*, Hesterægter, Staldknegt.

Lestrar-hlióð, *n. vox legensis*, Læselyd, Læsestemme.

Lestrarlag, *m. sonus v. gestus legensis*, Maade eller Tone at læse med.

Lestrækr, *agasoni commodus equus*, vant til at gaa i lest, let at drive (om Heste).

Lestr, *latus, fractus*, fordærvet, gjort ubrugelig, forflaaet.

Lestr, *m. lectio*, Læsning. 2) *calumnia*, Dagstælse.

Let (latti, at letia), *pigrum reddere*, trættes, matte (en Hest). 2) *disuadere, deborsari*, fraraade, raade fra; ð latr. Ecki læt eg letiaz, *dehortationi non locum do*, jeg lader mig ikke bringe derfra.

Leti, *f. pigritia, segnitias*, Lædshed, Dovenhed.

Letilegr, *ardus, segnis*, lad, dorst, sen.

Letingi, *m. homo piger*, en doven Krabat.

Lest (lattiz, at letiaz), *pigrescere, defasigari*, trættes, flædes.

Létta-dreng, *m. puer astans, astitans*, en Dreng til at gaa Erinder.

Léttaðing, *n. via facilis*, en let Vej.

Létta-lött, *f. parturientis dolor, cui let cito sperandum*, Barsel, Nedkomst, døende Kvindes Sygdom.

Léttaþrynn, *bilaris, elaso supercilio*, m. egentl. som har lette Øjenbryne.

Léttaþryndr, *idem.*

Léttaþær, *levis, facilis*, let, let at taale og

Léttaeygdr, *patus*, som let kaster Øjnene omkring.

Léttafeti, *m. solutarius equus*, en Hest, som i Trav.

Léttafær, *pernix*, hurtig, rask til Døds.

Létta, *m. levator*, Sængebaand. 2) *instrum bajulorum*, en Sele over Skulderen at bære noget med. At leggja léttað i bori non parcere, at tage fat paa et År for Ålvor, ikke spare sig. Leggja léttað streng, *idem.* At tala af létta, *facile fluenter eloqui*, at tale let og flydende, sige alt rent ud, ligefrem.

Létta (at letta), *cessare*, holde op. 2) *sublevare*, lette, lindre, hjælpe. Mér l sublevor, jeg føler Lettelse, Lindring. létta verki, *ab opere desistebant*, de hold med Arbejdet. Þeir létta ækkærum, *a ras levarum*, de lettede Anker.

Léttilegr, *facilis*, let. 2) *vegerus*, let, fly

Léttilega, *facile*, lettelig. Létta, *m. levamen, auxilium*, Lettelse, Hjælp. 2) *balena quædam minuscula, supra libellam maris multas orgyas se el posse à piscatoribus referunt.* Exteris

sur essq physces v. orca, Springerens (delphinus orca?).

Létiskip, *n. liburna*, et let hurtigseilende Skib.

Létiskita, *f. celox*, en let Skude, Jagt.

Létleiki, *m. agilitas, celeritas*, Lethed, Hurtighed, Raskhed.

Létlyndi, *n. hilaritas*, Munterhed.

Létlinni, *idem*.

Léttyndr, *sanguineus*, sangutniß.

Létlæti, *n. facilis, comitas*, Artighed, Hoslighed. Peir bádu hann hafa þöck fyri létlæti sitt, *gratias egerant illi pro comitate ejus*, de takkede ham meget for sin Artighed.

Létmeti, *n. victus tenuis, cibis oligorrophus*, let, ikke nærende Føde. At lifa á létmeti, *oligorrophin uti*, at leve ved lidet nærende Fødemidler.

Létlinna, *bilaris, item placabilis*, munter, som ikke tager sig noget nær.

Létlinnadr, *idem*.

Létlidugr, *alacer, impiger*, munter, rask.

Létvigr, *idem*. 2) *pr. peritus gladiator*, let, behændig til at slaa.

Léttr, *levis*, let (ikke tung). 2) *exigui pretii*, let (ikke dyr). 3) *expeditus, celer*, let, rask, gesvindt paa sig. Léttr á sér, *idem*. Léttr vinna, *facilis labor*, et let Arbejde. Léttr falla loftverk, *leve fit quod bene fertur onus*, det man gjerne gjør er intet Arbejde. At verða léttrari, *parum eniti*, gjøre Barfæl. Hann var á léttasta skeidi, *in summo vigore ætatis erat*, han var i sin bedste Alder.

Anden Deel.

Léttvægis, *exigui ponderis*, af liden Vigtighed, Bægt, Betydendhed.

Létvægr, *levis, vilis*, uvigtig, ubetydelig.

Letr, *n. literatura, litera*, Bogstaver, Skrift.

At fara i letr, *liseris mandare*, at optegne.

Mád, óskirt letr, *litera fugiens, exolescens*, udslættet, utydeligt Bogstav.

Leyfi, *n. venia, permissio*, Tilladelse, Lov; á lof. Med leyfi, *bona venia*, med Tilladelse. Med leyfi at segja, *honos sit auribus, preffscine dixerim*, med Tilladelse, Tugt at sige, Skam at tale om.

Leyfi (at leyfa), *laudare*, love, prise. 2) *veniam dare, permittere*, tillade. Adams barna finst ei neinn, hvörs vänleik vér so leyfum, *inter posteros Adami nemo est cujus formositatem adeo laudamus*. af Adams Børn findes ikke en, hvis Skjønhed vi rose saameget. Þad leyfiz, *licet*, det er tilladt.

Leyfdr, *laudatus*, lovet, roft. 2) *permissus*, tilladt.

Leyfisbréf, *n. codicilli indulgentia*, Bevilling.

Leynd, *f. occultatio*, Skjulen, Dølgen.

Leyndardómr, *m. mysterium*, Hemmelighed, Løndom.

Leyndarlimir, *m. pl. verenda*, Skambels, Avletemmer.

Leyndarlöstr, *visum occultum*, en hemmelig Last.

Leyndar-rád, *n. secretarius, qui est à secretis*, hemmeligt Raad, Gehejmeraad.

D

Leyndar-mál, *n. pl. secreta consilia*, hemmeslige, skjulte Anslag.

Leyndir, *f. pl. vid. leynd.* At vera i leyndum, *occultari*, skjule sig, være skjult.

Leyndr, *clandestinus*, hemmelig, skjult.

Leyni, *n. latibulum, secretum*, Skjul, Skjulesked. At liggia i leyni, *in latibulo barere*, at ligge i Skjul, paa Lur.

Leyni (at leyna), *occultare, regere*, skjule, dølge. At leyna sér, *occultare se*, skjule sig.

Leynidyr, *f. pl. posticum, pseudothyrum*, Vagbør, Lønbør.

Leynigangr, *m. cuniculus, cryptoporcus*, en Løngang.

Leynilega, *clam*, hemmeligen, lønligen.

Leynilegr, *occultus*, hemmelig, skjult.

Leyniskápr (i vegg), *viscus*, et skjult Skab (i en Væg).

Leynitanmr, *m. postomis*, Bittømme, skjult Snor.

Leyniz (at leynaz), *lasere, lasiare*, være skjult.

Leyptra (at leyptra), *fulgurare*, lyne.

Leyptran, *f. fulgur, fulgetrum*, Lyn, Lynen.

Leyptr, *n. idem.* 2) *balæna quædam velocissima*, Tumleren, (delphinus delphis?).

Leyfa, *f. vacuum, nihil*, en Mangel, Intet (mest som Afstedsendelse). Veidileysa, *nihil piscaturæ v. capsuræ*, Mangel paa Fiskeri og Jagt.

Leylandi, *solubilis*, opløselig, som kan, skal løses.

Leyfi, *n. vid. leysa.* Það er ecki leysfi, *non est nihil*, der er ikke fuldkommen Mangel.

Leyfi (at leysa), *solvere, expedire*, løse, rede ud. Leysa ackéri, *anchoras solvere*, løse, lette Anker. Leysa upp, *idem.* Leysa úr höfnum, *è porzu solvere*, gaa ud af Hænen. Leysa út, *redimere*, løse ud, fjerne. Leysa úr skulld, *are alieno exsolvere*, udbetale en Gjæld. Leysa út med giöfum, *bonorifice dimittere*, sende bort med Afstedgaver. Snjóinn leysir, *nives diffugiunt*, Sneen tør bort. Skipin leysti i sundr, *naves diffuebantur*, Skibene opløstes, splittebel. Konunni leystiz höfn, *mulier abortum facit*, Konen aborterede, kom for tidlig.

Leyfing, *f. solutio*, Løsning, Opløsning. 2) *regelatio*, Optøen.

Leyfingar-vatn, *n. aqua vernalis periodica*, optøet Vand, som løber ned fra Fjældene.

Leyfingi, *m. libertus, nexus, manumissus*, frigiven, løsladt Fange eller Slave.

Leyfingia-son, *m. libertinus*, en frigtvænt Son.

Leyfingia-dóttir, *f. libertina*, en frigtvænt Datter.

Leystr v. lystr, *m. solea, foccus*, Saal, Sko (liotr) *vid. soekalystr, skóleystr.*

Leysta-brækur, *f. pl. bracæ, quibus caligæ soleis affixæ sunt*, Duffer og Strømpor til et, Langebuffer.

Leyta (leytadi, at leyta), *querere, sedere, sequi.* Leyta allra bragda, *nihil insensatum relinquere*, prøve alle Kunster. Leyta laga, *n. dum querere*, søge, passe Lejlighed. Leyta

ngis, *quarere locum gratia*, søge Ben- med en. Leytaz vid v. fyrir, *conari*, *irare*, forsøge paa, bestræbe sig for.

f. *inquisitio*, *indagatio*, Leden, Sagen, ut). Fara á leyt, *quarere*, gaa ud at efter noget. Koma i leytirnar, *conspicuum se præbere*, blive funden naar man

n. *colliculus*, *specula*, *dorsum campi*, en Forhøjning af Jorden, som indskrænket. 2) *momentum temporis*, en Tids- Tid (kun i den Talemaade): Um leyti, *circa id tempus*, omtrent ved den

3) *pars*, Del, Part (i nogle Tale- er): At miklu leyti, *magna ex parte*, en stor Del. Fyri mitt leyti, *pro me ex parte*, for min Part.

en Afledsændelse til Adjektiverne, der ndegiver et Udseende; *vid. composita*: tr, kamleytr, afleytr, fólleytr, togin- &c.

lidr, m. *faber falcarius*, en Lefmed.

gramen nuper demensum, nys slaaet s.

s, f. *glehula fanaria*, en lille Jords- p med Græsrodde, som stundum skjæ- p med Leen, naar man slaaet s.

n. *falx*, *secula*, en Le, Segel. Liár i *falx manubriata*, en Le med Skæft paa.

auxilium, Hjælp. 2) *familia*, en's Folf, yninger; *vid. skuldalid*. 3) *auxilia*,

auxiliares copia, Hjælp, Hjælpetropper, Krigs- folk i Almindelighed. At liggia á lida annara, *aliis oneri esse*, ligge andre paa Hænde, være dem til Byrde.

Lid (leid, hafi lidit, at lida), *ferri*, *præterire*, forløbe, lide. At lida i lopti, *per aerem ferri*, at føres i Luften. Lida undir lok, *mori, esse desinere*, ds, gaa til Grunde. Efin lidr, *tempus, ætas labitur*, Tiden liden. Tiden gaar. Hann var meste tignar-madr i hernum þegar keyssaran leid, *post imperatorem in omni exercitu eminentissimus erat*, han var den største Høvding i Hæren næst efter Kejseren. Fer ord ef um mann lidr, *semel effusa verba facile dimanant*, naar et Ord først er sagt, udbreder det sig let. Ná Aðr yfir hann, *deliquium paritur*, nu besøk- mer han. Af honum lidr, *revalescit*, han kommer til sig selv igjen. Þá leid at hönum, v. at mætti hans, *morti vicinus erat*, da var det mod Enden med ham.

Lid (leid, at lida), 1) *pasi, sustinere*, lide, taale. 2) *tolerare, non impedire*, taale, ikke forhindre. Þér lidst það, *conceditur*, man taaler dig det. At lida med einum liúft og leitt, *boni, malique consortem esse*, at dele ondt og godt med en. Gud lidr það margt, hann leyfir ecki, *multa non impedit, quæ ramen non probat Deus*, Gud taaler meget, som han ikke tillader.

Lida (at lida, i sundr), *articulatum dividere, dearruare*, sønderlemme, skille Led fra Led.

2) *enucleare, dilucidare*, udvikle, sætte ud fra hinanden.
 Lidakringlur, *f. pl. ossa sesamoides* 3: *officula orbicularia inter vertebrae dorsae*, Leddeben.
 Lidamiúkr, *agilis*, ledemøg, adræt.
 Lidamót, *n. pl. artus, internodium, ginglymus*, Ledemod, Ledengs Sammenføjning.
 Lidan, *f. passio*, Elden, Lidelse.
 Lidandi, *tolerandus*, taalelig, som maa lideb,
 2) *vergens*, som det liden med, er mod Enden. 3) *declivis*, hældende, skraa. Á lidandi degi, *vergente die*, ud paa Dagen, Eftermiddagen.
 Lidandi, *m. acclivitas v. declivitas*, Skraahed, Hælding.
 Lidanlega, *toleranter*, taaleligen.
 Lidanlegr, *tolerabilis*, taalelig.
 Lidar, *m. pl. auxilia, commiliones socii, Rammerater*, Hjælper. (Digt.)
 Lida-sinar, *f. pl. synnevrofes*, Sener, som sammenbinde Ledene.
 Lidavatn, *n. lymphæ, synovia*, Ledevand.
 Lidaverkr, *m. morbus articularis, arthritis*, Ledesværk, Gigt i Ledene.
 Lidda, *f. homo nauci, et Drog.* 2) *servus*, en Trel.
 Liddráttur, *m. delectus militum*, Soldaters Udskrivning, egentlig det at samle Krigsfolk.
 Lidfar, *par militiae*, Krigsdygtig.
 Lidgóðr, *manu promptus et fortis*, tapper og dygtig, god at have til Rammerat.

Lidi, *m. socius, Rammerat* (Hjælden i Enden) *vid. lidar*.
 Lidka (at lidka), *diducere, extendere*, bøjre, (ilse).
 Lidlángur, *longinquus, ad finem usque*, langrig, udslagen, hel. Han taldi lidlán nóttina, *totam noctem moratus est*, han vede, nølede den hele udsagne Nat.
 Lidlega, *dextre, commode*, behændig, bekvem.
 Lidlegr, *dexter, commodus*, behændig, bekvem.
 Lidlaus, *enervis, virium expers*, ledeløs, friløs.
 Lidlítrill, *imbecillis*, svag, som man ej har si-derlig Hjælp af.
 Lidlaskia, *f. homo nauci*, Døgenigt.
 Lidmannlega, *commode, apte*, bekvemt, passende.
 Lidmannlegr, *aptus, habilis*, behændig, bekvem.
 Lidrækr, *impar aliis ad expeditionem rejectum* udygtig til Krigstjeneste, kasseret.
 Lidsafli, *m. copia, magnus militum numerus* Mængde af Tropper, Styrke. Kn.
 Lidsafnadr, *m. vid. liddráttur*.
 Lidsbeini, *m. vid. lidsemd*.
 Lidsbón, *f. postulatio auxiliorum*, det at bidden om Hjælp, især om Hjælpetropper.
 Lidsemd, *f. auxilium*, Hjælp, Understøttelse.
 Lidssemi, *f. idem*.
 Lidfinni, *n. favor, benevolentia*, Hjælpsomhed.
 Lidfinni (at lidfinna), *favere, hjælpe*.

l. copia, Krigstroppers Bestaffeningde og Duetlighed).

visallus, cliens, pligtig at hjælpe i sál.

copiarum disparis, ulige Mængde Parter's Tropper.

m. pl. auxilium, Styrke (af en

commendatio, Anbefalelse, Hjælp

lidfar.

auxilium, Hjælpen, Understøt

gratificatio, en Højelighed, Ljer

neile, let, bekvemt, behændigen.

m. promissudo, facilitas, Lethed,

lis, dexter, let, behændig. 2) sig.

olerantia (creditoris in re pecunia-
modighed (om Kreditoren som ikke Debitor).

culus, et led. 2) *nodus*, Knude, en Stilk). 3) *generatio*, et led

gt; *vid. ættilid*. Lid frá lid, ar- led fra led. Lidr á nefi, *tuber*

en Bugt, Krumning paa Næsen. i, en Kvælle paa en Snor, der er jaardt; *vid. gálm*.

idarus, laant; v. *liz*.

sciens, slap, søv, dorst; v. *lemagna*.

Lien, n. vid. len.

Lif, n. vira, Liv. 2) *abdomen, uterus*, Bug, Mave, Liv.

Lif, n. pl. medicamenta, pharmaca, Lægemidler.

2) *semen vitale*, Livsæd. 3) *coagulum*, Løbe (til Mælk). Lítill lif qveda lida sona, því var hann Gautrekr getinn, *minusissimum seminis sufficit procreationi hominum, cujus exemplum Górricus est*.

Lifadr, vivax, levende. 2) *procax indomitus*, overglven.

Lifackéri, n. anchora sacra, Pligtanker.

Lifandi, vivus, visalis, levende. *Lifandi ímynd*, *viva imago v. representatio*, en levende Forestilling.

Liferni, n. visa, mores, Levnet, Opførsel. 2) *diana*, Levemaade.

Lifga (at lifga), in vitam revocare, bringe til Live. 2) *refocillare*, vedertvøge.

Lifgan, f. animatio, det at gjøre levende.

Lifhimna, f. perizonæum, Bughinden.

Lifhræddr, mortem ulro metuens, som frygter for sit Liv.

Lifi, m. frater germanus, kjædelig Broder. á lif.

Lifi (at lifa), vivere, leve. At lifa einn af *stocki, supervivere*, overleve. At lifa einn, *idem*. Hann bad þá vel lifa, *valedixit*, han sagde dem farvel, ønskede dem at leve vel.

Lifia (at lifia), sanare, helbrede, curare. *Lifia elli, tollere e medio; prop. senectutem sanare, quod morie fit*, rydde af Vejen, egentl. helbrede Alderdommen, som stjer ved Døden.

Lifia-gras, *n. pingvula vulgaris*, Ribeskt.
 Liflát, *n. amissio vitae, cades*, Død, Afgang.
 Liflaus, *exanimis*, affjælet. 2) *inanimatus*, liv-
 los, død.
 Liflega, *vivide*, levende adverb.
 Lifleg, *vivax, vividus*, levende, livlig.
 Liflicill, *semianimis*, meget svag, nær ved Døden.
 Lifnikill v. lifleg.
 Lifna (at lifna), *revivescere*, at komme til Live.
 Lifnadr, *m. vita, mores*, Levnet, Opførsel.
 Lifradr, *incrassatus*, levret, størket. Lifrad
 blód, *cras*, levret Blod.
 Lifrar-biúga, *n. somaculum*, Leverpølse. Lifrar
 pylsa, *idem*.
 Lifrarbólga, *f. hepatitis*, Leverbetændelse.
 Lifrar-broddr, *m. lobus hepatis*, en Flap af
 Leveren.
 Lifrar-sjúkr, *hepaticus*, syg i Leveren.
 Lifrar-sýki, *f. morbus v. fluxus hepaticus*, Le-
 versyg.
 Lifrandr, *calore hepatis fulvus, bynciusbinus*,
 leverrød, kaffebrun.
 Lifraz (at lifraz), *condensari, incrassari*, levtes,
 størkes.
 Lif-saga, *f. vita, res gesta*, Levnetsbeskrivelse.
 Lifsaandar, *m. pl. spiritus animales, fluidum ner-
 veum*, Livsaander.
 Lifs-leiding, *f. radium vite*, Kjedsomhed til
 Live, eller en høj Grad af Kjedsomhed,
 Lede. 2) *progressus vite*, Livets Førelse,
 Gang.
 Lifsteinn, *m. lapis philosophicus*, de vises Sten.

2) *immortalitatis juxta plebejam credulis*
 Livsten, legende, frelsende Sten (efte
 muens Overtro).
 Lifstraff, *n. supplicium*, Livsstraf.
 Lifsvarmi, *m. calor vitalis*, Livsvarme.
 Lifsyki, *f. diarrhaa*, Mavesygge, Bugle.
 Liftiou, *n. v. liflát*.
 Lifur, *f. jecur*, bepar, Lever.
 Lifvænn, *spem vite habens, sanabilis*, som
 venter vil leve, helbredelig. Kn.
 Lifæd, *f. aorta*, den store Slagaare, 1
 2) *artria*, Slagaare, Pulsaaare. I
 arnar slá, *arteria micans*, Pulsaaarerne
 Ligg (lág, hest legit, at liggia), *jacere*,
 At liggia konu v. med konu, *concun*
 at ligge hos et Fruentimmer, beligge, bi-
 gre. Leginn kona, *mulier deflorata*, et f
 timmer, som har mistet sin Modom.
 ligg undir gardin heima, *villa ad pro-
 pertinet*, Huset hører hen under Gaa-
 Pad ligg fyrir oss, *manebis nos*, det
 ligger os, er os bestemt. At liggia i
decumbere, ligge syg. At liggia i vegi
jacere, ligge i Bejen. Mikid liggir á
multi interest, det er meget magtpaaligg
 Par liggir makt á, *idem*. Pad lá hönum
male v. agre id habuit, det var han il-
 freðs med. Þeim lá við skada, *agre-
 num evasere*, de havde nær taget Skade.
 liggir ei laust fyrir v. á lausu, *difficuli-
 rabile est*, det hænger ikke saa løst. Par
 við, *sequitur*, det gjelder, følger (f. &

vet), dermed er forbanden (som Tab, Straf).
 Mýrar láu illa, *paludes constrictae erant glacie*, at *infirmi*, Møserne være ikke fast tilfrusne. Liggia á hálsi, *reprehendens*, dable, udtøde ilde. Næri lá þer, *agere evajsti*, det var nær ved dig, kunde snart have rammet dig. Þad lá hönum ecki i lausu rúmi, *fixum illi eras in animo*, det var ikke et løst Indfald af ham. Opt liggir illa á hönum, *sæpe est animo molesto*, han er ofte i slet Lune. Þad liggir til, *faciendum est*, det er nødvendigt, maa gjøres. Fyrir os liggir foldin græn, *ante oculos viridaria habemus*, den grønne Mark ligger for os. Liggia i eyrum á einum, *omnium ad illum deferre*, fortælle en alt hvad man hører og ser. Liggia við ackrí, *in anchoris expectare*, *super anchoram stare*, ligge for Anker. Liggia úti undir berum himni, *sub dio pernoctare*, ligge ude under aaben Himmel.

Liggiandi, *cubans*, liggende.

Liggiandi, *m. punctum temporis v. interstitium inter accessum et recessum maris*, quando *summa tranquillitas est*, det Mellemrum imellem Flod og Ebbe, da Vandet er paa det højeste, førend det igjen begynder at synke.

Lik, *n. funus*, et Lig. 2) *corpus*, et Legeme. 3) *caro excoriosa*, Rjødet naar Huden er faaet af. Hann komst þar inn med heilu liki, *illæsus illuc evasit*, han slap derind med helt Skind.

Lika, *quoque*, *etiam*, ogsaa.

Likafem, *ficus, quemadmodum*, ligesom (M. O. for Ivolem).

Likahaung, *f. campana major, in exequiis exorn ordinem pulsari solita*, Ligstøffe, som er større og ellers ikke plejer at ringes; å hænga.

Likamr v. likami, *casis, vulgo corpus*, (Hud) Legeme; *recius* likhamr.

Likama-þáugr, *corpulentus*, fæt, svær af Krop.

Likamlega, *corporalis*, legemligen.

Likamlegr, *corporalis*, legemlig.

Líkar (at líka), *arridere, placere v. assimulari*, behage, være fornøjet med. Hann lét sér, þad vel líka, *eo consensus eras*, han var vel tilfreds dermed.

Líkblæa, *f. amiculum feraie, palla sepulcralis*, Ligklæde, Jordelagena.

Líkbönd, *n. pl. vitta, infixa, fascia funebres*, Ligbaand.

Líklörur, *f. pl. feretrum, sandapila*, Ligbaar.

Líklör, *f. exequia*, Jordbefærd, Begravelse. 2) *pompa feralis*, Ligstads, Ligfølge. At hallda líklör, *justa peragere*, holde Begravelse.

Líkfylgd, *f. idem*. At fylgia liki, *funus ducere*, at følge Lig.

Líki, *n. v. lik*.

Líki, *m. par equalis*, Lige, Mage.

Líki (at líkia saman), *comparare aliquid alicui*, ligne sammen, sammenholde. Þér skal ég líkia við bestu menn, *cum optimis viris te conferam*, dig maa jeg sætte i Ligning med de bedste Mænd.

Likindi, *n. pl. probabilitas, similitudo veri*, Rimelighed, Sandsynlighed.

Liking, *f. similitudo*, Ligning, Lighed.

Likiz (at likiaz), *assimilari*, ligne. Hann likiz i ætt sína, *refers genus, progenitoribus suis similis evadet*, han ligner sin Familie.

Likkia, *f. fibula*, Hægte; Løkke (rectius lyckis).

Lickia á leidinni, *diversiculum viae, reditus*, en Krog, Bugt paa Vejen.

Lik-kista, *f. capulus, urna, locus*, Ligkiste.

Liklega, *probabiliter*, rimeligen, sandsynligen.

2) *modeste*, paa en rimelig Maade, paa sende.

Liklegr, *veri similis, probabilis*, rimelig, sandsynlig. 2) *bona spei*, af godt Haaab. Þá var liklegra ráð hans enn áðr, *sum ejus fors erat melioris spei, quam antea*, da var hans Forsatning af bedre Udsigter end før. Stundum er það liklegt, *sem langt er frá sannleika, interdum similitudo veri, multum abest a vero*, undertiden er det sandsynligt, som er langt fra Sandhed.

Liklús, *f. pediculus ferus*, Lus paa Dyr, Fiskebjørnen (?). 2) *verruca*, en medfødt, haarsbevokset Vorte i Ansigtet.

Likmadr, *m. vespillo*, En, som skal være med være med at bære Lig og at grave Graven.

Likn, *f. clementia*, Naade, Mildhed, Staausel. 2) *medicamen*, Lindring, Lindringemiddel. Það var heila líkn i málinu, *hac una parce causa valuit*, det var den eneste Redning for Sagen.

Likna (at líkna), *parcere*, Staae, behandle Mildhed.

Líknarbelgr, *m. annium*, Hjinden om en Rals.

Líknari, *m. propitiator*, en som giver sin Benaadelse.

Líknar-mál, *n. pl. excusatio, intercessio*, bøn, Mægling.

Líkneski, *n. effigies, imago corporis*, Billedstøtte. (*Angl. likeness*.)

Líknsamlega, *clementer*, Staausomt, mildt, bigen.

Líknsamlegr, *clemens*, Staausom, mild, nu

Líknsamr, *gratiosus*, gunstig, naadig.

Líknsemi, *f. clementia, gratia*, Staausel Naade, Mildhed.

Líknvænlega, *tolerabiliter*, Staausomt, naanalelt.

Líkpallr, *m. solium, castrum doloris*, Ligbænk.

Líkpredikun, *f. oratio funebris*, Sigpræd

Líksálmr, *m. nenia, epicedium, epodium*, salme.

Líklaungr, *m. lessus, ibreni, monoda*, Li Sørgefang.

Líksteinn, *m. cippus*, Ligsten, Gravsten.

Líkvers, *n. vid. líksálmr*.

Líkr, *similis*, lig. *In compositis* ligr, *fic* ligr, sannliga, *verisimilis, verisimiliter*, synlig, sandsynligen. Gagnligr, *gog utilis, utiliter*, gavnlig, gavnligen. Szkir líkann heim, *similis simili gaudet*

r Eige. At giallda liku likt, *par pari*
 rre, at betale Eige med Eige.

f. *pl. vid.* likindi.

n, *n. clavus*, gemurfa, belos, Eigtorn,
 i, f. *lepra*, *putrefactio corporis vivi*, Epe-
 kked.

it, *leprofus*, spedalst; à Prái, *rancor*.

f. *lilium*, en Lilie.

n. *frons arborum*, Trærnes Blade, Kvæ-

Limi, *n. idem*.

(at lima) i sundr, *membratim dividere*,
 erlemme, Skille Ved fra Ved.

f. *membrum*, in *pl.* limar, en Lem i Bl.
 mer.

n. *gluten*, colla, Lim. 2) *calx*, Kalk;
 veggialim.

, *artuatus*, som har Lemmer (saa eller
 , proportioneret. Vel limadr, *membris*
proportionatus, velproportioneret.

ll, *n. paralysis*, Værkbruddehed.

llilickr, *paralyticus*, værkbrudde.

t, *n. mutilatio membrorum*, det at miste
 eller anden Lem, Lemstælfse.

ikill, *ramosus*, som har store Grene.

m. *onus*, *pressura*, Byrde, Tryngde. Vægt.

lisciplina, Tugt. At leggja undir lima,

ere, holde i Ave, holde under Riset.

lisciplina pedagogica, Børnetugt, Opdrag-
 , Ave.

up, *n. gelatina*, Limstjese, fegt Lim.

at lima), *glutinare*, *agglutinare*, lime,
 sammen.

Anden Deel.

Liming. f. *glurinario*, Pimming.

Limlesti (at limlesta), *membra consundere*, lem-
 læster, skaar Lemmerne fordærvet.

Limlestr, *fractus membra*, lemlæstet, skaar for-
 dærvet.

Linskertr, *mutilus*, *mancus*, lemlæstet, som
 mangler en Lem.

Limpia, f. *vid.* lippa.

Limpiaz (at limpiaz), *deficere*, blive afmægtig,
 slappet.

Limr, *m. membrum*, en Lem.

Lin, *n. linum*, Hør. 2) *hyffus*, Lyndon, Lin-
 ned, sint Linnet, Lærred.

Lin, *n. regelatio*, Ts, Vilde i Luften. Nå
 er komid lin i lopt, egelas se aer, nu er
 der kommen Vilde i Luften.

Lina (at lina), *lenire*, *delinere*, lindre, formil-
 de. 2) *enervare*, *debilitare*, frangere, svække,
 slappe.

Lina, f. *linea*, Linie. 2) *ramus in arbore con-*
sanguineitatis, Slægtlinie, Stamme, Linie.

Lind, f. *fons*, *scaturigo*, Kilde, et Væld. 2)
zilia, en Lind. 3) *scutum tiligneum*, et Lin-
 deffjold.

Linda-föt, *n. pl. bursa muliebris*, *cozinens quo-*
ridiana instrumenta matris familias, Fruens
 timmerlomme, Pose, hvori Husboderen har
 sine Sager.

Lindúkr, *m. linreolum*, Linflæde.

Lindi-tré, *n. tilia*, Lindetræ.

Lindi, *m. cingulum*, zona, Belte, Gehæng.

Ling, *n. frutex*, *spec. erica*, Smaafrat især Lyng.

Língmór, *m. fruticetum*, et krathegroet Sted.
2) *ericerum*, en Lyngheide.

Lingva (at lingva), *f. fuscare*, at farve mørke
brun.

Língvi, *m. serpens*, Slange.

Líng-omr, *m. idem*.

Linhlauða, *mollis, defessus*, forslagt, modfalden,
svag; *qr. linr* i hlaupi. Þá verdi þér 'lin-
hlaupa, er víkari manna ord koma til ydar,
frangimini animo et deferiscimini verbis poten-
siorum, quando ad aures vestras veniunt, da
blive I forslagte, naar I høre magtigere
Mænds Ord.

Linkind, *f. clemensia*, Skaansel, Naade, Mild-
hed.

Linkindarsamr, *clemens*, mild, Raansom.

Línkona, *f. pronuba*, Brudekone, Fæstem.

Línlak, *n. lodicula*, linned Lagen, Sængelagen.

Línleiki, *m. levisudo, lenitas*, Línðhed, Slap-
hed.

Línmáli, *n. articulatio vocis obscura*, en svag,
blødt, utydelig Udtale.

Línmaðlr, *hebes lingua*, sem taler svagt, blødt.

Línolia, *f. linomyron*, Línolie.

Línu-dansari, *m. funambulus, neurobates*, Línle-
danser.

Línun, *f. lenimentum*, Línðring, Línðren.

Línr, *lemis, misis*, línð, mild. 2) *debilis*,
svag, slap.

Linni, *m. coluber, serpens*, Slange, Øgle. 2)
ferus, Slave, Træl.

Linni (at linna), *cessare, desinere*, holde
høre op, endes.

Liód, *f. populus*, et Foll; *vid. Þiód*.

Liód-biskup, *m. vid* lýðbiskup.

Liód, *n. pl. poema*, en Sang, et Digt.
idem ac hliód.

Lióða (at lióða, á einn), *verbis aliquem a-*
lare, tiltale. 2) *versificare*, gjøre Vers,
tisere.

Liódmaði, *n. pl. vid. liód*.

Liódæska, *f. obedientia postulatorio*, det at
dre Lyd. 2) *vanitas, res nihili*, Ubet-
lighed.

Lióma (at lióma), *fulgere, splendere*, Li-
straale.

Liómandi, *fulgidus, splendidus*, Línneðe, Li-
lende.

Liómi, *m. splendor*, Glans, Skín.

Lión, *n. leo*, Løve.

Lioni, *m. caduceator v. facialis*, en Frel-
sandt.

Liósinna, *f. leo, leana*, Løvinde.

Lións-lappi, *m. alchimilla alpina*, Fjældli-
(en Urt).

Lións-merki, *n. signum leonis*, Løvens Li-

Lióri, *m. fenestra, foramen pinnaculi domus*
Vindue eller Hul paa Taget i et Hus.

Lios, *n. lumen*, Lyd, Klarhed. At láta i
manifestare, vise, ytre. At koma i
idem. 2) *apparere*, komme for Dagen.
sua einum fyrri liófi, þessu forsunu

staa en i Vesen. At lita ser fyri
leeffe sibi. at staa sig selv i Lyset.

rus, lucidus, lys, klar, tydelig. Pad
, paset, det er klart.

l, n. candelabrum, Lysestige.

ir, m. lychnuchus pensilis, Lysekrone.

na, f. idem.

ohstetrix, Jordemoder.

m. pl. angeli lucis, gode Hander, Lys-
se Alfr.

, n. pl. emuncatorium, Lysefak.

ci, m. candelabrum, Lysestige.

, f. idem.

m. lucerna, en Lygte.

itr, color venetus, Lyseblaa Farve.

rede, aer tranquillus, qui lumen sub
extinguit, saa stille Vejre, at man
se et Lys uden at det blæser ud.

f. lepiolus, papilio minor, en Som-

l, prasinus, porraceus, Lysegrøn, græs-

buxens, helvus, Lysegul, gulagtig.

, albus crine, Lyshaaret, hvidhaaret.

. pecten, pubes v. locus pubis, Lyva,

2) vagina uteri, Moderkjede.

dilucide, clare, klartigen, tydeligen.

m. oleum, alt hvad der brændes til
bening.

albicans, lys af Farve, lyeladen, hvid-

idem.

Liósmódir, f. vid. liósa

Liósmóraudr, puniceus, lyserød, lysebrun.

Lióspanna, f. lampas, Lampe.

Liósraudr, flammeus, lyserød, rødgul, ildeød.

Liósta (at lióstá), figere, transfigere, stifter,
gjennemfører. 2) verberare, staa, ståde.

Liósta út rykti, rumores spargere divulgare,
udsprede et Rygte.

Lióstr, n. pertica venatoria, Jægerstang.

Lióstr-staung, f. idem.

Lióstollr, m. tributum parochianorum in illumi-
nationem templorum, Sognefolkene's Afgift
eller Bidrag til Lys i Kirkerne.

Liósverk, n. lucubratio, Arbejde ved Lys.

Liósvinna, f. idem. At vinna við liós á natúr,
lucubrare, arbejde ved Lys om Aftenen.

Liótleiga, turpiser, stygt, hæsligen, Skændigen.

Liótleiki, m. turpizudo, Stygghed, Hæslighed,
Skjændighed.

Liótr, turpis, deformis, styg, hæslig, Skændig.

Lippa, f. lana diducta, udtrukken Uld, Tøje.

Lippi (at lippa), lanam diducere antequam netur,
trække Tøjen (den kastede Uld) ud, for at
gjøre den tyndere, hvilket er nødvendig naar
man spinder paa Ten.

Lipurlegn, dextre, let, sagte, behændigen.

Lipurlegr, dexter, agilis, let, behændig.

Lipr, facilis, agilis, let, fyrig.

Lirsa, f. homo nauci, et Drog; à larfr.

Lirritar, m. pl. bodones, lapides sacri, Grænse-
stene. Tres lapides limitum indices, mere

vetorum, de gamle brugde at oprejse tre Stene til Grænsesjæl.

Liritti, *n. interdictum*, Indsigelse, Forbud, Etssepsion; *aliis* Lyritti.

Lirittar-eidr, *trium virorum juramentum unius sc. testis probabilitatis, a quocunque latere rei*, Tre Mænds Ed, som aflægges af begge Parter i en Sag; *v. læ et rifti, ut ettir pro ettir*.

Lissa, *f. corpor*, Forbavselse; *vid. hlessa*.

Lissur, *f. limbus vestium*, Lidsker.

List, *f. ars*, Kunst.

Listamadr, *arsifex*, Kunstner.

Lista (at lista), *raminis affigere*, sætter Lister paa. 2) *marginare*, kanter, sætter Kant paa. Lista út, *diducere, explanare*, udvikle, afhandle.

Listi, *m. ramia, lamina*, Liste.

Lit, *n. aspectus*, Syn, bruges mest i Sammensætning; *vid. andlit, auglit, álit &c.*

Lit (leit, hest litid, at líta), *aspicere*, se, se paa, til. Líta á sig, *pudore suffundi, vulsum dejicere*, se ned, slaa Djinene ned. Líta vid, *retrospicere*, se tilbage. Líta stórt á sig, *jactare, ostensare se*, gjøre sig til, prale. Lítaz um, *circumspicere*, se sig om. Líta illilega út, *torvus esse*, se bister ud.

Lita (at lita), *tingere, insicere*, farve.

Litfagr i andliti, *evectivus, evchrous*, som har smul Røler i Ansigtet, god naturlig Ansigtøfarve.

Litsegurd, *f. evchroa*, smul Ansigtøfarve.

Litfari, *m. equus aestate nigrescens alias hyemali et verno tempore griseus*, en Hest, som om

Sommeren bliver mørk, men ellers teren og Foraaret er graa.

Litfölr, *achrous*, bleg af Farve.

Litföxrótt, *varii v. inconstantis coloris*, ter Røler, falmer.

Litgrös, *n. pl. vid. litanargrös*. Ásge - sókta litgrös, *Asgeiris filii herbas legebant*, Ásgeirs Søner hentede ter. Svarfd.

Litilfengilegr, *vilis*, ringe. 2) *facilis*

Litillatr, *humilis*, ydmyg, bestjeden, ne

Litillátlega, *modeste, humiliter*, ydmygt Stjeden, nedladende.

Litilhörlegr, *tenuis, exilis*, ringe, ul 2) *debilis*, svag.

Litilhörlega, *tenuiter*, ringe, ubetydlig Stör.

Litilhugadr, *pusillanimis*, modløs.

Litilhæfr, *vilis, abjectus*, ringe, uværd sende.

Litill, *parvus, exiguus*, liden, ringe.

Litillega, *modice*, lidt, ringe, smaat.

Litilleikr, *m. parvitas*, Smaaahed, 2) *defectus virium*, Svaghed, Afm

Litils-háttar, *parvi momenti*, af ring denhed.

Litilmannlega, *tenuiter*, ringe, uværd

Litilmagni, *m. homunculus, imbecillis*, ubetydelig, svag Person.

Litilmenni, *n. idem*.

Litilmenska, *f. imbecillitas*, Ringshed hed.

iótlegr, *abjectus, humilis*, ubetydelig.
 iótlega, *modice, tenuiter*, ubetydeligen,
 ge.
 glidr, *uñ. litilhugadr.*
 netinn, *minoris nota*, ringe agtet, af
 ge. Værd.
 rdi, *n. res parvi momenti*, en Ubetydes-
 jed.
 xgi, *n. idem*, Uvigtighed, Ubetydelighed.
 ti, *n. humilitas*, Ydmyghed, Nedbladenhed.
 ti (at lítillata), *humiliare*, ydmyge.
 cka (at lítillæcka), *exinanire se, humiliare*
 ydmyge sig, nedværdige sig, forringe sig.
 ekun, *f. exinanitio*, Forringelse.
 dr, *coloratus*, farvet.
 rdi, *n. pl. vestes tinctæ*, affarvede Klæder.
 smadr, *homo achroius*, uden Rølsr, bleg.
 ingr, *m. digitus minimus, auricularis*, den
 e Finger.
 i, *f. color v. aspectus faciei*, Farve, Ud-
 ænde i Ansigtet.
 parum, lidt. 2) *male*, flet; *contracte*
 i litit.
 rdr, *parum doctus*, ulærd, halvlærd.
 yndr, *inexpertus*, uforsøgt, uerfaren.
 aladr, *impediæ lingua*, som taler kun lidt,
 gfont.
 dkominn, *in augustiis*, i Rnibe.
 pr, *colorem faciei mutatus*, som Rifter
 rve, blegner.
 piz (at litverpaz), *mutare colores*, Rifte
 rve.

Litun, *f. tinctura*, Farve, Farvning.
 Litunarhús, *n. baphia*, Farvehús, Farvert.
 Litunargrös, *n. pl. herba tinctoria*, Farve-
 planter.
 Litunarkétill, *m. corsina*, Farvetjedel.
 Litunarkonst, *f. baphice*, Farvekunst.
 Litunarmadr, *baphius, infector, tinctor*, Far-
 ver.
 Litunarinofi, *m. lichen cinereus tinctorum*, Far-
 vemod.
 Litunartré (raude), *lignum brasiliæ, farnan-
 buco*, Farvetræ, Brunspaan, Fernambuk.
 Litvorpinn *vid. litverpr.*
 Littr, *m. color*, Farve. Veltekinn littr, *color
 plenus satur*, en fast, god Farve. Fastr littr,
color pertinax, den Farve, som ikke smitter
 af. Laus littr, *color fugax*, Farve som smit-
 ter af, falmer.
 Liúffengr, *mollis, delicatus*, Læfter. Liúffengr
 matr, *cibus delicatus, pulpamentum*, læfter,
 velsmagende Mad.
 Liúflega, *sponse*, frivilligen, med Fornøjelse.
 Liúfleggr, *comis*, blid, mild.
 Liúfleiki, *m. comitas*, Blidhed.
 Liúflingr, *m. bonus genius*, et Slags gode
 Xander. 2) *charitonius* (?).
 Liúflyndi, *n. humanitas, comis*, blidt Gemyt.
 Liúfinenni, *n. vir comis, facilis*, venlig, høflig.
 Liúfmannlega, *lubenter, comiter*, venligen.
 Liúffamlega, *lubenter*, gjerne.
 Liúffamleggr, *comis*, mild, blid.

Liu

Liúffemi, liúfflemd, *f. comiens*, Artighed, Høf-
lighed, Venlighed.

Liúfr minn! liúfa minn! *amice! amica!* (vox
blandiensium), min fjære! min bedste! (smi-
grende Ord).

Liúfr, *comis*, *affabilis*, blid, venlig. 2) cha-
rus, *acceptus*, kjær.

Liúgari, *m. mendax*, en Løgner; *vid. lúgari*.

Liúgvitni, *n. testis falsus*, *item falsum testimo-
nium*, falsk Vidne; falsk Vidnesbyrd.

Liúgvotr, *m. idem*.

Liz, (lédi, at liá), *commodare*, at laane.

Ló, *ritivillitium*, *somentum*, Bævesald, Fyld i
Puder. 2) *pappus*, Fidseldun, Ageruld.

Ló, *f. in pl. lár*, *gallina corylorum*, resrao ab.
domine nigro, en Lærte; *alias: lóa v. lafa*,
est charadrius nigro lutescente variegatus, Drost-
fugl.

Lóad-fat, *amphimallum*, et Klædebon, som har
tyf Lu, eller Lu paa begge Sider.

Lóar (at lóa), *alluere*, *alludere*, bestyffe, Fyl-
ler imod, skummer imod. Hér lóar ecki at
steini, *aquor jacer*, *non alludit litus*, Havet
er blistille, Vandet styller stet ifte imod
Stenene; *qr. láar à lá*.

Lóð, *n. equipondium*, *sacoma*, en Vægt. 2)
semiuncia, et Lod. 3) *bolis*, Dybslod. Lóðs-
maðr, *explorator fundi*, en der til Skibbs
maaler Vandets Dybde. 4) *villositas*, bir-
sures, Raadenhed, Raad.

Lóð, *f. provenius annuus terræ*, *ut pote gramen*
etc., *qr. villositas terræ*, aarlige Frugter af

en Jordlob, ell. Græs, ligesom: *gramen*
Raadenhed. At spilla lóð manns, *gramen*
conculcare v. juvenis in passum dare, giv
en andens Græs til Fode for Dyr, ell. træ-
de ens Græsmark ned.

Lóð, *f. funium bamarorum fasciculus*, et Dundl
Fiskefimer.

Lóða, *adharens*, som hænger ved. 2) *canalicu-
sam* løber i Rib (om Hunde naar de parer).
Tikin er lóða, *canicula canalis*, adbaer mi
Tæven løber i Rib.

Lóðafar, *n. piscatura cum multijugibus ham-
is* Fiskefangst med mange Angler (Fiskefros).

Lóðarþinr, *m. funis piscatorius*, Fiskefros.

Lóðdari, *m. nequam*, *tenebrio*, et Drog
Kummel Tredning.

Lódi (at lóða), *barere*, hænge ved. Pa
i minni, *barere memoria*, det bliver
dringen (Hufommelsen).

Lóðinn, *hirtus*, *villosus*, lodden. 2)
græsrig. Lóðin engi, *præa herba*
rige Enge.

Lóðinn, *m. ovis*, et Faar. 2) *nom.*
Mandsfolks Egennavn. Dælt g
fær vid lóðinn, *nimius est corru-
nen* gjør sig vel dristig mod Fi-
Lóðinnmælt, *balbusiens*, blasus, i

Lóðkåpa, *f. roga pellibus villosis*
Kappe, foret med lodne Sk-
pexa, *amphicapa*, Klæde, hvor
tig Lu (nyt).

a, *f. hirsutus, villosus*, Løddenhed; ødfull.

lulegr, *villosus*, haarrig, lødden.

f. vid. lødmulla.

f. clupea villosa færens, linea laterali nula v. hirsuta, en lødden stinkende Sild m fremstaaende lødden Rand paa Siden. fild, *f. idem.*

a, *f. vid. gaddaskota.*

i, *m. homo nauci, vox obscena pr. venannicula*, et Drog (smudsig Udtryk), lig en Løves Bug; *vid. lóda er laka.*

lofa), *laudare, celebrare*, rose, berømme
2) *promittere*, tillade. 3) *promissere*,

laus, Røse, Berømmelse. 2) *permis-*
Tilladelse; *vid. ordlof*. Surt er lof i
munni, *in proprio ore laus foder*,
røse stinker.

app, *n. plausus, applausus*, Haandklap;

f. permissio, Tilladelse. 2) *promissio*,

n. applausus, Haandklappen. 2) *idem*
indaband.

m. pl. viri clari, milites regis Lofdii,
nemlige Mænd, Kong Løfdes Krigsfolk.
s. lofadi, *m. nom. pr. regis olim celebris*,
Fortiden berømmelig Konges Navn.
gr, *m. rex, progenies Lofdii*, Konge,
t). 2) *malignus iheraso*, ondskab fuld
er.

Løfgiarn, *laudis appetens*, ligende efter Røse.

Løfi, *m. vola manus, bir, metacarpus inferior*,

Quen i Haanden, den flade Haand inden i.

Það er í lófa lagit, *in manu est*, det er
let. Leifr lék á lófum, *Leifus quam deli-*
catissime habebatur, Leif blev behandlet paa
det behageligste. At klappa lófi lófa, *ap-*
plaudere, gratulari sibi, at ønske sig til Lykke.

Løfleg, *laudabilis*, berømmelig.

Løflega, *laudabiliter*, berømmeligen.

Lofn, *f. dea nomen pr. Venus borealium*, en
Gudinde's Navn; Nordens Venus.

Lofni, *m. amarus, item Cupido borealium*, en
Døler it. Nordens Cupido.

Loford, *n. promissum*, Løfte.

Løfqvædi, *n. canticum*, Sang. 2) *carmen pa-*
negyricum, Lovsang.

Løfræda, *f. panegyrica*, Lovtale.

Løfsamlega, *laudandum in modum*, rosværdig.
gen.

Løfsamlegr, *laudandus*, rosværdig.

Løfsaungr, *m. vid. løfqvædi*.

Løfs-týr, *m. gloria, encomium*, Ære, Hæder.

Løfsverdr, *laudabilis*, rosværdig.

Løfsæll, *omnibus acceptus et honorabilis*, hædret
og elsket af alle.

Log, *n. lux, flamma*, Lue.

Lóg, *n. vid. lógan*. Það kémst ecki í lóg,
inehaustum est, det bliver ikke fortæret.

Loga (at loga), *ardere, flammare, flagrare*,
at lue, blusse op.

Log

at lóga), alienare, item consumere, Rilla
 ned, afhænde, sætte overstyr.
 , f. abalienatio, Afhændelse.

andi, ardens, brændende.
 brandr, m. sorris, sirio, en Brand.
 i, m. flamma, Lue.

ginn, falsus, mentis, falsk, løjet. Hann
 var loginn um þad, mendacium in eum erat,
 det var ham paaløjet.

ogn, n. malacia, aeris tranquillitas, Bløffille,
 Hæbblit.

Loka, f. obex, repagulum, pessulus, Klinker,
 Dørstaaede.

Lok, n. operculum, et Laag. At lida undir
 lok, urna claudi, inser viros esse desinere,
 gaa til Grunde.

Lók, n. mora pendens, Forhaling, Ophold.
 Lok, n. pl. finis, consummatio, Ende, Slut-

ning, Udsald. At lokum v. loklins, san-
 dem, endelig, tilsidst.

Loka (at loka), claudere, pessulum obdare, luffe,
 slaa Staaede for. Loka inni, includere, luffe

inde. Loka úti, excludere, luffe ude.
 Lóka (at lóka), pendere v. trahi, hange, træffe

efter sig. Hundurinn lét lóka halan, canis
 caudam demisit et traxit, Hunden lagde Ha-

len ned og traf den.
 Lokadr, clausus, luffet, Lokadar dyr, føres

pessulata, luffede Dørre.
 Loka-kýr, f. pl. vid. leggiabönd.

Lóka-strauur, m. minimus aestus maris, liden
 . Saen.

Lókátr, m. hypodidascalus, en Dørr.
 (Adjunkt).

Lokhríla, f. lectus janua et repagulis munita,
 en Seng, med Dør og Staaeder for.

Loki, m. allex, deceptor, en Løfter, Bedrager
 à locka.

Lokinn, solutus, expeditus, fuldbendt, for-
 ovre. 2) consummatus, tilendebragt.

Locka (at locka), allicere, perducere, at
 en til noget. Þann er hægt at locka
 siálfr vill dansa, trahit sua quemque

ras, den er let at løfte, som efter vil
 Lockan, f. allectatio, illecebra, Tillokkelse

førelse.
 Lockunar-fugl, m. allex, Forløfter;
 fugl.

Lockr, m. cirrus, vid. hárlockr.
 Lokleysa, f. vid. eydileysa.

Loks, tandem, vid. lok, loklins.
 Lóku-byr, m. aura levis, ubi vela

sagte Vind, hvor Seilene hæn-
 Lókr, m. pendulum quid, det for

2) servus, mancipium, en Tr
 Lokurán, n. violatio servæ v. f

eller Klinkens Beskadigelse,
 Loku-spænnir, m. pl. scbidia, f

ter.
 Lokupollr, m. palus in tela,

quiescit, en Døjtte i Vær-
 ten lagget.

Loll, n. segnitates, sardatio
 Lolla, f. idem.

(at lolla við), *segniter agere*, at handle rægtig. *Angl.* to loll, *recumbere*.

, *m. ignavus*, et sendrægtigt Menneske, g. *Angl.* lollard.

kr, *romensi instar mollis*, saa blød som (Uld).

m. columbus (gula rubra) minor, merfarrensis, en Dytter, Tærne (med rød s).

n. intermissio, Ophør, Ophold. At låta, *intermittere*, høre op med, holde op.

n. lacuna, item stagnum v. recessus stagni, Vandstade, Vandgrav, Sump.

(at losa i sand), *debiscere*, gaaer fra nden. 2) *stagnare*, staa stille som en Sø. tr, *m. vid.* brimbútr.

m. pensum lanenum, en Uldtot, et Stykke nd. 2) *sumor aquosus intercus*, en blød velse mellem Hud og Kjød.

a, *f. spongia mollissima*, en blød Svamp; is v. hos. 2) *idem ac landapytia*.

ulegr, *mollusculus*, blødaagtig.

, *f. stupor manuum, ex frigore et udore*, sløshed i Hænderne af Frost og Jægtig; Vøllenhed.

f. manus stupens et biulca, en føleløs, n Haand.

n, *manibus stupens*, den hvis Hænder ere løse af Kulde, forfrossen, vøllen.

n. aer, aëra, cælum, Luft, Himmel. 2) *sio*, Højde. At hallda á lopt, *palam* Anden Deel.

facere, /aaenbare. 2) *elevare*, løfte op. Þad komst ecki á lopt, *latus*, det blev dulgt. Hann er mikill á lopti, *multum sibi arrogat v. clamorosus et imperiosus est*, han er stolt, broutende, myndig.

Lopt, *n.* (i húsi), *tabulatum supra tignos proceres, pars ædis superior, anagæum*, et Loft som er lagt ovenpaa de øvre Bjælker, høiere Stokværk, Loftsal.

Lopta (at lopta), *elevare*, at løfte op.

Lopt-eldr, *m. fulgur*, Lynild.

Lopthæddr, *vertiginosus*, Hovedsvimmel.

Loptgina, *f. chasma*, Himmelens Åbning.

Lopt-teikn, *n. meteorum*, Himmetegn, Luftslyn, et Meteor.

Loptundr, *n. pl. idem*.

Loptveifa, *f. idem*.

Loptr, *m. elevator*, den som løfter op. 2) *aerens, per aera volans*, som flyver i Luften.

3) *nam. pr. viri*, Mandspersons Eyennavn.

Lóra, *f. lorax occultus, homuncio, nequam*, et Drog, Stærn. 2) *animans deficiens*, mød- løss; vid. lara.

Los, *n. solutio, laxatio*, Løsen, Løsning.

Losa (at losa), *solvere, laxare*, at løsne, løse.

Losastik, *f. scortum, meretrix*, en Hore, Skjæge.

Losalegr, *lascivus, inconstans*, løsaagtig.

Losalega, *inconstans, lascive*, løsaagtigen.

Losú, *m. solutio, quod solutum pendet*, som er løst. 2) *lascivia*, Løsaagtighed.

Losna (at losna), *solvi, dissolvi*, løsnæ, opløses, stille sig ad.

Lofa-lidr, *m. inguen*, Lyffe, hemmeligt Lem.
 Lofafamar, *lascivus, volupsuosus*, løstagtig, vellystlig.
 Lofafæmi, *f. lascivia, libido*, Løstagtighed, Løstfærdighed.
 Lofa-lýki, *f. aphrodisia phrenesitis*, Kvindes kjærhed, rasende Vellyst.
 Lofki, *m. vid. lofafæmi*. 2) *promissio*, Rebebonhed. At leggja loftann á, *promissimè facere*, at gjøre noget med Rebebonhed, usfortrøden.
 Loftinn, *verberatus, percussus*, flaaet, pryglet. Hann var loftinn öru i gegn, *spicula transverseratus erat*, han blev gjennemstødt med en Pil.
 Loftugr, *promus, lubens*, rebebon, villig.
 Lofverk, *n. opus volupsuosum*, behageligt Arbejde.
 Loft-ætr matr, *cibus delicatus*, velsmagende Mad.
 Lot, *n. pl. curvatura prore navis*, Bøjningen paa Forstavnen af et Skib. 2) *circumstantia*, Omstændigheder. Gættu at hvörninn lot liggja, *observa circumstantias*, læg Mærke til Omstændighederne.
 Lots, *f. nifus, impetus*, Stræben, Anstrængen. 2) *continuus actus*, vedholdende Handling. I einni lotu, *non intermissione*, uden Ophold. Teittr qvæðst hafa haldið Ögmund ærit lengi, i einni lotu, *Teitrus dixit se Ögmundum non interrupto uno tempore satis diu sustinuisse*, Teit sagde, at han havde længe nok uafbrudt underholdt Ögmund.

Lotinn, *cernuus, corpore curvo*, lubbende, bukker sig.
 Lotlegr, *valetudinarius*, svagelig.
 Lotning, *f. prona adoratio*, Tilbedelse, dig Hilsen, Erbedighed.
 Lótorfa, *f. cæspes fibrosus, bene subactus*, let, vel sammenpakket Grønsøer.
 Lóu-præll, *m. numenius (nobis minimus), sociali nigro, scolopax, et Slags E.* (*tringa alpina*).
 Löd, *f. invitatio*, Indbydelse; v. laden. Gunnlöð; *nom. pr. virginis quondam vi* en i Fortiden mandgal Niges Egennavn.
 Löd, *f. instrumentum fabrilis, per quod m. ducuntur v. adiguntur*, et Smede-Værktøj, at slaa Søm i, Nageltov.
 Lödra (at lödra), *spumare*, at skumme.
 Lödrúgr, *m. colaphus*, Ørefigen.
 Lödr, *n. spuma maris*, Havskum.
 Lödurmanlega, *impoenter*, afmægtigen.
 Lödurmenni, *n. homuncio vilis*, et Drog.
 Lödurinnenska, *f. defectus fortitudinis*, Mangel af Styrke eller Tapperhed.
 Lög, *n. pl. lex, jus*, Lov. Lagalaus, uden Love. Lagaleyfi, *n. anarchia*, Uret. Lagarétt, *m. jus*, Ret. Lagale *m. legislator*, Lovgiver. Lagaskickan, *j gatio*, Lovbestemmelse. Lagavegr, *m. i disceptandi*, lovlig Prosemaade. Lagbod, *plena potestas*, fuldkommen Myndighed. Lagaprætur, *f. pl. controversia forenses*, sester.

territorium, sanctus terra, Lands-
 , Gebet. Fylgdu rasi Rýgir sunn-
 lálgéfendr úr lögum tvennum,
ex austrq regem (Magn. Barbein)
ut, viri munifici, ex binis territoriiis,
 (Magnus Barfod) fulgte gævmilde
 tvoende Landstræfningar, sœnden fra
).
n. majorenmitas legalis, Lavalder.
n. rupes, ubi olim jus dicebatur, in
ralli, Klippen, hvor forðum Ketten
 paa Altinget, Lovbjerget.
invitatio legalis, ad aliquid, lovlig
 se til noget. 2) *auctio*, Auktion.
codex legum, Lovbog.
løgðioða), publice auccionari, at
 ed offentlig Auktion.
n. pradium integri juris, Selspejer
 arð.
m. dies peremptorius actionis v. solu-
 avdag. At leggja lögðag, præfinire
 ionis, at lægge Løvdag (give Fores-
 .
n. nomarchia, Lovdomme (Lavmands
 sion).
capite diminutus, Lovfældt.
f. vid. litriti.
lögfesti), sibi vindicare, at tilegne
 , vindisere sig.
uris plenus, lovmæðsig. At lögfullu
 pleno jure, efter fuldfæmnen Ræt.
nargo v. incisura vasis lignei à fundo,

den nederste Rand ved Bunden af et Træ-
 kar. Laggbrotinn, *margines inferiores frac-*
turus vas, et Kar, hvis nederste Rand er
 brækket.
Löggjafi, m. legislator, Lovgiver.
Löggjafari, m. idem.
Lögheimili, n. domicilium legisimum, lovlig Bo-
 pæl.
Löghlasi, n. tripla sarcina eorum, sive 720
pondo 3: 9 vættir, det tredobbelte af en Høst
 Þyrðe, eller 720 Pund; vid. infra.
Löghreppr, m. tribus 20 contribules prædiores
habens, et Þstrift eller Sogn, som har 20
 Bønder.
Löglif, n. sarcina equi, lege præscripta, quæ
erat 120 pondo, ab utroque latere, in totum
240 pondo, en ved Loven bestemt Þyrðe for
 en Hest, nemlig 120 Pund paa hver Side;
 i alt 240 Pund.
Lögkrókar, m. pl. sophismata legum, Kroglove.
Lögmænn, legis peritus, lovfyndig.
Lögmænska, f. juris prudentia, Lovfændighed.
Löglega, legitime, lovligen.
Lögleggr, legitimus, lovlig.
Löglesinn, juris consultus, Lovfændig.
Lögleysur, f. pl. vid. lögkrókar.
Lögmadr, m. nomophylax, judex provincialis
superior, Lavmand, Overdommer i en Pro-
 vins. 2) *juris peritus*, lovfændig.
Lögmál, n. lex, Lov.
Lögrætta, f. dicasterium, Lavrette. 2) *senatus*
dicasterii, Lavrettesmænd.

Lögrán, *n. denegatio juris. injuria*, Rettens Fornægtelse. Hann skal lýta lögráni sínu, manifeste *queratur de denegato sibi jure*, han skal offentlig klage over Rettens Fornægtelse.

Lögrétu menn, *m. pl. scabini*, Lovrettesmænd.

Lögræningi, *m. qui frustra implorat opem juris*, som omsonst anraader Rettens Bistand.

Lögslaga, *f. recitatio legum*, Lovs Oplæsning.

2) *rogatio*, Lovs Stadfæstelse.

Lögsagnari, *m. judex adjuncus*, en Dommers Fuldmægtig.

Lögskil, *n. pl. debitum legale*, den Gjæld man skylder efter Loven. 2) *integritas juridica*, juridisk Ustraffelighed.

Lögsóknir, *f. pl. controversia forenses*, Proffesser.

Lögsókr, *reus, in jus vocatus*, sagsøgt.

Lögsögn, *f. jurisdictio*, Jurisdiktion.

Lögsögumadr, *m. vid. lögmadr*.

Lögspeki, *f. jurisprudentia*, Lovkyndighed.

Lögspekingr, *m. juris consultus*, Lovkyndig.

Lögtek (at lögtaka), *in leges recipere*, at antage som Lov.

Lögtekinn, *pro lege receptus*, antaget som Lov.

Lögvillar, *f. pl. iura forenses, consortia sophismata tabularum*, Kroglove, Rabulisteri.

Lögvís, *juris peritus*, Lovkyndig.

Lögvitríngr, *m. idem*.

Lögvitr, *idem*.

Lögunantr, *m. contubernalis*, Sengenammerat.

Lögvörn, *legalis exceptio*, lovligt Forsvar.

Lögr, *m. liquor, fluidum*, Vædffe. 2) *por. mare*, Havet (hos Digterne). Jurtalögr, *m. succus plantarum*, Plantesaft.

Löghígi, *n. vid. alþingi*.

Löghingismenn, *m. pl. vid. alþingismenn*.

Löin, *f. fibula; item lamina*, en Plade, Klammer.

Lön, *f. meta feni oblonga*, aflang Høstak.

Lönd, *n. pl. bona immobilia*, Landgodser; vid land.

Löpp, *f. planta pedum*, Fodblad; *etiam ipsi pedes animalium rapacium*, Fødder paa Rovdyr.

Löstr, *m. vitium*, Løst. Laftalaus, *sine vitio*, uden Løster.

Lötra (at lötra), *lenae et segnisier ingredi*, at gaa meget sagte; *vid. latra*.

Lú, *n. lassitudo*, Træthed, Mæthed.

Lubbi, *m. hirsutus, flaccus (canis)*, lodden Hufvoret (Hund). 2) *servus ignavus, et hvent Tyende*. *Angl. lubber, idem*.

Lubbalegr, *hirsutus, flaccus*, lodden, langsom. *Angl. loobily*.

Lubbaz (at lubbaz), *segnisier volucari*, at gaa langsomt.

Lúber (at lúberia), *persuadere*, at mædbant.

Lúda, *f. passerculus, pleuronectes*, en li Flynner; *vid. koli*.

Lúdi, *m. vid. leppalúdi*.

Lúdra (at lúdra), *pudibundus ingredi (de bus dicitur)*, at gaa skamfuld, luste af (om Hunde).

m. vid. lóðulaki.

buccina, tuba, Saldbhorn, Trompet,

lus, subacus, knuset, hamret; á lý.

1, m. buccinator, tubicen, æneator, jörnist, Trompeter.

uri, m. idem.

, m. clangor, vox tubæ, Trompet-

ir hirsutus, en lodden Mand. 2) villositas, Loddenhed.

lundo, Modighed, Træthed.

essus, defatigatus, træt, mødig.

vola manus, Luen i Haanden. 2)

lpiorum, Døren paa et Pulpet.

fortuna, fors, Lykke. Hver er sinnar nidr, quisque suæ fortunæ faber, en i Lykkes Skaber.

luckaz), bene succedere, at lykkes.

cadiz, bene successit, det lykkedes.

br, m. vid. dorgdingull.

bill, m. idem.

ri, idem.

1, felix, fortunatus, lykkelig.

, f. felicitas, Lykke, Lykkelighed.

felix, lykkelig.

, f. gratulatio, Lykønskning.

, m. urna, Lykkepotte.

, vid. luckugáinn.

ing, n. genethlinlogia, Nativitetstil-

illa), vid. lolla.

Lullari, m. vid. lollari.

Lumi (at luma á), tacite et occulte conservare, at gjemme skjult og hemmeligen; vid. lasi.

Lumma, f. magna et adunca manus, en stor og krum Haand; vid. hlumma.

Lummulágr, longimanus, langhaandet. 2) tagax, tyvagtig, begfingret.

Lumpinn, stupidus, ignavus, et Sjog, Naar, upasselig.

Lumprar, m. pl. nautarum cbirotheca rudis, grove Matroskasser.

Lumpruverk, n. opus inconcinnum, grovt, usirligt Arbejde.

Lund, f. indoles, Gemyt. 2) modus, Maade. Hann reyndi til á allar lundir, omni modo tentavit, han forsøgte paa alle Maader.

Lunda-baggi, m. lipocardia, farcimen lipocardiaceum, et Slags Rjødpsølse, af Rjødskyffer, som affjæres langs med Ryggen.

Lundadr, affectus, findet.

Lundarlag, n. indoles, Gemytsbeskaffenhed.

Lundbragd, n. idem.

Lunderni, n. idem.

Lundi, m. psittacus marinus, pica marina, Egpapegoje. Lunda, papa (anglorum). Lunda-pysia, f. pullus psittaci marini, Ungen af Egpapegojen. Lundakofa, f. idem.

Lundir, f. pl. pancreas v. ductus pancreaticus, Underlivets store Spyttkirtel.

Lundlaginn, vid. lundadr.

Lundprúdr, generosus, ædelmodig.

Lundr, m. nemus, en Lund.

Lúnga, *n. pulmo*, Lunge.
 Lúngablad, *n. lobus pulmonum*, Lungeblad.
 Lúngamofi, *m. pulmonaria*, lichen, Stenlever-
 urt (en Mos god mod Lungesygdom).
 Lúngna-pípúr, *f. pl. bronchia*, Lungepißer,
 Enderne af Luftrøret, som udbreder sig i
 Lungerne.
 Lúngna-sótt, *f. pneumonia, phibisis*, Lungesyg-
 dom.
 Lúngna-syki, *f. idem*.
 Lúngr, *m. serpens*, et krybende Dyr, en Slan-
 ge. 2) *corculum*, lille Hjerte. Minn litli
 lúngr &c, *corculum meum*, mit lille Hjerte!
 (en Kæseffe).
 Lúnkr, *m. idem*.
 Lúnkalegr, *callidus, blandus*, flodst.
 Lúnótt, *varius, infidus, inconstans*, ustadig,
 utro.
 Luntalegr, *agrestis, inhumanus*, tølperagtig,
 grov.
 Lunti, *m. idem*.
 Lúr, *m. ignavia*, Dorsthed.
 Lúra (at lúra), *coercere*, at gjøre træt.
 Lúradr, *fractus, quassatus*, svækket, træt.
 Lúralegr, *facie torta, deformis*, hæslig.
 Lúri (at lúra), *ignavus barere*, at være dorst,
 blunde.
 Luri, *m. homo torvus et deformis*, en styg Karl.
 Lúrgr, *m. tergum animalis hirsuti*, et Dyr's
 lodne Ryg. 2) *defectus virium*, Mangel af
 Kræfter; *pr. gibbosis*, det at have Puffel,
 Puffelrøggethed.

Lutkr, *m. furca, fustis*, Prygl, Rul.
 Lúrlegr, *subtristis*, noget bedrøvet.
 Lús, *f. pediculus*, Lus.
 Lúsokambr, *m. pecten densus*, Rømm.
 Lúsa!ýng, *n. vid. krákuherialing*.
 Lúsa-sótt, *f. phibiriasis, morbus pe-*
lusesyge.
 Lúskra (at lúskra), *verberare, prygla*
 Lúsugr, *pediculosus*, lusket.
 Lút, *f. linivium*, Lus.
 Lutr, *m. vid. hlutr*.
 Lútr, *cernuus, pronus*, lundende; *vid.*
lútr. Hann fór síðan lútari, *inf-*
cessit, ejus fors deinde deterior fu-
Omstændigheder bleve síðen flettere.
 Lútyrði (at lútyrða), *graviter increpar*
in aliquem, at irettesætte, skælde.
 Lý (lúdi, hafi lúd, at lýa), *subigere*
dere, knuse, hamre. Grettir lúdi
 Grettir *ferrum consudit*, Grettir
 Jernet : slog det tyndere.
 Lýa, *f. linum desitum*, slidt Lærred.
bria tenuis, en smal Drømme. 3)
 Stød, Kontusion. Lýu-Steinn,
super quo ferra subiguntur, en
 hvilken Jern slaes, hamres.
 Lydda, *f. vid. lidda et loddari*.
 Lýdbiskup, *m. suffraganeus*, Suffra-
 Lydska, *f. mores populi*, Følkesæder.
 Lydskylldr, *ligius*, som er pligtig at y
 Lydmannlegr, *auxiliaris*, som yder
inglorius, uberømmelig.

Lýðr, *m. populus*, Gølf, Natfion.
 Lýg (laug, at liúga), *mentiri*, lyve.
 Lýgari, *m. mendax*, Løgner.
 Lygd, *f. mendacium*, det at lyve, Løgn.
 Lýgi *f. idem*, Løgn.
 Lýgigiarn, *falsiloquus*, som ofte lyver, løgnagtig.
 Lýgigirni, *f. mentisio*, Løgnagtighed.
 Lýginn, *mendax*, løgnagtig.
 Lýgni (at lygna), *desistere, desavire, de venis dicitur*, at holde op (om Binden naar den lægger sig); å logn. At lygna augum, *oculos immodos tenere moriensis v. dormiensis instar*, at holde Øjnene stive, som en døende eller sovende.
 Lygna, *f. malacia, pellacia*, Bløffstille.
 Lygna (at lykna), *v. lykta*
 Lýi (lýði, hefi lýð, at lýa), *fatigare*, at gjøre træt.
 Lýiz (at lýaz), *deserisci*, at blive træt.
 Lýk (lauk, hefi lokid, at lúka), *claudere*, lukke. 2) *finire*, ende. 3) *solvere*, betale; *alias* lykia v. liúka. Lykia aptr, *claudere*, lukke. Lúka vid, *finire*, gjøre Ende paa. Lúka upp, *referare, aperire, recludere*, lukke op. Lúka skulldir, *nomina expedire*, betale Gjæld. Lúka nösum, *expirare, mori*, at dø, lukke sine Øjne. Þegar lokid var víst-um, *quando cibaria consumta erant*, da Provianten var fortæret. Þá var lokid látum, *sum abscissa erat omnis spes pacificationis*, da var alt Haab om Forlig ude. Þá var lokid

mandiapum, sum cadibus finis fuit, da holdt man op med at dræbe. So lauk, *is exitus fuit*, paa den Maade 'endte det.
 Líka, *etiam*, ogsaa. Líka sem, *prouz*, ligesom.
 Lykill, *m. clavis*, en Nøgle.
 Lykillhalld, *n. ansa clavis*, Haandfanget paa Nøglen.
 Lykillskégg, *n. projectum clavis*, Skægget, Rammen paa Nøglen (det der gaar ind i Laasen).
 Lyklavalld, *n. potestas clavium*, Magt over Nøgler.
 Lykt, *f. conclusio*, Slutning. 2) *fnis, consummario*, Ende, Fuldførelse. At leida til lykta, *perficere, concludere*, at fuldføre. At lyktum, *sandem*, endeligen.
 Lykt, *f. laterna, lucerna*, en Lygte. 2) *odor*, Lugt.
 Lykta (at lykta), *finire, finem imponere*, at gjøre Ende paa.
 Lykta (at lykta), *odorari, olfacere*, at lugte: fornemme noget. 2) *olere redolere*, lugte af noget.
 Lyktan, *f. odoratio, odoratus*, Lugten.
 Lyktarlaus, *inodorus*, uden Lugt.
 Lyktarsterkr, *odorus*, stærk lugtende.
 Lymskr, *callidus, vaser, fraudulentus*, træff, forslagen, snedig, lumsk.
 Lymaska, *f. calliditas*, Træffhed, Lumskhed.
 Lymskulegr, *vid. lymskr*.
 Lymskulega, *callide, astute*, træffeligen, snedig.

Lyn

di, n. vid. lund.

idi (at lynda), *aequo animo esse*, at have en rolig Sindstemning. Ockr lyndir vel saman, *bene inser nos convenis*, vi komme godt overens.

yndr, vid. lundadr.

ýng, n. vid. ling.

Lynxdýr, n. lynx, en Løb.

Lypri (at lypri), *levare*, at løfte op. Kóngur lypri ná ferd sinni, *rex iter ingreditur*, Kongen begynder nu sin Rejse.

Lypung, f. *levatio*, Opløstelse. 2) camera navis, Skibsdæk, Rahyt; á lopt.

Lypri-skong, f. *hypomochlium*, en Løstestang. Lyría, f. *balatro*, et Drog, Sviregast. 2)

medulla langvens, *spuria*, en falsk Marv, som intet duer. 3) *languor*, *stupor*, *cachexia*, Dovenskab, Uvirktsomhed, Afmægtighed.

Lyrigulegr, *languidus*, afmægtig, uvirktsom.

Lýri, m. vid. hlýri.

Lýritti, n. vid. liritti.

Lýsa, f. *piscis*, est *species asellorum*, et Slags Torst. 2) *albedo*, Hvidhed.

Lýsi (at lýsa), *lucere*, at lyse. 2) *lucem præferre*, bære Lys foran en. 3) *manifestare*, publicare, aabenbare, bekendtgjøre.

Lýsi, n. *garum*, *oleum piscium*, Tran. 2) *lumen*, Lys.

Lýsigull, n. *aurum*, *bene politum*, Guld, som er godt poleret, blankt.

Lýsing, f. *dilaculum*, Dagstjer, Dagning. 2)

denunciatio, *publicatio*, offentlig Beskjendtgjærelse.

Lýsir (at lýsa), *desceit*, *desccere*; det bliver Dag, det dages.

Lýsi-tollr, m. vid. líóstollr.

Lýskra, f. (i heyri), *mador*, *cruditas favi*, Røgighed t Høet.

Lýskra (at lýskra), *conrundere*, *male tractare*, at knuse, behandle ilde. Verkurinn lýsk út um hann allann, *roso corpore dolet*, En ten betaget hans hele Legeme, han har Sm over hele Legeme.

Lýst, f. *voluptas*; *item cupiditas*, Bøst saa Begjerlighed.

Lýst (laust, hest lofist, at líóst), *ferir lidere*, at slaa, stabe. Þeim laust þar

ibi *congressi sunt*, der traf de hinant sig i Slag med hinanden). Þá la

i andlit biskupi, *sum episcopus dol percitus est*, da fik Biskoppen En

Ansigt. Ef lýstr reid, *si fulmen r*, som Lynstraalen rammer. Þá la

saman, *tunc saxa collidebantur*, da perne mod hinanden. Líóstada

med stafnum, *ne feri hominem*, ikke Menneket med Støffen.

Lýstarleyfi, n. *anorexia*, Mang tit. R.

Lýstigardr, m. *hortus*, *viretum*,

Lýsti-högg, n. *verber fuste*, Slag, som paaføres ved at en; vid. lýst.

, *n. diata, pergula*, et Lusthus.
 , *suaviter*, behageligen.
 , *amamus, gratus*, behagelig, yndig.
f. appetitus, Begjærlighed, Appetit.
 et lysta), *cupere, gestire*, at have Lyft

i, *f. delectamentum*, Forlystelse.

gr, *m. nemus*, en Lyftskov.

, *bilaris*, munter. 2) *delicatus*, behag-

L stuger matr, *cibus delicatus*, velende Mad.

it, at lúta), *incurvare se, vergere*, at sig, helde for over. 2) *accipere v. couesse*, modtage, være tilfreds med. Allt hér at lýtr lýnir, *omnia hac spectantifrans*, alt, som angaar dette, viser. ta i lægra hallði, *deumissere se*, ydmyge. Ei er at þessu lútandi, *non est accim v. ferendum*, dette bør man ikke

Laungum lýt ég at litlu, *sape parvotus sum*, ofte er jeg fornøjet med lidet. ta einum, *incurvare se alicui*, at bukke

pl. *navus, vitium*, Eyde.

tti, hest lýt, at lýta), *deformare*, vans

2) *vituperare*, Ramferer. Þad lýtir, det vansirer, Ramferer.

, *vitii experts*, uden Eyder.

itatus, fordærvet. 2) *vituperatus*, la-

trous, *ufruties*, Bedrageri, Træfthed. iculum, Fare. At losda gramr lifði iden Deel.

læstyggur sonr Tryggva, *quod viveret rex dolum odens* (3: *candidus*) *filius Tryggvii*, at den oprigtige (Træfthed habende) Trygges Søn levede. Læ Hákonar æfi, *periculum v. infidias vira Haconis*, Efterstræbelser efter Hákons Liv.

Læharn, *n. infans in cunis jacens*, Barn i Bugge.

Læda, *f. felis famina*, en Hundkat. 2) *quodcunque animal famina*, ethvert Hunddyr; sic Lióslæda, *leona*, en Løvinde.

Læda, *f. spectrum, umbra*, en Skygge.

Lædi (læddi, at læda), *fursim v. clam afferre*, at tilsmugle sig noget.

Lædiz (at lædaz), *fursim, suspensio gradu ire, reptare, serpere*, liste sig, snige sig.

Læduleggr, *effeminatus*, blødagtig. 2) *vaser, træff*.

Lædulega, *effeminata*, blødagtigen. 2) *vafre, snedigen*.

Læfd, *f. palma, latitudo manus, per transversum metacarpum*, den flade Haand, Bredden af Haanden.

Læfðar þyckt, *crassitudo palmaris*, en Haands breds Tykkelse.

Læfi (at læfa), *per palmas mensurare*, at maale med Bredden af Haanden; à lófi.

Læga, *f. succuba, usitatus in compositis*, en Trille, Stjoge; brugeligere i sammensatte Ord. Álægja, *siólæga* &c.

Lægd, *f. lacuna, depressio loci*, Vandstade; Fordybning; à ligg.

Lægi, *n. portus*, Havn. 2) *statio navalis*, Østibsted. At halda skipunum til lægis, *portum petere*, at søge Havn.

Lægi (lægdi, at lægia), *deprimere*, at nedtryffe.

Læging, *f. humilis*, Ydmøgelse. 2) *dedecus*, Vanære. Hann lét sér eingva læging þy kja, *pro nullo dedecore sibi reputavit*, han ansaa det ikke for nogen Vanære.

Lægr, *apius*, *tolerabilis*, bekvem. 2) *vicinus*, *prope positus*, nærteliggende. Skipinu er ecki lægt, *navi ad anchoras tempestas nimia est*, Østibet kan for Storm ikke ligge for Anfer. Austlægr edr vestrægr vindr er þar tidaltr, *ventus plaga orientali vel occidentali vicinus ibi frequentissimus est*, der blæser som oftest østlig eller vestlig Vind.

Lækia - dudra, *f. tringa palustris*, Strandløber.

Lækia - kráka, *f. idem*.

Lækjar - bugr, *m. sinuamen rivi*, den Bugt en Bæf danner.

Lækka (at lækka), *deprimere*, *humiliare*, nedtryffe, ydmøge. 2) *deprimi*, *humiliari*, nedtryffes, ydmøges.

Lækkan, *f. demissio*, *depressio*, Nedtrykning.

Lækna (at lækna), *sanare*, at læge.

Læknari, *m. medicus*, en Læge.

Lækning, *f. medela*, *sanatio*, Lægedom, Helbredelse.

Lækningabaukr, *m. naribacium*, Urteffab, Husapotek.

Læknisdryckr, *m. medicata posio*, en Læ Drif.

Læknis-dómr, *m. medicamentum*, *pharmaceutica*, Lægedom.

Læknis-kunst, *f. ars*, *medica*, *medicina*, kunst.

Læknis-medöl, *n. pl. pharmaca*, Lægemed

Læknis-urt, *f. panacea*, *herba medicinalis* gende Urt.

Lækr, *m. rivus*, en Bæf; ð lek. Læspræna, *f. idem*. Stránger lækr, *torrens* Bæf, som har stærk Strøm, er stríbende.

Læmingr, *m. occultatio*, *causela*, Dølgen, dølgelse. At göra eda tala i læmingi, *facere vel dicere quid*, at gjøre eller sigget hemmeligen.

Læna, *f. umbraculum montis v. rupium*, Skjæll eller Klippe; Ey 3: *locus maris v. flugis* *tempestate immunis*, ob *interpositos et obmontes*, saadant Sted paa et Hav eller i hvor Storm ikke kan komme, formedelst ragende Djerge. Biarglæna, *idem*.

Lærari, *m. pedagogus*, *præceptor*, en Lærhøvmeester.

Lærdóms-grein, *f. maxima*, en Grundsat Maksimal.

Lærdómagydia, *f. Minerva*, Lærdóms Gut Lærdómslega, *docte*, *erudite*, fløgeligen, Lærdom.

Lærdómr, *m. doctrina*, *eruditio*, Lærdom.

Lærdr, *doctus*, lærd. 2) *persuusus*, overl

á bók, *litteratus*, bogstærð. Árni biskup lærdann almenning, fyrir fortölum

Arnas episcopus non posuit persuadere idini, ob dehorsasionem Rafnis, Biskup funde ikke overtale Almuen formedelst Fraraandelse.

eri, *n. femur*, Laar.

, *f. coxa*, Hofte, Laarled.

di, at læra), *docere*, *erudire*, unders-

2) *discere*, lærer selv, modtager Undring. So lengi lærir, sem lifir, *dies* icet, *discipulus est prioris posterior dies*, an lære saa længe man lever.

, *m. doctor*, Lærer, Kirkefader. 2) or, Højmeester.

ari, *m. idem*.

f. informatio, Undervisning.

r, *m. glandula inguinalis*, Laarkjætt.

r, *m. pl. inguina*, Laarkrig, Røre.

, *m. coxendix*, os femoris, Hofteblad, en.

atus, som kan læse. 2) *qui legi potum kan læses*. Bóklæs, *idem*. Þessi ecki læs, *hic liber non legi potest*, Bog kan ikke læses.

vid. læs. Hann skrifar ecki læsiliga, *ipso legi non potest*, han skrifer ikke n.

læsa), *claudere*, laase, luffe.

f. sera, *claustrum*, *item clausura*, Laas,

, *Leynilæsing*, *sera laconica*, hemlaas.

Læfingr, *m.* (i snið), *vid. ófærd*.

Læstr, *clausus*, laaset, luffet.

Læt (at láta), *ponere*, *item relinquere*, lade til-

bage. 2) *facere*, *curare*, lade (gjøre), besfale. 3) *amittere*, miste, tabe. 4) *simulare*, lade som.

Þar læt ég ummælt, *ejus mihi crebra mentio*, derom taler jeg ofte.

Þad læt ég ummælt, *eorum meum est*, det er mit Ønske. Hér lét hann þetta, *hic posuit*, her lagde han det.

At láta af, *desistere*, at holde op. Láta af fé, *macrare pecora*, at slagte Qvæg. Láta at eins ordum,

locum dare verbis, at give efter for en Ørd. Láta datt at einum, *in amore et deliciis habere*, at holde inderlig meget af en.

Láta vel at einum, *benigne habere*, at behandle en ventligen. Láta eptir, *relinquere*, lade til-

bage. Láta eptir einum, *permittere*, sje en, bære over med. Láta kalla einn, *advocari curare*, lade en kalde. Láta vel yfir, *laudare*,

rose, berømme. Láta uppi, *offerre*, *promere*, frembyde, tilbyde. Láta úti, *pendere*, betale.

Undan, *cedere*, give efter. Láta konu sína eina, *deferere uxorem*, forlade, løbe bort fra sin Kone.

Láta mikid yfir sér, *ostentare se*, prale. Láta í, *implere*, *infundere*, inferre, helde i, fylde. Láta einn inn, *fore*

aperire, luffe en ind. Láta einum til lyndis, *indulgere*, sje en. Láta illa, *surpiter se gerere*, opføre sig slet. Láta sig ecki, *non se remittere*, ikke at give efter, holde fast-paa sin Menning. Láta af tungu framm, *incon-*

Læt

te loqui, tale ubetänksomt. Látu lífið,
amissere, at miste lívet. Látu blóð,
vinem propriam profundere, at miste Blóð.
Læt lätur sig, vinum fugis, in vappum desi-
gjemt. Hann lét þad vera, pro acro ba-
gis, þan lóð det gaa þen. Kyrin lét fang,
pacca abortum fecit, Roen kofteð Fosteret.
Látaz, mori, amitti e civitate, at ds. Lít
sem þú lét frakinn, simula strenuissimam,
lab som du er mandig, tapper. Látaz vera
vinr, amicitiam simulare, stille sig an som
Ben. Látu sig ei merkia, dissimulare, lade
sig ei mæte med. Sape est verbum auxiliare,
er ofte et Hjelpeverbum. Látu skíraz, se
baptizari finire, lade sig ds. Látu sverdit
koma i umgirdina, gladium recondere vagina,
stítte Sværdet i Stedn. Látu fallaz undan

högginn, in terram se projiciendo, ictum —
clinare, at befti sig fra et Hug, ved at lätu
sig ned paa Jorden.

Læti, n. pl. gestu, Gebærðer. 2) simulatio,
Forstillelse. Hann lét illum látum nemum
góðum, in gestibus est varius, sed constanter
perversus, þan opfarte sig paa alle Maðe
undtagen vel. Hvada látum? quales mori
hvorlunde. Mörð eru lætin, ef illum
látit, gestus hominum sunt immensa varietas
Menneknes Lader ere uendelig forfjel
Hann kunni sér ecki læti, impotens
lætia, þan kunde lte staa paa Vene
Glæde, þan var overgiven af Glæde
göra sér læti, simulare, at forstille si
Lævisi, f. perfidia, Lumskeð. 2) sa
Spotteslofer.

M.

Má (mátti, þessi mátt, at mega), concessum
habere, at have Tilladelse til, maatte. 2)
posse, at kunne. 3) valere, være sund, eller
formuende. 4) teneri, at maatte, skulde. Þú
mátt ecki burt fara, non licet abire, du maa
lste gaa bort. Ecki mátti hann burt komaz,
aufugere non potuit, þan kunde lte komme
bort. Hverninn mátti fadir. yckar? quomodo
valuis pater vester, i hvílke Sundheds (eller
Formue) Omstændigheder var eders Fader.
Má þad yfir margann géng, communia mala

omnes manent, fallet Ulykker vei
Ungr má, en gamall skal, n
juvenes hypobezicum, in senes a
den unge maa (engang) den
At mega sér mikid, sibi ber
have store Kræfter eller For
sá sem illum má, unus (D
sufficiensissimus, der er en
hjelpe alle. Þér má þad
ranrum potes, minorum stre
pitus, du er kun istand til

verminosus, ormstuppen.
ga, *f. musca abdomine viridi*, en grøn Spyflue.
dir, *f. limax litoralis annulis quadra-*
en Art Stråndorme.
ita, *f. cadaver verminosum*, et Aads-
 jat med Orme.
ginn vidr, ligni perda, perforatum lig-
ormstuffed Træ.
n. vermis, Orm, Madise.
galium, en Plantearts Mave.
i. homo, et Menneſke; *olim* mannr.
mnes casus obliqui: manns, mannr,
 menn, manna, mōnnum. Fordum
 , hvoraf alle de øvrige Kasus tages.
 fyri mann, *virisim*, Mand for Mand.
rius, detritus, forslidt, meget brugt.
bókstafir, literæ detrita, udslidte Bog-
 staver.
larus, Maage, Strandmaage, Blaa-
 ; *vid. már.*
r, repandus, tilbagekrummende, naar
 etter Maven ud, og Maffen tilbage.
lli, *f. ingluvies*, Slugverrenhed.
, n. pubes, Mavehaar.
m. integumentum abdominis, en fed
 , eller Rjødſtykke, som ved Slagtnings-
 es, der hvor Indvoldene tages ud.
, n. diata, five ordinatio quantitatis
pesus, Diæt, vis Maade i Mad og
 at leve efter.

Magamikill, ventricosus, som har en stor Mave,
 tyktmavet.
Magamunni, m. orificium ventriculi, Mavens
 Munding.
Magi, m. venter, stomachus, Mave, Bug.
Magn, n. robur, vires, Styrke, Kraft. 2)
magnitudo, Størrelse.
Magna (at magnis), augere, vires dare, at give
 Kræfter.
Magnadr, adulus, voksen. *2) confortatus*, som
 har faaet Kræfter.
Magnaz (at magnaz), corpus facere adolescere,
item crescere, vires sumere, at voxe, tiltage
 i Størrelse og Kræfter. Vedrid tok at
 magnaz, *tempestas saviro capis*, Uvejret be-
 gyndte at rase.
Magnbeiskr, peramarus, meget bitter.
Magnseitr, præpinguis, meget fed. *Es cætera*
composita, ubi nostrum magn, æquipolles lasi-
norum per vel præ, og andre sammensatte
 Ord, hvori vores magn gjelder det samme
 som de Latinſkes per eller præ.
Magnleyfi, n. atonia, Kraftløshed.
Magnlaus, enervis, viribus fractus, svag, kræf-
 tesløs.
Mágsemd, f. affinitas, Svogerſkab.
Magr, macilentus, maver.
Mágr, m. affinis, Svoger.
Mái (at má), terere, asserere, slider, gnider
 paa.
Mak, n. quies, No. At vera med mák, *osiari*,
 at leve i Rolighed.

Mak, *n. unguentum, illinamentum*, Salve, Smørse.

Maka (at maka), *ungere*, at smøre, salve.

Makadr, *unctus, unguentatus*, salvet, smøret.

Maka (at maka sig), *ambire conjugem*, at søge Mage.

Makaz (at makaz), *idem*.

Maki, *m. par, aequalis*, Lige. 2) *conjux*, Mage.

Makindi, *n. pl. quies*, Rolighed; *vid. mak*.

Maklegr, *meritus, dignus*, fortjent, værdig. 2) *aquus, similis*, lig, ligedan.

Makar, *vulgo mákar, m. pl. ambo pedes*, begge Fødderne. 2) *manus amba phocarum*, begge Fortenene paa Sølhunde. At stejta makana, *intendere furas v. etiam distendere pedes*, at stramme, udstrække Fødderne.

Mákalegr, *dicitur scoptice inferior, quando superiorem familiariter ut aequalem tractat*, siger man af Spot om en af ringe Stand, som omgaaes fortroligen med sin Overmand, som med sin Elgemand.

Maklegleiki, *m. meritum*, Fortjeneste.

Maklega, *merito*, efter Fortjeneste.

Macki, *m. cervix jubata, juba equina*, Manke; *qr. manki, à mōn*.

Makrádr, *lenae sibi consulens*, den som i Mages lighed sørger for sig selv.

Makr, *facilis; item quiesus*, let; rolig. Þad Þótti makara, *facilius videbatur*, det syntes lettere.

Maktr, *m. unctura*, Salven, Smøren.

Makt, *f. potentia*, Magt.

Maktarmadr, *vir potens*, en mægtig Mand.

Mál, *n. loquela, sermo*, Tale. Þad er mál mana, *vulgaris sermo est*, det Rygte gaar; þaa siger man. Af máli má manninn meikis, *interpres animi lingua*, man kan kjende en af hans Tale (Tungen er Sindets Tolk). Vel máli ferinn, *disertus*, veltalende. Þad er málá sannast, *fidelissimus sermo est*, det er en meget sandfærdig Tale. Þad fer á milli málá, *inversa est relatio*, det er en usandfærdig Fortælling.

Mál, *n. tempus*, Tid. Mál er at tale, *tempus est dicendi*, det er Tid at tale. Morgun mál, *tempus jensandi*, den Tid man plejer at spise Frokost. Middagsmál, *tempus prandendi*, den Tid man plejer at spise Middagsmad. Qvöldmál, *tempus cenandi*, den Tid, hvorpaa man spiser Aftensmad. Á málum, *temporibus cibationis*, ved Spisetid. Fleiri koma mál ern dagar, *plusquam una vice per diem cibamur*, man spiser oftere end engang om Dagen. Mál eitt skýr milli framman, *mora dat vires*, kommer Tid, kommer Raad. At missa mál, *masusinum v. vespertinam culturam amittere (de pecoribus dicuntur)*, ikke at blive røgtet, Morgen eller Aften (siges om Qvæget, naar det ikke malkes).

Mál, *n. mensura*, Maal, hvormed noget afmaales. 2) *scopus, carcer*, Maal, som man sigter til. Álnamál, *ulnarum mensura*, Alenmaal. Ummáls, *in circumferencia*, i Om-

At klaupa til máls, *a calce ad car-*
at løbe til Maals, (Veddeløb).

causa, res, actio, Proses, Retsag;
jende Sag. At verja eda sækja mál,
ere v. agere causam, at føre en Sag
ter kontra. Hönum ónýtiz málid,
onem perdidit, Sagen blev afvist for
unyttig). Máls undirbuningr, *con-*
litis, Sags Anlæg. At falla á málinu,
causa, at tabe sin Sag.

pictura, Maleri, Stildert.

mála), *pingere*, at male.

mala), *molere*, at male. 2) *felum*
ri, siges om Rattenes Knurr, naar de
nlige, spinde.

, *f. liber dogmaticus*, en Bog, der
lder filosofiske Meninger.

ellur, *f. pl. sophismata*, Spidsfindig-

2) *stribligones*, uheldig, ubekvem
e at udtrykke sig paa.

pictus, malet.

, *n. pl. controversia forenses*, Pro-

i, *n. studium parvum*, Partigunst. 2)

in in re forensi, Distand i Rets Sager.

or, *m. juris consultus*, lovkyndig. 2)
semper dissentus, trættestjer, som gjerne
Professer.

ld, *n. pl. stipendium*, Sold, Besold-

2) *meritum*, Fortjeneste. Hann féck
g málagjölldin, *jure dedit pœnas*, han
a som forskyldt.

Málakona, *f. mulier dotata*, et udstyret Fruens
timmer.

Málalenging, *f. vexa*, en Sags Ophold, For-
tængelse. Það görir hann til málalengingar,
in vexam adversarii facis, det gjør han for
at opholde Sagen.

Málalok, *n. pl. conclusio, finis rei*, en Ting's
Ende, Slutning, Sags Udfald.

Málalykt, *f. idem*.

Málamannlega, *consulte, ut juris consultos de-*
cer, forsigtigen, som det passer sig for en
Lovkyndig. Árna biskups S. Það kændiz
hvörturveggium málamannlegra, at auka ei
ný vandræði á forn, *consultum magis vide-*
batur utrisque, veteribus difficultatibus non
addere novas, Arne Biskops Historie. Det
syntes begge klogere, ikke at lægge ny Van-
keligheder til de gamle.

Málamenn, *m. pl. stipendiarii*, Krigssold, som
tjene for Sold, Soldater.

Málamynd, *f. schema*, en Form, Figur (hvort
efter noget skal gøres). Til málamyndar,
pro forma, for Syns Skyld.

Málan, *f. pictura*, Malning.

Málarafarfi, *m. pigmentum*, Malerfarve.

Málarekstr, *m. processus lisis*, en Sags Drift.

Málari, *m. pictor*, en Maler.

Malari, *m. molitor*, en som maler Korn, Møller.

Malarsteinn, *m. scrupulus*, en liden Sten.

Málasmidr, *m. disertus*, veltalende. 2) *vulgo*
logvax, i Almindelighed snaksom.

Málasókn, *f. actio lisis*, Proses.

Málspíðt, *n. hasta sculpturata, calata, et*
 Spyð, med udpuslet, brevet Arbejde; *vid.*
Viga-Gl. s. cap. 8. Gísla Súr s. Saga. cap. 11.
 Mála-vöxtr, *m. conditio rei*, en Sags Bestaf-
 senhed. So er mál med vexti, *ita se res*
habet, saaledes staar Sagen.

Málbein, *n. os bicornis, hyoides et ypsiloides*,
 Tungeben. Hönuu er miúkt um málbeinit,
loquitur ore duodecim salientium, han taler
 godt for sig (Munden staaer aldrig paa
 ham).

Málbót, *f. exceptio*, Indvending i Rettergang.
 2) *melioratio causa*, en Sags Forbedrelse.

Málbragd, *n. gestus v. modus loquendi*, Maade
 at tale paa.

Málbragðsvinr, *uno tantum colloquio notus*, den
 man kunð kjender af en eneste Samtale.

Málbroddr, *m. initium v. occasio rei v. litis*,
 den første Begyndelse, Anledning til en Ting
 eller Sag.

Malda (at malda), *mola instar murmur edere*,
 at brumme ligesom en Røvern. *Metaph. verba*
sædiosa effusire, at knurre; udblaabre kjedsoms
 melige Ord.

Máldagi, *m. contractus, convensus*, Overens-
 komst, Kontrakt, især angaaende faste Ejens-
 domme.

Máldaga-bók, *f. index prædicatorius, codex re-*
pertorii v. inventarii, Register over faste Ejens-
 domme, deres Grænser, og andet tilhørende.

Máldagi, *m. idem*.

Máldiarfr, *parvæsiasta*, frittalende.

Málefni, *n. pl. status controversia*, en omt
 Sags Omstændigheder, Bestaaffenhed.

Málfadmr, *m. organa, passus brachialis*, et
 nemaal.

Málfæri, *n. vox, loquela, pr. organa*
 Stemme, især Taleredskab.

Málfærisbrestr, *m. cacophonia*, Mangel paa
 Stemme.

Málgr, *loquax*, snakkosom; *contracte pro má*
 Málfaltr, *arybus, impedita lingua*, stamm
 Málfhelti, *f. dysphonia*, Stammen.

Málfhreifr, *facetus, genialis*, munter (som
 kan lade Munden løbe).

Málhvatr, *libere loquens*, som taler hurtigt
 Máli, *m. dos, Wedgift, ildstyr. 2) /*
dium militum, Sold, Soldaters Besold
 3) *sponsio rei vendenda*, Løfte paa at
 en Ting. Málaland, *n. prædium despo-*
 bortlovet; fast Ejendøm. At ganga á
merere, at tjene for Sold.

Malir, *f. pl os innominatum, os coxa bo-*
ovium, et Ben i Høften paa Hornfæ
 Gaar.

Máliska, *f. dialectus*, en Dialekt, Mund
 Mállaki, *m. defectus, nævus*, en Mangel,
 i Talem.

Mállaus, *mucus, elingvis*, Rum, maalkod.

Mállindi, *m. cingulum argenteum sculptile*,
 graveret Sølvbelte.

Málmbragd, *n. sapor metallicus*, Sma
 Metal.

Málmgrafir, *f. pl. metalli fodina*, Metalgr

Málmr, *m. metallum*, Metal. 2) *stricte as campanarum, cuprum stanno mixtum*, egentlig Røstemetall, Kobber blandet med Tin.
Málmæd, *vena metallica*, Metalaære.
Málnytta, *f. grex lactarius*, Mælkefaar; *pr. proventus gregis matutinus et vespertinus*, egentligen den Væll Faarene give Morgen og Aften.
Málmóda, *lingua precipitantis*, den som taler meget hurtigt.
Málmódi er málmódr, *idem*.
Malpoki, *m. pera cibariorum, mantica*, Madsef, Randsel, Madpose.
Málreid, *f. ds, vox, loquela*, Tale, Stemme. Þad kom á málreid, *in ora hominum venit*, det kom i Folkets Munde.
Málrómr, *m. vox, sonus*, Stemme.
Málránir, *f. pl. elementa literarum*, Grundtræk af Bogstaver. 2) *characteres runici v. runa*, Runetegn, Runebogstaver.
Málshátt, *m. adagium, proverbium*, Ordsprog.
Málskapr, *m. donum loquela, Talegave*. 2) *macrologia*, Enakfomhed.
Málskapsmikill, *magniloquus*, som taler meget.
Máls-metandi, *audire dignus*, som er værd at høre.
Málsniail, *disertus*, veltalende.
Málsniilli, *f. facundia*, Veltalenhed.
Málspartr, *m. pl. partes litigantes*, Parter i en Sag.
Málstadr, *m. res, lis ipsa*, en omtvistet Sag.
Málstamr, *balbus, hesitans*, læsp, stammende.

Anden Deel.

Málstofn, *m. fundamentum actionis*, Grundvold: den til Sagsføgning, Klage.
Málstyrdr, *cardilocus*, som taler langsomt.
Málsverdr, *tantum cibi, quantum una vice sufficit*, saa megen Mad man engang kan spise.
Máltak, *n. vid. málsátttr*.
Malt, *n. hyne, polensa, far costum*, Malt.
Máltid, *f. tempus cibationis, sp. prandium*, Eftetid, især Middagsmåltid. Góð máltid, *epulum laurum*, et godt Måltid. Skyndimáltid, *prandium stazarium*, et Måltid som man tager hastigen.
Máltidska, *f. dialektus, idioma*, Sprogart.
Maltr, *marcidus, sur, raaden*.
Máltæki, *n. vid. máltak*.
Málverk, *n. pictura, Maleri, Stikbert*.
Málvínr, *m. amicus allogvio notus*, en som man blot kjender af Samtale.
Málvöndr, *m. funis geometricus, gnoma*, en Stok (eller Knippe, man opsætter paa en Stang) som man bruger ved Landmaaling.
Málugr, *vid. málgr*.
Málungr, *m. una portio cibi*, en Portion Mad. Hann á ecki málung matar, *tantum non habet cibi, quantum una vice illi satis est*, han ejer ikke saa megen Mad, som han engang kan spise.
Malr, *m. cibus, victicum*, Mad, Rejseproviand. Sá þarf mikinn mal, *sem margann fædir hal, multo cibo numerosa familia indiget*, en talrig Familie behøver megen Proviand.
Malurt, *f. absinthium*, Malurt.

H

Mal

parfa (at málparfa), *necessaria loqui*, at tale det nødvendige. Eg á eckert at málparfa við hann, *facile ejus colloquio carere possum*, jeg har intet nødvendigt at tale med ham om.

Málþola, o. tempore cibationis jejumans, den der er fastende til Spisetid.

Málæði, n. loquacitas, Snakksomhed.

Mamma, f. liberorum prima appellatio matris, den Benævnelse, Børn først give sin Moder.

Man, n. servus, serva, servitium, Træl, Trælsdom. 2) virgo, en M.

Man (mandi, at muna), *recordari*, erindre.

Mana (at mana), *provocare, lacerare, manare*, udfordre, udæfte.

Mánadagr, m. dies lunæ, Mandag.

Mánadar gamall, menstruus, en Maaned gammel.

Mánadar forði, m. menstruum, cibaria menstrua, mel.

Provlant for en Maaned.

Mánadr, m. mensis, alias mánudr, Maaned. tveggja, þriggja manada, bimestris, trimestris, 2 eller 3 Maaneder gammel.

Manadr, provocatus, udfordret, udæftet.

Mánakalfr, m. apophora, mola carnea, Maanedskal.

Mánamiólk, f. lac lunæ, Maanemælk.

Manan, f. provocatio, Maning.

Mandeltré, n. amygdalus, Mandeltræ.

Mandela, f. amygdala, nux græca, en Mandel.

Maneris, f. servulus, en ringe Træl.

Máng, n. mercatura, Handel. 2)

Bæffselrente.

Mánga (at mánga), *mercaturam facere*, at drive Handel.

Mángari, n. mercator; isem collybista, Rjóbmand, Bæffeleret.

Mangi, nemo, ingen.

Máni, m. luna, Maanen. 2) orbis discus, Kred,

Runding. 3) segmentum circuli,

Segment, Affnit af en Sirkel. Sverdit mána af skilldinum, *gladius segmentum scuti abscedis*, Sværdet skar et Stykke af Skoldet.

Manjel, n. continua difficultas, vedvarende Besværlighed. Med þessu manjeli dregst þú fram, *ita difficulter vitam poteris*, med Dig Mød fremdrog þú Livet.

Mannlera, manlória, manlæda, bonuncio, sinulus enervis, et Drog, unyttigt Mennest.

Manna (at manna), *artes humaniores edoceri*, oplære en i Videnskaber. Hann hefr manna in virum evasit, han er bleven til en Mand.

Mannadr, *artes humaniores edoctus*, oplært.

Videnskaber og Kunst.

Mannaforrád, n. pl. magistratus, honores blici, offentlig Bestilling 3: at raade Folk.

Mannafæla, f. ambrasicola, et uheldigt næste, som stedse vil leve skjult.

Mannalát, n. pl. amissio sive mors boni Menneste, Død.

Mannamót, *n. conventus hominum*, Følkes Sammentomft.
Mannafetningar, *m. pl. traditiones hominum*, Beslutninger af Menneſter.
Mannafinna, *f. virtus naturalis*, medfødt Dyd.
Mannafkarn, *n. oletum*, Menneſte-Urenlighed, Skarn.
Mannarín, *n. plagium*, Menneſteran.
Mannaskipan, *f. collegium v. delectus hominum*, Udvalg af Folf.
Mannavöld, *n. pl. effectus hominum*, det ſom bevirkes af Menneſter. 2) *corpus delicti*, Rjendsgjerning.
Mannballdr, *m. rex, imperans*, Regent.
Mannbiargar-madr, *vir almus*, en Mand ſom kan og vil hjælpe.
Mannblendinn, *affabilis, comis, civilis*, omgjængelig, høflig.
Mannblendni, *f. civilitas*, Omgjængelighed.
Mannborlegr, *formosus; item virilis*, ſmuk, mandig.
Mannbroddar, *m. pl. folca clavata ambulantium per lubricam glaciem clathri cuspidati*, Jernsko, forſynede med Epidſer, hvormed man gaar paa den glatte Is.
Mannburdir, *m. pl. virilitas*, Mandighed.
Mannbær (mey), *matura viro virgo*, mandbar (Dige).
Mannþád, *f. virtus, fortitudo*, Helteþað, Tapþerhed.
Mannþaudi, *m. lues hominum*, ſmitſom Syge paa Menneſter.

Mannþómr, *m. humanitas, humana natura*, den menneſkelige Natur. 2) *virtus, generositas*, Dyd. Þar ſigradi mannþómr nytſamlegt ráð, *ibi virtus heroica poſt ſe reliquis utile conſilium*, der gjaldt Helteþað mere end et fløgt Raad.
Mannþómlegr, *virilis, mandig*. 2) *humans*, menneſkelig.
Mannþómlega, *viriliter*, mandigen.
Mannþráp, *n. homicidium*, Þráp, Mandþráp.
Mannþrápari, *m. homicida*, Mandþráper.
Mannþygd, *f. virtus*, Dyd.
Mannþkla, *f. nimia paucitas hominum*, Mangel paa Folf.
Mannþeldi, *n. vicius hominum*, Menneſteføðe.
Mannþelka, *f. philantropia*, Menneſteþjærlighed.
Mannþelkari, *m. philantropus*, den ſom viſer Menneſteþjærlighed.
Mannþelka, *f. animans humanae fortis*, Menneſte.
Mannþelkr, *vid. mannþelkari*.
Mannþfall, *n. cades, laniena hominum*, Nederylag paa Menneſter. 2) *peſtis*, Þeſt. Þá varð um haufid mannþfall i miðþiði, and-æðiz 400 manns, *eodem autumno in Miðfiordo peſtis incidit, quæ abſumſit quadringentos homines*, det ſamme Eſteraar indtraf Þeſt i Miðfiorden, ſom bortrev 400 Menneſter.
Mannþagnadr, *opulum*, prægtigt Gjeſteþud.
Mannþár, *paucis cinctus v. ſtipatus*, omgivet af ſaa Folf. Þar var mannþárt við þæinn

Maa

heima, paucitas illi erat, circa aedes praedii,
der vare saa Følt hjemme ved Gaarden.
Mannhöldi, *m. multitudo, frequentia hominum*,
Folkemængde.

Mannsólk, *n. genus humanum, Menneffeslægt*.
Mannsurda, *f. homo non mediocris, citra v. ultra*
vulgarem sortem, en Mand af større end
middelmæssig Stand og Formue.

Mannsóla, *f. homuncio, senebrio, et Drog*,
Tredning.

Manusæd, *f. paucitas hominum, Faahed af Men-*
nesker.

Manngardi, *m. vid. mannhringr*.

Manngilldi, *n. aequalitas, Lighed*. Hann er á
manngilldi við bestu menn, *cum optimis ho-*
minibus, conferendus est, han kan sammen-
lignes med de bedste Menneffer.

Manngiöld, *n. pl. multa homicidii, Mandes*
bod.

Manngiarn, *nupturiens*, som gjerne vil giftes.

Manngiörn kona, *f. mulier virosa, mand-*
gal Pige.

Manngrein, *f. respectus personarum, profopo-*
lepsi, Persons Anseelse.

Manngreinar álit, *n. idem*.

Manngreinarmunr, *m. idem*.

Manngæðska, *f. bonitas, benignitas, Godhed*.

Mannhafnarmadr, *hospes largus, vir hospita-*
lis, en gæstfri Mand.

Mannhacari, *m. misanthropus, Menneffeshader*.

Mannheill, *f. favor hominum, aura popularis*,
Folkelyndeft.

Hann átti lítit fé og mannheill,

et pecunia et favore aliorum eguit, han ma-
glede baade Penge og Folkelyndeft.

Mannheilla madr, *vulgo acceptus*, en god-
Mand.

Mannheimar, *m. pl. terra culta, polis homi-*
bus inhabitata, et Land, som er bebøet af
kultiverede Følt.

Mannhelgi, *f. securitas, inviolabilitas publicae*,
juridica; offentlig Sikkerhed. 2) *stimulus ju-*
ris, de securitate publica, personarum, den
Del af Lovbogen der omhandler Personer af
offentlige Sikkerhed. Mannhöfn, *f. largi*
hospitalitas, Gæstfrihed. Mannhringr, *n.*
circus hominum, corona, en Kreds af Følt.

Mannhondr, *m. cynanthropus*, et hundst Men-
neske.

Mannhylli, *f. vid. mannheill*.

Mannhætta, *f. periculum vite hominum, Fæ-*
fare for Menneffer.

Mannjafnadr, *m. comparatio hominum, Sam-*
menligning imellem Følt.

Manníngi, *m. vir fortis*, en tapper Mand.

Manníngia-vedr, *n. tempestas fera, Uvejr*.

Mannkaup, *n. permutatio hominum, dicitur*
ad supplendum occisi locum occisor recipi
Mandsbytte eller Handel, siges naar
i stedet for den faldne optager de
dræbte ham. Kn.

Mannkostr, *m. virtus, Dygd, god Egen-*

Mannkyn, *n. genus hominum, Menne-*
ffeslægt.

gr, *humans*, menneskelig. 2) *liber-*
generosus, gavmild, ædelmodig.

yfa, *f. homuncio*, unyttigt, kraftesløst
neske.

cap, *f. imago humana*, Menneskesbillede.
cindi, *n. idem*.

isleggr, *vid. mannúðleggr*.

ndadr, *generosus*, gavmild, ædelmodig.

erki (at mannmerkia), *cognoscendi sui*
n. dare, at give en Leilighed til at kjen-

ergd, *f. multisudo hominum*, Follemængde.

d, *n. fama*, Rygte.

asmikill, *celeber*, navnkundig.

ýdi, *f. decor morum*, Renhed i Sæder.

d, *n. pl. cades*, Manddrab (Raad til
æbe). Ofúngir eru þér, at standa i
ráðum, *adhuc immaturi estis cadibus per-*
idis, I ere endnu for unge til at ud-
Manddrab.

in, *f. res adversa*, Modgang; *pr. ten-*
iri fortis, den Prøvelse en tapper Mand
udstaa, Fare.

na, *f. sensus communis*, almindelig Men-
orstand. 2) *humanitas, aqvitas*, Jævn-
Karakter.

nulegr, *aquus*; *isem gratus*, jævn af-
ter, behagelig.

ndadr, *n. catus hominum*, Samling af
Mannsfnudr, *m. idem*.

urn, *n. filius hominis* 3: *bomo*, Moders

Esjal, Modersbarn. Ecki mannabarn, ingen
Moders Esjal. Kn.

Mannsekr, *f. reatus corpore luendus, se. rele-*
gatio v. exilium, Straffesyd, som man maa
udstaa paa Legemet, eller Landsforvisning.

Mannskattr, *m. delectus militum, quando impe-*
rantes certum numerum militum ex omni mul-
titudine evocant in usus publicos, Soldaters
Udskrivning.

Mannskapr, *m. fortitudo, alacritas*, Tapperhed.

Mannskapsmikill, *strenuus, laboriosus*, tapper,
fjæk, arbejdsom.

Mannskélmir, *m. terror hominum, bellua bipes,*
et nederdragetigt Menneske, hvilket alle frygte.

Mannsképná, *f. creatura humana, et uffelt*, stat-
fels-Menneske.

Mannskiarr, *vid. mannaføla*.

Mannskráfa, *f. homuncia, et udueligt Mennes-*
ke; á skróf.

Mannskadr, *humana vita periculosus*, farlig for
Mennesker.

Mannslag, *n. cades*, Nederlag paa Mennesker,
Mandsfælt.

Mannsómi, *m. decus, virtus virilis*, mandlig
Dyd.

Mannspiell, *n. clades hominum*, Menneske-Ner-
derlag.

Mannspillíng, *f. noxia virtutis, quicquid ani-*
mi seducit et offendit, et Menneskes For-
værelse, Afvigelse fra Dyden.

Mannspilliz (at mannspillaz), *seduci a via vir-*

cutis, at gaa fra Dydens Vej; blive et slet
Menneske.

Mannatak, *n. facinus virile*, mandige Bedrifter.

Mannatal, *n. census, epicephalum*, Folketælling.

At taka mannatal, *sribusa cogere, epicephalum computare*, at optage Folketælling.

Mannatalsbók, *f. liber censualis*, Mandtals Register.

Manntríðn, *n. vid. mannfall*.

Mannval, *n. vir eximius*, en fortræffelig Mand.

Mannvand, *circumspectus, in eligendis, hominibus aut amicis*, betænksom i at vælge sig Venner og Følk. Mannvönd kona, *mulier in eligendo marito causa*, et Fruentimmer, der er varsom i at vælge sin Mand, fræsen.

Mannúð, *f. humanitas, civilitas*, Omgjængelighed, Artighed.

Mannúðlega, *humane*, høfligen, artigen.

Mannúðlegr, *humanus*, artig, omgjøngelig.

Mannúðleiki, *m. humanitas*, Artighed, Omgjøngelighed.

Mannvera, *f. virtus, praestantia*, Gæmildhed, Edelmodighed.

Mannvilla, *f. error personæ*, Fejlstagelse af en Person.

Mannvirðing, *f. honor, estimatio publica*, offentlig Tresskønning.

Mannvirki, *n. opus humanum*, Menneske- Arbejde.

Mannvís, *n. ratio; item ingenium*, Fornuft, Forstand, Snille.

Mannvís, *ingeniosus*, vittig, fløgtig.

Mannvits-madr, *idem*.

Mannr, *m. vid. madr*.

Mannýgr, *ferus, petulcus*, en som løber i stanger (bruges egentlig om Tyre og Sten). *Vulgo perperam* manneigdr. Mannýgr n. *bos cornupeta*, Hornkvæg, som stanger.

Mannþiófr, *m. plagiarius*, Mennesketju.

Mannþjófuadr, *m. plagium*, Mennesketjuet.

Mannþraung, *f. confusa multitudo hominum*, et sammenstimlet Folkemængde.

Mannæra, *f. liberalitas ingenii*, Edelmodig.

Mannæta, *f. anthropophagus*, Menneskeæder.

Mannlal, *n. mercatus hominum, servorum disio sub corona*, Menneskehandel, Skjæhandel.

Mansaungr, *m. carmen amatorium*, Kærlighedsdigt. Ingólfr orti mansaungevisur Valgerdi, *Ingolfus carmen amatorium de gerde*, Ingolf digtede Kærlighedsdig Valgerde; pepigir. Mansaungr mikil t þeirri bók, er heitir Ovidius, *multum a via poeseos Ovidius habet*, Ovid har i meget om Kærlighed.

Mansaungr, *m. bodie, prafamen rhythmi*, Indledning i bunden Stil til et Digt.

Mans-madr, *m. mancipium*, Træl, Tyende, egen.

Mans-manna-lala, *f. venalis*, Træl- eller Slavehandel.

Mans-manna-seliari, *m. venalicius*, Menneskepranger, Slavehandler.

Manskér (at manskéra), (heft), jubam eg

et at klippe Haaret af Manten paa
id. mæfr, Maage, Blaamaage. Hvit-
biartmár, *larus albus*, hvid Maage.
qvus, en Hest. 2) mare, in genit.

incubus, *epibiales*, Mare, Mæretid.
ad hann, *incubus cum rudis*, Mæren

, *m. fundus maris*, Havets Bund.
m. crepida, *margo astuarii*, Havbred.
marþöll, *f. aphrodite*, Venus, Kjer-
Gudinde.

lausus, *us libella maris*, flad, som efter
is (Bandsmaal). Hann liggr marflatr,
us planus cubat, han ligger ganske flad,
, saa lang han er.

cancer macrourus, *cancer pulex raso-*
toralis, psillus, Sæ-Lus (Loppe).

tr, *multifarius*, *multiformis*, mange-
af mangeslags Stikkelse.

inn, *varius*, forskjellig, mangfoldig.

n. rus v. *vicus ruralis frequens*, vel-
:, folkerig Landsby, Gaard.

(at margfallda), *multiplicare*, mange-
de.

in, *f. multiplicatio*, Mangfoldiggjø-

ega, *multoties et multo modo*, mange
paa mange Maader.

egr, *idem quod sequens*.

, *multiplex*, mangfoldig.

Margfætla, *f. multipeda lisoralis*, *scolopendra*,
lang Dretvíst, Skolorm.

Margfættr, *multipes*, som har mange Fødder.

Margháttadr, *multimodus*, mangfoldig, paa man-
ge Maader.

Marghæfr, *ad multa apertus*, besvemt til mange
Ting.

Margindi, *n. pl. blanditia*, Sødtaleshed, Smi-
ger.

Margindolegr, *blandus*, sødtalende, smigrende,
som tjæler for en.

Margindalæti, *n. pl. adulatorio*, Smiger.

Margkunnandi, *multiscius*, som veed meget.

Margkunnadr, *multiscientia*, Lærdom.

Margkunnindi, *n. pl. multiscientia*, Lærdom,
Megetviden.

Marglátr, *affabilis*, læstus, høflig, omgængelig,
glad.

Margleiki, *m. affabilis*, Omgængelighed. Þar
vóru eingvir margleikar, enn þó afleiding,
nulla fuit inter illos affabilis, at indigna-
tionem temperavere, de viste sig ikke omgæn-
gelige mod hinanden, men tilbageholdt (yt-
trede ikke) sin Fortrydelse.

Marglegr, *frequens*, talrig. 2) *affabilis*, om-
gængelig.

Marglega, *multoties*, mange Gange. 2) *amico*,
venligen.

Marglitr, *versicolor*, som har mange Farver.

Marglytta, *f. medusa albicans*, *ursica maris*,
en Sønælde, en Art Plantedyr.

heima, *paucitas ibi erat, circa ades prædii*,
der vare faa Folt hjemme ved Gaarden.
Mannföldi, *m. multitudo, frequentia hominum*,
Folkemængde.
Mannfólk, *n. genus humanum*, Menneſteſlægt.
Mannfurda, *f. homo non mediocris, citra v. ultra*
vulgarem sortem, en Mand af større end
middelmaadig Stand og Formue.
Mannfýla, *f. homuncio, senebrio*, et Drog,
Tredning.
Manufæd, *f. paucitas hominum*, Gaahed af Men-
neſter.
Manngarðr, *m. vid. mannhringr*.
Manngilldi, *n. æqualitas*, Lighed. Hann er á
manngilldi við bestu menn, *cum optimis ho-*
minibus, conferendus est, han kan sammen-
lignes med de bedste Menneſter.
Manngíld, *n. pl. multa homicidii*, Mandes
bod.
Manngiarn, *nupturiens*, som gjerne vil giftes.
Manngiörn kona, *f. mulier viroſa*, mand-
gal Plge.
Manngrein, *f. respectus personarum, proſopo-*
leſia, Perſons Anſeelse.
Manngreinar álit, *n. idem*.
Manngreinarmunr, *m. idem*.
Manngæðska, *f. bonitas, benignitas*, Godhed.
Mannhafnarmadr, *hospes largus, vir hospita-*
lis, en gæstfri Mand.
Mannhatar, *m. misanthropus*, Menneſtehadet.
Mannheill, *f. favor hominum, aura popularis*,
Folkelyndest. Hann átti lítit fé og mannheill,

et pecunia et favore aliorum eguit, han u-
glede baade Penge og Folkelyndest.
Mannheilla madr, *vulgo acceptus*, en q-
Mand.
Mannheimar, *m. pl. terra culta, polis bon-*
bus inhabitata, et Land, som er bebøet
kultiverede Folt.
Mannhelgi, *f. securitas, inviolabilitas pub-*
juridica, offentlig Sikkerhed. 2) *titulu-*
ris, de securitate publica, personarum,
Del af Lovbogen der omhandler Perſone
offentlige Sikkerhed. Mannhöfn, *f. l*
hospitalitas, Gæstfrihed. Mannhringr,
circus hominum, corona, en Kreds af
Mannhandr, *m. cynanthropus*, et hundst
neſte.
Mannhylli, *f. vid. mannheill*.
Mannhætta, *f. periculum vitæ hominum*, l
fare for Menneſter.
Mannjafnadr, *m. comparatio hominum*, o-
menſigning imellem Folt.
Manníngi, *m. vir fortis*, en tapper Mand.
Manníngia-vedr, *n. sempeſtas ſera*, Uvejr.
Mannkaup, *n. permutatio hominum, dicitur*
ad supplendum occisi locum occisor recipi
Mandsbytte eller Handel, siges naar
i ſteden for den faldne optager den
dræbte ham. Kn.
Mannkoſtr, *m. virtus*, Dyd, god Egenſka-
Mannkyn, *n. genus hominum*, Menneſte-
Menneſteſlægt.

gr, *humanus*, menneskelig. 2) *liber-
generosus*, gavmild, ædelmodig.
yfa, *f. homuncio*, unyttigt, kraftesløst
nesse.
kap, *f. imago humana*, Menneſtæbillede.
kindi, *n. idem*.
lægr, *vid. mannúðlegr*.
ndadr, *generosus*, gavmild, ædelmodig.
erki (at mannmerkia), *cognoscendi sui*
n. dare, at give en Leilighed til at kjen-
de.
ergd, *f. multisudo hominum*, Folkemængde.
d, *n. fama*, Rygte.
ismikill, *celeber*, navnkundig.
ýdi, *f. decor morum*, Renhed i Sæder.
d, *n. pl. cades*, Manddrab (Raab til
rabe). Ofúngir eru þér, at standa i
ráðum, *agbuc immaturi estis cadibus per-*
odis, I ere endnu for unge til at ud-
Manddrab.
un, *f. res adversa*, Modgang; *pr. ten-*
virii fortis, den Prøvelse en tapper Mand
udstaa, Fare.
na, *f. sensus communis*, almindelig Men-
forstand. 2) *humanitas, equitas*, Jævn-
Karakter.
nulegr, *æquus; item gratus*, jævn af-
fæter, behagelig.
indadr, *n. catus hominum*, Samling af
Mannsófnudr, *m. idem*.
arn, *n. filius hominis* o: homo, Moders

Œjal, Modersbarn. Ecki mannbarn, ingen
Moders Œjal. Kn.
Mannsekr, *f. reatus corpore luendus, se. rele-*
gatio v. exilium, Straffespild, som man maa
udstaa paa Legemet, eller Landsforvisning.
Mannskattr, *m. delectus militum, quando impe-*
rautes certum numerum militum ex omni mul-
titudine evocant in usus publicos, Soldaters
Udskrivning.
Mannskapr, *m. fortisudo, alacritas*, Tapperhed.
Mannskapsmikill, *strenuus, laboriosus*, tapper,
flæk, arbejdsom.
Mannskélmir, *m. terror hominum, bellua bipes,*
et nederbrøgetigt Menneske, hvilket alle frygte.
Mannsképna, *f. creatura humana, et uffelt, stat-*
teis Menneske.
Mannskiarr, *vid. mannaſala*.
Mannskræfa, *f. homuncia, et udueligt Mennes-*
ke; à skróf.
Mannskædr, *humana vita periculofus*, farlig for
Mennesker.
Mannslag, *n. cades*, Nederlag paa Mennesker,
Mandskæt.
Mannsómi, *m. decus, virtus virilis*, mandlig
Dyd.
Mannspiell, *n. clades hominum, Menneske-Nes-*
derlag.
Mannspilling, *f. noxia virtutis, quicquid ani-*
imum seducit et offendit, et Menneskes Fors-
værelse, Afvigelse fra Dyden.
Mannspilliz (at mannspillaz), *seduci a via vir-*

susis, at gaa fra Dydens Vej; blive et slet
Menneſte.

Mannatak, *n. facinus virile*, mandige Bedrifter.

Mannatal, *n. census, epicephalium*, Folketælling.

At taka mannatal, *sribusa cogere, epicephalium computare*, at optage Folketælling.

Mannalsbók, *f. liber censualis*, Mandtals Register.

Mannþiðn, *n. vid. mannfall*.

Mannval, *n. vir eximius*, en fortræffelig Mand.

Mannvand, *circumspectus, in eligendis, hominibus aut amicis*, betænksom i at vælge sig Venner og Foll. Mannvönd kona, *mulier in eligendo marito causa*, et Fruentimmer, der er varſom i at vælge ſin Mand, kræsen.

Mannúd, *f. humanitas, civilitas*, Omgjængelighed, Artighed.

Mannúdlega, *humane*, høſtigen, artigen.

Mannúðlegr, *humans*, artig, omgjøngelig.

Mannúðleiki, *m. humanitas*, Artighed, Omgjøngelighed.

Mannvera, *f. virtus, praestantia*, Gæmthidhed, Edelmodighed.

Mannvilla, *f. error persona*, Fejltagelſe af enſ Perſon.

Mannvirðing, *f. honor, aestimatio publica*, offentlig Værdbeviſning.

Mannvirki, *n. opus humanum*, Menneſte Arbejde.

Mannvit, *n. ratio; item ingenium*, Fornuft, Kløgtighed, Snille.

Mannvitſamr, *ingenioſus*, vittig, kløgtig.

Mannvits-madr, *idem*.

Mannr, *m. vid. madr*.

Mannýgr, *ferus, perulcus*, en ſom løber ſtanger (bruges egentlig om Tyre og Sn *Vulgo perperam* mænneigdr. Mannýgt i *hos cornupeta*, Hornkvæg, ſom ſtanger.

Mannþiófr, *m. plagiarius*, Menneſteſtyv.

Mannþiófnadr, *m. plagium*, Menneſteſtyv.

Mannþraung, *f. confersa multitudo hominum* ſammenſtimlet Folkemængde.

Mannæra, *f. liberalitas ingenii*, Edelmodig

Mannæta, *f. anthropophagus*, Menneſteæder

Mannlal, *n. mercatus hominum, servorum disio sub corona*, Menneſtehandel, Slavelhandel.

Mannſaungr, *m. carmen amatorium*, Kjærlighedsdigt. Ingólfr orti mannſaungevísar Valgerdi, *Ingolfus carmen amatorium dederde*, Ingolf digtede Kjærlighedsdigt. Valgerde; *pepigit*. Mannſaungr mikil b þeirri bók, er heitir Ovidius, *multum a ria poeseos Ovidius habet*, Ovid har i meget om Kjærlighed.

Mannſaungr, *m. bodie, praefamen rhytmi*, Indledning i bunden Stil til et Digt.

Mann-madr, *m. mancipium*, Træl, Tyende, egen.

Mann-manna-sala, *f. venalisitas*, Trælles Slavehandel.

Mann-manna-seliari, *m. venalities*, Trælpranger, Slavehandler.

Mannskér (at mannskéra), (heft), jubam eq

lære, at klippe Haaret af Ranken paa
est.

vid. mætr, Maage, Blaamaage. Hvit-
t. biartmår, *larnus albus*, hvid Maage.
v. *equus*, en Hest. 2) *mare*, in *genis*.

f. *incubus*, *epibiales*, Mære, Mæretid.
trad hann, *incubus eum rudis*, Mæren
am.

tn, m. *fundus maris*, Havets Bund.

ti, m. *crepido*, *margo astuarii*, Havbred.

v. marþöll, f. *aphrodite*, Venus, Kjer-
re Gudinde.

, *planus*, ut *libella maris*, flad, som efter
rpað (Bundmaal). Hann liggr marflatr,
us *planus cubat*, han ligger ganske flad,
ist, saa lang han er.

f. *cancer macrourus*, *cancer pulex rufe-*
litoralis, pfillus, Es. Lus (Loppe).

yttr, *multifarius*, *multiformis*, mange-
de, af mangeslags Skikkelse.

ytinn, *varius*, forskjellig, mangfoldig.

ti, n. *rus* v. *vicus ruralis frequens*, vel-
get, folkerig Landsby, Gaard.

lda (at margfallda), *multiplicare*, mang-
gjør.

ldan, f. *multificatio*, Mangfoldiggjør.

ldlega, *multoties ex multo modo*, mange

e; paa mange Maader.

ldlegr, *idem quod sequens*.

ldr, *mixplex*, mangfoldig.

Margfætla, f. *multipeda litoralis*, *scolopendra*,
lang Dretviist, Skolorm.

Margfætt, *multipes*, som har mange Fødder.

Marghåttadr, *multimodus*, mangfoldig, paa man-
ge Maader.

Marghæfr, *ad multa aptus*, bevem til mange
Ting.

Margindi, n. pl. *blanditia*, Sødtalenhed, Smi-
ger.

Margindolegr, *blandus*, sødtalende, smigrende,
som skjæler for en.

Margindalæti, n. pl. *adulatio*, Smiger.

Margkunnandi, *multiscius*, som veed meget.

Margkunnadr, *multiscientia*, Lærdom.

Margkunnindi, n. pl. *multiscientia*, Lærdom,
Megetviden.

Marglæt, *affabilis*, læst, høflig, omgængelig,
glad.

Margleiki, m. *affabilitas*, Omgængelighed. Þar
vóru eingvir margleikar, enn þó afleiðing,
nulla fuit inter illos affabilitas, at indigna-
tionem temperavere, de viste sig ikke omgæn-
gelige mod hinanden, men tilbageholdt (yt-
trede ikke) sin Fortrydelse.

Marglegr, *frequens*, talrig. 2) *affabilis*, om-
gængelig.

Marglega, *multoties*, mange Gange. 2) *amica*,
venlig.

Marglitr, *versicolor*, som har mange Farver.

Marglytta, f. *medusa albicans*, *ursica maris*,
en Snelde, en Art Plantedyr.

Marglæti, *n. affabilitas*; Omgængelighed. 2) *inconscientia*, Uafholdenhed.

Margmálgr, *multiloquus, loquax, verbosus*, snaksom, sladderagtig.

Margmáll, *idem*.

Margmenni, *n. frequentia hominum*, Mængde, Talrigbed af Menneſker.

Margmælg, *f. multiloquium, macrologia*, Sladder, Snaksomhed.

Margopt, *multoties*, mange Gange, meget ofte.

Margqvísladr, *multifidus*, Rílt ad i mange Grene, mangeløftet.

Margræddr, *in ore hominum eritus*, den Ting, hvorom meget tales. Margrætt var um þad, *multa in eam rem dicta sunt*, derom ere mange Ord talte; ð ræði.

Margrænn, *colore sbalaffico*, søgrøn (Farve); ð mar.

Margfinnis, *vid. margopt*.

Margfinnum, *idem*.

Margskonar, *idem ac sequens*.

Margslage, *multifarius*, mangelagt.

Margsláinginn, *duplex ulyses*, meget snedig, træff.

Margsprúinginn, *rimosus*, fuld med Sprekker.

Margtekinn, *multiplicatus*, meget ofte igjensaget.

Margvíslega, *sepiuscule*; *item multifariam*, ofte; paa mange Maader.

Margvittr, *multiscius*, lærd; som veed mange Ting.

Margr, *multus*, mange. 2) *affabilis*, høflig,

omgængelig. Margt kann i mörgu at v *multa in multis varians*, der kan blive n Omſtændigheder ved forſkjellige Ting.

Margr, *m. multitudo hominum*, Mængde; neſter. Einginn má vid margnum, *multis impar est*, mange Hunde ere þ Dø.

Margza, *f. vid. hrota*.

Marhalmr, *m. alga visriariorum, roſtera*, ð halm, Søgræs.

Marhnútr, *m. coctus vulgaris, scorpius mar* *scorpoena*, Illf.

Mari, *m. udor, pluvia tenuis*, Dug. 2) *men v. paxillus*, en Pæl, Opſtander.

Mari (maradi, mardi, heſi marad, at m *agre ex aqua emergi*, flyde med Nød i B Korpen.

Máriatla, *f. moracilla communis, susurada*, ð ſtiert, Rendeſtenſnager, Havrefugl; márierla.

Márikiarni, *m. fucus penniformis, costa i media, cauleque eduli*, Strandgræs, i l ſeſe af en Fjeder, har en ſpiſelig Stilk Art Tang.

Marinn, *confusus*, ſtødt, knuſet. Marí *confusio*, knuſet Saar.

Máriu-meſſa á föſtu, *annunciatio Mariae*, ð Debudelfe. Máriu-meſſa um þing, vi *Mariae*, Mariae Beſøgelfe.

Máriſtackr, *m. alchemilla*, Lovesb.

Máriu-vöndr, *m. gentiana*, Enſſian.

Mark, *n. insigne, nota*, Märke, Rjendet

minus, limes, Grændse. At toke mark
vare, *observare*, lægge Mærke til.

at marka); *signare*, nok re, sætte Mærke
2) *observare*, lægge Mærke til.

; *notatus, signatus*, som Mærke er sat
Markadr *piólr, stigmaticus*, brandes
et Egn.

; *m. mercatus*; *item mundina*, Mars

enn, *m. pl. prædones*, Fribyttere, Rø-

ifi, *m. marchio*, Markgreve.

n, *n. cauterium*, Brandejern.

s, *frivulus, futilis*, ugrundet.

sa, *f. ineptia, vanitas*, urimeligt Tøj,
der.

id, *n. pl. loca sylvestria*, Skovegne;
nørk.

r, *m. cercopithecus*, Markat.

nn, *m. lapis terminalis, limes*, Skjels-

nafasta, *f. abonagium*, Skjelstenes Flyts

en, *n. stigma*, Brandemærke.

i, *m. marmor*, Marmor.

niil, *m. bomuncio marinus* (dimin. à
r); *nereus, triton*, Havmand.

nils-smídi, *n. isis, corallium*, Korals-
alms marinendils v marbendils-smídi.

gr, *m. sorbillum lacicini*, congulo in-
sammenlobet Mælk.

at marra), *fridere*, knirke; *vid. murra*.
nden Deel.

Pod mærrar undir tønn, *sub dense frides*,
det knirker under Tønderne.

Marvín, *n. delphinus, phocaena, surfus*, Mar-
svín; *vid. hnyla*.

Marškállr, *m. magister equitum*, Marstal.

Mervadi, *m. progressus per aequora*, Gang paa
Esen. At troda marvada, *calcare aequor*,
gaa paa Esen.

Marþrádr, *m. fucus filiformis, strongilium sim-
plex, capum*, Strandgræs, som ligner en
Traad i Tøndheb.

Marþvari, *m. lupus marinus*, Sv. 1110. 2) *scu-
pulus marinus, circa quem gyrasur æstus*,
Klippe i Esen, omkring hvilken en Havhvire
vel gaar.

Mas, *n. ineptia, item nuga*, Urimelighed,
Sladder, Snak.

Masa (at masa), *nugari*, slubdre, snakke.

Más, *n. anhelans creber*, haardt og hastigt
Åndedrag.

Mása (at mása), *anbelare*; *item suspirare*, drage
Ånden haardt og hastigen, puste.

Massa (at massa), *culcellare*, skjære itu med
Knive.

Mals, *n. rudis fabrica ligni*, grovt Træs Ar-
bejde.

Malti, *m. papilla, five passus v. maza*, Dyrke-
vorte, Pattedvorte.

Mastr, *n. malus navis*, Skibsmast.

Mat, *n. æstimario*, Burdering.

Mát, *n. incisa in ludo lustrunculorum*, det sidste
Træk i Skafspil, hvis Følge er, at Møde

Spillereens Konge ej mere kan træffes. 2)
loca inuisa, ubefarlige, uvejbare Egne; v.
extremum periculum, yderste Nød.
 Mata, f. *cibus*, esca, Mad, Føde. Mötunautr,
 m. *hissus*, Bordkammerat.
 Mata (at mata), *cibum promere*, at tage Mad
 frem. 2) *cibum ori admoveere*, føre Maden
 til Munden, made.
 Máta (at máta), *moderari*, disponere, tage Maal
 af. 2) *ad incisas religere*, bringe i Knibe,
 Betryk. At máta til, *præmetiri*, afmaale.
 Mátaleysi, n. *semetrum*, Umaadelighed, det at
 være uden Maal og Orden.
 Matarlyst, f. *appetitus cibi*, Appetit. 2) *evsi-*
zia, *orexis*, stærkt Lyst til Mad. At vekia
 matarlyst med *ersidi*, *obsonare famem labore*,
 vekke Appetiten ved Arbejde.
 Matarhús, n. *cella penuraria*, Spisefjelder, Spise-
 kammer.
 Matarmilldr, *almus*, som gjerne giver Mad.
 Matarikamtr, m. *sisomesrou*, *demensum*, afmaalt
 Mad, Kost for en vis Tid, Portion.
 Matartorg, n. *macellum*, Mادتور.
 Matatrygill, m. *canaliculum*, et langagtigt Trug,
 hvori Mad bæres.
 Matz (at matz), *cibum sumere*, spise.
 Matarædi, n. *diata*, Diet, vis Orden i Mad
 og Drik.
 Mathord, n. *cibilla*, Spisebord.
 Matbý (at mathús), *cibum præparare*, tillave
 Mad, rette an.
 Máter, n. *modus*, Maade, Grændse.

Matfæug, n. pl. *cibaria*, Edevarer, Proviant.
 Mathákr, m. *beluo*, *lurco*, Graadser, Slog-
 hals.
 Matgjafir, f. pl. *collecta (tribus) alimentaria*,
 et Herreds Sammenfud til Fattige, som be-
 staaer i Mad. At lifa á matgjöfum, *degere*
subsidio tribus communi, *collectisio*, leve ved
 Hjælp af et Herreds Sammenfud af Pro-
 viant, leve af Almisse.
 Máti, m. *equalis*, *sodalis*, Eigemand, Kam-
 rat (Holl. maat v. meet). Þeir vöru mestu
 mátar, *inter illos summa erat familiaritas*, de
 vare særdeles gode Venner.
 Máti, m. *modus*, *ratio*, Maade. Máttinn
marghæfasti, *in medio consistit virtus*, med-
zurissimus ibis, Midbelvejen er den stærke-
 st.
 Það er rétt i máta, *omne fers puerum*, i
 passer meget godt.
 Matkaupamadr, *obsonator*, en som kjøber
 obsonare, indkjøbe Madvare.
 Matleidi, m. *anorexia*, *fastidium cibi*, Uly-
 st, Madlede.
 Matlaus, *jejunus*, uden Spise, fastende.
 Matleysi, n. *inedia*, *anorexia*, Mangel
 på Spise.
 Matinadr, m. *vid. mathákr*.
 Matmál, n. *sempus cibationis*, sp. *prandii*
 tid, især om Middagen.
 Matmála-tími, *raurum temporis*, *qua*
mendo cibo impenditur, saa lang Tid
 hører til at spise.

Matfár, *cibi parvus*, Færrig paa Mad.

Mættis, *f. collaris*, det Graentlumme som be-
styrrer en Gyspholdning, og her uddeler Ma-
den.

Mættispe (et mættispe), *cibaria preparata*,
lavt Mad.

Mættispe (et mættispe), *idem*.

Mættispe, *vid. matfár*.

Mætspænde, *m. parvus cibi*, Sparfommelig-
hed paa Mad.

Mætspænde, *f. idem*.

Mætspænde, *m. parvus*, Rot. Mætspænde,
idem.

Matfæll, *dives cibi*, rig paa Proviant. 2) læg-
gus, *alvus*, som gjerne giver Mad.

Mætlaus, *enervus, impotens*, Kraftløs, fag.

Mætleyfi, *n. impotentia*, Kraftløshed.

Mætletill, *imbecillus, afmagtig*.

Mætugr, *potens, mægtig*. Mætugr, *idem*.

Mætt, *m. vis, potentia*, Magt, Kraft, legem-
lig Styrke.

Matvand, *delicatus, delicus sectans*, fræsen,
som vil gjerne have gode Retter.

Mætulegr, *congruus, aptus*, bekvem, passende.

Mætulegr, *apte, temperate*, bekvemmeligen.

Matr, *m. cibis, esca*, Mad, Føde. Matr er
mannsins megin, *visa cibo sustentatur*, uden
Ol og Mad, er Helten ingen Ting.

Matpartir, *f. pl. herba edules, olera*, spiselige
Meter, Madurter.

Matarta-rétt, *m. missus terrestris*, en Ret, la-
vet af Madurter.

Matarta-rétt, *n. lacustopolium*, Madurter.

Matvæli, *n. pl. cibaria, aris preparata*, tilavet
Proviant, Spisevarer.

Matvæli, *m. indigus cibi*, sulsten, som behøver
Spise.

Mauk, *n. fortillum, embamma*, Suppe.

Mauk (et mauk), *maficare*, tygge.

Mauk, *n. masticatio*, sagte Tyggen.

Mauk, *m. formica*, Myre. Fisk-mauk, *m. acu-
rus albus*, hvid Myre, Rode.

Maurer, *m. pl. cibaria recandita, acaris plene*,
gjetat Proviant, som vintler af Ribes.

Maura-kall, *m. cibaria abundans, ac porcus ut
latens alas aceros quam homines, cui apta
strangula opes*, en Mand, der er rig men
fattig paa Mad, og vil hellere lade den op-
arbejdet af Myrer, end give den bort til Folk.

Maurillid, *n. marila, Emmer*. 2) pharphæus,
Rødder.

Maurir, *f. pl. genii mali*, onde Ander. Diggi
maurnir þetta bilæti, *mali genii hoc sculpsit*

accipiam, onde Ander annamme dette Bil-
lede.

Mauríng, *m. gadus v. asellus lacustris*, en Art
Torsk.

Maukura, *m. gadus v. asellus lacustris*, en Art
Torsk.

Maukra (et maukra), *suffurare*, hviste, tisse.

Med, *cum, med*. 2) *juxta*, næved. 3) *pro*,
for. Jon átti ferd med Brandi, *Jona cum
Brando iser eras*, Jon Fúlde rejste tidlig med
Brand.

Peirra leid lág med ánni, *juxta
annem illis iser eras*, deref Vej gik næved
Hæn.

Hann hió med ánni, *securi percussit*,
I 2

han huggede med en Dre. Hann fór vel med sig, *bene se gessit*, han opførte sig vel, ogsaa, levede godt. Hann er opt med mér, alldrei móti mér, *sape pro me, nunquam contra me stat*, han er ofte for mig (paa min Side), men aldrig imod mig.

Medal, *n. medium, instrumentum*, Middel.

Medal, *inter*, imellem, mellem. Á medal, *idem; in compositis: mediocris*, i Sammensætning stundum: middelmaadig.

Medal-ferdir, *f. pl. intercessio*, Mægling, Mølslemfomst.

Medalganga, *f. idem*.

Medalgangari, *m. intercessor*, Mægler.

Medalgaungumadr, *idem*.

Medalgirding, *f. vid. midveggr*.

Medalhóf, *n. mediocris*, Middelvej. Medalhóf er marghæfast, *mediocris optima, medium tenuere beati*, Middelvejen er den sikreste.

Medal-kasti, *m. manubrium ensis, five medium capuli, inter duo capita*, Hæfte eller Greb paa et Sværd; ogsaa Midten af Fæstet.

Medallag, *n. mediocris*, Maadelighed. I medallagi, *mediocris*, middelmaadig, maadelig.

Medalmadr, *m. homo mediocris*, et middelmaadig Menneſte, hverken ond eller god. 2) *status mediocris*, af middelmaadig Størelse.

Medan, á medan, *interim, quandiu*, imidlertid, ſaa længe.

Medaumkan, *f. commiseratio*, Medynk.

Medaunkunarsamr, *commiserans, misis, mild; medynksom, medlidende*.

Medbyr, *m. ventus secundus*, Vær, god Vind.

Meddeili (at meddeila), *communicare consortem facere*, meddele.

Meddeiling, *f. communicatio*, Meddelelse.

Meddómsmadr, *judex pedarius, affessor*, Meddomsmand.

Medferd, *f. tractatio*, Behandlingsmaade, Mær.

Medfæddr, *congenitus, innatus*, medfødt.

Medfærilgr, *tractabilis*, handeltig.

Medgiöf, *f. premium educationis*, den Løn en giver en anden, for at opføde hans Dren eller Creature.

Medgörd, *f. participatio*, Deltagelse. Eg á medgörd í skipid, *usus navis participis sum*, jeg har noget at bestille med Skibet (er Deltager deri).

Medhalld, *n. studium, favor*, Devaagenhed, Tilbøjelighed for en, Medhold.

Medhjálpari, *m. adjutor*, Hjælper, Medhjælper.

Medhöndlan, *f. tractatio*, Behandling.

Medkénni (at medkénna), *faceri*, beſjenbe.

Medkénning, *f. confessio*, Beſjendelse.

Medlæti, *n. res secunda*, Medgang.

Medmæltr, *qui in rem et commodum loquitur*, som taler til ens Gavn og Bedſte.

Medmæli, *n. pl. favorabilia verba*, Ord, ſom førte til ens Gavn og Bedſte.

k (at medtaka), *accipere*, modtage.
 kning, *f. accipio*, Modtagelse.
 ka, *f. idem*.
 kumadr, *acceptor*, Modtager.
 ndr, *m. vensus secundus*, god Vind, Med-
 d.
 tari, *m. conscius*, Medridder.
 tni, *n. testis favorabilis*, Vidne til end-
 del.
 rund, *f. conscientia*, Samvittighed, Med-
 enhed, Bevidsthed.
 , *vid. med*.
 n, *f. vires, facultates*, Evne, Formue.
 ganarmadr, *vir lauta in re, dives*, en-
 nuende Mand.
 adi, *m. idem*.
 , *f. vid. megan, vid. ómegd*.
 , *f. macie enervatum corpus*, et af Ma-
 ed svækket Legeme. 2) puppa, et libet
 barn.
 a legr, *debilis, tenuis*, svag, liden.
 , *n. robur, vires*, Styrke, Fasthed; *vid.*
 Sn. 2) *summa rei*, det vigtigste, Hoved-
 n. Landsmegin, *potior pars regni*, Læn-
 s Hoveddel, største Udstrækning. Megin-
 inn, *robur totius exercitus*, Hovedarmeen.
 gin-land, *coniens*, Fastland.
 , *n. idem. ac megin*.
 , *gravis*, stærk (især om Lugt). Megn-
 idskapr, *odium vaticanum*, indgroet Had.
 gn lykt eda smeckr, *gravis odor v. sapor*,
 et Lugt eller Smag. Megn matr, *solidus*

v. durior cibus, Mad, som vanskeligen for-
 bages; ogsaa Karp, bitter Mad.
 Megna (at megna), *posse, pollere, sume*, for-
 maa, mægte.
 Megna, *f. acor, gravis, sensibus inimica*,
 Skarphed, Bitterhed, ubehagelig for Sand-
 serne.
 Megnugr, *pollens, viribus*, stærk, mægtig.
 Megnþrota, *viribus cassus*, kraftsløs, som har
 tabt Kræfterne.
 Megnþroti, *idem*.
 Megra, *f. macies*, Magerhed. Megri, *f. idem*.
 Megraz (at megraz), *macrescere*, blive mager.
 Megríng, *m. misellus, macer*, mager.
 Megru-sbit, *f. phibisis, astrophia*, Svindstot.
 Megurd, *f. macies*, Magerhed.
 Meid, *f. lardum pingvissimum balenarum*, en
 meget fed Hval, meget fedt Spek.
 Meidi (at meida), *ladere, lacere*, mishand-
 ler, Kamferer, lem læster.
 Meiding, *f. tortura*, Pinsel, Mishandling.
 Meidm, *f. tibicen, strumen*, Støtte, Opstander.
 Meidmar, *m. pl. cimelia, res pretiosa*, Koste-
 barheder, Klenodier. Fiöld á ég bauga,
 fiöld á ég meidma, *multos annulos aureos*,
multa cimelia habeo, jeg ejer mange Guld-
 ringe og mange Kostbarheder; *in specie*,
aurum, opes, Guld, Rigdom.
 Meidsl, *n. latio, laceratio, confusio*, Mishand-
 ling, Skamferen, Knusen.
 Meidslafár, *n. vulnus confusum, ossa ladens*,
integra sanationi non capax, stødt Saar, som

bestabiger Venet, og ikke kan fuldkommen læges.

Meidur, *f. vid. meid.*

Meidr, *m. arbor, et Træ.* 2) *sigillum*, en liden Bjælke, Lægte. 3) *vir*, en Mand (dig.); *vid. vodmeidr.*

Mein, *n. ulcus, apostema, Saar, Skade.* 2) *dolor*; *isem impedimentum*, Smerte; Hindring. 3) *nocumentum*, noxa, Skade. Barn gættit i meinum, *infans in incestu prognatus*, Barn, avlet i Blodskam. Sú er ástin heitust, sem med meinum er bundin, *amor illicitus, vi deperis*, den utilladelige Kjærlighed er den inderligste. Mein er á því, *impossibile est, aus moraliter aus physica*, det er umueligt, enten moralisk eller fysisk. Mein (i skrá), *typus pro clave vero, qui alienos impedis*, Tatterne i Laasen, som svare til Nøgleskammen.

Meina (at meina), *inbibere*, holde tilbage, hindre.

Meina (meinti, hefi meint, at meina), *ournare*, mene, holde for.

Meinadr (fiskr), *piscis ulcerosus*, en Fisk, der har Saar i Kjødet.

Meinaz (at meinaz vid), *impedimento esse, molestiam creare*, gjøre Ulejlighed, Besvær.

Meinbugir, *m. pl. impedimenta*, Hindringer; *pr. impervii anfractus*, egentl. ubefarlige Krumselve; Krumveje.

Meinbundinn, *necessitate coactus*, tvungen af Nødvendighed.

Meinhægin, *difficultatem creans, difficilis humanus*, uheldig, uartig, stem at komme

Nette med, treden.

Meinhægni, *f. difficultas inimica*, uvenka Uartighed, Tredenhed.

Meineidr, *m. perjurium*, Mened.

Meingéfinn, *vid. meinhægin.*

Meingiarn, *idem.*

Meingörd, *f. nocumentum, offensa*, Forset

Meingördasamr, *molestus*, fortredelig, besvæ

Meingripr, *m. animal vicinis damnosum, possessori nefas est alere, ni velis ipse da haberi*, uvane Kreatur.

Meinhagr, *qui de'ecus artis aliorum ar ipse emendare nescius*, den som kun kan sætte paa andres Arbejde, men ikke forlæte.

Meining, *f. opinio*, Mening.

Meiningasamr, *opiniatus*, som hænger ved Meninger.

Meiningi, *m. vid. meinhægin*, Tredning.

Meinhægr, *absque multa molestia*, som ej stor Fortred.

Meinlaus, *innocens, innocuus*, uskyldig, son tet Ondt gjør, ingen er til Skade. 2) *demis, absque molestia*, uskyldt, Rade Ferdin gæck meinlauslega, *iter feliciter cessit*, Rejsen lykkedes vel.

Meinleysi, *n. innocentia*, Uskyldighed. 2) *citas*, Lykke.

Meiniegr, *nocivus, molestus*, fortredelig, lig.

m. noxa, Skade, Beskadigelse, Brøde.
eru á því, *moraliser malum et cul-*
st, deri er noget ondt, lastværdigt.

n. pl. asthma, Trangbrystighed. 2)
ea castigatio corporis, frivillig Mis-
 g af sit eget Legeme.

in, remigando aliis insulsans, en, der
 ro, er Norkarlene paa det andet Bord
 in, og derved gjør dem Fortred.

, *vid. meinbægnn.*

, *f. morbus*, Sygdom.

, *f. difficultas hostilis*, Uartighed.

n, cui venter medius v. secundus tumet
s et scirrhomate, den, hvis Lever og
 re opsvulmede af Saar.

n. perjurium, Mened.

nadr, perjurus, Meneder.

n. violenta atroxatio membrorum re-
rum, voldsomt Greb paa ens Lemmer,
 han taber Brugen af sine Kræfter
 le kan røre sig (især i Bryden).

at meintaka, *violenter torquere mem-*
bra sensibilis, med Voldsomhed at
 it paa de mest følsomme Lemmer; *me-*
vires frangere adversario, metaforisk:
 in Modstanders Kræfter.

gr, m. equus fugax, en Hest, der
 lade sig tage.

, *m. malus demon, noxius genius*, ond

, *n. idem.*

Meir, magis, mere. Meir enn, magis quam,
 mere end.

Meira, plus, mere. Ecki meira enn, plus mi-
nus, ikke mere end.

Meiri, (comp.) major, grandior, større, højere.
 Kn.

Meis, m. corbis pabularoria, en Veste eller Kurv
 at pukke Hø i til Creature. 2) *curvatura,*
res curva, Krumning, en krumbøjet Ting.

Meistari, m. magister, Mester.

Meistara-urt, f. imperatoria, Mesterurt, Store
Kjær.

Meitilberg, n. saxum præruptum, et stejlt Bjerg.

Meitill, m. cuneus quo saxa et metalla secantur,
scalper, et Hugge- eller Stikkejern, til at
 stikke Stene og Metaller ud med; en Kile
 til at hugge Metaller med, Meissel.

Meitla (at meitla), metalla cuneis difficere, scal-
pere, skjære Metaller i Stykker med Meissel.

Mekt, f. vid. makt.

Mektarmadr, magnas, en stor, mægtig Mand.

Mektugr, potens, mægtig.

Mektr, cervicatus (equus), som har Manke (en
 Hest). *Stock-mektr, rotunda et obliqua ob*
pinguedinem cervicis, som har en af Fedme
 stiv og rund Manke.

Mel (maldi, hefi malid, at melia), molere, con-
terere, knuse, støde. *Ecki er malid undir*
hann, duriser habetur, han bliver hærdt be-
 handlet.

Mél, n. idem quod miöl.

Mel, *n. pl lupasum (alias miel)*, Mundstykket i et Bidsel.

Mela-kål, *f. papaver alpinum*, Fjældvalmue, Rastkænglet Valmue.

Meldr, *m. quicquid contritum est, as in specie farina*, hvad der er stødt, knuset, især Mel.

Meldýna, *f. stragulum ex fibris radicum graminis spicati secalini*, Dyne, Tæppe af Rodtrævlerne af Mærehalm.

Melflug, *f. lepiolus*, en Natsummerfugl, en Falene; *vid. libsfuga*.

Mella, *f. canicula*, en Tævehund. 2) *charisma*, Jordens Åbning, Sprække i Jorden. 3) *gigas femina*, en Jettekvinde. 4) *prostibula*, offentlig Skjæge. 5) *pellulus fera, obex*, Slaabe for en Dør.

Mel-racki, *m. vulpes (quasi canis glabresorum)*, en Ræv (ligesom Mærhund).

Melta, *f. purredo*, Raadenhed. 2) *concoctio*, Fordsjelse. 3) *escā in ventre piscium, praesensim carcharorum semicoccta*, halv fordøjet Mad i Fiskenes Mave.

Melti (at melta), *putrefacere*, at lade raadne, gjøre raadent. 2) *concoquere, solvere*, forbrøje, opløse. At melta med lær reidina, *coquere secum indignationem*, at pønsse paa, hvorledes man vil udføre sin Hæmme, Fortrydelse. Melta bygg til ölgerda, *torrere bordeum, hynem preparare*, gjøre Malt til Ølbrygning.

Melting (matar), *f. concoctio, chylificatio*, Fordsjelse. God matarmelting, *evpepsia*, god

Fordsjelse. Ill-melting, *dyspepsia*, apstet Fordsjelse. Sein, torvelld melting, *dypepsia, cacochylia*, vanskelig, langsom døjelse.

Melr, *m. tinea (alias mölr)*, Mel. 2) *arena, glareā v. argilla obsitum, glab planisiei*, en sandig Jordbund, fuld af Riser, hvor intet kan vore. 3) *av foliorum laseribus convolutis, gramen rum secalinum*, Mærehalm, Ruggræs, Hvede; *colliculus, ubi hoc gramen a Højen*, hvorpaa dette slags Græs elle vøjer.

Melrvaga, *f. terforium ex fibris radicum dinis connexum*, en Bistekslud, sammen af et Rør Rodtrævler.

Men, *n. monile, ornamentum aureum*, smykke af Guld. 2) *cassus latus et a* et Stykke i Midten opskåret Grønsvær ved Jorden i begge Ender; *vid. jarm*

Menga (at menga), *miscere*, blande.

Mengadr, *mixtus*, blandet.

Mengan, *f. mixtura*, Blanding.

Meniar, *f. pl. vestigia, monumenta*, Spor, Ister. Meniagripr, *m. mnemosynon, senulus purus*, en Røstbarhed man giver til Erindring; ofte en Ring.

Menni, *n. in compositis vulgare est, sedna i sammensatte Ord; sic godmenni, skom illmenni; id. ac: made*.

Mennilegr, *vid. mannhorlegr*.

Menníng, *m. numerus hominum*, Folket

i Hæc om ElægtKabs Grader; sic tri-
ingr, primæningr &c. Est sanum in
firis asitum, bruges alene i sammen-
Ord.

quasi mannisk, humanus, menneske-
if menneskelig Natur. 2) capax mora-
som kan antage gode Eder.

comitibus stipatus, singlvet af Følge;
sic margineer, såmentr &c.

ars, Kunst.

at menta), aribus imbore, oplæte,
isse i Kunst.

f. eruditio, videnkabelig Dantness.

aribus imbutus, videnkabelig haanet.
contr. idem.

ibi, pron. relativum, mig (tilbagefor:
nen).

rdi, hest marit, at meria), cœmundero,
føde.

f. multitudo, Mængde; à margr.

medullatus, som har Marv.

m. marga, Mergel, hvidt Leer.

emedullatus, som ingen Marv har,
st.

a-sott, f. phibifis, Svindsot. 2) dysen-
Blodot.

f. vulnus ad medullam penetrans, et
som gaar lige indtil Marven.

m. medulla, Marv.

i, n. egon, Hoppe.

idem, vid. mar; egvus, Hest; Germ.
iden Deel,

mæra. Mæræ-øst, bippæ, Øst af Hoppe-
Mæst.

Merki, n. signum, indicium, Mærte, Rjæde-
mærte. 2) vexillum, Bane.

Merkiæmadr, vir præstans, insignis, berømmel-
lig, ypperlig Mand.

Merki-gardr, m. limas, Mærtefjel.

Merki (merkti, hest merkt, at merke), signum,
sætte Mærte paa. 2) percipere, osfacere,
lægge Mærte til. Hest hest eg merke, hest
percipi, det har jeg mærket. 3) significare,
stiftendegive, betyde. Hvad merkir þetta?
quid hoc significas? hvad betyder detta?

Merkilega, insigniter, mærkeligen.

Merkilegr, insignis, mærkelig, særdeles.

Merking, f. significans, Bemærkelse.

Merkiæmadr, vir insignis, en berømmelig Mand.

2) vexillarius, Banefører.

Merkr, signatus, som er sat Mærte paa.

Merkr, verax, fide dignus, sandru, troværdig.

Messa, f. missa, celebratio sacrorum, Messe.

2) festum, festus dies, Fæst, Højtid. Kn.

Messa (at messa), missam facere, administrare,
at messe.

Messubók, f. liber ritualis, Messebog, Ritual.

Messudagar, m. feria, Helligdag, Dag, da der
holdes Gudstjeneste.

Messugörð, f. administratio missæ, Messen, den
Handling at holde Messe.

Messu-klædi, n. pl. amictus sacer, hellig Klæde-
ning (de Klæder, som Præsten har paa, og

som ligge paa Alteret under Gudstjenesten),
Messellæder.

Messu-serkr, *m. laua, claua, mandya*, Messes
Kjorte.

Messing, *f. orichalcum, as admia mixtum*,
Messing.

Mesttr, *maximus*, størst, mest.

Met, *n. pl. libra, trojann, mercalis publica*,
Vægt, Skaalvægt. 2) *trusina*, Vægtstaa,
item det Hul paa Skaalvægten, som Lun-
gen gaar i.

Met, *n. sensentia, consilium*, Mening. Hann
görði það estir munnmeti þínu, *verba tua*
secutus est, han gjorde det i Følge dine Ord.
Hann kom þar i metum sínum, *in suam*
sensentiam traxit, deri havde han Indfly-
delse.

Met (mat, hafi metid, at meta), *saxare*, væt-
tere, flette; tage Hensyn paa.

Met (matti, hafi matid, at metia), *forbillare*,
item ligurire, drifler, sliffer, slipper af (om
Hunde og Katte).

Metall, *m. metallum*, Metal.

Metaskálar, *f. pl. lances*, Vægtstaae.

Meta-vigt, *f. libra, bilaux*, Vægt, Skaalvægt
(med to Skaae).

Metst (at metaz vid einn), *cedere nolle*, ikke
ville give efter for en. 2) *laborem v. peri-*
culum declinare, undvige Møje eller Fare.

Mesté, *n. res egregia, non vulgaris, ultra taxam*
vulgarum, særdeles udmærket kostbar Ting,
(især om Creature).

Metnadargiarn, *fastuosus*, ærefyg, ærgjerrig.

Metnadargirni, *f. ambitio*, Ærgjerrighed.

Metnadargirnd, *f. idem*.

Metnadarsamr, *ambiciosus*, hovmodig, høffar-
dig, stolt.

Metnadarsamlego, *ambitiose*, hovmodigen.

Metnadarskard, *n. diminutio fama*, Formind-
kelse af end Agtelse.

Metnadr, *m. fastus*, Hovmod. 2) *honor, esti-*
matio, Hæder, Agtelse. Þeir bræðr vóru
hádir ágiarnir til ríkis oc metnadar, *ambo*
illi fratres avidi erant imperii, atque honoris,
begge Brødrene vare meget herkesyge og ær-
gjerrige. At leggja metnad á mann, *ma-*
lum estimare, agte en meget.

Metnaz (at metnaz), *animo efferri, fastu in-*
mescere, blive stolt, hovmodig.

Metnugr, *fastuosus*, hovmodig, item ærgjerrig.

Metord, *n. pl. dignitas, estimatio*, Hæder, A-
gtelse.

Metordagiarn, *ambiciosus, avidus glorie*, ær-
gjerrig.

Metordagirni, *f. ambitio*, Ærgjerrighed.

Metta (at metta), *satiare, saturare*, mette,
fylde.

Mettan, *f. saturatio, cibatio*, Matten, Mæt-
telse.

Metttr, *pro mettadr, satur*, mæt, fylbt.

Mey, *f. virgo, Mars*. 2) *papa*, et libet Þigg-
barn.

Meyar-madr, *procus*, en Frier, Bejler.

Meyur-marki, *n. virgo, signum virginis*, *M.*
dominent Rjandemærke.

Meyur-mundr, *m. dos*, Medgift.

Meyu-pappe, *f. meris, coctles veneris, quasi*
mammula virginis, en Havsnekl.

Meybarn, *n. pælla, pupa*, et lidet Vigebarn.

Meydómr, *m. virginis*, Rødom.

Meykérling, *f. virgo anus, exoleta*, en gammel
Somfru. Hún fór þad godunum at deya

meykérling; juravis diis, ad capulum usque
intactam servare virginisatem, hun afslagde
den Ed til Gudherne, at leve og ds som *M.*

Meykóngr, *m. virgo regina*, en Dronning som
er *M.*

Meyki (at meykia), *gustatim spargere v. in-*
fundere, draabevís stænks paa; á meyk.

Meyr, *marcidus, molles*, raaden, blødt, mør.

Meyrna (at meyrna), *marcescere, conflagrescere*,
blive raaden, mørned.

Miada (at miada), *lenze deglusire*, nedsvælge
langsomt.

Miad-drecca, *f. obba vini v. hydromellis*, en
stor Skaal eller Kar at drikke Mjød af.

Miadurt, *f. ulmaria*, almindelig Mjødurt. (*Spi-*
raea ulmaria).

Miaka (at miaka), *ægre parum loco movere*,
med størst Vanskelighed flytte noget af Ste-

det.

Miak, *n. morus lentus*, meget langsom Bevæ-
gelse.

Mialldr, *m. ceti genus, stationis tenacissimum*,
et Slags Hval, som beholder længe sin Etis-

ling. Siallden bregst mialldr af midt, *ipve-*
serasa ægre mactatur, gammel Bane er end
at vende.

Miallhvitr, *nivei candoris*, snehvid.

Mialli, *m. candor*, Hvidhed; á miáll. 2) *in-*
tegritas rei, en Tings Guldkommenhed. Ecki
er miallinn á, *non est res integra*, Tingen
er ikke i ret god Stand. Hann er ecki med
illum mialla, *palles non est integer*, han har
en Skruet løs.

Mialta (at mialta), *mulctum ire*, malle.

Mialta-skióla, *f. mulcerale, mactura*, Malle-
bøtte, Malletspand.

Mialta-tími, *m. mulctus*, Malletide.

Mialtir, *f. pl. idem*.

Miáms (at miáms), *glaciare more solam*, mæpe.

Miámla (at miámla), *oggegnire*, strige og bula
dre en stedse Ørene fulde.

Miatla (at miatla), *destrabere parum*, tage un-
get lidet af.

Miacl, *n. parva iterata detractio*, liden gjenta-
get Fratrækkelse.

Mid, *n. locus collineatus*, afmaalt Sted. 2)
stabulum piscium, collineatum, bestemt Sted
paa Søen, hvor Fiske holde sig; sic flyd-
mid. *Stabulum passerum*, det Sted, hvor
Flyndre holde sig. 3) *medium*, Midte. 4)
midit, *in medio*, i Midten.

Mida (at mida), *collineare*, mede, sigte paa.
2) *pededentim parum movere*, bevæge meget
langsomt.

Midar (at mida), *movere*, bevæges langsomt.

Hönum midar hverki um strönd né lönd,
nequam per aequora, nequam per terras mo-
vetur, hvað enten han reysir til Lands eller
 Vands, saa kemur han dog ingen Veis;
 han bevarer ikke det ringeste.

Midalldra, *in medio aetatis*, midaldrende.

Midan, *f. actus collimandi*, Sigten, Neden,
 den Handling at mede, sigte paa noget.

Midhýk, *n. medusillum, umbilicus*, det Mid-
 terste af et Menneske eller en Ting; ð búkr.

Mid-degi, *n. merides*, Middag.

Mid-dags-verdr, *m. prandium*, Middagsmad.

Mid-dags-svefn, *m. meridiario*, Middagsføvn.
 At sofa middags-svefn, *meridiari*, sove Mid-
 dagsføvn. At éta middagsmat, *prandere*,
 spise til Middag.

Midgirding, *f. paries intergerinus, medianus*,
 Mellemvæg.

Midveggr, *m. idem*.

Midi, *m. index, modus*, Raadehold. Hafdu
 midann hið sálsum þér, *ipse modum tene*,
penes se esto, bliv ved dig selv. 2) *chariula*
indicans locum libri, en Papirlap, man læg-
 ger i en Bog, for igjen at finde Stedet.

Midia, *f. medium*, Midte. I' midia, *per me-*
dium, i Midten.

Midjardar-haf, *mare mediterraneum*, Middels-
 hav.

Midill, *m. facultates*, Formue, Evne.

Midla (at midla), *partire, impertire*, meddele.

Midlan, *f. partitio*, Delen.

Midlanar-mál, *n. pl. convensio, ubi ambo ali-*

quid concedunt, en Sag, hvort begge Par-
 ter afstaa noget af deres Forbringer.

Midlúngr, *m. mediocris*, Middelmaadighed.
 Það dugir midlúngr v. midlúngi, *mediocri-*
ter sanum valet, det duer, somer sig tem-
 melig lidt. Midlúngi réttordr, *mediocriter*
verax, temmelig sandtru.

Midlúngr-madr, *homo mediocris*, middelmaadigt
 Menneske.

Midmiór, *gracilis*, smal i Midten.

Midmunda, *n. medium temporis*, Middag egentl.
 Sl. 1½.

Midmæti, *n. intergeries*, Stikkerum, det Sted
 hvor to Ting mødes.

Midmætingr, *m. quicquid in medio junctum*
atque extremitati, det der sættes imellem
 to sammenstødende Ting.

Midnætti, *n. nox media, in tempeste*, Midnat.

Midpúnktr, *m. centrum*, Middelpunkt.

Midseyni, *n. medium v. obturamentum sarr-*
rae, five spissamentum, de Skindlapper, som
 lægges langs efter Sømmene af Esfjall
 Skindflader, for at Sømmene derved bli-
 ve tyffere og tattere, Mellemværk.

Midstólpar, *m. pl. columna mediana*, Mellem-
 stolper.

Midsumar, *n. media v. adulta ætas*, Mid-
 mer.

Midveggr, *m. vid.* midgirding.

Midr, *medius*, som er i Midten, mellemste.

Midr, *minus*, mindre; quæsi minnr. Hönum

idr, *miens gratum ei erat*, det be-
ham ikke, han blev fortrydelig der.

5 v. mig, at mig), *mejere*, lade sit
2) *securire*, vælde ud.

m. *torrens*, en rindende Bæk; *modo
propria, multorum torrensium*, hvoraf
Bækkes Egennavne.

plendius, magnificus, prægtig, Stabs-
n fører sig højt op. 2) *arrogans*,
r, atgjærlig.

facie quadrata, heroica, den som har
støfuldt, mandigt Ansigt.

ega, gravis, vehemens, drabelig,
egt, *grandis, vehemens*, stor, vældig,

, *magnificus*, prægtig, anseelig. 2)
ia apus, betoem til mange Ting.

eiri, mestr, *magnus, major, maximus*,
rre, størst. Þeir ridu mikinn, *com-
visaverunt*, de rede stærk.

magnificus, fastidius, stolt, stormo-
d. mikilátr.

ii, m. *vir magnas, primas*, en for-
land. 2) *forsis, viribus, pollens*,
apper.

ca, f. *magnificentia*, Højmodighed.
s, *forsirudo*, Styrke, Tapperhed.

lega, *magnifice, generose*, højmodig-
elmodigen.

ar, *magni momenti*, vigtig.

Mikillæti, a. *magnificentia*, Pragt, Stormodig-
hed. 2) *festus*, Hovmod, Præteri.

Mikillúðleg, *valens, magnitudinem animi præ-
se ferens*, som har udtryksfulde Ord og
Taler.

Mikilvirks, *vid. stórvirka*.

Mikligarðr, m. *villa magna* 2: *Constantinopolis*,
Konstantinopol. Kn.

Mikla (at mikla), *magnificare*, ophøjer, herlig-
gjør. At mikla, *celebrare, magnificari*,
at blive herliggjort, gjort navnkundig. Hönum
miklaðr; a) *magnus in oculis ejus erat*, det
var stort i hans Øjne. b) *obscure*, han
indse.

Mikla, f. *augumentum*, Forøgelse. Biskups
handfól eru á þessum tíðum, til þurðar og
miklanar, *supplicata manu episcopo permissum*
oft, þas opes angere v. iis detrabere, Biskop-
pen er ved højtideligt Tillsagn tilfaldt saavel
at forøge, som formindste disse Mibler 2:
denne Formue.

Mila, f. *milliare, lapis*, en Mil.

Mildi (at milda), *pacare, misigare*, formilde.

Mildi, f. *munificentia*, Gævmildhed. a) *cle-
mentia*, Mildhed, Naade.

Mildilega, *largiter*, rundeligen. 2) *clementer*,
naadigen.

Mildilegr, *facilis, clemens*, mild, naadig.

Mildingr, m. *largior*, som giver meget; *poet.
rex*, Rønge. *Sic etiam reges et magnates
sepe vocabantur*, aumildingar, femildingar,

saaledes kaldtes Konger og Hovdinge; ofte Rigsdomsgivere, Pengegivere.

Mildr, *clemens*, naadig. 2) *almus*, *largus*, gavmild.

Milli, á millum, í millum, *inter*, imellem.

Á milli heims og heliu, *agonizans*, imellem Liv og Død, paa det yderste, i Dødslampen. Á milli heys og grasa, *tempore importuno*, paa en ubelejligh Tid. Milli háslganga og biargalna, *circa summam egestatem*, hverken fattig eller rig. Millum frosts og suna, *medio intra duas extremitates*, midt imellem tvende Ekstremer: Frost og Ild.

Millibil, *n. interstitium*, Mellemrum. Millibil akurreina, *fulcus*, Agerbrede. Millibil gardreita, *fori*, *trames*, Gange imellem Høstakke i en Høstomt: hvor Høet staar om Vintertiden.

Milligaungumadr, *m. mediator*, Mægler.

Milliganga, *f. vid. medalganga*.

Milliheimr, *m. intermundium*, Mellemverden.

Millirám, *n. vid. millibil*.

Milskra (at milskra), *commiscere*, blande, mænge.

Milti, *n. lien*, *splen*, Milten. 2) *massa ferri explanata*, et fladt, støbt eller hamret Jernstykke.

Miltis-áúkr, *spleneticus*, milt syg, hypochondrisk.

Miltis-lyki, *f. passio hypochondriaca*, Hypochondri, Miltsyge; *v. in faminis hysterica*, Roberpsyge hos Fruentimmer.

Mimir, *m. memor*, Husommelse. (Digt.)

Mimis-brunnr, *m. poesis*, *fons*, *memoriam et*

sapientiam bibenti afferens, hos Digt en Brønd eller Kilde, som man sagde flædede de drikkende Husommelse og Bl. Mingra (at míngra), *paularim stillare v. dere*, dryppe (idet).

Mínka (at mínka), *minuere*, *derogare*, forø. 2) *decrescere v. deficere*, formind. Pád minkar, *decrescit*, det mindskes, for.

Mínkun, *f. diminutio*, Formindskelse.

decus, Vanære. At göra einum mí detrabere honori, at vanære, beskjæm.

Mínn, mín, mítt, *meus*, *mea*, *meum*, mit.

Mínni, mínnr, *minor*, *minimus*, mindre, *n. vid. lítill*.

Mínni-madr, *inferior*, af lavere Stand. *infamia notatus*, Mindremand. I' a máta *v. lagi*, *quam minime*, i mindste M.

Mínni, *n. scyphus memorialis*, Mindes Skaal til ens Erindring. 2) *monumen* Mindesmærke. 3) *memoria*, Husom. I' manna mínni, *post hominum memora* i Mandes Minde. Gott eda laust m *memoria senax v. fluxa*, god eller svag kommelse. Hafa í mínni, *memoria n* have i Erindring.

Mínni (at mínni á), *monere*, *suggerere*, minde, erindre en om noget. Mig m *memoria teneo*, *recordor*, jeg erindrer.

Mínníng, *f. commemoratio*, Erindring, M

r, *memorabilis*, mærkelig, værd at er-

1, *memorabiliter*, mærkeligen.

lød, n. pl. *phylacteria*, Blade, hvor-
an skrives noget til sin Erindring.

lök, f. *libellus memorialis*, Tegnebog.

li, n. *oblivio*, glebs, Glemfømhed.

ikn, n. (i vegum, so sent. broff &c.)

Mindeffen eller Støtte (paa Veje).

at minnaz), *recordari*, have i Erin-

2) *commemorare*, tale om. E'g min-

recorder, jeg erindrer.

, *memor*, som har god Husfømmelse.

vid. midr. Þad þótti minnar saka,

nocere videbatur, det troede man min-
dede.

n. *euphonia ergo*; þro mióla líf, ab-

hypochondria, Míðten, det tyndeste

Kenneffes Wæve.

1. *senuitas*, *gracilitas*, Tyndhed, Smal-

adr, *sonorus*, *voce gracilis*, som har
emme.

gr, m. *dorsum inferius*, e *regioni ab-*

den nedre Del af Ryggen.

r, m. *canis venasicus*, Mynde, Jagt-

lac, Wæll. 2) *lactes piscium*, Fiske-

Miólkur-kýr, f. pl. *boves lactaria*,

jør.

at miólka), *mungere*, malke.

Miólkvi, m. *vid. fyl.*

Miólkr-askr, m. *camella*, Driffetar til Wæll.

Miólkr-rik kona (i brjóstum), *polygala*, en

Kone, som har megen Wæll i Brykterne.

Miólkr-kóralld, n. *labrum lactarium*, Wælletar.

Miólkr-grantr, m. *puls traciogalasa*, *traciogala*,
Wællfgræb.

Miólkr-blamp (i brjóstum qvænna), n. *sbrom-*

befir, sammenløbet Wæll (i Fruentimmers-

Brykter).

Miólkr-sata, f. *mulcra*, Wællébøtte.

Miólkr-slát, n. *caprunculum*, Wælletar, Kar til
at helde Wæll i.

Miólkrkiar-madr, *galactopoda*, en som holder
meget af Wæll.

Miólkr-matr, *lacticia*, *asca galatica*, Wælls-
mab.

Miólkr-rétrir, m. pl. *fercula traciogalasa*, en
Ret, lavet af Wæll.

Miólkr-trog, n. *finum*, Wællfæb.

Miólkr-velling, f. *jus lacteum*, *lac passum*, Wælls-
velling.

Mióna, f. *vid. miódd.*

Mióni, m. *vir gracilis*, en smal, tynd Mand.

Miór, *sener*, smal, smækker. 2) *angustus*,
trang. I miór, *subsenus*, noget smal, tynd.

Miórka (at miórka, *unlgo miórka*), *senuare*,

extenuare, gjør smal og tynd, fortynder. 2)

extenuari, blive smal, tynd. Hann er farinn

at miórka, *gracilescit*, han begynder at blive

smal, mager.

Miðsleginn, *gracilis, attenuatus*, flaget tynd, smal; ogsaa: tynd.

Miðsyndi, *n. bosphorus*, Stræde, smalt Sund.

Miðdm, *f. coxendix, os innominatum*, Høfteben. Framm miðdm, *os ilium*, den forreste Del af Høften. Miðdmin apten, *ischion, os ischion*, den bagerste Del af Høften. Nidr-miðdmin, *os pubis*, den nederste Del af Høften. Miadmar-höfud, *apex coxae*, Toppen, den øverste Del af Høften. Miadmar verkr, *ischias, dolor ischiacus*, Smerte i Høften; Høfteve. Miadmarveikr, *ischindicus*, en som er syg i Høften af Høfteve.

Miðdur, *m. mulsu, hydromel, melicratum*, Mjød. Miadarbland, *n. hydromel dilutum*, Mjødblanding. Druckum miðd hin mæra, *hydromel acoetum bibimus*, vi drak den klare Mjød.

Miðg, *valde, admodum*, meget, overmaade.

Miðl, *n. farina*, Mel.

Miðldeig, *n. tracts, massa*, Dejg af Mel.

Miðlgrautr, *m. puls farinacea*, Melgrød.

Miðlkaup, *n. frumentasio*, Kjøb af Kornvare.

Miðll, *f. nix rarissima, levissima, candidissima*, den fineste, letteste, hvideste Sne. Miállhvitr, *candidissimus*, snehvid.

Miðlmiðlk, *f. tractogala*, Mælkvevling.

Miðlnir, *m. malleus Thoris*, Tors Hammer (*ex effectu*) *comminator*, (af Virkningen) Knuseren, Støderen.

Miðltanna, *f. sonna faniaria*, Mæltænde.

Miðlvægr-matr, *cibus, qui cum farina ejusdem*

est penderis simul et pretii, Mød, af stor Vægt og Værdi som Mel.

Miria, *f. pluvia tennis*, sin Dug.

Mis, *de via, non recta via*, af Væjen, paa tig Væj. 2) *contra jus et equum*, imo og Billighed. Á mis, *per vices*, alterveffelsis. Þeir fóru á mis, *alternati flexerunt a via*, de gik Fejl af hína Fara á mis vid; a) *preterire*, gaa forb *spe dejici*, gaa Glip af.

Misa, *f. serum lacris*, Mælkvalle, Vall. Misann (at misunna), *invidere*, misunde.

Misbodinn, *indigne applicatus*, upassende budt.

Misbrest, *m. defectus*, Mangel; isom var Forskjellighed.

Miabrigdi, *n. pl. mutatio*, Forandring. 2 *licitum*, Forbrydelse.

Misbrúka (at misbrúka), *abusi*, misbruge

Misbrýtt (at misbrjóta), *delinquere*, forsejle.

Misbýd (at misbióða), *agere facere alicui*, upassende Tilbud, gjøre Fortrød.

Misdaudi, *m. mors alter uirius*, een af des Død. Ef misdaudi hióna verdr, *f. alter utrius conjugum incidere*, dersom de tvende Ægtefæller dør før den anden. Misældri, *n. dispar ætas v. prolificatio*, Alder.

Misfella, *f. obliquitas; isem biacus*, Øjns Aabning.

n. error, Bilsfarelse. 2) *culpa*, For-

at misfaraz), *errare*; *item labi*, forse
) *perire*, gaa til Grunde, omkomme.
3) *infortunium*, Ulykke. 2) *inertus*,

gr. m. error, Forseelse, Bilsfarelse.

v. incuria, *error*, Uagtsomhed.

t. misgá, *errare*, forse sig, være uagt-
somm misgair sin, *errat*, han forser sig.
r. f. pl. iter devium, Afvej.

f. delictum, Forseelse, Forbrydelse.

igr. m. idem.

at misgöra), *peccare*, synde, forbryde.
(at misgruna), *sulpectrum habere*, have
et, mistænke.

m. suspicio, Mistænke.

-diupr, -breidr, *altitudine*, *profundi-*
tudine, *dispar*, ulig i Højde, Dybde,

n. canis hybrida, en Hund, født af
Magle, forskjellig Race; en Bastard.

sibi aliquando dissimilis, inkonsekvent.
dispar, *dissimilis*, ulig, forskjellig.

(at misjafna), *iniquum v. dispar* red-
gjøre ulig.

mediocritas, Middelmaadighed. Mis-
dr, *homo mediocris*, et middelmaadigt,
ubestændigt Menneske.

n. iniquum commercium, ubillig Hæn-

Miskaupi (at miskaupa), *iniqua emere*, forkjø-
be sig.

Miskéyptr, *cum jactura emus*, kjøbt med Tab.

Miskéypt verdr þér það, *damnum se manes*,
det geraader til din Skade.

Miski, *m. offendiculum*, Fortred. At göra til
miska, *offendere*, gjøre Fortred.

Miskinn, *causus et placidus*, varsom og sagtmø-
dig.

Misklid, *f. simulas, diffidiam*, Uenighed.

Miskra (at miskra), *susurrare*, hviske.

Miskr, *n. susurrus*, Hvæsen.

Miskunn, *f. gratia, misericordia*, Naade, Barm-
hertighed, Miskundhed; å kann.

Miskunna (at miskunna), *miserere*, ynkes over,
vise Barmhertighed imod.

Miskunnasmr, *misericos*, barmhertig.

Miskunnsemi, *f. misericordia*, Barmhertighed.

Mislagdr, *varius, inaequalis*, ubestændig, ulig.

Hönum eru mislagðar hendur, *inconstans est*
et varie animo affectus, han er ustadig, ube-
stændig (især med Hensyn til Gæder, snart
gavmild, snart karrig).

Mislegg (at misleggja), *dispariliter construere*,
at gjøre ulig, forskjellig. Þessi vetr mis-
leggst, *variat aer hac hyeme*, Vejret i denne
Vinter er ustadigt.

Mislíka (at mislíka), *displicere*, misbage.

Mislíkr, *dissimilis*, ulig.

Mislíngar, *m. pl. morbilli*, Meslinger.

Mislitr, *discolor, polymisus*, af forskjellig Farve,
spraglet, broget.

Mislyndr, *inconstans, varius*, af ubestændigt Gemyt, ustabdig, vægelsindet.
 Mismiinni, *n. lapsus memoriae*, Husommelfesfejl.
 Misminnir (at misminna), *memoria labi*, erindre urigtigen, huske fejl.
 Mismuna (at mismuna), *differre, discrepare*, være forskjellig.
 Mismunr, *m. discrimen, differentia*, Forskjel, Uoverensstemmelse. Med mismun, *discriminatum*, forskjellig.
 Mismáli, *n. lapsus linguae*, Fejl i Taler (naar man siger et Ord urigtigen, i steden for et andet).
 Misenfi, *n. interfinium, columna narium, imbrex*, Mellemnase (Brusten imellem Næseborene).
 Misráðinn, *male consultus*, slet raadt, overlagt.
 Misréttis, *extra orbem v. ordinem*, overordentligen (uden for Bejen).
 Mismála-gétur, *f. pl. cupidiae v. missus extra tempora cibationis*, Mellemad, Vesperkost.
 Misræði, *n. error consilii*, ondt, slet overlagt Raad.
 Missagnir, *f. pl. figmenta*, Opdigtelser.
 Missa, *f. amissio, damnum*, Tab, Skade.
 Missátt, *f. simultas*, Uenighed, ond Forsligelse.
 Missi (at missa), *amittere, tabe, misse*.
 Missifengr, *acquirendo infelix*, uheldig i at forhverve.
 Missir, *m. damnum, amissio*, Skade, Tab.
 Missri, *n. tempus semestris*, et halvt Aar.

Missris-gamall, *semestralis*, et halvt Aar gammel.
 Missmíði, *n. error, vitium*, Lyde. Missmíði á ráði, *error moralis*, slet Opførsel.
 Missýningar, *f. pl. praestigia*, Bøgleri, Tassenspil.
 Missýni, *n. error visus v. consilii*, utydeligt Syn; ogsaa: ubetænksomt Raad. Missýni gafst þér, at þú valdir þann veg, *male providisti, hanc viam eligendo*, du har ikke set dig rigtigen for, i at vælge den Vej.
 Missýniz (at missýnaz), *praestigis ludificari*, drilles ved Tassensspilkerkunster.
 Missæll, *alternis vicibus felix*, af og til heldig, lyffelig.
 Missætti, *n. consensio*, Trætte, Uenighed. 2) *impar et iniqua pacificatio*, ubilligt Forslig.
 Mistakst (at mistakaz), *non bene succedere*, slet uheldigen af.
 Mistilteinn, *m. acer*, Balbirk; *alii silia*, Pind. 2) *spina Baldero leibalis*, det Svyd, hvormed Balder blev dræbt.
 Mistraust, *n. diffidentia*, Mistillid.
 Mistreyfti (at mistreyfta), *diffidere*, mistro, set Mistillid til.
 Mistrái (at mistráa), *dubitare*, tvivle om.
 Mistrygg-legr, *sublesta fidei*, som man ikke kan lide paa, mistænkelig.
 Mistr, *n. caligo aeris, pulverulenta*, taagagt Mørke i Luften. 2) *inopia consilii*, Mangl paa Raad, Raadvilhed.

Mistæki, *n. ignorantia facti*, den Handling at tage en Ting, isteden for en anden.

Mistækr, *alternis tantum vicibus tractabilis*, som man kun af og til kan komme til rette med, ogsaa: uskabig.

Misvinst (at misvinna), *errare*, tage fejl. Spil- den misvinst hönnum, *rare erras*, han tager

sjelden fejl.

Misvitr, *alternis vicibus sapiens*, ikke altid lige flog.

Misunnan, *f. invidia*, Misundelse.

Misverknadr, *m. culpa*, Forbrydelse, Misdag- ning. Misværki, *idem*. Kn.

Mispirmi (at mispirma), *vim afferre*, mis- handle.

Mispockaz (at mispockaz), *offendere*, misbage.

Mispocki, *m. offensio, dissensus*, Misbæg.

Misþyckia, *f. idem*.

Mispagi (at mispaga), *agere facere*, ærgre en.

Misæri, *n. caritas annona*, Dyrktid.

Mitti, *n. medium, umbilicus*, Midten af Kropp- en.

Mittdigr, *crassus, ventrosus*, tyk om Midten, før.

Mitr, *n. mitra episcopalis, bicornis*, et Hoveds smykke for Geistlige.

Mitkleikr, *m. comitas, Blidhed, Høflighed*. 2) *agilis*, Smidighed.

Mitklyndi, *n. lenitas, humilitas*, Karakterblid- hed.

Mitklati, *n. comitas, Blidhed, venlig Om- gang*.

Mitkmáll, *blandilocus*, som bruger søde, smil- gende Ord.

Mitkmælt, *idem*, sødtalende.

Mitkvidri, *n. aer mollis, mitis*, mildt Væst.

Mitkr, *mollis, lenis, mitis*. 2) *agilis*, smidig.

Mitkr á innanni, *affabilis*, god at komme i Tale, nebladen, høflig.

Móla, *f. equa colore glaucino, cum alveo nigro in ergo. es caeva*, en Isengraa (Isenfarvet)

Hoppe, med en sort Stribe langs ud ad Ryg- gen, og en sort Hale; á all.

Mólingr, *m. equus eodem colore*, Hest af sam- me Farve.

Móllótt, *glaucus, glaucinus, cum alveo*, som har en Isengraa Stribe.

Móa (at móa), *luto illinere*, overstryge med Ler. Nú móar i hallir, *mons agri oculis usurpatur (dicuntur, quando ninger v. nebula caligant oculos, id est ut diffusa luteum colorem præsentant)*, nu kan Fjeldet med Mød og neppe sees (siges, naar Snefog eller Taage formørke Synet saaledes, at fjerne Gjen- stande synes at antage en gul Farve). Hér móar á einhveriu, *aliquid aspectum v. colo- res mutat*, her kommer noget frem, viser sig.

Móberg, *n. sopus, argilla lapidea*, Sandsten.

Móbildótt (sandr), *palpebris luteis*, en Bede, som har gulagtige Øjendryne.

Móbrúnn, *fuscus, subniger*, mørkebrun, sort- laden.

Mod, *n. acus, quisquilia, pales*, Avne, Saaer, Affald af Hø.

Moda (at moda), *esicare*, æde med Appetit (om Creature).

Móða, *f. fluvius*, en Flo. 2) *pulvis*, Støv.

Móða er i lopti, *aer pulvere subnubilus est*, Lusten er indhyllet i støvagtigt Mørke.

Modblandin-mykia, *acerazum*, Møg, blandet med Hsavner.

Moddýngia, *f. palarium*, Avnehob, Dyrge af Avner.

Móðerni, *f. maternitas*, Moderstaf, Modrenes flægt.

Módga (at módga), *offendere, irritare*, ærgre, gjøre Fortræd.

Módgan, *f. offensa, irritatio*, Fortredigelse, det at gjøre andre Fortræd.

Módgudur, *f. nom. virginis excubitoricis in ponce flygio* 3: *omnium animos irritans*, Navnet paa den Mø, som Digterne sagde at holde Vagt paa Broen over Underverdenens Flod, og som der angster alle Sjæle

Módgunarflær, *irritabilis, irritator*, en som opirrer, gjør Fortræd.

Módgunar-yrdi, *n. irritatio verbalis*, fortørrende, opirrende Ord.

Módir, *f. mater, genitrix*, Moder.

Módir, konu-manns, *focrus*, Svigermoder.

Módur-bani, *m. matricida*, Modermorder.

Módur-brióst, *n. mamma*, Brystvorte.

Módur-bródir, *m. avunculus*, Morbroder.

Módur-fádir, *m. avus maternus*, Morfader.

Módur-bróður son, *matruelis*, Morbrodersøn.

Módur-flekk, *m. macula matricalis navus*, Mo-

dermærke, medfødt Tegn paa Legemet (som Vorte). Så paa fleck hefr, *ær* den som har et saadant Tegn.

Módur-frændr, *m. pl. cognati*, Modrenes ber.

Módur-kaka, *f. placenta*, Moderkage.

Módurleg, *n. hysterica*, Moderen (hvor Fost ligger).

Módurlegr, *maternus*, moderlig.

Módurlíf, *n. uterus, matrix*, Moderliv, beren.

Módur-módir, *f. avia materna*, Mormoder.

Módur-sýstir, *f. matertera*, Moster.

Módr, *defaigatus*, træd, mødig. 2) *anbei suspiriosus*, stakaandet, trangbrystig.

Módr, *m. animus; item fistus*, Mod; øst Hovmod. 2) *indignatio*, Forbrødelse, i tærnelse. Móðfullr, *animosus*, modig, 3) At gøre til møds, *irritare*, opirre, æt

Mók, *n. somnus levissimus*, let Sovn.

Móki (mókti, at móka), *semisomnus* ber ligge halvsovende. *Eriam de piscibus dici quando auram capiunt*, figes ogsaa om Fi ne, naar de træffe Hænde oven paa Var (især om Søhund).

Moka (at móka), *asciare*, hugge med Økse. 2) *movere*, bevæge. 3) *pala conger* fløve sammen, muge.

Mocka, *f. mucor*, Skimmel.

Mocka (at mocka), *mucere*, blive skimlet. L ecki mocka þig, *alacer esto*, hold dig per, lad dig ikke kjonere.

r, *mucidus*, klisset.

m. *labor asciandi, usus lignis*, det Ar-
man har saavel med at bruge en Slette
som en Spade, Skovl. 2) *summa abun-*
a alicujus rei, den største Overflodighed
get. Par var mokstr af fiski, *ibi abun-*
eras piscium, der var stor Overflodige
af Fisk.

t mola), *comminuere, consundere*, knuse,
i smaa Stykker.

comminutus, stødt i smaa Stykker, knust.
inin, *idem*.

f. *pulvis, terra contrita, subacta*, smaa
Is Jord, Muld. At aulæ lik molda,
are, begrave et dødt Menneske.

(at molda), *terram superspargere*, kaste
over. 2) *mandare terræ*, begrave.

, *terra mandatus*, begravet.

aiki, m. *augmentum terræ*, Jords For-
; poet. in málrunis, *homo*, (hos Digt.)
ennesske.

hrúga, f. *grumus*, en opkastet Dynge

falld, n. *ningor densissimus*, meget stærkt
dg.

r, *cinereus, luteus*, askefarvet.

pa, f. *salpa*, en Muldvarp.

gr, m. *vermis*, en Orm.

xi, m. *pupa scarabæi*, en ung Skarn-

2) *homo rotundus*, en tyk, undersæt-
land.

Moli, m. *mica*, en Smule, et Gran. 2) *mi-*
nusies, et lidet Stykke.

Mölit, *luteus*, gulagtig, askefarvet. Mölit
augu, *oculi murini*, graa Øine.

Molla, f. *mollisies aeris*, Varme i Luften. 2)
repor, Lunkenhed.

Moili (molladi, at molla), *repere v. lente coqui*,
være lunken, eller taage langsomt. 2) *pigre*
operi adbarere, hænge ved Arbejdet; forrette
Arbejdet dorst.

Mollulegr, *sepidus, mollis*, lunken. 2) *nan-*
ceofus, vammel, væmmelig.

Mollu-regn, n. *hyelos*, den Regn, som falder
i varmt Vejr.

Molna (at molna), *comminui*, smuldre, gaa i
Smul.

Moltinn, *vergens ad putrefactionem*, som er nær-
ved at raadne; å melti.

Mör, m. *ánimus, insensio*, Sind, Hensigt. Af
illum mói, *mala intensione*, i ond Hensigt.
Bágt er at taka góðann mó, hvor hann er
ecki, *malignus animus, non facile mutatur*,
et slet Gemyt kan ikke let forandres til det
bedre.

Mör, m. *argilla, terra pinguis*, fed Jord. 2)
caespes bituminosus, cremabilis, surfa, brands-
bar Grønsvær, Løv. 3) *terra grumosa,*
fruticetum, ericetum, stræt, Buskekov.

Mör, m. *vid. nór*.

Mor, n. *pulvis minutus, item fragmenta glaciæ*,
smaat Støv; Istumper. 2) *insecta minu-*
tissima, de mindste Insekter.

Mora, *f. res minutula*, en ganske liden Ting.

Hnåsmora, *culicellus*, en liden Rntv.

Moradr, *pulverulentus*, støvet, fuld af Støv.

Móraudr, *badius, ferugineus*, rødbrun, kastaniebrun.

Mórber, *n. morum*, Mørber.

Mórberia-tré, *n. morus*, Mørbertræ.

Mord, *n. cædes furtiva, murdum*, Mord, hemmeligt Drab. 2) *occultatio*, Skjulen, Dølggen. I' mordi, *clam*, hemmeligen.

Mord-járn, *n. fica*, Døsk.

Mordingi, *m. ficarius, affosus*, lumskt Mørber.

Mordvargr, *m. idem; lupi instar avidus cadis*, blodgjerrig som en Ulv.

Móreindr, *terra pingvi siccus, et inde colore luteo*, æversmurt med fed Jord, og deraf rødbrun.

Morgnar (at morgna), *diefcere, lucefcere*, dages, blive lyst.

Morgun, *m. mane, tempus matutinum*, Morgen, Morgenstund. Á morgun, *cras*, imorgen. I' morgun, *hodie mane*, idag tidliggen, imorges. At morgni, *mane*, tidliggen, om Morgenen. Fra morgni til qvællde, *a mane usque ad vesperam*, fra Morgen til Aften, den hele udslagne Dag; *olim* morgin er myrgin.

Morgun-dagr, *dies crastinus*, den Dag i Morgen.

Morgun-gáfa, *f. donum nupsiale*, Morgengave.

Morgungiöf, *f. idem, sed antiquus*. R.

Morgun-mál, *n. tempus matutinum*, Morgenstund.

Morgun-rodí, *m. aurora matutina*, Morgen

Morguns-ár, *n. primum summum mane*, første Morgenstund; *alias* myrgins-ár.

Moigunskattr, *m. jemtaculum*, Frost.

Moigun-siarna, *f. lucifer, phosphorus*, genstjærnen.

Morgun-svæfr, *somno matutino deditus*, gjerne vill sove om Morgenen.

Morkinn, *marcidus, purridus*, raaden.

Morkna (at morkna), *putrescere*, raadne

Mortel v. morter, *n. mortarium*, sagana, ter.

Morter-stautr, *m. pistillus*, en Støber.

Mórylla, *f. ovis, lutei coloris, et* Haar, Uld er af gulagtig Farve; á mór er Mosa (at mosa), *lichene insicere, singere*, med Mos.

Mosar, *m. pl. musci*, Mos. 2) *loca mu* mosbegroet Sted.

Mosavaxinn, *muscosus, musco obsitus*, b med Mos.

Mosalitr, *m. color fuscus*, mørkebrun Far

Mosalitadr, *fuscus*, mørkebrun.

Mosalitun, *f. fuscatio*, den Håndling, at

med Mos.

Mosi, *m. muscus*, Mos.

Mosk, *n. acus, quisquilia, palea; item* Xvner, Støv.

Móskeri; *m. spatha turfaria*, Tørvespade

Móskurdr, *m. fodina caespitum v. turfa*

bat, hvor Brandetors opgraves, Torvemose.

2) *actus, erueni sursum*, den Handling, at opgrave Brandetors, Torvefflar.

Mót, *contra, adversus*, imod. Á móti, i móti, *idem*. Þvert á móti, *ex adverso, e regione*, tværtimod.

Mót, *n. concursus, conventus*, Sammenkomst, inde; mannamót, *idem*, Fólks Sammenkomst. 2) *typus*, Model, Form. Ámóta, *vidmóta, similis*, paa lignende Raade.

3) *commisura*, Sammenføining, Indføining i hænden; ogsaa: Nabning. Hvergi sé ég móti á hringnum, *commisuram annuli non video*, Jeg ser ingensteds Nabning paa Ringen.

4) *modus*, Raade. Med því móti kemst þú áfram, *hoc modo iter emetere*, paa den Raade kommer du frem.

Móta (at móta), *typicare, formare*, danne efter Model. Þar mótar fyrir, *se representas*, der er en Nabning.

Mótbyr, *m. ventus contrarius*, Modvind. 2) *res adversa*, Modgang. 3) *infestatio*, Fiendtlighed.

Mótblástr, *m. idem*.

Mótfall, *n. cursus maris contrarius*, Modstrøm.

Mótfallinn, *contrarius*, imod.

Mótfælli v. mótfelli, *n. res adversa*, Modgang.

Mótgánger, *m. erumna*, Modgang. 2) *infestatio hostilis*, Fiendtligheder.

Mótgánga-menn, *arumnosi*, Ulykkelige. 2) *hostes*, Fiender.

Mótgærd, *f. offensa*, Fortred.

Mótkast, *n. vid. mótfelli*.

Mótlíka, *simili modo*, paa lige Raade.

Mótlíkr, *similis*, lignende.

Mótlæti, *n. vid. mótkast*.

Mótmæli, *n. contradictio*, Modsigelse.

Mótmæli (at mótmæla), *contradicere*, modsig.

Mótmælisamr, *oblocutor*, en Modsig.

Mótmælislaus, *certissimus, sine contradictione*, utmodsigelig. R.

Mótörf, *n. cespes cremalis bituminosus*, Brandetors.

Mótörfa, *f. cespes agri v. turfa*, en Torp.

Mótörfa-jörd, *f. terra uliginosa, græna*, Torpejerd.

Mótris, *n. resistensia*, Modstand.

Mótlegi (at mótleiga), *contradicere*, modsig.

Mótmúinn, *contrarius*, vendt imod, modstridig.

Mótspírna, *f. obiectum calcis*, den Ting, man støder imod med Hælen.

Mótspírni (at mótspírna), *recalcitrare*, sparke imod; ogsaa: være gjenstridig.

Móttáda, *f. resistensia*, Modstand. Móttádu-madr, *m. adversarius, hostis*, Modstander; Fiende. Móttádukona, *f. adversaria, hostis*, Modstanderinde. R.

Móttáraumr, *m. cursus contrarius aqua*, Modstrøm.

Móttáðilegr, *adversarius, contrarius*, modstridende, som er imod.

Móttáðr, *idem*.

Mót-tak, *n. difficultas*, Vanstælighed. 2) *idem*

- ac gagntek. 3) *ventus remigibus adversarius*,
Modvind.
Móttaka, *f. acceptio*, Modtagelse. R.
Mótvidri, *n. ventus adversus*, Modbør.
Mótvindr, *m. idem*.
Motr, *m. peplum muliæbre*, en kostbar Kappe
for Fruentimmer.
Mótþróaalegr, *consumax*, stiv, trodsig, håls-
farrig; þrá.
Mótþrúnaðsámr, *idem*.
Mótþrói, *m. repugnancia, consumacia*, Mod-
stand, Trodsighed, Stivhed.
Móþróun, *f. idem*.
Móþægi (at móþægja), *adversari*, være en
imod, fortørne en.
Mögl, *n. murmur*, Knur.
Mögla, *f. idem*.
Mögla (at mögla), *murmurare*, knurre.
Möglsámr, *murmurabundus*, som gjerne knurter.
Möggótt, *vid. golfótt*.
Mögr, *m. poet. filius*, Søn. (Digt.)
Möguligr, *possibilis*, muelig. R.
Mök, *n. pl. commercium, familiaritas*, Ömgang,
Kammeratskab.
Möckvi, *m. umbra, caligo, tenebræ*, Taage,
Mørke, Skygge.
Möckr, *m. nubes ad horizontem condensata*, tykke
og mørke Skyer, som sætte sig omkring Hori-
sonten.
Möl, *f. saburra, glarea*, grovt Sand. 2) *gla-
breum*, en sandig eller stenet Plads. Malar-

- Rampr, *m. crepido, clivus litoralis*,
stenig Strandbred.
Möljetinn, *linea corrosus*, mølædt; mölr
Mölva (at mölva), *comminvere*, brække,
i Stykker.
Mölr, *m. rinea*, Møl.
Mön, *f. juba equina*, Hesteman. 2) *li-
angustus oblongus, stria*, en smal,
Bræmme eller Stribe.
Möndull, *m. (vid. 2s) axis rostrum, coxis
tilis et similium instrumentorum*, Aksel i
Svøb til en Slibesten, Kvern o. dsl.
Mör, *m. arvina, sebum, sebum*, Fedt, 3
Mörbinga, *f. vid. ispen*.
Mördr, *m. martes*, en Maar. 2) *aries*,
der. Mardarfelldr, *pellis mustelina*, 1
flind.
Mörk, *f. salus, sylva, loca saluosa*, 1
Skovegne. Jarl lét fella mörkina og
saman, síðan lætr hann hlada bál,
*Sylvam cædi fecit atque colligi ligna, 1
hogum construi curas*, Jarlen lod sælde
erne og bære dem sammen, síðen lod
opstable et Brændebaal.
Mörk, *f. bes, semilibra, 3 uncie*, et
Pund, en Mark. Mörk silfurs, *bes et
libra numerata*, en Mark Sølv. Mörk-
lihra *promercalis, ulnae 48, 48 Alen* (1
Mynnt, man bruger i Kjøb og Salg).
lögaura, *idem*. Mörk (at mælr), *be-
corula*, en halv Potte.

Mörkfyli, *n. steatoma*, etstags Byld, som indeholder noget talgagtigt.

Mörlandi, *m. e. pingvissimis pascuis (terra sebaea) oriundus*, kommen fra de fedeste Græs-gange.

Mörkvi, *m. (i neti), macula*, Mæske (i Særn).

Mösr, *m. acer*, Valbirk; *Germ.* maffholderbaum.

Mösfu- v. mösr-beinn, *tener (quasi acernus)*, tynd, smal (ligesom af Valbirk). Hann er ecki mösfurbeinn, *genua illi virens*, han er ved godt Hulb, ingen Ræstefjerp.

Mötrull, *m. pallium, mantile, anabola*, en Overstjortel, Ræppe; *Germ.* mantel; *Angl.* mantle. *Vestis interior adstricta, curta, alias skickia, nam mötrull et skickia sunt synonymia; vid. Supl. S.*, et fort tilføret Klædebon til at bruge indenfor andre Klæder, ellers kaldtes det skickia, thi mötrull og skickia ere synonyme; see Svarfdala Saga.

Mötrunatr, *m. commensalis, convivator*, en som spiser med en anden, Bordselskaber, Episeramerat.

Mötruneyti, *v. convictus*, Bordselskab.

Mudla (at mudla), *quasi munnla, per os volutare*, vakte omkring i Munden, tygge paa.

Mudkingar, *m. bacca arbuti, uva ursi, pr. offella a sequenti*, egentl. smaa umodne Bær.

Mudr, *m. pro munnr, os oris*, Mund.

Múffa, *f. chirobeca pellita, lyberna*, en Muffe.

Mugga, *f. caligo pluvia v. nivalis*, Snefog.

Múgi, *m. multitudo*, Mængde.

Anden Deel.

Múgr, *m. striga fæni refecti*, en lang Ræd af affugget Græs. 2) *idem ac múgi*. Þar var múgr og margmennai, *ibi erat multitudo atque frequentia hominum*, der var en Mængde Folk.

Múlafni, *m. mulus*, et Mulaæsel.

Múlafna, *f. mula*, en Mulaæselinde.

Múlbind (at málbinda), *capistrare*, lægge Ørime paa.

Máli, *m. os, rostrum, Mund, Snabel; alias mauli*. 2) *frons montis, promontorium*, Fjorbjerg. 3) *gigns, a parulo ore*, en Jette (saas kaldet af den aabne Mund).

Máll, *m. mulus, Mulaæsel*. 2) *capistrum, lupatum*, Ørtime.

Mumla (at mumla), *murmurare*, knurre, mumle.

Mumpr, *m. barba crispata*, krølhaaret Stjæg.

Mumpaskælur, *f. pl. valgum, gelatinus*, Brængen med Munden.

Mumpa (at mumpa), *intra buccas recipere*, tage i Munden; *de voraci esu dicitur*, fises om graadig Episen.

Mun (muni, mundi), *verbum auxiliare futurum*, Hjelpeordet for den tilkommende Tid: ville, skulle. Þad mun ég skrifa, *id scribam*, det vil jeg skrive.

Muna (munadi, at muna), *dimovere, parum proferre v. retrahere*, gjøre Fordel eller Skade. Munar um þad, *non nihil interest*, det er ikke uvigtigt. Ecki munar mig um þad, *nec damni, nec emolumenti aliquid mihi offert*, det gjør mig hverken til eller fra (Fordel

M

eller Etade). Hann munar í þad, *appetit*,
han har lyst dertil.
Munadr, *m. voluptas*, Vellyst.
Munud, *f. idem*.
Munnadr-leysi, *n. molesta conditio vite*, sum-
meisfuldt Liv.
Munadar-leysingi, *m. vita arumnosa affuetus*,
som lever et kummerfuldt Liv.
Munardarlaus, *pauper*, orbus amicis, fattig,
uden Venner.
Munadarlíf, *n. vita voluptuosa*, vellystigt Liv.
Munatlíf, *n. idem*.
Mund, *f. manus*, Haand.
Mund, *n. tempus indefinitum*, ubestemt Tid. I
þad mund, *eo tempore*, paa den Tid. Um
þær mundir, *circa ea tempora*, ved de Tider.
Hönum brá mundi vid, *inopinatum illi tem-*
pus obvenit, det kom ham uventet.
Mundánger, *m. examen*, *lingula trusina*, Tun-
gen i Bøgtfaalen. 2) *medium*; *item mode-*
stia, Midte, Middelvej. Miótt er mundánga
hófid, *in medio consistit virtus*, Middelvejen
er vanskelig at finde.
Mundánga-madr, *homo modestus*, *temperans*,
en-afholden, ærbar Mand, som holder Raade
i alting.
Mundarmál, *n. pl. contractus matrimonialis de-*
dote, Forening om Medgift.
Mundilfari, *m. cælum*, á mund, il et far, Him-
melen (ligesom den, der i et Øjeblik træder
alting under Fodsaalerne); *quasi omnia, uno*
momento sub planta pedis rotans v. pede con-

culcans, *poetis pater solis*, *juxta Eddam*,
Digterne i Edda: Solens Fader.
Myndlaug, *f. malivium*, *pelvis*, et Þi
Bastefar til Hænderne, ogsaa: Natpot
Mundridi, *m. ansa clipei*, Haandfang p
Etsjold.
Mundr, *m. dos*, Medgift. 2) *manipulus*
Haandfuld. Þær man hánger hirta gru-
litinn stein og landhnefa, Gr. S.; *ibi*,
campi (*coluber* 3: Grettir) *conveniet la-*
(hall) et manipulum terræ (mund), de
Jordbormen (Grettir) træffe en liden
(hall) og en Haandfuld Jord (mund).
Grettir *conveniet Hallmundum*, der vil
tir træffe Hallmund.
Mungát, *n. cerevisia secundaria*, Øl.
Mungáts-kér, *n. cupa*, Ølkruffe eller Øl-
Muni, *m. animus*, Sind, Gemt.
Munir, *m. pl. facultates*, Midler, for
Hann tekr þad ecki af sínum munum
suis facultatibus non solvis, han betale
ikke af sine egne Midler.
Múnkakápa, *f. cucullus*, Munkelappe.
Múnkklifi, *n. vita monastica*, *religiosa*, M-
levnet. 2) *canobium*, Kloster.
Múnkr, *m. monachus*, *canobita*, *alias* 1
en Munk.
Múnkr, *m. cucullus*, Munkelappe eller 1
2) *roga pastoralis*, Præstekjøl.
Munna-magi, *m. orificium ventriculi in*
Mavens Munding i Torsten.

i, *n. usus oris v. lingua*, Mundens ingens Brug.

, *n. vana verba, strepitus oris*, Glad-

s, *ore liber*, frittalende.

, *f. stomachace, fesor oris*, stem Lugt tunden.

, *m. buccella, ossa, mandalia*, Mund-

r, *n. vid. munnslapr.*

nungari, mungastr, *in ore frequens*, Munden; *de verbis et cibis dicitur*, n Ord og Epise.

gz (at munnhöggvaz), *conviciis cer-*
tundhugget, skjændes.

a, *f. rigor oris ex gelu, quod bla-*
it, Mundens Sammensnerpen af Kul-
is Birkning er at man læsper; *vid.*
t.

aur, *f. pl. idem.*

a. ostium, orificium, Munding, Ab-

, *inorus*, uden Mund.

, *coram, ore ienu*, mundtligen.

, *libiis deformibus*, som har støgne
g Mund.

, *n. præjudicium alterius consilii*, For-
nsidigt Omdømme; *vid. met.*

i, *n. adagium vulgare, vanum*, Ord-
Mundheld.

a, *f. vid. munnbiti.*

Munnræda, *f. oratio prolata, non scripta*, en
uffreven Tale.

Munnshöfn, *f. usus linguae*, Tungens Brug.

Munnshöfnudr, *m. idem.*

Munnstór, *bucco*, som har stor Mund, plus-
tjævet.

Munstr, *n. forma, typus, item musivicula*, Møn-
ster, Model.

Munntak, *n. vid. ord-tak.*

Munntamr, *vid. mungr.*

Munnvárp, *n. dictum inconsideratum*, uoverlagt
Ord, det man siger ubetænksomt.

Munnvatn, *n. saliva*, Spyt. Munnvatn of-
mikid, *peyalismus*, formeget Spyt.

Munnvidr, *bucco*, plusstjævet, bredmundet.

Munnvik, *n. canibus oris*, Mundvig.

Munnr, *m. os, Mund.* 2) *loquela, verba*,
Ord, Tale. Liótólfur varð þad at munni,
Lioutulfus in hac verba prorupit, Lioutolf ud-
brød i disse Ord. Þeim varð ecki at munni,
defecit illis vox, de forstummede. Haltu á
þér munninum, digito comfescce labellum, hold
Skæften. Fer ord ef um munn lidr, verba
semel prolata, cito emanant, et sagt Ord kan
ej siges om igjen.

Munr, *m. discrimen*, Forstjæl. Hann sá ej fyr-
mun um þad, prævidere non potuit, usrum,
han kunde ikke forudse, om.

Munr, *m. voluptas, item beneplacitum*, Vellyst,
Behag. Þad var hönum meir i mun, me-
lius illi placet, det behagede ham mere eller
dertil havde han større Lyst.

Múr, *m. murus*, *item mania*, Mur, Fæstningsvædder, Vold.

Múra (at múra), *murum exstruere*, opbygge en Mur, mure.

Mura, *f. radix argentina*, Gaasepotentil.

Múradr, *muris cinctus*, *munisus*, omgivet med

Mur. 2) *tutus, confidens*, trygg, sikker.

Múrbíótr, *m. aries*, *balista*, Murbrakker.

Múrmeistari, *m. caementarius*, Murmester.

Murr, *n. vid. mögl.*

Murra (at murre), *vid. mög'a.*

Múrsteinn, *m. later*, *coccus lapis*, Mursten.

Múrskéid, *f. trulla*, Murstje.

Murta, *f. trutta minor*, Murt (en Fisk).

Murti v. murtr, *curtus*, kort, stumpet.

Múrvegg, *m. paries latericius*, *caementitius*, Væg, opført af Mursten.

Mús, *f. mus*, en Mus. 2) *musculus brachiacus*, Muskel i Armen. 3) *musculus corporis animalis*, *cujuscunque membri*, Muskel i ethvert Lem af Legemet; *vid. vöðvi*. At vatna músun, *agvum exsurgere oculis*, blive vaad om Øjnene, vasse Mus.

Músafello, *f. muscipula*, Musfælde. (M. O.)

Músarindill, *m. mosacilla minima*, *passer troglodytes*, *parus*, en Muskvit.

Músfatad, *n. muscerda*, Musseffarn.

Músgrár-litr, *color murinus*, musgraa Farve.

Múskat, *mux*, *myrsica*, Muskatnødde.

Múskat-blóm, *flor. muscata*, Muskatblommer.

Múskra (at múkra), *muscare*, mumle, brumme.

Muskr, *n. muscivora*, Mumen.

Mull, *n. minuat*, Pluttemad, Haffemad. *pulmentum*, Sul.

Mulla (at mulla pro munsla), *ore perci* tage i Munden. Mulla úr einhvætt, *seligere*, udsege noget til Spisning, im en Del stet Mad.

Mulla, *f. cucullus*, *cucullio*, Germ. mütze; *vulgo thorax virilis exterior*, en sort skjorte til Søndagsklæder for Mandfolk.

Must, *f. mustum*, Most.

Mustardr, *m. sinapi*; Sennep.

Mustardskorn, *n. granum v. semen sinapi*; nepskorn, Sennepskorn.

Musteri, *n. templum*, *ades sacra*, Kirke; *pel*; *quasi munsteri*, a monasterium, Kloster.

Múta, *f. munus*, *largitio*, *mura dea*, *quod sefcere faciat*, *hos in lingua*, utilladelig El eller Gave, Bestikkelse. At mæla á mi pro presio verba facere, at tale, for at tilvende sig utilladelige Foræringer.

Mútugirn v. mútugiarnligr, *largitionum* dus, bestikkelig, let at bestikke. R.

Mútugirni, *f. cupiditas largitionum*, Begjærlighed. R.

Mutur, *f. pl. rancido puberum gullulascen* Hæshed hos Unglinger, der faa en nger Stemme.

Múta (at mútá), *largitionibus corrumpere* stikke.

Mý, *n. sabanus*, *astrum*, Bræmme, Myg.

morsus v. arrosio tabani, Bræmser

, *m. pl. vid. mudlingar.*

f. vid. my.

mucor, Skimmel.

mygla), *mucere*, *mucescere*, blive mugne.

mucidus, Rimlet, mulden, muggen.

, *m. caligo*, *cum tenuissimo nungore*, hvori falder meget fin Sne.

idi, at *mýa*), *molestare*, gjøre For-

2) *catervatim destruere*, tage fra i

; å *my* v. *mugr*. Hér skulv vér

ickru síá, *catervatim multitudini de-*

r, her skal vi faa en Del af Mæng-

t.

finus, *lazamen terra*, Møg.

idem, *pr. lenimentum*, det samme;

Formildelse.

mýkia), *mollire*, *lenire*, formilder,

blødgjør. 2) *stercorare*, gjøder, over-

ed Møg.

stercoratus, gjødets.

n. pl. vid. mykia.

f. idem.

gr. m. finetum, *stercorilinium*, Møds-

Møgduge.

a, *f. scarabæus stercorarius*, Skarn-

å, *f. crases stercoraria*, Møgfurv 2:

re Møg t.

Mýkiz (at *mýkiaz*), *miscere*, *molescere*, blive mildere, blødere.

Mýkr, *lenimentum*, Formildelse; *item facilis* (*accusativus tantum in usu est*), Belevenhed, (bruges kun i Affus.) At koma sér i *mýkinn*, *facilitatem sibi quærere*, forhverve sig Yndest.

Myl (at *mylia*), *contundere*, *conserere*, knuse, støde.

Myldr pro moldadr, *humatus*, jordet, begravet.

Myldi (at *mylda*), *humare*, begrave. 2) *subigere*, *conserere*, træde ned, knuse.

Myldinn, *conritus*, *subactus*, nedtraadt. *Myldin jörd*, *terra subacta*, nedtraadt Jord eller Muld, som derved er bleven smaaaknuset.

Mylgrá (at *mylgra*), *pulvere aspergere*, overstrø med Muld eller Støv.

Mylgran, *f. aspersio pulveris*, Overstrøelse med Støv.

Mýli (at *mýla*), *capistrare*, lægge Grime paa; å mull.

Mylki (at *mylkia*), *mulgere v. lactescere facere*, malke.

Mylkia, *f. lactans*, som giver Mælk af sig; *vid. geld-mylkia.*

Mylki, *m. rusticus*, *mulcor*, *lactarius*, en Bondede, som malter selv. 2) *subrumus*, *pecus subrumum*, unge Creature som patte.

Mylkr, *lactans*, som giver Mælk.

Mylna, *f. mola*, Mølle.

Mylnari, *m. molitor*, *politor*, en Møller.

Mylnumadr, *m. idem*. R.

Myluusteinn, *m. lapis molaris*, Møllestein. Mylnu undirsteinn, *casillus*, den underste Møllestein. Mylnu yfirsteinn, *meta*, den øverste Møllestein.

Mylsna, *f. pala, acus*, Åvner.

Mýmargr, *quam plurimus*, meget, mange.

Mynd, *f. effigies, imago, icon*, Billede, Etikette, Figur.

Mynda (at mynda), *formare, fingere*, danne, forme.

Myndan, *f. formatio*, Dannelse.

Myndarlaus, *informis, vulgo: sordidus*, styg, hæslig.

Myndarleggr, *decori vultus*, smuk, velbannet.

Myndaz (at myndaz), *formari*, dannes. At myndaz til, *præ se ferre*, at lade som man vil foretage noget.

Myndugleiki, *m. auctoritas*, Myndighed.

Myndugr, *maioresnis*, myndig, kommen til Lav-alder. 2) *auctoritate pollens*, myndig, ansælig.

Mynni, *n. ostium*, Munding; *vid. munni*; *sic Fiardar-, dals-mynni, ostium sinus, vallis*, en Fjords, Dals Munding.

Mynniz (at mynnaz vid einn), *osculari, labra labellis ferruminare*, at kysse en; å munnr.

Mynt, *f. moneta*, Mønt; *vid. mynd*. Góð mynt, *moneta proba*, god Mønt. Slæm mynt, *moneta improba, adulterina*, slet Mønt. Gyld mynt, *moneta fortis*, gjældende, gangbar Mønt, eller en Mønt, som vejer meget.

Mynta (at mynta), *monetam eudere, mone, i* Mønt.

Myntmeistari, *m. monetarius*, Møntmeester.

Myr (muri, at myria), *consuudere, fari* *vid. mer*.

Mýr, *n. myrias, multitudo innumerabilis*, u lig Mængde.

Mýri, *f. palus, solum uliginosum*, Mørde, liggende Mark, Mose.

Mýra-lef, *n. juncus palustris*, Siv, som ser i Moser.

Mýrar-vatn, *n. aqua palustris, stipsica*, Suv vand.

Myrði (at myrða), *occulte occidere*, myrde. *occultare*, skjule. Þorgrímur fann Þórir inn, og myrði þá Sigmund báða, *T. grimus Thorerem in licis egestum invenit eum atque Sigmundum ambos occultaverat*, Þorgrím fandt Thorer dreven i Land, og skjulte baade ham og Sigmund.

Myrgin, *vid. morgun*.

Myrk-fælinn, *senecbras metuens*, frygtfuld Mørke.

Myrkfælni, *f. metus tenebrarum*, Frygt i Mørke.

Mýriðkýtt, *m. gallinago minor*, Sneype.

Myrkhræddr, *vid. myrkfælinn*.

Myrka (at myrka), *obscurare*, fordunkle, mørke. 2) *senescere*, blive mørkt, m. Myrkva-kofi, *m. domus caca*, en mørk Hø. Myrkva-stofa, *f. carcer tenebratus*, en mørkt Fængsel.

Myrkvi, *m. caligo, senecbra*, Mørke.

n. aer tenebrosus, mørkt Vejr.
n. hūk, n. nigor densissimus, meget
 efog.

tenebræ, Mørke. 2) *error*, Vild-
 Hann taladi hönum hverki myrkr
, nec erroris, nec culpa illum infimu-
 an bekyldte ham hverken for Vildfa-
 re Forfeelse. Myrkva-flug, *ignis fa-*
 i Løgteemand.

tenebrosus, mørk.

adj. palustris, uliginosus, noget sids

R.

myrrha, Myrre, Kolofonium.

mus foemina, en Hunnus.

m. musculus, Museunge.

angor animi, sollicitudo, arumna,
 r, Befymring.

n. pl. mater et filius, Moder og Søn.

f. pl. mater et filia, Moder og Døtt.

addi, at mæda), *sollicitare*, bekymre.

zare, trætte. Mæddr, *fessus*, træt.

2) *anbelus*, stakaandet. Hér mædir
mpetit, her stjer det heftigste Anfald
 især om de Steder, hvor Vinden
 aa; ogsaa om andre Ting, som maa
 egen Gnidning).

molestia, labor, Besværlighed, Møje.

lazio, Trangbrytighed.

laboriosus, molestus, kummerfuld, møj-
 g.

suspiriosus, anbelus, stakaandet.

Mædz (at mædaz), *desesiscere*, blive træt, mæs-
 dig. Þeim mædduz málgögnin, *desesse fue-*
runt illis organa vocis, de bleve trætte af at
 tale.

Mædusamr, *molestus, gravis*, møjsommelig.

Mædusamlega, *molestæ, acerbe*, møjsommeligen.

Mædulega, mædilega, *idem*.

Mægdir, *f. pl. affinitas*, Svogerstaf.

Mægdr, *affinitate junctus*, besvogret.

Mægiz (at mægiaz vid), *affinitate jungi*, besvo-
 gret med.

Mækir, *m. machera*, Raarde, Sværd. (Digt.)

Mælgi, *f. loquacitas*, Snakksomhed.

Mæli, *n. loquela, sonus*, Stemme, Røst, Mæle.

2) *tempus*, Tid. Heyriz á mæli hanna, *so-*
nus vocis ejus indicat aliquid, man kan høre
 paa hans Røst. Á því mæli, *eo tempore*,
 paa den Tid.

Mæli (mælti, hefi mælt, at mæla), *loqui, di-*
cere, tale, sige. 2) *metiri*, maale (har i
 Imperf. mældi). Hann mæltiz einn vid,
omnes habuit assentientes, alle istemmede med
 ham. Þeim mæltiz vel, *elegantior verba fe-*
cerunt, de talede fljont. At mæla eftir einn,
eadem alicujus jure persequi, forfølge ens
 Drab for Retten. Mæla eftir einum, *excus-*
fare, adulari, forsvare; smigre. Mæla til, *am-*
bire, expetere, have Lyst til noget, søge om
 noget, forlange, anmode om. Þad er mælt,
dicitur ferretur, man siger. Einginn gat mælt
 hann máli, *omnium disertissimus erat*, han
 var den mest veltalende af dem alle; ogsaa:

han overbæve dem alle. Miög lætr þú þér mælaz, *plurima concedis, inconsiderate agis*, þu gíver alt for meget efter. At mælaz undan, mæla sig undan, *detrectare*, unda fylde sig for noget.

Mæli-askr, *m. mensura, modius*, et Maal.

Mælifrædi, *vid. mælingarfrædi*. R.

Mælikér, *n. idem*.

Mælileg, *enarrabilis v. quem loqui fas est*, udsigelig, om hvem man maa tale.

Mælinði, *n. loquela v. eloquentia*, Veltalenhed.

Mælinðismadr, *orator*, en Taler.

Mælinðiskunst, *f. ars oratoria, Talekonst*. (N.O.)

Mæling, *f. mensio, mensura, Maalen, Udmaal* len.

Mælingarfrædi, *mathesis*, Matematik. R.

Mælingar-kunst, *f. mathesis*, Matematik. (N.O.)

Mælingar-madr, *mathematicus*, en Matematiker. (N.O.); *pr. mensor, mensurator*, egentlig en som maaler.

Mælingr, *m. vir in rem familiarem intentus*, en god Husholder.

Mæli, *m. modius, mensura*, et Maal. 2) *no-bis in specie olim et adhuc 40 sextarii, unde quadrans fluidorum fiórdúngr, 10 sextarii*, især forhen og endnu et Maal paa 40 Potter, hvoraf $\frac{1}{4}$ Del, 10 Potter, kaldes en Fjerding.

Mæli-land, *n. vid. mæli-völr*. Hann er ecki lengi á mæli-landi, *pensum diurnum v. jugerum facile absolvit*, han afhøster let det ham for en Dag tilmaalte Stykke Jord.

Mælisnúra, *f. amussis, canon, perpendi-* Rettefner.

Mæli-öl, *n. vas cerevisia plenum triens* et Kar, fuldt med Öl, $\frac{3}{4}$ af en Tøn

Mælistockr, *m. amussis, moloebus*, Maal Mælistaug, *f. decempeda, hostorium*, 9 stang.

Mælistig, *n. gradus, en. Grad*. R.

Mælivölr, *m. jugerum, area prasi, in c-* ferentia 120 orgya, et afmaalt Stykke i Omkreds 120 Favne; *vid. eyrisvöllu* Mæliþrádr, *m. vid. mælisnúra*. 2) *fora-* Traad til Rjænde, et Fjildebaand.

Mælska, *f. eloquentia, facundia*, Veltaler Mælskumadr, *m. orator, Taler, veltaler* Mælskr, *facundus, veltalende*.

Mælr, *mensuratus, maalt*. 2) *dictus*, Mælt mál, *eritus sermo*, almindeligt (2) *determinata mensura*, bestemt Maal

Mæna, *f. medulla spinalis*, Rygmarv.

Mæni (mændi, hafi mænt, at mæna), *merare, cacuminare*, sætte Mønningen, pen paa. At mæna yfir v. fram, *prom* rage ud over. Mæna eftir, *desiderare*, lyst til, se længselsfuld efter. Mæna at *sublime speciare, oculos levare*, se højt, Øjnene op.

Mæni-ás, *m. columen, culmen, discrimen* Bjælke, der ligger langs med Mønninge et Hus, Rygaas.

Mæuir, *m. fastigium domus*, Mønningen i Hus, Rygning.

Mænkróða, *f. signum cacuminis*, det Brædt, man lægger langs med Rønningen.

Mænhol, *n. subus*, Rygmargens Hule.

Mænu-lótt, *f. morbus tetanus, opisthoronius*, en stærk Krampetrækning i Halsen.

Mær, *f. virgo pudica, pr. pura, inviolata*, en **Mis**, egentlig ren, ubesmittet.

Mæt v. **mærr**, *purus, clarus, acutus*, ren, klar, navnfundig. Deyr ei mildíngir mærrí, *rex clarior non moritur*, en berrsmere Konge forlader aldrig Verden.

Mærd, *f. laus*, Ros, Berømmelse. 2) *poesis*, Poesi. 3) *blandissia fucata*, hyffelse Smilet.

Mæri, *f. planities*, Jevnhed. 2) *terminus*, Grændse; *vid. landamæri*.

Mæri (at **mæra**), *laudare, celebrare*, berømme, prise.

Mæringr, *m. vir celebris*, navnfundig Mand.

Mæringr, *m. caseus lactis, agro a sero separatus*, sammenløbet Mælk, som neppe er flidt fra Vassen.

Mærna (at **mærna**), *a sero separari*, at flides fra Vassen (om Mælken).

Mætamadr, *vir egregius*, ypperlig Mand.

Mæti, *n. pl. astimium, astimatio*, Hsagtelse.

Mæti, *n. pedellus*, en Følgesvend. 2) *anteambulatio*, en som gaar foran.

Mæti (**mætti**, at **mæta**), *obuiam ire v. babere*, møde, træffe paa. At **mæta** *firi rétti*, *parere, comparere*, møde for Retten.

Matur, *f. pl. astimatio*, Hgtelse. At **hafa matur á**, *magne astimare*, agte højt, sætte Pris paa.

Mætr, *præstans, egregius*, fortrinlig, ypperlig.

N.

Ná, *f. nom. pr. mulieris*, et Fruentimmers Egen navn; *uld. gná*.

Ná, *n. cadaver*, et dødt Legeme, Lig, Kadsel; *vid. nár*.

Ná, *prope, particula inseparabilis, præfixa mutis vocibus, significans vicinum, proprium et peculiare quid*, næved; en uadskillelig Partikel, sat foran stumme Stavelses, bemærkende noget nærliggende, ejendommeligt.

Na, *particula paragogica*, en Tilfættelses-Partikel.

ticel; sic sona, hærna, þarna, saaledes, her, der.

Nabbi, *m. verruca, clava*, en Knort, liden Tue. *Angl. nab, caput, Hoved.*

Nábiargir, *f. pl. auxilium quod funeribus debetur*, den Pligt eller Hjælp, man skal yde en i Dødsstunden. At **veita nábiargir**, *organa sensuum occludere in mortuis* *o: os, nares, oculos*, at lukke de Dødes Sandseredskaber Mund, Næsen, Ønene. Því hefr þú ei veitt hönum nábiargir. er óþnar standa nafinnar,

Nab

carui foramina sensuum occlusisti, patens enim
nares, hvæfor har du ikke ydet ham den sidste
Hjælp (hullet hans Sandforebæder), Nase
borene staa jo aabne; Nials-S. c. 99.
Nábítr, m. spontanea salivatio, nauceosa, morbi
genuis, aeris infecti plerumque signum, en vams
mæl Udspytning; enslagt Sygdom, Mæle
paa forderoet, usund Lust.
Nábleikja, f. luvor, Dødslegheb.
Nábleiks, pallidus, luridus, dødsleg.
Nabli, m. umbilicus, Navle; (vocius nassi).
Nablastreng, funis umbilicalis, Navlestreng.
Nablastri, n. fistula in tergo equorum e re-
gione umbilicali, Navlesnar, en Byld paa
Hestens Ryg, lige over Navlen.
Nábúi, m. accola, vicinus, en Nabo.
Náhuá-kona, f. vicina, Naboerke.
Náhuá, f. idem.
Nábúa-krit, n. vicinorum simulates, Nabo-
Henighed, Rio mellem Naboer.
Nábgli, n. vicinia, Nabolang.
Nád, f. gratia, clementia, Naade.
Náda (at náda), in gratiam recinere, at tage
till Naade.
Náda hús, n. laetitia, sella familiaris, et Pri-
vet, Bandhus; á náda.
Nádar-ár, annus gratie viduarum, Naadsens
Åar, for Enker.
Nádar-gáfa, f. charisma, Naadegave.
Nádarfamr, clemens, graciosus, naadtg, mild.
Nádarfamlegr, idem.
Nádarfamlega, clementer, naadigen.

Naf

Nádar-stóll, m. propitiatorium, Naadestol.
Nádir, f. pl. quies, otium, Ro, Stoltghet.
At vera i náðum, quiescere, at nyde Stoltg-
het.
Nádugr, clemens, naadtg.
Nadra, f. vipera; en Dyle. Nöðru-kyn, vipo-
rarum progenies, Dylestegt.
Nadr, m. vid. nadra.
Nafar, m. revera, et Ver, en Navet.
Nafn, n. nomen, Navn. 2) fama, bono,
Rygte, Hæder. At leita sér nafns, celebri-
sari studere, famam capere, søge at blive udmæ-
kundt. Þar var allt, sem nöfnum tíði at
nefna, omnia, quæ nomen habent, ibi videre
licuit, der var alle de Ting, som navnet
kunde.
Nafns, f. epinoma, et Fruentimmer af samme
Navn.
Nafna-gift, f. cognominatio calumniofa crim-
olim, non muleri pecuniarum, sed sola flagiti-
one eluendum, en haantig, bagtalerst Et
leggelse med Øgenavn; en Miegjerning, for
der blev straffet, ikke med Pengemønt, men
med Rtd.
Nafna-bók, f. album, Navneregister.
Nafnbót, f. dignitas, honoris nomen, i
tel. R.
Nafndili, m. (á skipi), oculus, det Sted
Stibet, hvor dets Navn staar.
Nafn-feti, f. donum, quo nomini, ut sepri
nomini stabilitas conciliatur, atque impo-
nomini olim addi solitum, den Gave,

- ved et Navn, oftest et Tilnavn, blev skæf-
fester, hvilken man før plejede at forære
den, man gav Navn.
- Nafnfrægr, *celeber*, *magui nominis*, navnkun-
dig, berømt.
- Nafngáfinn, *nominatus*, navngiven, benævnet. R.
- Nafn-gift, *f. impofitio nominis*, Navns Til-
gæffe, den Handling, hvorefter en tillægges et
Navn. 2) *agnomen*, et Tilnavn. 3) *cha-
racter honoris*, Ærestikket.
- Nafngiöf, *f. impofitio nominis*, Benævnelse. R.
- Nafnkéndr, *nomine notus*, blot kjendt af Navn.
2) *majoris notæ*, navnkundig.
- Nafnkunnugr, *idem*.
- Nafni, *m. cognominis*, *epinomis*, en Navne,
Navnebroder.
- Nafntogadr, *celeber*, berømt, navnkundig.
- Nafnar, *m. pl. vid. nafnar*.
- Náfrandi, *m. cognatus*, *consanguineus*, *inter
proximos*, Nærbeslagtet, Nærpaarende.
- Nag, *n. rofio*, *morsus*, Gnaven, Nagen, Nag.
- Naga (at naga), *rodere*, *mordere*, gnave.
- Nágaul, *n. crepitus ventri interclusi*, *qui non
nunquam e cadaveribus auditur*, Rumlen af
indsluttet Vind, som undertiden høres udaf
døde Legemer.
- Nagaungull, *compenuis*, paatrængende. 2) *fa-
miliaris*, som hører til Familien, fortrolig.
- Nágéng, *idem*.
- Nagga (at nagga), *conterere*, *affricare*, at gnibe
paa eller imod noget. 2) *lisigare*, trættes,
fives.
- Nagg, *n. affricus*, Paagtuden. 2) *vilis et
vædiosa contentio*, Iden og fjedfommelig Trætte.
- Naggr, *m. murex acutus*, en færp. Stens eller
Klippespids.
- Naglfætr, *clavis affixus*, nagelfast.
- Naglarmeim, *n. veduvia*, Hævelse over Nag-
terne.
- Nagli, *m. clavus*, Nagle, Søm. 2) *punctum v.
glandulæ apostematis*, Høderkjerne i en Dyld.
3) *genus moneta coriacea*, *clavo argenteo trans-
fixa*, *circa diobuli pretium*, etslags Mynt af
Eftind, gjennemboret med et Søm af Sølv,
omtrent af 4 Skillinges Værdi.
- Nagls-rót, *f. radix anguis*, en Reglerod.
- Naglata, *f. vid. naglarmeim*.
- Nágól, *n. vid. nágaul*.
- Nágranni, *m. vicinus*, *accola*, Nabo, Grande.
- Nágrænna, *f. vicina*, Naboerffe.
- Nágrenni, *n. vicina*, Nabolang.
- Nágrima, *f. luror*, Døddlegthed (Dødens Na-
ste).
- Náhlíod, *n. oraculum necromanticum*, et Vær-
fel, som hebuder Døden.
- Náhvalr, *m. monodon*, *monoceros marinus à co-
lore pallido v. livido ita dictus*, Sæenhjør-
ning, saaledes kaldet af dens blege eller blaa-
agtige Farve.
- Nái (nádi, hefi náð, at ná), *verbum auxiliare*,
naa, opnaa (et Hjalpsord). Ef eg náí at
finna hann, *fi convenire eum licet*, om jeg
opnaaer at: kan træffe ham.
- Náin, *propinquus*, nærliggende. 2) *confertus*,

- frequens*, sammenpaffet, tæt paa hinanden.
 Náin landsbygd, *rus frequens*, et tætbebygget Bøjsdelav. Nánasti nidr, *proximus consanguineus*, nærmeste Slægtning, Aftom.
 Nakinn, *nudus*, nøgen.
 Nakleiki, *m. nuditas*, Nøgenhed.
 Nákominn, *propinquus*, nærbeslægtet.
 Nákona, *f. obsterix*, en Jordemoder. 2) *fuera*, det en Afød nærmest beslægtede Fruens timmer.
 Nákongr, *m. cochlea minor, crassa*, en liden tyk Snegl.
 Naktr, *vid. nakinn*.
 Nál, *f. acus*, en Synaal.
 Nálabús, *n. aciarium*, et Naalehus.
 Nála-prilla v. brillu, *f. idem*.
 Nálar-auga, *f. foramen acus*, et Naaleøse.
 Nálbein, *n. officula, operculi branchiarum*, et lidet Ben; Benene i Fiskegjellerne.
 Nálega, *ferre, propemodum*, næsten.
 Nálgr, *m. echinus*, Høvpindsvin. 2) *orexus, bulemia, fames bovina, pr. verminatio*, umaarkelig Madlyst, Ormesygge. At kafa nálg, *bulimare*, være umættelig hungrig, have Ormesygge.
 Nálgaz (at nálgaz), *accedere, afferre*, nærmed. (*est censr. pr. nálgiaz*).
 Nálús, *f. pediculus feras, qui morbidus et moribundos molestat*, en bidende Lus, som plager Syge og Døende.
 Nálgd, *f. praesentia, vicinitas*, Nærhed, Nærvarelse.

- Nálgiz (at nálgiaz), *appropinquare*, nærme sig.
 Nálagr, *vicinus, praesens*, nærværende, nær.
 Nálykt, *f. cadaverum fator*, Stant af Kadaver.
 Nálþrádr, *m. acia*, en Naals Træd.
 Nám, *n. occupatio, apprehensio*, Bemægtigelse, Begriben, Læren; ð nem. *Hinc landnám*, Landsbemægtigelse; bóknám, Lærdom af Bøger. At vera i námi v. uppnámi, *expossum esse aliorum vi v. agressioni*, at være i Snide.
 Námsbarn, *n. puer docilis v. acri ingenio*, en nem Dreng, af hurtigt Begreb.
 Náma, *fodina*, en Grube.
 Namn, *n. vid. nafn*.
 Námslame, *erudibilis*, lærvillig.
 Náms-gáfa, *f. acumen ingenii*, Næmme.
 Náms-madr, *ingeniosus*, Rarpfindig, af hurtig Næmme.
 Námunda, *circiter, circa id tempus*, omtrent ved den Tid. 2) *ad manus*, ved Haanden; ð mund.
 Nánd, *f. vicinia*, Nærhed, Egn. I' námi, *in vicinia, prope*, i Nærheden. Þar i nánum, *circiter*, der i Eggen.
 Náðs, *f. avarus, oper emungens*, en Guler.
 Náþina, *f. idem*.
 Napr, *asper, frigidus*, kold; *vid. knappr*.
 Napir (at napa), *vid. gnapis*.
 Naqvát, *vid. nockut*.
 Náqvæmlega, *dextere v. accurate*, bekvæmlig, nøjagtigen.

Nágvæmmi, *f. dexterius, item solertia*, Næagtighed, Vindstibellighed; Omhed.
Nágvæmmr, *accuratus, subtilis*, nøagtig, fin.
Nár, *m. corpus nudum, exanime*, et dødt Legeme.
Nárar, *m. pl. hypocondria*, Lykken, Laarfrige.
Nára-slétta, *f. ramus pastilena, ab utraque parte pendens, et hypocondria equi feriens*, den Gren af Haleremmen paa Hestetøjet, som hænger ned paa hver Side.
Nári, *m. mortem inferens*, som paafører Døden; á ná. 2) *nom. pr.*, Egennavn.
Narníngi, *m. tantillum cibi, quantum agere sufficit vita sustinenda*, en Smule Mád, som neppe er nok til Livets Ophold; á nari.
Narri, *m. scurra, morio*, en Nar.
Narra (at narra), *ludibrio, exponere*, drive Øjst med.
Narraz (at narraz), *scurrari*, gjøre Narrestræger.
Narralega, *scurriliter*, naragtigen.
Narrasas, *n. scurrilias*, Narrestræger.
Narraspil, *n. idem*.
Narta (at narta), *rodere, lambrare*, gnave lidt paa.
Nartsla (at nartsla), *vulgo nalla; frequ. idem*.
Narvi, *m. vulpes*, en Narv. 2) *nom. prop. viri*, en Mandes Egennavn.
Nasa (at nasa), *odorare*, at lugte, snuse.
Nasa-blód, *n. hamorrhagia narium*, Næseblod.
Nasadreyri, *m. idem*.
Nasabrett, *simus, brachyset*.

Nasah'ir, *n. pl. vibrissa*, Næsehaar.
Nasaholur, *f. pl. nares*, Næseborer.
Nasahyrningr, *m. rhinoceros*, et Næshorn.
Nasaklátr, *m. muccinum, strophium*, et Lommeortskløde.
Nasalæti, *n. pl. rhonci*, Snorken, Snusen.
 2) *vana æque simulata ira*, unyttig og forstilt Brede.
Nasamein, *n. polypus marium*, en Næsebyld.
Nasa-sýn, *f. olfactus acutissimus cæcorum*, de Blindes Karpe Lugt, hvorved Synets Mangel erstattes; ogsaa liden Kvantitet af noget, eller liden Kundskab om.
Nasa-særi, *n. ozoema*, et Saar paa eller i Næsen.
Nasavitringr, *m. nasutus, sciolus*, en nævís Person. R.
Naskr, *vid. natinn.* 2) *gnarus*, ferm, flink, behændig.
Naskari, *m. in rem intentus*, behændig, ferm Arbejder.
Náskylldr, *sanguine propinquus*, næbeslægtet.
Nástædr, *præsens*, næstaaende.
Natinn, *insensus, industrius, gnarus*, duellig, vindstibelig, behændig.
Nátré, *n. nauffus, feretrum*, en Ligbaare. Hann lá á nátriám, *in feretro jacuit*, han laa paa en Ligbaare.
Nátt, *f. nox*, Nat; *vid. nótt*.
Nátta (at nátt), *noctem peragere*, overnatte.
Náttar (at nátt), *noctescit, nocescere*, det bliver Nat.

Náttar-þel, *n. concitium*, Mðnat, Eiden
mellem Haneget og Dagbrækingen.

Náttból, *hospitium nocturnum*, Natteherberge,
Matteleje.

Náttblindr, *bemeralops*, som ej kan godt see i
Mørke.

Náttblinda, *f. bemeralopia*, svagt Syn i Mørke.

Náttðögg, *f. ros, voratio nocturna*, Dug, som
falder om Natten. Náttðöggvad gras, *gras-
men rosicidum*; bedugget Gras. Náttðaggar
vodr, *rosa rosifera*, Bejr, hvort Dug pleser
at falde.

Náttdrop, *n. gonorrhæa*, Sædflod; *vid. mör-
unardrop*.

Náttfall, *n. vid. náttðögg*. Nú er náttfall,
væras, varescit, nu falder Dug.

Náttfar, *n. iter nocturnum*, Nattefæ. Þeir
föru dagfari og náttfari, *non secus nocu,*
quam interdiu viam perrexerunt, de reiste
baade Dag og Nat. 2) *curfus apparens v.*
anfractus nocturnus orbium celestium, Him-
mellegemernes tilspyneløbende Løb om Natten.

Náttfari, *m. noctambulo*, en Nattevandrer.

Náttíela, *f. gelicidium*, Frost, Rimfrost.

Náttírafn, *m. myricorax lucifuga*, en Nat-
tævn.

Náttíúfa, *f. vitæ cubicularis*, en Natthue.

Náttlegr, *nocturnus*, natlig. R.

Náttmál, *n. eritorium*, *quo sol est in regione
japygis*, den Tid om Aftenen, naar Solen
er i Nordvest; Kl. 9.

Náttmystur, *n. vesperta nocturna*; tyft i
Mulin.

Náttferkr, *m. vestis dormitorii*, en Natf

Náttfer (et náttferia), *cadaver humanum p-*
sem seponere in aliquo loco, at sette
en Matten afsted paa et Sted.

Náttkrina, *f. sella familiaris*, et Natf

Náttstadr, *m. locus pernoctandi*, et Sted a
om Natten. R.

Náttvakinn (vindr), *ventus nocturnus*, i
Wind, som blæser om Natten.

Náttverdr, *m. cana*, Aftenmaalid.

Náttugla, *f. noctua*, Natugle.

Náttúra, *f. natura, indoles*, Natur, Eg-
sindelag. Þó náttúran sé lamin me
leitar hún heim umfidir, *naturam i*
furca, tamen usque recurrit, *Naturam*
pellas ex, hun kommer dog igjen den
uddriver du end Naturen med en
kommer hun dog stedse tilbage.

Náttúradr (vel), *bona natura pradias*,
(godt) Naturel, Gemyt.

Náttúrulegr, *naturalis*, naturlig.

Náttúrufar, *n. vid. náttúra*.

Náttúra-lögmal, *n. lex naturalis*, Na-
tlov.

Náttúra-líðs, *n. lumen natura*, naturlig i
sømhed.

Náttúra-ransak, *n. studium physicum*, i
grandfening. At æfa þad, *physicam*
undersøge Naturen.

uspaki, *f. physica*, Naturvidenskab, Natur
art.

uspekningr, *physicus*, en Naturgrundfær.

, *f. necessitas*, Nød. 2) *latrocinium canum*,

idetiæffen. Hann er kominn i naud, *ad*
as redactus est, han er brøgt i Knibe.

er mikill vetrar naud, *hyemes ibi savis-*
sunt, der er streng Vinter.

(at nauda á), *vehementer agere*, in-
trænge haardt paa en.

regia, *f. arcessissima res*, yderlig Nød.

regi (at naudbegja), *cogere, adigere*, nøde.

na (at naudga), *idem*. At naudga konu,
inferre mulieri, voldtage et Græmdu.

na, *f. coactio*, Tvang.

junar-eidr, *m. juramentum vi extortum*;

ngs-Eð, tvungen Eð.

naqsmadr, *n. servus*, en Træl.

ialpari, *m. in adversis probatus amicus*,

ræret Ven i Nødgang.

æfi, *n. extrema necessitatis remedium*,
yderste Nødhjælp.

æfingr, *m. monstrum quoddam lacustre*,
gs Uhyre i en Indsø.

ægr, *m. qui affinitatem jungere iuvit*

ur, den som nødes til at indgaa Evis-
kab med en. 2) *qui sororem vel filiam*

ducit, som ægter ens Søster eller Dø-
ttir mod hans Villie.

æddr, *in periculo constitutus*, bestødt i
Nød.

Naudsyn, *f. necessitas*, Nødvendighed. 2) im-
possibilitas moralis v. physica, fysisk eller mor-
alsk Nødvendighed; á naud, *et synia*. At
naudsynialausa, *sine necessitate*, uden Nød-
vendighed. Nema naudsyn banna, *si im-*
possibilitatem incidit, uden Nødvendighed for-
byddes.

Naudsynlega, *necessario*, nødvendigen.

Naudsynlegur, *necessarius*, nødvendig.

Naudveris, *f. inculcata rusio, iusta defensio*,
Nødverge.

Naudugr, *inivius*, nødig.

Nauduglega, *agere, difficulter*, vanskeligen, med
Nød.

Naudúng, *f. coactio*, Tvang.

Naudúngarmadr, *m. alieni, non sui juris, ser-*
vus, en Træl, Tvegen.

Naudúngar-koftr, *m. exorta conditio*, tvinget
Billaar.

Naudúngar-fætt, *f. reconciliatio coacta*, afstønn-
get Forlig.

Naudúngar-úrræði, *n. pl. actio mixta, sc: et*
libera et coacta, en tvillig Handling.

Naudr, *m. vid. naud*. Mig dregr einginn
naudr til þess, *non cogor, mihi liberum est*,
jeg tvinges ikke dertil.

Naudþurft, *f. visa necessitates, omnia, sine quo*
vivere non possumus, Fornødenhed.

Návera, *f. praesentia*, Nærværelse.

Návið, *f. idem*.

Nauma-smíði, *n. lyrdainium*, Urfarenhed.

Naamíngi, *m. parvus*, sparsam, paaholdem.

Náunlegra, *vix*, ægre, neppe.

Náunlæki, *m. senacitas*, Þeahaldendhed.

Nauinn, *periculosus* v. *angustus*, farlig, snæver.

2) *parcus*, *senax*, þaaholden, snæp. Naunne vidkominn; *in angustis constitutus*; fæð i fæte. Hann komst sem naunast af, ægerime evásst, hafi kom dæfra með Næð og neppe.

Náungi, *m. proximus, necessarius*, Þaarvænde, Næste.

Náungalemi, *f. necessitudo*, Slægtfæð.

Náungalemi, *benignus*, velvillig.

Náungalemi, *benignus*, *us proximum necessarium decet*, velvilligen, som det sømmer en Slægtning.

Náunna (at naunna), *olfacere*, at snuse om noget, udspejde noget; *vid. niðna*.

Naukt, *n. statio annalis sub secro*, et Hús, hvort Elíbe staa om Vinteren.

Naut, *n. bos, pecus armenisium*, Næð, Hornsvæg. At gæta nauta, *bubulciare*, at vogte Kvæg.

Nauta-beit, *bucurum*, Græsgang for Hornsvæg; *vid. hagi*.

Nautu-hyrdir, *m. bubulus*, en Køhyrde.

Nauta-kiðt, *n. bubula*, Ofsetjæð.

Nauta-kiðstæik, *f. assa bubula*, Ofsetsteg.

Nauta-madr, *bubulus, bubseque*, Køhyrde.

Nauta-miðlk, *f. lac bubulum*, Komælk.

Nauta-mykia, *f. bubium, bublinum*; Komæg.

Nauta-præk, *n. bucentium*, en Stok til at drive Hornsvæg med.

Nauta-svipa, *f. aurea*, en Þoreptíðst.

Nautn, *f. esus*, Spísen. 2) *usus*, Næði.

Nautna (at nautna), *usi, fini*, at nyde.

Nautpeningr, *m. armentum*, Hornsvæg.

Nauts-ledr, *n. tergum taurinum*, Stin Hornsvæg.

Nautr, *m. socius, particeps*, Staldbróðer. *proximus possessor*, en Tings færrige Æder. Góðr þótti mér nauturinn at hritum, *charus mihi fuit, qui annulum dedit*, var mig kjær, sem gav mig Ringen.

Né v. me, *nec*, hverken. Né heldr, *nec* iffe heller. Hverki hann né hinn, *nec neque iste*, hverken den eller hén.

Nebbi, *m. rostrum avium*, Fuglenæb.

Nedan, *subter*, neden under; nedenfra.

Nedansíðr, *sursum*, neden fra. Fýri *infra*, neden for.

Nedanverdr, *inferior*, som er neden for, nítig. At nedanverdu, *subtus*, neden und

Nedar, *inferius*, længer neðe.

Nedarlega, *inferne*, længt neðe.

Nedra, *inferne*, nedenfor.

Nedri, *inferior*, den som er nedenfor, neði

Nedribúar, *m. pl. inferi*, de Underjordiske

Nedst, *infimo*, nederst.

Nedstr, *infimus*, den nederste.

Nef, *n. usus*, Næse. At hlæupa eða stíu uppá nef sér, *impotenter irasci*, blíve nítig vred, at vredeð hæstig, fare op. Þú svar á annara nefi, *enim ecki þín hálfa, pus tute es, et pulpamentum quaris*, du

Slaven i sin Broders-Dje, men ikke Djaelen i dit eget. At sitia uppá nefid, *nares corrugare*, at trække paa Næsen (flaa Krøller paa Næsen). Nú fýkr í nefid á hönum, *jam irascitur*, nu bliver han vred. Hönum hitnar um nefid v. þrútnar nefid, *alarvarium illi sumens* 3: *irascitur*, han bliver varm om Næsen (vred). Framanverdt nefid, *orbiculus, globulus nasi*, Næsen foran.

Nefbiúgr, *grypus, aquilinus*, frumnæset.

Nefgilldismadr, *cognatus*, en Blodsforvandt, Etægtning; af nefi.

Nefhrygg, *m. dorsum nasi*, Taget paa Næsen.

Nefi, *m. frater*; írem ramus familie, Broder; ogsaa en Gren af Familien.

Nefid, *f. famina nasusula*, et Gruentimmer, der har en stor Næse.

Nefidr, *m. spina nasi*, Led, Bugt paa Næsen.

Nefnikill, *nasurus*, stornæset. R.

Nefinælltr, *per nares loquens*, som taler igjennem Næsen, snævler.

Nefnd, *f. nominatio*, Benævnelse. 2) *nomen*, Navn. 3) *prætextus, simulatio*, Forevendning, Daaskud. At nefndinni gördi hann það, *simulaciter fecit*, han gjorde det paa Strømt.

Nefndar-menn, *m. pl. a) viri honoratiores*, fornemne Folk; b) *assessores judicii nationalis, scabini*, Bisiddere ved en Underret, Stofkesmand.

Nefndr, *conscribens*, udskrevet. 2) *pr. nominatus*, egentl. nævnt.

Anden Deel.

Nefni, *n. nomen, usciatus in composuit*, Navn (brugeligere i de sammensatte Ord); auknefni, ófugnefni, sannnefni &c.

Nefni (at nefna), *nominare*, nævne. 2) *juridice: appellare, provocare*, indstævne (juridisk).

Nefning, *f. nominatio*, Benævnelse.

Nefnilega, *nominatum, scilicet*, nemlig.

Nefneidingr, *m. cursus directus*, en lige Bane.

Hann geck nefneiding gegnum tanit, *recta per viresum perrexiz*, han gik tvers over Hjæmmemarken.

Nefstór, *naso, nasurus*, stornæset.

Negg, *f. cor pr. conscientia*, Hjerte, egentlig Samvittighed.

Negla, *f. obscuramentum, epistomium alvei navis*, en Tap ved Rjælen i en Baad, som, naar Baaden er trukken paa Land, tages ud, for at Vandet kan løbe bort.

Negli (negldi, at negla), *clavis figere*, flaa Sam i, nagle.

Negling, *f. compactio*, Sammennaglen.

Negul-tré, *n. caryophyllus*, Nelliketræ.

Nei, *non*, nej.

Neinn, *quasi né einn, nemo*, Ingen; *vulgo: ecki neinn, nemo, ex ea nozione vocis neinn esset quidam, aliquis*, efter denne Ordets Bemærkelse skulde neinn betyde nogen.

Neip, *f. intercapedo digitorum*, Mellemrummet imellem Fingrene; *vid. greip, gneip*.

Neiqvædi, *n. negatio*, Nægten, Benægtelse.

Neiqvædi (at neiqvæða), *negare*, nægte.

Neiqvæðinn, *difficilis, sapius negans*, som ofte siger Nej.

Neisa, *f. contumelia*, Etam, Bessæmmelse. R. Neist, *m. scintilla*, Gnist.

Neisulega, *adv. contumeliose, turpiter*, haanlig, til Skamme. R.

Neistafug, *n. scintillatio*, Gnistren, Funken.

Neita (neitadi, neitti, hefi neitar, at neita), *negare, inficias ire*, nægte, benægte. Hann neitti öllum hödum; *omnes condiciones respuit*, han afflog alle Vilkaar.

Neitan, *f. abnegatio, negatio*, Nægten.

Nem (nam, hefi numit, at nema), *occupare, sariare*, bemægtige sig. 2) *auferre, rapere*, bortføre, borttage. 3) *discere, sapere, lare*, faa Forstand paa, næmme. 4) *exferere se prominere*, rage frem, rage ud over. Nema land, *occupare terram incultam, qua cedit primo occupanti*, satte sig i Besiddelse af et udyrket, ubebygget Land, som bliver den første Bemægtigers Ejendom. Nema i burtu, *auferre, rapere*, borttage, bortrøve. Nema bókmentir, *discere literas*, lare boglige Runster. Nema stadar, *finem facere itineris*, holde stille. Nema vid ský, *in cælum prominere*, berøre Skyerne, række til Skyerne. Nema ráðum, *auctoritatem præcipere*, betage en hans Myndighed. Það mun vidnema, *oberis*, det vil vorde til hinder. Nam vid dyra-gættin, *postes resistere*, Dørstolpen stod imod. Það nemr eeki so miklu, *santi non est estimandum*, det kan ikke ansees af saa

megen Verdi. Frá sér numinn, *sibi non conscius*, ude af sig selv, henrykt.

Nem (nam, at nema), *verbum auxiliare*, Hjælpeord. Hún nam ansa: hvad lítst þér? *regis: quid tibi videtur?* hun svarede: hvad synes dig?

Nema, *nisi, præterquam*, uden, undtagen at, med mindre.

Nenni (at nenna), *se applicare, à se impetrare*, gider.

Nenning, *f. industria, applicatio sui ad aliquod*, Arbejdsomhed, Flid. At leita sér nenningar, *sadium otii interrumpere facillimo quodam opere*, befri sig fra fjedfommellig Ledigang ved et let Arbejde.

Nenningarlaus, piger; lad, doven, som intet gider gjort.

Nenningarleysi, *n. pigritia, torpor, sadium*, Dovenskab, Lædshed.

Nenninn, *impiger*, ufortrøden, flittig.

Nennir, *m. impiger, acuosus*, virksam, stærk som. 2) *hippopotamus*, en Flodhest; *hic monstrum quoddam, fictum, de quo vulgus habet monstrosas fabulas*, her til Lands har man tænkt sig et Uhyre, hvorom Almuen har gyselige Fabler, en Nøf.

Neppilega, *agre, neppe*; *quasi kneppilega*, i knappr.

Nertugr, *pulcer, lepidus*, smuk, artig.

Nes, *n. lingua terra, in mare se exferens*, et Næs, Odde, en Jordstrimmel, som gaar ud i Havet. Þá var komit á næsta nes, ad

extremum res perducta eras, Tingen var bragt til det yderste.

Neskonúgr, n. rex promontorii, regulus, Næstefonge. R.

Nesla, f. vid. hnesla.

Nesnam, n. populatio in promontorio, Næsnam, Plyndring paa et Fjorberg. R.

Nesti, n. viaticum, Rejsefødt, Proviant til en Rejse.

Nesta (at nesta), viaticum subministrare, Ræste en Proviant til Rejsen.

Nestadr, viaticus, forsynet med Proviant til Rejsen.

Net, n. rete, verriculum, plaga, Garn, Net. At leggja net, *tendere retia*, sætte Garn. Dráttar net, *everriculum*, sagna, stragla, etflags Garn, man trækker; Dragevod. Stórrídit net, *rete rarum, maculis laxis*, et Garn, som har store, aabne Raster. Smárrídit net, *rete frequens, maculis minutis*, et Garn, som har smaa, tætte Raster.

Netklár, f. pl. asserculi, tollentes retia, Træstykker, som bindes fast ved Garnet paa den ene Side, for at holde den Side fra Bunden.

Netgiördarmadr, retiarius, en som binder Garn.

Netháls, m. epidromus, Halsen paa Garnet.

Netia, f. omentum, reticulum, epiplon, den Tællehinde, hvori Kreaturenes Indvolde ligge ligesom søbte.

Netkubbar, m. pl. trunculi v. lapilli reticulares, Træstykker, som hænge ved et Garn, eller

de Stene, som hænges ved den anden Side, for at holde Garnet ved Bunden.

Netlög, n. pl. loca marina plagis disponendis apta, de Steder paa Egen, som ere bekvemme til Garnsætning.

Netstaung, f. ames, Fuglestang.

Netverk, n. clathrum, transenna, Sprinkelværk, Tralværk.

Nettr, civilis, lepidus, artig, net, omgjængelig.

Nettleiki, m. urbanitas, Artighed.

Netþinir, m. tendicula, Pinde, som Fugles eller Dyregarn strækkes ud med.

Neyd, f. vid. naud. Neyd er einginn kaupmadr, *necessitati cedit commodum*, Nød er ingen Kjøbmand; I Nød maa man ikke se paa Fordel, undslaa sig for Opofrelser.

Neydi (at n-yða), cogere, adigere, nøde, tvinge.

Neyti, n. consortium, Staldbrødre, Følge. 2) *bos*, Hornkræg, Nød. Arnór Jarla skáld, mætr vid minna neyti, minn drottinn rak flóttu, *præclarus meus dominus paucioribus stipatus, comitibus fugientes insecutus est*, min navnkundige ypperlige Drot (Herre) forfulgte de Flygtende, med et mindre Følge; *vid. fóruneyti, ráðaneyti; írem úngneyti &c.*

Neyti (neytti, hefi neytt, at neyta), manducare vesci, æde, spise. 2) *uti*, nyde. Neyta tímans og tækifæris, *tempore et occasione uti*, benytte Tiden og Lejligheden.

Neytlá, f. vid. nautn.

Neytlu-grenni, f. oligotrophia, den Bane at spise lidet.

Neytslu-grannr, *temperans cibi*, som spiser libet, smaatærende.

Neytslusfrekia, *f. polytrophia, polypbagia*, den Bane at spise meget, Graadighed, Slugvorenhed.

Neytslusfrekr, *edax, polyphagus*, graadig, slugvoren.

Neytinn, *idem*.

Neytr, *idoneus, capax, utilis*, bekvem, nyttig.

Nia, *f. (nisu á bladi), enneas in charsis lusoria*, Nien i Kortspil.

Niálgr, *m. vid. nálgr*.

Niardar-vótt, *m. spongia*, en Svamp; *quasi chirotheca Nírdi*, ligesom Nírd's Handst.

Nibba, *f. promontorium, monticulus*, en Bjeldspids; *alias nybba*.

Nibbaz (at nibbaz), *de bobus dicitur, cornubus se invicem pesentibus*, siges om Hornsvæget, naar det stanges.

Nid, *n. interlunium, luna intermestris*, første Kvarter i Maanen (naar den ikke sees). Nidmyrkr, *n. nox illunis, interlunis*, Dølmørke. 2) *infestatio, moratio*, en gjentagen Bevægelse oven over noget.

Nid, *n. convisium, probrium; isem libellus famosus*, Forhaanelse; ogsaa Døstvil. 2) *carmen, propositum, Etamdig, Nidvise*. 3) *dira*, Forbandelser.

Nida (at nida á), *mosando premere*, ved idelig Bevægelse, oven over noget, at trykke derpaa.

Nidarglega, *fada*, skammeligen, skændigen.

Nidargleg, *cam ignominia, deficient*, skatlig, skændig.

Nidargr, *ignominiose timidus*, sejs, frye som en Nidding.

Nidgiöld, *n. pl. multa parricidii*, Døde Familienbrab.

Nidiar, *m. pl. posterii*, Efterkommere. 2) *pingui*, Slægtninge.

Nídi (níddi, at nida), *convitiis proscin* forhaane, skjænde paa; *v. proproso carperstringere*, igjennemhegle en med Et digt, Nidvise. 3) *vitare, corrumpere, dare*, besmitte, skamfere, behandle ilde. má nida, sem prýða, á *decere ad dedecilis patet via*, man kan lige saa let vane som forfælske en Ting. Nidaz á trú si *religionem deferere*, falde fra sin Religi. Nidaz á einhverium, *ad extrema persequi* forfølge en til det yderste, begaa Niddusværk for at hævne sig paa ham.

Níding, *f. fadatio*, skændig Behandling.

Nídingsskapr, *m. parricidium, immane et in me flagitium*, Niddingsværk, skændig Hæmnaade.

Nídinga-verk, *n. idem*.

Nídingr, *m. parricida*, en skændig Morder en Nidding. 2) *fadifragus*, en Trold. triparcus, en Snier. 4) *infamis*, en Ulsø. Vertu þá hvers manns nídingr, ef þorir ecki at heriaz við mig, *coram omni infamis esto, si in arenam non audis dedere v. duellum declinas*, enhver skal anse

for en Nidbing, dersom du undviger en Eves
kamp med mig.

Nidiúngr, *m. descendens*, Efterkommer; *vid.*
nidr.

Nidra (at *nidra*), *honori alicujus, detrabere*,
formindste ens Hæder, vanære en.

Nidran, *f. debonestamentum*, Stam, Vanære.

Nidranarlega, *ignominioso*, forhaanende.

Nidri, *subtus, infra*, nedenfor, nedenunder.

Nidska, *f. senacitas*, Snieragtighed, Rarrig-
hed.

Nidskálld, *n. poeta probosus*, en som digter
Stambigte.

Nidskár, *adj. idem.*

Nidskr, *fordide, senex, tardus, gneragtig.*

Nidskældinn, *vid. nidskár.*

Nidsla, *f. vid níding.*

Nidstaung, *f. basta, connus, erectus in contume-*
ham alicujus, atque imprecatorius, en Etanz,
opreist for at forhaane en, og som man troes
de tillige skulde fremvirke Ulykke for ham.

Nidr, *deorsum*, ned, nedad. Nidr eftir, *idem.*

Nidr, *m. fremor, strepitus*, Bulder, Alarm.
Sic árnidr, vindnidr.

Nidr, *m. filius*, Søn (Digt.) 2) *propinquus*,
Slægtning. Sia'dan bautasteinat standa brautu
nær, nema reifi nidr at nid, *rari circa vias*
cippi visuntur, nisi propinquo propinquus eri-
gat, Sjelden ser man Bøstastene staa ved
Bejen, uden den ene Slægtning oprejser
dem til den andens Erindring. Sic Helgius
Hundingicida ad virginem Sigrunam, quando

patrem et fratrem ejus in acie oppresserat,
saaledes talede Helge Hundingssøn til Døen
Sigrun, da han i Kamp havde nedlagt heu-
des Fader og Brødre: Liggia at jördu allra
flektir nidrar þínir, at náum ordnir, *plurimi*
propinquorum tuorum prostrati jaciunt in terra
jam exanimis, de fleste af dine Slægtninge,
ligge nu udstrakte døde paa Jorden.

Nidrbiúgr, *deorsum incurvus, item aduncus*,
bøjet nedad.

Nidr-á-bóginn, *deorsum*, nedad. Nidr at,
idem.

Nidrfrá, *infra*, nedenfor.

Nidr-burdr, *m. ostra ferarum v. piscium demersa*
v. dispersa, qua alliciantur, en i Søen ned-
sænket Dyrge af Løkkemad for Fisk.

Nidr-dreginn, *detractus*, nedtrukken. 2) *tor-*
pidus, viribus cassus, flov, kraftløst.

Nidr-drep, *n. diminutio fama*, Formindskelse
af Hæder.

Nidr-fall, *n. defluvium*, Medfalden, Medrin-
den. 2) *catapsosis*, Medfald, et Fald. Nidr-
fall saka, *reconciliatio*, Sagers Forlig.

Nidr-falls-lótt, *f. morbus comitialis, epilepsia*,
Epilepsi, den faldende Syge.

Nidurgánga, *f. v. nidrgángr, m. occasus solis*,
Sølen's Medgang. 2) *descensus*, Medgang.
• 3) *decrementum fortuna*, Lykkes Formin-
skelse.

Nidr-hlaup, *n. decursus, decursio*, Medløben.

Nidr-látr, *cornuus*, ludende, heldende ned med
Hovedet.

Nidrhlautr, *m. feminine, supparus, cyclas*, et
Eftjort, en Nederdel.

Nidurkast, *n. dejectio*, Nedkasten.

Nidurklæði, *n. pl. subligacula, subligaria*, Duf-
ser, Eftjort.

Nidurlag, *n. finis, clausula*, Ende, Slutning.
2) *macratio*, Nederlag.

Nidurlegg (at nidurleggja), *deflectere*, holde op
med. 2) *ruminari, meditari*, betænke, over-
lægge.

Nidurniddr, *in ruinas et rudera redactus*, Hde
behandlet, ødelagt i Bund og Grund. Nidur-
nidd jörd, *pradium ruinosum*, en ruineret
Gaard.

Nidurrada (at nidurrada), *ordinare, disponere*,
ordne.

Nidurradan, *f. ordinatio, dispositio*, ordentlig
Inddeling.

Nidursetning, *f. idem*. 2) *conclusio*, Periode-
bygning i en Tale.

Nidursetningr, *m. alumnus tribunarius*, et Al-
misselem, hvilket Gattiges Forstanderne be-
stemme at en Bonde skal underholde i en
vis Tid.

Nidurslig (steig v. stieg, at stiga), *descendere*,
nedstige.

Nidursligning, *f. descensus*, Nedstigen, Ned-
gang.

Nidurpagga (at nidurpagga), *os obscurare*, stoppe
Munden paa en, ogsaa: nedbygge en Sag.

Nidurþrycki (at nidurþryckja), *supprimere*,
nedtrykke.

Nidyrði, *n. pl. verba consumeliosa*, 6

Ord, til ens Skam og Eftjændsel

Niflheimr, *m. regis inferorum, centrum u-*
licus terra, Underverdenen; Niflhel
bedenfte Nordboers Helvede.

Niflungr, *m. post. rex*, en Konge (Dig-
pirata celebris, en berømt Søøver.

Nift, *f. nympha*; *item soror*, en ung Ko
saa Søster. 2) *sponsa*, Gæstems, De-
quavis mulier, ethvert Fruentimmer.

Nikr, *m. vid. nennir*; *rectius* nykr.

Nísla, *f. nox*, Nat.

Níóli, *m. scapus barbarum, spec. angeli*
Urtestangel, især af Angelika.

Níóri, *m. affectio pedis, ubi talus et tars-*
metatarso et digitis pedis, in unum gl-
os concreti sunt, unde vestigium forma-
rundum, en Tilstand eller Sygdom i
hvor alle Benene i Fodbladet og Tæ-
sammenvoksnene i et rundt Ben.

Níóra-fotr, *pes ita affectus*, en Fod, som
ledes beskaffen.

Níórunn, *f. terra*, Jorden.

Níórunnar-drop, *n. pollutio nocturna*, uv-
ligt Sædflod i Søvne.

Níósn, *f. exploratio, speculatio*, Spejdt

Níóсна (at níóсна), *speculare, explorare*
de, udspejde.

Níósnari, *m. explorator*, en Spejder.

Níósnarmadr, *idem*.

Níósnar-skip, *episcopus, pfectus, navis*

naucopium, et let Fartøj, bekvemt til ejde Fiendens Tilstand.

usu fructuarius, en som har Nyttten igen af en Ting.

n. unus deorum gentilium, En af det Nordens 12 Guder, Njord.

t niörva), *vestes pannosae sollicitae* re- med Omhyggelighed at lappe paa Klæder. 2) *coarctare*, sammenhæfte, pakke.

ind, *n. fretum gadisanum*, Strædet braltar.

cer, *compositus*, net, smuk, pen.

, *idem*.

, *concinne*, net, artigen.

n. homo parvus, *minutias querens*, en

nirfla), *minutim opes corrådere*, samle sin Formue paa en gnieragtig

nonagenarius, halvfemsindstyveaarig.

fibula, et Spænde. Nistin horfdu *fibula pendebant inversa*, Spænderne nedad.

pectorale ex torque aureo v. argenteo, et Smukke, som hanger ned om i en Guld- eller Sølvkjæde.

nista), *vid. gnisti*.

m. stridor, Bragen, Knagen.

frost, *intensum gelu*, *quando omnia* is *stridens*, en overmaade skarp Frost

(naar det, som man siger, fryser saa det knager efter).

Nitián, *novemdecim*, Nitten, 19. Nitián ára öld, *cyclos enneadecasterius*, et Tidrum af nitten Aar.

Niu, *novem*, ni.

Niundi, *novus*, niende.

Niudalafþingi, *dedrans (afst)*, en Verdi af ni Nigðdaler.

Niufinnur, *novies*, nifange.

Niutigur v. niutiu, *nonaginta*, halvfemsindstyve.

Niutigur álnir, *dedrans (bundrade)*, halvfemsindstyve Álen (Jordstylden i Island regnes efter Álen, ikke efter Hartkorn).

Niuvikna, *fasta*, *f. septuagesima*, Fastetiden om Vinteren i ni Uger før Paaſte.

Nóg, *facis*, *abunde*, nok.

Nóglega, *idem*.

Nógleikr, *m. sufficiens*, *abundans*, Tilstræffelighed, Rundelighed. R.

Nógfamlega, *idem*; *ac nóglega*.

Nógt, *vid. gnógt*.

Nógr, *sufficiens*, tilstræffelig. Meir enn nógr, *abundans copiosus*, overflødig, mer end nok.

Nockru fyrri, *aliquanto prius*, noget før.

Nockr, *aliquis*, *quidam*, nogen.

Nockurnveginn, *aliquo modo*, paa nogen Maade.

Nockurskonar, *cujusdam generis*, noget Slags. R.

Nón, *n. hora nona diei*, *tertia pomeridiana*, *sensu ecclesiastico*, *at sensu vulgari economico*, tri-

aborium integrum, proximum à meridie, Klof-
ten 3 om Eftermiddagen.
Nónhelgi, f. sacrum nonarium præcedaneum vi-
gilis, Helligaften, som begynder Kloffen 3
om Eftermiddagen.
Nói, m. vasculum, et libet Kar.
Nór, m. lacus fabrorum officinalis, et Hærde-
trug; vid. mór.
Nóra (at nóra), detrahere, derodere, gnave li-
det paa.
Nordan, at nordan, à septentrione, fra Nord-
kanten. Fyri nordan, boream versus, imod
Norden, nord paa. Hann er á nordan, á
borea spiras, det blæser fra Norden.
Nordanátt, f. tempestas septentrionalis, stáðg
Nordenvind.
Nordanvindr, m. ventus borealis, Nordenvind.
Nordarlega, ad boream, nordlig, imod Nor-
den; (adv.) R.
Nordarleg, borealis, nordlig, i Norden belig-
gende; (adj.) R.
Nord-hvalr, m. vid. sléttbakr.
Nordlendinga - fiórðungr, quadrans borealis,
Nordlands - Gjerdingen paa Ísland.
Nordlendingar, m. pl. borealis quadrantis in-
colæ, Indbyggerne paa Nordlandet; contracc-
norlingar.
Nordr, n. septentrio, boreas, arctias, Nord.
Nodr, boream versus, imod Norden. Nordr
á hógiun, idem.
Nordur-hálfa, f. Europa, Evropa.
Nordur-hiari, m. polus arcticus, Nordpolen.

Nordurland, n. regio borealis, Nordlant
Nordurlönd, n. pl. plaga-septentrionalis,
bene imod Norden, Skandinavien, N
Nordurliós, n. aurora borealis, Nordlys.
Nordymbraland, n. Northumbria (pars à
septentrionalis, Scotia proxima), Nor-
berland.
Normandy, n. Normannia (provincia G
ad fretum Gallicum), Normandiet (en
vindt af Frankrig, næved Kanalen);
rius: Nordmandi.
Normenn, m. pl. Normanni, boreales,
manner; spec. Norvegi, især Norges
vaanere; rectius Nordmenn.
Norn, f. saga, fumina fatidica, en S
Spaafvinde.
Nornir, f. pl. Parca, Nerner, Skjæbnens
inder.
Norna-skap, n. immanitas, Mornegemyt (E
heb).
Norna-sköp, n. pl. fata Parcarum, Norn
Bestemmelse af ens Skjæbne.
Norræna, f. lingua septentrionalium, sp-
vegica, det Nordiske, især det Norste E
vid. dönsk túnga.
Norræna, f. aura borealis frigida, No
vind.
Norrænn, borealis, nordlig, nordisk, nor
Norske, norvegicus, norst. R.
Norvegr, m. Norvegia, Norge.
Nostra (at nostra), perpolire, pynte meget

Noftr, *n. nimis sollicitudo munditiei*, alts for
for Stræben efter Rentlighed, Dettentlighed.

Nöe, *f. sagitta grandioris macula qua phoca co-*
piuntur, et Børn med store Mæsker, hørs
med man fanger Sølhunde.

Nox, *n. pl. asus, uellitas*. Nytte; *vid. nyt.*
Paa værd hinum et godum, notum, *perutile*
ali fuit, det blev ham til stor Nytte.

Nöa, *f. nota*, Anmærkning, Note; *Modo. 2)*
gessus, Nyster, Moder. Dette er hans
nötur, *bi sunt ejus gessus, moras*, det er
hans Nyster.

Nöa-gödr, *magna et diuturna uellitas*, som
indbringet stor og langvarig Nytte.

Nöel, *n. similis, equalis*, lige, lige med.
Kinnann veit eg hans nöta, *ejus aequalem non*
esse, jeg kender ikke hans Lige.

Nöelvindr, *uolis agendo*, den, hvis Arbejde
indbringet Nytte.

Notha (at notka), *in commodum vertere*, føre
sig til Nytte. Hanns råd notkaz mée ecki,
ejus consilia mihi non prosunt, hans Raad
nytte mig ikke.

Notlami, *quaestuosus*, indbringende.

Nött, *f. nox*, Nat. Á nött, *noctu*, om Nats
ten.

Nöttleysu-mánadr, *mensis, quo sol peragrat sig-*
nam cancri, en Maaned uden Nat (i Juni,
da Solen gennemvander Krebsens Tegn).

Nöf, *f. vid. nöp* er nef.

Nögl, *f. anguis*, en Negl. Nagla-skurdr, *re-*
legmina angvium, det som skjæres af Neglene.
Anden Deel.

Nöckvi, *n. i. hircus, Lepus monoxyla*, isen li-
ser, set toradaaret *Nöck*, ogsaa en Raag, et
Rundstib.

Nöckvi, *n. globus v. bulbos opacus*, arge sam-
me gravitas, en mærkelig meget tung Klump.
Paa er nöckva þungt, *maxima est gravita-*
sis, det er altså tungt. Paa kastadi nöckva
i skardit á veggnum, og vissu þeir ei fyrr
en hrædiz, paa var Þorfinnr, *in fissura pa-*
rietis apparuit opacus quidam bulbos, *qui in-*
pincto moveri cepit, *hic erat Thorfinnr*, 3
Bægens Nabning viste sig en mærkelig
Klump, som ventet begyndte at røre sig.
Det var Þorfinnr. Sturl. S.

Nölti (at nöla), *tempus otiosum frigidus sereno*,
tilbringe Tiden sttesløs og forfruffen.

Nöldra (at nölda), *murmure*, knurre.

Nöldran, *f. murmur*, Murren, Knurren.

Nöldrunasamr, *murmurebunda*, knurrend
som knurrer meget.

Nöldursamr, *idem*.

Nöldr, *n. murmur*, Murnen, Knurren.

Nöp, *f. asus, inhonefte dicitur*, Nase (haan-
ligen). 2) *caput*, Hoved. 3) *idem, as-nýpa*.
Nú hlióp i nöpina á hönum, *excanduit*, nu
blev han vred. Paa er komit i nöpina á
hönum at hefna sín, *vindictam meditatur*,
han tænker paa at hæve sig.

Nös, *f. in plur. nasir, nares*, Næse, Næsebo-
rer. R.

Nötra (at nötra), *remere, frigare*, ryste af
Rulde. 2) *illidi*, bæve efter at have stødt.

proventus, alle Frugter og Indtægter af en Ting. At sara sár i nyt, *uri, frui*, benytte.
 Nyt, *f. lens*, Guld (i Hovedet).
 Nýt (naut, at nióta), *frui, emolumensum capere*, have Nytte af, nytte, bruge.
 Nýtanlegr, *qui usui esse potest*, som kan være til Nytte, kan nyttes.
 Nýti (nýtti, at nýta), *in usum et commodum suum versere*, anvende til sin Fordel og Nytte.
 E'g vil ecki nýta það, *usi nolo*, jeg vil ikke benytte det.
 Nytia (at nytia), *idem*.
 Nytiamaðr, *homo utilis*, en nyttig Mand.
 Nytiar, *f. pl. usus, utilitas*, Nytte, Gavn.
 Nýtilegr, *utilis*, som kan nyttes.
 Nýtinn, *rei familiari intentus*, som ved at benytte ubetydelige Ting, benyttelig.
 Nytki (at nytki), *commodum sibi sumere v. fructum rei capere*, hǽste Nytte, Gavn af noget.
 Nýtlaus, *inutilis*, unyttig.
 Nytsamlegr, *utilis*, nyttig.
 Nytsamr, *idem*.
 Nytsamlega, *utiliter*, gavnligen, nyttigen.
 Nytsemd, *f. utilitas*, Nytte, Gavn.
 Nytsemi, *f. idem*.
 Nýtir, *utilis, idoneus*, duellig, betvem til noget.
 Nyttartir, *f. pl. herba aconomica*, Husholdningsurter.
 Nývellíng, *f. recens coctio*, ny Røgning.
 Nývellíngarstot, *n. sebum ex recens coctione*

adipis, det man Summer af Fedtet ved en ny Smeltning, Røgning.
 Nývirki, *n. recens opus manuum*, nylig færdigdet Arbejde, udført Daad.
 Nýúng, *f. novitas*, Nyhed. Það nemr nýúngum, *novum et inaudisum est*, det er en Nyhed.
 Nýúngagiarn, *avidus novitatis*, meget for Nyheder.
 Nýúnga-girni, *f. novarum rerum cupiditas*, Nyhedssyge.
 Næ (náði, heft náð, at ná), *consequi, impetrare*, faa, erholde. At ná til sin, *assequi*, faa fat, overkomme. Gatan náði alk til herbergia, *enn þang náðu samann*, *semper ad ades pertigis*, at illa *contigua erant*, Etim naade lige til Hufene, men de stødte til hin anden.
 Næ (at ná), *verbum auxiliare*, Hjælpeord. Þek náðu lita, *viderunt*, de saa, fik at se.
 Náði, *n. quies*, Ro, Rolighed. 2) *receptaculum*, Tilhold, Bolig; *vid. húsnæði*.
 Nædingr, *m. ventus gelidas*, kold gjennemtrængende Vind.
 Næfrar, *m. pl. vid. gnæfrar*.
 Næfrakella, *f. volumen corticis arefacti*, en Kulle tørrede Røver.
 Næfr, *n. cortex betula*, quo *teguntur domus*, Bark af Birketra, hvormed Huse tættet.
 Næfr, *prominens; item acutus, acer*, fremtrægende; ogsaa: skarp, haard; *vid. gnæfr*.

Næfr, *m. caput tignorum procerum*, Bjelkehovederne i et Hus. *Peir gengu á þilir*, so næfrarnir gengu af timburstockunum, og komuz so út, *parietem ligneum aggressi sunt, tanto robore, ut capiribus tignorum amolitis, exitus illis pateret*, De brød paa Trævæggen med saadan Styrke, at Hovederne paa Tømmerstoffene gif af, og paa den Maade barenede de sig en Udgang.

Næfurlega, *vid. naumlega*.

Nægd, *f. copia rerum, affluentia*, Overflødighed.

Nægi (at nægis), *sufficere*, være tilstrækkelig. *Það nægir, sufficit*, det er nok.

Nægiz (at nægiaz med), *conquiescere, contentus esse*, være fornøjet med.

Nægilega, *sufficienter, satis, nok*, tilstrækkelig.

Nægilegr, *sufficiens*, tilstrækkelig.

Nægtia (at nægtia), *quod sufficit dare*, give tilstrækkeligen.

Nægtir, *f. pl. abundantia*, Overflødighed.

Nægr, *vid. nógr*.

Næli (at næla), *acu leviter suere*, sv løseligen med en Naal. 2) *lucrum minusim. facere*, tilvinde sig liden Fordel.

Næli, *n. acus sine foramine*, en Naal uden Øje.

Næmr, *capax; item ingeniosus, skarpsindig*. 2) *docilis, nem.* 3) *penetrans; item acutus*, gjennemtrængende, skarp; *vid. næfr*. **Næmfört**, *morbus contagiosus, inficiens, smitsom Sygdom*. **Oddnæmr** hniðr, *culter acuto cu-*

spide, Kniv med en skarp Spidse. **Næmr á bók**, *docilis, capax eruditionis*, som har godt Memme. **Netnæmriskar**, *piscis, qui retibus capiuntur*, Fiske, som fanges i Garn.

Næmi, *n. ingenium, capacitas memoriae*, **Næmme**. 2) *ars, Kunst*. Hann var lærdr á þad næmi, *eam artem edoctus erat*, han var oplært i den Kunst.

Næpa, *f. aura frigida*, kold Luft. 2) *napus, rapa*, Hvidroe. **Næpureitr**, *m. napina, Roehed*, *Bed*, hvori Roer saaes.

Næpiz (at næpaz), *aura frigida se exponere*, udsætte sig for den kolde Luft.

Næpnablöd, *n. pl. rapacia, Roeklade*.

Næpnagardr, *m. rapina, Roehave*.

Næpnasæ, *n. rapacium semen, Roesæ*.

Nær? *quando? naar?* Hve nær? hvad nær? *idem*.

Nær, *cum, quum, adv. temporis*, da (Tids Adverb.)

Nær, *nærstr, proprior, proximus*, nærmere, nærmest. **Nær því**, *nærsta því, fere, næsten*. **Þeim lá nær óhöppum**, *vix a malis felis temperabant*, de havde nær begaaet Misgjerninger, gjort en Ulykke.

Nærbuxur, *f. pl. subligaria, Underbukser*.

Nærfelldr, *similis, lig, lignende*. **Nærfellt**, *fere, næsten*.

Nærföt, *n. pl. semicinctium, vestes interiores, Underklæder*. **Undir herklædum**, *vestes subarinales, Underklæder under Baaben*.

Nærslarim, *sagax*, flog, som kan se noget længe forud. 2) *dexter*, behændig.

Nærgjængull, *adarens, familiaris*, som gaar haardt paa, paarsøende.

Nærgættinn, *perspicax, sagax*, som nøjagtig hældig gjetter eller forudser noget.

Nærgætni, *f. perspicacia*, den Evne at kunde nøjagtig forudse noget.

Nærgættir v. nærgættir, *sagax*, flog, forudseende.

Nærhæfis, *circiter*, omtrent; à hof.

Næri (at næra), *fovere, recreare, nære, vederbygge*. 2) *nurrire*, underholde.

Næring, *f. recreatio*, Vederbyggelse. 2) *alimentum*, Føde. Næring, Underhold.

Nærklædi, *n. pl. vestes interiores*, Underklæder.

Nærkona, *f. obstetrix*, Jordemoder. Næverukona, *idem*.

Nærleppr, *m. stragulum equestrum*, Heftebæffen. (N. O.)

Nærdýna, *f. idem*.

Nærpils, *n. subligaculum muliebri feminale interius*, Understjort.

Nærri, nærr, nærst, *prope, propius, proxime*, nær, nærmere, nærmest. Hann tók þad nærri str, *omnes vires insendebat*, han anstrængede derved alle Kræfter. Nærri því, *ferè*, næsten. Þar hafdi stórnær, *ferme, tantum non erat*, der havde ganske nær. Nærst, *proximo tempore*, paa den nærmeste Tid. Nærst um, *idem*.

Nærsta, *admodum, valde*, heftigen, storligen. 2) *immediatè*, umiddelbar.

Nærsta, *f. tempus imperfectum*, en Tid neppe er forbi. Hann kom hingat á unni, *nuperrimo tempore hac venit*, h kom hertil for et Øjeblik siden.

Nærsta-brædra, o. *consobrii*, Sødskeni Nærsta-brædri, *m. consobrinus*, Sødskeni Fætter.

Nærstaddr, *praesens*, nærværende.

Nærslýnn, *myops*, nærsynet, fortsynet. *nax, parvus*, paaholden, larrig.

Nærslýni, *f. myopia*, den Egenkab at værsynet. 2) *senacitas*, Paaholdenhed, Sshed.

Nætíngir, *m. quantum agere sufficit*, h Mangel eller Overflødighed af en Ting, delmaadighed. Nætíngs-fiskr, *f. pifmediocris*, middelmaadigt Fiskeri.

Naturdraugar, *m. pl. lemures*, Gjenga Matte, Spøgelse.

Natur-ellidíng, *f. diluculum*, Daggr.

Natur-gagn, *n. lasanum, macula*, en Nat

Naturgali, *m. philomela, luscinia*, Mattu

Naturhvíld, *f. requies nocturna*, Matte Matteredo.

Natur-sakir, *per noctem*, om Matten; *pro nocte, sc. vigilia v. nocte sacra*, e for Mattens Skuld.

Naturslitta, *f. pellacia nocturna*, natlig S

Natur-vakt, *f. vigilia, excubia*, Mattuva

Natur-vaka, *f. lucubratio*, Aftenfæde, i sidde ved Lys om Vinterastner. 2) *ag nocturna*, Søvnløshed om Matten.

O.

O. *litera præfixa plurimis dictionibus, vim habet negandi et sensum invertendi, item interdum in malam partem trahendi, pro tali O ab initio, veteres scripsere U, quem modum dani servans et quidem aptius, et Bogstav, som sættes fortil mange Ord, benægter, giver omvendt Bemærkelse, undertiden ogsaa forværrer Betydningen. Stedet for dette Bogstav O, skreve de Gamle ofte U, som endnu er brugeligt i Danmark, og det med Røje.*

O! *interjectis exclamantis, nostraribus nunquam in usu erat, antequam libris Danorum verendis operam navavere, O! et Udraabsord, som aldrig var i Brug hos Islænderne, sænd de begyndte at oversætte Danske Bøger.*

Oafátlaamr, *consumax v. pertinax, haardnakket, halsstarrig, egenfindig.*

Oafátseml, *f. pertinacia, Halsstarrighed.*

Oafátanlega, *indefinens, perperuo, uafadelig.*

Oafátanlegr, *perperuus, uafadelig.*

Oafákanlegr, *inexcusabilis, uundskyldelig.*

Oagengilegr, *inconcussus, fortis, tapper, som man Intet kan udrette imod ved et Anfald.*

2) *conferius, impetrabilis, uigjennemtrængelig.*

Oagiarn, *consensus, ikke gjerrig.*

Oleikinn, *quies, pacificus, fredelig, rolig.*

Oleilegr, *deformis, uanselig, hæslig.*

Oaldarmadr, *nequam, dedecus sui seculi, et Skarn, sin Lidsalderis Skjæmsel.*

Oalldarflokk, *m. perdidissimorum hominum colluvies, Skarns-Golf, ulykkebringende Parti, Bænde.*

Oáqvedinn, *indefinitus, indeterminatus, ubestemt.*

Oár, *n. annona difficultas, Uaar, haarde Aar, Óáran, idem.*

Oárennilegr, *quem aggredi nefas v. periculum, som der er Fare ved at angribe, uangribelig, ubestormelig.*

Oarge, *impavidus, uforsødet. Dýrit óarga, leo, animal timere nescium, det Dyr som ikke kjender Frygt, Løven.*

Oárlegr, *macer, mager. Hann gördi þá óárlegann, macrescere tum caput, han begyndte da at blive mager.*

Oáfíalegr, *deformis, uanselig, hæslig.*

Oáfalinn, *æqvus, alieni non appetens, billig, som ikke angriber andres Rettigheder, megen nyttig.*

Óara, *f. res non vesca, Ting, som ikke kan spises.*

Óatalinn, *inaccusatus, uanklaget, upaatalt.*

Óatekinn, *integer, cui nihil detractum, hel, ubeskæret.*

Óatfinnanlegr, *irreprehensibilis, uafællig.*

Óatgætinn, *negligens, forsømmelig, upaaagtsende.*

Óatgætni, *f. incuria, Uagtpaagtvenghed.*

Óatgætla, *f. idem.*

Óatgreinanlegr, *individuus*, udelelig. 2) *inseparabilis*, uadstillelig.

Óatgreinanlega, *inseparabiliter*, uadstilleligen.

Óathlæinn, *agelastus*, som ikke ler meget.

Óatspurdr, *inconsultus*, uadspurgt. Hann görði þad, Kóngi Óatspurt, *id fecit Rege inconsulto*, han gjorde det uden Kongens Vidende.

Óbágr, *facilis*, *officiosus*, tjenstfærdig, tjenstevillig.

Óbarinn, *immunis a plagis*, upryglet. Óbarinn fiskr, *piscis indutus*, *non subactus v. comusus malleo*, haard fiske, som ikke er banket.

Óbalegr, *nimius*, *horrendus*, forfærbelig, gyfelig.

Óbbar (at obba), *abominari*, *adversari*, affky.

Óbedian, *non rogatus*, uannodet.

Óbeygjanlegr, *inflexibilis*, ubøjelig.

Óbeit, *f. fastidium*, Bømmelse. E'g hefi óbeit á því, *fastidio*, jeg har Modbydelighed for det.

Óberandi, *ingestabilis*, som ikke kan bæres. 2) *intolerabilis*, utaalelig.

Óberiur, *f. pl. prasa neglecta abseitas*, Marf, som sjelden staaes.

Óbiagadr, *illafus*, ufast.

Óbiermi, *m. fucus*, Sminke; á biarmi.

Óbifanlegr, *immobilis*, ubevægelig.

Óbifr, *m. fastidium*, *horror*, Affky, Bømmelse. At hafa Óbifr á, *desestari*, *horre*, affky.

Óbilandi, *infractus*, *validus*, stærk, som ikke kan brætted; á bila.

Óbilagr, *idem*.

Óbilgiarn, *petulans*, *prociis*, fræk, nævdi, overgiven; *pr. impatiens moræ*, utaalmødig i at bte; á bil v. bila.

Óbyrsæll, *infelix venci*, den som er uheldig i at faa god Vind.

Óblandadr, *merus*, ublandet.

Obláta, *f. pastillum*, *oblata*, Bostia, Ablat. Helgud obláta, *panis consecratus*, det indviende Brød i Nadveren.

Oblátueiskia, *f. arthropion*, Ablatæ.

Óblaudr, *non pavidus*, *timoris expertus*, *strenuus*, ikke fej, tapper, fæk. R.

Óblida, *f. offensa*, *ira*, Brede, Fortørnelse.

Óblidr, *austerus*, *immitis*, haard, grum.

Óbliúgr, *inverecundus*, *impudicus*, ublu, ufræmmet.

Óbodinn, *injussus*, *non invitatus*, uindbud, ubefalet.

Óboginn, *rectus*, *directus*, lige, uden Bøining.

Óborin, *non susceptus*, *non erizus*, uavlet, ufødt; *uslidi*; *dicatur de infansibus non susceptis a vestibis non erizis*; *item pecudibus non figuris*, siges om Børn, som ikke ere avlede, Klæder, som man ikke har gaaet med, v. Creature, som ikke ere mærkede. Óborin kú v. á, *vacca v. ovis*, *non emia*, (en Bø eller Faar), som ikke har født.

Óbótamadr, *panam corporis promeritus*, Udmænd, hvis Forbrydelser ikke kunne affindes med Bøder.

ål, *n. crimen ære non expiabile*, Ubødet,
som ej kan affønes med Bøder.

cardus, lenius, langsom, doven. Øbrått
høinum til svær, *cardē respondit*, han
er langsomt.

ga, tarde, langsomt.

n. aspectus v. color deformis, hæslig
(især Ansigtsfarve).

lr, infractus, ubrækket; *vid. bråka*.

vulgaris, almindelig, uforandret.

lr, inviolatus, incorruptus, ufordærvet,
idret, uforvansket.

ll, constans, firmus, standhaftig, paa-

nlegr, *infallibilis*, uforanderlig, ubrø-

n, illæsus, non fractus, uftadt, ubrødt.

nlegr, *inufitatus, obsolescens*, ubrugelig,
et.

, óvidbúinn, imparatus, uberedt, ikke
t paa.

in, solutus, løs, ledig.

gr, gibbus, gibba cervice, krogrygget,
den, som ikke har god Anstand.

f. deserta, solitudo, sesqua, øde Egne,

, incultus, ubebygget.

ndi, inhabitabilis, ubeboelig.

igr, idem. R.

intractabilis, utæmmelig, ustyrlig; *å*

iden Deel.

Øbyria, *f. mulier sterilis*, et ufrugtbart Fruen-
timmer; *å bur*.

Øbyriuskapr, *m. sterilis*, Ufrugtommelighed,
Ufrugtbarhed.

Øbytnandi, *immense profunditatis*, hvort man
ingen Bund kan naa, bundløs.

Øhæn, *f. execratio*, Forbandelse; *sæpius plur.*
Øbænir, *dura*, onde Ønster. *R.*

Øhær, *vid. oberandi*.

Øhærolegr, *insolerabilis*, utaalelig.

Øhærolega, *insolerabiliter*, utaaleligen.

Øhætanlegr, *irreparabilis*, som ikke kan erstæ-
tes, ubodelig.

Øhættir, *non compensatus*, ubetalt, uerstattet,
ubødet.

Óða, *f. avia magna*, Oldemoder.

Ódád, *f. nefas, piaculum*, Udaad.

Ódádadamadr, *nefarius*, den, som begaar Udaad,
Skurk.

Ódáda-verk, *n. nefarium, facinus*, Udaad,
Skurkestykke.

Ódagot, *n. inquietudo*, Urolighed; *å gýt*.

Ódáinsakr, *m. ager v. locus immortalitatis, cam-
pi elysii*, Udbødelighedens Egne, de elyseiske
Marker.

Ódal, *n. alodium, prædium, hereditarium*, Odel,
Arvejord. 2) *res derelicta*, forladt Gods.
At leggja fyrir Ódal, *derelinquere, ut talis
res cedat proximo occupanti*, saaledes forlade
en Ting, at den skal vorde første Bemygtig-
gers Ejendom.

Ódal, *n. natura vegeta, acruosa*, rask, virk-

som Natur. Óðalsbarn, *puer vegetus, inventivus*, opfindsom, rast Dreng.
 Óðalsjörd, *prædium hereditarium*, Óðelsjörd.
 Óðalborinn, *natus ad heredium avitum, sc. recta linea a primo occupante*, odelbbaaren, til en Gaard, i lige nedstigende Linie fra dens første Besidder.
 Óðalsmadr, *dominus allodialis*, Jorddrot; *strictæ primus occupans*, den, som først besidder en Gaard, og erhverver Óðelsret derpaa.
 Óðán legg, *fætidus*, Riden, urensfærdig.
 Óðámr, *m. fætor*. Et. nst, Urensfærdighed, Urenlighed. 2) *homo sordidus*, en som er urensfærdig, urenlig.
 Óðamæligi, *f. precipitantia lingua*, Snakksomhed.
 Óðaudleiki, *m. immortalis*, Udsædelighed.
 Óðandleggr, *immortalis*, udsædelig.
 Óðaun, *m. odor fædus, fætor*, slem Lugt, Stank. R.
 Odda (at odda), *vid. yddi*.
 Oddafylking, *f. cuneus*, Slagtorden, opstillet i Form af en Kile; *vid. svinfylking*.
 Oddamadr, *m. compromissor*, Opmand.
 Oddamannadómr, *m. laudum*, Voldgiftsmænds Dom.
 Oddhyld, *f. ventriculus passerum*, Spurve-mave.
 Oddi, *m. lingua terra*, en Odde, Landtunge.
 Oddviri, *m. primipilus*, den som gaar foran en Flok, Anfører.
 Oddr, *m. cuspis, mucro*, en Od, Spids. 2) *velum*, en Dill.

Ódeigr, *intrepidus, audax*, usforfærdet,
 Óðfluga, *precipitans, volansis instar*, som mer hovedfulds, i flyvende Fart.
 Ófluga, *precipitans*, hovedfulds.
 Óðlarfr, *timidus, trepidus*, forsagt, for
 Óðili, *m. ancera lateralis*, Siteanker.
 Óðins-hani, *m. tringa minima, inquit. stris et nazans*, en Fugls Navn; *vi fari*.
 Óðlega, *precipitans*, hovedfulds.
 Óðlegr, *impariens mora*, som ikke taalhold.
 Óðöfnun, *f. cachexia, atrophia*, Mar godt Huld, Vantrivelse (især om spæde).
 Óðrátt, *m. piscis monstrosus, fume e m. tractus*, et Es-Uhyre, som fanges Snor. 2) *metaph. homo sordida vita*, lig: en Rand af slet Levemaade.
 Ódrecker, *non potabilis*, som ikke kan iudruffelig.
 Ódreckandi, *idem*.
 Ódréngskapr, *m. ignavia*, Dovenskab, heb. 2) *visium, nequicia*, Lyde, Fej Opførsel.
 Ódréng, *m. nequam*, et Skarns M Drog.
 Óðesi, *n. mala et sordida mulier*, et slet, færdigt Fruentimmer.; *à drös*.
 Óðriúgr, *fluxus, qui cito consumitur* hastig fortæres, udrøjs.
 Ódruckinn, *sobrius*, ødru.
 Óðrýgindi, *n. pl. mala administratio rei*

liaris, stet Husholdning; egentl. at Levnetsmidlerne fortæres hastig.
Óluganl gr, *ineptus*, *inhabilis*, uduelig.
Óluglegr, *idem*.
Óluglega, *inepte*, *infirme*, udueligen.
Ódugnadr, *imbecillitas*, *inhabilis*, Uduelighed.
 2) *impotencia*, *anaphroditia*, Uduelighed til Ægtestandspålgstens Udøvelse.
Ólulinn, *manifestus*, aabenbar.
Ódulk, *liberalioris lingvæ*, frittalende.
Ólam, *crebro*, *iterum atque iterum*, tit, atter og atter.
Ódr, *m. oda*, *poema*, Ode, Digt.
Ódr, *m. ingenium v. sensus*, Sands. Paa er æra manns ódr, *insanuum opus est*, det er en Rasendes Arbejde, gal Mands Værk. Óls andvana, *anima sensitiva privatus*, død, afskælet.
Ódr, *mente captus*, affindig, rasende. 2) *vehemens*, *multum precipitans*, meget heftig.
Ódygd, *f. vitium*, *delictum*, Last, Udyd.
Ódyggleikr, *m. infidelitas*, *improbitas*, Utro.
 Rab. R.
Ódyggr, *infidus*, utro.
Ódýr, *vilis*, *non pretiosus*, for let Kjøb, let.
Ólæda, *f. maleficium*, Udaad; *vid. dád*.
Ólædi, *n. maleficium*, skammelig Gjerning.
Óðall, *perulans*, *procax*, *non tolerandus in vicinia*, fræk, overgiven, utaalelig i Naboskab.
Óðallegr, *idem*.
Óðallegra, *inquieta*, overgiven, uroligen.

Óðæmi, *n. malum et iragicum exemplum*, seldent sørgeligt Exempel.
Óedla, *ignobilis*, *obscuro loco natus*, uadelig, af lav Herkomst.
Óefandi, *indubitabilis*, upaatvivlelig, ubetvivlet.
Óefadr, *cetus*, *indubius*, vis, utvivlsom. Paa er óefad, *procul dubio est*, det er udenfor al Tvivl, er aldrig betvivlet.
Óefni, *n. angustia*, *difficultas*, Vanskelighed, Knibe. 2) *crimen malum*, Forbrydelse.
Óefnilegr, *parva spei*, hvora man ikke kan vente meget, som ikke giver god Forhaabning, som lover lidet.
Óéginlegr, *improprius*, uegentlig.
Óeining, *f. diffidium*, Uenighed.
Óeinurd, *f. timiditas*, *pusillanimitas*, Frygtsomhed, Undseelse.
Óendanlegr, *infinitus*, *perennis*, uendelig, evig.
Óeydanlegr, *inexhaustus*, ufortærlig.
Óeyddr, *inconsumtus*, ufortæret.
Óeyra, *f. inquietudo*, Urolighed, den Tilstand ingensteds at kunne være rolig.
Óeyrd, *f. idem*.
Óeyrdarmadr, *inquietus homo*, en urolig Person.
Óyrumadr, *idem*.
Óeyrinn, *idem*; *sed adject.*
Óyrindi, *n. malum consilium v. negotium*, stet Beskæftigelse, Forretning. 2) *via peccaminosa*, sondigt Levnet. Alldrei hvarf huan aftr til sama óeyrindis, *ad viam istam peccaminosam nunquam rediit* 3: *ad incestum*,

hun begyndte aldrig igjen paa det samme syndige Levnet : Blodskam.

Of, *ob, per, super, om, for.*

Of, *nimis, nimium & permultum*, for meget, for stort. Of *fiat, ampla divisio*, stor Rigdom.

Ófá, *f. defectus boni coloris*, Mangel af frisk Ansigtssfarve. 2) *langvor, Asmagt, Asmagtighed*. Nú st ég á þér einhverja ófá, *video te jam deficientem et achroum*, nu ser jeg at du er upasselig, bleg, syg.

Ófaga, *f. mucor, rubigo et tales sordes*, Østimmel, Rust.

Ófagna (at ófagna), *pristari*, bedrøves, sørge over. Ófagna eigu vér ófagnadi ydrum, *dolere debemus calamitatem vestram*, vi bør sørge over eders Ulykke.

Ófagnadr, *m. monstrum horrendum, et gyfeligt Uhyre*. 2) *tristitia*, Sorg, Bedrøvelse. 3) *ingens inforsunium*, stor Ulykke.

Ófágulegr, *immundus*, uren. 2) *mucosus*, skimlet.

Ófágulega, *indecore*, hæsligen, uanstændigen.

Ófagr, *surpis*, hæslig, grim.

Ófall, *n. fluctus decumanus*, en meget stor Bølge. 2) *inforsunium*, Ulykke.

Ófallinn, *indecorus*, usømmelig, uanstændig.

Það er ófallit, *non decet*, det sømmer ikke.

Ófallvaltr, *constans, firmus*, fast, standhaftig.

Ófallskr, *candidus*, rebellig, retskaffen.

Ófals, *carus*, dyr. 2) *non venalis*, som ikke er til Salg, ikke fal.

Ofan, *deorsum*, nedad, nedester. Ofi *idem*.

Ofaná, *super, supra*, ovenpaa. Ofantil

Ofanfrá, *e loco superiori, deorsum*, o

Ofan af, *de*, ned af.

Ofansýir, *infra*, nedaf. Ofansýir, *si*, ovenfor.

Ófanfall, *n. imber frequens*, heftig Regn.

Ofanfalls, *in jugo montis*, oppe paa Fie

Ofan-síðar, *in superficie maris*, paa

Overflade.

Ofan-jardar, *inter vivos, super terra*, o

Jorden, Levende.

Ofanverdr, *superne*, oventil, opvendende

Ofanverd hygd, *habitarium hominum ad*

den Del af et Bøigdelag, som grænd

Gjælds. Ofanverdr ár, *annus affectus*

sidste Del af Aaret. Ofanverd afi,

provecior, senectus, Alderdom.

Ofar, *superius*, højere oppe.

Ófari, *m. hallucinans*, den, som snaffer toffet.

Ófarir, *f. pl. malus successus*, flet Fren

Uheld. 2) *iter infelix*, uheldig Rejse

Ófarnadr, *m. idem*. Ófarnan, *f. idem*.

Ófár, *n. commissario*, Graadseri.

Ófásmadr, *comedo*, en Graadser. At

ófáti, *comessari*, fraadse, leve i Graad

Ofbelldi, *n. violentia*, Voldsomhed.

Ofhod, *n. horror*, Skrak, Øyset.

Ofbodslegr, *horrendus*, skrækkelig, gyfel

Ofbýd (ofbaud, at ofbióða), *supra*

adversus gravem, kufvæ en over hans Kræfter. *Illam mæ ofbiðda, etiam fortissimi deficere possunt*, endog de stærste kan man gjøre trætte. *Mæ ofbýdr, horro*, det gyfer i sig.

Osan, n. presumptio, Formodning. 2) *homo nimis, et urogjortigt Menneſke*.

Ofæld, f. temeritas, nimis confidentia, Dumsættelighed.

Ofærke, f. idem.

Ofærckia, f. ebrietas, Druffenſkab.

Ofærckiamodr, ebrietas, en Druffenbolt.

Ofær, n. hyperthyris, det øverste Dætro.

Ofædræ, cui pater laser, den, hvis Fæder er laser. *Ofædræ barn, vulgo quæſus puer*, et Barn, ſom ingen har vedgaaet at være Fæder til.

Ofægr, fato evaſurus mortem, den, ſom efter Skjæbnens Beſtemmelse undgaar Livsfare. 2) *vivax*, fyrig.

Ofælinn, inſtrepidus, audax, driſtig, ikke underkleg.

Ofæiti, f. macies, Magerhed.

Ofærandi, quem transportare nefas, den, ſom man ikke kan transportere i en Gænge.

Ofæra (at ofæra), ſacrificare, offere.

Ofæran, f. immolatio, Offerind.

Ofærr, n. ſacrificium, Offer.

Ofærr-preſtr, ſacerdos, ſacrificus, Offerpreſt.

Ofærrſti, m. chiliarcha, Oberſt.

Ofærrylli, f. extantia ventris; item edema, en ſtor

ſvemtogende Mave (tilføjet *Expanſio*); og ſaa: alt for ſtor Mæghed.

Oſgyllr, major læs, alt for ſtor. *Hann þykir oſgyllr anðræiſon* Philippæ Kóngs, *multo major ſibi arrogas, quem filius aſſe* Philippæ Regis, *hann anſer ſig alt for ſtor til at ſaltes en Søn af Kong Philip.*

Oſhlæd (at oſhlæda), nimis curare; item ingurgiare, have et Ofte for meget, og ſaa forſluge ſig.

Oſhlædſa, f. ingurgitatio, Oſtugverðing. 2) *nimis curare*, for ſtor Lidning.

Oſhyldgan, f. ſarſus, for meget Riedſkildhed.

Oſhyldni, f. polybarcoſia, corpulenta, alt for ſtor Fyldtighed.

Oſidræ, inflammis, ſterket.

Oſimr, tardus, inſpeditus, ſtædværgig. 2) *maleſus, infelix, uheldig*.

Oſimlegr, idem.

Oſimlegra, perverſe; item ingratis, Riedſagtigen.

Oſiöt, n. pl. nefas, Uret, Ugudelighed. 2) *incita; item malum ſatum*, Knibe, ond Skjæbne.

Oſiäti, m. magnificus, højmodig. *Ingemundr preſtr var oſiäti mikill*, bædi i Skapſerdi og annari kurteyfi, *Ingemundus ſacerdos magnificus erat, et animo et omni cætera urbanitate*, Preſten Ingemund var i en høj Grad højmodig og beleven i Omgang.

Oſiäti, m. hodie tbraſo, en Storpreſter.

Oſiätungr, m. idem.

Óflatr, *pinguis, torosus*, fed, fjødfuld. Hann fór med óflatan klárinn, *pingui equo usus* est 3: lausa in re suis, han reiste derfra med en fed Hest 3: han erhvervede sig der en stor Fordel.

Ófleckadr, *immaculatus*, ubesmített.

Óflendr (vindr), *abstraneus*, Vind, som blæser fra Land.

Ófleyfingr, *m. multilaudus*, en, som gjerne roser; ð lof. 2) *nimis, supra modum laudatus*, alt for meget rost.

Ófleygr, *involutris*, som ikke kan flyve; ð flug.

Óflýandi her, *exercitus numerosissimus et ideo invincibilis*, en meget talrig Hær, som man derfor ej kan undfly.

Óflæti, *n. insolentia, fastus*, Hovmod, Overmod.

Ófmennti, *n. vir adversario nimis*, den, som viser sig alt for overmodig mod sin Modstander.

Ófmetnadr, *m. superbia*, Overmod, Egerserighed, Hovmod.

Ófmæli, *n. hyperbole*, Overdrivelse i Tale, Hyperbal.

Ófn, *m. fornax, caminus*, en Ovn.

Ófnefni, *m. ineptum cognomen*, upassende Tilnavn, Hgenavn.

Ófne-munni, *m. profurnium*, en Ovn Mun-
ding, Ønngab.

Óforgéngilegr, *incorruptibilis*, uforgjængelig.

Óforhugadr, *incognatus*, uoverlagt, ubetænksom.

Óforúáll, *imprudens*, uforsigtig, uforsynlig.

Óforúálm, *f. imprudencia*, Uforsigtighed, Uforsynlighed.

Óforstand, *n. idem*, Uforsynlighed.

Óforvarandis, *ex improviso*, uforvarende, uventet. (N. O.)

Ófagnadr, *m. vid. ófagnadr*.

Ófra (at Ófra v. ofra), *minitari, in aere vibrare*, true, svinge i Luften, bære i Vejret. Ófra sverdi, *ferrum minitari manu extensa vibrante*, svinge et Sværd med udstrakt Haand; *alias Ófrar á, in lucem venis, se prodit*, det viser sig, kommer til Synne.

Ófquæni, *n. gynarchia in maritum*, Kvindergjering i Ægtefæll.

Ófrád, *n. nimietas consilii v. conatus, et Haad* eller Foretagende, som man ikke er voffet. Þad er þér ófrád, at byria slíka hættu, *nimium tibi arrogas, tantum periculum subrado*, det er over dine Kræfter, at underfælt dig saa stor Fare.

Ófráðinn, *præcipitanter conclusus*, ubetænksom besluttet. Öllum þótti þetta ófráðit, *nimium hunc esse conatum omnes iudicabant*, alle saaa dette Foretagende for alt for stort 3: uvertfætteligt.

Óframmar, *minus*, bagefter, mindre. Alla munu met eg óf-amar þér, *se unum supra omnes aestimo*, jeg agter ingen saa højt som þú, foretrækker dig for alle, sætter alle under, neden for dig.

Óframmarinn, *pedibundus*, undfæltig.

fiarn, *modestus*, beskeden.
 Gnn, *imprudens*, uforfigtig.
 Gni, *f. imprudensia*, Uforfigtighed.
modestus; isem pudibundus, beskeden,
 3.
 , *eglidus*, ikke frossen.
 , *non rogatus*, uspurgt, uadspurgt. 2)
lisus, uhørt. Það má ófrégit skilin,
 um est, etiam illis, qui id nunquam
 nr, det er indlysende, endog for dem,
 rig have hørt det.
 . *coactio*, Evang, Ufrihed, Trældom,
 Rab.
f. dedecus, Skam, Vanære. 2) *pu-*
rias, Undseelse, Forsagthed.
f. visio setra, monstrum, et Uhyre,
 ft; vulgo: *malus genius*, forma huma-
 eadem setra et torva, solo aspectu per
 , i Almindelighed: en ond Ånd, i
 elig Skikkelse, men hæslig, og blot
 se den forfærfkelig; vid. ófyni.
genius et spectra non videns 3: *vulgari*
rali tantum visu gaudens sive felinos
non habentes viri, ófreskir menn, vo-
 som ikke ser Ånder og Spøgelse,
 blot ser med sit naturlige Syn (ikke
 ttesjue). Það láu fíelkir menn og
 , id videbant omnes, non tantum fe-
 id etiam simplici humano visu præditi,
 alle, saavel de, der blot havde na-
 Syn, som ogsaa de, der kunde se
 (havde Ratterjue; vid. fres et freskr.

Ófríala, *alijs mancipatus*, ufri, livøgen. 2)
furrius, stjælet.
 Ófridhelgr, *proscriptus*, cui aqua et igni inter-
 dictum, fredløs, landsforvist.
 Ófridir aurar, *res v. merces inanimata*, livløse
 Ting.
 Ófridlega, *minaciter*, *hostiliter*, truende, fiendt-
 ligen.
 Ófridlegr, *minax*, *trux*, truende, ufredelig.
 Ófridsamlegr, *idem*.
 Ófridr, *m. hostilis*, Fiendtlighed, Krig, Ufred.
 Ófridr, *deformis*, styg. 2) *inanimatus*, livløs.
 Ófridþægianlegr, *inplacabilis*, uforsonlig.
 Ófridþagdr, *inplacatus*, uforsonet.
 Ófríki, *m. vis*, *violencia*, Voldsomhed, Vold,
 Tyranni.
 Ófríkismenn, *homines violenti*, Voldsmænd.
 Ófrinn, *torvus*, styg, hæslig.
 Ófrinlegr, *idem*.
 Ófringi, *m. mendicus*, en Tigger. Landófringi,
circulator mendicans, en, som gaar hele Land
 det om og tigger.
 Ófríótr, *sterilis*, ufrugtbar.
 Ófríór, *idem*. Ófríótr, *idem*.
 Ófrísamr, *idem*.
 Ófríólemi, *f. sterilitas*, Ufrugtbarhed.
 Ófríðborinn, *numero hostium superatus*, vic-
 tus, overmandet. R.
 Ófríðleiki, *m. inertia*, *ignorantia*, Uvidenhed,
 Ukyndighed.
 Ófríðlegr, *iners*, *imperitus*, uflog, uvidende.
 Ófríðlega, *inertiter*, *ignoranter*, ukyndigen.

Ófrómr, *malivus, improbus*, ondskabfuld; ogsaa: tyvagtig, utro.

Ófrómlæiki, *m. improbitas*, Ondskab; Tyvagtighed.

Ófrosinn, *egelidus*, ikke frossen.

Ófrægd, *f. infamia, dedecus*, Skam, Vanære.

Ófrægi (at ófrægia), *diffimare*, gjøre berøgtet.

Ófrægr, *infamis*, berøgtet, vanæret.

Ófi, *m. nimias*, Sindss Hefstighed, Overmod; ò of. Of, *n. idem*. 2) *astus animi, violentia*, lidenskabelig Opbrusen.

Ófla-kæti, *f. effusa lacrima*, overdreven Glæde.

Ófla-klæði, *m. psora, scabies*, utaalelig Kløen (etflags Sygdom).

Óflalegr, *nimius*, lidenskabelig, uregjerlig.

Óflamadr, *homo nimius, vehemens, et voldsom*, overmodigt Menneſte. 2) *animo affectuoso*, en lidenskabelig, heftig, opfærende Person.

Ófliónir, *f. pl. glaucoma, præstigia*, Gøgler. 2) *invidia*, Misundelse. At líá ofliónum yfir, *invidere alicui*, misunde en noget.

Óffókn, *f. persecutio*, Forfølgelse. R.

Óffógur, *f. pl. nimia prædicatio, exaggeratio*, overdrevene Fortællinger. Ecki má offógum segja af hreſti hans, *fortitudo ejus nunquam nimis laudatur*, hans Tapperhed kan ikke noksom berømmes, ikke ophøjes for meget.

Ófflakni, *m. (qvenna), sparganosis*, en Sygdom hos Fruentimmer, naar Melken løber sammen i deres Bryster.

Ófflopamadr, *vehemens*, heftig, voldsom.

Ófflopamadr, *m. idem*; ſed *substant.*

Ófftopi, *m. intemperies animi*, Uregjerlighed; Lidenskaberneſ Triflesløshed.

Óffýri, *n. res nimia, imperiosa*, Ting, ikke kunne regjeres.

Ófflæki, *n. violentia moralis*, heftig Lidenslighed; ò tæ.

Óffviti, *m. hyperphidrosis*, for stærk Svøde.

Óffvælinn, *perulans*, alt for fræk, overgis

Óffæk, *persequor*, forfølger. R.

Óftak, *n. nisus supra vires*, overdreven strængelse.

Óftekiur, *f. pl. exactiones iniquæ*, ubillig drivelse af Skatter, Udpresselser.

Óftraust, *n. nimia confidentia*, for stor Tillid.

Ófvidri, *n. tempestas vehemens, casus*, o maade stærk Etorm.

Ófvit, *n. arrogancia, vana sapientia gloriæ*, Indbildſhed, Drammen af indbildt dom.

Ófullkominn, *imperfectus, immaturus*, ufuldkommen.

Ófullkomleiki, *m. imperfectio*, Ufuldkommenhed.

Ófullkomlega, *imperfecto*, paa en ufuldkommen Maade.

Ófullkomlegr, *imperfectus*, ufuldkommen.

Ófur, *idem quod Of, nimis*, for meget. *supra*, ovenfor.

Ófurbord, *n. margo navis superne*, den øverste Plante paa et Skib, Rælingen. Hann fyrir ofurbord, *defecit, pessum ivit*, i

- navi in mare praeceps ruit*, han gik til Grunde, faldt over Bord; egentlig: han faldt hovedfulds fra Skibet ild i Soen.
- Ofurdådugr, *temerarius*, ubetænkfom, uforsigtig.
- Ofurefli, *n. vis major*, større Styrke, Magt, Overmagt. 2) *supra vires*, over Kræfterne. Pad er ecki þitt ofurefli, *non est supra vires suas*, det overstiger ikke dine Kræfter.
- Ofurgefinn, *derelictus*, forladt. 2) *perditus*, ødelagt, i Bund og Grund fordærvet.
- Ofurhugi, *m. supra modum animosus*, heltemodig, hvis Mod ikke kan knække.
- Ofurkapp, *n. insolentia, temeritas*, Overmod, Dumdriftighed.
- Ofarkappsmadr, *vid. offamadr*.
- Ofurlegr, *nimius*, alt for megen.
- Ofurlega, *nimium*, alt for meget.
- Ofurlidiborinn, *impari v. majori numero oppressus v. impetitus*, undertrykt af en overlegen Magt.
- Ofurmegna, *supra vires*, som overgaar Kræfterne. At hera ofurmegna, *viribus praestare*, overmande. At vera borin ofurmegna, *vi superiori succumhere*, blive overmandet.
- Ofur-ráda, *violens*, uregjerlig, voldsom. At hera einn ofur-ráda, *vim inferre*, bringe Vold imod en.
- Ofurfel (at ofurfelia), *tradere*, overlevere.
- Ofuryrði, *n. pl. jactantia*, Storpraleri, Vrousten, Skrydter.
- Ofús, *inpromtus, invitus*, uberedvillig, nødig.
- Ofyndi, *n. infelix inventum*, en ulykkelig Op-
- Anden Deel.

- bagelse; *metaph. : homo sordidissimus*, figurelig: et skidenfærdigt Menneske.
- Ofyndisleg, *sordidus et deformis*, hæslig og skiden.
- Ofúsa, *f. indignatio*, Uberedvillighed, Fortrydelse.
- Ofúsu-gestr, *m. invitus hospes*, ubehagelig, uønsket kommen Gæst.
- Ofyrilátsamr, *contumax, immorigerus*, stivsinnet, halsstarrig, uldig.
- Ofyrileitinn, *violens*, *non dextre tentans*, voldsom, heftig, som ikke ser sig for.
- Ofyrilyniú, *imcaute, neglecta cautela*, uforsigtig.
- Ofýsilegr, *abominabilis, affætelig, gyselig*.
- Ofýrr, *aridus, nimia siccitatis*, for tør.
- Ofægdr, *immundus, impolitus, de metallis*, uren, upoleret.
- Ofær, *inhabilis, impotens*, uduelig. 2) *impervius, invius*, uvejbar, som man ikke kan komme over.
- Ofæra, *f. iter impeditum, loca invia*, en ufremkommelig Vej. 2) *ufas*, Ugudelighed, Skarnsstykke. Pad lagði nær ofæru, *in præceps desus periculum*, det blev en næsten uovervindelig Fare.
- Ofærd, *f. nivibus impervium v. difficile iter*, en, formedelst Sne, næsten ufremkommelig Vej, stet Jare.
- Ofæri, *n. impedimentum*, Hindring, Ophold. Skipid var meidt til ofæris nærsta, *navis adeo laesa erat, ut fere inhabilis esset itinari*,

Øfket var saa ilde tilfredt, at det var uftillet til at gjøre en Nefse.

Øfærolegr, *ineptus*; *item miser, macer*, uduelig, elendig, mager. 2) *impervius*, afremsommelig.

Øfæli, *n. fudes graviuscula*, en meget svær og tyk Stavre, Etang; à ås.

Øfætla (at ofætla), *vid. ofbf.*

Øfætlan, *f. gravamen supra vires*, Tynge, som paalægges en over hans Kræfter.

Og, *et, atque*, og; *olim* oc.

Ogfo, *esiam*, ogsaa. (N. D. pro lika).

Øga (at øga), *abominari*, afføyer, gruer for. Hann øgar vid því, *abominatur*, han gruer derfor, gyfer derved.

Øgá, *f. incuria*, Uagtsomhed.

Øgádr, *sibi non conscius, extra mentem*, uden for sig selv.

Øgagn, *n. incommodum, damnum*, Skade, Tab.

Øgánger, *m. tumultus, insolentia*, Alarm, Støj.

Øgát, *n. vid. øgá*.

Øgaungur, *f. pl. loca inaccessa, devia*, utilgjængelige Steder.

Øgéd, *n. radium*, Rjedfomhed; ogsaa: ublidt Sind, Ufølskabelighed. 2) *diffensus*, Uenighed.

Øgédlegr, *inhumanus*, ufølskabelig, vranten.

Øgéfínn, *non adhuc datus*, ikke bortgivet. Meý øgéfín heiman, *virgo innupta, adhuc in familia patris*, en ugift Pige, Mø.

Øgéggn, *insipiens, stupidus*, taabelig.

Øgérdr, *f. irregularisus, mala affectio*, Uregels-

rethed. 2) *lentor, stupor*, Følelseløshed, følelseløshed. 3) *malum facinus*, Udaagjerning.

Øgérdr, *ógördr, infecus*, ugjort.

Øgérla, *confuse, non liquide, minus clarescens*, uklart.

Øgérni-gr, *m. turpe facinus*, Ugjerning.

Øgér, *vid. øgerla*.

Øgétst (at øgétast), *dis. 'icere*, misshage. lét sér miög øgétaz, *multum sibi a dixit*, han sagde, at det misshage meget.

Oggþóga (at oggþóga), *oggannire, junctari*, Skjelde og smelde paa en; *et pægi*.

Øgistr, *innubus, celebs*, ugift. Øgistar *innupta puella*, ugift Pige.

Øgiftusamlega, *infelicitas*, uheldigen.

Øgiftusamlegr, *infelix*, uheldig, uløst.

Øgirttr, *discinctus*, uopkilet.

Øgladr, *iristis*, sorgfuld, b. drøvet, sørg. 2) *inpolitus, upoleret*. Mér er øglad seo, *jeg væmmes*, faar ondt.

Øgledi, *f. iristitia*, Sorg, Bedrøvel.

Øgledst (at øglédiaz), *iristari*, blive b.

Øgleýmínn, *non obliuifus, inoblifus*, i en god Husommelse.

Øglöggr, *incuriofus, stupidus*, uagtsom, taabelig.

Øglýmínn, *raro luctans*, som sjelden

2) *luctandi imperitus*, som er uovet i kunsten.

f. terror, *Ekraft*. 2) *ex effectu*, *præ-*
ter, *Feldtslag*.

(at *ogna*), *terrorem injicere*, *intermi-*
re, indjage en *Ekraft*. *Hönum ögnar*,
er, han forfærdes.

bíldr, *in forma terribilis*, *serriculamentum*,
forfærdelig *Stikkelse*, et *Ekraftebíllde*.
spec: ursus rubus genas; vid. bíldr.

lega, *terribiliser*, forfærdeligen, *Skrafte-*
n.

legr, *terribilis*, *Skraftelig*.

mál, *n. pl. minna*, *Truffer*.

malus, ond, *stem*, ikke god.

nn, *insepultus*, ubegravet. 2) *non cæla-*
ikke udgraveret.

ldr, *non traditus*, ikke leveret, ubetalt.
landi, *inextricabilis*, uopløselig. *Ögreid-*
i flækia, *nodus gordius*, en uopløselig
ide.

lr, *intricatus*, indviklet, urede.

ligr, *difficilis*, *inofficiosus*, utjenslfærdig.

ldr, *anonymus*, ubenævnt. 2) *infrumi-*
fasuus, dum, taabelig.

rr, *non fulcatus*, *sine incisuris*, som er
i *Indsnit*.

inlegr, *incomprehensibilis*, ugribelig.

adr, *vid. ögreiptir*.

dadr, *fundamento carens*, uden Grund.
ion satis meditatus, ikke nok overlagt.

samr, *suspicionem vacuus*, uden *Mistanke*.
samlegr, *idem*.

Ögrunslamlega, *certe*, *sine suspitione*, vist, uden
Mistanke.

Ögrynnt, *n. immensa copia v. multitudo*, meget
stor *Overflødig*hed, eller *Mængde*.

Ögudlegr, *impius*, ugudelig.

Ögudhræddr, *idem*.

Ögadhrækin, *idem*.

Ögudlega, *impie*, ugudeligen.

Ögunst, *f. offensa*, *Ugunst*.

Ögurlega, *horride*, gyseligen, grueligen.

Ögurlegr, *horribilis*, *horrendus*, gyselig, *Skraft-*
kelig.

Ögylldr, *invalidus*, uduelig, ugyldig. *Ögylldr*
vara, *merx improba*, uduelige, forfælskede
Varer.

Ögylltr, *non inauratus*, som ikke er forgyldt.

Ögæfa, *f. infortunium*, *Ulykke*; *Uheld*.

Ögæftir, *f. pl. denegatio occasionis*, den *Til-*
stand, at *Lejlighed* til noget nægtes en (*Man-*
gel paa Lejlighed); *ita piscatores vocant con-*
tinuas tempestates v. æstium maris, *piscaturam*
prohibentes, saaledes kalde *Fiskerne* vedvarende
Uvejre eller *Søens Drusen*, som hindrer dem
fra at drive *Fiskeri*.

Ögæfulegr, *infelix*, ulykkelig, uheldig.

Ögæfustund, *f. hora inauspicata*, en uheldig
Time.

Ögætilegr, *imprudens*, uklog, uforfægtig.

Ögætilega, *oscitanter v. incariose*, uforfægtigen,
med *Skjedsælshed*.

Ögætin, *incursus*, *Skjedsels*.

Öhagr, *fabricandi imperitus*, ubehændig.

Ohagr, *m. incommodum*, Fortrød, Besværlig-
hed.

Ohagqvæmr, *ineptus, inhabilis*, ubesvem, ube-
sejlig.

Ohagnadr, *m. id. Ohagr*.

Ohaglegr, *incommodus*, ubesejlig, besværlig.

Ohaglega, *incommoda*, besværligen, til Ulempe.

Ohagnadarlega, *idem*.

Ohalldinodr, *infidus; isem fadifragus*, uord-
holden.

Ohamingia, *f. vid. Ógræfa*.

Ohamingiusamr, *infortunatus*, uheldig.

Ohamingiusamlegr, *idem*.

Ohapp, *n. infortunium, mala fortuna*, Ulykke,
Uheld.

Ohappalaus, *sine magno malo*, som intet stort
Uheld træffer.

Ohappalaust, *sine maleficio*, uden Forbrydelse.

Ohappamadr, *vir facinorosus, et uadist Men-*
neske.

Ohappaverk, *n. vid. Ohapp*.

Ohapplegr, *infaustus*, uheldig.

Ohærdr, *imbecilis, lenis*, blødagtig, svag.

Ohærdnadr, *ad hoc immaturus, laboris impatiens*,
som ikke er kommen til fuldkommen Mand-
dom; som ej kan udholde Arbejde.

Ohárgadr, *glaber*, glat, uden Haar. 2) *im-*
pubis, uafgjæget.

Ohæsnadr, *indolens*, uopvet.

Ohægnadr, *impunius*, ustraffet. 2) *non coer-*
citus, utvungen, vindfræket. 2) *insepius*,
uindbegæret.

Óneilagr, *profanus*, vanhellig.

Óheilindi, *n. pl. cæcexia, corruptio*, Sygkelig-
hed, Svagelighed, Upasselighed. 2) *dolus*,
astutia, Svig, Bedrageri.

Óheill, *f. subdolos*, falsk, underfundig. 2)
valetudinarius, Skranten, Svagelg.

Óheill, *f. clades, infortunium*, Uheld, Elæde.

Óheilnæmr, *insalubris*, usund.

Óheil-smídi, *n. astutia, fraus*, Falskhed, Un-
derfundighed.

Óheimila (at Óheimila), *alicui possessionem et*
usum fructum interdicare, forbyde en Eide-
delsens og Brugen af en Ting (ikke hjemk
en Ting).

Óheimill, *sine justo titulo; isem male fidei*,
uhjemmel, uden retmæssig Adkomst.

Óheinlegr, *mente abalienatus*, menneftesindst,
ogfaa: stog, hæslig.

Óheimskr, *sapiens, cordatus*, klog, vis, egentl.
ikke taabelig.

Óhelga (at Óhelga), *profanare*, vanhellige.

Óhelgr, *profanus*, vanhellig. 2) *interdictum*,
forbuden. Hér er þér Óhe'g lóð Óll, *im-*
dictum hic tibi est omni fructu terra, þú
er dig forbudet at oppebære enhver Jordens
Frugt.

Óhemi, *n. vastum et informe corpus*, et stort
og hæsligt Legeme; å hamr.

Óhentugleiki, *m. incommoditas*, Ubesvem-
lighed.

Óhentuglega, *ineptus, incommoda*, ubesvem,
ubesejligen.

, *ineptus*, ubelvetm.

, *infelix*, uheldig.

gr, *mali ominis*, det samme.

f. *inforennium*, Uheld.

gr, *inauditus*, uhørt, søn ikke kan

audax, *præsumptus*, dristig, mod-
lann gæck óhikad, *audacter perrexit*,

! med frejdigt Mod, uden at standse.

profusus, ødsel. 2) *saevus*, immode-
maadelig, uordentlig; ogsaa: haard.

n. *guirinus*, *ulnasus*, Tuden, Skris-

2) *vox borrenda*, en hæslig Stemme.
inn, *vid.* afskiftalaus.

r, *suarum rerum faciens*, den, som
yder sig om andres Ting, men har
bestille med sit eget.

dr, *improbis*, *visa inordinata*, urede-
ggesløs.

dni, f. *improbis*, *prævitæ*, Ondskab,
Mæshed.

r, *refractorius*, *obstinax*, uhydig, håls-

, f. *inobedientia*, Ulydigbed.

torpidus, *non strenuus*, umaadhaftig,
m, dørst.

ga, *liberaliter*, *abundanter*, rundes-
overflødigen; ð hnöggr.

m, *confidens*, *plenus spei*, tillidsfuld.

immodestia, *luxuria*, Overdaad, Umaa-

d. Tvø eru óhófin, og forðaz heimskr

t, *insipiens peccat supra v. infra mo-*

dam, in medio confilii virtus, der gives tvende
Øderligheder (3: for meget og for lidt), og
for ingen af dem tager Daaren sig i Agt.
Fá ein óhófin laung, *moderata durans*, Mids-
delvejen er den bedste.

Óhóflegr, *immodicus*, umaadelig.

Óhóflegra, *immodice*, umaadeligen, overdaa-
digen.

Óhófs-viti, m. *temeritatis indicium*, Kjendes-
mærke paa Umaadelighed, Overdaad.

Óhokinn, *audax*, *intrepidus*, dristig, ufor-
sagt.

Óhollr, *insalubris*, usund. 2) *subdolos*, unders-
fundig. Óhollt lopt, *aer corruptus*, usund
Luft.

Óhöggvinn steinn, *lapis vivus*, *rudis*, utillhug-
gen Sten.

Óhöndlandi, *intracabilis*, uhandelig, utæm-
melig.

Óhrakinn, *bene habens*, vel ved Magt. 2)
nenini secundus, den, som ikke staar tilbage
for nogen.

Óhra:slaki, m. *infirmus*, *debilis*, Svag-
hed, Afsvægtighed.

Ó austlega, *infirmus*, svagt, afsvægtigen.

Óhraustr, *debilis*, *infirmus*, *valetudinarius*, svag,
afsvægtig, sygelig, skranten.

Óhreinn, *impurus*, *immundus*, uren.

Óhreiniendi, n. pl. *fordes*, Skarn, Urenlighed.

Óhreinieliki, m. *impuritas*, Urenlighed. 2) *per-
fidia*, Falskhed.

Óhreinelegi, *impure*, urenligen, fident. 2) *fraudulentus*, svigagtigen.

Óhreistradr, *non desquamatus*, som Skællene ikke er aftaget, ufrækket.

Óhremmenska, *f. pravitas*, Ondskab.

Óhrels, *langvidus*, svag, Pranten.

Óhreyfki, *f. infirmus*, Svagheb.

Óhriálegi, *lacer, rarer*, tryg, hæslig, reven, pjalitet. 2) *male habitus*, den, som er slet ved Magt.

Óhrodi, *m. male, fetida quisquilia*, allehaande stinkende Affald, som fejes bort.

Óhræddi, *intrepidus*, uforfrækket.

Óhrærandi, *immobilis*, ubevægelig.

Óhræranlegi, *idem*.

Óhræfi, *n. indecorum quid*, noget usømmeligt, uanstændigt. 2) *inglorius vir*, en uberømmelig, ringe og ubekjendt Mand; a hrós.

Óhugi, *m. seva indignatio*, stor Gortrydelse, Harm. Þá var óhugi á berferkinum, *furcans Berserki*, da rasede Berserkerne, vare i Harmhu.

Óhuggandi, *inconsolabilis*, utrøstelig.

Óhultr, *securus, susus*, tryg, sikker.

Óhygginn, *inconsideratus*, ubetænksum.

Óhyldinn, *macer*, mager.

Óhýr, *corvus, austerus*, hætt, bister. 2) *rudis, impolitus*, grov, upoleret.

Óhýra, *f. austeritas*, Hættheb.

Óhýskinn, *impiger, alacer*, ufortæden, flittig.

Óhæfa, *f. nefas*, Udaad.

Óhæferkr, *incivilis*, uartig, u høffig.

Óhæflegi, *ineptus*, ubekvem, upassende.

Óhæfr, *idem*.

Óhægd, *f. difficultas*, Vanskelighed.

Óhægindi, *n. pl. idem*.

Óhægiz (at óhægiaz), *egrescere*, gravi blive besværlig, falde til Byrde. H óhægðiz háar-hagurinn, *difficultatem miliaris sentire capis*, Husholdningen begynder at falde ham besværlig.

Óhægr, *difficilis*, vanskelig.

Óhælinn, *modeste de se loquens*, bescheiden.

Óhætt, *zusus*, tryg, sikker. Þeir láta hvergi óhætt, *nihil mihi zutum relinquo*, de lade mig intet sikkert Sted tilbage.

Ójá! ónej! *exclamatio, affirmans vel negans*, o ja, o nej, (bekræftende og nægtsende). Udraabsord.

Ójafn, *impar, inæqualis*, ulige.

Ójafna (at ójafna), *inæqualitatem inferre*, aarsage, frembringe Ullighed.

Ójafnadr, *m. iniquitas*, Ubillighed.

Ójafnadarmadr, *iniquus, injuriosus*, den, der gjerne fornærmer, foruretter andre.

Ójafnt, *dispariter*, ulige.

Óir (at óa), *simere, metuere*, frygte sig. Þig óir við því hann komi ei til, *simes ne revertatur*, du frygter, at han vil komme tilbage. Óumz ee Hugin á vereor ne Hugin, jeg frygter, at I ruske o. s. v.

Ok, *n. jugum, belcium*, Nag. 2) *onus*, en tung Byrde. 3) *sagima*, stor St

4) *clivulus, convexitas, et inde, nom. prop. montis v. resque*, en Bakke, en Økstraaning, og deraf et Egennavn paa Hjelde eller Heder.
 Oka (at oka), *jungere, sammensøje*. 2) *subjugare*, lægge under Haget (spænde i Hag); *vid. undir-oka*.
 Okadr, *jugasus*, spændt i Hag. 2) *præpingvis*, meget fed.
 Ókáttr, *irifis, mæstus*, bedrøvet, sorgfuld.
 Ókemdr, *incomptus*, ukæmmet.
 Ókendr, *ignotus*, ubekjendt.
 Ókeiskinn, *castus, modestus*, tydt i Udtryk, som ikke bruger forhaanende Udtryk.
 Ókéypis, *grazis*, uden Betaling.
 Ókeyptur, *inemptus*, ukjøbt.
 Óki, *m. jugum, subsus*, Hag, Økaade.
 Ockrir (*dualis*) *nostri*, vore (pron.) Ockar, ockara, ockrum, ockra, *nostrorum, nostrarum, nostris, nostros, vor*; ogsaa *voreð*.
 Óklár, *subobscurus, pollutus*, uklár, smudsig.
 Óklárindi, *n. pl. squalor, fordes*, Smudsigbed.
 Óknár, *tardus, invalidus*, uvirksom, afmægtig.
 Óknitti, *n. nefas, res illicita*, Udaad, Øjelmøstykker.
 Ók:ittr, *m. idem*.
 Ókostur, *m. vitium, labe*, Last, Lyde.
 Ókör, *n. pl. fors adversa*, Ulykke.
 Ókör'egr, *vilis, spernendus*, ringe, foragtelig.
 Okra (at okra), *fanerare, fanus facere*, aagre, bedrive Hager.
 Okran, *f. faneratio*, Hager.
 Okrari, *m. danista, fanerator*, en Hagerkarl.

Ókrénkianlegr, *inviolabilis*, ufrankelig.
 Ókré: kir, *inviolatus*, ufranket.
 Ókriftinn, *erbuicus*, hedens, ikke kristen.
 Ókriftilegr, *impius*, ukristelig, ugudelig.
 Ókriftilega, *impie*, ugudeligen, ukristeligen.
 Ókunnr, *ignarus, ignotus*, ubekjendt.
 Ókunnugr, *idem*.
 Okr, *n. fenus, usura*, Hager.
 Okurkoll, *m. fanerator, dardanarius*, en Hagerkarl.
 Ókynd, *f. monstrum*, et Uhyre.
 Ókynni, *n. pl. notoria flagitia*, bekjendte Skændstykker. Skol þeim alldrei reffa sín ókynni, *an impunitas illorum scelerum infinita eris*, skulle deres Misgjerninger altid blive ustraffede.
 Ókyrrleiki, *m. inquietudo*, Urolighed.
 Ókyrr, *inquietus*, urolig.
 Ókænn, *iners, insulsus*, uforstandig, ensøldig.
 Ókænlega, *incallide, sinistre*, ensøldigen, taabeligen.
 Ól, *f. funis coriaceus*, en Rem af Skind; *olim ál. Ólarreip, loramentum*, et Ræb af Skind.
 Ólafs-messa fyrri, 29 *Julii Martyrium Sancti Olafi Regis*, Olafs Dag den første, 29 Juli.
 Ólafs-messa síðari, 3 *Aug. translatio ejusdem*; Olafs Dag den sidste, 3 August.
 Ólag, *n. inerta, sinisterias*, Ubehændighed.
 Ólag, *n. fluxus decumanus*, en stor Vølge.
 Ólagadr, *inemendatus; isem informis*, ufordøret, udannet.

Olagfærandi, inemendabilis, uforbederlig.
 Olagkænn, iners, ubehandlig.
 Olaglegr, inconcinuus, ubehandlig, udannet.
 Olán, n. infortunium, fors livida, Uheld.
 Óland, n. terra infelix, et ulykkeligt Land.
 Ólángesinn, infortunatus, ulykkelig, uheldig.
 Ólaskadr, integer, hel og holden.
 Ólastandi, non visuperandus, ulastelig.
 Ólatr, impiger, ufortrøden.
 Ólatrega, impigre, ufortrødent.
 Ólaugadr, illorut, ubadet.
 Olbogi, m. recinus olnbogi, cubitus, ancon,
 Albue.
 Olbogabót, f. flexura cubiti, Albuehulshed (Bug-
 ten i en højst Arm).
 Olbogabörn, n. pl. liberi isa vocantur, qui pre-
 muntur astorgia parentum, saaledes kaldes
 de Børn, som af Forældrene sættes til Side
 for de andre.
 Olbogaskél, f. parvella conica, Albuestjæl.
 Óleidingasamr, constans, persimax, standhaftig.
 Óleidr, gratus, acceptus, kjærkommen, behages
 lig. 2) non radiosus, ufortrøden, villig.
 Það er hönum Óleidr, nunquam tæder eum,
 derved tædes han ikke.
 Óleifr, humanus, venlig, høflig, artig; vid.
 leifi.
 Óleiginn (kona), mulier inviolata virginizans,
 et ubesøvet Fruentimmer.
 Óleigis, gratis, uden Betaling, Leje; å leiga.
 Óleikian, infusus, uvant.

Ólékia, f. lac coagularum, non pressum, sam-
 mentløben Mælk.
 Ólekinn, non destillatus v. colatus, ment-
 uet.
 Ólékr, fluida non transfundens, vandet.
 Ólempi, n. rigor, mala gratia, disgracia, Stiv-
 hed, Barstthed; Ulempe.
 Ólempni, f. austeritas, Stivhed, Barstth.
 2) inertia, Ubehandlinghed.
 Ólempinn, rigidus; item iners, Stiv, barst, ub-
 handling.
 Ólempilegr, idem. 2) inconcinuus, styg, hel-
 lig, udannet.
 Ólendandi fiara, locus importunus, et Stå-
 hvor man ikke kan lande.
 Ólestr, m. mala fama, ondt Rygte; ogsaa til
 handling, Klodsagtighed; vid. lestr. þ
 fór allt i Ólestri, in calumniam defuit,
 Hele gik meget ubehændigt for sig.
 Ólétt, gravis, svær, tung. 2) gravidus,
 runn gestans, frugtommelig. Hönnur
 Ólett um gang, gressus illi erat dif-
 fan havde Vanskelighed ved at gaa.
 var á léttaða skeidi, atatem agebat
 sinam, han var i den raffeste Alde-
 verða Ólett, imprægnari, blive frugtso-
 Óleyfilega, illicite, utilladeligen.
 Óleyfilegr, illicitus, utilladelig.
 Óleyfi, n. injussus, Mangel af Tillæ-
 Óleyfi, injussus, uden Tilladelse.
 Óleyfdr, injussus, non permissus, u-
 Óleyfandi, insolubilis, uoploselig.

idem.

in solutus, vincrus, uløst, bunden.

uctus maris, Havets Bølger. Ólga-

ire fluctuosum, brufende, bølgende

(ga), *astuare, fluctuare*, brufe, bølge.

eum, Olie; *vid.* vidfmiðr.

impedimentum, Hindring. 2) *infor-*

Uhold.

non tolerabilis, insolerabilis, utaa-

idem.

intolerabiliter, utaaleligen.

rudis, sinister, grov, ubehændig.

ga, importune, incommode, uhjælp-

en.

igidus, difficilis, stiv, vanffelig.

virus, venenum, Forgift. - 2) *com-*

lis, Pest, smittende Sygdom.

irredivivus, som ikke kan bringes

ibum, Død. Sædr til Ólís, *letha-*

teratus, dødeligen saaret.

facinorosus, mortem promeritus, et

Menneske, som har fortjent Døden.

cucatrix vulneris, en Skramme af

n *pl. dissimiliando veri*, Urimelig-

dissimulatio, Fordølgelse.

ii, n. pl. dissimulatio, Fordølgelse af

ga, contra similitudinem veri, urime-

n Deel.

ligen. 2) *dissimulaver*, paa en forfæst, for-
borgen Maade.

Ólíkr, *dissimilis*, ulig.

Ólinade, *viribus integer*, usvættet.

Ólióds-eyru, *f. pl. auricula cordis, dextra et*

sinistra 3: *aures vocem non percipientes*, begge

Øretelapperne 3: den højre og venstre; egent-

lig: Øren, som ikke kunne høre.

Ólióá, *obscurus*, mørk, uklar, utydelig.

Ólinadr, *abaphus*, usfarvet.

Ólinstra, *f. cacexia, cacotrophia*, Skranten-

hed, Svagelighed.

Óliáfr, *invisus*, nødig, uvillig.

Óliúgheitr, *verax, stans promissis*, sandtru,

ordholden.

Oliu-hamslar, *m. pl. fraces olei*, Oliebærme.

Ólufsteinar, *m. pl. cozes olenres*, Olieftene.

Óliatré, *n. olea oliva*, et Olietæ.

Óliuvidargarðr, *m. olivetum*, en Oliehave.

Ólmaz (at Ólmaz), *furere, frondere*, rase, snypse.

Óimr, *furiosus, rabidus*, rasende.

Ólofadr, *illaudatus, uberam.* 2) *non peris-*

sus, ikke tilladt.

Ólógaðr, *non alienatus*, uafhændet.

Ólokinn, *non solutus*, ubetalt.

Óloppinn, *frigidi stuporis expers*, den, som

ikke fryser paa Hænderne.

Óloftugr, *invisus, uvillig.* 2) *insipidus, in-*

gratus, affmagende.

Ólög, *n. pl. injustitia*, Uretfærdighed. 2) *lex*

iniqua, en uretfærdig Lov.

Ólöglega, *illegitime*, ulovligen.

Olögleggr, *illegimus*, ulovlig.

Olögmastr, *idem*.

Olpa, *f. vid álpa*.

Olúinn, *ad hoc recens non fatigatus*, den, som

ikke er træt.

Olucka, *f. infortunium*, Ulykke, Uheld.

Oluckugefinn, *infelix*, ulystelig.

Oluckulegr, *idem*.

Olund, *f. indoles prava*, surmulende Gemyt.

2) *indignatio*, Harme, Forbittrelse.

Olundarlegr, *inhumanus, alienus*, surmulende, surseende.

Ólugginn, *verax, verus*, som taler Sandhed, sandtru.

Ólygr, *f. fiedor*, Etant, stem Lugt.

Ólyndi, *n. vid. Olund*.

Ólyft, *f. radium, fastidium*, Redformhed, Lede.

Ólyft matar, *anorexis, asiria*, Ulyft til Mad.

Ólyftilemi, *f. idem*.

Ólyftugr, *ingratus, nauseosus*, vammel.

Ólægr, *ubi nuncum non est ad anchoras navibus*,

de portibus dicitur, siges om de Havne, hvor

Ankerpladsen ikke er sikket. Par var illam

skipum Ólægt, *omnibus navibus ibi periculosa*

eras statio, paa den Ankerplads kunde intet

Skib ligge sikket.

Ólæknandi, *insanabilis, ulagelig*. Ólæknandi

lót, *f. cacoeses*, ulagelig Sygdom.

Ólæs, *illiteratus*, som ikke kan lese.

Ólæstr, *non clausus*, uluftet.

Ólæti, *n. pl. terri gestus*, stygge, hørlige Gesterder.

Ómaga-hiðrg, *f. vicius papillorum*, Gatti

Underholdning.

Ómaga-ff, *n. bona papillorum*, Gattiges

Ómaga-háls, *m. spes maturitatis*, den ur

Alter. Lángt er Ómaga hálsinn, *low*

spei est maturitas infantis, der forløbe

Tid, før et Barn oplever Manddoms

Ómagi, *m. pupillus, minorennis*, qui

eger, egentlig: et forældreløst Bar

et gammelt affældigt Kænneffe, for

holdes af Gattigvæsenet. 2) *invalid*

afmægtig; à má.

Ómak, *n. inquietudo, labor*, Umage

Ómaka (at Ómaka), *ingravesse*, for

Ómaklegr, *immeritus*, ufortjent.

Ómaklega, *immerito*, ufortjent.

Ómaklsamr, *molestus, inquiet*, urolig

Ómaks-verdr, *labore dignus*, li

Það er ecki Ómaksins verdr, *n*

laborem, det lønner ikke Umag

Ómála, *murus, stum*.

Ómála-barn, *n. infans*, et Bar

ikke kan tale.

Ómálgefinn, *taciturnus*, tavd, so

Ómálgr, *idem*. Ómáligr, *idem*

Ómáli, *m. infans*, et Barn, so

tale. 2) *adject. murus, stum*

mein, *quid murum angar*

faa vide hvad den stumme

Ómadr, *m. nequam, nebula*

Ekjelm.

, *n. imus sonus vocis*, en utydelig Lyd,
man hører i en Kraastand.

oblendinn, *misanthropos*, som hader Sel-

nlegr, *inhumanus*, uvenlig, uartig.

uadl-gr, *idem*.

Meiki, *m. inhumanitas*, Uvenlighed.

kadr, *non insignis*, som der ikke er sat
rke paa.

legr, *intemperatus, immodicus, unma-*
l.

an, *n. exuberantia*, stor Overflødigbed;
åmátkan. Hann var ómátans ríkr og
ferdugr burgeyo, *exuberans erat opibus*
obilitate generis, han var overmaade rig
ørnem.

kr, *debilis, infirmus*, svag, afmægtig.

r, *m. debilitas*, Svaghed, Afmægtighed.

andr, *frugali et parvili victu contentus*,
ikke er krasen, men lader sig nøje med
impel, jevn Mad.

ætilegr, *intracabilis*, uhandletig.

1, *f. status v. ætas pupillaris*, den umynde
Tilstand eller Alder. 2) *multitudo pu-*
rum, Mængde af Børn.

n, *n. deliquium animi*, Afmagt.

dr, *illafus, salvus*, usaaaret, sund, rask.
bægin, *benevolus*, velvillig, veltæn-

e.
gadr, *merus, sincerus*, ren, ublandet.

i-lyki, *f. passio calicæ*, Sygdom af
igel paa Fordøjelse, Bugorid.

Ómenska, *f. pigrities, ignavia*, Uvirksomhed,
Dovenskab,

Óvenskufullr, *piger, lad, doven*.

Ómerkia, *f. vanitas v. vaniloquium*, Uåndheb.

Ómerkilegr, *sublesta fidei*, som man ikke kan
fæste Tro til.

Ómerkíng, *m. pecus non insignitum, et crea-*
tur, som intet Merke har.

Ómerktr, *vid. Ómerkadr*.

Ómerktr, *vid. Ómerkilegr*.

Ómetanlegr, *inestimabilis*, usfatterlig.

Ómettr, *impastus*, som ikke er mat, sulten.

Ómíldr, *inclemens*, umild.

Ómínni, *n. fragilis memoria*, Mangel paa
Hufommelse.

Ómínnis-öl, *n. porus letheus*, en Drik, som be-
rører en Hufommelsen.

Ómínnugr, *obliviosus*, glemsom.

Ómískinn, *incantus, precipitans, ferox*, ufor-
sigtig, fremfusende; å mis er kann.

Ómískunfainr, *inclemens*, ubarmhertig.

Ómískunfemi, *f. inclementia*, Ubarmhertighed.

Ómískunfainlega, *inclementer*, ubarmhertigen.

Ómóldr, *indefessus*, utrættet, usvæffet. 2) *lang-*
vidus, svag, afmægtig. Hösum er ordit
ómótt, *langvescit*, han bliver mat, vans-
smægter.

Ómúlinn, *non contritus*, som ikke er knuset;
å mel.

Ómr, *m. vid. Óman*.

Ómýldr, *non capistratus*, som der ikke er lagt
Grime paa; å mull.

Ómynd, *forma laesa, deformata*, en styg, hæslig Skikkelse. 2) *monstrum*, et Uhyre.

Ómyndurlegr, *deformis*, styg, hæslig.

Ómyndugr, *qui curatore eget, inestabilis*, umyndig. 2) *minorennis*, mindreaarig. 3) *irritus, nullius valoris*, ugyldig, af ingen Værdi.

Ómæddr, *non delassatus*, utrættet.

Ómædinn, *indefessus*, som ikke bliver træt.

Ómælanlegr, *immensus, infinitus*, umaalelig.

Ómælanlegleiki, *m. immensus*, Umaalelighed.

Ómælanlega, *infinita, infinito*, umaaleligen.

Ómæli, *n. nefas dictu*, det, som man ikke maa tale om.

Ómælige, *nefandus, dictu verius*, som man ikke bør nævne. 2) *ineffabilis, inenarrabilis*, uudsigelig, uudsælelig.

Ómætti, *n. vid.* óméginn.

Ómættir (at ómætta), *deficere*, falde i Afmagt. Hann tekr at ómætta, *deficere incipis*, han begynder at falde i Afmagt.

Ómætr, *nullius pretii*, af ingen Værdi. Ómætr eru ómaga ord, *qui sui juris non est irrita verba facit* 3: promittere non potest, den Umyndiges Løfter gjælde intet.

Ón, *m. fornax*, en Ovn. Járn-ón, *fornax ferrens*, en Ovn af Jern. Múradr, edr upphlædinn ón, *caminus*, en opmuret Ovn. Bræðsla v. destillerunar ón, *clibanus*, en Ovn, hvort man smelter eller destillerer noget.

Ónád, *f. indignatio*, Unaade.

Ónádugr, *infensus*, unaadig.

Ónátúra, *f. prava indoles*, et Naturen li modstridende Sindelag.

Ónátúrlegr, *natura contrarius, percerfus*, turen modstridende, unaturlig.

Ónátúrlega, *contra naturam*, imod Nat unaturligen.

Ónauðsinlegr, *non necessarius*, unødvendi

Ónenníng, *f. desidia*, Dovenskab, Dørf

Ónétt, *illepide*, uden Næthed.

Ónétt, *illepides*, ikke net.

Ónefddr, *spontaneus*, unødt, frivillig.

Ónotinn, *in usus non adhibitus*, ubenytt

Ónyttia, *f. inutilitas*, Unytte. At ónyttia, *utiliter*, til Unytte.

Ónstofa, *f. caminata*, en Stue, hvort en Ovn.

Ónýti (at ónýta), *negligere, non curare*, bryde sig om; egentlig: gjøre unyttigt. *revaccare*, forandre, igjenkalde.

Ónýtinn, *sui commodi negligens*, som ikke bryder sig om sin egen Fordel.

Ónýtingskapt, *m. desidia, corpor*, Ørthed, Dovenskab. 2) *res intentata, a finem perducta*, en ufødsført Ting.

Ónytiánger, *m. omnibus, in omni re*, imden, som ikke dner til nogen Ting.

Ónýtr, *inutilis*, unyttig. Hann er sí ónýtr, *sibi deest*, han er sig selv til Nytte. Ó ýt ástæða, *pugio plumbeus*, tig Grundvold (især til en Paastand).

Ónæði, *n. inquietudo, inquiet*, Urolighed.

tardus ingenio, bebes, som ikke har
mme, slow.

v. tarditas ingenii, tungt Memme.

in, imprudens, uflog, uforfigtig.

i, f. imprudentia, Uforfigtighed.

mala fama, criminario, ondt Rygte.

confusio, Uorden.

præcipitantis lingvæ, siges om den,

der Munden løbe, uden at tænke efter

den siger.

confusus, indigestus, uordentlig.

instrenuus, udhygtig, uvirtfom.

clamatio, Udraab; *vid. h. róp*, *figur-*

fanna, Knifen, Bespotten. Par var

der op og glftran, *clameris et ejulatus*

lena erant, der var alting fuldt af

og Hylen. At göra op at einum,

liquem exagitare, at bele, bespotte

de ad en.

ostium, foramen, Munding, Gab.

Udföllum, crater, en Nabning paa

rudende Bjerger hvorigjennem de udr

den, Krater.

da), cedere, vige tilbage; *vid. hópá.*

manifestus, clarus, aabenbar, klar.

ga, manifeste, aabenbarligen.

vid. léttýggur v. léttýgdr.

f. hiatus laxior, en vid Nabning.

ore patulo v. diducto, som har en

rende Mund.

manifestus, aabenbar. 2) *libere lo-*

rittalende.

Opinn, *apertus, patulus*, aaben, aabenstaaende.

2) *fursum cubans*, som ligger opad, i Wejs-

ret. At vera opinn, *patere*, være, staa

aaben.

Opna, *f. binæ paginae libri obversa*, tvende

Sider i en Bog, som staa lige over for hin-

anden.

Opna (at opna), *aperire*, aabne.

Opnan, *f. apertura, hiatus*, Nabning.

Opnaz (at opnaz), *pateturi*, aabned.

Ópentadr, *non pigmentatus*, usminket, umalet.

Óprentadr, *non impressus, manuscriptus*, utrykt,

i Manuskript.

Óplagdr, *inartatus*, upløjet.

Óprófadr, *inexploratus*, uprøvet.

Óprúdr, *dedecoratus*, uartig, uhøflig, uan-

stændig.

Óprýdi, *f. dedecus*, Uanstændighed; Høflig-

hed.

Óprýddr, *inornatus, sine ornatu*, uprødet.

Óprýdilega, *indecore, illepide*, uanstændigen,

uden Prydelse.

Opt, optar, optast, *sæpe, sapius, sapissime*,

ofte, oftere, oftest. Opt og ósialdan, *sæ-*

piusculæ, ofte og mange Gange. Opt og

tidum, *idem*. Optast nær, *us plurimum*,

som oftest.

Óþurkunarþæmr, *parcere nescius*, som ikke kan

spare, ødsel. Hann er óþurkunarþæmr um

fé sitt, *pecuniis suis parcere nescis*, han kan

ikke spare paa sine Penge.

Ópældr, *non pastinatus*, uopstøvet, uopryddet.

Óqvadr, *non vocatus, insalutatus*, ufsalbt, uhitset.

Óqvalrádr, *impiger in exequendo consilio*, ufortrøden i at udføre noget. *A qvola, sordide iraculare*, besmitte, smudse.

Óqvantadr, *integris viribus*, som har sine fulde Kræfter.

Óqvíðinn, *animosus*, modig; egentlig: som ikke frygter for det tilkommende.

Óqvítr, *non solutus*, ubetalt. 2) *reus*, skyldig.

Óqvítr, *m. vid. órd*.

Óqvongadr, *non uxoratus*, ugift.

Óqvæda, *elingvis*, maalløs. Broddi varð nær óqvæda við, *Broddus quasi mutus concutit*, Brodd forstummede derved.

Óqvædi, *n. dictu nefas*, det, man ikke maa omtale.

Óqvædis-ord, *n. criminatio maligna*, ondskabssuld Besskyldning.

Óráð, *n. imprudens consilium v. facinus*, et uforstigt Raad, eller et Skarnsstykke.

Óráðlegr, *imprudens, male consultus*, uforstigt, ikke raadelig.

Óráðvand, *improbis, nequam*, uredelig, uretskaffen.

Óráðvendni, *f. improbis*, Uredelighed.

Óragr, *impiger*, dristig, uforfagt.

Órakadr, *irrasus*, uraget.

Órakinn, *inexplicatus*, uopløst, forviklet.

Órame, *debilis*, svag, afmægtig.

Órandskanlegr, *imperfususabilis*, urandsagelig.

Órandskadr, *inexploratus*, urandsaget.

Ós, *m. pl. mania, insania*. Galenfab, 1 dighed. 2) *scurrilas*, Naragtighed, sennageri.

Órar (at óra firi), *opinari, ane*, for Mig órar fyrí því, *præagit animus*, aner det.

Óaskanlegr, *immobilis*, ubevægelig.

Óskadr, *immorus*, ubevæget.

Ótarandi vedr, *tempestas directionem ir prohibens*, et saadant Vejr (især Om hvort man ikke kan finde Vejen.

Ord, *n. dictum, verbum*, et Ord. 2) *mn* et Bud, Budskab. Ord fyrir ord, *zenus*, Ord for Ord, Ord til andet. I ordi, *verbo*, med et Ord. Med fáum, *paucis*, med faa Ord. Orda-lei *imprimis, præter omnia*, fornemmeligen, for alting. Þar jókst ord af ordi, *a ad dicteria, a verbis ad verbera venit*, ene Ord tog det andet.

Orda (ordadi, at orda), *stylum facere, si nem construere*, sammensatte en Tale.

Ordabók, *f. lexicon, dictionarium*, en Ord

Ordabrellur, *f. pl. stribligones*, Skurten i len, Ukorrekthed.

Ordahnipping, *f. consensio*, en Ordstrid.

Ordakast, *n. altercatio*, en Tratte, Ord

Ordalag, *n. verborum applicatio*, Raade el paa, udtrykke sig paa.

Ordamaas, *n. vid. ordakast*.

verborum ineptia, urimeligt Slud.

m. hesitatio, Mangel paa Ord.

1. *idem*.

m. delatio, Angivelse, Beskyld-

n. comensio, Ordstrid.

n. modus, *formula loquendi*, en udtrykke sig paa.

rumor, Rygte. 2) *idem* ac:

vid. ordaskortr.

modus loquendi, en Maade at udsaa.

ordflug, *n. rumor*, Rygte.

ordfleyga), *referre*, fortælle, bringe nunde.

ordfleyta), *idem*.

rus, veltalende.

modus loquendi, Maade at tale

famina loqvax, en sladderagtig

facundia, Veltalenhed.

f. pl. laus simulata, falsk, frømmelse.

verbis circumspexius, som giver Agt rd.

convisiator, *bovinator*, en Skjane

lingva expedita difersus, som har Indfald.

Ordhnirtir, *m. pl. sobismaza*, vittige, træffende Indfald.

Ordheppni, *f. facundia*, den Gave at kunne træffende udtrykke sig.

Ordhittinn, *vid. ordheppinn*.

Ordhreifr, *vid. málhreifr*.

Ordhvatr, *verbis liber et imprudens*, som taler rast og uforsigtigt.

Ordhvals, *idem*.

Ordille, *convisiosus*, den, som ofte stjælder.

Ordlof, *n. venia*, *permissio*, Tilladelse. 2) *laus plehis*, den Berømmelse, Almuen giver.

Ordreitr, *verax*, sandhed.

Ordreit, *verbo sensus*, lige efter Ordene, ordret.

Ordrikr, *facundus*, rig paa Ord.

Ordrómr, *m. fama*, *rumor*, Rygte.

Ordrazda, *f. sermo*, en Samtale.

Ordæmdr, *famigeratus*, berøgtet.

Ordfending, *f. nuncius*, Budskab.

Ordfiúkr, *nimis sollicitus de fama sua*, som er alt for angstelig for sit Rygte.

Ordskár, *verbis procax*, saadmundet.

Ordskræfi, *n. solacismus*, ubrugelige Ord.

Ordskræmi, *n. idem*.

Ordslædur, *f. pl. rumor incertus*, et usikkert Rygte.

Ordlnápr, *m. morologus*, den, som taler nævagtigen.

Ordlnilld, *f. eloqvencia*, Veltalenhed.

Ordlnilli, *f. idem*.

Ordlniáll, *eloqvens*, *difersus*, veltalende.

Ordspakr, *verbis prudens, circumspectus*, som betænker det han taler.

Ords-qvidr, *m. proverbium*, et Ordsprog.

Ordstilltr, *verbis cautus, moderatus*, beskeden, forsigtig i sin Tale.

Ords-týr, *m. fama, laus*, Berømmelse, godt Rygte.

Ordtak, *n. proverbium*, et Ordsprog. 2) *symbolum*, et Valgsprog. 3) *voxum v. judicium*, Ønske, Villie, Mening.

Ordvar, *vid. ordstilltr*.

Óræfltr, *impunitus*, ustraffet.

Óreg'la, *f. confusio*, Uorden, Uregelretthed.

Óreglulega, *inordinate*, uordentligen.

Óreglulegr, *inordinatus*, uordentlig.

Órekandi, *probus, plenus, integer*, god, hel, holden, som ikke kan forfastes. Órekandi vara, *merx proba*, gode Varer. Órekandi vitni, *plena fidei testis*, et gyldigt Vidne.

Óreidr, *non iratus, pacata mente*, ikke vred. 2) *impervius (de aquis, venio etc.)*, som man ikke kan ride i eller over (om Elve og en stærk Storm).

Órélegr, *sublesta fidei*, ikke retskaffen, uredelig. 2) *difficilis*, vanskelig.

Órélega, *non integra fide*, uredeligen.

Óréttlátr, *injustus, iniquus*, uretfærdig.

Óréttlæti, *n. injustitia*, Uretfærdighed.

Óréttlýni, *f. idem*.

Óréttlýnn, *vid. óréttlátr*.

Óréttvís, *idem*.

Óréttvísi, *f. vid. óréttlýni*.

Órétttr, *m. injuria*, Uretfærdighed.

Órétttr, *falsus*, urigtig, falsk.

Óreýndr, *inexpertus, intentatus*, uprov

Orf, *n. manubrium falcis fœvaria*, det Tskab, hvortil Høleen bindes, naar man slaa Hø. Långorf, *n. idem*.

Org, *n. vid. ohliód*.

Organ, *n. organum*, et Orgelværk.

Orisinn, *non dilaceratus*, usenderrevet.

Óríflegr, *illiberalis*, ugavmild, gnieragtig miser, arm, elendig.

Óríflega, *parce*, gnieragtigen. 2) *miser*, dig.

Óríkr, *pauper, inops*, fattig, arm. *contemptus*, foragtet.

Órír, *grandis, quadratus*, stor, tyk. Þykiaz þeir úrígla, *magna arrogantiuntur*, de ere meget indbildske, da de bort.

Óristinn, *neglectus*, forsømt; *vid. ræsti* lá óristinn inni, *omnis in eum bosp neglecta erat*, han laa derinde, og ingesig det mindste om ham.

Orka, *f. vires, robur*, Kraft, Styrke, labor, Arbejde, Umage.

Orka (at orka), *posse, quire*, kunne, so þad orkar audnu, *ad felicitatem duci eo res vertitur*, det kommer an paa ly

Orkn, *f. species quædam vitulorum maris* slags Sælhunde. Kona lá ornsel á l húd hans var 9 fóta, *vidit mulier in in rupe phocam cujus pellis utempedatu*

uentimmer saa en Sølhund, hvis Hund
9 Fødder i Længden, paa en Klippe;
Biskup S.

ar, *f. pl. orcaes (pr. phocorum insula)*,
nørne; egentlig Sølhunde-Øerne.

is, *invalidus*, svag, kraftesløs.

n. *venia*, Tilladelse, Orlov.

ferd, *f. liber commensus*, den Rejse,
foretager med Tilladelse.

fydi, *n. angvium senectus*, Slangernes
den gamle Hund, som de aarlig styde.
sng, *m. basiliscus*, en Basilisk (Orme-
Renge).

refr, *m. sericum*, Silkeorme-Bov.

n. *serpens, anguis*, en Orm, en Slange.
men *pr. viri*, en Mandspersons Egen-

3) *crepus articulationis digitorum*,
len i Ledmodene paa Fingrene. Hann
orm manningum, *fricavit ad crepitum*
digitorum, han gned ham til Fingrens
de.

it orna), *caleficera*, varme, opvarme.
glýndu, vid bad ornadi þeim, *luctati*
donec caleferent, de brødes, og derved
de varme.

f. *inquietus*, Urolighed.

idr, *factiosus*, et uroligt Menneske.

m. *motus, turba*, Urolighed, Tumult.
inquietus, urolig.

, *idem*.

r, *idem*.

i, *f. vid. örð*.

Inden Deel.

Óroskiun, *immaturus*, som ikke har opnaet
mandlig Alder.

Órotadr, *non glabratus*, den, som ikke er ka-
det.

Órotinn, *crinitus*, bevoxet med Haar.

Orpinn, *cumulatus*, opdyngtet; ð verp. Orpinn
var haugt eftir hann, *cumulatus erat*, en
Gravhøj blev opkastet til ham. Orpinn alldri,
etate provecsa, gammel. Því máli var orpit
undir hann, *decisio ejus causæ illi reservata*
erat, den Sag blev henlagt under hans Rens-
delse. Orpit egg, *ovum enixum*, et lagt
Eg.

Orri, *m. urogallus, tetra*, en Urhane. 2) *cog-*
nomen quondam clarissimi viri in Norvegia,
Eysteins Orrii, en forhen i Norge særdeles
bekjendt Mand's Tilnavn, Eistein Ørre.

Orrahrid, *f. maris impetus vehemens*, en heft-
tig Bataille; (*a fatali pugna hujus herois no-*
men adeptus), saa kaldet af det Slag, hvori
Ørri faldt.

Orusta, *f. pugna, pralium*, et Feldtslag, en
Bataille; vid rosta.

Orustumadr, *m. beliator*, en Krigsmænd, en
Helt.

Orustufamr, *pugnax, bellicosus*, stridbar, krig-
gerisk.

Orsaka (at orsaka), *causam dare*, forårsage, for-
anledige.

Orsök, *f. causa, ratio*, en Grund, Årsag.
At orsakalausu, *sine omni causa*, uden nogen
Årsag.

Órúddr, *non complatus*, uopryddet, usævnet.

Órydgadr, *ferruginis expert*, uruustet.

Órymi, *n. angustiae loci*, Sneverhed, Mangel paa Rum.

Órymir, *m. gigas (a vasto corpore)*, en Sette (saakaldet af sit store Legeme).

Óræki (at órækia), *negligere*, forsømme.

Órækilega, *negligenter*, forsømmeligen, fljót deslöst.

Órækin, *secors*, *negligens*, forsømmelig, fljót deslöst.

Órækt, *f. negligentia*, Forsømmelse, Østjødelsløshed. Óræktar jörð, *terra fera, inculta, rudis*, Jord, hvis Dyrtning er forsømt.

Óræktadr, *incultus*, udykket. Óræktadr akr, *ager arvus*, en udykket Ager.

Órækr, *irrefutabilis*, uigjendrivelig.

Órændr, órænt, *indireptus, inpoliatus*, urøvet, uplyndret.

Óræfi, *n. homo illaudabilis, et Menneſke*, som ikke kan roses; *quasi óhræfi, n. à hróa*.

Óræſti, *n. purgamentum, sordes*, Urenlighed.

Óræſtilegr, *sordidus*, fliden, urensfærdig.

Órætt, *non completus v. consummatus*, uopfyldt.

St. quod draum sinn órættann, *sonnium suum* St. non adhuc completum dixit, St. sagde at hans Drøm endnu var uopfyldt.

Ós, *os, osium fluminis*, Munding af en Elv.

Ós-mynni, *n. idem*.

Ósaddr, *vid. ómettr*.

Ósagdr, *indictus, immemoratus*, utalt, uom-

meldt Þad læt eg ósagt, *non dicam* om taler jeg ikke.

Ósaltadr, *insulsus*, usaltet.

Ósamfelldr, *rarus*, som ikke slutter sam

Ósamfær, *diffimilis*, ulig.

Ósamhalldsamr, *prodigus*, ødsel.

Ósamhelldinn, *idem. 2) discors*, uenl

Ósamhelldni, *f. discordia*, Uenighed.

Ósamjafnanlegr, *incomparabilis*, ufortlig

Ósamgvæmr, *incongruus*, uoverensstem

Ósamlyndi, *n. discordia*, Uenighed, Ustighed.

Ósamlyndr, *discors*, usamdrægtig.

Ósamt, *idem. 2) invisus, moleus*, nødtlig. Hefir eg jafnan verid ósamt

hlut i stórdeildum, *semper declinav*

partes majorum contentionum, jeg h

undgaet at tage Del i store Tvistigh

Ósanngiarn, *iniquus*, ubillig.

Ósanngirni, *f. iniquitas*, Ubillighed.

Ósannindi, *n. pl. falsitas. commentum*, Usandsfærdighed.

Ósannlegr, *iniquus*, ubillig, uretfærdig

Ósannlegra, *iniquus*, ubilligen.

Ósannnordr, *falsiloquus*, løgnagtig.

Ósannsfyni, *f. iniquitas*, Ubillighed.

Ósannsfyn, *iniquus*, ubillig, uretfærdig

Ósannsfynilegra, *iniquus*, ubilligen, urime

Ósannr, *fiexus, falsus*, falsk, opdigtet.

Ósannr, *m. iniquitas*, Ubillighed, Urimel

Ósár, *non saucius*, usaaet. 2) *liberalis*, mild. Ósár á fé, *largus*, pecunia m

mild, rund, som ikke sparer paa

ffidium, Uenighed.

implacabilis, irreconciliabilis, ufor-
sørlignelig.

f. implacabilis, Uforsonlighed.

reconciliatus, uforsonet, uforligt.

impollutus, ubesmittet.

infaciabilis, umættelig.

idem.

adomitus, utæmmelig.

inenarrabilis, usigelig.

idem.

gilis, Rjor. 2) *maceratus*, mager.

r, hurtig, hastig.

innocentia, Ustyldighed. At *ólékiu*,
ustraffet.

xcens, ustyldig.

urus, defæctus, ren, uforfalsket.

vam visus, useet.

formis, hæslig.

ape, ofte.

eformis, turpis, styg, hæslig.

isulfe, uartig, uhøflig.

isulfus, agrestis, uartig, uhøflig.

ólidsamlegr, ólidugr, *idem*.

f. insulfus, Uartighed.

nos perversus, onde Sæder.

beralis, rund, gavmild.

insolerabilis, utaalelig. Óstíandi er

líkr offi, *sansa illi nimicus v. arro-*

gantia non est toleranda, saa stor Dretmod
bor man ikke taale af ham.

Óstúkr, *sanus*, sund, farsk.

Ósk, *f. votum; item electio*, et Ønske; ogsaa:
et Valg. At óskum, *ex voto*, efter Ønske.

Óska (at óska), *optare*, ønske.

Óska-barn, *n. adoptivus*, et udlæret Barn (et
Barn, som en antager som sit eget).

Óska-barna-réttir, *m. jus adoptionis*, udlærede
Børns Rettigheder.

Óskabiörn, *m. oniscus*, en Bænkeldier (et slags
Borm).

Óskaddadr, *integer*, hel og holden, som in-
gen Skade er kommen til.

Óskaddr, *idem*. Fáir ná óskóddum hlut fyrir
honum, *paucis aequus est*, han viser sig bil-
lig imod saa.

Óskadvænn, *non periculosus*, ikke farlig.

Óskadvænlegr, *idem*.

Óskackr, *irretortus*, som ikke er Rjæv. 2)
aqualis, lig. Vid erum óskackir þrimennin-
gar, *in tertio gradu linea aequalis, invicem*
tangimur, vi ere paa begge Sider Rastføde-
stendebørn.

Óskáldadr, *vid. óröadr*.

Óskammfeillinn, *impudens*, ublusfærdig.

Óskammfeilni, *f. impudentia*, Ublushed, Ublus-
færdighed.

Óskamtadr, *non mensuratus*, som ikke er ud-
maalt.

Óskamtlegr, *immodicus*, umaadelig.

Óskapadr, *increatus*, ufabt.

misit, mollis, innocuus, mild, blød.
m. hebetudo, Mangel af Forstand.
fraudulentus, bedragerisk.

r. absque cute, som er uden Hud.
non pelliculatus, som intet Skind
 eller om sig.

injussus, ubefalet.
navibus impervius, ufremkommelig
 e.

n. nulli nauclero addictus, uforhøret.
idivisus, udeelt.

inordinatus, uordentlig.
inordinare, uordentligen.
non baptizatus, udbøt. 2) *non defec-*
lutret, urensset.

turatus, uklar, utydelig.
lascivus, ufrydsk, læsagtig.
n. lascivia, Ufrydshed.

inexploratus, urandsaget. Óskodad
explorata causa, en uprøvet Sag.

pr. non incisis, egentlig: ikke ind-
 Hann band til mål Óskodad á kongs
omnibus controversiis, sine exceptione
n. detulit, han foretog alle Sager
 idtagelse for Kængen. Kýmian á
 3 hundred Óskodad *templum, quod*
possidet 13 hundredas indetermina-
tionum, Kirken paa Hol ejer 13
 e (en vis Værdi) i ubestemte Ejen-

pl. fata iniqua, tragica, uheldig
 . 2) *vulgo, immensa copia alienjus*

rei, i Almindelighed, en stor Overflødighed
 af en Ting.

Ósköpulegr, óskepiulegr, *deformis, monstrosus*,
 hæslig, vanstabt.

Óskörúngr, *m. pavidus, trepidus, pusillanimis*,
 forfærdet, frygtsom.

Óskreipr, *non lubricus*, som ikke er glat, slibrig.
 Óskreýtinn, *verax, ultra modum non laudans*,
 sandfærdig, som ikke roser en Ting over For-
 tjeneste.

Óskrifandi, *scribendi nescius*, som ikke kan
 skrive.

Óskriftadr, *peccatis non absolutus*, den, som
 ikke har faaet Aflad. 2) *cenfuram ecclesiasti-*
cam non perpeffus, den, som ikke har staaet
 aabenbare Skrifte.

Óskrikull, *firmus, stabilis*, standhaftig.

Óskrygdr, *inornatus*, uprødet.

Óskulldadr, *non accusatus*, uanklaget.

Óskundi, *m. remora*, Ophold, Hindring. Hann
 gördi mér Óskunda, *impedit me*, han op-
 holdt mig.

Óskýgdr, *non politus (de metallis)*, upoleret,
 (om Metaller).

Óskýlldr, *indebitus*, som ikke skulder noget. 2)
non consanguineus, som ikke er i Slægt med.

Óskyniugr, *lebes ingenio*, dum, taabelig.

Óskynsamr, *imprudens*, uforstandig.

Óskynsamlega, *imprudenter, inepte*, uforstan-
 digt.

Óskynsemi, *f. imprudentia*, Uforstand.

Óskrípr, *vid. Óskreípr.*

Óleitinn, *audax, intrepidus*, uforsagt, uforfærdet. Alexander drack Óleitit, af hendi Philippi, *Alexander intrepide bibit e manu Philippi*, Alexander den Store drak uforfærdet den Drik, som Philip (hans Læge) overrakte ham.

Óleitulegr, *idem*.

Ólétt, *inequalis, confragosus*, ujævn, ulige, knudret.

Ólétt, *f. inequalitas*, Ulighed, Ujævnhed. Moddan sagdi kóngi sínar farir Óléttar, *Moddan expeditionem sibi confragosam (infellicem) fuisse dixit*, Moddan fortalte at hans Rejse havde løbet uheldigt af.

Óllingr, *inhabilis, rudis*, ubehændig.

Óllinn, *felix*, heldig, lykkelig.

Óllitandi, *qui rumpi nequit*, som ikke kan slides i Stykker.

Óllitinn, *non vitus v. ruptus*, usønderrevet, uflidt.

Óllóttugr, *simplex, sincerus*, oprigtig, enfoldig.

Óllökvanlegr, *inextingvibilis*, uudsluttelig.

Óllökvandi hatr, *inexpiable odium*, et uudslutteligt Had.

Óllægr, *vid. Óllóttugr*.

Óllægia, *f. pars prati, non demessa*, den Del af en Eng, hvor Høet ikke er slaaet af.

Óllækkandi, *ingustabilis*, usmagelig.

Óllátt, *minus non curans*, som ikke bryder sig om Smaating.

Óllár, *ingens, magnus*, høj, stor. Þeir Þór-tár Óllár, *multum sibi arrogaverunt*, De

bildte sig meget ind; de ansaa sig for Folk.

Ólmeíkr, *impavidus, audax, confidens*, sagt, dristig.

Ólmeckr, *m. sapor ingratus*, Affmag.

Ólmeitr, *non liquefactus*, usmeltet.

Ólmiði, *n. opus rude*, et grovt, hæellig besæde.

Ólmiðisleggr, *rudis, iners*, grov, ubehændt

Ólmiðislega, *rude, inerti*, ubehændigen.

Ólsmoginn, *non perforatus*, som ikke er nemboret. Ólsmogid tré, *a ligniperda corruptum lignum*, et Træ, som ikke er stuet.

Ólsmidinn, *vid. oskorinn*.

Ólsmíkilegr, *audax, animosus*, dristig, dj

Ólsmortinn, *intactus*, urørt.

Ólsmotr, *inelegans, iners*, som ikke er net lig. 2) *stultus, imprudens*, dum, taabel

Ólsmoturlega, *imprudenter, insulse*, taabel

Ólsmóðinn, *incocinus*, ufogt.

Ólsmóllinn, *non tumidus; item non ulceratus*, ikke har Hævelse eller Bylder.

Ólsmómi, *m. dedecus*, Usømmelighed, Van

Ólsmópadr, *virgis non aliterfus*, ufejjet.

Ólsmókr, *inquietus; item faciosus*, urolig.

Ólsmóklegr, *inquieta*, uroligen.

Ólsmópar, *largus*, rund, gavmild. 2) *produs*. Ólsmópar er mer hann til Ófars, *om gis me esinnsi pereat*, jeg skal saa men græde Djnene ud af Hovedet, om han gif Pokker i Vold.

Osp

idigus, ødsel.
se, rundeligen, med Ødselhed.
idem.
o, *turba*, Opløb, Alarm, Uro.
m. vir factiosus, et uroligt Mens
ger, *illafus*, uftadt. Øspiallad
egra, en hel og holden Sag.
z-y, *virgo illibata*, en ukrænket
iprus, ufordærvet. Øspille *me-y*,
, en ukrænket, ubesøvet Mø.
io non habitus, den, med hvem
vet Spot, ugjæffet.
v.
ger, *illafus*, hel og holden, uftadt.
n nezus, uspundet.
sultus, *non interrogatus*, uad-
man ikke har raadført sig med.
ispurt, *uliro narravit*, han for-
i at være spurgt.
aspera, Lustrøret i Halsen.
rna casearia, et Øjemmested for
nstans, *volutibilis*, uftadig.
orma casearia, et Møbel, hvort
en Østeform.
ropæja, den Handling at gjøre
d. ostaform.

Ost

fsr

Óstánd, *n. mala conditio*, slet Tilstand.
Óstefnlegr, *immodestus*, ubesteden.
Óstefnlega, *immodeste*, ubestudent, uordentligen.
Óstefndr, *non citatus, in jus non vocatus*, uftæve
net, ikke kaldet for Retten.
Óstinne, *seuer, infirmus*, svag, afmægtig. 2)
suspectus, mistænkelig. Hann tók það óstint
upp, *suspectum habuit, oblique interpretatus*
est, han tog det i en forkert Menning.
Óstíórn, *f. impotensia animi*, Sindets Ustyr-
lighed. 2) *anarchia*, Anarki, Mangel paa
Bestyrelse.
Óstírhinn, *otiosus*, ledig, ørkesløs. 2) *animo*
foris, tapper, modig.
Óstmæðkr, *m. acarus*, en Mæddike i Ost.
Óstoltr, *modestus, demissus*, besteden, ydmyg.
Óstöðvandi, *effrenis*, ustyrlig.
Óstöðugr, *inconstans, mobilis, fluxus*, uftadig.
Óstöðug'egr, *idem*.
Óstöðugleiki, *m. inconstancia*, Uftadighed.
Óstöðuglega, *inconstanter*, uftandhaftigen, ufta-
digen.
Óstia, *f. ostrea*, en Østere.
Óstíakónlegr, *irreprehensibilis*, ustraffelig.
Óstíakadr, *impunitus*, ustraffet.
Óstund, *f. tempus infaustum, in tempestivum*,
en ulykkelig Time.
Óstr, *m. caseus*, en Ost. Kúa-, sauda-, geita-
ost, *caseus vaccinus, ovillus, caprinus*, en
Ost af Ko-, Haares-, Gede-Mælk.
Óstimla, *f. serum*, Valle.

Óstr, *m. pomum Adami*, Adamsæble (i Hallsen). Haraldr kóngr feck lag i óstinn, og var þad banasár, *Haralldus Rex, pomum Adami transfixus vulnus lethale accepit*, Kóng Harald blev þuffet igjennem Adamsæblet, i Hallsen, og var det Saar dødeligt; aliis hóstr.

Óstýfr, *imbecillis, tener*, svag, afmægtig. 2) *facilis*, blid i Omgang, som ikke bruger stive Komplimenter.

Óstyggr, *mixis*, mild, blid. 2) *non fugax (de equis)*, den, som let lader sig tage (om Hestene).

Óstýrilátr, *protervus*, ustyrlig, faad.

Óstyrkr, *m. infirmitas*, Svagbed.

Óstyrkleiki, *m. idem*.

Óstyrkr, *infirmus*, svag, ikke stærk.

Óstæda, *f. nefas*, Udaad.

Óstædilegr, *instabilis, caducus*, faldefærdig, brøst, fældig. 2) *non roterandus*, utaalelig.

Óstærilátr, *vid. óstolr*.

Óstata, *f. tyrophagus*, den, som spiser Ost.

Ósvarinn, *injuratus*, usværges, som man ikke har aflagt Ed paa.

Ósvarlegr, *improbatus*, som man ikke kan svare for.

Ósýganlegr, *inflexibilis*, den, som man ikke kan bøje.

Ósýfinn, *durus, rigidus, nulli cedens*, den, som ikke bryder sig om noget, uforstammet.

Ósitr, *idem*. 2) *obrigescens*, som stivnes. Gudmundi varð ósitr miög, er hann heyrdi

danda Brands biskups, *Gudmundo sen fecere (obriguit)*, audita morte Brandi pi, Gudmund faldt i Nefnagt, da han holdt Efterretning om, at Biskop Brand død. 3) *nom. pr. Viri*, en Mandes Ósvikinn, *indepravatus*, uforfalsket.

Ósvikull, *fidus, probus*, trofast, retfærdig. Óvinna, *f. imprudentia*, Uartighed, Urtighed.

Ósvinnr, *imprudens; item incivilis*, uforogsa: uartig, uhøflig; *alias* Ósvidr.

Ósundradr, *indivisus*, udeelt.

Ólár, *dulcis, azymus, non fermentatus*, som ikke er sur.

Ólvæðr, *insopitus*, den, som ikke er i Sovn.

Ólýni, *n. forma deformis*, en hæslig ting; *vid. ófreskia*.

Ólýnia, *f. voluptas*, Velsøst. At ólýni *necessitate*, uden Nødvendighed.

Ólýndr, *cacus*, blind; *de animalibus spe dicitur quæ caca nascuntur*, siges egent de Dyr, som fødes blinde.

Ólýnilegr, *invisibilis*, usynlig.

Ólýnn, *dubius, non visus*, uset, tvivl. Ólýnt er það, *nåbuc dubium est*, det endnu Tvivl. Hönum er ólýnt um þæa re minime versatus est, i den Sag ikke meget dreven.

Ólýrdr, *vid. ólár*. Ólýrt braud, *pam mus*, usuret Brød.

Ósæll, *miser*, ussel, elendig.

, *misere*, elendigen.
 , *aspectu miser*, *macer*, elendig af Ud-
 , *mager*.
f. ignominia, Skam, Vanære.
gr, *indecent*, usømmelig.
ga, *indecenter*, usømmeligen.
gr, *dies nefastus*, en Helligdag, paa
 ingen Rettergang maatte holdes.
eidr, *iuramentum falsum*, en Mened,
 Ed.
inamaneus (*sc. situs loci*), uangenem
 : Steds Deliggenhed).
n. controversia, Uenighed.
nsuavis, ubehagelig, best. 2) *navibus*
abilis (*de mare dicitur*), ubesærlig for
 (om Søen).
ota, *porrigere*, rakte frem.
akr, *ager*, *ager*, *non latificatus*, ugjø-

ll, *lana*, *infesta succida*, en raa, ufor-
 t Ud.
kadr, *immetatus*, ubegrændset. 2) *im-*
umaalelig.
innumera multitudo, en utallig Mængde.
indictus, uagt.
otalinn, *non numeratus*, *extra nume-*
 den, som ikke er tallet.
er, *non impeditus*, uhindret.
indomitus, *ferox*, utæmmet.
insolitus, *insuetus*, uvant til noget.
stun, *f. porrectio*, Fremrækning. 2)
 , tilfals.
 den Deel.

Otanar-exci, *m. res venum expulsa* *cu. v. m.*,
 som er udsat til Salg.
Ótármilldr, *siccoculus*, den, som sjelden græder.
Ótégldr, *non decoloratus*, uslettet, uhuggel.
Ótekinn, *non assumtus v. capus*, den, som ikke
 er taget.
Ótelianlegr, *innumerabilis*, utallig.
Ótelandi, *idem*.
Ótelianlega, *innumerabiliter*, utalligen.
Ótemiandi, *intractabilis*, utæmmelig, uhandelig.
Ótemia, *f. animal ferum*, *indomitus*, et vildt,
 utæmmet Dyr.
Óténtr, *non densatus*, den, som ingen Tæn-
 der har.
Óepr, *liber*, *non impeditus*, fri, uhindret.
Ótid, *f. tempus inopportunum v. alienum*, en ufly-
 kkelig Tid.
Ótillagr, *ferosinus*, *intempestivus*, sildig, som
 kommer i Utide.
Ótidr, *infrequens*, sjelden. 2) *minus familia-*
ris, den, som sjelden kommer i Besøg.
Ótierlegr, *impexus*, *incomsus*, ukænnet.
Ótígin, *ignobilis*, *obscurus*, af ringe Hæ-
 komst.
Ótigilegr, *inhonestus*, uanstændig. Hann hafdi
 mörg ótigileg ord, *plurima verba inhonesta*
effutit, han talede mange uanstændige Ord.
Ótillátsamr, *pertinax*, *rigidus*, egenfindig, stiv.
Ótílbúinn, *imparatus*, uberedt.
Ótílbætilegr, *iniquus*, *indecent*, ubillig, uan-
 stændig.
Ótíli, *m. opus dictu et facu immane*, et hers-

fullt Arbejde. 2) *multitudo innumera*, 'en
 utallig Mængde.
 Ótilreiddr, *imparatus*, uberedt.
 Ótiltækilegr, *inappositus*, en Ting, som man
 ikke kan tage fat paa.
 Ótimaburdr, *m. abortus*, *facinus execrabilis*,
 ufølsdbaaret Foster.
 Ótimabær, *intempestivus*, *præposterus*, utidig;
 egentlig: en, som føder i Utide.
 Ótimi, *m. vid. ótid*. 2) *infortunium*, Ulykke.
 Af þessari ferd muna vér mikinn ótima
 hlióta, *profectio hac magno eris nobis infor-*
tunio, denne Rejse vil forvolde os stor Ulykke.
 Ótinadr, *non flammatus*, ufortinnet.
 Ótindr, *non memoratus*, den, om hvem intet
 er fortalt; *vulgo nequam*, *de quo nihil boni*
dici potest, i Almindelighed: en Øjelm, om
 hvem intet godt kan siges.
 Óti.rinn, *facilis*, *comis*, mild, som ej lader sig
 opiere.
 Ótiundad se, *inscriptæ merces*, Gode, hvoraf
 ingen Tjende svares.
 Ótolladr, *incensus*, ufortoldet.
 Ótót, *m. lanificium rude*, den groveste Uld. 2)
animal hispídum, et Dyr, som har stive,
 børstagtige Haar.
 Ótótlegr, *impexus*, *hispídus*, ufsjæmmet, stiv
 haaret.
 Ótrouadr, *lubens*, *non inuitus*, villig, gjerne.
 Ótregr, *idem*, villig.
 Ótroðinn, *non calcatus*, den, som ikke er traadt
 paa.

Ótrú, *f. perfidia*, Utroffab.
 Ótrúanlegr, *incredibilis*, utrolig.
 Ótrúanlega, *incredibiliter*, utroligen.
 Ótrubladr, *impertersitus*, uforfærdet.
 Ótrúleiki, *m. vid. ótrú*.
 Ótrúlegr, *suspectus*, den, som man ikk
 lide paa.
 Ótrúlega, *suspècte*, følgaagtigen, med Utr
 Ótrúr, *infidus*, utro. Ótrútt var med
neuter alicui fidus eras, ingen af dei
 hinanden tro.
 Ótryggr, *idem*.
 Ótrygd, *f. perfidia*, Utroffab.
 Ótryggilegr, *suspectus*, mißtænkelig.
 Ótt, *crebro*, ibeligen. Ótt og tídt,
atque frequenter, tit og ofte.
 Ótta, *f. irishortum*, *quo sol percurrit r*
meseris, de 3 Timer, fra Klokken 3
 om Natten. Óttastund, *f. idem*.
 Óttungr, *m. census maritimus*, Morger
 Froprædiken.
 Ótta (at ótta), *terrere*, forfætte, for
 Alla óttadi þá umm nóttina i fæfni,
en nocte terribilia habuerunt insomnia,
 Det havde de alle frygtelige Drømme.
 Óttaz (at óttaz), *timere*, frygte.
 Óttasfullr, *meticulosus*, *timidus*, frygtfom.
 Óttasléinn, *idem*.
 Óttar, *m. nom. pr. viri*, en Mand's Egem
 2) *pavendus*, *metuendus*, frygtelig, som
 bør frygte.
 Ótugt, *f. impudicitia*, *vita inordinata*, U

ngr, *impudicus*, utugtig, liberlig.
 nn, *indubius*, utvisselig, som ikke tvivler.
 indi, *idem*. 2) *indubitabilis*, vis, utvisselig.
 .
 m. *lutra*, en Odder.
 inn, *vid. otirinn*.
 legr, *factu impossibilis*, umuelig at fore-
 t. 2) *idem ac stær*.
 , *non acceptabilis v. non ferendus*, som
 i ikke kan modtage.
 , n. *crassum et malum samentum*, tykke
 psalter; *vid. bibt*. 2) *homo perstaciter*
vis, et Skæns Menneſte; *vid. tæti*.
 legr, *efficax*, virksom.
 lega, *efficaciter*, med Virksomhed.
 , *efficax*, virksom. 2) *stabilis, firmus*,
 idhaftig. Hann hið stærpt til, *firmitatem*
ussit, han slog til af alle Kræfter.
 m, *non delectus, sine delectu*, uvalgt.
 lr, *innocens*, uskyldig.
 ndr, *integer*, uen castratus, ugildet.
 ladr, *vili*, inclaboratus, hvorpaa ingen
 er anvendt, forsmet. 2) *moribus in-*
positis, udsævende, uordentlig.
 li, m. *libertas, nulla necessitas*, Frihed.
 mos praus, onde Sæder.
 llotr, *non morosus*, som ikke er knarvors
 eller vanskelig. 2) *incuriosus*, fljædes-
 , uagtsem.
 lr, *facilis*, let, ikke vanskelig. Óvandari
 skirleikurinn, *inventis addere licet*, Efters
 elſen falder lettere end Opfindelsen.

Óvani, m. *infestudo*, Usædvanlighed. 2) *mala*
consuetudo, ond Vane.
 Óvanr, *infecus, insolitus*, utilsvant, ubevant.
 Óvar, *incautus, imprudens*, uforligtig. At
 óvðrum, *inopinato*, uforvarende.
 Óvarlegr, *idem*.
 Óvarlega, *incaute*, uforligtigen.
 Óvari, m. *imprudencia*, Uforligtigheð. Óvara-
 gestr, m. *hospes inopinatus*, en Gæst, som
 man ikke venter. Óvara-tilfelli, n. *casus ino-*
pinatus, et uforvarende Tilfælde.
 Óvart, *inopinato, imprudenter*, uforligtigen.
 Óvedráttu, f. *imporsuna tempestas*, vedvarende
 Uvejr; á átt.
 Óvedr, n. *idem*.
 Óvegr, m. *loca invia, impervia, avia*, uvejbare,
 ufremkommelige Egne. 2) *dedecus*, Skam,
 Vanære.
 Óveidilegr, m. *parasus ad piscaturam*, stet bes-
 reðt til Fiskeri.
 Óveill, *solidus*, fast, stærk. 2) *fidus*, trofast.
 Óve di, n. *res prava*, en slem Sag. 2) *homo*
male moratus, et Menneſte af slette Sæder.
 Óvendilega, *negligenter, sordide*, fljædesløst,
 urenløgen.
 Óvendilegr, *praus; item sordidus*, ond; og
 saa: flidenfærdig.
 Óvendis-mann, m. *pl. homunciones sordidi*, uren-
 færdige Menneſter.
 Óvenia, f. *desuetudo*, Usædvanlighed.
 Óveniulegr, *inustatus*, usædvanlig.
 Óveniulega, *inustate, insolenter*, usædvanligen.

- Overdugr, *indignus*, uærdig.
 Overk, *n. malum facinus*, Udaad.
 Overkan, *f. idem*.
 Overknade, *m. idem*.
 Óvirkunnaþleggr, *ingratus*, ubehagelig.
 Óvirdri, *n. vid. óvedr*.
 Óvirdrasamr, *procellosus*, stormende, byggefuld.
 Óvirdurqvæmlegr, *indecent*, usømmelig.
 Óvígr, *vulneribus deficiens, ad pugnam inhabilis*, uvislig til Kamp. 2) *ob multitudinem inexpugnabilis*, uovervindelig formeðelft sin Wangde. Óvígr her, *innumera et inexpugnabilis multisudo*, en utallig og uovervindelig Arme.
 Óvikianlegr, *inexorabilis, cedere nescius*, den, som ikke vil gve efter for nogen. 2) *inbumannus, infestus*, fiendtelig, uvenstabelig.
 Óvili, *m. aversario, fastidium*, Uvilste. Snorre kom utan at óvilia kóngs, *Snorre in patriam reversus est, invito Rege*, Snorre kom hjem igjen, imod Kongens Villie.
 Óvilia verk, *opus involuntarium, culposum*, en uagtform Handlung.
 Óviliande, *nolens*, uvillig, nødig.
 Óviliugr, *idem*.
 Óvilld, *f. inimicitia*, Uvenskab, Fiendskab.
 Óvilldarmadr, *inimicus*, Uven, Fiende.
 Óvirmátt, *f. inimicitia*, Uvenskab.
 Óvingiarnlegr, *inimicus, durus*, uvenstabelig, haard.
 Óvinsamlegr, *idem*.
 Óvingiarnlega, *inimice, auferre*, uvenstabeligen.

- Óvinsamlega, *idem*.
 Óvinsæll, *plurimis infensus*, forhadet.
 Óvinr, *m. inimicus*, Uven, Fiende.
 Óvinnadr, *parca cana*, et sparsomt H.
 Óvirda, *f. dedecus, debonestamentum*, &
 Óvirding, *f. idem*.
 Óvirdi (at óvirda), *debonestare, contumaciter*.
 Óvirdis-madr, *homo nauti, vacerra*, et tigt Drog, som duer til intet.
 Óvirdulega, *irreverenter*, uersømmeligen.
 Óvirdulegr, *inglorius*, uersømmelig.
 Óvis, *inscius, dubius*, uvis, tvivlsom.
 Óvísá, *f. dubium, res incerta*, en tvivlsom
 2) *maleficium v. malus mos*, flette Sæt.
 Óvisavargr, *m. bospes formidabilis*, en f.
 Hg Gjeft. 2) *exul ignorus*, en ube-
 Landeforvist.
 Óvisinn, *non marcidus*, ikke vissen.
 Óvisnanlegr, *immarcescibilis*, som ikke kan
 Óvisá, *incertus, uvis*.
 Óvissa, *f. dubium*, Uvisshed, Tvivl.
 Óvistadr, *sui juris, qui nulli locutis operis*
 den, som ikke har fastet sig i. Ejend.
 Óvistadr fiskr, *piscis mollis et recens*, en
 Gist.
 Óvistarlegr, *incommodus*, ubekvem til Op-
 Par þótti Óvistarlegt, *hospitium ibi vi-*
 sur *incommodum*, det Sted ansaa man
 et ubehageligt Opholdssted.

r. *inscisia*, Uvidenhed. 2) *deliquium*,
 Afmagt.

i. *ignarus, inscius*, uvidende.

m. *impos animi*, den, som ingen For-
 har. 2) *infans*, et Barn.

f. *error, inscisia*, Uvidenhed.

insipiens, ikke vis, uforstandig.

gr, *idem*.

ga, *insipienter*, uforstandigen.

ytanlegr, *immutabilis*, uforanderlig.

ml-gr, *inuitabilis*, uundgaaelig.

ilegr, *ineffabilis*, uudtalelig.

rinn, *præputius*, uomstaaen.

ltr, *non præmeditatus*, ubetrækt.

i, *irretortus, recus*, ret og ligefrem.

2) *inglomeratus*, som ikke er sam-
 inden.

i, *infectus*, ugjort. 2) *non superatus*,
 uunden.

r, *mundus, ren*. 2) *non vexatus*, uplæ-

n, *infectus*, som ikke er bleven til.
 linn blutr, *non ens*, en Ting, som ikke

enlegr, *inexhaustus*, uudsømmelig.

idinn, *inexcogitatus*, uopfundet.

sanlegr, *inexplicabilis*, uopløselig.

anlegr, *inextirpabilis*, uudryddelig.

nlegr, *inenarrabilis*, uudsigelig.

vadendo impervius, som man ej kan
 ver.

n. *immensa gravitas*, saa stor Tyngde,

som man ikke kan veje. *Övægis-tyngde*, *im-
 mensa gravitatis*, af uhyre Tyngde.

Övægin, *durus, immisus*, haard, 2)
perimix, egenfindig.

Övægr, *saevus, ferus, grum*, haard.

Övæmi, n. *malum horrendum, spectrum, et hæ-
 ligt Uhyre*. 2) *mesoph. mala mulier*, figu-
 lig; en ond Kvinde; å vomr v. vofa.

Övænlegr, *desperatus*, fortvivlet. 2) *deformis*,
 stæ, hæslig. Par hordiz övænlegr å, *per
 desperatione parum res absuis*, det saa ud til
 allehaande.

Övænn, *desperatus*, fortvivlet. Övænt espi,
res desperata, en Ting, som ser slet ud, for-
 tvivlet.

Övænt, *insperatus*, uforhaabet. Övænt abati,
drachma grandinans, lucrum insperatum, uven-
 tet Fordel.

Övæ, *inquietus*, urolig.

Öværd, f. *inquietudo*, Urolighed.

Övætr, m. *malus demon*, en ond Ånd.

Ox, m. *bos*, en Okse. Oxe, m. *idem*; vid.
 öxe.

Oxm-furda, *vadum boum*, Bædested for Okser;
gursi oxna-ferd. 2) nom. pr. *Urbium*, en
 Etads Egennavn: Oxford; alias Oxna-
 furda.

Öfirvinnanlegr, *invictus, inexpugnabilis*, uover-
 vindelig.

Öyndi, n. *sadium*, Rjedsomhed.

Öyndislegr, *sediosus*, Rjedsommelig.

Öpaga, f. *res ingrata*, en ubehagelig Ting.

n, *negligens; item sordidus, fljodeslós;*
: *flidenfærdig.*

egr, *reter, squalidus; item negligens,*
fig, *fliden; fljodeslós.*

ega, *squalide; item negliger, sund;*
: *fljodeslós.*

gr, *sabidus, macer, mager, svindsottig,*
ulr, *m. socordia, incuria; Urenfærdig;*
Skjodeslós.

indi, *inexhaustus, uudtømmelig,*
inlegr, *idem.*

ulr, *liber, in servitutem non redactus,*
som ikke en i Trældom.

nn, *illorut, wasser. Öpvéginu all, suc-*
Uld, som ikke er vasket.

andi, *vid Öpriörandi.*

f. *incommodum extra necessitatem, Ulejs-*
d, *Ubehagelighed; egentlig det, som man*
behøver. Öpurft er mér á því, *vexas*
det gjør mig Skade. At mala einum
purftar, *verbis nocere v. imprecari, gn-*
n Ulfte.

dr, *infecutus, som ikke er tørret.*

nn, *lenis, obediens, lydig.*

, *n. vid Öpiöd.*

, *rigidus, austerus, haard, fliv (i Bæ-*

gr, *idem.*

ga, *rigide, austere, stædt.*

, *non siccus, ikke tørstig.*

, *f. indignatio; item sadium, Fortry-*

. *Wiehaz.*

Öpægi (at Öpægia), *vid. mispægi.*

Öpæglega, *ingrass, ubehageligen.*

Öpæglegr, *ingratus, infestus, ubehagelig.*

Öpægr, *idem.*

Öædri, *minor, inferior, mindre, lavere.*

Öæll, *æul, cui aqua ex igne interdicitur: quom-*

vita necessitatibus sustentare nefas, en Bred-
lós, som man hverken maa huse eller hule.

Öælegr, *infamis, capite diminutus, nærtlig.*

Öætr, *non edulis, som ikke kan spises, uspiselig.*

Öælar (at Öælar), *impeccare, erholde, opnaa.*

2) *naturaliter procedere, vokse, tage til.*

Henni öðladiz förtin, *dolor gliscabas, Ögg-*
dommen tog til.

Öðlingr, *m. qui avias tenet possessiones; poet.*

Rex. v. *magnas, den, som besidder sine For-*
fædres Ejendomme; hos Digterne: en Konge
eller en fornem Mand; *vid. auldingr.*

Öðruméginu, *ex altera parte, paa den anden*

Side. At öðru hverju (*f. færi u bili*),
alternis vicibus, af og til.

Öðruvis, *öðruvís, aliter, secus, anderledes.*

Öðnskél, *f. vid. ada.*

Öfga, *f. absurditas (sapientia in plur. Öfgar), en*
Urimelighed (bruges oftere i Flertallet).

Öfgar (at öfga), *mutari, forandres. Öllu öf-*
gar, *omnia degenerans, omnium rerum vices*
sunt, alle Ting forandres.

Öfgulegr, *absurdus et insolens, urmelig.*

Öfgaz (at öfgaz), *vires sumere, tilføje i Kraf-*
ter.

Öflugr, *robustus, stærk, fast.*

Öfra (at öfra), *minari*, true.

Öflugliri, *n. pleuremetes asper*, *oculis a finiftra*, *Pigme* (etflags Flonder med Dine ne paa venstre Side og hornagtige Knuder paa Legemet).

Öfluglyndr, *difficilis*, *absurdus*, vanskelig at omgaaes med.

Öflugdæli, *n. solacismus*, en forfærdt Talemaade.

Öflugneftri, *n. nomen per antiphrasin inditum*, *incomptus*, et forfærdt Navn.

Öflugtreymi, *n. collisio*, *accessus et recessus maris*, det Sted i Havet, hvor to modsatte Strømme mødes.

Öflug-uggi, *m. piscis lucustis*, *qui inversas dicitur habere pinnas (de cujus veneno multa verantur in ore vulgi)*, etflags Herkuvandefisk, hvis Finner man siger at vende imod hinanden (siges i Almindelighed at være giftig).

Öflugr, *inversus*, *sinister*, forfærdt, omvendt. 2) *infusus*, fiendtlig. 3) *reverso cedens*, som viger tilbage. Öflugt ord, *verbum obliquum*, *impersuens*, et forfærdt Ord. 2) *verbum infusum*, et uvenstabeligt Ord.

Öflugyrði, *n. idem*.

Öfund, *f. invidia*, *liror*, *Xvind*. 2) *mala fides*, *Swig*, *Bedrageri*. 3) *hostilisas*; *item mala intentio*, *Fiendtlighed*, *ond Hensigt*. Eeki spillir kyrtiu öfundarlauft blóð, *anguis extra hostilitatem effusus*, *non profanatus templum*, Kirken vanhelliges ikke ved det Blod, som er udøst uden fiendtlig Hensigt.

Öfunda (at öfunda), *invidere*, misunde.

Öfundar-auga, *f. oculus incidens*, et mistet Øjestaft. Hann læt til þeirra auga, *limis et malignis oculis eos intuebantur*, han saa hen til dem med et mistet Øjestaft.

Öfundar-bót, *f. satisfactio pro damno in solbeskjærelse* for en tilfættet Hornet. Öfundar-bragð, *n. acris invidiosa*, en ling, foretagen af Misundelse.

Öfundar-madr, *amulator invidus*, en mand.

Öfundar-sköldr, *m. perduellio*, *Landsfe* *Xvindskjold*. At berá öfundar-skjöld bellare, *føre Xvindskjold*.

Öfundsamr, *invidiosus*, misundelig. 2) *fecus aliena invidia*, udset for andre undelse. Þáð verk varð öfundsamr *admodum id opus odiosum fuit*, den ling blev meget forhadet. Sighvat hafan af öfundsamr býli, *rusticatus Sigl* *in initio odiosus erat*, i Hørfætingen, þat var Þonde, misundte man ham. Öfundsiúkr, *invidiosus*, *avindsæg*.

Öfundskýki, *f. invidia*, *Misundelse*.

Öglir, *m. coluber*, en Slange. Undr landa-eyk því vér stéam bleikir, *ubi serpentis (v. auri) sc. mulier miratur lacerare*, den krøbende Jords (Guldet (Xvinden) forundrer sig over at vi en Ögn, *f. mica*, *palea*, *festuca*, en *Asomus in radio solis*, et Gran i Solen.

Ögra (at Ögra), *irritare, molestiam movere; item*
invidiam v. invidiam excitare, optre, foraae
 sage Ubehageligheder, opvække Misundelse.

Ögan, *f. castigatio, coactio*, Revselse.

Ögunarlaus, *effrenis*, den, som aldrig er ble-
 ven revset.

Ögr, *n. lingua maris (seu sinus brevior), rupi-*
bus circumscissa; item fissura rupium mariti-
marum, en smal og kort Fjord, omgivet af

Klipper; ogsaa: en Klippekløft ved Strand-
 bredden. 2) *gradus molestia*, stor Fortræde-
 lighed, Besværighed. *Hanc posteriorem vo-*

cis notionem probat ingeniosum enigma vetus,
Biørnis sc. Gudonis, de habitationibus suis v.
hospitiis ad Isafjörðum, for denne Ordets

sidste Bemærkelse borger den gamle Karpfins-
 dige Gaade, Björn Gudnesen fremsatte om

hne Bopæle ved Hæsfjorden. Rann eg frá
 raupi (hóli) kom eg niðr á lex álnum (eyri)

Þokadiz eg þadan á þúngann mód (Ogr),
hæ sunt optima prædia ad istum sinum, dette

ere de bedste Bøndergaarde ved denne Fjord;
arrogans desii esse, in unam unciam numera-
ram incidi, inde sensim me mansit gratis mo-

lestia, jeg holdt op med at prale, derefter
 steg jeg fat paa 6 Alen (en Øre), men siden

oplevede jeg en stor Fortrædelighed.

Ökr, *m. monticulus*, et lidet Bjerg, en Høj.
 2) *verruca v. tumor in carne*, en Borte eller
 Hævelse i Kjødet; *vid. handnökr*.

Öklastór, *scaurus*, den, som har store Ankel-
 toder.

Anden Deel.

Ökull v. ökli, *m. talus, malleolus*, en Ankel,
 Ankeltode; *Angl. ankle*.

Ökul-brók, *f. femorale, salarq*, Buxer, som
 gaa lige ned til Anklerne.

Ökulsbór, *m. calcens talos regens, corburans*,
 en høj Sko, som bedæfter Anklerne.

Öl, *n. cerevisia, Pl. 2) quicunque potus im-*
briatus, enhver stærk Drik; *Angl. al; Gall.*
aile.

Ölbruggan, *f. cerevisia coctio*, Ølbrygning.

Ölgérd, *f. idem*.

Ölbruggari, *m. cerevisarius*, en Ølbrygger.

Öigerdarmadr, *idem*.

Ölldr, *m. ebrietas*, Druffenskab. So er Ölldr
 bestr at afd af heimti, sitt hver gæd guma,

hoc optimum est in ebrietas, quod brevis fit
insania, det er den bedste Egenkab ved Druf-

tenskab, at Afjindigheden varer kort.

Öfylli, *f. vinolentia*, Lyst til Druffenskab.

Ölgögn, *n. pl. cornua et alia instrumenta vini*
tractandi, Horn, Bægere og andre Redska-

ber til at stænke Vin i.

Ölheita, *f. vid. Ölgérd*.

Ölkálda, *f. fons salinus, mineralis*, en mineralst-
 kilde, hvis Vand har Ølsmag.

Ökiállari, *m. cella cerevisiaria*, en Ølsjelder.

Ölld, *f. seculum, ætas, et Arhundrede*. 2) *po-*
pulus, Følk. Alldafadir, *plasmator seculorum*,
 Arhundredernes Fader 2: Gud. 2) *proavns*,
 Oldefader. Frá v. at allda Ödli,
a multis seculis, fra Arilds Tid.

Ölldumikill, *lucuosus*, hølgende.

Ölddangis, *omnino, prorsus*, aldeles.
 Ölddangur, *m. senior, presbyter*, en Ölding.
 9) *beras, magnus*, en Helt. 3) *bas adu-*
sus, en gammel Ofse. Mikinn Ölddang höf-
 um vér hér at velli lagt, *magnam hercem hic*
prostravimus, her have vi nedlagt en stor Helt.
 Ölddangs-húd, *f. bubula exuvie*, Huden af en
 gammel Ofse.
 Ölluméginn, *circum circa; isem undique*, helt
 omkring, fra alle Sider.
 Ölmusa, *f. stipis, elemosyna, largitio in pa-*
uperum, Almisse. 2) *bonumcio, homo nunci*,
 en Døgenigt.
 Ölmusumadr, *elemosynarius*, den, som nyder
 Almisse.
 Öldr, *ad insaniam ebrius*, overstadig drukken,
 affindig af Drukkenskab.
 Ölsaup, *m. intrita cerevisia*, nylig brygget Öl.
 Ölselia, *f. cellaria*, en Kjelderpige.
 Ölfýki, *f. crapula*, Fortumlen i Hovedet af for
 megen Drick, en Kus.
 Öltól, *m. f. vid. Ö'gögn*.
 Ölteiti, *f. hilaritas convivalis*, Lyftighed i Sel-
 skab ved Drick.
 Öltunna, *f. cupa, orca*, en Øltønde.
 Ölan v. Öln, *f. alnus*, et Elter.
 Öle, *ebrius*, drukken.
 Ölvi et Ölvaðr, *idem*.
 Ölvaðr, *f. vid. Ötteiti*.
 Ömun, *f. molestia, molestatio*, Fortræd.
 Ömunarleggr, *immissus, irux*, den, som gjør
 Fortræd.

Ömunarlamr, *vid. amalamr*.
 Önd, *f. anima, visa*, en Aand, Sjæl. 2
 en And. 3) *porticus, et Galleri*. At
 vid Öndina, *animam agere*, ligge
 Aandedræt.
 Öndrur, *f. pl. xylosolea*, Øster; *vid.*
 Öndvégi, *m. locus benedictissimus, in aula*
clauis, soli v. vestibulo obversus, det
 Sted i en Sal eller ved et Bord, i
 for Døren.
 Öndvéglis, *apprime*, sædels. Öndýgis
 Öndýglsgóðr vetr, *mitissima hyems*,
 deles mild Vinter.
 Öndvéglis-sálar, *f. pl. sedis berilis columnae*,
 ter ell. Pillere; paa begge Sider af Hu-
 Öndvégr, *m. vid. Öndvegi*.
 Öndverdr, *obversus, abjectus, primo*
 modsat, lige over for, som i Forst
 møder en. Öndverdr æti, *juventus*,
 dommen. Öndverdr dagr, *dies recen-*
ter første Del af Dagen. Öndverdr fy
frons aciei, den forreste Del af en Ø-
 den; forreste Geled. Öndverdr-dals
 dals-mynni. Öndverdir klósz ænir,
mis se aquila scalpus, Ørnens Hæ-
 Øyðisen af Næbbet eller Øtørne. I
 allt o, id og Öndvert, *omnia ibi op-*
visui obvia fuerunt, der vare alle Ting
 og paa vid Bøg.
 Öndurdr, *vid. Öndverdr*.
 Öndýgis, *vid. Öndvegia*.
 Öngr, *angustus*, eng, snævr.

abus. (ofsel, *nisi* in plur. *ongvir* etc.); (foreldet, uden i Flertallet).

f. pl. angustia, Tranghed, Snæverhed; er i *ongum*, *dolet*, *difficultatibus pro-*, han er bedrøvet, fortigfuld.

n. deliquium animi, Afsmagt.

labor, *certum negotium*, Arbejde, Besættelse. *Unnum kahinn*, *negotiiis distric-*teftæftiget, sysselsat. Hann var i *oda labori incensus erat*, han var i fulde se.

r. m. servus, en Trol.

r-verb., *n. labor assiduus*, *servilis*, Trols Arbejde.

ilegt verk, *opus servile*, et Arbejde, ligger sig for en Trol.

f. necessitatum procuratio, Nødvendigheds Besørgelse.

r., *absurdus*, uventlig, koldfindig.

a., *absurde*, uventligen.

ci, *m. absurditas*, Koldfindighed.

eli, *n. pl. solacismus*, et forkert Udtryk.

m. gigns, en Tette. 2) *nom. pr. Viri*, ands Egennavn.

pro ur, in *compositis*: *ex*, tilfjendes i sammensatte Ord Mangel paa noget. *sagitta*, *telum*, en Pil. At *leggia ör* *ig*, *sagittam nervo applicare*, lægge Pilen i Buestrængen.

icatrix, et Ar, en Skramme.

r., *promtus*, rask, redeben til noget.

2) *largus*, rund, gavmild. Ör i ser, *strenuus*, *impiger*, rask, ufortrøden, virksom.

Ör af se; *largus*, gavmild.

Örbyrgd, *f. extrema paupertas*, Armød.

Örbyrgt, *omnium rerum indigus*, den, som har Mangel paa alle Ting.

Örhæli, *n. villa deserta*, *rudernum*, en øde Gaard.

Ördeyda, *f. internecio*, *vastitas*, Ødelæggelse.

Ördeysa, *f. piscatoribus est solitudo piscium*, Mangel paa Fisk.

Ördrag, *n. missus*, *jactus scli*, Duefluds Vido; p dreg. *Juxta leges 240 passus*, en Stiksel, hvis Målestav var 240 Elstæde.

Ördugr, *arduus*, *difficilis*, vanskelig. 2) *strenuus*, rask, virksom.

Örduglega, *strenue*, raskt, med Virksomhed. 2) *difficulter*, vanskeligen.

Ördugleiki, *m. strenuissas*, Duelighed, Virksomhed. 2) *difficulus*, Vanskelighed.

Ördæmi, *n. res exemplo carens*, en Ting, som er uden Eksempel.

Öreigi, *m. eguus*, *cujus tota habentia, præter vestes quotidianas est infra unam marcæ numeratam sive 48 ulnas*, *juxta Gragas et diploma Margareta Regina*, en Trængende, hvis hele Eiendom, foruden hans Hverdagsklæder, ikke beløber sig til en Mark Sølv, efter Gragas, og Dronning Margrethes aabne Drev.

Örendi, *n. perisystole*, Sammentrækning. 2) *pausa*, Ophold; *vid. erindi*.

Örendiz (at Örendaz), *exanimari, mori*, ds.

Örendr, *moruus*, død.

Öreyda, *f. plena desolatio*, fuldkommen Ødelæggelse.

Öreyddr, *vacuus, exhaustus*, tom, udtømmet.

Öreydamodr, *m. desolator, pestis patria*, en Ødelægger.

Örfa (at Örfa), *horrari*, opmuntre, tilskynde.

2) *accelerare*, haste, skynde sig.

Örfan, *f. horratio*, Opmuntring, Tilskyndelse.

Örfátækr, *egenus, perpauper*, den, som er meget fattig.

Örfhendr, *scavola, scava*, fejthaaudet; *alias* Örvendr.

Örfiádr, *idem ac Örfátækr, sc. opibus exutus*, meget fattig.

Örfyrndr, *destritus, vetustus*, meget gammel.

Örga (at Örga), *parum movere*, bevæge lidt.

Örga augum, *oculos languentes circumferre*, se sig omkring med matte, svage Øjne.

Örgamall, *decrepita aetatis*, meget gammel.

Örgemlir, *m. immensa senectus*, det samme.

2) *rejuvenescens*, den, som paa ny gaar i

Barndom. 2) *nom. pr. gignans*, en Sette.

Örhefni, *n. locus imporsunus*, et Østed, hvor man ikke kan ankre; a höfn. Der var Örhefni sævar, *locus erat appellandi ineptus*, der var umueligt at ankre.

Örk, *f. arca*, en Kiste. Örk pappirs, *vid. ark*.

Örkumbl, *n. cicatrix*, en Økramme, Ar. 2) *nervus v. defectus iusta forma*, Lyde paa Løgemet.

Örkumbladr, *corpore deformatus*, arret, met.

Örta (at Örta), *vid. erla*. Örta á steini *parum impetis rupem*, Oven følger en op imod Klippen. Hana Örtaðiz á fótinn, *in alterum pedem egre se erex* rejste sig med Vanskelighed op paa Ben. Varadu þig við bodanum sen *cave tibi ab imminenti periculo*, vogt den truende Fare.

Örlátr, *largus*, rund, gavmild.

Örlátlega, *largiter*, rundeligen.

Örleikr, *m. largitas*, Gavmildhed. 2) *tas*, Rasthed.

Örleiki, *m. idem*.

Örlendr, *vid. erlendr*.

Örlendis, *vid. erlendis*.

Örlitill, *perparvus*, meget liden.

Örlög, *n. pl. bellum*, Ørlog, Krig. 2) Økjabnen. At leita Örlaga sinna, *fau* søge sin Lykke.

Örlyndr, *largus*, gavmild. 2) *promu* cet, rast, redebon.

Örlæti, *n. largitas, liberalitas*, Gavmild

Örmagna, *viribus cassus*, udmattet, affe

Örmegna, *idem*.

Örmegnaz (at Örmegnaz), *defeciscere*, bli

mattet.

Örmiór, *persennis*, meget tynd.

Örmull, *m. vestis plane destrita*, et gamm

flidt Klædebon.

Örmæddr, *vid. Örmegna*.

quila, ales Jovis, quibusdam ryargus
 , en Örn, Jupiters Fugl; *vid. ern*,
arnir, ernir.

n. nomen loci insignioris, Navn paa
ndt Eted.

ibere v. imprudenter loquens, den, som
rit og uforstgigen.

(at örqvísaz), animum despondere, tabe

m. viribus et animo fractus, doloris et
impatiens, udmattet og modløs, som
Smerte eller Anstrængelse kan taale;
dqvísi.

n. degeneratio animalis, dyrtst Uds

nadr, homo insolens et varius, et over
 og ubestændigt Menneske.

n. vid. Ödrög.

elgi, f. inviolabilis asyli, intra præ
in lege terminos, et Fristeds Hellig
nden for visse i Loven bestemte Grænde

, levis et celer (de navibus), let og
 (om Skibe, som seje godt).

perexiguus, meget liden.

, perpauper, meget fattig.

perbrevis, meget kort.

exsucus, tør, saftløs; ð sýg.

inns minima, quæquedula, en Krifand.

f. pascua, nimia pecorum multitudine

, Græsgange, som ere afsædte af alt
ange Creature. 2) erusa pedibus ju

mentorum terras, en af Dyr opsparket Jord.

3) via publica, en Landevej.

Ötug, f. triens uncia numerata 3; pretium dan
rum ulnarum, en Trebledel af en Unse, 2
Alens Værd. Örtug végin, triens uncia pon
derata argenti 3; 12 ulnarum pretium, en Tre
bledel af en vefet Unse, 12 Alens Værd.

Örvadís, n. nimbus telorum, en Pileregn.

Örvamélir, m. p-baretra, corysus, et Pilefogger.

Örvar-bod, n. vid. herör.

Örvar-þing, n. forum indicum, in præsentis
finis periculo, et Folkemøde, som er sam
mentalsdt i en nær forestaaende Fare.

Örvendill, v. Örvandill, vid. Örfhendr. 2) nom.
pr. Viri, en Mandes Egennavn.

Övendls-tá, f. stella quædam borealis, en
Stjerne ved Nordpolen.

Örverpi, n. extrema sæura, det sidste Bøster.
2) idem ac breidrhöllr.

Örvesi, n. ætas decrepita, en høj Alderdom; ð
vas. Kalli hverium kemr at örvesi, ætas
adulta in senectutem vergit v. definit, efter
Manddoms Alderen følger Alderdommen.

Örvesa v. örvala-madr, senex capularis, en uds
levet Olding.

Öruggr, securus, tryg, stikker. 2) immunis a
periculo, fri for Fare.

Örugglega, secure, confidens, trygt, med
Tillid; ð uggr.

Örvilnan, f. desperatio, Fortvivlelse.

Örválnaz (at örválnaz), desperare, fortvivle.

Örvinda, *attonitus, propr. exanimis*, forkræfset, forbauset, uden Sands og Samling.

Örvita, *amens, delirus*, gal, affindig. 2) *sibi non conscius*, som ikke ved med sig selv.

Örviti, *idem*. Porus kongr var på nær Öviti, *Porus Rex cum fere omnem usum sensuum amisisset*, Kong Porus var da næsten uden Sands og Samling.

Örvona, *idem ac sequens*.

Örvænn, *de quo desperandum*, den, hvorom intet Haab er, hvorom man bør fortoivle.

Örvæni, *n. nulla spes*, Haabløshed, Fortoivselse.

Örvænti (at Örvænta), *desperare*, fortoivle.

Örvænting, *f. desperatio*, Fortoivselse.

Örvæntinn, *desperans*, fortoivlende, som mistoivler om noget. Örvænt er hönum þess, *non est illi sperandum*, det kan han ikke vente.

Örvyrdi, *n. pl. verba libera*, fri Udtryk.

Örvreytt, *labore fractus*, meget træt, udmattet.

Örvrif, *n. pl. extremus nifus*, yderste Anstrængelse.

Örvrifs-ráða, *in extrema necessitate, consilii inops*, den, som er i stor Nød, ikke ved hvad han skal gribe til.

Örvrifs-úræði, *n. pl. sahula naufragii, consilium quod inuitus e re nata sumis*, det foretagende, man i yderste Nød griber til.

Öræfi, *n. pl. öræfi, desertum impervium*, uvejrbare Ørkener; á hafi.

Ös, *f. colluvies*, gement Vøl. 2) *confluxus*

hominum, Sammenstimlen, Sammenløb af Menneſker.

Öskia (at öskra), *rugire leonum; item mugire bovinari*, bram, brøle, bage, vræle.

Öskubruni, *m. incineratio*, Forvandling til Aske.

Öskudagr, *m. caput jejuni, dies cinerum*, Aske Onsdag.

Ösku-kall, *m. vid. hlóðakall*.

Öskulitr, *m. color cinereus*, Askefarve.

Öskr, *n. rugiens, mugiens vebemensior*, heftig Brølen.

Öskurlegr, *rugientis in modum*, brølepyde.

Öskurlega, *cum rugitu*, med Brølen. Uxan belíadi öskurlega, *bos admodum leonis rugit*, Øssen brølede som en Løve.

Öskustó, *f. vid. öskukall*.

Ösla (at ösla), *huc illuc vadere per aquas v. cunctasam surhani*, gaa med Raſtbed fort i Vand, eller midt iblandt en sammenstimlet Føllemængde; *vid. usli*.

Öslun, *f. pensum*, en vis Forretning, som man skal gjøre færdig. 2) *opinio*, Mening, Forsæt; *vid. ætlan*.

Ösull, *impiger, strenuus*, ufortræden, viffen.

Ösuar, *m. aquila mas*, en Ørn (3: Hannen); *vid. atsa, asla*. 2) *nom. pr. Viri*, en Mand Egennavn; *vulgo öslur*.

Öx, *f. saturis*, en Øſſe. Gen. Öxar, ind Öxar á, *nom. pr.*, Øſſer: Elv i Island.

Öx, *f. densissima pars rei*, den tætteste Del af en Ting. 2) *lumeri*, Skuldrene. Öx

Öx

f. pl. carnosissima pars piscis, den
 yeste Del af en Fisk; v. *humeri ani-*
et Dors Dors.

xa), *asciare*, bygge, sætte med Ølse.
 Kongr lét öxa kyrkiu vid, *Olafus Rex*
in adificationem templi asciari fecit,
 Olaf lod bygge Traet til en Kirke.

Pal

Öxi

Öxi, *f. securis*, en Økse; *gen. anar.* Öxi
 kóngrs, *imperium v. ira Regis*, olim vocaba-
 tur, Kongens Økse, kaldtes færdum Kon-
 gens Raat eller Brede.

Öxl, *f. scapula, ala, axilla*, Skulderblad, Skul-
 dre. 2) *promontorium*, et Forbjerg.

Öxn, *m. pl. armenta*, Hornborg, Øtæ.

P.

ugl, *m. pave*, en Paafuzl.

rana, en Frø, en Padder. Paddan
 , *rana coxas*, Frøen forlæder.

volumen; item *saccus, sarcina*, en

Sæk, Byldt. Klæda packi, *volum-*
inorum, en Klædes Paffe. Hann lét
 ir hest sinn með þakka, *equum cum*
ib: reliquit, han efterlød der sin Hest
 ved Bylden.

þakka nidr), *sarcinas colligere*, ned-

pl. epactæ, Skuddage.

ala, *pastina, rurum*, en Spade, Paffe.

, *f. pulvinar sedilis*, en Stolepude.
 ldi, pall-sella, *idem*.

gradus, et Trin. Helldr völdi hann
 a vera hundrad palla ofan i jörd, *cen-*
ndus ad centrum terra descendere po-
git, han snæfede heller at være gaaet
 de Trin ned i Jorden, end.

scamnum, en Bænk. Biskup setti
 i hid næsta sér á pall, og so hanns

menn, sem bekkurinn vaukt til, *Episcopus*
Thorgils m collocavit a latere suo in scamno,
atque ejus comites, quantum scamnum capie-
bat. Duffoppen satte Thorgils ved sin Side
 paa Benken, og hans Folk, saa mange der
 kunde rummes.

Pallr, (i kaupmans búd), *saberna pluteus*, Bylde
 i en Krambod.

Pall-piltr, *m. puer sabernarius inflictoris*, en
 Kramboddreng.

Pall-skák, *f. sabularum sublicium edisius, sca-*
mellum, pergula, etflags lavt Loft, blot i
 Vaaningshuse paa Island; *alias etiam pallr.*
 Pálms-dagr, *dominica palmarum, dies olivarum*,
 Palme: Søndag.

Pálmari, *m. peregrinus, religionis causa peregri-*
nans, en Pilegrim.

Pálmast ka, *f. ferula*, en Kertle, som Stole-
 mestere brugte til at slaa Børnene over Fim-
 grene med.

Pálmavidr, *m. palma*, et Palmetre.

Pálmí, *m. idem.* 2) *optima pars rei*, den bedste

ste Del af noget. *Sic*: ættar pálmí, *flos familiaria*, Familiens Hæder: den, som Familien har Ære af. 3) *nom. pr. Viri*, en Mandes Eggenavn.

Pálóxi, *f. ascia, securis crassa, malleata*, en Gletteskfe.

Pálreka, *f. vid. páll*.

Panna, *f. patina, lebes, sartago*, en Kjedel, Brædpande, Stegepande.

Panta (at panta), *pignorare*, pantsætte. 2) *pignorari*, pantsættes.

Pantmadr, *m. obfes*, en Gidsel.

Pantsari, *m. lorica, paludamentum militare, insardum coriaceum, linenum v. laneum*, et Pandsær, Harnisk, som snart var af Skind, snart af uldent Løj.

Pantsæl (at pantsælia), *pignori dare*, levere som Pant.

Pantr, *m. pignus*, Pant, Panteret, en pantsat Ting.

Papagói, *m. psittacus*, en Papagøie.

Pápi, *m. pappas, papa, pater*, Paven.

Pápiska, *f. religio romana*, den papistiske Religion.

Pápiskr, *papalis, pontificius*, papistisk.

Pappír, *m. charta, papyrus, biblus*, Papir.

Pappírs-bók, *chartarum scapus, volumen*, en Bog Papir: 24 Art.

Pappírs-makari, *m. chartarius*, en Papir-Fabrikant.

Pappírs-örk, *f. philyra, plagula, scabeda*, et Art Papir.

Pappírs-rís, *n. fascis chartaceus*, et Rís: 20 Bøger.

Pappír i folio, *charta integra*, et helt Papir, der ikke er sammenlagt i mindre. Pappír i quarto, *quadruplicata ternio charta*, Papir, sammenlagt i format. Pappír i octavo, *charta octo* Papir, sammenlagt i Oktavformat. pappír, *charta epistolaris*, Postpapir. pappír, *macrocollum*, Regal-Papir. regal-pappír, *charta imperialis*, Rort Papir.

Pár, *n. pictura vndis*, en flet Skrift.

Pára (at pára), *rudis, difformis literas* flettrive-nterlig flet og ulæseligt.

Par, *n. conjuges, par animantium; item rerum*, et Par (bruges både om leve livløse Ting). Ecki par, *singula tantum* en enkelt Ting, ikke parret med en anden. Para (at para), *conjugere, combinare*, parre.

Para, *f. segmentum cutis v. carnis*, et Hud eller Kjed.

Para (at para), *aliquid cusi defecare*, fj Geykke af Huden.

Paradis, *f. Paradisus, Paradiis*.

Pardus-dýr, *n. pardus, panthera*, en P

Parrak, *n. loramentum, quo pecus forum gax alligatur mansivo*, en Rem, h et utømmet Dyr bindes til et tæmt.

Parraka (at parraka), *lorare*, binde; (i ræk, *quasi simul, agere*, drive samlet).

a. galeastrum, videtur adoptivi, en Dø-
 k. porta, udsunder).: parvitas, digidore,
 re, dele i smaa Stykker.
 (et parvitas), en parvitas, digidore, par-
 vitas i Stykker.
 m. pars, membrum, en Del. 2) debi-
 tium proprium, Pligt, Egenkab. En-
 i. partr, debitis officii, Ambtspligt.
 i. bica magna, magna pars, videris, est,
 har mange gode Egenskaber, Had er
 partr, sibi proprium est, det høier sig
 i. idem, f. festum pascale, Paaskefesten.
 m. pl. idem; vulgo påskar.
 i. idem, f. septimana sacra, Ugen for Paaske,
 Høje Uge.
 m. communis, salus conditio, et Stille-
 i. pastus, nutrimentum, esca, Mæring,
 , Epise.
 m. idem.
 i. idem, exili fruens pastu, spæd,
 spiser lidet; (de recens natis animantibus
 r), siges om nyfødte Dyr eller Dyr.
 mora, Hindring, Ophold.
 i. rumor, incertus, uvit, usikkert Røgte.
 f. discus sacer, det Fad, hvorpaa Vds-
 Nadverens Sakrament bliver erbaaret.
 i. m. patriarcha, en Patriark.
 m. puerulus, en liden Dreng. 2) sa-
 , en Tabel.
 inden Deel.

369
 Pseudonar, m. papam, Devedamme.
 Pseudogr, papalis, papalis.
 Pavi, m. papa, pontifex, Pave.
 Pavi, m. angulus v. sacculus, abitus et furvus
 tractatus, en affides liggende Krog.
 Paulalegr, tenebrosus; item suspensus, mørk,
 mistankelig.
 Pauci, m. res facta, abundantia, en hastig, af-
 stuelig Ting; v. interject. puy v. poy. Germ.
 pfuy. Angl. paw; item angl. paw, fader.
 Pad, m. lacunculorum verna, antenale, en
 Dønde i Etatspil. 2) homuncio, nannus, et
 Drog, unyttigt Rennefs.
 Pedlingr v. peplingr, m. puse, en Pustling, en
 lille Dreng.
 Pedmodr, m. idem. Haan giædi veks som ped-
 menti eda gaungumens, videris nos ut pu-
 fages vel videris, han behandlede os som
 Pustlinger eller Tiggere.
 Pedra (at pedra), maculare, besmitte, besudle.
 Peisa v. peysa, f. subucula, en Trøje. Peis,
 m. idem. Priónpeisa, f. subucula connodata,
 videris, en Trøje af Strikketoj.
 Pekill, m. muria, Saltlage; Vagel. Angl.
 pickle.
 Pekill, m., pekilhúsa, f. capisium ovale absque
 alis et apico, etslagts Hue uden Top.
 Pekilhyrindr (sandr), cornibus ad caput rectoris,
 et Paar, hvidt Horn erbaarende ind mod Ha-
 vedet.
 Peks, m. levis consensio, en liden Trætte.
 Peksa (at peksa), rixari, trættes, lides.

ste Del af noget. *Sic*: ættar pálmí, *nos familia*, Familiens Hæder: den, som Familien har Være af. 3) *nom. pr. Viri*, en Mand's Egennavn.

Pálðxi, *f. ascia, securis crassa, malicata*, en Øietteskfe.

Pálreka, *f. vid. páll*.

Panna, *f. parina, lebes, faringo*, en Kjedel, Bradpande, Stetegpande.

Panta (at panta), *pignorare*, pantsætte. 2) *pignorari*, pantsættes.

Pantmadr, *m. obfer*, en Gidsel.

Pantsari, *m. lorica, paludamentum militare, insardum coriaceum, linenm v. laneum*, et Pandsfer, Harnisk, som snart var af Skind, snart af uldent Løj.

Pantsel (at pantselia), *pignori dare*, levere som Pant.

Pantr, *m. pignus*, Pant, Panteret, en pantsat Ting.

Papagói, *m. psittacus*, en Papagøi.

Pápi, *m. pappas, papa, pater*, Paven.

Pápiska, *f. religio romana*, den papistiske Religion.

Pápiskr, *papalis, pontificius, papistisk*.

Pappír, *m. charta, papyrus, biblus*, Papir.

Pappírs-bók, *chartarum scapus, volumen*, en Bog Papir: 24 Arf.

Pappírs-makari, *m. chartarius*, en Papir-Fæbrifant.

Pappírs-örk, *f. pbilyra, plagula, scheda*, et Arf Papir.

Pappírs-rís, *m. fascis chartaceus*, et Rís-Papir: 20 Bøger.

Pappír i folio, *charta integra*, et helt Arf Papir, der ikke er sammenlagt i mindre Støkker. Pappír i quarto, *quadruplicata*, *quaternio charta*, Papir, sammenlagt i Kvartformat. Pappír i octavo, *charta octuplicata*, Papir, sammenlagt i Oktavformat. Postpappír, *charta epistolaris*, Postpapir. Regalpappír, *macrocollum*, Regal-Papir. Stør regal-pappír, *charta imperialis*, Stort Regal-Papir.

Pár, *m. pictura rudis*, en flet Skrift.

Pára (at pára), *rudes, distortus litteras fo mare*, skrive-nderlig flet og ulæseligt.

Par, *n. conjuges, par animantium; item aliarum rerum*, et Par (bruges baade om levende og livløse Ting). Ecki par, *singula tantum res*, en enkelt Ting, ikke parret med en anden.

Para (at para), *conjugere, combinare, foren*, parre.

Para, *f. segmentum cutis v. carnis*, et Stykke Hud eller Kjød.

Para (at para), *aliquid cusi defecare*, flæde et Stykke af Huden.

Paradís, *f. Paradisus*, Paradís.

Pardus-dýr, *n. pardus, panthera*, en Pardus.

Parrak, *n. loramentum, quo pecus forum v. sagax alligatur mansueto*, en Rem, hvormed et utæmnet Dyr bindes til et tæmt.

Parraka (at parraka), *lorare*, binde; (à par ærek, *quasi simul, agere*, drive samlet).

Parruk, *n. galericulum, crines adoptivi*, en Pær
ryf.

Parta (at *parta*, i. *lunder*), *parsiri, dividere*,
partere, dele i smaa Stykker.

Partera (at *partera*), *in partes diffocare, par-*
tere, Rjære i Stykker.

Partr, *m. pars, membrum*, en Del. 2) *deli-*
sum; *item proprium*, Pligt, Egenkab. *Eur-*
battis partr, debium officii, Embedspligt.
Hann befr marga manns *partr, virtuosus est*,
han har mange gode Egenkaber. *Pad er*
pinn partr, sibi proprium est, det hører dig
til.

Páska-hátid, *f. festum pascale*, Paaſkehøjtiden.

Páskar, *m. pl. idem*; *vulgo páskar*.

Páska-vika, *sextimana sacra*, Ugen før Paaſte,
den lille Uge.

Páfi, *m. comecatus, saluus conductus, et Reſſe-*
pós.

Pást, *n. pastus, nutrimentum, esca, Næring*,
Føde, Spise.

Pástr, *n. idem*.

Pástr-litill, *renellus, exili fruens pastu*, spæd,
som spiser lidet; (*de recens natis animalibus*
dicitur), siges om nyfødte Børn eller Dyr.

Pat, *n. mora, Hindring, Ophold*.

Pati, *m. rumor, incertus*, uvit, usikkert Røgte.

Patina, *f. discus sacer*, det Hæd, hvorpaa Dros
det i Nadverens Sakrament bliver onbaaret.

Patriarki, *m. patriarcha*, en Patriark.

Patti, *m. puerulus*, en liden Dreng. 2) *ta-*
bella, en Tabel.

Anden Deel.

Pávadómr, *m. papatus, Pavedsmitte*.

Pávalegg, *papalis, pavelig*.

Pávi, *m. papa, pontifex, Pave*.

Pauſi, *m. angulus v. sacculus abditus et furtive*
eracatus, en affides liggende Krog.

Paufalegr, *senefrosus; item suspectus*, mørk,
mistænkelig.

Pauri, *m. res fada, abominanda*, en hæslig, af-
ſpelig Ting; *v. interject puy v. foy. Germ.*
pfuy. Angl. paw; item angl. paw, fædus.

Ped, *n. latruncolorum verua, antecambulo*, en
Bonde i Statspil. 2) *homuncio, nanus*, et
Drog, unyttigt Menneſke.

Pedlingr v. peplingr, *m. pufio*, en Pusling, en
lille Dreng.

Pedmadr, *m. idem*. Hann giördi ockr sem ped-
menn eda gaungumenn, *tractavit nos ut pu-*
fiones vel mendicos, han behandlede os som
Puslinger eller Tiggere.

Pedra (at *pedra*), *maculare*, besmitte, besudle.

Peiſa v. peyſa, *f. subucula*, en Trøje. **Peis**,
m. idem. Priónpeiſa, f. subucula connodosa,
nexata, en Trøje af Strikketoj.

Pekill, *m. muria*, Saltlage; *Pögel. Angl.*
pickle.

Pekill, *m.*, *pekillháſa, f. capitium ovale absque*
alis et apice, etſlags Hæ uden Top.

Pekilhýrindr (sandr), *cornibus ad caput reſortis,*
et Faar, hvis Horn ere højede ind mod Hæ-
vedet.

Peks, *n. levis consensio*, en liden Trætte.

Pekſa (at *pekſu*), *rixari*, trættes, fives.

Pelli, *m. quartius v. sextarii quarta pars*, en fjerde Del af en Pot. 2) *palus*, en Pæl, Stage, Raft.

Pelikan, *m. pelicanus, onocrotatus, gula saccata*, den Fugl Pelikan.

Pell, *n. byssus*, etflags meget fint Lærred.

Pellsaumr, *m. emblemata byssina, sarsura spissima pellis instar*, en meget tyk Søm, Synning, som brugtes ved det fine Lærred, samt Strater paa saadan en Søm.

Penni, *m. pennus, calamus*, en Pen, Skrivers pen.

Pennahnifr, *m. scapillum*, en Pennekniv.

Penna-klofi, *m. crenna, fissura calami*, Splitten i en Pen.

Penna-rifs, *f. idem*.

Penna-stockr, *calamarium, graphiarium, et Pennehus*.

Peningr, *m. pecus, pecora, Creature*. 2) *as, nummus*, Penge. 3) *omnes res utiles et opes hominum*, Rikedom, og alle nyttige Ting. At virde til fullra peninga, *ad taxationem communem estimare*, sætte fuld Værdi ~~til~~ noget.

Peninga-hyrdsla, *f. crumena, theca nummaria*, en Pengepose. Peninga hyrdsla kóngr v. ríkis stórnar, *ararium, fiscus*, det offentlige Skatkammer; ogsaa: Kongens Skattekasse.

Peningamadr, *vir nummatus*, en Rand, som har Penge.

Peninga-púki, *m. faucator*, en Onter, Agereskarf.

Peningskortr, *m. difficultas nummaria*, Pengemangel.

Peninga-straff, *n. multa pecuniaria*, en Pengemult.

Peninga-víxl (vexel), *cambium*, len Betsel.

Peninga-víxlari, *compfator, collybistes*, en Betselerer.

Peninga-víxli-rétt, *jus cambiale*, Betselret.

Peninga-víxli-bréf, *littera cambiales*, Betselbrev. Peningum at víxla, *cambiare, compfare*, veksle Penge.

Penfill, *m. penicillus*, en Pensel.

Pent, *n. pictura*, Malen.

Penta, *f. idem*. 2) *macula*, en Plet, Rist.

Penta (at penta), *pingeret, scribere, male, Privet*. 2) *inter adendum inquinare vestes obsequio*, besudle Klædterne med Sul, imedens man søiser.

Pentadr, *pictus, colore imbutus*, malet, farvet.

Pentari, *m. pictor*, en Maler.

Per, *n. vid. par*.

Pera, *f. pyrum*, en Pære. Perutró, *n. pyræ, et Pæretæ*.

Perla, *f. margarita, unio*, en Perle.

Perluband, *n. monile laccatum, et Perlebaand*.

Perlumódir, *f. concha margaritisfera*, Perlemor.

Pergament, *perment, n. vid. bóksell*.

Perment-makari, *m. membranarius*, en, som forarbejder Pergament.

Perfiskr, *m. persa*, en Perser, fra Persien.

Perfar, *m. persa*, Perserne.

Perfisk mila, *f. parafanga*, len perfisk Mik.

Pera, *f. equa*, en Hoppe; i germ. pferd.
Pervisalegr, *vid. bermisalegr*.
Pervisinn, *depygis*, tynd, spæd; *vid. bervisinn*.
Pest, *f. pestis*, Pest.
Pestilentzia, *f. idem*.
Petr, *m. nom. pr. viri*, **Petra**, en Mands Egen-
 navn: Peter.
Petrars-beita, *f. cirrus oris asellorum*, Skjægge-
 træade ved Rabltauens Mund.
Petrars-budda, *f. involucrum fatura, raja acu-*
leata, **Es-mus**: Bedækning om Rottens Egg,
sc. tindabiekiu, alias pulvinar marinum.
Petrars-kofa, *f. colymbus minimus*, den lille Rom,
 en Esfugl; *vid. teista*.
Petrars-mold, *f. vid. barnamoid*.
Petrars-vadsteinn, *m. ovarium onisci*, Bante-
 biderens (etstags Eormes) Eggestof.
Pia, *n. puncio*, Etik, Etikken.
Piaka (at piaka), *stimulare, punger, tvindere*,
 støde, stikke. 2) *punctuare*, sætte Puncter.
 At piacka i hallinn, *ignem ferro e silice ex-*
cucere, slaa Ild med Staal udaf en Flintes-
 sten.
Piara (at piara), *farcire*, stikke, lappe, stoppe.
 Piarad fat, *censo*, et lappet Klædebon.
Pias, *n. nifus*, Anstrængelse.
Piasa (at piasa *vid.*), *adniti, moliri*, forsøge
 paa, anstrænge sig for noget.
Piosi, *m. pusto segnis*, en doven Uelling.
Piosalegr, *segnis, tardus, hævns*, lad, langsom.
Piátr, *n. flannum foliatum*, **Angl.** pewter, **flan-**
num, Blis.

Pika, *f. virgo*, en Mø, Vige.
Picka (at picka), *frequentier punger*, stikke tidt
 og ofte.
Pila, *f. sagitta, pilum*, en Pål, Pilubogi, *ar-*
cus sagittariorum, en Due, hvoraf man sky-
 der med Pile.
Pila, *f. vid. fila*.
Pilagrímur, *m. peregrinus religiosus*, en Pile-
 grim. **Germ.** pilgrim; **Gall.** pèlerin.
Pilagrima-ferd, *f. peregrinatio religiosa*, en
 Pilegrimærejse.
Pilárar, *m. pl. cancelli*, Sprinkelværk, Gitter-
 værk, Etakit.
Pill, *m. salix alba*, Pål, Piletra.
Pilnakofr, *n. pharetra*, et Pilefogger.
Pils, *n. stola muliebris, perizoma, amiculum*,
 et Huentimmerstjært. **Germ.** beltz.
Piltr, *m. puer*, en Dreng.
Piltúpr, *m. puellus*, en liden Dreng.
Piltapör, *n. pl. procacitas; item nequisia*, Raad-
 bed, Drengestreg.
Piment, *n. vid. priment*.
Pina, *f. cruciatus*, Pine, Plage.
Pind, *f. vid. hárpind*.
Pindirgar, *f. pl. exactiones*, strænge Inddrives-
 ser af Skatter, Udsuelfer, ogsaa: Plage,
 Pine.
Pindi (at pinda), *extorquere, exhaurire*, udsue,
 udpine. Kongr villdi ei pinda Skálholts stad,
casLedram Skalbottenscem Rex exhaurire facul-
entibus noluit, Kongen vilde ikke udsue Skál-
 holts Bispestol.

Pini (at pina), *excruciare*; *item punire*, pine, straffe.

Pining, *f. sortura*, Pine, Pinebænk.

Pinni, *m. clavulus*, en liden Søm.

Pinll, *f. vulgo pisl*, *vid. pina*.

Pinllarvottr, *m. martyr*, en Martyr.

Pinllar-vætti, *n. martyrium*, Martyrbed.

Pinta (at pinta), *torquere*, pine, plage.

Pinting, *f. sortura*, Pine, Pinebænk.

Pint-svin v. pynt-svin, *n. erinaceus, echinus ser-vestris*, et Pintsvin.

Pipa, *f. fistula, calamus*, en Pibe, et Rør.

Pipa (at pipa), *sibias inflare*, blæse paa en Pibe.
2) *distillare, defluere*, dryppe ned.

Pipari, *m. sibicen*, en Piber.

Piparalegr, *mobilis, volubilis, sibicinis in morem, quasi saltans*, hurtig, raff, ligesom dandsende.

Piparalagr, *m. chorea, saltus*, Dands.

Piparatatr, *m. idem*.

Pipar, *m. piber*, Piber.

Pipra (at pipra), *piper superspargere*, bestrø med Piber. 2) *instimulare*, opmuntre, oplive.

Pipra (at pipra), *tremere*, bæve, stælve. Hann pipradi allr af reidi, *ira torus tremis*, han bævede ganske af Vrede. Jørdin skalf og pipradi, *movebatur terra atque contremis*, Jorden stælv og bævede.

Pipar-rót, *raphanus, ruscianus*, Piberrod.

Pipubláfari, *m. sibicen*, en Piber.

Pipr, *velox, celer*, raff, hurtig.

Pisa v. pisia, *f. spongia*, en Swamp. Pisulegr, *spongiosus*, svampagtig.

Piskra (at piskra), *mufficare*, hviste, brumme, mumble.

Pisl, *f. vid. pinll*.

Pisli (at pissa), *mingere*, pisse, lade sit Vand.

Pissa, *f. urina*, Urin.

Pisla, *f. pasculus*, en liden Brænd. 2) *olla*, *ollula*, en liden Krukke eller Glaske; *forf. a* pottr.

Pitr, *m. purens v. os purei*, et Hul ned i Jorden, fuldt af Vand.

Plága, *f. afflicto*, plaga, Plage, Besværting.

Plágadr, *afflicto*, plaget, besværet, angstet.

Plága (at plága), *affligere*, plage, angste, besvære.

Plag, *n. emolumentum*, Moje, Besværlighed. 2) *mos*, Stil, Ordvane.

Plaga (at plaga), *solere, moris habere*, pleje, have for Stil. 2) *tractare*, behandle, begge. Lásfrantz biskup plagadi vel gæli sína, med Æl og mat, var druckit ómækt at há-idum, *Laurentius Episcopus bene tractavit hospites cerevisia et cibo, et quidem sokunnitibus sine mensura, pro lubis cujuscumque*, Biskop Laurents behandlede eller plejede sine Gæster godt, baade i Lænsende til Mad og Drikke, og ved Højtideligheder drak enhver som han lystede.

Plagg, *n. res manibus quotidie inserviens*, en Ting, som man hver Dag har imellem Hæ-

derne; (*Sapius in plur.* pløgg, bruges oftere i Hørtallet).

Plagfidr, *m. mos inveteratus*, gammel Ørdevane.

Plampa (at plampa), *rigide et rustice incedi*, gaa stift og plumpt.

Plamp, *n. gressus rudis, succussus*, en plump, flodagtig Gang.

Pláneta, *f. planesa, corpus caeleste opacum*, en Planet, et mørkt Himmellegeme.

Planta (at planta), *plantare, inferere*, plante. At plante kál, *olerare*, plante Saal.

Plantah, *f. plantatio*, Planten.

Plástr, *m. emplastrum, malagma*, et Plaster.

Plástr-spadi, *m. lingua, lingula*, etlaas kirurgiskt Instrument, tyndt og fladt i den ene Ende, hvormed Plaster stryges ud paa Lærsed.

Pláta, *f. lamina*, Plade. 2) *lorica*, Vandser, Harnis. Plátu-smidr, *laminarius*, den, som gjør Plader.

Pláta (at pláta), *multari*, straffes med Penge-mulkt. Hann vard at pláta, *pecunia multa-batur*, han blev straffet med en Penge-mulkt.

Pláts, *n. platea*, en aalten Plads. 2) *locus, spatium*, Plads, Rum.

Plátsber (at plátsbera), *deferre nomen alienjus*, føre en i Folkemunde.

Plógjárn, *n. vomis*, et Plougjern, Plougskjære.

Plógskaft, *n. buris*, en Plougaa, Haandfang paa Pløven.

Plógsamr, *lucrosus*, indbringende, fordelagtig.

Plógstertr, *m. stiva*, en Plougstjært.

Plógr, *m. aratrum*, en Ploug. 2) *lucrum*, Fortæl, Gevinst.

Plocka (at plocka), *carpere, decerpere*, plukke af. 2) *deplumare*, plukke Hjar af.

Plockfiskr, *m. minusal piscium*, Plukkesfisk 3: smaaheftet Fisk.

Plock-kál, *vid. langkál*.

Plockan, *f. vellicatio*, Plukten.

Plóma, *f. prunum*, Blomme; *alias plumma*.

Plómutre, *n. prunus*, et Blommetræ.

Plóntun, *f. vid. plantan*.

Plóntunargvistr, *m. furculus*, Pode, Podesvift, Gmpevift.

Plumpr, *rusticus, agrestis*, plump, grov, uartig.

Plula, *m. pseudosericum*, Plyds.

Plut, *n. cimelium*, forskjellige Kostbarheder.

Plægi (at plægja), *arare, sulcare*, pløje, fure.

Plægdr, *aratrus*, pløjet, furet. Plægdr akr, *arvum*, pløjet Ager.

Plæging, *f. aratio, sulcamen (etiam de lignis et sabulis dicitur)*, Pløjen (siges ogsaa om Trær og Plankeværk).

Poki, *m. saccus*, en Sæk, Pose. *Angl. pouch*. Sv. *pocca*.

Pokalegr, *illiberalis, furivus*, uadel, nedrig, egentlig: som har et mørkt Bæson.

Pokr, *m. manducus*, en Duffemand, at straffe Børn med.

Pollr, *m. lacuna, aqua refes*, Vandhule, Vandstade, Sump.

Pollótt, *lacunofus*, fuld af Vandhuller, sum-
pet.

ompa (at pompa), *præceps ruere*, falde horede
fulde.

Popel-tré, *n. populus*, et Doppeltræ.

Porcellan, *n. porcellanum*, *terra porcellana*, Pore-
selain.

Porcellans-kér, *vas murrbinum*, et Kar af Pore-
selain.

Porri, *lufcus*, enojet. 2) *porrum*, Løg; *græce*
budos cactus; *angl.* purblind, *lusciosus*, stær-
blind.

Port, *n. porta*, fover, Port, Dør.

Porten, *n. prostibulum*, *fututrix*, en Skjæge,
Porten.

Portliff, *n. scortatio*, *futurio*, Skjægelevnet. At
lifa i portliff, *effutuere*, lere som en Skjæge.

Portadur, *f. vena porta*, Portaaren i Leveren.

P s, *n. involucrum infantis*, det Tej, hvori
spæde Børn svæktes. Hann er nyskroppinn
úr þessu, *nuper ex fasciis excessit v. exrica-*
sus est. han er nyligen sluppen ud af Svæ-
bet (siges om en ung Dreng, som vil spille
Griffør).

Posi, *m. sacculus*, en liden Sæk, Pose.

Postilla, *f. postilla*, en Postill.

Póstr, *m. (sex á blæði í spíðum)*, *senio*, Zeks
(i Kortspil). 2) *avriculus*, *membrum*, Årse-
fel, Post. 3) *calellarius lemerodromus*, en
Drevdrager, Drevfører.

Pofúng, *m. infans*, et Barn.

Pot, *n. sutura*, Egen, Sønning.

Pota (at pota), *acu pangere*, suere, meere, so
med Spnaal.

Potta-smidr, *ollarius*, Pottemager.

Portlok, *n. operculum*, aular, et Pottelaag,
Grydelaag.

Pottamokari, *m. figular*, en Pottemager.

Pottr, *m. cucuma*, *lebes*, *casinus*, en Kjedel,
Potte. 2) *causa*, Årsag, Grund. Hann
var pottr og panne til fæls alls, *causa fomes-*
que erat omnium istarum rerum, han er Års-
sag og Ophav til alt dette.

Pottr, *m. (mælis)*, *sexarius* 3: *sexta pars con-*
gii, en Pot. Hálfr pottr, *hemina*, en halv
Pot. 2 pottar, *modiolus*, 2 Potter. 4 pot-
tar, *semodius*, 4 Potter, 6 pottar, *con-*
gius, 6 Potter. 8 pottar, *modius*, 8 Pot-
ter. 24 pottar, *trimodium*, 24 Potter. 48
pottar, *emphora*, *quadrantil*, 48 Potter. 96
pottar, *medimnus*, 96 Potter. 960 pottar,
8 tunna sár, *caucus*, *dolium caulare*, 960
Potter, 1 Øksehoved.

Pöti v. Pölr, *m. globular*, en liden Kugle. 2)
convexitas, Mundbøjning, hval Munding.

Pöpull, *m. pars nervosa musculi*, den nerve-
fulde Del af en Muskel. Sic hvalpöpull,
pars nervi bilane, en Hvalfis Nerver. 2)
pila ludæia, en Bold til at lege med.

Pöulrás, *f. cursus continuus*, bestandigt, ub-
holdende Løb.

Pöiöttr, *nequam*, taad, Sjelmff, Farnagig.

Prackari, *m. nebulo*, en Stjelm, et Starn.

2) *debitor infidus*, en saigagtig Skjldner.

Prackaugr, *magnificus*, prægtig, herlig. Pracktag máltid, *epulum soliare*, prægtigt Maaltid.

Práng, *n. mangonium*, nudatio, Prangen, Dugen.

Prángari, *m. mango*, *item dardanarius*, Duger, Dranger.

Pránga (at pránga), *mangonizare*, puge, prange.

Prata (at prata), *immodeste se gerere*, sludde, vaase. 2) *instimulare*, opmuntre.

Pratari, *m. garrulus*, en Sladderer, Ordgyder. Augl. prater.

Pratalegr, *immodestus*, ferus, rask, modig (bruges især om Heste).

Prédika (at prédik), *concionari*, *predicare*, prædike, holde en Prædiken.

Prédikari, *m. concionator*, *orator*, en Prædiker, gejstlig Taler.

Prédikun, *f. concio*, *predicatio*, en Prædiken.

Prédikunar-stóll, *m. suggestum*, ambon, easbedra, en Prædikestol.

Preláti, *m. pralatus*, *præsul*, en Prælat. Sic vocati sunt omnes superiores in ecclesiastico ordine, saaledes kaldtes alle Gejstlighedens Høfstandere.

Prelátadami, *n. pralatura*, *præsulatus*, en Prælats Embede.

Prent, *n. typi*, *litera typis expressa*, Tryk.

Prenta (at prenta), *imprimere*, *typis excudere*, trykke.

Prentari, *m. typographus*, en Trykker.

Prentpappir, *m. charta typographica*, Trykpapir.

Prentsmidio, *f. officina typographica*, et Bogtrykkeri.

Prentverk, *n. idem*.

Pressa, *f. prelum*, en Presse.

Pressa (at pressa), *premere*, *comprimere*, trykke presse.

Pressan, *f. expressio*, Udpressen, Udsuelse.

Prestr, *m. presbyter*, *pastor*, *parochus*, Sognepræst. Aflestr prestr, *insula excus*, en afsat Præst.

Prestsheimpa, *f. roga pastoralis*, *casula*, *planeta*, en Messetjortel, Messe-Ornat.

Prestakoll, *m. sacerdosium*, Præstekald, Præsterembede.

Prestlingr, *m. sacrificulus*, en Kapellan. 2) *candidate sacri ministerii*, en theologisk Kandidat.

Prest-letr, *n. domus parochialis*, *residencia*, en Præstebolig, Resident.

Prestr, *m. aucupius est: piscus marinus*, hos Fuglefrængerne betyder det: en Svapagoje.

2) *piscatoribus: cauda plevromecum*, hos Fiskeerne betyder det: Halen af en Helleflynder.

Pretta (at preta), *fallere*, *synstrare*, svige, bedrage.

Prettarefr, *fallax*, *fraudulentus*, svigefuld, bedragerisk.

Prettótr, *idem*.

Prettvísi, *f. fraudulentia*, Svig, Bedrageri.

Priál, *n. facus*, Bedrageri, Falskhed.

Priála (at priála), *fucum facere*, hedrage.

Prik, *n. baculus, stimulus*, en Stof. 2) *virgula, nota, signum, comma*, et Afdelingstegn. Par er ecki estir af punktr né prik, *nec vola nec vestigium supereft*, deraf er itte den mindste Smule tilbage.

Prika (at prika), *pungere, priffle, stifte*.

Prilla, *f. theca*, et Naalehus; *vid. nálaprilla*.

Prím, *n. nova luna*, ny Maane. Med *príminu, secundum novam lunam*, i Nyet.

Príment v. píment, *n. pigmentum*, Malerfarve.

Þeir drucku príment og klárent, *varie preparatum hydromel hibern*, de drak en paa forskjellige Maader tilfavet Mjød.

Prímigni (at primigna), *prima signatione crucis christianum initiare*, døbe; egentlig: betegne en med Korsets Tegñ.

Prímígníng, *f. prima signatio crucis*, Døb; egentlig: Betegnelse med Korset.

Prínfa, *f. cruciatus*, Pine, Plage, Marter. 2) *flabellum*, en Puster, Vifte.

Prínfi, áll, *m. mandator, auctor*, en Prínfipal.

Príntz, *m. princeps*, en Prínds. 2) *sp. filii regnum*, i Eardeleshed: en Kronprínds.

Príón, *m. lanificium sextile*, stríffet Løj. 2) *connexus*, Forbindelse, Sammenføjning.

Príóna (at príóna), *texere,nectere*, stríffe.

Príónakona, *f. commodatrix, nexatrix*, et Gruentimmer, som stríffer.

Príónar, *m. pl. fila ferren, commodatoria*, Stríft-þepínde.

Príónles, *vid. príón*.

Príón, *m. filum ferreum, acus capitata*, en Stríft-þepínð; ogsaa: en Knappenaal.

Príóns-höfud, *n. capus acus*, et Knappenaals-höved.

Prior, *m. praefectus canobii*, en Prior 3. Þow ständer for et Kloster.

Prís, *m. laus, celebratio, fama*, Þow, Prís, Þersunnelse.

Prísa (at prísa), *laudare, celebrare, þrífse*, þeramme.

Prísa, *f. cruciatus brevis*, en fort Þínfel.

Prísund, *f. carcer*, et Þängfel. Gall. prísón.

Prím-pár, *n. lucubratio infelix*, et uheldig uþfort Arbejde (íser om Stríft); á prim 6 ár.

Próf, *n. probatio, Devis*. 2) *rensamen*, Þow þog, Þrífstelse, Þróve.

Prófan, *f. idem*.

Prófa (at prófa), *experiri, próve, forsøge*.

Prófsaltr, *m. praepositus clericorum*, en Herredshóvst.

Profenta, *f. proveniens, Fledþríngs-Kontrakt*.

At gefa profenta, *proventum facultatum suarum pro vicu dare*; fledþore sig til en.

Prófskeinn, *m. lapis lydius, heraclius, obrussa*, en Þróvesten.

Prompa (at prompa), *pedere, físe, fjærte*. Hefurinn prompar, *equus pedis*, Hesten fjærtr.

Prúðbúinn, *honefte ornatus*, þrægtig klæðt, opþufet.

Prúðmenni, *vir urbanus*, en hóflig, artig Mað.

Prúðmenska, *f. civilitas*, Artíghed, Hóflíghed.

Prúdr, *urbanus, civilis*, artig, høflig.
Prumpa (at *prumpa*), *vid. prom. a.*
Prump-høns, *n. pl. gallina pediosa*, Høns, som ofte fjerte.
Prump, *n. pedius*, Fisen, Hjerten.
Prundr, *m. pecunia v. quicquid monacha secum importans in monasteria*, Penge, og alt det, som Munke-føre med sig, naar de gaa i Kloster.
Prúttu, at *prúttu*, (á hesta), *poppismum edere*, udføde en hvissende Lyd, naar man driver Heste foran sig, for at tilkjendegive, at disse skulle gaa hurtigere.
Prýdi, *f. decus, ornamentum*, Smykke, Prædelse.
Prýdi (at *prýdi*), *ornare*, pryde, smykke.
Prýdilegr, *decorus, elegans*, sørlig, skjøn, net, prægtig.
Prýdilega, *decore, eleganter*, skjønt, prægtigen, sørligen.
Psálmr v. sálmr, *m. hymnus, canzilena sacra*, en Salme.
Psaltari, *saltari, m. psalterium*, en Salmebog.
Púdra (at *púdra*), *pulvere aspergere*, pudde, bestre med Pudder. 2) *exhalare fumum tabaci*, ryge Tobak.
Púdr, *n. pulvis nitratus*, Krudt.
Púdr-sykr, *n. pulvis sacchari essentialis*, Puder-sukker.
Púi (*púadi*, at *púa*), *aspirare*, aande paa. 2) *fovere, puste til*. At *púa* i skéggit, *in barbam statare*, puste i Skjægget. Raudmáginu

Anden Deel.

púar at *búinu*, *cyclopterus mar*, *ovarium edisum* fover, Han: Stenbideren puster til Æggene (for saaledes at udfælde dem).
Páki, *m. malus demon*, en ond Aand, Djævel.
Pukr, *n. susurrus*, Hvisten.
Pukra (at *pukra*), *susurrare*, hvisse. 2) *fursim tractare*, foretage sig noget hemmeligen.
Pukurlega, *fursim, clam*, lønligen, hemmeligen.
Púl, *n. pulsatio, labor improbus*, et meget strængt Arbejde.
Pula, *f. molestia*, Besværlighed. 2) *palus limosa, impervia*, en nøjbar Sump.
Pála (at *púa*), *servire; isem indicare, trahere*, ogsaa: stode stelligt paa.
Púlshestr, *vid. klifsthestr*.
Púls-les, *lanificium crassissimum*, meget grovt uldent Løj.
Púts-madr, *m. pulsator, rudiator*, som støder tidt paa; ogsaa: arbejder strængt.
Pumpa, *f. antlia*, Pompe.
Pumpa (at *pumpa*), *exanslare, scintillare*, pompe, udpompe.
Pumpa, *vid. pompa*.
Pund, *n. mensura liquidorum semiurnalis 3: duo congi, et aridorum 12 libra*, et Maal, som indeholder af vaade Vare 12 Potter, og af tørre, 12 Pund. **Pundfata**, *f. mulcivale*, *duos congios excipiens*, en Melkebotte, som kan rumme 12 Potter. **Pund-saudr**, *vervex, qui habet 12 libras sevi*, en Bede, hvis Tælle ved Slagtningen vejer 12 Pund.

Pund, *n. libra, pondo*, et Pund. 2) *salensum*, en Talent.

Pundari, *m. libra, scrupula, saseria*, en Vidsmer.

Punga (at punga), *progemmare*, fylde en Pung, indkassere. Punga út, *multam solvere*, betale Bøder, punge ud.

Pungur, *m. crumena, facculus, pera*, en Pung. 2) *scorum*, Pungen, hvori Testiklerne ligge. At draga augad i pung, *alterum claudere oculum*, at inderstaa sig selv, trække det ene Øje sammen (for at det andet Øje kan se skarpt).

Punktr, *m. punctum*, et Punkt. 2) *paragrapus*, en Paragraf. 3) *momentum temporis*, Øjeblik.

Punt-svin, *vid. pint-svin*.

Puntr, *m. gramen barbatum*, etflags spidst Græs, *vid. hroflapuntr et klingandi strá*.

Purgatzie, *f. purgatio*, Renselse, Purgeren.

Purka, *f. porca*, en Sø; *vid. Ivesupurka*.

Purpuri, *m. purpura*, Purpur.

Purpura-raudr, *coccineus*, purpurrodt.

Púsa, *f. sponsa*, en Hustru; fr. *epouse*.

Pása (at pása), *copulare*, forene, vie sammen.

At pása sér konu, *uxorem ducere*, gifte sig.

Púsan, *f. copulatio*, Egtefollts Sammenvielse.

Púls, *m. volva evarum*, Hoppernes Aalelem.

2) *marfupium, sacculus*, en Pose. Sturla tók rolu úr púlli sínum, og las Augústíní bæn, *Sturla e sacculo suo sumis volumen pergamentum et legis Augustini precationem*, Sturla tog en Pergaments-Rulle ud af sin Pose, og læste Augustinus Bøn.

Pústr, *m. colapbus*, et Dreflgen.

Pústra (at pústra), *colapbum impingere*, gibe Dreflgen.

Páta, *f. meretrix, scorum*, en Elige; gall. putain. 2) *macha*, *qua maritum jugulavit*, en Horkvinde, som ihjelhaar sin Mand.

Pátlingr, *m. meretrix natus*, valgo *questrus*, en Horeunge, Daskard. 2) *sceleratus*, en Skurk.

Pátt! *interjectio contemnens*, pytt! Ubraab ord, som tilkjendegiver Foragt.

Pátulifnadr, *m. scoratio, putogium*, Eljoges levnet.

Páru-son, *meretrix natus*, en Horeunge.

Pýlla, *f. farcimen*, en Pølse.

Pýngia, *f. crumena, marsupium*, en Pengepung; *vid. pungr*.

Pýngi (at pýngi), *marsupio includere*, putte i en Pengepose.

Pynt-svin, *vid. punt-svin*.

Pýslingr, *m. fasciculus*, en liden Byst; á púsl.

Pyttur, *m. palus, aqua stagnans*, en Lule, sild af Vand.

Pyttlingr, *m. olla*, en liden Potte eller Glas; á pottr.

Pyttla, *f. scaturigo*, et Kildevæld, et Vand spring; ogsaa: en liden Glaske.

Pæla, *f. solum excoriatum, cespitiibus nudatum*, *palus*, ophakket Jord, blottet for Grønset; á páll.

Pæli (at pæli), *passinare, repassinare*, opgræbe, opbakke. At pæli diápt upp jörd, *alms passinare*, grave eller hakke dybt i Jorden.

Q.

Qvabbb, *n. crebra rogatio*, Paahængen, idelige Bønner. 2) *nuga*, Sladder.

Qvabba (at qvabba), *rogitare, rogando molestus esse, pestescere*, overhænge eller falde besværlig ved idelige Bønner. 2) *nugari*, sladdre.

Qva, *quo v. qvad, dicitur*, man siger. Hann qva vera vitæ mæd, *sapiens esse dicitur*, han skal være en duellig Mand. Hænuq qvad ecki enn þá förla, *nativi vigoris adhuc esse dicitur*, man siger, at han endnu besidder sin fulde Ungdoms Fyrighed; *vid. qved.*

Qvaddr, *salvatus*, hifset. 2) *vocatus*, kaldet. Uppqvaddr, *evocatus*, opfordret, opæfset.

Qvak, *n. minurizio (cognatum qvok v. kok)*, Kviddren (Fuglenes). 2) *suspirium*, Suf, langsomt og sagte Aandedrag.

Qvaka (at qvaka), *minurizare*, kviddre. 2) *suspirare*, drage Anden sagte og langsomt.

Qvakl, *n. vid. qvak*. 2) *inanis sanandi nifus*, forgjæves Forsøg paa at helbrede; den frugtesløse Anstrængelse, en døende gjør før at tale.

Qvakla (at qvakla), *frequent à qvaka*.

Qvalrádr, *qvof qvolhádr, animo suspenso incerto*, ængstlig, tvivlsraadig; à qvola.

Qvalrædi, *n. angor, suspensio animi*, Ængstlighed, Tvivlsraadighed. 2) *crucians*, Pine, Plage; à qvol et rál.

Qvalari, *m. tortor*, en Pincer, Bøddel.

Qvalinn, *excruciatu*, pinet, plaget.

Qvalning, *f. tortura*, Pine, Plage, Tortur.

Qván, *f. vid. qvon. Angl. queen, regina*, en Dronning.

Qvantadr, *impeditus, non liber*, hindret, ikke fri. 2) *incertus, uvis*, tvivlsraadig. *Angl. qvandary, incertitudo*, Uvisshed.

Qvap, *n. pinguedo mollis et laxa*, Isø og blødt Fedme.

Qvapalegr, *corpulentus, laxa carne*, fed, som har en Isø og blødt Fedme.

Qvapi, *m. vid. qvap*.

Qvapi (at qvapa), *laxa pinguedine tremere*, bævre af Fedme.

Qvapholda, *adj. vid. qvapalegr*.

Qvardi, *m. radius, rutrum*, en Maalestok, Maalemaal.

Qvarna, at qvarna, (*app lár*), *aliquid defecare rei, lacunam facere*, skjære noget af en Ting, gjøre Hul i en Ting; à qvörn.

Qvarnarsteinn, *m. lapis molaris*, en Møllesten.

Qvarta (at qvarta), *queri*, klage, beklage sig, klønke.

Qvartfár, *querulus*, klagende, klønkende.

Qvartil, *n. quadrans, sesrans*, en Fjerdedel af noget, et Kvarter.

Qvartil (á qvarda), *sex uncia v. pollices*, et Kortere : 6 Tommer. Qvartil (lagar), *quadrans tonna, quarsarius*, et Anker : en Fjerdedel af en Tønde. Qvartil (korns), *mo-*

dius, cario, 2 Stjepper. Qvartil (rúngls), *quadratura luna*, Maanens Rorter.

Qváfa (at qváfa), *frugare, cogere*, trätte, udsatte. 2) *abelare*, stænre, aande haardt og besværligen.

Qváfadr, *diffusus*, træt, udmattet.

Qvéa, *n. vid más*.

Qváfir, *m. anbelitus*, Etakaandethed. 2) *nom. pr. viri*, en Mand's Egenavn.

Qvaterni, *n. quaternio*, en Kvaterne. Syflumennu skráfeti dóma sína i qvaterni, *suparaba judicia sua in quaternione scribunt* o: *quadruplicata philyra*, Spisselmændene o: Dommerne skule skrive de af dem afsagte Domme i Kvartformat; R. b. Hákon kóngr.

Qved (qvad, hafi qvedit, at qveda), *canere*, syngre. 2) *versus pungere*, digte Vers. 3) *dicere, asserere*, sige, paaftaa, bekræfte. Hann qvad á hvad og hverfu mikid hann þyrsti, *censum numerum et mensuram poscebat*, han sagde hvad og hvormegit han behøvede. At qveda sig til einhvðis, *agere a se impetrare*, med Baussellighed at bekvemme sig til noget. Qvedr vid i klettunum, *reboans rupes*, det gjenlyder i Klipperne. At qveda undir, *succinere, annuere canenti*, synge, stemme i med en anden, sekundere. At qveda upp, *palam, fucere*, aabenbare, bekjendtgjøre.

Qved (qvaddi, hafi qvadt, at qvedia), *salutare, bodio: valedicere*, hilse; nu: tage Afsted. 2) *compellare*, nævne ved Navn. Hann qvaddi

10 menn til ferda med sér, *decem homines nominatim comites postulabat*, han udnævnte ved Navn 10 Mand, som skulde følge ham. Qvedia, *f. saluatio*, Hilsen. 2) *valeditio*, Afstedehilsen. Öllum þykir betri qvedia þin enn koina, *omnes se absentem quam presentem malunt*, alle ønske hellere din Fraværelse end din Nærværelse.

Qvedandi, *m. metrum v. poesis*, Poesi, Versu maal. 2) *cantus*, Sang.

Qvedindi, *f. cancio, cantus*, en Sang, Vise.

Qvedindis-kona, *cantrix, femina cantans*, en Sangerinde.

Qvedlingr, *m. brevis cantilena*, en kort Vise; á qvida.

Qvedskapr, *m. poesis*, Digt, Poesi.

Qvedst (qvadst, at qvedaz), *dicere, asserere, de se ipso*, sige, forsikre at man.

Qves, *n. casarius, coryza*, Snue, Hoste.

Qveif, *f. cuculla*, en Hætte, Kabyse. 2) *vir effeminatus*, et kvindagtigt, blødagtigt Menneske. Hér er nú qveifin af hönnu Kolbeini, og hettirnir af hinum, *hic sunt cuculla Colbeinis, es capisia reliquorum*, her er nu Kolbeins Hætte, og de andres Hætte.

Qveik, *f. vitale semen*, levende Sæd; *in plur.* qveikiur.

Qveiking, *f. ferruminatio*, Sammenlodning, Sammensveitning. 2) *accensio lucis*, den Handling, at antænde et Lys.

Qveiking rúngls, *novilunium*, Nymaane.

Qveiki (at qveikia), *accendere, excisare*, antænde

- de, opmuntre. 2) *ferruminare*, lodde sammen, freitse sammen.
- Qveikr, *ferruminatus*, sammenloddet.
- Qveikr, *m. ellychnium*, Væge i et Lys eller en Lampe. 2) *fomes*, Tønder til at tænde Ild med.
- Qveikilegr, *accensibilis*, antændelig. Qveikilegr sibr, *mare piscatura apium*, siges om Seen, naar man haaber godt Fiskeeri.
- Qveikia, *f.* (i stræum), *incrementum æstus maris*, *post quadraturas luna*, Havstrømmens Tilvækst, efter Maanens Røtterfiste. 2) *fomes*, Tønder.
- Qvein, *n. lamentatio*, Graad, Veflage.
- Qveina (at qveina), *lamentari*, klage sig, jamre sig.
- Qveinka (at qveinka), *frequenter lamentari*, jamre sig tit og ofte.
- Qveinkan, *f. vid. qvein*.
- Qveinoka (at qvein oka), *ore simul et gestu lamentari*, jamre sig i Tale og Gæbarder.
- Qveinstaftr, *m. forma v. argumentum lamentationis*, Indholdet af Veflagen, eller Aarsagen, hvorfor man klager sig.
- Qveisa, *f. colica*, *acris dolor inconstans*, Mavepine. 2) *ulcus quoddam in branchiis piscium*, etflags Byld i Fiskegællerne.
- Qveisugras, *n. trifolium fibrinum*, etflags Røser (Røgedom imod Mavepine).
- Qveiti (at qveita), *vi subigere*, undertvinge med Magt.

- Qveitalegr, *imbellis*, svag, ufrigerff. 2) *sensibilis*, sandfelig.
- Qveita, *f. sensibilis*, Sandfeligbed.
- Qvel (qvaldi, at qvelia), *cruciare*, *torquere*, pine, plage, mætte.
- Qvelling, *f. molestia*, *dolor*, Smerte, Kummer, Elendighed.
- Qvell, *vid. qvølld*.
- Qvellingasamr, *molestus*, Franten, sygelig, elendig.
- Qven, *f. vid. qvon*.
- Qvendi, *n. sexus sequior*, det andet Køn: Fruentimmer. Géck allt qvendi borgarinnar út á móti henni, *totus sequior sexus urbis in occursum ejus processit*, alle Stadens Fruentimmer gik ud imod hende; *hædæ: qvendi, famina*, et Fruentimmer.
- Qvennasar, *n. scoriaris*, Høret, Skjærlevnet.
- Qvenndraugr, *m. lamia*, Kvindespøgelse, Elskone.
- Qvenn-elskr, *mulierosus*, kvindesyg, kvindeskr.
- Qvennsatnadr, *m. induvia muliebres*, Fruentimmer: Klæder.
- Qvennsalldr, *m. mitra contortuplicata*, Fruentimmer: Hovedtøj, i Form af en Turban.
- Qvennsólk, *n. vid. qvendi*.
- Qvengylldr, *famina similis*, lig et Fruentimmer. Qvengylldr ómagi, *invalidus*, *famina non sumptuosior*, en Frantende Fattig, som ikke behøver mere til sin Underholdning end et Fruentimmer.
- Qvenholtr, *vid. qvennelskr*.

Qvennbempa, *f. toga v. stola muliebris*, Fruentimmer: Frakke (i Form af en Kappe).
 Qvennhöftr; *m. rica*, etslags Regnhat for Fruentimmer.
 Qvenn-kápa, *f. palla*, en Kvindeskaabe.
 Qvenn-kast, *n. idem*.
 Qvennkenni (at qvenikenna), *ad femininum genus referre*, henføre til Hunkønnet.
 Qvenn-kot, *n. capisium*, *rica*, et Måtsæt.
 Qvennkyn, *n. vid. qvendi*.
 Qvennlegr, *tener*, spæd, tynd. 2) *effeminatus*, kvindagtig.
 Qvennlína, *f. stirps faminea*, kvindelig Linde.
 Qvenlinu-erfdir, *f. pl. successio cognatica*, kognatist Arvegangemaade.
 Qvennalsamr, *vid. qvennelískr*.
 Qvennsemi, *f. mulierositas*, Kvindeskjæthed.
 Qvennsíft, *f. sexus sequior*, det andet Køn. 2) *femina*, et Fruentimmer; *vid. síft*.
 Qvennskörstngr, *m. virago, andrigo*, en Kvinde med Mandes Mod og Hjerte.
 Qvennskrauti, *m. excetra*, en ond Kvinde.
 Qvennskr, *vid. qvennlegr*.
 Qvennsöduell, *m. sella muliebris*, Fruentimmersædel.
 Qvennskólar, *m. pl. gynæcion (templi)*, Fruentimmerstolene i Kirken (x paa den ene Side, i Almindelighed venstre Haand fra Indgangen).
 Qvennskáli, *m. gynæconitis*, en Fruentimmersal.
 Qvenn-treya, *f. thorax muliebris*, en Trøje til Fruentimmer.

Qver, *n. libellus*, en liden Bog. 2) *sectio libri v. philyra*, *una vice impansa*, Afdeling i en Bog; *vid. Sverris kónigs S.*
 Qverk, *f. jugulum*, Hals, Estrube. 2) *interior margo cujuscunque curvatura*, den indreste Rand af enhver Bøjning; *sic bita-qverk*, sperru-qverk. Bojarnir fellu hver i qverk öðrum, *unda incurvarunt se altera in alteram*, Bølgjerne høje sig den ene i den anden.
 Qverkar, *f. pl. fauces*, Estrube.
 Qverkahólg, *f. bronchocele*, Hævelse i Halsen.
 Qverka-kyrtlar, *m. pl. tonsillæ, amygdalæ*, Halskirtler.
 Qverka-mein, *n. angina, synanche*, Halsbyld, Halspine.
 Qverkmæltr, *per fauces loquens, biulcanus*, som taler ud af Estruben.
 Qverk-ól, *f. aurea*, et Baaend, som gaar under Hagen.
 Qverk-legi, *m. musculus, pulpa jugularis piscium*, en Muskel i Fiskens Hals; *vid. legi*.
 Qvern, *f. vid. qvörn*.
 Qvernsteinn v. qvernarsteinn, *lapis molaris*, en Møllesten.
 Qvetti, *n. caro rostrum*, Mandens Næse, Næb. Hann sár qvetti, han spander Næbet op; *de cane dicitur, quando bianctibus labiis, dentes nudantur, et minuitur morsum*, siges om Hunden, naar den viser Tænder, og truer med at bide. *Sic bomuncio marium olim (quoad fabula fides est), dixit, corruerit*

v. necessarium esse, saaledes sagde Sæmmentet fordom (derfor man kan tro Fabelne) at: *Kale vœn angum, enn qvett tønnum, æ: oculis aquam frigidam, dentibus labia us humidum conferuntur*, det kolde Vand passede sig bedst for Djinene, men Læberne for Tandterne æ: for at holde dem vaade. Håls S.

Qvi, *f. cohors, septum ovile vulgare*, en Gaaresti (æ: til at malle i). 2) *area circumsepia villo v. hominibus*, en aaben Plads, omgævet af Volde eller en Kreds af Mennesker. 3) *angustia rupium*, Bjergkloster.

Qvia (at qvia), *secludere*, afslutte, indelukke for sig selv. 2) *pecora in cuberos cogere*, drive Gaarene ind i Stien.

Qviaból, *n. locus circa coros*, en aaben Plads omkring Gaarestien.

Qvida, *f. poema*, et Digt.

Qvida, *f. meus*, Frygt, Rvide.

Qvida (at qvida), *ventrem formare, implere (de pœsu pecorum dicitur)*, fylde Bugen (om Dyrenes Goder).

Qvidadr, *ventrosus, satur*, fylt, mæt.

Qvidband, *n. cingulum equorum*, et Baand under Hestens Bug, Buggjerd.

Qvidbiódr, *m. omen triste*, et sorgeligt Bærfel.

Qvidhogi, *m. angor miculosus*, frygtfuld Angest.

Qvidburdr, *m. testimonium*, Vidnesbyrd.

Qvidga (at qvidga), *vid. qvida*.

Qvidgadr, *prægnans*, frugtfuld. Qvidgud

kona, *muller gravidæ*, et frugtfuldt Fruentimmer.

Qvidgiódr, *f. subcingulum*, Buggjerd.

Qvidi, *m. meus*, pavor, Frygt, Skæf.

Qvidi (qviddi v. qveid, hest qvidit v. qvide, at qvide), *memere*, frygte, være bange. At qvida fyrir bveðri, *memere procellam*, være bange for Uvejr.

Qvidinn, *miculosus*, frygtfuld, bange.

Qvidlaus, *adstricta venter*, som har en indtneben Mave.

Qvidlingr, *m. vid. qvedlingr*.

Qvidmágr, *m. rivalis*, en Rivat, Rædbesler.

Qvidnám, *n. adstricta fame venter*, en af Sult indtneben Mave.

Qvidr, *m. meus*, Frygt; *vid. qvida*.

Qvidr, *m. testimonium*, Vidnesbyrd.

Qvidr, *venter inferior, alvus*, Underlivet, Mavlen. Qvidr ofan nassa, *regio epigastrica*, Mavlen ovenfor Navlen. Qvidr nedan nassa, *regio hypogastrica*, Mavlen nedenfor Navlen. I' kríngum nassa, *regio umbilicalis*, Mavlen omkring Navlen. At missa qvidinn, (*de pœcudibus dicitur, quando diuturna fame venter adstringitur*), miste Mavlen (siges om Kreature, naar disse Mave snæppet sammen af langvarig Sult). At rida í qvid (*dicitur, quando equus supra alvum aqua v. voragine hauritur*), gaa i lige til Bugen (siges naar Vand eller Dynd gaar ens Ridehest op til Bugen).

Qvidlit, *n. bernia*, Brok, Tarmløb.

Qvidslitinn, *beruofus*, som har Drol.
 Qvidulegr, *meticulosus*, frøgtfom, bange.
 Qvidugiarn, *idem*.
 Qvidufamr, *idem*.
 Qviduvænlegr, *formidabilis*, skræffelig, frøgt-
 telig.
 Qvi-fé, *n. oves lacaria*, Mallefaar.
 Qviga, *f. junix, juvenia, bucula*, en Kvie.
 Qvigindi, *n. idem*. 2) *visulus*, en Kalv.
 Qvigr, *m. visulus*, en Kalv.
 Qvigilldi, *n. pecora lacaria*, Mallekreature 3:
 som afgive Mælk.
 Qvika, *f. cutis v. caro sub unguibz v. unguis*
animantium, Huden eller Kjødet under Neg-
 ler paa Menneſker eller Kjør paa Dyr. 2)
morio, Bevægelse. 3) *viza*, Liv, Levnet.
 Qvika (at qvika), *movero se, moveri*, bevæge
 fig.
 Qvika-filfr, *n. hydrargyrum, mercurius*, Kvags-
 filv.
 Qvik-fé, *n. pecora*, Kreature.
 Qvikfénadr, *m. idem*.
 Qvikfár-piófr, *abactor, abigeator*, Kvagtyv.
 Qvikindi, *n. animal, vivum*, et Dyr, levende
 Væsen.
 Qvikindialegr, *illiberalis*, nidſk, færtig.
 Qviklátr, *alacris*, raſk, fyrig. 2) *lascivus*,
 faad.
 Qviklegr, *alacris*, raſk, fyrig.
 Qviklega, *alacriter*, med Fyrighed.
 Qvikna (at qvikna), *accendi, reviviscere*, tæn-
 des, leve op igjen.

Qviknan, *f. recreatio vite*, Gjenoplivelse.
 Qviksandr, *m. lyries*, etſlags løs Sand, ſom
 man ſinker ned i, uden at kunne komme op
 igjen.
 Qvikſyndi, *n. palus impervia, ubi radices her-
 barum nasare et moveri videntur*, en uvejbar
 Sump, hvor Urternes Rodder ſynes at ſøm-
 me og bevæge fig; fund.
 Qviktré, *n. pl. flaticulum*, en ſiden Støtte, ſom
 kan bevæges frem og tilbage.
 Qvikr, *vivus, vividus*, levende; *Angl. quick*.
 2) *impiger, strenuus*, raſk, driftig, virkſom.
 3) *mobilis, tremens*, bævende, bevægelig.
 Qvikur, *f. pl. fermentum v. quicquid fermenta-
 tionem inferz cereviſia, vino ecc.*, Bjær.
 Qvilli, *m. infirma valetudo*, Skrantenhed, Eva-
 gelighed.
 Qvilladr, *valetudinarius*, ſkranten, ſvagelig.
 Qvinna, *f. mulier, Rone, Fruentimmer*; *vid-
 quon*.
 Qvintr, *effeminatus; item tener*, kvindagtig,
 ſpød.
 Qvis, *n. rumor vanus*, ugrundet, uſandt Rygte.
 2) *calumnia*, Dagvaſſeſſe.
 Qviſa (at qviſa), *rumigerare*, udbrede uſandt
 Rygte.
 Qviſgáinn, *calumniator*, bagtalerſk.
 Qviſſamr, *idem*.
 Qviſmáll v. qviſmálugr, *idem*.
 Qviſl, *f. ramus arboris, fluminis, proſapia*, en
 Gren, af et Træ, en Elv, en Familie. 2)

furca; isem *rastrum* v. *bipalium*, en Harve,
 Nive, Haffe, Tyve.
 Qvisladr, *furcatus*, fløstet. Qvislad v. tviqvislad
 skægg, *barba furcata*, tvefløstet Stjæg.
 Qvislæz (at qvislæz), *ramos facere*, in *ramos* di-
 duci; adskille i Grene.
 Qvist, n. *sterneamenium felum*, Rattens Nys-
 sen.
 Qvista (at qvista), *sternusare more felum*, nysse
 som en Rat.
 Qvsta (at qvista), *ramos amputare*, skjære Grene
 af Træerne, stavne.
 Qvisti, n. *vid.* afqvisti.
 Qvistr, m. *ramus arboris*, Gren af et Træ. At
 komaz ecki i qvist med einn, *impar* v. *inferior esse*, ikke at kunne opnaa, ligne en.
 Qvitta (at qvitta), *acceptum ferre*, apochare;
 kvittere, give Kvittering. 2) *remittere*, libe-
 rare, eftergive, befri for.
 Qvitta (at qvitta), *rumorem spargere*, udsprede
 Rygter.
 Qvittera (at qvittera), *vid.* qvitta.
 Qvittering, f. *apocha*, *syngrapha*, pr. *antapocha*,
 en Kvittering. 2) *acceptilatio*, Eftergivelse.
 Qvitr, *liber*, *reconciliatus*, kvit, fri, forsonet.
 Qvitr, m. *rumor incertus*, uvist Rygte. Fló-
 lá qvitr, at Grímur lifði, *dimanavit rumor*
vivere Grimum, det Rygte blev udspreddt, at
 Grím levede.
 Qvizr, f. *pl. vid.* qvisé.
 Qvoda, f. *resina*; isem *gluten*, Harpiks, Etm.
 Qvodna (at qvodna), *in gelatinam concreescere*,
 Anden Deel.

blive til Harpiks eller Etm. 2) *marcescere*,
 blive vissen, falme.
 Qvok, f. *gula*, Struben, Madpiben i Halsen;
alias kok.
 Qvoka (at qvoka), *deglutire*, sluges, opsluges;
alias koka.
 Qvol, n. *crebra tractatio*, ofte gjentagen Hølen
 paa noget. 2) *inquinamentum*, Tilfjasken.
 Qvola (at qvola), *inquinare*, besmitte, besudle.
 Qvoladr, *inquinatus*, besmittet, besudlet.
 Qvon, f. *mulier*, *marita*, *uxor*, gift Kone.
 Qvonar-esni, n. *sponsa*, Hæstems.
 Qvonarmundr, *munus dosalium*, Medgift.
 Qvonbænr, f. *pl. petisio virginis in uxorem*,
 Frieri, Bejleri; *alias* konbænr.
 Qvonbænamadr (sem fer med mann til konu),
pronubus, *nuptiarum conciliator*, en, som frier
 for en anden til et Fruentimmer.
 Qvonfång, n. *matrimonium*, Giftermaal.
 Qvonga (at qvonga), *uxorem dare*, *matrimo-*
nium procurare alicui, bortgifte en Mandes
 person, stasse ham en Kone.
 Qvongaz (at qvongaz), *uxorem ducere*, gifte
 sig, tage et Fruentimmer til ægte.
 Qvongadr, *uxoratus*, gift.
 Qvos, f. *convallis*, *lacuna*, *locus respirationi inep-*
zus, den inderste Ende af en Dal eller Klip-
 pefløst; *alias* kiós.
 Qvorla (at qvorla), *frequens*, Æ qvola.
 Qvotl, n. *vid.* qvos.
 Qvoti, m. *vid.* hluti.
 Qvöd, f. *perisio*, Bøn, Begjæring. 2) *adbi-*

basio vestium, evocatio, Vidne-Spørgning. 3) *serviutes personales rusticorum, Bondens personlige Tjyngder.* Manna-qvød, *auxiliorum coactio*, Opfordring til en, om at skaffe de Folk tilveje, en anden behøver til sin Hjælp. Sauda-qvød, *pesisio simul et servitus colonorum, oves in mactatum subministrandi coparata*, bemærker baade den Opfordring, der sker til Bonden, og den Tjyngde, der paaligger ham, at skaffe Spisselmanden Slagtesfaar. Qvøi, *f. cruciatus*, Pine, Plage. Qvalastadr, *locus supplicii*, Pinested, Plagested. Qvølld, *n. vesper*, Aften. I qvølld, *vesperi*, i Aften. Qvølldar, *vesperascis, advesperascis*, det aftnes, bliver Aften. Qvøllda (at qvøllda), *vesperare*, aftnes. Qvølldmaaltid, *f. cena, merenda*, Aftensmaaltid. Qvølld-rida, *f. saga, lamina*, Kvindespøgelse, Ellefene. Qvølldrodi, *n. aurora vespertina*, Aftenrøde.

Qvølld-siarna, *hesperus*, Aftenstjernen. Qvølldsvæfr, *primo statim vespere dormiturium*, som ikke kan holde sig vaagen om Aftenen. Qvølldtidir, *f. pl. vigilia*, Messe om Aftenen. Qvølldvaka, *f. vigilia, lucubratio vespertina*, den Tid, man vaager ved Lys ud paa Natten (især om Vinteren), Aftensæde. Qvörn, *f. mola*, en Mølle, Kværn. 2) *lacuna, vorago*, en Vandhule, Sump. Qvörn, *f. os saxum v. lapideum, in capicibus piscium et balnearum*, et slags stenagtigt Ben i de fleste Fiskehoveder. Qvörtun, *f. querela*, Klagemaal, Besværing; *vid. umqvörtun*. Qvædi, *n. vid. qvída*. Qvæmr, *accessus, accessorius*, behagelig, Hjørkommen; *inusuatum nisi in compositis, quo permulta sunt*, ubrugeligt, uden i de deraf sammensatte Ord, som ere mange. Qvæniz (at qvænaz), *uxorem ducere*, gifte. Qvæntr, *uxoratus*, gift.

R.

Rá, *f. caprea*, en Raagjed, Vilbgjed. 2) *an-temna*, Sejlslang paa Masten, Raa. 3) *longurinus*, lang Stang, Stavre, Staldbom. Rá, *f. angulus v. secessus domus*, Braa, Krog, Hjørne. Rabb, *n. joculum familiare*, Samtale for Forsnøjelse; venkabeligt Spøg.

Rabba (at rabba), *joculari*, spøge, flente. Rád, *n. consilium; item ratio*, Raad, Beslutning. Med rád og dád, *consilio et re*, med Raad og Daad. Af áleitu rádi, *consilio*, med oplagt Raad, med Overlæg, med frit Forsæt. Af rálandi rádi, *præcipianser*, uden Overlæg, uforsættigen. At hafa þad rád

med hånden, *id consilium exsequi*, udføre den Beslutning. Höfum råd vid, *consultamus*, lad os overlægge den Sag.

Råd, *n. facultates, vires; item imperium*, Evne, Kraft, Magt; Raadighed. At ríka rád eins, *opes et honores alicui conciliare*, forøge ens Formue og Hæder. Hann losadi góðu, ef Gud gæfi sér rád, *bono se remuneraturum promissis, modo deus facultates dederis*, han lovede at glengjelde det, dersom Gud gav ham Kraft eller Formue dertil. Hann átti rád á einum manni, *in unum hominem jus v. imperium habuit*, han havde Raadighed over en Mand.

Rád, *n. senatus*, Senat, Raad.

Rada (at rada), *disponere, ordinare*, sætte i Ræde, ordne; á råd.

Rádabíð, *f. tempus consulendi*, Betænkningstid.

Rádabrot, *n. pl. ventilatio, deliberatio*, Overlæg, Betænkning, Beraadslag.

Rádabrudd, *n. machinatio, consulsatio callida*, Betænkning paa at opfinde Rænker.

Rádagörð, *f. deliberatio*, Overlæg, Beraadslagning.

Rádagördarmadr, *m. consulsor*, som raadslaar, overlægger.

Rádahagr, *m. matrimonium*, Giftermaal. 2) *status commodus v. conditio*, fordelagtig Stilling, eller Omstændigheder. Hönum tók at óhægiaz rádahagurinn, *nova illi difficultates rei familiaris obvenere*, adskillige uheldige Tilfælde indtraf i hans Husholdning.

Ráðakona, *f. dispensatrix, procuratrix*, en Husholderesse.

Ráðalaus, *expers consilii*, uden Raad, raadvisk.

Ráðaleyfi, *n. consilii inopia*, Raadulighed, Mangl af Beslutning.

Ráðamadr, *m. aconomas, dispensator*, en Husholder.

Ráðanautr, *m. consiliarius, consilii confers*, Delstager i ens Raad og Beslutninger, Raadgiver.

Ráðaneyti, *n. consilarii*, Raadgjæver, Raad.

Ráðþrot, *n. vid. ráðaleyfi*.

Ráðbani, *m. procurator necis*, som raader, lægger Planen til ens Død.

Ráðbreytni, *f. mutatio consilii*, Forandring i Beslutninger, Planløshed.

Ráðdarmadr, *sonorus*, som har stærk Stemme; á rádd.

Ráðdar-tól, *n. pl. organa loquela*, Taleredskaber.

Rád-sár, *inops consilii*, raadvisk. Hönum vard ráðfátt, *consilium, in promtu non invenit*, han fattedes Raad for Øjeblikket.

Ráðfæri (at ráðfæra), *consulere, consilium poscere*, raadspørge, raadføre sig med.

Ráðfretti, *idem*.

Ráðfæring, *f. consulsatio*, Raadførelse.

Ráðgan, *f. idem*.

Ráðgáta, *f. enigma*, Gaade, mørk Tale.

Ráðgaz (at ráðgaz), *consilia conferre*, overlægge, raadslaa. Þeir ráðgudaz um herförina, *de expeditione consularum*, de anstillede Beraadslagning om Rigtstøget.

Rádgíafi, *m. consultor, consiliarius*, Raadgiver.

Rádgíarn, *imperiosus*, herskafng.

Rádgr, *vid. rádugr*.

Rádherra, *m. bulena, senator*, en Raadsherre.

Rádherrar, *m. pl. patres conscripti, senatores*,

Raadsherrer, Senatorerne i Rom.

Rádherra-dómr, *senatus consultum*, et Senatús-
konsult, Senatets Beslutning.

Rádherrastétt, *f. ordo senatorius*, Raadsherres
stand.

Rádhóllr, *candidus in consiliis dandis*, som me-
ner det godt med-sine Raad, oprigtig Raad-
giver.

Rádhús, *m. curia, prætorium*, Raadstue, Raad-
hus.

Rádinn, *propositus, consultus*, bestemt, bestu-
tet; á rad. Hann var rádinn til ferðar,
propositum sibi iter habuit, han var bestemt
til at rejse. Rádin atfór, *invasio proposita*,
bestuttet Angreb. Rádinn til vístar, *operam
apud aliquem stipulatus*, bortfæstet til Tjene-
ste. Rádinn af dögum, *consulto interventus*,
dræbt med oplagt Raad. Rádinn frá ríki,
regno expulsus, bortjaget fra Ríget. Hann
er roskinn og rádinn, *etate ex consilio valet*,
han er gammel og forstandig, er kommen til
Eltjæls Aar og Alder.

Rádkrókr, *m. infirmus*, Smedighed, Trædskhed.

Rádkænn, *babilis, circumspectus*, forstandig, flog.

Rádlag, *n. propositum*, Forsæt, Beslutning.

Rádlau, *expers consilii*, raadvisd, uden Raad.

Rádlægg (at rádlæggia), *suadere*, raade, tilraade.

Rádlæggíng, *f. suasio*, Tilraadelse.

Rádlega, *consulte, prudens*, med Overlag.

Rádlegr, *bene consultus*, vel overlagt.

Rádleikinn, *callidus; item consilio valens*, flog,
forstandig.

Rádleitinn, *prudens*, forstandig, flog.

Rádleysa, *f. demencia*, Uforstandighed, Mangel
af Raad.

Rádleysi, *n. idem*. 2) torpor, Mæthed.

Rádníng, *f. disciplina*, Tugt, Optugtelse. 2)
flagellatio, Vidstfning. 3) *solusio equitatis*
v. *somni*, en Gaades eller Drøms Udtyd-
ning.

Rádníngs-yrdi, *n. pl. verba obliqua*, fortjerte
Ord, som trænge til Fortolkning.

Rádríkr, *imperiosus*, herskafng, myndig.

Rádrúm, *n. tempus consulendi*, Betænkningstíð.

Ráðskona, *f. villica*, Bestyrerinde af en Hus-
holdning; *vid. ráðakona*.

Ráðslag, *n. deliberatio*, Raadslagning.

Ráðslogar, ráðslögun, *f. idem*.

Ráðsloga (at ráðslaga), *deliberare*, raadslaa.

Ráðsmadr, *m. æconomus, dispensator*, Bestyrer
af en Husholdning. 2) (á húi), *villicus*,
Bestyrer af en Hølegaard.

Ráðsmenska, *f. dispensatio; item villicatio*, Be-
styrelse af en Husholdning.

Ráðsmíallr, *id. ac ráðspakr*. R.

Ráðsmotr, *idem*. R.

Ráðspakr, *consilio valens*, flog, forstandig, som
han give floga Raad.

Rádsþíðill, *n. pl. pejoratio foris*, Forværelse i ens Omstændigheder. 2) *in spec. defloratio virginis*, i Sørdeleshed en Jomfrues Krænkelse.

Rádstafa (at rádstafa), *providere, procurare*, foranstalte, sørge for.

Rádstafan, *rádstöfun, f. providentia*, Forsorg. 2) *conditio, institutum visa*, Leveplan.

Rádstafi, *m. idem.* 2) *certum domicilium*, en vis Bopæl.

Rádstefna, *f. comitia*, Folkeforsamling. 2) *synodus*, en Sammentkomst, Konvent.

Rádstilltr, *modestus, prudens*, bescheiden, sagt modig.

Rádstofa, *f. vid. ráðhús*.

Rádsvidr, *ráðsvinnr, vid. rádstilltr*.

Rádvalldr, *vid. ráðríkr*.

Rádvandr, *probus, integer visa*, redelig, retsaffen. 2) *non facile acquiescens aliorum consiliis*, som vanskelig er fornøjet med de Raad, andre have givet ham.

Rádvendni, *f. probitas, integritas visa*, Redelighed, Retsaffenhed. R.

Rádugr, *peritus consilii*, snild, forsaren, som ikke fattes paa Raad.

Rádvilltr, *ambiguus consilii*, raadvild.

Rádvís, *prudens, flog*, forstandig.

Rádvísí, *f. prudentia*, Røgtab, Forsarenhed.

Rádvíslega, *prudenter et confidenter*, med Røgtab og Øjsynsomhed.

Ráðyr, *n. caprea*, Raabyr, Raagjed; *vid. rá.*

Ráf, *n. vagatio radiofa*, Hedsommelig Omvælten.

Ráfa (at ráfa), *vagari*, vandre omkring.

Rafa-belti, *n. pinna succisa passerum*, Raf (de afstaaene Finner af Helleflynderen).

Raf, *n. idem*.

Rastr, *m. persica, fudes, sigillum*, en Stavre, Raft, Etang.

Rastabudlúngr, *m. lignorum strues*, en Vedkast, Etabel af Trær.

Rastr, *m. vid. rafabelti*.

Rastr v. raf, *n. succinum*, Rav, Bernsten.

Raga (at raga), *lascere, simorem exprobrare*, udmane, opfordre, udæffe.

Ragleiki, *m. pusillanimitas*, Modløshed.

Ragmenska, *f. metus, formido*, Frygt, Frygtagtighed, Fejsghed.

Ragmæli, *n. pl. opprobrium simidizatis*, Bebrejdelse for Fejsghed.

Ragmannlega, *simide*, med Fejsghed, frygtomt.

Ragmenni, *miculosus*, en Feig, Frygtsom, Rusion.

Ragn, *n. imprecatio, diræ*, Banden, Forbandedser.

Ragna (at ragna), *imprecari alicui vindictam deorum*, ønske Gudernes Brede over en. 2) *dicovere, dicare Diis*, hellige, indvie til Guderne; *vid. rögn og rognir*.

Ragnar, *m. nom. pr. viri, et Mandsoffenavn. prop. prapostens v. divinus*, egentlig: meget mægtig eller guddommelig.

Ragnaröckr, *n. consummatio seculi, pr. erep-*

sculum Deorum, Verdens Ende; egentlig:
Gubernes Aftenkværing.

Ragr, *pavidus*, *timidus*, fælg, frægtfom.

Ragvætt, *m. impotens*, *malus demon*, en af-
mægtig, ond Åand.

Rái (at rá), *velum subnectere antennis*, binde
Sejlene til Naerne; *est terminus nauticus*,
en Østermin.

Rák, *f. alveus*, en Vandrende. 2) *flvia*, *dis-*
crimen, en Stribe.

Rak n. (i líósi), *ellyphium*, Taande (i et Lys);
(i túni), *reliquia fani in pratis*, det Hø,
som ved Indhøstningen bliver tilbage paa
Marken.

Rak, *n. humor*; *item mollimentum*, Vadsfe;
ogsaa: Blødhed. Kúnni er rak, *sumescens*
ubera parturientis vacca, 'et *mollefcis circa*
spinam sacram, siges om en Ko, som har
faaet Kalv, naar Melk begynder at komme
i Øverne, og de bagerste Rygben blive blø-
dere.

Raka (at raka), *radera*, *deglabrare*, strabe, rage.
2) *colligere*, samle. Raka samann, *corrudere*,
strabe sammen.

Rakari, *m. tonsor*, en Barber.

Rakhnífr, *m. novacula*, *rasorium*, en Barbers-
kniv.

Raki, *m. mador*, Fugtighed, Vaadhed.

Rakinn, *explanatus*, udfoldet, udbredt. 2) *con-*
stant, bestandig. Hann er rakinn lunnann,
constanter jam ex austro spirat, Vinden blæs-
ten blæser bestandig fra Sønden.

Racki, *m. canis plantus*, en bredfodet Hund;
angl. rach, *canis odorifragus*, en Støver. 2)
mala lignea, en Mølle af Træ. 3) *annulus*
cannabinus, *quo velum malo cobaret*, en Ring
af Tougværf, hvormed Sejlet hænger ved
Masten.

Rackr, *fortis*, *strenuus*, tapper, rast, virksom.
2) *arduus*, stejl, brat. *Hinc*: gedrackr,
hugrackr, lundrackr, *magnanimus*, høimodig,
størmødig. Alldrei hafdi hann komid i jaf-
nackann stad, *nunquam ejus fortitudo magis*
sensata erat, aldrig var hans Tapperhed blø-
ven sat paa en haardere Prøve.

Rákleidis, *recta*, *directe*, ligefrem, ligend.

Raklendi, *n. solum humidum*, en siddigende
Egn.

Rakna (at rakna vid), *respirare*, *animam su-*
quentem revocare v. resumere, leve op igjen,
begynde igjen at drage Åanden.

Rakna (at rakna), *madefieri*, blive vaad, fugtig.

Rakna (at rakna), *explicari*; *item cedere*, op-
løses. At láta rakna ránit, *rapta restituere*,
rapinam reddi v. explicari facere, give det
raabede tilbage. At láta vel úr hendi rakna,
largas porrigere manus, give rumbelig hæd
man skal give. Garnid raknar upp, *filæ ex-*
plicantur, Trædene løses op.

Rakni, *m. macula reris*, Mæste i et Værn.

Rakstr, *m. rasio v. rasura*, Stræben, Ragnig,
Gilen, Glatten. 2) *corrasio fani*, Sam-
menstræben af Hø paa Marken. 3) *emb-*
mentum, Forbøl, Øvinst; *vid. afrakstr*.

Rakr, *madidus, humidus*, vaad, fugtig.
Ramankinn, *robore auctus brutalis*, som har
 overordentligen tiltaget i Kræfter.
Ramba (at ramba), *vacillare, sisubare*, rave
 frem og tilbage, vasse, slingre.
Ramb, *n. vacillatio*, Roven, Slingren.
Ramballdi, *m. rocula campana versatilis*, Affe-
 len i en Klofte, hvorom den drejes.
Rambyggilegr, *solidus, fortis, firmus*, stærk,
 fast, mædsv.
Rambyggilega, *fortiter*, med Styrke, Fasthed.
Ramgörr, *firmus*, stærk, mædsv.
Ramleggr, *idem*.
Ramlega, *firmiter*, fast, tæt, standhaftigen.
Ramleikr, *m. fortitudo, vires*, Kraft, Styrke.
 Af eiginu ramleik, *propriis viribus*, med egne
 Kræfter.
Ramma (at ramma), *collimare ad scopum*, træffe
 det, man sigter paa, ramme.
Rammr, *amarus*, best, bitter.
Rámúlar, *m. pl. cornua ceruchi v. antennarum*,
 Raamuler, de yderste Ender af Sejlskæn-
 gerne.
Ramar, *fortis, robustus*, stærk, fast. Hér er vid
 raman reip at draga, *cum forti lucrandum*
v. fune contendendum est, her har man at
 stride med den stærke. Rámr at afli, *fortis*,
viribus, stærk, haandfast.
Rámr, *raucus*, hæs.
Rán, *n. rapina, spolium*, Ran, Bytte, ranet-
 Gods. 2) *convicia*, Skjældsord. Pá mællir
 rán og regin vid hvörn mann, *omnia mala*

in omnes effusis, du skjælder og smælder paa
 enhver, har Lat og Lyde til enhver.
Rán, *f. poet. mare, Thesis*, Havet, en Hava-
 gubinde.
Randfluga, *f. culix apiformis*, etslags Myg.
Ránga (at ránga), *obliquare cursum v. tracum*,
 gjøre Gangen eller Retningen krum.
Rángali, *m. cuniculus obliquus*, en krumbojet
 Løngang. 2) *angusta et obliqua fauces ra-*
pinum, trange og skæve Klippekløfter.
Ránger-gris, *m. jugum costarum navis in puppi*
et prora, Tværtra, som forbinder Skibets
 Indholster i Bagstavnen og Forstavnen.
Rángergr v. rángergrdr, *strabo, limis oculis*,
 Skjælojet, vindsojet. 2) *iniquus*, ubillig, uret-
 færdig.
Rángfenginn, *male parvus*, uretmæssig enhver-
 vet.
Rángfylginn, *injustus*, uretfærdig; egentlig:
 som fører en uretfærdig Sag for en anden.
Rángindi, *n. pl. injustitia, injuria*, Ubillighed,
 Uretfærdighed.
Rángl, *n. gressus obliquus, incertus, tortuosus*,
 Vassen, Slingren, krum, skæv Gang.
Rángla (at rángla), *oblique vagari*, vasse hist
 og her omkring.
Ránglátr, *iniquus, injustus*, ubillig, uretfærdig.
Rángligr, *idem*.
Rángligi, *iniqua*, uretfærdigen.
Ránglæti, *n. iniquitas*, Uretfærdighed.
Rángminni, *n. lapsus memoria*, Fejltagelse af
 Mangel paa Husommelse.

Ráng-munnr, *distorsi ori. homo*, Kjevumundet.

Rángmynt, *idem*.

Rángláttr, *vid. missáttr*.

Ránga-leitni, *f. insensata malitia*, forsøgt Ondskab.

Rángsný, (at rángsúa), *in peiorem partem deservere*, forvende til det flettere, fordreje.

Rángsális, *adversus solem, ab occasu per austrum ad eurum*, imod Solen, fra Vesten til Østen.

Rágr, *obliquus, tortuosus*, krum, (Kv. 2) *pravus, mendosus*, vrang, ond, fuld af Gjel.

Rani, *m. rostrum, in spec. suis*, Snabel, Tryne (især paa Evinet).

Ránkar mig við, *occurrit mihi, subit memoriam*, jeg kommer paa det, falder paa det.

Rannr, *m. domus oblonga*, et aflangt Hus.

Ransak, *n. inquisitio*, Ransagelse, Undersøgelse.

Ransaka (at ransaka), *explorare, examinare*, undersøge, ransage.

Ransakon, ransökun, *f. vid. ransak*.

Ránsamr, *prædubundus*, rævende, som ofte plyndrer, røverst.

Ránseydi, *n. ovis rostrata disparibus maxillis*, et Gaar, som har ulige store Kindben.

Ránskapr, *m. prædatio*, Røveri, Plundren.

Ránskip, *n. navis piratica, et Søreverskib*.

Ránsmaðr, *m. prædo*, en Røver, Ransmand.

Ransökni, *f. vid. ransak*.

Ráp, *n. cursatio*, idelig Løben frem og tilbage.

Rápa (at rápa), *cursitare, palari*, løbe idelig fra et Sted til et andet.

Rar, *rarus*, sjelden; *vid. fástæðr*.

Raritet, *n. res rara*, en sjelden Ting, Rødsbæthed, Raritet.

Rás, *f. cursus*, Løb, Løben; *angl. race*. 2) *mentus, alveus, exisus directus*, Gang (Ker: jævn, ligefrem).

Rása (at rása), *currere, recta tendere*, løbe, gaa lige ud.

Ras, *n. lapsus*, Snublen. 2) *oscitantia*, Stjædesløshed, Forsømmelighed.

Rasa (at rasa), *nutare, cespitare*, snuble, falde. 2) *delinquere*, forse sig; *alias hrasa*. Hestuvinn rasar, *equus cespitat*, Hesten snubler. At rasa fyrir ráð fram, *præcipianser agere*, handle uden Overlæg.

Rasgiöf, *f. donatio imprudens*, uforstigtig Gave.

Raska (at raska), *violare, perturbare*, handle ilde med, sætte af Lave. 2) *loco movere*, bevæge fra sit Sted; *vid. rúska*.

Rask, *n. tumultus*, Støj, Alarm. 2) *instina piscium*, Fiskenes Indvold.

Rafs, *m. vid. arg*.

Ráls-ragr, *timidus, a tergo aliis stans*, stjæfrøgtfom, som gjerne vil staa bagerst.

Rata (at rata), *incuriosus ferri, per varios casus elabi*, slippe igjennem mange Tilfælde; *vulgo: viam callere*, i Almindelighed: kjende Vejen godt. Rata i mótlæti, *in calamitas irruere*, komme, geraade i Modgang. Rata vel úr, *fortuito elabi, evadere*, slippe godt fra. Ef þér rataz sæmdir nockrar, *f. deservescere tibi contingit*, dersom det spædes dig.

at blive oplyst til nogen Haberspøst. Scundum ratas lygnum manni satt á munn, *non nunquam mendax in verisatem incidit*, under tiben kommer den største Lagner til at sige Sandhed. Griðtibörg gnata, enn Gifur rata, *collidantur saxa, lapsant gigantes*, Klipperne knuses, men Jetterne snuble.

Ratalegr, *incuriosus, fasnus, dum, taabelig*, sjantet.

Rati, *n. idem.* 2) *cacutiens*, skarblind.

Ratandi vedr, *tempestas, quæ viam seueræ non impedit*, et Vej, hvori man kan finde Vej.

Raudagreni, *n. abies rubra maxima*, rød Fyr.

Raudbikinn, *crine et cusc ruber*, rød i Hud og Haar.

Raudbleikr, *belous, gilvus*, bleg rød, lyserød.

Raudbroti, *m. ferrum arosus*, rødblerblandet Jernerts.

Raudbrystingr, *m. erythrosternius, tringa ferruginea*, et slags Litte eller Sneppe.

Raudfleckótt, *ruber albo variegatus*, rødflødet (hvid med røde Pletter).

Raud-depla, *f. vid. karkoli*.

Raudgulr litr, *color aureus*, rødgul Farve.

Raudhædr, *crine ruber*, rødhaaret.

Raudi, *m. (i eggi), visellus*, det Røde (i et Egg); (i jörd), *ochra martis, terra rubra*, Jærn-Offer, raat Jærn.

Raudkémbingr, *m. ignotus quidam cetus, eto* slags ubekendt Hvalfisk.

Raudkrit, *f. rubrica*, Rødkride.

Raudleitr, *rubicundus*, rødagtig.

Ruden Deel.

Raudlitadr, *idem.*

Raudmagi, *m. cyclopterus mas*, Bugfuger (et slags Fisk).

Raudröndótt, *rubris striis variegatus*, rødstrøbet.

Raudskiótt v. raudský-ótt, *vid. raudfleckótt*.

Raudskéggla, *f. vid. skéggla*; (á *rubris cirris rostri*, saakaldet af dens røde Haar paa Snabelen).

Raudr, *ruber*, rød. Raudt vín v. rauda vín, *vinum rubrum*, Rødvín. Raudt fyrir augum, *ignis*, rødt for Øjnene, ogsaa: Jld (af dens Virkning). Kóngur quæd enn myndi raudt fyrirbrenna, ef at þeir kæmi i bygdina til kristinna manna, *Rex dixit usum ignis illis fore si barbaras terram et homines christianos invenerunt*, Kongen sagde, at de vilde komme til at behøve Jlden, der om de kom i Vøigden til kristne Folk; Sv. S. c. 9.

Raudriaukr, *cepa*, Rødløg.

Rauf, *f. foramen, fissura*, Hul, Åbning, Kløft.

Raufa (at raufa), *perforare, gjennemboere.* 2) *vulnerare*, saare.

Raufari, *m. vid. reyfari*.

Raul, *n. cansio suppressa*, en sagte Sang, Dynnen.

Raula (at raula), *cantillare*, smaafluger, nynner.

Raukstólar, *m. pl. tribunalia mobilia v. fumaria* 2: *nubes*, bevægelige eller rygende Stole 2: Øfyerne.

Raumr, *m. vir grandisonus*, en Mand, som har stærk Stemme; *vid. rumr et rymr.*

Raun, *f. experimētia, exercitatio*, Erfaring, Øvelse. 2) *sententia, experimentum*, Forsøg, Prøve. Þeir komuz áfram med stórrí raun, *magno nisu iser emensi sunt*, de fuldendte Rejsen med stor Anstrængelse. E'g er kominn at raun um það, *comperitum habeo*, derom er jeg fuldkommen forvissat. Raunin er ólýgnust, *experiētia magistra*, Erfaring er den sikreste Efterretning. Þegar i raun rekr, *quando res agitur*, naar det ret kommer an paa. I' raun og sannleika, *revera, re ipsa*, i Sandhed, virkeligen.

Raunmadr, *multosies sententus, arumnosus*, som har gennemgaaet mange Besværligheder og megen Kummer.

Rannar, *revera*, i Sandhed.

Raunaqvædi, *m. tragedia, elegia, et Sørgetvæd.*

Raunarella v. raunarolla, *f. plancus*, Beklage, Jammerklage.

Raung (i skipi), *costa navis, sigillum laterale*, Sidebjælkerne i et Skib.

Raungódr, *fidus et constans amicus*, trofast, standhaftig i Farer.

Raup, *n. jactansia, salacoma*, Praleri, Strøderi, Brouten.

Raupa (rt raupa), *gloriari, bramme, broute, prale.*

Raupari, *m. jactator*, en Storpraler, Strøder.

Raus, *n. gerre, loquacitas*, Sladder.

Rausa (et rausa), *muka effusio, sugari, fladbre, svadse.*

Rausn, *f. magnificentia, liberalitas*, Gavmildhed, Pragtfuldhed. 2) *præstega, puppis*, Dagstavnen paa et Skib; *alias* lyfning.

Rausnarmadr, *magnificus, liberalis*, en rund, gavmild Mand.

Rausnarlegr, *magnificus*, prægtig, rund, resenabel.

Rausnarlega, *laure, magnifice*, prægtigen, med store Befæstninger, rundeltig.

Rausnarbú, *n. magnifice instructum prædium*, en Husholdning, hvori det gaar rundt til.

Raust, *f. vox, sonus clarus*, Røst, Stemme.

Ré, *n. equitas; item consensus, facilitas*, Dilettighed, Reson. Hann lét i re renna, *concessit, ad saniozem mentem se reduci passus est*, han lod sig igjen bringe til Fornuft.

Rebbi, *m. vid. refr.*

Redikka, *f. raphanus minor, rotundas*, en Rødbile.

Refbelgr, *m. bassar, pellis vulpina*, en Røvbælg.

Refði, *n. machara quodam genus, etflagi Sabi* eller Raarde.

Refiaz (at refiaz), *vulpinari, fidem fallere, svige*, bedrage som en Røv.

Refill, *m. sapes, et Tappe, Tapetseri.*

Refilák, *f. semita v. via sorinosa*, en stum Fodsti eller Vej.

Refilligr, *m. idem.*

Refkur, *f. pl. fraus vulpina*, Svig, Debrageri, Rævestreg.
Refli-þá, *f. facies terra cum nix et terra, alternasim, quasi picturam quandam v. ejus prospectum dant*, den Jordens Skikkelse, naar Sneen ligger paa den i smaa Striber eller Pletter, hvilket ser ud som etslags Maleri.
Refkæila, *-f. vulpes fœmina*, en Hunrav.
Refsladr, *vid. dregladr*.
Refsla (at refsla), *castigare*, revse, straffe.
Refsling, *f. castigatio*, Rævselse, Straf.
Refsti, *n. vid. árefsti*.
Refsti (at refsa), *consignare*, belægge med Læster.
Refri, *m. vulpes*, en Rav. 2) *in capite piscium cartilago, pars spinæ v. medulla spinalis*, et slags Brusk i Fiskenes Hoved, som udgjør Enden af Rygraden. 3) *pulpamem, pulpamentum*, et Stykke Kjød, uden Ben. Der rennr refri á estir, *latet anguis in herba*, der stikker noget under. At skibta einum ref fyrir rafs, *dolo circumvenire, ludificare*, bedrage en, spille Gjak med en. Til þess eru refarnir skornir, *proverbialiter dicitur, de magno conamine, in remotum et occultum finem*, siges ordsprogsvís om et stort Foretagende i en skjærn og skjult Hensigt; dertil sigter man.
Regi, *f. timor*, Frygt, Føjghed; á ragr.
Regin, *n. pl. Dii ethnicorum regentes*, herskende Guder, Naturguddomme hos vore Forsfædre; *contr. røgn*.

Reginfiöll, *n. pl. montes altissimi*, de høieste Fjælde.
Regindiúp, *n. immensa profunditas*, et urnaaleligt Dyb.
Registr, *n. rogestum, index*, et Register.
Regla, *f. regula, canon*, en Regel, Rettefnor.
Regla (at regla), *regulam ducere*, bestemme en Rettefnor, give en Regel.
Reglubundinn, *regula tenax*, regelbunden.
Reglulegr, *regularis*, regelret, regelmæssig. 2) *amuffisatus*, nøjagtig, snorret.
Reglulega, *regulariter*; *item ad ungvein*, regelret, regelmæssigen, rigtigen, nøjagtigen.
Regn, *n. imber, pluvior*; Regn.
Regnbogi, *m. iris, arcus celestis*, Regnbue.
Regndagr, *m. dies pluvius, pluvialis*, en regnsfuld Dag.
Regnlegr, *minans pluviam*, som ser ud til Regn.
Regnslamr, *pluviosus*, regnagtig, fuld af Regn.
Regnvatn, *n. aqua pluvialis*, Regnvand.
Regnvatns-tiörn, *lacus compluvius*, et Hul, fuldt af Regnvand.
Regnvidri, *n. sempestas pluvia*, Regnvejr.
Reid, *f. equitatio*, Ride, Ridt. 2) *fulmen*, Torden. 3) *littera runica R*, Rune; Vognstavet R. 4) *beda*, en Raleffe, liden Vogn. Hann ók í reidinni, *beda vecrus est*, han kjørte i en Raleffe.
Reida-kúla, *f. bulla metallica in medio postilena*, en Metalknap midt paa Halsremmen ved Sadelen.
Reidarling, *n. fulmen; item sonitus*, Torden.

Reidar-Pruma, *f. idem*; à Thoris equitationis *fragore*, af det Brag, som Thor foraarstager naar han kjører; *vid. Eddam.*

Reida, *f. preparatio, promptitudo*, Redebonhed. Dad er til reidu, *in promptu est*, det er færdigt, paa rede Hænder.

Reidarar, *m. pl. socii emporeumatici*, Redere.

Reidari, *m. emporus*, en Reder (Kjøbmand, Skibbejer).

Reiddýna, *f. substramen dorsuale equi*, Dyne under en Ridesadel.

Reidfara, *iser faciens*, rejsende. Hann vard vel reidfara, *felix et expeditum iser habuit*, han havde en hastig og lyffelig Rejse.

Reidfæri, *m. facultas equitandi*, den Færdighed, at man kan ride.

Reidgata, *f. via equestris*, en Vej til at ride paa.

Reidgotaland, *Furia*, Reidgotaland.

Reidgoti, *m. veredus, equus sellaris*, en Ridesæst.

Reidhestr, *m. idem.*

Reidhempa, *f. vid. reidkapa.*

Reidi, *f. ira*, Brede. 2) *animus hostilis*, fiendskligt Sindelag, Fiendskab.

Reidi, *m. epibippium, stragula equi*, Etlospase, Sadel, Ridehynde, Hestebækken.

Reidi, *m. postilena, Halerem ved en Sadel*. 2) *funes nautici*, Taffelase paa et Skib.

Reidi (at reida), *equo vehere*, føre paa en Hest. 2) *vibrare*, svinge. 3) *promere, preparare, isem ponderare*, tage frem, tilberede; ogsaa:

veje. 4) *ferri, moveri*, bevæget. Hann reidir hey á hestinum, *senum equo urbis*, han fører Hs paa Hesten. Hann reidir ná sverdit, *vibrat v. stringit gladium*, han svinger Sværdet. Hann reidir fram mat, *cibum promit*, han sætter Mad frem. Hann reidir til rámit, *lectum sternit*, han reder Sengen. Hann reidir nú feit, *jam ponderat pecuniam*, han udbetaler nu Pengene. Skipin reiddi at landi, *naves at terram ferebantur*, Skibene førtes til Landet: af Vind eller Strøm. Hann reiddi til falls, *unusquisq. han sinubede, valsede*, var nær ved at falde. Hönum reiddi vel af, *bene illi cessit*, det gik ham godt. Hann reidir sig uppá Gud, *in Deo confidit*, han slaar sin Lid til, forlader sig paa Gud. Reidigiarn, *iracundus*, vredagtig, som ofte vrede.

Reidinn, *idem.*

Reidilegr, *minax*, vredagtigen. 2) *promus*, redbon, færdig.

Reidilega, *minaciter*, vredagtigen. 2) *promus*, med Redebonhed.

Reidileyfa, *f. incuria*, Skjædeslæshed, Uagtsomhed. 2) *difficultas*, Vanskelighed.

Reydileyfi, *m. idem.*

Reidinger, *m. stratum equi et vulgo clisellarii, sagma*, et Hestebækken; især: et Dætte af trævlet Jord, som lægges under Ridesædel paa en Hest, der skal bære Byrder.

Reidings-hestr, *equus sagmaris*, en Hest, der har et saadant Dætte paa sig.

Reidi-peningar, *m. pl. pecunia ponderata*; af-
tatte Denge.

Reidiskíálfi, *n. tremor ex fulmine*, Bævelse,
som forårsages ved Tordenstrald. Der var
alle á reidiskíálfi, *omnia, quasi fulmine sacra*
v. quassata tremebunt, alt bævede, ligesom
rykket af Tordenstrald.

Reidisvipr, *m. vulus iracundus*, en vred Mine.

Reidiyrði, *n. pl. mina, irati verba immisia*, vrede
Ord. R.

Reidiz (at reidaz), *irasci, commoveri*, vredeð,
blive vred.

Reidkápa, *f. lacerna, pennula*, en Ridekappe.

Reidkióll, *m. lana*, en Ridekjole.

Reidmenn, *m. pl. equitatus, equites*, Ryttere.

2) *equisones*, Rideknægte.

Reidskapr, *m. ephippium*, Sadelstøj, Ridestøj.

Reidskióti, *m. equus, veredus*, en Ridehest.

Reid-ygi, *n. pl. vid. reidskapr*.

Reidver, *n. idem*.

Reidubúinn, *paratus*, færdig, til Ride.

Reidsla, *f. statera, trusina*, en Væstmer. 2)
idem ac greidsla.

Reidslu-krókr, *m. uncus statera*, Krogen paa
en Væstmer.

Reidslu-lód, *n. pondusculum statera*, Loddet paa
en Væstmer.

Reidslu-skapt, *n. radius, librile*, Stangen paa
en Væstmer.

Reidr, *iratus*, vred. 2) (*de fluvio*) *equitabilis*,
som man kan ride over (som en Elv).

Reidur, *f. piscis famina, sp. trutta, salmo etc.*,

Hunnen af abfællige Fiske, især af Laks. 2)
balena famina, etslags Hvalfisk neml. Hunnen,
(*a modo conjunctionis v. fædificationis salium*
animantium, quod famina, ut multi piscatorum
referunt, inuebatur in marem succubantem,
saataldet af dens Naade at parre sig paa,
da Hunnen efter Fiskernes Beretning springer
op paa Hannen, som lægger sig under
den).

Reidar-kálfr, *m. vitulus balane*, en ung Hval
af samme Slags.

Reidarfilkr, *vid. reidur*.

Reidþófi, *m. ephippium coactilium*, en Fiske-
dyne, til at ride paa.

Reifa (at reifa), *fasciis involvere*, svøbe, ind-
svøbe. 2) *discutere, movere, røre, bevæge*;
vid. hreifa.

Reifa'barn, *infans*, et spædt Barn, som er i
Svøb.

Reifa'lindi, *m. fascia*, et Bånd, at binde om
Børne = Svøb.

Reifar, *m. pl. fasciæ, involucria, spargana*, Svøb
til spæde Børn.

Reifari, *m. prædo*, en Røver; *rectius reyfari*.

Reifastráangi, *m. infans fasciis involutus*, et Barn,
som er svøbt.

Reifi, *n. velus*, Skind med Ulden paa, Uld-
skind.

Reiflingr, *m. infans*, et spædt Barn.

Reigi (reigdi, at reigia sig), *fastuose se gerere*,
opføre sig overmodigen, brøste sig.

Reigiz (at reigiast við), *idem.* 2) *vigescere*, blíve stív.

Reigingslegr, *gestibus insolens*, hövmodig, overmodig.

Reiginge, *m. rigor fastuosus*, Stíðhed, Overmod.

Reiginn, *obstinatus; rigidus*, stív, haardnakket.

Reik, *n. vagatus, ambulatio*, Omvanken, Omstrippen. 2) *vacillatio*, Ræven, Slingren. Hann er á reiki, *vagatur, itat*, han vanter, gaar omkring. Rád hans er á reiki, *consilia ejus vacillans*, hans Planer ere uvísse, uden Fasthed.

Reik, *f. crimes capitis*, Hovedhaar; *inde poet.* reikar-fiall, *caput*, Hoved.

Reika (at reika), *vagari*, vanke omkring. 2) *vacillare*, rave. 3) *asciare*, hugge, flette med Ølse. At reika tré, *idem.*

Reikan, *f. vagatus*, Omtumlen, Omstrippen.

Reikanarmadr, *erro*, en Landstryger.

Reikna (at reikna), *rationes inire*, regne, ber regne.

Reikningabók, *f. tabula expensi et accepsi, codex rationarius*, en Udgifts og Indtægts Bog, Regnskabsbog.

Reikningskonst, *f. arithmetica*, Regnekunst.

Reikningr, *m. computatio, ratio*, en Regning.

At göra reikning, *rationem reddere*, gjøre Regnskab.

Reiks, *n. gressus insolentior*, en stív Gang, med overmodige Gebærder; *alias* reigs.

Reiksa (at reiksa), *isitare, itare*, gaa stíðt og

ofte. 2) *superbe incedere*, gaa stolt, komme anstigende.

Reim, *f. corrigia, lingula*, en Rem.

Reimleiki, *m. murmur, strepidus*, Allarm, Buldren; *vid. hreint.*

Reimr, *sonorus*, buldrende. Þar er reimt, *streper locus*, det er Allarm, Bulder (ífar om et Sted, hvor man troer der er Spøgelse).

Rein, *f. porca, lira*, Ager-Ren.

Reip, *n. restis, funis*, et Ræb, en Snor; *alias* reipi.

Reigördarmadr, *m. restio*, en Ræbslæger.

Reipaz (at reipaz), *funis tractorio cernere*, trætte i en Snor eller et Tøv mod hinanden. Echl get ég reipaz við hann, *cernere cum illo non possum*, jeg er ikke i Stand til at trætte med ham.

Reip-rennandi 3: sem rennandi reip, *facillim, sine bastione*, uden Stammen, som det var smurt.

Reiptagl, *n. ramus alter furcati funis*, den ene Gren af et flettet Ræb.

Reiri (at reira), *vincire, coarctare*, binde fast sammen.

Reirdr, *vincus*, fast sammenbundet.

Reirflo, *f. coarctatio, vincitura*, Sammentæpfelse.

Reisa, *f. iter*, en Rejse. (N. D.)

Reisi (at reisa), *proficisci*, reise (N. D.) 2) *excitare*; *item erigere*, oprejse, opmuntre.

At reisa flokk, *summa excicare*, gjøre Opstand. Reisa skordur við, *cavere*, vogte sig

for, forbygge. Reisa á sætr, *erigere*, rejse op (paa Venere). Reisa hús, *domum erigere*, opbygge et Hus.

Reisihöl, *f. tabulatum erocum consignationis*, de Bræder, som man lægger under Taget paa et Hus, paa og imellem Sparreværket.

Reisuglegr, *magnificus*, prægtig, anseelig.

Reisugr, *idem*.

Reisupeningar, *m. pl. viaticum*, Rejsepenge.

Reisa-plögg, *n. pl. instructura itineris*, de Reðo Ræder, som man behøver paa en Rejse.

Reita, *f. collectio, res undignam asportata*, Ríps-rapó, Sammenstrab. 2) *habentia pauperum, emendicata*, det af fattige sammenbetelede Gods; (*sæpius in plur. reitur*, oftere i Flertallet).

Reitingr, *m. idem*.

Reiti (at reita), *carpere, vellere, pille, plukke*.

Reita til reidi, *irritare*, opirre, opægge.

Reita sê, *pecora vellere*, plukke Ulden af Faarene. Reita saman, *undique conferre*, stræbe sammen. Reita ógras úr akri, *runcare, eruncare, farrire*, luge, pille Ufrud bort.

Reiting, *f. vellicario*, Pillen, Plukten. 2) *irritatio*, Opirren; *vid. áreiting*.

Reitr, *m. area, pulvinus, porculusum*, et Bed i en Have. At géra reit, *imporcare*, danne Bede i Haveene. Reitr í skákhordi, *loculus latrunculorum in alveo*, Tavt paa Skakbrættet.

Rek, *n. malus navis*, Masten i et Skib; ogsaa et Skib. 2) *propulsio*; *item motus*, Frem-

drivelse, Bevægelse fremad. 3) *facultas*; *item progressus ætatis*, Alderens Tilvækst. Í sinn er í reki, *glacies in moru est*, agitur tempestatibus et æstu maris, Isen drives ved Vind eller Strøm. Hér er einginn á reki þeirrar meyjar, *virgo illa parem hic non habet*, her er ingen den Diges Lige. Hann er á því reki, *facultates v. ætas ejus id secum ferens*, han er paa den Alder, eller har de Egenkaber.

Rek (rak, hófi rekid; at reka), *pellere, agere, drive, fordrive, forjage*. At reka harma sinna, *dolorem suum ulcisci, vindictam sumere*, have tilføjede Fornærmelser; *germ. rächen, idem*. Reka af sér á mælid, *culpam diluere, os obscurare obsecratoribus*, retfærdiggjøre sig for en Beskyldning, stoppe Munden paa sine Dagvaskere. Reka sig á, *pedes offendere, capus alidero*, støde an imod noget, enten med Hoved eller Fødder. Reka aptr hurdina, *fores occludere*, lukke Døren, slaa Døren i. Reka þels máls, *causam istam agere*, forfølge den Sag. Reka réttar síns, *jus suum prosequi*, forfølge sin Ret. Reka fram, *propellere*, drive frem. Reka eftir, *instare*, trænge paa, drive paa. Reka járn, *ferrum sundere, cudere*, hamre Jern. Reka í vörduna, *elingvem reddere, convincere*, stoppe Munden paa en, bringe en i Rintbe. Ef í raunir rekr, *si ultima sunt tentanda*, dersom det kommer til det yderste. Hönum rakst níðr hönd, *manu terram resigit, manu*

se labantem sustentavit, han støttede sig med Haanden ind i Jorden. Så rak han nide mikid fall, *forstiter eum humi stravit*, den fastede ham haardt ned. Hann rak spíótid á hinn miðjarm, *besta medium transfixit*, han stak Spydet midt igjennem ham. Rak í gtegn, *idem*. Enn rekr þá undan, a) *ad-buc evadunt, effugiant*, endnu kunne de undgaa, undfly. b) *a continenti propelluntur pro-cella*, de drives ned Storm fra Land ud paa Havet. Skipid rak á land, *navis in terram delata est*, Skibet drev op paa Land. Ef rekr vid á hörn manns, *si ligna deferuntur, in litus prædatoris*, dersom Tommer driver op paa en Selvejers Jorstrand.

Rak (rakti, hefi rakid, at rekiá), *resolvere*, blotte aabne. Rekiá nidr, *evolvere, solvere*, løse, opløse. Rekiá upp, *resolvere*, opløse. Rekiá vef, *selam concinnare, instruere, ordiri*, væve, sætte en Væv i Stand. Rekiá ætt sína til einhvers, *genus referre ad aliquem*, regne sin Hertsomt fra en. Rekiá spor, *vestigia legere*, forfølge nogens Spor. Hann rekr minni til þels, *recolligis memoriam*, han erindrer, kan husse det. Vel raktiz úr hönum, *bonam de se opinionem non feceris*, han sveg ikke den gode Forhaabning, man havde gjort sig om ham.

Reka, *f. pala, ligo*, Spade, Halle.

Rekabútr, *m. truncus ligni ejectus*, en af Egen opdrevne Bui (paa Træ).

Rekalld, *m. ejecamentis marinis*, vandskum ier-

vam delata, Drivtommer, som ikke er i get paa Land.

Rekamadr, *m. lignator litoralís*, den, som sler Drivtommer ved Strandkanten, en samler.

Rekaunenska, *f. lignatio*, Vedsamten.

Rekandi, *m. clavus*, en Nagle, et Egen.

Rekindi, *n. idem*.

Rekandi, *m. causa simul et processus rei*, Ting Aarsag og Fremgang. Mikill reka var til þels, *multa in eam rem concurrere*, dertil vare mange Aarsager.

Reka-pláts, *m. loca, ubi ejecamenta maris, terram deferuntur*, et Sted, hvor Tommer driver paa Land fra Egen.

Rekavidr, *m. ligna ejectitia*, Drivtommer.

Reki, *m. res ejectitia*, af Egen opdrevne 1) *idem ac rekapláts*.

Reki, *m. actor, propulsor*, en Driver; 1) *lestreki* &c.

Rekiá, *f. mador, humor; item pluviosus*, Juhl; ogsaa: Regn.

Rekiur, *f. pl. fennum madidum*, vaadt Græs.

Recki, *f. forsitudo*, Mod, Tappehed; 1) *hugrecki*.

Reckia, *f. lectus, stratum*, en Seng. At lig i reckia, *senere lecto, senere locum*, lig i Sengen, holde Sengen.

Rekiunautr, *m. concubitor*, Sengenstammer.

Rekiustockr, *m. sponda, et Sengenbrat*, Sjelene af Sengen.

Reckin-vod, *f. sū efri, torale*, det øverste Sengeslagen; nedri, *lodix*, det underste Sengeslagen.

Reckr, *m. beros, vir generosus*, en modig, tapfer Helt; *vid. rackr.*

Rek-nagli, *m. clavus trabalis, cuspidatus, et stort Søm, et Spiger.*

Rekstr, *m. propulsio*, Fremdrivelse, Driven, Jagen, Drift. 2) *ingens numerus gregum v. armentum propulsi pecoris*, en Drift Røg.

Rekstrar-sleggia, *f. malleus ingens ferrariorum, endes sudinatorum*, en meget stor Hammer hos Jærnsmedene, som bruges til at hamre Jærn ud med, Forhammer.

Rekud, *f. propulsio*, Fremdrivelse. Hann var særdr i rekud, *undique propulsus est*, man drev ham frem fra alle Kanter.

Rélegr, *justus, equus*, Billig, retfærdig. Vera má menn verði til at veita Þorgilli, þó þin málefni sé rélegri, *quamvis causa tua equior sit*, Þorgils *fautores* invenire poust, endskjont din Sag er retfærdigere, vil Þorgils dog maaflje finde Hjelpere; St. S.

Rella, *f. crebra actio v. irio*, ofte gjentagen Gang eller Fremdrivelse. 2) *idem ac rolla*.

Reimba, *f. nixus v. nixus*, Anstrængelse.

Rembi (rembli, at remba), *nisi*, anstrænge sig. Hann rembir sig við þat, *nisiur*, han anstrænger sig dermed.

Rembiz (at rembaz), *idem*. 2) *superbire*, føre sig stolt, hørmødig op.

Anden Deel.

Rembi-hnútr, *m. nodus gordius*, en dobbelt, uoploselig Knude.

Rembilæti, *n. fastus, arrogantia*, Overmod.

Rembíngr, *m. idem*.

Remma, *f. amaritudo*, Bøstthed.

Remi, *f. fortitudo*, Tapperhed, Styrke; *vid. stigremi, handremi.*

Remi (reundi, at reima), *confortare*, styrke, give Kræfter. Gud remir þig gagni, *Deus te confortat victoria v. commodo*, Gud forunder dig Sejer og Lykke. Milddin remir ríki Kónga, *clementia confortat Regna Regum*, Mildhed gjør Kongernes Regjering fast.

Réna (at réna), *cessare, finire*, formindstes.

Rénan, *f. cessatio*, Formindstelse; *vid. afrenan.*

Rengi (at rengia), *improbare; item depravare*, satse i Tvivl, laste; forværr. 2) *obliquare*, gjøre krum.

Rengi, *n. lardum e ventre plicato balanarum*, Spækket paa Hvalenes Bug (egentl. en Mellemting imellem Rjod og Spæk).

Rengla, *f. ramus arboris, distortus*, en smal Gren af et Træ.

Renn (rann, hefi runnid, at renna), *fluere*, rinde, flyde. 2) *liqueferi*, smeltes. 3) *currere; item fugere*, løbe ell. fly. Áin rennr, *annis fluit*, Elven rinder. Málmurinn rennr, *metallum liquefit*, Metallet smeltes. Ei man ég renna fyrr enu þú, *non fugiam prius quam tu*, ikke skal jeg fly førend du. Þeir runnu á eftir, *a tergo insecuti sunt*, de løb bag efter, forfulgte ham. Hönum rennr til

C c

rífa, *misericordia sanguis*, han bevæges af Medlidenshed. Hönnu rennr blóð til skyldunnar, *sanguis pietate in proprium sanguinem v. propinquos*, han røres af Kjærlighed til sine Slægtninge. Nú rennr saman med þeim, *conciliatur jam inter illos amor*, nu blive de gode Venner. Hönnu rann reidi, *deserviis ira*, hans Brede forsvandt, stilledes. Runnid hafa síðan 3 ár, *triennium exinde fluxit*, siden ere 3 Aar forløbne. Hann rann á ísnum, *in lubrico nauavit*, han gled paa Isen. Nú rennr á hann þmeginn, *jam animam deliquit*, *deliquium patitur*, nu falder han i Afmagt.

Renna, *f. incile, elix, canalis*, en Rende, Kanal. I rennu, *continuus*, bestandigen, udeu Ophor.

Rennandi lækr, *correns*, en rindende Bæk. Rennandi vatn, *agua fluuiasilis*, rindende Vand.

Rendr, *tornatus*, drejet.

Rendr fiördr, *sinus glacie constrictus*, en tilfrusen Fjord.

Renni (rendi, hefi rent, at renna), *fundere, effundere*, helde ud, gyde. 2) *tornare*, dreje. 3) *liquare*, smelte. 4) *incitare*, ophidsse. Renna miólk, *lac effundendo a cremore separare*, stumme Mælk. Fiördinn rennr, *sinus glacie constringitur*, Fjorden fryser til. At renna særi i síó, *funem piscatorium explicare et demittere*, udsatte en Fiskeleine. Renna ut bikarinn, *ebibere*, drille et Døger ud. Renna hesti á skeid, *in cursum incitare equum*,

bringe en Hest i Galop. Renna nidr hitanum, *offellum deglutire*, slug en Mundfuld ned, synke den. Renna sér á svelli, *per glaciem cursitare*, løbe paa Is. Renna diska, *discos tornare*, dreje Tallerkener (af T a). Renna kopar, *fundere v. liquefacere cuprum*, smelte Kobber. Julius rendi öllum kóngum austr um heim, *Julius post se reliquit: superavit omnes Reges in Oriente*, Julius overgik alle Konger i Østerlandene. Rent et þeim ráðahag, *perit propositum*, det Forsæt er det ude med, forbi med.

Rennibor, *m. tornus*, et Drejehjærn.

Renni-járn, *n. idem*.

Rennilegr, *ad cursum aptus*, som godt er fikket til at løbe.

Renníngur, *m. circulator*, en Landstrøger, Markstrøger. 2) *ningor humi repens*, det Enes fog, som Vinden driver langs med Jorden af en allerede nedfalden One. 3) *seguisum ligui v. panni*, et Stykke, som fjæres af Tra eller Klæde.

Renniskéid, *n. curriculum; item stadium*, Løbebane, Rendebane.

Rennismídi, *n. tornatura, opus tornarum*, drejts Arbejde.

Rennisinidía, *f. officina tornabilis*, et Drejers Værksted.

Rennismidr, *m. tornator*, en Drejer.

Rennismara, *f. laqueus*, en Snare.

Rennisteinn, *m. colluviarium*, en Rendeesten.

Rensl, *n. alveus*, en Rende. 2) *deliquens*,

Smeltning. Saltid og Skrid er i rensl, *sal' es. saccharum est in deliquio v. deliquescis*, Saltet og Sukkeret smeltes.

Rensla, *f. idem*.

Rensli, *n. colluvia*, Vandrender.

Renta, *f. fenus*, Rente. 2) *commodum*, Gavn, Fordel. Rentu-renta, *anatocismus*, Rentes Rente, Rente af Rente.

Rentar (at renta), *lucrum adferre*, bringe Fordel. Mig rentar ecki um þad, *mei non interest*, jeg bryder mig ikke derom.

Rentu-kammer, *n. ararium publicum*, Skatlammer; ogsaa: Rentekammer: Kollegiet.

Rentulaus, *inutilis, otiosus*, unyttig, ufrugtbar.

Rentumeistari, *m. quæstor æarii*, en Rentemeister, Skatmester.

Rét, *f. sepimenum*, et Gjærde, i Form af et Hús, til at lukke Creature ind i.

Rétta (at rétta) einum, *jus in aliquem exequi*, *vulgo: suplicium sumere de aliquo*, rette, henrette.

Réttadr, *morie mulcatus*, henrettet.

Réttarbót, *f. diploma regis*, Retterbod: Kongelig Forordning.

Réttarfar, *n. multa violati juris personalis*, Pengebøder for at have forspildt ens Ret.

Réttari, *m. vindex, judex*, en Hævner, Dommer.

Réttargánger, *m. processus judicialis*, Rettergang.

Réttar-spillir, *m. denegatio juris*, Rettens Forvendelse, Nægtelse af Ret.

Rétti (rétti, hefi rétt, at rétta), *porrigere*, raffe

frem. 2) *planare, rectificare*, gjøre jævnt, lige. 3) *vindicare*, hævne, straffe. Réttá hündina, *manum porrigere*, raffe Haanden frem. Réttá hendinni til, *manum admovere*, raffe Haanden til noget. Réttá hluta eins, *partes alicujus vindicare*, hævne en Fornæmme. Réttá sig, *extendere se*, straffe, raffe sig. Réttaz vid, *convalescere, in statum meliorem redigi*, komme sig, blive frisk; ogsaa komme i en bedre Tilstand.

Réttðæmi, *n. justitia distributiva*, den udøvende Retfærdighed, Retfærdighed i Domme.

Réttðæint, *justus, neutri favens (judex)*, retfærdig, upartisk. R.

Réttðæpr, *homo facer*, som med Rette kan dræbes, fredløs.

Réthverfr, *recrus, non inversus*, ret (modsat vrang, især om Klæder).

Réttliga, *adv. recte*, rigtig. R.

Réttligr, *adj. rectus, verus*, rigtig. R.

Réttindi, *n. pl. justitia, jus*, Retfærdighed.

Réttlátr, *justus*, retfærdig.

Réttlausmadr, *vid. réttðæpr*.

Réttleidis, *recta via*, lige frem, lige ud.

Réttlinis, *idem*.

Réttlati (at réttlæta), *disculpate, justificare*, retfærdiggjøre. R.

Réttlæti, *n. justitia*, Retfærdighed.

Réttmali, *n. pl. veritas*, Sandhed.

Réttæmr, *culpabilis*, lastværdig, strafværdig. 2) *sui juris vindex*, som paataaler sin egen Ret.

Réttmáll, *verax*, sandbru, som taler Sandhed.

Réttordr, *idem*.

Réttuádr, *orthodoxus*, rettroende. R.

Réttfýni, *f. justitia*, Retfærdighed.

Réttfýnn, *justus*, retfærdig.

Rétt-tækr, *jure acceptabilis*, med Rette antage-

lig. 2) *jure incarcerandus*, som med Rette

bør sættes fast, fængsles.

Réttvaxinn, *vid. kéikr*.

Réttvís, *aquus; item jurisperitus*, billig; ogsaa lovfærdig.

Réttvís, *f. vid. réttfýni*.

Rétr, *rectus*, ret, rigtig. 2) *erectus*, opreist.

3) *justus*, retfærdig.

Rétr, *m. jus*, Lov og Ret. 2) *forum*, Ting,

Ret 3: det Sted, hvor Sager forhøres og

dømmes. 3) *ferculum, missus*, en Ret Mad.

Sic fyrsti rétr, missus primus etc., den første Ret.

Reydikúla, *f. agaricus canescens, pilco subcon-*
vexo supra, ex albo sanguineo, Bladhat, etc.
flagt Svamp; ð raudr.

Reyfari, *m. lairo, grassator*, en Røver; *vid.*
raufari.

Reykelli, *n. ibus, storax*, Røgelse.

Reykelfiskér, *n. iburibulum*, Røgelsefar.

Reykiarhol, *n. spiraculum*, Røghul (paa Skor-
stene).

Reykiar-hús, *n. culina, et Rjettén*.

Reykiarlaus, *acapnos*, uden Røg.

Reykháfr, *m. caminus, fumarium, spiramen for-*
nacis, Røghul, Røffelevnstær.

Reyki (at reykia), *fumare*, røge.

Reyktr, *infumatus, fumo duratus*, røget, tør-
ret i Røg.

Reykr, *m. fumus*, Røg.

Reyni (at reyna), *probare, experiri*, prøve,
forsøge. At reyna til þrautar, *extrema ex-*
periri, prøve til det yderste. Hann reynir
á því, *vires ejus sentas*, det tager paa hans
Kræfter; ð raun.

Reyndr, *expertus*, prøvet, forsøgt. Það er nú
reynt, *expertum est*, det har man nu for-
søgt.

Reyngur, *f. pl. castæ navis*, Indholter, Krum-
holter, i et Skib; *vid. raung*.

Reynir, *m. expersor, sensor*, en Forsøger,
Grifter.

Reynir, *m. forbus sylvestris*, Røn, Rønnetra.

Reynsla, *f. sentatio, exploratio*, Forsøg, Prøve,
Griftelse. 2) *experientia*, Erfarenhed.

Reyr, *m. arundo, calamus*, Rør.

Reyrgreifi, *n. aira odorifera*, vellugtende Høst-
frøð (*holcus odoratus*).

Reyrlegg, *m. vid. reyr*, Rørstangel.

Reyrsproti, *m. idem*.

Reyrvidr, *m. arundo sativa*, Rør, som sæt,
plantes.

Ríáfr, *n. rectum*, Tag paa et Hus. Innan í
ríáfrinu, *in fornice, lacunari*, oppe under
Taget, oppe i Hvalvingen af Taget.

Ríáí (ríáði, at ríá vid), *attrecare*, tage fat
paa, have at bestille med.

Rídl, *n. attrectasis*, Bedrøren, Behandling af noget.

Rísla (at rísla við), *attrectare*, røre ved, tage fat paa.

Rísl, *n. vagatio*, Omvanten, Omstrippen. Hant er á rísl, *vagatur*, han vander omkring.

Rísla (at rísla), *lente deambulare*, gaa; spadsere langsomt.

Ríbla, *f. ovis macilata, eminentibus costis*, et magert faar, hvid Hoster rage frem.

Ríbballdi, *m. homo violentus, rebellis*, et voldsomt, hæftigt, oprørt Menneske. Ríf-valldi, *schismaticus*, som foraarsager Splid.

Ríð, *n. clivus, gradus, scala*, Trappe.

Ríð, *f. tempus breve*, et kort Tidsrum, en Tid; við- hrid.

Ríð (reid, hafi ridit, at ríða), *equitare*, ride.

2) *barere*, hange ved. 3) *strere, fricare*, gnide. 4) *nectere*, knytte. Ríða níðr, *coercere*, undertvinge. Ríða heft, *equum cicurare*, tilride en Hest. Ríða á vadid, *periculo se obicere*, sætte sig først i Fare. Ríða net, *hnút, nectere rete, nodum*, knytte Garn, slaa en Knude. Ríða nedan við, *subnectere*, knytte til fra nedan af. Ríðaz á, *in equis congregari*, ride imod hinanden, kjampe til Hest. Það ríðr þér at fullu, *equas vires suas; item conficiet te*, dermed faar du nok at bestille. Það ríðr þér um allt bak, *premit te*, det nedtrykker dig ganske. Þar ríðr á, *in strutina suspensum barer o: magni inter est*, derpaa kommer det an. Ríða brýni á

húðinn, *terere culcrum coto*, stryge Knuden med en Hvalfæsten. *Angl. to ride.*

Ríð, *n. vibratio*, Svingen, Svingning.

Ríða (at ríða), *remere, lente moveri*, bave, ryste, bevæges langsomt. Augun ríðna, *oculi movebantur*, Øjnene bevægedes. Silungurinn ríðar, *structa ejicit ova*, Horellen lægger Æavn.

Ríða, *f. tremor manuum v. corporis*, Rystelse paa Hænderne eller Legemet. Ríðukall, *remulus*, en, som ryster.

Ríðamikill, *incipitis gravitatis*, siges om enhver høj og stor Ting, som staar paa svage Fødder.

Ríðandi, *equitans*, ridende.

Ríðdari, *m. eques*, en Rytter. Ríðdari (at nafnbót), *eques auratus*, Ríðder.

Ríðdara-líð, *equitatus*, Rytteri, Kavalleri.

Ríðdaralegar íþróttir, *fortitudo et scientia equestris*, ríðderlige Kunster og Færdigheder.

Ríðdaraaskapr, *m. idem*.

Ríðdara-stétt, *ordo equestris*, Ríðderstand.

Ríðgarn, *n. fila connexi apta*, Garn til at knytte med.

Ríðill, *m. manipulus militum*, et Kompagni af Soldater. 2) *typus macularum rezis*, en Model, hvorved Garnmæsternes Størrelse afpasses.

Ríðl, *n. tumultus, turba*, Opsøb, Alarm, Tumult. 2) *perulans infestus*, faad, ofte gjengtaget Forsøgelse eller Overfald. Kyrin leikr á ríðli, *vacca visulatur*, Køen springer som

en Kalv (siges om Rjserne, naar de løbe efter Tyren).

Ridla (at ridla), *disturbare*, forstyrre, bringe i Uorden. 2) *pesulantes insilire*, med Raadehed springe op paa noget.

Ridlaz (at ridlaz), *disturbari*, forstyrres, komme i Uorden. Fylkingarnar ridlaz, *ordines laxantur, in singulos manipulos disturbantur*, Slagtordenerne (Seledderne) komme i Uorden, forstyrres.

Ridþráng, *n. textura quoddam genus nexuosum*, etflags Bøv.

Ridtid, *f. tempus pariendo trustrum, quod ex aequabili et iterata motione earum cognoscitur*, den Tid, da Orterne lægge Kavn, som kjendes af deres ensformige og gjentagne Bevægelse.

Ridtidar-mánadr, *dum sol est in signo scorpio-nis*, Oktober, da Solen er i Skorpionens Tegn.

Ridvaxinn, *pronus, cernuus*, hældende for over, kroget. Atli var ecki hár mædr, ridvaxinn var hann, oc ræmr at ætti, *Atlius non erat procerus, cernuus erat et vir ingentis roboris*, Atle var ikke høj af Væxt, men han gik kroget, og var meget stærk.

Rif, *n. costa*, Ribben. 2) *isthmus*, en Landstunge, som sammenføjer tvende Lande. 3) *fortis, brevis*, Sandbanter i Havet. Al-rif, *costa vera*, virkelige, hele Ribben. Hálfrif, *coste spuria, notha*, nægte Ribben.

Ríf (reif, hafi rífid, at rífa), *lacerare*, rive, flide

i Stykker. Rífa jurtir úr jörð, *deplantare*, rykke Urter op af Jorden. - Rífa i sig mæ, *suburcinari*, spise med Graadighed. Rífa upp brét, *epistolam resignare*, brække et Brev.

Rífa, *f. rima, fissura*, Sprække, Revne, Nabning.

Rífa (at rífa saman), *sarcire, refarcire*, flitte, lappe paa.

Rífaz (at rífaz), *invicem lacerari*, rives og flides. 2) *convitiis cercare*, fjænbæ, flammes.

Rífbein, *n. costa*, Ribben, Eideben; *hinc: palmula es remulus costa*. Það tireida og miða á rífinu, det brede og smalle paa et Ribben.

Rífgarðr, *m. spina piscium dorsalis*, Røgraden i en Fisk. 2) *versus fani, striga samaria*, en Råd Hs, som ligger paa Marken for at tørres.

Rífa (at rífa), *versare*, vende en saadan Råd Hs omkring, for at den bestobedre kan tørres. Rífa upp fyri sér, *in memoriam revocare*, tilbagefalde i sin Erindring. 2) *versare animo*, overtænke, overlægge.

Rífa-hylki, *n. thorax, sceleton thoracis*, Dryfbenene.

Rísfárn, *n. racula, tyrocestis*, et Rivejern.

Rífinn, *lacer*, sønderreven, psaltet. Rífan i brúðskid, *misericors*, ynksom, medlidende.

Rífka (at rífka), *ampliare*, forstørre, formeet.

Rítkan, *f. augmentum*, Forøgelse, Forstørrelse.

Ríflægr, *liberalis, largus; item honestus*, rund, gavmild, hæderlig.

Riflega, *liberaliter*, rundeligen. 2) *boneste*,
bene, hæderligen, vel.
 Rífleiki, *m. munificencia*, Gæmildhed.
 Rifna (at rifna), *lacerari, rumpi*, gaa i Stykker.
 Þeimdu þig ecki, so þú rifnir ecki, *noli*
instari, ne rumparis, bliv ikke hoomodig, at
 det ikke skal tage en slet Ende med dig.
 Rífríldi, *n. res lacera, cento*, en Plast. 2)
sava altercatio, Klamsen, Skjænden.
 Rífa, *n. rapina*, Røve; *vid. hrífla*.
 Rífiskipadr, *inter meliores in ordine*, iblandt de
 bedre i Raden. Hönum er ecki rífiskipadr,
deterior illum minnes fors v. locus, han skal
 ikke have et iblandt de flettere Steder.
 Rífti (at rífta), *rescindere*, omstøde, ophæve.
 Rífting, *f. rescissio, restractus pacti, vel con-*
tractus solutio, Ophævelse eller Fragaafelse af
 et Forbund eller en Kontrakt.
 Rífti, *n. idem*.
 Rífr, *largus, munificus*, rund, gæmild.
 Rífr, *m. jugum lauatorium*, det Tværtræ i den
 islandske Bæd, hvortil Tøjet hæftes fra Ber-
 gndelfsen.
 Rífr-þæra, *f. costa, cum musculis intercostalibus*,
 et Ribben, tilfigemed Mufflen imellem disse.
 Ríg, *n. rigiditas*, Stivhed. Þad stendr allt
 i rígr, *rigida sunt omnia*, alt staar stivt.
 Rígar (at ríga), *rigescere*, blive stiv, stram.
 Ríga (at ríga), *agere movere, compingere*, med
 Bændfælsighed bevæge noget; ogsaa: binde fast
 samuren. Þad rígar nockad, *nonnihil mo-*
vesur, det bevæges en Smule.

Rígradr, *compactus, constrictus*, fast sammens-
 bunden.
 Rígrínd (at rígrínda), *arctissime vincire*, binde
 meget fast sammen.
 Rígrístr, *vid. rígradr*.
 Rígni (rígndi, at rígn), *pluere, regne*; á regn.
 Hann rígnir í allan dag, *hodie pluit calum*,
 i Dag regner det den hele Dag.
 Rígníng, *m. pluvor, Regn*. 2) *lumbricus aeris*,
 Regnorm.
 Rígníng, *f. pluvia, Regn*; vandt Veste.
 Rígníngar-varn, *agua pluvialis*, Regnvand.
 Rígrí, *n. fama, rumor*, Rygte; *rectius* rykti.
 Rígríadr, *suspectus vulgo*, berøgtet.
 Rígrá (at rígrá), *diffamare*, udsprede Rygter.
 Rígr, *m. rigor*, Stivstidighed; ogsaa: Hov-
 mod; Overmod. 2) *simulacra*, Uenighed. 3)
rigiditas, Stivhed, Haardhed.
 Rík, *n. pulvis*, Støv.
 Ríki (ríkti, hefi ríkt, at ríkia), *regnare, re-*
gere.
 Ríki, *n. regnum, et Ríge*. 2) *potentia*, Magt,
 Vælde, Embede. 3) *gubernatio*, Regjering,
 Bestyrelse.
 Ríkdómnr, *m. divisio, prop. potentia*, Rígdóm,
 egentl. Magt.
 Ríkidæmi, *n. idem*.
 Ríkilátr, *superbus, elatus*, hovmodig, overmos-
 dig. 2) *magnificus*, som fører sig prægtig op.
 Ríkilæti, *n. insolentia*, Overmod. 2) *magnifi-*
centia, Prægtighed, prægtig Levemaade.

Ríkis-buppi, *m. pectus et opibus confidens*, en rig og mægtig Mand.

Ríkis-dalr, *m. vulgo rixdalr, uncia argenti, signata, imperialis*, en Rixgdaler. Hálfr ríkisdalr, *seminuncia, stater*, en halv Rixgdaler, 3 Mf. Ríkis-ort, *sciticus, didrachmum*, en Rixgort, 24 Skilling.

Ríkis-menn, *m. pl. primates, proceres*, rige Følf, Høvdinger, Stormænd.

Ríkisst brn, *f. imperium, respublica*, Regering.

Ríkr, *m. tractus vehemens uno nisu, et Ryf.*

Rícki (at ríckia), *corripere, corrugare*, rynke, rynke. 2) *stringere, vaginam educere*, trække ud af Skeden. At ríckia sat, *corrugare vestem*, rynke, trække et Klæde i Folder. Ríckia sverdi, *stringere gladium*, trække et Sværd.

Rícking, *f. plica, umbra vestis*, Fold paa Klæder.

Ríckilín, *n. alba, camisia*, en Messesærk.

Rícklíngr, *m. passeris ficcari pulmentum*, Ríckling: tørret Helleflynder, Staaren i aflange Stykker.

Ríklundadr, *generosus*, højmødig, adelmødig.

Ríklyndr, *idem*.

Ríkmannegr, *magnificus*, prægtig, som opfører sig som en rig Mand.

Ríkmannelega, *magnifice*, prægtigen.

Ríkmenni, *n. magnus*, en rig Mand.

Ríkti, *n. vid. rigti*.

Ríkuglegr, *copiosus, abundans*, rigelig, overskødig. 2) *id. ac rikmannlegr*.

Ríkuglegr, *copiosus*, rigeligen, overflødig. 2) *id. ac rikmannlegr*.

Ríkr, *potens, imperiosus*, mægtig, herrefølg. 2) *severus, serius*, streng, alvorlig; *hodie vulgo: dives, opulentus*, i Almindelighed: rig. Hann lagdi ríkt vid, *serio cavet*, han advarede alvorligen derimod, forbad det strænge.

Ríll, *m. promiscua multitudo plebis*, Rixstærk af Følf.

Rílla (at rílla), *vacillare, rave, vasse, ringre*. 2) *volutare*, valse, omfaste.

Ríllotr, *maculosus*, strubet, spraglet.

Rím, *n. calendarium, festi*, en Kalender, Almanak.

Rími, *m. colliculus*, en liden Vasse.

Rímma, *f. gravis altercatio*, heftig Ordstrid. 2) *hostilitas v. praelium ipsam*, Fiendtlighed; ogsaa: et Fjeldtslag.

Rín, *f. nom. pr. slavii, Rbenus*, Rínen.

Rínar-mál, *n. murmur aquarum*, Vandets Brusen i en Elv. Hönur var allt at rínarmáli, *basnavis, in murmur desue ejus vas*, han stammede, begyndte at tale utydelig, at brumme.

Ríndill, *m. vid. músaríndill*. 2) *rosa serotina v. terebra*; et Ros.

Ríndípvari, *m. vid. kílídu svín*.

Ríngl, *n. confusio, alienatio mentis*, Forrykket.

Ríngla (at ríngla), *confundere*, forstyrre.

Ríngladr, *mente captus*, forrykket, forstyrret. 2) *in gyrum coactus*, drevet omkring.

Ringull, *m. homo memis non compot.*, et fort
ryft Menneſte.

Ringul-reid, *f. confusio*, *pr. iter fatui*, For-
ſtyrrelſe. Það fór allt á ringulreid, *omnia*
in summam confuſionem dilapſa ſunt, allt blev
forſtyrret.

Riódr, *n. novale*, en Mark. 2) *concaedes*, *locus*
arboribus undatus, et bart, aabent Sted i
en Skov.

Rióða (at ríóða), *illinire*, beſmører. 2) *cruen-*
care, beſprænger, ſtanfer med Blod.

Rióðadr, *illinitus*, beſmurt.

Rióðr, *facie rubicundus*, ſom har rød Anfigt-
farve, rødlaðen.

Ríómi, *m. cremor*, *flos lactis*, Fløde.

Ríppa (at ríppa upp), *recensere*, *recisare*, gjen-
tage, opregne paa ny; opríspe. Þeir fiændr
ríppudu þá upp öll málaserli ſín vel og ein-
ardlega, *bi conſanguinei cum omnes ſuas con-*
troverſias probe et candide recensuere, Sløgte
ningerne opreguede da paa ny vel og oprige
tig alle deres Proſeſſer.

Rípr, *m. colliculus*, en liden Balſe, Høj.

Rír, *exilis*, *cenuis*, tynd, ſpæd.

Rírd, *f. diminutio*, Formindſtelfe.

Rírí (at ríra), *diminuere*, *exsenuare*, formindſte,
gjøre tyndere.

Rírka (at rírka), *idem*.

Rírlegr, *vid. rír*.

Rírna (at rírna), *decreſcere*, *macreſcere*, blive
mager, tage af.

Rírnurálfót, *f. sabas*, *phetis*, Svínſot.

Ryden Deel.

Rís, *m. fornic.*, *fornicatio*, Hvalving, hvalst
Buc. 2) *elevatio*, Opſteſtelfe.

Rís þoppírs, *m. charmarum ſcapus vicenarius*, et
Rís, 20 Bøger Papír.

Rís (reis; hefi rílit, at rísa), *furgere*, reiſe ſig.
Rísa á móti, *inſurgere*, reiſe ſig op imod.
Rísa á árum, *inſurgere remis*, ro ſtarft.
Rísa við einum, *adverſari alicui*, være en
fiendſk. Mér rís hegr við, *abominor*, jeg
gyſer, forſkræket for, afſkyer.

Rísi, *m. gigas*, *cyclops*, en Jette, Riſe, Rjæmpe.

Rísiðldr, *m. homo varius et violentus*, et uſta-
digt og hæftigt Menneſte.

Rísiðr, *idem*; *ſed* *adject.* uſtæðig, hæftig.

Rísiugr, *idem*.

Rísi, *m. manuſcractatio*, Behandling.

Rísla (at rísla), *manuſcractare*, *perveſtigare*, have
at beſtille med, have imellem Hænder. 2)
verre, ſeje, bortſeje; *vid. hrísla*

Rísmál, *m. tempus ſurgendi*, den Tid, da man
ſkal ſtaa op om Morgenen.

Rísn, *f. magnificentia*; *item largitas*, Prægtig-
hed, Gærmildhed, Rundhed.

Rísna, *f. idem*.

Rísra, *f. incifura*, *ſtrix*, Snit, Indſnit, Rende,
Ridſe.

Rísra (at rísra), *ſcalpere*, *ruſpari*, ridſe, krabſe,
ſkrabe.

Rísi, *m. ſcriptura ſolusior*, *currens*, hurtig, fur-
ſtu Skrift.

Rísiari, *m. ſalis ſcriba*, en Hurtigſkriver.

Rísi, *f. ſarago*, *crasicula*, en Rísi (at ſeje
D d

paa). 2) *convexum*, seu *dorsum plantae pedis*, Bristen paa Foden. Ristin ofan og nedan, *metatarsus*, *metapedium*, *calcaneus*, det øverste og nederste af Fodbladet.

Ristar-ledr v. skinn, n. *inductorium*, Overlæder. Ristar-lidr, m. *commissura cruris et plantae*, Fodledet, Brisleedet.

Risti (risti, hest rist, at rista), *scindere*, *proscindere*, rister, Rjærer i Remmer. 2) *litteras runicas in ligno exarare*, riste Runer, indskjære. Hann reist rúnir á kélfi, in *haculo litteras runicas exaravit*, han skar Runebogstaver paa en Stok.

Ristill, m. *berpes*, *zoma*, et Bælte. 2) *mulier generosa*, *virago*, *poetice*, hos Digterne: et mandigt Fruentimmer.

Ristingar, f. pl. *exaratio characterum magicorum*, Udskjering af magiske Tegn.

Ristinn, riste, ritadr (stær), *litora exarata*, udskjæret.

Ristubregd, n. *character magicus*, magiske Tegn.

Rit, n. *scriptura*, Skrift.

Rit, f. *pelta*, et lidet Skjold. 2) *arcus*, en Bue; *vid. rýt*.

Rita (at rita), *scribere*, Rrive; *angl. to writ*. 2) *caput crebro et parum motare*; *item oculis micare*, nikk med Hovedet; ogsaa: blinke med Øinene.

Ritari, m. *scriba*, en Skriver. 2) *autor*, Forfatter.

Ritgjörð, f. *commensatio*, *tractatio*, Afhandling. R.

Rithöfundr, m. *autor*, Forfatter, Skribent. R. Riti (at rita), *grunnire*, grunte; *recens* rýta.

Svínid ritir, 'sus grunnit', Svinet grunter.

Ritia, f. *dissoluta færa alienus rei*, løse Træller af noget. 2) *ovis macilentus*, et magert Faar.

Ritingr, m. *pugio*, *sica*, en Dolk, Daggert.

Ritning, f. *scriptura*, et Skrift, især den hellige Skrift.

Ritulegr, *lacer*, uffel af Udscende.

Ritta, f. *animal macrum et torvum*, et uffel, magert Dyr.

Ritinn, *macilentus*, mager. 2) *submersus*, noget urimelig.

Rittulegr, *macilentus*, mager; *alias* rettulegr.

Ritúall, *visuale*, *liber liturgicus*, Ritte-Ritual.

Ritun, f. *scriptio*, Skreven, Skrivning, Skrift.

Ritúkandi, *fumans*; *item vacillans*, røgende, svingende. Hann veit ecki sitt ritúkaði ráð, *sibi non est conscius*, *inops est consilii*, han er ganske raadvild, ved aldrig sit levende Raad.

Ritúpa, f. *lagopus samina*, *gallina rusticorum*, *perdix alba*, *serrat*, en Rype. 2) *glans tensorum*, et Rytpe fastet Uld, sammenbundet i Form af et Røgle.

Ritúkarri, m. *lagopus mas*, Han-Rypen; *vid. karri* et Þidr.

Ró, f. *quies*, *tranquillitas*, Ro, Rolighed. 2) *lamella*, *clavi cuspidem tenens*, *ubi quies*, en Plade, hvori Spidsen af et Sværd hæmtes, nettes fast (saaledes at Hovedet af Sværdet

- paa den ene, og Pladen paa den anden Side, indflutter det Sammenagiede). Húdró, *f. idem*. Húgg-ró, *f. lulla ferren, claudens capulum ensis*, en Jærnknap, øderst paa Gæket af en Sabel.
- Róda, *f. caput radiarum, sancti, canonizati v. deastri cujusdam effigies*, et af Straaler omgivet Hoved; en hellig Mands Billede.
- Rod, *n. cutis piscium*, Fiskekind. At renna úr rodli, *macescere, macrescere*, blive maget.
- Roda (at roda), *assurgere, bestes, besprænge*. 2) *leviter inaurare*, forgyldte (idet.
- Rodi, *m. rubor, rubigo*, Rødhed. Rod, *n. idem*. I sólar-rod, *summo mane, primo diluculo*, ved den første Morgenrøde.
- Ródise, *f. rapbanus vulgaris*, Røddise, Rødisse.
- Rodmegíngi, *m. vid. gámr*.
- Rodmi, *m. vid. rodi*.
- Rodna (at rodna), *rubescere, erubescere, rødme*, blive rød.
- Ródrar-formadr, *pansarius*, en Skipper paa en Vaad.
- Ródrarmadr, *remex*, en Rorarl.
- Ródrar-skip, *n. navis actuaria, et Skib*, som roes frem.
- Ródrar-póllr, *m. scalmi posterior clavus*, en Rorpind (egentlig den bagerste).
- Rólu-krofs, *m. crux cum affixa effigie Christi*, et Kors med Jesus's Billede paa, et Krusfæst.
- Ródr, *m. remigatio*, Roen, Roning.
- Ródurskota, *vid. hródurskota*.
- Rof, *n. rudus, rudera*, nedfaldne Huse, Ruiner.
- Róf, *n. statio navalis; et Skur til Vaade; vid. hróf*.
- Rof, *n. ruptura*, Afbrøden, Afreven, Brud. Sic: þagnar-rof, *ruptura silentia*, Tausbedt. Afbrøddelse v. Tale. Sáttu-rof, *ruptura fœderis v. pacis*, Fredsbrud.
- Róta, *f. cauda*, en Hale. 2) *nagus*, en Hvidroe, Rótta-skrá, *foemina nagi*, Hvidroests. Rótta-reitr, *m. nagi*, et Ved Hvidroet.
- Rofar til, *nubes rarefcunt*, Skyerne adspredes. Rofar í loftid, *idem*.
- Rofinn, *solutus, ruptus*, brudt, afbrudt, løst.
- Rofna (at r fna), *rumpi, dissolui, rarefcere*, brydes, afbrydes, blive løst.
- Rog, *n. impotens nixus, asmetus*, Anstrængelse.
- Roga (at roga), *molliri, nisi*, anstrænge sig. 2) *ferre, hære*. Hann lét rogaz med kisturnar, *cum cistis ferri se pariebatur*, han lod sig hære tilfjæmed Risterne.
- Rogan, *f. molimen*, Anstrængelse.
- Rógberi, *m. diabolus, delator*, en Bagvasser.
- Rógburdr, *m. delatio*, Bagvasselse.
- Róglamr, *mordax calumniator*, bagtalerst.
- Rógr, *m. calumnia, obreccatio*, Bagvasselse. At bera róg, *vid. rægis*.
- Rógsmadr, *m. id. ac rógberi*. Kn.
- Rógvætt, *m. vid. rógberi*.
- Rok, *n. tempestuosa aqua, arena etc.*, in arena diffusa, saadan Storm, som hvirvler Vand og Sand op i Luften.
- Roka, *f. turbo*, Hvirvelvind.

Rockr, *m. colus*, en Rok. 2) *tunica, amiculum*, en Overkjole. Germ. rock.

Rokna-hlióð, *n. impotens clamor*, et overmande hæftigt Skrig.

Rokvidri, *n. ingens procella, typhos*, en rygende Storm.

Ról, *n. petum non pressum, nicotiana*, Tobak, som ikke er presset.

Ról, *n. vagans*, Omvanken, Omstøppen.

Róla (at róla), *vagari, solus in gradi*, gaa sagte, vante omkring.

Róla, *f. cylindrus pudent*, en Gynge.

Rólegt, *quies, rolig*.

Rolla, *f. volumen*, en Rulle (af Bøger). Þóðr lét lesa upp rollu lánga, er hann hafði rita látið, um skífi þeirra Haukdæla og Sturlunga, *Theodorus praelegi fecit prolixum volumen, quod conscribi fecit, de munis injuriis Hukdalenfium et Sturlungorum*, Thord lød forelese en vidtøstlig Bøgrulle, som han havde ladet skriva, angaaende Hentigheden imellem Høfðælerne og Sturlungerne; *hinc etiam: ipsa praelectio voluminis vocatur rolla*, saaledes kaldes ogsaa Oplæsningen af en saadan Rulle; *et inde rolluvaka, incubatio lectioni voluminis sufficiens*, saa lang Tid, som man maa sidde oppe, før at tilendebringe Oplæsningen af en saadan.

Rolla v. rulla, *f. cylindrus, volumini supervalvendo v. pellibus librorum formandis apertus*, en Rulle, Ralse, Stof at rulle Papirer paa. Rom, *n. rassa, Rom*.

Róm v. Róma et Rómaborg, *Roma (metropolis Italia)*, Staden Rom.

Róma, *f. pugna, a clamore et strepitu militavi*, et Slag, Fæstslag; à rómr.

Róma (at róma), *evulgare, udbrede, beljende gjere*. Það rómar, *ferius, fama est*, det rygteð.

Rómadr vel, *vid. góðkunnr.* 2) *elegans, disertus*, veltalende.

Róma-skattr, *denarius St. Petri, ex Islandia: obolus pro capite*, Pederspenge (2 Skilling for hver Mand).

Rómr, *m. rumor, fama, Røgte.* 2) *vox, Røst, Stemme*. Allir gördu góðann róm at máli hans, *assensere ei omnes*, alle istemmede hans Tale, eller bleve enige med ham.

Rómvefkr, *romanus*, rommerf.

Rópa (at ropa), *ruciare, ræbe*.

Ropi, *m. rucus, Raben*.

Rórilla (at rórilla), *cunas agitare infanum m melius quiescant*, vugge i Svov; à ró es rilla.

Rót, *quies, contentus, rolig, tilfreds*. Hónum er hvergi rótt, *nulli quiete fruatur*, han er ingenstedt rolig.

Rós, *f. rosa*, en Rose.

Rósa-baogr, *m. balnea syderum*, Ring omkring Solen eller Maanden; Høogaard.

Rósamikill, *procellosus, nimbus, stormendi*, fuld af Uvejr.

Rósamr, *quietus, stille, rolig*. R.

Rósemi, *f. quies v. amor quietis, Røilighed; Stillehed*.

Rofi, *m. tempestas turbulenta*, uroligt Vejr.
 Roskinn, *atate proventus*, til Alders. 2) *maurus, adultus*, fuldvoksen.
 Roskinmannlegr, *gravis, serius*, mandig, alvorlig.
 Roskna (at roskna), *maturescere*, blive fuldvoksen.
 Rosmhvalr, *m. phoca, dentibus laniariis superioribus exsertis, rosmarus, obodenus*, Hvalros.
 Rósfraudr, *rosens, rosenrød*.
 Rosta, *f. tumultus*, Alarm, Tumult, Opsøb.
 Rostusamlegr, *tumultuosus, inquietus*, urolig, fuld af Larm og Forstyrrelse.
 Rostulegr, *rostusamr, idem*.
 Rostuvedr, *n. procella*, stormende, uroligt Vejr.
 Rostu-verk, *n. opus molestum*, et besværligt Arbejde.
 Rót, *f. radix*, en Rod. Frá rótum, *radicatus*, fra Roden. Rótar-blöd, *folia radicalia*, Rodblade. Rótar-áangi, *radicula*, en Gren af Roden. Margþætt rót, *radix fibrosa*, en trævlet Rod. Margæxlud rót, *radix rubrosa*, en knollet Rod.
 Rót, *n. motio violenta, eradicatio*, voldsom Bevægelse, Oprivelse fra Roden af; *vid. hafrótt*.
 Rot, *n. defectus animi*, Afmagt. 2) *sopor*, Sløvhed, Dvale.
 Róta (at róta), *eruere, egerere, congerere*, opsætte, oprode. Róta upp, sundr, saman, *idem*.
 Rota (at rota), *ictu v. percussione capitis exanimare*, dræbe ved Slag paa Hovedet.

Rota (at rota skinn), *depilare*, tage Haar af.
 Rotadr, *depilatus*, som Haarene ere tagne af. 2) *exanimatus*, dræbt.
 Róta-kál, *vid. kálættur*.
 Róta-hylla, *f. clava*, en Rølle.
 Rotan, *f. vid. rot*.
 Rótfesti (at rótfesta), *radicare*, sætte, fæst, fæst Rodder. 2) *mandare memoria*, indprænte i sin Husommelse.
 Rothögg, *n. percussio, defectum animi inferens, et slag*, hvorefter man besvimer.
 Rotim, *putridus*, raaden. *Augl. rotten*.
 Rotna (at rotna), *putrescere*, raadne, blive raaden. 2) *calvescere*, blive skaldet. Hárid rotnar, *capilli defluunt*, Haaret gaar af, raadner bort.
 Rotnan, *f. putrefactio*, Forraadnelse.
 Rotta, *f. glis*, en Rotte. 2) *ningor egelidus, pluvia nivescens*, Jællag.
 Rottu-krúd, *n. arsenicum*, Rottetruð.
 Röd, *f. ordo*, Råd, Række, Orden, Seled.
 Rödd, *f. vox*, Stemme, Røst.
 Rödnall, *m. radiolus, et poer. sól*, en Straale; hos Digterne: Solen (*quod rubescere facias objecta*, fordi den kaster et rødagtigt Skjær paa Gjenstandene); *vid. rodi*.
 Rög, *f. sinus, plica vestis*, en Fold paa Klæder. At göra rög, *pallium colligere*, trække Klæderne sammen om sig. Nú er þú röggin, *jam festinas*, nu anstrænger du dig. Sýndu rög þú þér, *fac vestes plicas*

formens 2: *festina, alacris esto*, vis dig raff, fynd dig.

Röggva (at röggva), *a Diis mala imprecari*, nedsmkke over en Gudernes Grube. Þar vóru röggvud tröll og mönnum, *ibi mali genii hominibus imprecabantur*, der snstede man ondt af Hænder over Følk.

Röggvar-felldr, *us pallium plicatum, toga sinuosa*, en Kappe, som Naar store Golder.

Rögn, *n. pl. vid. regin.*

Rögun, *f. exprobratio simidismis*, Udfordring; egentlig: Fejgheds Debrejdelse.

Rök, *n. pl. argumenta, ratio*, Grunde, Naar, sager; ð rek, rakti. Eeki veit ég rök til þessa, *rationes ejus rei non naseo*, dertil ved jeg ingen Grund. Þar á rök vid, *simile, ejusdem rationis*, lignende, af samme Harsag.

Rök, *n. pl. fanum madidum*, vaadt Hs.

Röksumlegr, *gravis, spectabilis*, vigtig, fyndig, anseelig. 2) *judiciosus*, som har god Dømmekraft, grundig.

Röksamr, *idem.*

Röksamlega, *cum gravitate*, med Fynd, Ansæelse.

Röksemd, *f. gravisas, Anseelse, Grundighed.* 2) *judicium, ratio*, Dømmekraft, Grund.

Röksemi, *f. idem.*

Röckur, *n. crepusculum*, Tuumørte.

Röckvar (at röckva), *vesperascere, crepusculare*, det bliver mørkt, mørkner.

Rölti (at rölta), *disparari, divagari*, vante om, fejng.

Rölt, *n. diogenio*, Omranlen.

Röltsamr, *vagus, vagabundus*, omvankende.

Rönd, *f. margo, ora, exeremitas; isem stria*, Rand 2: den yderste Kant af noget; ogsaa: Stribet. 2) *clipeus militaris, et Skjold*. At reisa rönd vid, *sustinere, clipeo se protegere*, bedække sig med Skjoldet, udholde.

Röndóttir, *striatus, randet, stribet.*

Röng (i skipi), *cista navis*, Indhold i et Skib.

Röskle'ki, *m. fortitudo*, Tapperhed. 2) *candor audax*, dristig Aabenhjertighed. Segdu mér med röskle'ik, hvad þú görðir, *dic candido et audacter quid fecisti*. Sig mig dristilz og aabenhjertet hvad du gjorde.

Rösklegr, *fortis, strenuus*, raff, tapper.

Rösklega, *fortiter*, tappert.

Röskmannlega, *idem.*

Röskmannlegr, *fortis*, raff, tapper. 2) *gravis*, myndig, anseelig.

Röskr, *strenuus, fortis*, raff, tapper, viltsem.

Rösl, *f. lapis, milliare; isem pansa*, Ophold; ogsaa: et gammelt ubefjendt Længdemaal, en Mil. Sá skógr var 20 rasta lángr, *n. sylvæ eras viginti milliaria*, den Skov var 20 Mile lang. Germ. raff, quies, Hvile (sætere Ruffernes Verst).

Rösl, *f. series maris vorricosa fyrtes; isem eripus*, ophøjede Steder i Havet, hvorpaa Bølgerne brydes. 2) *inequalitas aditior*, en Hsi, Dasse.

Röskull heitr, *egvus sternunx*, en Hest, som er usikker paa Benene.

Rá, *n. vellus solax*, Uld, Saad. 2) *semulencia, cum agrypnia*. Druffenflab forenet med Ulyst til Soen.

Rubb, *n. strues incondita alienius rei*, en uordentlig Dyrge af noget.

Rubba (at rubba), *mannus rascare, fricare*, have imellem Hænder, gubbe. 2) *loco movere*, bbe vege af Stedet.

Rubbungslegs, *magnifico*, storagtig, myndig.

Rubbúngr, *m. vir torosus, grandis, gravis*, en myndig, storagtig, ubehøvlet Mand.

Ruda, *f. vid. hrydia* 2) *rejectamentum*, Af-fald, som bortkastes; à ryd.

Rudda, *f. clava informis*, en utilhugget Kijlle.

Ruddi, *m. fanum rejectaneum*, Sp, som kastes bort.

Ruddr, *aquatus, complanatus*, opryddet, jævnet. 2) *evacuatus*, udtømt, ødelagt. Ruddr vægr, *via strata*, en opryddet, jævnet Vej. Rudd eik, *arbor asciata*, et tilhugget Træ. Rudt Akip, *navis exonerata*, et ubloffet Skib.

Rudning, *f. evacuatio, ejection*, Udtømmelse, Rydning. Rudning um qvidinn, *exceptio contra testes*, Indsigelse imod Vidner.

Rudníngr, *m. intestina piscium rejectanea*, Fiskes Indvolde, som bortkastes. 2) *complanatio*, Slætning, Jævning. Vega-rudníngr, *m. complanatio, stratura viarum*, Vejenes Oprydning.

Rudull, *m. vulgo røðull, colliculus rudorum*, en Forhøjning af Gruset ved nedfaldne Dygninger.

Rudar, *f. pl. pinna et cartilago, ednis carcharia, us et plurimum piscium*, Finner og Druff af adskillige Fiske.

Rúdr, *spoliatus*, plyndret; *vid. rý*. Rúdr sandr, *ovis mina*, et klippet Faar.

Rúfinn, *hirsutus, incomptus*, ruhaaret, stridhaaret. Aristoteles var rúfinn og óþveginn, magr og bleikr, *Aristoteles erat incomptus et illius, macer et pallidus*, Aristoteles var uflæmmet og uvaftet, mager og bleg. Alex. S. à rú.

Rúgbraud, *n. panis secalinus*, Rugbrød.

Rugga, *f. cuna volubiles*, en Vuage. 2) *volutus, rotasio*, Omdrejen, Omtumlen.

Rugga (at rugga), *cunas agitare, volutare*, vugge.

Rugla (at rugla), *confundere, turbare*, blande uordentlig sammen, forstyrre.

Rugl, *n. confusio*, uordentlig Sammenblanding. 2) *ineptia, gerra*, Sladder, Sludder.

Rúgmíðl, *n. farina e secali*, Rugmel.

Rúgr, *m. secale, far adonum, elymus sativus*, Rug; *aliis rúg, n. idem*.

Rolla, *f. cylindrus*, en Rulle; *vid. rolla*.

Rolladr, *convolutus*, rullet, sammenrullet. 2) *cylindro v. volutando figuratus*, dannet ved en Rulle, eller ved at rulle.

Rúm, *n. locus, spatium*, Rum; Plads. 2) *lectus, cubile*, en Seng. 3) *interscalmium in navibus*, Rummet imellem Rorbankene i et Skib.

Rumba, *f. rumor, fastus, hovmod, Overmod*. 2) *procella pelagica, mediocris*, en Bølge. 3)

infle, Godtræ i en Bø. At jærna *rumbus*, *ludus est, consistens in dexteritate, bilancem infilis tenendi*, etflags Leg, som bestaar i at man omtrent en Alen fra Jorden udspænder et Tov, herpaa sætter man sig med Benene over Kors og slaar sig adskillige Gange med en Stok under Fødderne uden at falde.

Rúmbrík, *f. lorica lecci*, Sengebræt.

Rumbúng, *m. caligo pelagica, cum odore procelloso*, etflags Taage paa Havet, blandet med Regn og Storm.

Rúmfiöl, *f. sponda*, et løst Bræt, som sættes paa den ene Side af Sengen, for at Sengfladerne ej skulle falde ud.

Rúmfiöt, *n. pl. lectisternia, lectualia*, Sengflader.

Rúmgódr, *amplus, vastus*, vid, af stor Omfang.

Rúmhelgr dagr, *profestus dies*, en Søndag. Hann géng, *idialaus rúmhelgann daginn*, *profesto die feriatu ambulat*, han gaar og driver om Søndagen.

Rúmlegr, *amplus; item copiosus*, af stort Omfang, rummelig; ogsaa: overflødig.

Rúmlega, *ample, copiose*, rummelig, magelig. 2) *ultra*, over, vel. Þad dugdi höntum rúmlega i 5 daga, *ultra quinque dies id suffecit illi*, det var over i fem Dage nok for ham.

Rúmpr, *m. podex, clunes; item uropygium*, Dagdel, Rump.

Rúmsk, *n. barrisus*, et Strig.

Rúmka (at rúmka), *oscisare instar dormitionis*, give Lyd som en Sovende. 2) *barrire*, strege som en Elefant.

Rúmstóckr, *m. sponda*, Sengebræt.

Rúmstædi, *n. locus pro lectu, lectistitium, cubiculum*, Plads til en Seng; Sengestammer.

Rúmtialld, *n. conopeum, corale*, SengeOmhang.

Rúmúng, *m. homo nequam*, et Skarns Menneske; *vid. ramr*.

Rumr, *m. vir immanis, gigas*, et Menneske af en forfærdelig Størrelse, en Jette.

Rúm, *amplus, laxus*, vid, rum, rummelig.

Run, *n. vid. hrun*.

Rún, *f. (pl. rúnir v. rúnar), runa, littera antiqua, Borealiu, Rune, Runebogstav*. R.

Rú::, *f. socia, collocutrix*, Medsefter, Omgangsefter. *Hinc nomina propria mulierum gudrún, sigrún etc.*

Rúna, *f. idem*.

Runa, *f. linca, stria*, en Linie, Stribe. 2) *sermo non intermissus et affectuosus, affectu fult uafbrudt Tale*. Hann lét ganga runna, *sermonem consinuavit*, han vedblev sin Tak.

Rúni, *m. collocutor, socius, familiaris*, Stadsbroder, Kammerat, Ven. Grama-rúni, *Rex familiaris, magnas, Kongens Ven*, Stor mand.

Rúnir, *f. pl. characteres runici*, RuneBogstaver.

Rúnakéfi, *n. baculus, literis insculptis, claviculus runicus*, en Stok, udskæren med Run

Dogstaver. 2) *Cylindrus volumini supervol-
vendo apertus*, en Stof til at rulle noget stes
vet paa.

Runnr, *m. virgultum, arbutum*, Busk, Rrat.
Kn.

Runsa (at runsa), *disparari*, vante omkring.

Rupl, *n. rapina*, Bøtte, Ror, Plyndren.

Ruplan, *f. idem*.

Rupla (at rupla), *spoliare*, plyndre, berøve.

Rupladr, *spoliatus*, udplyndret.

Ruplari, *m. prado*, en Røver.

Rusín, *f. una passa, astaphis*, en Rostne.

Ruske, *n. strepitus, surbasio*, Tummel, Larm.

Ruska (at ruska), *surbare, consurbare*, fors-
styrre.

Rusl, *n. quisquilia*, Affald.

Rusla (at rusla), *consreciare*, behandle. 2) *pro-
digero*, bortskaffe.

Rusl-legr, *immodestus*, umaadelig, uordentlig.

Rúsa, *n. remulencia*, Druffenskab.

Rússa (at rússa), *ingurgitare se in merum, syba-
rissare*, leve i Dug og Dug, svire.

Rúst, *f. rudus*, Grud.

Rústa (at rústa), *ruerare*, fylde med Grud.

Rustalegr, *agrestis*, plump, uartig.

Rusti, *m. rusticus, ruricola agrestis*, en plump,
uhøflig Bonde.

Rústuwerk, *n. opus grave, pr. ruderatio*, et svært
Arbejde; egentlig: Opfylden med Grud.

Rútari, *m. ebriosus*, en Druffenbølt; *vid. drycki-
urútari*.

Rý (rúdi, hafi rúd v. rýd, at rýa), *vellere*,
Ruden Deel.

sondere, plukke, tage af (Uld af Faarene);
å rú.

Rýa, *f. vestis detrita*, luslibte Klæder. Ryer,
norg. stragula lanca, pexar, et Dæffen af Uld.

Rýd (raud, hafi rodit, at rióda v. rýda), *un-
gere, illinere; item cruentare*, besmøre, over-
strøge; ogsaa: besudle med Blod. Hann hafi
rodit tenn á þeim, *in sanguine eorum gla-
dium cruentavis*, han har farvet sit Sværd i
deres Blod.

Ryd, *n. ferrugo, rubigo, erugo*, Rust (paa
Metaller); å raudr v. rodi.

Ryd (ruddi, hafi rudt, at rydia), *disturbare*,
sternere; item exonerare, laste ned, omkuld;
rydde, udlosse. At rydia veg, *semisare, viam*
sternere, oprydde, lægge en Vej. Rydia tré,
asciare lignum, hugge et Træ til. Rydia
mörk, *sylvam cadere, sternere; item colere*,
hugge Skov; ogsaa: opdyrte Skov til Mark.
Rydiaz um fast i bardaga, *ferro viam sibi*
aperire, aabne sig Vej med Sværdet i et
Slag. Rydia skip, *exonerare navem*, losse
et Skib. Rydia sér til ráma, *alios extur-
bare et locum occupare*, stæffe sig Plads ved
at støde andre bort. Rydia qvidinn, *exci-
pere testes*, fremsætte Indsigelser mod Vids-
ner.

Rydga (at rydga), *ferruginem astrabere*, ruste.
Rydgadr, *ferrugine olfitus*, rustet.

Rýing, *f. detonso*, Plukken, Afklippen.

Rydla (at rydla), *rumulnari*, gjøre Støj, Al-
larm; *vid. ridla*.

Rydlaz (at rydlaz) um, *idem*.

Ryðna (at ryðna), *rubescere*, blíve røð. Ryðnad smiör, *butyrum rubescens*, non ad modum recens, ævret, ikke ganske friskt Smør.

Rydugt, *aruginosus*, *ferruginosus*, rustet, besat med Rust.

Rydjetinna, *idem*.

Rýti (rauf, hefi rofid, at riúfa), *solvere*, *rumper*, løse, opløse, rive i Stykker. Þeir rufu þakid, *tectum dissecerunt*, de gjorde Hul paa Taget. Þá var rofid vedrid, *rum tempestas desavit*, da holdt Uvejret op at rase. Þeir rufu safnadinn, *concionem dimiserunt*, *secesserunt omnes*, de ophævede Samlingen. At riúfa umfátid, *obsidionem solvere*, ophæve Belejringeren.

Rýga (at rýga), *vid. róga*.

Rygr, *m. vid. rigt*.

Rygr, *f. mulier opulenta*, *sui juris*, et rigt, ungift Fruentimmer. Sic þaugrygr, *virago v. matrona quæ totum jus familia possidet*, et Fruentimmer, som raader over alt hvad der hører til Familien.

Ryk, *n. pulvis minus*, Støv (lsar paa Veje naar det blæser).

Rýk (rauk, at riúka). *fumare*, ryge. 2) *desubari*, nedkastes, falde om. Elldurinn rýkr, *ignis fumat*, Ilden ryger. Hann rauk um koll, *in terram prolapsus est*, han faldt omkuld.

Rylla (at rylla), *volutare*, valse, smtumle; *vid. rilla*.

Rym (rumdi, hefi rumt, at rymia), *rudere mugire*, *barrire*, brøle, strige. 2) *strepere*, gjøre Støj, Allarm.

Rýni (rýndi, hefi rýmt, at rýma), *vacare*, *abire*, *aliis locum dare*, gjøre Plads for andre, rømme, rydde. 2) *capere*, rumme; ð rúm. At rýma landit, *in exilium abire*, rømme Landet. Húsid rýmir 100 manns, *domus capit centum homines*, Huset rummer 100 Menneſker.

Rýmka (at rýmka), *expedire*, *dilatare*, udvide, udstrække. At rýmka brióftid, *locum dare commiserationi*, *aliquid largiri*, vise sig barmhertigere, gavmildere.

Rymta (at rymta), *rumorem spargere*, udsprede Rygter.

Rymtr, *m. rumor*, Rygte.

Rymr, *m. mugitus*, *barritus*, *ruditus*, Brølen, Strigen.

Rýni (rýndi hefi rýnt, at rýna), *litteras scrutari*, grandſke i Bøger. 2) *oculus res perscrutari*, udforske skjulte Ting; ð rún.

Rýnaz (at rýnaz) ofani, *acriter insuere*, *invigilare*, med Nøjagtighed betragte noget, gaa ſte nær ved.

Rýndr, *litteratus*, *runarum peritus*, boglærð, som forſtaar ſig paa Runekrift. 2) *magus*, m. Troldmand.

Rýning, *f. scrutatio*, noje Manſagelſe.

Rýnni, *f. idem*.

Rýnir, *m. vid. beinhákall*.

Rýtti, *n. monile*, et Halsbaand.

Ryskia, *f. vid. togryskia*; à russe.

Ryskiz (at ryskiaz); *lucrari*; *item rapere*, brø-
des, stæbe bort, føre bort med Wagt. Þar
mun ei þykja vid kollbitann at ryskiaz sem
ég er, *non frustranea lucta illis mecum vide-*
bitur, *ajz* Geir-St. S., Kampen med mig vil
man víst nok anse for alvorlig, sagde Geir-
t St. S.

Ryskingar, *f. pl. lucta*, Bryden, Kamp.

Rýt, *f. scutum*, et Skjold; *vid. rit*.

Rýti (at rýta), *grunnire*, gruntyr; *vid. riti*.

Rytia, *f. fibra vestis detrita*, Trævler af flidte
Klæder; *vid. ritia*.

Ryfa, *f. larus minimus*, en Maage (etflags Sø-
fugl); *vid. skégla*.

Rytr, *m. idem*, *nomen multitudinis*, et fallet
Maan, for flere Maager; en Flok af dem.

Ræ (réri, hefi róid, at róa), *remigare*, ro.

2) *huc illuc corpus motare*, bevæge Legemet
frem og tilbage, mest siddende. Hann vildi
róa til fiskiar, *piscatum rendere volebat*, han
vilde ro ud paa Fiskeri. Þad rær á hönum
spikid, *motatur v. tremet pingvedine corpus*,
hans Legeme bævrer af Gedme. At róa á
fram, *prorsum remigare*, ro fremad. Róa
fyri skipi, *remulco trahere*, buffere et Skib.

Ræd (réd, hefi rálid, at ráða), *fundere*, raabe,
overtale. At ráðaz til ferdar, *irineri se ac-*
singere, lave sig til en Rejse. Ráða af dög-
um, *necem alicujus procurare*, lade en dræbe
(dog mest middelbar). Ráða ráðum, *confi-*
lia v. capita conferre, overlægge Planer med

hinanden. Rád þú þig frá því illvirki, *dis-*
sonde tibi hoc malefium, væn dig af med
denne Wiegjerning. 2) *concludere*; *item in-*
terpretari, gjeste; ogsaa: fortolke. 3) *reg-*
nare, regjere. Hann rédi þad af, *secum sta-*
uit, han beslattede det. At ráða draum,
somnium interpretari, udtogde en Drøm. Þá
réd Kristján 7di Donavellði, *cum Christia-*
nus septimus in Dania regnavit, da regjerede
Kristian den Syvende i Danmark. 4) *flag-*
ellare, pidske, revse. Sturla var ráðid fyri
flestum höfudkyrkjum, Sturla ante pleraque
templis cathedralia flagellatus est, Sturla blev
pidsket udenfor de fleste Hovedkirker. 2) *ver-*
bum auxiliare, et Hjælpeord, som omstriver
Imperf. Þorgeir réd segja upp lögin, *Þorgeir legemauxit*, Þorgeir oplæste Lo-
vene.

Ræda, *f. sermo*, Tale.

Rædi, *n. pl. instrumenta navalia*, *sp. gubernac-*
ula, Skiberedskaber, *f. Eff. Xarer*, men
især hvad der hører til Roret. Þeir tóku
rædin frá skipunum, *gubernacula et remos*
navium abstulere, de toge Roret og Xarerne
bort fra Skibene; Jo.nsv. S.

Rædi (at ræða), *loqui*, *dicere*. tale, holde Tale.
Oft kémr illr þá um er rædt, *capra ad fo-*
stum, Fanden er nær, naar man taler om
ham. Rædaz vid, *colloqui*, tale sammen.

Rædinn, *affabilis*, god at tale med, beleven,
arttg i Omgang.

Rædi, *n. dispensatio rei economica*, Hushold-

ninge Bestyrelse. Þorsteinn hafði ráðiz at Reykholti, til ráðis, *Thorsteinus dispensationem suam Reykholti locaverat*, Þorstein hafaðe bortfæstet sig til at bestyre Husholdningen paa Rentholt.

Rædismadr, *dispensator*, Hushforvalter.

Ræðst (at ráðez á), *aggredi*, anfalde, angribe.

Ræðill, *m. res lacera*; *isem pallinstrum*, en gammel forreven Ting, en forslidt Kappe.

Ræðisleggr, *lacer*, *isem squalidus*, forreven, uren, smudsig.

Ræf v. ræfur, *n. tectum*, Tag; *vid. ráfur*.

Rægi (at rægia), *calumniari*, bagtale; á rögr.

Rægdr, *delatus*, bagtalt, bagvaftet.

Rægikall, *m. calumniator, diabolus*, en Bagtaler, Bagvafter; Ganden; *vulgo* ræ-kall.

Rægi-vætt, *m. idem*; *alias* rægvætt.

Ræki (at rækia), *colere*, dyrke, passe.

Ræki, *f. vindicta*, Hævn. Germ. *rache*.

Rækindi, *n. pl. idem* ac rækni.

Rækla, *f. cultura*, Dykning, Dykelse.

Rækni, *n. intestina piscium et plarium animalium cum sordibus*, Dyr og Fiskes Indvolde, med de derved hængende Urenligheder. 2) *vir v. famina sordida*, et urenligt Mandsfolk eller Gruentimmer. 3) *censo*, en Pjalt. 4) *macula resis*, Masse i et Garn. Ingveldur var þá so nakin, at ei heid á henni ridandi rækni, *Ingvelda sum adeo nuda eras, ut ne censo quidem penderes e corpore*, Ingveldur var da saa nøgen, at ikke engang en Pjalt var paa hendes Legeme.

Ræknillegr, *sordidus*, urensfærdig, urenlig.

Rækt, *f. cultura*, Dykelse. 2) *pietas naturalis*, naturlig Kjerlighed imellem Slægtninge.

Rækta (at rækta), *colere*, dyrke, røgte.

Ræktarlaus, *incolus*, udyrket. 2) *impius*, som ikke besidder Kjerlighed til sine Slægtninge.

Ræktan, *f. vid. rækt*, Røgtning, Røgt.

Ræktar-skógr, *m. nemus*, en Lyftekov, en Skov, som spæres, opelstes, fredes.

Rækr, *extorris*, fredløs, landflygtig. 2) *reprobanus*, som bør forkastes, forkastelig.

Rælni, *f. incontinentia manuum*, etslags Bane, at man steds vil have noget imellem Hænderne at lege med.

Ræma, *f. ravis*, Hæshed. Ræmi, *f. idem*.

Ræma, *f. vid. reim*. Silki-ræma, *ligula serica*, en Rem af Silke, et Silkebånd.

Ræmdr, *famosus, isem suspectus*, berøgtet, mistænkt; *quasi* rómadr. Illa ræmdr, *male m. diens, infamis*, som har et slet Røgte.

Ræmi (at ræma), *verbis efferre*, udbrede, gjøre bekendt.

Ræmiz (at ræmaz), *rauescere*, blive hård. 2) *in vulgus efferri*, røgtet. Þad ræmiz, *ferur*, det røgtet; á rómr.

Ræna, *f. aura lenis pelagica*, en sagte Blæst fra Søen af; á rán. Sic hafræna, *austræna*, sudræna.

Ræna, *f. ratio, mens*, Fornuft, Samling.

Rændr, *spoliatus*, plyndret, udplyndret.

Ræni (rændi, at ræna), *spoliare, diripere*, røve, plyndre.

Ræningi, *m. latro, prado*, 'en Røver, Plyndrer. Ræningia ródr, *infida societas*, farligt Selskab, Rovers Komplot.

Ræningr, *spoliasus*, berøvet, udplyndret. Lög-ræningr, *injuriis agisatus*, som lider Fornærmelser, og ikke kan faa sin Ret.

Rænn, *similis, item pertinens ad*, lignende; ogsaa: som hører til. *Hinc* alldrænn, einrænn, norrænn etc.

Rænulaus, *mente caprus*, affindig, gal.

Rænuleyfi, *n. vecordia*, Affindighed.

Ræpa, *f. sordes fluida*, flydende Urenlighed.

Ræli, *n. cloaca*, Rendeesten; ð rás.

Ræli (at ræsa), *alveum formare, deducere aquas*, grave en Græft, Vand's Afledning. At ræsa drænma, *somnia explicare*, udtøbe Drømme.

Ræfibrecka, *f. clivus*, Banke, Dasse, Høj; *vid. hræfibrecka*.

Ræsimadr, *vir decorus*, en pæn og net Mand (især i Klædebragt).

Ræfir, *m. Rex*, en Konge, Regent; ð hrósr.

Ræski (at ræskia), *rascare*, harte. At ræskia hálsinn, *cum sanis expuere*, rømme sig, spytte.

Ræskingr, *m. naucosa excreatio*, Udspejtning, Harten.

Ræsti (at ræsta), *mundare, purgare*, rense, gjøre rent.

Ræti (at rata), *eradicare*, oprykke med Rod. 2) *radices figere*, fæste Rødder.

Rætiz (at ræta), *impleri*, opfyldes. Það rætiz, *impletur, evenit*, det gaar i Opfyldelse. Rætir undir ánni, *ruma ovi rumar*, der begynder at tomre Mælk i Faarets Over.

Rætlingr, *m. radicula*, en liden Rod. 2) *stelo*, en Vandgren, unyttigt Sted.

S.

Sá, *is, ille*, den. Sá sem, *is qui*, den, som.

Sád, *n. semen, Sæd*. 2) *seminatio, semensis*, Saanning.

Sádakr, *m. ager, cui semen commissum*, besaaet Ager, Kornager.

Sáddr, *faturs, saturatus*, mat, mættet.

Sádgarðr, *n. hortus*, en Have. 2) *ager circumseptus*, indhegnet Ager. 3) *prædium bene cultum*, vel dyrkt Jordejendom, Avlsgaard.

Sádlíand, *n. terra seminis preparata*, Sædeland.

Sádmadr, *m. sator, seminans*, en som saar, Sædemand.

Sádníng, *f. saturatio*, Mættelse.

Sádníngr, *m. saturitas*, Mæthed.

Sádtími, *m. semensis, tempus sationis*, Sædetid.

Sádverk, *n. satio, item cultura terræ*, den Hænderling at saar; ogsaa: Jordens Dyrtælle.

Safali v. favali, *m. mustela sylvica*, Søbelbyret.

Safali, *m. pelles mustelina, zibellina*, Søbelkind, Peltsvark af Søbel.

Safalegr, *porosus, item sagax*, fuld af Huller, aaben; ogsaa: flygtig.

Safi, *m. tenuerrimus et intimus cortex pinus*, den inderste og fineste Bark af Grantræ. *Peir átu ei annad enn ber og sasa, baccis tantum et cortice pinnum vixerunt*, de spiste ikke andet end Ber, og Bark af Grantræet. 2) *panis porosus parum nutriens*, et hullt Brød, som nærer lidt. Flest er safi hiá selveidi, una inter plurimas captura phocarum quæstiosissima est, Sælhundefangst er af alle den fordelagtigste.

Safna (at safna), *colligere, congerere*, samle, samle.

Safn, *n. congeries, item collatio*, Samling, Sammenfud, Hob, Dyrge.

Safnadr, *m. ecclesia, cæsus*, Menighed; *alias löfnadr*. 2) *multitudo hominum*, en Mængde Folk, Forsamling, en lille Hær især af de indfødte i et Land til Forsvar.

Saffran, *n. crocus*, Safran.

Saffranbætr, *croceus*, safrangul.

Saft, *f. succus*, Saft.

Sag, *n. scobs lignorum*, Savspaaner.

Saga (at saga), *ferrare, sicare, save*, Pjære med Sav.

Sága, *f. arboris genus, et slag* Træ; *vid. þöll*.

Saga, *f. historia, narratio*, Historie, Fortælling. Sögubiti, *calumniatoris præmium*, den Løn en Sladderhank eller Dagtaler erholder for sine Efterretninger,

Sagla (at sagla), *agere et sapius v. frustra rare*, save tidt og ofte uden Virkning,

Sagl, *n. serratura radis et frustranea*, ubegydig og forgjæves Saven, Fllen.

Sagnameistari, *m. historiographus*, Historiker.

Sái (sádi, at sá), *serere, saa*, plante.

Saka (at saka), *arguere, beskjelde, anklage; áfaka*. 2) *nocere, skade*. Þad sakar er non nocet, det skader ikke, siger intet.

Sakadólgr, *m. oh commissum crimen pro b babitus*, en Misdøder.

Sakadr, *reus convictus, ohnoxius*, skyldig.

Sakar-á-beri, *m. actor, accusator*, en Anklager.

Sakargift, *f. accusatio*, Anklagelse, Beskyldning.

Sakastadr, *m. culpa, lis in aliquem*, den E man anklager en for.

Sakbitinn, *reus*, sagsskyldig.

Sákéralld, *n. sinum*, en Ballie, et stort Ra

Sakeyrir, *m. pecunia mulctatoria*, Pengebøt Sagsbøder.

Sakfallinn, *reus, convictus*, overbevist som P dig, lovfældt.

Sacka, *f. bolis*, Dybbelod, Dylod og Om til at maale Dybet; á löck.

Saklaus, *innocens*, uskyldig. At saklausu, i meriso, uskyldigen, uskyldigvis.

Sakleysi, *n. innocentia*, Uskyldighed.

Sakna (at sakna), *desiderare, savne*.

Saknadr, *m. desiderium*, Savn, Afavn; löknadr.

Saknæmr, *culpabilis*, strafførdig, lastførdig.
 Saklóknari, *m. actor*, en Anklager, Sagsøger.
 Sál, *f. anima*, Sjæl. Sála, *f. idem*.
 Sal, *n. venditio*, Salg, Sælgen. 2) *tempus solvenda pecunia*, Betalings- Termin.
 Sala, *f. venditio*, Salg, Sælgen.
 Sáladr, *vita defunctus*, død, affjælet.
 Sala-stefna, *f. dies oculara*, Auktionssdag, Auktion. 2) *locus ari solvendo destinatus*, Betalingssted.
 Salat, *n. lactuca sativa*, Salat.
 Sálaz (at sálaz), *mori*, dø; *vid. andaz*.
 Sáld, *n. cribrum*, et Sild.
 Sáld, *n. nomen mensura tam aridorum, quam fluidorum, continens 4 congios*, et Maal paa vaade og tørre Ting, holdende 24 Potter.
 Sálda (at sálða), *cribro cernere*, sálde, sigte. 2) *dispergere*, udsprede, adsprede.
 Sáldadr, *dispersus*, udspreidt, adspredt.
 Sáldr, *n. dispersio*, Udspredelse.
 Saldra (at sálðra), *vid. sálða*.
 Saldrótt, *f. familia*, en Familie, Husbjætt.
 Salerni, *n. latrina*, Vandhus. 2) *atrium*, Høstue.
 Sálga (at sálga), *necare, interimere*, dræbe, døde.
 Sálgan, *f. illatio necis*, Drab.
 Salkynia, *domesticus, familiaris*, som hører til Familien.
 Salla (at sálja saman), *minusasim conferre*, bringe sammen lidt efter lidt.
 Salli, *m. amyllum*, Kraftmel.
 Sálma-skállid, *psalmista*, en Salmesigter.

Sálmr, *m. psalmus*, en Salme.
 Salt, *n. sal*, Salt. 2) *mare*, Havet. Vatnid rýkr eins og salt, *maris instar astutus lacus*, Søen bruser, røger ligesom Havet.
 Salta (at salta), *salire, sale condire*, saltte, nedsaltte.
 Saltadr, *sale conditus, muraticus*, saltet.
 Saltari, *m. psalterium*, Davids Salmer.
 Saltfiskr, *m. piscis salisus*, saltet Fisk.
 Saltkér, *n. salinum*, Saltkar.
 Saltunatr, *m. salsamentia, conditanea*, Saltmad.
 Saltunatar-seliari, *m. salsamentarius*, som handler med Saltmad, Spæthøker.
 Salt-náuna, *f. salina*, Saltgrube.
 Salt-pekall, *m. salsugo, muria*, Saltlage, Vand, hvori Salt er smeltet.
 Salt-pétr, *m. sal petra; nigrum*, Salpeter.
 Salt-vatn, *n. muria*, Saltlage.
 Saltveik, *n. casa salina*, Saltværk 3: Indretning til at frembringe Salt.
 Sálubót, *f. expiatio animæ*, Sjælebod.
 Sálugiafir, *f. pl. legata v. dona pro salute animæ*, Sjælegaver.
 Sálugr, *vid. sáladr*.
 Sáluhiálp, *f. salus animæ*, Frelse, Salighed.
 Sálutolpinn, *salvus, beatus*, frelst, salig, lykkelig.
 Sálumessa, *f. missa pro defunctis*, Sjælemesse.
 Sálún, *m. textura polymisa*, etslags kostbart Tøj.
 Salr, *m. atrium*, en Sal.
 Sálutidir, *f. pl. vigilia*, Helligaften for en Højtid.

Saman, *conjunctim*, sammen, tilføje. 2) *in unum*, i et, tilføje.

Samanbrýtt (at samanbrjóta), *complicare*, lægge sammen. Samanbrotid bréf, *epistola complicata*, sammenlagt Brev.

Samandreg (at samandraða), *consuere*, trække sammen, sammendrage.

Samanfelli (at samanfella), *consuere*, *complicare*, sammenføje, panele.

Samanfelling, *f. compages*, Sammenføje, Sammensættelse, Panel.

Samanhrúga (at samanhrúga), *consuere*, sammenføje, sammendynge.

Samankrept, *constrictus*, sammenkrummet.

Samankrækt, *confibulatus*, sammenhægt.

Saman-ný (at samannýa), *confricare*, gnide sammen.

Samanraka (at samanraka), *corrare*, stræbe sammen.

Samanrakaðr auðr, *corraça opes*, sammenstræbet Rigdom.

Samanrekin, *compactus*, fast sammenbundet, breven sammen med Magt. Gylldr samanrekin, *crassus*, tyk.

Samanfýl (at samanfýla), *concoquere*, fuge sammen.

Samanfællida (at samanfællida), *fementem communem facere*, have at bestille med. Eg á eingu saman et fællida við hann, *nullum mihi est cum illo commercium*, jeg har intet at gøre med ham.

Samanvaliun, *ex multis delectus*, udvalgt af

mange. Samanvalid lid, *exquisita copia*, udvalgte Tropper.

Samaðsi, *m. coheres*, *particulo*, Medarving.

Samastadr, *m. domus propria*, egen Høvel.

Samband, *n. societas*, *fædus*, Selskab, Forbund, Forening. 2) *ligamentum*, Bånd, Bindse.

Sambeit, *f. loci compactum*, fælles Græsgang.

Sambidill, *m. competitor*, *rivalis*, Medbejler.

Sambíðrg, *f. causa sociæ*, fælles Sag. Þú tókst þeim í sambíðrgum, *conjunctis viribus id effecere*, det fik de udrettet med fælles Kræfter.

Samblanda (at samblanda), *commiscere*, blande sammen.

Sambland, *n. mixtura*, Sammenblanden.

Samblástr, *m. conspiratio*, Sammensværgelse.

Samborinn, *germanus*, af en Kulb, af samme Forældre. Sambornir brædr, *fratres germani*, Fuldbrodre.

Sambreiklingr, *m. lucanica*, etslags Ridspejle.

2) *subpingue pulpamentum*, noget fedt.

Sambryndr, *cui supercilia concreverunt*, hvor Øjenbryne løbe sammen.

Samburdr, *m. collatio*, Sammenførelse, Sammenfud. 2) *comparatio*, *relatio unius ad aliquid*, Sammenligning, Forhold.

Samburðar-öl, *n. symbola*, Sammenfud af Øl, til et Gæstebud.

Sambýli, *n. rus commune*, en Bondegård, hvorpaa flere end en Familie bo, uden dog at dele den.

Samdonna, ejusdem odoris, af samme Lugt. 2)
moribus similis, af samme Sæder.

Samdóna, consensuens, af samme Mening.

Samdráttir, m. colludium, hemmelig Forening.

Samdryckia, f. compositio, Drickelav, Gilde.

Samdryckiumadr, compositor, en Drickebroder,
Larvbroder.

Sameign, f. societas, Sameje, Fællesskab.

Sameini (at sameina), adunare, forene.

Sameining, f. communio, Fællesskab.

Samfagna (at samfagna), *congratulari*, deltage
i en Glæde.

Samfagnadr, m. gratulatio, Deltagelse i en an-
dens Glæde, Medglæde.

Samfagnan, f. idem.

Samfara, romes, consors. leinoris, Rejsefammer-
rat. 2) *congruens*, lignende, overensstem-
mende.

Samfarir, f. pl. connubium, Giftermaal, Ægte-
skab. *Þeira samfarir voru góðar, optime in-*
ter conjugas illos convenit, de Ægtefolk fore-
ligtes godt. At mæla til samfara við konu,
ambire virginem, fri, bejle til en Pige.

Samfastir, coherens, sammenhængende, fast sam-
men. *Samföst hús, ades contigua*, Huse,
som ligge tæt sammen, med den ene Væg op
til den anden.

Samfedra, ex eodem patre genitus, som har
samme Fader.

Samfélag, n. societas, Fællesskab, Interessents-
skab, Selskab.

Samfella, f. consuetudo, Vedholdenhed, Veds-
uden Deel.

Ævenhed. 2) *una ex multis conflata massa*
ferri, en af flere smaa Stykker sammensmeltet
Jernmasse.

Samfelldr, continuus, vedholdende, uafbrudt,
samfælde.

Samfenginn, non electus v. separatus, erhverv-
vet hiit og her fra; *de variis rebus dicitur*,
quando venduntur sine delectu, siges egentlig
om forskjellige Ting, som sælges, uden at
man maa vælge deriblandt, saast under et.

Samfengr, m. vid. sameign.

Samferd, f. comitatus, isimeris societas, Rejse-
Selskab.

Samferda, comes, ledsager, Rejsefammerat. At
vera samferda, *comitari*, gjøre en Rejse med
en, følges af.

Samfesti (at samfesta), *coarctare*, binde sam-
men, knytte sammen.

Samfleytt, continuus, uafbrudt, vedvarende.

Samfleyttir, communis, continuus, vedholdende,
vedvarende.

Samflot, n. comitatus navium, Flaade, det at
flere Skibe følges af.

Samflota, in uno comitatu navali, i een Flaade.

Samfundr, m. congressus, conventus, Sammens-
komst, Møde.

Samfylgd, f. vid. samferd.

Samfylgi, n. vires communes, fælles Kræfter.
Med samfylgi, *communicatis viribus*, med
fælles Kræfter.

Samfæddr bródir, ex eadem matre natus, en
Broder, af den samme Moder.

Samfær, *congruus*, enig, overensstemmende. Had er samfært á millum yðar, *inter vos conforme est*, I komme godt overens indbyrdes, passe til hinanden.

Samganga, *f. pascua confinia*, loca compascua, fællet Græsgange, Fælleder.

Samgágr, *m. concursus*, Sammenkomst. 2) *conjugium*, Ægtekab.

Samgledft (at samglediaz); *vid. samfagna*.

Samharma (at samharma), *adgemere*, deltage i ens Sorg og Bedrøvelse.

Samhliód, *n. consonantia*, Harmoni, Overensstemmelse i Lyd, Samklang.

Samhlióða, *consonans*, medlydende, harmonerende.

Samhlióða (at samhlióða), *consonare*, stemme i med, give lige Lyd.

Samhlióðan, *f. consonantia*, harmonia, Harmoni, Samklang.

Samhliódandi, *m. consonans*, en Medlyd, Konsonant. R.

Samhaldslámr, *in rem familiarem insumens*, husholderst, paaholdende.

Samhelldinn, *idem*.

Samhelldi, *n. concordia*, Enighed, det at holde sammen. R.

Samhringi (at samhringia), *conclamare compa-*
nis, ringe sammen.

Samhrering, *m. confusio*, uordentlig Sammenblanding, Sammenblanding.

Samhvila, *f. consubernium*, Samleje.

Samhylli (at samhylla), *occultare*, *receptare*, skjule, dølge, hèle tilsigemed en anden.

Sami (at sama), *idem ac sámi*.

Sami, *m. pactum*, fædus, Forbund, Fordrag, Forening.

Samjafn, *equalis*, lig, lige med.

Samjafn, *n. comparatio*, Sammenligning.

Samjafnaðr, *m. idem*.

Samjafna (at samjafna), *comparare*, *conferre*, sammenligne, anfille Sammenligning.

Samkeypi, *n. commercium*, fælles Kjøbmændskab, Optjeb.

Samkoma, *f. conventus*, Sammenkomst. 2) *commissura*, Sammensættelse, Sammensætning.

Samkomulag, *n. paccio*, Overenskomst, Foring.

Samkrýka, *compernis*, loripes, kruinfodet, Kjøvbenet. 2) *pinguis femora*, *de equis*, figet om Heste, som have megen Fedme paa Laarv.

Samkunda, *f. ecclesia*, cætus hominum, Folksamling, Menighed.

Samkynia, *ejusdem generis*, af samme Art.

Samlag, *n. societas*, Selskab, Interessentskab; *item cohabitatio maris et femina*, Samkjæ, Omgang.

Samlaga (at samlaga), *associare*, tage i Selskab.

Samkagnir, *f. pl. societas piscatorum*, Interestselskab imellem Fiskere.

Samlagsþjón, *conservus*, Medtjener.

Sámland, *n. Borussia*, Preussen, Samogitia.

Sámleitr, *furvus facie, laevis*, mørk, mørkladen, brun af Ansigt; à sámr.
Sámleindr, *conserratus*, Landsmand, fra samme Land; egentlig: som er i samme Land.
Sámlikr, *similis*, lig, lige med.
Sámlikíng, *f. similitudo; item comparatio*, Lighed; ogsaa: Sammenligning.
Sámliki (at sámlikia), *comparare, assimilare*, ligne med, sammenligne.
Sámliotr, *concolor*, af samme Farve.
Sámloði, *coherensia*, som henge sammen.
Sámlokar, *f. pl. concha bivalves*, et par MuskelSkaller, som høre sammen.
Sámlogur, *f. pl. societas in rebus expediendis*, FællesSelskab i at fuldføre noget.
Sámlyndi, *n. concordia*, Enighed.
Sámleiti, *n. conveniensia morum*, Overensstemmelse i Sæder.
Sámleita, *comiser colloquentes*, som holde en venstabelig Samtale.
Sámleita, *ad unum exemplar facti*, som er færdigst efter samme Mønster.
Sámmykingr, *m. collactaneus*, som bier med en anden, Diebroder.
Sámmeðdr (bróðir), *frater uterinus*, af samme Moder.
Sámmeðra, *idem*.
Sámmeði, *n. pl. conventio*, Forening, Forbund.
Sámmeðiz (at sámmeðaz), *conventionem facere*, træffe Aftale, indgaa Forening.
Sámmeðun, *f. convicius, communio*, Dordselskab, FællesSelskab.

Sámneyti, *n. idem*.
Sámneytla, *f. idem*. R.
Sámneyti (at sámneyta), *convivari v. communi victu uti*, leve, spise med en, nyde samme Mad.
Sámningr, *m. pactum*, Forening, Forbund.
Sámþíning, *f. commiseratio*, Medlidenshed.
Sámþvæmi, *n. convenius*, Sammenkomst, Møde.
Sámþvæmr, *conveniens*, passende, overensstemmende.
Sámráða, *consensiens*, samtykkende.
Sámrecki (at sámreckia), *concubare*, sove hos, ligge i samme Seng.
Sámryndir, *ob communia studia aliter aliter in deliciis*, som holde af hverandre formedelst samme Forretninger.
Sámráði, *n. consuetudo, consensus, item coitus*, fælles Raad, Overlæg, Fortrolighed, legemlig Omgang; à ráð
Sámráður, *f. pl. colloquia*, Samtaler.
Sámþaga, *dictis conveniens*, som stemmer med hvad derom er sagt.
Sámþátt, *concors, conciliatus*, enig, fredelig forliget. R.
Sámþinna, *consensiens*, samtykkende, som bifalder.
Sámþinni (at sámþinna), *consensire*, samtykke, bifalde.
Sámþíning, *f. consensus*, Samtykke, Bifald.
Sámset (at sámsetia), *componere, construere*, sætte sammen, lægge sammen.

Samsetning, *f. compositio*, Sammensættelse. 2) *compages*, Sammensælbning.

Samstide, *a latere simul*, tæet ved Eiden.

Samskéyrti, *n. junctura*, *confessio obliqua*, en Fjæv Sammensælbning, Forbindelse.

Samskipa, *in eadem nave*, paa samme Skib. 2) *in communi classe navium*, i samme Flaade.

Samskipti, *n. pl. commercium*, Samfoem, Tuff.

Samsmadr, *vir pacificus*, en fredelig Mand.

Samslægs, *ejusdem speciei*, af samme Slægt.

Samslengi (at samslengia), *miscere*, blande sammen, forblende.

Samslenging, *f. mixtura*, *confusio*, Sammensblandelse, Forblandelse.

Samstafa, *f. syllaba*, en Stavelse. R.

Samstemma, *congruens*, overensstemmende.

Samstemma, *f. symphonia*, *concensus*, Harmoni, Overensstemmelse.

Samstemmi (at samstemma), *congruere*, stemme med.

Samstundis, *eadem hora*, i samme Time.

Samsvara (at samsvara), *equivalere*, gjælde saameget som, lige med, passe til, svare imod, til.

Samsvarnir, *conjurati*, Sammensvorne.

Samsuda, *f. serum confusum*, sammenblandet Mellevælde.

Samsult, *n. collucius*, Sammenblanding af alle Slægt, Sammensurium.

Samsæra, *dicisur*, *quando unda supervenit unda* *proxima recens*, siges, naar den eneølge kommer straks oven paa den anden.

Samfæti, *n. concessus*; *item convictorium*, Sammensiddet; ogsaa: Dordselskab.

Samt, *simul*, tillige, under et. Allir samt, *omnes simul*, alle tillige. Kn.

Sanital, *n. colloquium*, Samtale.

Samstida, *coævus*, *synchronus*, samtidig.

Samtengi (at samtergia), *conjungere*, forene, sammenføje, forbinde.

Samtenging, *f. conjunctio*, Sammensøjelse.

Samtidismenn, *coetanei*, *contemporanei*, Samtidige, Jevnaldrende.

Samtíningr, *m. collocanea*, Sammenskrab, Samlinger.

Samtök, *n. pl. conjunctæ vires*, fælles Kræfter.

2) *conspiratio*, Sammenrottelse, Sammensværgelse.

Samvinaa (at samtvinna), *geminare*, gjøre dobbelt, fordobble, tvinde sammen.

Samtýnis, *in eodem præsio domestico*, i samme Hjemmemærk.

Samvera, *f. conversatio*, Omgjængelse, Samliv, Samfoem.

Samvinna, *f. labor socius*, *communis*, fællet Arbejde.

Samvistir, *f. pl. vid. samvera*.

Samvitandi, *consciis*, medvidende.

Samvitka, *f. conscientia*, Samvittighed.

Samvitund; *f. idem*, Medvidenhed.

Samr, *idem*, den samme; *sapiens desuise*: himsami; *item frequens*, idellig.

Sámr, *m. lupus*, en Ulv. 2) *gigas*, en Jette, *a colore fusco uterque*, begge af deres brunt

- mørkladne Farve. 3) *beluo, lurco*, en Singsals, Graadser.
- Sampela, *conglaciatus*, sammenskruset.
- Samþingiemoan, *consribules*, Folt, som høre under samme Tinglav, Jurisdiktion.
- Samþiðn, *m. conferuus*, Medtjener.
- Samþolugr, *misit, misericors*, mild, medlidende, medynksom.
- Samþrycki (at samþryckja), *comprimere*, sammentrykke.
- Samþrycki (at samþryckja), *consensire*, samtykke.
- Samþrycki, *n. consensus*, Samtykke. 2) *assensus*, Bifald, Medhold.
- Samþryckt, *f. comprobatio*, Samtykke, Medhold, Bifald. 2) *confutatio*, Bestemmelse, Beslutning, Vedtagt.
- Sandar, *m. pl. loca arenosa*, sandige Egne.
- Sandeyri, *f. sabuletam, pulvinus*, en Sandehøfte, sandig Udfant.
- Sandló, *f. terro arenarius, torquatus, charadrius biaccula*, Dytter Høyle.
- Sandlægja, *f. balana quoddam genus*, etslags Hvalfisk.
- Sandmigr, *m. tellina, testa præmorsa, concha proboscidea, minor*, etslags Musling, Mige. (*mya truncata*).
- Sandmöl, *f. sabulum*, grovt Sand.
- Sandorpina, *arena obrutus*, tilhøstet af Sand.
- Sand-sili, *n. clupea, longa tenuis, argentea*, etslags Silb.
- Sandr, *m. arena*, Sand.
- Saugra (at sangra), *murmurare*, brumme, knurre.
- Sangrati, *f. murmur*, Brummen, Knurren.
- Sáugr, *adustus*, sæben, forbrændt.
- Sáuing, *f. fasio*, Saaen, Saaning.
- Sanna (at sanna), *comprobare, demonstrare*, godt gjøre. 2) *verum predicare aliquid, confirmare*, tilstaa, sande. R.
- Sannfródr, *sciens veritatem, probatus, fide dignus*, velunderrettet, troværdig. Kn.
- Sannfari (at sannfara), *convincio, persuado*, overbeviser (om en Sandhed). R.
- Sannfæring, *f. persuasio*, Overbevisning. R.
- Sannfærsla, *convictio*, Overbeviselse. R.
- Sanngiarn, *agvus*, billig.
- Sanugirni, *f. equitas*, Billighed.
- Sannheilagr, *vere sanctus*, virkelig hellig.
- Sannindi, *n. pl. veritas*, Sandhed.
- Sannindalegr, *veri similis*, rimelig, som ligner Sandhed.
- Sannkalladr, *vere dictus*, nævnet ved et påseende Navn; som svaret til sit Navn.
- Sannlegr, *veri similis, item agvus*, rimelig; ogsaa: billig.
- Sannlega, *verisimiliter*, rimeligen. 2) *agve juste*, billigen, retfærdigen.
- Sannleiki, *m. veritas*, Sandhed, Sandfærdighed.
- Sannleikr, *m. idem*. Sannleiknum verdr hvør reidast, *veritas odium parit*, Sandhed maa ikke høres.
- Sannmali, *n. veritas*, Sandhed, sande Ord. At unna einum sannmali, *veritatem de ali-*

quo testari, gíve en et sandfærdigt Vidnesbyrd, intet sige om ham uden Sandhed.

Sannefni, *n. nomen competens*, et passende Navn.

Sannordr, *verax, verilogus*, sandru. Kn.

Sannprófadr, *iuste probatus*, rigtig, forsøgt, prøvet.

Sannqvædi, *n. veritas*, Sandhed.

Sannræmi, *n. rumor verus*, sandt Rygte; ð róm.

Sannræningr, *m. ævus*, billig; *pr. vere rationalis*, egentlig: i Sandhed fornuftig; ð ræna.

Sannsagnari, *m. unces*, en Sandfæder, Spaaemand.

Sannsögli, *n. veritas*, Sandruhed.

Sannsögull, *verax*, sandru.

Sannspár, *sagax*, fløg, forudseende, som spaar sandt.

Sannsfýni, *f. æquitas*, Billighed, Retfærdighed.

Sannsfýnn, *ævus*, billig.

Sannsfæi, *n. æquitas*, Billighed.

Sannsfær, *vid. sannsfýnn*.

Sannr, *adj. (sönn, satt), verus*, sand. 2) *cui aliquid vere tribuitur, convictus*, sandfældig, overbevist. 3) *iustus, ævus*, billig, rimelig. Ef satt væri, *si verum esset*, om det skulde være sandt. Sannr at þjófnadi, *manifestus furti*, overbevist om Tyveri. Einginn sér hitt sanna meðan reidinn fylgir, *nemo quod ævum est videt ira præsens*, ingen ser paa det billige saalænge han er vred. E'g ætla þad sannast, *æquissimum esse puto*, jeg hælber det for billigst. Kn.

Sannr, *m. sensus, item ratio*, Mening, Grund.

2) *æquitas*, Billighed. 3) *quod satis est*, hvad der er nok. Á minn sann, *meo sensu*, efter min Mening. Þad má til sans fara, *ratio offerri potest*, derfor kunne fremsæres Grunde. At fara einum heim sanninn, *convincere*, overbevise en. At fíá einum sann, *quod ævum est largiri*, gíve en billig Gjyldefjárvesse. Hann hefr fengid sinn sann, *satis accepit*, han har faaet nok.

Sannyrði (at sannyrða), *convincere, persuadere*, overtale, overbevise.

Sannyrði, *n. pl. nuda veritas*, Sandhed, sandt Ord.

Sápa, *f. sapa, smegma*, Sæbe.

Sár, *vulneratus, saucius*, saaret. 2) *dolorosus*, sm, smertefuld. Hann grét sárann, *acris lacrymavit*, han græd bitterlig.

Sár, *m. vas, sinum*, etflags stort Kar, en Saa.

Sár, *n. vulnus*, Saar. Sárs höfud, *n. cicatrix*, Ar, Skramme, Noe paa Saar. Þeir sátu alldrei á sárshöfði, *obduncam cicatricem semper refricuerunt*, de oprippede altid det gamle Saar, kunde aldrig fo. liges.

Sárafar, *n. vulneratio*, Saaren, Saargjæst.

2) *multa pro vulneratione solvenda*, Þengubøder for tilføjede Saar.

Sára-járn, *n. specillum, spatula, et strigillum*, Jærn.

Sáralæknir, *m. chirurgus*, Saarlæge, Kirurg.

Sára-smyrsl, *n. pl. unguenta vulneraria*, Saarsalve.

Sára-lött, *f. lues venerea*, Fransoset, veneriske
Eygdomme.

Sáramr, *miserrimus*, meget elendig.

Sárheittr, *præcusus*, særdeles skarp.

Sárlæni (at sárbera), *obnixæ, pesere*, bede inde
kæmde.

Sarda (at sarda), *polire, isem conrectare, polere*,
oppude, glatte; ogsaa: behandle; á svödr.
Sárfátækr, *pauperrimus, paxillo audior*, meget
fattig.

Sárfætttr, *cui pedes dolent, podager, podagriff*,
som har Ondt i Fødderne, smfodet.

Sárhendr, *chirager*, som har Ondt i Hænderne.

Sáringi, *n. pl. dolor*, Smerte, Ømhed.

Sárkalldr, *prægelidus*, særdeles kold, iskold.

Sárlögn, *misere, dolorose*, med Smerte, smertelig.

Sárlögr, *dolendus*, smertelig, sm.

Sárlæiki, *m. dolor*, Smerte, Ømhed.

Sárna (at sárna), *dolescere*, smætt, smerte.

Sarpr, *m. ingluvies*, Fuglesko; ogsaa: Sluge
vorenhed.

Sáryrði, *n. pl. verba pungentia*, saarende, blø-
dende Ord, Spotteglofer.

Sát, *f. infidia viarum*, Daghold. Þórdar synir
sprutta upp úr sátinni, Theodori filii ex in-
fidii prorupuerunt, Tords Sønnen sprang op
af Dagholdet.

Sáta, *f. mesa fani*, en Høstak, Høstakke.

Sátt, *f. reconciliatio, pax*, Forlig, Fred, For-
ning.

Sáttarboð, *n. reconciliacionis oblatio*, Freds-
bud.

Sáttargærd, *f. pacificatio*, Fredshandling, Freds-
slutning.

Sáttarord, *n. reconciliatio*, Forlig, Forligelse. R.
Sátta-rof, *n. violatio fœderis*, Fredsbrud.

Sáttgiarn, *benignus, mitis, facilis*, forligelig,
fredelig, fredsommelig.

Sáttgirn, *f. facilis, amor pacis*, Fredelighed,
Beredvillighed til Forlig.

Sáttmál, *n. pactum, fœdus*, Forbund, Forening,
Fred.

Sáttmáli, *m. idem*.

Sátttr, *reconciliatus*, forligt. 2) *contentus*, for-
nøjet med, fyldestgjort. 3) *consensus*, enig
om.

Sátt, *n. fessio exploratoria*, Spejden. 2) *in-
fidia*, Daghold.

Savali, *m. vid. safali*. Finnar seldu þeim biór
og savala, Fennones illis vendiderunt pelles
fibrinas, atque sabellinas, Finnerne solgte
dem Bæver- og Sobel-Skind.

Saudabregd, *n. variatio ovium ex pastu*, Gaar-
nes forskellige Fædning, i Forhold til de for-
fjellige Græsgange.

Saudaganga, *f. pascua oviaria*, Græsgange for
Gaar.

Saudahús, *n. ovile*, et Gaarhús.

Sauda-kiöt, *n. caro ovilla*, Gaarstjød, Lamme-
stjød.

Saudamadr, *m. opilio, oviper*, Gaarstjød.

Saudamiólk, *f. lac ovillum*, Gaarremælk.

Sauda-qví, *f. cors, cohors*, Faaresti.
 Saudareifi, *n. vellus*, hele Ulden af et Faar.
 Saudarétt, *f. ovile subdiale*, en Faarefold.
 Saudfé, *n. oves, pecudes*, Faar. R.
 Saudfénadr, *m. idem*. R.
 Saudfiár-rækt, *f. oviaria*, Faareavl.
 Sandfira, *f. ashyum*, Fedme paa Faar.
 Saudr, *m. vervex*, en Bede. 2) *ovis*, et Faar. R.
 Sauma (at sauma), *sarcire, suere*, sv.
 Saumakona, *f. sarrix, vestifica*, en Sybone.
 Saumalr, *m. subula*, en Syl, Skomagerst. l.
 Saumari, *m. sarior, vestifex*, Skrædder, en,
 som syer.
 Saumnál, *f. vid. nál*, Synnaal.
 Saumskæri, *f. pl. forfices sarsorum*, Skrædders
 saks.
 Saumr, *m. sarsura, futura*, Synning, Syen.
 2) *commiffura pannorum in veste*, Søm paa
 Klæder. 3) *ferrei clavi in tabulatis*, Jerns
 søm i et Plankværk.
 Saumprádr, *m. filum*, Sytraad.
 Saungfuglar, *m. pl. oscines aves*, Sangfugle.
 Saungfæri, *n. pl. vid. hliódfæri*.
 Saunggydia, *f. Musa*, Sanggudinde, Muse.
 Saungl, *n. murmur*, Brummen, Mynnen.
 Saungla (at saungla), *murmurare, item cantil-*
lare v. occinere, brumme, mynne.
 Saunglist, *f. musica*, Musik, Tonekunst.
 Saungmeistari, *m. præcantor*, en Syngemester,
 Forsanger.
 Saungtöl, *n. pl. instrumenta musica*, musikalske
 Instrumenter.

Saungvari, *m. cantor; item musicus*, en Sæn-
 ger; Musikant.
 Saungvinn, *cantabundus*, songende.
 Saungvísa, *f. ode, carmen*, en Vise. (M. O.)
 Saungr, *m. cantus, melos*, Sang.
 Saup, *n. jusculum, sorbillum, sorbitium*, Sobe-
 mad, Suppe.
 Sauphóttir, *eda-köcker, m. bolus juscularius*, en
 Dulle t Suppe.
 Saupkál, *n. cranbe sorbilis*, Sobekaal.
 Saupláttir, *quibus vinum conciliat amorem*, for-
 ligte ved et Glas Vin.
 Saur, *m. stercus, canum*, Drak, Skarn, Snarl.
 Saurga (at saurga), *polluere, inquinare*, smuds-
 gøre Stiden.
 Saurgan, *f. pollutio*, Tilsølen, Tilsrudsen.
 Saurindi, *n. pl. vid. saur*.
 Saurli, *m. pollusus, besudlet*. 2) *nom. pr.*, en
 Mand's Egennavn; *alias* Sørli.
 Saurlifi, *n. fornicatio*, Skjørlevnet.
 Saurlifr, *lascivus*, løstagtig, liberlig, en Skjør-
 levner.
 Saurlifnadr, *m. vid. saurlifi*.
 Saurliótr, *splendidus, in quo sordes facile vestimur*, af en lys Farve, hvorpaa den mindst
 Smuds straks sees.
 Saurgr v. saurgr, *pollutus, sordidus*, Sten-
 uren, smudsig, snavset.
 Saur-uppgánga, *vid. miskunna mér*.
 Sax, *n. machard*, et kort Sværd, en Dolk.
 2) *culter cibarius*, en Madstiv. Der gæst
 alle á saxi og spæni, - omnia ibi in alio

vertuntur solidum et fluidum, der spiser man alting op. 3) *romaculum, tucum v. minuscul*, Dølskemad, Plukkemad, Tuggemad. 4) *margo proræ navis*, Forstavnen paa et Skib. Miðg ganga þeir á lúxin, *aggressionem in proram valde moluntur*, de gjøre ideltige Forsøg paa at angribe Forstavnen

Saxa (at saxa), *minusim discindere, secare*, hakte, hugge i smaa Stykker. 2) *sepius vulnerare; item scabificare*, bibringe mange smaa Saar. 3) *ferire*, slaa. Miðg saxar nú á, *fluctus proram sepius ferit v. alluit*, den ene Bølge slaaer op imod Forstavnen efter den anden.

Saxland, *n. Saxonia*, Saksen.

Saxar, *m. pl. Saxones*, de Saksiske, Saksere.

Saxlendskr, *Saxo*, saksisk. (N. O.)

Saxneskr, *saxonicus*, saksisk. Kn.

Sá (sá, hefi sá, at sá), *videre*, at se. At sá i gegnum flugr, *connivere*, se igjennem Fjogre med. Sá eida at mönnum, *homagium postulare*, fordre Ed, Hylding af Folk. Sá sá um, *oculos circumferre*, se sig om. Sá sig um hag, *rebus suis consulere*, sørge for sine Ting, se sin Forbøl. Sá hag sinn, *idem*. Sá á bak einum, *relinqui ab aliquo*, blive forladt af en. Sá estir giðf, *doni panitere*, fortryde en Foraring. Sá sig um hönd, *respicere*, blive klog igjen, faa sin Forstand igjen. Sá aumr á, *commisereri*, ynkes over. Sá fram í veginn, *providere*, forudse. Sá at, *inquirere*, randsage, undersøge. Sá sig vid, *visare*, undgaa, se sig for, tage sig i

Auden Deel.

Agst for. Hann sá ecki fyrir, *incansé facie*, *non se temperas*, han ser sig ifte for, handter uforsigtigt. Hönum sáft yfir, *erravis*, han forsaa sig, fejlede. Hann er uppá at sá, *vulnoscus est*, han er stabselig, prægtig, anseelig. Láttu sá, *fac videre*, lad se. Sigi Gud kluta minn, *Deus mihi provideat*, Hjælpen, Forsynet hjælpe mig.

Sed (at sedia), *facurare*, mätte.

Sedill, *m. schedula*, Sedel, et lille Brev.

Sedrusvidr, *m. cedrus*, Cedertre.

Sedrusvid-siniðr, *n. oleum cedrinum, cedreleum, Ceterolie*.

Séðr, *visus*, set. Hann er ecki allr þar sem hann er séðr, *calidus est*, han er smedig, listig.

Sef, *n. juncus, scirpus*, Siv.

Sef (svaf, hefi sofð, at sofa), *dormire*, sove. At sofa yfir, einu, *indormire alicui rei*, sove over en Ting, vise sig døven. At sofa sáft, *in utramque aurem dormire*, sove haardt.

Sefa (at sefa), *mitigare, lenire*, lindre, forsmilde.

Sefan, sefan, *f. mitigatio*, Lindring, Formildelse.

Sefdala, *f. juncetum*, et lavt Sted, hvor der vokser Siv.

Sefi, *m. animus*, Mod, Driftighed, Uforsagthed. 2) *favor; item calor*, Øndest, Varme. 3) *idem quod sibi*.

Seggr, *m. vir fortis, sibi confidens*, en tapper, stærk Mand.

Segi, *m. pulpa nervosa*, en Mussel, en Seje;

à seigr. Sic hörsegi, cor, Hjerte (Digt.) Hann tók sega þinn af tungu ormlins, *pulpamentum e lingua angvis abscondit*, har skar et Stykke af Slangens Tunge. Spakr þætti mér spillir hauga, ef hörsega fránan æti, *sum mihi sapere videretur largior ille, si albidum istud cor comederet*, da vilde jeg synes at denne gavmilde Mand var klog, dersom han spiste dette hvide Hjerte.

Segi (lagdi, hafi sagt, at segja), *dicere*, sige, tale. 2) *sensentiam ferre*, sige sin Mening, affige Dom. At segja lög, *judicare*, dømme. Segja fyrir, *pronunciare, predicere*, forudsige; give Regler forud, foreskrive. Segja fram, *proferre*, sige frem. Segja frá, *narrare*, fortælle. Segja sig frá, *resignare*, sige sig af med, frastige sig, give Slip paa. Segja af sér, *idem*. Segja einum upp, *nuncium mittere alicui*, opstige en. Segja upp dóm, *sensentiam ferre*, affige Dom. Segja sig í ætt, *gens referre*, regne sig i Slægt med en. Hann lætr sér segiaz, *persuaderi sibi suis, concedis*, han lader sig sige, overtale, giver efter. Hönum segir fyrir, *fasis accedat v. rapitur*, han har faa Levedage tilbage. Fátt segir af hönum, *oblivioni datur*, han bliver ikke navnkundig. Segja til, *notum facere, indicare*, røbe, aabenbare, besjende.

Segl, *n. velum, carbasus*, Sejl. Fram-segl, *sparum*, Rypver. Stóra seglid, *arimon*, acatium, Storsejl. Topp-segl, *supparus*, Topsejl. Focku-segl, *dolon*, Fok, Foksejl.

Skut-edr astr-segl, *epidromus*, Brig, Sejl. At hallda öllum seglum til, *pandere vela*, sætte alle Sejl til, sejle for fulde Sejl. Sigla fullum seglum, *idem*. So tar bönd at segli, *ita accidis*, det tildrog sig saaledes.

Segl-rá, *f. antenna*, Raa, Sejlstang.

Segulsteinn, *m. magnes*, Magnet.

Seid v. seidi, *n. fatura asellorum minuta*, Fisterunger, særdeles smaa Torff.

Seidi (seiddi, at seida), *incantare, fascinare*, hefse, bedrive Troldom.

Seidhiallr, *m. domus v. pulpitu incantationis*, et Hus eller en Forhøjning, hvor man hefter.

Seidkona, *f. strix, fascinatrix*, en; Troldkvinde, Hekst.

Seidkrill, *n. vid. seid*.

Seidmadr, *m. fascinator, veneficus*, en Troldmand, Heksemester.

Seidr, *m. impudentissima invocatio maligni spiritus, qualis inter ethnicos viris probrosa erat*, Troldom, Hekseri.

Seigia, *f. lentor*, Sejhed. 2) *firmitas*, Fasthed, Styrke.

Seigiz (at seigaz), *lensescere*, blive sej, seje.

Segilldi, *n. nervositas*, Sejhed, en sej Ting.

Seigr, *lentus*, sej. 2) *firmus*, non fragilis, stærk, fast. 3) *tardus, difficilis*, vanskelig at komme til rette med. Hann er seigr fyrir, *difficilis est*, han er vanskelig at overtale.

Seigþreytt, *laboris tolerans*, som godt kan udholde Arbejde, ikke let trættet.

Seigla (at seigla), *sardare, item lentare*, op-
holder, træffer i Langden, forsinke.

Seigla (at seigla), *lense progredi*, gaa lang-
somt.

Seigla, *f. lentor*, Sejsked. 2) *animal tardum*
et lentum, et langsomt og dovent Dyr.

Seil, *f. funis ductarius, cum connexis piscibus*
v. alio onere, quo navicula regatur, et Tov,
med de derpaa hængende Fiske, som i Lan-
dingen trækkes efter en Baad. Hann slitradi
af seilinni, *sequi nequie*, han kunde ikke
følge med.

Seila, *f. angulus maris v. lacus*, en Bugt, Vig.

Seilar-öl, *f. funis tractorius brevior*, et kort
Tov, som trækkes bagefter en Baad.

Seilarstreng, *m. funis piscatorum ductarius lon-*
gior, et saadant Tov af temmelig Langde.

Seili (at seila út), *piscis, funi tractorio alliga-*
tos, mari committere, ut borin leveatur, binde
Fiske op paa et saadant Tov, og kaste dem
i Søen, for derved at lette Baaden i Lan-
dingen. At róa fyrri seil; a) *salet funem*
trahere, trække et saadant Tov; b) *ohnisi*
molestiis, kjæmpe med Besværligheder.

Seiling, *f. brachii exensio*, Armens Opræk-
ning.

Seilingar-hæd, *f. altitudo hominis brachium ex-*
solentis, saa stor Højde, som et Menneſke
med oprækt Arm kan naa.

Seiliz (at seilaz), *manum expandere*, række Haan-
den op. Þá seiliz langt til lokunnar, *poly-*

pragmosynem operose adbibis, du blander dig
i alt for mange Ting.

Seimr, *m. soni finalis productio*, Udtrækning af
den sidste Stavelse i en Vise, naar Man syn-
ger den. 2) *ductile quid*, Noget, som lader
sig trække ud i Langden. Sic brendr seimr,
aurum, Guld. Hunánga-seimr, *farus*, Hon-
ninglage, Silage.

Seinsær, *sardus*, langsom.

Seinheppilegr, *corpore et tarditate fortunam*
suam frustrans, som ved Langsomhed og Do-
venskab forspilder sin Lykke. 2) *immasurus*,
umoden.

Seinka (at seinka), *sardare, tardescere*, blive
langsom; ogsaa: forhindre, forsinke.

Seinlár, *cunctabundus*, senfærdig, nølende.

Seinlegr, *sardus*, langsom, senfærdig. 2) *dif-*
ficilis, vanskelig.

Seinlega, *sarde*, senfærdigen.

Seinlæti, *n. cunctatio*, Tøven, Nølen.

Seinmætr, *sardiloguus*, sentalende, som har
langsom Udtale.

Seinn, *sardus, lentus, chordus*, sen, langsom.

Seinn á sér, *idem*. Þeim fólt seint, *iter*
illis non erat expeditum, de havde en lang-
varig Rejse. Seinna enn segir, *dictu serius*,
senere end man siger.

Seinsprotinn, *chordus, ferocinus*, som kommer
sildig frem, sildig.

Seintaladr, *vid. seinmætr*.

Seinvaxinn, *vid. seinsprotinn*.

Seinþreytt, *constans, firmus*, stadig, standhaftig. 2) *sardus ad iram*, langmobig, som langsomt vredes.

Seytiandi, *decimus septimus*, syttende.

Seytián, *septem decem*, sytten; *alias lautián*.

Seitill, *m. forbillum, huiusmodi exiguus*, en Slurk.

Sei'la (at Seila), *paululum emulgere v. fluere*, droppe ned i draabevis; ogsaa: ndpresse langsomt.

Secki (at Seckia), *sacco includere*, indslutte i en Sæk. 2) *reprimere*, tilbageholde.

Seckpípa, *f. utricularius*, Sækkpipe.

Seckr, *m. saccus, user*, en Sæk, Pose.

Sekr, *reus, fons*, strafbar, Skyldig. 2) *cui aqua et igni interdicitur*, fredløs, landsforbist.

Sekt, *f. mulcta, item reatus, olim reatus capitalis*, Bøtteløst, Strafskyldighed; forðum Strafbarhed paa Livet.

Sektr, *proscriptus; item publicanus*, dømt landsflygtig; ogsaa: konfiskeret. Tel ég sekt sé hanns allt, *omnes ejus opes publicas enuncio*, jeg siger, erklærer at alt hans Gods skal konfiskeres.

Sel, *n. ingurium, astivum, astiva pecunaria*, en Søder, et Sted hvor man holder Creature til Gjalde om Sommeren.

Selbiti, *m. salistrum*, Knebs med Fingrene.

Sel (seldi, at selia), *vendere, tradere*, overlevere, sælge. Selia af hendi, *tradere*, overlevere, afgive. Selia siálfðæmi, *arbitrio adversarii causam committere*, veldgive en Sag

til Vederparten. At selia upp, *vomere*, spy, kaste op.

Sélegr, *speciosus, pulcher*, smuk, anseelig.

Selkutningr, *m. commensus reciprocus*, Flytten frem og tilbage, en langsom Flytten. At hafa selkutning, *reciprocare commensum*, flytte langsomt, i smaa Partier.

Selia, *f. salix caprea, Bibie, Selsopil*. 2) *procuratrix, Huusholderste*; sic matfelja, Sselia.

Seliandi, *m. venditor*, en Sælger.

Selleri, *anonium, bama*, Sællert.

Selningr, *m. tringa lirovalis*, Vibe (en Fugl).

Selskapr, *m. societas, comitatus*, Selskab. (N.O.)

Selskutill, *m. vid. skutill*.

Selstada, *f. pascua astiva pecorum*, Søterebøl, Søder.

Selr, *m. pboca, vizulus marinus*, Sæl, Sælhund. Ecki var hönum um sel, *fastidius commercium*, han havde Afstye for det Sælskab. Hann seck vondann sel, *male resse illi negotium*, det Vrinde løb uheldigt af for ham.

Sem (samdi, hefi samid, at semia), *pacem facere*, slutte Fred. 2) *moderare, temperare, componere*, lave, ordne, styre. At semia sig at háttum annara manna, *ad mores aliorum se componere*, rette, danne sig efter andres Søder. Þeim semr i besta máta, *optime inter illos convenerit*, de komme særdeles godt overens. Hann semst á það, *ad id se applicat*, han samtykker deri.

vi, *que, quod*, som. 2) *ut, siue*, som, m. 3) *quam ante superl.* Sem fyrst, *primum*, saa snart mueltig.

m. *pacificator*, en Fredeslister, Fredes-
er. 2) *nom. pr. viri*, en Mandes Egen-

n. *sardasio*, Langsomhed, Sænderagtig.

at semsa), *sardare*, forhindre, forsinke.
ue *edere*, spise langsomt.

), *non ingenuus, servilis*, uædel, ufri.
id. sédr.

f. *missus*, Sænderse; *vid.* forsenda.

it senda), *mittere*, sende, stikke. Senda
ndi, *manu mittere*, sende fra Haanden.
iz á, *invicem mittere alser alseri*, stikke
imellem hinanden.

di, m. *apostolus; nuncius, legatus*, Bud,
Fad, Sænderbud, Gesandt.

éf, n. *epistola*, et Brev.

d v. sendisdr, f. *legatio*, Gesandtskabs-
Kn.

gr, *missilis*, som kan sendes.

m. *nuncius, mercurius*, Bud, Rurér,

adr, m. *id. ac sendibodi*.

5, f. *missus, ferculum*, Ret Mad. 2)

, Sænderse, Sænden. 3) *res missa*,
n, en Foræring.

), *arenosus*, sandig, fuld af Sand.

idem. 2) *missus, ablegatus*, sendt, afsendt.

Sengia, f. *crusta lactis, fumo infecta*, Varten
af Sveden-Mælk.

Senn v. i senn, *simul, pariter*, tilfæge, med det
samme, paa en Gang. 2) *propemodum*,
næsten, hartad. Senn sem i sögu, *fabula*
instar, næsten som et Eventyr.

Senna, f. *lis, alsercasio*, Riv, Trætte.

Senni (at senna), *lisigare*, trættes, skjændes.

Sepi, m. *lingula, lobus*, et udstående Stykke
af en Ting.

Seppi, m. *canis, canis*, en Hvalp, en Hund.

Serdi (at serda), *cutem consecrare*, besøle Hus-
den; *vid.* sarda svödr.

Sér, *sibi*, sig, for sig selv. 2) *id. ac sérlyndr*,
sér. Hann var sér um móður, *matri eras*
unica proles, han var sin Moders eneste Barn.
Hann var sér um mar, *solus (sine convivis)*
cibum sumis, han spiste alene. Hann var
sér á skipi, *sibi propriam habuit navem*, han
havde et Skib for sig selv.

Sérgódr, *arrogans, fastuosus*, hovmodig, over-
modig.

Sérgædi, n. *arrogantia, fastus*, Hovmod, Over-
mod.

Sérhlífinn, piger, doven, lad.

Sérhver, *omnis*, enhver.

Serlmonia, f. *ritus sacer, ceremonia*, Seremoni.

Serkir, m. *pl. gens togata, Sarraceni, Arabes*,
Saracener, Tyrker; egentl. en Nation kaldet
i Rappe.

Serkland, n. *Africa, Afrika* (Kafkasat).

Serkr, *m. toga, tunica; isem indusium*, en Særk, Kappe.

Sérlegr, *singularis; isem morosus*, særdeles; ogsaa: særfindet.

Sérkundadr, *difficilis, morosus*, sær, særfindet.

Sérlyndr, *idem*. Sérlyndi, *m. singularis*, Sérfind.

Sérplágin, *avarus*, gjerrig, egennyttig.

Sérrádr, *difficilis, cedere nescius*, selvráadig, egenfindig, som ikke vil lyde andre.

Sérlinna, *vid. sérlyndr*.

Sérvittr, *sciulus, nasutus*, selvflög, nævís.

Sels, *m. sedes, sella*, Sæde, Stol.

Sella, *f. pulvinar*, Hynde, Pude.

Selsbörur, *f. pl. lemnica*, en Særestol, Porterstjase.

Sellunautr, *m. confessor*, Síðidder, som síðder hós, Sidesammerat.

Selluvar, *m. pulvinaris involucrium*, Pudevaar.

Set, *m. scamnum*, en Bænk; Sæde. 2) *gratum*, en Loddænk, liden Fjeldtseng.

Set (setti, hest sett, at setja), *ponere, collocare*, sætte, lægge. Setja miólk, *lacteos liquores seponere*, affatte Mælk i Gæde eller Truge, for at den kan samle Fløde, sætte den op. Setja skip, *navem subducere*, trække Skib fra Egen. Setja fyrri síónir, *ob oculos ponere*, foreholde, forestille en noget. Setja undan, *periculo se subtrahere*, undbringe sig en Fare. Setja lög, *leges ferre*, give Love. Setja fram bord, *apponere mensam*, sætte et Bord frem. Setja af embætti, *ab officio remove*,

affætte, suspendere. Setja von & einhvörn, *spem collocare in aliquo*, sætte sit Haab til en. Setja sér, *certo sibi imperare*, foresætte sig. Setja í pant, *pignori dare*, pantsætte. Setja í rit, *in literas referre*, skrive op, optegne. Setja í höttur, *in vincula conjicere*, fængsle, fæste i Fængsel, slutte i Lænker. Setja í hálf-dæmi, *ad arhierium aliquis referre*, volds-give en noget. Setja, *fugere*, gaa af sig selv. Hesturinn settr, *equus fugit*, Hesten gaar (af sig selv, uden at nogen fører den). Setja at, a) *ad incitas redigere (in ludo larrunculorum)*, gjøre mat i Skafspil. b) *ludibrio habere*, gjøre Nar af en. Setja undir (sc. hatru); *vid. vediaz*. Setja þing, *conventum indicere*, sætte Ret. Setja nidr mál, *controversias disstrahere*, forlige Sager. Setja nidr í einum, *refrenare*, bringe en til at holde inde. Setja herbúdir, *castra metari*, slaa Lejr. Setja fyrri sig, *angi aliqua re*, have Betsymninger over en Ting. Setja á sig, *idem*. Setja sig, *sedem occupare*, sætte sig. Setjaz, *idem*. Það settr sig, *precipitatur*, det lakker mod Enden. 2) *desidis*, det holder op. Hann setti hlíðann, *obscure*, han tav stille. Setjaz, *pacari, miscere*, blive mild, sagtmodig, tabe sin Hæftighed.

Setberg, *m. rupes fixa*, en fast Klippe.

Setgeiri, *m. lombo v. lumborum segmentum*, Bøgstykke i Bentlader.

Setinn, *inhabitanus*, beboet, bebygget. Væsetia jörd, *pradium bene cultum*, en godt beboet,

dyrket Gaard. Setid egg, *ovum pullulascens*, *pullulans*, et Egg, som ruget ud, hvori Ungerne ere begyndte at dannes.

Seti, *m. anus, clunes*, Dagdel, Rump, Sædet.

Setningr, *m. constans propositum*, stadigt Forsæt. 2) *subductio navis*, den Handling, at trække et Skib op fra Ogen. Setnings skib, *navis traxilis, traxilia*, et Skib, som trækkes op. Setningsmadr skips, *belicarius*, en Mand, som er med at trække et saadant Skib op.

Setna (at setna), *vid. fiatna*. På sernadi. uphillpid, *deferbuis sumulus*, da stillede Opsæt.

Setning, *f. propositio, constitutio*, Bestemmelse, Fastsettelse, Sætning. R.

Setningslutr, *propositi tenax*, stadig, standhaftig.

Settskauti, *m. vid. setgeiri*.

Settslockr, *m. sedile; item sponda*, Sæde, Stol, Sengenbræt. 2) *trabs anae fores cubilis*, en Dør udenfor Døren af Sengenammeret.

Sett v. fiott, *f. senio*, seks Hjne paa Tærning, en Sek.

Settar eidr, *sex hominum juramentum*, seks Mænds Ed.

Setti, fiotti, siotti, *sexus*, sjette.

Settidómari, *m. iudex constitutus*, Sattedommer.

Settr, *modestus, composus*, sat, stadig.

Settligr, *idem*.

Setr, *n. sedes, domus, habitaculum*, Sæde, Borlig, Bopæl.

Sex, *sex*, seks. Sex á teningi, *senio*, seks Hjne paa Tærninger.

Sex-ár, *sexennium*, et Tidrum af seks År, (et Seksaar).

Sexfætt, *seniper*, seksfæddet.

Sexkantadr, *sexangulus*, sekskantet. (M. O.)

Sextán, *sedecim*, seksten.

Sextándi, *-adj. decimus sextus*, sekstende. R.

Sexti, *sexus*, sjette.

Sextiu v. sextýgir, *sexaginta*, tressindstyve.

Sexstrendingr, *m. vid. brymsfiskr*.

Sextugr, *sexagenarius*, tressindstyveaarig.

Sexvetra, *sexennis*, seks År gammel, seksaarig, seks Års.

Sexædr, *idem*. 2) *iremis*, *sex remis acta navis*, (et Skib), som har tre Årer paa hver Side.

Sexæringr, *m. idem; navis sc. trijugis*, det samme, men et Navneord.

Seydi, *n. asellus tenebrimus sive fetura asellorum*, Fiskeunge, Torsteunge; *vid. varaseydi*.

Seydi, *n. juscum*, Suppe. 2) *cocio*, Røgen, Røgning.

Seydi (seyddi, at seyda), *decoquere diutius*, koge længe, koge ind. Seyda nidr til Fridiunga; *ad duas vias decoquere*, koge noget ind til to Tredtebele; *vid. lýd*.

Seyddr, *decoctus*, kogt, indkogt.

Seydýng, *m. astus, fervor continuus*, vedvarende Hede. Seydýngs-lútt, *homosana*, vedvarende hidsig Feber.

Seydsla, *f. cocura*, Røgen, Røgning.

Seydr, *m. jusculum*, Suppe, Saab, Affød.

2) *coccio*, Rogen, Røgning. Hönnum skal riúka seydr lá, *in ipsum redundabis meritum facti* 3: *pæno*, han skal nyde Lønnen for den Handling 3: straffes derfor. Leingi rauk lá seydr, *longinqua eras malorum illa seges*, Góð gerne af de Ulykker vare langvarige.

Seyla, *f. alveus v. convallicula in fundo maris*, lang Rende, Fordybning i Havets Bund.

2) *ramus maris v. lacuum*, en Vig, Bugt.

Seymi (at seyma), *consuere*, sammensy. 2) *clavis frequentibus compingere*, sammennagle med Øsm, somme.

Seymi, *n. fila sarcorum*, Skræbbertraad, Øptraad. 2) *animalium fibra nervorum, sarura inservientes*, Sener af Creature, som kunne bruges til Traad.

Seyra, *f. faculentia*, fex, Bærme; *vid. Syria* et *fori*. Þar var sultr og seyra, *ibi penuria erat cibi, et potus faculentus*, der var Mangel paa Mad, og daarlig Drik; de havde ikke Salt til et Æg.

Seyradr, seydr, *faculentus*, bærme fuld.

Seyriz- (at seyrar), *fermentare*, gjares.

Seyrna (at seyrna), *fermentescere*, blive sur, gjares. 2) *pejorari, faculentiam attrahere*, blive til Bærme.

Sí, *semper*, stedse. Sí og *æ*, *semper et continuo*, stedse og uafbrudt.

Siá pro lá, *is, ea (obsoletum)*, den (forældet).

Sia, *f. filerum*, Silslud. 2) *cribrum*, en Si, Sigta.

Sia (at sia), *filtrare, cribrare*, si, filtrere.

Siáalldr, *n. pupula, pupilla*, Øjsten. Siáll *n. idem*. Siáldurs himna v. háð, *membrum cornea transparent*, Hornhinden i Øjet.

Siáandi, *videns*, seende. 2) *vases*, en Spand, Seer. 3) *dignus visu*, seervdig.

Siáarblíða, *f. malacia, pellacia*, Slippille; Havet, Havblis.

Siáfargánger, *m. estus maris*, Svends Brusi Søgang.

Sjáfargud, *m. deus maris*, Nepsunn, Sjagud. R.

Sjáfartrönd, *f. litus maris*, Søst. R.

Siafni, *m. prociis; item amasius*, en Døst Elsker.

Sialdan, *raro*, sjelden.

Sialdfenginn, *rarus*, som man sjelden kan se. Sætr er sialdfenginn matr, *omne rarum*, det Sjældne er behageligt.

Sialdsén, *sialdséðr visu rarus*, som sjelden ses sjelden, rar.

Sialdstundis, *raro*, sjældes.

Siálfala, *se ipsum nutriens (pecus)*, som foder sig selv; egentlig: Creature, som gaa ud Hyrde.

Siálfbiarga, *sibi satis*, som kan hjælpe sig se Siálfbodin, *gratissime acceptus, etiam: non in rarus*, kjærkommen; selvuden. Þeir gæfær allt siálfbóðid, *pro lubitu omnia rapere* de toge alt efter eget Lykke, bød sig selv.

Siálfbyrge, *nullius rei indigus*, som ikke tager til noget.

Siðlfbyrgingr, *m. idem.* 2) *sibi malum arrogans*, som gjör sig meget til.

Siðlfdaendr, *morbo extrinsecus*, dög af Eygdom.

Siðlfdaudt fæ, *morsicium, caro morsicina*, flæddet Kreatur.

Siðlfðæmi, *n. arbitrium causa propria, actoris de reo judicandi potestas*, Selvdom, Voldgift til en Sagsøger i hans egen Sag, af den Styldige.

Siðlfeldismenn, *suo sumptu viventes*, Kapitlar-
Mætt, som leve af sine Midler.

Siðlfgiördr, *spontaneus, sponse factus*, frivilligen foretaget.

Siðlfgrænn (aker, ager) *restibilis*, en Ager, som saar sig selv, bærer Frugter paa ny uden at saare.

Siðlfhala, *nullo cogente, liber, fri*, uden Tveng; *vid. siðlfala*.

Siðlfheimskr, *fatuus, a nullo alio infatuatus*, dnm af sig selv, tøffet af Naturen.

Siðlfhælni, *f. propria laus*, Selvros.

Siðlfhælinn, *gloriosus, prealende, broutende*.

Siðlfhæringr, *m. flos lanae v. velleris, lana molissima*, den blødeste Del af Læden.

Siðlfkrafa, *ulero, suo sponse*, frivilligen, af sig selv.

Siðlfrádr, *sui juris, liber, fri*, som raader sig selv; selvraadig.

Siðlfráði, *m. idem*.

Siðlfraði, *n. libertas perfecta*, Frihed, Selvraadighed.

Anden Deel.

Siðlfstáinn, *vid. siðlfstænn*. **Siðlfstáinn akr**, *ager restibilis*, Ager, som saar sig selv.

Siðlfstædr, *dictu facilis, certus, vis*, som siger, forstaar sig selv.

Siðlfstelska, *f. sui amor nimius, phylautia*, Egen-
kjerlighed. R.

Siðlf-skapa viti, *n. pl. propria culpa*, egen Drøbe.

Siðlfstéidungr, *m. culter in manubrium reducibilis*, en Guldbeite.

Siðlfs sîn, *vid. siðlfstædr*, sîn egen Herre.

Siðlfs sîn ráðandi, *idem*.

Siðlfstótti, *m. arrogantia, fastus*, Jæbtilfælde, Etolthed.

Siðlfvaxid korn, *segetes restibiles*, Korn, som er vokset af sig selv. **Siðlfvaxid gras**, *sua spontis gramen*, Græs, som er vokset af sig selv.

Siðlfvili, *m. voluntas libera, arbitrium*, fri Villie. R.

Siðlfviliandi, *adj. voluntarius, volens*, frivillig. R.

Siðlfr, *ipse*, selv. Þar var vid siðlft húid, *parum absuit*, der var ikke langt fra at. Hvø er siðlfum sér næst, *proximus quisque sibi*, enhver er sig selv nærmest.

Sjár, *m. mare*, Havet, Egen. Kn.

Siatna (at siatna), *desumere, remittere*, for-
mindskes, slappes, sløves.

Sid (á fati), *n. segmentum panni sriguetrum, caneus*, en Rile i et Klædningsstykke; *vid geiri*.

Sid, *fero*, sîbe. **Sidar**, *sidast, serius, serius*,
sine, sîdigere, sîdigst. Um sîdir, *randem*,

H h

endeligen, omfider. Fyrr og fidar, *ab initio ad finem*, først og sidst.

Sida, *f. latus, plevra, Eide*. Hinc Hall-sida, Skip-sida, *latus montis, navis*, Skraaningen af et Bjerg, Eiden af et Skib.

Sida (at sida), *instigare, mores docere*, undervise, sætte Etik paa, danne, kultivere.

Sidadr, *moratus*, som har Søder, Væsen, Leve-maade. Vel sidadr, *bene moratus*, som har gode Søder.

Sidalærdóm, *m. esica, philosophia moralis*, Sædelære, Moral.

Sidamadr, *magister morum*, Moralist, Sødes lærer; (i brudkaupum), *anspex, symposiar-cha*, som forestaar Opvartningen ved et Bryllup, Skaffer.

Sidan, *exinde*, siden, derefter.

Sidari, *sidaltr, posterior, postremus*, den sølgende, den sidste.

Sidarla, *fero*, sildigen; *quasi sidarlega*.

Sidaskipti, *n. pl. mutatio morum*, Søders Forandring, Religionsforandring. 2) *vulgo introductio christianismi v. reformationis evangelica*, den kristelige Religions Indførelse, eller Reformationen.

Sidavandr, *morosus*, vanstelig, knarvoren. 2) *gravis, severus*, streng, alvorlig.

Sidavendni, *f. morositas*, Knarvorenhed, Vanstellighed.

Sidblendinn, *conversacioni apertus*, omgjengelig.

Sidborinn, *ferocinus*, sildig født. Sidborid

lamb, *agnus chordus*, et Lam, som er født sildig, en Eildføding.

Sidbúinn, *serius ad iter paratus*, som sildigen bliver færdig til en Rejse, som behøver lang Tilberedelse. 2) *serotinus, de pallis avium, et futura piscium dicitur, quando solis seriu maturescunt*, sildig fødte, som vokse sildigere end sædvanligt (om Fugle og Fiskeunger).

Sidbætar kyr, *vacca serosina*, Kjør, som kalder langt ud paa Vinteren.

Sidd, *f. prolixitas vestis*, et Klædebens Længde, (Siddde).

Sideyrdr, *flaccus*, langstræt, slukret.

Sidfenginn, *serosinus*, sildig anskaffet. Sidfengid hey, *fennum chordum*, sildig indhejst &c.

Sidferdi, *n. mores*, Søder, Sædelighed.

Sidgódr, *bene moratus*, sødelig, som har gode Søder.

Sidhempa, *f. lacerna, penula*, Regnkappe, Sjennille.

Sidhempadr, *lacernatus*, som har en Regnkappe paa.

Sidi (at sida), *vid. seidi*. Þad er váltíð, þó vér síðim, karla börn og kúrtinga, þann refert, *etiam si incantamentis utamur, parvi es matre cicimbrici*, det er ikke saa farlig en Sag, om vi fattige Følges Børn bruge Ejde.

Sidkápa, *f. saga salaris*, en lang, sid Kappe.

Sidkiáll, *m. tunica demissa*, en lang, sid Kjole.

Sidia pro sidlega, *fero*, sildigen, silde.

Sidlátr, *modestus, bene moratus*, sædelig, som har gode Sæder.

Sidlegr, *idem*.

Sidlega, *modeste*, sædeligen.

Sidlæti, *n. modestia*, Sædelighed, gode Sæder, Beskedenhed.

Sidprúdr, *honestis moribus*, af god Levemaade, galant.

Sidprýdi, *f. honestas morum*, god, sin Leve-
maade, Maner.

Sidsamr, *vid. sidlátr*.

Sidsamlegr, *idem*.

Sidsamlega, *modeste*, sædeligen.

Sidsemi, *f. vid. sidlæti*.

Sidslægia, *f. pratum serotinum*, en Eng, hvor-
paa Høet sildig afflaaet.

Sidvani, *m. mos inveteratus*, Sædvane (N. O.)

Sidvandr, *gravis, honestas*, streng i Henseende
til Sædelighed, sædelig.

Sidvenia, *f. vid. sidvani*.

Sidugr, *modestus*, sædelig.

Sidúngr, *m. fetus serosinus*, et Foster, som er
født sildig.

Sidr, *m. mos, Eth, Brug, Sædvane*. 2)
religio, Religion. Så var sidr i gamle dage,
moris antiqui erat, den Eth fandt Sted i
ældre Tider.

Sidr, *laxus, demissus*, lang, st. Sidr hår,
fusi per colla capilli, langt flagrende Haar.

Sidr, *sist, minus, minimum*, mindre, mindst.

Sidr enn ecki, *omnino non*, stet ikke.

Sidustíng, *m. pleuritis*, Sideskling.

Sidu-töskur samfastar, *bisaccium, lateralia*,
• tvende sammenheftede Poser, kommer ved
Eiden.

Sidagris, *cottidie*, hver Dag.

Sif, *f. Dea quadam esbnicorum*, en af Asynier-
ne, Tors Dronning. 2) *terra*, Jorden.

Sifella, *f. continuatio*, Vedvarende. 1' *sifellu*,
continuo, absque vncus, vedvarende, uafbrudt.

Sifelldr, *continuus*, uafbrudt.

Sifelldiega, *continuo*, vedvarende.

Sifi, *m. cognatus, necessarius*, Slægtning, Naar-
rørende. 2) *amicus*, Ven.

Sifiadr, *affinitate junctus*, besvogret. 2) *cogna-
tus*, beslagtet. 3) *amicus*, som er i Venkabs
Forhold med en, So skal dæma sakadann,
sem sifiadann, *idem sit jus amico et inimico*,
sc. judicis, en Dommer skal dømme sin Fiende
ligesom sin Ven.

Sifiar, *f. pl. cognatio*, Slægtskab. 2) *affinitas*,
Svogerskab. 3) *commercium*, Omgjængelse.
Sifaspíðill, *n. pl. impudica violatio affinitatis*,
Blodskam.

Sifúngr, *m. affinis*, en besvogret. 2) *cogna-
tus*, Slægtning.

Sifkona, *f. femina cognatione v. affinisare juncta*,
et beslagtet eller besvogret Kvindsfolk.

Sifriór, *vid. síálffádr*. Sifriófar rætur, *radices
perennes*, Rødder, som stedse ere friske. 2)
incultæ, non sarivæ, Rødder, som ikke plan-
tes, dyrkes.

Sifra (at sifra), *queri*, klage, klynke.

Sifranarsamr, *querulus*, klynkende, klagen-
de.

Sifikapr, *m. vid. siflar.*

Sift, *f. genus, Røn.* 2) *linea consanguinitatis*, Slægtskabs Linie; *alias* svist; *hinc* karlsift og qvensift. *genus masculinum et femininum*, Mand; og Kvindesiften.

Sifr, *n. querela, Rlynter, Klagen.*

Sig, *se, sig.* 2) *in se v. re ipsa*, i Grunden, i sig selv. Hann er sig merkr, hann er sig stærkr, *est re ipsa ingenuus et fortis*, i Grunden er han retskaffen og tapper. Paa er so ordid sig, *re vera ita comparatum est*, det er i Sandhed saaledes. Skotta kóngur var sig fridasti madr, *ipse Rex Scotorum formosissimus erat*, Skotternes Konge var den smukkeste Mand.

Sig (*seig v. sieg, at siga*), *desidere, deorsum ferri*, synke ned, falde ned. At láta siga undan, *resro cedere*, vige tilbage. At siga til horns edr hlanns, *peffum ire*, gaa under, gaa til Grunde. At síga i biarg, *funiculis per. praecepta dimitti*, lade sig med et Lov nedhidske af et Dierg. Byrdin sígr at, *onus gravefcit*, Byrden tynger paa. Konunnú sígr, *procedentiam useri laborat mulier*, Konuen begynder at faa Fødselsmerter.

Sig, *n. demissio aucupis in praecipitia*, en Fuglefangers Medhidsfen fra et Dierg. 2) *pondusculum v. ponderamentum*, Vægt, Tyngde. At leggja sig á hey, *metas fœni pondusculis munire*, lægge Vægt paa en Høstak, for at den ej skal løstes om.

Siga (at siga) hundam, *canis incitare*, hi Sunde.

Sigaképpr, *m. formica*, en Myre; *vid. h. kall.* 2) *homo nauci, et Drog*; *alias* képpr.

Sigalegr, *rardus, piger, høven, lad, langf* Sigari, *m. anceps demissorius, schænobates, ambulatio praeceptorum*, en Fuglefanger, lader sig ved et Lov hidske ned ad et Dier for at fange Fugle.

Sigarr, *m. victor*, en Sejervinder. 2) *Odini, Odins Mavn.*

Sigd, *f. falx, falcula*, en Segl, Le.

Sigda (at sigda), *falcula gramen secare*, Skær Græs med en Le.

Sigg, *n. callus*, tøl og haard Hud.

Siggkylí; *n. hypophora, fistula*, en Dyl, kommer frem i en saadan Hud.

Sigla, *f. malus navis*, Måst i et Skib. Sigtré, *n. idem.* Siglu-rá, *f. antenna*, St. Sejlstang; *alias* seglra.

Sigli (at sigla), *navigare, vela facere*, se Sigla fullum seglum, *expandere vela*, se for fulde Sejl. Sigla lægra, *contrahere, mittere vela*, trække Sejlene sammen, i Sejlene. Sigla i hálfu tré, *idem*, sejle i halv Stang.

Sigling, *f. navigatio*, Sejlen, Sejlsad.

Siglingamadr, *navigator, peregrinator*, en Sejler, en Skipper, som gjør Sejrefter.

Signi (at signa), *cruce signare*, tørse. 2) *p. notare; item dicere*, egentl. betegne; og

atlegne, hellige. Ef maðr signir fæ sigð öðrum enn Gæði og hans helgum mönnum, *f. quis pecora sua dicat alio, quam Deo et sanctis ejus*, þersóm nogen gíver fæ Góðs til andre end Gúð og hans Helgene.

Signaðr, *benedictus, beatus*, velsignet.

Signaðr, *cruce signatus*, krosset.

Signáing, *f. signatio crucis*, Betegnelse með Krosset. 2) *staurulacia*, Krossets Dyrkelse. 3) *benedictio, consecratio*, Velsignelse, Indo vielse, Helligelse.

Signáingar, *f. pl. incantamenta; item characteres magici*, Elgner; ogsaa: magiske Tegn.

Signet, *n. sigillum*, Segl, Elgnet.

Signeta (at signeta), *obsignare, subsignare*, foto segle.

Signeta-hríngi, *annulus sigillaris v. signatorius*, Elgnetring.

Sigra (at sigra), *vincere, superare*, sefre, overvinde. Hann sigrar alla steina at segurð, *omnium gemmarum splendidissima est*, þen overgaar alle Edelstene i Glænds.

Sigrari, *m. victor*, Eljervinder, Sejerherre.

Sigraz (at sigraz) á einum, *superare aliquem*, overvinde en.

Sigta (at sigta), *cernere, colare*, sælde, fl. 2) *collineare*, meðde, sigte paa. 3) *lisem alicui intendere*, sigte, bespilde en. (N. D.)

Sigtadr, *cribratus*, sigter, sælde. Sigtað miðl, *pollen, simila*, flint Mel, Elgtemel.

Sigti, *n. vannus, cribrum pollinarium*, Elgte, Eld.

Sigr-yr, *m. nom. Odini, pr. Mars victoriosus*, Óðins Navn; egentl. Kampens Gúð.

Sigr, *m. victoria*, Sejer, Sejervinding. At vinna sigr, *victoria posiri*, vinde Sejer, sefre. At vega sigr, *idem*.

Sigurfat, *n. toga palmata*, en Heresklappe for Sejerherret. Verði þér at sigurfati, *lit þú út úr hverni gati, vestis tibi palmata v. aspicata esto, tuque post eam deorisam super-feres*, flid þette Klæðningsstykke með Lyfte og Sundhed.

Sigur-giöf, *f. vicima, donum pro victoria voti-vum*, Sejers Offer.

Sigur-géfinn, *victoriosus*, sejerrið.

Sigurhrós, *n. triumphus*, Triumf.

Sigurkúfi (á höfði sumra barna), *galea pars amni*, Sejerhue.

Sigurleun, *n. pl. palmarium*, Sejerlæn.

Sigur-merki, *n. trophæum*, Sejerstegn.

Sigur-óp, *n. triumphatio*, Sejeróstrig. At æpa sigur-óp, *edere triumphum*, triumfere, raabe Sejeróstrig.

Sigurstránglegr, *fortis, de quo bene sperandum ad vicoriam*, tappet, om hvís Sejer man har stor Forhaabning.

Sigurfáll, *victoriosus*, sejerrið.

Sigurverk, *n. horologium*, et úr, gl. Sejers verk. 2) *automatum*, en mekanisk Máskine.

Sigurvegari, *m. victor*, Sejervinder, Sejerherre.

Sigurvers, *n. pæan*, Sejeróðlåt.

Sigurvinnari, *m. victor*, Sejervinder.

Sigurvinning, *f. victoria*, Sejervinding.
 Sihlæandi, *jugiter videns*, som stedse ser.
 Sigill, *m. vid. figti*.
 Siki, *n. lacuna aquosa*, Sump, Pøl, Mør-
 rads.
 Sikill, *m. scilus*, etslags Mynt, Sækel.
 Siklunge, *m. poet. Rex*, hos Digterne: en
 Konge. 2) *ima pars caligæ infra suram*,
 den nederste Del af en Strømpe, nedenfor
 Læggen.
 Silegr, *rardus, quasi pendens*, boven, lang-
 som.
 Sild, *f. balx, barengus, clupea*, Silb. Haf-
 sild, *f. idem*.
 Sildefiski, *f. balcum capura*, Sildefiskeri, Sil-
 defangst. Kn.
 Sild-reki, *m. mysticetus (veterum)*, etslags Fisk,
 som driver Silben frem.
 Silétt, *præpes, velox*, let, rast.
 Silfr, *p. argenteum*, Sølv.
 Silfrinn, *adj. argenteus*, Sølv, af Sølv, gl.
 sølvorn. R.
 Silfurberg, *n. argenti fodina*, Sølvbjergværk.
 Silfur-fori, *m. helcysma*, Affald af Sølv.
 Silfur-vigt (småvigt), *lancula*, sin Vægt, Sølv-
 vægt.
 Silli (at sillo), *fulcare, incidere*, Rjæret ind i,
 graver ind i, pløjer. Hvör dropi silir i
 skipinu, *quacunqve gutta in navi congelascit*,
 enhver Dråbe i Skibet fryser. Hér silir,
congelascit gelu, her fryser det.

Sili, *m. ansa vestis*, en Haandbred af et Stk,
 hvorved det hænges paa Klæstæddelen.
 Sili, *n. clupea longa, seret, argentea*, en lang
 og smal Silb.
 Sil, *n. idem*.
 Siling, *f. incisura*, Indgraben.
 Silki, *m. sericum*, Silke. Hrætt Gilki, *mesara*,
 raa Silke.
 Silkifat, *n. vestis bombycina, serica*, Klædnings-
 stykke af Silke.
 Silki-ormr, *m. ser, bombyx*, Silkeorm.
 Silkivefari, *m. sericarius*, Silkeværer.
 Siltur, *f. pl. signi proceres, lucus jungeorum*,
 Bjæller i et Hus, som ligge lange ovenpaa
 Væggene.
 Silångr, *m. erusta, fario*, en Forelle.
 Silångakista, *excipula, decipula ad erustas co-
 piendas*, etslags smaa Kasser, som sættes i
 Elvene, for deri at fange Foreller.
 Smålugr, *loquax*, snalsom, sladderørren.
 Siment, *n. gluten*, Lim, Hornlim.
 Similia, *f. similago, pollem*, fint Mel, Mel-
 støv.
 Similiu-miðl, *idem*.
 Similiu-braud, *panis similagineus*, Stigtebrød.
 Similiu-velling, *f. asbata*, Velling af fint, fæ-
 tet Mel.
 Sin, *f. nervus*, en Sene. 2) *membrum geni-
 tale maris cujuscunqve animantis*, ethvert Høn-
 dyrs Aylelem.
 Sina, *f. gramen aridum exsuccum*, tørt, fast
 løst Græs. Sinubraskr, *m. gramen coar-*

sum exsuccum, etslagt vissent salsøst Græs.
 Hann er eins og ellde i sinn, *extreme cholericus est*, han er yderst hiftig.
 Sinadiátr, *m. spasmus*, Krampe.
 Sinaleigr, *furis, nervus*, som har stærke Sener.
 Sindra (at lindra), *scintillare, emicare*, kaste Gnistre fra sig, gnistre. Þad lindrar, *scintillas*, det gnistre.
 Sindsi, *m. flex*, en Flintesten.
 Sindur, *v. scorja ferri*, Stinner 2: gloende Stjæl, som under Smedningen springe af Jærnet. Germ. sinter.
 Sinhötli, *m. nom. pr. viri, nodosis nervis robustissimus*, en Mand's Egennavn, saalsdet af sine stærke Sener.
 Singla (at singla), *sinnire*, klinger, klingerer, giver Klang. I' einhvörri singlar nú, *aliquid sinit*, nu er der noget, som klingerer.
 Singra (at singra), *vid. sangra*.
 Singran, *f. vid. sangran*.
 Singr, *n. idem*.
 Sinkill, *m. securicula*, en Slaa, Jærnkrampe at forbinde to Bredter med.
 Sinka, *f. tenacitas*, Paaholdenhed, Rættighed; *alias* sink.
 Sinkla (at sinkla), *securiculis compingere*, heste saumten med Jærn.
 Sinkr, *tenax*, paaholden, sparsom.
 Sinn, sin, sitt, *suus, sua, suum*, sin, sin, sit.
 Sinn-hvör, *singularis, quisque pro se*, enhver for sig, hver sin.

Sinn, *v. punctum temporis*, Gang, Øjeblik. I Þad sinn, *eo temporis momento, ea vice*, den Gang. At því sinni, *idem*. Um sinn sakir, *ea vice v. pro tempore*, paa den Tid. Endr og sinnum, *aliquoties*, af og til, en og anden Gang. Sinir i hvört sinn, *singuli in boras*, den ene efter den anden, hver sin Gang. Sinu sinni hvör, *singuli in boras*, det samme. Sinu megin hvör, *a suo quisque latere*, hver paa sin Side.
 Sinna, *f. mens, assensio*, Stnd; Aftpaagivenesshed. Hann hefr eeki sinnu á því, *animus ad id non potest applicare*, har har ingen Lyf dertil, han lægger ikke Mærke dertil.
 Sinnadr (vel edr illa, *bene v. male*) *affectus*, findet (vel eller ilde).
 Sinna-skifti, *n. pl. mutatio mensis*, Stnds Forandring. At teka sinna-skifti, *mutare mensem*, forandre sit Stnd.
 Sinnaz (at sinnaz), *irasci*, vredes, blive vred. Hönum tók at sinnaz, *iras concepis*, han begyndte at blive vred.
 Sinni, *n. animus, affectus*, Stnd, Gemy. Sinnis sine radandi, *compos mensis*, som har sin fulde Samling, Forstand. 2) *favor*, Yndest. Þú villt allir menn hinir hæverskufta, sé þér i sinni, *nema hinn dýrasti Guds vinr, optimatum omnium favorem expetis, præter unum et illum quidem pretiosissimum amicum Dei*, du ønsker at alle de fortrinligste Folk skal ynde dig, uden blot den vigtigste Guds Ven.

Sinni, *m. fautor*, Belynder. Húdr heliar sinni,
Húdr fautor Helá, Húdur, Helt Belynder.
 Sinni (at sinna), *benigne observare*, opvarte en
 venligen, gaa en godmodigen til Haande.
 At sinna einum, *curare, non negligere*, sørge
 for en. Eg gét ei sint því, *in me recipere*
non possum, jeg kan ikke tage mig af det.
 Sinníngar, *f. pl. vid. ordasinníngar*.
 Sinnisbrestir, *m. vitium animi, vecordia*, Galen-
 skab, Affindighed.
 Sinnislegtr, *vulvu minux*, vredsladen.
 Sinnislag, *n. indoles*, Sindslag.
 Sinnisvagr, *m. furia*, en ond Kvæde, Fure.
 Sinnisveikr, *ager animo*, sindssyg.
 Sinnisveiki, *f. dysbymia*, Sindssvaghed, Me-
 lankoli.
 Sinnismikill, *affectuosus*, heftig.
 Sinnugr, *cordatus*, modig, behjertet.
 Sinnulaus, *mentis inops*, uden Sands og Sam-
 ling, sandseeløs.
 Sinnuleysi, *n. stupor*, Sandseeløshed.
 Sinober, *cinnabaris*, Stinnober.
 Siðar-áll, *m. conger, congrus*, Havaal.
 Siðar-botn, *m. fundus maris*, Havbund.
 Siðar-fall, *n. accursus v. securus maris*, Frem-
 eller Tilbagestrøm i Havet; Ebbe og Flod.
 Siðar-gánger, *m. aestus maris*, Eens Drusen,
 Ösgang.
 Siðar-gud, *n. Neptunus*, Havgud.
 Siðar-ígull, *vid. ígúlkér*.
 Siðarbrim, *n. aestus maris*, Eens Drusen.
 Siðar-ólga, *f. idem*.

Siðar-rót, *n. idem*.
 Siðarhaf, *n. oceanus*, Verdenshavet, Oseanet.
 Siðarhlíð, *n. murmur v. fremor maris*, den
 Lúd, som Havets Drusen frembringer.
 Siðar-hæð, *f. superficies v. libella maris*, Vand-
 detts Overflade.
 Siðar-mál, *n. maris ora, terminus*, Flodemaal,
 den Grændse, hvortil Eoen kommer ved
 højest Vand.
 Siðar-síða, *f. ora, locus maritimus*, Östýf.
 Siðarströnd, *f. litus, ora*, Östýf, Strand.
 Siðar-sund, *m. freum maris, et Sund*, Strøtt.
 Siðar-sýn, *f. prospectus maritimus*, Udsigt over
 Eoen.
 Siðdr, *m. vid. pýngia*.
 Siðdraugr, *m. manes suffocati in mari*, Ösgit-
 ganger.
 Siðfaung, *n. pl. pisculenta*, alt det man fær
 af Eoen.
 Siðferð, *f. iter maritimum*, Ösejfe.
 Siðfiskr, *m. piscis maritimus*, Saltvandfisk.
 Siðfrost, *n. gelu maritimum*, Frost paa Eoen.
 Nú er siðfrost, *mare hyemæ*, Havet fryser.
 Siðgæstir, *f. pl. tranquillitas maris, et sædent*
 Vejr, hvort man kan søge Eoen, og flæ.
 Siðhatti, *m. cuculus nauticus*, Öshette.
 Siðhræddi, *maris timidus*, frygtsom paa Eoen.
 Siðklæði, *n. pl. vid. skinnklæði*.
 Siðkort, *n. mappa hydrographica*, Öskort.
 Siðleidis, *per mare*, søvæts.
 Siðli, *m. poet. Rex, pr. præpotens*, hos Dig-
 terne: en Konge; egentlig stormægtig. 2)

- homo immanis et facinorosus*, en plump og grov Karl.
- Siólægja*, *f. nebula pelagica*, Taage, som hviler over Havet.
- Siómadr*, *m. nauta, epibates*, en Sømand, Matros.
- Siómannaúdir*, *f. pl. suguria piscatoria*, Fiskerhytter.
- Sión*, *f. visus*, Syn, Bjesyn. 2) *visio*, Syn, Afsenbaring. At leida fyrir siónir, propinquare ante oculos, fremsætte for en; sætte til Skue for en, foreholde.
- Siónargler*, *n. speculum, perspicillum*, en Rikstert, Bjesglas.
- Siónarhóil*, *m. specula*, et højt Sted, hvor man kan seaa paa Udkst, en Vare.
- Siónar-pláta*, *n. idem*.
- Siónarvitni*, *n. auspices*, Djenvitne.
- Sióndapr*, *oculis caligantibus*, som har et svagt Syn.
- Sióndaufur*, *idem*.
- Sióndeildarhúingr*, *Horizon*, Horisonten.
- Sióndeptra*, *f. caligo, amblyopia*, Djensvagthed.
- Siónfridr*, *vid. fridr* sýnum.
- Siónhagr*, *qui modum fabricæ videre tantum et docere potest*, som blot af Bjesynet kan bemærke om en Ting er vel eller ilde forfærdiget, samt rette Manglerne.
- Siónhending*, *f. conceptus oculi*, saa stort Rum, som man kan se, Synsvidde. 2) *adverbialiter, directe*, ligefrem, ligeud; *alias* sióndending.

Anden Deel.

- Siónhverfingar*, *f. pl. prestigia*, Taffenspißer:funster, Gøglerier.
- Sióndaus*, *cæcus*, blind.
- Sióndógr*, *abundans, maris instar*, meget overflodig.
- Sióqvíkindi*, *animal aquaticum*, Sødyr.
- Siór*, *m. mare, pelagus*, Søen, Havet. 2) *agua marina v. falsa*, Søvand, Sølvand; *alias* siár, sær.
- Siórøfari*, *m. pirata, prædo maritimus*, en Sørover. (N. O.)
- Sióreysfara-skip*, *navis piratica, et Sørovereskib*.
- Sióreysfaraskapr*, *m. piratica, Søroveri*.
- Siófax*, *n. culter exenteratorius*, en stor Kniv, hvormed Indvoldene tages ud af Kiisen.
- Sióskrimsl*, *n. monstrum marinum*, Søuhyre.
- Sióslótt*, *f. nausea*, Søsyge, Vammelhed.
- Sióslóttid*, *n. bellum navale*, Søslag, Søkrig.
- Sióslag*, *n. prælum navale, naumachia*, Søslag, Søtreffning. (N. O.)
- Siót*, *f. multitudo*, en Mængde.
- Sióvatn*, *n. aqua marina*, Søvand.
- Sióvedr*, *n. vid. siógæstir*.
- Sióvetlingar*, *m. pl. chiroteca nautica*, Vante, som Søfolk bruge.
- Sióvíti*, *n. inter piscatores vocatur culpa illa, cum quis bestias marinas, quæ nocivæ putantur, nominat, nam audire et agnoscere nomen atque advolare putare*, saaledes kaldes iblandt Fiskerne den Forseelse at nævne de Søuhyrer, som ansees for skadelige, da de

tro, at disse høre og kjende sit Navn, og indfinde sig naar det nævnes.

Siö, *septem*, syv.

Siödaga-tími, *septiduum*, en Tid af syv Dage.

Siöjala-þúngi, *sepiunx*, en Vægt af syv Unser, Rigsdaler; *vid. dalsþúngi*.

Siöfalldr, *sepiuplex*, syvfold.

Siöfn, *f. sponsa*, Gæstems; *vid. hafni*.

Siöhyrindr, *sepiangulus*, syvkantet.

Siömarada barnr, *fætus sepiimestris*, et Foster, som har ligget syv Maaneder i Moderis Liv.

Siöstörnur, *f. pl. Plejades, Vergilia*, Syvstjernen.

Siösinnum, *sepius*, syvogange.

Siötígi, *sepiungina*, Halvfjerstindstyve.

Siötti v. sietti, *sextus*, sjette; *olim sexti*.

Siötrúngr, *m. sextans*, en Sjettedel.

Siötrugr, *sepiagenarius*, halvfjerstindstyveaarig.

Siövetra, *sepiennis*, syv Aar gammel.

Siöviknafasta, *f. tempus v. jejunium quadragesimale*, Fasten (som Vinteren).

Siöbund, *f. numerus sepienarius*, Syvtal. 2) *behdomas*, en Uge. 3) *sepiunx*, en Syvendesdel.

Siöundi, *sepius*, syvende.

Siörennandi vatn, *flumen perenne*, fersk, rindende Vand.

Siökill, *m. circinus*, en Stiksel, Passer.

Siökla (at siökla), *circinare, orbem circinducere*, sirkle, indsirkle.

Sísa (at sísa) *vid. difficilia lenis moliri*, løseligen at tage fat paa vanskelige Ting.

Sirno, *f. veteranus*, Sovesøge, umaadelig Sovn.

2) *homo tardus et piger*, et dovent Menneske.

Sirnulegr, *piger*, lad, dovent. 2) *fecibus infdens*, fuld af Dørmis; *vid. leira v. seyra* og *seinn*.

Sisofandi, *semper dormians*, stedsø sovende.

Sisoltinn, *bulians*, stedsø sulten.

Sit (lat, at sitia), *sedere, infidere*, sidde. At

sitia fyrir lucku eins, *obesse alicui*, være en

i Vejen, hindre ens Gæst.

Sitia einum fyrir liófi, *idem*. Sitia í skadanum, *damnum resarcire non posse*, ikke kunne erstatte Skaden.

Sitia yfir læmdum manna, *obesse alicuius honoribus et fortunis*, hindre ens Hæder og

Ære. Sitia fyrir ádryckiu, reidi, ójafnadi annars, *objectum esse propinacioni, ira, injuria alicujus*, være den, som skal drifves til,

udsat for Vrede, Fornærmelser. Sitia einum

eithvad, *quiesus ferre*, taale noget af en.

Sitia vel jörd, *pradium bene colere*, dygt

sin Gaard vel. Sitia einum mat, *a cibo prohibere*, hindre en fra at spise.

Helgi hinn magri sat Þorkötu mat, og dó hún af

húngri, *Helgius macer a cibo prohibuit Thor-*

karlam, quia ideoque fame interiit, Helgi

den magre nægtede Þorkatle at spise, og

derfor døde hun af Sult. Sitia fyrir mat,

idem. Sitia á ser v. sitia á strák sinum,

consinere se, affectus reprimere, holde sig i

Stindet, undertrykke sine Tilbøjeligheder.

Það lítir þér ecki, *non te decet*, det ser

mer dig iffe. Þad sitr illa á þér, *idem*.
Sitia á svikráðum, insidiari, lurt paa, sege
 at fortaffe. *Sitia at bordi v. til bords, ac-*
cumbere, sidda til Bords. *Sitia á einum,*
imperare alicui, possidere aliquem (in malam
partem sumitur), undertrykke en ganske. *Sitia*
yfir konu, obstericare, forrette en Jerdes
 moders Forretning. *Sitia úti, sub dio noc-*
turnis incantationibus operam dare, foretage
 natlige Besværgelser under aaben Himmel.
 2) *moras trahere piscatura gratia in alio*,
 blive lange ude paa Havet, for at fiske.

Sitra, f. parva scuturigo aqua, en liben Rilde.

Sitra (at sitra), minusim fluere, flyde smaanligen.

Sívalr, undique rotundus, teres, aflang rund;
 á vðlr.

Síkkðómr, m. morbus, en Sygdom.

Síúkleiki, m. idem; alias síúkleikr.

Síúknadr, m. idem.

Síúkr, ager, fvg.

Ská, f. optima pars rei, den bedste Del af no-
 get. Þetta er skáin úr klæðunum, *hæc op-*
tima pars est vestium, dette er den bedste
 Del af Klæderne.

Ská, f. obliquitas, Skjævhed, Krumhed. Á
ská, oblique, skjævt, tvært. *Angl. ascanee,*
ex obliquo, paa skæaa.

Skada (at skada), nocere, skade, gjøre Skade.

Skadamadr, m. vid. banamadr.

Skada-vædr, calamitas, et Vejr, som frembrin-
 ger Skade.

Skada-skurdr, m. vulnus lethale, pr. vulnus dam-

nosum, et dødeligt; egentlig: et skadeligt
 Skaar.

Skadla (at skadla), parsem aliquem auferre;
item ladere, skade, gjøre Skade, borttage
 en Del af noget.

Skaddan, f. lesio, Skade, Fornærmelse, en
 Dels Borttagelse fra et Helt.

Skaddr, mutilus, non integer, beskadiget, hvors
 af en Del er borttaget.

Skadi, m. damnum, Skade, Fornærmelse, 2)
pica (avis), en Skade.

Skadlaus, indemnus, skadesløs.

Skadleggr, noxius, skadelig, som forarsager
 Skade.

Skadræði, n. malum consilium, skadeligt Raad.

Skadlamr, damnosus, skadelig.

Skadlamleggr, idem.

Skadlega, skadlamlega, damnose, skadeligen.

Skadsemi, f. noxa, Skade.

Skadrænn, damnosus; item ominosus, hvoraf
 man kan vente Skade; ogsaa: skadelig.

Skadvænleggr, idem.

Skadvænlega, damnose, ominose, skadeligen.

Skafa, f. scalprum, radula, Skrabejern, Na-
derkniv. 2) quantum una vice ex aliquo
scalpitur, saameget, som paa engang skabes
 af noget.

Skafheidbirta, f. sudum serenum, en ganske
 skyfri Lust.

Skafi, m. scobis, Savspaan, Filfræan.

Skafinn, rufus, skræbt. 2) argutus et stre-
nuus, dristig, virksom.

Skafkafalld, *n. ningor volisans terrestris*, Sne-
fog, som blot flyger langt ad Jorden.

Skaf, *m. unda decumana maris*, en Vølge, saa
stor, som et Bjerg. 2) *dentium ferasorum*
series, in raja et cane carcarie, en Råd
Skjæretænder i Koffer og andre Fiske. 3)
lyries hiales, en sammenblæst Snedynge.
4) *dens solea equorum*, Endedupperne, Ha-
gerne paa Hestefoen.

Skafka-skeifa, *f. solea dentata*, en Hestefo med
skarpe Hager paa Enderne.

Skafrenningr, *m. vid. skafkafalld*.

Skaga (at skaga), *prominere*, rage ud over,
rage frem over. Höfudin skögudu út af
sledanum, *capita prominebant ex iraba*, Hø-
vederne ragede ud af Slæden eller Vognen.
At skaga frammyfir, *superimminere*, rage
ud over.

Skagagardr, *m. alveolus dentium carcarie*, den
Rende, hvori Skjæretænderne ligge i Koffer
og flere Fiske.

Skagi, *m. promontorium*, Odde, Forbjerg.

Skák, *f. ludus lattrunculorum*, Skakspil. 2)
compositile, et lavt Loft i Huse.

Skak, *n. quassatio, agisatio*, Etøden, Rysten,
Skumpen.

Skaka (at skaka), *quasere, agisare*, skumpe,
støde, ryste.

Skaku, *f. massa butyri recentis ex agitabulo*, saa
meget Smør, som man skærner paa engang,
en Skjærning.

Skáka (at skáka), *in angustias redigere*, bringe

i Knibe. Skák þér, *tua res agitur*, et Over-
modt Udtryk; Skál betyde: nu er du i Knibe,
eller og: nu er min Tilstand bedre end din.
Skáka i hróksvalldi, *superbire parracinio po-
tentioris*, vise sig overmodig under en Nag-
tigere's Beskyttelse. At riáka skák, *frangere
mandram*, befri Kongen for Skak i Skakspil.
At missa alla menn i skák, *excalculari*, tage
alle Driffter i Skak. At eiga einn mann ein,
monochorus esse, have en Drifte tilbage.

Skákibord, *n. alveolus inferioris, tabula inferioris,
salaris, alvearis, zatrium*, Skakbræt.

Skacka (at skacka), *iniquare*, gøre Kæd,
ulige. At skacka i milli manna, *iniquitatem
conciliare, sententiam ferre de amnis inje-
riis*, falde Dom over indbyrdes Fornæm-
ser, forlige Følt. Hér skacker miklu, *con-
tum disconvenis*, her skjelner meget.

Skackborinn, *in adulterio v. incestu procreant*,
født i Hør eller Blodstam. 2) *ex altero p-
rentum servili*, født af ulige Forældre &
hvoraf den ene var fri, den anden Tæl.
Skackeygdr, *strabo, limus*, Skjelset.

Skackhorn, *n. obliquitas*, Krumhed, Skjævhed.
Hann setti þá i skackhorn, *obversus illi an-
gulos tribuit*, han uddelte dem hver for sig
modsatte Hjørner.

Skacki, *m. obliquitas*, Skjævhed, Krumhed.
2) *differencia*, Forskjel.

Skackreitir, *oblique*, krumt, skævt.

Skackr, *obliquus, pravus, impar*, skævt, ulige.
At lita skackr til, *oblique insinuari*, se skjult

til. Skackir bókstafir, *littera vacillantes*,
 Skæve Bogstaver. Skackir þrimningar,
in secundo et quarto gradu linea lateralis con-
juncti, Paarsørende i anden og fjerde Slægt
 Rabs Grad.

Skacksyni (rángeygdra manna), *strabilismus*,
strabismus, den Tilstand at være stjelsjet.

Skackyrdiz (at skackyrdaz), *obliquis verbis uti*,
 betjene sig af tvivlsomme, ubestemte Ord. 2)
conviniari, Fjendes, flammes.

Skákmenn, *m. pl. lattruncali, calculi*, Driffter
 i Skakspil.

Skakra (at skakra), *tremere*, bæve, ræve, slin-
 gre. Atla skakradi undir byrdinni, *Atlius*
sub onere vacillavit, Atli ravede under Byr-
 den.

Skál, *f. posera, phiala*, en Staal, et Drifte-
 kar, Døsal. 2) *balanx*, en Vægtstaal. 3)
convullicula, Fordybning i et Hjæld, en Dal.
 4) *pelvis, concavitas ossis innominati simul et*
ossis sacri, hos Menneffet: Bæffenet, Hul-
 beden af Høftebenene. Kingi þordi þar at
 leggja ord i adra skál enn konúgr villdi,
nemo Regi contradicere ausus est, ingen vo-
 vede at modsigte Kongen.

Skálapund, *n. libra zygostasica*, Staalpund.

Skála-vigt, *f. balanx*, Vægtstaal.

Skal, *verbum auxiliare futurum, debeo, mihi*
propono, et Hjælpeord for den tilkommende
 Tid: jeg bør, skal. E'g skal læsa, *legam*,
 jeg skal læse. Þú skalt þú hafa verið trúr,
fidem deluisti, du burde have været, tro.

Menn segja þá skulir sé bæta, *multa re,*
ut perhibent, pecuniaria manet, man fortæ-
 ler, at du skal udrede en Pengemulst.

Skáli, *m. cubile, dormitorium*, Sengenammer.
 2) *rectum, domus, insula, et Hus*.

Skálabúi, *m. inhabitator domus*, Beboer af et
 Hus.

Skálkapör, *n. pl. nequicia*, Stjælmeri, Stærns-
 stykker.

Skálkótt, *nequam, malignus, skjælmst, onde*
 Rabsfuld.

Skálkr, *m. galea*, en Hjelme. 2) *gladius*, et
 Sværd. 3) *nequam, irrisor*, en Stjælm, et
 Stærn; *vid. skulka*.

Skállid, *n. poeta*, Digter, Poet.

Skállida (at skállida), *glabrare, falds*, gjøre
 faldet, falde.

Skállidadr, *glaber, glabratus*, faldet, som Haar-
 rene ere aftagne.

Skállida-spillir, *m. poetarum alpba, cui omnes in-*
vident poeta, den ypperste Digter, som de
 andre misunde.

Skállidfið, *n. delirus poeta*, en affindig, sjantet
 Digter.

Skállidkona, *f. poetrice, poetria*, en Digterinde.

Skállidmæli, *n. pl. poesis*, Poesi, Digt.

Skállidskapr, *m. poesis*, Digtekunst, Poesi. R.

Skállidvingl, *n. deliria poetica*, Digter-hens-
 ryffelse.

Skállidan, *f. glabratus*, den Handling, at tage
 Haarene af goget.

Skállji, *m. glabresum*, bar Plads paa Xgeren,

Skapfelldr, *idem*.

Skapferli, *f. ingenium, indoles animi*, Tanke-
maade, Sindsbefæffenhed. R.

Skapgódr, *bonæ indolis*, af et godt Naturel,
sagtmødig.

Skapgædi, *n. probitas, benignitas*, Godhjertig-
hed. R.

Skapillr, *prava indolis*, hæftig; lbesindet.

Skaplegr, *conveniens*, passende.

Skaplega, *convenienter*, passeligen.

Skaplöftr, *m. virium animi*, Fejl i Sindsbefæ-
ffenheden, Karakterfejl.

Skaplyndi, *n. animus, ingenium*, Sind, Sind-
delag.

Skapmikill, *affectuosus*, lidenskabelig, hæftig.

Skapnadr, *m. forma, Dannelsæ*. 2) *fatum*,
Skjæbne.

Skapnadar eyrindi, *fatalis eventus negotii*, en
Dag ved Skjæbnen bestemt Udfald. 2)
dignum premium, merita fors, forskyldt Løn.

Skapraun, *f. tentatio continentia v. quicquid
animum tentas ad impotensiam*, Standhaftig-
hedsprøve. 2) *molestia*, Besværlighed, Fare.

Skaprauna (at skaprauna), *irritare, alicujus
animum, vexare*, opirre en, bringe en i Hæ-
nist.

Skapshöfn, *f. vid. Skapsmunir*.

Skapskifti, *n. pl. vid. sinnaskipti*.

Skaps-munir, *m. pl. indoles, Sinddelag, Gemyt*.

Skapstór, *iracundus, vehemens*, hæftig, hidsig.
2) *ambiciosus*, ærgjerrig.

Skapstyggr, *irax*, snarvoeren, bæst.

Skapt, *n. manubrium, Ekast, Haandgreb*. 2)
hostile, en Spydstage, Spyd.

Skaphá sól, *sol, hostæ ad capalum usque lon-
gitudine ab horizonte prospectu distans*, So-
len, naar den er saa højt over Horisonten,
som et Spyd et langt.

Skaptkér, *n. crater manubriatus*, et Kar, for-
synet med Haandgreb.

Skapvar, *cautus, animo modestus*, bescjeden, sagt-
mødig.

Skapvargr, *furibundus*, rasende, af et særdeles
hidsigt Sindelag.

Skápr, *m. capsæ*, et Skab.

Skápa-smidr, *capsarius*, en, som forfærdiger
Skabe.

Skappíng, *n. jus v. forum anniversarium*, Ret,
som holdes engang om Aaret.

Skappúngr, *gravius marens*, sorgfuld.

Skar, *n. fungus*, Lysetaande. 2) *insolentia*,
Hovmod. Hann fór med skari nokru, *in-
solenter egil*, han opførte sig hovmodigen.
At taka skarid, a) *emungere lumen*, tage
Taanden af et Lyd, pudse Lyset; b) *impeli-
menta amoliri, item auctoritatem adhibere, re-
primere insolentiam aliorum*, tage Magten,
bruge sin Myndighed. Enn er eftir af hör-
um skarid, *vigor animi adhuc illi remanset*,
endnu har han noget tilbage af sin fordrum-
styrighed.

Skár, *m. circulus, qui uno ictu falcis metitur*,
den Halvsirkel, som Leen i det man slaar Sk,
gjør paa engang, en Skaar; 2) Skær.

Skara (at skara), *afferes reciproce conspate, isem imbricatum caspites etc.*, sammenføje Bræder i et Skib eller Hústag, og Grønsvar paa et Tag, ved at lægge den enes Skand oven paa den anden; å skör.

Skara (at skara), *forum administrare, spiraculum igni facere, ruscari*, vedligeholde, puste til Ilden. At skara liós, *emungere lumen*, pudse Lyset. Hvör skarar elld at sinni köku, *proximus quisque sibi*, enhver er sig selv nærmest. Skara framm úr, *præcellere*, udmærke sig fremfor andre. Skara fram hiá, *alios post se relinquare*, lade andre efter sig, komme foran andre. Skara saman, *corradere*, stræbe sammen.

Skarbitr, *m. emunciorium*, Lysesaks.

Skard, *n. ruptura, hiatus, incisura*, et Skaar, Indsnit. Frændskard, ættskard, *jactura propugnatorum*, Tab af Slægtninge. Skard i skyldi, *amicorum v. propugnatorum jactura*, Tab af Venner eller Forsvarere. Haralds hefic skard i skyldi, skal ei ugga þad höggvit, *sine dubio minui ferro numerum amicorum Haralds* (dixit Enar de caspise, *Orcadum comes, interfecto filio Regis*), jeg har uden Tvivl med mit Sværd formindsket Haralds Venners Antal (sagde den Ørfensløse Jarl Einar, da han havde dræbt Kongens Søn). Drepr i skördin fyrir hönum, *verbis labatur* (dicitur de senibus edentulis), tale utpdeligt (siges egentlig om Folk, som have mistet Tænderne). Skard i vör, *labia lepo-*

uden Deel.

rina, Skaar i Læben, Hareskaar. Skard i spord á fiskum vel á fuglum, *incisura cauda v. uropygii*, Skaar, Indsnit i Hælen paa Fugle eller Fiske.

Skardagull, *n. aurum calaceum v. ornatus aureus*, udgraveret Guld, Guldprydelser. Nu er Skift um skardagull, *deteriora sequuntur, magnificentia cessit egestati*, nu er Sagen forandret til det flattere.

Skarda (at skarda), *minuere*, formindste. 2) *incisuram facere, lincum formare*, gjøre Skaar i noget; vid. skérda. Á skardar, *ovis sterni omnia ossa et nodi sentiuntur artacum, ob naciem*; Skaaret er saa magert, at man kan føle alle detts Brøstben.

Skarfa-gias v. kál, *coclearenia*, Skfleare.

Skarfr, *m. corvus marinus, græculus, carbo aquaticus*, en Alse, Elvekonge. 2) *diabolus*, 4 Skilling.

Skari, *m. agmen, caterva, scara*, en Skare, Flok, Hær. 2) *crusta glacialis*, Jæstørpe.

Skári, *m. vid. skár*.

Skarífíll, *m. senecio*, Brandbager, Korsurt.

Skark, *n. vid. skarkali*.

Skarkali, *m. vid. skark*.

Skarlats-klædi, *n. vestis coccinea*, Skarlagen.

Skarlots-litr, *m. color coccineus*, Skarlagensfarve.

Skarn, *n. stercus, fæces*, Skarn, Urenlighed.

2) *res nihili, scorina*, en unyttig Ting.

Skarnhý, *n. vid. mykiusluga*.

K k

Skattmeistari, *m. quæstor, censor*, en Skatmes-
ter, Rentemeister; *vid. gjalldkéri.*

Skattskrifu (at skattskrifu), *censere*, ansette til
Stat.

Skattskrift, *f. censura*, Ansættelse til Stat.

Skattr, *m. tributum, vectigal*, Stat, Told. 2)
jensaculum, acrasima, Grokost.

Skattrýrdiz (at skattrýrdaz), *vid. ska-kyrdaz.*

Skaud, *n. verimentum*, Afgang, Affald. 2)
homo nauci, et Drog, Døgenigt.

Skauf, *f. membrum genitale*, Avlelem.

Skaufhali, *m. vulpes*, en Ræv.

Skauf-uggar, *m. pl. pinna posteriores canis car-
carie*, de bagerste Finner paa en Bist af
Stenbiderflægten, Halefinne.

Skaun, *f. locus paludosus*, sumpig, siddiggende
Egn.

Skaut, *n. sinus, gremium*, Skjød. 2) *pes veli
posterior, puppim versus*, Skjød paa Briga-
sejlet af et Skib. 3) *lacinia*, Klig paa
Klæde. 4) *calansica*, Fruentimmer Hoved-
tøj. Leggia á eins skaut, *fidei alicujus com-
mittere*, anbefale til ens Trostkab. So sem
vindr her í skaut, *ut fortuna fauet*, som Lyk-
ken bestjærer. Þeir höggudu alldrei skauti,
inn til hafna, *constanti eodem vento in por-
tum usque usi sunt*, de rørte ikke det mindste
ved Skjødets paa Sejlet førend i Havnen.
At aka skauti, *pedem proferre*, føre Skjødets
frem og tilbage.

Skauta (at skauta), *caput redimire lineis*, at

omvifle Hovedet med Linnet. 2) *pandere
vela*, sætte Sejl til.

Skaufafalldr, *m. calyptra, rica, calansica*, Fruen-
timmer Hovedtøj.

Skauf-togadr, *rapatus, agisatus*, drevet frem
og tilbage.

Ské, *n. damnum*, Skade; *vid. skæ.*

Skéd (skaddi, hefi skadr, at skédia), *violare v.
vulnerare*, Skade, saare.

Skédr v. skér (skédi, at ské), *fit, fiebas, fieri*,
fje.

Skédr, *factus*, fjet.

Skéf (skóf, at skafa), *radere, scalpere*, skrabe.
At skafa innan eyrun á manni, *deserere illi
alios*, bagtale andre for en. 2) *clamore ali-
quem gravare*, overdøve, besvare en ved
Skrig.

Skéfla (at skéfla sér), *velitari*, trætte, fives.

Skéfill, *m. scalprum, radula*, et Skrabjern, en
Krabsepind, Krabser.

Skéflur, *f. pl. velitationes*, Riv, Trætte. At
hafa sig í skéflum, *velitari*, trættes, fives.

Skéfli, *n. trunculus ligni arefacti*, en tør Træ-
bul.

Skéfli (skéfli, at skéfla), *concernere, de nive
dicitur*, dyngse sammen, opdyngse (om Sneen),
á skafi Þar skéfli yfir hvönn hálsmaunir,
culmina omnium domuum nives devorantur,
Sneen gif over Toppene paa ethvert Hus.

Skéfti (hefi skéft, at skéfta), *capulum addere*,
sætte Skæft, Haandgreb paa, skjæfte.

Skéfti, *n. capulus brevior*, kort Skæft, Skjæfte.

Skégg, *n. barba*, *Ekjag.* Skégg á lykli, *projectum clavis*, Nøgleslam.

Sk'ggiadr, *barbasus*, som har Ekjag, Ekjagget.

Skéggbrúsi, *m. idem.* 2) *arceolas*, en lille Krulle.

Sk'ggkail, *m. idem.*

Skéggi, *m. nom. pr. viri*, en Mand's Egen navn. 2) *barbasus*, Ekjagget.

Skégg'aus, *imberbis*, uden Ekjag, Ekjaggløst.

Skéggla, *f. vid. rýsa.*

Skéggprimill, *m. ficus, lycosus*, en Hjertel i Ekjagget.

Skéid, *f. coebleare*, en Episteffje. 2) *petten iela*, Døverstje. Hann á at eins til hnifs og Skéida, *facis tantum habes cibi torridi et fluidi x non esuris*, han ejer blot saameget, som han kan nære sig af.

Skéid, *f. navigii longioris quoddam genus velocis, veserum*, et Slagt langt Skib hos de Gamle.

Skéid, *n. curriculum temporis et loci*, Døne, Løb. Hann tók á harda hlupi, *curriculo celeri se dedis*, han gav sig til at løbe saa stærkt han kunde. Um það skéid, *circa id tempus*, ved den Tid. Lífskéid, *curriculum vite*, Livets Løb.

Skéida (at skéida), *currere, glomerare gressus*, løbe stærkt, trave.

Skéidhestr, *m. equus gradarius, asinus*, en Træver, god Rideskæf.

Skéidr, *f. pl. vagus, Eftede; vid. lídris.*

Skéidstótr, *m. hippodromus, scamus*, en Stet Mark, til at trave paa.

Skéifa, *f. solea equi ferrea*, en Heftefæ.

Skéifr, *obliquus, curvus*, Skjævt, krum.

Skéik, *n. moris*, Bevægelse, Vælsen.

Skéikan, *f. idem.*

Skéika (at skéika), *vacillare, nutare*, vasse.

Látum skéika at sköpudu, *facis accedamus*, lad det gaa, som Skjæbnen har bestemt, som det kan.

Skéikull, *mobilis*, bevægelig, ustadig.

Skéina, *f. plaga, vulnusculum*, et let Saar, Skramme.

Skéini (at skéina), *leviter vulnerare*, saare li det. 2) *purgare*, rense.

Skéini, *n. homo nanci*, et Drog.

Skéinnuhattr, *periculum creans vulnenum*, som kan bibringe Saar, som man let kan faa en Skramme af.

Skéinglaz (at skéing'az), *divaricare*, udspætte, udspile; *alias skenklaz.*

Skéipla (at skéipla), *in lubrico lapsare*, vasse paa et glat Eted. Nú skéiplaz hönum, *jam hallucinatur*, nu vassler han; ogsaa: talt over sig.

Skék (skók, at skékia), *quarere, roste*, bevæge.

Skékinn, *quassatus*, roftet, bevæget.

Skécki (at skéckia), *dissequere, obliquare*, gjen Skjævt, forvrie.

Skéckia, *f. obliquitas*, Ekjævhed.

Skécking, *f. obliquatio*, Krumning, Vøjning.

Skél, *f. concha*, Musfélstal, Snegleskus. 2) *crusta*, Stal, Stjál.
 Skélegr, *vid* Skiðlegr.
 Skélf (at skálfa), *tremere*, stjálve, bæve.
 Skélfing, *f. trepidatio*, Dæven, Stren.
 Skélfi (at skálfa), *terrere*, *consternere*, for-
 straffe, indsjage Frygt.
 Skélflegr, *horrendus*, *tremendus*, gyfelig, for-
 straffelig.
 Skélflegru, *horrendum in modum*, gyfelligen, for-
 straffeligen.
 Skélfir, *m. terriculamentum*, Stræffebillede. 2)
vir, qui aliis est terrori, en Mand, som alle
 frygte; *vid* Skélmir.
 Skélfiskr, *m. animal testaceum, conchylis*, Mus-
 limg, Stjálfi.
 Skélfiska-hara, *f. litus conchyliferum*, en Strand,
 hvor man kan tage, fiske Muslunger.
 Skélfiz (at skélfaz), *tremere*, *tremiscere*, bæve,
 stjálve.
 Skélfjángur, *m. nomen balane, conchis obsita*,
 Navn paa en Hval, besat med Stjál.
 Skéliadr, *crustosus*, stjället.
 Skélka (at skélka), *terrere*, straffe.
 Skélkadr, *pavore percisus*, forstraffet, forfær-
 det.
 Skélkinn, *idem*.
 Skélkr, *m. tremor, timor*, Skrak, Rædsel.
 Hönum skaut skék i bringu, *terrore per-*
cussus est, han blev forstraffet.
 Skélkuffi, *m. vid* késkel.
 Skéll (skall, at skélla), *quasi*, rystet, bevæget

voldsomt. 2) *impingi*, støde, slaa, smælde
 imod. Þeim skell er skyldi, *merenti acci-*
die, det rante den rette.
 Skélla, *f. tinnitabulum*, en liden Kloffe, Djelbe.
 Skélli (skélldi, at skélla), *tinnire*, klinge, flin-
 gre. 2) *verberando sonum edere*, frembringe
 Lyd ved et Slag, smække. 3) *amputare*,
 stjære, hugge bort. Hann skélldi upp og
 hló, *cachinnatus est*, han slog en Stoggeri
 latter op. Hann skéllir vid skolla eyrum,
ludibrio habet, han lader det gaa ind af det
 ene Øre, og ud af det andet. Hácallinn
 skélldi færð hans hiá vaddsteinium, *canis car-*
carias suum ejus piscatorium, ad bolidem am-
putavit, Havfalleen (et slags stor Fisk) bed
 hans Fiskeline i Stykker tæt ved Dybslobdet.
 Skéllihlát, *m. cachinnus*, Stoggerlatter.
 Skéllr, *m. sonitus, tinnitus*, Lyd, Klang. 2)
verber, ictus cum sonitu, et Hug, Slag, med
 den deraf følgende Lyd, et Smæk. Hún
 skéll um hlaut fyrri skillinga, *illa prò are*
resonantie verbera reporsavit, hun fik Smæk
 for Stillingen.
 Skélmir, *m. idem quod skélfir*; *valgo nequam*,
 et Skarn, en Stjalm, Sturf.
 Skélmis-bragd, *n. nequisia*, Stjalmstöffe.
 Skélmis-drep, *n. morbus formidabilis, pestis de-*
ploranda, en græffelig Pest, Epideml.
 Skémadr, *m. homo nocivus*, et skadeligt Men-
 neske.
 Skémma, *f. insula, pr. domus quadrata brevis*,
 et særskildt firkantet Hus; et Proviantstam

mer. 2) *gynaceum*, et adskilt Værelse hos de Gamle, hvort blot Fruentimmerne opholdt sig, Fruerhus.

Skémd, *f. dedecus, isem noxa, damnum*, Skand, Beskædigelse, Vanære.

Skémdar-ædi, *n. gestus inboneſti*, grov og uartig Fremgangsmaade.

Skémmi (at skémma), *curſare, corripere*, forferte, gjøre fortere; å skámmr. 2) *vulgo corrumpere*, forðærve; å skámm. Þá tók at skámmaz nótt, *noctes breviores eſſe caperunt*, da begyndte Natten at blive fortere. Þá er skámdaz dagar, *quando dies brumales eſſe caperunt*, da Dagens begyndte at blive fortere.

Skémmdr, *decursus*, forfartet. 2) *corruptus*, forðærvet.

Skémmlégt, *inboneſtus*, grov, uartig.

Skémmill, *m. ſcabellum*, en liden Dænk, - en Skammel.

Skémmumey, *f. præmiſtra virginis principis*, en Hoffrøken.

Skémtan, *f. oblectamentum*, Fornøjelse, Tidtsfordriv, Tidfort.

Skémti (at skémta), *oblectare, joculari*, fornøje, more. 2) *pr. tempus fallere*, egentl. forferte, fordrive Tiden.

Skémilegr, *delectabilis*, fornøjelig, behagelig, underholdende, morsom.

Skémtinn, *ſocius*, vittig, behagelig i Omgang.

Skémtunar-ganga, *f. deambulatio*, Spadsergang.

Skémr, *brevius tempus*, kortere (Tid).

Skén, *vid. skédr*.

Skénglaz, *vid. skéinglaz*.

Skénkr, *m. munus, donum*, Foræring, Gave,

Skjánt. 2) *vinum, potus, Drif*. Þá kóm inn skénkr, og láru 8 menn hornin, *sum allatus eſt potus, erantque octo homines qui cornua portabant*, da kom Drifkevæterne ind, og 8 Menneſter bare Drifkehornene.

Skénkiari, *m. pincerna, pocillator*, en Skjenker, Mundskjenk.

Skénki (at skénkia), *infundere vinum poculo*, skjenke Vin i Bægere. 2) *hodie largiri, donare*, skjenke, forære.

Skép (Sképiadi, at sképia); *ordinare v. pariri*, ordne, dele, ſiſte. Þeir géngu í búr, at sképia ſér mat, *pennarium ingreſſi, ſibi ordinatum cibum*, de gíf í Epíſekammeret for ſelv at ſtaffe ſig Mat.

Sképna, *f. creatura, et Creatur*. 2) *forma, isem indoles*, Dannelsé, Natur; ogsaa: Forſtand. Hann er ekki með allri sképpu, *extra ſe eſt*, han er ſjantet.

Sképpa, *f. modius*, en Skjeppe. (M. O.)

Skér (skar, at skéra), *ſcindere, laniare*, ſkæ. 2) *macrare*, ſlagte. At skéra úr þrættum, *lites dirimere*, afgjøre Trætter. Skérur í hiarta, *compungi corde*, ſmerte, gjøre ont í Hjertet. Hvad ſem í skérſt, *in omni eventum*, í alle Tilfælde. Þá skallt eina skéra ockar á milli, *in eam proprium arbitrium controverſias noſtras commiſſo*, da skalt

Fæl domme imellem os. Skéra á háls, jugulare, Fjære Halsen over paa en.

Skér, *n. scopulus maris, fyrtes, Skjer.* Á milli skérs og láru, in praesentissimo periculo, imellem Skjæret og Bølgen : i yderste Nød.

Skérbord, *n. quadra, orbis cibariorum,* en Tallerken.

Skérði (at skérða), *minuere,* formindst, gjøre Skaar i.

Skérðing, *f. diminutio,* Formindstelse. 2) *clavum incisura,* Indsnit i Nøgletammen.

Skérðiskr, *m. orbiculus, discus,* en Tallerken; *vid. Skerbord.*

Skérðr, *diminutus,* formindstet; *alias skértr.* Þú munt hafa skérðann hlut, fors iniqua te manebis, supprimeris, du vil blive andertrykt.

Skérfr, *m. portio,* en bestemt Del.

Skéri, *m. falx,* en Segel; *egentl. en Tørvespade.* 2) *insecum litorale ovibus leibiferum,* qvød deglutitum intestina feces, scolopendra, etflags Sæorm, som Raarene svælge ned med Sægrasset, og hvoraf de dø, da Ormen Fjærer deres Indvolde.

Skéria, *f. vacca,* en Ro; *alias Skyrja.*

Skéria-garðr, *m. jugum fyrsum,* en Rab af Skjer, Skjergaard.

Ské i-klassi, *m. idem.*

Skéria-kolla, *f. phoca fæmina,* en Sælhund, dog blot Hunnen.

Skérianaggr, *m. murex,* Spidsen af et Skjer.

Skéria-steinbítr, *m. blennius,* Sæulv, Stensbider.

Skérialeggr, *immodestus,* uafholden, umaadelig.

Skérpi (at skérpa), *acuminare,* Fjærpe. 2) *refacere,* hærde, gjøre haard, tørre. At skérpa sig, *resumere animum,* tage Nød til sig. Rá-skérptr fiskr, *in longuiriis torrefactus piscis,* Fisk, som er tørret paa Stanger. Skérpa, *f. acumen,* Skarpbed. 2) *vis astus,* Varmens Virkning. 3) *sapor fortior,* stærk Smag.

Skérping, *f. acuario,* Skjærpelse.

Skérpla, *f. mensis,* qvø sol est in signum geminorum, den Maaned, da Solen er i Tvillingens Tegn : Marté.

Skérslaz (at skérslaz), *inquierari,* foruroliges. Þá tók at skérslaz vinátta þeirra, *sum eorum amicitia in tuo esse desit,* da begyndte deres Venkab at formindstet, forstyrres.

Skértr, *diminutus,* non integer, formindstet, ikke hel og holden; *vid. Skérðr.*

Skélla, *f. fæmina procax,* vulgo gigas fæmina, et kaad, uforstammet Fruentimmer; ogsaa: en Jettinde.

Skéllilega v. skéllulega, *procaciter,* med Kaadbed, Fræthed.

Skéyti, *n. nodatio,* Knude, Sammenføjelse, Forbindelse; *alias samskéyti.* 2) *additamentum ligni v. panni,* Trær eller Klædestykke, som tilføjes et andet. 3) *lagitta, spiculum,* en Pæl, et Spyd.

Skeyti (at Skeyta), *coassare, comparare ambas par-*

ses, føje, passe tvende Stykker sammen. 2) *obedire, indulgere, adlyde, stotte, føje.* At skéyta skapi sínu, *ira indulgere, tilfreds stille sin Vrede, slutte sin Harme.* Ecki skéyti ég um það, *nolo, non curo, jeg bryr der mig ikke derom.*

Skéyting, *f. coassatio, Sammenføjelse.*

Skjáfydra, *f. transenna v. fenestra, Vinduesrammer; egentl. de Træstykker, der bruges til at udspile den Blære paa Vinduerne, som bruges isædet for Ruber i Island.*

Skjágrind, *f. circulus v. clabri fenestrales, den runde Vinduesramme, hvorpaa Blæren udspringes.*

Skjal, *n. candor imprudens, mens in lingua, uforstigtig Aabenmundethed. 2) instrumentum, libellus, et Document.*

Skjala (at skjala), *mentis arcana prodere, være aabenmundet, sige alt hvad man tænker.*

Skjalari, *m. auctor, en, som er aabenmundet.*

Skjáleg, *qui mentem suam audacter exponit et exsequitur proposita, som dristig siger og udfører alt hvad der falder ham ind, fripostig, dristig; vid. skjár.*

Skjálega, *candide, audacter, aabenhjertigen, dristigen.*

Skjálf, *n. tremor, Bæven, Sitren, Skjelven.* Húsið var allt á skjálfi, *sasa domus tremis, hele Huset ryste.*

Skjálfandi, *tremebundus, trepidus, Skjelvende, bævende.*

Skjálfhendtr, *manu vacillans, som rykker Hænderne.*

Skjálftraddadr, *voce quassa, tremula, som en Skjelvende, vakkende Stemme.*

Skjálg, *obliquus, pectus, qui limis est oculi fletu.* At skjóta skjálg augum, *l oculis insuere, se Skjævt til.* At skjóta skjá non collimare, *syde Skjævt, ikke sigte rigt* Skjaldarmæki, *n. pl. insignia, Skjoldmærker.*

Skjaldborg, *f. scutorum testudo, et Stormt et Skjoldtag, en Skjoldborg; á skjáll* At skjóta á skjaldborg, *testudinem facere, opføre, danne et Stormtag.*

Skjaldferill, *m. casenula, qua pendet clypeus, den Rem, hvori Skjoldet hænger.*

Skjaldhvalr, *m. vid. skéliánger.*

Skjaldmey, *f. virgo clypeasa, præliatrix, Skjoldmø.*

Skjaldpadda, *vulgo skélpadda, f. testudo, Skjoldpadde.*

Skjaldsveinn, *m. armiger, Bævendrager, Skjoldrager. R.*

Skjaldþak, *n. testudo, Stormtag af Skjold* Skjallhvít, *candidissimus, overmaade hvid, i hvid; vid. skjáll.*

Skjallraddadr, *sonorus, som har en klar og nemtrængende Stemme, flingsøstet; vid. sk.* Skjallamr, *loquax, nugax, som taler hvad falder en ind, aabenmundet.*

Skjanni, *m. frons relicta, som har en stor Pande.*

Skianni, *m. gena*, Rind.

Skiambi, *m. genas albicans*, som har store hvide Rinder.

Skiar, *m. (nostraribus nonnullis, ut Norvegis, Sannmaria) pergula siccatoria*, en Uddygning til at tørre noget paa (paa nogle Steder i Norge, f. Eft. paa Søndmør).-

Skiár, *m. fenestra, foramen lucidum*, den Blære, Hinde, som bruges for Glas til Vinduesruder. 2) *macula alba*, en hvid Plet.

Skiágluggi, *m. fenestra aperta*, et aabent Vindue, hvort en Blære bruges for Ruder.

Skiáótt, *vid. skiótt*.

Skiarr, *fugax*, fly; som kan løbe hastig. Ólaf lét reka afframm laudfé þad er skiarraft var, þá fór búsmali þar nærst, síðan vóru rekin gellidneyti, klifia hrofs í síðasta lagi, Ólafus primo abigi fecit pecudes oviles, ut fugacissimas, tum armenum lactaria, dein boves castratos tandem equos clizellarios, Ólaf led først drive bert Faarene, som kunde løbe hurtigst, derefter kom Hornkvæg og Malkefaar, siden Studene, og tilsidst Heste med Kløftsadler.

Skiátla (at skiátla), *vacillare*, vafle; ogsaa: tage Fejl.

Skid, *n. persica cursoria, xylosolea*, Skier. 2) *lamina lignea*, en tynd Træsplint. 3) *cremia, scbidia*, Pindebrænde, Smaaabrænde til at gøre Ild med. Þar brann elldr á skidum, ignis arsit ibi in lignis, der brændte Ild af Træsplinter.

Anden Deel.

Skidgardr, *m. clatrum, sepes ex ramentis arborum* et Gjarde af Træsplinter (i Norge: Skigaard).

Skidi, *n. branchæ balanarum*, Fiskeben. 2) *costa sartoria*, Fiskeben i Klæder, Skiver.

Skidi, *m. nom. pr. viri, idem ac skidtar*, en Mand's Egennavn.

Skidishfisker, *m. balena, densium vice laminis corneis, balena vulgaris*, en Hval, hvorfra man kan faa Fiskeben.

Skísa, *f. asserculus*, et lidet Bræt, en Skive. 2) *lamina tenuis*, en tynd Plade.

Skífi (at skísa), *discindere, difficere*, fløve, skjære i Skiver. 2) *desubare*, forstyre, bringe i Uorden.

Skífti, *vid. infra skipti*.

Skiki, *m. pars sequior lacera vestis, velleris agri etc.*, et lidet Stykke af noget, f. Eft. et Klædeben, et Skind, en Eng o. s. v.

Skick, *n. mos, consuetudo*, Skik, Sædvane.

Skicka (at skicka), *ordinare*, sætte i Orden, bringe i Lave. At skicka sér vel, *ordinate se gerere*, opføre, stifte sig vel. Ur. þad hann einn skicka og skípa þeirra í millum, Ur. *illi facultatem dedit, omnia inter eos ordinandi et constituendi*, Ur. gav ham alene Magt til at ordne og bestemme alt imellem dem.

Skickanlegr, *modestus*, som stifter sig vel, skikkelig.

Skickan, *f. ordinatio*, ordentlig Bestikkelse, Indretning.

Skickia, *f. pallium*, en Rappe; *vid.* möttull.

Kóngur var í raudum kyrtli, sem kalladiz möttull, var sú skickia með tiglum samandregin, 3: *Rex erit indutus togam rubram quæ hyrrill, et alias möttull vocabatur, hæc toga ligulis erat confrieta*, Kongen var klædt í en rød Rappe, som kaldtes Möttull, og blev denne truften sammen med Daand.

Skickiz (at skickiaz), *togam indui*, iføre sig en Rappe.

Skil (skildi, at skilia), *discriminare, discernere*, adskille, skjelne. 2) *intelligere, distincte scire*, forstaa. At skilia á v. til, *requirere, conditionem addere*, tilføje Vilkaar. Skiliaz *vid, relinquere*, forlade. Ockr skilr á í því, *in eo dissensimus*, deri have vi forskjellige Meninger. Skiliaz at, *in diversum arbitrio*, adskilles. Hann lét sér það ei skiliaz, *fidem illis verbis non habuit, non persuadi fecit*, han kunde ej overtale til at fæste Tro deri til. Mær skilt so, *ita mense concipio*, saas ledest forstaaer seg det. Það skilt v. skilr sig, a) *præcipitur*, det skiller sig ad; b) *separatur*, det adskilles.

Skil, *n. (i vef)*, *biansus, apertura tela*, Aabningen i en Væv, Skjellet.

Skil, *n. pl. discrimen*, Forfjel. 2) *jus, equitas*, Ret og Skjel. Hann villi eingin skil á því, *nihil distincte de illa re novis*, han vidste ingen Rede derpaa. Það kom til skila, *juste divisum v. paritum est, inter consortes*, det kom til Skifte og Deling.

Skila (at skila aftr), *reddere*, tilbagelevere.

Hann á at skila aftr, *reperundarum tenetur*, han skal tilbagelevere (især hvad han har oppebaaret for meget). At skila eyrindum eins til annars, *exponere alteri alterius mandata*, udrette enes Kommission til en anden.

Skilabod, *n. pl. nuncius transmissus*, Sendebud.

Skilagrein, *f. discrimen (per pleonasmum)*, Forfjel.

Skilamadr, *m. vir probus, integer*, en redelig, rettskaffen Mand.

Skildagi, *m. conditio v. forma contractus*, en Kontrakt, Afford.

Skildir, *separatus*, adskilt, skilt. Vid erum skildir at skiptum, *commercium nostrum desinit esse*, vort Samkvem er ophævet.

Skilfenginn, *legitimus*, lovlig, ægtefødt; (*dictus de puero, conceptio ante, nasci post matrimonium consummatum*, siges om et Barn, som er avlet før, men født efter Bryllupet).

Skilsköl, *f. intergerium tela*, Skjalbrædt i en íslandsk Væv.

Skilgétinn sonr, *filius legitimus*, ægte Søn.

Skilgödr, *probatus fidei*, redelig.

Skilianlegr, *discernibilis, intelligibilis*, adskillelig; forstaaelig.

Skilianleg rödd, *vox articulata, artificialis*, Etemme.

Skilianlega, *distincte*, adskilleligen; forstaaetigen.

Skilinn, *perceptu facilis*, som let forstaaes, forstaaet; *vid.* audskilinn og vandskilinn. Ok

koma skilin ord úr skorpnum belg, *sub ruga senili sapienziam quariso*, ofte findes Visdom under en rynket Pande. Skilin miólk, *lac scissile*, Melk, som i Rjærnen skilles fra Smøret.

Skillingr, *m. solidus*; item *semioholus*, en Skilling; *prop. arfonans*, klingende Metal, Mynt, á skéll; *badis perperam* skillingr, nu omstunder fordrejet til skillingr. 2 skillingar, *obolus*, to Skilling. 4 skillingar, *diobolus*, fire Skilling.

Skillitill, *minoris notæ et famæ*, af en lav, ringe Stand, lidet bekjendt.

Skilmáli, *m. conditio, exceptio*, Vilkaar, Betingelse.

Skilmari, *m. gladiator*, en Fægter, Kjemper.

Skilmara-slægr, *m. ludicrum, iocus ludicrus, stragemá*, Puds, Kneb, som bruges i Lege eller Fægtesveller.

Skilmerkilgr, *disertus*; item *bona fidei*, forstaaelig, tydelig; ogsaa redelig.

Skilmíng, *f. lusus gladiatorius*, Fægten (med Floretter).

Skilmiz (at skilmaz), *exercitii causa digladiari*, fægte for Døvelse. 2) *agizari*, omtumles; á skálm.

Skilmr, *quassatus*; item *erisus*, ryflet, bevæget; ogsaa: traadt, slidt. Hér er skóskilmr, *calcei hic cito teruntur*, her slides Skoene hastig. Hönum verdr feskilmr, *opes ejus dilabuntur*, hans Formue bliver snart forødt.

Skilnadr, *m. divorcium, secessus*, Adskillelse, Fraffillelse, Skilsmisse.

Skilnadar-skra, *f. libellus repudii*, Skilsmissebrev.

Skilnadar-vegg, *m. paries intergerinus*, Mellemvæg, Skillerum.

Skilningsdauf, *bebes ingenio*, som har en sløv Forstand, tythovedet.

Skilning, *f. intelligentia, discrimen*, Forstand, Forstjel. 2) *sensus*, en Sande.

Skilningsgódr, *discretus*, forstandig, fløgtig.

Skilningarvit, *n. pl. organa sensuum*, Sandsestedsfæder.

Skilningr, *m. intellectus, discretio*, Forstand, (Adskillelseegave).

Skilríki, *n. instrumentum, plena probatio*, fuldkomment Bevis; ogsaa: Retsskaffenhed.

Skilríkr, *probus, justus*, retsskaffen, redelig.

Skillsamr, *idem*.

Skillsamlegn, *probe*, redeligen.

Skillseni, *f. probitas, equitas*, Redelighed.

Skillskapt, *n. discerniculum*, et Redskab, hvorefter med noget adskilles.

Skilvatn, *vulgo skéidvatn, aqua fortis*, Skedesvand.

Skilun, *f. redditio, restitutio*, Tilbagegivelse, Tilbageleverelse.

Skilyrði, *n. pl. conditio v. exceptio*, Vilkaar, Undtagelse.

Skima, *f. lux parva, crepera*, et svagt, dunkelt Skin. 2) *rima lucifera*, en lille Sprække, hvorigjennem Lyset skimtes.

Skima (at skima), *oculos circumferre*, *oculis emissivis uti*, se sig omkring, kaste Øjnene hdt og did.

Skimp, *n. cavillatio*, *irrisio*, Haan, Spot; *alias* skymp.

Skimpa (at skimpa), *cavillari*, *irridere*, spotte, haane.

Skimudr, *m. bircus*, en Gjedebu.

Skin, *n. splendor*, *jubar*, *lux*, Glands, Skin, Lys.

Skin (skén, hefi skínid, at skína), *splendere*, *finne*, glindsse. At skína á, *illucere*, *affulgere*. Finne paa, kaste Lys, Glands paa.

Skinna, *f. foramen lucem transmittens*, et Hul, som Lysen (finner igjennem. 2) *lamina janua pro clava perforata*, en Lærplade for Nøglehullet paa en Dør, Beslag.

Skinandi, *corruscans*, *flinnende*, lysende, glimrende.

Skinhelgr, *hypocrisis*, *simulator pietatis*, *flinnellig*.

Skinhelgi, *f. simulatio sanctimonie*, Skinhelslighed.

Skininn, *sole exsiccatus*, gjennemtørret af Solen.

Skin, *n. pellis*, *corium*, Skind. 2) *epidermis*, Hud, Yderhud. Hönun er tiodid i skinnid, *præpingvis est*, han er meget fed.

Skinnaðöst (á síó), *n. pl. flabia*, *flabella malacis*, et lidet Vindpust paa Egen.

Skinnaðakari, *m. pellis*, *coriarius*, en Garver, Fældbereber.

Skinna, *m. idem*.

Skinnaðáfi, *m. colabium scoraeum*, *mastruca*, en Underkjole af Skind, Skindtrøje.

Skinnaðoltr, *m.*, *skinnaðoltr*, *f. idem*.

Skinnaðfatadr, *m.*, *skinnaðföt*, *n. pl. pellicea*, Skindflæder.

Skinnaðfatadr, *mastrucatus*, *pellitus*, *pellentus*, flædt i Skind.

Skinnaðfódr, *n. furrata*, Underføder af Skind. Skinnaðfódrad fat, *vestis furrata*, Skindforede Klæder.

Skinnaðhrúsa, *f. parva læsis cutis*, en liden Estrampe paa Hud.

Skinnaðhúsa, *f. ludo*, *pesium*, en Skindhue.

Skinnaðkast, *n. crusta cutis*, *in infantibus et adultis*, *ex morbis revalescentibus*, Hudens Afkast (f. Eff. efter en Sygdom).

Skinnaðklædi, *n. pl. vestes pellis piscatorum*, Skindflæder (for Fiskere).

Skinnaðklæddr, *pellitus*, Skindflædt.

Skinnaðkyrtill, *m. rheno*, en Skindkjole.

Skinnaðpeisa, *f. idem*.

Skinnaðpoki, *m.*, *skinnaðsál*, *f. melina*, en Skindpose, Skindvadsf.

Skinnaðrættinn, *cute nuda*, af glindsende Hud, glindsende.

Skinnaðsockr, *m. caliga*, en Estrømpe af Skind.

Skinnaðspretta, *f. vid. skinnaðhrúsa*.

Skinnaðstaðkr, *m. penula pellis*, en Overkjole af Skind.

Skinnaðda, *f. sacculus pellicis*, *melina*, en Skindpose.

Skinnaðól, *n. refugium*, *tutela*, *isem latebra*, Til

Augstøfted, Forsvar, Skjul. 2) *id. ac hlie.*
 I hans Skiðli, *sub ejus tutela*, i hans Forsvar, Beskyttelse. At skióta skiðli yfir einhvörn, *aliquem protegere*, beskytte, forsvare en.

Skiðla, *f. mulctra, haustorium*, en Botte.

Skiðlfat, *n. vestis pingvis, calefactoria*, et varmt, bedækkende Klædebon.

Skiðlgæddr, *m. sepimentum tutelare*, et Skærde, som er opført til Ly og Beskyttelse.

Skiðmi, *m. gladius fulgens*, et skinnende Sværd.

2) *splendor, vigor, Glæde, Skin.*

Skiðmolegr, *nitidus, splendidus*, glindsende, skinnende.

Skiðni, *m. equus maculis albis*, en hvidbroget Hest, en Skimmel.

Skiðplæz (at skiðplæz), *debilitari v. zerreri*, svækket, strækket. Hönum skiðplæz einðin, *audacia illi deficit*, han tabte Driftige heden.

Skiðti, *m. equus*, en Hest. Reidskiðti, færraskiðti, *idem*.

Skiðtlegr, *alacer*, rask, hurtig.

Skiðtleikinn, *in expediendis negotiis celer*, hurtig i sine Sagers Udførelse.

Skiðtrædr, *promptus consilio*, som hastig kan give eller finde Raad, resolut.

Skiðtrædi, *n. princeps consilium*, hastig fattet Raad, Anslag.

Skiðtrr, *grafi skiðtrr, albis maculis distinctus*, hvidbroget.

Skiðtr, *cito*, hastigen.

Skiðtr, *celer, citus*, hurtig, hastig.

Skiðgr, *n. vacillatio, versigo (morbus)*, Svimmel, Svindel (en Sygdom).

Skiðgra (at skiðgra), *vacillare*, svimle, vakte.

Skiðgt, *n. crebra vagatio*, idelig Omstreiffen.

Skiðgta (at skiðgta), *circumcurfare*, løbe, strejfe omkring.

Skiðll, *f. membrana involvens ovum sub crusta*, Hinden i et Æg. Inde: skiallvitr, *caudiffimus*, meget hvid, snehvid.

Skiðlldótr, *scutellatus*, tærnet, brøget.

Skiðlldr, *m. clypeus*, et Skjold. At koma i opna skiðlldu, *a sergo aggredi, ubi cavitas clypei obversa est*, falde i Ryggen.

Skiðmbótr, *genas variegatus*, som har spraglede Rinder.

Skiör v. skær, *m. pica (avis)*, en Skade (Fuglen).

Skip, *n. navis*, et Skib, Fartøj. Skip med þilfari eða þilium, *navis strata*, et Dæksfartøj. At auka skip, *seminare*, pompe. At ferja skip, *subducere*, trække et Skib op fra Egen.

Skipa, *f. constitutio, ordo*, Beskikkelse, Indretning.

Skipa (at skipa), *ordinare, constituere*, ordne bringe i Lave. Skipa mönnum i latti, *ordinare loca*, ordne Folk til Gæde. Skipa vandrædum, *pericula aversere*, raade Dod paa Vansæltgheder. Skipaz vid, *in ordinem redigi, ad meliorem frugem redire*, bringes i Orden, forbedret. At skipaz, *discurre*

bere, sætte sig til Bords. At skipa, (*hodie vulgo*) jøbere, befale, byde.
 Skipabúnadr, *m. apparatus navalis*, Skibsfager; ogsaa: Skibes Udrustning.
 Skipasferd, *iser marisimum*, Sørejse.
 Skipasfloti, *m. classis*, en Flaade.
 Skipalega, *f. navale, portus, statio*, en Rede, Ankerplads.
 Skipan, *f. vid. skipa*. 2) *societas inter nautas*, Kammeratskab, Selskab imellem Skibsfolk.
 Skipa-naust, *n. domus navalis; item segestra*, en Bygning, hvori Skibe sættes ind.
 Skipari, *m. nauta*, en Skipper. 2) *ordinasor rei navalis*, en Røder.
 Skipa-smidr, *m. naupeus*, en Skibsbogger.
 Skipa-stada, *f. statio navalis; item portus*, en Havn, Ankerplads.
 Skipa-stóll, *f. idem*.
 Skipa-stóll, *m. classis*, Flaade, Sømagt.
 Skipbrand, *n. panis nauticus biscocus*, Skibsbrød, Skibstvebatter.
 Skipbrot, *n. naufragium*, Skibsbrud. At lida skipbrot, *naufragare*, lide Skibsbrud.
 Skipbrotsmadr, *m. naufragus*, en Skibsbruden Mand.
 Skipdrátt, *m. subductio navis*, et Skibs Op-
 trækning fra Søen; ogsaa: den Handling, at varpe et Skib.
 Skipdráttar-vinda, *f. chamulcus, palanga*, Epilet paa et Skib.
 Skipflak, *n. sabula naufragii, pars navis fracta*, Skibstrag, Skibsplante.

Skiphallda-madr, *levamentarius*, som holder Gaad i Landfætningen.
 Skipherra, *m. nauclerus*, en Skipper, Kapte-
 vid. Skipari.
 Skipmadr, *m. nauta*, en Matros, Skibsmat-
 -sømand.
 Skippund, *n. libra v. mina nautica*, et Pund.
 Skipreida, *f. apparatus unius navis, sc. nav. instrumenta, victus etc.*, et Skibs Udrustning, Udbedelse med alt nødvendigt.
 Skipreidari, *m. dominus navis*, en Røder, Chef af et Skib.
 Skipreidahús, *n. cocteria*, et Hús, hvori Skibets Taffelase og Redskaber gjemmes.
 Skipreidi, *apparatus, armamenta navis*, Skibets Taffelase og Redskaber.
 Skiprúm, *n. locus inter nautas*, Skibetrum.
intercalinium in navi, Rummet imellem Skibsbankene i et Skib.
 Skipsbátr, *m. scapha*, Skibsbjelle, Skibsbåa
 Skips-festar hæl, *m. consilla*, Skibspæl, binde Skibe ved.
 Skipsfólk, *n. nauta*, Skibsfolk, Søfolk, Skibstrøser.
 Skipshlutr, *m. fors captura, possessori navis nave debita*, den Del af Fangsten, som falder Skibsejeren.
 Skips-kraki, *m. harpago*, en Skibshage, Skibshage.
 Skipskrockr, *m. alveus navis*, Skibstrøget, Skib.

f. locarium navis, Fragt.
n. iuxta navis, Skibets Wærte
 : Gæson).
f. epibateria, Skibestræppe.
f. gubernatio, regimen navis, Skib-
 else.
nadr. navarchus, gubernator, Styre-
 skibsfører.
n. navale, stabulum navis, det
 orpaa Skibe sættes op paa Lande
 , *f. embonica*, Skibsubredning.
 skip, *emboneticam facere*, udrede,
 Skib.
n. partitionis tabula, Skibtebrev.
amissio navis; item *nausfragium*,
 t Skib; ogsaa: Skibbrud.
utatio, Forandring, Omskiftning.
io, Skifte, Deling.
ipta, *distribuere*, *dividere*, Riste,
mutare, forandre. Skipta gædi,
utare, forandre Sind. Skipta við
cum aliquo, handle med en. Skipta
rem in se recipere, *partem curæ*
 yde sig om, paatage sig Omsorg
 ta litum, *vultum mutare*, skifte
 kipta opt litum, *multos pallere co-*
 te færrer tidt. Skipta i sundr,
 dele. Það skiptir m klu máli,
enri est, det er meget vigtigt. Nú
 skarda gull, *vergis in deterius*,
 randres til det flettere. Skipta

um bústadi, *sedem mutare*, forandre Bopæl.
 Skipta um á vixl, *alternatim mutare*, velfse,
 bytte. Skiptaz i annann mann, *totus mu-*
tari, forandres ganske.
 Skipti-atfr, *m. ubi non est laves ex asse*, bæ-
disas dividenda, Arv, som skal deles.
 Skiptingr, *m. faruus, mense captus*, en Gjante;
 vid. skynskiptingr. 2) *res dividenda*, en
 Ting, som skal deles.
 Skipti-tíund, *f. decima quadripartita*, Tiende,
 som skal deles.
 Skipveriar, *m. pl. classarii*, *navata*, Skibsfolk.
 Skipulega, *decenter*, *ordinarie v. sine maleficio*,
 passeligen, sammeligen.
 Skipulegr, *ordinatus*, *decens*, passende, vel ind-
 rettet; *alias* skgr.
 Skír, *clarus*, *perspicuus*, klar, ren, færr. 2)
sapiens, *gnarus*, vis, forstandig. 3) *purus*
n crimine, skyldfri. Hann gæck til járns,
 og varð vel skír, *per gestationem candentis*
ferri, *culpam a se amolitus est* 3: *manum il-*
lasam ostendit, han underkastede sig Jærns-
 byrd, og viste sig derved fri for Brøde.
 Skírdagr, *m. dies veridium*, *pr. dies purgatio-*
nis, Skjærtorsdag.
 Skírgétinn, *legimus*, ægtefødt; vid. skilgetinn.
 Skiri (at skíra), *lapsizare*, *ablueri*, døde. 2)
polire, *mundare*, rense, luttre. 3) *eluci-*
dare, gjøre klar, opløse. At skíra frá, *nar-*
rare, *exponere*, fortælle, forklare.
 Skíring, *f. elucidarium*, Oplysning, Fortøll-
 ning, Forklaring; *alias* útskíring.

Skílegga, *distincte*, forstaaeligen, rent.
 Skírlégr, *cordatus*; *item distinctus*, forstaaelig;
 ogsaa: som har et godt Begreb.
 Skírlífi, *n. castitas*, Rydsfhed.
 Skírlífr, *castus*, tydft.
 Skírmáltr, *disertus*, som taler tydelig og for-
 staaelig.
 Skírn, *f. baptismus*, Daab. At hallda undir
 skírn, *suscipere*, bære til Daaben.
 Skírna (at skírna), *clarescere*, opklæres, tydes
 liggjæres. På skírnadi yfirlitr hans, *facies*
ejus tum clarescebat, da opklæredes hans Ans-
 igt.
 Skírnardagr, *dies lustricus*, den Dag en døbes
 paa.
 Skírnarfontr, *m. baptisterium*, Døbefad, Bunt.
 Skírnar-kér, -laug, -sár, -fat, *idem*.
 Skirpi (at skirpa), *exspuere, ore ejicere*, spytte
 ud af Munden, udspytt. 2) *post se relin-*
quere, lade tilbage.
 Skírri (at skírra), *abigere, obvenire*, afvende,
 hindre, forekomme. Þad er best at skírra
 vandrædum, *periculis obvenire optimum est*,
 det er bedst at forebygge, undgaa Ulejligh-
 eder.
 Skírriz (at skírraz vid), *ghstinere, fugere ca-*
vere, holde sig fra, vogte sig for, fly; vid.
 skíarr.
 Skírskota (at skírskota), *restes nominare*, fræve
 til Bidne. 2) *provocare ad alium*; *item auc-*
toris indicere, henstyre noget til en, -anføre
 Hjemmel.

Skírsla, *f. purgatio, lustratio*, Renselse, Ent
 Skírslu-eldr, *m. purgatorium*, Renselse
 Skjæréild.
 Skísta, *f. subdignr, indussum, inserula*
 Skjorte; (*recius skyrtu*). Nær er sk
 enn skírtan. *subucula cedit cuti, cutis i*
indusio, Skindet er nærmere end Skjor
 Skírteini, *n. clarum, evidens signum*, et
 tydeligt Kjendetegn.
 Skít (at skíta), *ventrem exonerare, cacare*,
 sit Behov, stide.
 Skít, *n. fordes ventris*, Skarn, Skidt.
 Skíta, *f. idem*. Skítr, *m. idem*.
 Skítinn, *fordidus*, uren, stiden, snarset.
 Skítla, *f. fordisies*, Urenlighed, Skarn.
 Skóadr v. skúadr, *calcaneus*, Høet, som
 Sko paa.
 Skóbót, *f. assumensum calcei*, Skoslitte,
 lap.
 Skóbroddar, *m. pl. mucrones calcatorii*,
clavasi, Jernpigge eller Spidsst under S
 for at staa fast paa Is.
 Skóbætari, *m. cerdo*, en Skoslitte.
 Skód, *n. nefrens, porcellus*, en Grå.
 s hoat.
 Skoda (at skoda), *aspicere, bese, besigte*
 skue, skue.
 Skodan, *f. inspectio*, Syn, Besigtigelse,
 skuelse.
 Skodanar-mál, *n. res cause decidenda*, en
 som næst maa tages i Overvejelse.
 Skóf, *f. crusta*, Skæl, Skorpe, (Skov)

Skófir, *f. pl. crusta lacra in fundo olla adusta, desfrigmenta*, det, som ved Røgning af Mælk kemad, soier fast paa Bunden af Potten, Strabning.

Skoffin, *n. animal hybridum ex fæle et vulpe*, Saaledes kaldes Afkødningen af en Kæ og en Kat.

Skó-fót, *n. pl. calcamenta*, Støtø, Fodtø.

Skógr, *m. sylva*, en Skov. 2) *lucus capitalis*, Forvisning, Freløshed. At leyfa úr skógi, exulem civitati restituere, gjengive en freløs Mand sin Borgerret.

Skógar-gudir, *m. pl. Saryi*, Skovguder, Gaityrer.

Skógar-glét, *f. dama*, Daador.

Skógar-lögg, *f. lignario*, Skovhugst. 2) *falsc Sylvatica*, en Skovstfe.

Sk'gar-madr, *m. exul, ad sylvas damnatus cui aqua et igne interdictum*, landfugtig, forvist, freløs Mand. 2) *lignator, lignicida*, som hugger, falder Træer i en Skov.

Skógar-öxi, *f. securis Sylvatica*, en Skovstfe, Bulestfe.

Sk'gar-uxi, *m. bubalus*, vilde Okse, Bøffel.

Skógar-pöstr, *m. vid pöstr*.

Skógr-ýr, *n. fera, animal sylvestre*, vilde Dyr.

Skógrágr, *m. exilium, interdictio aqua et ignis*, Landfugtighed, Freløshed.

Skógrágs-lök, *f. reatus capitalis*, Forvisnings Sag; Misgjerning, som straffes med Freløshed, Forvisning.

Under Deel.

Skógi-vaxinn, *arboribus cæsius*, Røverbøst, Røverbogroet.

Skóhliód, *n. pedibulum*, Lyden af ens Gang.

Skockr, *m. ibeca*, Futteral, Skjede.

Skóklístr, *n. balatrone*, det Skarn, der træder igjennem Støtøjet, og sætter sig paa Strømpen.

Skol, *n. nuga*, Vaas, Sladder.

Skol, *n. pl. mixtura*; *isem eluvies*, Rident Vand, Skyllevand.

Skola (at skola), *eluvie, lavare, vasce, styllere*. 2) *ungari*, vaase, fluddre; *alias skvola*.

Skólabródir, *m. condiscipulus*, Skolekammerat.

Skólagénginn, *litteratus*, oplært i boglige Runster, studert.

Skólameistari, *m. ludimagister, rector gymnasi*, Bestyrer af en Skole, Rektor, Skolemester.

Skólapítr, *m. discipulus, scolasticus*, Skolediscipel.

Skolavatr, *n. colluvies*, Skyllevand.

Skólaus, *excalceatus*, uden Sko.

Skóledr, *n. corium ad calceos aptum*, Skolder.

Skólestir, *m. solea*, Skofaal; *vid. (leistr. planta pedis)*.

Skolbránn, *badius color, eluviei instar*, mørke brun.

Skolbrýnn, *cui supercilia contigua sunt v. cohxrens*, som sorte sammenhengende Øsens bryne. 2) *pallescens*, blegagtig.

Skolbrýdr, *idem*; *vid. Skulbrýndr*.

M m

Skotfilfr, *n. idem.*

Skotspjót, *n. missile, hasta, Spyð, Rastespyð.*

Skotspónn, *m. lamina lignea, pro scopo erecta,*
 en Træsplint, hvorefter man skyder med Bue.
 Sendtu þad ecki at skotspónum, *incerto cursu*
in vulgus id non emitte, lad det ikke gaa bort
 paa en usikker Maade. At hafa at skotspáni,
periculo exponere, udsætte for Fare.

Skotspánis, *incerta via, vacillanti cursu,* i en
 uvis, vakkende, ubestemt Retning.

Skotra, *f. ibrocus,* en Top at lege med.

Skottra (at skottra), *gyrare, circumagere,* dreje
 rundt, ombreje.

Skott, *n. cauda, Hale, Evands. 2) iugis cur-*
sus, idelig Løben.

Skotta (at skotta), *frequenter cursitare,* løbe
 ideligen frem og tilbage.

Skotti, *m. cursor,* en Løber. 2) *idem ac se-*
quens.

Skottótt, *egvus alba cauda discolor,* en Hest
 med hvid Hale.

Skottskr, *Scotus,* en Skotlender; *pr. scoticus,*
 Skotisk. 2) *cursor agilis,* en rask Løber.

Skotvopn, *n. missile, Vaaben,* som kunne ka-
 ses, eller hvormed man kan skyde.

Skóvax, *n. cera fusoria, Skovoks.*

Skóþurka, *f. versorium, Skovist.*

Skóþvengr, *m. corrigia calceamentorum, Skor-*
rem; gl. Skotvinge.

Skóddun, *f. vid. skaddan.*

Skóslúngr, *m. sibia, crus, Skinneben.*

Skósmúngr, *m. ferrum bene politum, et vel*

poletet Jærn. 2) *inde nom. propr. gladii,*
 detaf et Sværd's Navn.

Sköfu-járn, *n. radula, Skrafe, Skrafejærn.*

Skögal, *f. una parcarum esbncis,* en af Val-
 fyrterne hos de hedenske Nordboer.

Skögull, *m. prominentia, Udragen, Udhængen.*

Skögultönn, *f. dens prominens, udragende*
 Tand.

Skögultentr, *bronchus,* som har fremstaaende
 Tænder.

Skökull, *m. vid. skögull. 2) semo, Bogv-*
 stang, Stjært. 3) *penis equorum, Hestens*
 Hvilelem; à skaga.

Sköll, *n. pl. derisio, Beleen, Udleen, Spotten.*
 At göra sköll at, *albis dentibus ridere,* ud-
 le, gjøre Nar af en. Páli Þótti giör sköll
 at sér, *Paulus in sui contemptum interpreta-*
tus est, Paul troede at han blev belet, blev
 spottet.

Sköllótt, *calvus, glaber, Skaldet. At verða*
sköllótt, calvescere, blive Skaldet.

Sköllu, *m. frons, perfidia, Svig, Bedrageri.*
 Sköllu var i skapi bænda, *rustici infidi erant,*
 Bønderne vare utro.

Skömm, *f. ignominia, detrimentum, Skam,*
 Skjændsel, Skade; à skammr.

Sköminu ádr, *paulo ante,* fort tilforn.

Skömtun, *f. vid. skamtr.*

Sköp, *n. pl. fata, Skjæbne. 2) membra geni-*
salia utriusque sexus, sapius virilis, begge
 Kjøn's, dog især Mandsskjæbnet.
 Um sköp fram, *immerito,* uden Fortjeneste.

Sköpun, *f. creatio*, Skabelse.

Skör, *f. barba, spec. myrtax*, Skjæg, Knebelbærter. Eeki mun ég göra skör mína eptir því, *magni non aſtimo*, ob id barbam non refingam, det agter jeg ikke for noget vigtigt. Það er eeki um skör framm talad, *non inconfiderate dictum eſt*, ut in buccam venis, det er ikke sagt for meget, ikke uden Betænksomhed.

Skör, *f. scammum portatile*, en Bænk, høj Skammel. 2) *scabellum*, en Godskammel. 3) *gradus loci honoratior v. gradus honoris*, et Trin. Synir Harallds kóngrs áttu at sita skör hærta enn Jarlar, og skör lægra enn síðlfr hann, *filiu Haralldi Regis federe debuerunt proximi ſupra comites, et infra ipſum idem*, Kong Haralds Sønner ſkulde ſitte et Trin højere end Jarlerne, men et Trin lavere end han ſelv.

Skör, *f. (á bát)*, *commiſſura aſſerum reciproca*, Sammenſøjſſen af Brædderne i en Baad, Randen paa Brædderne. Iſſkör, *margo v. precipitium glaciei, ſuper mare et flumina*, den yderſte Kant eller Rand paa Iſen.

Skörnugr, *f. ſordidus*, ſnavſet, urenlig, ſkiden. At verda skörnugr, *colluſulari*, blive ſkiden. Sköruglegr, *virilis, gravis*, driftig, virkſom, myndig.

Skörugleiki, *m. vid. skörúngskapr*.

Skörúngr, *m. ruzabulum*, en Røge.

Skörúngr, *c. vir v. virago gravis, intrepidus*, en virkſom, uforſagt, myndig Mand eller

Kvínde. Taktu það eina upp, ſem þú verdr skörúngr af, *en ſanſum nitere qua boneſte exſequi poteris*, forſøg blot det, ſom du med Hæder kan fuldføre. Þinna atqvæða leita ég, og vil ég þú verdir af skörúngr, *ſuam ſententiam quero, et opto audacter proferas*, jeg udbeder mig din Mening, ſom jeg ønsker at du uden Tilbageholdenhed meddeler mig. Skörúnglegr, *vid. sköruglegr*.

Skörúnglyndr, *excelsi animi*, ſtormodig, uforfærdet.

Skörúngskapr, *m. magnanimitas, audacia*, Stormodighed, Uforfærdethed. 2) *prudencia*, Klogſkab.

Skrá, *f. ſera laconica*, Laas for en Dør. 2) *libellus, ſabula, et Brev, et lille Skrift*.

Skrá, á skrá, *oblique*, ſkraa, paa ſkraa; *vid. á ská*. (N. D.)

Skráa-smidr, *m. faber ſerarius*, en Laaſefmed.

Skræddari, *m. ſartor*, en Skrædder.

Skrádr, *conſignatus, in numerum relatus*, optegnet, opſkrevet.

Skrá, *n. loquela, Tale*. 2) *nuga, ſtrepitus labiorum*, Snak, Sladder.

Skráfa (at skráfa), *loqui, ſonum edere, tale, ſige*. Það skráfar (skráfar) vid, *de aridis dicitur quando aranea reſonans*, ſiges om viſſe tørre Ting, ſom give Lyd fra ſig, naar de ſtøde ſammen, *f. Eſſ. Skind*. At skráfa einn uppi, *fuco verborum fallere aliquem*, overtale en.

Skráſinn, *garrulus*, ſtadderagtig.

Skræfli, *m. gerro*, en Baaser, Sladder.

Skráti (at skrá), *lizeris mandare*, optegne, opskrive.

Skrálæstr, *sera oclusus*, luffet med en Naab.

Skráma, *f. plaga, cicatrix*, Skramme, Saar.

Skráma (at skráma), *leviser vulnerare*, give En en Skramme.

Skrámadr, *leviser vulneratus*, let saaret, skrammet.

Skrámbtr, *m. idem*.

Skrámi (at skráma), *lucere, misere*, finne, glindse. Þar skrámir líós í augu mér er ég lit þángat, *quando oculos illuc verto, lux mihi offulget*, sit Geirmundur Heljarfinn, (*lurida cusi*), saasnart jeg ser derhen, staar Lysets Ekin mig lige op i Dinene, sagde Geirmund Heljarfind.

Skrámleitr, *facie albicante et offuosa*, som har et hvidt Ansigt; *item cicatricosus*, skrammet.

Skrámótttr, *idem*.

Skrámsla (at skrámsla), *strepere labiis*, hviste eller fløjte med Læberne.

Skrámsl, *n. crociscus*, Hvisten eller Fløjten; ogsaa: Ravnefugl.

Skrámr, *m. vir cicatricosus*, en arret, skrammet Mand.

Skrar, *n. scrusa*, Psalter, Ripskræp.

Skrap, *n. crepius*, Knagen, Knarken, Knirken.
2) nuge, Naab, Sladder.

Skrápáhlaup, *n. inanis nixus*; *crepitus annis-*
is sine effectu, unyttig Anstrængelse.

Skrapi (at skrapa), *crepere; item vacillare*, heste, knirke; ogsaa: brage.

Skrapi v. skrapr, *m. facilis jactor*, en Jæger. At hlaupa í skrápana, *reprimere vanum jactantiam*, nedtrykke en Præler.

Skrapn v. skrapni, *n. tenevrima ramenta scribis*, de mindste Finner paa Fortæller.

Skrápr, *m. squama spinosa, spec. pellis e carchari*, Huden af Havkallen.

Skráfet (at skráfeta), *scribere, lizeris mandare*, opskrive, optegne.

Skratti, *m. servor; item terriculamentum*, Et Skæffebillede. 2) *malus genius*, Gant. 3) *gigas*, en Jette.

Skráveifa, *f. phantasma, phasma; item specter oblique apparens; item officia*, Trylleri, Sjøgalebillede. At göra einum skráveil fascinare, vanum errorem incutere, indjænte en falsk Skæff.

Skraumr, *m. blasero*, en Sluddermund; a skraut, *n. vid. skart*.

Skrautbúinn, *splendide ornatus*, prydet, med smukke Klæder.

Skrautlegr, *ornatus, promus*, det samme.

Skrautmenni, *n. vir splendidus*, en stilig Mand.

Skrautyrði, *n. pl. sales v. flores orationis*, sm Ord, Blomster i Taler.

Skrápur, *quis skrefpur, qui ob ariditatem sine sonu tractari nequit*, som ved Værten knager af Torhed.

Skref, *n. gradus, passus*, Trin, Skridt.

Skrefa (at **Skrefa**), *gradu pedum terram metiri*,
maale med Skridt.

Skreflaz (at **Skreflaz**), *agere in pedibus se susti-*
nere, vasse, med Fod kunne staa paa Be-
nene.

Skreflur, *f. pl. loca inuia, salebrosa*, uvejsomme
me Steder; *inde nom. propr. loci*, deraf et
Steds Egennavn.

Skreid, *-f. pisces indurati*, Stokfisk. Hann gat
etid skarpa skreid, eftir 3 daga, *post tridu-*
um, pisces induratos edere potuit, efter tre
Dages Forløb kunde han spise tør Stokfisk;
Porl. S.

Skreidar-skemma, *f. cella promtuaris piscium*,
et Hus, hvor man gemmer Stokfisk til Hus-
holdningsbrug.

Skreidiz (at **skreidaz**), *reptare*, krybe.

Skreidigr, *m. reptatio*, Kryben. 1) *inanis ex-*
cursio, unyttig Undskyldning. Ásbörn quod
eckí myndi tíá skreiding, *Asb. vana verba*
irrita fore dixit, Ásb. sagde, at unyttige
Undskyldninger vilde ikke nytte.

Skreika (at **skreika**), *labascere, divaricare*,
vasse.

Skreipr, *lubricus*, glat.

Skémla, *f. vacca effusa*, en gammel Ko, som
ikke kan faa Kalv.

Skrepp (skrapp, at **skreppa**), *dilabi, se sub-*
ducere, snige sig bort, strubbe sig.

Skreppa, *f. pera, bursa*, Taske, Pose.

Skreppini, *n. scietrum fugax*, et flygtigt Gjøge-
lesillede. 2) *idem ac:*

Skreppingr, *m. qui tenebras et manes timet*,
som frygter for Mørke og Gjengangere.

Skreppingslegr, *idem sed adj.*, bange i Mørke.

Skreyfi (at **skreyfa**), *erigere et cumulare ut sic-*
cesur, opstable noget, for at det kan tørres;
vid. skrífa. At **skreyfa** korn, *frumentum*
ficcare, tørre Korn.

Skreyti (at **skreyta**), *ornare, rem decorare*,
smykke, besmykke. 2) *ultra modum laudare*,
rose overdreven, overdrive; å skraut.

Skreytinn, *nimis in laudando v. excusando*,
overdreven i at rose eller undskyldte; ikke
sandrú.

Skreytni, *f. facti laudatio, excusatio delicti*, det
at rose en Handling, eller undskyldte en Fejl;
hodie: fignentum, Opdigtelse.

Skreytt, *crnatus*, smykket, pyntet.

Skriðla (at **skriðla** vid), *sonitum attritu edere*,
(*de rebus dicitur percorrescentibus*), give en
Lyd fra sig, knage ved at berøres (siges om
gjennemtorrede Ting).

Skrid, *n. reptatio*, Kryben. 2) *cursus, navis*
in aqua v. per glaciem discurrens, Skibets
Løb i Søen, Løben paa glat Is.

Skríð (at **skríða**), *serpere, repere*, krybe, styde
sig frem. Það skríðr til skara, *aubares non*
agras, metaph. deducta a reptilibus, det lats
ter imod Enden, er nær ved at afsjeres.

Skríða, *f. ruina montium v. nivis*, Fjældstred,
Ønefred.

Skríðbytta, *f. lucerna, laserna*, en Løgte.

Skríðliós, *n. idem*.

Skridbytrulíós, *n. vulcanus cornu conclusus*, et
 Lús, som brænder i en Løgte, et Løgtelys.
 Skridinn, *descrius*, flidt, forslidt.
 Skridnadr, *idem*.
 Skridna (at skridna), *labascere*, valse, glide.
 2) *teri, lacerari*, flides, blive forslidt.
 Skridningr, *m. reptatio*, Krobren.
 Skridormr, *m. serpens, reptile*, et Kryb, kry-
 bende Dyr, Orm.
 Skridqvikiendi, *n. animal reptile*, et krybende
 Dyr.
 Skrif, *n. scriptum*, Skrift. 2) *liber*, en Bog.
 Skrif (at skrifa), *scribere, exarare*, skrive.
 Skrifari, *m. scriptor*, en Skriver. 2) *inquis*
inquis (*avis*), Vibe.
 Skrifaraun, *n. pl. sepaticum*, Skriverlen.
 Skrifæri, *n. pl. instrumenta scriptoria*, Skri-
 vetøj.
 Skrifhús, *n. tabularium*, Brevkammer, Arkiv.
 Skrifkonst, *f. orthographia, caligraphia*, Stjón-
 skrivning, Rettskrivning, Skrivekunst.
 Skrif, *n. res lacerata v. luxata*, en forreven,
 pjaltet Ting, som neppe kan henge sammen.
 Mosfella kyrkia á nockr gömul bókaskrif,
templum Mosfelli possidet aliquot libros vesu-
stare mancos et laceros, Mosfells Kirke ejer
 nogle gamle, næsten opslidte Brudstykker af
 Dokumenter.
 Skrifla (at skrifa), *in lubricis divanicare*, valse,
 glide, slynge.
 Skriflar (at skrifa), *agere per loca lubrica et*

periculosa evadere, komme med Nød
 flibrige og farlige Steder.
 Skrifleg, *litteris consignatus*, Skriftlig.
 Skrif, *pír, m. littera angusta*, Skrivstav
 Skrifspíðlid, *n. pl. pugillares*, Skriveret
 Tegnebog.
 Skrifstíbla, *f. idem*. (N. O.)
 Skrifstockr, *m. iben graphiaria*, Skrifstok
 Skrifstænder, *m. arena scriptoria*, Sand (i
 besten det skrevne med).
 Skrift, *f. scriptura*, Skrift.
 Skriftir, *f. pl. satisfactio peccatorum*, Skri-
 tteb. 2) *redargutio, correctio, censur*
clesiastica, Frettesættelse, Skriftemaal.
 Skrif, *Evangelium*. Pád var höfum ei
 skrift, *non in visus erat*, det var ingen Skri-
 ft for ham. At gánga til skrifa, *censur*
clesiastica se submittere; *hodie*: *absolutu*
petere, gaa til Skrifte. At standa skr-
 ift, *idem*, at staa Skrifte. Opinberar skri-
 ft, *penitentia publica*, aabenbare Skriften
 (en Straf.)
 Skrifsta (at skrifa), *censuram ecclesiasticam*
 cere, lade en lide Kirkebod; *hodie*: *pa*
absolvere, skrifte.
 Skrifstadir, *m. confessorarius*, Skrifstefat
 Skrifstargánger, *m. formula confessoria*, *co*
fessio auricularis, Skriftegang, hemmeligt Skri-
 ftemaal.
 Skrifstóll, *m. cella confessoria*, Skrifstol
 Skrifstædr, *theologus*, en Teolog, Skrifst
 2) *scriba, pr. artes liberales docens*, en

Skrifverðugr, *notatu dignus*, som fortjener at optegnet.

Skríka (at skríka), *labare*, vasse, glide. Hönum skríkar fótr, *labas illi pes*, han vasser.

Skríki (at skríkja), *minuere*, kvíðre (om Fugle).

2) *deridere*, spotte, bele. 3) *rancare*, stríge sig hás. At hlæa í skríkjur, *per minuisionem ridere*, smaaie.

Skrill, *m. plebs promiscua, tumultuans*, Rípsraps af Folf.

Skrímsl, *m. monstrum*, Uhyre, Vanffabning.

Skrímt, *n. vix crepera*, knarkende, Kræppende, rallende Lyd.

Skrímti (at skrímta), *crepare*, stríðre, knage, kníste. Einn skrímtil í hönum vindurinn, *anbelatio ejus adhuc audietur*, endnu hýrð hans Ándedræt, endnu drager han Ánden.

Skrín, *n. capsula, scrinium*, et Skrin.

Skrína, *f. scrinium viatorum*, et Skrin til at gjemme Þróviant í, Madffrin.

Skríngi, *n. portentum*, Uhyre, Vanffabning, usæðvanlig Ting.

Skríngilegr, *portentosus*, vanffabt, usæðvanlig.

Skrínsmidr, *m. scriniarius*, en, som forfærdig ger Skrin.

Skríódr, *m. vas amplum, resonans*, et stort Kar.

Skrípi, *n. monstrum, portentum*, Uhyre, Vanffabning. 2) *mulier gestu impudica*, et fræf Fruentimmer. Þeim lýndiz at sér koma gradúng, og önnur skadlfámleg skrípi, *viderunt ad se venientem saurum et pluria mon-*

Ánden Deel.

monstra periculosa, de syntes at vífde Lyre, og andre ffabelige Uhyrer nærmede sig dem.

Skrípa (at skrípa) at, *impudice blandiri*, fjæst for en paa en fræk, utugtlig Maade.

Skrípatal, *n. obscenitas verborum*, Utugtighæd í Ord, Uterlighæd.

Skrípilldi, *n. vid. skrípi*.

Skrípillegr, *obscenus*, utugtlig, smudsig í Ord.

Skrípr, *m. penis*, det mandlige Lem.

Skrírinn, *jocosus*, løjerlig, ffjemtsom.

Skrírulegr, *idem*.

Skrírulega, *jocose*, løjerligen, med Skjæmt, Epsog.

Skrími, *f. facies*, Epsog, ffjemtsomme Ord.

Skrítyði, *n. pl. idem*.

Skrof, *n. glacies spongiosa*, Is, fuld af Huller, aaben, løst Is.

Skrófa, *f. pelecannus minimus, navihus anthropomorphus*, Alcefraa, Petrel (en Fugl).

Skrockr, *m. corpus vastum*, et stort Legeme, Skrog; *sc* hvalskrockr, hestskrockr, skipskrockr.

Skrockskríódr, *m. corpus attactu v. casu reboans*, et Legeme, som ved Berørelse eller Fald giver Lyd fra sig. Hann rak hann níðr skrockskríóð, *prostravit illum adeo violentius, ut reboaret truncus v. corpus casu*, han fæstede ham ned, saa det knagede i ham.

Skrólfi (skrolli, at skrolla), *supernatare*, svømme, flyde ovenpaa. 2) *pendulus adharere*, hange fast ved.

Skrópar, *m. pl. figmentum; item inconsistentia*,
Opdigtelse.

Skrópar-fótt, *f. morbus ficticius, simulacrus*, op-
digtet Sygdom, Skuldesyge.

Skróphærdr, *crispus*, krølhaaret.

Skroppa, *f. spuma*, Skum, Graade.

Skroppulegr, *porosus*, aaben, svulmet, som
Graade.

Skröfugr, *vid. máluqr*.

Skröggr, *m. grandiloquus, quasi fulminans*, en
Storpraler.

Skrök, *n. figmentum*, Opdigtelse, Usandhed.

Skrök-saga, *f. fabula*, Eventyr, opdigtet For-
tælling.

Skrökslæmr, *verbis fallax*, som ofte siger Usan-
dhed, upaalidelig.

Skrökva (at skrökva), *ingere*, opdigte, si-
ge usandt.

Skrökvottr, *m. seftis fallax*, et falsk Vidne.

Skröllu, *n. strepitus, stridor*, Knagen, Dragen.

Skröllti (at skröllta), *strepere*, knage, brage,
gjøre Allarm.

Skröllr, *m. zerror, timor*, Skrak, Frygt. 2)
derisio, Beleen, Ubleen.

Skröp, *n. pl. crepundia*, Legetøj. Barnaskröp,
idem.

Skrubb-hefill, *m. runcinus*, Skrubbsvæl. (N. O.)

Skrúd, *n. ornatus; item vestitus v. pannus mol-
lissimus*, Prydelse, stadselige Klæder. 2)
omnes res mobiles, rørlige Ting, Møbler.
3) *instrumenta rustica*, Agerdyrknings- Red-
skaber.

Skrúdi, *m. ornatus, vestitus*, stadselige, p-
lige Klæder; Stads.

Skrúdbúinn, *ornate vestitus*, klædt i pynt
Klæder.

Skrúdhús, *n. secretarium, camera basilica*,
derobe, Forvaringssted for Kongens
bæsker.

Skrúdklædi, *n. pl. splendida vestes*, stads-
Klæder, Stadsklæder.

Skrudningr v. skruningr, *m. strepitus*, Knæ-
Dragen, Allarm.

Skrúf, *n. operculum rotabile*, et Laag ti
dreje om, Skruer paa; Skruen, den h-
ling at skruer. 2) *parva strues piscium
faciendorum*, en liden opstillet Stak af
for at tørres.

Skrúfa (i pressu), *f. cochlea*, en Skruer.

Skrúfa (at skrúfa), *spiras combinare*, skruer.
sorgere, cruciare, pine, plage. At sk-
upp, *spiras exsolvere*, skruer op. At sk-
astir v. saman, *spiris implicare*, skruer
men, skruer i. Skrúfa einn til mergjar,
dullius cruciare, pine en lige til Ræ-
Skrúfa v. skrúfa fiski, *piscis arefaciendi
seruatim construere*, stable Fisk op i en
for at tørres.

Skrúfhærdr, *vid. skróphærdr*.

Skrúf-járn, *n. ferramentum cochlearum*, S-
gang af Jærn.

Skrúfnagli, *m. clavus rotisilis*, Skruetap af J-
en Jærnskrue.

, *f. pl. spiræ*, Struegang, Bøjning, ig.

f. rosario, Omkringsdrejen. 2) *crampine*, Plage, Klemme.

f. sonitu, Torden.

iód, *n. strepius sonitrualis*, Tordensrødskrald.

s, *n. fulgur*, Lynild.

z, *n. fulmen*, Tordenslag, Lynstraale. inn, *ceraunias*, *lapis ceraunius*, Tor-

dr, *procella fulminosa*, Tordenvej.

f. anus rugosa, *gigantea molis et de-*
s, en stor og meget hæslig rynket
; *vid. skroekr.*

r, *deformis*, styg, hæslig.

figmentum, *nuga*, Sladder, Opblæ-

m. nugeor, *jacabundus*, en Sladder-
torpraler.

t skrum), *nugari*, fladdre, vaase,

, *jacabundus*, *nugarius*, fladderag-
i gjerne praler.

vid. skran.

m. vid. skrudningr.

skýða), *ornare*, *vestire*, pryde, stre.
krýfa) *contorquere*, *convolvere*, bøje,
mmen. At skýfa hári sínu, *cri-*
orquere. binde sit Haar op.

m. praeceps lapsus, pludseligt Fald.
vinus motus, hastig Bevægelse.

Skrykiótt, *inconstans*, ustabil.

Skryckir (at skryckia), *raptari*, bevæges hur-
tigen; à skroekr. Hönum skr-ckir nidr,
repente cadit, han falder hurtigen.

Skrýmnir, *m. gigas grandisonus*, en Jette; à
skrum.

Skræda, *f. liber mancus ex compage solutus*, en
gammel forslidt Bog, uden Bind. 2) *homo*
nauci, et Drog, unyttigt Menneske.

Skrædur, *f. pl. fragmenta*, Brudstykker. 2)
fraces v. folliculi adipis, Grever, Levninger
af Fedt, Tælle, som ej kunne smeltes paa ny.

Skræfa, *f. homuncio*, *meticulosus jaculator*, et
Drog, frygtsom Storpraler.

Skræfiz (at skræfaz), *mollescere*, *deficere*, bløds-
gjøres, blive til en Ustling.

Skræki (at skrækia), *ejulare*, *quivisare*, skrige.

Skrækr, *m. ejulator*, Skrig, Rynken, Jamren.

Skrækhljóðadr, *sonorus*, *succorilla vocis*, som
har en skrigende Stemme.

Skræli (at skræla), *arescere*, fortørre.

Skræling, *f. arefactio*, Tørrer. Skraling ávaxta
á jörd, *carbunculus*, Frugters Udtørrer paa
Jorden.

Skræliz (at skrælaz), *idem quod sequens*.

Skræling (at skrælna), *arescere*, hentørres.

Skrælpurr, *aridus*, *torridus*, fortørret, uds-
tørret.

Skræmi (at skræma), *deformare*, vansire, gjøre
hæslig; *vid. alskræmi*.

Skúa (at skúa), *calcare*, at sætte Fod paa,
at stø.

Skúadr, skóadr, *calceus*, skoet, befskoet.
 Skúar, m. pl. *calci*, Sko, Skot; vid, skó.
 Skubla (at skubba), *precipitauer facere*, for-
 rette noget fljóðeðlaft. 2) þótt *se relinqueret*,
 forlade, efterlade; egentl. løbe foran en.
 Skúð, f. *volva felis femina*, Hundjonnets Av-
 telem.
 Skvaldra (at skvaldra), *nugari*, vaase, fladre.
 Skvaldr, n. *nuga*, Baad, Sladder.
 Skvaldrari, m. *nugator*, Sladree, Ordgæder.
 Skvaldurflam, *garrulus*, fladderagtig.
 Skúfa (at skúfa), *rejicere*, *repudiare*, bortkaste,
 forkaste.
 Skúfadr, *ejectus*, forkastet, bortkastet. 2) *im-*
briatus, bebræmmet, fryndset. Allir skildir
 þeirra Kónge og Kolbeins vóru skúfadir af
hæxtum, *chypæ Regis et Kolbeini totæ erant*
quasi imbricati sagittis, Kongens og Kolbeins
 Skjoldar vare ligesom beplantede med Pile.
 Skúfr, m. *lemniscus*, *imbria*, Bræmme, Frynd-
 ser, Trævler. 2) *ligamentum condyli in ace-*
tabulo, de Baand, som fastholde Høften i
 Høfteskæften.
 Skúflitinn, *luxatus condylo ex acetabulo*, *lesus*
nervis acetabuli, *coxigans*, coxo, hvið Høfte
 et af Led.
 Skúflia, n. *luxatio condyli*, Høftens Fordre-
 ning af Ledet.
 Skuggi, m. *umbra*, Skygge. Skuggi þótti i
 þeim máli, *res videbatur dubia v. suspecta*,
 den Sag syntes tvivlsom. Eg gæng úr
 skugga um þad, *extra umbrae clare video*

3) *personatus sum*, det ser jeg tydeligen, 1
 om er jeg overbevist.
 Skuggalgr, *senebrius*, *umbratilis*, Skygge-
 Skugga-menn, m. pl. *senebriones*, Rumle 2
 ninger.
 Skugga-mikill, *umbrosus*, Skyggefuld, som
 en stor Skygge.
 Skuggiá, f. *speculum*, et Spejl.
 Skuggiánn, *caliginosus*, mørk, flummel.
 var skuggiánn, *caliginosus eras locus*,
 var et flummelt Sted.
 Skúlbrýnn v. skulbrýndr, vid, skolbrýnn.
 Skúli v. skúli, m. *projektor*, en Besskytter.
 nom. propr. en Mand's Egennavn.
 Skúlka (at skúlka), *indivisio habere*; *item*
lignæ explorare, bespotte en; ogsaa: ud-
 en. 2) *se elevare*, opløfte sig, hævet. E
 skúlkar, *venæ sumet*, Haren svulmer op.
 Skúlkari, m. *irrisor*; *item scukasor*, en
 spotter.
 Skulld, f. *debitum meritum*, Skyld, Fortj-
 ke. 2) *et alienum*, Gjæld. 3) *causa*, E
 Skyld. Fyri Guds skulld, *per Deum*
mortalem, for Guds Skyld. Krefia skulld
cum sacco venire v. adire, *debitorem mul-*
reponere, kræve laante Penge tilbage.
 Skulldadagr, *dies solutionis*, *mercedis*, Gja-
 termin, Betalingstermin.
 Skullda (at skullda), *accusare v. infimulare*
minis, beskyld, anklage.
 Skulldabréf, n. *obligatio*, Gjældsbræv, For-
 ning, Obligation.

Skulldadómr, *m. executio arie alieni*, Nam, Indførsel.

Skullda-greiddsla, *f. solutio debiti*, Gjældens Betaling.

Skulldakrafa, *f. exatio nominum*, Gjældens Indkrævelse.

Skullda-lid, *n. familia et famulatum*, Familie.

Skullda-lúkníng, *f. vid. skulldagreiddsla*.

Skulldastadr, *m. qualitas debitoris*, den Gjælds Eftlydiges Befæffenhed (Sikkerhed eller Ufsikkerhed).

Skulldafing, *n. forum contractus*, Kontrakts Vernetting.

Skulldafión, *m. additus*, den Debitor, som i Mangel af Betaling, bliver sin Kreditors Træl; it. forbundne Tjener.

Skulldafriðr, *vid. skulldafing*.

Skullda-þráll, *nexus ob as alienum*, det samme som skulldafión.

Skulldbind (at skulldbinda), *obligare*, forpligte, forbinde.

Skulldbundinn, *obligatus*, forpligtet, forbunden.

Skulldir, *f. pl. nomina, as alienum*, Gjæld. Vissir skulldir, *nomina expedita*, vis Gjæld, udlaaente Penge, som staa sikkert.

Skulldseigr, *perinax, contumax debitor*, en Stet, langsom Betaler.

Skulldskéyti (at skulldskéyta), *credisorem et debitorem in solvendis nominibus committere*, bringe gjensidig Gjæld i Modregning med hverandre.

Skulldskéyting, *f. debitorum iraejectio*, den

Handling, hvorved flere Personers Gjæld li-
kvideres mod hverandre.

Skulldum hláðinn, *are alieno obrutus*, for-
gjældet.

Skulldunautr, *m. debitor*, Skyldner, Debitor.

Skulpa (at skulpa), *rumescere*, hoene, opsvulme.

Skúlpleitr, *facie pingui, quadrata*, rund af Ansigt.

Skúm, *n. spuma, mucus*, Skum, Fraade. Tiarna
v. vatna skúm, *adunca*, etflags Hinde af blaas-
lig Farve, som sætter sig ovenpaa Bump-
vand; *vid. járnslá*.

Skúma (at skúma), *spumare*, skumme, fraade.

Skúmi, *m. vid. skúm*. 2) *mucus*, Skimmel,
Mullenhed.

Skúma-skot, *n. secessus tenebrosus et mucore ob-
fusus*, en skimmel Aftrog.

Skump, *n. continuatio*, Vedvarenhed, Vedhol-
denhed.

Skumpa, *f. redargutio*, Trettesættelse. Hann
féck vonða skumpa, *acerbam redargutionem
reportavit*, han fik en slem Trettesættelse.

Skúmr, *m. larus fusce niger, cataractes*, Strands-
maage; *alias hákalla-skúmr v. skúfr*.

Skunda (at skunda), *festinare*, skynde sig, haste.

Skundarár, *m. pl. cursores*, Løbere.

Skundi, *m. festinatio*, Hast, Skynding. Med
skunda, *ciso, festinanses*, hastigen, i en Skynding.

Skvol, skvol, skol, *n. auge, garrulus*, Glads-
bet, Vaad.

Skúpla, *f. calyptra laxior*, et lavt opstaaende
 Fruentimmer Hovedtøj. 2) *velum*, et Sejl.
 Skupp, *n. irrisio*, Beleen, Bespøttelse.
 Skuppa (at skuppa), *irridere*, bele, bespøtte.
 Skuppla (at skuppla), *calyptram ordinare*, op-
 binde et Fruentimmer Hovedtøj i Form af
 en Turban.
 Skúr, *f. nimbus, typhon*, en Bye, en Regn.
 Skúr, *f. suggrundia, projectura*, et Skur.
 Skurdarmadr, *sculptor*, en, som udgraverer,
 skærer ud. 2) *lanius*, en Slagter.
 Skurdar-sauðir, *ovæ macanda*, Slagtesaar.
 Skurdhagr, *sculptor*, en Udskifter, Udhugger.
 Skurdr, *m. vulnus*, et Saar. 2) *macratio*,
 Slagtning. 3) *sculptura*, Udsjæren, Uds-
 graveren. Hvad sem i skurdinn géng, *quic-
 quid periculi incideris*, hvilken Fare der ind-
 træffer. Nú géng mikid i skurdinn, *mul-
 tum impenditur, multa macantur pecora*, der
 gjøres store Beskæftninger. Nú ætlar at skéraz
 i skurdinn, *refricatur vulnus*, nu begynder
 Saaret at rives op, bryde op igjen.
 Skurdr til vate-veitinga, *f. sulcus aquarius, aqua-
 ductus*, en Vandledning.
 Skurfadr, *scabiosus*, skurvet, snattet.
 Skúrhiöl, *f. subgrunda*, et Skur; *vid. skúr*.
 Skurfur, *f. pl. scabies crustosa, herpes capitis*,
 Skurv, Saar i Hovedet.
 Skúrgod, *m. idolum, sculptile*, Afgudsbilleder.
 v. ð skurdr; *qu. skurdgod v. ð skúr (subgrun-
 do) quod idolum, ut res inanimata, diligenter*

*sub saggrandiis servandum sit, ut ab eo pulvis
 et fuligo prohibeatur; vid. sótdríf.*
 Skurk, *n. strepitus*, Dragen, Alarm, Bæsen.
 Sá görir skurk i götunni, *magnifice se gerit*,
 han opfører sig overmodig; (*de fastu equisum
 olim dictum*, sagdes forðum om Riddernes
 Overmod).
 Skurka (at skurka), *strepitum edere*, gjøre Al-
 larm.
 Skurma (at skurma), *crustare*, overtrække med
 Bark, Skæl, Skorpe. Vatnid skurmar,
aqva crustam glaciale induit, Vandet over-
 trækkes med IsSkorpe.
 Skurmadr, *crustatus*, belagt med Skæl, Skor-
 pe; *vid. skurfadr*.
 Skurmr, *m. crusta, cortex*, Skæl, Skorpe,
 Bark.
 Skurn, *m. idem*.
 Skurni, *m. Rhinoceros, quasi crustatus*, et Nat-
 horn.
 Skúta, *f. liburna, celox*, en Jolle, Skude.
 Skúti, *m. crepido*, Bryn, Stenbrøn, Klippe-
 rand. 2) *nubiliarium*, en Kornhjelmskud, Skud
 for at afholde Uvejr. Það er létt skúti,
 ej så betri enn úti, *præstat bilum, quam ni-
 bilum*, bedre er noget end intet.
 Skúti (at skúta), *prominere*, rage frem over.
 Skutill v. skutull, *m. venabulum, spiculum*, et
 Jagtspyd, Rastespyd, Harn. 2) *mensa
 parva, monopodium*, et lidet Bord, paa en
 Fod. At skióta framman skutli fyrri man,
mensam homini apponere, fremsætte et Bord

før en. Skommr er skutill minn, *curia mihi supellex*, mine Ejendomme ere smaa.

Skutill-sveirn, *m. pincerma Regius, pocillasor*, en Mundstjant.

Skutla (at skutla), *jaculari*, skyde, kaste.

Skuts, *m. cauda*, en Hale, Stjært. 2) *peniculamentum*, Pensel, Børste.

Skútsfeil, *vulgo skútsfel, f. cauda*, Hale, Stjært; *vid. feil*.

Skutsetid-skip, *navicula, qua otiosos in puppi ve-*
bis, et Skib, i hvis Bagstavn sidde mange
Personer.

Skutsi, *m. quasi skutseti, homo nibili (in puppi otiosus)*, et Drog, unyttigt Menneſke; *norv.*
skúttung.

Skúthvalr, *m. pistris*, etſlags Hvalfiſk.

Skutr, *m. puppis*, Bagstavn. At leggja áfar
i skut, *desistere ab opere*, holde op med Ar-
bejdet, lægge Karerne ind.

Skútyrði, *n. pl. verba minacia acerba*, Stjælde-
ord, haarde Ord.

Skútyrði (at skútyrða), *minari*, irettesætte,
ſkjælde.

Ský, *n. nubes*, Sky.

Skýar (at skýa), *obnubilare*, overtræffe med
Skyer. Nú skýar á, *obnubilatur, metaph.*
calamitatem minatur, nu overtræffes Himme-
len med Skyer; uegentlig: nu bebuder alt
Jammer og Elendighed.

Ský á augum, *macula*, Stær paa Øjne. Hvít
ský á augum, *leucoma*, den graa Stær.

Skýidr, *nubilus*, ſkvet, overtrukket med Skyer.

Skýid lopt, *aer subnubilus*, tyk, ſkvet Luft.

Skýafall, *n. vid. rúnkrepia*.

Skýb'ettir, *m. pl. (augna), nebhela, nubecula*,
Pletter paa Øjnene, Stær.

Skýlaus, *innubis*, uden Skyer, ſkyfri. 2) *eui-*
dens, klar, tydelig.

Skyggia, *f. speculum*, en Riffert, et Spejl.

Skyggi (at skyggia), *polire*, glatte, ſkure, po-
lere. 2) *obumbrare*, beſkygge, formørke.
Skyggia á, *obumbrare*, beſkygge. Skyggir
í álinn, *periculum imminet*, det mørknes over
Øen: Faren er forhaanden.

Skygdr, *polians*, glattet, ſkuret, poleret. Brand-
urinn var skygdr, *lamina ensis polisa erat*,
Klingen var poleret, blank.

Skygn, *oculatus*, ſom har Øjne, kan ſe; ſcarp
ſynet. 2) *bemeralops*, ſom kan ſe i Mørke.
3) *perspicuus, pellucidus*, klar, tydelig.

Skygna, *f. acies oculorum nocturna v. opaca per-*
spiciendi, bemeralopia, Øjnenes Kraft at ſe
i Mørke.

Skygni (at skygna), *obumbrare*, beſkygge, for-
mørke. 2) *polire v. pellucidum facere*, glatte,
ſkure, gjøre blank. Fuglarnir skygndu kóngs-
dóttur vid sólu, *obumbrabant aves a fervore*
solis filiam Regis, Fuglene beſkyggede Prin-
ſeſſen imod Solens Varme. Hann skygndi
til, *ex umbra mannis inspexit*, han ſaa igjens-
nem eller under ſin Haand, holdt Haanden
over Øjnene.

Skygni, *n. vestibulum, prosbyrum*, en Altan, Forgaard, Forstue. 2) *prospectus*, Udsigt. 3) *nubiliarium, umbraculum*, Løvsat, Skyggehytte.

Skygniz (at skygnaz) um, *oculos circumferre*, se sig omkring.

Skygnur, *f. pl. oculi glauci*, blaagraa Øine.

Skyla, *f. umbra*, Skygge, Eler. At draga skylu yfir, *regere*, skjule, drage et Eler over.

Skyli (at skyli), *protegere, defendere*, skjule, beskytte.

Skyli-högg, *n. plaga visibilis*, et Høg, som kan sees.

Skylinn, *vid. skyldr.* Þad áttu skylið, *tibi deberur*, det fortjener du. Þad var á hann skylið, *obligatus erat*, dertil var han for- bunden.

Skyld, *f. debium*, Skyld, Pligt. Skyldar- vopn, *arma, quæ omnes habere debent*, de Vaaben, som alle bør have.

Skylda, *f. munus, debium, officium*, Pligt, Embedspligt. At göra skyldu sína, *obire munus suum*, gjøre sin Pligt.

Skylda (at skylda) einn til einhvör, *obligare aliquem ad aliquid*, forpligte en til noget.

Skyldsemi, *f. propinquitat sanguinis*, Slægt- skab, Forvandskab.

Skyldugleiki, *m. idem*.

Skyldugr, *obligatus, obatus*, forpligtet, gjeld- bunden.

Skylduhjú, *n. pl. homines necessario alendi* Folk, som man bør forserge.

Skyldr, *sanguine conjunctus*, beslagtet, rørende. 2) *obligatus*, forbunden, for- tet. Hann á eckert skyldt við mig, *gratu propinquitatis me coniungis*, han er i Slægt med mig. Þad á eckert sk saman, *in sorum discrepat*, det er ganske forskjelligt, har intet med hinanden at gi.

Skymp, *n. vid. skinn v. skump*.

Skympinn, *illusorius*, som narret, driver (med.

Skyn, *n. ratio*, Fornuft, Forstand, & I því skyni, *en ratione*, paa den Gru Skynbragd, *n. idem*, Skjensomhed. At skynbragd á, *intelligere*, forstaa.

Skynbragslegr, *ingeniosus*, Rarpsindig, sin Skyndi, *m. celeritas*, Hurtighed, Skyndsom *vid. skundi*.

Skyndi-brúðkaup, *n. stuprum*, hurtigt Brø- lejermaal.

Skyndilega, *repente*, hurtigen, pludsel Skyndilegr, *repentinus*, pludselig.

Skyndi-rád, *n. consilium præcox*, uover- uovertænkt Raad.

Skyndi (at skynda) sér, *festinare*, Skyndi Skynia (at skynia), *sapere, intelligere*, staa, skønne.

Skynlaus, *irrationalis, brusus*, ufornuftig.

Skynsamr, *sapiens, item rationalis*, skøn fornuftig, klog.

Skynsemi, *f. ratio, intellectus*, Øjensomhed, Fornuft.

Skynsemd, *f. idem*.

Skynsemdarlaus, *insipiens, stultus, taabelig*, dum, uden Forstand.

Skynugr, *vid. skynsamr*.

Skyr, *n. oxygala, lac coagularum pressum*, tyk, oplagt Mælk.

Skyrbiúgr, *m. scorbutus*, Østørbug.

Skyria, *f. vid. skeria*.

Skyrta, *f. vid. skirta*.

Skýt (skaut, hefi skotid, at skióta), *jaculari, mittere*, skyde, kaste. 2) *ciso vobere*, føre hæftig frem. At skióta skulldinni uppá annann, *alium pro se insimulare criminis*, skyde Østulden paa en anden. At skióta fótum undir sig, *cur sui se dare*, giv sig til at løbe, tage til Vens. Skióta örvum, *sela mittere*, skyde med Pile. Skióta nockot á frest, *differre*, udsætte. Skióta undan, *subtrahere*, borte skyde, unddrage. Skióta málinu fyrri konúng, *ad Regem appellare*, appellere, henvende sig til Kongen. Skióta einum á land, *in terram exponere*, sætte en op paa Land. Skióta á Skjalldborg, *testudinem facere*, opføre Stormtag af Stjölde. Skióta á húfs-þingi, *convensum cogere aulicorum v. satellitum, sc. domesticum*, sammenkalde Hofffolkene eller Drabanterne til et Ting, holde Hæting. Þeir skutuz á nockrum ordum, *dicteria ulro citroque reciprocant*, de Skændte lidet paa hinanden. Sólin skaut þá frá sér geislum Auden Deel.

um allt loft, *suum Sol totum calum irradiavit*, Solen oplyste da hele Luften med sine Stråler.

Skýtt (skautst, at skiótaz), *jaculi instar ferri*, flyve som en Pile, skydes. Þad skautst uppá fyrir hönum, *inopinato illi accidit*, det traf ham uforventet. Þad skautst upp úr hönum, *effusis*, det slap ham af Munden. Mörgum skýtt þó hann sé skir, *monnumquam dormias Homerus*, de Lærdeste kunne tage fejl. Hönum skýtt, *erras*, han tager fejl. Skýtt um skák hveria, *imerea aliquid fit*, Opsættelse er god i enhver Forleghed. Hönum skýtr upp, *emergit*, han skydes op af Vandet.

Skyti, *m. sagittarius*, en Skytte.

Skytingr, *m. symbola, phidisia*, en Drifkebroder, Lævebroder.

Skýtings-dryckia, *synopsis, communibus impensis adparata*, et Driffelav paa fælles Bærløstning.

Skytta, *f. vid. skyti*.

Skæ, *n. noxa, Ekade*, Beskadigelse, Brøde, Forseelse.

Skæmadr, *vid. skémadr*.

Skæddr, *calceatus*, Skoet, som har Sko paa.

Skædi (at skæda), *calceare*, gjøre Sko til en.

Skædi, *n. calceamen*, Læder til en Sko. 2) *noxa, Ekade*.

Skæda-drísa, *f. nix v. ningor villosus, alatus*, den Sne, som falder i Blindstille.

Skæda-skinn, *n. calceamen*, Skind til Skotskj.

Skædr, *noxius, periculosus*, Fædeltg, færlig.

Skæfr, *vid.* Skéifr.

Skæia, *f. meretrix*, Hore, Skjæge; à skek.

Skækill, *m. extremis*, Udkant af noget; *vid.* Skökull.

Skæli (at skæla), *desorguere*, fordreje.

Skældr, *desortus*, fordrejet.

Skæll, *m. valgum*, Skjæv Mund.

Skællda (at skællda), *versificare*, digte, gjøre Vers.

Skælni, *n. rudis materia tornatura leviser ascia-*
ra, et lidet grovt tilhugget (ophugget) Stykke
Træ, som skal drejes.

Skæni, *m. membrana*, Hinde, Hud.

Skæningr, *m. crustula membranacea*, Barf,
Hud, Hinde.

Skæningr, *m. (i höfði manna), furfures*, Skæl,
Skurv i Hovedet.

Skær, *limpidus, purus*, Klar, ren, luttret. 2)
sonorus, clarus, Klar, tydelig, som tydeligen
kan høres.

Skæri, *n. pl. forfices*, en Saks.

Skærrur, *f. pl. lites*, Tvist, Droses, Trætte.

Skætíng, *m. dicteria acerba, verba impersinen-*
zia et austeria, utilbørlige Ord, bitre og
haarde Ord.

Slá, *f. subsus*, en Skaade, en Slaa.

Slabb, *n. nuga*, Vaas, Sladder.

Slabba (at slabba), *nugari*, vaase, sladdre.

Sladda (at sladda), *squalide grassari*, gaa i
Vand eller Snæs, slæbe, plæbe.

Sladdaz (at sladdaz), *idem*.

Sladdi, *m. squalidus grassator*, som gaar lige i
hvor der er vaadt eller snæset.

Sladra (at sladra), *nugari*, vaase, sladre. 2)
aggre iter emetiri, fuldføre en Rejse med Van-
fælighed. Þeir slödrudu um sídir ofan af
heidinni, *tandem de tesquis aggre eraserunt*,
endelig kom de med stor Vanfælighed ned
fra Heden.

Slafak, *n. fenum molliissimum ex praso pingui-*
fimo, blødt Hs af en fed Engbund.

Slafra (at slafra), *lambere*, sliffe. 2) *nugari*,
sladre, vaase.

Slaffa (at slaffa), *lambicare*, sliffe ofte.

Slafir, *m. lincius*, Sliffen. 2) *blaterasio*, Sla-
der, Vaasen.

Slag, *n. plaga, ictus; isem percussio; isem ful-*
men, Slag, Hug, Torbensslag. 2) *apoplexia*,
et Slag, et Fald, (Snyddom). 3) *modus*,
Maade. Med þad slag, *eo modo*, paa den
Maade.

Slaga (at slaga), *pedem oblique ferre*, gaa skjævt.
Slaga eftir, *imitari*, efterligne; *alternare cur-*
sum, oblique invelificando, krydse.

Skagalaus, *sorridus, aridus*, gjennemtørret.

Slagbrandr, *m. repagulum, repages, obex, clm-*
strum, en Bom, stor Slaa.

Slag-hamar, *m. marcus*, en Forhammer, en
stor Hammer.

Slagi, *m. humiditas*, Fugtighed. 2) *deliquescen-*
zia, Smelten.

Slaglegr, *quasi fulmine sacrus*, ligesom rørt af
Lynild. Hönum var slaglegt eftir, *acronium*

erat, defectum virium sentiebat, han blev siden efter ganske afmægtig, ligesom han var truffen af Lynild.

Slagna (at slagna), *mollescere, humescere*, blive fugtig.

Slagningsr, *m. vid. slagi*.

Slagningslamr, slagalamr, *uliginosus*, vædsefuld, vaad og fugtig.

Slagól, *f. vid. nárasletta*.

Slagtog, *n. factio, mosus*, Opløb, Alarm.

Slagt, *m. commodum, compendium*, Nytte, Gavn.

2) *velificationis diverticulum*, den Vej et Skib ved Krydsen tilbagelægger imellem hver Vendung, et Slag. 3) *affectus animi*, Sindssættethed. 4) *melodia*, Tone, Melodi; *sic* tröllaslagr, Gunnarslagr. Hann lá slaginn, *emolumentum animadvertit*, han saa sin Forsel. Þeir tóku slag í landnordr, *ad messem obliquantur*, de krydsede i Nordost.

Slagæd, *f. arteria*, Elagaare, Pulsaare.

Slagædin-mikla, *aorta, arteria magna*, den store Palsaare.

Slakna (at slakna), *remittere, desumescere*, slappe, give efter; *vid. slagna*.

Slakr, *remissus, laxus*, slap, lind, som giver efter.

Slamma (at slamma), *grallatoriis gressibus currere*, løbe med store Skridt.

Slang, *n. intestina pecorum*, Kreatureres Indvolde.

Slanga, *f. funda*, en Slønge. 2) *fila tela explicata, priusquam sexantur*, et opvundet

Nagle Garn før det væves, Trændning. 3) *serpens fœmina*, en Slange (Hunnen). Það fór allt í slöngur, *disparuit in aera, quasi funda emissum*, det gik alt hen i Luften, ligesom det var sløngt hen; *alias slánga slöngu*. Slangi, *m. coluber, serpens mas*, en Slange (Hannen).

Slánger, *n. vid. slíngur*.

Slánga (at slánga), *funda jacere*, kaste med Slønge. 2) *prodigere*, søde, forsøde.

Sláni, *m. longurio imbecillis*, en lang Kæfel.

Slanni v. slinni, *m. piger homuncio*, et Drog.

Slapi (at slapa), *flaccere, pendere*, slappes, blive slattet, hange kraftesløs ned.

Slapeyrdr, *auribus flaccis*, med hængende Øren, Ruskøret.

Slapi, *m. vid. slapr*.

Slapp, *n. limus, lutum*, Skarn, Urenlighed; *angl. slab v. slap, udor, Dynd, Dyt*.

Slápr, *m. piscis macer*, en mager Fiske. 2) *homuncio sordidus*, et urenligt Menneske.

Slark, *n. vin lutosus*, en Vej, hvorpaa der er megen Dynd og Snavs. 2) *rumulus*, Opløb, Alarm.

Slarka (at slarka), *grassari*, bryde rast frem, gaa med store Skridt. 2) *per difficultates eluctari*, overvinde, bekæmpe Vanskeligheder.

Slarklamr, *inquietus, turbulens*, urolig, som skifter Opløb og Urolighed.

Slas, *n. lesio*, Beskadigelse; *vid. slis*.

Slasa (at slasa), *ladere, vulnerare*, saare, beskadige.

Slasadr, *lesus*, beskadiget.

Slátra (at slátra), *macrare*, 'slagte.

Slátran, *f. macrasio*, Slagten.

Slátranar-madr, *m. lanio*, en Slagtet.

Slátranar-offur, *n. victima*, Slagtoffer.

Sláturhús, *n. lanarium*, lanierna, Slagterbod.

Slátt, *m. ictus*, Slag. 2) *spec. fanifecium*, Høflæt. *Ædasslátt*, *pulsus arteriarum*, Pulsfen. Veikr ædasslátt, *pulsus formidans*, en svag Puls.

Slátta, *f. fanifecium*, Høflæt.

Slatta (at slatta), *per solum aquosum calcando*, *suum edere*, pladste, som naar man træder paa et Sted, hvor der staar Vand i Bunden. Nú slattar i pollinum, *aqua reses reboas*, det pladster i Sumpen.

Sláttumadr, *m. fanifeca*, *fanifex*, en, som staar Hs.

Sláttuliár, *m. falx fanaria*, en Hs-te.

Slátturekia, *f. pluvia fanifecarum amica*, vaadt Vej, tjenligt for Høslatten.

Slátt, *n. carnes macrata*, Rjød (af slagtet Rvæg).

Sláttur-fólk, *n. opera laniatoria*, Slagtere.

Sláttur-tími, *m. macrasus*, Slagtetid.

Sláttur-völlr, *m. lanarium*, Slagteplads.

Slauka (at slauka), *perundere*, vade over. 2) *ingurgisare*, svalge, nedsvælge.

Slauksamr, *paludosus*, vaad, sumpig. 2) *lurconicus*, fraadsende, slugvoren. Slauksöm leid, *via massa*, en vaad Vej.

Slauングra (at slauングra), *vid. slangra*.

Sledda, *f. barpe*, *ensis falcatus*, etflags segel-formigt Overd.

Sledi, *m. traba*, *effeda*, Slæde.

Sledafæri, *n. iter trabis expedium*, Slædesore.

Slef, *n. nuga*, Vaas, Sladder.

Slefa, *f. saliva*, *spatum*, Sagl, Epyt. 2) *fila tenuissima*, fint Garn. 3) *vir balbus*, blæfus, irraulus, en, som læsper. 4) *coluber*, en Slange.

Slefa (at slefa), *nugari*, vaafe, sladre.

Slefudadi, *m.* (sem fellir munu vatn er hann talar), *balatro*, *hambatio*, som læsper; egentl. en, som sagter naar han taler.

Slesumælltr, *idem sed adj.*

Slesu-spelld, *n. pectorale infantum*, *pro rupiendo saliva*, Hagesmætte, Hagedug.

Slesia, *f. vid. villa*.

Sleggja, *f. grandis malleus*, *marcus*; *item sada*, en Slaghammer, Stenhammer.

Sleggiufaska, *f. pbiola*, en Glaske i Form af en Hammer.

Sleif, *f. rudicula*, *cochlear*, en Skje (af Tre). Potteffje, Grydeffje.

Sleifar-lag, *n. mos cibationis*, Episemaade, Dordff.

Sleiki (at sleikia), *lambere*, sliffe.

Sleikiulati, *n. pl. effusa blanditia*, Sødtaleshed, Sledsten.

Sleima, *f. homuncio*, et Drog, unyttigt Menneske.

Sleimi (at sleima), *vid. slæmra*.

Sleipa, *f. lubricitas*, Slæthed, Slæbrigthed.

Sleipr, *lubricus*, glat, slibrig.

Sleita, *f. clandestina offensa animi*, hemmeligt

Uvenfkab, Misfornøjelse. 2) *torpor animi*, Sindssløvhed, Dumhed. 3) *vafrities*, Uudersundighed, Trædshed.

Sleitulegr, *torpidus*, sløv, kraftesløs, dum.

Slekt, *f. genus, stirps*, Slægt; Herkomst. 2) *ordo*, Orden, Række. Allir vóru sveinarnir af dýrri slekt, *omnes isti pueri, nasalibus arant eximiis*, alle Drengene vare af høj Herkomst. Riddara slekt, *ordo equestris*, Ridderstand.

Slekti, *n. idem*.

Slekta (at slekta eftir), *genus referre*, imisari, slægte paa, efterligne.

Slembiz (at slembaz), *inopino jactu ferri*, besvæget, fastes pludseligen.

Slembidiákn, *m. immerito diaconatum adeptus*, som uden sin Fortjeneste er bleven Degn.

Slembilucka, *inopina et immerita fortuna*, uforventet og uventet Lykke, Sylmpelykke.

Slemra (at slemra), *vid. slæmra*.

Slen, *n. torpor, languor*, Afmægt, Kraftsløshed.

Slenfullr, *languidus*, kraftesløs, afmægtig.

Slengi (at slengia), *jacere, mittere*, slænge.

Slengia saman, *confundere, miscere*, blande sammen. Slengia til jarda, *humus sternere*, kaste til Jorden. Hönnun slengdi niðr aftr, *in morbum recidit*, han blev syg igjen.

Slenfia, *f. vid. slen*. Slenta, *f. idem*.

Slepiá, *f. aer pluvius*, vaadt Vejr. 2) *marcor*, Slaphed, Raadenhed.

Slepiá (at slepia), *marcescere*, raadne, slappes.

Slepiadr, *marcidus; item udus*, raaden, fugtig.

Sleppi, *n. precipitium convallis*, Fjeldbrinken ned imod en Dal.

Slepp (hefi slept, at sleppa), *mittere, amittere*, slippe, give Slip paa.

Slepp (slapp, hefi sloppid, at sleppa), *effugere, elabi*, slippe, undslippe. Hönnun slapp ord, *verbum ipsi ex ore excidit*, ham undslap et Ord. Látid nú ecki sleppa til, *occasione jam solliciti utimini*, benytter nu Lejligheden.

Sleppifengr, *in aquirendo v. attingendo infelix*, uheldig i at erhverve, som gaar glip af sine Ønsker.

Sletta, *f. macula*, en Plet, et Stenk. 2) *criminatio*, Beskyldning.

Sletta v. slietta, *f. planities*, Sletthed, Jevnehed.

Sletti (slettir, hefi slett, at sletta), *spargere, projicere*, udsprede, stænke paa. At sletta ofan yfir, *obregere, stjula*. Sletta sér niðr, *humus se sternere*, kaste sig ned. Sletta í nafir, *objicere alicui aliquid*, forekaste, bebrejde, kaste en noget i Næsen.

Slétti (sléttadi, hefi sléttad, at slétta), *agvare, planare*, jevne, gjøre slet. At slétta tún, *pratum agvare, eradicare grumos*, jevne en Eng, (især Hjemmemarken), fjære Tuerne bort.

Sléttahær, *m. balana Grönländica five Spitzbergenfis vera*, ventse plano, *quibusdam physioner*, etslags Hvalfist med en slet Ryg, som

fanges ved Grønland og Spitsbergen, flet
Finhval, grønlandsk Hval.

Sléttfialladr, *mansuetus*, spøg, sagtmødig. 2)
comptus, conrectatus, oppudset, oppyntet;
a fiall v. fell, *pellis*, Skind. Öll vóru dýrin
spök- og sléttfíallad, *animalia hæc omnia man-*
sueverant et compta, alle Dyrene vare tam-
me og spage. Hrólfs S. Gautr. Sonar.

Sléttfialla (at sléttfialla), *conrectare*, oppudse,
glatte.

Sléttfíall, *m. dolabra*, en Slethøv.

Slettingr, *m. ningor pluvius, pluvia nivalis*, sne-
agtig Regn, Regn og Sne blandet med hne-
anden.

Sléttlendi, *m. planities, campus*, jevn Mark.

Sletti-reka, *f. ardelio*, som blander sig i alt.

Sléttmáll, *idem quod sequens*.

Sléttordr, *eloquens*, veltalende. 2) *blandus adu-*
lans, smigrende, fletst.

Slétt, *equus, planus, glaber; item facilis*, jevn,
flet, glat, omgængelig, ligefrem. Slétt
silfur, *argentum nullo emblemate calatum*, flet
Sølv, som er uden Præg eller Udgravning.
Þeir sögdu sína ferd ecki slétta, *iter suum*
non faustum fuisse vel facile resulerunt, de
fortalte, at deres Rejse var løbet uheldig af.

Sljáleiki, *m. basianus*, Sløvhed, Dørfhed.

Sljálega, pigre, *basianus*, med Dørfhed, sløv.

Sljár, *behes*, dørf, døven, sløv. 2) *sardus*
confilio, sendragtig, langsom i at give Raad;
alius Slór.

Sljárka (at sljárka), *behescere*, blive sløv,
ved. 2) *remittere*, give efter, slappes.

Slidra (at slidra), *in vagina condere*, stik
Skjeden. 2) *abdere*, stjule. Hann slíc
sverdit allt at hiðlíttum, *capulo remas ab-*
ensum, han stak Sværdet ind i Skjet
lige til Haandgrebet.

Slidrir, *f. pl. vaginn, xyrobeca*, Skjede, 2)
lamina, tavia, Plade, Strimmel.
margo prore puppisque horiarum, in con-
servationem sabulati crassior, Randen paa
stavnen og Dagstavnen af Fiskebaade.

Slidra, *f. torpor, pigrities*, Dørfhed, 2)
tesløshed; *quasi* slinnra.

Slidrulegr, *sardus, lentus*, døven, lang-
sløv.

Slidru-ord, *m. torporis visuperium*, Debrejst
for Sløvhed eller Fejghed.

Slidurmannlega, pigre, med Dovenskab.

Slig, *n. pressio sub onere*, Nedtrykkelse u-
en Dyrde. At ríða slig á einn, *opprim*
propr. de equis dicitur, viribus exhaustis,
dertrykke, svække; siges egentlig om at
matte en Hest.

Sligh (at sliga), *deprimere onere*, nedtrykke
en Dyrde.

Sligadr, *onere pressus*, nedtrykt under Dyr
Sligsa, *idem*.

Slíki (at slíkin), *polire, levigare*, glatte, pol-
Slíkiu-steinn, *m. eos aquaria*, en fln Slíbe-
Slíkiusteins auga, *foramen coris rosasilis*, 2)
set i en Slíbesten.

Slim, *n. phlegma, pituita, Vædse, Otum.*
 Slimfullr, *phlegmaticus*, fuld af Slim, slimet.
 Slimad-lest, *aer subnubilus, madidus*, fugtig
 Luft, vaadt Vejr.
 Slindra, *f. fibra resecta corporis animalis*, gjen-
 nemkaarne Gener og Nerver af et Dyr's
 Legeme.
 Slindrulagr, *laxus, flaccus*, slap, løs, slattet,
 hængende.
 Slingi (at slingia), *margines vestium circum-*
suere, fastsy eller bebræmme Kanten af Klæ-
 der, fante.
 Slinging, *f. circumfusura*, Omshen, Bebræms-
 melse, Kantning.
 Slingra (at slingra), *vacillare*, vaffe, slingre.
 Slingr, *n. vacillatio*, Vællen, Slingren.
 Slingr, *dexter, callidus*, behændig, snild, slint.
 Slinni, *m. homo enervis, nauci*, en Klods,
 Klodsagtigt Menneffe.
 Sliófr, *vid. slár*. Sliófar tennur, *dentes blan-*
ni, fløve Tænder.
 Sliófga (at sliófga), *bebezare*, fløve, sløvgjøre.
 Sliófgadr, *bebezatus*, fløvet.
 Slióflega, *languide*, fløvt.
 Sliófleg, *languidus*, fløv, dørst, kraftesløs.
 Sliófleiki, *m. hebetudo*, Sløvhed, Mangel af
 Driftighed.
 Slióflk; gn, *caculus, cacusiens*, fløvsynet.
 Slípa (at slípa), *asterere, extenuare*, fortpnde,
 gjøre smal, skarp, slide.
 Slippr, *nudus, inermis*, nøgen, vaabenløs.
 Slipra, *f. vestis tenuis, proluxa*, en Slaaprol.

SlípaSteinn, *m. vid. slíkuSteinn.*
 Slis, *n. infortunium, inopinatum damnum*, uve-
 ret Uheld, Skade.
 Slisa (at slisa), *damnum inferre*, påføre en
 uventet Skade.
 Slisfenginn, *infelix, infortunatus*, uheldig, uhyf-
 felig.
 Slisinn, *idem*. Slisleg, *idem*.
 Slisni, *f. infortunium*, Uheld.
 Slit, *n. ruptura, dissolutio*, Brud, Afbrudelse,
 Oplosning. 2) *vestis deirisa*, et forslidt
 Klædebon. Heims slit, *dissolutio universi*,
 Verdens Oplosning, Ende.
 Slit (at slita), *rumpere, dissolvere*, opløse, slide
 i Stykker. Hann lætr ei lítid slita, *con-*
stans est, han er standhaftig. At slita barn-
 skóm, *adolescere, excedere ex æphebis*, træde
 Børneffoene. Hann sleit úr höndum þeim,
ex manibus eorum se eripuit, han sled sig
 fra dem. Þá sleit þröngina, *dissolvebatur*
turba, da adsplittedes Mængden. At slita
 förum, *atterere vestes*, slide Klæder.
 Slitinn, *deirius*, forslidt. Slitid fat, *vestis de-*
trisa, et forslidt Klædebon. Slitin bot, *inane*
molimen, et unyttigt Foretagende.
 Slitna (at slitna), *rumpi, atteri*, brydes, op-
 løses, slides, gaa i Stykker.
 Slitta, *f. res permacerata*, en meget fugtig Ting.
 2) *momentanea*, en Ting af kort Varighed.
 3) *tranquillitas maris*, Havblis.
 Slitti (at slitta), *agvare, planum reddere*, gjøre
 flet, lige. Hann mun slitta í nótt, *noctem*

- fanges ved Grønland og Spitzbergen, flet Finnhval, grønlandsk Hval.
- Sléttfiálladr, *mansuetus*, spag, sagtnodig. 2) *comptus, correctatus*, oppudset, oppyntet; á fiáll v. fell, *pellis*, Skind. Öll vóru dýrin spök-og sléttfiálladr, *animalia hæc omnia mansueta erant et compta*, alle Dyrne vare tamme og spage. Hrólfs S. Gautr. Sonar.
- Sléttfiállá (at sléttfialla), *correctare*, oppudse, glatte.
- Slétthefill, *m. dolabra*, en Sletthøv.
- Slettingr, *m. ningor pluvius, pluvia nivalis*, snesaglig Regn, Regn og Sne blandet med hinanden.
- Sléttlendi, *m. planities, campus*, jevn Mark.
- Sletti-reka, *f. ardelio*, som blander sig i alt.
- Sléttmáll, *idem quod sequens*.
- Sléttordr, *eloquens, veltalende*. 2) *blandus adlans*, smigrende, fletst.
- Slétttr, *æquus, planus, glaber; isem facilis*, jevn, flet, glat, omgængelig, ligefrem. Slétt silfur, *argentum nullo emblemate calasum*, flet Sølv, som er uden Præg eller Udgraving. Þeir sögdu sína ferð ecki slétta, *især suum non faustum fuisse vel facile resulerunt*, de fortalte, at deres Rejse var løbet uheldig af.
- Slíaleiki, *m. basianus*, Sløvhed, Dorskhed.
- Slíalega, *pigre, basianus*, med Dorskhed, sløvt.
- Slíár, *bebes, dors, doven, sløv*. 2) *sardus consilio*, sendrægtig, langsom i at give Raad; alins Slíór.

- Slíárka (at slíárka), *bebescere*, blive sløv, ved. 2) *remittere*, give efter, slappes.
- Slídra (at slídra), *in vagina condere*, flet Skjeden. 2) *abdere, sfulse*. Hann slídr sverdit allt at hilditrum, *capulo tenus abenssem*, han sat Sværdet ind i Skjeden lige til Haandgrebet.
- Slídrir, *f. pl. vagina, xyrobeca*, Skjede, 2) *lamina, tania*, Plade, Strimmel. *margo prora puppisque horiarum, in conrotationem inbulasi crassior*, Randen paa Skibstaven og Dagstaven af Fisterbaade.
- Slídra, *f. torpor, pigrisies*, Dorskhed, Sløvhed; *quasi slinnra*.
- Slídrulegr, *sardus, lentus*, doven, langst sløv.
- Slídru-ord, *n. torporis visuperium*, Debrejde for Sløvhed eller Fejsghed.
- Slídurmannlega, *pigre*, med Dovenskab.
- Slíg, *n. pressio sub onere*, Nedtrykkelse an en Dyrde. At ríða slíg á einn, *opprimi propr. de equis dicitur, viribus exhaustis*, dertrykke, svække; siges egentlig om at matte en Hest.
- Slíga (at slíga), *deprimere onere*, nedtrykke en Dyrde.
- Slígadr, *onere pressus*, nedtrykt under Dyr.
- Slígla, *idem*.
- Slíki (at slíki), *polire, levigare*, glatte, pol.
- Slíkiu-steinn, *m. eos aquaria*, en fin Slíbels.
- Slíkiusteins auga, *fórumen cecis rocasilis*, Jæst i en Slíbelsen.

Slím, *n. plegma, pituita*, Børste, Slem.
 Slímfultr, *pneumaticus*, fuld af Slem, slimet.
 Slímad ísf, *aer subnubilus, madidus*, fugtig
 Luft, vaadt Vejr.
 Slindra, *f. fibra resecta corporis animalis*, gjens-
 nemstaarne Gæner og Nerver af et Dyr's
 Legeme.
 Slindrulegr, *laxus, flaccus*, slap, løs, slattet,
 hængende.
 Slíngi (at slíngja), *margines vestium circum-*
suere, fastsy eller bebræmme Kanten af Klæ-
 der, kante.
 Slínging, *f. circumfusura*, Omspen, Bebræm-
 melse, Kantning.
 Slíngra (at slíngra), *vacillare*, vakte, slíngre.
 Slíngr, *n. vacillatio*, Vaklen, Slíngren.
 Slíngr, *dexter, callidus*, behændig, snild, slínt.
 Slínni, *m. homo enervis, nauci*, en Klods,
 klodsaagtigt Menneffe.
 Slíófr, *vid. slíár*. Slíófar tennur, *dentes blan-*
ni, fløve Tænder.
 Slíófga (at slíófga), *bebezare*, fløve, fløvgjøre.
 Slíófgadr, *bebezatus*, fløvet.
 Slíóflega, *languide*, fløvt.
 Slíófleggr, *languidus*, fløv, dørf, kraftsløs.
 Slíófleiði, *m. bebetudo*, Sløvhed, Mangel af
 Driftighed.
 Slíóflk; gn, *caculus, cacusiens*, fløvsynet.
 Slípa (at slípa), *asterere, extenuare*, fortynde,
 gjøre smal, skarp, slíbe.
 Slíppr, *nudus, inermis*, nøgen, vaabenløs.
 Slípra, *f. vestis tenuis, proluxa*, en Slaaprof.

Slíppsteinn, *m. vid. slíkiusteinn*.
 Slis, *n. infortunium, inopinatum damnum*, uventet
 Uheld, Skade.
 Slísa (at slísa), *damnum inferre*, paaføre en
 uventet Skade.
 Slísfenginn, *infelix, infortunatus*, uheldig, uheld-
 selig.
 Slísinn, *idem*. Slísleggr, *idem*.
 Slísni, *f. infortunium*, Uheld.
 Slit, *n. ruptura, dissolutio*, Drud, Afbrudelse,
 Oplosning. 2) *vestis detrita*, et forslidt
 Klædebon. Heims slit, *dissolutio universi*,
 Verdens Oplosning, Ende.
 Slit (at slíta), *rumpere, dissolvere*, opløse, slíde
 i Stykker. Hann lætr ei lítid slíta, *con-*
stans est, han er standhaftig. At slíta barn-
 skóm, *adolescere, excedere ex ephebis*, træde
 Børneføene. Hann sleizt úr höndum þeim,
ex manibus eorum se eripuit, han sled sig
 fra dem. Þá sleit þröngina, *dissolvebatur*
turba, da adspittedes Mængden. At slíta
 fótum, *atterere vestes*, slíde Klæder.
 Slitinn, *detritus*, forslidt. Slítid fat, *vestis de-*
trita, et forslidt Klædebon. Slitin bot, *inane*
molimen, et unyttigt Foretagende.
 Slitna (at slítna), *rumpi, atteri*, brydes, op-
 løses, slídes, gaa i Stykker.
 Slítta, *f. res permacerata*, en meget fugtig Ting.
 2) *momentanea*, en Ting af kort Varighed.
 3) *tranquillitas maris*, Havblis.
 Slítta (at slítta), *equare, planum reddere*, gjøre
 flæt, lige. Hann mun slítta í nótt, *noctem*

tranquillum eris mare, i Nat vill det blive
 Bliskille; *vid. Nétti, ævo*, gløve Ket.
 Slittimannlega, *torpide, pigre*, med Dorffhed,
 døvent.
 Slittimenni, *n. homuncio*, et Drog, unyttigt
 Menneffe.
 Slittrublautr, *permadidus, permaceratus*, meget
 vaad, fugtig; gennemvaad.
 Sló, *f. os illud porosum sub cornibus pecudum*,
 det Ben, der udgjør det inderste af Hornene,
 især paa Gaat.
 Slóg, *f. callis*, en Sti, smal Gangvej, Spor.
 Slódi, *m. callis*, en Fodsti. 2) *tribula, crases*
stercoraria, en Kuro, hvori Gjødning føres
 ud paa Marken. 3) *quicquid post navim tra-*
bizur, tribula instar, hvad der slæbes efter
 et Skib. 4) *lyra*, Etas paa Klader.
 Slóðadrégin völlr, *cratibus stercorariis subac-*
sum pratum, en gjødet Mark.
 Slóg, *n. intestina piscium*, Fiske-Indvolde. Sá
 þarf ecki at slíta slóg, sem hefr nóg, *mi-*
nusiae divitibus sordens, den, som har nok,
 (er rig), behøver ikke at spise Fiske-Ind-
 volde: ubetydelige og ubehagelige Madvare.
 Slóka (at slóka), *deglutire*, sluge, nedsvælge.
 Slókari, *m. lurco*, Svælger, Slughals.
 Slókaramenni, *n. idem*.
 Slókr, *m. idem*; (gl. et Slug).
 Sloppr, *m. amiculum lineum, alba*, Slaaprof.
 Slor, *n. piscium et falsamentorum sordes*, Uren-
 lighed paa Fisk.
 Slor-sax, *n. vid. fiskisax*.

Slorugr, *inquinatus, uren*, Riden.
 Slór, *n. mora inanis, ignavia*, unødvendigt
 hold paa et Sted.
 Slóri (at slóra), *aliis molestiis morari*, oph-
 sig uden Nødvendighed paa et Sted.
 Slórsamr, *ignavus*, som driver, opholder sig
 steds uden Nødvendighed.
 Slot, *n. arx, pallasium*, et Slot, Pals.
 2) *remissio, relaxatio*, Ophold. Bilia
remissio procella, Stormens Ophold.
 Slota (at slota), *remissere*, holde op, sagte
 Nú slotar vindinum, *jam deservit procel-*
lu sagtnes Vinden.
 Slots-herra, *m. praefectus arcis*, Stotshen
 (Slotshforvalter).
 Slóttugr, *callidus, raser*, snedig, underfund
 Slödra (at slödra), *aggre iter emeriri*, med U-
 flæthed fuldføre en Rejse.
 Slödr, *n. depressio rei, lacuna*, en Jordhul
 Dal; et Hul ned i noget.
 Slök (slökti, at slökva), *extinguere*, slukke.
 slökva nidr verki, *opus omittere*, efterlad
 Arbejde.
 Slöngva, *f. funda*, en Slynge; *alias laum*
 Slöngvir, *m. coluber*, en Slange. 2) *fu-*
ror, en Slyngelaster.
 Slöngva (at slöngva), *projicere*, slynge, i
 med Slynge; *vid. slangra*.
 Slöngvanbaugir, *toruosus et coluber*, en
 som en Slange, i Slangegang.
 Slöp, *n. pl. pisculentorum verrimensa*, St-
 og Skind; i Almind. Affald af Fisk.

Slápur, *spualidus*, urenlígr.
 Sláukalegr, *insulsus*; *isem volubilis*, slúpp,
 grov, volbsöm; *vid flark*.
 Slótt, *m. corpus rade*, *magna molis*, et Regi-
 me, som er stort og tungt.
 Slabb, *n. vid flóp*.
 Sludra (at Sludra), *nazari*, sladdre, vaase.
 Slufra (at Slufra), *idem*.
 Slufr, *n. nuga*, Vaas, Slabber; *alias slufr*,
supra.
 Slúki (at Slúka), *vid. slúka*.
 Slum, *n. silentium*; *isem pudor*, Tausheb, Und-
 seelse.
 Sluma (at Sluma), *sacere*; *isem vulsum simul et*
animum demittere, tie, slaa Djinene ned, tabe
 Modet.
 Slumpaz (at Slumpaz), *vid. slumbiz*.
 Slundi, *m. servus infidus*, en utro Tjener.
 Slundr, *n. perfidia*, Utroftab.
 Slundurlaus, *candidus*, oprigtig, ærlig, ret-
 fæffen.
 Slúnginn, *callidus*, *astutus*, fædig, listig, under-
 fundig.
 Slupra (at Slupra), *molliis ingurgicare*, sæbe, slaa
 bre i sig, drifte ind.
 Slurka (at Slurka), *vid. slúka*, at slurke ind.
 Slurkr, *m. haustus*, en Slurk.
 Slúti (Slúti, at Slúta), *prominere*, rage frem
 over. Hann lét slúta höttinn, *capitium de-*
missis han trykkte hatten ned over Ansigtet
 eller slog hatten (o: Øyegget) ned.
 Nudon Deel.

Slý, *n. confusus pedisfris*, Vandhaar, etflags
 Lare.
 Slýa, *f. vid. lya*. Silki-slýa, *sericum tenuis*,
 fint Silke.
 Slýdda, *f. spatium*, *saliva crassior*, tykt Spyt.
 Slým, *n. mæra acies*, ørkesløst Ophold. 2)
phlegma, Regmatist Sindssæffenhed.
 Slými (at Slýma), *ociosus barere*, opholdt sig
 etsteds uden at bestille noget.
 Slýndr, *n. vid. standr*.
 Slæ (slá, hefi sligid, at slá), *cadere*, *verberare*,
 slaa, prygle. At slá á frekt, *procrastinare*,
 opsette, forhale. At slá vid og briota, *ad-*
fringere, slaa imod og brætte. Taka má
 einn og slá með slætri, *inter committos unus*
sepe pro omnibus plectitur, man kan tage en
 og slaa andre med. Hestariu slær, *equus*
calcitrans, Hesten slaar op. At slá tildæfari,
psallere, slaa, spille paa musikaliske Instru-
 menter. At slá elld, *ignem excutere*, slaa
 Ild. At slá hey, *semen succidere*, slaa Hø.
 At slá hring um, *cingere*, omringe, slaa en
 Kredb om. At slá af laginu, *de gradu de-*
jitere, asparere, bøde af. At slá mynt,
monetam cudere, slaa Mynt. At slá land-
 við'dum, *castra metari*, slaa Lejr. At slá
 á dans, *choreas ducere*, bændse, opføre en
 Dands. At slá i vindinn, *frustra nisi*,
 stræbe forgjæves, sægte i Luften. At slá einu
 i vind, *negligere*, slaa i Binden, ikke bryde
 sig om. At slá því vid, *id cursari*, frem-
 føre den Grund. At slá sér inn i málið,

causa se ingerere, blanda sig i Sagen. At slá i botninn, *desistere*, holde op. At slá skuldinni uppá einn, *culpam in aliquem conjicere*, skyde Skylden paa en. Slá æð, *venam incidere*, slaa en Hare. At slá til jarðar, *prostrare*, kaste til Jorden. Þar slár i deilur með þeim, *litigare incipimus*, de begynnde at tretteð. Nú slár i höfud á hönum; a) *vinum caput tentat*, Vinen stiger ham i Hovedet. b) *incipis insanire*, han begynder at rase. Slár i lánghóf, *necessitas mora*, gaar i Langdrag.

Slæða, *f. vestis promissa*; item *Lyra*, et langt Klæðebon, Slæb.

Slæði (at slæða), *dejicere*, kaste ned, tabe. 2) *errare*, seje, gjøre reent. 3) *incertus vagari*, vandre omkring i Uvisshed. At slæða upp, *investigare*, opsøge, undersøge. At slæða midr, *negligenter projicere*, kaste fjødesløst ned. Þeir slæddu allan hördinn, *resibus totum suum everrebant*, de undersøgte hele fjorden med Garn, for at fiske i den. Þeir slæddu hingat i húkinu, *huc ignari in nungore tandem pervenerunt*, de kom hertil i Snefoget, uden at vide hvor de var.

Slædingr, *m. spicilegium*, Afesamling. 2) *captura piscium rariores v. parvior*, en liden Fiskefarsigt.

Slædur, *f. pl. vid. Slædn*. 2) *rumor incertus*, et uvisst, usikkert Rygte; *vid. ordslædur*.

Slækiz (at slækiz), *pacari*, stilles, sagtnes; á Blóðiz.

Slægd, *f. calliditas, vafrenries*, Snebighed, 2 Slægi. (at slægi), *quæserare*, tage Indvold ud af Fiske. (af Blóð).

Slægia, *f. pratum*, en Eng. 2) *demessa prati*, en afflaet Mark, Eng.

Slægiuland, *n. pratum*, Engbund, Homa Slægiur, *f. pl. idem*.

Slægiur, *f. pl. carnes recentes apparatus in gificationem fenifecum*, in *hæc fenifecii*, slægs Høstgilde til de Føls, som forrette af slækten ved sammes Elatning.

Slægiz (at slægiz til), *commodum capere*, se Fordel af en Ting.

Slægr, *m. commodum, emolumentum*, Fordel Gevinst. Það er einginn slægr til þess i því, *nihil emolumenti inde sperari potest*, deraf kan ingen Fordel ventes.

Slægmunir, *m. pl. proprium commodum arte fraude captarum*, Profit, Fordel, som man skaffer sig ved List eller Bedrageri.

Slægr hestur, *equus calcitrans*, calcitrro, en Hest der vil slaa; á Slægr.

Slægr, *vafur*, underfundig; Slægr, Slægr.

Slægviðr, *idem*.

Slækis, *f. longurio*, en lang Rætel; á Slækis 2) *promissa et dissoluta vestis*, et Rødt Klæðebon.

Slæki-drengur, *m. promissa vestis heros v. muliebris asblata*, en Helt, som bærer en Klæder, en Helt i Fruentimmerdragt; (nomen erat olim virginis sibnica, en Heltinde's Tilnavn).

Slækiz (at slækiz), *promissis vestibus cedere incedere* (per contentum dicitur), gaa langsomt
 formeðelft lange Klæder (Nges af Foragt).

Slaki, *n. famina piger, moles terræ*, en doven
 Dige.

Slakinn, *deser, piger, doven, dorst, lab.*

Slækni, *f. desidia*, Dorsthed, Dovenskab.

Slæmi (at slæma), *debilitare, svælte*. 2) *emimus gladio v. scutica verberare, manu deficiente*, slaa en i en Afstand, som man neppe
 kan række, give matte Slag.

Slæmleiki, *m. defecus virium*, Mæthed, Mang-
 gel paa Kræfter.

Slæmra (at slæmia), *vid. slæmi*.

Slæmr, *vilis, abjectus, pr. deficiens, slem, stet*,
 egentlig mat.

Slæmr, *m. imus et ultimus sonus vocis*, den dy-
 best Tone. 2) *actio deficiens viribus*, en
 Handling, som ej kan udføres af Mangel
 paa Kræfter. 3) *mensæ secundæ, cum defuit
 festum*, Eftermad, Eftermaaltid; *vib. estir-*
slæmr.

Slæpiz (at slæpiz), *vid. slækiz*.

Slæpa, *f. vid. slakia*.

Slær, slæ, slæft, *vid. slár*.

Slævi (at slæva), *mitigare, formilde*. 2) *desa-*
vire, zæser ud, sagtnes, mildnes. Vid þaug
 ord slævadiz nockud gæd Jarlsins, *his diebus
 comes mitior factus est*, ved disse Ord blev
 Jarlen noget mildere; *vid. slækiz*.

Slæband, *n. filum tenue*, fint Garn.

Slæbarn, *n. infans, et spædt Barn*.

Slæbrotinn, *subtili opere faccus*, fint forars
 bejdet.

Slæðr, *contracte pro sem ædr, assamen*, dog, al-
 ligevel.

Slæðr, *consensus*, foragtet, forsmæet.

Slæcygr, *lucius, microphthalmus*, smaaøjet.

Slæfridr, *venustus facie*, smul af Ansigt.

Slæfelldinn, *aspectu venustulus*, som har fine
 Ansigtstref.

Slæfénadr, *m. grex*, Smaafæture.

Slægrdr, *vid. slæbrotinn*.

Slægriðr, *n. scrupi*, Smaastene.

Slæhris, *n. frutex*, Ris, Duff.

Slæi (at slæi), *contemnere*, foragte, forsmæ.

Slæcka (at slæcka), *gustare, libare*, smage,
 nippe til.

Slækram, *n. res minuscæ, promercales merces
 aginatoriæ*, smaa Kramvare.

Slækramari, *m. aginator*, Smaakrammer, De-
 taljhandler. At selia slækram, *aginari*, drive
 Detaljhandel, Smaahandel.

Slækunnr, *slæku nuge, vldde gnærus*, som
 har en nøjagtig Rundskab.

Slæla (at slæla), *cogere, congregare pecudes*,
 drive Kreature (Faar) sammen.

Slælátr, *humilis, levis*, ydmyg, som tager til
 Tætte med lidet. 2) *minutius curans*, som
 bryder sig om Smaating.

Slælegr, *minusculus*, smaalig, liden.

Slælega, *minusculum*, smaaligen.

Slælérest, *n. sindon, carbajus*, fint Lærred.

Slælamadr, *opilio*, Faarehyrde.

Smalemanns-kofi, *m. arigis*, en Hytte for
Gaarehyrder.

Smali, *m. grex pecorum*, smaa Creature, Gaar-
isem opilio, pastor, Gaarehyrde, Hyrde.

Smala-púfa, *f. manus v. status opilionum*, Gaar-
hyrderes Forretning eller Stand. Hann er
nå kominn á smala-púfura, *opilionum jam*
progreſſiſt. Han er nu bleven Gaarehyrde.

Smalamenſka, *f. opilionum munus*, Gaarehyr-
dens Forretning.

Smálki, *m. minuscul carniun*, smaaſkaffet, ne-
ſaltet Kjød.

Smálkamatr, *m. cupedia, obſonia*, smaaſkaffet
Kjødmat.

Smálæti, *n. humilitas*, Ydmyghed, Nedsomhed.

Smámenni, *n. homo pusillus et pusillanimis*, et
ſejgt, modløst Menneſte. 2) *infima ſociis*
homo; isem punilio, Menneſte af en lav
Stand og Herkomſt.

Smámeyaland, *n. Samoſeda*, Samoſedernes
Land.

Smámſaman, *minusim, paulatim*, lidt efter
lidt.

Smámunir, *m. pl. minusia*, Smaating.

Smámætti, *balbus*, læspende.

Smán, *f. ignominia, contumelia*, Elam, Haan,
Forhænelſe.

Smána (at sinána), *ignominia officere*, tilføje en
Elam, haane.

Smánækrif, *n. libellus famoſus*, Standſkrift,
Dattill.

Smáſiðtinn, *minutias curans*, ſom bryder ſig
Smaating.

Smápeningr, *m. nummulus*, Smaapenge, Et
mynt.

Smáqvendi, *f. femella*, et lidet Fruentim

Smáqvikið, *n. insectum*, et Inſekt.

Smáqvæms, *vid. smáſiðtinn*.

Smár (smærri, smærſtr), *parvus, minor, mi-
nus*, smaa, liden, mindre, mindſt.

Smári, *m. trifolium pratense album*, hvidt
ver.

Smáſkorinn, *feminei vultus*, ſom har ſine 2
ſigtétræſt ſom et Fruentimmer. 2) *min
concisus*, udſkaaret med smaa Figurer.

Smáſunnglegr, *subtilis*, ſmaaltig, ſin, ſubtl.

Smáſtigr, *inceſſu molliſ et ſardus*, ſom tog
førte og langſomme Trin.

Smálveinn, *m. famulus circumpedes, cacula*,
Opvartningsdreng.

Smáttli-gr, *m. gasterculus*, en Spure.

Smáækr, *continens, parcus*, afholden, ſparſet

Smávoxinn, *fl. una parvus*, liden af Væſt.

Smávegis, *in rebus minutis*, i det smaa.

Smávidri, *n. aer tranquillus*, ſtille og rolig
Vejr.

Smávidr, *m. ſarbenus*, afſkaarne Trægren
Kvæ.

Smávik, *n. opella*, Smaa-arbejde.

Smávirkr, *omniſ laboris*, ſom jorretter til
Arbejde.

Smáſarmas, *m. pl. illis*, Lærme, Smaaten

f. nimis et nauseosa oleositas, formogen
i Fedme.

egri, oleositate inspidus, som er for fed
mmel.

(at smegia), *irrepere facere*, indsnige,
enge, indpraktisere (smøge). At smegia
in, *insinuare se*, det samme; ogsaa:
fig i ens Gavnst, indsmigere sig. At
a sér burt, *subducere se*, sinugle, snige
rt. At smegia sér inn á milli, *inter-
se*, snige sig ind imellem; (*reccius
gia*).

m. laqueus, Strikke. 2) *collare*, et
aand.

(at smeikisa), *lubricari*, blive glat, sli-
2) *pudefieri*, blive frøgtfom.

f. lubricitas, Glatbed, Slibrigbed.
dor, Frøgtfombed.

lubricus, glat, slibrig. 2) *pusillanimitas*,
indus, frøgtfom; *postea Smæk*, (*quod
iniosum agnomen Jueci dederunt Magno
filio*, dette haanlige Tilnavn fik Kong
nus Eriksen af de Ovenste).

m. laesura cutis faciem debonestans, Saar,
mmet i Ansigtet. 2) *offendiculum*, Etod,
d, Hinder. 3) *livor ex percussione*,
se af Slag.

n. gustus, Smag. 2) *sapor*, det sam-
mest i Intellektuel Henseende). Dausfr
r, *palatum surdorum*, et sløvt Smage-
r, en daarlig Smag.
idr, *saporatus*, velsmagende.

Smæckdaufr, *insipidus, insulsius*, afsmagende,
uden Smag.

Smæckillr, *moli saporis, asperus*, som smager
sløt, ilde-smagende.

Smæcklaus, *insipidus*, uden Smag; it. figurl.
smagløs.

Smæcklegr, *sapidus*, velsmagende, smagelig.

Smell (small, at smella), *crepere; item sinuare*,
smelde, give Klang.

Smellr, *m. crepius*, Smallden, Smæffen. 2)
sinuare, Klang.

Smelta, *f. fusio metallorum*, Metallets Smelte-
ning.

Smeltning, *f. idem*.

Smelti (at smelta), *liquare*, smelte.

Smelter, *liquefaciens*, smeltet. 2) *incancto inn-
sus*, indbrændt i noget.

Smeltuwerk, *m. encanctum*, indbrændt Materl,
Emallie.

Smeltkrøks, *crux colorata, liquato metallo crux
smaltis pulcherrima*, farvet Kors af smeltet
Metal.

Smetti, *m. vid. smitti*.

Smiadra (at smiadra), *adulari*, smigre, hylla.

Smiadrari, *adulator*, en Smigrer.

Smiadarmåll, *idem sed adj.*, smigrende, hyl-
lerst, huffelst.

Smiadr, *m. adulario*, Smiger, Hyfleri.

Smialsa (at smialsa), *cibum v. potum, inter
linguam et palatum, cum sono volutare*, smads-
se, give en kladsende Lyd med Munden
naar man spiser eller drikker.

Smidia, *f. opificina, officina*; en Smedje.
 Smida (at smida), *fabricare v. operari*, for-
 rette Smede: arbejde, smede.
 Smid, *f. fabrica; item opificium*, Smede: ar-
 bejde.
 Smidi, *n. idem*.
 Smidatöl, *n. pl. instrumenta fabrilis*, Smede-
 Redskaber.
 Smidju-abl, *m. ustrina*, Smede: Esse.
 Smidju-belgr, *m. follis*, Smedebælg.
 Smidiumór, *m. argilla apyra*, ildfast Ler.
 Smidju-nór, *m. lacus fabrorum*, Hærdetrug.
 Smidju-tang, *f. forceps*, Smedetang.
 Smids-högg, *n. consummatio opificii*, Arbejds-
 Fuldførelse. At leggja smidshöggid á, *con-*
summare opus, ultimam manum admove
re, fuldføre, lægge den sidste Haand paa Ar-
 bejdet.
 Smid-vél, *n. artificium in opere*, Kunstgreb ved
 et Arbejde.
 Smidr, *m. faber, artifex*, Smed, Kunstner,
 Fabrikør; *it. auctor*, Forfatter.
 Smiðr, *n. butyrum, oleum*, Smør; Olie, Smø-
 relse.
 Smiðr-brád, *f. embamma*, smeltet Smør, Smør.
 Smiðrgædr, *butyro illinitus*, smørret, besmurt
 med Smør.
 Smiðrgiðrd, *f. preparatio, confectio butyri*,
 Smørlavning. R.
 Smiðr-laupr, *m. vid. laupr*.
 Smiðr-spánn, *f. vid. gráslid*.
 Smivill, *m. accipiter, fringillarius*, Skovspurv.

Smíta, *f. perficiens oleositas*, flydende Fedme.
 Smira (at smita), *oleum transmittere*, suede af
 Fedme. Smitar út úr, *manifestis oleo pen-*
etranti, Fedmen freder ud, smitter.
 Smitti, *n. rostrum*, Snude, Snabel. 2) *faci-*
facies, et hæsligt Ansigt, Hæd.
 Smiúgr, *m. cuniculus v. os per quod penetrant*,
 et Hul, en Gang, man kan krybe igjennem.
 Smokfiskr, *m. sepia, tentaculis decem*, blåk-
 Blesfisk, Blessprette.
 Smocka (at smocka), *penetrare, repere facit*,
 putte ind i noget. Smocka sér inn, *sub-*
pere, krybe, sætte sig ind. Smocka sér í
 móðkvannum, *extricare v. subducere se pri-*
culo, rede sig ud af en Fare eller Forleg-
 ned.
 Smocks, *m. rubus; vagina*, Stjæde, en Ting,
 hvori man stikker noget ind.
 Smolt, *n. lignamen*, smeltet Jædt (især af Fugle).
 Smotti, *m. vid. spotti*.
 Smotta v. há'smotta, *f. vid. hálsmál*.
 Smöckun, *f. libatio*, Smag, Nippen.
 Smuga, *f. rima*, en Sprække. 2) *ostium*,
 foricula, en lille Dør.
 Smygg (smaug, at smiúga), *penetrare, sub-*
fig. 2) *repere*, krybe.
 Smyr (smurdi, at smyrja), *ungere, illinire*,
 salve, smøre.
 Smyrill, *m. vid. smirill, moschatus, asalu-*
aliis falso lanarius, Spurehøg.
 Smyrsl, *n. pl. aroma, angustum*, Bælsen,
 Salve, Smørelse.

Smýrli, *n. pl. idem.*

Smýrslingr, *m. cellina, sefta pringmarfa, en lille grønaagtig Fugl, etflags Sparv.*

Smýrslings-bróðir, *m. cellina fascicola v. proboscidea major, det samme.*

Smægilegr, *humilis, liden, uanfættig.*

Smælingi, *m. vir minoris aetate, et Menneſte af ringe Stand.*

Smæki, *n. ramens; item quisquilia, Affald af Trær og andre Ting.*

Smærd, *f. parvas, Smaahed.*

Smæra, *f. vid. smári. 2) caules trifolii prae-sens, Etstilk af Rødklaver.*

Smæcha (dt smæcka), *minui, decreſcere, for-mindſtes, tage af.*

Smærrum, smærrum saman, *aduc minus, endo-mu mindre.*

Smáð, *n. cibus, Mad. Taki mann smáð og dryck, ſumans boi ines cibum et porum, Gøst ſulle ſpiſe og drikke.*

Smáðr, *lanuginosus, lodder, haaret; vid. smóinn.*

Smáð, *n. diverſio, Omvælten, Omtumlen. 2) odoratus, Smuſen.*

Smáfa (i lið), *cernuus vagari, luſte omfring, haantlig bortvælt fra et Eted. 2) odorari, ſnuſe, lugte. Smáfa þu h. dan, ſacceſt þine, ap ge. pat dig, ſtrub dig.*

Smáfis, *onoris, regens, odorator, ſom har ſtærre Lugterierter, en Snuſthane.*

Smáf. smánulegr, *ſt. annus, aet, raſt, viltſom, tjeſt.*

Snægi, *m. paxillus, en Nagle, Hage at hange noget paa.*

Snæga, *f. idem quod ſequens.*

Snæghyrnd óx, *ſecuris mallenta cornuata, en frumhøjet Óſe, med en Hage paa begge Ender af Bladet.*

Snægg, *n. lis, Trætte, Rto.*

Snægga (et snægga), *liigare, trætte, fire. 2*

Snækr, *m. anguis, en Slange, Snog. 2) ávis genus, drömon, etflags Skib.*

Snæks (et snæks), *ſtabellars, ſlagre. Eldr Snækadi um klæði þeirra, ignis veſtes eorum ſtabellavis, Ilden blufkede om deres Klæder. Snækalegr, ſtabralis, ſlagrende, viſtende. 2) ingvæms, ſolatus, urolig.*

Snækarangi, *m. lingua terra, ſtorni pelagico expoſita, en Landtunge, udfat for Hærfulling.*

Snækaranglegr, *vid. Snækalegr.*

Snæki, *m. ſtubrum, ſtutus gelidus, en kold Vind.*

Snækin, *alacer, raſt, hurtig.*

Snækr, *m. pærus, en Baverſpole. 2) ſniſſe dicitur malus genius, forma anguis, magicis aribus compoſiti et lactantis ubera ſaga, et Elags ondt Væſen, i Form af en Slange, hvorefter man fabulerer, at den ved Trolddoms-kunſter frembringes af et dødt Menneſtes Ribben, hvorpaa den indſuges i grøen Uld af Hæſſen, hvis Dyrer den patter, og ſiden bruges den til at patter fremmede Creature, og bringe Melken til ſin Ejer. 3) idem quod ſequens.*

Snag, *n. esculenta emendicata*, tilføttet spærform
Næring. 2) *parcior pastio pecudum*, ringe
Græsning for Creature (Især om Vinteren
naar Jorden er tildekket med Sne).

Snapi (at snapa), *captare escam*, spise uden Ap-
petit, langsomt; ogsaa: søge Næring.

Snapi, *m: gnarbo*, en Snipstegjæst.

Snapt, *m. (á penna, nafri, skutli)*, *rostrum*
pennæ, cerebra, venabuli, Spidsen af en Pen,
Dor, Harpun.

Snápr, *m. qui mentitur concubium cum muliere*
pudica, en, som foregiver at have haft Sam-
leje med et uberygtet Fruentimmer. 2) *snal-*
tus, oberfies, gnarbo, scurra, Nar, Taabe,
Tosse.

Snáps-gjöld, *n. pl. multa talis mendacii*, Bø-
der for en løgnagtig Beskyldning imod et an-
derstændigt Fruentimmer.

Snápskapr, *m. soliditas probrosa*, Taabelighed.

Snar, *celer, pernix*, hastig, hurtig. 2) *acer,*
item fortis, rætt, tapper: Snæ augu; *oculi*
lyncei; item feri, formidabiles, Ræpe Øine.

Snara, *f. laqueus*, en Snare.

Snara (at snara), *illagere, besnære*. 2) *ab-*
ficere, rejicere, bortkaste, forkaste. 3) *ver-*
rere, convergere, vende. Had snarat hann
fyri bróttid, *pauis iura corquet*, han har
endt for Dødsret, Dødsret ligesom sammen-
træffet af Døds.

Snarandi, *m. dolor insufferabilis ex fame*, Smerte
i Indvoldene af Sult.

Snarhoginn, *acuse v. angustæ obliquitatis*,
bøjet med A, bøjet sig pludselig.

Snarbrecka, *f. clivus præceps*, en steil Bæ-
k.

Snareygr, *oculis acutis et igneis*, som har
seende Øine.

Snarfari, *m. manu et pede promptus*, ra-
pids og i Forretningers Udførelse.

Snari, *m. obex uncinatus*, en kroget Stæ-
ng.

Snark, *n. crepus*, Snarken, Sprængen (i

Snarka (at snarka), *crepere*, snarke, i

Snarkar i liósinu, *lux crepit*, det spræ-
ngt.

Snarkringla, *f. gyrus*, Ring, Ringrende

Snarl, *n. cibus durior*, hård Mad.

Snarka (at snarka), *durum cibum mandere*,
hård Mad.

Snarlega, *cito, hastigen*, inden kort Tid,
ligesom.

Snarleg, *cit. snar*.

Snarlyndr, *alacris et prompti animi*, af
lyst, hurtigt Sind.

Snarpr, *acer*, hastig, hurtig, Ræp.

Snarpheitr, *perfervidus*, meget hed.

Snarpliga, *adv. acriter, strenue*, hastig, hæ-
derligere, tappert.

Snarrádr, *confidit acie*, som hastig kan se
Raad, som har Randsnærberørelse.

Snarrædi, *n. prompta executio sani co-*
Randsnærberørelse.

Snart, *cito*, snart.

Snarvitr; *judicii penetrans*, som har i
Sømmekraft.

Snarvirkna, *f. praesens judicium*, Rarp Dømmekraft.

Snarvölur, *m. cylindrus*, *quo laqueus tenditur*, en Pind til at stille en Snare, Kæde med; **Stilleptind**; *quasi* Snarvölur v. Snerrill.

Snatt, *m. isio*, *vagatio frequens*, idelig Frem- og Tilbagegang.

Snatta (at snatta), *isare*, *isitare*, gaa tidt frem og tilbage.

Snagi, *m. mendiculus*, en Ligger, Betler. 2) *cavis*, en Hund.

Snaudr, *inops*, arm, fattig.

Snauta (at snauta), *labi*; *item incertus ferri*, gaa i Uvisshed hvor man skal hen (især efter en Trettesættelse).

Snefia (at snefia upp), *leviser explorare*, efter- søge, opspore.

Snefil, *m. odor levis*, en svag Lugt. Hann komst á snefil um þad, *subodoravit*, han fik Nys derom. Hann hefr snefil af lærdómi, *leviser literis sincus est*, han har en Smule Begreb om, Smag paa Lærdom.

Snefla (at snefla), *irritare*, *consensim iraculare*, opirre, behandle med Foragt.

Snefli, *n. nasus versagi*, Snuden, Næsen paa en Jagthund.

Sneflinn, *irritabilis*; *item prociis*, som let op- irrés, opfarende; ogsaa: kaad.

Snegda, *f. inquietudo*, Urolighed. 2) *ancilla*, en Tjenestepige.

Snegdulegr, *inquietus et immisus*, urolig.

Anden Deel.

Snegla, *f. vid. snegda*. 2) *pauis statorum*, en Gaverpole.

Sneid, *f. segmen*, Affnit, Skive, Skit. 2) *dictarium*, Skife, Stikpille.

Sneidi (at sneida), *secare*, skjære af. 2) *obli- quare*, krumbøje, gjøre krunt. At sneida sig hiá, *declinare*, undvige, undgaa. At sneida veginn, *amfractus viarum sequi*, følge Krumveje, Krinkelstroge. At sneida einn v. uppá einn, *oblique perstringere*, give en Stik- piller, stille paa en.

Sneidingar, *f. pl. spira viarum*, Krumveje, Krinkelstroge.

Sneydyrdi, *n. pl. dictoria ambigua*, Stikpiller, Skiofer.

Sneipa, *m. pudor*, *ignominia*, Skam, Beskjæm- melse, Skamfuldhed.

Sneipi (at sneipá), *pudorem alicui suffundere*, gjøre en skamfuld.

Sneipulegr, *pudibundus*, skamfuld.

Sneis, *f. ramus arboris*, Gren af et Træ. 2) *paxillus*, en Hage, Krog. Eeki skal mér sneis þessi, *virgula hac mihi inepta est*, (de gladio tenui dictum), det Lysespids er ikke for mig (siges om et lille Sværd). At assneisp eikina, *enodare arborem*, skovne; hugge Rinde- der, Rviiste bort af et Træ.

Sneisarchalld, *n. ligamentum quo aliquid in paxil- lo pendet*, Hante paa en Ting; for at hæn- gen op paa en Krog, Stroppe.

Sneckia, *f. pristiis*, et Jagtslib, en Snekke, let fartej. Suákr, Snókr, celux, hastig.

Snidgata, *f. trames oblongus*, en stum Tuerst.

Snidhælle, *oblique declivis*, Paa nedgaaende, Pjævt hældende.

Snidhvetia, *f. obliquatus v. retractio a cursu soliso*, Afvendelse fra den sædvanlige Vane. Haan kom nockri snidhvetia á mennina, *ad meliorem frugem virum rediit*, pr. p. *fundere illi potuit, ut a solita via declinaret*, han bragte Menneket til at forlade sin sædvanlige Levemaade, paa bedre Vel.

Snidill, *m. falx pueraria*, en Haveskiv. 2) *spiculum, secula, et Opyd*, Glavind.

Snidilvarp, *m. jactus spiculi*, Opydsk.

Snidinn, *formatus, scissus, tilskæren, tilskuttet*, dannet.

Snidlaukr, *m. cepa secalis*, Purseg.

Snidhnaus, *m. cespes corniculatus, et Styffe* Grønsvær (i Form af en Firkant med Pjæve Vinkler).

Snidtorf, *m. idem*.

Snidugr, *elegans, prudens, snild, forfaren*.

Snigill, *m. limax vulgaris, rugosus*, en Snegel.

Sniki (at snikia), *parasitari, extollere, snylte*.

Snikia, *f. mendicatio*, Snylten, Tiggert.

Snikir, *m. casillus, parasitus*, en Snyltegjæst.

Snikiugstr, *m. idem*.

Snikkari, *m. faber lignarius*, en Snekter.

Snildarmedr, *m. vir lepidus, facundus*, en snild, vittig, veltalende Mand. R.

Snild, *f. ars, decor, dexteritas*, Snille, Snildhed, Smedighed.

Snilli, *f. idem*.

Snildaryerk, *m. praeclarum facinus*, ypperligt Værk, Foretagende, Kunstværk.

Snillilegr, *elegans, dexter, snild, forstandig*.

Snillinn, *idem*.

Snillingr, *m. vir prudens et dexter; isum foris*, en snild, forstandig, ogsaa tappet Mand.

Snilmæra *pro snemma*, olim; aarle, tidlig.

Snidr, *m. nix; Sne; vid. snidr, snær*.

Snidr (at snidr), *nigere*, at sne. Nú snidr miðg, *oro calo nigis*, nu sneer det stærkt.

Snidrætt, *m. hyems, nivalis*, en Vinter med megen Sne.

Snidrsga (at snidrsga), *nivescere*, at sne.

Snidrskallabóndi, *m. nivicolinus*, som bor paa Bjelde hvor Sneen falder.

Snidrfullr, *nivus*, fuld af Sne.

Snidrhvitr, *niveus, snehvid*.

Snidrcoma, *f. ningor, calum nivale, Snesog*.

Snidrköggull, *m. globus niveus, massa nivea*, en Snebold.

Snidrskafi, *m. congeries, hyems nivalis*, en Snesdunge, Snekdrive.

Snidrgr, *nivalis*, fuld af Sne.

Snidrtilingr, *m. passer nivalis, emberiza nivalis*, Sneverling, Vinterfugl, Snespurv.

Snirti (snirti, at snirta), *vertere, mundare, rense, polere, pryde, forskønne*.

Snirtinn, *politus, decoris et munditiei amans*, som elsker Renlighed, rentlig, pæn.

Snirtilegr, *mundatus, compans*, renset, prydet.

Snirtimenni, *n. homo splendide se gerens*; en

Wand, som opfører sig stt.

Snitia, *refegmen, alicujus rei*, Afstnit af noget.

Sníti (sníetti, at sníta), *emungere*, snyde sig.

At sníta raudu, *decollari*, blive halsbugget.

Sníta, *f. mucor narium*, Snøt, Uhumfthed af

Næsen.

Snod, *n. laungo, sp. laungo serpentum*, Laad.

At komaz á snodir, *cubilia ferarum e lanugine investigare*, komme under Vejre med, faa Nys om.

Snodian, *lanuginosus*, med Laad paa. 2) *glaber*, skaldet, uden Haar.

Snodna (at snodna), *glabrescere*, blive skaldet.

Snókr, *m. anguis*, en Snog. 2) *natrix torquata*, en Vandsnog.

Snókahvönn, *f. angelica sylvestris, podagraria*, Angelik (en Urt).

Snóp, *n. radiosa mansio*, fjedsommeligt Ophold paa et Sted.

Snópa (at snópa), *radiosè diutius operiri*, ble etsteds til man bliver ganske fjed deraf.

Snoppa, *f. rostrum*, Snude, Snabel.

Snoppufagr, *facie venusta*, som har et smukt Ansigt.

Snoppánger, *m. colapbus*, Dressigen.

Snorkinn, *rufus*, rynket.

Snót, *f. femina lepida, sapiens*, et vittigt og fornuftigt Gruentimmer.

Snotra, *f. idem*.

Snotra (at snotra), *mores docere*, sætte Eksempel paa. 2) *ornare*, pryde, forskjone.

Snotr, *pulcher, item sapiens, habilis*, smukt, fornuftig, duelig. 2) *vaser*, snedig, listig. B. var nockud snotr, og þar til grálynde kalladr, *eras B. vaser et pro maligno habebatur*, B. var snedig, og man ansaa ham for ondskabefuld.

Snoturlegr, *idem*.

Snoturlega, *sapienter*, med Forstand, fløgtligen.

Snoturleiki, *m. elegantia, ornamentum*, Citat, Prydelse. R.

Snöggr (snöggrvari, sneggri, snöggrastr), *glaber, depilis*, glat, skaldet, uden Haar. 2) *repentinus*, pludselig. 3) *agilis*, smidig, hurtig. Þad er snöggt um betra, *multo melius est*, det er meget bedre. Snöggr uppá lagid, *præcipitis ira*, ilfsindet, tort for Hovudet. Snöggr-engi, *prata retrorrida*, en Eng, hvor paa der er lidet Græs.

Snögglega, *repente, cito*, pludseligen, hastigen.

Snöggt, snöggastr, *cito, citissime*, pludseligen, hastigst.

Snögglyndr, *vid. bráðlyndr*.

Snökt, *n. singultus lacrymansium*, Qvælen.

Snökta (snökta, hafi snökt, at snökta), *supplicare, hulle*.

Snörl, *n. ronchus, gurguris stridor*, Snorken.

Snörta (at snörta), *ducere ronchos*, snorkte. 2) *extremam vocem laci gurguris emittere*, udstøde den sidste rullende Lyd. Angl. to snore, *ronchiffare*, snorkte.

monicipus, en fremragende Klippe.

2) *idem* *quos* *sneis*.

(at snubba), *vid.* *snugga*.

n. *exploratio canina*, Opsnusen (om).

(at snudda), *canum more explorare*, op som en Hund.

(at snudia), *idem*.

n. *vid.* *snudd*.

m. *rostrum canis*, Snabel, Snude. 2)

a. Omdrejen. 3) *versiculum fusi*, en hvirvel, Flugt (egentl. en rund fladagerklods, hvormed Haandtene sættes i

4) *realitas*, *vis*, *pondus*, Vigtighed, Styrke. 5) *alacritas*, Fyrighed, Raff.

Nú er snúdr í stæki hans, *vehementer edis*, nu vilser han sig med Fyrighed i; og Gæbberder. Þar er einginn snúdr *frivola est*, det duer til ingen Ting. *ega*, *rigide et firmior*, stivt, hurt

gr, *austerus*, *insensus*, haard, stv.

idem. At gá ga snúdugt, *insolenter edere*, vise Stoltthed i sin Gang.

(at snugga), *increpare*, puste, bl-se paa nuggar nú, *frement ueni* her raser n.

sortus, *flexus*, vendt, bøjet. Snúid *reftis interpolata*, et vendt Rædestykke. *r.* *m.* *versura*, *zorro*, Omdrejen, Om-

l. púnktur heims, *vid.* *hiari*. Snúnings-

púnktur syðri, *polus antarcticus*, Sydpolen.

Snúnings-púnktur nýðri, *polus arcticus*, Nord-

polen.

Snúnings-trappa, *f.* *cochlea*, Vindelstrappe.

Snupra (at snupra), *consumulose increpare*, tæd-

refette en med Foragt.

Snuprar, *f.* *pl. increpationes consumulose*, for-

haanende Bebrejdelser.

Snúra, *f.* *linea*, *cania*; *item* *redimiculum*, en

Snor; ogsaa: Hovedsmykke.

Snurda, *f.* *ruga*; *item* *inequalitas*, en Bynke,

Krølle; ogsaa: Ujevnhed, Uligghed. Nú er snurda á nefi hans, *ringitur*, nu slaar han

Krøller paa Næsen.

Snurda (at snurda), *vid.* *gálma*.

Snutra (at snutra), *vid.* *snotra*.

Sný (Sneri, hefi snúit, at snúa), *vertere*, *Acc-*

zere, vende, dreie, At snúa á móti, *obver-*

zere, vende imod. Snúa aftir, *reverti*, vende

tilbage. Snúa heyi, *fanum furcillis versare*,

vende Hs med Høtve for at tørre det,

hverre Hs. Snúa vid hesti, *zorguere equum*,

dreje en Hest omkring. Snúa lati, *vestem in-*

versere, *interpolare*, vende et Klædnings-

stykke. Snúa kápunni eftir vedrinu, *omnium*

temporum esse, vende Raaben efter Vejret.

Snýr (snýði, at snýfa), *ningere*, *sne*. Nú

li gr, *nivis*, *ningis*, *ningitur*, det sneer.

Snýfinn, *nyvalis*, fuld af Sne, besneet.

Snæði (snæddi, at snæða), *cibum capere*, spise,

(af snúð).

Snæðingr, *m.* *epula*, *Epise*, Mad.

net. 3) *ulceratus*, saaret, besat med Saar og Dylder. Sollin lifar, *jecur ulcerosum*, en Lever, fuld af Dylder.

Sollr, *m. constipatio*, Trængsel, stor Sammen-
trængen. 2) *turba hominum furorum*, en
Floj af lystige, mest unge, Mennesker.

Sólmerki, *n. signum zodiaci*, de tolv Himmels-
tegn i Dyrefredsen.

Sólmerkis-hringr, *m. zodiacus*, Dyrefredsen.

Sólsetr, *m. occasus solis*, Solens Nedgang. Nú
setst sólín, *jam sol occidit*, nu gaar Solen
ned.

Sólskífa, *f. sciasphericum, solarium*, Solstive.

Sólskin, *n. splendor solis*, Solstín.

Sólskinsdagr, *m. dies apricus*, en sóllar Dag.

Sólskríkin, *f. alauda canora, sringilla mensana*,
Rólfst, Graasiffen.

Sólstödur, *f. pl. solstitium*, Solhverv.

Soltinn, *jejunus, famelicus*, sulsten, hungrig.

Sólvisir, *m. gnomon*, Solviser paa en Solstive.

Sólunda (at sólunda), *perdere, jacturam facere*,
tabe, spilde, miste.

Sólundir, *f. pl. insulae norvegicae altim ob piratas
periculosa*, nogle Her ved Norge, som for-
dum bleve meget foruroligede af Svævere.

Sómalegr, *decens, honestus*, sammelig, hæderlig.

Sómalitill, *inglorius*, uanselig, uden Hæder.

Sómi, *m. decus, honor*, Ære, Hæder.

Sómi (sómdí, at sóma), *honeste se gerere*, op-
føre sig anstændigen, hæderligen; somme, an-
staa. Hvert þad sómir vel edr illa, *verum
decent, ans dedecus*, enten det er anstændigt

eller uanstændigt. Hann sómir st vel, *de-
center se geris*, han opfører sig vel, passer
godt.

Son, *f. vas mellis*, et Honningkar; *pr. recon-
ciliatio*, egentl. Forlig, Forsoning.

Sona, *hic (per paragogen)*, saaledes.

Sonardóttir, *f. neptis*, Sønnebatter.

Sonardóttur-madr, *progener*, Sønnebatter-
Madr.

Sona-kona, *f. nurus*, Sønnesøne.

Sonar-sonar-kona, *f. pronurus*, Sønnesøns
Kone.

Sonarleifd, *f. adoptio, filiasis*, Adopstion, An-
tagelse i Sønns Sted.

Sonar-sonr, *m. nepos*, Sønnesøn.

Sonar-sonar-sonr, *pronepos*, Sønnesøns-Søn.

Sonar-sonar-dóttir, *pronepsis*, Sønnesøns-
Datter.

Sonar, *m. filius*, Søn.

Sóp, *n. purgamen*, det som sejes bort, Sjet-
stærn.

Sópa (at sópa), *verrere, scopare, scopis por-
gare*, seje, rense med en Rost. At hócun
„sópar, *grande quid pra se fert*, han har en
rasteristiske Ansigtstræk.

Sópari, *m. scoparius*, som sejer med Rost.

Sopi, *m. basillus*, en Skurf, en Sup.

Soppleikr, *m. lusus pila, sphaeromachia*, Bold-
spil.

Soppa, *f. pulmentum, forbillum*, Suppe, Øst,
Søtemad.

Soppdrepe, *f. fanda, instrumentum quo pila missitur*, Boldtræ.

Soppr, *m. pila, sphaera*, en Bold; *vid. knøttur u. hólfr*.

Sópr, *m. virga, scape*, en Rost, Hejelsk.

Soraleus, *purns, defecatus*, ren, uden Dærme.

Soramikill, *feculentus*, fuld af Dærme.

Sori, *m. scoria*; *item fec*, Affald, Dærme.

Sorg, *f. luctus, dolor*, Sorg, Bedrøvelse. At hesta sorgina, *refrenare lacrum*, standse, holde Maade med Sorgen. At vekia sorgina, *refricare dolorem*, oppatte, oprippe Sorgen.

Sorga (at so ga), *dulere, lugere, marere*, sørge, være bedrøvet.

Sorgarleikr, *m. Tragadia*, Sørgepill.

Sorgar-kona, *f. praefica*, Sørgetone.

Sorgarklædi, *n. vestis lugubris, pulla*, Sørgeklæder.

Sorgar-spil, *n. Tragadia*, Sørgepill; (*rectius* sorgarleikr).

Sorgbitinn, *iristis, maestus*, sorgfuld, bedrøvet.

Sorgfullr, *idem*. (N. O.)

Sorp, *n. quisquilia, pala*, Affald, Hejelskarn.

Sorpheri, *m. alveus, pro quisquiliis abspersionis*, et Trug eller Kar, hvori Hejelskarn bortbæres.

Sorphæna, *f. gallina, vidua, pulveratrix*, en Høne uden Hane.

Sorphænu egg, *n. ovum subventanum, irritum, hypenemicum*, et udvænket Æg, et Æg, som der ingen Kulling kan udklækkes af.

Sorta, *f. aramentum fossile, tinctorum, terrea*
Anden Deel.

mentialis, nra, etflags Jordart, hvormed det farves sort. 2) *nigredo*, Sortheb, Mørke.

Sortadr, *nigro colore tinctus*, svartet, sortfarvet.

Sorti, *m. nigredo, nigror*, Sortheb, sort Farve, Mørke.

Sorta (at sorta), *nigro colore tingere*, farve sort, svarte.

Sortna (at sortna), *nigrescere*, blive sort.

Sortalýng, *n. arbutus nva arsi, visis idea semper virens*, etflags Lyngart, som farver sort og som bestandigen er grøn.

Sót, *n. fuligo*, Sod.

Sótdrift, *f. velum peplum, quo teguntur supernae, capita radiata sanctorum, pendigo, baldachin, ad prohibendam ab simulacris fuliginem*, etflags Dække eller Klædestykke, hvorved Helgenernes omstraaede Hoveder beskyttes for Stov og Røg.

Sóti, *m. fuliginus*, fuld af Sod. 2) *nom. propr.*, et Egennavn (især til Heste).

Sótrafr, *m. fudes*, en Rægte, Ræst, fuld af Sod (i Røgstuen).

Sótrandr, *fuliginus*, sodfarvet, brunrød, sortbrun.

Sótt, *f. morbus*, Sygdom, Sot, især enhver Feber. At liggia i sótt, *agrotare*, ligge syg. Sóttinn elnar v. öldaz, *morbis ingruvescit*, Sygdommen tager til, tager Overhaand.

Sóttarfar, *n. anahsis morbi*, Sygdommens Tilgælfse. 2) *morbis epidemicus*, Epidem.

r. Tang, for Strandflever (en spiffelig
rt).

Söla), *inguinare*, besudle, besmitte,
i.

1, f. *astuarium algiferum*, Strandbred,
nan saunter Suffer-Tang.

Sölna), *forlescere*, blive Riden, uren.
inguinatus, besudlet, tilfølet.

Sölfa), *angvibus arripere*, fluge, rive

inguinatus, besudlet, tilfølet; *contracte*

i. Sövi

1, f. *pannus promercalis*, Badmel, Klæ-
om er bestemt til at sælges.

2, pl. *commercium*, *promercium*, Salg,

3. At leggja i Sölur, *promercari*, uds-
til Salg; it. udsætte, vove.

4, vid. lendinn.

5, f. *confirmatio*; item *affirmatio*, Bes-
se, Samtykke, Besættelse.

6, eidr, m. *juramentum fidelitatis*, 'asser-
u, Bekræftelses-Ed.

7, imadr, m. *veredicus*, en Sandemand.

8, noni. pr. viii; *appellative aggressor*, en
då Egennavn; egentl. en Angriber.

9, forbitium, Sæben, Smaasæben.

vasicinium, Spaadom. Spáan, f. *idem*.
er spaks gæta, *conjectura sapientis pro-
nio valet*, Spaadom er den vises Gæt-

Sú spá mun springa, *id vasicinium*
abis, den Spaadom vil slaa fejl.

Spad, n. *caro jusculeta, juscularia*, ferst Rjød
paa Suppe.

Spadbiti, m. *offella jurnlenta*, et Stykke ferst
Rjød paa Suppe.

Spádóm, m. *prophetia, vasicinium*, Spaadom.

Spadi, m. *spatba*, en Skovl, Skuffel.

Spáfarir, f. pl. *augurium, bariolatio*, Spaadom.

Spáfaramadr, m. *bariolus*, en Spaamand, Sand-
figer.

Spái (at spá), *vasicinari, presagire*, spaa, for-
udfige.

Spakr, *prudens, sapiens, vis*, klog, forstandig.

2) *modestus*, ærbar, sagtnodig, spag.

Spaklátr, *tranquillus, modestus*, rolig, sagtno-
dig, bestjeden, spagfærdig.

Spakmálugr, *verbis sapiens*, som taler med For-
stand og Visdom.

Spakmáll, *idem*.

Spakmæli, n. *apophthegma*, et udtryksfuldt Tan-
kesprog. 2) *vasicinium*, Spaadom.

Spámadr, m. *propheta, vates*, en Profet, Seer;
it. en Spaamand, Sandfiger.

Spákona, f. *prophetissa*, en Profetinde, Spaa-
kvinde. 2) *saga*, en Spaaekvinde, Signe-
kvone.

Spana (at spana), *intendere*, spænde, udstrække,
opirre. At spana bogann, *intendere arcum*,
spænde Buen. At spana akneyti fyrir plóg-
inn, *jungeri boves aratro*, spænde Olsker for
Pløven; vid. spen.

Spanadr, *incomtus*, spændt, strammet.

Spángabrynia, *f. lorica, laminis conferta*, et Vandser, Harniss, besat med Plader.

Spángylur, *f. pl. ululatus caninus*, Hundes Hylen, Tuden. At setia upp spangylur, ululare, hyle, tude som Hunde.

Spanna (at spanna), *spisbama metiri*, spande, maaile med et Spand.

Spánn v. Spónn, *m. ramentum ligni*, en Spaan, it. cochleare, en Stje.

Spannarlángur, *spisbamaus, dodrantalis*, et Spand lang.

Spán-nýr, *recens*, ganske ny, splinter ny.

Spánóla, *idem*.

Spanskr, *Hispanus*, en Spanier. 2) *hispaniensis*, spanst.

Spans-fluga, *f. cantharis*, en Spanst-flue.

Spansgræna, *f. arugo, flos aris, cuprum salutum*, Spanstgrønt, Kobberrust.

Spari v. spara (at spara), *parcere v. continere*, spare, være sparsom med. Hann spardi aungvann hlut vid vini lína, *pro amicorum necessitatibus, nullis sumibus, pepercit*, han sparede ingen Udgifter for sine Venner.

Spard, *n. stercus ovium*, Faarestkarn.

Sparda, *f. spatba*, en Kottestje ell. desl. 2) *securis genus*, et Slags Økse.

Sparda (at sparda), *cacare glomeratim*, mæge, (bruges blot om Faarene).

Spari, *m. sparus*, et Rastespyd; *vid. spiðr*.

Spari, *raro*, sjelden. Hvörn dag og spari er hann iduleus, *fessis et profectis diabus otia-*

sur, han gaar østetløs baade om Hellig- og Æggedage.

Sparisdr, *n. pl. vestitus summoior, cui parandum est ab usu quotidiano*, Helligdagsklæder, Højtidsklæder, Risteklæder.

Spari-spis, *n. variores epula v. missus*, sjældne, kostbare Retter.

Spark, *m. conculcacio*, Støden, Sparken.

Sparka (at sparka), *conculcare*, sparke.

Sparlak, *n. corsina, tapes*, Tappe, Senge-Omhæng, Gardiner.

Sparlaks-hringir, *m. pl. annuli corsinales*, de Ringe, hvorved et Omhæng opfæstes.

Sparlaks-brún, *f. limbus supernas corsinae*, den øverste nedhængende Rand af et Senge-Omhæng.

Sparmæli, *n. pl. promissio fidei et pacis*, Trodd og Trosteds Løfte; *item verba mollia*, søde, milde Ord. Ecki er vid hann sparmæli at hafa, *amoris verbis opposuitur est*, det kan ikke hjælpe man giver ham gode Ord, men det gode kommer man ingenvegne med ham.

Sparnadar-gripr, *m. res sollicitæ servanda*, en Ting, som bør spares og omhyggelig glemmes.

Sparneytinn, *frugalis*, tarvelig, sparsom.

Sparneytni, *f. frugalitas*, Tarvelighed, Sparlighed.

Sparri, *m. vid. sperra*.

Sparlamr, *vid. sparneytinn*.

Sparsemi, *f. vid. sparneytni*.

Spågnarmade, *m. bariolus*, Spaamand, Sand-
Åger.

Spågnar, *f. pl. bariolasia*, Spaadom.

Spågnar-andi, *m. pyren*, Spaadoms Mand.

Spåsia, *f. margo libri*, Margen, Randen i en
Bog.

Spaung, *f. lamina, bracteola*, en Plade, Me-
talplade. **Is-paung**, *f. lamina glacialis*, et
fladt Stykke Is.

Spørr, *m. passer*, en Spurv. **Pad** var spjøll
er spørr um vann, á Miðgullu akri, *de-*
primensum erat, quod fecit passer in agro Mi-
figulli, Spurven gjorde stor Skade paa Mi-
figulls Åger.

Spéa (spéadi, spíadi, hefi spéad, spíad, at spéa,
spia), *ludibrio habere*, spotte, gjøre Nar af
en.

Spegil-glas, *n. speculi mina crystallina*, et Spejls
glas. (N. O.)

Spegill, *m. speculum*, et Spejl.

Spegla (at spegla sig), *speculum inspicere*, spejle
sig. **Spegla sig** á annara dæmum, *alienis*
exemplis sapere, spejle sig i andres Eftempel.

Spegilsagr, *splendidus*, spejllær.

Speki, *f. sapientia*, Visdom.

Spek v. Speki (spekti, hefi spekt, at spekia),
domare; item pacare, tamme, spage.

Spekia (at spekia), *philosophari*, anstille filoso-
fiske Betragtninger, filosofere.

Spekia, *f. res, qua aliquis acquiescit*, en Ting,
hvormed en lader sig nøje.

Spøkingr, *m. Philosophus, sapiens*, en Filsof,
Vismand.

Spekt, *f. modestia, Cautimodighed*. 2) *sapientia*, Visdom.

Spektarmadr, *m. homo quiescit, acquiescit*, en søgt-
modig Mand.

Speiki (at speikia), *carnes induratae*, spege (om
Pøsser eller Rødmad), tørre, røge.

Spekilax, *m. salmo induratus*, Spejelaks.

Spelkur, *f. pl. tibicines, radii*, Støtter, som
sættes omkring en sonderbrudt Ting, for at
den ej skal falde i Stykker. At seria vid
spelkur, *radios colligere*, binde Støtter ved
en sonderbrudt Ting.

Spelahiallr, *m. vid. hiallr*.

Spelahurd, *f. janna clorata rei alienius*, en
Dør af Sprinkelværk, Statetslaage.

Speld, *n. subula*, et lille Drat, Spjæld. 2)
particula, en lille Del af noget.

Spelr, *m. clasrum*, Sprinkelværk, Støttersværk.

Spen (span v. spandi, at spenia), *trahere, du-*
cere, lede, trække. **Spenr** i sælu sína sín
börn jöfur Seiðnu, *liberos suos, in suam be-*
atitudinem ducit Rex Astrorum, Stjernernes
Konge fører sine Børn til sin Salighed.

Spengi (at spengia), *laminis confirmare, jun-*
gere, flinke, sammensætte med Plader.

Spengill, *m. homo ejunctus*, et smalt højt
Menneske.

Spengilmenni, *n. idem*.

Speni, *m. papilla, mammula*, en Pætt, Bryst-
vorte.

Spenni (at Spenna), *amplecti, arripere*, omfatte, omfavne. Hann Spenti Sverdid báðum höndum, *ambabus manibus gladium amplexus est*, han omfattede Sværdet med begge Hænder. Spenna at sér, *fibulare, affibulare vestes*, Snappe, spænde Klæderne sammen om sig. Spenna greipar, *complicare digitos*, folde Hænderne sammen.

Spenna, *f. amplexus*, Omfavnelse, Favnetag; *vid. hryggspenna*.

Spenna, *f. bulla*; *item fibula metallica*, Spænde, Metalspænde.

Spenna (at Spenna), *confibulare*, spænde, fæste sammen. (à Spennill).

Spennadr, *vid. spennadr*.

Spennill, *n. pl. fibula*, Spænde. Spennill, *m. idem*.

Spennadr, *confibulatus, fibulis compactus*, sammenspændet, sammenfæstet.

Spennvolgr, *repidus, lacris instar recentis ex papilla*, luntea, som nymalket Vælk.

Spennill, *m. intestinum rectum*, Endetarmen; à spæd. 2) *omasum, farcimen*, en Pølse.

Spenni (Sperti, at Sperra), *arrectariis v. repagulis munire*; *item distendere*, spærre; opspærre.

Sperra i sundr, *distendere*, udspænde, spænde fra hinanden. Sperraz vid, *obvissi, resistere*, stræbe imod.

Sperra, *f. repagulum*, Stænde, Stagboom.

Sperrur, *f. pl. canterii, signa arrectaria*, Spærret i en Bygning.

Spennukrofsar, *m. pl. stoli*, maaflje Stæbindels-

stene, hvor Spærterne stode sammen i ningen, eller Hænebaand.

Sperrutaz, *f. pl. acui anguli ad basin signi* spidse Vinkler ved den nederste Ende af Iernerne.

Spialk, *f. asserculus extensus tela*, den i en Væverstol, som tjener til at fæstet ud.

Spiall, *n. fermocinatio, colloquium*, Salspialla (at Spialla), *colloqui*, tale sammen *corrumpere*, fordarve, ødelægge; *vid.*

Spiill, *n. corruptio*, Fordarvelse; olim Spiöll.

Spialladr, *læsus, corruptus*, fordarvet, diget.

Spiallid, *n. tubula*, et lille Bræt.

Spialldhrygg, *m. tergum super abdomine et ovium*, den bagerste flade Del af Ryggen paa et Kreatur.

Spialldofian, *tabulis v. asserculis rextus*, med et Spjæld.

Spialli, *m. collocutor*, som holder Samtale en anden.

Spiallari, *m. idem*.

Spiátra (at Spiátra), *insolenter prægredi*, sig til i Gang, spræde.

Spiátr, *n. insoleus progressus*, en stolt

Spiátrúngr, *m. straso*, Præter, Gæstespædebasse.

Spie, *n. ludibrium*, Spot, Forhaanelse Spe.

Spien (at Spiá), *vid. spæa*.

, *m. sannio, irrisor*, en Spottegjøg, refugl.

, *n. speculum ludicrum, res extenuans*, pest, som formindsker, fordrejer Billeder, *ludibris similes*, som frejgter for

der, *m. nympba*, Smilehul i Rindein.

, *ridiculus*, latterlig.

, *ridicule*, latterliggen.

, *ad sannas proclivis*, en Spottegjøg,

refugl, satyriske.

f. sanne, Ilden, Bespottelse.

inn, barbam et crines in consumeliam

, som har Haaret eller Skjægget klippet eller raget til Skamme.

i. lardum, sagina, Spak, Flaak.

f. falcicula, en lille Segel. 2) *lamina*,

us pineus, en lille Stok; *vid. handspik*.

it spika), *saginare*, fede, mæsse.

, *saginatius, prapinguis*, mættet, fedet.

m. clavulus, et lille Bøm.

r, prapinguis, meget fed, smætted.

it spila), *ludere cbaris*, spille (Kort).

bia canere, spille paa Instrumenter. 3)

administrare, bestyre, raade over en Ting.

nila bankarot, foro cadere, mensam ever-
spille Vankefot.

i. lusus cbariarum, Kortspill. 2) *fidium*

s, Spillen paa Instrumenter.

. pl. cbarisula lusoria, Spillekort.

Spilamadr, *m. lusus cbariarum*, en Spiller.

2) *sibicen*, Spillemand.

Spilaa, *f. lusus*, Spillet. 2) *administratio res*,
en Tings Forvaltning, Bestyrelse.

Spilda, *f. frustrum v. segmentum*, et affkaarret
Stykke af en Ting (især af en Helleflynder).

Spilddingr, *m. spina dorsalis solcarum*, Ryg-
stykket af en Flynder.

Spilkur, *f. pl. assula, quæ ossibus luxatis v. frac-*
tis applicantur, ferula, finaa Brædter, som
bindes ved Ben, der ere brudte eller af Lede;
vid. spelkur.

Spilli (at spilla), *depravare, corrumpere*, at
fordærve; spilde.

Spilling, *f. corruptio*, Fordærvelse, Forspil-
delse.

Spillir, *m. depravator*, en Fordærter; ogsaa:
Spilde.

Spilltr, *depravatus*, fordærvet; spilde.

Spillarki, *m. vid. spillir*. 2) *latro, prado*, en
Røver.

Spinat, *n. spinachia (herba)*, Spinat. (M.^o O.)

Spinka (at spinka), *curisare*, løbe ideligen.
2) *idem ac sprikla*.

Spinn (at spinna), *vere, fila torquere*, spinde.
At spinna upp úr sér, *finger v. mensiri*,
opdigte.

Spiót, *n. basta*, Spyd.

Spióta-lög, *n. pl. iustus bastarum*, Spydkast.

Ecki gengu spiótalög á brynju Þorvalds,
lorica sua Thorwardus immnis erat ab impetu

hastorum. Epydstastningen gjorde ingen Værning paa Thorvalds Harnisk.
Spidskæft, *n. hastile*, Epydstage, Elast paa et Epyd.
Spidskæfts-endi, *m. cusps hastilis inversa*, Epydstastets Ende; *vid. auisalz*.
Spidill, *n. pl. corruptio, vitium*, Fordærvelse.
Spidr, *f. vestis pannosa, erica*, et forslidt, lægget Klædebon. 2) *sparus, telum*, en Pål, Rastespyd. *Spira-nål*, *f. acus crossior, rudior*, Stoppenaal.
Spira, *f. pinnaculum*, en Spir. 2) *sigillum*, ramale, en Stage, Lægte.
Spirn v. *spirni* (Sparn v. *spirndi*, at *spirna*), *calcitrare*; isem porrigere pedes, sparke, spjætte, spænde. 2) *impedire*, hindre, modsætte sig; *vid. sporna*.
Spis, *n. aromata*, Krydretier.
Spita, *f. clavculus ligneus, tendicula*, en Pind, Stillepind, en Epile.
Spital, *n. nosocomium*, Hospital.
Spitali, *m. idem*. Spitali fyri födurlaus börn, *orphano-trophium*, Opfostringshus, Væsenhus. Spitali fyri gamalmenni, *geronocomium*, Stifteelse for gamle Folk. Spitali fyri siuka, *nosocomium*, *birocomium*, *nosodochium*, *valendinarium*, Hospital (for Syge), Lasaret.
Spitelska, *f. lepra*, Spebalsked. 2) *scorbutus malignus*, etslags ondartet Ekserbug.
Spitelser, *leprosus*, spebalsk. 2) *scorbuticus*, Ekserbutisk; ð *spital*, *grasi* spidalskr.
Spiti (Spitadi, hæð spítad, at *spita*), *impalare*

clavialis expandere; *Angl. to spit*, over spire, udspile med Søm paa et Bræt.
Spói, *m. numenius*, *scolopax*, etslags Sneyg (Fugl).
Spolormar, *m. pl. tania, ascorides*, *Spolorme*.
Spónn, *m. cochlear*, Etje, Epistefje (af Ten eller Ben). 2) *assula*, rammentum ligni, en Træspaan.
Spóna-bredla, *f. culter cochleari formandus apertus*, en Kniv, som passer til at forfærdige Etjeer med 3: krum, et Etjearn.
Spónastockr, *m. corbis cochlearius*, en Kuv, hvori Etjeer glemmes, Dækketur.
Spónamatr, *m. cibus sordilis*, *qui sine cochleari non estur*, Sæbemad, Formad; *vid. hafmat*.
Spónblad, *n. mensura cochlearis*, en Etjesål, Bladet paa en Etje.
Spons, *n. epistomium*, Spunds.
Spónpak, *n. rectum scandalare*, Spaantag (som bestaar af Spaaner).
Spor, *n. vestigium*, Spor, Mærke, Fodspor. Hann fór ecki út sporunum, *neutræ pæd movebat*, han gik ikke af Pletten.
Spora (at *spora*), *vestigia imprimere*, efterlade Spor; begrænde, bestemme.
Sporadriúgr, *longis grassibus velox*, som løber store Stridt.
Sporaskia, *f. pixis oblonga*, *forma vestigi*, en aflang Væske, i Form af et Fodspor.
Sporidalt, *m. vas oblongum*, et aflangt Læ.
Sporðr, *m. randa pisium*, *Giffenes Læk*. *Standa eluam á sporði*, vi sæprimere, vi

Spo

i med Mægt. Þorkell qvæðt vilja
á spord Gunnari, *Þork. oporavit sibi*
rem attingendi (opprimendi) Gunnarem,
i sagde, han ønskede at faa Lejlighed
undertrykke Gunnar.

eki, *m. scorpio*, en Skorpion, Slange;
saa: det saaledes kaldte Himmeltegn.
aa-merki, *n. idem*.

ir, *m. idem*.

g (at spordkinga sér), *quis se inver-*
mergeret (de piscibus dicitur), siges om
e naar de gaa dybere ned i Vandet
bafen foran.

igumadr, *m. affector*, en Tjener, Ops
som gaar bag efter en.

n. *calcar*, Spore.

dr, *m. verragus, canis sagax*, en Stør
hund).

, *seguipes*, lad, sen til Bevægelse.

n, *idem*.

, *levipes, pernix*, hastig, rask til Rods.
(at sporna við), *præcavere, contra cal-*
e, sparke imod, tage sig i Agt for; å

n. *ludibrium*, Spot, Haan.

at spotta), *ludibrio habere*, spotte, for

isla, *f. cavilla*, Stikpille, Glose. Spott-

n. *idem*.

m. *frustulum rei alicujus*, en Stump
oget.

gr, *ridiculus*, latterlig.

Kuden Deel.

Spørker, *græc. γράφω*.

Spölr, *m. murex*.

leumum, *id. murex*.

pl. Spelir, *id. murex*.

ogjaa: en Pille.

Spönn, *f. spishama, spina*.

man med Haanden kan isvare de

Spörn v. spörnun, *f. parcimonia*.

Spörnanar gripr, *m. res cui parca utendum est*.

en Ting, som sparsomt maa bruges.

Sprák, *n. lesio levis*, liden Klæde. Eki

å klædiru sprák ne sprúgn, *pannus iste in-*

reger est, det Klæde er ganske ubedærvet.

Sprákadr, *parum lusus*, lidt bedærvet.

Spraka, *f. passer minor, sola*, en lille Flyn-

der; å sprækr.

Sprakaleggr, *m. agnomen viri, levipes*, Letfodet,

en Mand's Tilnavn. 2) *iblas vulneratus*,

saaret paa Skinnebenene.

Spracki, *m. virago*, en Heltinde.

Sprang, *n. pictura v. futura rezicularis*, Mal-

ning eller Snyning i Rudevis.

Spráng, *n. transcurfus*, Overloben, Gjennem-

løben.

Spránga (at spránga), *transcendere*, løbe over,

igjennem.

Sprick, *n. ramenzum ligni*, et lille, tyndt, Træ-

stykke.

Spreki, *n. vid. spraka*.

Sprekla, *f. macula v. stria*, Plet, Strife.

Spreklótt, *vid. deplótt*.

Sprengi (at sprengia), *dirumpere*, sprange, fløve, splitte.

Sprengdr, *rupius*, sprangt, fløvet, splittet.

Sprengr, *m. ruptura, diruptio*, Sprængen, Splitten. Þeim lá vid spreng, *fere interclusa erat illis anima*, de kunne neppe trække Anden.

Sprett (spratt, hefi sprottid, at spretta), *provenire, crescere*, vofse, fremkomme, udspringe. 2) *illidi, impingi*, stødes paa eller imod noget. At spretta á fætr, *repente surgere*, springe hastig op af Bengen. Spretta úr spori, *concitare equum*, give Hesten af Sporene. Böndin spruttu af þeim, *vincula eorum discissa sunt*, deres Lænser sprang i Stykker. Hönum sprattu fatur, *lapsus est*, han faldt. Tréd sp att á herdar hönum, *lignum in humeros ejus illinchar*, Træet faldt, stodte paa hans Skuldre.

Sprettfiskr, *vid. sker'a-steinbitr*.

Spretti (at spretta), *diffuere, diffilvere*, opløse, sprætte op. At spretta á, *aperire, perforare*, aabne, gjennemboe. At spret a giördum, *discingere, cinctum solvere*, opløse, løsne en Bjord eller et Bælte.

Sprettinet, *n. pedica*, en Hilde, Fodstrikke.

Spretthardr, *cursu acie*, som løber stærkt i et Pust.

Sprettir, *m. cursus citatus*, Rask Li ben. 2) *curriculum*, Bane.

Spreyti (at spreyta sig), *gestilus superbire, ostensare se*, gjøre Kaprioler, vise sig.

Spreytingr, *m. ostensatio, Praleri*. 2) *ostensor, Praler*.

Spreytingslegr, *ostensorius*, broutende, pralende.

Spríkl, *n. concussio membrorum*, Lemmernes Bevægelse.

Spríkla (at spríkla), *membra concutere*, bevæge Lemmerne.

Spring (sprack, hefi sprúngid, at springa), *dirumpi*, sprætte. At springa af harmi, *dolore dirumpi*, sørge sig til Dode. Springa af mædi, *ambelium dirumpi*, briste af Modigbed, Austraengelse. Erið hann og springi, *ilia illi rumpantur*, lad ham blive gal, spring i Glint, om han vil.

Sprógr, *m. apertura, fenestra*, et Vindue, Aabning.

Sprúglet (at sprúgletia), *fissulare, diducis oculis intueri*, glo paa, se paa med Opmærksomhed.

Sprotu-fiskr, *m. asellus mediocris*, etflagt Lorf.

Sproti, *m. virga, baculus*, en Rjap, Stok.

Sprottinn, *enatus*, vofset, fremvofset. Hönum var ecki sprottin grön, *adhuc inerbis ann*, han havde endnu ikke faaet Bløg.

Sprund, *n. femina*, et Heuentimmer.

Sprúnga, *f. rima, fissura*, Ræve, Sprætte.

Sprúnginn, *dirupens*, splittet, sprukket.

Sprákr, *fortis, strenuus*, rask, tapper, Rask. Sprækleggr, *idem*.

Spræklega, *strenue, fortiter*, med Tapperhed, Raskhed, mædigen.

Spræna, *f. rivulus*, en liden Bæk. Und er á
ofa, sú sprændi ótraud legi raðum, *vulnus*
sentinus, unde *stauris ultro liquor rufus* :
sanguis, vi have et Saar, hvorfra der ud-
vædte af sig selv megen rød Vædske : Blod.
Spræni (at spræna) *scuturare*, springe frem
(om flydende Ting's Buegang).
Spuni, *m. netrina*, *actus nendi*, Spinden; det
som spindes : Garn, Spind.
Spuna-bús, *m. ergastulum lanarium*, et Spinde-
bus.
Spuna-rockr, *m. colus*, en Spinderol.
Sponakona *f. netrix* en Spindetone, et Fruen-
timmer, som spinder.
Spurdagi, *m. fama quasum accepsa*, et Rygte,
man har spurgt.
Spurn, *f. interrogatio*, Spørgen. 2) *fama*,
Rygte. Sú spurn fór af þeim, *ista eorum*
fama emanavit, det Rygte gik om dem.
Spurning, *f. questio*, *interrogatio*, Spørgs-
maal.
Spurs-mál, *n. idem*. (N. O.)
Spurull, *quisitans*, nysgjerrig, spørgesøg.
Spý (spíó, hefi spýd v spúid, at spýa), *vo-*
mere, *evomere*, spú, kaste op, bræfte sig.
Spýa, *f. vomitus*, Spyen, Brækning.
Spýr (spurdí, hefi spurt, at spýria), *investi-*
gare, *querere*, udforske, opspore, spørge.
2) *rescire*, faa at vide, erfare; á spor.
Spyrda, *f. par asellorum*, et Par Smaatorste
(som bindes sammen ved Hælen for at tør-
res); á spodr.

Spyrduband, *n. idem* Gélfr Gud í gérðar
spýrdur, *sudore vendunt Dii sua munera*,
Gud giver os ikke sine Gaver uden Arbejde.
Spyrda er spyrduband, *copula*, *cauda piscium*
adaptata, *qua suspenduntur*, det Baand, hvore-
med saadant Par Fiske bindes sammen ved
Hælerne.
Spyrði (at spýrða), *pisces cauda conjunctos sus-*
pendere, binde Fiske saaledes sammen.
Spýta, *f. sputum*. Spyt, det man spytter.
Spýti (spýtti, at spýta), *expuere*, spytte. At
spíta um tóan, *spusum per dentes extorgere*,
spytte igjennem Tænderne. Blódi spýti úr
undinni, *e vulnere sanguis emanavit*, Blod
vædte ud af Saaret.
Spækia, *f. ramentum ligni*, en Stump, Stykke,
Træ. 2) *idem quod geisflágr*.
Sqvak, *n. commotio*, Bevægelse, Rysten; *vid.*
Skak.
Sqvalldra (at sqvalldra), *nugari*, sladre, vaase,
tale højt i Munden paa hinanden.
Sqvalldr, *n. nuga*, Sladder, Vaas, højrøstet
Snak, Ordgibderi, Skvalder.
Sqvalldiari, *m. nugator*, en Sladder, Ord-
guder.
Sqvalldursamr, *garrulus*, som sladrer, fører
megen højrøstet Snak, sladderagtig.
Sqvamp, *n. sonus aquæ ex aliqua re immissa*, et
Pladst, en Skvat.
Sqvampa (at sqvampa), *quam cum sonitu com-*
movere v. fundere, pladst, skvatte.
Sqvetti (at sqvetta), *rapitum effundere v. irri-*

gare solutus, projicere liquorem, udgyde, udkaste noget flydende med Hastighed. At *sqvetta* sér til, *visulari*, foretage noget med Ubetænksomhed.

Sqvetta, *f. vid. gusa*.

Sqvetr, *m. idem*.

Sqvetta, *f. ancilla, solusis moribus*, en saad, fræk Tjenestepige.

Sqviari, *m. pocillator*, en Mundstjænk, Stjænkter.

Sqvul, *n. unge*, Bladder, Vaas.

Sqvola (at *sqvola*), *ungari*, sladre, vaase.

Stabbi, *m. mesa, cumulus*, Dyrge, Etas.

Stada, *f. statio, mansio*, Opholdssted, Standskvarter, Statstion.

Stadalldr, *n. tempus continuum*, vedvarende Tidrum. At *stadalldri*, *jugiter, continuo*, vedvarende.

Stadbúinn, *promtus, paratus*, aldeles færdig, tilslavet.

Staddr, *constitutus*, fastsat, bestemt. 2) *præsens*, nærværende, stadt. *Þáð var státt og stöðugt, ratum statum erat*, det var aldeles fast og bestemt. Med stöddum endi-merkium, *constitutus finitus*, med fastsatte Grændser. Þar var hann staddr, *præsens ibi erat*, han var der nærværende.

Stadfastr, *stabilis*, standhaftig, fast, bestemt.

Stadfesta, *f. domus certa, pradium, locus fixus*, fast Bopæl, Opholdssted. 2) *matrimonium*, Biftermaal, Ægteskab.

Stadfesti (at *stadfesta*), *confirmare*, stadfæste, bekræfte.

Stadfesting, *f. confirmatio*, Stadfæstelse, Bekræftelse.

Stadfullr, *adimpletus*, ganske fuld, propfuld. 2) *fortis*, stærk, tapper.

Stadgóðr, *firmus, constans*, fast, stadig, standhaftig.

Stadhæfi (at *stadhæfa*), *collimare*, ramme.

Stadi, *m. cumulus feni, frumenti*, Etade, Etad, hvor noget stæder, *f. Eff. Hs*, Korn o. s. v.; *vid. stada*.

Stadinn, *deprehensus*, greben. *Stadinn er verið, deprehensus in ipso facto*, greben i Øjeblikket.

Stadlaus, *debilis, tener, inconstans*, uslabig, svag. 2) *meticulosus*, frygtagtig, frygtfuld.

Stadliuill, *debilis*, svag, uden Kræfter.

Stadnæmiz (at *stadnæmaz*), *consistere*, staa stille.

Stadráðinn, *maturo consilio promtus*, som udfølgelig har fattet en Plan.

Stadr, *m. locus*, et Etad, Plads. I' *stadium*, *pro, vice*, i staden. Það stendr í stad, *nihil proficit*, det staaer stille, gjør ingen fremgang. I' stad, *max, sine mora*, straks, uden Ophold.

Stadr (hest, *equus*), *refractorius, contumax*, en stædig Hest.

Stadr, *m. urbs non munita*, en ubefæstet Etad. 2) *vicus v. nobile pradium*, en By, Landby, velbygget Gaard.

Stadr, *m. consistentia*; *item vis repugnans*,

Staaen, Stillestaaen; ogsaa: Tilbageføds-
kraft, Elastisitet (: den Egenkab, især hos
Staal; at det efter en Bøjning strax kan
tilbagetage sin forrige Figur). Jarl mælti:
eg man sýna þér hvað sverdit dugir, tók
hann þá blóðreflinn, og dró saman, svo
oddurinn lag í hiöltum, lét síðan hlaupa
afr, var þá úr stadurinn, *comes regesit:*
ostendam sibi, quantum gladius valet: tum
apprehenso cuspidē, adeo consorsit, ut capu-
lum tangeret, deinde remisso, vis non erat se
repercutiendi, Jarlen svarede: jeg vil vise
dig hvormeget Sverdet duer; tog han da
fat paa Epidsen og bøjede den saaledes at
den berørte Haandgrebet, siden gav han Elsp
derpaa, men da havde det tabt sin Tilbage-
fødekraft.

Stafa (at stafa), *litteras colligere*, stave, lægge
Bogstaver sammen. 2) *praescribere, prescri-*
bere, forelæse, foreskrive. At stafa einum
eid, *formam juramenti praescribere*, foresige
en Eids-Formular.

Stafi, *m. impositum*, tilføjet; *vid. råd-*
stafi.

Stafa-bugtir, *f. pl. finis litterarum*, Bogstaver-
nes Eving, Træk, Bugter.

Stafa-myndir, *f. pl. forma litterarum*, Bogsta-
vernes Dannelse.

Stafavíxl (i lettri), *n. anastacbon*, Omsætning
af Bogstaver.

Stafgólfr, *n. intercolumnium, intersignium lacus*,
Mellemrum imellem Djellerne i et Hus, Gæ.

Stafindi, *n. comis, Mildhed; alias stafindi*.

Stafindisleggr, *comis; item blandus*, mild, blid.

Stafkall, *m. senex, baculi indigus*, en Olding,
som behøver Stof. 2) *mendicus*, en Tig-
ger.

Stafkalla-stigir, *m. pl. mendicatio*, Tiggert, Bet-
leri. 2) *mendici habitus*, en Bettlers Op-
førsel.

Stafkalls-gerfi, *n. persona senis*, en gammel
Oldings Gebærder, som en anden paatager
sig.

Staf-lægja, *f. vid. áfella*.

Stafn, *m. prora v. puppis, at sapius prora*,
Stavn, Forstavn eller Dagstavn, dog oftere
det første. 2) *idem ac gasti-hlad*.

Stafnbúi, *m. prorata*, en Kriger, som staar i
Forstavnen paa et Skib.

Stafnliár, *m. harpago, manus ferrea*, Haand-
hage, Stavnle.

Stafn-lok, *n. stega puppis v. prora*, Dækket over
For- eller Dagstavnen.

Stafnreckja, *f. lectus per transversam domum*,
en Bænk, som staar for Enden af et Væ-
relse.

Stafnslang, *f. idem*.

Stafstrol, *n. separatio v. distinctio littera à littera*,
Alfabet; det ene Bogstavs Afskillelse fra det
andet. Hann kann ecki stafstrolid, *litterarum*
discrimen v. rudimensa nescis, han kjender
ikke engang Bogstaverne.

Stafstrols-qver, *n. abecedarius*, en ABC Bog.

Staffendinn, *imperatorius malignus*, ondskabefuld,
som gjerne angriber andre.

Stafs-hûn, *m. epistylum*, en Stoffeknap.

Stafs-höfud, *n. idem*.

Staf-Steinn, *m. stylobata*, lapis a falere, Støttes
fod.

Staf-stöng, *f. baculus sine cuspide*, en Rjæp,
Stof uden Spids, Gad.

Stafr, *m. baculus*, en Rjæp, Stof, Stav. 2)
character, *litera*, et Bøgstav. 3) *vallus*,
palus, en Væl, en Stavre. 4) *assula in*
rostris ligneis, Stav i Trækar, Løndestav.
Paa stendr eins og stafr á bók, *ut litera*
scripta fixum manes, det staar fast, som det
var prentet. At falla í stafi, *dissolvi*, *con-*
sistere non posse, falde i Staver, løsnæs fra
hinanden.

Stag, *n. funiculus*, et Tov. 2) *furura cras-*
sior, grov Eyning. 3) *repositio radiosa*,
fjedsommelig Gjentakelse.

Staga (at staga), *tendere*, *extendere*, spænde,
udspænde, stramme. 2) *resarcire*, bøde,
fliske, sy sammen. 3) *sapius incurrere*, *repe-*
tere, gjentage tidt og ofte.

Stagadr, *extensus*, udstrakt, strammet. 2) *con-*
susus, syet. 3) *iteratus*, gjentaget.

Stagaz (at stagaz) á sama, *sapius repetere*,
gentage tidt og ofte.

Staka, *si unum solum carmen*, mancum, et enes
ste Sangvers, en Strofe. 2) *res unica*,
una ex numero impari, en eneste Ting. Stöku-

made, *et quædam*, en eneste Rædd. 2) *per*
pauli, meget faa, enkelte.

Staka, *f. corium*, *pellis*, Etind, Hud. Sic:
hafurstaka, *pellis bircina*; Bultestind. Biarnus-
staka, *pellis ursina*, Bjørnestind; cognat.
stakr. Hafi så stöku er stödi, *animalis in-*
tilis, *corium violatoris est*, Dyrets Hud skal
tilfalde den, der fældede det.

Stackgarðr, *m. fanile*, *sepium fani congesti*, en
Tomte, hvori Høet opstables.

Stackr, *m. pallium*; *isem exomis*, en Kapp,
Overkjole. 2) *congeries*, en sammenbøjet
Hob, Stak. Sic: heystackr, *cumulus feni*,
en Høstak. 3) *rejectionum superans*, *cu-*
muli feni pluvia madidi, en Høstak, gen-
nemvaad af Regn. At taka sér mann i
stack, *virum se prestare*, vise sig som en
Mand. At taka sér stackr skisti, *manus*
moveat v. statum, *pr. mutare vestes*, forandre
sine Gæder eller sin Tilstand; egentl. Rids-
klæder.

Stacks-engi, *n. pratium*, *quod integrum feni cu-*
mulum, *proventus*, en Mark; hvort
en Stak Hø kan høstes.

Staksteinar, *m. pl. lapides prominentes vari-*
etene, som stige frem hist og her.

Skaksteinóttir (vegr), *via*, *ubi lapides eminent*,
at vari, en Vej med hist og her fremstående
Stene; á *sequenti*.

Stakr, *singularis*, *rarus*, besynderlig, særde-
lig. 2) *unicus*, *rarus*, Sjælden, enkelt, alene.
Stöku sláttur, *raro*, enkelte Sange.

Stål, *n. chalibis*, **Staal**. At-lata sværfa til Ståls, *extrema nisi v. experiri*, forsøge det yderste, lade det gaa til det yderste.

Stål, *n. cumulus fani*, en Høstak. Hann lèt hekkinn standa vid Stålid, *ad cumulum fani egrum admisit*, han lod Hesten staa ved Høstakken.

Stål, *n. (á fati)*, *sumbra duplex vestium*, en smal Pinning af dobbelt Løj paa Fruentims merklader.

Stål, *n. prarupsum quid*, noget stejlt, afbrudt.

Stálberg, *n. precipitium rupis*, et stejlt Bjerg.

Stálhogi, *m. balista chalybaea*, en Staalbue.

Stálgrár, *chalybai coloris*, staalgraa (af Farve).

Stálháfa, *f. galea, pileus chalybaeus*, en Hjelm, Hæt af Staal, Staalhue.

Stálhofur, *f. pl. ocrea ferrea*, Benkinner af Staal, Harnisk til Laar og Ben.

Stallari, *m. magister aulae*, en Hofmarskalk, Staller.

Stallbródir, *m. socius, sodalis; item collega*, Stalbroder, Kammerat, Embedsbroder.

Stallbræðralag, *n. societas*, Stalbroderskab.

Stalldra (at stalldra-vid), *morari*, staa stille, blive staaende en liden Stund; *alias stalldra*.

Stalldr, *n. mora brevior*, en kort Stillestaaen.

Stalldræpr, *timidus*, sej, frygtsom.

Stalli, *m. ara decorum pulvinar*, Gude-Altar. 2) *abacus prominens*, en fremstaaende Brædt, Bræt ell. besl.

Stall-sýkír, *f. socia*, Medsøster, Medtjenestinde.

Stollr, *m. stabulum, praesepe; item sedes*, en Stald. 2) *basia poculi*, Gøden paa et Druget. 3) *prominensia*, *in rupibus ut etiam plurimis robur*, fremragende Stedet i Skipper eller andre Ting.

Stálma (at Stálma), *inamascere (de uberibus dicitur animalium gravidorum)*, opsvulme, blive tyk i Overne (Ages om Dyrene, naar de gaa med Foster).

Stálma kú, *f. bords mammosa, uberata, mammosa, grvida*, Ko, som er med Kalv.

Stálmi, *m. tumor ubiquum, ubertas*, fylde Overne (paa Løverne, førend de slæbe). At gefa til Stálma, *preparare ad facinram pecudes lacarias*, fore Kreaturene godt, førend de skulle føde.

Stálpaz (at Stálpaz), *maurescere*, modnes.

Stálpadr, *maurior, prope maturitatem*, temmelig moden, næsten moden.

Stálplegr, *præcox*, moden for Tiden.

Stálslégin, *calyce obducus, ferratus*, staalbeslagen.

Stam, *n. basisatio*, Stammen.

Stama (at Stama), *lingua basiare*, stamme.

Stampa (at stampa), *ingurgitare, haurire*, nedsvælge, nedsluge.

Stampr, *m. dolii, dimidia pars*, en Halve, egentl. Halvdelen af en Tønde.

Stamr, *rigidus*, stiv, haard, ubøielig. 2) *balbus et basians*, staminende, stam.

Stand, *n. status, ordo, conditio*, Stand, Vilkaar.

Standandi, *stans, erectus*, staaende.

Standr, *m. palus fere arrectarius*, den udstaaende

Spids i Laafen, som gaar ind i Nøgelspi-
ben. 2) *cacumen rupis*, Klippespids, Fjelds-
tinde.

Stánga (at stánga), *impetere,ungere*, stange.

2) *vexare, molestiam creare*, pine, plage. At
stánga saman, *confuere*, sy sammen. Nautid
stángar, *bos cornu petis, arietes*, Studen
vil stange. Þeir stöngudu allt með spiótum,
hostis omnia pungebant, de gjennemstak alt
med deres Spyd. Hvad stánger þig, *quid*
te angis, hvad gaar ad dig, hvad skader dig.

Stánga-beygli, *m. camus, luszum*, Stange-
bidjel.

Stana, *m. incisa in ludo larrunculorum*, Stak-
mat. 2) *stupor, admiratio*, Forbavselse,
Stubfen.

Stanfa (at stanfa), *moram facere*, standse, stubse.

Stanfar þig nú, *jam obstupefcis*, kan det for-
bavse dig.

Stapi, *m. scopulus, rupes*, Klippe.

Stapp, *m. calcitrans, suppletio*, Trampen, Stam-
pen.

Stappa (at stoppa), *farcire*, stoppe. Stappa
nidr fótuin, *terram pedibus pulsare*, stampe
i Jorden. Stappa um, *suppludere, metaph.*
litigare, trampe; uegentlig: lives, trættes.

Stappa, *f. minuscul.*, Haffemat (Lungemos).

Stappsamr, *inquietus*, urolig.

Star, *n. cataracta*, Star.

Starblindr, *cataracta cecus*, stærblind.

Starengi, *m. cavescum*, en Eng, begroet
Stærgræs.

Starf, *n. labor*, et Arbejde.

Starfa (at starfa), *laborare*, at arbejde.

Starfi, *m. labor*, et Arbejde.

Starffamar, *laboriosus*, arbejdsom.

Starfsmadr, *m. idem*, en arbejdsom Mand,
Arbejder.

Stargresi, *m. carex*, Stærgræs.

Starhærdr, *crinibus pluvio, pressis*, non crisi
glathæaret.

Stari (at stara á), *fixis oculis insueri*, stirre
noget.

Starkúkr, *m. nodus in medio b:benarum fri*
en Knude midt paa Bidseltommen.

Starri, *m. accipenser, sturio pelagius*, en St.

Starfýnn, *obscuro continuus*, som stirrer paa

Stát, *n. pompa, splendor*, Stands, Pra-
(so. stát).

Státa (at státa), *suo statu superbire*, som er i
af sin Pragt.

Státari, *m. offensator*, en Praler.

Státaralegr, *arrogans*, indbildsk, praler.

Státaralega, *arroganter*, paa en indbildsk Ma-

Státmenni, *n. ibraso*, en Prathand.

Státinn, *arrogans*, indbildsk.

Státs, *n. vid. stát.* (M. D. af det danske Sta-

Státalegr, *splendidus*, glimrende, pompst.

Státalega, *splendide*, pragtfuldt, pompst.

Staulaz (at staulaz), *operi sinistra intensus*
haussare, bare sig plump, flodset ad.

Stauli, *m. servulus*, en ringe Trel.

Stadi, *m. locustarius, adstripsit globa*,
lebonde, Torned.

Sveinn, *m. calo*, en Trostnegt.
f. *persica*; *is. arundo, culmus*, Stang,
a: Staa, Stilt.

n. poculum, et Dager. Litid Stup,
neus bennina cyrus, et lille Dager, en
(Tolutedel af en Pot).

m. fusilis, fudes, lignum aridum, Stave
Snippel. 2) *idem quod Stari*.

alt, *m. Telamon*, som gaar paa Krykker.
altslegr, *rigidus, asper*, som ligner en,
gaar paa Krykker.

lindr, *vid. Starblindr*.

attr, *vid. Styrstætt*.

gr, *vid. Styrdr*.

n. basissio lectionis, Stammen, Stå

(at stauta), *basitare in lectione*, Stamme,
i Læsningen. 2) *litteras colligere radio*,
med en Pen paa Bogsstaverne. 3) *pi-*
subigere, at støde i Morter.

m. pistillus, Støder i en Morter.

Staddi, hest Stædt, at Stedia), *stnuere*,
are, bestemme, beslutte, afgjøre. Peir
du had med Stær, *stasnerunt*, de beslute

(Stediadi, hest Stediad, at Stedia, *curfi-*
trippe, vimsf.

leinn, *m. acmabesom*, en Sten, hvori
ofte hviler.

Nuden Deel.

Stadi, *m. iactus, somon*, en Åmbolt. 2) *ful-*
erum, en Stotte, Pille, Stalpe.

Stedda, *f. equa*, en Hoppe; å Stå.

Stef, *n. stropa v. versus intercalaris*, et Om-
fødd.

Stefna, *f. dica*, in *jus vocatio*, Stævning. 2)
congressus, Forsamling, Røde, Stævne. At
standa stefnu, *audire dicam*, in *jus se vocari*
tolerare, staa Stævne. At fara stefnu, *vo-*
catus apparere, møde i Retten efter Stæ-
ningen.

Stefnandi, *ciatus*, Stævningsmand.

Stefni (at stefna), in *jus vocare*, stævne. 2)
cursum recta dirigere, stikke imod, styre Raa-
sen tilgæfrem; å stafu.

Stefni, *n. sigillum medianum prore*, det melle-
lemste Stykke i Forstavnen.

Stefnulegr, *modestus, sui compos*, manerlig, som
holder sine Eidenstaber i Tømme.

Stefnudagr, *m. definitus dies judicii*, en bestemt
Stævningsdag.

Stefnuför, *f. iser ad citandum*, Hælse for at
indstævne en.

Stefnulag, *n. congressus*, Sammenkomst, For-
samling, St. Røde. At koma å stefnulagi,
procuxare paciscendi convenzum, at foranstalte
et Røde.

Stefnustadr, *m. locus citationis*, Stedet, hvore-
til man stævnes. 2) *argumentum liris*, en
Tvistepunkt. At setia sinum-stefnustad, *con-*
dicere, sætter en Stævne.

Stefnuvargr, *m. lupus v. vulpes, incausumensis*

in aliena pecora immiffus, et Hovdyr (Alse eller Hov), som ved Trolddomskunfter bliver hidfet paa en anden Hjord.

Stefnuvottar, *m. pl. cisantes*, Støvningemænd.

Steggr, *m. vulpes mas*; item *mas plurim ferarum*, Hannen af adskillige Dyr og Fugle.

Stegla, *f. rosa*, Stejle, Hjul. 2) *foliis parvis, quam membrana non opus habens piscivores*, en Gist, til Gylnderflogten henhørende.

Stegla (at stegla), *tormentis v. rosa cruciare*, pine. 2) *disceperere*, plukke.

Stegldr, *in malam crucem acius, crucians, pine*.

Stegling, *f. cruciamentum*, Pinfel.

Steigr, *consumax, contra nirens, item piger*, haardnakket modstribende, Ste; iltgemadde: lad, boven.

Steik, *f. affum, dapes affaria, adro frixa*, Steg.

At mörva Steik, *trajectare lardo*, spætte Steigen.

Steikari, *m. affator*, som steger (en Stof).

Steikshús, *n. popina*, Kjøkken.

Steikarspanna, *f. sartago, frixorinum*, Støgepande; Stegepæ.

Steikara-trist, *f. crater*, Stegetrist.

Steikaratéinn, *m. vern, abelus*, Sped.

Steikara-sveif, *f. cratererium*, Haandgrubet paa Stegepibbet.

Steikarfat, *n. laux*, Stegepande.

Steiki (at steikja), *affare*, steg.

Steina (at steina), *pingere, colorare*, farve, male.

Steinarthi, *n. regnum lapideum*, Stenrige.

Steinbitr, *m. anarrichas, lupax marinus*, Stenbider.

Steinbits-bróðir, *m. anarricha maculata*, Stenbider til Stenbideren, uagte Stenbider; blfri.

Steinbits-tenn, *f. dens anarriche, lupaci*, Tand af en Stenbider.

Steinblindr, *salpa cecior*, Stofblind.

Steinbogi, *m. pens lithostratus*, Stenbro.

Steindepill, *m. maxacilla, dorso cano, canisiflora, pectorum*, en til Bløstjertfugl henhørende Fugl, Stendolp eller Stenvaldet.

Steindr, *coloratus, colore imbutus*, bemalt.

Steineik, *f. ilex*, Steneg.

Steingéit, *f. capricornus*, Stengjef.

Steingéitarnærki, *n. idem*.

Steingólf, *n. pavimentum lithostratum, ussum*, Stengulv.

Steinhagt gólf, *idem*.

Steinhögg, *n. lasomia, lapicidina*, Stenhug.

Steinhöggvæli, *m. lasomus, lapicida*, Stenhugger.

Steinhör, *m. asbestus*, Hjerghor (en Sten).

Steinkast, *n. lapidaria*, Stenkast. 2) *spani acru lapidis conveniens*, den Længde, man kaste en Sten i.

Steinlagdr, *lithostratus, tessellatus*, belagt Sten.

Steinlegg (at steinleggja), *tessellare*, belag med Sten.

, *n. hydra*, *vas porcellanum spiritum*,
af uagte Dorselatin.

, *n. aurax*, *carpo petreus*, Stensal.
kia, *f. templum lapideum*, Stensirke.

m. lapis, *saxum*, en Sten. Verda at
lapidescere, blive til Sten. Þad stendr
steini, *sive fundamento est*, þat þar
fast Grundvold. 2) *basius nihil*, vil
ur, þar er ingen Stænding.

kvi, *m. biremio colorata*, et forabagret
Stið.

Storm, *vehement procello*, in *scam*, lis-
s. *feriens*, en heftig Storm, som raser
klipperne.

, *n. vid.* saltvær.

Stið, *n. alium silensium*, dyb Taudhed.

ur, *n. jacrus lapidib*, *spatium ad jacrum*
ur, et Stykke Vej saa langt, som man
afte en Sti.

, *f. calculus*, Sten (en Sygdom). Stein-
til qvidar, *libiasis*, Sten i Urinen.
Stet til baks, *alvus adstricta*, haardt

edr, *m. herboromia*, Billebhuggeri.

gr, *m. murus*, agger *lapideus*, Mur,
af Sten.

m. cnula, *mandra*, *agnile*, en Gaarsti
det Sted, hvor man indeslutter Lam-
serstilt). Fæstesteckr, *mandra mobilis*,
litterværk, som man under aaben Him-
an flytte fra et Sted til et andet.

la, at stjela, *furari*, *surripere*, stjale.

At Stela, *manu*, *surripere alicui*, bestjale en.

Vor skal eingi annann stela, *nemo nostrum*
alberi furator, ingen af os skal bestjale en
anden. Þar er illt at stela, sem þjófr er
húsbóndinn, *nemo salus non alit duos fures*,
det er vansteltigt at stjale, hvor Huusbonden
sels er Tyv. At stelaz burt, *subducere*, se,
liffe sig bort, stjale sig bort.

Stelkr, *m. soranus*, *cringa longipar*, en Stige
Bugt af Litterkasten.

Stelling, *f. modius*, en Stellads.

Stelpa, *f. ancilla juvenis*, en ung Pige (foater
bedst til det danske: Tøe); i Skápar. Mey-
stelpa-brann inni med Þorvalldi, *ancilla qua-*
dum, *virgo juvenis*, *cum Thorvalldo*, *incen-*
die perit, en ung Pige indbrændte tilfjige
med Þorvald.

Stelplni, *n. diminus*, i Stelpa.

Stelvis, *furax*, tyvagtig. Stelvis hönd, *manus*
piccata, en begingret Haand. Stelvis Stelpa,
saxungula, en tyvagtig Tøe.

Stelviskr, *f. furagias*, Tyvagtighed.

Stemma, *f. rigiditas*, Stiuhed.

Stemmi (at stemma), *cobibere*, Randse, for-
hindre, stemme; i stamr. At stemma stiga
fyrir einum, *ier insercludere*, at spærre en
Vejen. Þad stemmaz, *rigesse*; *icem flagras*,
det stivner, Randser.

Stend (stód, hefi stóðid, at standa), *stare*, *con-*
sistere, staa. Standa upp úr, *eminare*, staa
op, hæve sig. Standa i blóma, *florere*, blom-
stæ, staa i Blor. Standa med einum, *stare*

à *partibus alicujus*, være paa ené. Partt. Standa í biörtu báli, *flagrare*, staa í lyð. Que. Standa yfir grefsti, *exequiis interesse*, blivaane en Jordefærd. Standa fyri máli, *agere causam*, føre en Sag. 2) *in se recipere*, paatage sig. Standa á móti, *obviri*, staa imod. Standa upp, *surgere*, staa op. Standa uppi hárina á einum, *obgannire*, Felge en bestandig í Dreng. Standa í barmi-eign, *puerperis insignem esse*, være í den frugtbare Alder (om Gruentimmer). Standa sér fyri líðsi, *sibi deesse*, staa í Lyset for sig selv. Standa upp í loftid, *eminere*, at staa í Bejret. Standa fyrir einu, *resistere*, mod-staa, staa í Bejen for. Standa frammi fyrir einum; *multum sollicitare*, staa frem for en. Standa upp í móti einum, *assurgere alicui*, staa op imod en. Standa einn at þjófnadi; *in furto deprehendere*, gríbe í Tyveri. Standa mann á konu, *in stupro deprehendere*, gríbe í Hor. Þad stóðst á, *equivalens*; *is simul accidis*, det gaar lige op, det stod paa, det hændte sig tillige. Skip stóð uppi, *navis erat subducta*, Skibet var trukken paa Land. Þad stendr so af sér, *ita se res habet*, saarledes forholder det sig. Þad stendr til, *instat, imminet*, det staar til, forestaar. Sverdit stóð í gegnum hann, *transfixus erat gladio*, han blev gjenneboeret med Sverdet. Þad stendr í þínu valldi, *penes te est*, det er í din Magt. Þad eina stendr fyrir, *id unum obest*, det er det eneste, som er í Bejen.

Þad stendr þér ecki, *non te decet*, det somer dig ikke. Hvörminn stendst v. stendr á því?; *quo modo comparatum est?*, hvorledes staar det sig. Kaleikurinn stóð á Örtuger hins róa eyris, *salix in trutinis stans beffi supra duodecim uncias*, Ralfen vejede 9 Ört og 2 Örtuger. Hvad stendr þig?; *quid mali accidis tibi?*, hvad gaar ad dig. Hóann stóð ótti af því, *timuit*, han frøgtede den for. Þvi stendr í þér?; *cur occludamus illi fauces*, *cur obmutescis?*, hvorfor talet du ikke. Hann stendst þad ecki, *non sustinet*, han udholder det ikke. Hann stendst ecki reidari, *ira, tantum non impotenti, affatus*, han kan ikke blive mere vred.

Sterkhlióðadr, *grandifolium*, højtstaaende.

Sterklega, *robusta*, stærk.

Sterklegr, *robustus*, stærk.

Sterkleiki, *m. forisado*, Styrfe.

Sterkr, *robustus, fortis*, stærk.

Stertr, *m. cauda equi*, Stjært, Hale paa en Hest.

Steylur, *f. pl. vid. Kammarif.* 2) *via praerupta, ravinum non impervia*, Keffe, bratte Stæde.

Steypa, *f. fusio metallorum v. liquoris alicujus; item imber*, Metalleris og flydende Materier; Opbntag, Smeltning, Støbning; ic. Plads regn.

Steypi-smídi, *n. fusile*, stærkt Arbejde.

Steypi-smídiu, *f. fusorium*, Støb til at smelte, Støbeværktøid.

Steypi (at Steypa), *fundere*, hælde ud, gylde.

3) *liquifacere et fundere metalla*, smelte Metaller. 3) *disturbare, invertere*, forstyrre, pende op og ned paa. At steypa einum med vini, *obruere, vino aliquem*, drikke en paa Dødsen. At steypa kerti, *sebare cere delat*, støbe Lyd. At steipa hrypin utan yfir klæðinn, *loricam superinducere pectus*, lægge Dyrde, Dandsen uden over Klæðerna; á kaup.

Steypir, *m. principium*, et Reitt, brat Stad. Steypir: komid á Steypirinn, *ruinam minui*, brat staar for Gald, og paa Spædingen. Steypir-regn, *m. imber, fractura nubium*, Plaf-regn (sl. Stobregn).

Steypiridur, *f. musculus maris, balena maxima, femina, ventre plicato*, et Stog, angot 1) Stov. 2) Stovhvalf.

Steyri (at Steyr), *agere mariem evadere, agere visam tolerare* (vulgo dicitur de macie extenuari), hendrage Livet i Uffelhed, neppe opholde Livet (ifær formeðelft Magerhed); á Staur, *lignum aridum*, Stavre.

Steyti (at Steyta), *trudere; item trudere*, støde. At Steyta lig á, *impingere, offendere*, støde sig paa. Steyta sót sinn vid steini, *hallucinari, in lapidem impingere*, støde sin Fod med en Sten. Steyta bissu, *sceloporum onerare, lade et Gevar*. Steyta i sundr, *comminuere, contrudere*, støde itu, brække i Stykker. Steyta kúlfana, *distendere furas*, udslæppe sine Lægge; metaph. *ostendere se*, vise sig, gjøre sig til af noget.

Steyta, *m. trudes*, en Stoder, Jærstang, en Rosob. Fá hann Steyt!, *trudatur!*, giv han faa Stam; *vid. Stautr*.

Stid, *f. labor, molestus*, besværligt Arbejde.

Stia, *f. capsula, canula, recessus*, Gaaresti.

Stig (at Stia), *agnos a loco depellere*, indspærre de unge Lam, for at de ej skulle komme til at patts deres Modre. 2) *sejungere*, adskille.

Stiak, *m. morus, depressio*, Stoden. 2) samlang, Klæum.

Stiaks (at Stiaks), *pala v. fude depellere*, støde med en Stage. 2) *trudere, disturbare*, støde, foruroffige.

Stinki, *m. contus, palus*, Stage, Læge.

Stian, *m. vid. Stia*.

Stiana (at Stiana vid), *laborem impendere*, gjøre sig Møag for.

Stianka (at Stianka), *sub molesto onere suspirare*, anbelare, stanne under Vægten af en Dyrde.

Stianh, *m. anhelus, suspirium defessi*, Stann.

Stiarna, *f. astrum, stella*, Stjerne.

Stiel, *n. vid. Stiðl*.

Stiett, *f. ordo*, Stand. 2) *officium, munus*, Forretning. 3) *stratum lapideum*, Fortov.

Stiett (á hring), *pala annuli*, Dalfen paa paa en Ring. Stiett (á kaup), *basu*, Stoden (paa et Dager).

Stietta (at Stietta), *sternere, prostrare*. 2) *fulcire, understøtte*. At Stietta einum, *reprimere*, dræbe en.

Stifla (at stífla), *apum cohibere*, sette Dættir
ting for, damme, þeppe.

Stíflar, *f. pl. comata*, Damningar.

Stífa (at stífa), *influere, ordinare, indrættis*,
stífa.

Stífaðinnadr, *m. gubernator provincie*, dyn-
ast, Stífaðinnadr. (St. O.)

Stífaðinnadrinn, *m. dynastia*, et Stíft.

Stífti, *diocesis, dynastia*, et (geistligt) Stíft.

Stíga, *sc. gradus viae*, et Trín, et Stíga.

Stíg (stíga v. stíga, at stíga), *seculum, gradus*,
stíga. At Stíga frammyfir, *predicare*,
stíga. Stíga over, *forbaga, aligva*. Stíga

um ríft, *variare, reciprocare pedes*, sette Stóð-
bera, over Ríft. Stíga yfir, *superare*, stíga
over. Stíga fram, *mori*. Stíga stíga,
incubere, pressare, stíga stíga Stíft. Stíga
á hálfinn á einum, *opprimere*, stíga stíga
Stíft. Mann fer hvar hanna stíga níd, *in*
ambibus circumspiciat, *providet* *pedibus*
sua, *hann fer efter*, *gyrpaan* *hann* *stíga*,
han fer sig for tilgaons.

Stígandi, *m. sarfor*, en Stígandi, *lobet*.

Stígi, *m. scala, climax*, en Stíga.

Stígumadr, *m. liro*, Stígumadr, *liro*.

Stíga-rím, *f. gradus, climacter*, et Stíga en
Stíga-rím.

Stíga-hæft, *m. idem*.

Stígrame, *inhumanus, nulli obis in via cogens*,
som ej vil gaa af Vegen for nogen, næst-
stíga.

Stígreip, *m. stipes, stapia, ferrum scabrum*, Stíga

Stíga. At Stíga Stígreip, *inflectere*
stíga, at stíga op i Stíghjell.

Stígrami, *f. austeritas*, *Quarshed*, *Ubsjell*.

Stígti, *m. carbo*, Stígti.

Stígvél, *m. pl. serena*, *pr. stragena* *viam*

Stígvél, *egunt*, *Ubsjell* *Stígti* *eller*

Stígti.

Stíga, *m. fenda*, *stíga*, *en Stíga* (Stíga)

Stígt. Af lágum stígam, *ignobili* *loti*

Stígt, *af stíga* *Stígti*. At Stígti

Stígti einum, *et Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti Stígti. At Stígti Stígti

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

Stígti, *Stígti* *Stígti* *Stígti* *Stígti*

nide hendi; *manu tangere serrat et in pedibus se sustinere*, at stifte Hænderne ned indod Jorden for ikke at falde. At stinga at vinum, a) *suggerere alicui aliquid*, erindre, unde rettet en. b) *calumniari*, besylde, stiknere. At stinga hmaus, *serram hipatio vertere*, opgrave Grønsfar. Stinga at augu, *oculos erueret*, stifte Øjnene ud paa en. Stinga undir stól v. stein, *regere*, stifte under Stól. Stingandi, *pungens*, stikkende. Þar var ekki stingandi strá, *istic, ne gramen quidem barbarum inveniebatur: quod vilissimum, vilissima terra producit*, der var ikke et eneste Estraa; *hoc gramen lignescit et pungit, vid. puntr.*

Stinglar (at stingla), (*de aquis*), stætkne, fryse, lægge til; *vid. stimla.*

Stingr, m. *punctura, punctio*, Etikken, Sting, Stik. 2) *punciorum*, Nedstak at stæde med. 3) *punctum*, en Punkt. Mod stingum, *punctum*, med Stik.

Stinnr, *non facile flexilis*, ubøjelig, stv. 2) *fortis*, stærk.

Stinniz (at stinnaz), *abdurefcere*, blæe haard, hærdet.

Stiðri, m. *gubernator*, Bestyrer. 2) *anchora lapidea*, lapis anchorarius, en Sten, stægt sou Anker; *vid. hyrdstiðri.*

Stiðra fari, m. *fumis anchoralis*, Ankertråd.

Stiðrn, f. *imperium*, Bestyrrelse, Regjering. 2) *dextrum latus novis*, den højre Side af Ellipet.

Stiðrna (at stiðrná), *moderare, regere*, regjere.

Stiðrnari, m. *gubernator*, Bestyrer.

Stiðrbord v. stiðrn'bord, *dextrum latus gubernatori*, Styrbord.

Stiðrnlaus, *dissolusus*, uden Styret, løst.

Stiðrnlaus, *imperiosus*, tydende, myndig.

Stiðrnsemi, f. *vigilans regimen*, aarvaagen Else, Myndighed.

Stiðr v. stiðrn-taume, m. *fumis quo pisci utuntur, pro ansa clavi*, det Løb, hvætterne betjene sig til at styre.

Stiðr v. stiðrn-völur, m. *ansa gubernaculi*, rus, Rorpinb; *vid. styris-lveif.*

Stiðlr, m. *uropygium, cauda avis*, Gump, 1) paa Fugle. 2) *anus, podex*, Rump.

Stiðrnóttir (hestir), *equus alba macula in fronte rotunda*, en Hest med en hvid Stjerne i Panden.

Stiðrnú-anis, m. *badia, anisum stellatum, dicum, sinense, canadense*, Stjærne-Anis.

Stiðrnúhrap, m. *stajetinus stellarum*, Stjernehrub.

Stiðrnugánger, m. *motus v. cursus stellarum*, Stjærnernes Løb.

Stiðrnuliós, m. *stellarum splendor*, Stjærne.

Stiðrnulist, f. *astronomia*, Astronomi, Stjerne.

Stiðrnumeistari, m. *astronomus*, en Stjerne.

Stiðrnúmot, m. *constellatio*, Konstellation.

Stiðrnu-spá, *f. astrologia*, Stjarnespaæn, Åstrologi.

Stiðrnu-spámaðr, *m. astrologus*, en Åstrolog.

Stirfinn, *languidus post laborem*, udmattet efter Arbejde. 2) *laboriosus*, arbejdsom; ð starf.

Stírir (at stíra í augu), *langvere oculis*, trætet i Øjnene; ð star. Stírirur í augum, *f. pl. glaucosus*, den graa Øtar.

Stírmi (at stírma yfir), *curare*, besørge, bære Omsorg for; ð starf. Menn Kétills stírmdu yfir hönum dauðum, *operarii Ketilli funus illi procurarunt*, Ketils Mand besørgede hans Begravelse.

Stírndr, *stellatus*, stjernefuld.

Stírni (at stírna á), *micare*, renitere, glimise, give Øjenflin.

Stírtla, *f. vacca inutilis, sicca*, en gold Ro.

Propr. : cui cauda est senex et brevis, quod

signum esse dicitur siccitatis, egentl. en Ro,

hvis Hale er tynd og kort, hvilket siges at

være Tegn paa Goldhed; *vid. stertr.* 2)

senerrima pars rei, usque: ligni, piscium,

den halve Dagdel af en Fisk, en lille Del af en Ting.

Stívarðr, *m. dispensator*, en Forvalter; *Angl. Steward.*

Stívelsi, *n. amyllum*, Stivelse.

Stíupfaðir, *m. virricus*, Stífader eller Stedfader

Stíupi, *m. idem.*

Stíupdóttir, *f. privigna, filiastra*, Stífdatter, Stedbatter.

Studen Deel.

Stíupa, *f. noverca*, Stífmoder, Stedmoder.

Stíupmóðir, *f. idem.*

Stíupsonr, *m. privignus, filiastrer*, Stífføn.

Stíupr, *m. idem.*

Stíup-skytken, *n. pl. comprivigni*, Stífføðkænde.

Stíuplegr, *novercalis*, Stífmoderlig.

Stíupuþjóstr, *m. novercale odium*, Stífmoderligt Had.

Stó, *f. focus, pr. statio, cernus locus*, Årnested, Ildsted.

Stobbi, *m. truncus; item cylindrus*, en Knub; ogsaa rund Stolpe; *vid. stubbi.*

Stobbalegr, *firmus, crassus*, fast, tyk.

Stod, *f. fulcrum, columna, riguum hypogei arrectarium*, Stolpe, Støtte, Pille. 2) *auxilium*, Hjælp.

Stoda (at stoda), *juvare*, hjælpe.

Stóð, *n. polia, grex equarius, numerum duodenarium superans*, Stodheste, et Antal Heste, som gaa ledige.

Stóðhelstr, *m. equus admissarius*, en Hingst.

Stóðhrofs, *n. equa, ad pullos gignendos pasta*, en Hoppe, som skal bedække.

Stóðhrylla, *f. idem.*

Stofa, *f. canaculum*, en Stue. 2) *hypogaeum*, en Kjelder. Stofu-úr, *n. automatum*, Stue-ur. Stofu-tialld, *anlaum*, Tæppe, Tapetseri.

Stofn, *m. caudex, truncus*, Bullen, Stubben af et Træ. 2) *fundamentum, principium*, Grundbold. Hönum fer vel at stofni, *suas*

U u

res bene ordinat, dextre aggreditur opus, han kommer godt ud af det.

Stofna (at stofna), *truncare, amputare*, afhugge, skære. 2) *apparare*, berede, indrette. 3) *sibi proponere*, beslutte. Það þóckti ecki vænlegna stofnad, *de isto proposito plures desperabamus*, man ansaa det ikke kloget besluttet. At stofna til veitslu, *convivium apparare*, lave til Gjæstebud. At stofna til barns, *coire cum muliere*, have Omgang med et Fruentimmer.

Stockabelti, *n. cingulus laminis et uncinis connectus*, Livbælte.

Stockr, *m. (vidhafnar-stafr), scipio*, en Stof. 2) *numella*, Halskjærn, Fjederstof til Midsdædere. Hann er allr í stocki, *sorus riger*, han kan ikke røre sig. 3) *cistula*, en lille Kasse, Ettrin, Kurv. 2) *palus*; *item baculus*, en Pæl eller Stof. 5) *sponda*, Sængested. 6) *igni inferiores, lacus jungentes*, nederste Stofværk. Hann á margt innan stocks, *habentia ejus, intra signos domus plurima est*, han har en god Indbo. At bida einn af stocki, a) *supervivere alicui*, overleve en. b) *morari donec abeat*, oppebte hans Vortgang. At stiga á stock og strengia heit, *per domum v. fundamenta domus jurare*, gjøre et højtideligt Løfte. Hann hefr allt á horni og stocki, *valde sevis, metaph. deducta a bove corrupta*, han er rent rasende. Hönun er allt um horn og stock, *animo æger*

est, recessum vel abitum e domo quaris, er bekymret, misfornøjet.

Stóla, *f. stola episcopalis*, Bispekaabe.

Stólbrúda, *f. pes lecti, stylus*, Fodderne under en Sæng. 2) *zelamon*, Stolesæde.

Stólbrúdu-höfud, *n. epistylum*, Stolpehoved.

2) *fulcrum lecti*, Sængestolper, Sængestol.

Stóla (at stóla uppá), *spem in aliquo collocare*, stole paa.

Stolinn, *fursivus*, stjælen. Stolid sé, *resissa*, stjaalet Guds, Tyvekoster. Stolinna sínu, *qui alieno furso res suas amisit*, hvæst sit Guds.

Stólkóngr, *m. Imperator Constantinus* Stolkonge, Keiser.

Stóll, *m. sedes, sella*, Stof.

Stólpa-hiallr, *m. domus publicia*, et Hus, i get paa Pæle.

Stólpa-brú, *f. pons publicus*, en Pælebro.

Stólpa-höfud, *n. epistylum*, Stolpehoved, øverste af en Pæle.

Stólpa-fótr, *m. stylobates*, Foden af en Stólpi.

Stólpi, *m. columna*, Stolpe, Støtte.

Stolt, *n. superbia*, Stoltthed. 2) *magnificus*, Pragt.

Stoltarmadr, *m. vir magnificus*, stolt, præ Mand.

Stolt, *f. magnificentia*, Pragt, Pragtfuld.

Stoltar-qvendi, *n. mulier magnifica*, en Kvinde.

Stoltr, *superbus*, stolt. 2) *magnificus*, gunst, pragtig, adelmødig. Har. var i

Stoltaſti riddari, er menn höfdu ſied, *Har. omnium, qui viſi erant equitum, generofiſſimus erat*, Harald var den ſtolteſte Ridder, man kunde ſe.

Stolte, = *ſuperbia*, Stolthed. 2) *splendor*, Gländé, Pragt.

Stoltſa (at ſoltſa), *ſuperbire*, være ſtolt af, ſoltſere.

Stop, = *inæqualitas*, Uſkadighed, Flgthighed.

Stopull, *inconstans, fluxus; isem varius*, uſtådig, flgthig. Hönnum gængr ſtopult, *lucratum cum varia fortuna*, det gaar op og ned för ham. -

Stör (ſtærri, ſtærſtr), *magnus*, ſtor.

Stóra-tá, *f. ballux, pollux*, den ſtore Taa.

Stórbocki, *m. vir imperioſus*, en myndig, bydende Mænd.

Stórborinn, *nas libus clarus*, afhöj Byrd.

Stórbrotinn, *fastuosus*, ſtolt, hövmodig; ſtórægtig.

Stórbro:amenn, *m. pl. facinorosi*, Misdædere.

Stórbær, *m. vicus*, en Gaffe; vid Þorp.

Stord, *f. terra*, Jord, Land (egentlig en Ø af det Navn). 2) *pugna*, Kamp.

Stórdeilur, *f. pl. controversia potentum*, ſtore Tviftigheder, Stridigheder imellem de mægtige.

Stórefliſmenn, *m. pl. viri potentes, præpotentes*, mægtige Mænd.

Stórfé, *m. magna opes*, Rigdom, mange Penge.

Stórſeildinn, *vulvofus*, affekteret. 2) *immodicus*, umaadelig.

Stórſénadr, *m. armenta*, ſtort Kvæg, Hørnkvæg.

Stórſiſkr, *m. cetus*, Valæn, Hvalfiſſ.

Stórgédia, *magnanimus*, højmodig. 2) *iracundus*, vredagtig.

Stórgérdr, *insolens*, ſtolt, hövmodig. 2) *magnificus; is. crassus*, prægtig; ogſaa grov, tyk.

Stórgiðfull, *generosus largitor*, rundgivende, gavmild.

Stórgripr, *m. armentum, pecus grande*, Hørnkvæg, ſtort Kvæg.

Stórgryti, *m. saxa*, ſtore Stene.

Stórilla, *quæ. pessima*, meget ſlet, meget ilde.

Storka (á jörd), *f. gelatio*, Fryſen, Froſt.

Stórkéralld, *m. sinum, lacus*, en ſtor Dalje, et ſtort Kar.

Storka (at ſtorka), *angere*, ængſte; *quasi* ſtorkunna.

Storkaz (at ſtorkaz vid), *tolerare, parem esse*, udholde.

Storkinn, *congelatus*, tilfruffen.

Storkna (at ſtorkna), *congelare, rigescere*, ſtivrne, ſtærkne.

Storknun, *f. coagulatio*, Stærkneſe.

Stórkostleg, *permagnus*, meget ſtor. 2) *immanis*, umaadelig.

Stórkostlega, *immodice*, umaadeligen.

Storkunn, *f. angor, molestia*, Fortred, Ængſtethed.

Storkudr, *m. idem*.

Storkunnr, *m. idem*.

Storkr, *m. ciconia*, Stork.

Stórlátr, *fastuosus, insolens*, hövmodig, ufor-
dragelig.

Stórlegr, *vid. stór.*

Stórlega, *multum*, stórligen, meget.

Stórleikr, *m. magnitudo*, Stórhed.

Stórleitr, *vid. stórskorinn.*

Stórlyndr, *magnanimus*, stormodig, højmodig.

2) *iracundus*, vredagtig.

Stórlyndi, *m. magnanimitas*, Højmodighed. 2)
iracundia, Vredagtighed.

Stórlæti, *n. fastus*, Høvmød.

Storma (at storma), *oppugnare*, storme, lobe
Storm.

Stormasamr, *procellosus*, stormende.

Stórmannlegr, *magnificus*, prægtig, forstellig.

Stórmannlega, *magnifice*, prægtigt, forstelligen.

Stórmenni, *n. magnas*, Stormand, Adelsmand,
Magnater.

Stórinenska, *f. magnificencia*, Pragt. 2) *libe-
ralitas*, Gæstfrihed, Rundhed.

Stórmerki, *n. miraculum, magnalium*, Jartegn.

Stormklucka, *f. tuba militaris*, Stormflotte.

Stormhvida, *f. ecnephas*, Hvirvelvind.

Stormr, *m. procella*, en Storm, Uvej. 2)
impetus hostilis, Storm af en Fiende.

Stormvidri, *n. idem.*

Stórmáli, *n. grandis culpa*, *ibi reus de visa v.
libertate periclitatur*, Livs og Væres Sag.

Stórvæðr, *verbis vehemens*, stortalende.

Stórregn, *n. nimbus, imber*, Plastræg.

Stórridd net, *n. rete rarum, maculis grandibus*,
et Fiskegarn med store Maister.

Stórræði, *n. pl. ingens facinus*, et stort Anslag,
stor Daad. 2) *periculosum propositum*, et
Boveskifte.

Stórsakir, *f. pl. culpa graviores*, store Forbry-
delse.

Stórsinni, *n. animi ferocitas*, Højmodighed.

Stórsinnadr, *animo ferox*, højmodig.

Stórsíðr, *m. mare aestuosum*, brusende Hav. 2)
fluctus decumanus, Bøgang.

Stórskorinn, *cultu giganteo, magna et lata fa-
ciei*, firskaaen, flodset af lldseende.

Stórstígr hest, *asturco, solusim gradicus*, en
Hest, som tager lange Skridt.

Stórstaurm, *m. malina, ventia maxima*, stærk,
hæftig Flod i Havet.

Stórtidindi, *n. pl. fama magnorum eventuum*,
en vigtig Efterretning, Hændelse.

Stórvaxinn, *statura graudi*, høj af Væxt.

Stórvæðr, *multo magis*, meget mere.

Stórvel, *quam optime*, meget godt.

Stórvidri, *n. seva tempestas, procella*, Uvej.

Stórvirki, *n. ingens facinus*, stor, betydelig
Daad.

Stórvirke, *laboriosus, multum opere praestans*,
arbejdsm, utrættelig.

Stórvitr, *admodum sapiens*, meget vis.

Stórvægis, *magni ponderis*, af stor Vægt.

Stórvæðr, *insignis*, herlig, udmærket.

Stórvæðr, *magni propositi et sententia*, oplagt
til at udføre store Handlinger.

Stórvæðr, *n. pl. convivia*, Skjelsdord, Skjels-
delse.

Stórþægr, *pärve non consensus*, unøjsom, uforenøjelig.

Stórættadr, *vid. stórborinn*.

Stöð, *f. locus permanendi, domicilium*, Opholdssted (især for Kreaturer). At vitia á fornar stöðvar, *loci avisa invisere*, besøge gamle Stæder; *vid. skip-stöð*.

Stöðva (at stöðva), *retinere, pacare*, standse, stille. 2) *fulcire*, understøtte, sætte Stiver under.

Stöðubrunnr, *m. puteus*, en Brønd.

Stöðugr, *firmus; item constans*, stadig, standhaftig.

Stöðuglyndi, *n. constans*, Stadighed, Standhaftighed.

Stöðuglyndr, *constans + standhaftig*.

Stöðull, *m. stabulum mulgarium, sub dio*, *ubi pecora mulguntur*, Mælkeplads, et Sted under aaben Himmel, hvor Kreaturerne malkes om Sommeren. 2) *frequentia populi*, Sammenløb af Følk.

Stöðuvatn, *n. stagnum, lacustris aqua*, et Kjør, en Jndø, et stillestaaende Vand.

Stöfun, *f. literarum prima cognitio*, det at stave. At komaz í stöfun, *literarum collectionem discere*, lære at stave.

Stöckull, *m. balæna nomen*, Springer, en Art af Hvalfiske. 2) *aspergillum*, Stankeskof; *vid. léttir*.

Stöck (stöck, hefi stockid, at stöckva), *salire*, hoppe, springe. Stöckva úr landi, *solum versendo sibi consulere*, rømme bort af Landet.

Stöckva í burt, *idem*. Stöckva af, *mori*, dø.

Stöck (stöcki, hefi stöck, at stöckva), *aspergere, bestenfe*. 2) *abigere, cogere solum versere*, tvinge til at forlade Landet, udjage. Eg stöcki Steinari í burt, *Steinarem solum versere coegi*, jeg jagede Steinar bort.

Stöckótt, *dispar quasi per saltum*, springst, vindig. Hönum gængr stöckótt, *variæ habet fortunæ*, det gaar op og ned for ham.

Stöckr, *m. salus*, Spring.

Stöng, *f. persica, conus*, Stang.

Stöppull, *m. columna*, Støtte, Taarn. 2) *vestibulum templi*, Forgaarden til et Tempel.

Stör, *f. carex*, Stærgræs.

Störr, *m. vid. starr*.

Störtl, *n. gressus vacillans*, Hælt.

Störtla (at störtla), *agere cum vacillatione ambulare*, halte, hinfte.

Strá, *n. cunhus graminis*, Straa. 2) *gramen*, At deya nidr í strá, *internecione consumi*, dø i Hobetal (især i Vest). Höggva nidr í strá, *indiscriminatim omnia contrucidare*, hugge ned for Gode. . At falla í strá, *peffum ire*, omkomme. Alldrei mun sæmd þín í strá falla, *nomen et honor tuus nunquam inseribis*, din Hæder vil aldrig forgaa.

Strái (at strá), *sternere*, slaa, nedslaa. 2) *se- num dispergere pecudibus*, udstrø Gøder for Kvæget.

Strabba (at strabba), *in servili opere satagere*, strabadser sig, slide og slæbe.

Strabbi, *m. cauda carcharia*, Halen af en Havs-
kalv.

Strádaudi, *m. mors senectule decrepiti, graminis
instar marcescentis, mors, sc. placida, non vio-*
lenta, Straadød.

Stráff, *n. pœna, castigatio*, Straf, Revselse.

Stráffa (at stráffa), *punire, castigare*, straffe,
revse.

Stráffs-verdr, *pœna dignus, puniendus*, som for-
tjener Straf.

Stráka-stöðull, *m. colluvies nebulonum*, Sam-
menløb af Gadedrenge.

Strákr, *m. nequam*, en Skurk. 2) *adolescens
cursor*, Skjelm, Knekt, Dreng; *convenis
cum strókr*; Germ. Strauch.

Strákrfenginn, *nequisiosus*, Skjelmst, Kærnagtig.

Strákkapr, *m. nequisia*; *item visa soluta*,
Skærnstykker.

Stranda (at stranda), *nausfragium passi*, strande,
libe Skibbrud.

Strandad sé, *res naufrage*, strandet Gods.

Stranda-glópr, *m. qui peregrinaturus, videt a
portu solvenies, quas comitari voluit*, En som
kommer for libe til at gaa med et Skib.

Strandkál, *n. crambe maritima*, Strandkaal.

Strand-sili, *n. vid. sili*.

Strandlengis, *secundum longitudinem litoris*,
langt med Stranden.

Stráangi, *m. fasciculus*, en Bøldt, et Knippe.

Stránger, *severus, inclemens*, stræng. 2) *rapi-*
dus, rap, ræp. Stránger vatsfall, *flumen ra-*
pidum, stærkt Vandfald. Stránger vetr, *hyems*

tempestuosa, stræng Vinter. Stránger bard
acre pralium, et stort, hæftigt Slag, &
slag.

Straumföðr, *f. asscr, clava navis, in longi-*
dinem affixus, quo melius regatur cur-
Norvind, Ror.

Straumur, *m. cuius v. fluxus æquarum*, Str.
At standa strauum af einum, *opisulare,*
injuria defendere, Hjælpe, forsvare. Stru
i síó, *fluxus maris, currens*, Havets Be-
gelse, Strøm. Stórstraumur, *æflus m*
maximus, illuminis v. plenilunii, Havets Br-
ding, naar den er størst: enten i Nyma
eller Fuldmaane. Smástraumur, *æflus m*
mus quadraturarum, Havets Brænding, i
den er liden, i Kvarterstifterne. Vaxi
straumur, *æflus recens*, Flob. Minku
straumur, *æflus decrescens*, Ebbe.

Straumönd, *f. vid. brimdúfa*.

Straumvatn, *n. ægra viva, torrens, rabi-*
Vand.

Strax, *mox, e vestigio*, straks, paa Dieblis
Stæda (at stræda), *sternere, subigere*, betvi
Strefta, *f. vid. estirbreita*.

Streigi (at streigis), *vid. strembi*.

Streigr, *difficilis, vanstellig*.

Streigingr, *m. austeritas, difficultas*, Vanstí-
hed, Stræmhed. 2) *superflua offusis*
overflødig Tjenstfærdighed.

Streita, *f. labor, connatus difficilis*, Møje.
hallda til streitu, *ultima experiri, præs-*
sidste Middel.

Streitaz (at streitaz vid), *obniti, reluctari*,
 Græbe imod.

Streiti (at streita), *niti*, anstrænge sig. 2) *su-*
stinere se, holde sig oppe.

Strembi (at stremba), *contemnenti sapius ulivò*
 offerre 3: *superbia ejus adalari*, paastrænge en
 bet som han foragter, smigre hans Stolt-
 hed.

Strembinn, *spissus, solidus, durus*, stram, haard.
 2) *difficilis, superbus*, stolt, vanskelig.

Strengi (at strengia), *stringere*, binde haardt.
 Strengia saman, *constringere*, sammenbinde.
 Strengia heit, *vorum facere, vovere*, gjøre
 et høitideligt Løfte. Strengia astrurdina,
introitum negare, smække Døren i Paa.

Strengiahliód, *n. fidum catus*, Strangeleg.

Strenging, *f. coarctatio*, fast Sammenbind-
 ning.

Strengr, *m. funis*, et Tov. 2) *ingens dolor*
v. nifus, høftig Smerte. 2) *nervus, chorda*,
 en Strang. 4) *vertex fluminis*, Vandhvirv
 vel.

Streymi (at streyma), *fluere, perfluere*, strøm-
 me, flyde.

Stri, *n. bispida lanugo, pili variores; it. stupa*,
 Skaldethed, enkelte Haar paa Hovedet; og
 saa Vlaar, som renses fra Høer.

Striadr, *lanugine bispidus* halvskaldet.

Stríal, *n. raritas, rarum quid*, noget sjældent,
 rart.

Stríala (at stríala), *diffundere, dispergere*, ad-
 sprede hist og her, kaste Skulter til Vulter.

Stríall, *rarus, infrequens*, sjælden, rart.

Stríali, *m. radius luminis*, Lykstraale.

Strídi (at stríða), *bellum gerere, angere, frige*,
 føre Krig.

Stríð, *n. bellum, Krig*. 2) *angor animi, me-*
ror, Uengsteligbed, Bedrævelse. At gøre
 til stríðs, *angere, molestare*, angste, fortres-
 dige. Eski hugdam vér at þú mundir stríð
 um þat bera, þó Þórdís dæi, *nunquam cre-*
debamus se angere morte Thordisæ, aldrig tænkte
 vi, at du vilde tage dig Þordísés Død saa
 nær.

Stríða, *f. hostilitas*, Fiendtlighed. Biskup
 lagdi stríða á höfðingia, *Episcopus procures*
hostiliter aggressus est, Biskoppen begyndte
 Stríð med de Store.

Stríðtolda, *corosus, pinguis, maffuls*, fed.

Stríðs-bodi, *m. fecialis*, en som erklærer Krig.

Stríðs-búadr, *m. apparatus bellicus*, Krigs-
 Rustning.

Stríðs-eidr, *m. sacramentum militare*, en Krigs-
 Ed.

Stríðsfólk, *m. exercitus, copia*, Tropper, Krigs-
 fólk.

Stríðs-hetia, *f. bellator, athleta*, Stríðshelt,
 Kjempe.

Stríðs-hnickr, *m. stragema*, Krigslist, Krigs-
 puds.

Stríðshöfðingi, *m. dux belli, imperator*, Stríðs-
 høvding.

Stríðsmadr, *m. miles, Krigsmand, Stríðsmand*,
 Soldat.

Stridmanna-merki, *n. tessera, symbolum*, Vas
rol, Feldtraab.

Stridsmerki, *n. vexillum, signum militare*, en
Fane. Heilagt Stridsmerki med krossi, *la-
barum*, Korsfane.

Strids-rætt, *m. jus bellicum*, Krigsret.

Strids-vællr, *m. arena*, Kampplads.

Stridr, *insentus, distensus*, stridig, strid. 2)
severus, asper, haard, barst.

Strigi, *m. textura cannabina, varipila*, groft
Tøj af Hamp.

Strik, *n. comma, et comma*, en Estrag. 2)
actus, factum, Handling, en Estrag. 3)
stria, linea, isem cursus directus, en Linie,
Estrag.

Strika (at strika), *lineam ducere*, strage, slaa
Estrag. 2) *recta fugere*, flygte.

Striki (aa strikia), *virgis cadere*, pidsse, give
Estrag.

Striking, *f. flagellatio*, Pidskning, Estrag.

Strikinn, *strigosus, macilentus*, som har faaet
Estrag.

Striklota, *f. actus insentus, sine pausa*, en Hand-
ling, som foretages ud i Et; *vid. lota*.

Strilla, *f. strigibilla*.

Strimill, *m. stria*, Stribe, Strimmel.

Strind, *f. vid. strönd*.

Strindi, *n. idem*.

Stript, *m. cacumen montis acutum*, en spids
Bjergtop.

Stripadr, *nudus*, nøgen.

Stripill, *m. corpus nudum*, nøgent Legeme.

Striplaz (at striplaz), *nudus incedere*, trippe no-
gen omkring.

Striprendr, *striis albicantibus distinctus*, stribt.

Striprendr kyrtill, *m. tunica clavata*, en str-
bet, broget Kjole.

Strit, *n. labor arduus*, Øld, Slab.

Strita (at strita), *laborare*, stibe, slæbe.

Strita, *f. apex*, Spids, Top.

Striúgr, *m. apozema, forbilli genus*, en isländsk

Ret, bestaaende fornemmelig af sur oplagt
Mælk. Beina-stríúgr, *apozema assuarium*,

Bensuppe. Dryckiar-stríúgr, *apozema sri
v. oxycrati*, den samme Ret fortyndet. 2)

indignansis bucculenta maxilla, opsvulmet
Kjæber, paa en der bliver forbittret. 3)

animus insensus; isem-fastus, Forbitræst,
Brede. Med því Skéggi vill eingvann kamp-

mann taka, þá fædi hann stríúg sinn á báðr
hendur sér, *quando Sceggius mercatorum m-*

*minem, in domum vult recipere, rumeas illi
indignatione utraque maxilla*, da Stjagge st-

vil modtage nogen Kjøbmand i sit Hus, sa
lad ham blive saa vred, som han vil; Þórk-

Hr. S. Þeki mun eg stremba i þer stríúgin,
fastui sup non abhlandiar, jeg har ikke i

Ende at smigre din Stolthed, seje dig.

Stroka, *f. turbo niveus*, en Sneheirvel. 2)
fuga, flugt. 3) *flagellatio*, Pidskning.

Stroka (at stroka), *curfiare*, løbe bort.

Strokinn, *fugitivus*, flygtig. 2) *illinitus*, smet
3) *tractatus*, behandlet, prygllet. Vel smet

inn, *bene tractatus*, dygtig afpryglet.

Ströbla (at strock), *agitare*, in spec. *agitare* lac, omtumle, bruges især om at kjerne Well.

Strockadr, *agitus*, kjerne.

Strockant, f. *agilis*, Omtumlen. 2) *butyræ* på, Kernen.

Strockt, m. *vas cylindricum*, laci *agitando* ap-
sum, *fusile butyræ*, en Kjerne, hvort
man kjerne Smør.

Strölsamt, *fugax*, flygtig, som let vil desce-
tere.

Strókr, m. *pyramis*, en Pyramide. 2) *lac py-
ramidarum*, ethvert pyramidalst Legeme, f. Egg.
en Vandskæle, smal, høj Gryde o. s. v.

Strompr, m. *vid. reykhláfr*.

Ströpp, m. *forbisio virelli non recedens ovi*, ra-
den Eggblomme.

Ströpadur, *pullitici proximus*, raaden (om Egg).
Ströpad egg, *ovum*, cui *pullitica aliquandiu
incubuit*, *pullitici proximum*, et Egg, som
Hønen har ligget paa en Tid.

Ströfning, f. *punitio*, *castigatio*, Straf, Revs-
selse.

Strönd, f. *ora*, *littus*, Strand, Kyst. 2) *strin*,
Etribe, Strimmel. Hænn kómst hvergi um
Strönd né löd, *omnis via illi occlusa est*:
isec tam maritimum quam terrestre, han kom-
mer hverken til Lands eller Vands.

Struns, n. *impostura*, *fallacia*, Bedrageri.

Stransk (at strunsa), *deludere*, *fallere*, bedrage,
svare.

Strútr, m. *cucullus*, *tegumentum collare*, Hals-
Anden Deel.

Ströflade, stot opbundet. At binda Str Strútr,
involvere collum et os lineis v. panno, binde
sit Halsströflade stot.

Ströts-hödr, f. *crista*, Strudsfeber.

Strúts-fugl, m. *strusio*, *strusiocamelus*, en
Struds.

Strýk (Strauk, hest strokid, at stríuka), *an-
gere*, *elabi*, *slå*, *slåge*. 2) *contrahere*, *pal-
pare*, flappe, stryge. At stríuka ál óvinnu,
transfugere, løbe over til fienden. Alexander
strauk hestinn, *Alexander equum suum pal-
pavit*, Alexander flappede sin Hest.

Strympa, f. *vas cylindricum*, et valseformigt
Kar; *vid. strompr*.

Stræki, n. *impudica*, *virgula ancilla*, en usom-
metlig, fræk, gejst Løst; ð stræki.

Strækni, n. *idem*.

Stræti, n. *plaza*, en Gade, Estrade. 2) *stra-
sum viarum*, Landevej.

Strubhr, m. *truncus*, *frustulum*, Stub.

Strubbi, m. *idem*.

Studde, *suffulus*, understøttet.

Studla (at studla til), *consulto juvare*, hjælpe
til.

Studlaberg, n. *saxum basaltiforme*, Basalt-
klippe.

Studningr, m. *fulcio*, Understøttelse.

Studall, m. *pes*, *columella*, en lille Støtte,
Stive, Fod.

Stúfr, m. *vid. stubbi*. 2) *hos juvenis*, Pløve-
stud. Hér stíngir í stúf, *hic tandem opera
perditum est*, her er al Nøje forgiivet.

Stugga (at stugga við), *infestare*; *item* *inerepare*, være stundf legud, atles ved. Hann stuggar ecki við hundi, *etiam in bestias misis est*, þan er mild endogssa með hundens.

2) *abominari*, afffy. Stugglaus, *misus*, *item* *pacatus*, mild, freðelig. Stuggi, *m. supulus*, Nag, Fortrydelighed. 2) *odor ingratus*, ubehagelig lugt.

Stúka, *f. concleus*, et Bælle, Stur; *item* *perroma*, Fløj, Udbygning.

Stuldr, *m. furiam*, Tværl.

Stúlka, *f. virgo*, puella, en Pige.

Stumra (at stumra), *ambulare*, stæne.

Stumr, *m. gigas*, en Jette.

Stumr, *p. ambulator*, Stønnen.

Stund, *n. hora*, Time, Etund. 2) *studium*, Iver, Flid (Vind). 3) *modicum via*, et kort Stykke Vej. At stunda, *cito v. mox*, straks paa Timen. At leggja stund á, *studere*, lægge Vind paa. Hann stód stund frá, *modicum via aberat*, þan var et lille Stykke Vej borte.

Stunda (at stunda), *operam dare*, lægge Vind paa. At stunda sitt embætti, *spatiam suam ornare*, lagttage sit Embedet. Pligter, føre rette sin Dont. At stunda einn, *observare*, *item* *ministrare*, staa en til.

Stundaglas, *n. horarium*, *clepsydra*, et Timestglas.

Stunda-klucka, *f. horologium*, *automatum*, et Mr.

Stundarbid, *f. momentum*, *impetus*, *prop. unius*

horæ spatium, en kort Tid, egentlig til Time.

Stundarfridr, *m. inducia*, Stillsand.

Stundan, *f. vid. stundun*.

Stundun, *interdum*, stundun, undertiden. Si um saman, *per intervalla*, af og til, længsunder.

Stunga, *f. punctura*, Stikken. 2) *gleba eructa*, en Plet Jord, som Hal opga.

Stunginn, *punctus*, *item* *punctatus*, stukk.

Stunur, *f. pl. suspiria*, Støn, Suf.

Stúr, *n. maror*, Sorg, Bedrøvelse.

Stúrandi, *marens*, sørgende.

Stúrinn, *maestus*, bedrøvet, sorgmodig.

Stúri (at stúra), *merere*, sørg.

Sturla, *m. nam. pr. viri*, en Mandes Navn. *terrens*, Prættende.

Sturla (at sturla), *angere*, *angustare*, indtrygt, Angst, angst.

Sturlan, *f. angor*, Uengstellighed, Angst.

Stúti (at stúta), *peffum ire*, *inverri*, forsmomme. Hann lét þar margann á *multos neci dedit*, þan lød mange dræbe. Stútkenna, *f. nasuterna*, en Kande med Tudekande.

Stuttleitr, *facie rotunda et brevis*, som þa bredt, rundt Ansigt.

Stuttnefia, *f. alca rostro columbi*, minor, Etags Alke.

Stuttspönn, *f. spatula*, spanna minor, den Spand (med Tommelfingeren og den 4 Finger).

Stutter, *brevit*, fort.

Stútúngr, *m. asellus mediocris v. medius*, Cunnas
Torsl.

Stuttúngr v. styttingr, *m. idem*.

Stútr, *m. nasis v. foramen; cat epistomium ap-
plicatur*, Tude, Hald, Hane.

Stybba, *f. fumus gravior*, besværslig Røg.

Stybbinn, *rigidus*, but, muffen.

Styð (studdi, hest stúdr, at styðja), *fulciat*?
støtte, understøtte. At styðja sig við, *sub-
sistit*, støtte sig ved; d. stød.

Stýfdr, *amputatus*, afbugget. Stýfð drápa,
versus scazon v. jambicus, et jambilsk Vers.

Stýfðálfadr, *obstipus*, stivhalsket.

Stýfi (at stýfa), *amputare*, afbugge tvært over,
stævne. 2) *indurare*, hærde.

Stýfr, *n. comus*, en Vapirslap.

Stýftr, *durus, rigidus*, håard, stiv. 2) *obsti-
natus*, håardnakket, stivsinnet.

Stýfinn, *idem*.

Stýfla, *f. objectamentum, objectum*, Dæmning.

Stýfla (at stýfla), *obstipare, coercere*, sætte
Dæmning for, standse. At stýfla lækinn,
rivum obstipare, dæmme for Dækken.

Stýflyndr, *contumax, durus, difficilis*, håards-
nakket, stivsinnet.

Stýflyndi, *n. obstinacia*, Hårdnakkenhed, Stiv-
sind.

Stýflinni, *n. idem*.

Stýgd, *f. offensa*, Fornærmelse.

Stýggi (at stýggia), *offendere, irrisare*, forn-
ærme, gjøre vred.

Stýggilega, *austere*, barst.

Stýggilegr, *humilis, austerus*, vredsladen, barst.

Stýgglyndi, *n. animus difficilis*, vrangent, vans-
kelligt Ømpe.

Stýggr, *asper, difficilis*, håard, vanskelig. 2)
ferus, effrenis, vilb, tøjlesløs.

Stýcki, *n. frustum, frustulum, et Støffe*. Stýckð
fyri stýcki, *frustasim*, Støffe for Støffe.

Stýckia (at stýckia), *in frusta difficere*, søn-
derlemme, klære i Støkker.

Stýla (at stýla), *dicere, dicere, distere*,
sætte i Stil.

Stýll v. still, *m. scribendi ratio*, Skrivemaade,
Stil. 2) *typus typographorum*, Bogtryk-
ternes Typer. 3) *radius puerorum, indicandi
literas*, en Pegpen, som Børn bruge, naar
de begynde at skrive. 4) *gnomon*, Solstivets
viseren.

Stýmamiðkr, *officiosus*, tjenstagtig.

Stýn (stundi, hest stunid, at stýnia), *ingeme-
scere, suspirare*, stonne, udskede Suf.

Stýrdleiki, *m. rigor*, Stivhed.

Stýrdmælt, *impedire lingua*, som har Vanske-
lighed ved at tale.

Stýrdnadr, *obrigens*, stivnet.

Stýrdna (at stýrdna), *rigescere*, stivne. Hann
stýrdnar af iduleysi, *otio congelas*, han bli-
ver stiv af Ørfesløshed.

Stýrdr, *rigidus, durus, stiv, håard*. 2) *asper*,
barst.

Stýri (at stýra), *gubernare, regere*, styre.

Stýri, *n. clavus, gubernaculum, et Ror*. 2)

Stugga (at stugga við), *infestare; item increpare*, væte stendf timod, afles ved. Hann stuggur ecki við hundi, *etiam in bestias piis est*, þan er mild endogfæ mod hundene.

2) *abominari, effu...*

Stugglaus, mitis, item pacatus, mild, freudig.

Stuggr, m. *simulas*; Dag, Fortrydelighed. 2)
odor ingratus, ubehagelig Lugt.

Silika, f. conclave, et Varelse, Spue; item
perome, Gloj, Udbygning.

Stuldr, m. furium, Tyveri.

Stúlka, f. virgo, puella, en Dige.

Stumra (et stumra), ambelare, stonne.

Stump, m. gigas, en Jætte.

Stamm, p. anbelius, Etinnen.

Stund, n. born. Time, Stund. 2) *studium*,
Iver, Flid (Vind). 3) *modicum via*, et
fort Styffe Vej. At stunda, *cis v. max*,
straks paa Timen. At leggja stund á, *su-*
dere, lægge Vind paa. Hann stód stund
frá, *modicum via aberat*, han var et lille
Stykke Vej borte.

Stunda (at stunda), *operam dare*, lægge Bind
paa. At stunda sitt embætti, *spariam suam*
quære, lægttage sit Embedes Pligter, sø-
rette sin Dont. At stunda einn, *observare*,
item ministrare. staa en kl.

**Stundaglas, n. borarium, clepsidra, et Times
glas.**

Spunda-klucka, f. *herologium, automatum, et*
ill.

Stranderbid, f. monensum, ruppis, prop. unius

*harc specium, en fort Tid, egentlig ble
Tide.*

Stundarfridr, m. *inducie*, Stillstand.

Strundan, f. vid. Åtundan.

Skundom, interdem, skundom, undertiden. Skundom sammen, per intervalla, af og til, til leiligheder.

Stünga, f. *pancusa*, Stiffen. 2) gleiche *ernenda*, en Diet Jord, som Sal opaa

Stringium, paucius, item paucioris, fultus

Stunur, *f. pl. suspiria*, *Sten*, *Ent.*

Stär, n. merer, Gerg, Bedrussel.

Störandi, marens, sorgende.

Stúrin, maftur, bedrætt, fergæðig.

Stóri (at stóra), mare, serge.

Sturle, m. nam. pr. viri, en Rande Eavn.
terrens, straffende.

Sturle (at sturle), *angere, angustare, (ab)*
 Kragt, Angst, angste.

Sturlan, f. angor, Bengteliabed, Angst.

Strúti (et strúta), *peffum ire, inveteri, fac
omfomme. Hann lét þar margann sí
mulos neci dedit, þan lób mange drófa.*

Stützkanne, f. *ansuerna*, ein Kanbe mit 9
Fubelände.

Stutteleir, *facie rotunda et brevi*, sem. hal
bredt, rundt Anslat.

Sturtnefia, f. alca roftro columbi, minor,
Stagg Alte.

Stuttspönn, *f. spitama*, *spanna minger*, den
Spand (med Tommelfingeren og den an-
Singer).

Stuttur, *brevit*, kort.

Státúngr, *m. asellus mediocris v. medius*, Ómna-
Torr.

Stattúngr v. styttúngr, *m. idem*.

Státr, *m. nasis v. foramen*, *cul epistomium ap-
plicatur*, Táb, Hál, Hane.

Stybba, *f. fumus gravior*, þesvarlig Rög.

Stybinn, *rigidus*, þut, mufken.

Styd (studdi, hefi stúdr, at stydia), *fulcit*?
stette, andersétte. At stydia sig við, *sub-
mili*, stette sig ved; á stodi.

Stýfdr, *ampusatus*, afhugget. Stýfdr drápa,
versus scazon v. jambicus, et jámbist Vers.

Stýfðáladr, *obstipus*, stívðalfet.

Stýfi (at stýfa), *ampusare*, afhugge tværð over,
stævne. 2) *indurare*, hærde.

Stýfr, *n. romus*, en Vaptslap.

Stýfr, *durus, rigidus*, haard, stív. 2) *obsti-
natus*, haardnakket, stívstíndet.

Stýfinn, *idem*.

Stýfla, *f. objectamentum, objectum*, Dæmning.

Stýfla (at stýfla), *obstipare, coercere*, sette
Dæmning for, standse. At stýfla lækinn,
rivum obstipare, dæmme for Dællen.

Stýflyndr, *contumax, durus, difficilis*, haard-
nakket, stívstíndet.

Stýflyndi, *n. obstinacia*, Haardnakkenhed, Etív-
stínd.

Stýflinni, *n. idem*.

Stýgd, *f. offensa*, Fornærmelse.

Stýggi (at stýggia), *offendere, irrisare*, for-
nærme, gjøre vred.

Stýggilega, *austere*, hart.

Stýggilegr, *humilis, austerus*, vredsladen, hart.

Stýgglyndi, *n. animus difficilis*, vrantent, van-
ðelligt Stæmpe.

Stýggr, *asper, difficilis*, haard, vanstellig. 2)
ferus, effrenis, vild, tøjlesløt.

Stýcki, *n. frustum, frustulum, et Stycke*. Stýck
fyri stýcki, *frustum*, Stycke for Stycke.

Stýckia (at stýckia), *in frusta difficere*, son-
derlemme, skjære i Stykker.

Stýla (at stýla), *dicere, dicitare*, distere,
satte i Stíl.

Stýll v. stíll, *m. scribendi ratio*, Skrivemaade,
Stíl. 2) *typus typographorum*, Bogtryk-
kernes Typet. 3) *radius puerorum*, *indicandi
litteras*, en Pegpen, som Børn bruge, naar
de begynde at stave. 4) *gnomon*, Solstiv-
viseren.

Stymamiúkr, *officiosus*, tjenstagtig.

Styn (stundi, hefi stúnid, at stynia), *ingeme-
scere, suspirare*, stonne, udstøde Suf.

Styrdleiki, *m. rigor*, Etívshed.

Styrdmæltr, *impedire lingua*, som har Vanstæ-
lighed ved at tale.

Styrdnadr, *obrigens*, stívnet.

Styrdna (at styrdna), *rigescere*, stívne. Hann
styrdnar af idiuleysi, *otio congelas*, han blís
ver stív af Stílesløshed.

Stydr, *rigidus, durus*, stív, haard. 2) *asper*,
hart.

Stýri (at stýra), *gubernare, regere*, styre.

Stýri, *n. clavus, gubernaculum, et Ror*. 2)

cauda, Hale. At reisa hátt stýrid, *sibi ar-
rogare*, brýgja sig; (*prop. de falibus dicitur*,
siges egentlig om Rattene).

Stýrilátr, *morigerus, obediens*, fýjellig, lyðlg.

Stýrimadr, *m. gubernator, nauclerus*, Styr-
mand.

Stýrir, *m. gubernator*, Styrer.

Stýris-sveif, *n. vid. stíór-völur*.

Stýris-krokar, *m. pl. cardo gubernaculi*, Tap-
pen i Hængselen paa Roret.

Styr v. styrr, *m. bellum*, Krig. 2) *mucro soli*,
Spidspeid. 3) *balanus*, Nod (hvoraf Olie
perles).

Stýrjöld, *f. tempus belli*, Krigstíð. 2) *bellum*,
Krig.

Stýrjalldar madr, *bellicosus, inquietus*, krigerst,
urólg.

Stýrjalldarfamn, *idem*.

Stýris-fiskr, *m. remora, echinus*, Igeltfisk, Sæ-
Vele.

Stýrkiz (at Stýrkiaz), *convalescere, vires resu-
mere*, styrkes, samle Kræfter. 2) *adole-
re*, modnes, vofse til. Nú Stýrkiaz svei-
narnir i hliódum, *jam puberes gallulascunt*,
nu har Evendens faaet stærkere Røst.

Stýrkiandi læknis-medöl, *analeptica*, styrkende
Lægemidler.

Styrki (at Stýrkia), *firmare, corroborare*, styrke,
give Kræfter.

Styrkr, *m. robor, vires*, Styrke, Kræfter.

Styrkr, *fortis*, stærk.

Styrmi (at styrma yfir), *ambulare, suspirare*,
angstrange sig for, puste over noget.

Stýrmir (at styrma), (*de procella*) *scuire, fre-
mere*, raser, buldrer; i stormr.

Stytta, *f. fulcrum, pedamen, Støtte*. 2) *u-
lles succincta, cinctus*, opfiltrede Klæder, Op-
filtring. Stytta (vid træ), *ridica*, Stang at
understøtte Træet.

Stytta (at stytta), *abbreviare, decurrere*, for-
skorte. At stytta sig, *vestes succingere*, op-
filtre Klæderne. Nú stytur upp, *imbres
fugiant, jam fectas*, nu holder det op (at
regne, sne). Styttiz i því, *vid. meynar*.

Styttuband, *n. cingulum, succinctorium*, Bælt
til Klædernes Opfiltring.

Stytting, *f. abbreviatio*, Forfortælse.

Styttingr, *m. discordia*, Uenighed.

Stæda, *f. consistentia rei*, en Ting's Bestand,
Varighed. 2) *cumulus fæni, butyri etc.*, en
Høstak, eller en Mængde Smør o. s. v.

Stædilegr, *conveniens*, bekvem, passende. 2)
durabilis, satus secus, varig, som kan sta-
dilege, *convenienter*, varigen.

Stædr, *tolerabilis*, taalelig, som kan udstaaet,
taale.

Stækia, *f. acor urinosus, putredo*, stinkende Lugt,
Raadenhed. 2) *insolentia*, Overmod, Stæb-
hed; *vid. ofstæki*.

Stækna (at stækna, *quasi stærka*), *crescere, cor-
pus facere*, vofse til, ogsaa forstørre; i skæ-
der.

Stækna (at stækna), *acescere, sal volatile sibi
assrabere*, blive bedst.

salis volatilis et urinosi plenus, stæfende.
cerbus (de fumo), stærp (om Støg).

it stærla), *indurare*, hærde; ð stál. At
hæfana, *pugnis minari*, true en med
en. At stærla einn upp, *animum adde-*
indugyde en Mød, ophidsæ.

acer, durus, item induratus, haard,
, hærde.

it stæra), *superbire*, være stolt af. At
sig, *sibi arrogare*, gjøre sig til af.
i, *n. superbia, fastus*, Støtthæd, Hov-

r, *fastuosus*, hovmødt.

f. magnitudo, Størrelse. 2) *ambitio*,
agtthæd. Þ. qvad þeim myndi midr
i, ef at þeir hældi stærð þeirri fram,
i dixit, *illis male cessuram talem ambi-*
n, si desistere nolins, Theodor sagde at
Storagtthæd vilde bekomme dem ilde,
n de ikke ville lade den fare.

i, *una vice majus*. engang større. Stær-
raf Haralldr kóngs fadir minn, *majora*
obtulit Har. rex pater meus, større Gæ-
stænfæde min Fæder, Kong Harald.

o, ita, saa; vid. so.

m. continui vapris declivitas, vedvarende
aning. 2) *lubricitas, glacies lubrica*,
ighæd, Glæthæd.

f. idem. 2) *vulnusculem cutis lassa, et*
Saar. Svødu-lær, *n. idem*.
, *leviter lassa*, læt bækfædiget.

Svæda (svæðadi, svæðdi, at svæða), *cutem ledere*,
bækfædige Huden.

Svæðapreyttir, *ob lassitudinem vacillans podibus*,
væfende af Træthæd.

Svæðilfarir, *f. pl. iter decrimensum*, en Stæffe,
-som man kommer stæt fra.

Svæðháll, *lubricus*, sliðrig.

Svæði, *m. vid. sódi*. 2) *nom. propr. gigantis*,
Mænet paa en Rømpe. Svæðalegr, *squa-*
lidus et procax simul, smudsig og læad til-
lige.

Svæðill, *m. vid. svæði*.

Svak, *n. flatus*, Blæst.

Svakar (at svaka), *flare*, blæse. Hér svakar
at, *hic perflus*, her blæser det.

Svakalegr, *inquietus*, urolig.

Svakamadr, *m. vigilans laborator, nixuriens*,
en aarvaagen, stræbsom Arbejder.

Svakasamr, *laboriosus*, arbejdsom.

Svaki, *m. vid. svali*.

Svacka (at svacka), *inquietus esse, turbas enei-*
care, være urolig, vække Tumult.

Svack, *n. turba, motus*, Spektakel, Tumult.

Svackasamr, *inquietus*, urolig.

Sval, *n. aura frigida*, Kjøllighæd, Svalen. 2)
æstus modicus maris v. allusio maris, en sagte
Brænding i Havet.

Sva'a, *f. hirundo*, en Svale.

Svala (at svala), *refrigerare, refocillare, svala*,
lædse. Hönum svaladi, *refrigerabatur*, hann
blev svalat.

Svalabrunnr, *m. fons domesticus*, Svaler-Kilde, vedertrængende Kilde.

Svaladryckr, *m. potus refrigeratorius*, Svaler-drif.

Svala-lind, *f. vid. Svalabrunnr.*

Svala-madr, *vir vigilans*, en aarvaagen Mand; *vid. Svakamadr.*

Svalbard, *n. colliculus terræ, aeris et pelagi injuriis expositus*, en liden Høj, udsat baade for Luftens og Havets Anfald.

Svalbardi, *m. idem.*

Svalbríðstadr, *erux, immitis*, barst, ublid; *vid. kældlyndr.*

Svali, *m. refrigeratio*, Svalen, Kølfristning. 2) *vigilantia*, Aarvaagenhed.

Svalir, *m. pl. anogæum, pergula, consignatio*, Svale, Distsag. 2) *scalarium adicula gradulis*, en Trappe.

Svalga (at svalga v. svagla), *astuare*, bruse. So skal Gizzor, at svalgadi i Lýrunni, *remore Gizzoris serum astuabas*, Stjær rystede saa meget at det svalpede i Eyren.

Svalia (at svalia), *prodigere, profundere*, forøge; *rectius at svaria, decoquere*, forøde.

Svallari, *m. profusus, decoctor*, en Ødeland.

Svall, *n. profusio*, Forøden.

Svalr, *frigidus, subfrigidus*, sval, kjoelig.

Svaml, *n. incersa vagatio*, Omvanden, Svømmen.

Svamla (at svamla), *navigare, svømme*. 2) *huc, illuc vagari*, vante omkring.

Svampr, *m. spongia*, Svamp.

Svanri, *m. virago prudens et formosa*, Svan-timmer.

Svanaseungr, *m. cantus olivinus*, Svane-sang. 2) *cantus proprii funeris*, Svanesang.

Svángr, *jejunus, famelicus*, sulten, hungrig.

Sváng, *m. lacuna*, en Tomhed, tom Mave. 2) *fames*, Hunger, Sult. At kasta i Svánginn, a) *lacunam implere*, fylde Tomheden. b) *placare stomachum famelici*, tilfredstille den hungrige Mave.

Svar, *n. responsum*, Svar.

Svara, *f. socrus, mariti v. maris mater*, Svgermoder.

Svara (at svara), *respondere, rogare*, sm. 2) *remanere*, gjengjelde. 3) *causam in se recipere*, paatage sig Ansvar. At sm til skadans, *damnum prestare*, erstatte Øvden. Kauptu hvad þú vilt, eg skal sm til, *eme quod vis, ego prestabo*, kjøb hvad du vil, jeg skal være ansvarlig derfor. Þú svarar eyri sílfurs, *uncia circiter argenti apivales*, det svarer til en Unse Sølv.

Svaramadr, *m. tutor, curator*, Ansvarsmænd, Formyndere.

Svarbróðir, *m. socius juratus*, en edsvorede Svbrøder; à Sver.

Sværdagi, *m. juramentum*, Ed. Þeir báðu þad sværdögum, *juramento confirmarunt*, de stadfæstede det ved Ed.

Sværdleysa, *f. terra nuda, absque gramine*, Jod uden Græs.

Svardreip, *n. funis coriaceus*, et Læderreb.
 Svarf, *n. scobis, scobina*, Hilskaan, Hyl.
 Svarfla (at svarfla), *precipitantur controuersare*,
huc illuc rapere, fæste hift og þev umfæring.
 2) *prodigere, decogere*, foræde. Alk svarfla
 adiz úti síð, *mare omnia hausu*, det gíf alt
 ad Eoen til.
 Svarfi, *n. vid. svall*.
 Svarharðr, *verbis asper*, þarft i Udtryk.
 Svarlaus, *munus, elinguis*, flum, maallæst.
 Svarlegr, *præstabilis, item conveniens*, som svar
 rer til, overensstemmende.
 Svarmla (at svarmla), *vid. svarfla*.
 Svarna, *hic v. hac*, denne; *quasi sâ-hérna*, denne
 hærsonð.
 Svart, *m. virago imperiosa*, hærstefyg, myndig
 Soinde.
 Svartabrand, *n. panis aser, bisectus*, groft
 Stibðroð.
 Svartálfr, *m. pl. aquili*, Svartálfr.
 Svartablóð, *n. cruor*, sort, tyft Blóð.
 Svarta-svipr, *m. ingens maror*, stor Bedrævelse,
 Jærgmodigt Udseende. Svarta svipr varð mikill
 at fráfelli Páls biskups, *ingentem marorem*
excitavit obitus Pauli episcopi, Biskop Pauls
 Død opvakte stor Sorg.
 Svartbakr, *m. larus maximus*, Svartbagmaage.
 Svartblár, *fuscus, furvus*, sorteblaa, mørk
 blaa.
 Svartfleckótttr, *internigrans, item maculosus*,
 fortplettet.
 Svartgrár, *agrilus*, sortladen, sortgraa.

Svartnatti, *n. nox incerta, convicium*, sort
 Nat.
 Svartbróðir, *m. frater ordinis dominicani*, Sortes
 broder, Dominikanermunk.
 Svartmúnkr, *m. idem*.
 Svart-skirri, *n. amaurosis, gutta serena*, en sort
 Øter (etflagt Fugl); 2 skar.
 Svart, *ater, niger*, sort.
 Svafedr, *deliculus*, en Slægtig; alias svæ-
 fudr.
 Sabb, *n. sordida colluvies*, Sjøst, Urenlig-
 hed.
 Subba, *f. femina sordida*, Sjøst, urenlit,
 sludstevorent Gruentimmer.
 Subbuskage, *sordida iracundia*, urenlit Behan-
 ling.
 Subl, *n. vid. sufl v. suml*.
 Súð, *f. asserum compages*, Tag, Sammensø-
 ning af Bræder. 2) *latus navis*, Siden paa
 et Skib.
 Súða (at súða), *coassare, concamerare*, lægge
 Tag paa et Hus.
 Sudda (at sudda), *transpirare vaporem v. emis-
 sere*, uddunste (om fugtige Steder).
 Suda, *f. (i elk) scintillatio, (i fotti) fervor*,
 Syden (i en Pøtte); (fyrir eyrum), surium
 sinisus, Susen for Ørene. At deyfa sudana,
suare, neddampe Røgningen.
 Sudda-seinginn, *squalidus*, urenlit.
 Suddahvolf, *n. atmosphaera*, Atmosfære, Damp-
 kredt.
 Suddalegr, *vaporosus*, fugtig.

- Suddi, *m. vapor, pluvia serena; pfectus, Cima*
regn. 2) *stillicidium, Tagdrop, Sugtigbed.*
- Sudaustanvindr, *m. vulcanus, Sydvestvind;*
vid. vindr.
- Sudlægr, *vid. sunnlægr.*
- Sudrænn, *idem.*
- Sudahlíód, *n. fremor fervoris, Syd af Eyden,*
Rogen.
- Sudu-neistar, *m. pl. scintilla, strisura, Snit*
ster.
- Sudr, *n. meridies, auster, Eyden, Sonden.*
2) *calor, egelasio, Hede.*
- Sudr-átt, *f. idem.*
- Sudr, *austrum versus, imod Eyden.*
- Sudur-álta, *f. Africa, plaga australis, Sydland*
det, Afrika.
- Sudurhiari, *m. polus antarcticus, Sydpolen.*
- Sudvestan vindr, *libonous, Sydvestvind; vid.*
vindr.
- Sudurlönd, *n. pl. terra australes, de sydlige*
Land.
- Sudurmenn, *m. pl. nobis, ut et Norvegis ita*
nominabatur Germani, Sydmænd (for Nord-
beboerne: de der bebo det sydlige Sydland).
- Sved (svæddi, at svedia), *ferro excoriare, flaa.*
- Svedia, *f. framen, en stor Dolk.*
- Svæf (svæfji, at svæfia), *temperare, placare,*
dæmpe, daffe; cognat. svæfi at lesa.
- Svæfn, *m. somnus, sopor, quies, Sovn, Slum-*
mer. At leggjaz til svæfns, quieti se dare,
lægge sig til Hvile. At lía i svæfui, per
somnum videre, se i Sovne.

- Svæfnbrígdí, *n. pl. intermissio somni, urellig*
Sovn.
- Svæfnhöfði, *m. sopor gratis, athypnia, by-*
tung Sovn.
- Svæfnhús, *m. cubitulum, dormitorium, Sov-*
stammer.
- Svæfngánga, *c. noctambulo, En som gaar i*
Sovne.
- Svæfnlaði, *insomnis, som ikke sover.*
- Svæfnleyfi, *n. atypnia, Sovnloshed.*
- Svæfnleti, *n. pl. insomniæ, phantasmas noctur-*
na, Gebarder i Sovne.
- Svæfnórur, *m. pl. deliria nocturna, Galteskib i*
Sovne.
- Svæfn-purka, *f. vir somnolentus, Sovsover.*
- Svæfnslame, *somnolentus, søvlig, hengiven til*
Sovn.
- Svæfnlýki, *f. leibargus, carus, Sovesøge.*
- Svæfnstall, *qui facile dormit, quando libet, som*
letteligen sover ind.
- Svæfnugr, *somnolentus, søvnagtig.*
- Svæfnþorn, *n. acus soporifera, en Sovort.*
At stinga einum svæfnþorn, *claviculum de-*
vaccere soporifero signatum injicere capiti ad-
cujus, at stille med et saadant Nedslib, at
faste Sovn paa en.
- Svæfnþrúnginn, *somnolentia gravatus, betyngt*
med Sovn.
- Svæfnþrycking, *f. vid. mara.*
- Svei! *ve! fy!*
- Sveia (at sveia), *ve dicere, udstamme.*
- Sveif, *f. ansa irascibilis, idem vesicillum, et*

Svøb, Haandgrib til at ombrede et Hjul,
 Bippe paa en Nof.
Sveifla (at sveifla), *agitare, rapere, fvinge*.
 Sveifla i kring; *circumagere, gyrare, fvinge*
 i Krebs. Sveifla saman, *convolvere*, sam-
 menfolde. Sveifla fverdi, *gladium rorare,*
gyrare, fvinge Overbet.
Sveifla, *f. agitatio v. gyratio colluctationum*, de
 Kampendes fvingende Bevægelse.
Sveigi (at sveigia), *flectere, curvare, sveje,*
 bøje.
Sveigia, *f. curvatura, flexio, Svejning, Bøje-*
ning.
Sveigianlegg, *flexilis, tractabilis, bøjelig*.
Sveiging, *f. vid. sveigia*.
Sveigr, *m. vimen, virgulum*, en Vildetvift.
 2) *collare mulierum*, et Gruentimmer: Hals-
 baand. 3) *arcus*, en Bue.
Sveima (at sveima), *circumire, circumferri,*
 fæve, fomme.
Sveimr, *m. levis motio*, letflyvende Bevægelse.
Sveim, *n. idem*.
Sveinn, *m. puer castus, purus*, Svend, ung
 Dreng. 2) *famulus, Tjener*.
Sveinharn, *n. infans masculus*, et Drengbarn.
Sveinpillr, *m. minoris aetate famulus*, en Tje-
 ner, ringe Tjener.
Sveinstauli, *m. servulus juvenis*, ung Træl.
Sveipa (at sveipa), *involvere, indhylle, svøbe*.
 2) *percutere v. excutere*, pidske. Þorgils
 sveipadi sveininum, Þorgils puerum flagella-
 vis, Þorgils pidskede Drengen. Muna þeir
 Unden Deel.

Gizze geitrom sveipa, *Gizorem non percussione*
framois, De vil ikke bante Giffot mod deres
 Overb.
Sveipadr, *involutus, indhyllt, indsvøbt*. At
 sveipa hári sinu, *conserquere crines*, kruse sit
 Haar.
Sveipr, *m. cirrus; item involacrum*, Haarløt;
 ogsaa et Svøb.
Sveipr, *crispus*, kruset, krøllet. Hugi hafdi
 nockud sveift háir, *Hugo crines habuit sub-*
crispas, Hugo havde noget kruset Haar.
Sveit, *f. sribus, item rus*, en Bøjsd, ogsaa
 Landet, Oplandet. 2) *multiplando, caserva*,
 flot, Skare. 3) *factio, secta*, et Parti,
 en Sekt. At fara upp i sveit, *rus ire*,
 rejse til Oplandet. At taka inn i sveit,
sribu donare, tage ind i Bøjsden. At fyr-
 bióða sveitina, *sribu interdiceré*, forbyde en
 fra Bøjsden.
Sveitardráttir, *m. factio*, Opstand, et Parti
 Misfornøjede.
Sveitardryckia, *f. compositio orbicularis per di-*
versas caservas, et Drifkegilde hvor man drif-
 ker flottevis, modsat hvor man drifker par-
 vis.
Sveitar-höfðingi, *m. sribunus militum*, Anfører
 for en Afdeling Soldater, Kaptein.
Sveitarmadr, *sribulis, contribulis*, en Mand af
 samme Bøjsd.
Sveitabad, *n. hypocaustum, vaporarium*, Sves-
 debad.
Sveitadúkr, *m. sudarium*, Svedebug.

Sveitar-ómagar, *m. pl. contribules, quibus nec opes, nec vires, ad acquirendum panem, Gats elge, der fødes af Sognefolket.*

Sveiti, *m. sudor, Svæd.*

Sveiti (at sveita), *sudorem excutere, sudare facere, bringe til at svæde. 2) sudare, svæde.*

Sveitiz (at sveitaz), blíve svædt, svæde; *vid. svitna.* At sveitaz fyrir einhvörri, *sudorem operi impendere, at svæde ved noget.*

Sveitúangi, *m. contribulis, Sognebarn.*

Svelgi (svelgdi v. svalg, at svelgia), *devorare, absorbere, nedsvælge.*

Svelgiz (at svelgiz á), *dicitur, quando sub epiglottidem, in arteriam asperam, aliquid immittitur, unde spiritus intercludi potest, siges naar noget gaar i Brangstruben.*

Svelgr, *m. vorago, gorges, Svælg.*

Svell, *n. glacies, Is, glat Is.*

Svell (svall, at svelka), *rufescere, svealme. Opt svellr niðsnarmönnum mál i munni, exploratorum relationes, sapius hyperbolem sapius, Spejdernes Efterretninger ere ofte overdreene, svaustige. Hönum svellr þad, angis sam, det angster ham. Hann svall af reidi, ira inflatus est, han blev overmaade forbitret. Svellr um kaunid, ulcus incumescit, Bylden hovner.*

Svellr, *humidus, hovnet. 2) asper, difficilis, vansteltig, karp.*

Svelnir, *m. idem. 2) agnomen Odini, Odins Elfnavn. 3) gigas, en Kjempe, Jätte.*

Svelt (svalt, hefi seltid, at svelta), *jejunare, esurire, hungrer, sulste.*

Svelta, *f. famer, Hunger, Sult.*

Svelti, *n. locus pastum v. panem prohibens, et Sted, hvor Kreaturerne ikke kan faa Føde. Fæd var komid i Svelti, pecora in loco erant, ubi pastus erat interclusus, Gaarrene vare tomme paa et græsløst Sted.*

Svelti (at svelta), *fame premere, sulste, hungrer.*

Svem (svam, hefi svamid, at svema), *nav, svømme.*

Svemla, *f. vacca, en Ko.*

Svengd, *f. famer, Hunger.*

Svengiz (at svengiaz), *famem sentire, bliu sulsten.*

Sveppr, *m. fungus, boletus, Svamp, Skampion.*

Sver (svór v. sör, hefi sverid, at sveria), *jurare, sværge. At sveria stafadann eid, acceptis verbis jurare, sværge efter en Formlar. At sveria rángann eid, pejerare, sværge falsk Ed. At sveria sig i ættina, majorem referre (jocose), ligne fuldkommen sine fæder eller forfædre.*

Sverd, *n. gladius, et Sværd. Angl. sword. Germ. Schwert.*

Sverdsmiti, *m. gladiator, macharopæus, en Sværd, som forfærdiger Sværde, Raader. Sverdsfiskr, m. xiphus, gladius piscis, Sværdfisk.*

Sverdsfagari, *m. pallio, En som pådsjer Sværd. Sværdreidi, m. vid. sværdreip.*

cim, edr scith, *baltea*, Sabelgæng:
egg, *f. acies gladii*, Sværdæg.

(svarf, hefi forfid, at sverfa), *descobinari*,
es. 2) *minusim auferri*, fragaa, for-
skes lidt efter lidt.

(at sverfa), *limare*, *descobinare*, fls. At
sverfa til stals, *omnia experiri, ad extra-*
confugere, prøve det sidste Middel. Nu
er at, *facultates dilabuntur*, nu er det
det yderste.

, *m. turba*, Sværm.

f. aivor, *isem acramentum*, Blaf, Sværte.
(at sverta), *infuscare*, *nigrare*, gjøre

, *f. prunum damascenum*, en Svædfe.
1. *forbillum*, *isem lacticinia*, Slabberab; a
tynd Mellemad; *vid. suml.*

f. curatrix lacticionum, en Mælkpige,
som behandler Mælk.

f. succus, Eugen. 2) *placenta*, Ruge,
spæde Børn gives til at sug; *hinc barn-*
, kalf-suga.

mb, *n. pl. agni subrumi*, *fellantes*, Lam,
patte deres Mødre.

m. accursus v. alluvies maris, Tilfly af
et. 2) *mare* (poet.), Havet selv (hø-
terne). 3) *venius per rimas in domum*
trans, Trækvind. 4) *simulas v. ocul-*
odium, hemmeligt Nag. Par var slægt
lli hula, *occulta offensio erat inter istas*
is, der var Tvist imellem Familierne.
id. svei.

Svia (at svia), *remittere*, *cedere*, tage af, slip
haes, Kuldinn skær, *frigus remissus*, *se*
frangit, Kulden tager af.

Svian, *f. remissa*, *relaxatio*, Aftagelse, Lø-
dring.

Svia, *f. idem.*

Svian, *m. pl. Sveci*, de Svenske.

Sviariki, *n. Suecia*, Sverrig.

Svid, *n. pl. circulus magicus*, en Tryllekreds.

At marka svid, *coercere lemures intra cir-*
culum, *extra quem adurentur, juxta*
necromantiam ethnicorum, slaa, bestemme en
Kreds til Brug ved Trolddom.

Svid, *vid. svidiur.*

Svid, *n. pl. capita et pedes pecudum casti*, flegte
Hoveder og Fødder af Faar.

Svid (sveid, at svida), *adurere*, sole, forbrænde.

Svida, *f. framen*, *armorum quoddam genus*,
Doll eller Sværd.

Svidda, *funio ex igne suffocatum animal*, et af
Røg og Ild kvalt Dyr; *quasi sviddaudi*,
Svidalykt, *f. nidor*, *isem empyreuma*, sveden
Lugt.

Svidi, *m. dolor intensus vulnere*, *ignis v. fri-*
goris, Svie (enten af Saar, Ild ell. Kulde).

Svidinn, *ustus v. tostus*, sveden, brændt.

Svidingr, *m. homo sordide parvus*, surfittig,
færrig.

Svidingskapr, *m. sordida tenacitas*, Surfittig-
hed.

Svidiur, *f. pl. concedit arborum sylva exusta*,
en Dyrge Træ, der er brændt til Kul.

Svidnialönd, *n. pl. idem.*

Svidna (at svidna), *aduri, torrefcere, siccus*, blive soeben.

Svidningr, *m. virulus phocorum, cum pelle castus*, en Sølhunde-Ralv, der soies, steges tilligemed Skindet.

Svidr (sveid, hefr svidid, at svida), *dolere, angere, siccus*. Hönnum sveid þad, *agere siccus v. dolere*, det gjorde ham ondt.

Svidr pro svinnr, *prudens, circumspiciens*, forsigtig, klog. 2) *agnomen Odini*, Tilnavn til Odin.

Svidrir, *m. necromantes*, en Maner, Troldmand. 2) *nom. Odini*, et Navn paa Odin.

Svif (sveif, hefr svidid, at svisa), *ferri, moveri*, svæve.

Svifst (at svisaz), *cedere, iram continere*, dæmpe sin Forbitrelse. Hann svifst eingis, *nulli cedis, nihil non audeo*, han sparer intet, tager ikke Hensyn paa nogen Ting i Yttringerne af sin Vrede. Nu svifr á honn (reiddinn), a) *jam exandescit*, nu bliver han rent gal. b) *deliquium patitur*, han daatter.

Svif, *n. pl. motus repentinus*, pludselig Bevægelse. 2) *vibratio*, Svvingen. 3) *curvatura, declinatio*, Bøjning, Krumning. I þeim svifum, *interes, inter hæc v. ista*, imidlertid.

Svig, *m. vimen*, Vidse, Tondebaand.

Svig, *n. curvatura*, Bøjning, Krumning. At vinna svig á einn, *supprimere aliquem*, besjete en. Þad er mér um svig, *ultra vires meus est*, det overgaar mine Kræfter.

Svigr, *m. idem*. Þad veitir mér um svig, *sorquet me v. excedis vires meas*, jeg har ondt ved at gjøre det. Þar á svig vid, *a lacere v. agnere aut simile est*, det er saa omtrækt det samme.

Svigna (at svigna), *incurvescere*, søjles, bøjes. Svignadr, *pandus*, søjet, bøjet. Svignadr á bak áfir, *repandus*, bøjet tilbage.

Svigrám, *n. tempus declinandi periculum v. circumspiciendi et recolligendi*, Tid til at omgaa Fare, eller til osjere Overvejelse.

Svigurmáli, *n. pl. obliqua verba*, Dødbestælske.

Svik (at svikia), *fallere, fraudare*, følge, lødrage.

Svik, *n. pl. fraus*, Svlg. Þá vóru svik í tebli, *angvis eras in herba, dolus in ludo*, det var Svlg i Spillet. Svik í smíðum, *facus, infucia*, Smink, Dødrageri.

Svikari, *m. impostor*, en Dødrager.

Sviklami, *fraudulentus, fallax*; svlgfuld; vil svikull. Menn eiga at forða sál síllum sviksamlegum hlutum, enn líkama síllum meinsamlegum, *anima abstineat fallacibus, corpus nocivis rebus*, man bør vogte Sjelen for svlgfulde, men Legemet for alle skadelige Ting.

Sviklemi, *f. fraudulentia*, Svlg, Dødrageri.

Svikst (at svikiaz um), *fidem fallere*, følge.

Svikrádi, *n. pl. insidia*, Snarer, Efterstræker. At líta á svikráðum, *insidiari*, efterstræbe.

Svikull, *dolosus, fallax*, svlgfuld. Svikulhönd, *manus gipsarissima*, svlgfuld Haand.

Svil, *n. pl. lacus piscium, pancreas*, Well i
Gist.

Svilar, *m. pl. sororum mariti*, Svøgre.

Svili, *m. sororis mariti conjux*, Svoger (siges
om de Mand, hvis Koner ere Svøstre); *quasi*
fili v. civili, å lif es lifar.

Svim, *n. versigo*, Svimmelhed, Svindel.

Svima (at svima), *vid. sveima*.

Svima (at svima), *versigine turbati*, svulme.
Hann svimar v. svimrar, *versigine turbatur*,
han svimler.

Svimi, *m. vid. svim*.

Svimr, *m. idem*.

Svinkadr, *mentis non integer*, som ikke har sin
fulde Samling.

Svin, *n. sus*, et Svin.

Svina-asi, *m. porcalio*, Svineast.

Svinadraf, *n. filigra*, Svinesøde, Drav.

Svinahjridir, *m. subulus*, Svinehyrde.

Svina-tad, *n. fucida*, Svinesnes Urenlighed.

Svina-trygill, *m. aqualiculus*, Svinevom, Svø-
nemave.

Svina-proti, *m. paracyancho*, Høvelse i Hals-
Musklene.

Svinabæli, *n. porcinarium*, en Svinesst, hvor
Svinene ligge.

Svinakiðr, *n. caro porcina*, Svineskjød, Flest.

Svina-skia, *f. bara, suile*, Svinesst.

Svínfylking, *f. cuneus, acies cuneiformis v. ca-*
pax porcinum, en kileformet Slagorden; og
saa et Svinehoved.

Svíngr, *n. incerta vagatio*, Vanken, Omvanken.

Svingla (at svingla), *buc illuc ire v. vagari*,
vante hist og her.

Svinka (at svinka), *destruere v. rapere*, bes-
drage, snyde. A. biskup lét svinka at pen-
ingum þeim sem Hóla biskup átti, A. epi-
scopus destraxit pecunie episcopi Holani, Bta
Kop Árne tilvænde sig de Penge, som Bta
Koppen paa Holum ejede.

Svinkadr, *suus instar repletus semeto*, fuld som
et Svin.

Svinna, *f. prudentia*, Klogskab.

Svinnr, *m. idem*. At snúa ráði sínu á svinn,
mores emendare, forandre sin Opførsel til det
bedre.

Svinnr, *prudens, honestus*, klog, bescheiden; *vid.*
svidr. *Vulgo parcus, senax*, sparsommelig,
paaholden.

Svinsbógr, *m. perna, petaso*, Svinebøv.

Svinsblúga, *n. lucanica*, Svinepølse. Svina-
pylsa, *f. idem*.

Svinsfeiti, *f. axungia*, Svinesfedt. Svinsmör,
m. idem.

Svinsflesk, *n. lardum, lardum*, Svinesfedt.

Svinskiár, *n. fesa*, Svineskifter.

Svinslegr, *suinus*, svinf.

Svinslega, *mors suino*, svinf.

Svinsmagáll, *m. fumen*, Svinehav.

Svipa, *f. flagellum*, en Pibst, Svøbe.

Svipa (at svipa), *celerare, festinare*, fremkynde,
ile. 2) vibrare, sveinge. 3) flagellare, pibe
st; *vid. sveipa*. Hönum svipadi heipt i
hug, *ira percussus est*, han blev opflammet af

Serbittrælle. Var ótraust at Þorgils svipadi ei stundum sveininum, non tuto excusari. þariz *Þorgils*, quod puerum non flagellasset aliquoties, Þorgils var ikke ganske fri for undertiden at ydste Drengen.

Svipan, *f. festinatio*, Hlen, Skyndning. 2) *impetus*, isem *momentum*, et Hjeblif.

Svipadr, *vultu similis*, som ligner en anden i Ansigtstræk.

Svipanda sverd, *gladius in vibrans*, svingende Sværd.

Svipaz (at svipaz um v. at), *circumspicere*, isem *exquirere*, se sig om, søge efter.

Svipferdis, *frustra*, frustraneo itinere, ved en forgjævet Rejse.

Svipillr, *corvus*, barst af Udseende.

Sviplegr, *repentinus*, pludselig; isem *inopinatus*, uventet.

Sviplíkr, *vultu similis*, som ligner en anden.

Sviplyndr, *varius*, *inconstans*, vagselsindet.

Svipmikill, *vultuosus*, isem *vultu heroico*, af majestætisk, ærverdigt Udseende.

Svipnagr, *n. nuditas*, Nøgenhed. Hann lá mig ecki i svipnakri, *ne quidem nudus in lecto ab illo immunis fui*, end ikke ganske nøgen kunde jeg være i Rø for ham.

Svipstund, *f. momentum*, et Hjeblif.

Svipfinnis, *vid. i einum svip*.

Svipti (at svipta), *raptare*, rive i en Hæst, snappe. 2) *spoliare*, privare, berøve.

Svipti-kista, *f. arcula onasa viatorum*, *arca comitata*, Rejsestuffer.

Svipting, *f. raptatio*, Snappen, Roven; Berøvelse.

Svipull, *fugax*, flygtig.

Svivr, *m. vultus*, Ansigtstræk; Mine. 2) *se-bita apparentia*, isem *speculum*, kort Tilspyn-ladelse; ogsaa *Spøgeri*, Gestalt. 3) *vibratio*, Styngen, Svingen. 4) *momentum*, et Hjeblif. I' einum svip, *uno momento a. instanti*, i et Hjeblif.

Sviri, *m. cervix*, Hællen; o: halsinn asten til

Svirgull, *m. linea convoluta pro zona vel cinctu redimiculo capitis*, Et Klæde at binde om Hvet eller Hovedet. 2) *focale*, Et tykt Klæde eller Bind om Halsen.

Svirgulslegr, *crassus*, tyk, klodset.

Svitaholur, *f. pl. pori*, Svædhuller, Porer.

Svitamedöl, *n. pl. medicamenta sudorifera*, Lægemidler, som frembringe Svæd.

Sviti, *m. sudor*, Svæd. Handkrika sviti, *lin-cus*, Svæd i Armhullerne.

Svitna (at svitna), *sudare*, svæde.

Svívirda, *f. deminutio honoris v. fama*, Ødel, Vanrygte.

Svívirding, *f. idem*.

Svívirdi (at svívirða), *honori alicujus detracta estimationem declinare*, vanære en; i flig.

Svívirdilega, *dedecorose*, Rammeligen.

Svívirdilegr, *dedecoratus*, Rammelig.

Svíþjóð, *f. Svezia*, *pr. gens Suevica*, Sverrig, egentl. det svenske Folk; *quasi fivida a. fivris þjóð*, *gens Odini*, Odins Folk.

lucta, Bryden. 2) *solusi mores*, Ud-
isfer. 3) *prodigalitas*, Udselshed.

colludere, lege sammen. 2) *prodigere*,

terere columna, comus, en Gjeste; germ.

. At setia sök fyrir súla, *sanctissime ca-*
v. prohibere ne in domum admittatur ali-

. at forbyde nogen strængelig at komme
set; *vid.* Undvegis súlar.

pelicanus albus, *extremisate alarum* aj-

en hvidt Pelikan, som er sort paa En-
af Vingerne; *alias* haf-súla.

at súlda), *mucescere*, mulne, blive stum-

, *muculentus*, *mucidus*, mulen, stum-
Súldad hey, *fanum mucidum*, Rimlet

mixtura, *confusio*, Sammenblanding.
at súlla saman), *miscere*, *confundere*,
ienblende, forvirre.

m.umor, *vulgo* *ulcus*, Opsvulmen;
l. en Byld; ð svell.

m.fames, Sult, Hunger.

n.æstas, Sommer. *Á suarum*, *tem-*
us æstivis, om Sommeren.

uki, *m.augmentum æstatis*, Tilæg til
meren, En Uge, som efter den island-
idsregning stundum regnes til Somme-
ner end sedvanlig; se Rým begla S. 202.
letr, *m.* (á hörundi, mólittr), *phacos*,
is, Solbrændthed, Solbrænding (paa
stet om Sommeren).

Sumarbáðir, *f. pl. æstiva*, Sommer-Dølle,
Lykhus.

Sumardagr, *m. dies æstivus*, Sommerdag.

Sumar-giðf, *f. unius*, *pro incunæ æstatis apertio-*
reta, Sommergave.

Sumarlángt, *per totam æstatem*, saa lang som
Sommeren er.

Sumarlegr, *æstivus*, sommerlig.

Sumarmál, *m. pl. initium æstatis*, Sommerens
Begyndelse. Nú er komid undir sumarmál,
hæmus princeps v. æstatis est, Sommeren er
nu straks forhaanden.

Sumbl, *n. compositio*, Driftslag. 2) *forbil-*
lum, Eeben, Driften.

Sumbla (at sumbla), *composere*, drifte i Sam-
kvem. 2) *deglutire*, nedsluge.

Sumblaz (at sumblaz), *potum torpescere*, af for-
megen Drift tabe Bevidstheden. Hann sumbl-
adiz i síðfar bylgium, *aquam marinam adeo*
hausit, *ut stuperet*, han sit saa meget Vand
i sig, at han tabte sin Bevidsthed.

Sumrar (at sumra), *æstatem appropinquare*, det
bliver Sommer. Nú sumrar, *adeft v. ap-*
propinquas æstas, Sommeren nærmer sig.

Sumrúngir, *m. vitulus*, *circa initium æstatis na-*
tus, *isa vocatur post elapsam semestrium*, en
Kálv, som er en Sommer gammel. 2)
mercenarius æstivus, en Daglejer om Som-
meren.

Sumstadar, *non usquam*, *alicubi*, sommersteder.

Sumtidis, *interdum*, undertiden, sommetider.

Sumr, *aliquis*, *nonnullus*, *quidam*, nogen. Hér

er få smitt alt og sumt, *hic est cunctis habenda mea, nulla re excepta*, her er alt hvad jeg ejer.

Sund, *n. freium*, et Sund. 2) *nasatus*, Svømmen.

Sund-dyr, *n. animal nasatile*, et Dyr, som kan svømme, et Svødyr.

Sundfær, *nobilis*, som kan svømmes over. 2) *nandi peritus*, kyndig i Svømmen.

Sundfæri, *n. pl. cauda et pinna piscium*, in *spec. balnearum*, Svømmeredskaber, Fiske, især Hvalernes Hale og Finner.

Sundl, *n. vid. svimi*. Sundli, *n. idem*.

Sundlar (at sundla), *vid. svimar*,

Sundmadr, *n. nasator*, en Svømmer.

Sundmagi, *n. fistula aërea asellorum*, Svømmeblære.

Sundra (at sundra), *in partes secare, deartuare*, sonderlemme, skjære i Stykker.

Sundráng, *f. divisio*, Søndring, Deling. Sitt i hvöria sundrángina, *divisum*, delvis, et hvert for sig.

Sunduggar, *n. pl. pinna piscium*, Svømme-finner.

Sundr, *in partes, sonder*, (ita. 2) *in compositis idem quod latinorum. Dis.* i sammensatte Ord det samme som Tydskeenes *zer*.

Sundurdreif (at sundurdreifa), *dissipare, dispergere*, adsplitte, adsprede.

Sundurgérd, *f. singularitas, affectatio*, Svøheb, affekteret Væsen.

Sundurknösladr, *coarctatus*, sonderknægt.

Sundurleitr, *diffinilis*, forskjellig, ulig.

Sundurlyndi, *n. consensus*, Uenighed, Udrægtighed.

Sundurkila, *segregatus*, adskilt fra.

Sundurpyckia, *f. diffensio*, Tvist, Uenig-

Sundurpycki, *n. idem*.

Sunna, *f. sol*, Sol.

Sunnudagr, *n. dies solis*, Søndag.

Sunnann, *a meridie (de loco et in loco)*, denfra.

Sunnan-átt, *f. aufser*, Sydant.

Sunnan-vedr, *n. ventus australis*, Søndem

Sammlendingar; *australes*, Sydboere.

Sunnlæggr, *austrinus*, syblig.

Sunnr pro sudr, *aufser, nosus*, Syd, Sør. *Varians sapissime, apud veteres d et un; madr, mannr, manns; fídr, finnr, fía* Svo, *vid. so*.

Svoli, *n. truncus, lignum crassum et rude, pes*, en Træbul, utilhugget Træstub. 2) *incoltus, agrestis*, et groft, ubehøvet i nest.

Svolalegr, *agrestis, rudis*, grov, udannet Svalgra (at svolgra), *vid. svelgia*.

Svödu-lár, *n. vulnus leve*, et let Saar.

Svödinir, *vid. svelnir*.

Súp, *n. jus, jusculum, sorbillum*, Suppe, (Slabberabé; *vid. saup*.

Súpa, *f. idem*. Súpa-fat, *n. paropsis*, søn et Suppefad.

Suptúngtr, *n. nom. pr. libax*, en Drægt

Svördr, *n. serra viridis, graminosa, cespit*

græðbegroet Etad, Grænsæur. Sværdst land, *cominens, terra gramine obsita, distincta a scopulis et lycibus*, fast Land, græðbegroet Etad, adskilt fra Klipper og Skjær. 2) *corium v. cutis capillata, villosa*, laadent Skind. At standa yfir höfud-svördum eins, *superflans videre aliquem prostratum decollari*, se paa end Halsehuggelse. 3) *funis coriaceus*, et Ledertov, Ledertæb; *alias* Sværdreip. Sværrull, *obloquens consensiosus*, modskridende, trættetjer.

Súr, *acidus*, sur.

Súr, *m. acor*, Surhed.

Súra, *f. acerosa*, Eyre.

Súrbræud, *n. panis acidus, zymiset, fermentatus*, Surbrød.

Súrdeig, *n. fermentum, zyme*, Surdej.

Súreygr, *lippus, surojet*. 2) *invidiosus*, mild undellig.

Súrmiólk, *f. oxynulum*, Surmælk.

Súrna (at súrna), *acefcere*, bltve sur.

Súra, *n. cibaria acida, oxysoma*, Systemat.

Súrsadr, *acero conditis v. preparatus*, spltet.

Súrskapr, *m. insensu austeritas*, ubehagellig Surhed.

Súrsmatr, *m. vid. súra*.

Súrs-matar-seliandi, *oxyporopola*, som sælger spltet Mad.

Súrsminiör, *n. oxynurum, buzrum fermentatum*, surt Smør.

Súrtar-bræudr, *m. lignum fossile mineralizatum*, Stortebænd (et Røst).

Anden Deel.

Surt, *m. nom. pr. viri, en Mand* Navnt. 2) *colore furvus*, gulden af Røstsfarve.

Súr, *f. dolor, mastitis*, Særgmodighed, Sværvælske. 2) *morbis*, Sygdom; *alias* Sott.

Súrlaus, *sanus, integer, sünd, frísk*. At lesa skilant, *sine morbo interire, de gladio desis dicitur*, ds uden Sot, siges om den som bmskommer ved Vaaben.

Svanta, *f. ventrale, praeciuciorium*, et Forflæde.

Svantiuhappar, *m. pl. globuli ventrales*, Forflædeknapper.

Svædi, *n. campus sine omni umbraculo, conflager*, aaben Mark, *vid. berfædi*; *alii: palus v. locus depressus*, ogsaa et lavt, sumptigt Etad.

Svæfi (at svæfa), *sopire, inddysse*; *vid. lesa*. 2) *mactare*, slagte. 3) *pacare*, stille, dæmpe. Svæfandi medöl, *hypnotica*, Sovemidler.

Svæfill, *m. cervical, pulvinar*, Hovedpude.

Svækia, *f. aer circulans, humidus, suffocationi quam refrigerationi proprior et aptior*, fugtigt Veir.

Svækia, *f. tepor vaporosus et nauceosus*, varm ubehagellig Damp.

Svækiulegr, *repidus*, lunten, varm.

Svæla, *f. fumus vehemens et acer, stærk Røg*. 2) *dolus malignus*, ondskabsfuld Svig. So eru hér margir gódir menn, at ei mun svæla eda flærd giör til nokkurs manns, *res boni viri hic sunt, ut nihil fraudis v. malicia uli metuendum sit*. Her ere saa mange gode

Wend, at ingen behøver at frygte for Ovig
eller Ondskab; Sturl. S.

Svæli (at svæla), *fumigare, suffocare*, ryge,
kvasle ved Røg. At svæla undir sig, *emun-
gere aliena, injuria occupare, intervertere*,
tilvende sig andres Ejendomme ved: Ovig el-
ler Vold.

Sværa, *f. vid. svara*.

Svælinn, *procax, frak, forvoven*.

Sý, *n. intergerium, luna inserina, stupa, Mel-
temveg, Mellemlag, Tave*.

Sýa, *f. colum, Sie, Tragt*. 2) *scintilla*,
Snik, Funke. Sýu-grind, *f. clabrum co-
latorium, en Træring*; hvortil Dien fastes.

Sýa (at sýa), *colare, sic, sic liguenem; (rec-
ius lia)*.

Sýd (saud, hefi sodid, at sióda), *coquere, elix-
are, spde, koge*. 2) *fervere, spde, være
glohed*. Járnid sýdr, *ferrum scintillas u.
candes*, Jærnet er glohedt. Vatnid sýdr,
aqua fervet, Vandet koger. At sióda upp
úr, *aballire, fervere, at koge over*.

Sýdra, *ad austrum, sybligen, mod Sonden*.

Sýdri, sýdstr, *austrum proprium, proximus, spde
ligere, sybligst*.

Sýfiadr, *dormituriens, søvnig*.

Sýfiar (at sýfia), *dormituriens, at være søvnig*.

Sýst, *f. genus, Kjon; alias swift*. Karlýst,
sexus virilis, Mandkjøn. Qvænnsýst, *sexus
femineus, Kvindeskjøn*.

Sýg (sæg, hefi sogid, at sýga); *ferbero, lac-
tare, suge, dic, patte*. Læbbin-sýga; *angi-*

*abere v. lac selliano, sammene patte i
Møder*.

Sýki, *f. morbus, Sygdom*.

Sýking, *f. idem*.

Sýkiz (at sýkiaz), *in morbum incidere*,
syg.

Sýkn, *innocens, rursus, immunis, uskyldig*,
sikker.

Sýknfaka, *innocens, uden Drøde, uskyld*

Sýkn-dagr, *m. dies actionibus rursus, Si-
dag*.

Sýkn, *f. libertas, immunis, Frihed*,
færd.

Sýkna, *f. idem*. Þeir lýstu sýknu hanna,
*munisatem ejus proclamaverunt, de bestje
gjorde hans Frihed*.

Sýkra (at sýkra), *saccharo condire, bestre
Suffer, komme Suffer i*.

Sýkr, *n. saccharum, mel arundinis, Sult*

Sýkr-candis, *saccharum crystallinum, Sult
Kandis*.

Sýkr-reyr, *m. canna saccharifera, Suffer*

Sýkr-salcadar urtir, *f. pl. conferva, salga
confecta, nedspilte Frugeter*.

Sýkr-rót, *f. vid. gul-rósa*.

Sýlgr, *m. potus, banfus, Driften, (Sul-
alias svelgr*.

Sýlg, *f. unda maris, Vølge; vid. Hluginn*

Sýlgia, *f. umbella, en Solhat, Parasol*.

Sýbula, *Hagte, Opande*.

Sýli (at sýla), *concrustera, consipari, stø*

frøse til; à svel. At sýlar nú í skipinu,
omnia jam in navi congelant. Alt frøser nu
til í Elfbet.

Sýlldr, *constipatus*, storknet, sammensløbet.

Symblo, *f. vid. lvemla*.

Sýn, *visio*, en Aabenbaring, noget som sees.

2) *visus*, Syn. Fridr sýnum, *aspectu pul-*
cher, skøn af Ildseende.

Sýni, *n. visus*, Syn. Það er til sýnis, *visui*
pates, det er til at ses.

Syn, *f. abnegatio*, Nægten, Afslag. 2) *nom.*

Dea ethnicorum, en hedensk Gudindes Navn.

At setia syn fyrri, *omnino abnegare*, ganske at
nægte.

Sýnd, *f. vid. sión*. Til-sýndar, *objectum vi-*
sus eminentius, det som ses i en Afstand; *vid.*
á sýnd.

Synd, *f. peccatum*, Synb.

Syndafloðid, *diluvium*, *cataclysmus*, Synðflo-

den.

Syndga (at sýndga), *peccare*, synde.

Syndi (sýndti, at sýnda), *nare*, *natare*, svøm-

me; à sund.

Syndi, *n. vorrex*, et Svælg; *vid. qviksýndi*.

Syndsamlegr, *impius*, ugudelig, sýndig.

Syndsamlega, *impie*, ugudelig, sýndigen.

Sýndagr, *peccatis contaminatus*, sýndig.

Syndr, *nandi peritus*, sýndig i Svømmen.

Sýndr, *visu gaudens*, *videtur*, seende. Sýndr
litt, *egro videns*, som ser ilde.

Sýngla (at sýngla), *vid. laungla*.

Sýng (laung, hefi lúngid, at sýngja), *canere*,

songe. At sýngja undir, *succinere*, sange
lavt. At sýngja við tón, *alsa voce canere*,
sunge højt. At sýngja mella, *missam di-*
cere, læse Messe.

Sýngra (et sýngra), *vid. sýngra*.

Synia (at sýnia), *rennere*, *negare*, nægte, af-

slaa.

Sýni (sýndi, hefi sýnt, at sýna), *ostendere*,
visse.

Sýniz (at sýnaz), *videri*, synes. Sýniz mér,
mibi videtur, det synes mig.

Sýnilegr, *visibilis*, sýntlig.

Sýnilega, *visibiliter*, sýntligt.

Sýnis-horn, *n. specimen*, *Probo*, *Specimen*.

Sýnn, *videns*, *visu gaudens*, seende, som kan
se; *vid. einsýnn*. 2) *evidens*, sýnsýntlig.
Hönum er ecki sýnt um það, *imperius est*,
han er usýndig der. Ecki er annað (ráð)
sýnna, *non aliud visu apertius est consilium*,
der er ikke andet for.

Sýp (sáup, hefi sýpid, at sýpa), *forbere*, søbe.
At sýpa hveliur, *aquam haurire*, *forbillare*,
snappe efter Vejret.

Sýpra (at sýpra), *queri*, klage, murre. 2)
lenue forbillare, søbe langsomt.

Sýpur, *n. lamentatio*, Murren, Jammerklage;
alias sýpr.

Sýr, *n. obsonii quoddam genus veterum*, etslags
Eulmad hos de Gamle. 2) *scrofa*, en Sø
med Grise.

Sýra, *f. acor*, Surhed. 2) *acidum et ferment-*
atum serum lactis, Vasse.

Sýri (sýrði, hefi sýrt, at sýra), *fermentare*
· *facere*, syre, gjøre sur.

Sýrðr, *fermentatus*, surgjort, syret. Sýrt
braud, *panis fermentatus*, Surbrød.

Sýrgi (at sýrgia), *plangere*, *lugere*, sørge, være
bedrøvet; à sorg.

Sýria, *f. sex liquidorum*, Dunsald, Darme
fra stødende Ting; *vid. fori*.

Sýrióttr, *feculentus*, fuld af Darme. 2) *do-*
losus, følgesuld. Sýrióttr litr, *color maculo-*
sus, broget, uægte Farve.

Sýrland, *n. Syria*, Syrien.

Sýróp, *n. Syrupus*, Sirup.

Sýrpa, *f. adversaria*, collectionsen, Blandinger,
Samlinger, Allsheaande; à forp.

Sýrtir (at sýrta), *nigrescit*, *nigrescere*, sortnæ,
blive sort; à svart.

Sýsla, *f. negotium*, Syssel, Forretning; *vid.*
umfýsla. At reka sýsla sína, *munus suum*
facere, forrette sin Dømt.

Sýsla, *f. coparcia*, *tribus major*, *districtus*,
Syssel, Distrikt. Biskups sýsla, *diocesis*,
geistligt Stift.

Sýsla (at sýsla), *negotari*, *isem agere*, *facere*,
syse, forrette sit Arbejde. 2) *impetrare*,
faa, beholde. Þeir sendu menn at sýsla sér
hesta, *aliquos miscebant*, *qui equos adducerent*,
de sendte nogle for at skaffe Heste.

Sýslan, *f. negotium*, *occupatio*; Syssel, For-
retning, Beskæftigelse.

Sýslumadr, *m. coparcia*, *choronomus*, Sysselo-
mand, Foged.

Sýsta (at sýsta), *vid. sýsla*.

Sýstir, *f. soror*, Søster.

Sýstkyn, *n. pl. frater et soror*, Søskende.

Sýstkynabörn, *n. pl. amisini e fratre et sorore*,
Søskendebørn.

Sýstrabörn, *consobrina e sororibus*, Søster-
børn.

Sýstrúngar, *m. pl. idem*.

Sýstrúngi, *m. matertera v. amisa filius*, Sø-
stersøn.

Sýstr, *expeditus*, tilendebragt. Nú er þetta
eyrindi sýst, *jam hoc negotium expeditum est*,
Denne Forretning er fuldbragt.

Sýsturson, *nepos ex sorore*, *consobrinus*, Sø-
stersøn.

Sýsturdóttir, *neptis e sorore*, *consobrina*, Sø-
sterdatter.

Sýsturmadr, *sororius*, Søsters Mand, Svog-
er.

Sýstir ektamanns, *glos*, Svigerinde, Mand
Søster.

Sýti (at sýta), *dolere*, angí, sørge, angstet;
à lút. At sýta fyrir einhvörri, *sollicitu*
prospicere, angstet for noget.

Sæll, *m. congruus*, *congruus*, Sæal, Hædal.

Sæblár litr, *color thalassinus*, *caeruleus*, himmel-
blaa Farve.

Sæði, *n. semen*, *sperma*, Sæd.

Sæði (at sæða), *feminare*, saa, udsees Sæd.

Sæ-egg, *n. vid. ígulhét*.

Sæfi (at sæfa), *enocare*, *macerare*, dræbe, kog-
e.

sa fórnir, *victimae mactare*, sluge Of-

1, *hyalinus, visreus*, fagren, glæðren.
m. multitudo, colluvies mulsorum ani-
um, confusus mulsorum, Sammenstem-
 Mængde af levende Væsener.

oberrans per mare, omvantende paa

kti, hefi sókt, at sækja), *querere, af-*
adducere, item auvisi totis viribus,

tilveiebringe; ogsaa stræbe af alle Kræfte
 At sækja einn at lögum, *jure cum ali-*
gere, at forhandle med en efter Loven.

kia eftir, *persequi*, forfølge. At sækja
 it, *oppugnare*, bekæmpe. Mig sækir
 , *frigus me tenet*, Kulden hjemføger
 Happ sókti þig, *bona fortuna sibi af-*
 den gode Ofskjæbne hjalp dig. Hafid
 þeim, *iter maritimum emesiebantur*, de
 agte Ørefæssen.

, *m. actor causa*, Sagfører, Sags-

f. lyren, Havnymfe, Havfrue.

, *m. archipirata*, Anfører for Øvre

beatitudo, felicitas, Salighed, Lykke.

idem.

1: sælar á einum), *alterius damno dis-*
 berige sig ved en andens Skade; *bine*
 , áfélinn.

at sællda), *vid. sællda*. Vid eigum
 saman at sællda, *nihil est nobis com-*

mune, nihil negotii inter nos, vi have intet
 med hinanden at gjøre.

Sællaz-slæde, *m. locus beatitudinis*, Lyffalig-
 hedens Dellig.

Sælgæti, *n. delicia, cupiditas, cavillamentis*, Læf-
 terter, Læfterbidffener.

Sælgætingr, *m. vid. segu*.

Sælingr, *m. cupis, cupiditas, voluptuosus*, en
 Læftermund.

Sælkéri, *m. idem*.

Sæll, *beatus, felix*, lyffalig, lyffelig.

Sællegr, *pinguis, sordidus, fed, mustulos*.

Sællfr, *voluptasibus deditus*, hengiven til Væ-
 levet.

Sællifi, *n. vita voluptuosa*, vellystigt Liv,

Sæludagar, *m. pl. dies quatuor temporum, an-*
garia, Xarots fire Tæmperdage.

Sæluhöfn, *f. portus suiffimus*, flætt Havn.

Sæluhús, *n. diverforium pro viasotibus, in ser-*
quis montanis, xenodochium, et Sted, Iser
 ved Hjelde og ubeboede Stæder, hvor de Rejs-
 sende kan tage ind.

Sæluvika, *f. vid. sæludagar*.

Sæmadr, *m. vid. mæmennill*.

Sæmd, *f. honor, decus, hæder, Hæ, An-*
 sændighed. 2) *donum, largitio pecunie, is-*
opes, Gave, Ofkænt; ogsaa Formue.

Sæmdarlegr, *decens, dignus*, sømmelig.

Sæmdarmadr, *vir honoratus*, en Hædersmand.

Sæmi (at sæma), *honore, hædre*. At sæma
 giöfum, *muneribus augere*, forære. Þad
 sæmir, *debet, convenit*, det sømmer sig. Hann

Sæmiz þad ecki, *non approbas*, þan tilfatber det iffe.
 Sæmiz (at sæmiz), *ad frugem venire*, blíve sædelig.
 Sæmilegr, *honestus, decens*, auðandig, sæmmelig.
 Sæmilega, *decenter*, sammeligen.
 Sæmr (sæmri, sæmstr), *decent, sammelig*, sædelig. Þar muna eyru sæmst er uxu, *familiaribus plurima indulgemus*, Þesson þess fer best þer hvar þan er fœdt.
 Sænar, *n. homo in incultam insulam deportatus, ut fame pereat*, en Mand, þer settes ud paa en ubeboet D, for þer at sulde ihjel. 2) *mari suffocatus*, druket.
 Sæng, *f. culcitra*, en Dyne. 2) *lectus, cubile*, en Seng.
 Sænga (at sænga hið), *concumbere*, liggja hœð.
 Sængur-áklæði, *n. reges, stragulum*, Sængerteppe.
 Sængur-hús, *n. cubiculum*, Sovelammet.
 Sængr-kona, *f. puerpera*, en Þarselskone.
 Sængurlega, *f. puerperium*, Þarselseng, Þarsnefœðsel.
 Sængur-rof, *n. mulcta homicida, viduae mariti solvenda, alim ocio nuncia argenti*, en Þenge-muðt, 8 línser, som Kúlde betales til en dræbt Mand's Enke.
 Sængur-stólpi, *n. fulcrum lecti*, Sængestolpe.
 Sængur-tími, *n. concubium, nœs connuba*, Sængettíð.
 Sægvíkindi, *n. animal maritimum*, Sædyr.

Sægvíkr, *maris instar inquietus*, utolig þen Havet. Sægvíkt var allt vestr um frœðir, *maris instar inquieti erant omnia, occidentem versus*, i þe vestlige Distrikter var allt i Opstr.
 Sær, *m. mare*, Hæ, Es; sævar, sævi, sæ. At kasta á sæ, *derelinquere*, kaste i Eem. Sæ-rodri edr blóðslór, *ingermania*, Hættir rœðe Farve.
 Szum, *abundanter*, flóttvís, i flór Mengi; vid unnum. Kýrenar miólka sæum, *vix abunde lac dant*, Kjúerne malte godt. Þær flyktuz at sæum, *inmaris accedebam*, þi kom flærvís.
 Sær, *legimus, item jurandus*, lovlig, som man kan með Ed bekræfte. Sær dagr, *dies festus, judicialis*, Sægnedag. Sær eidr, *verum iuramento firmanda*, en Sandþeð, som kan með Ed bekræfted.
 Særi (at særa), *adjurare*, þessuræge. 2) *vulnere*, saare; á sær.
 Særdr, *vulneratus*, saaret.
 Særi, *n. iuramentum*, Ed.
 Særing, *f. adjuratio, exorcismus*, Þessurægg. 2) *incantatio*, Forbandelse, Tryllert. 3) *vulnertio tant corporis quam animi, cur*, Sær saavel paa Legeme som Sjel.
 Særingamadr, *exorcista*, en, som þessuræge, Tróldmand.
 Sæskriml, *n. monstrum marinum*, Es, Hættir.
 Sæstiarna, *f. vid. kros-fiskr*.
 Sæta, *f. mulier, cuius maritus peregrinatus*, þ

quid. Mand er, rest udenlands. 2)
ratio, item suavitat. Forskjælf, Ordo

id., n. panis dulciarius, Konditor, søde
fager.

ids-hátid, f. festum azymorum, det asy-
brods Fæst, Paaskifesten (hos Jøderne).
f. dentalium vulgata, Østand (en Ør);
trúdr-kall.

sedes, sella, et. Sæde, en Stal. 2)
n. in metas congestum, en liden Høstak.
seta), fenum in metas congerere, sætte
smaa Staffer.

seta), animadvertere, straffe. 2) re-
ere, svare. 3) obsequi, morem gerere,
lydig, lyfste. 4) occurrere, møde. Hveriu
þetta?, quid hoc sibi vult?, hvad vil
fige. Hann sætti því ecki, quærem non
sir, han gav ikke Agt paa. At sæta hverk-
id einn, vulnerare, saare en. At sæta
querere occasionem, søge Leilighed. At
traffi, pœnas dare, lide Straf.
, m. dulcedo, Sødhed.

Sætindi, n. pl. dulciaria, bedsmass, Konditor,
Zuckerier.

Sætmáll, blandilocus, sødtalende.

Sætna (at sætna), dulcescere, sødnes, blive sød.

Sætordre, vid. sætmáll.

Sætrur, f. pl. pascua v. æstia pecuaria, Gæd-
gange.

Sætt, f. reconciliatio, Forlig; vid. sattu.

Sætti, n. idem; vid. jafn-sætti og mis-sætti.

Sætti (at sætta), reconciliare, forlige.

Sættir, f. pl. vid. sætt. Ecki mun eg sættir
riúfa, fœdera non frangam, Forbundet ej jeg
vilde bryde. At taka sættum, reconcilia-
tionem accipere, modtage Freds Forslag.

Sætu-koppar, m. pl. flores vitis idææ, Blom-
sterkopperne paa Planten mammaria ovata.

Sætur, f. pl. vid. sætrur.

Sætr, dulcis, sød.

Sætr, tolerandus, taalelig, udhærdelig; 2) sattu.
Ósætr siór, æstus maris periculosus, farlig
Havbrusén. Ecki er hönum lá ósómi sætr,
salis consumelia non est illi toleranda, ej har
han taale sig Forhaanelse.

T.

digitus pedis, en Taa. At troða einn
er, plantas pedum alienjus calcare, pe-
rede premere, metaph. importune se ge-
trade en paa Foden; egentligen: op-
sig uanfærdigen. Þú nær ei þángat
1, sem hann hefir hálana, longo inter-

vallo te post se relinquit, facile tibi praece-
lis, Du kan ej med Tæne naa derhen hvor
han har Halene 2: han overgaar dig meget.

Tahl, n. alca, et Epillebordi, Epillebrat. 2)

ladus alca v. latranculorum, et Drattspik.

Tabla, f. tabula, rebella, en Tavle.

Tablbord, *n. alvens lusorius*, Optikbræt.
 Tablbyrdingr, *m. spbalatum inaequale discolor*,
 det ternede Dambræt.
 Tablmadr, *m. alacror*, en Bræt-Spyller.
 Tad, *n. finus*, *latamen terra*, Gjødning. At
 bera tad á vøll, *pratum stercorare*, gjøde
 Marken.
 Tada, *f. gramen cultum*, *semm prasi stercorari*, *hs*, som vokser paa en gjødet Mark.
 Tadbreiddsla, *f. stercoratio*, Gjødelse.
 Taddr, *stercoratus*, gjødet.
 Tadsfall, *n. finetum*, Mødding.
 Tødgrefi, *n. vid. tada*.
 Tødhaugr, *m. finetum*, *stercorilimum*, Mødding, Møggbygge.
 Tødkláfr, *m. crater stercorarius*, en Trøstasse til at komme Møgg i.
 Tødqvíll, *f. furca*, *finaria*, Møggreb.
 Tøsarlaus, *sine mora*, usfortøvet.
 Tøsn, *n. victima*, Slagtoffer. 2) *esca ferarum*, Vilddyret Føde. Tøsn réttlatið munu þér læsa, *victimae iustitiae feretis*, 3) Stulle hofte Retfærdis Brugter.
 Tøfs, *n. precipitantia alocutionis*, Ordenes hurtige Udtale.
 Tøssa (at tøssa), *precipitantes proferre*, hurtigen at udtale, ylsadre.
 Tøslamr, *longinquus*, moras necrens, hinderlig.
 Tøg, *f. vimen*, Vilde.
 Tøgz-kørf, *f. virilis*, *qualis vimineus*, Vildes kuro.
 Tagl, *n. cauda equina*, en Hestehale. 2) *ex-*

cremiae rei, det øverste af en Ting; Tak reiptagl, hialtagl.
 Tagl-hár, *n. pili cauda*, Halehaar.
 Taglskurde, *m. cauda expilatio*, Halens og Stjæren.
 Tagl-tøkr, *apprehensibilis*, som lettelig kan grebes. 2) *facilis*, let.
 Tåinn, *carpens*, *item emollius*, taset, blødgjort.
 Tak, *n. elevatio*, *assumptio*, Løften, Tøgen. 2) *nifus lucameis*, mæssommelig Etræben af en Skjæmpende. 3) *plevrisis*, Etling i Siden. Þad var manns tak, *roboris virilis munitum erat*, det var Mandes Arbejde. Ábyrg hann tak sitt, *quod in se recepis prosum*, hvad en modtager, skal han skaa inde for. At kafa margr i takinu, *multa finit matri*, have mange Ting for. Hann hefr tók i lækningum, *medicina non ignarus est*, þu forstaar sig paa Lægekøsten. Hann brúkr sig nu á tókunum, *viribus suis jam patet*, nu holder han sig.
 Tøka, *f. ablatis*, *fugum*, Tyveri. 2) *ra furiva*, Tyvekoster.
 Tøkna, *f. et n. miraculum*, omu, Under, Mirakel.
 Tøkna (at tøkna), *amirari*, varfle.
 Tøknaenlegr, *miraculose*, omistøft.
 Tøknaenlegr, *miraculosus*, underfuld.
 Takmark, *n. terminus*, limes, Termin, Græns.
 Takmarka (at takmarka), *terminare*, bestemme.
 Takset (at taksetia), *sequestrare*, sequestrum

Takittinn, *m. ferrum, quod candens juvenis peribant*, det Jern, som bæres ved Jernbyrd.

Tal, *m. locutio, loquela, item locus colloqvii*, Tale, ogsaa et Sted hvor Samtale holdes.

2) *numerus*, et Tal. Þeir gingu á tal, *locum colloqvii sibi sumserunt*, de gik hen for at tale sammen. Þeir settuz á tal, *m. idem*.

Tál, *m. dolus, fucus*, Svlg, Bedrageri.

Tala, *f. oratio, Samtale*. 2) *numerus*, Tal. Sama tala rennr til, *pro re nata*, efter Sagens Betsæffenhed.

Tala, *f. globulus in rosario*, en Perle. Hann var at fýngia á tölur sínar, *ad rosarium suum cecinit*, han bad efter Rosenkrandsen.

Tala (at tala), *loqui, dicere, tale*. At tala máli eins, *causam agere v. procurare alicujus*, tale ens Sag. At tala saman, *colloqui, tale* sammen. At tala frammi, *interloqui*, gjøre Indsigelser. At tala um hæl, *edr öxl, retrospectivus obloqui*, tale, seende sig tilbage. At tala óskilmerkilega, *adhæse loqui*, stamme, tale utydeligen. At tala einum til, *accusare, increpare, tiltale*, bestrylde. At tala einn uppi, *persuadere, overtale*. Talez við, *colloqui, tales* ved. At tala af sér, *maledictus damnum sibi arcessere*, ved sin Tale volbe sig selv Ulykker. Það er ataled, *in omnium ore versatur*, det er almindeligt beffendit.

Taladr vel, *eloquens*, veltalende.

Talandi, *m. facultas dicendi, vox v. sermo, Evtale* Tale.

Anden Deel.

Tálar, *f. pl. illecebra, Tilløstelser*. 2) *decipula, Enare*. At draga á tálar, *in decipulam allicere*, løfte en i Enarer.

Táldreg (at táldraga), *idem*. Tröll éta táldreginn eyru, *male parca, male dilabuntur*, flit erhvervet, flit forødet.

Tálfugl, *m. illux, Løstefugl*.

Tálga (at tálga), *asciare, levigare, tilfjære* med en Rntv.

Tálga, *f. opus asciaudi ligna, Tilfjæren, Tiltfjæren*.

Tálga-sagr, *decors ascians, Rjont tilfjæren*.

Tálga-hnifr, *m. calcar fabrilis*, en Tøllekniv.

Tálhlyðinn, *exorabilis*, let at overtale. 2) *varius, inconstans*, veggelfindet, uskadig.

Tálkn, *m. branchia*, Ristegjeller.

Tálknfanir, *f. pl. idem*.

Tálma (at tálma), *impedire, cohibere, forhindre*, standse.

Tálmi, *m. impedimentum*, Forhindring.

Talmaband, *m. rosarium, linea v. corona globulorum precavtorum*, Rosenkrands.

Tals-afhi, *m. status questionis v. argumentum*, Tvistepunkten, den Sag man taler om.

Talsmadr, *m. advocatus, confidicus v. patronus*, Talsmand.

Tálsnara, *f. laqueus*, en Strikke, Enare.

Taminn, *cicory manifestus, sammel*. 2) *exculus*, udbannet, vant.

Tampiæl, *m. pl. sarcina*, en Bylt.

Tamr, *affvaris, tam*. Tamr á bádar hendur, *ambidexter*, som kan bruge begge Hænder lige

gødt. Tamr er barna-vannin, *avis matura* *quod vult arctica manere*, hvad man i-Ungdom nemmer, man ej i Alderdom glemmer. Dad er hverium tamt er sér temr, *usus in arte valet*, Vanen er den anden Natur.

Támyria, *f. fector inter digitos pedis, hircus*, Urenslighed, som sætter sig imellem Tærne. Tan, *f. diaphragma*, Mellemgulvet; *Danis olim idem*.

Tánar (at tána), *crescere, virefcere*, tiltage, vokse, grønet.

Tándr, *n. sagitta quaedam minima, et Slags* (maa Pile. 2) *minimum quid, et Gran*.

Tandillr, *savus, ad omnia, etiam minima ex-candescens*, opfårende, ilfindet. Hann á hverki tande né tegunt af korni, *nec bilum v. minimum quid farri habes*, han har ikke den mindste Smule Korn.

Tándr-breinn, *follicis mundatus*, pyntelig, ren.

Tángi, *m. lingula v. lingua terra, in mare se exferens, promontorium*, en Tange, Sandspids, Forbjerg. 2) *cuspis inversa gladii v. enleri*, den Spids, som gaar op i Skæftet.

Tangr, *n. scrusa*, Pjalter, Klude. Eg hefi við upp tangr og tóur, *omnia scrusa et lacrus vestes, perscrusatus sum*, jeg har rando-
saget i alle Kroge.

Tænna (at tanna), *densibus radere*, gnave.

Tænna-gnýstran, *f. frider densium, brygmus*, Tænders Smidfel.

Tænnales, *n. gomphiasis*, den Tilstand at Tænderne ere løse.

Tannse, *n. manus patris, quando dentes in eis primum vidis*, Gave af en Fader, Barnet faar de første Tænder.

Tannfelligr, *m. cui dentes excidant*, som der Tænder.

Tannfiske, *m. balena dentata*, Tandfisk, Hval.

Tanngardr, *m. alveoli dentium*, Tændernes

Tanngniðstr, *m. caper x. dentibus stridens*, Gjedebul.

Tannhold, *n. gingiva*, Tandfjød, Gummie.

Tannholds-bólga, *f. parulis*, Hævelse i Gmerne.

Tann-lúfs, *loquax, linguax*, som har Mundlæder.

Tanni, *m. denso*, som har Tænder. 2) *pr. viri*, en Mandts Navn. 3) *abies*, Iretre.

Tannkul, *n. hemodia*, Kulde, Trætning i Tænderne.

Tannlaus, *edentulus, nefrens puer*, tandløs.

Tannskéhill, *m. dentifricium*, Tandskrabe.

Tannsteungull, *m. dentiscalpium*, Tandskill.

Tannstór, *dento*, som har store Tænder.

Tannverkr, *m. odontalgia*, Tandpine.

Tannvöxtr, *m. densitis*, Tandveff.

Táp, *n. vigor*, Hæfthed, Fyrighed.

Tapa (at tapa), *perdere, amittere*, tabe, m.

Tapari, *m. capus mallei securis*, Hoved paa Haandse, Høfsehammer.

Tapar-öxi, *f. securis malleata*, en Haand

Tapla, *f. scandalium, crepida*, en Løffel. Töp

i, *m. crepidarius, diabasarius, Eto.*
invalidus, debilis, svag, uden megen
 id; å tåp.
 t tappa), *transfundere*, aftappe.
m. caupo, anopola, Kyper, Vintyper.
n. epistomium, Prop, Tap.
lacryma, Taare.
 l, *n. pl. rosario lacrymarum*, Taare:
 (táraz), *lacrymari*, fælde Taarer.
 at tá.filla), *idem*.
saurus, en Tyr.
 r, *pinus, limpidus*, ren, klar, som
 (us lacrymæ).
 r, *pinus in lacrymas*, grademild, let
 irer. Tårnild augu, *oculi ryde la-*
s, Øine, som let flyde over af Graad.
 sboc, der, dette hersend.
m. pl. Tartari, Tartarer.
 , *f. pl. solana inberosa*, Kartofler.
lacrymis madidus, taarevædet.
 : perá, bulga, Tasse; germ. Tásche.
n. primum vestigium, Fodspor. Hann
 eriu táspori hans, *in omnibus ei par*
 in er ham i alle Henseender voksen.
 tasta á), *vid. hasta á*.
placenta infansum, en Sukkerpatte.
 , en Dulle.
f. pl. sculponca, impilia, etflage Bok-
 orm af Eto, som især Etselt bruge.
fibra, en Travle. 2) *funis*, et Tov.

Ringin tauq er i hönum (f. góð), non ba-
 ber allum pilum v. *fibram boni viri*, der er
 tte en god Gene i ham.
 Taull, *m. taurus*, en Tyr; *vid. táli*.
 Taumber (at taumbera), *funis prae dimetiri*,
 maalet en Mark med et Tov.
 Taumborinn, *dimeticus*, udmaalt.
 Taumbragd, *n. frenatio*, Bidslen.
 Taumborðr, *m. dimensio praei, schenismus*, Udo-
 maalen (især af Marker).
 Taumlans, *effrenis*, uden Bidsel, tøjsløst.
 Taumr, *m. habena*, Lomme. 2) *funis geome-*
tricus, isem piscatorius, en geometrisk, ogs-
 saå en Fisker-Line. At leggiaz i tauma,
pervicax esse, være tvær, modvillig. Paa
 gengr lidt i tauma, *difficultatem creat*, der
 er Vanskeligheden ved. At draga annars
 taum, *promovere res alterius*, fremme andres
 Gørdel. At halla sér i taumi, *se consimere*,
 holde sig i Lomme, i Økindet (Ordsprog).
 At halla edr sleppa taumi, *adducere v. laxa-*
re habenas, slappe eller stramme Lommen.
 Taung, *f. forceps*, Tang.
 Taurar, *m. pl. thesauri, opes recondita*, skjulte
 Skatte.
 Taut, *n. murmur, susurrus, isem suspirium*,
 Murren, Surren, ogsaa Gul. I' hamingia
 tauti, *bona fortuna aspirante*, i Guds Naam;
 for Guds Skyld! Eg kém eingu tauti vid
 hann, *comiter nihil apud eum efficere possum*,
 jeg kommer ingen Vej med ham.

Tauto (at tauta), *murmurare, isom suspirare*, murze, susse.

Texti, *m. saxa communis*, Taff.

Tebli (at tebla), *alea v. lattrunculis ludere*, spille Brattspil.

Ted (taddi, at tedia), *stercorare*, gjøde. 2) *exonerare alvum*, muge (bruges især om Heste).

Tef (tasdi, at tesia), *morari, barere*, standse, opholde. 2) *impedire*, forbinde. At tesia einn v. fyrir einum, *impedimento esse*, standse, opholde en.

Tegis, *f. expansio*, Udstræffen. 2) *ducrilias*, Udstræffelighed.

Tegi (at tegio), *distendere*, udstræffe. 2) *allucere*, løffe. At tegia ræðunn, *orationem ducere*, udtræffe sin Tale.

Teging, *f. expansio*, Udstræffen. 2) *allecario*, Løffen.

Tegli (at teglo), *vid. telgi*.

Tegund, *f. species*, Art, Slags. 2) *non nihil*, en Smule. Það er annarar tegundar, *diversa species est*, af forskjellig Slags. Eg á ekki tegund af bleki, *nihil asamenti mihi reliquum est*, jeg har ikke en Draabe Blef.

Teiga (at teiga), *haurire, amyssidem bibere*, drikke begjerligen, store Slurke.

Teigr, *m. haustus, amyssis*, begjerlig Drikken, Slurk. 2) *arvum declive*, Kraa, nedgaaende Eng. 3) *tractus*, Landstrækning; *vid. tigr*, tigr, tygr.

Teikn, *n. signum*, Tegn. 2) *prodigium, portensium*, Varfel, Vidunder.

Teikna (at teikna), *signare, notare, tegne*, betegne. 2) *indicare*, betyde. Hvad man þad teikna, *quid indicabis*, hvad þal det vel betyde?; *vid. tákna*.

Teiningr, *m. acer v. carpinus*, Valbirsk.

Teini (teindi, hefi teint, at teina), *in fila ducere*, spinde, udstræffe til Traad. At teina járn, *ferrum ducere*, udhamre Jærn til en lang, smal Stang.

Teinn, *m. bacillus*, en liden, smal Stok. 2) *stimulus ferreus*, Jærnbraad. 3) *ferrum productum*, udhamret Jærn (til en smal Stang).

Teinzringr, *m. navis quinquejugis*, et femraaæret Skib.

Teista, *f. columba Grœnlandica*, en grœnlandsk Due.

Teistukosa, *f. idem*.

Teistinn, *austerus*, vranten. Teistr, *idem*.

Teiti, *f. lœticia*, Glæde, Munterhed; *vid. teiti*.

Teitr, *lœtus*, glæd, munter.

Teitr, *m. equuleus*, et Føl.

Tek (tók, hefi tekid, at taka), *sumere, accipere*, tage. At taka af, *aliquid detrabere*, borttage. 2) *decollare*, halskugge. Taka af bordi, *mensas tollere*, tage af Bordet. Taka einum vel, *benigne recipere aliquem*, modtage en vel. Taka einn út af tókum, *graviter debortari*, fraraade en stærkt. Taka eftir, *imitari*, efterabe. 2) *resonare*, gjenlyde. 3) *memoria figere*, fests i Hufommelsen. Hér tekr eftir v. undir,

hic rebans v. resonans loca (concaua), her er Effo. Taka einum framman, *præcellere*, overgaa en. 2) *graviter admonere*, sette haardt tilrette. Taka land, *novem appellere*, lande. Taka af st, *tondere*, veltene pecus, tage Uld af Gaar. Sautr sem af er tekid, *ovis minn*, en Væder, som Ulden er taget af. Taka á móti med illum virtum, *curatissime recipere*, modtage med største Omhu. Taka fyrir sig, *sibi proponere*, foretage sig. 2) *rapere, furari*, stjale, røve. Taka heima, *conducere pradium*, fæste en Gaard. 2) *de aqua decitur periodica, quando gelu v. aestu solis ficatur*, siges om Vand, naar det tørres bort af Frost eller Solens Varme. Taka hús á einum, *in domo opprimere*, anfælde en i sit Hus. Taka lítid á einu, *modice ferre*, itte tage sig nær. Taka lítid af, *non omnino abnuere*, itte ganske afslaa. Taka mikid á, *graviter ferre v. reprehendere*, ærgre sig over, optage ilde. Taka mark á, *bene nosare*, tage Mærke paa. Taka mikid gott upp, *lautam mercedem reportare*, faa meget god Betaling. 2) *ad multo meliorem frugem pervenire*, forbedre meget sit Levnet. Taka middag-máltid v. Svefn, *meridiare*, sove Midt-dagsføvn, ogsaa: spise til Middag. Taka seinlega einhveru, *sarde, difficulter annuere*, ugjerne tilstaa, love noget. Taka ofan fyrir einum, *caput nudare, aperire*, tage Hatten af, hilse en. Taka sótt, *in morbum incidere*, blive syg. Taka til, *incipere*, begynde.

Taka við einum, *recipere*, modtage en. Taka til sin, *sibi arrogare v. applicare*, tage til sig, hense, anvende paa sig. Taka mat til sin, *cibum sumere*, tage Mad til sig. Taka vara fyrir, *deborsari, cavere jubere*, advare en for. Taka við sér, *vires sumere*, komme sig. Taka undir, *annuere*, bifalde. Taka upp í skógi, *sternere arbores*, hugge Træ i Skoven. Taka sig framman yfir aðra, *aliis se præparare*, agte sig selv fremfor andre. Taka framförum, vidgangi, *progressum facere*, gjøre Fremfærd. Taka vara á, *curare*, tage vare paa. Taktu við, *en tibi*, modtag dette, der! Hann villdi ei láta það mál til sin taka, *ejus rei nullam sibi partem sumere voluit*, han vilde itte blande sig i den Sag. Tekr, *perstringit*, ræftr til. 2) *aquas pretio*, er saa og saa meget værd. Veggurinn tekur allt at fiallinu, *monti consiguus est agger*, Væggen naar lige op til Fjældet. Svefneyar tóku hálfann fimta rug hundrada, *Svefneya quadragesima quinque hundredis aestimata fuere*, Svefnserne bleve vurdereðe for halvfemte Hundrede. Nú tók fiskurinn beituna, *jam piscis esca afficiebatur*, Fisken tog Løfteinaden. Hann tók í höfudit, a) *dolorem capitis sentiebat*, det rev eller sled ham i Hovedet. b) *capitis berperem contraxit*, han st Gaar i Hovedet. Eg heilladi enn hann tók mér ecki, *salusavi eum, ac me non resalnavit*, han besvarede itte min Hilsen. Hönum tókst það gistsamlega, *prosperè illi*

cessit, det gik heldig for ham. At taka þionustu, *sacram eanum sumere*, gaa til Alsters. Þeir tóku nú á reidinni, *equitationem insudebant*, nu begyndte de at ride røffere. Áin tók síðu heftlins, *flumen equum usque ad latera hausit*, Elven gik op til Elden paa Hesten. Sverdid tók höfud heftlins, *gladius caput equi abscidit*, Sværdet afhuggede Hestens Hoved. Þad tekt, *succedit*, det lyktes. Nú tekr at daga, *diescis*, det dages. Nú tekr ofan af, *imber descevit*, Højregt sagtnes. Tekst þá tveir vilia, *conjuncta vires valens*, hvad forenede Kræfter stræbe efter, jaar et heldigt Udfald.

Tekia, *f. captura*, Fangst. 2) *debilis, eribus*, Ølat, Indtagter. Hann fór at tekium sínum, *eribus exacturus iser fecit*, þan reyste om for at indfræve sine Indtagter.

Tekinn, *caprus, caprivus*, tagen, fangen. Hann er tekinn til augnanna, *langvens illi oculi*, þan er mat i Øjnene.

Tel (taldi, hefi talid, at telis), *numerare, censere*, tælle. 2) *dicere, asserere*, sige, forsitre. At telia eftir, *opprobare accepta beneficis*, bebreyðe en modtagne Velgjerninger. At telia til, *enunciare, enumerare*, tilkælle, opregne. At telia á v. at, *arguere, increpare*, irettesætte. At telia undan, *diffundere*, unddrage, bede undskyldt. At teliaz undan, *se subtrahere*, unddrage sig, bede sig undskyldt.

Telgia, *f. ascia*, en Slette; Øffe; *vid. trætalgia*.

Telgi (at telgia), *asciare*, hugge, flette en Øffe; *vid. tálga*.

Teliandi, *numerabilis*, som kan tælles.

Tem (at temia), *cicurare, subigere*, tem 2) *affvesacere*, vønne, vønne til. At tem sér, *idem v. affvescere*, vønne sig til. temia hest, *cicurare equum*, tamme, be en Hest.

Temjing, *f. domisio*, Tømmelse.

Temperament, *n. temperamentum*, Temperament, Eindsbestaffenhed. Gott temperament, *euchymia, eucrasia*, godt Temperament. I temperament, *cachexia, cachosymia*, Temperament.

Tempra (at tempra), *temperare, temperere*, gi til Maade.

Tempran, *f. temperatio*, Temperering.

Tems, *n. mora v. actio languida*, Sendragsbed; á tef.

Temla (at temla), *languide agere v. edere*, u udføre langsomt.

Tendra (at tendra), *excitare, accendere*, flamme, antænde. At tendra ellid eða li *ignem vel lumen accendere*, tænde Ild o Lys.

Tengda-fadir, *socer*, Svigerfader.

Tengda-módir, *socrus*, Svigermoder.

Tengda-afi, *profocer, socer magnus*, Del Svigerfader (Svigerfaders Fader).

Tengda-amma, *profocrus, socrus magnus*, Iste Svigermoder (Svigermoders Moder).

Tengda-língafi, *foer major*, Svigerfader i andet Led.

Tengda-língamma, *foerus major*, Svigermor i andet Led.

Tengda-fedr (fin i millum), *confaceri*, Svoger, Hgteparrets Fadre.

Tengda-mædur (fin i milli), *confacrus*, Svogerinder, Hgteparrets Modre.

Tengdir, *f. pl. affinitas*, Svogerfæd.

Tengda-menn, *affines, necessarii*, Besvogrede, Brønder.

Tengdr, *junctus, consanguineus*, beslagtet. 2) *affinitate junctus*, besvogret.

Tenging, *f. junctura, compages*, Forblindelse, Sammensøjning.

Tengla, *f. skeleton*, Bentad. 2) *animal macie confectum*, et af Magerhed udtøret Dyr.

Tengsl, *n. pl. resinaculum, tania, nexus*, Tø, Daand, Strimmel. At leyfa skip úr tengslum, *dissolvere classem*, løse Skibene fra hinanden.

Tengsla, *f. senerrima compages*, Sammensøjning. 2) *ascia lamina longior*, en Økse med et langt Blad.

Teningr, *m. talus, pessus, taxillus*, Tærning, Rode at spille med.

Tenni (tenti, at tenna), *dentes ferra formare*, gjøre noget tandet som en Sav.

Tenningar, *f. pl. dentes ferrarum*, Savtænder. 2) *dentes v. confusura fabrica*, Gælder.

Tentr, *dentatus*, tandet, som har Tænder.

Teppi (at teppa), *recludere*, tilstoppe.

Teppir, *reclusus*, tilstoppet, it. forhindret.

Tepra, *f. homo affectata urbanitatis*, en affecteret Komplimentmager.

Tepra (at tepra augum), *cilia contrahere*, at trække Øjelaagene sammen.

Teprulegr, *mollis et affectata civilitatis*, tvunggen, affecteret i Høfligheds Devisninger.

Terri (terti, at terra), *extendere v. porrigere*, strække, fremstække. At terra tá, *digito pedum extendere*, udstrække Tærne. 2) *ociari*, være orkesløs.

Terpentin, *terebinthina*, Terpentín. Terpentínoia, *oleum terebinthinum*, Terpentínoie.

Tetur, *n. terica, lacera vestis*, forreven Klædning, Hæfter; *vid. tötr*. Hlífir hángandi tettr, *præstat bilum quam nihilum*, noget er bedre end intet.

Teymi (at teyma), *funq ducere, trahere*, lede (en Hest) ved Tømmen.

Teymi, *n. frenum, habena*, Tømme.

Teymíngr, *m. idem*.

Thee, *herba v. folia theæ*, Te. 2) *caldam aromaticam*, Te-Urten. At drecka thee, *caldam bibere aromaticam*, drikke Te.

Thee-bollar v. koppar, *m. pl. cyathi murrhini, patella thermoposoria, superna et inferna*, Tesopper.

Thee-kátill, edr-maskína, autepsa, Témaflína.

Thee-týi, *n. pl. supellectilis thermoposoria*, Tetoj.

Thee-dryckiumadr, *thermopota*, Tedrikker.

Tia, *f. equa, isem massæ brusorum*, en Høppe,

ogfaa Hunnen af andre Dyr. Folskidd
gengr undir tíu sinni, *equuleus equam lac-*
ras v. fugis, Føllet pættur endnu sin Moder.

Tið, *f. promissus, manus expedita*, Beredskab,
rede Haand. Þar var allt á tíð og tundi,
omnia in promissu erant et fomes in expedito,
ad excipiendos hospites, det var alt paa rede
Haand til at modtage Gæsterne.

Tiádr, *dictus*, sagt, fortalt. 2) *expeditus*,
hurtig, rað.

Tiáti (tiádi, hafi tiád, at tiá), *præstare, exhibere, vñse, bestit.* 2) *referre, item persolv-*
dere, gjengjælde, overtale. At tiá einum
gædgærdir, *beneficia exhibere*, bevise en Vels-
gjerninger. At tiá sig vel, *bene se gerere*,
opføre sig vel, te sig vel. Það tíáir ekki,
non succedis, det lyffes ikke; *contracte* tír.

3) 'Ecki' tír ydr nú at tutla hann Sverrir af
kóngdómi, *non succedis vobis jam Sverrorem*
de folio regni vellicare, sine deturbare, Det
lyffes Eder ikke at nedstøde Sverre fra Tro-
nen. Þeir tíádu sig vingiarnlega, *comisatem*
pra se ferebant, de víste sig meget venstæbe-
lige. Hann óglæddiz og tíádi ei tanna, *tri-*
statur, et a folido v. duriori cibo abstinnit,
han blev bedrøvet og fastede.

Tiákna (at tiákna), *prodesse, sufficere*, hjælpe,
nytte, slaa til. Það man ei tiákna, *non*
proderis, det vil ikke hjælpe.

Tíalld, *n. sensorium*, et Telt. 2) *aulæum*,
Forhang.

Tíalldbúð, *f. idem*.

Tíalldásar, *m. pl. signa sensorio erigendo q*
propr. columnen sensorii, Teltstænger.

Tíallda (at tíallda), *sensorium figere*, slaa 2
Tíalldhælar, *n. clavi sensorii*, de spidske 2
pinde hvorved Teltet fastgjøres i Jorden.
Tíalldmadr, *m. director v. custos sensorii*,
som oprejser Teltet.

Tíalld-tré, *n. pl. flammula sensorii*, Teltst-
ger.

Tíalld-stög, *n. pl. tendicula sensorii*, de 2
hvorved Teltet udspændes.

Tíalldstadr, *m. locus sensorio erigendo, et ex*
hvor Teltet oprejses.

Tíalld-kúlur, *f. pl. capisa et vertices homin*
exferentes se ex destructo sensorio ut in
possint, Rugler ovenpaa et Telt.

Tíalld-tré, *n. pl. vid. tíalldásar*.

Tíalldr, *m. hamatopus, pica litoralis*, en Eb-
(en Fugl).

Tíara, *f. pix liquida*, Tjære.

Tíarga (at tíarga), *picare, tjære*. At tí-
liði í einn, 2) *aliquem unctionibus refectis*,
erænde, forfriske, styrke en ved Smerten;
vulnera palliare, læge Saar ved Paastræk-
af Salve.

Tíargadr, *picasus*, tjæret.

Tíarga, *f. chypens, ancile, parma*, Skjold.

Tíð, *f. tempus*, Tid. 2) *opportunitas*, De-
lighed.

Tídagivrd, *f. celebratio festorum*, Helligd-
agsfestelighedelse, Kirketjeneste.

Tídalestr, *m. legenda*, Legendes.

m. pl. reliquias, res novae, item evin-
 Tidender, Fortællinger, ogsaa Tilbrag-
 . Hvad segir þú tíðinda?; *quid novi*
 .?, hvad nýt? Þad þótti mestu tíð-
maximi momenti eventus habebatur, det
 var for en særdeles vigtig Tilbragelse.

f. pl. festa, en Fæst. Tídir qvenna,
 ., Gruentimmerets maanedlige Kenselse.
 ir tídir qvenna, *fluor albus*, den hvide
 . Tídir sængur qvenna, *lochia*, Bæ-
 nders Kenselse.

(at tíðka), *solere*, pleje, være vant til.

f. mos, Sædvane, Skik.

lega, *more vulgari*, sædvanligen.

legr, *solitus*, sædvanlig.

, tíðla, *manere*, tidlig, aarfe.

i, *m. familiaritas*, venstabelig Omgang,
 olighed.

ikona, *f. concubina*, Mædresse, Grille.

idr, *frequens in ore vulgi*, berøgtet.

zindr vid skuld, *furit frequenter insimu-*

, berøgtet for Tyveri.

, *frequenter visus*, som ofte sees.

f. mos communis, inveteratus, almin-

Skik, Sædvane. 2) *genius seculi*, Tí-

Hand, Tænkemaade; *quasi tidiska*. At

i tíðskunni, *adbarere genio seculi*, følge
 minen.

d, tíðr), *frequens*, hyppig, idelig. 2)

iaris, venstabelig, fortrolig. 3) *per-*

velox, hurtig, rask, hastig. Hvad segir

de?, *quid novi frequentiusque dicis?*, hvad

uden Deel.

nýt fortæller du? Þar gekk tíðast landfær-
 skett, *morbis epidemicus ibi frequentissimus erat*,
 der grasserede ideligen en epidemisk Sygdom.
 Þeir gördur sér tíðr saman, *familiariter con-*
versati sunt, de omgiktes fortroligen med hin-
 andrum. Hann finni þadast sem tíðast, *cho-*
reversus est, han vendte bort det hastigste
 minnelige.

Tie (tiedi, hefi tied, at tie), *ostendere*, íram-
 dicere, vise, ogsaa sige, fortælle. 2) *exhi-*
bere, præbere, fremvise, anskaffe.

Tie (i tie), *in promissa*, paa rede Haand, til-
 reede. Hann lét þið allr i tie, *omnia promissa*
exhibuit, han anskaffede det hele.

Tiedr, *nominatus*, nævnt. 2) *exhibitus*, frem-
 vist; anskaffet.

Tierlegr, *comus, mundus, decorus*, fljón, flo-
 lig, sømmelig.

Tierlega, *decoro*, sømmeligen, smukt.

Tífa (at tífa), *manus celeriter movere*, bevæge
 Hænderne hurtigen, ogsaa tage smaa og hurt-
 tige Skridt.

Tífa v. tífa, *f. prompta manus mulier*, et Gruens-
 timmer, som er rap paa Hænderne eller rask
 til Føds.

Tífalldr, *decemplex, item decemplexus*, tifold.

Tífar, *m. pl. Dii*, Guderne. 2) *virii alacrit*,
 raske, dristige Folk.

Tiggi, *m. Rex, pater*, hos Digterne: Konge.
 2) *honoratus*, hædret, æret.

Tígillknífr, *m. culter e balneo pendens*, Bælle-
 Kniv.

Tilgreini, (at tilgreina), *speciali nomine exprimeretur*, navne ved Navn, bestemme udtrykker ligen.

Tilhállid, *n. splendor vestium*, Stadseftelighed i Klæbedragt.

Tilhálldsmadr, *vestibus splendidus*, stadseftel i Klæbedragt.

Tilhafdr, *tractatus*, behandlet. Vel tilhafdr, *bene tractatus*, godt behandlet.

Tilhliðrun, *f. concessio, remissio*, Eftergivelse.

Tilhliðkun, *f. jucunda spes boni evenus*, Haab om godt Udfald.

Tilhliutan, *f. consilium, item ordinatio*, Raad, Foranstaltning, Indretning.

Tilhliðilegr, *decens*, tilbørlig, vedbørlig.

Tilhneiging, *f. affectus, item appetitus sensibilis*, Tilbørlighed.

Tilbugalif, *n. vid. tillagalif*.

Tilhæfi, *m. veri similitudo*, Næmteftelighed, Sande fæftelighed.

Tili, *m. numerus (usitatus in-compositis)*, Tal, (bruges mest i Sammensætning); óðili etc.

Tilkalladr, *vocatus, evocatus*, tilkaldet.

Tilkiðrinn, *exoptatus, electus*, valgt, udvalgt. 2) *aptus, idoneus*, passende, betømt.

Tilkniðdr, *coactus*, tvungen til noget.

Tilkomin, *ius ad rem adeptus*, som har Ret til en Ting.

Tilkoma, *f. adventus*, Ankomst.

Tilkostnadr, *m. summa*, Betæftning, Omkostning.

Tilkraftinn, *postulatus*, krævet, opfordret.

Tillag, *n. adiumentum*, Tillæg, Tilgift. 2) *suffragium*, Stemme, Samtykke.

Tillagagóðr, *in virius et melius consulens*, som giver Raad til det bedre.

Tillaga, *consilium, suffragium*, Raad, Samtykke. 2) *adiumentum*, Tillæg.

Tilla, *f. comiula*, en Tøvehund.

Tillaga-lif, *n. tempus, a consensu partium ad consummationem matrimonii*, den Tid, som forløber fra Forlovelsen til Vielsen.

Tillaga-illr, *in pejus consulens*, som raader til det haardere.

Tillagdr, *additus*, tillagt.

Tillaginn, *idem*. 2) *faro destinatus*, af Skæbne bestemt.

Tilláttsamr, *facilis, exorabilis*, søjelig, eftergivende.

Tilláttslemi, *f. venia, item facilis*, Tilladelse, Søjelighed.

Tilleiding, *f. missio animi*, Stubets her og mildelse.

Tilleidingasamr, *viris, exorabilis, mild*, eftergivende.

Tilleidi (at tilleida), *persuadere*, overtale. At láta tilleida, *sibi persuaderi facere*, lade sig overtale.

Tilleitinn, *vid. áleitinn*.

Tilleitni, *f. exploratio*, Randsøgning, Efterspørgsel. 2) *sensatio*, Erføftelse, Prøve.

Tilleit, *vid. tilleygdr*.

Tillibod, *n. vid. hyllibod*.

Tilli (at tilla), *leniter figere*, faste løfteligen op

At tilla sér & td, in-
sc. pedum semitigere, staa paa Tærne.

etiam, familiar, ligesom, som.

f. lavis structura, lss, flet Bygning.

n. aspectus, Anseende, Beskuen. 2)

Hensigt, Henseende. I því tilliti, eo
i den Henseende.

m. annus, qui adfectus, pro integro,
ut hominum numeratur, en begyndt Åns-
som i Menneffenes Levealder regnes for
t Aar.

n. f. illecebra, Løften, Tilløftelse.

r. f. pl. vid. tillaga.

n. gratificatio, favor, Godeft, Gunst.

n. pl. petitio levior, Anmodning.

n. agnomen, Tilnavn.

n. idem.

ingr, m. actio v. executio, en: Hand-
Udførelse.

n. actio intentata, aggressio prima,
erste Begyndelse af en Handling, fors-
nsald.

ns, conjunctim, tilsammen.

vere, sandeligen, i Sandhed.

(at tillugia), jubere, hyde, befale.

apparatus, ordinatus, item confisus,
it, bestillet, tilstillet.

f. inspectio, item cura, Tilsyn, Omhu.

a (at tilskicka), ordinare, tilstille, sætte
en:

idr, confisus, ordinatus, sat i Orden,
let.

Tilskicka, f. confisus, ordinatus, Bestem-
melse, Tilstillelse.

Tilskit (at tilskita), conditionem addere, til-
lægge Villaar, betinge.

Tilskilinn, distincta requisitus, udtrykkelig be-
gjert, betinget.

Tilskipa (at tilskipa), vid. tilskicka.

Tilskipan, f. vid. tilskicka.

Tilslætr, m. praeclusus, Oslingsrund, Foreven-
ding.

Tilslægina, clavis, oclusus, tilnaglet.

Tilslægr, m. vid. slægr.

Tilsókn, f. vid. atsókn.

Tilsógn, f. informatio, Underviðning.

Tilstilli, n. consilium, item procuratio, Raad,
Foranstaltning.

Tilstofna (at tilstofna), conari, item procurare,
bestrebe sig for, ogsaa besørge, drage Om-
sorg for, forrette.

Tilstofnan, f. conatus, Bestræbelse, Stræben.

Tilstudla (at tilstudla), procurare, drage Om-
sorg for, understøtte noget, besørge.

Tilstudlan, f. procuratio, Besørgelse.

Tilstudningr, m. adjumentum, Hjælp.

Tilstryi (at tilstryia), conari, stræbe.

Tilsva, n. vid. svar.

Tilskydan, f. vid. tilblutan.

Tiltak, n. conamen, Bestræbelse. 2) inceptum,
Foretagende.

Tiltaka, f. objectum rei, det at opholde sig over
noget. Það er ecki tiltöku mál, mandatum ab

est a re, nihil ad rem pertinet, det er ikke at tale om, at opholde sig over.

Tiltals, *f. ius ad rem*, Adkomst. 2) *vocatio in ius*, Indkaldning, Indvarsling. 3) *proportio*, item *relatio*, Forhold. Efter tilføls, *secundum proportionem*, i Forhold.

Tilregi (at tilregia). *allicere*, lokke, tillokke.

Tilteging, *f. inclinatio*, Tilhøftelse. 2) *appetitus*, Tilbøjelighed.

Tiltækt, *f. vid. tiltak*.

Tiltæki, *n. consilium*, *e re nata sumum*, en efter Tingens Beskaffenhed fattet Plan.

Tiltækilegr, *apposius*, item *apprehensibilis*, som kan tages fat paa. Paa þótti þeim tiltækilegast ráð, *appositiissimum illis videbatur consilium*, den Plan syntes dem den bedste.

Tilvalinn, *exquisitus*, *delectus*, udvalgt, udvaaret.

Tilverknaðr, *m. facia operatio*, Væbetskning.

Tilvisan, *f. indicium*, *monstratio*, Anvisning, Henvisen.

Tilvik, *n. motus*, *gestus*, *attractio*, Bevægelse, Beværelse.

Tilvilium, *f. casus fornicus*, Tilfælde, Hendelse.

Tilvinn (at tilvinnu), *merere*, fortjene.

Tilvinnandi, *pro mercede faciendum*, verb at fortjene.

Tilvonnandi, *sperandus*, som man kan haabe.

Tiltatlan, *f. propositum*, Forsæt.

Tíma, *f. largitas*, *liberalitas*, item *agritas*, Rådighed, Gæmildhed, ogsaa Dillighed.

Tímabær kú, *barca*, *esse aditum huiusmodi vitulum ovina*, en Ro, som bærer den først halve Del af Vinteren.

Tímadagr, *m. dies sanctus*, Iydelig Dag.

Tímaleyfi, *n. adversa fortuna*, Udbøgen. Numid hefi eg nú at bögnu fyri tímaleyfi, og vesæll at vera, *jura didici cedere fortune*, *et miseriam solvere* (sic Darius), Nu har jeg lært at give efter for den uheldige Øjeblikke, og taale Elendighed (sagde Darius til domannus); Alexand. S.

Tímaglas, *n. (med sandi)*, *chrysanthemum*, Ume glas.

Tímanlega, *mane*, tidlige. 2) *iusto tempore*, til rette Tid.

Tímbr, *n. ligna*, Tømmer.

Tímbra (at tímbra), *adificare*, bygge, vænne.

Tímhurmadr, *m. faber materiarius*, *signarius*, *abietarius*, *lignarius*, Tømmermand.

Tímhurveggr, *m. paries lignarius*, en Væg af Tømmerstøtte.

Tímgað (at tímgað), *crescere*, *maurescere*, vokse, trives, modnes. 2) *successum habere*, nyde Fremgang; *alias tímgað*. Eplin tímgað nú vel, *poma jam maturius coquantur* *n. maurescunt*. Æbleene vokse nu gode. Þá tímgaðis ós betr, *sunt meliorem successum habemus*, dengang gik det os bedre.

Tímguni, *f. prolificatio*, Ynglen.

Tímgunar-quillr, *m. sales*, en Pede.

Tímgunandi, *facundus*, yggelsom.

Tímulaus, *triparus*, item *iniquus*, guletsk.

Tindaleysi, *m. sordida senectus*, **Uteragag-**
heb.

Tindi (at tinda), *o se impetrare, unde*. Meri
Jarl tindi aldrei at launa, *Nerius cumet*
nunquam a se impetrare potuit, aliorum dona
remunerare, Mere Jarl kunde aldrig overtale
sig selv til at gjengælde Foreringer.

Timi, *m. bona, tempus, Tid, Time.* 1) *fu-*
licitas, bona fortuna, Lykke, Medgang.
Gangi þér allt til tíða og tíma, *omnia tibi*
in bonorem et felicitatem cedant, gid alle Ting
maa vendes for dig til Hæder og Lykke. I
tíma, *justo tempore*, i rette Tid. Ur tíma,
minis fore, for Aldig.

Timinn, *largus, isem justus, æquus, gavmild,*
blíflig.

Tin, *n. flammum, Tin.*

Tina, *f. cantharus flammus*, en liden Tins-
kande.

Tina (at tina), *flannare*, fortinne, overtræffe
med Tin. 2) *immois oculis micare*, blinke
med Øjnene.

Tina, *f. pensum alicujus collectionis*, en Sam-
ling, *f. Eff. af Vær*, som En Person inde-
samler.

Tinadr, *incoctilis*, fortinnet. **Tinad** fæ, *n. in-*
coctile, et fortinnet Fæd.

Tinan, *f. abductio v. inductio flandi in ruptum*
v. ferrum, Fortinnen, Overtræffen med Tin.
Tinan spegla, *speculorum foliasio*, Spejlet
Overtræffen med Tinsfolie.

Tindabickia, *f. rojea elvum, pulcherr. maris,*
etflagt Støtteflæ.

Tinda-skata, *f. idem.*

Tinda (at tinda), *raffellia domus impingere*, sætte
Tinder i en Hæve.

Tindilsætt, *velox, gracili pede*, rask til Fode.

Tin-díkr, *m. orbis spinosus*, Tintastesten.

Tindótt, *densatus, spinosus*, pigget, besat
med Tander.

Tindr, *m. fastigium*, Tinde, Top, Østse.
2) *radius, isem drus v. aculeus*, Tinde, Tand;
inde sialla-tindr, rektutindr, kistutindr.

Tini (at tina), *vestigare, proficere, optasse, spe-*
regne. 2) *legere, colligere*, samle, sanke.
3) *missere, mittere, tabe*. At tina berg *bac-*
cas legere, samle Vær. At tyna siálfum tér,
violenter manus sibi inferre, dræbe sig selv.

Tiningr, *m. letis rei rarioris*, Gamlen af en
stælden Ting, Gaahed af noget.

Tinna, *f. flex*, Flintesten.

Tinnusheinn, *m. idem.*

Tinsa v. **tensa** (at tinsa sig), *invenire sagitta*,
være kundeslet.

Tinsinidr, *m. flammarius*, en Tinarbejder.

Tinta, *f. lagena flamma*, en Tinsflæse.

Tiódra (at tíódra), *ad polum in pascuis adstrin-*
gere, tøjre.

Tiódr, *n. fenus quo pecora retinentur*, et Løj.

Tión, *n. damnum, amissio*, Tab, Skade. At
fara at tiónum, *perire*, gaa til Grunde,
odelægget.

Tióuka (at tiónka), *quam parvissime nutrire*,

parca manu subministrare, føde, nære med Sparfommelighed.

Tiðnkun, *f. parcissima, sustentaria*, sparsommelig Næren, Føden.

Tiðnlaus, *sine damno, indemnus*, uskadt, uden Skade.

Tiðsnur, *f. pl. clavi lignei capitati*, Naglev med Hoveder.

Tiðrn, *f. stagnum, palus*, Sump, Mar.

Tipta (at tipta), *corcere*, straffe, ave.

Tiptan, *f. coercitio, castigatio*, Straf, Ave.

Tír, *vid. tíár*.

Tírdíll, *m. caccus*, Skide, Fort. 2) *avis*, et flagt Øsfugl; *vid. hástírdíll*.

Tírdíl-tappi, *m. púfo ignobilis*, en Dreng, Dog, af lav Herkomst.

Títta, *f. mulier tristis*, et surseende Fruentimmer. 2) *vrussa minima*, et flagt Førelle.

Tírrinn, *difficilis, austerus*, bister, vranten.

Tírrædr, *centenarius, decem decades continens*, som bestaar af Hundrede, ogsaa hundrede Aar gammel.

Tírrædt skip, *deciremis*, et Skib, som har ti Rorer.

Tíssina, *f. massa subacta farina, ex farre graminis fecalini*, Brødbesj.

Tíski (at tísta), *pipilare, pipire*, píbe, Prige som Ryllinger.

Tíst, *m. piparus*, Piben, Skrigen.

Títa, *f. fringilla montana, femina*, Skovspurv (Hunnen). 2) *res tenera, in specie ovis caprata, tenuissima*, en smalt og blødt Ting, især

en fin Snappemaal. *Titupricum, m. n* en Knappemaal.

Títla, *f. dorsus canis*, en Djal, forskide.

Títill, *m. cirulus*, Titel. Títill i lettri, *apostrophus*, Løddel, Toneholdstegn.

Títlinga-kóngr, *trachilus*, Spurvefonge.

Títlingr, *m. passer*, en Spurv.

Títta (at títta), *trēmere*, Rjælte, bæve.

Títtrandi, *trēmens*, bærende, Rjælende.

Títtríngi, *m. tremor*, Bæven, Skjælven.

Títulegr, *tener*, spød, smal. Títulegr i bláum, *minuizans*, píbende, som har en fl Stemme.

Títtr, *m. pessulus, clavulus*, en Pind.

Tíu, *decem*, Ti.

Tíu-ár, *decennium*, 10 Aar.

Tívaskr, *celer, item fortis*, rask, ogsaa tapp.

Tíubodord, *m. pl. decalogus*, de 10 Bud.

Tíudaga-tími, *decendium*, en Tid af 10 Døgn.

Tíuflórdúnga-vætt, *centena*, en Vægt af 10 Pund.

Tíu fóta, *decempedalis*, som er 10 Fod.

Tíu fóta málstíng, *f. decempeda*, en 10 lang Maalestang.

Tíumanna hópr, *decuria*, en Flok af 10 Mænd.

Tíumánada tími, *sempus decemestre*, en Tid af 10 Maanedee.

Tíund, *f. decima*, Tiende. At segja til tíu mæ, *ad publicanum proficere*, opregne sit Skat til Tiendes Svarelse.

Tíundg. (at tíunda), *decimare*, tíende, tíende.

Tinudargiöf, *f. donatio decima partis bonorum*,
Tiendegíven.

Tiunder-giörd, *f. decimarum solutio*, Tiendes
Betallíng. 2) *indicatio facultatum*, Formues
Opregneffe.

Tiunder-jöid, *f. pradium decimarium*, en
Gaard, hvorað der gaar Tiende; *alias* Wg-
býli.

Tianda-tekia, *f. decimasio*, Tiendetagen.

Tianda-takari, *m. decimator*, Tiendetager.

Tiandi, *decimus* den tiende.

Tiúr, *m. saurus*, en Tyr. Svá iðru þar lióm
stór, sem uxor edr tiúrar, *leones ibi erant*,
bonum v. sanctorum magnitudine, Løverne vare
der saa store som Otter eller Tyre.

Tiufinnur, *decies*, ti gange.

Tiúrgir, *centum*, *decem decades*, Hundrede.

Tó, *f. cespes graminosus*, et Styffe Græsvoar.
Gras-tó, *idem*.

Tó, *n. lana*, Uld. 2) *lanificium*, Uldarbejde.

Tóa (at tóa), *lanificium exercere*, forrette Ulds
arbejde.

Tóa, *rectius tófa*, *f. vulpes famina*, en Ræv
(Hunnen). Tóuhliód, *gammis*, Rævestrig.

Tóbak, *n. tabacum*, *perum*, Tobak.

Tóbaka-bití, *m. cubus tobaci*, en Stump Tobak.

Tóbaka-pípa, *f. tubulus v. fistula tabacina*, Tób-
akspíbe.

Tóbaks-rulla, *f. volumen nicotianum*, en Rulle
Tobak.

Toddi, *m. integrum frustum v. membrum rei*,
Anden Deel.

et heit Styffe af noget; *inde jóla-toddi*,
vina-toddi.

Tóft, *f. area domus vacua*, *parietina*, en Tømt;
Norvegis et Suecis tómt, *m. pro f*, *ut alias*
sepe; à tómt.

Toga (at toga), *crabere*, *ducere*, drage, trætte.

Tog, *n. exterior pars velletis*, *crassior*, Tød,
den ydre grovere Uld.

Tog, *n. ductus*, *tractus*, Træffen.

Togan, *f. idem*. At hafa heit í togi, *ducere*
equum, trætte en Hest, føre en Hest ved
Tømmen.

Togaz (at togaz á), *distrahendo certare*, *vestim*
ducisare, trættes, trætte imod hinanden.

Togi, *m. pensum*, en Tøje. 2) *tractus*, Træk-
ten. Það er af þínum toga spennid, *sub*
instinctu v. consilio factum est, dertil er du
Aarsag, det er udført efter dit Raad. Toga-
hnoda, *f. glomus hispidus lanificii*, et Røg-
Tøjet.

Toginleitr, *oblonga macra facie*, som har et
langt magert Ansigt.

Togriskia, *f. vid. undan-kémba*.

Togþrádr, *m. filum ex lana exteriori*, Traad,
som spindes af den yderste Del af Ulden.

Tókona, *f. quasillaria*, en Spinderstæ.

Tól, *n. instrumenta*, Redskaber. *Angl. tool*.

Tólaupr, *m. calasbus*, *quasillus*, en Traadkuro,
Garnkuro.

Tólf, *duodecim*, Tolv.

Tólf aurar sílfurs, *as argenti*, 12 uncia, Tolv
Ore i Sølv.

Tólf ára-tími, *dodeceteris, duodecennium*, en
Tid af 12 Aar.
Tólf-sótúngr, *m. insectum duodecempes*, et In-
sekt, som har 12 Fødder.
Tólfín á teníngum, *venus*, begge Selver (paa
Tærninger).
Tólfkóna-leikr, *ludus quidam manuum rudis
et puerilis*, etslags barnagtig Leg med Hæn-
derne.
Tólfkóna vit, *n. argutasio*, stor Biedom (tro-
nist).
Tólfraðr, *duodecim decades continens*, som ud-
gjør, indeholder 12 Gange 10.
Tólfraðt skip, *n. hexeres*, et Skib, som har
12 Aarer.
Tólfsti, *duodecimns*, den tolvte.
Tólstúngr, *dodecademorion, uncia*, en Tolvte-
del.
Tólfvetra, *duodecennis, duodennis*, tolv Aar
gammel.
Tólf þumlúnga, edr hálfraðr alnar lángr, *duo-
denns*, tolv Sommer lang.
Tólfzríngur, *m. vid. tólfraðt skip*.
Tólg v. tólk, *f. et n. seuum*, Talle.
Tólgadr, *sebasus*, besmurt med Talle. 2) *gla-
cie constrictus*, sammenfrusnen.
Tólgar (at tólga), *congelascere*, fryse sammen,
størne.
Tólgarkérti, *n. fax sebalis, candela sebacæ*,
et Tællelys.
Tóli, *m. vid. tól*.

Tolla (at tolha), *tributum impendere, paalægge*
Told. 2) *tributum pendere*, betale Told.
Tollbúð, *f. telonium*, Toldbod.
Tolldrígr, *impendiosus*, tofthar. Það sé varð
hönum tolldrígrt, *faucata illa pecunia illam
exsaxit*, de Penge kofteðe ham særðeð mo-
get.
Tollfri, *immunis a tributo*, toldfri.
Tollheimta, *f. exactio tributi v. fauoris*, In-
krævelse af Told.
Tollheimtu-madr, *exactor, publicanus, telone-
arius*, en Tolder, Toldbetjent.
Tolli (tolldi, at tolla), *habere, coherere*, þau
ge ved.
Tollr, *m. vectigal, tributum*, Told, 2) *seuu*,
Rente.
Tollsvík, *f. pl. defraudatio tributorum*, Told-
svig.
Tóm, *n. otium, vacatio*, Tid, Stunder, fri-
tímet. At leika í tómni við, *securus ludæ*,
v. *agere pro ludæ*, behandle efter eget Tælli.
Tómhendtr, *vacuus, qui nihil adfert*, tomhen-
det, som Intet har imellem Hænderne.
Tómlátr, *piger, sardus, socors*, lad, boven.
Tómlega, *sarde v. per otium*, sendragtigt.
Tómlæti, *n. segnitæ, socordia*, Lædhet, De-
venstæb.
Tómur, *vacuus, inanis*, tom. Hann gríp i
tómur, *post festum venit*, han kom forð.
hán flæ stet Intet.
Tómstund, *f. hora succissa*, ledig Time, In-
tímet.

Tóna, *f. vid. tóna*.

Tón, *m. sonus, melodia, Tone.*

Tóna (at tóna), *sonare, canere, sange, mæsse.*

Toppönd, *f. mergus vulgaris, anas cristata fusca, rostro et pedibus rubris, longirostra, en Toppönd.*

Topp-segl, *n. sboracium, Toppsejl.*

Toppkærfe, *m. vid. hraukr.*

Toppr, *n. cacumen, Top, Spids.*

Toppr, *m. (á siglutré), summus mali, Pæstetoppen; vid. hun*

Toppr, *m. cirrus, villus, Haarløf, kruset Haar.*
Hesturinn kastar toppi, *equus ita accelerat gressum, ut iuba quatitur, Hestens Mantel rystes (ved dens hurtige Gang).*

Tor, *particula inseparabilis prepositiva difficultatem notans, en uadskillelig Partikel, som sættes foran Ord, og bemærker Vanskelighed.*

Tóra, *f. nitela, en liden glindsende Plet. 2) lucernula, en liden Lygte. Silfur-tóra, nitela argentea, et glindsende Stykke Sølv.*

Torf, *n. cespes, gleba, surfa, Grønsvær, Torv. Angl. turf.*

Torka, *f. unus cespes, et Stykke tyndt Grønsvær.*

Tortbúki, *m. congeries cespitum, en Dyrge Græstørv.*

Torfdífill, *m. scarabeus stercorarius, en Starnbasse. 2) idem quod torfgrasfar álft, det samme som torfgrasfar-álft.*

Tortellid, *difficilis, vanskelig; alias torvellid.*

Torfenginn, *varus, acquisitu difficilis, sjelden, vanskelig at erhverve.*

Torfgarðr, *m. agger, en Vold, Gjerde af Græstørv.*

Torfgrasfar-álft, *f. tringa lacustris, en Vibe.*

Torgiætr, *vid. torfenginn.*

Torfkrókar, *m. pl. vehiculum glebarum bemiclarum, et Redskab af Træ, hvorpaa Græstørv transporteret til Hest.*

Torfljár, *m. falx cespitia, en Le til at skjære Græstørv med.*

Torflkéli, *m. pala cespitiaria, secula, en Spade, hvormed Brandetørv opskjæres.*

Torflkurðr, *m. cespitum effossio, den Handsling at opskjære Brandetørv.*

Torfvöl, *m. subgrunda, Tagflæg, Tagets Ildhængen over Væggen.*

Torfulnaus, *m. gleba crassior, et Stykke tykt Græstørv.*

Torfpak, *n. recens cespitium, Tag af Grønsvær.*

Torfærar, *f. pl. loca impedita, viarum difficultates, Veje, som ere vanskelige at passere.*

Torg, *n. forum, item mercatus macellum, et Torv.*

Torga (at torga), *consumere, item vendere, fortære, ogsaa sælge. Ecki gét eg torgað því, mihi plus satis est, det kan jeg ikke fortære.*

Torgiætr, *agere reparabilis, som vanskeligen kan raabes Bod paa, erstattet. Lisd er torgiæst,*

visa, si amissatur, irreparabilis est, Livet er aldeles uerstatteligt.

Torhöfn, *f. atrophia*, Læring, Svindstot.

Tóri (at tóra), *misere vitam trahere*, frembrage Livet i Elendighed; (*dicuntur de animantibus, item lumine igne*, siges om Dyr, ogsaa om Lys, som brænde svagt); *vid. tóra*.

Torkéndr, *notu difficilis, item deformatus*, vanskelig at kjende, ogsaa skamferet, ilde tilredt.

Torkénulegr, *idem*.

Torleidi, *n. via impedita, item ventus contrarius*, en Vej, som vanskelig kan passeres, ogsaa Modvind.

Torwerki, *n. pl. difficultas*, Vanskelighed. Hann telur öll torwerki á þad, *diffuadet, omnes difficultates recenset*, han raader derfra, opregner alle Vanskelighederne derved.

Tormoltinn (*fræda, cibus*) *durus, concocti difficilis*, Mad, som er vanskelig at fordøje.

Tornæmi, *n. beoetudo ingenii*, Tungnemme.

Tornæmr, *bebet*, tungnemmet.

Torrádr, *vid. vandrádr*.

Torrek, *n. difficultas rei familiaris, item damnum, amissio v. abandonum*, trange Kaar, ogsaa Tab, Skade.

Torsóttlegr, *difficilis acquisitum v. impugnatum*, vanskelig at erhverve eller angribe.

Torsótt, *idem*.

Torta, *f. pedes equorum*, en Hestetumpe.

Tortryggi (at tortryggja), *dubitare, fidem non habere, aliquid suspicari*, tvivle om noget, mistænke, ikke faste Tro til.

Tortryggilegr, *suspectus*, mistænkt, som ikke troes.

Tortryggr, *suspicax*, mistænksom.

Tortrygd, *f. suspicio*, Mistænke, Tvivl.

Tortryggni, *f. idem*, Mistænksomhed.

Tortýni (at tortýna), *perdere, obelagge*, for tære.

Tortýniz (at tortýnaz), *perire, obelagges*, gaa til Grunde.

Tortýs, *n. fax v. ingens candela*, Kort Lyd, Fattel. 2) *lucerna*, en Lygte.

Torvelldr, *vid. torfelldr*.

Torvölr, *n. vid. torfvölr*. 2) *fuftis, quo coarctatur cespes, in secis domum*, en Kæst, som lægges over Grønsværen, for at holde den paa Tagene. 3) *vulgo convexitas cespium in secis, ut desidas aqua*, Græstervend Rundbøjning paa Tagene, for at Vandet kan falde ned.

Tos, *n. basuatio*, Stammen, Isag Streden.

Tosa (at tosa), *parum basuare, fringukire*, skamme, stræbe uden Kraft.

Tót, *n. vid. tó; vid. ótót*.

Tota, *f. ramusculus*, en liden Gren, Roff. 2) *nasus v. rostrum*, Snabel, Trøne.

Toti, *n. idem*. Hvör vill sinum tota frammanota, *proximus quisque sibi*, enhver rager Jd til sin Røge; (*de rostre esurientium animalium, ut et de fronte spectatorum*, siges om Dyrenes Snuder, naar de æde, samt om Tilskuere, som stille Hovedet frem).

Tóttin, *f. pasola lanifica*, en libent Dige, som
forretter Uldarbejde.

Totta (at totta), *agere v. evacuare*, sue, uds-
tømme, udsue.

Tóvegr, *m. maceria, e terra et lapillis con-*
structa, rudis, et Gjerde, opført af Jord
og smaa Stene.

Tóverk, *n. lanificium*, Uldarbejde.

Tóu-skin, *n. pellis vulpina*, Rævestind, Ræve-
bald.

Tóu-yrmlingr, *m. vulpecula*, Ræveunge.

Tódu-fall, *n. copin graminis culti*, Oversløj-
hed af Hjemmemarks-Græs.

Tóduvölr, *m. pratense domesticum*, den gjødede
Mark, Hjemmemarken.

Tóf, *f. mora, cunctatio*, Ophold, Hindren,
Tøven.

Tófra (at tófra), *fascinare*, helte, forbedte.

Tóframadr, *magus, veneficus*, en Troldmand,
Heksemeester.

Tófra-norn, *f. saga, venefica*, en Hek, Trold-
vinde.

Tófrari, *m. magus*, en Troldmand.

Tófrar, *m. pl. incantamenta*, Trolddom, Hek-
seri.

Tófur, *n. pl. instrumenta magica*, Trolddoms
Redskaber. Hann varðveitti í skjóðu-pungi
tófur sín, *instrumenta sua magica*, in sac-
culo pelliceo servauit, han forvarede sine Trold-
doms Redskaber i en Skindpose.

Tögla (at tögla), *mafitigare, mandere*, tygge.

Tögla á einhvörum, *radiose inflare alieni rei*,

gientage den samme Ting ofte, saa at man
bliver fæd deraf; *alias tögla, quod idem est*.

Tölti (at tölta), *solusim incodere*, gaa i Trav.

Tölt, *n. negatio solitaria*, Traven.

Töltast, *m. numerus*, et Taltagn.

Tölugr, *expedire lingua*, snaltøm, Hævestærf.

Töng, *f. foreops*, en Tang. Það er úr tång-
ar munni at toga, *difficiliter impetratur*, det
er meget vanskelig at erholde.

Tönn, *f. dens*, en Tand. At fá tennur, *den-*
sare, faa Tænder. At setja tönn fyrí tångu,
continere linguam, sætte Tand for Tunge,
at tie stille.

Tönnla (at tönula), *mordere*, tygge, gnave
paa.

Tönnlax (at tönnlax), *mordacibus verbis cessare*,
mundhugget.

Töstugr, *severus, irax*, alvorlig, bitter. Töstug
vedráttu, *aer immisit*, strængt Vejr.

Töstrugr, *pannosus*, pjalettet.

Tötr, *n. cento, item res lacera*, Pjalter, for-
slidt Tøj; *alias tetr*.

Tötr, *m. idem*. Meir er verdr einn góðr
drengr, enn allir þessir skiptöttrar, *unus vir*
fortis dignior est omnibus his laceris navibus,
en tapper Karl er mere værd, end alle disse
forslidte Skibe.

Tradir, *f. pl. consessa, sepimenta pascuorum*,
Gjærder, Volde, Indhegning.

Tradgiðf, *f. dicitur, ubi seenum exportatur in*
pascua, sub sepimentis, liget naar Høet bringes

ges ud til Kvættene i En ved Øjeblikkene og der fortæres. 2) *badis vulgo*; *fugatio*, *Waffen*, *Geben*.

Tradjola (at tradjola), *comerendo conspuere*, bejætte, besudle ved at træde paa med Fødderne.

Tradka (at tradka), *supprimere*, undertrykke, træde paa med Fødderne.

Tradkr, *m. crebra vestigia pedum*, ihedige, mange Fodspor paa et Sted.

Tradk, *n. idem*.

Traf, *n. linteum*, *quo caput involvunt mulieres*, et hvidt Tørklæde, som bruges til Fruentimmer: Hovedsmykke.

Trasali, *m. labor, molestia*, Arbejde, Trævelshed. *Angl. travel. Gall. travail.*

Trami, *m. trama putrida*, raudent Gærn. 2) *malus demon*, en ond Ånd.

Tramp, *n. conculcatio*, Trampen, Sparken.

Trampa (at trampa), *conculcare*, trampe, sparke.

Trampr, *m. equus succussor*, en Hest, som skoder og stumper. 2) *idem* god trød, det samme som trød.

Trana, *f. grus*, en Trane. 2) *rostrum*, Tryne, Snabel. 3) *glomus*, et Nøgle. Trönu-sauðr, *m. ovis inaequaliter rostrata*, et Faar, som har ulige lange Rjæveben.

Trana (at trana ser fiamm), *ostendere se*, vise sig, trænge sig frem.

Trantr, *m. rostrum rase*, en Røffe-Snabel.

Tranfeydi, *n. vid. trönnufeydi*.

Trapitla, *f. trapeza, trapezoboron, scam quadratum*, et firkantet Bord.

Trapp, *n. calcasio*, Stampen, Trampen.

Trappa, *f. gradus*, Trappe, Trin.

Triappa (at triappa), *calcere v. calcitrare*, støpe, trampe.

Trappr, *m. vid. trampr*.

Trálla, *n. proservia, contumacia*, Stivsin, Røvlighed, Haardtæthed. 2) *confidens*, Fornøvenhed, Dumbefistighed.

Trálla (at trálla), *confidens v. despicere*, at være stivsinnet.

Tralla, *f. funis cannabius, anchoralis*, en Trassaz (at trassaz), *proserve negligens*, i Rjædeslæs, lad, døven.

Trassalegr, *seer, sordidus*, Riden, set urenlig.

Trassaskapr, *m. sordida negligentia*, Urenlig Ridenfærdighed.

Trassafenginn, *sordidus*, urenlig, Ridenfer

Trassi, *m. vir negligens*, en Rjædeslæs, Røvfærdig Karl.

Trassligr, *consumax, abraso*, trødsig, hø naffet.

Trauda (at trauda), *cogere*, tvinge. 2) *causam creare*, forarsage Banfælighed.

Traudla, *traudlegu, agro, difficilis*, værligen, med Stød.

Traudr, *idem*.

Traudleiki, *m. difficilis*, Banfælighed.

Traudr, *idolus, difficilis, nobis, vanskelig*.

Traust, *m. fiducia*, Trost, Tillid. 2) *saturnitas*, Eifferhed. 3) *refugium*, Tilflugt.

Traustatæk, *m. usus alienarum rerum in scio passore*, *sub presumptione amicitiae v. fiducia amici*, Brug af en Ting uden Ejerens Vidende, i Tillid til hans Venstreb.

Traustur, *fidus*, *firmus*, stadig, standhaftig, fast.

Tré, *m. lignum*, *item arbor*; et **Træ**, *Complanatus*.

Tred (trad v. tród, at troda), *calcare*, *item compingere*, trampe, stampe sammen. 2) *in pedibus serere*, træde paa med Fødderne. At **tróda** undir, *possum dare*, udelagge. At **tróda** illikur, *irritationibus cessare*, hvæ, trættes med en.

Trefia, *f. fibra*, en Trævle. 2) *filum lineum*, Hørgarn.

Trefia (at trefia), *impedire*, hindre. 2) *imbricatum reddere*, *item turbare*, gjøre forvitret, forvulet. At trefiaz, *asteri*, gaa op i Trævler.

Trefill, *m. lineolum collare*, et lidet Halsstørklæde. 2) *lacera vestis*, pjaltet Klæde. Binn hék trefill á bak, enn annar i fyr, *detritus illi cento*, alser pone, alser a sergo *pendis* 3) *Ingvellid*, den ene Pjalt hang for, og den anden bag.

Tráfætr, *m. pl. gralla*, Træben. Það gæng á tráfótum, *sinistre administratur*, det gaar paa Træben 3) bestyres stet.

Trega (at trega), *desiderare*, savne, begræde.

Tregi, *m. desiderium*, Savn. 2) *maior*, Sorg,

Betrouvelse. 3) *impedimentum*, Hinder, Ophold. Tregi i tré, *radices ramorum*, pr. *impedimentum*, quo minus *fundantur ligna*, Træknort, især noget, som hindrer Træernes Kløvning.

Tregda, *f. tergiversatio*, Undskaen, Vægren.

Tregda (at tregda), *tergiversari*, søge Udflugter, vagre sig.

Tregaz (at tregaz), *seguere*, blive lab.

Treglegr, *sardus*, *seguis*, lab, doven.

Treglega, *sarde*, *item difficilis*, sendrægtigen, vanskeligen.

Tregleiki, *m. sequities*, *sarditas*, Sendrægtighed, Dovenskab.

Tregr, *invisus*, *seguis*, nødig, uvilig, træg.

Treg-géng, *seguipes*, langsom til Fod. Treg-géng kú, *vacca marem agre admittens*, en Ko, som vanskeligen løber 3) søger Tyren.

Tr-ggialldi, *m. obstaculum*, Hindring, Ophold.

Tregt, *f. infundibulum*, en Tragt.

Treini (at treina), *parce uti*, bruge sparsommeligen.

Treiningr, *m. res angusta*, *cum parcimonia susciomtes*, trange Kaar, Midler, som brugte med Sparommelighed ere tilstræffelige.

Treiskr, *difficilis*, vanskelig, knarvoren.

Treiskeiki, *m. consumacia*, Haardnæfthed, Opsætsighed, Modtvillighed.

Treisklega, *difficilis*, vanskelig, gjenstridig.

Trelegr, *rigidus*, *inapplicabilis*, stiv, uanvendelig.

Trémadke, *m. ligniperda*, en Træorm.
 Trémorter, *n. pila*, en Morter af Træ. Trémorter stautr, *m. pilum*, Morterstøder af Træ.
 Trénaz (at trénaz), *lignescere*, blive til Træ.
 2) *rigescere*, blive stiv. Peirra vindetta trénadiz, *abriguit eorum amicitia, desit in auxilium*, deres Venfkab forandredes til Misfærd.
 Tréormr, *m. seredo, sripe*, en Træorm; *vid. trémadke*.
 Tré-reidi, *m. lignea navium instrumenta*, SkibsRedskaber af Træ.
 Tréskór, *m. calceus ligneus, calo, calopodia*, en Træsko.
 Trésmid, *f. fabrica lignaria*, Træarbejde.
 Trésmidr, *m. faber lignarius*, en Snedker.
 Tréspænr, *m. pl. affula, schidia*, Træspæner.
 Trételgia, *f. lignarius*, en Tømmermand.
 Trévirkí, *n. vid. trésmid*.
 Treys, *f. sborax*, en Trøje. Treys á kortu-teningi, *seruio*, Tre paa en Tærning.
 Treysti (at treysta), *confidere*, lide paa, have Tillid til; á trauft. At treysta sér, *viribus confidere*, lide paa sig selv. At treystaz til, *idem*. 2) *probare, tentare manu*, prøve, forsøge. 3) *confirmare*, stadfæste. At treysta vini sína, *amicos sibi confirmare*, gjøre sine Venner standhaftige.
 Triá-rekí, *m. ligna ejectitia*, Drivtømmer. 2) *lignis, ubi ejiciuntur*, Kysten, hvorpaa Drivtømmer kastes, *op*.
 Triámadr v. trémadr, *telamen*, en Træbånd.

Trilldr, *brucalis, immuni robore, overtorde* stærk, forheffet.
 Trilli (at trilla), *furere, in furorem* bringe til Raseri, forheffe.
 Trilliz (at trillaz), *furere, fomme i Ras* blive forheffet.
 Trillska, *f. brucalis, Raseri, Brutallie*.
 Trióna, *f. rostrum, Snabel, Tryne*.
 Trióri, *f. equulus v. equula, et sol, en* plæg.
 Tríti (at tríta), *volatari, gyriari, drejst*, des omkring. Áldrei heyrði eg trítóna *trita, glumis meum volitari nunquam* aldri horte jeg at mit Nøgle var drejet omkring.
 Trítill, *m. instrumentum quoddam ludicum puerile, quod continuo rotatur*, en Tri (Legetøj for Børn). 2) *homo vanus et riuus*, et forfængeligt ustadigt Menneſke.
 Trítla (at trítla), *gyrovagari, trillet* omkring.
 Trítillreidr, *ira astutus, rasende af Vrede*.
 Tród, *n. segmen inxergerinum, Nøget, f. l* Lyng, som lægges oven paa Træet i Græstøvtaget.
 Tróða, *f. serra culsa, subacta, dykket i* 2) *poet. mulier, hos Digterne: et fr* elummer.
 Tróðinn, *calceus, betraadt*. Tróðinn w *callis, via riva, en banet Vej*.
 Tróðningr, *m. idem*. 2) *lenis coactio, i* fældig Tvang.
 Trøg, *v. huer, almus, et Trug*.

Trómet, *lituus*, en Trompet.
 Tróméta (at tróméta), *buccinara*, blæse i Trompet.
 Trómetare, *m. tubicen*, en Trompetblæser.
 Trón, *m. solium*, trónus, en Trone.
 Troppa (at troppa), *succussare*, Rumpse, støde.
 Trót, *n. quisquiliæ*, unyttigt Affald. 2) *moræ adukerina*, falske Vare. 3) *impedimenta*, Trod, Dagasse.
 Trosteri, *m. servus*, calø, en Trostnegt. 2) *linter pro quisquiliis*, et Trug, hvori Affald sættes.
 Trótna (at trótna), *dissolui*, rumpi, opløses, gaa op i Træveler.
 Tróð, *f. via conspea ad pradium*, en omgjættet Indfjerdel til en Gaard. 2) *consepas pascuorum*, Gjarde om Græsgange.
 Tróðkun, *f. denegatio*, itam *sup:ressio*, Besnægtelse, Trodsen, ogsaa Undertroppelse.
 Tróll, *n. cyclops*, gigns, Trolld, Satte. 2) *magus v. maga*, en Heksemester, Heko. 3) *malus demon*, en ond Aand. Fyrr munu þig tróll taka, *prius manes paciere v. sibi perennandum est*, før vilde Trolde tage dig. 4) *furiis agitas*, en Besat. Ecki velldr hán því at hán er tróll, *non est illi impudendum quod furiis agitur*, hende kan man ikke tilregne at hun er besat. 5) *monstra*, Uhyre, Banfæbning. Tróll eru ríkis-manna gérsemar, *magnatibus monstra sunt in presio*, store Folk sætte stor Pris paa Banfæbninger. Tróll kom þær milli háls og heima, Auden Deel.

intra fines et foras periculum erat, der var Fare overalt.
 Tróllaukinn, *brusaliæse immanis*, som ved Trolldom har faaet Styrke.
 Tróllablad, *n. sepeum gigantum (sic vocatur sepeq nativa rupium)*, et Trolldgjarde, saaledes kaldes Klipper, som af Naturen have Form af et Gjarde.
 Tróllskapr, *m. furor giganteus*, Versærfegang, Jatenmod. 2) *furie agitates*, Forbæffen, Besættelse.
 Tróld-gr, *monstrosus*, som et Uhyre. 2) *immanis*, uhyre stor.
 Trónur, *f. pl. arreclaria*, Opstandere, Støtter. Tróld-trónur, *arreclaria censoriorum*, Opstandere i en Telt. Sögunar-trónur, *servatoria machina*, Opstandere til en Stillaads, hvorpaa Tømmer sæves, et Savelad.
 Trónu-sili, *n. clupea teres argentea*, Anstos, Dølling.
 Tróppugánger, *m. scala*, Trappe, Trappegang. 2) *gradatio*, Gradegang.
 Trú, *f. fides*, Tro, Trofæb. 2) *religio*, Religion. At hallda edr bróta trú, *fidem servare vel frangere*, holde eller bryde sin Trofæb. At gánga af trúnni, *religionem mutare, apostatizare*, falde fra sin Religions-Bejendelse.
 Trúadr, *fidelis*, troende, som har en stadig Tro.
 Trúar-brögd, *n. pl. religio*, Religion.
 Trúar-játning, *f. symbolum fidei*, Troes Bejendelse.

Trúar-níðingr, *m. apostata*, en som forandrer Religion, en Affalden.
 Trúar-villa, *f. barefis*, Kjættari.
 Trúf. str, *constans, fidus*, trofast, standhaftig.
 Trúfi, *m. confusio*, Forvirring; *alias* trumf.
 Trúfla (at trúfla), *confundere*, forvirre.
 Trúfladr, trumfladr, *agere sibi conscius*, forvirret, fortumlet.
 Trúgiarni, *credulus*, lettroende.
 Trúgiarni, *f. credulus*, Lettroenhed.
 Trúi (trúdi, at trúa), *credere*, tro.
 Trúlegi, *verisimilis*, trolig, rimelig. 2) *caudus*, oprigtig, ærlig. Þeir sýnaz mér ecki trúlegir, *suspecti mihi sunt*, de forekomme mig mistænkelige.
 Trúlega, *vere, fideliter*, i Sandhed, troligen.
 Trúleiki, *m. candor, fidelitas*, Oprigtighed, Trofast.
 Trúlofa (at trúlofa), *spondere, despondere*, troslove, ferlove. Trúlofud mey, *virgo desponsata*, en forlovet Qv.
 Trúlofun, *f. sponsalia*, Trolovelse.
 Trúlyndi, *m. candor, Trofasthed, Retfærdighed*.
 Trúlyndr, *candidus, infucatus*, retfærdig, oprigtig.
 Trúmadr, *religiosus, devotus*, en religiøs, andægtig Mand.
 Trumba, *f. tympanum*, en Tromme. 2) *rostrum catburi*, en Havsaltvø Snude. 3) *niola-trumba, cantus angelica*, Stikken af en Angelika.

Trumbuflagari, *m. tympanista*, en Trommeslager.
 Trumba (at trumba), *ruere*, falde, storte ned.
 Trúmenska, *f. candor, fidelitas*, Retfærdighed, Trofast.
 Trúsnadr, *m. fidelitas, fiducia*, Trofast.
 Trúsnadmadr, *inimicus amicus, a consiliis fortioribus*, en fortrolig Ven, til hvem man betroer sine Hemmeligheder.
 Trúr, *fidus, tro*, optigtig.
 Trúskapr, *m. vid. trúleiki*.
 Trúls, *m. impedimenta, sarcina*, Trod, Bæger. At binda trúls vid einn, *societatem inter communi sarcina usi*, indgaa Forbund med en.
 Trúlsa, *f. idem*.
 Trygd, *f. fides, pietas, item pax, securus*, Trofast, Trofasthed, ogsaa Fred, Sikkerhed.
 Trygdrosi, *m. fidei fragus, item proditor amicus*, en Fredsbryder, Forræder.
 Tryggi, *fidus, fidelis, tro, trofast*. 2) *in iuro*, sifter, i Eftterhed.
 Trygda-l. ringr, *m. annulus pronubus*, Trofast ring, Forlovelsesring.
 Trygdapantr, *m. ardua*, Gæstepenge, Trofast pant.
 Tryggi (at tryggja), *fidem conciliare*, Redder. Re Trofast, betrogge. Tryggja vini sim, *amicorum fidem confirmare*, gjøde sine Venners Trofast standhaftigere.
 Trygill, *m. vasculum parvum, limber*, et lille Trog; ð trog.
 Tryni, *m. rostrum*, Tryne, Stikket; *Antennæ*.

Tryppi, *n. vid. trippi.*
 Trys, *n. vid. tros.*
 Tryssa, *f. vid. tråssa.*
 Træda (at træda), *virgas cespiti sectorum sub-*
feruere, lægge Nis under Grønsvartag.
 Tûda, *f. rubus*, et Ror, en Tûd.
 Tundra, *f. vesica*, en Stindpose, Mære.
 Tveggia ára tími, *biennium*, en Tid af 2 Åar.
 Tveggio álina, *bicubitalis*, 2 Alen lang.
 Tveggia dags tími, *biduum*, en Tid af 2 Dage.
 Tveggia fóta, *bipedalis*, 2 Fod lang.
 Tveggishandajárn, *scalprum bimannubrium*, en
 Kniv med 2 Haandgreb.
 Tveggiahellavagn, *biga*, Vogn med 2 Heste
 i for.
 Tveggia mánaða, *bimestris*, 2 Maanedes gam-
 mel.
 Tveggiamanna far, *n. biremis*, et Skib med 2
 Rorer: hvorpaa 2 kunne roe.
 Tveggiamaki, *m. vir duplicis*, som har 2de
 Rende Styrke.
 Tveggia-nátta-tími, *binocrium*, en Tid af 2
 Nætter.
 Tveggia-potta-mælir, *mediolas*, Maal, som hol-
 der 2de Potter.
 Tveggispunda, *bilibris*, som vejer 2de Pund.
 Tveggia-stranda-járn, *ferrum anceps*, tveegget
 Jern; *vulgo vir ancipitis et magnæ resolu-*
sionis, i Almindelighed en, som er berebt til
 alle Ting.
 Tveggia-vega-mót, *n. pl. bivium*, et Sted, hvor
 2de Veje mødes.

Tveggia þver-handa, *bipalmis*, 2 Hænder bred.
 Tveir, *duo*, *item binus*, to, tvende.
 Tvenning, *f. binio, duplio*, Fordobling, det
 dobbelte.
 Tvennir, *dupli, binus, gemini*, tvende, 2 Par.
 Tvennr, *duplus*, dobbelt, tofold.
 Tugga, *f. offella, placenta*, en Mundfuld, tugs-
 get Vid.
 Tugr, *f. disciplina, Lærdom, Optugtelse.* 2)
pudor, Undseelse, Tugt, Erbarhed.
 Tugta (at tugta), *disciplinari*, optugte, op-
 drage.
 Tugtan, *f. pedagogia*, Opdragelse, Optugtelse.
 Tugtmeistari, *m. magister morum*, en Tugte-
 mester, Opdrager.
 Tugtús, *n. soproniferium*, Straffe, Indretn-
 ning, Tugthus.
 Tugr, *m. numerus*, et Tal; *vulgo numerus de-*
cenarius, decas, Tital, Tal af 10; *vid. tvi-*
tugr.
 Tvibakadr, *biscocus*, 2de Gange bagt. Tvi-
 bakad braud, *pauis biscocus, buccellatum*,
 2de Gange bagt Brød, Tvebak, Skonrog.
 Tvibentr, *vaser, callidus, varius*, listig, snu,
 underfundig.
 Tvibrotinn hringr, *annulus duplex*, en dobbelt
 Ring.
 Tvibarár, *m. pl. gemini*, Tvillinger.
 Tvibura-merki, *n. idem.*
 Tvibýli, *n. pradium bipartitum*, en Gaard,
 som beboes af 2de Familier.

Tvibysmaur, *colonus parisiensis*, som bebor en Gaard med en anden.

Tvibytna, *f. vorago, abyssus*, et Svælg, Afgrund. 2) *amphicupella*, et stort Bæger med en Bund i Midten.

Tvidragni, *f. dissidium, discordia*, Uenighed, Ufsamdrægtighed, Tvedragt.

Tvidrægr, *disconveniens, in partes trabens*, uenig, ufsamdrægtig.

Tvidyradr, *biforis*, som har 2de Dørre. Tvidyrud kyrkia, *templum bifore*, en Kirke, som har 2de Dørre.

Tvidægra, *f. opus v. iter, quod exigit binos dies naturales*, et Arbejde, eller en Rejse, hvor til udfordres 2de hele Dage.

Tviæggiadr, *anceps*, tvæegget. Tviæggiad sverd, *gladius anceps*, tvæegget Sværd.

Tvieln, *duorum ulnarum*, 2de Alen lang. Tvieln lreft, *lintea duorum ulnarum latitudine*, Tæred af 2de Alens Bredde.

Tvifriðfr, *bifer*, som bærer 2de Gange, er er dobbelt frugtbar. Tvifriðfr eplatré, *malus bifera*, et Æbletræ, som bærer 2de Gange om Aaret.

Tvifætt, *bipes*, toføddet.

Tvigilldi, *n. duplum*, en Ting, der er saa god som to, gælder for to.

Tvibeilagr, *bifestus, dupla rationis festus dies*, hellig i de Henseender, dobbelt hellig. 2) tvibeilagt, *dicitur, ubi duo conjunctim dies festi sunt*, siget naar 2de Helligdage følge paa hinanden.

Tvihendi (at tvihenda), *ambobus manibus arripere*, svunge, gribe med begge Hænder.

Tvihöfdadr, *biceps, bifrons*, som har 2de Hoveder.

Tvihyrndr, *bicornis*, som har 2de Horn.

Tviklifa (at tviklifa), *iterare, bina vice proferra eadem verba*, gjentage 2de Gange de samme Ord.

Tviklofinn, *bifidus v. dichotomus*, tvetillet.

Tvella (at tvila), *dubitare, ambigere, toivle*.

Tvilitadr, *bis colore tinctus*, som er togangs farvet.

Tvilitr, *bicolor*, tofarvet.

Tvilans, *curvus*, vîð, upaatvølet.

Tvifrædr, *anceps, ambiguus, toivlsom, tolvædig*.

Tvilen, *f. dubitatio*, Tvølvlen.

Tvilyft, þillyft hús, *domus bifraga, trifraga*, et Hus, som er 2, 3 Loft høi.

Tvimennigr, *bini*, 2de Mennesker, et Par. Þeir drucku tvimennig, og var hlutad um, *bini forte ex eodem cornu bibebant*, de drak parvis, og fastede Led om det. Þeir ridu tvimennig, *bini eodem equo usi sunt*, de rode 2de paa en Hest.

Tvimæli, *n. pl. variantia voca, rumor varius v. judicium, de re aliqua*, forskjellige Stemmer, Røgte eller Dom, om en Ting. Það orkar tvimæli, *varia pars voca*, det forårsager forskjellige Stemmer. Það leikr i tvimelum, *variantes rumores*, derom gaar forskjellige Rygter. Það tekr af tvimælin, *rem*

in cerro fistis v. conelamatum facie, det bringer Sagen til Bliohed.
 Tvimalis-madr, *vir bilinguis*, et toerunget, falsk Menneſte.
 Tvinnadr, *combinatus*, forenet, ſammenføjer.
 Tvinna (at tvinna), *duplicare, copulare*, for-
 doble, ſammenføje, tvinde.
 Tvinni, *m. filum duplicatum*, dobbelt Garn.
 Tvínóra (at tvínóra) vid, *herere, incensus*, være
 i Tvíol, Hvílohed. 2) *bis crambem coquere*,
 opſlaage, opſtygge; vid. nóra.
 Tvíqventr, *bigamus*, to Gange gift.
 Tvírádr, *tvírádr, anceps, obscurus, dubius*, tvæ-
 tydig, mørk, tvíolraadig.
 Tvíſaga, *sibi non constans*, ſom ikke ſtemmer
 overens med ſig ſelv.
 Tvískéldr, *bipennis (adject.)*, tvæegget, Rarp
 til begge Sider; 2 ſkafl.
 Tvískéld ox, *bipennis*, en Hellebarde, tvæegget
 Ofse.
 Tvískéld drapa, *ode duplicata*, et dobbelt Digt.
 Tvískinnúngr, *m. cuspis sordida, squamosa*,
 Pjæſlet, dobbelt Hud.
 Tvístra (at tvístra), *in duas partes separare*,
 adſtille i 2de Dele, adſplitte.
 Tvístr, *subristis, non simpliciter mente bilaris*,
 ſorgmodig, ikke ret munter.
 Tvístr, *m. lanceum fili duplicis sexturn*, Tvíſt
 (etſlags Tví af roundet Garn).
 Tvístr, *m. (i spulum)*, dyas, Toen 2: i Rort
 Pst.
 Tvístr, *bis*, tvende Gange.

Tvíſvarſtium, *idem*.
 Tvíſýnn, vid. tvírádr.
 Tvítek (at tvítaka), *iterare*, gjentage.
 Tvítekinn, *iteratus*, gjentaget.
 Tvítentr, *bidens*, tostandet.
 Tvítindadr, *bifidus*, tvægrenet, tvelfloſtet.
 Tvítóli, *m. hermaphroditus*, en Tvétulle.
 Tvítóladr, *idem sed adj.*
 Tvítugr, *vicinaris, viginti annorum*, 20 Aar
 gammel.
 Tvívedrángr, *m. anceps v. minax calum*, tvíol-
 ſomt, truende Vejr.
 Tvírádr, *bimus*, 2de Aar gammel.
 Tukta (at tukta), vid. tugta.
 Túlalegr, *ſtipidis inſtar, rudis*, plump, grov.
 Táli, *m. stipes obtusus, cognat. peti*, en ſtump
 Stavre, Raſt.
 Túlka (at túlka), *interpretari*, toſte, fortolſte,
 udlægge. 2) *procurare*, beſørge, drage Om-
 ſorg for. 3) *alicere*, loſte, forloſte.
 Túlkr, *m. interpres, fortolſtr, en Toll.* 2)
mediator, en Mægler.
 Tumba (at tumba), *cadere præceps*, ſtørte hoi-
 vedfuld; vid. trumba.
 Tún, *n. viridarium, pratum domesticum*, Hjem-
 memarten. 2) *olim: oppidum. Angl. town*,
 en By; *ſic ſigtún, quæſi ſigara-tún, oppidum*
Odini, Odins By.
 Tundra (at tundra), *conſlagrare*, brænde, ſtaa
 i Luc.
 Tundr, *n. fomes, cremium igniarium*, Tønder,
 Iſſvamp.

Tundr-ör, *f. malleolus, sagitta ignita*, en Brandpil.

Tunga, *f. lingua, Tonge*. 2) *id. quod nes.*

Túngardr, *m. sepimentum viridarii*, Øjerde omkring Hjemmemarken.

Túngl, *n. luna, Maanen*. 2) *orbis, discus*, en Kreds, Stundting, en rund Østve; *vid. himin-túngl*. Hann fer hverki at túngli né tínum, *neque observat cursum solis interdiu, nec noctu luna*, han brøder sig høveten om Dag eller Time. Nýtt v. nýgreikt túngl, *novilunium, neomenia*, Ný:Maane; *vid. prim.* Hálvaxid túngl, *luna crescens, adulescens*, gibbosa, første Kvarter, (tiltagende Maane); *vid. quartil túngls*. Fullt túngl, *plenilunium, luna pernox*, Full:Maane. Hálfprotid túngl, *luna decrescens, corniculata, senescens, falcata, deficiens*, síðste Kvarter, aftagende Maane.

Túngla-blaup, *n. menses praequantium in loc conversi*, den maanedlige Menskes Forvandling til Kæll hos Frugetommelige.

Túnglonrein, *n. menstruus morbus*, den maanedlige Syge. 2) *epilepsia lunaticorum*, Maanefygtes Epilepsi.

Túngl-gánger, *m. cursus luna mensstruus*, Maanens maanedlige Gang.

Túngl-óild, *f. cyclos lunae*, Maane-Cyclus.

Túngl-óúkr, *lunaticus*, maanefyg.

Túngl-skin, *n. lunatio, splendor luna*, Maane-skin.

Túnguband, *n. lingvarium, Tongeband*.

Túngu-bledill v. blad, *apex linguae*, Tspids.

Túngufari, *n. did. málfari*.

Túngu-hvals, *disertus*, veltalende. 2) *la. fladdervorren*, flævestark, som har godt i leder.

Túngulaus, *elagvis*, som ingen Tunge maaflød.

Túngumál, *n. lingua*, Sprog, Tungeme.

Túngu-rætur, *f. pl. basis v. radix linguae*, gens Hædder. Ilt er at eiga undir tilbótum hans. *secreta prodere solius est*, plejer at forraade Himmeliqheder, der det ej godt at betros dem til ham.

Túngu-skiedli, *n. calumnia*, Dagvæstelse.

Túngutak, *n. vid. málfari*

Túnguvæp, *n. incontinentia linguae*, Ødvorrenhed.

Túnkrepia, *f. tremella plicata*, Trolksmør, salt (en Urt).

Tunna, *f. cadus, dolium*, en Tonde.

Túuvölkr, *m. viridarium villa*, en Ø Hjemmemark.

Tvöfaldra (at tvöfallda), *duplicare*, dog fordoble.

Tvöfalldr, *duplex*, dobbelt. Tvöfalle *duplo majus*, dobbelt saa meget.

Turfa, *f. equus nugariorius, inutilis*, en tlig Hest.

Turn, *m. turris*, et Taarn.

Turna (at turna), *inversere*, omvælte. hefr þetta turnar um, omvælte det.

: bunáng,

• v. Ac

1978, ali-

1000

11.

Tyler, J. B. 1944

Tyler, J. ...
et Doff.

Tylfær-eidr, ~~Anders~~ *Anders* ~~Anders~~
Mands Co.

Tylla, f. conical, on *Tachyphora*, etc. etc.
 Tylli (or tylla), vid. *ibid.* *See* next
 yfir mýrarnar vetrartréna, *over the*
 þervia evans-paludes, *mon fens* etc. etc.
 reise over Cumpene om *Reisen*

Tyndra (at tyndra), *sciendare*, *notare*, *en-*
tle, ublaſte Gniſter; a tundur. *Nô tyndra*
iliskan ur augum hans, *jam flammor* a
ira oculi, nu funkle hans Øine af Brode.

Týngla (at týngla), *vid. tígla*.
Týni (at týna), *amiserere v. perdere, tabe, mi-*
ste; à tión. At týnaz, perire, tabes, etc.
[accus: vid. tinni.]

•Typpi (typpti, typptr), *faffigare*, *toppe*, *fatti*
Ton noo. R.

Typpi, n. *summus rei*, Top, Epidsc; vi.

toppr. At hessa upp á einum typpid; *additione inescara aliquem*, smigre for en; (sf)

en op til Skjerne.

Typpilyndr, *iracundus*, vredagtig.
 Typping, *f. vid.* knipplinger.

Týr, týls, tý, *deafster septentrionalium*, Max

[illegible]

Týa-hús, armamentarium, Tøjhus.

Nordboernes Krigsgud. 2) *fama praedura, cucumium*, berømmeligt Rygte, Hæder. Falli þer allt til týfu og tíma, *omnia tibi in honorem et felicitatem cedant*, giv alle Ting falde ud for dig til Hæder og Lykke. Kristr rædr tý og traufki, *peneo Christum est honorum et animum confidentem dare*, Kristus kan give Hæder og Mod.

Týr, *m. saurus*, en Tyr.

Týranni, *m. tyrannus*, en Tyrann.

Týrar v. thrar, *m. pl. viri fortes*, tapre Høll, Hætte.

Týra, *f. lux obscura, tenera facula*, svagt Lyd, en liden svagt brandende Fakkell.

Týra-tré, *n. ultimum refugium viri forsitis, re alias desperata, tabula naufragii*, en tapper Mandes sidste Tilflugt; en Plante af et slægt det Elid. 2) *res tenerrima*, trange Raar.

Týreygdr, *splendentes habens oculos*, som har klare, flinnende Øjne.

Týrdr, *cespise secus*, tættet med Grønsøer.

Týrði (at týrða), *cespise secus*, tætte med Grønsøer.

Týrðingr, *m. percussor, devastator*, en Ødelægger; *quasi tyrmingr*.

Týrðrauftr, *fortissimas*, overordentlig tapper.

Týri (at týra), *egre parere*, staa halv aabne; *vid. róri*. Hann týrir augum, *crispas palpebras*, han har Øjnene halv aabne.

Týrkir, *m. pl. turca*, Tyrker.

Týrkland, *n. Scyria Asiatice*, Tyrkiet.

Týrmir (at týrma), *in ruinam vergere*, hælde

til Fald, Ødelæggelse. Hönnum týrmir *ruinam tendis*, han er paa Vejen til læggelse.

Týrming, *f. ingravesceus malum*, et tiltag Onde, Ulykke.

Týrvidi, *n. vid. elldsneyti*.

Týspakr, *sapientissimus*, overordentlig vis. Týsdagr, *dies martis*, Tirsdag.

Týtlingr, *m. passer*, en Spurve; *vid. tíli*.

Týtla (at týtla), *vid. tutla*. 2) *dimin. formindfke.*

Tæ (tádi, hefi tád, at tæ), *explicare, di vere, oplofe, udvikle*. At tæa ull, *ex lanam*, tæse Uld.

Tæ, *n. filum*, Garn. 2) *stirps, ramus*, Ø Kvist. Af því tæi, *ex eodem genere*, det Slægt.

Tæsa, *f. vulpes*, en Ræv; *vid. rósa*.

Tæfill, *m. cauda vulpis*, Rævens Hale. 2) *miculamentum*, Hale, Dagdel. At ná i t ing, *penicula mentium arripere*, faa fat i En.

Tæki, *n. pl. occasio*, Lejlighed. 2) *instrum. Redskaber*. 3) *facultas*, Midler, Høn Evne. Eg hefi eingin tæki til þess, *in mensa mihi desunt*, jeg mangler Redsk dertil. Hann hefr tæki á því, *facultas in manu est*, han har Raad til det.

Tækisæri, *n. occasio*, Lejlighed. At sæt i særi, *occasionem arripere*, passe paa, i Lejligheden.

Tækilegr, *tolerandus*, taalelig. 2) *apprehensibilis*, som kan tages fat paa.

Tækr, *idoneus*, *aptus*, *acceptabilis*, betvem, beleslig, antagelig. I tækann tíma, *apud semper*, paa betvem Eid.

Tældr, *circumveniens*, *deceptor*, bedrager.

Tæli (at tæla), *decipere*, følge, bedrage; á tál.

Tæling, *f. deceptio*, Svig, Bedrageri.

Tæmi (at tæma), *exhaustire*, *evacuare*, tømme, udtømme. At tæma líðinn, *marfupium exinanire*, tømme Dengeposen.

Tæpilegr, *brevis*, kort. 2) *parvus*, *angustus*, trang, frarsóminnelig.

Tæpti (at tæpta á), *post primam articulationem vocem suppressere*, standse mildt i et Ord. 2) *digitis pedum agere insisti*, staa paa Tærne med Vanfølighed.

Tæpr, *angustus*, *arcus*, trang, knap. Höggid náði tæpr til, *ictus parum assigit*, Hugget rørte meget lidet. Margir göngu þá tæpar at, *multi tum remissius agebant v. oppugnabant*, mange angrebe da med mindre Efstræf.

Tær, *limpidus*, *clarus*, *acutus*, klar, ren. Tært

vatn, *agua limpidus*, klart Vand. Tært banáing, *mel acutum*, klar Honning.

Tæri, *n. consubernium*, *convictus*, Samlit. At komaz i tæri vid einn, *in consubernium*, *ali-cujus venire*, leve sammen med en.

Tæri (at tæra), *præbere*, *sumum facere*, tære, beskrive Udgifterne.

Tæripeningr, *m. vid.* skotpeningr.

Tærilátr, *delicatus*, *mundiciam affectans*, pen, alt for fin.

Tærilæti, *n. affectatio mundicie*, affecteret Vanhed; á tær.

Tæta, *f. lanugo*, Laab, Knug. 2) *minimum quid*, en Smule. Hann á eingva tæta af silfri, *nihil argenti habet*, han ejer ikke en Smule Sølv.

Tæti (at tæta), *dilaniare*, *lacerare*, flide, splitte, plukke fra hinanden. 2) *lanificio vacare*, tase Uld, gjøre Uldarbejde. At tæta um einn, *ad bonam frugem ducere*, faa en til at blive flittelig, ordentlig. Ecki gét ég tætt um hann, *illi bene consulere non possum*, jeg kan ikke faa godt af ham.

Tættingr, *m. vade lanificium*, grevt Uldarbejde.

V.

Vá, *f. terror*, Skrak. 2) *periculum*, Fare. Þeim brá vá, fyri grön, *pra foribus periculum v. terror erat*, de vare komne i pludselig Fare; *alias vo.*

Vábrest, *m. fragor*, *ex ictu lethali percussio* Anden Deel.

vís, Larmen af et dødeligt Slag; *alias vigbrest.*

Vad, *m. vadum*, Vadebæd, et enkelt Sted, hvor man kan vade eller ride over en Elv. Vadid var naumlega fært, *vadum vix per-*
E e e

crabile erat, Badeskædet kunde med Banffelighed passeret. At ride (fyldt) á vadid, *aleam v. giscum senare*, ride først over Badeskædet (prøve Lykken).

Vada, *f. concursus v. muliendo animalium*, en Rængde, Sammenkimlen af Dyr, mest Fiske; inde: vöðufelr, *phoca, cum surmatum tempestibus maris*, *finus occupat*, en Høb Sælhundede, som søge ind i Fjordene.

Vadberg, *n. precipitium aucupum*, et stejlt Bjerg, hvor Fugle fanges. At vera á vadbergi, *excubitor esse*, staa paa Udkik.

Vadall, *m. flumen meabile*, en Åa, hvorover man kan vade; *alias vadill*. 2) *agva vada, effluuium vadosum*, et bredt og grundt Vand, som man kan vade over.

Vadandi, *m. idem*.

Vadar-halld, *n. ars, funem piscatorium trahendi*, Naade at holde en Fiskeleine. Hann kann ecki vadarhalldid, *funem piscatorium trahere nescit*, han forstaar ikke at holde en Fiskeleine.

Vadbeygia, *f. alveolus in scalmo, per quem funis piscatorum reciprocatur*, en liden Fjordbøining eller Skure i Karetelden, hvori Fiske linen trækkes frem og tilbage.

Vad-drátt, *m. tractus funis*, det at trække et Tov frem eller tilbage. Þeir gátu náð mönnum med vaddrætti úr skérinu, *homines traxerunt ex scopulo salutare pornerunt*, de fik Bøtterne raddet fra Skjæret ved at trække et Tov ud til dem.

Vadhorn, *n. pinna pectorales piscium, cum pennis superioribus*, Fiskenes Brædder, en Del af det øverste Skotte af Næ. At komaz upp í vadhorn vid einn, *irritare*, bejvare, indvile, fange en.

Vadmal, *n. pannus vulgaris*, Badmel, et Uldentøj, *quasi vodmál*; *pr. mensura in viis pauperum*, egentl. Naai paa Badmel.

Vadsteinn, *m. bolus*, et Døblet.

Vadr, *m. favis curvioris, pellicanus*, en Fline af Skind. 2) *quicunque sunt*, etse Tov.

Vaf, *n. involucreum, involucreum*, Svøb, 1) fæbning. 2) *trama*, Jæt; *vid. sym*. Hann er mikill í vöfum, *erosus est sub stibus*, han er før, tjetfuld. Minni ve þú í vafi enn menn hugdu, *minus postquam sperabamus*, du er ikke den man forventet.

Vafa-gépill, *m. infans vulgo quærens*, et Elfredbarn.

Vafalaus, *certus, indubius*, vis, utvissom.

Vafi, *m. dubium, dubitatio*, Tvivl.

Vafi (at vafa), *supereminere*, rage ud og vid vofi.

Vafinn, *intricatus, involutus*, indsvøbt, i viflet. Vafinn löstum, *kunstum, ruiis, ribus involutus*, lastefuld, kunstfærdig.

Vafsa (at vafi), *vid. vambla v. vambla*.

Vafningr, *m. vid. vaf*. 2) *dubia resolu*tionssom Beslutning.

Vesra (at vafra), *lense vagari, agere moveri*,
gaa meget sagte, rokke affted.

Vafurlogi, *m. pervigil, perennis flamma magica
prestigia*, stedsevarende Lue, Troldoms Gog-
keri.

Vaga (at vago), *vagari v. varicare, stalle, gaa
sagte og valtrende. Vaga um houl, bernio-
forum more divaricare*, gaa som de der have
Drot

Vagga (at vagga), *cunas agitare, vugge.*

Vagga, *f. cuna, incunabula*, en Vugge. Vöggu-
barn, *n. infans*, Barn, som ligger i Vugge.
Vöggu-qvædi, *n. nenia pueriles*, Vuggevise.

Vaggra (at vaggra), *vid. vaga.*

Vagl, *m. columella arceiaria, trabis publica*, en
kort Støtte, som sættes oven paa en Ling,
for at holde en anden oppe.

Vagl i auga, *festuca, pterygion*, en Hinde,
som trækker sig over Øjet.

Vagn, *m. currus, planstrum*, en Vogn. Opinn
vagn, *essedum*, en aaben Vogn. Best er
heilum vagni heim at aka, *rebus integris
suisissimum est domum redire v. periculo se sub-
trahere*, det er bedst at gaa hjem i en hel
Vogn, komme i Sikkerhed, unddrage sig for
Fare.

Vagn á himnum, *ursa celestis major*, Karls-
vognen: et Stjærnebillede.

Vagna-lmide, *m. carpatarius*, en Vognmager.
Vagnuborg, *f. propugnaculum e conjunctis curri-
bus*, et Bolverk af sammensøjede Vogne.

Vagnhestar, *m. pl. equi vectarii*, Vognheste.

Vagnhimin, *m. cadarcum*, Vognhimmel.

Vagnmadr, *m. auriga*, en Ruds, Vognmand.

Vagnskrölle, *n. stridor rosarum*, Vognhjulenes
Larm, Rullen.

Vagnsléd, *f. orbita*, et Hjulspor.

Vagi stöng, *f. semes*, en Vognstang.

Vagra (at vagra), *vid. vaggra.*

Vaka (at vaka), *glaciem perforare, perfringere*,
bugge Hul paa Isen.

Vaka, *f. vigilin*, en Vagt, Vaagen. 2) *lucu-
bratio*, Nattevaagen. At hallda vöku fyri
ser, *a somno abstinerere*, holde sig fra Sovn.

Vakandi, *vigilans*, vaagen.

Vaki (vakti, at vaka), *vigilare*, vaage. At
v ka vid liós á natúr, *lucubrare*, vaage om
Natten ved Lys. At vaka alla nóttina, *in-
somnem ducere noctem*, vaage hele Natten.
At vaka yfir, *advigilare*, vaage over noget.

Vakinn, *industrius, sedulus*, flittig, vindstibe-
lig. Vakinn og sofinn, *perdius et pernox*,
baade Nat og Dag, vaagende og sovende.
Vakinu v. náttvakinn vindr, *ventus pernox*,
Vind, som blæser hele Natten.

Vacka (at vacka), *vagari*, gaa omkring, vank.

Vakna (at vakna), *expergiscere*, vaagne.

Vakt, *f. vigilia, excubia, excubatio*, Vagts
holden, Vagt.

Vaktari, *m. vigil, custos*, en Vagter, Stils-
vagt.

Vakta (at vakta), *custodire, servare*, vogte,
passe.

Vaktan, vöktun, *f. custodia*, Bevogtning, Varetagt.

Vaktela, *f. coturnix, oryx*, en Vagtel.

Vakt-pláts v. stæda, *custodia, statio*, et Stæd, hvor man har Vagt, Station.

Vakt-turn, *m. specula*, Vagttårn.

Vakr, *pernix, velox*, raff, hurtig (om Heste, som trave stærkt). 2) *industrius*, flittig.

Val, *n. delectus, electio, oprio*, Valg, Raar.

At gánga í valid, *habere delectum*, udsege, vælge hvilken man vil. Hann átti einginn vöi á því, *electio illi non eras libera*, han sit ikke Lov til at vælge.

Vala, *f. mulier fasidica, saga, sybilla*, en Spaafvinde, Bala; *alias* völv, valva.

Vala, *f. astragalus, saxillus*, en Ankelskede.

Vallr er á hönum völvbeinid, *natus*, han raver, staar paa Kald.

Valbassi, *m. aper*, Bildbasse, Bildsvin; á germ. Wald er Bassi.

Valbiörk, *f. acer*, Valbjörk.

Valbiarkar-vidr, *idem*.

Valblístra, *f. lilius bellicus*, en Skalmesje.

Valbrá v. valbrád, *f. lividus color alterius genæ*, blaaagtig Farve paa den ene Kind.

Valdgéfníng, *f. compromissum*, Voldgift. Valdgéfníngar dómr, *laudem*, Voldgifts Dom.

Valgérdur, *f. idem quod valkyria*; *vid.* gérdur.

2) *nom. pr. mulieris*, et Fruentimmers Egenavn.

Valglytnir, *m. vid.* valbassi; á glytti; *alias* valgiltir. 2) *cassis*, en Hjælm.

Valhnót, *f. berculanea, juglaus*, Valnød.

Valinn, *delectus*, udvalgt, Raaret. 2) *optimus, supra mediocritatem*, den bedste, udsegt. Valid lid, *lectissima copia*, udvalgte Tropper.

Valinkunnr, *virtute vorus*, bekjendt fra en god Side, vederhæftig.

Váliúgr, *fallax, cui periculosum est credere*, bedragerisk, undersundig, som det er farligt at tro.

Valkoka (at valkoka augum), *accipitris infra oculos sursum torquere*, vende Djinens ønd som en Høg.

Valköltr, *m. cadaverum cervus, in prelio*, en Dyrge af døde Legemer paa en Valplads.

Valkyriur, *f. pl. parca*, Skjebnens Gudinder, Valkyrter.

Vallarklára, *f. crases fercoraria*, Harve, til at jevne Gjødningen med paa Marken.

Valland, *n. Neustria*, Italien (i gamle Dage Frankrig).

Val'ari, *m. vid.* pilgrímr; á völr.

Valld, *n. potestas, imperium*, Magt, Vold, Herredømme. Af hans völdum, *illo procurante*, efter hans Raad, han er Skjebdert. Þad er í þínu valldi, *potestas te est*, det er i din Magt, staar til dig.

Valldamadr, *magistratus, item praefectus*, Herlighed.

Valldr, *validus, potens*, magtig, stærk, veldig. *vid.* alvalldr. 2) *electus*, valgt; *vid.* valinn. 3) *reus*, skyldig. Hann er þess ei valdr, *insons est*, dert er han uskyldig.

Valldsmadr, *idem*.

Valldstiörn, *f. magistratus, praefectura*, Drott-
hedsambede.

Valldstiörnarmadr, *imperans, praefectus*, Drott-
hedserson.

Vallgánger, *m. alvi dejectio*, Bugløb, Stølgang.

Vallhumall, *m. achillea, millefolium*, Røllike
(en Urt).

Vall-lendi, *n. campus*, Mark.

Valltr, *volubilis, caducus*, forgjængelig, uftæ-
dig, som vøltes omkring.

Valmennir, *n. vir egregius*, en fortreffelig
Mand.

Valmeyar, *f. pl. vid. valkyriur*.

Valnyr, *f. vid. valhnot*.

Valræn, *n. exspoliatio cadaverum*, Valrov, de
Dødes, Faldnes Vlyndren.

Valgripr, *m. res optabilis v. optima*, en ypper-
lig, udvalgt Ting.

Vallstendr v. vølstendr, *semitotundus*, Halv-
rund; *vid. ávalr*.

Valska, *f. glis*, en Korte.

Valskr, *ex Neustria*, en Stallener, egentl. adj.
italiensk (hos de gamle: fransk).

Valskar baunir, *f. pl. fascis, fascis*, valste
Bønner.

Valbánga, *f. balista, aris, catapultæ*, Slide,
Stynges til at kaste med, Krigsmaskine.

Valva, *f. saga*, en vis Kvinde, en Spaakvinde.
(*rectius vólva*); *vid. vala*.

Valr, *vid. vølr*.

Valr, *m. falco*, en Fald. 2) *strages hominum*,

à vel, *eligo, quasi electus* Odini, de faldne (i
et Slag). 3) *nom. propr. viri*, en Mandes
Egennavn.

Vambl, *v. reptatus*, Krypben.

Vambla (at vambla), *agre protubere se humi*
ventre, krybe vanskelig frem paa Bugen;
à vömb.

Vambi, *m. ventricosus*, som har en stor Mave.

Vambmikill, *idem*.

Vammabarn, *n. infans jugis vagitus*, et Barn,
som kriger, græder meget.

Vamm, *f. vid. vömm*.

Vammefullr, *viziofus*, lastefuld.

Vannimar, *m. pl. vagitus puerorum*, Børnekrig,
Børnegraab.

Vammhætr, *cui claudicatio usq. venit, post sa-*
nationem pedis, som er kommet i Bane med
at halte, efterat hans Fod er lægt.

Van, *n. defectus, quod infra justum modum est*,
Mangel, det som er for lidet. Hann vill
eckj van sitt vita, *non vult suo muneri de-*
esse, han vil ikke høre noget om sine Mangel-
er. Sá er vinr, sem til vans segir, *amicus*
est, amicum de visio admonere, det er en Ven,
som siger En hans Fejl. Of eda van, *supra*
v. infra modum, for meget eller for lidet.

Vana (at vana), *solere*, pleje, være vant til.

2) *extenuare, imminuere, inde etiam castrare,*

mutilare, formindste, deraf: lemleste, gilde.

Vanadr, *imminutus*, formindsket. 2) *castratus,*

gildet.

Vanalli, *impar, imbecillis*, svag, afsmægtig.

Vanaheimr, *m. regio supra ostia Tanaïs*, Vanernes Land, imellem de Floder, som forene sig i Don.

Vanalegr, *vulgaris, solitus*, sædvanlig.

Vanalega, *solito, more*, sædvanligen.

Vanar, *f. mutilatio, item castratio*, Lemlestelse, Gilden.

Vanaqvill, *f. Tanaïs*, Floden Don.

Vanart, *f. prava indoles, perversus*, Ondskab, Vanagt.

Vana-ðitt, *f. menstrua mulierum*, Fruentimernes eller Maanedlige.

Vanbrúka (at vanbrúka), *in usu rerum fhi deesse, in defectu abui*, misbruge, ikke bruge.

Vanbrúkan, *f. abusus*, Misbrug.

Vanburda, *imbellis*, afmægtig, uden Kræfter.

Vanburdir, *m. pl. defectus virium*, Mangel paa Kræfter.

Vanda (at vanda), *elaborare, industriam adhibere*, anvende Hmage paa at udarbejde noget. At vanda um, *repibendere*, irattes sette, knurre over, paatale.

Vandabundinn, *obligatus*, forpligtet. 2) *necessarius*, beslægtet, forvandt.

Vandadr, *industria elaboratus, accuratus*, udarbejdet med Flid. 2) *integer vira, retifastum*. Vandað verk, *ad amissum factum opus*, et omhyggelig udført Arbejde.

Vandalas, *liber, fri, løs og ledig*. 2) *extraneus, non cognatus*, ubeslægtet, fremmed. Hann er mérandalas, *nulla est cognatio inter vos*, vi ere ikke i Slægt sammen. Mér

er vandalaust við hann, *idem*. Dad er ekki vandalaust, *res dubia est*, Sagen er tvivlsom.

Vandamál, *m. causa intricata*, en indviklet Sag.

Vandamenn, *m. pl. necessarii, cognati*, Slægtninge, Naarørende.

Vandasamr, *intricatus, difficilis*, indviklet, vanskelig, mislig.

Vandfarinn vegr, *via dubia*, en vanskelig Vej. Hönum er vandfarid. *cum illi procedendum v. negotium tractandum*, han maa tage sig vel i Agt.

Vandfenginn, *rarus*, sjælden.

Vandfönn, *morosus, knarvoren*; á þis v. fa

Vandgörðr, *factum difficilis*, som er vanskelig at gjøre. Ecki er vandgört við hann, *facile pro meritis tractari potest*, ham er det ikke vanskeligt at behandle efter Fortjeneste.

Vandlæfi, *m. difficultas, item periculum*, Vanskelighed, Fare. Vondlæfi eru á því, *periculosum est*, der er Fare ved.

Vandlæfr, *periculosus, item incertus*, farlig, uvist, mistlig. Vandlæfi er á þau, *agere calculari potest, acquisitum incertum est*, det er vanskeligt at træffe, faa.

Vandi, *m. mos, Brug, Etik, Ordvane*. Hann á vanda til þess, *solus*, han plejer, har den Vane. 2) *necessitas, cognatio*, Slægtsskab. 3) *periculum, res dubia, Fare, Tvivlsmaal*. Hann er kominn i vanda, *periclitatur*, han er i Fare. Vandí fylgja vellemid (naam p

sus vegfemd?) *lvörri*, *honoratus*, *fascis sunt fascis*, enhver Hæder følger en Byrde.
 Vandlætr, *parosus*, snarvorren, vanskelig. 2) *sollicitus*, besymningsfuld.
 Vandlega, *sollicite*, omhyggeligen.
 Vandleg, *sollicitus*, omhyggelig, opmærksom.
 Vandlifad er *nönam*, *vix placere potest*, *dexteritate morum eget*, det er vanskeligt for ham at leve til Behag.
 Vandlætsi, *m. zelotes*, en Nidsfær.
 Vandlæti, *n. morosus*, Snarvorrenhed, Vanskelighed. 2) *zelus*, Nidsfærhed, Iver.
 Vandlætting, *f. zelus*, *zelotypia*, Nidsfærhed, Iversyge.
 Vandlættingafemi, *f. idem*.
 Vandlættingafamr, *zelotypus*, nidsfær, iversyg, Rinsyg.
 Vandmæli, *n. verbum prolatum difficile*, et Ord, som det er vanskeligt at udtale.
 Vandqvædi, *n. difficultas causa*, en vanskelig Sag. 2) *querela de adversa fortuna*, Nodgangsfølge. Hann bær upp vandqvædi sin, *de adversitatibus suis questus est*, han flagede over sin Nød.
 Vandrædinn, *explicans difficilis*, som vanskeligen kan fortolkes.
 Vandræde, *difficultate pressus*, nedtrykket af Mødgang, raadvild.
 Vandrædr v. gr. *via incerta*, en tvivlsom, uvis Vej.
 Vandrædagripr, *m. res periculosa*, en farlig Ting.

Vandrædamadr, *homo difficilis, molestus*, vanskelig, snarvorren. 2) *inter sacrum et profanum constitutus*, som er i den yderste Fare.
 Vandrædi, *n. difficultas, periculum*, Fare, Vanskelighed.
 Vandrædiz (et vandrædaz), *gerulus herens*, vore raadvild.
 Vandsiedr, *visu v. visu difficilis*, vanskelig at se eller hende.
 Vandskilinn, *intellectu difficilis*, vanskelig at forstaa.
 Vandskilltr, *immodestus, immoderatus*, umaadelig, uordentlig, som vanskelig kan styres. 2) *inconstans*, ustadig; *vid.* vandsilltr.
 Vandvirkni, *f. industria, sollicitudo*, Omhyggelighed, Flid i at arbejde.
 Vandvirktr, *f. idem*.
 Vandvirktr, *industrius*, flittig, som gjør sig Umage med sit Arbejde.
 Vandr, *difficilis, morosus*, vanskelig, snarvorren. Vandr gö i þér mér, *difficultatem mihi facessites*, J forarsage mig Brøderk.
 Vandr at virðingu sinni, *honoris sollicitate avizus*, ærefær, omhyggelig for sin Agtelse, Anseelse. 2) *dubius, anceps*, vanskelig, tvivlsom. Hvör skírir það, sem so er vandr úr at ráða, *quis solvis tale dubium*, hvo opløser en saadan Tvivl.
 Vanefni, *n. pl. inopia*, Mangl, Fattigdom, Uformuenhed.
 Vaufnadr, *inops*, fattig, arm, uformuende.
 Vanfær, *idem*. 2) *debilis*, svag, afmagtig.

Vang, *n. vid. vengi.*

Vangá, *f. negligentia, inconsiderantia, Stjædet, Isøhed, Mangel af Opmærksomhed.*

Vangafylla, *f. vid. kiálkafylla.*

Vangi, *m. maxilla, mala, gena, Kind.*

Vangördr, *infra modum, slet gjort, udarbejdet. Vid hann er vangört, non satis benetractatur, han er slet behandlet.*

Vangöri (at vangöri), *desse, handle ilde, fejle, forse sig. Hafi ég vangört við þig, skal ég bæta það, si quid in me desideras v. sibi defui, aliquando resarciam, dersom jeg har forset mig imod dig, skal jeg oprette det.*

Vangörmingr, *m. defectus officii, Fejl, Forsælse.*

Vangæfr, *non integer, svag, sygelig. Hann hefr vangæfa heilsu, sanitas non est integra, han krænter, er sygelig.*

Vangætla, *f. incuria, Forsømmelse.*

Vanhagr, *m. indigentia, incommodum, Ulempe, Besværighed, Elæde, Afbræk.*

Vanhalldinn, *justa forse defraudatus, som ikke faar sin tilberettede Del. 2) non benetractatus v. passus, ilde behandlet.*

Vanhagar (at vanhaga), *desse, mangle. Hann vanhagar um hnif, deest illi culter, han mangler en Kniv.*

Vanheidr, *m. dedecus, Skam, Vanære.*

Vanheidra (at vanheidra), *dehonestare, beskjæmme, vanære.*

Vanheilindi, *n. pl. mortuus, langvor, Sygdom, Sygelighed, Skræntenhed.*

Vannheilill, *langvidus, syg, Kranten.*

Vanheilla, *f. langvor, Sygelighed.*

Vanhelga (at vanhelga), *profanare, vanhæll*

Vanhelgr, *profanus, vanhellig.*

Vanhölld, *n. pl. damnum, derimensun, Et Vanhyggia, f. vid. vangá.*

Vani, *m. mor, consuetudo, Etif, Sædvan*

Vani, *vid. vanr et handarvani.*

Vaninn, *edoctus, assuetus, vant til, oplært*

Vánkadr, *capite morbidus, som har ondt i hovedet. 2) sibi vix conscius, scoromari som ikke ved af sig selv, forrykt i Hjern 2) ánki er ánkadr.*

Vánki, *m. vertigo, scoroma, Hovedsva Forryktighed i Hjernen.*

Vankunnandi, *rudis, imperitus, vantumbig*

Vankunnáttá, *f. ruditas, Vantundighed.*

Vankunnindi, *n. pl. idem.*

Vanluktr, *ad finem non perductus, ufaldst*

Vanmáttugr, *debilis, impotens, svag, afmag*

Vanmátt, *m. debilitas, Svagbed, Aimag*

Vanmegna, *debilis, svag, kraftles.*

Vanmegnaz (at vanmegnaz), *langrescere, cumbere oneri, tabe Kræfterne, bukke un*

Vanninnenni, *n. nequam, nebulo, et Et Drog.*

Vanmeti, *n. vitium rei, Fejl ved en Ting. cacexia, en Sygdom.*

Vanmetasképna, *f. animal caceticum 2) vulgare pretium aestimandum, et Kræft sygeligt Dyr, af meget ringe Værdi.*

Vánqvæði, *n. pl. defectus, item difficultas,*

Mangel, ogsaa Vanfællighed.

Vanrétt, *m. injuria, Fornærmelse, Uret.*

Vanrykti, *n. calumnia, Vanrøgte, Bagvaskelse.*

Vanrækt, *f. negligensia, Forsømmelse, Vanrøgt.*

Vanfi, *m. defectus, vitium, item dedecus, Mangel, Last, ogsaa Vanære.* 2) *multa, item detrimentum, Skade, Forlud.* Ofte er oislad til vanfa, *minutas detrimentum parit,* for stor Overflod bliver ofte til Skade. Vanfi truar, velldr at yfirbatur freltaz, *defectus fidei morum emendationi ohest, Mangel af Tro hindrer den moralske Forbedring, gjør at Dob og Bedring opfattes.*

-Vanfætt, *minus contentus, misfornøjet.*

Vanfemd, *f. dedecus, Vanære; d. senid.*

Vanfæpadr, *cut aliquid deest ad justam corporis formam, deformis, monstruosus, vanfæbt.*

Vanfæpunn, *f. defectus forma, navus, Lyde paa Legemet.*

Vanfækk, *n. indecori mores, Usædelighed, upassende Opførsel.*

Vanfækrúngr, *m. homo timidus, et seigt Menneffe.*

Vanfómi, *m. dedecus, Vanære.*

Vanfíllill, *n. intemperantia, Tøjlesløshed.*

Vanfílltr, *minus moderatus, tøjlesløs, uordentlig.*

Vanfar (at vanta), *deesse, mangle.* Mig vanfar, *deest mihi, jeg mangler, fattes.* 2) *amisi, jeg har tabt.*

Anden Deel.

Vantrenst, *n. diffidentia, Mistillid.*

Vantrú, *f. incredulitas, Vantro.*

Vantrúadr, *infidelis, vantro, vantroende.*

Vanvirði (at vanvirða), *honori alicujus detrabere, vanære, formindste ens Hæder.*

Vanvirða, *f. ignominia, Skam, Vanære.*

Vanvirtr, *in honore minus habitus, lidet agtet, vanæret.*

Vanvari, *m. negligensia, Stjædesløshed, Vanvare.*

Vanvíska, *f. insipientia, Vanfundighed, Daarlighed.*

Vanvit, *n. idem.*

Vanvittr, vanvitugr, *insipiens, vanfundig, daarlig.*

Vanr, *inops, fattig, arm.* Vanr man ormr, þótt ormi alldýr kóngur stýri, hvar hann skridr med lid lýða, lengi slíkra drengja, *discevis serpenti, (navi) copia sanctorum virorum, ubicunque repit sub militaribus copiis, etiam si egregius Rex eum gubernet, lange vil Ormen (et Skib) mangle slige Foll, hvort somhelst han kryber med Tropper, endstjant en fortreffelig Konge regierer ham. Hönum var vant nockurra gélðinga, aliquot ejus vervecas non inventi sunt, han savnede nogle Bedr. Vani, idem; sic handarvani, supra. Vana, idem; sic aflvana, andvana, supra.*

Vanr, *affversus, vant til.* Hann er nú stilltari enn vant er, *jam soliso est modestior, nu er han roligere end han plejer.*

Vanæra, *f. vid. vanvirða.*

F f f

Vapp, *n. infantum primus usus pedum, isem-
acium gressus*, Børnenes første Forsøg at
gaa, ogsaa Fuglenes Gang.

Yappa (at vappa), *agere pedes movere*, gaa me-
get sagte.

Var, *cautus, prudens*, varsom, forsigtig. At
verda var vid, *sensire*, bemærke, blive var.

Var, *n. commotio aquae marinae ex remis*, den
Bøvgælle, som Karerne frembringe i Søen.

Varlágr, *m. percussio aquae ex ea motione*,
Båndets Tilbagekastelse af Karerne.

Var; *n. (i auga)*, *gramia, lema, gramiorus*,
den Urenlighed, som samles i Øjnetrogene.

Var, *n. (á reku)*, *ora lignis ferrea*, Jærn-
plade forrest paa en Træspade.

Vara (at vara), *praeconere, advare, (vare en)*,
At vara sig, *cavere sibi*, tage sig vare.

Varaz (at varaz), *cavere, vogte sig, (vare sig)*.
Varaztu at villaz, *cave ne erres*, vogt dig,
at du ikke tager fejl.

Varq, *f. merx*, Vare. Góð vara, *merx proba*,
gode Varer. Ógilld vara, *merx fallax, fu-
cosa*, falske, flette Varer.

Varabólfr, *m. vid. varafeydi*.

Varamadr, *m. vir cautus, circumspectus*, en for-
sigtig Mand. Verdr á fyrri va amönnunp,
etiam cauti nonnunquam labuntur, de forsigt-
tigste kunne ogsaa tage fejl, (Vise Høns kan
ogsaa gjøre i Nalder).

Varanlegr, *durabilis, firmus*, varig, fast.

Varasfelldr, *m. pallium promerciale nausicum, laciniatum sive plicatum*, en fliget eller foldet

Stikskappe til at sætte; *vid. röggverfelldr*.
Þeir vóru yfir utan í varasfelldum, oc kneptir
at undir höndum, *superindusi erant pallii
nausicis, in lateribus connexis*, de havde pderst
over sig Stikskapper, som vare knappede un-
der Armene. Dropl. Sona S.

Varalaungr, *m. cautio v. precatio piscatorum i
litore solvensium*, Fiskernes Gang eller Den,
naar de ro bort fra Kysten; á vör.

Varafeydi, *n. fasces asellorum*, Tørstængel.

Varakéifa, *f. solea eorum, in omnem cor-
sum assumta*, en Hestefø, som tages med paa
Rejsen, om den skulde behøves undervejs;
metaph homo concemius, figurl. et foragtt
Menneske.

Vara-skrap, *n. verba inania, incondita, vaga*,
Sladder, Vaas; *vid. skrap*.

Varaskrækr, *m. inanis ejularus, ob metum, non
sensum doloris*, Angestkrig; á vari.

Varastór, *labiosus, labio*, som har store Læber,
storlæbet.

Vara-særi, *n. apothia*, Søer paa Læberne.

Vara-viti, *m. strues in ignem speculatorum erecta*,
en Vareld, Bagtild.

Vara-þyckr, *chilo*, som har tykke Læber, tyk
læbet.

Varbúinn, *imparatus*, uforberedt; *vid. va-
búinn*.

Varda, *f. meta, scopus, isem statua mercatoria*,
en Støtte, Varde.

Varda (at varda), *equivalere*, gjælde lige med.
2) *impendere v. estimare*, betofte. 3) *imp-*

dire, hindre. Þrá vardar eyri sífurs, *consuas uncia argenti*, det koster en Öre Golv. Hann quod þá ei skyldu síns-i varda, *dixis illis nullas impensas fore*, þan sagde, at þans Del ej skulde mangle, at de skulde ingen Beskostning have. Mest vardar um þad, *maximi interest*, derpaa kommer det mest an, det er det mest magtpaaliggende. Þig vardar ecki um þad, *ina res non agitur*, det kommer ikke dig ved. Muntu varda mér líofavars-skard?, *an impedies mihi iter per Liofavarum-skardum*, vil du hindre mig at komme over Bjergflosterne ved Liofavatn?

Vard-engill, *m. angelus custos*, Skjættengel.

Vardhalld, *m. custodia*, Forvaring, Fængsel. At setia i vardhalld, *condere in custodiam*, sette i Forvaring, Fængsel.

Vardhalldsmadr, *custos, excubitor*, en som holder Vagt, en Vagthavende, Skilbvagt.

Vardhelgi, *f. securitas custodiarum*, Forvaringsstedets Sikkerhed.

Vardhundr, *m. canis custos*, en Gaardhund.

Vardi, *m. frues lapidum*, en Varde; *vid. varda*.

Vardmadr, *m. excubitor*, en Vogter, Skilbvagt.

Vardveiti (at vardveita), *custodire*, bevare, forvare, vogte.

Vardveiting, *f. custodia*, Forvaring, Bevogtning.

Vardveitsla, *f. idem*, Bevarelse.

Vardr, *obducus*, overtruffen med. Gullv vardr,

innamratus, aureo obducus, forgyldt. Járnvards, *ferratus*, beslaaet med Jern.

Vareygd, *f. cansela*, Forsigtighed, Varsomhed.

Vareygdarlsamr, *prudens*, forsigtig, varsom.

Vargdropi, *m. filius a patre genitus extorri, cum propria muliere libera et infans*, Barn, som en landesforvist Fader avler med sin egen uskylbige Kone.

Vargistr, *indigne conjugatus*, stet gift, gift under sin Stand.

Vargynia, *f. lupa*, en Ulvinde.

Vargr, *m. lupus*, en Ulv; *vid. úargr*. 2) *badie, quodcumque rapax animal*, ethvert Rovdyr. 3) *homo facer, et ugubelligt Mennecke*. Vargr i veum, *qui effusione innocui sanguinis, pacem v. fidem asylorum violat*, et Mennecke, som vanhelliger et Friksted, ved at udgyde uskyldigt Blod.

U-argr v. ó-argr, *strenuus, audax*, dristig, uforsigt.

Varhendtr, *caveus, m. m. continens*, Raansom. Mér er varhendt vid hann, *contineude mihi manus, ne cum ladam, necessitas est inter nos*, det er min Pligt at spare ham.

Varhluta, *vid. vanhalldinn*.

Varhugi, *m. cansela*, Forsigtighed, Varsomhed. At gialda varhuga vid, *sollicite cavere*, tage sig omhyggeligen Vare for.

Varhygd, *f. vid. vareygd*.

Vari, *m. idem*. At taka vara á, *ascendere*, give Agt paa, tage Vare paa.

Vari (vardi, hefi varad, at vara), *durare*, vate, holde ved.

Varkár, *semper cautus*, forfigtig, varfom.

Varkenni (at varkenna), *vid.* vorkenni.

Varkunn, *f. connivencia v. excusatio*, Overbørrelse, Undskyldning; *vid.* at kunna einn.

Varla, *vix, aere, item cause*, neppe; med Varfomhed.

Varlega, *idem*.

Varmenni, *n. homuncio timidus*, et frygtsomt Menneſte, en Kujon.

Varmenska, *f. defectus virtutis*, Mangel paa Mod, Føjebed.

Varmi, *m. tepor, calor*, Varme.

Varmr, *sepidus*, varm, lunken. At vörmu spori, *ilico, adhuc repente vestigio*, straks, paa Diebliffet.

Varna (at varna), *prohibere, obſtare*, forbyde, forhindre; *vid.* varda.

Varnadr, *m. familia, sub protectione veri*, en Familie under en Husbondes Beskyttelse; *cognatum*: Dan. Vorned. Sp. Reg p. 159.

Varnadr, *m. cautela*, Varfomhed. At láta sér annars víti at varnadi verda, *aliena noxa sapere*, blive flog af andres Skade.

Varnadar-ár, *annus intercalaris, ultra generalem regulam computi*, Skudaar.

Var-nagli, *m. in omnem eventum cautela*, omhyggelig Forfigtighed (egentl. et Som i Daghbaand). At flá var-naglann, *ſollicite cavere*, tage sig omhyggeligen Vare.

Varnar-lid, *n. praesidium*, Forsvarstroppar, Garnison.

Varníng, *m. merces*, Vare, Gods, som skal sælges. At taka upp varníng sinn, *merces explicare*, tage sine Varer frem.

Varníngs-klædi, *n. pannus promercialis, levidensis*, Klæde, som sælges.

Varníngs-madr, *m. propola, circisor*, en Kræmmer.

Varnar-skip, *n. navis praesidiaria*, Forsvarsskib, Blokkad.

Varp, *n. sili jactus*, en Vils Rasten.

Varp, *n. (á vef)*, *flaminum multisudo in ula*, Hændegarn i en Væv.

Varp, *n. (á skóm)*, *corrigia calceamentorum*, Remmer, eller rettere, Ranten paa St.

Varp, *n. (fugla)*, *ovario avium*, Fuglerede.

Varpa (at varpa), *jacere, mittere, faste*. 2) *anbelans suspirare*, sukke dybt. Guttorms varpadi miðg, og settiz niðr, Guttorms graviter anbelans, *sedem occupavis*, Guttern sukke dybt og satte sig ned. Kona varp öndu; enn konúngur fiðrvi, *mulier anbelitum, rex vitam profudit*, Konen sukke dybt, men Kongen døde.

Varpa, *f. reticulum tractorium*, et Drægtgarn.

Varpi, *m. jactus*, Rasten; *vid.* hlæðvarpi.

Varpskupa, *f. venilabrum*, en Rasteskål.

Varreka, *f. pala ferrata v. ore ferrato*, en Spade, beslaet foran med Jærn.

Varta, *f. verruca*, en Vorte. Hengi-varu, *verruca pensilis*, hængende Vorte.

Vartán, *f. ligatura coarctans stamina zela*, et
Baand, som holder Kædbegarnet sammen.

Vartánaþáttir, *m. catenula in salem usum*, et
lille Baand til saadant Brug.

Vartari, *m. piscis quidam marinus*, etslags Fisk.

Vartari, *m. funiculus*, et Stykke Reb, Tov;
qvast varptari.

Vart, *vix, ægre*, neppe; *in compositis var*; sic
varbúinn, varhlnta etc. Nú er vart komid
nón, imminet nona, Klokken er knap 3.

Varúd, *f. cautela*, Varfomhed, Forsigtighed.

Varúdarlamr, *cautus, circumspectus*, varfom,
forsigtig.

Varúdugr, *idem*.

Vas, *n. aura refrigerans, item motio*, kjoelende
Vindpuft, ogsaa Bevægelse. 2) *inanis occu-*
patio, stolt, affekteret Gang.

Vasa (at vasa), *licentius incedere, animoso pro-*
gredi, gaa stolt, overmodig. At vasa i völd-
um, *pro potestate et lubum omnia facere*, ud-
føre alt efter eget Lykke, Skalte og valte.

Vasú-úr, *n. automatum portatile*, Lommeur.

Vasi, *m. sacculus, locus*, Lomme.

Vaskr, *fortis, strenuus*, raft, tapper.

Vasklegr, *alacer*, raft, frist, modig af Ud-
seende.

Vaskleiki, *m. strenuitas*, Raftbed, Mod.

Vasl, *n. udus per paludes cursus*, Kvasten i
Sumpe og Moradser; á vos.

Vasla (at vasla), *paludes pervadere*, gaa, svæ-
fte i Moradser.

Vast, *n. vastum mare, pelagus*, Havet, Søen.

Bæði á vafli og víða vángi, *et mari et terra*,
baade til Landt og Vandt.

Vastir, *f. pl. vid. vast*. 2) *vada piscosa*, Fiske-
vand.

Vastr, *n. superflua et affectata mundities*, over-
dreven affekteret Reulighed, Dænbed.

Vasturlaus, *modica mundities*, renlig i en pás-
sende Grad.

Vatn, *n. aqua*, Vand. 2) *lacus*, en Sø,
Indsø; R. At taka undir tvö vötn, *exqui-*
sit examinare, pr. bis lavare, vafte tvende
Gange, dræfte, prøve, efterforske nøjsagtig.
At ausa vatni, *lustrali aqua tingere v. bap-*
tizare, overøse med Vand, døbe (om den he-
denske Daab, skira om den kristelige). At
kasta af sér vatni, *mingere*, lade sit Vand.
At hallda ecki vatni, a) *secis oculis videre*
non posse, ikke at kunne tilbageholde sine Taar-
rer. b) *urinam retinere non posse*, ikke kunne
holde sit Vand.

Vatn af veikum augum, *epiphora*, Vand, som
rinder af svage Øjne.

Vatna (at vatna), *agvatum ducere, agvari*, føre
til Vandt, vande.

Vatnandi, *qui aqua tantum victitas*, som blot
har Vand at leve af. Þeir lágu vatnandi
inni, *præter aquam nihil illis intus submini-*
strabatur, de laa indenfor, og havde blot Vand
at nære sig med.

Vatnaflód, *n. inundatio aquæ*, Oversvømmelse,
Overfyldelse, Vandflod.

Vatnagánger, vatagánger, *m. idem*.

Vatnshestr, *m. hippopotamus*, Vandhest.
 Vatna silúng, *m. rana lacustris*, Ferskvandsskroffe.
 Vatna-samkoma, *f. confluvium, confluent*, Svæð eller Elves Sammenløb.
 Vats- v. vatns-aust, *haustorium*, et Sted, hvor man henter Vand. 2) *ingens copia*, stor Overflødighed.
 Vats-lad, *n. lavacrum*, et Bad.
 Vatsbelgr, *m. chorion*, en Vandbelg.
 Vatsberi, *m. aquarius*, Vandmand. 2) *lira*, Vandbærer, Vanddrager.
 Vatsbers merki, *n. idem*, Vandmandens Tegn.
 Vatsblandadr, *aquatus*, blandet med Vand.
 Vatsblandad vin, *vinum aquatum*, Vin, blandet med Vand.
 Vats-bylla, *f. vid. vats-spreyta*.
 Vats-blanda, *f. dilatum aqua*, Vandblanding.
 Vatsblár litr, *color cyanilis*, vandblaa Farve.
 Vats-hól, *n. aquarium*, et Vandsted, et Sted, hvor man kan hente Vand.
 Vats-bóla, *f. bulla*, en Vandboble.
 Vatsdyr, *n. animal aquaticum*, et Vanddyr, Sedyr.
 Vats-dæld, *f. cisterna, lacuna*, Vandhule, Vandstade, Kjer.
 Vats-fall, *m. amnis, currens aqua*, Ede, rindende Vand.
 Vatsfari, *m. color aqueus, glaucus*, Vandfarve, vandgraa Farve.
 Vats-fiskr, *m. balanus, ventre non plicato*, en Spalffisk.

Vats-fæla, *f. xerophagia*, Afhold fra Vand, fra at drikke.
 Vats-fata, *f. uasterna, fatis*, en Vandspand.
 Vats-flód, *diluvium, cataclysmus*, en Vandflod.
 Vats-fuglar, *m. pl. aves aquatica*, Vandfugle.
 Vats-falni, *f. (af handsbiti)*, *hydrophobia*, Vandkræf, Vandsty.
 Vats-falinn, *hydrophobus*, som har Vandkræf, vandsty.
 Vats-gánger, *m. vena subterranea aqua*, Vandgang under Jorden.
 Vats-grár, *aquilus, caruleus*, vandgraa.
 Vats-grifiur, *f. pl. colluvie*, Vandgrave.
 Vats-handkæði, *n. manile*, Haandstade.
 Vats-hall, *m. vid. vatsberi; item aqualis*, Vandmaal, Vandstade.
 Vats-kér, *n. hydra, gasterium, aqualis*, Vandstade.
 Vats-köttr, *m. uatrix, chelydrus, hydra*, Vandsnog, Vandslange.
 Vats-kyll, *m. patens*, en Brønd.
 Vats-leiding, *f. aqua ductus*, Vandledning, Vandrende.
 Vats-mikill, *aquosus*, fuld af Vand, vandig.
 Vats-mylna, *f. molendinum, mola aquaria*, Vandmølle.
 Vats-mylnaustockr, *m. incile*, Vandrende i Røstevandet.
 Vats-óla, *aqua permadefactus*, gjennemvand.
 Vats-rás, *f. emissarium, diacope*, Vandets Udstrøm.

na, *f. deliquia, item tubus colligae*,
rende, Vandgrav.

kr, *hydropicus*, vattersottig.

t, *f. vid vats-syki*.

eyta, *f. siphon*, en Vandspøtte.

la, *f. eboma*, Vanddæmning.

mpa, *f. fusum, mergus*, Vandbøtte
(ppe).

ti, *f. hydrops*, Vattersot.

tari, *m. hydraulax*, en, som afløber

ting, *f. aqua ductus, item elix*, Vande
ig, Vandrende.

tingaskurdir, *m. pl. dividia, dividicula*,

a, Rønder for at afløse Vand.

, *f. vena, aqua latex*, Vandaaere.

, *f. precipitancia*, Fremfusenhed.

, *hvatvis, precipians ore*, fremfusende.

id. voir.

cern, Bøfs. Innfiglad vax, *bulia*, et
egl. At innfigla med vaxi, *bullare*, for
med Bøfs.

, *cereus, cerinus*, vøfsgul.

ii, *m. cereus*, Bøfslyb.

adulus, vøfsen. Velvaxion, *flatura*

r, velvøfsen, smuk af Legemsbygning.

ld, *m. pl. tabula cerata*, Bøfstavler.

g, *m. flatura*, Legemsbygning.

iki, *m. regnum vegetabile*, Planteriget.

birfusus, laaden. 2) *trux*, gruelig,
æffelig.

r, *truculentus*, forfærdelig.

Uborinn, *vid oborinn*.

Udi, *m. udor, pfecar, a uno, quasi unni*.

Udiz (at údaz), *pluere*, regne Smaaregn. På
fråg oc el hid illa, údiz Hørgabrúdar, *sum*
audivi sanctissimum illum tumbrem Hørgabrúda
pluere capisse, da hørte jeg at Hørgabrúden
frøgtelige Regn (= Slaget) var begyndt.

Ve, *m. pl. jura asyli, sanctiones juridica*, Frel-
steds Ret, Hellighed, et fredshelligt Sted.
2) *sacra v. res sacra*, Helligdom.

Vear, *m. pl. Dii*, Guder.

Vebönd, *m. pl. sepimenta dicasterii, pr. vincula*,
v. suela publica pacis, Hasselskænger, hvort
med man omgav, indhegnede, Røttergangs-
steder til Tegn paa deres Hellighed.

Ved (vöd vel rect. öd, hefi vadid, at vada),
vadere, vade. At vada uppá, *invadere, in-*
festare, angribe, anfælde. At vada uppi,
salire, de piscibus dicitur, springe op (som
Fisken, naar de ligge i Vandkøkken); *mo-*
saph. phrasomice se gerere, figurl. vare over-
modig, gjøre Væst. Ásgrímur öd miðg uppi,
Asgrimus nimium sibi arrogavit, insolenter
egit, Ásgrim opførte sig meget overmodig.

Ved, *m. pignus*, Pant, it. Ved. 2) *fidejus-*
sio, sponsio, Forlovnning. At setia i ved,
oppignorare, sætte i Pant. Leggia i ved,
idem. At setia sig i ved, *periculum in se re-*
cipere, undem se dare, sætte sig i Fare, stille
sig selv i Vorgen. At hafa sig i vedi, *pe-*
riculo se obicere, udsætte sig for Fare.

Ved i jördu, *pactum, pactum conditionatum de fundo, jus proximæseos*, Forløbsret til en Gaard.

Vedfé, *n. pignoratitia pecunia, depositum, pant-*
sat Gode, Penge, man har staaet Ved om.

Vedhlaup, *n. curriculum, Bæddelsb.* At hlaupa
vedhlaup, *n. stadium currere, curriculo se*
dare, løbe Bæddelsb.

Vedia (at vedia), *pignore cessare, deponere,*
vædde.

Vedian, *f. vid. ved.* At leysa vedianina, *sol-*
vere depositum, løse sit Pant.

Vediaz (at vediaz um), *vid. vedis.*

Vedrabálkr, *m. diuisina seuities aeris, lingua-*
rigt Uvejr.

Vedrabrot, *n. aer minax et inconstans, truende*
Vejr. Vedrabrot i höfði manns, *animus*
turbulentus, opbrusende Standsbevægelse.

Vedrabrigdi, *n. pl. mutatio aeris, Forandring*
i Vejret.

Vedraföll, *n. pl. vid. vedurátt.*

Vedrahiálmr, *m. triplex halo solis, cum novem*
distinctis parellis, tredobbelte Ring omkring
Solen.

Vedrahvöld, *f. momentanea requies procellæ, et*
Djæbligs Stilhed i en Storm.

Vedrahvolf, *n. atmosphaera, Dunstkræds.*

Vedraskipti, *n. pl. mutatio aeris, Vejrets For-*
andring.

Vedrafæl jörd, *pradium mollissimi aeris, en*
Gaard, Forbejendom, der ligger i Ly for de
barste Vinde.

Vedráttu, *f. vid. vedurátt.*

Vedráttufar, *n. idem, Alma, Vejrligets Be-*
kaffenhed.

Vedset (at vedsetia), *vid. vedia.*

Vedr, *n. aer, aeris semperies, Vejr, Vejrlig.*

2) *ventus, tempestas, Vind, Storm, Uvejr.*

Gott vedr, *aer mollis, misis, godt, mildt*

Vejr. Tvísýnt vedr, *calum dubium, ancep,*

tvílsomt Vejr, som ser ud til atsehaande.

Þyckt vedr, *aer nubilus, tykt, Skyfuldt Vejr.*

Hreint vedr, *serenum, klart Vejr.*

Vedrid hefr lagt sig, *desceiit tempestas, Uvejr*

ret har lagt sig. Vedrid þycknar, *aer co-*

lescis, det mulmer i Vejret. Þad komd

ecki við vedri, *non dimanavit, det blev ikke*

besjendt. At láta i vedri vaka, *simulare,*

lade som, bruge til bestandig Udsigt.

Vedr, *m. aries, en Vædder.*

Vedurátt, *f. temperies aeris, Vejrlig.*

Vedurbord, *n. laeus navis vento oppositum, Vind*

siden paa et Skib, Lavart.

Vedurfastr, *tempestase detentus, opholdt, for*

sinke af Uvejr.

Vedurglöggr, *aeris mutationes praesentens, som*

har god Forstand paa at forudsæ Vejrlig.

Vedurhyrndr sautr, *vervex cornubus arietis,*

en Væde med Vædderhorn.

Vedurfiákr, *imparsiens tempestatis, som ej kan*

taale Uvejr.

Vedurspár, *tempestasis sagax, aeromanticus, som*

kan forudsæ Vejrlig. Vedurspá vörn, *af-*

aerea, ad mosum aeris variabiles, Vande, som forandres ved Vejrets Forandring.

Vedurvana (segl), *ubi ventus deficit, vel impedimento est*, naar Vinden fattes i Sejlet, eller er til Hinder for Sejladsen.

Vedr-viti, *m. ventilogium, braccia, trison*, en Vejrhane.

Vef (vóf u. vaf, hefi ofid, at vefa), *texere, vave*. 2) *involvere*, svæbe ind. At vefa út myndir, *intertextere*, indvæve Billeder. Fáir menn hafa lig i þeim ráðum vafid, *pancorum hoc consilium est*, faa have taget Del i denne Plan.

Vefari, *m. textor*, Vaver. Vefkona, *f. textrix*, en Vaverste.

Vefara-hús, *n. textrina*, Vaverstue, Vaverhus.

Vefara-kunst, *f. textoria*, Vaverkunst.

Vefara-spóla, *f. pannus*, Vaverspole.

Vefengia (at vefengia), *retorquere*, bøje tilbage. Þeir vildu vefengia fyrir hönum málið, *actionem causa in illum retorquere volebant*, de vilde vende Professen tilbage paa ham selv, paaføre ham selv en Sag.

Vefgögn, *n. pl. instrumenta textrina*, Vaver Redskaber.

Vefna, *f. involucrum*, Svøb, Futteral, Hylster.

Vefnar-hleinar, *sibicines*, Støtter under en Vav.

Vefnar-hræll, *m. radius*, Vavespole, Stytte i en Vav.

Uden Deel.

Vefnarló, *f. sisivillium*, Væbelsb.

Vefnar-skeid, *f. pecten textorius*, en Vaverste, Slagbord.

Vefnar-rifr, *m. jugum liciatorium*, en Vaverbom.

Vefnarvinda, *f. pannus*, Vaverpole.

Vefft (at vefaz), *tricari*, søge Udflugter. Oddur þinar vefaz þér um höfud, *nomesio te scoldarum infectatur*, dine Måtgjætninger forfølge dig. Þér vefft tunga um höfud, *effusiva verba perniciem tibi creant*, dit Sludder forvolder dig Skade.

Vefnadr, *m. textura, sexum*, vævet Lef.

Veffsköpt, *n. pl. infilia*, Godtra paa en Væv.

Vefftadr, *m. machina textoria*, Vavermaskine.

Vefftæði, *n. textrinum; textrina*, Vaverartstæd.

Veftr, *m. subtegmen, trama*, Jæst.

Veftr, *m. tela*, Væv. Vefftóll, *m. idem*. At fella vef, *telaam detexere, pertexere*, fuldføre Vævningen.

Veg (vóg, hefi vegit, at vega), *tratinari, ponderare, veje*. 2) *gladium vibrare*, svinge et Sværd. 3) *interficere, item vulnus infligere*, dræbe, bibringe Saar. At vega ligr, *superare pralio, expugnare*, sejre, vinde Sejre. Þad mun þér lítið vega, *parum tibi proderit*, det vil lidet gavne dig. Ögmundur var sár i andliti, so blæddi i augu hönum, *settiz hann þá nidr, því hann mátti ei vega*, *Ögmundus saucius erat facie, et sanguis oculos ejus offuscavit, cum consedis*.

G g g

nam gladium ad cersum ictum intendere non posuit, Øgmund var saaret i Ansigtet, saaledes at Blodet randte ned i hans Øjne, da fattede han sig ned, fordi han ikke kunde staaes.

Vegabréf, *n. litera salvi conductus, securitas publica, commentus*; Pas, Lejdebrev.

Vega-mót, *n. pl. compisa*, Korsvej, Vestkjel.

Veganesti, *n. viaticum*, Madpose.

Vegandi, *m. interfector, homicida*, en Morder.

Sjælden brestu veganda vopn, *furor arma ministras*, Sjælden mangler Vaaben for Morderen.

Veggrudningar, *m. pl. strata viarum*, banede, brolagte Veje. 2) *stratura viarum*, Brolægning.

Vegasedhill, *m. vid. vegabréf, litera systasica*, Pas, Følgeseddel.

Vegfarandi, *m. viator*, en Rejsende.

Vegferd, *f. iter viatoris*, en Rejse.

Veggialús, *f. cimex*, Væggelus.

Veggiatitla, *f. idem*.

Veggjalmidt, *m. parietarius*, En som opfører en Vægge.

Veggjalim, *n. calx*, Kalk.

Veggia-rúft, *f. parietina*, Ruiner af en Væg.

Vegglægia, *f. vid. ups*.

Veggrani, *m. collicia parietum*, Hultrende paa Taget, hvori Vandet samler sig, og løber nedaf Væggen. 2) *parietina*, Ruiner af en Væg.

Veggr, *m. paries*, en Væg. 2) *cuneus*, en Kile.

Veginn, *ponderatus*, vejlet. 2) *casus*, dragt,

myrdet. Uppá vegnar vættir, *ex improvise, super numerum, incerta spe successus*, uforvarende, ved et uventet Held.

Veglátr, *bonestus, gravis, gravitativ*.

Veglegr, *gloriosus, magnificus, ærefuld*, oppretlig, pragtig.

Vegliós, *fasis clarus aer, ad iter faciendum*, et saa klart Vejr, at man deri kan foretage en Rejse.

Veglyndr, *generosus, magnanimus, ædelmodig*, højmodig.

Veglyndi, *n. generositas*, Ædelmodighed.

Vegmódr, *fessus ex itinere*, træt, mødig af en Rejse.

Vegna, *pro, propter*, formedelst. Minna vegna, *pro me*, paa mine Vegne, for mig.

Vegnan, *f. fortuna*, Velstand, Lykke.

Vegnar (at vegna), *valere*, formaas, befindes sig. Hönum vegnar vel, *bene valet*, han befindes sig vel.

Vegsama (at vegsama), *venerari, honorare*, høfde, ære, prise, bertsomme.

Vegsamlegr, *vid. veglegr*.

Vegsæmd, *f. bonos, hæder, Ære*.

Vegs-umnerki, *n. pl. vestigia*, Spor, Kjendte tegn.

Vegtrilla, *f. levamen molestie v. dedecoris*, Besværigheds Lindring, Vanæres Formindskelse.

Vegtrær, *gnarus viarum*, som godt kjender Vejen.

Vegvisr, *idem*. 2) *solers viarum investigator*, som nøjsagtigen undersøger Veje.

Vegr, *m. via, semita*, en Vej, Sti. 2) *et*

das, Maade. Góðr vegr, *via expedita*, *facilis*, god, jevn Vej. Illr vegr, *via difficilis*, st, vanskelig Vej. Ruddr vegr, *via strata*, banet Vej. Skammr vegr *via compendiosa*, kort Vej, Gjenvvej. Krókrótt vegr, *via anfractuosa*, troget, frum Vej. Almennings-vegr, *via regia, publica*, Landesvej, Alfarsvej, Kongevej. Hnókrótt vegr, *via confragosa*, ujevn Vej. Tveir, þrír, fjórir vegir, *bivium, trivium, quadrivium*, to, tre, fire Veje. At fara af vegi, *deviare*, gaa af Vejen. At vísa veg, *monstrare viam*, vísa Vej. Vegurinn ligg þáangar, *illuc fers via*, Vejen fører derhen. Vegr í milli bæa, *via vicinalis*, Btvej, Vej imellem Gaarde. Það varð hönnuð fyrst at vegi, *id consilium primo cepit*, den Plan fattede han først. Þeir fóru víða vegar, *sparsim vagati sunt*, de bleve vidt og bredt adspredte. Hann er mér í góðan veg, *paribus meis faves*, han er paa min Side. At koma í veg fyrir, *prævenire*, forekomme.

Vegr, *m. gloria*, honor, Hæder, Ære.

Vega-madr, *magnas*, en fornem Mand.

Vega-kona, *matrona*, et fornemt Fruentimmer.

Veidarfæri, *n. pl. instrumenta piscatoria*, Fiske-redskaber. 2) *linna piscatoria*, Fiskeline.

Veidar- v. veidi-gögn, *n. pl. idem*.

Veidi, *f. captura, venatio*, Fangst, Jagt.

Veidr, *f. idem*.

Veidi (at veida), *venari*, jage, fange. At veida dýr, *feras venari*, jage efter, fange

Dyr. At veida fisk, *pisces capere*, fange Fiske, fiske.

Veidibátr, *m. lunter piscatoria*, en Fiskebaad.

Veidibialla, *f. larus maximus*, Blaamaage, Svarebag.

Veidibrellir, *f. pl. venatorum plaga*, Jægersgarn. *machinamenta venatoria*, Kunstgreb, som Jægere betjene sig af.

Veidihoppa, *f. upupa, epops*, Hærfugl.

Veidihundur, *m. canis venaticus, versagur*, Jagthund, Støver.

Veidikúla, *f. patella jugularis cycloperi*, en Forhøjning paa Hundemavens Nalke.

Veidimadr, *m. venator*, en Jæger.

Veidiskapr, *m. vid. veidi*.

Veidivatn, *n. piscina*, Fiskevand.

Veif, *n. vid. veifan*. At öðra veifina, *iterandum*, undertiden.

Veifsa (at veifsa), *vibrare, gyrare*, svinge, gyng. 2) *elevare, offerre*, løfte op, byde frem.

Veifsa, *f. vapor*, Damp, Dunst.

Veifan, *f. oblatio, elevatio*, Opføttelse, Svingen.

Veifla (at veifla), *sepins vibrare*, svinge tit og ofte.

Veig, *f. aurum*, Guld. 2) *vinum*, Vin. 3) *pondus rei*, en Tinges Vægt.

Veigadr, *auri intertextus*, Indvævet med Guld.

Veiglaus, *tenuis, imbecillis*, svag, kræftløs. 2) *vilis*, st, udelig.

Veigr, *m. vigor, valor*, Kraft, Dueltighed. Einginn veigr er i því, *nihil rei est*, det buer til Intet.

Veiki, *f. infirmitas*, Svaghed.

Veiki (at veikia), *debilitare, frangere*, svætte.

Veikindi, *n. pl. vid. veiki*.

Veikiz (at veikiaz), *agrosescere, infirmari*, blive
svag, syg.

Veiklegr, *debilis*, svageltig, sygelig.

Veiklegra, *infirmus*, svageligen, skrøbeligen.

Veikleiki, *m. infirmitas*, Svagelighed.

Veikr, *infirmus, morbidus*, svag, sygelig. At
vera veikr, *agrosare*, være syg.

Veila, *f. scabrities, caries metalli, et Metalls*
Urenhed. 2) *fraus*, Svig, Bedrageri.

Veill, *scaber, male compactus*, uren, slet sam-
menhængende (om Metaller). 2) *infidus*,
versutus, listig, underfundig.

Veillaus, *fidus, candidus*, trofast, redelig.

Veilla, *f. vid. villa*.

Veimiltita, *quasi veisiltita, f. res inconstans et*
infrma, en skrøbelig Ting.

Vein, *n. ploratus, plaurus, lamentatio*, Hylen,
Jammerklage.

Veina (at veina), *lamentari*, hyle, jænre sig.

Veipa, *f. levidensa, impilia*, tyndt og grovt
vævet Løj.

Veira, *f. vid. feira*.

Veirlaus, *veirulaus, candidus, infucatus*, rede-
lig, oprigtig. Vita menn at vérum, veir-
laust saman fleiri; *sciunt homines nos plures*
candidos fuisse socios, Folk ved, at vi være
flere oprigtige Staldbrødre.

Veilla, *f. cloaca*, en Rendeften. 2) *palus pu-*
trida, raaden Cump.

Veisugalti, *m. sus sordidus, cloacalis*, Rident
Svin, som roder i Rendeftenen.

Veit (visi, hefi vitad, at vita), *scire, noscere*,
vide, kjende. 2) *inclinare*, helde til. 3)

sentire, fornemme, bemærke. At vita ecki

til sin, *absque sensu esse v. non esse sibi con-*

sciunt, ikke være sig selv bevidst, være uden
Sandt og Samling. Gott veit á gladt

hiarta, *astatem hirundo loquimr*, et truntert
Sind bebuder godt. Gudm. visi ecki til

manna, er hann sá lós, *Gudm. non sentit*
homines sibi adesse, ubi primum lucem vidit,

(*post visionem spectri nocturni*), Gudmund
vidste ikke at Folk være nærværende da han

først saa Lys (efterat han havde seet Svagel-
set om Natten). Því veit öðravísi vid, *alio*

spectat, det hører andensteds hjemme, det er
langt anderledes. Þessi þoka veit á kafalld,

nehula bæcca níngorem præsagit, denne Taage
bebuder Snefog. Viti menn!, *profecio sciam*

omnes, det maa alle vide, sandeligen. Þad
veit til nordurs, *in horam spectat*, det ven-

der imod Nord. Ydr mun þykja óhöfu
vita, ef eg skal meta mig, *inclinare in in-*

quisitatem, (insalentiam sapere) vobis videbitur,
si me aestimem, det vil forekomme Eder at

være Overmod, om jeg vurderer, sætter Pris
paa mig selv; Sturl. S.

Veira, *f. aquæ ducius*, Vandledning, Vand-
rende. 2) *solum humidum aquilegum*, Cump,

Morad.

Veiti (veitd, at veita), *præbere, item subvenire*,

hjelpe, undestötte; anstæffe. At veita lid, *auxilio esse*, yðe Hjelp. Veita einum, *idem*. Veita frammfari, *sustentare*, underholde, føde. Veita heidr, *honorem habere*, hǫfde. Veita tíðir, *sacra peragere*, forrette. Guðs tjánefni. Veita guðsfar, *susceptorem agere*, færa. Gadder. Veita vatni, *aquam ducere*, af lede Vand. Þeir veittu læknum í gilið, *vivum in alveum deducebant*, de afledeðe Væskan í Bjergflóten. Hönum veittu margir hinir bestu menn, *a partibus ejus plurimi optimorum fletere*, mange af de mægtigste Fólki vare þaa þans Eide. Mér veitir ecki af deginum, *dies mihi otium non dat*, jeg behøver heta Dagen. Rúminu veitir til veggfins, *parietem versus vergis lacus*, Bengen helður til Baggan.

Veiting, *f. epulum*, Gjæstebud. Veiting léna verallíðlegra, *investitura per sceptrum*, Forlening med verdálige Len. Veiting geistlegra léna, *investitura per baculum*, Forlening med geistlige Len.

Veitingasámr, *almus*, gavmild, rund.

Veitsla *f. epulum*, Gjæstebud. 2) *fevum*, *beneficium fiduciarium*, frit Len. Allt það ummdæmi féck konúngur hönum, sumt at veitsla, enn sumt at léni, *hanc praefecturam omnem ei Rex dedit, partim in fevum mobile v. liberum, partim censuale*, alt dette Distrikt gav Kongen ham, dels som et frit Len, og dels som noget, hvoraf han skulde betale Afgift.

Veitsludagr, *dies epularis*, en Dag hvorpaa Gjæstebud holdes.

Veitflu-madr edr kona, *vir aus mulier gratis nutritus domi, eleemosynarius*, en Mand eller et Fruentimmer, som uden Betaling unders holdes.

Veitall, *largus, hospitalis*, gavmild, gjæstfri.

Veitur, *f. pl. conscientia*, Þeidsíðhed, Samvittighed. 2) *potestas v. domus*, Magt, Hus. Það er ecki á mínum veitum, *nescio ubi sit*, jeg ved ikke hvor det er. 2) *in mea potestate v. domo non est*, det er ikke i min Magt, eller mit Hus.

Vek (vakti, hafi vakid, at vekio), *excitare, expergefacerere*, vække. At vekia hónord, *ambire nuptias*, fríe, beíle til en. Vekia upp danda menn, *suscitare mortuos*, opvække Døde. Sá þar fyrstr vakti víg, *is primus hostem adortus est, et unum prostravit*, den anfaldt først Fienden, og nedlagde en. Vekia þratur, *movere lites*, yppe Trætte. Vekia mál v. vekia til máls, *movere discursum*, begynde en Samtale.

Vekra (at vekra), *accelerare*, skynde þaa, fremskynde; á vakr. At vekra sporid, *gradum accelerare*, tage hurtigere Skridt.

Vekurd, *f. celeritas*, Hasthed, Hurtighed.

Vel, *bene*, vel. Vel at sér, *habilis*, duellig, som besidder mange Færdigheder eller megen Lærdom. Vel máli farinn, *facundus, eloquens*, veltalende. Vel til fara, *bene com-*

rus, instructus, godt klædt. Þeim var vel til hanna, *favens illi*, de yndede ham.

Vél, *n. pl. fraus, -astus*, Svig, Bedrageri; *alias* viel.

Véla (at vela), *decipere*, bedrage, svige; *vid. væli*.

Vélabragd, *n. fallacia*, Bedrageri, Rænse, Ræb.

Vélhimi, *f. astutia, techna*, Kunstgreb, List, Svig.

Vélhindni, *f. idem*. 2) *ars*, Kunst, Færdig-
hed.

Vélakaup, *n. contractus fraudulentus*, svigagtig
Kontrakt.

Vélantz-urt, *f. salictrum alpinum*, Baldrian,
Belandeurt.

Vélrædi, *n. fraus*, Svig, listig Efterstræbelse.

Vél, *f. astus, techna*, Svig, Bedrageri. 2)
ars, Kunst, Færdighed. Hann vissi vélina,
fraudem scivis, han fik Bedrageriet at vide.
Hinc: smidvélar, *artes fabriles*, Smedes
Kunstgreb.

Vél, *n. (á fuglum)*, *uripygium*, Stjært, Gump
paa Fugle.

Vel (valdi, hef valid, at velia), *eligere*, vælge.
Velhorinn, *nobilis*, af god Herkomst.

Velbúinn, *splendide vestitus*, prægtigen klædt.
2) *bene armatus*, godt bevæbnet.

Velld (valld, hefi valldid, at vallda), *ferre*,
portare posse, kunne, formaa at bære. Hann
valld ecki byrdinni, *oneri portando impar*
erat, han var ikke i Stand til at bære Byr-

den. Hann hefr valldid stærri bagga en
þessum, *gravius aliquando onus salis*, han
har kundet bære en større Byrde end denne.

Velfallinn, *actus, decorus*, betoem, passende,
smuk. Oddr var velfallinn i andliti, *Oddus*
eras facie decora, Odd havde et smukt An-
sigte. Það er vel fallid, *deces*, det passer
godt.

Velfaranda-minni, *philosofia, poculum philo-*
sium, Afstedt: Staal.

Velfarinn, *bene constitutus*, godt ordnet, be-
stet, af gode Sæder. Hönnur var i alla
velfarid, *moribus eras acceptissimis*, han havde
de bedste Sæder. Hvervetna er hönnur illa
farid, *omnia illi in vitium vergunt*, han er
lastefuld i alle Henseender.

-Velferd, *f. salus, felicitas*, Lykke, Velfærd.

Velgengni, *f. felicitas*, Velstand, Lykke.

Velforstandigr, *prudens*, forstandig, klog.

Velgia, *f. repor*, Lunkenhed. 2) *sanses*, Sam-
melhed, Eftersked. Hann velgir við, *abbor-*
ret, han har Afsty for.

Velgi (at velgia), *sepefacere*, gjøre kunfent.

Velgörd v. velgærd, *f. beneficium*, Velgjerning.

Velgördasadir, *m. patronus*, Patron, Styk-
herre.

Velgördamódir, *f. patrona*, Beskytterke.

Velgörda-madr, *m. evergeta*, en Velgjætt.

Velki (velkti, at velkia), *contereare, volare*

have imellem Hænderne, røre ved, velte om
kring. 2) *ex effectu inde: consummare*, jaf-
føle til. Þá velkti lengi úti, *in pelago du-*

jactabantur, de omtumlebet længe paa Havet.
At velkia ráðin, *mensa volvere consilia*, over-
lægge, overtænke en Plan. At velkiaz i
mótlæti, *exerceri rebus adversis*, omtumles
af Modgang.

Velking, *f. conrectatio*, Bedrøven.

Velkominn, *acceptus, exoptatus*, velkommen,
Hjartkommen. 2) *in tuto, felix loco et con-*
suetudine, som er kommen paa et sikkert Sted,
og der lever lykkelig. Vertu velkominn, *bene*
sit tibi, vær velkommen.

Velkomanda-minni, *craser philosophus*, Velkomste
Staat.

Velkunnandi, *peritus*, kyndig, forstandig.

Vell, *n. aurum obryzum, defecatum*, lutret,
renset Guld.

Vell (vall, at vella), *ebullire, scitere*, vælde
ud. 2) *decoquere, item fervere*, syde, koge,
opbruse. 3) *glociorare*, slaa Triller. Her
veller upp vatn, *ebullis aqua*, her vælber
Vand. Miólkinn veller i pottinum, *lac*
ferves in olla, Melken koger i Potten. Spóinn
veller, *scolopax glocioras*, Spoven (Sneppen)
slaa Triller.

Vella, *f. fervor, astus*, Opbrusen, Spden.

Vellandi, *fervidus*, opbrusende. 10

Vellátinn, *bene habitus*, agter, æret, yndet.

Vellaudugr, *auro abundans, prædives*, meget
rig.

Velld (valld, at vallda), *ferre*, kunne bære;
vid. supra.

Velld (olli, hafi ollad, at vallda), *officere, in*

causa esse, fremvirke, forarsage. Hvad mun
vallda?, *quid est in causa?*, hvad mon Har-
sagen er? Valldi Gud!, *facias v. faxit Deus*,
Gud raade derfor!, Gud giv. Olli jóstra
spialli, *effacis ille regum amicus v. familiaris*,
Kongernes Ven bevirkede. Hver hefr ollad
þessum mikla skada?, *quis ingens hoc dam-*
num intulit, hva har forarsaget denne store
Skade?

Velling, *f. puls senior, sorbitio*, Velling.

Velldi, *n. imperium, potestas*, Magt, Vælde.
Dana-velldi, *n. Regnum Danie*, det danske
Rige; *vid. valld*.

Velldis-sproti, *m. sceptrum, et Scepter*, kens-
geligt Spir.

Vellt (vælt, hafi oltid, at velta), *volvi, velle-*
tes. Hann vellt úf völdum, *e principatu*
derubabatur, han blev nedstyrtet fra sin
Magt.

Velli (velli, hafi vellt, at vellta), *volvere*,
vælte. At vellta sér i vöðum og skömm-
um, *flagitiis volvari*, søle sig i Laster. Nautin
vellta nú á sig i högunum, *boves in pascuis*
pingvescunt, Studene blive nu fede paa Græ-
markerne. At vellta jörd til korns, *arare*,
pløje. Hestarnir vellta sér, *equi se volvant*,
Hestene vælte sig.

Vellta, *f. volutatio*, Væsten, Tumlen. 2)
mercatus, lykkelig Handel, Kjøbmandskab.

Velli-ár, *n. ubertas annona*, særdeles godt
Har.

Velli-ás, *m. phalanx*, Spil (paa Skibe).

Velli-staung, *f. vid lypstístaung.*
 Vellugtandi, *fragens, vellugtende.*
 Vellyft, *f. voluptas, Vellyst.*
 Vellyfting, *f. idem.* At lifa í vellyftingum,
affluere voluptatibus, leve í Vellyster.
 Vellyftingsafamr, *voluptuosus, vellyftig.*
 Vellærdr, *eruditus, vel oplært, som har megen*
Lærdóm.
 Velmentr, *artibus bene excultus, som er oplært*
í mange Kunster. 2) *delectis viris stipatus,*
omgivet af udvalgte Følk.
 Velmetinn, *honoratus, agtet, æret.*
 Velsemd, *f. gratia, favor, Yndest, Naade.*
 2) *honor, Hæder, Ære.*
 Velsidr, *bene moratus, som har gode Sæder,*
sædelig.
 Veltaladr, *eloquens, veltalende.*
 Veltalandi, *idem.*
 Veltekinn, *benigne acceptus, vel modtagen, kjær-*
kommen. 2) *plenus, satur (de colore), godt*
farvet.
 Velvaxinn, *venusta proportionem membrorum, sta-*
tura pulcher, som har smuk Legemsbygning.
 Velvilld, *f. favor, gratia, Gunst, Yndest, Vels-*
villighed.
 Velviliadr, *benevolus, velvillig.*
 Velunnan, *f. favor, Yndest, Gunst.*
 Velunnari, *m. fautor, en Belynder.*
 Velþockadr, *vulgo acceptus, almindeligen yndet,*
som har et godt Rygte.
 Vembillska, *supinus in terra, som ligger paa*
Jorden med Ansigtet í Vejret.

Vembill, *m. abdomen, Bom, Mave.*
 Vembla, *f. vacca, en Ko.*
 Ven (*vandi, heb vanid, at venio*), *affvescere,*
vænne. At venia sig af eda frá einhverju,
desvescere, dediscere, vænne sig af med no-
get. Venia barfi af brósti; *ablactare infan-*
tem, vænne et Datterbarn af Brystet.
 Vend, *f. sextum, sexura, vævet Løj.* Þetta
 fat hefr vadmáls vend; *hæc vestis sexura est*
panni vulgaris, dette Klædebånd er vævet paa
Vadmæl.
 Vendi (*at vinda*), *vertere, vende.* At vendi
 til baka, *reverti, rødre, vende tilbage.*
 Vendilega, *vid. vandlega.*
 Vendil-kráka, *f. prohibens, en Vendekeade, som*
kan vise sig í allehaande Stikkelfer.
 Vendill, *m. vid. vöndull.*
 Vending, *f. versio, Vandring.*
 Vengi, *n. vid. vægr.*
 Venia, *f. consuetudo, Etik, Sædvane.* Venia
 framar, *præter morem, mer end sædvan-*
lig. Á móti venia, *contra morem, imod,*
imod Sædvane, usædvanligen. Eftir venia,
more solito, sædvanligen, efter Etik og Dm.
 Það er vidtekin venia, *usæ receptum est, det*
er en vedtagen Sædvane.
 Veniulegr, *solitus, sædvanlig.*
 Vensl, *n. necessitudo, Slægtsskab.*
 Venflapenn, *m. pl. necessarii, Daarskrak,*
Slægtninge.
 Venfladr, *necessitate junctus, beslægtet med.*
 Ver, *n. locus, mansio, Opholdssted; hinc*

ver, fiskiver, ålftaver. 2) *mare piscosum, piscina, stagnum, et Gisservand. Angl. ware, were.* 3) *induvium, involucrum, calcisa, et Baar (Hude, Dyne, Baar).*

Ver, *m. maritus, vir*, en Mandsperson; *in pl. verar v. veriar. Verar, etiam viri habitatores, Indbyggere. Sic: romveriar, romani; propr. defensores, Forsvare; à sequenti.*

Ver (vardi, hafi varid, at veria), *defendere, segere, vim hostilem propulsare, vørge, forsvere, beskytte. At veria einum eithvad, prohibere aliquem a re aliqua, forhøbe en noget, forsvere noget imod en. At veria skada, damnum avertere, afvende Skade. At veria hendur sinar, proprium corpus protegere, vørge sig selv, udøve Nødvørge. At veria land fyrir ófridi, pro aris et focis pugnare, forsvere Fædrelandet imod Fjenderne. Ein er sú mig armi ver, una est, quæ complexu me fovet v. regit, der gives en, som holder mig i sine Arme. Þad ver eyri silfurs, uncia argenti expiandum est, det gjælder en Dre Sølv, bør forsones dermed. Ecki ver eg mér til þessa verks, vires meas non impendo in tale opus, jeg bruger ikke mine Kræfter til det Arbejde. 2) *negotari, uti rebus suis, anvende, bruge sit Gods. At veria sé sínu til ólmusu gíafa, pecuniam suam in egenot erogare, anvende sit Gods til at give Almisse deraf. Hönum verdiz so sé, at hann hafdi mat og klædi, pecunia ejus tantum ei in cibum et vestes suffecit, hans Gods var til Anden Deel.**

stræffeligt til at forskaffe ham Gode og Klæder.

Vera, *f. mansio, Ophold, Bliet; vid. samvera.*

Vera, *f. essentia, et Væsen.* 2) *valor, rei innerius, en Ting's indvortes Værdi. Eingin vera er í því, nullum habet valorem, det er af ingen Værdi. 3) valgo: liberalitas, Rundsbed, Gævmildhed. Mannsvera, idem.*

Verallidleg, *mundanus, terrestris, verdslig, jordist.*

Verallidlegt embætti, *officium civile, verdsligt Embede.*

Verallidleg valldstíorn, *magistratus civilis, verdslig Øvrighed.*

Verbúð, *f. casa piscatoria, balneus, Gisserhytte.*

Verd, *n. presium, taxa, mercipresium, Værdi.*

Verd (vard, hafi ordid, at verda), *feri, vorde, blive.* 2) *cogi, teneri, tvinges, nødes til. Hönum vard á, erravis, han tog fejl. Hann lær, sem ecki hefði í ordit, dissimulavit damnum v. actionem, han led, som det var ingen Skade stjet. Ef þér verdr nockud (sc. til meins), si periculo succumbas, dersom du geraader i nogen Fare. Hönum verdr vel til, omnes illi favent, alle holde af, ynde ham. Hönum vard mikid um, ægre tulit, det gjorde en stor Virkning paa ham. Hönum vard litid um, modeste tulit, det gjorde en liden Virkning paa ham. At verda fyrri til, prævenire præoccupare, forekomme, komme En i Forsjæbet. At verda vel vid, bonum*

cirum se prestare, vise sig ædelmodig. At verda við bön, *annuere petitioni*, opfylde Ens Bøn. At verda bæna, *idem*. At verda var við, *sensire*, fornemme, mærke. At verda eftir sig, *superstes esse virium v. fortuna*, blive træt, gaa til Agters. Ecki verdr af yckr, *nihil agitis*, I bestille Intet. Hönum vard litid þangat, *forte aspectum illuc vertis*, af en Hændelse saa han derhen. Mér vard reikad hingat, *huc forte gressum direxi*, af en Hændelse gik jeg herhen. Verda at spotti, *ludibrio haberi*, blive til Spot. Verda illa úti, *male tractari*, behandles flet. Verda á braut v. hurt, *abire*, gaa bort. Verda at gagni, *prodesse*, blive til Nytte. Verda, *f. aspectus*, Syn, Nærværelse; *usitatum in compositis*. At framanverdu, *ante, in conspectu*, foran, under Øjnene, paa Forsiden. Verdkaup, *n. pretium, item merium*, Værdi, Løn; ogsaa: Fortjeneste. Verdlag, *n. saxa, astinium*, Tæft, Burdering. Verdlaun, *n. vid. verdkaup*. Verdleikr, *m. merium*, Fortjeneste. Verdiskulda (at verdiskulda), *merere*, fortjene, forskyde. Verdiskuldan, *f. merium*, Fortjeneste. Verdugleiki, *m. idem*. Verdugr, *dignus, meritus*, værdig, fortjent. Verdung, *f. coactio, necessitas*, Evang, Nødvendighed. Verdung, *f. fascellium regium*, kongelig Riva

vagt. Fél i her med hollum hann verð, *ungarmönnum, coctis in exercitu cum aliis fidis fascellisibus regiis (de Biörne crasso)*, han kaldt i Armeen tilfigemed Kongens andre tro Etodrabantere (om Björn den Tøffe). Verdr, *m. una portio cibi*, et afmaalt Stykke Mad, en Portion; *sic*: dagverdr, qvæld-verdr, morgunverdr. Verdr, *e regione, oppositus*, modsat, lige over for; *usitatum in compositis*: osan- nedan-framan-verdr. Verfadir, *m. socer, item pater mariti*, Svigerfader. Verbródir, *m. frater uxoris v. mariti*, Svoger, Konens eller Mændens Broder. Verfedrángr, *m. degener, pejor pater*, som var slægter, er flettore end hans Fader. Verferd, *f. iter ad piscaturam*, Rejse til Fiskefangst (fra Landet til Øsen). Vergadr, *pejoratus*, forværet. Vergan, *f. pejoratio*, Forvættelse. Vergángr, *m. mendicatio*, Tiggeri, Bettari, Omflatten for at tigge. Vergögn, *n. pl. arma piscatoria*, Fiskefæstsker. Vergisörn-kona, *mulier virofa*, et mandgalt Stuentimmer. Veris, *f. tunica, clamys*, en Hjortel, Ræbe. 2) *bulga, bisaccium*, en Madpose, Randsk. 3) *lorica et cetera arma protectoria, variis pro omni genere armorum sumitur, et hæc* mist og flere Forsvarsvaaben. 4) *amuletum*,

et sympatetisk Middel, som man hænger paa sig mod Sygdom og Trysleri.

Veriandi, *m. procurator, item reus in lite*, Sagsvolder, en Sags Forsvarer.

Veriulus, *iwermis*, værgeløs.

Verk, *n. opus*, Værk, Arbejde. 2) *officium*, Pligt, Embede. Hvad görir hann at verkum, *quid ille praestat*, hvad bestiller han.

Verka (at verka), *operari, efficere*, virke, udrette. 2) *pothuer*, bestimte, søge sig. At verka sig út, *idem*.

Verkadr, *actus, subactus*, forarbejdet.

Verkad stål, *ferrum defecatum; calybi*, rensat, luttret Staal.

Verkafall, *n. intermissio operum v. laborum*, Ophold, Standsning i Arbejde.

Verkafólk, *n. opera, operarii*, Arbejdskraft.

Verkamen, *m. pl. idem*.

Verkalau, *n. pl. premium laboris, manupremium*, Arbejdsløn.

Verkfall, *n. vid. verkafall*.

Verkfær, *par labori*, som kan arbejde, arbejdskraft.

Verkfæri, *n. arma, membra rustica v. officinalia opificum*, Arbejdsredskaber.

Verkhygginn, *in labore dexter*, behændig i Arbejde.

Verki, *m. vid. verk*.

Verkia (at verkia), *dolorem excitare*, smerte. Þad verkiar, *dolorem operatur, doles*, det smerter.

Verkliða, *labori facis lucidus*, seå lyå at man kan forrette Arbejde.

Verkmeistari, *m. artifex*, Kunstner.

Verknadr, *m. actio, opus*, Værk, Handling, Gjærning.

Verklakinn, *cardus, piger, lad*, boven til at arbejde; å slakr.

Verkstadr, *m. officina, item laboratorum, et Værksted*.

Verklíðri, *m. procurator domus, villicus*, en Forvalter, som har Opsyn med Arbejdet.

Verksvala madr, *vir laboriosus*, en arbeidsom Mand.

Verks-vit, *n. scientia laborandi*, Arbejdsklogskab.

Verkr, *m. dolor*, Smerte.

Vermenn, *m. pl. piscatores*, Fiskere.

Vermi (vermdi, at verma), *fovere, sepefacere*, varme, gjøre lunkent.

Vermi-qveifa, *f. pustula minores in dorso equorum, tempore aestivo*, smaa Bæbler, Blegne paa Hestens Rygge om Sommeren.

Vermir, *m. sepor*, Varme, Lunkenhed; *vid. varmi*.

Vermisteinn, *m. lapis, quo calefacto usi sunt veteres, pro lacte et aliis fluidis calefaciendis, ut et manibus et vestibus*, en Sten, som de Gamle brugte, efterat den selv var gjort varm, til at varme deres Hænder, Klæder, samt Vælf og andre flydende Ting ved.

Vermódir, *f. socrus v. mater mariti*, Svigersmoder.

Vernd, *f. insula*, Beshyttelse, Forsvar.

Vernda (at vernda), *sueri, protegere*, forsvare, beshytte.

Verndan, *f. vid.* vernd.

Veröld, *f. mundus, praesens aetas*, Verden.

Verp (varp, hafi orpid, at verpa), *ova facere*, lægge Æg. 2) *conficere, congerere*, gjette, opbynge, opkaste. At verpa litum, *colores mutare*, skifte Farve. Verpa haug, *collem v. tumulum conficere*, opkaste en Gravhøj. Verpa gard, *aggerem struere*, opkaste en Bold, et Gjerde. Verpa á, *summam computare rotundam*, gjette paa et rundt Tal. Þá var orpid á, at Þórdr myndi hafa á fiórda hundrad manna, *rum conjectabant, summam copiarum Theodori esse ultra trecentos hominum*, da gjettede man, at Þórds Tropicer vare over 300 i Tallet.

Verpi (verpti, hafi verpt, at verpa), *contrahere*, trække sammen. At verpa skó, *margines calceorum corrugare*, kante Sko, trække Kantene sammen paa Sko.

Verpill, *m. culeus missilis*, en Løderbælg.

Verpiz (at verpaz), *obliquari, decurveri*, frumhøjes, sammenskrumpes. Þilid verpiz af sólarhita, *tabulatum calore solis decurvesur*, Vælelet højes i Sammensædningerne af Solens Varme.

Verptr, *corrugatus*, sammenskrumpet, rynket.

Veer, *pejus*, slettere.

Verri, *pejor, deserior*, slettere, værre (adj.)

Til verraneigins, *pro verri-eigins, in pejorationem*, til Forværrelse.

Vers, *n. versus, carmen*, Vers, Digt. At yrkia v. göra vers, *pingere carmen*, digte Vers.

Versa-smidr, *m. versificator*, en Versemager.

Versla, verðsla, *f. mundinatio, cambium*, Ristmandskab, Væsselhandel.

Verslunar madr, *m. collybistes*, en Væsleret, som driver Væsselhandel.

Verst (vardiz, at veriaz), *se defendere*, vorge sig.

Verstada, *f. vid.* fiskiver.

Verstr, *peissimus*, værst, slettest.

Verulaus, *nullius ponderis*, af ingen Vægt. 2) *parcus*, gnieragtig.

Verulegr, *essentialis*, væsentlig. 2) *liberalis*, rund, gavmild.

Verulega, *re ipsa*, i Gjerningen, væsentligen. 2) *liberaliter*, rundeligen.

Vesalmenni, *n. misellus*, en Elendig, en Etabel. 2) *parcus*, gnieragtig.

Vesalíng, *m. idem*. Veslíng, *m. idem*.

Vess, *n. tunica, vestimentum utriusque sexus*, en Rjortel.

Vessa, *f. miseria*, Elendighed.

Veski, *n. pera, bulga, vidulas*, en Pose, Tasse, Pommebog.

Vessaz (at vessaz), *tabescere*, tørres, henfælder.

Veslegr, veslíngslegr, miser, elendig.

Veslr, vessari, vessastr, *idem*.

Vesna (at vesna), *pro versna, depravari*, forværet.

Vessalaús, *exsuccus, aridus*, tør, uden Vadske.

Vessamikill, *succosus, uliginosus*, fuld af Vadske.

Vesfi, *m. humor, vapor, item mucilago*, Vadske, Fugtighed.

Vestan, *ab occidente*, fra Vesten.

Vestanvindr, *zephyrus, favonius*, Vestenvind. Hann er á vestan, *spiras ab occasu*, Vinden blæser fra Vestkanten. At vestan verdu, *occidentem versus*, imod Vesten.

Vestan-árnordan, *argestes*, Vestnordvest.

Vestfyrdir, *m. pl. finus occidentales*, de vestlige Fjorde.

Vestfyrdíngar, *m. pl. finum occidentalium accolæ*, Vestfjordenes Indbyggere.

Vestfyrdínga-árdíngar, *quadraus occidentalis*, Vesterlands Fjerdingen: paa Island.

Vesti, *n. tunica interior, paragnuda*, en Vest.

Vestmenn, *m. pl. homines occidentales*, Folk fra de vestlige Lande; (*ita a nostraribus, Hyberni, cum vicinis Anglis et Scotis vocati sunt, utpote ab occidente venientes*, saaledes kaldte vore Forfædre Irlanderne, Britterne og Skotlanderne, da de kom fra Vesten); *vid. sic* Sudrmenn, Austmenn.

Vestr-fari, *m. sexile stupeum*, etstags Hørlærered.

Vestra, *ad occidentem*, imod Vesten, vester paa.

Vestri, vestari, *propior occasui*, vestligere.

Vestrænn, *occidentalis*, vestlig.

Vestræna, *f. aura vesperalis, chelidonia*, vesterligt Vindpuft.

Vestur álfa, *f. America, Amerika*.

Vestr, *n. occidentis, plaga vesperalis*, Vesten, den vestlige Kant.

Vestr-átt, *f. idem*.

Vestr, *occidentem versus (ad locum)*, vesterpaa, imod Vesten.

Vestr-lönd, *n. pl. nobis olim dicta Hybernia, cum vicinis insulis*, saaledes kaldtes Storbritanien forhen af vore Forfædre.

Vestr-víking, *f. piratica occidentalis per eandem insulas*, Svovveri, som forøvedes imod Vesten paa disse Øer.

Vesæll, *miser, elendíg, jammerlig*. Venst vesæll vosi, *pauperi miseria (prop. maior vestium) usu venit*, den fattige vannes til at taale Armod og Elendighed.

Vesælld, *f. miseria, calamitas*, Jammer, Elendighed; *alias* vesöld.

Vesællegr, *aspectu miserabilis*, jammerlig, elendig.

Vesælingr, *m. vid. vesalíngr*.

Vetfáng, *n. locus intra ördrag, sine jactum sili, a concursu v. actione*, et Sted, som er paa en kortere Distanse borte fra Kamppladsen end en Pål kan flydes. At veita vetfáng, *præsto esse*, være uærværende. I sama vetfángi, *mox, cito*, i samme Øjeblik, straks; *quasi* set fángi. Allir þeir sem vetfáng höfðu veitt, *skylldu gjalda eitt hundrad, omnibus, qui præsto fuerant, una bundreda erat sol-*

venda, alle, som havde været nærværende, skulde betale et Hundrede; St. S.

Vetfångs-biörg, *f. auxilium e tempore latum homicida*, den Hjælp, Drabsmanden ydes straks efter Drabet.

Vetfångs-húar, *m. pl. proximi vicini*, nærmeste Naboer.

Vetli-gr, *m. chirotheca, diminut. à vötr*, en Handske, Bante.

Vetrar-braut, *f. via lactea, scala jacobae*, Mælkevejen paa Himmelen.

Vetrar-lúdir, *f. pl. hybernacula, hyberna*, Vinterboliger, Vinterleje.

Vetrardagr, *m. dies hyemalis, hybernus*, Vinterdag.

Vetrarsat, *n. endromis, vestis furrata*, Vinterskæde.

Vetrar (at vetra), *hyemare, vintres*, blive Vinter,

Vetrarkoma, *f. initium hyemis*, Vinterens Begyndelse.

Vetrar-lángt, *per totam hyemem*, Vinteren over.

Vetrar-laukr, *m. herba perennis hyeme virens, spec. pyrola major, racemosa*, Vintergrønt, en Urt.

Vetrarlegr, *hyemalis*, vinterlig.

Vetrar-ríki, *n. bruma inclementia*, Vinterens Haardhed.

Vetrar-tólstíður, *f. pl. solstitium hybernum*, Vinter-Solhverv.

Vetránger, *m. juvenas anniculus*, en aarøgammel Kalv. 2) *qui hyemem unam alicubi tran-*

igit, som opholder sig etsteds en hel Vinter. Siðlfr eiga vetránger verk sitt, *pro hyematione opera non sufficit*, de, som blot om Vinteren opholde sig etsteds, raade selv for sit Arbejde.

Vettugr v. vettogi, *m. res nihili, pr. floccus, v. villus vilissimæ lane*, en Ting, som bær til Intet, egentlig: en Tot af meget lit. Uld. At hafa at vettogi, *nihili aestimare*, agte Intet, gjøre ikke noget af.

Vetvánger, *m. vid vetfång*.

Veturgarall, *anniculus*, et Nar gammel; (*nam hyemem pro anno veteres numerabant*, da de Gamle regnede en Vinter for et Nar).

Veturlídi, *m. nom. pr. viri*, en Mand's Egen navn. 2) *ursus, quia in deliquio ac somno vivere traditur hyeme*, en Bjørn, som ligger i Dvale om Vinteren.

Veturseta, *f. hyematio*, Vinterophold, Vinterbolig.

Veturvíst, *f. idem*. At hafa veturvíst, *hyemare, overvintre*. At fara í veturvíst, *hyematum ire*, gaa i Vinterkvarter.

Vetr, *m. hyems, Vinter*. 2) *apud hyemalis, inclemens*, Vinterveftligt. Þá gördi mikinn vetr, *rum multum hyemavit, hyemes grande fecerat*, da blev en streng Vinter.

Veturnatar, *f. pl. vid vetrarkoma*.

Vex (*vóx v. óx*, hafi vaxid, at vaxa), *crevere, vósse*. At vaxa fram, *egerminare, fructu vósse*, blomstre. Vaxa uppi loftid, *ecrescere*, vósse i Vejret. Vaxa yfir sig, *elux-*

riari, vokse over sig. *Pad* vex i augum, *visui grandescit*, det bliver stort for Øjnene. *Hönam* vex hörkr um hrygg, *corpus et vires facit*, han vokser og faar Kræfter. *Vex* vilie þá vel gengr, *luxurians animi rebus plerumque secundis*, i Nedgang bliver man overmodig.

Vexi (at *vexa*); *incerare*, sætte i Voks, vokse. *Vextir*, *m. pl. vegetabilia*, Vækster, Vegetabilier.

Vextr, *inceratus*, sat i Voks, vokset.

Úsinn, *bisfusus*, loden; ru, stivhaaret; *vid*.

ýsinn. 2) *immitis*, *austerns*, barsk, haard.

Úfr, *m. uva*, *uvula*, cion, gurgulio, Huf, Drøbel i Halsen.

Úfr, *m. in pl úfar*; *vid. háfr*.

Ugga (at *ugga*), *susplicari*, mistænke, besvægte.

Ugga-halldr, *m. terrot*, *res qua terrori est*, skrækindjagende; *quasi ugga* valldr.

Uggalaus, *ugglaus*, *securus*, *inutus*, isem *ceroxus*, sikker, tryg, ubekymret.

Uggir (at *ugga*), *susplicari*, besvægte. *Uggir* mig, *suspicio*, *vercor*, jeg besvægter.

Uggi, *m. pinna piscium*, Fiane. At klá-einum undir *uggum*, *comiter aliquem in ordine continere*, holde en med Blidhed i Tæmme.

Ugglesfi, *uggaleyfi*, *n. securitas*, Sikkerhed, Sorgløshed.

Uggr, *m. timor*, *solicitudo*, Frygt, Ængstlighed.

Uggslamr, *susplicax*, mistænksom.

Ugla, *f. ulula*, en Ugle. 2) *paxillus*, en Hage at hange noget paa.

Uggvænn, *terribilis*, skrækelig, gruelig.

Uggvænlegt, *idem*.

Uggvænlega, *terribiliter*, skrækeligen.

Via (at *via*), *circumcirca viare*, omvandre, rejse, omkræng. 2) *occulte explorare*, efterforske hemmeligen. 3) *dicatur de musca*, *abdomine viridi*, *quando ova parit*, *unde eorum ova vocantur*, lægge Æg (siges om etslags Fluer); viar.

Úi, *m. minimorum insectorum multitudo*, Mængde af smaa Insekter. *Úa-grú* v. *úa-grái*, *idem*.

Úi (údi, hefi úd, at úa), *verminare*, være fuld af Insekter. *Pad úir*, *scapes vermibus*, det er fuldt af Orme.

Vid, *ad*, *apud*, *juxta*, ved, hos. *Vid þad þagnadi hann*, *his factis comituit*, derpaa tav han stille. At lita *vid*, *advertere oculos*, vende Øjnene til. Hvad á *vid* sárm? *quid vulnera sanat*? hvad læger Saar. *Eigdu ecki vid mig*, *faceffe a me*, gaa på, lad mig være? Hver á hér *vid* laudféð? *quis hic ovium pastor*, hvo er her Gaarehyrde? Hann kom *vid* Norveg, *in Norvegia appulis*, han landede paa Norge. *Heima vid bæinn*, *juxta prædium*, tæt ved Gaardten. Hann hefr mikid *vid*, *multum sibi arrogas*, han fører sig stadselig op. Nú er mikid *vid*, *imber jam est frequentissimus*, nu falder stærkt Regn. *Vid því* (sverdi var *Sæmundur* vanur at ride, *hoc gladio cinctus Sæmundus iser facere soli*

sus erat, Samund plejede at ride omgjordet med det Sværd. Vid þetta heysli vil eg ríða, *hoc freno utar*, dette Vidsel vil jeg bruge. Hann er allr vid sig, *corosus est es bonæ proportionis*, han er fôr og proporsjoneret af Lemmer. Hvad hefr hann vid braudinu? *quid habes obsonii ad panem?* hvad spiser han til Brødet.

Vid, *n. vacuus*, Tomhed. Á vid og dreif, *sparsum in aera*, vidt og bredt omkring.

Vid, *uos duo*, vær, *nos duæ*, vi tvende.

Vid, *inseparabile*, *idem quod romarorum*, sub: Vidheiskr, *subamarus*, noget best. Vidhrygg, *subristis*, noget bedrøvet.

Vida, *passim*, vidt og bredt.

Vida (at vida), *lignari*, fælde Træ.

Vida, *f. spira lancea v. linea*, en Haspe Garn.

Vidan, *f. lignario*, Træfælden.

Vidar-bóndi, *m. xylopola*, Tømmerhandler.

Vidar-búunki, *m. strues lignorum*, en Vedkast, Tømmerstabel.

Vidar-budlúngr, *m. idem*.

Vidar-floti, *m. vasis*, en Tømmerflaade.

Vidar-köstr, *m. vid. vidarbúunki*.

Vidar-örmr, *m. vid. trémadr.*

Vidar-rád, *n. accio v. notus infensibilis*, umærfelig Handling eller Bevægelse. Hingat vard mér reikæd af vidarráði, *mibi non conscius* *huc superveni* (*arboris instar anima sensitiva exfortis*), jeg gif herhen, uden selv at vide det (ligesom et Træ).

Vidar-runnr, *m. virgultum*, Risbusk.

Vidar-ðk, *f. ascia*, Sletteste, Tømmerste. Vidátta, *f. latitudo, laxitas*, Vidhed, Bredde, Rummelighed. Vidátta skáldmæli, *n. pl. carmina in multis famosa*, Digt, som nu gaar Fleres Rygte.

Vidbárur, *f. pl. vid. vidberur*.

Vidber (at vidbera), *vid. ber vid*.

Vidberst (at vidberaz), *impediri, non fieri, transire*, hindres, opholdes. Vidbárur öll vandráði, *nulli creabatur periculum*, der indtraf ingen Fare.

Vidbein, *m. clavicula, jugulum*, Kragben, Halsben.

Vidberur, *f. pl. calva, furilis excusatio*, intet sigende, tomme Undskyldninger, Skingrunde. Vidbiódr, *m. abominatio, fastidium*, Lede, Modbydelighed.

Vidbióðslegr, *horrendus*, modbydelig, afskyelig.

Vidbiörn, *m. ursus sylvestris*, en Bjørn, som opholder sig i Skove.

Vidbir, *n. pingvamen, obsonium*, Fidt, Sul.

Vidbrægd, *n. tactus, artatus*, Bedrøven. 2) *omen obscurum, incipitata presagisio*, dunkelt Varsel, uventet Forbud.

Vidbrigdi, *n. pl. res exemplaris, excellens*, et særdeles fortræffelig Ting.

Vidbrigda-madr, *m. vir insignis, egregius*, et udmærket, ypperlig Mand. 2) *insignis magnitudinis v. roboris*, en Mand af usædvanlig Stærrelse eller Styrke.

Vidhruna-smæckr, *m. sapor adustionis*, sød Smag.

Vidbruni, *m. adustia*, Brænden, Forbrænden.
Vidbúinn, *paratus*, færdig, beredt; *vid. búinn*,
idem.

Vidbúnadr, *m. apparatus, preparatio*, Tilbe-
redelse, Tilnavelse.

Vidburdr, *m. vid. atburdr*.

Vidbætur, *m. appendix, augmentum*, Forøgelse,
Tilfæg.

Vidd, *f. laxitas, amplitudo*, Vidhed, Bredhed.

Vidfång, *n. commercium, societas*, Kammerats-
skab, Stadsbrødrøslag. Illr vidfångs, *inf-cia-*
bilis, som er ond at komme til Rette med.

Vidfeldinn, *humans, genialis*, omgjengelig,
tæffeltg. 2) *tractabilis v. sociabilis*, som
man godt kan komme til Rette med.

Vidferli, *n. peregrinatio*, lang Omkringrejse.

Vidförull, *peregrinabundus*, som rejser vidt om-
kring. Nú göri eg ecki vídförullt, *domi-*
me contineo, nu holder jeg mig hjemme.

Vidfragi (at vídfregia), *celebrare*, berømme,
rofe.

Vidfragr, *celeber*, navnkundig, berømt.

Vidgánger, *m. incrementum*, Tilvækst. Það náði
eingum vidgánger, *perit in herba*, det fik
ingen Tilvækst, uddøde straks.

Vidgángsmadr, *vir optima spei*, en haabefuld
Mand.

Vidgánga, *f. affirmatio*, Bekjendelse. 2) *ac-*
ceptilario, Eftergivelse, Ophævelse af en Gjæld
eller et Løfte. At veita vidgöngu, *affirmare*,
acceptare, bekræfte, afsejtere.

Vidgörd, *f. reparatio*, Istandsættelse.

Anden Deel.

Vidgét (at vídgéta), *mentionem injicere*, komme
paa Tale om. Þessi er vídgétid, *mentia*
ejus facta est, derom fortalte man.

Vidhalld, *n. conservatio, item sustentatio*, Ved-
ligeholdelse, Underholdning.

Vidhafnar-madr, *vir splendidus*, En som opfører
sig stadsfælg.

Vidhafnar-vagn, *m. carpentum pileatum*, Stads-
vogn.

Vidhelld (at vídhallda), *conservare*, holde ved-
lige.

Vidhafnarlaus, *simplex, illaboratus*, simpel,
uden Pragt.

Vidhöfn, *f. pompa, splendor; item ornatus*,
Pragt, Storslægt, Stads. Vidhöfn á smíði,
emblemata, kunstigt Arbejde.

Vidhögg, *f. truncus, super quo caduntur alie*
res, en Huggeblof.

Vidhrifur, *f. pl. res quaesita*, de søgte Ting.

Vidi, *n. vastitas, poet. mare*, Vidhed.

Vidia, *f. vinculum, catena*, Vidje, Kjæde. 2)
pr. vimen salicis, Vidje-Ris, Pilekvist.

Vidir, *m. salix*, Vidjetræ, Piletræ.

Vidir-kér v. kör, *n. salicetum, salicetum*, Vidjes
busk.

Vidir-land, *n. idem*. Vidir-skógr, *idem*.

Vidir-hnotir, *f. pl. strobili, juli, nucamenta*,
Knorter paa Vidjetræet.

Vidir-kotún, *n. lana spicarum salicis*, etflægt
Bomuld paa Vidjen.

Vidi-vánger, *m. patens campus*, en vid, aaben
Mark. 2) *salicetum*, Vidjebusk.

I i i

Vid

- viduus*, *f. pl. vid* vidlögur.
viduus, *n. iustentatio visa*, Livets Ophold,
 Døds.
viduus, *deus observandus, cavendus*,
 den nye der tagtages, bemærket.
Vidurmati, *n. alloquium*, Saindale. At unna
vidurmati, *alloquio dignari*, værdige Sam-
 tale.
Vidurnefni, *su. cognomen*, Tilnavn.
Vidurvæmilegr, *aprus, decens, aquus*, passende,
 redderlig.
Vidurvið, *f. vid. vidfið*.
Vidurviðgð, *f. vid. vidbiðr*; ð stugga vid.
Vidurviðgðilegr, *vid. vidbiðslegr*.
Vidurviðnd, *f. vid. vidurfið*.
Vidurvist, *f. praesentia*, Nærværelse.
Vidvæningr, *m. tyro*, usvet, uersfaren i noget.
Vidvæningsskapr, *m. tyrocinium*, Uersfarenhed,
 Mangel af Øvelse.
Vidvari, *n. victus, nutrimentum*, Føde, Næ-
 ring. 2) *mansio, sustentatio*, Ophold, Un-
 derholdning. *Vidurværi*, *n. idem*.
Vies, *n. vid. vas*.
Vif, *n. mulier*, Qv, Fruentimmer; *Angl. wife*.
Germ. Wiff. Holl. wyf.
Vifandi, *ex improvise*, us *procus ad mulierem*,
 uforvarende, uventet.
Vifilengiur, *f. inanis excusatio v. cunctatio*,
 tomme Undskyldninger, Daaskeb, Skingrun-
 de. 2) *ambages*, Omsvøb, Væv; *vid. vim*.
Vifus, *kvindesjæ*.
Vifus, *v. mollens lotorius*, en Rjap,

Vig

- Væstfæloner bruge, til at banke Tøjet med i
 Væsten. 2) *confusio*, Sammenblanden. Der
 gengr Hvottakona og hefr vif i hendi, *exis*
lotrix, malicum lotorium manu gerens, der
 gaar en Væstfælon, med en Rjap i Haan-
 den. Hann laust med viflinni, *frusto percus-*
su, han slog med Rjæppen.
Vifla (at vifla), *confundere*, forvirre; ð vef.
 At vifla fyrir einum, *aliquem confundere*,
 bringe en i Forvirring. Þad vifladiz fyrir
 hönum, *confundebatur*, det svarede utpæb-
 gen for ham.
Viflan, *f. confusio*, Forvirring.
Vifni, *f. mulierositas*, Kvindesjæfæd.
Vig, *n. cades*, Drab. 2) *periculis, lesio*,
vulnus, Saar, Slag. At vinna vig *cadem*
admittere, interficere, dræbe, udøve Drab.
 At vekia vig, *primus hostem sternere*, be-
 gynde Drab, fælde først en Jænde.
Vigabrandr, *m. neconsia v. draco volans*, en fly-
 vende Drage (etflags Meteor).
Vigaserli, *n. frequentes cades*, hyppige Drab.
Vigahnettir, *m. pl. holides, meteorum emphisti-*
cum, etflags Meteor, i Form af en Ragle.
Vigamannlegr, *impiger, strenuus, bellicosus*,
 frigerst, modig, tapper.
Vigálar, *m. pl. repagula, obices per transverfas*
fores praediorum, ad *amoliendans vim hostilem*;
item claustra, Skander eller Slaaer, som gaa
 tværs for Døren, for at afvende fjendeligt
 Overfald.

Vigbrandar, *m. pl. idem, sed erecti*, Esnaeder paa langs til samme Hensigt.

Vigdis, *f. nom. pr. mulieris*, Bellona, et Gruenclimmers Egeimavn; ogsaa: Krigsgæbinderen.

Vigdr, *consecratus*, viet.

Vigg v. **vigga**, *f. fulcula (avis)*, en Blisshøne.

Viggirdla (at **viggirdla**), *rasibus circumdare navem v. murum, contra oppugnatores*, befæste et Skib eller en Mur med en Flaade af Lømsmer eller Jaskiner indod Belejring.

Viggirdlar, *m. pl. crases in propugnaculum navium v. murorum, testudo*, Skoldtag, Jaskiner eller Gjærder, som bruges til Forsvar.

Vigheltr, *m. equus admissarius, pugna aptus*, en Hingst.

Vigi, *n. propugnaculum, vallum*, Vold, Eslands, godt Forsvarsstød.

Vigi (at **vigia**), *inaugurare, consecrare, vie, indvie*. At **vigiaz** undir-kórónu, *coronari*, krønes. At **vigiaz** til prests, *in sacerdotem inaugurari*, indvies til Præstes Embede. **Vigt vatn**, *aqua lustralis*, viet Vand.

Vigiliadagr, *m. festum, cui besternus Dies ab hora nona sacer erat*, en Højtid, hvis næst foregaaende Dag var hellig fra Kl. 3 af.

Vigkænn, *felix gladiator*, en god Fægter, dærlig Kriger.

Viglegr, *aspectu militaris*, krigerst af Udseende.

Vigla (at **vigla**, **vigia** v. **vingla**), *confundere*, forvirre.

Vigl, *n. vid. vingl.*

Viglióft, *f. lucis ad praeliandum*, tilstræffelig. End til at levere Slag.

Vigliófting, *f. confessio cadis libera*, frivillig. Beskjendelse om et begaaet Drab.

Vignir, *m. pra vingnir, n. nom. Odini, infamans*, Odins Navn, bedaaende.

Vigskörd, *n. pl. statio propugnatorum in armis*, en Station, et Sted hvor de Belejrede staa paa Murene.

Vigsla, *f. consecratio, inauguratio*, Indvielse.

Vigt, *f. libra, irutina*, Vægt, Vægtstaa.

Vigta (at **vigta**), *manu ponderare*, veje i Haanden.

Vigtarmadr, *m. pensor, libripens, zigostata*, en Væjer.

Vigtar-merki, *n. libra*, Vægten (et Himmels tegn).

Vigtennur, *f. pl. dentes canini, cuneiformes*, Huggetænder.

Vigtugr, *ponderosus*, vigtig, vægtig.

Vigrugleiki, *m. pondus, momentum*, Vigtighed.

Vigvél, *n. pl. stratagema*, Krigspuds.

Vigvöllr, *m. locus praelii*, Balplads.

Vigr, *hellicosus, promptus in armis*, krigerst, ovet i Vaaben. **Vigr manna best**, *in armis promptissimus*, propr. par pugna, den raseste Kriger.

Vigr, *f. hasta genus, lancea*, en Landsfe.

Vik (veik v. viek, hefi vikid, at vikia), *cedere*, vlge. 2) *movere, semovere*, bevæge, føre tilside. At **vikia** einum góða, *prastare levivolentiam*, vise en Bevillighed. **Vikia**

ius erat, Samund plejede at ride omgjordet med det Sverd. Vid þetta heylli vil eg ríða, *hoc freno utar*, dette Vidsel vil jeg bruge. Hann er allr vid sig, *iosus est es bonæ proportionis*, han er før og proportioneret af Lemmer. Hvad hefr hann vid brouduinu? *quid habes obsonii ad panem?* hvad spiser han til Brødet.

Vid, *n. vacuitas*, Tomhed. Á vid og dreif, *sparsum in aera*, vidt og bredt omkring.

Vid, *nos duo*, vær, *nos dua*, vi tvende.

Vid, *inseparabile*, *idem quod romanorum*, *sub: Vidheiskr*, *subamarus*, noget best. Vidhryggr, *subristis*, noget bedrøvet.

Vida, *passim*, vidt og bredt.

Vida (at vida), *lignári*, fælde Træ.

Vida, *f. spira lancea v. linea*, en Haspe Garn.

Vidan, *f. lignatio*, Træfalden.

Vidar-bóndi, *m. xylopola*, Tømmerhandler.

Vidar-búanki, *m. strues lignorum*, en Vedkast, Tømmerstabel.

Vidar budlúngr, *m. idem*.

Vidar-floti, *m. ratis*, en Tømmerflaade.

Vidar-köstr, *m. vid. vidarbúanki*.

Vidar-órmr, *m. vid trémadkr*.

Vidar-rád, *n. actio v. usus insensibilis*, umærkelig Handling eller Bevægelse. Hingat vard mér reikod af vidarráði, *mibi non conscius hac superveni* (*arboris instar animæ sensitivæ exortis*), jeg gif herhen, uden selv at vide det (ligesom et Træ).

Vidar-runnr, *m. virgulum*, Ræsbuff.

Vidar-ðx, *f. ascia*, Sletteske, Tømmerstik.

Vidátta, *f. latitudo, laxitas*, Vidhed, Bredde, Rummelighed. Vidátta skáldmæli, *n. pl. carmina in multis famosa*, Digt, som angaar Fleres Rygte.

Vidbárur, *f. pl. vid. vidberjur*.

Vidber (at vidbera), *vid. ber vid*.

Vidberst (at vidberaz), *impediri, non fieri, irrefire*, hindres, opholdes. Vidbárur öll vandráði, *nulli creabatur periculum*, der indtraf ingen Fare.

Vidbein, *m. clavicula, jugulum*, Kragben, Halsben.

Vidberjur, *f. pl. calva, furilis excusatio*, tætsigende, tomme Undskyldninger, Skingrunde.

Vidbiódr, *m. abominatio, fastidium*, Lede, Mødbelystighed.

Vidbióðsleggr, *horrendus*, modbydelig, afskyelig.

Vidbiörn, *m. ursus sylvestris*, en Bjørn, som opholder sig i Skove.

Vidbir, *n. pingvamen, obsonium*, Fidt, Sul.

Vidbragd, *n. tactus, attactus*, Bedrøren. 2) *omen obscurum, inopinata presagatio*, dunkelt Marsel, uventet Forbud.

Vidbrigdi, *n. pl. res exemplaris, excellens*, en særdeles fortræffelig Ting.

Vidbrigda-madr, *m. vir insignis, egregius*, a udmærket, ypperlig Mand. 2) *inmiseria magnitudinis v. roboris*, en Mand af usædvanlig Stærrelse eller Styrke.

Vidbruna-smæckr, *m. sapor adustionis*, sød Smag.

Vidbruni, *m. adustia*, Brænden, Forbrænden.
Vidbúinn, *paratus*, færdig, beredt; *vid. búinn*,
idem.

Vidbúnadr, *m. apparatus, preparatio*, Tilbe-
redelse, Tillavelse.

Vidburdr, *m. vid. atburdr*.

Vidbætur, *m. appendix, augmentum*, Forøgelse,
Tillæg.

Vidd, *f. laxitas, amplitudo*, Vidhed, Bredhed.

Vidfång, *n. commercium, societas*, Kammerats-
skab, Stadsbrødre-lag. Illr vidfångs, *inf-cia-*
bilis, som er ond at komme til Rette med.

Vidfældinn, *humans, genialis*, omgjengelig,
tæffelig. 2) *tractabilis v. socialilis*, som
man godt kan komme til Rette med.

Vidferli, *n. pergrinatio*, lang Omkringrejse.

Vidförull, *peregrinabundus*, som rejser vidt om-
kring. Nú göri eg ecki vídförullt, *domi-*
me contineo, nu holder jeg mig hjemme.

Vidfrægi (at vídfrægia), *celebrare*, berømme,
rofe.

Vidfrægr, *celeber*, navnkundig, berømt.

Vidgánger, *m. incrementum*, Tilvækst. Það náði
eingum vidgánger, *perit in herba*, det fik
ingen Tilvækst, uddøde straks.

Vidgángsmadr, *vir optima spei*, en haabefuld
Mand.

Vidgánga, *f. affirmatio*, Bejsendelse. 2) *ac-*
ceptilario, Eftergivelse, Ophævelse af en Gjæld
eller et Løfte. At veita vidgöngu, *affirmare*,
acceptare, bekræfte, akseptere.

Vidgörd, *f. reparatio*, Istandsættelse.

Anden Deel.

Vidgét (at vídgéta), *mentionem injicere*, komme
paa Tale om. Þessi er vídgétid, *mentia*
ejus facta est, derom fortalte man.

Vidhalld, *n. conservatio, item sustentatio*, Ved-
ligeholdelse, Underholdning.

Vidhafnar-madr, *vir splendidus*, En som opfører
sig stadseligen.

Vidhafnar-vagn, *m. carpentum pilentum*, Stads-
vogn.

Vidhelld (at vídhallda), *conservare*, holde ved-
ligge.

Vidhafnarlaus, *simplex, illaboratus*, simpel,
uden Pragt.

Vidhöfn, *f. pompa, splendor; item ornatus*,
Pragt, Stiklighed, Stads. Vidhöfn á smíði,
emblemata, kunstigt Arbejde.

Vidhögg, *f. truncus, super quo caduntur alia*
res, en Huggeblof.

Vidhrisur, *f. pl. res quaesita*, de søgte Ting.

Vidi, *v. vastitas, poet. mare*, Vidhed.

Vidia, *f. vinculum, catena*, Vidje, Kjæde. 2)
pr. vimen salicis, Vidje-Ris, Pilleqvist.

Vidir, *m. salix, Bidjetra*, Piletra.

Vidir-kér v. kör, *n. salicetum, salicetum*, Bidjes
busk.

Vidir-land, *n. idem*. Vidir-skógr, *idem*.

Vidir-hnotir, *f. pl. strobili, juli, nucamenta*,
Knorter paa Bidjetraet.

Vidir-kotún, *v. lana spicarum salicis*, etflags
Bomuld paa Bidjen.

Vidi-vánger, *m. patens campus*, en vid, aaben
Mark. 2) *salicetum*, Bidjebusk.

I i i

Vidka (at vidka), *laxare, ampliare, ubi*,
gjøre vidt.

Vidkannaz (at vidkannaz), *agnoscere*, kjendes
ved.

Vidkoma, *f. sacus*, Bedrøsten.

Vidkominn vel edr illa, *in bonis aut malis cir-
cumstantiis confusus*, i gode eller flette Om-
stændigheder.

Vidkunnanlegr, *comis, humanus, applicabilis*,
tæffelig, omgjengelig, behagelig i Omgang.

Vidkunnr, *passim notus*, velbekjendt.

Vidláinn, *expeditus, paratus*, beredt, færdig.

Vidlendi, *n. vasta planities*, en stor, jævn Mark.

Vidlendr, *vastus*, vid, udstrakt. Vidlendr
kóngr, *vastis regionibus imperans*, en Konge,
som regjerer et stort Rige.

Vidleirni, *f. comatus, molimen*, Forsøg, Be-
stræbelse. Vidleitninn er hrórium bodinn,
*pigrum manet penuria, sua munera sudore Dii
vendant*, man bør forsøge alt.

Vidlikr, *familiaris*, lig.

Vidlödi, *m. cohaerentia*, Sammenhæng, Sam-
menklæben. 2) *cohesio*, Sammenhængskraft.
At göra vidlöda, *adhaerere*, henge ved.

Vidlögur, *f. pl. arcta necessitates, pericula*, stor
Fare, den yderste Nødvendighed. 2) *prae-
dicta mulier culpa, item conditio*, bestemt
Musk for en Forsettse. I' vidlögum, *ur-
gentis necessitate*, i Nødsfald.

Vidmót, *n. gestus*, Gebarder, Miner.

Vidmótsgódr, *comis, affabilis*, god, behagelig
at tale med.

Vidmót, *familiaris*, lig, ligedan.

Vidnám, *m. obiectum*, Modsatning. 2) *ref-
stentia*, Modstand. Þeir munu veita vid-
nám, *refstentia*, de vil gjøre Modstand.

Vidqvædi, *n. epiphora, epistrophe*, Omvend
paa en Visse.

Vidqvæmr, *sensibilis*, følsom, smindelig.

Vidqvæmni, *f. sensibilitas*, Følsomhed, Sm-
indtelighed.

Vidra (at vidra), *aura torrida exponere*, sette
ud i tør Luft, lufte. At vidra sig, *sub die
aura libera se reficere*, vederføge sig i fri
Luft. At vidra fram af sér, *prætere,*
modeste tolerare, forbigaa, taale med beske-
den Stillinghed. Vindurinn vidrar grafid, og
seikir því þó ekki af, enn brýr ofi sterkar
eikur, *ventus gramina reficit, non rapit, n*
sæpe ingentes arbores frangit, Vinden luster
Græsset, og blæser det dog ikke bort, men
nedslaaer ofte stærke Træer.

Vidrædanlegr, *facilis, tractabilis*, som kan fy-
res, regjeres.

Vidréttri (at vidréttri), *reficere, reparare*, istand-
sette.

Vidrétting, *f. refectio, reparatio*, Istandsæt-
telse.

Vidridinn, *implicatus*, indviklet i. Hann er
vidridinn málid, *causa implicatus est*, han
er indviklet i Sagen.

Vidriini, *n. tauri, bos hermaphrodita, i. alie
pecudes*, en Tvettulle blandt Hornfug og en-
dre Dyr; à vid ex rienn.

Vidræda, *f. colloquium*, Samtale.
 Vidræði, *n. idem*.
 Vidræðisgóðr, *affabilis*, góð at tale með.
 Vidriá, *f. cautela, item suspicio*, Forsigtighed;
 ogfaa Mistanke.
 Vidriámaðr, *suspectus*, mistænkelig.
 Vidriáll, *callidus, prudens*, Klog, snedig.
 Vidriáls-gripr, *res periculosa, ni prudens sit qui utitur*, en Ting, som man maa bruge med Forsigtighed.
 Vidskipti, *n. commercium, conversatio*, daglig Omgang, Handel og Wandel. Illr vidskiptis, *iniquus, malignus*, ondskabssuld, ond at komme til Rette med.
 Vidskéri, *m. vid. skérhord*.
 Vidskéra, *f. cibaria duriora, quæ obsonio indigent*, haard Mad, hvortil Sul behøves.
 Vidsmiör, *n. oleum olivarium*, Olie, Omosie; *vulgo bómolia*.
 Vidsmiörs-lrucka, *f. lecythis*, Oliekrutte.
 Vidsmiörs-vidr, *m. olea*, Olietræ, Oliventræ.
 Vidsmiörs-vidar-ávöxtr, *oliva*, en Olive.
 Vidsmiörs þruga, *f. traperum*, Olivenbrue.
 Vidsmiörs-dregg, *f. amurca*, Olivenbærme.
 Vidspírca, *f. fulcrum pedis figendi*, en Støtte, som Foden kan sættes imod.
 Vidstada, *f. mora, mansio*, Ophold, Tøven.
 2) *ostaculum*, Hindring. Vidstöðulaust, *e vestigio, sine mora*, straks, uden Ophold.
 Vidfýnn, *conspicui eminens patens*, som forstæffer en stor Synsteds. Hér er vidfýnt,

hic locus est conspicuus, herfra kan man se langt bort.
 Vidfæmandi, *tolerabilis*, taalelig.
 Vidtak, *n. objectum*, Modfattelse. 2) *resistentia*, Modstand.
 Vidtekq, *f. admissio, exceptio*, Modtagelse. 2) *resistentia*, Modstand.
 Vidtekt, *f. exceptio*, Modtagelse. - At fá góðar vidtektir, *hospitaliter excipi*, blive vel, gjeft frit modtagen.
 Vidvaranlegr, *durabilis*, varig, som kan vare længe.
 Vidvíkandi, *spectans, assimens*, angaaende.
 Vidvindisleggr, *rigidus, absurdus*, stiv, haard, urimelig.
 Vidvík, *n. vid. tilvík*.
 Vidundr, *n. scurra, morio*, en Nar, Sjæl, Laabe.
 Vidvörun, *f. pramonisio*, Advarsel.
 Vidr, *m. arbor, sylva, Træ, Skov*. 2) *maeries, ligna*, Tømmer, sælbete Træer, Ved. Sólin gengr til vidar, *sol vergis ad horizonem v. ad sylvas 3: occidit*, Solen gaar under.
 Vidr, *amplus, laxus, vastus*, vid, stor, bred.
 Vidureign, *f. vid. vidskipti*.
 Vidurgörningr, *m. tractatio*, Behandling, Medhandling.
 Vidurkenni (at vidurkenna), *faseri*, bekjende.
 Vidurkénning, *f. confessio, affirmatio*, Bekjendelse. Hann géck til vidurkénningar, *confessus est*, han bekjendte, gik til Bekjendelse.

Vidurlögur, *f. pl. vid. vidlögur.*

Vidurlíf, *n. sustentatio visa*, Livets Ophold, Gøde.

Vidarlitabíkill, *bens observandus, cavendus*, som nøje bør iagttages, bemærkes.

Vidurmæli, *n. alloquium*, Samtale. At unna vidurmælis, *alloquio dignari*, værdige Samtale.

Vidurnefni, *n. cognomen*, Tilnavn.

Vidurqvæmlegr, *apius, decens, æquus*, passende, vedbørfig.

Vidurfiá, *f. vid. vidfiá.*

Vidurstygd, *f. vid. vidbióðr*; á stogga vid.

Vidurstyggilegr, *vid. vidbióðslegr.*

Vidursýnd, *f. vid. vidurfiá.*

Vidurvíst, *f. prasentia*, Mervarelse.

Vidvæningr, *m. tyro*, usøet, uerfaren i noget.

Vidvæningsskapr, *m. tyrocinium*, Uerfarenhed, Mangel af Øvelse.

Vidværi, *n. vicus, nutrimentum*, Gøde, Næring. 2) *mansio, sustentatio*, Ophold, Underholdning. Vidurværi, *n. idem.*

Vies, *n. vid. vas.*

Víf, *n. mulier*, Qv, Fruentimmer; *Angl. wife. Germ. Wiff. Holl. wyf.*

Vífandi, *ex improvise, ut prociis ad mulierem*, uforvarende, uventet.

Víf lengiur, *f. inanis excusatio v. cunctatio*, tomme Undskyldninger, Daarskab, Skingrunde. 2) *ambages*, Omsvøb, Bev; *vid. vím.*

Vífinn, *mulierosus*, Kvindesjær.

Víð, *f. fustis v. malleus lotorius*, en Rjæp,

Væstfæstir bruge, til at banke Tøjet med i Væsten. 2) *confusio*, Sammenblanden. Þar gengr þvottakona og hefr víð i hendi, *ex lotrix, malicum lotorium manu gerens*, der gaar en Væstfæstir, med en Rjæp i Haanden. Hann laust med víflinni, *fuste percussit*, han slog med Rjæppen.

Vífla (at vífla), *confundere*, forvirre; á vífl. At vífla fyrir einum, *aliquem confundere*, bringe en i Forvirring. Það víflaðir fyrir hönum, *confundebatur*, det sværede utpædeligen for ham.

Víflan, *f. confusio*, Forvirring.

Vífni, *f. mulierositas*, Kvindesjærhed.

Víg, *n. cades*, Drab. 2) *perussio, lesio, vulnus*, Saar, Slag. At vinna víg, *cadem admittere, interficere*, dræbe, udøve Drab. At vekja víg, *primus hostem sternere*, begynde Drab, sælde først en Fiende.

Vígabrandr, *m. aconia v. draco volans*, en flyvende Drage (etflags Meteor).

Vígafærlí, *n. frequentes cades*, hyppige Drab.

Vígahnettr, *m. pl. holidus, meteorum emphaticum*, etflags Meteor, i Form af en Røg.

Vígamaunlegr, *impiger, strenuus, bellicosus*, frigerst, modig, tapper.

Vígálar, *n. pl. repagula, obices per transversas fores prædiorum, ad amoliendam vim hostium; irem claustra*, Stænder eller Stæder, som gaa tværs for Døren, for at afvende fjendeligt Overfald.

Vigbrandar, *m. pl. idem, sed erecti*, Stænder paa lange til samme Hensigt.

Vigdis, *f. nom. pr. mulieris, Ballana, et Frue*, timmers Egeimavn; ogsaa: Krigsgæbinderen.

Vigdr, *consecratus, viet*.

Vigg v. rigga, *f. fulcula (avis)*, en Bltshøne.

Viggirdla (at **viggirdla**), *rasibus circumdare navem v. murum, contra oppugnatores*, befæste et Skib eller en Mur med en Flaade af Tømmer eller Jæfner imod Belejring.

Viggirdlar, *m. pl. crases in propugnaculum navium v. murorum, testudo*, Skoldtag, Jæfner eller Gjæder, som bruges til Forsvar.

Vighelr, *m. equus admissarius, pugna aptus*, en Hingst.

Vigi, *n. propugnaculum, vallum, Bold, Skandse*, godt Forsvarstød.

Vigi (at **vigia**), *inaugurare, consecrare, vie, induie*. At **vigiaz** undir-kórónu, *coronari*, frones. At **vigiaz** til prests, *in sacerdotem inaugurari*, induies til Præstes Embede. **Vigt vatn**, *aqua lustralis*, viet Vand.

Vigilindagr, *m. festum, cui beatorum Dies ab hora nona sacer erat*, en Højtid, hvis næst foregaaende Dag var hellig fra Kl. 3 af.

Vigkænn, *felix gladiator*, en god Fægter, duestig Kriger.

Viglegr, *aspectu militaris, frigerst* af Udseende.

Vigla (at **vigla**, **vigia** v. **vingla**), *confundere*, forvirre.

Vigl, *n. vid. vingl*.

Viglióft, *fur lucis ad praliandum, tilstræffelig*. Løs til at levere Slag.

Viglýsing, *f. confesse cadis libera, frivillig*. Beskjendelse om et begaaet Drab.

Vignir, *m. pro vinguir, m. nom. Odini, infatuans*, Odins Navn, bedaaende.

Vigskörd, *n. pl. statio propugnatorum in armis*, en Bæktion, et Sted hvor de Belejrede staa paa Murene.

Vigsla, *f. consecratio, inauguratio*, Indvielse.

Vigt, *f. libra, iratina*, Vægt, Vægtstaa.

Vigta (at **vigta**), *manu ponderare*, veje i Haanden.

Vigtarmadr, *m. pensor, libripens, zigostata*, en Væjer.

Vigtar-merki, *n. libra*, Vægten (et Himmels tegn).

Vigtennur, *f. pl. dentes canini, cuneiformes*, Huggetænder.

Vigtugr, *ponderosus*, vigtig, vægtig.

Vigtugleiki, *m. pondus, momentum*, Vigtighed.

Vigvél, *n. pl. stratagema*, Krigspuds.

Vigvöltr, *m. locus pralii*, Bætplads.

Vigr, *hellicosus, promptus in armis, frigerst*, svet i Baaben. **Vigr** manna best, *in-armis promptissimus*, propr. par pugna, den raseste Kriger.

Vigr, *f. haste genus, lancea*, en Landsk.

Vik (veik v. viek, hosi vikid, at **vikia**), *cedere*, vige. 2) *movere, semovere*, bevæge, føre tilfæde. At **vikia** einum góðu, *prastare benevolentiam*, vise en Bøvlighed. **Vikia**

rædunni til eins, *sermonem ad aliquem de li-*
nare, henvende Taler til en. Vika ei i m
affidia, *ferovere aliquem*, træffe tilfide. Þeir
vikuz litt undir, *non annueham*, de vilde
ikke give sit Samtutte. Þad vikr hönuu
vid, *ad eum pervinet*, det aligaa ham. 2)
mores eum, det rører ham. At vikis sér
vid, *convertere se*, vende sig om. Þvi vikr
ödravis vð, *alia res est*, det hænger anders
ledes sammen. Hönuu er vikid, *mente mo-*
rus est, hans Sind er forandret.

Vik, *n. recessus, secus*, Aftrog, Gjemme,
Bugt; vid afvik. 2) *morio v. actio parva*,
en liden Bevægelse. 3) *breve spatium*, kort
Rum. Hann er vika-sér, *aliquid agere po-*
test, han er i Stand til at bestille, røre sig
neget.

Vik, *f. sinus brevior et laxior*, en Vig, Fjord.
Vik skyldi i milli vina, og fiördr i milli
frænda, *versatur in vicinio invidia*, en Vig
burde ligge imellem Benner, og en Fjord
imellem Frænder (de burde ej bo nær ved
hinanden). Vikum skal árn skipa edr smærr-
um, *in anfractus v. minora spatia amnes sunt*
dividendi, Elvane bør deles i Bugtevis eller
i endnu mindre Dele.

Vka, *f. hebdomas, septimana*, en Uge. Vika
fióar, *milliare*, en Sg. Mil; á vik.

Vikagódr, *officiosus*, tjenstvillig.

Vikianlegr, *facilis, exorabilis*, god at komme
til Rette med.

Vikíng, *f. piratica, Særoveri*. At leggíaz

i vikíng, *piraticam exercere*, udøve Sæ-
veri.

Vikíngaskip, *n. navis piratica, paron, Sø-*
verfisk.

Vikíngskapr, *m. latrocinium in mari privileg-*
ium, Særoveri, Fribyttteri.

Vikíng, *m. pirata, qui in sinibus pro tem-*
pore delitescit, ut praedatur, en Særo-
Fribytter, som skjuler sig undertiden i fis-
dene for at røve; á vik.

Vikivaki, *m. orbis saluatorius, motus pyrrhi-*
cus, et Pendul.

Vikna (at vikna), *moveri, commoveri, rætt,*
bevæges. 2) *mollescere, inflecti, incurvari*,
blødgjøres, blive rørt, bevæget.

Vikótt, *rotatus, sinus*, bugtet, som har
mange Bugter; *etiam de capillisio supra im-*
pura dicitur, siges ogsaa om Haaret om
Findingerne.

Vikra (at vikra), *polire, pumice levigare*, at
lere med Pimpsten.

Vikr, *n. pumex, Pimpsten*. V karkol, *n. idem*.

Viku-sakir, *per septimanam, proprie: pro se-*
timana, om Ugen; egentlig: formeddelt Uge
(*de sacra septimana modus loquendi sumptus*
est, quando nefas erat proficisci v. operari,
Talemaaden er tagen af den hellige Uge, i
hvilken man ikke maatte rejse eller arbejde).

Vikuverk, *n. unius hebdomadis opus*, en Ugs
Arbejde.

Vil, *n. lamentatio, Slyn, Samren*. Þá er
ei nema vil og vol, *lamentatione et plura*

plena sunt, der er alt fuldt af Graad
klage.

pl. intestina senaria piscorum, in *esam*
et convexa, de fiære Indvolde af
re, som ere rensede og flættede same
for at spijes.

illa), velle, vilje.

1. vildag, *utinam*, *osi*, jeg vilde ønske.
ildi so til, *ita consipis*, *evenis*, det bes
1, hændte sig, tilbrog sig saa'ledes.

beneplacitum, Förgodtbejndende, Be-
At göra i vil, *gratificari*, gjøre til

vila), *queri*, *lamentari*, klage, jamre

2) *dubitare*, tvivle. At vila eckert
r, *nihil dubitare*, tage Intet i Be-
13.

voluntas, Villje. 2) *gratia*, *benevo-*
Gunst, Bevillighed.

lr, *m. homo gratus*, *acceptus*, kjær-
n, behagelig Mand.

1. *gratia*, *benevolencia*, Bevillighed.
nenn, *amici*, Venner. Vildskone,
a, en Veninde.

mus, god. 2) *acceptus*, hjærkommen.
tu menn, *m. pl. optimates*, de ypper-
dste Mand. 2) *amici acceptissimi*, de
Venner.

favens, *paribus studens*, gunstig, som
mere med det ene Parti end med det

ie, *m. voluntas*, Villje. Vilienn dregt

hålte hals, leve se, *quod bene ferui onus*,
Villjen gjør det meste. Guds vilje, *propensa*
voluntas, god Villje, Bevillighed. Nad er
guds vilje verdt, *gratificationem mereatur*, det
fortjener Bevillighed, Belønning. Viliann
er at virda, *ut desint vires sanem est lan-*
danda voluntas, en god Villje er meget værd.
Viliabudr, *m. beneplacitum*, Behag, Godebe-
stydende.

Viliagodr, *animo promtus*, *item proclivis*, som
har en god Villje, velvillig.

Viliagans, *inivitis*, tvungen, nødig.

Viliakleyfi, *n. fastidium*, *aversio*, Uvillje, Af-
sty.

Viliuglega, *lubenter*, villigent.

Viliugr, *lubens*, villig. Viliug vitni, *rester ob-*
noxii, villige Vidner.

Viliugleiki, *m. propensus animus*, *diligencia*,
alacritas, Villighed, Beredvillighed.

Vilkjör, *n. pl. bona fors*, *secunda fortuna*,
Lykke, Medgang, blide Kaar. 2) *benevolen-*
tia, Bevillighed.

Villa, *f. error*, Fesltagelse, Vilddfarelse.

Villibrád, *f. assum ferinum*, *caro ferina*, Rigt
vilde Rjeb.

Villi (at villa), *in errorem inducere*, forvilde.

Villi-asni, *m. onager*, et vilde Esel, Skovesel.

Villi-dyr, *n. fera*, *animal ferum*, et vilde Dyr,
Vilde. Villifuglar, *m. pl. aves sylvestres*,
vilde Fugle.

Villigöltr, *m. aper*, Vilddasse.

Villihestr, *m. equiferus*, en vild Hest.

Villihæns, *n. fulica*, Vandhane, Blisshane;
alias vatshæna, reyrhæna.

Villimadr, *m. homo sylvestris, barbarus, rudis*,
en Bildmand.

Villi-naut, *n. urus*, en vilb Osse.

Villi-svína-kjót, *n. caro aprina*, Vilbsotne-
fæst.

Villi-vexir, *m. pl. herba pratensis*, Mark-
urter.

Villi-vidfúniðs-vidr, *m. olenster*, vilbt Olie-
træ.

Villivínidr, *m. labrusca*, vilbt Vintæ.

Villiz (at villaz), *errare*, tage fejl, forvilbes.
At villaz ramlega, *roto calo errare*, begaa
en stor Fejltagelse.

Villtr, *errabundus*, forvilbet. Oft ser så villt sem
géta skal, *in rebus dubiis facillimum errare*,
i tovløssomme Sager kan man let tage fejl.

Villr, *sylvestris, rudis, raa, grov, vilb. 2)*
errans, vilbfarende.

Villamadr, *m. bareticus*, en Rjætter. 2) *homo*
rudis, ferus, en Bildmand.

Villuráfsandi, *errabundus, erroneus*, vilbfarende.

Vilmögr v. vilmögi, *m. verna, servus dome-*
sticus, en Borneb, hjemmefødt Træl. Mál
er vilmögum at vinna ervidi, *surgendi tem-*
pus vernis est ad serviendum, nu er det Tid
for Trællene at arbejde; verkamál.

Vilmáli, *n. pl. verba favorabilia*, gunstige Ord.

Vilnan, *f. favor*, Gunst, Gudest.

Vilna (at vilna einum), *favorem exhibere*, vise
en Gunst.

Vilpa, *f. cecoria pavimenti v. compluvium*, Åen
desten.

Villsamr, *querulus*, klynkende, klagenbe.

Villsa, *f. phlegma, humor stagnans*, Gæffe,
Slim.

Vilyrði, *n. vl. gratificatio verbalis, promissio*,
Løfte, gunstige Ord.

Vim, *n. stupor, alienatio mentis*, Sandfæls-
hed, Raadvilbhed.

Vina (at vina um), *ob stuporem morari*, Vin-
staaende af Raadvilbhed.

Vina, *f. amica*, Veninde.

Vin, *n. vinum*, Vin. Vatsblandad, *dilutum*,
lymphaticum, Vin, blandet med Vand. Slæm
vin, *vinum sublesissimum*, slet Vin. God
vin, *vinum generosum*, god Vin. Læt vin,
ignobile, svag Vin. Sært vin, *austum*,
sur Vin. Dofnad vin, *versutum, vappa*,
Vin, som har mistet sin Kraft. Vin, som
lætr sig, *versutatem ferens*, Vin, som
taber sig ved Alderen. Raudt vin, *rubrum*,
rød Vin. Kryddad vin, *aromaticum*, Kry-
dder-Vin. Vin hrennt, *adustum*, Brændt
vin. Liúffengt, *lene, molle*, behagelig Vin.
Fyrnskufneckiad, *mutidum*, Vin, som
ger af Gædet. Nýtt, *mustum*, ny Vin.
Rost. Áfengt, *sifera, caput sentans*, sat
Vin.

Vina-hót, *n. pl. gestus familiaris*, venfællig
Omgang.

Vinalát, *n. mors amicorum*, Tab af Ven-
nernes Død.

m. frons bilaris et clara, venstabelige
og Lader. 2) *fucata amicis*, falskt,
lgt Venstabel.

f. amicis, Venstabel.

ragd, *n. amicis documentum*, Ven-
evís, Venstabelstykke.

nál, *n. pl. vid. vinmæli*.

fla, *f. convivium amicorum, charistia*,
slag, Gjæstebud for Venner.

t vinaz), *vulgo vinaz, in acm procrea-*
esse, parres; (de avibus tantum dici-
iges blot om Fugle).

n. uva, Vindrue.

belgir, *m. pl. flores*, Vindrueskaller.

brat, *n. idem*.

blód v. lögr, *uvor*, Vindruesaft.

lestr, *m. vindemia, autumnitas*, Vins-

klasi, *m. racemus*, Vinbærklase.

lestr, *m. vid. vinyrkia*.

att, hest undid, at vinda), *glomerare*,
i Mægle, hvirvle om hinanden. 2)
re, *volvere*, vende, dreje omkring.

f. (i hióli), succula, Vinde i et Hjul.
i ves, *panis telæ*, Bæverspole. Vinda

, *glomeramen*, en Løstemafline. Vinda
i, *ergata, troclea*, Spil paa et Elstb.

upla, *f. ventilogium*, en Rasteskool. 2)
varius, *Proteus*, en Vægelsindet.

a, *n. fenestra, item riscus*, et Vindue.
ramentum, et Lusthul.

, *f. arbor*, den finere Luft.

uden Deel.

Vindblær, *m. aura lenis*, Vindpuff, sagte Vind.

Vindegg, *n. ovum irritum, suberianum*, Vinds-
æg.

Vindgænge, *m. ventositas*, Opblæsning i Ma-
ven.

Vindgnýr, *m. fremor v. strepitis venti*, Vins-
dens Susen.

Vindlálkar, *m. pl. affula obliquata, puppin et*
proram inferne formantes, de Skæve Bræder,
som nederst danne For- og Bagstavnen i et
Skib.

Vindhani, *m. vid. vedrviti*.

Vindhola, *f. spiramen*, Lusthul.

Vindill, *m. pensum, manipulus*, en Vindel.

Vindil-trappa, *f. cochlea*, en Vindeltrappe.

Vinding, *f. glomeratio*, Sammenvolden.

Vindingr, *m. obliquitas*, Krumbød, Skjævhød.

2) *funiculus*, et lidet Tov. 2) *ligamentum*,
quo vestes pelliceæ piscatorum carpis alligantur,
et Stykke Baand, som Fiskerne bruge til at
fastbinde Hermene paa deres Skudtræjer om-
kring Haandlebet.

Vindkali, *m. aura frigida*, kold, sagte blæsende
Vind.

Vindkul, *n. idem*.

Vindlegr, *minans procellam (de ære)*, som ser
ud til Vind v: om Luften.

Vindloft, *n. aer*, Luften.

Vindmýlna, *f. mola pneumatica*, Vindmølle.

Vindnidr, *m. vid. vindgnýr*.

Vind-ón v. ofn, *m. furnus venti v. anemicus*,
en Vindovn.

Vindöld, *f. tempestas ventosa*, et Tidrum,
hvori Storm raser, Storm-Periode.

Vindregg, *f. fex vini*, Vinberme.

Vindryckia, *f. usus vini*, Vindriften. 2) *vinolentia*, Druftenstab.

Vindskupa, *f. ventilabrum*, irem velum flabel-
lum, en Læsteskovl, ogsaa en Vifte. 2)
homo omnium horarum, et vindigt Menneske,
en Vægtfindet.

Vindstafi, *m. (i fuglum)*, *genitalia avium*, Fugle-
nes Hvilelemmer; *alias* vindstapi.

Vindstúkr, *sympanicus*, Vattersottig, hvid Bug
er opsvolmet, og rumler af Vind.

Vindfýki, *f. hydrops sicca*, *sympanises*, etslagt
Vattersot, naar Bugen er opsvolmet og rum-
ler af Vind.

Vindu-ás, *m. ergata*, Spil paa et Skib, en
Vindebom.

Vindu-bití, *m. idem*.

Vindubrú, *f. pons versatilis*, Vindebro.

Vindu-hígl (at göra helpur), *m. rhombus*, en
Garnvinde.

Vindustaung, *f. vasis*, Løstestang, Vindebom.

Vinduteinn, *m. girgillus*, *harpedone*, en lang
og smal Pind, om hvilken Roffetenen drejes
omkring, medens man vinder Garnet i Nøgle.

Vindr, *obliquus*, *vorius*, højet, vindskjæv.

Vindr, *m. ventus*, *flatus*, *spiritus*, *motus aeris*,
Vind, Blæst.

Vindurinn vex og blæs, *ventus surgit et spi-
rat*, Vinden tager til og blæser. Vindinum
flotar, *ventus remissus*, *cedit*, Vinden sagte

nes, tager af. At stå i vind, *negligere*,
non curare, slaa hen i Vejret. 2) *frustra*
operari, arbejde forgjeves. At tale i vind,
litteri loqui, tale for døve Øren. Leyla
vind, *pedere*, sjætte.

*Hic ventorum nomina in unum congesta, quo
vulgarissima sunt, subnexam*, her tilføjes Vin-
denes Navne:

Austanvindr, *subsolanus*, *ab ortu solis equino-
ciali*, Østenvind.

Aust-sudaustan, *evrus*, *mesevrus*, *ab ortu hy-
berno*, Østsydøstvind.

Sudaustan, *vulturinus*, *euroauster*, Sydøstvind.

Sud-sudaustan, *phœnicus*, *vulturinauster*, Syd-
sydøstvind.

Sunnan, *auster*, *notus*, Sydbenvind.

Sud-sudvestan, *mesolibs*, Sydsydvestvind.

Sudvestan, *libs*, *africus*, Sydvestvind.

Vest-sudvestan, *mesolibonotus*, Vestsydvestvind.

Vestan, *favonius*, *zephyrus*, Vestenvind.

Vest-nordvestan, *caurus*, *mesocaurus*, Vestnord-
vestvind.

Nordvestan, *japyx*, Nordvestvind.

Nord-nordvestan, *ibrafcias*, Nordnordvestvind.

Nordan, *septentrio*, *aquilo*, *apartias*, Nord-
vind.

Nord-austnordan, *boreas*, *mesoboreas*, Nord-
nordøstvind.

Austnordan, *caecias*, *euroaquilo*, Nordøstvind.

Aust-nordauktan, *meses*, Østnordøstvind.

Vindyrdi, *n. pl. verbum*, *quo oblique qui per-
stringitur*, Spottesløser, Stikpikker. 2)

erat dictum in aera effusum, novet-
Ord.

, *n. acetum vini*, Vinedike.

, *amicis fidus*, trofast, vennehuld.

n. erca, cupa, vas vinarium, et Vin-

i, n. amicitia, Venstak.

a, f. seriola, en Vinflaſke.

r, m. vinea, vinetum, collis vinearius,
ingard, Vinhaug.

smadr, m. vinisor, vineator, en Vin-
smand.

, *n. cella vinaria, œnopolium, caupona*,
infjelder.

at vinga sig vid), *amicitiam sibi concii-*
forſtaffe sig Venstak, gjøre sig yndet.
(at vingaz vid), *idem, ambire favorem*,
ens Venstak.

f. favor, affabilitas, Gunst, Bevaas-
b.

negr, *affabilis*, behagelig, venstabelig,

ilega, *affabiliter*, behageligt, ven-

var med heim, *boni amici erant*, de
gode Venner.

n. vertigo, Hovedsvindel; *vid. vigil.*

(at vingla), *vertigine afficere*, gjøre en
svindel.

(at vinglaz), *confundi*, forvirres, blive
svindel.

n. agisatio, Rysten, Tumlen, Viften.

Vingla (at vingla), *evanare, ventilare*, vifte,
dræfte. 2) *agitare, quatere*, ryste, tumle,
svinge.

Vingull, *m. funis consortus*, et sammensnoet
Tov. 2) *mobile quid pendens*, et Pendul.

3) *homo fatuus, vertiginosus*, et fiantet Den-
neſte, En som har Hovedsvindel.

Vingulslegr, *incuriosus, isem fatuus*, Røds-
læ, ogſaa: ſtantet.

Vingud, *m. Bacchus*, Vinguden, Bakkus.

Vingr, *contracte pro vingadr, favens, amicus*,
venstabelig, gunstig.

Vingþór, *m. Thor, deſter aera quærens*, Gu-
den Thor.

Vingædi, *n. amicitia*, Venstak.

Vinhallr, *favens*, gunstig, vennehuld.

Vinhús, *n. vid. vingoſf.*

Vinkiallari, *m. idem.*

Vinkona, *f. amica*, Veninde.

Vinmæli, *n. pl. per internuncios amica compel-*
lacio, in amicitia conciliationem, venstabelige
Ord, middelbar Sagen om Ens Venstak.

Vinn (vann, hefi unnid, at vinna), *laborare*,
arbejde. At vinna sigr, *vincere*, vinde, ſejre.

Vinna eida, *jurare*, ſværg. Vinna á ein-
um, *manus violentas inferre*, behandle En
voldsomt.

Vinna fyrí gíg, *operam perdere*
v. male collocare, prop. congerere quod indig-

mus consumat v. ignis concremet, arbejde for-
gæves; egentl. ſamle noget ſammen, ſom

en Uværdig ſiden ſkal forſøde, eller Glden
opbrænde. Vinna til, *promerere*, fortjene.

Vinna stkr mat, *labore vitam sustentare*, op-
holde Livet med Arbejde. Vinna fyrí mat
sinnu, *idem*. Vinna st, *discescere*, vinde
Denge, erhverve Rigdom. Það man þér
þörf vinna, *sibi sufficies*, det vil blive til-
stræffeligt for dig. Ecki veic hvöríum best
vinnaz peníngar, *incertum est cui rem agere
contingat*, det er uvíst, hvo der vil profitere
mest, vinde flest Denge. Það vinnr ei fyrí
kostnadi, *sumus fructum superas*, det svarer
ej Omkostningerne. Þetta vinst þér alldreí,
numquam efficies, det vil du aldrig kunne ud-
rette. Það vann hönum at falla, *illum con-
fecis*, det gjorde ganske af med ham. Það
vanst hönum at falla, *suffecis illi*, det var
tilstræffeligt for ham.

Vinna, *f. opus, labor*, Arbejde, Bærl.

Vinning, *f. victoria*, Sejer, Sejervinding.

2) *lucrum*, Vinding, Fordel, Gevinst.

Vinningr, *m. idem*. 2) *possibilis*, Mueligt-
hed. At hafa vinning, *superior evadere*,
sejre, faa Overhaand. Það er ecki vinningr,
impossibile est, det er ikke mueligt.

Vinnudýr, *n. animal veterinum*, Arbejdsdyr,
Lafdyr.

Vinnufólk, *n. opera, servitia*, Tjenestefolk.

Vinnuhú, *n. pl. idem*.

Vinnuhús skildagi, *m. terminus migratorius ser-
viti*, Tjenestefólks Skiftetid. 2) *pactum et
condiciones inter herum et servitium*, Lyendes
kontrakt.

Vinnuhús, *n. vid. verkstadr*.

Vinnukona, *f. operaria*, en Tjenestepige.

Vinnulaun, *n. pl. merces, premium laboris*,

Arbejdsloen, Tjenesteløn.

Vinnugadr, *m. operarius*, en Tjenestefarl.

Vinnuenska, *f. famulus*, Tjeneste.

Vinnusamr, *laboriosus*, arbeidsom.

Vinpressa, *f. torcular*, Vinpresse.

Vinsamlegr, *amicus*, venstabelig.

Vinsamlega, *amice*, venstabeligen.

Vinsa (at vinsa), *paleas ventislabro secernere*,

dröfte, bortkaste Kverne med en Kasteskol.

Vinseliari, *m. caupo, anopola*, en Vinhandler.

Vinsteinn, *m. sartarus vini*, Vinsten.

Vinstri, *laevus, sinister*, venstre.

Vinstrihönd, *f. laeva, sinistra*, den venstre Haand.

Vinstar, *f. ventriculus quartus ruminantium*,

abomasum, den fjerde Mave i de drøvtyg-
gende Dyr.

Vinsvelgr, *m. bibo, merobibus*, en Dranka,
Vindranker.

Vinszell, *vulgo acceptus*, yndet, almindelig af-
holdt.

Vinsælld, *f. gratia, favor, Gunst*, Yndst.

Vintré, *n. vitis*, Vintra.

Vinvandr, *in contrahenda amicitia cantus*, var-
som i at indgaa Venstabs Forbindelser.

Vinvidr, *m. vid. vintré*.

Vinveitr, *officiosus, facilis*, bevaagen, tjenst-
villig, venlig.

Vinvidar-blöd, *n. pl. pampinus*, Vintra-Blad.

Vinvidar-qvistr, *m. palmet*, en Vinstof, Grm
af et Vintra.

orm, *m. volucra*, Orm paa Vintre.

f. cultus vineaticus, Vinavl, Vin-
Dyknng.

amicus, en Ven. Peim var vel til
mici erant carissimi, de vare særdeles
enner.

f. vid. vinpressa.

gyratio, Svingen, Omtumlen.

gyratione attonitus, omtumlet.

vippa), *gyrare*, svinge, dreje om.
i lopt, *rapim elevare*, løfte hurt-
Bejret. *Vippa* ser til, *ciso se mo-*
erage sig hurtigtgen.

vipra), *obliquare*, svinge, bøj-
dreje. At *vipra vtrum*, *labris ge-*
skaarpe Læberne sammen.

res senella, Smaaating. 2) *crepun-*
anglerier, Duffetol.

aner, smal, liden.

um metallicum, Metaltraad. At draga
de minutiis sollicitum esse, item *re-*
cissime uti, være bekymret for Smaa-
gsaa: bruge stor Sparksomhed.

n. crusta argenti calati, puflet Ar-
Eslv.

aquimentum pretii, lige Vardi; *sic*
i, aqumentum pretii piscis, af lige
med en Fisk.

virda), *estimare*, saxare, vurdere,
2) *venerari*, ære, hædre. At *virda*
qui consulere, tage til Tætte, optage

Virda eingis, flocci pendere, nibili

facere, agte for Intet, ringengte. *Virda* meir
eda minna, *preferre v. postferre*, agte mer
eter mindre. *Virda* til skatts, *consere*, an-
sætte til Stat. *Virda* fyri ser, *perpendere*,
overveje. Hann virdtiz hvörum innanni vel,
omnibus acceptus erat, han var yndet af alle.
Virdiz (at *virdaz*) til, *dignari*, værdiges.

Virding, *f. dignitas*, honor, Hæder, Ære, An-
seelse. 2) *astimasio*, Vurdering.

Virdingamadr, *m. vir honoratus*, en hædret,
æret Mand.

Virdingarmadr, *m. astimator*, censor, en Vur-
deringsmand.

Virdingarfe, *n. merces saxanda*, Gods, som
skal vurderes.

Virdingagiarn, *ambitiosus*, ærgjerrig.

Virdar, *m. pl. viri sapientes et honorati*, vise
og agtede Mænd.

Virda, *f. honor*, Hæder, Ære; *antique*, inde.

Virdulegr, *honoratus*, hæderlig; *vulgo virdug-*
legr.

Virduleiki, *m. dignitas*, Værdighed, Anseelse.

Virgull, *m. collare equorum vectariorum*, Sele-
træer, den Del af Seletøj, som hænger
om Hestens Hals. 2) *laqueus*, en Snare.

Virgulnár, *suspens cadaver pendens*, det hæn-
gende døds Legeme af en som har været hængt.

Virka (at *virka*), *opus facere*, forrette et Ar-
bejde. 2) *mundare*, rense, luttre.

Virki, *n. vallum*, munitio, en Vold, Stands-
pr. *opus*, Arbejde, Værk; *vid. mannvirki*.

Virkt, *f. opus eximium*, et ypperlig udført Ar-

bejde. 2) *bonus*, Hæder, Ære. Hjørleifr kóngur lét göra sér skip af virktum, *Hjørleifus rex navem sibi exstrui fecit, fabrica et materie eximiam*, Kong Hjørleif lod bygge et Skib, som var ypperligt, baade i Hensende til Arbejdet og Materien. Hann bad hönum virkta, *honores ei exposcebat*, han bad, at han maatte hædres.

Virktralefi, *m. vid. fatabúr*.

Virktauinr, *m. et ipsa amicus, fidus*, en trofast, oprigtig Ven.

Virkr, *profestus, quando fas est operari*, en Tid, man maa arbejde i. Virkr dagr, *dies profestus*, en Søgnedag. Hann er virkr at hefti sínum, *equum bene curas*, han sørger godt for sin Hest.

Virt, *f. cerevisia nondum fermentata*, Øl, som ikke endnu er gjæret.

Vis, *sapiens, prudens, vis, illog.* 2) *ad manus, certus, in certo loco, vis, sifter, ved Haanden*. Pád er víst, *non amissum est*, det er ikke tabt. 2) *certum*, det er sikkert. Pád er vísaft, *nihil certius*, maastje, rimeligen. At vísu, *usique, vist nok*. Fyri víst, *pro certo*, i Sandhed. Hann á ecki á vísaft, *res ejus in dubio est*, han har intet sikkert at gaa efter. Hann er vis til, *de eo sane sperandum*, det kan man vente af ham.

Vísa, *f. versus, carmen*, en Vise. 2) *mos, consuetudo*, Vis, Sædvane. Petta er hans vísa, *ita solet*, dette er hans Sædvane, Vis.

Á landsvísu, *more inquilino*, efter Landets Skik og Brug.

Vísa (at vísa), *monstrare, ostendere, pege paa, vise*. At vísa frá, *faceffere jubere*, afvise, befale en at gaa bort. 2) *repudiare*, forstøde, forkaste. At vísa til annars, *ad alium reminere*, sende fra sig til en anden, henvise til en anden. 2) *alium monstrare*, vise, pege paa en anden.

Vísari, *m. monstrator*, en Foreviser; *vid. veg-vísari*.

Vísending, *f. admonitio, causela*, Vink, Advarsel.

Vísdomr, *m. sapientia*, Vísdom.

Vísdoms-gydia, *f. Minerva, Pallas*, Vísdommens Gudinde, Minerva.

Vísifíngur, *m. index, digitus salutaris*, Pegefinger.

Vísindi, *n. pl. Philosophia*, Filosofi. Náttúra vísindi, *n. pl. physica*, Fysik, Naturvidenskab.

Vísindamadr, *m. Philosophus, sapiens*, en vísmand, en Filosofi. 2) *vulgo: physicus*, en Naturforsker.

Vísinn, *avidus, marcidus*, vísinn, tor. Vísineyk, *arbor fiderata*, et vísinn Træ. At vísinn madr, *apoplecticus*, et apoplektisk, gæste vísinn Menneffe. Hálf-vísinn, *hemiplegicus*, halv apoplektisk, halvvisen.

Vísir, *m. index, monstrator*, en Vísir, Pegeger, Foreviser. 2) *poet. rex*, hót Dyrterne: en Konge. Vísir á Íslandi, *gubernator*.

- Bliser paa en Gøstive. Visir til betia, *baccula immatura*, smaa umodne Bær.
- Visk, *f. manipulus*, et Bunde, Haandsuld. 2) *penicillus*, en Pensel; Angl. vish.
- Viska, *f. sapientia*, Bidsdom.
- Viskr, *sagax*, vis, klog, forudseende.
- Visna (at visna), *arescere, marcescere*, visne.
- Visnun, *f. aridura*, Bidsenhed. Alvisnun, *apoplegia, apoplexia*, Apopleksi. Hálvisnun, *f. hemiplegia*, Halv-Apopleksi.
- Viss, *cercus*, vis, sikker.
- Vissa, *f. cercus*, Visshed.
- Vissilega, *vissulega, cerie*, visseligen.
- Vist, *f. mansio domestica, item domus*, Bolig, Opholdssted, Bopæl. 2) *cibus*, Mad. At legia upp vistinni, *renunciare opera et cibationem*, opgive en Fæstekontrakt.
- Vista (at vista), *pacisci, de cibatione*, fæste (om Tjenestefolk). At vista sig, *hodie: pacisci de cibo et labore suo, emancipare operam suam*, fæste sig bort. Það var þá sidr, at menn vistudu sig siálfir til alþingis, og reiddu mali við söðla sína, *moris sum erat, quod omnes in comitiis de victu sibi prospicerent, et annexam exhippio hippoperam suam veberent*, da var det Etik, at man selv sørgede for sin Kost ved Althinget, og at man førte deres hen paa Heste Madposer, som vare bundne fast til Sædlerne.
- Vistadr, *conductus ad operas*, fæstet, som et Tyende.
- Vistadr fiskr, *piscis parum torrefactus, quasi in cibationem destinatus v. apus*, Fisk, som er lidt tørret.
- Vista-klesi, *m. promtuarium*, et Forraadskammer.
- Vistarmadr, *domesticus*, en Tjenestekarl.
- Vistar-rád, *n. pactio de cibo et opera*, Fæste, Tyende-Kontrakt.
- Vistarvera, *f. mansio continua*, varigt Ophold.
- Vistaskortr, *m. penuria cibi*, Mangel paa Føde.
- Vistaz (at vistaz), *inire famulizium*, fæste sig til en, gaa i ens Tjeneste. 2) *torrefieri, torres*.
- Vistfastr, *mancipatus, conductus ad operas*, fæstet i Tjeneste hos en.
- Vistir, *f. pl. commentus, alimenta*, Proviant, Fødevarer. 2) *vestigia v. alia signa mansionis*, Kjendemerker paa Menneskers Nærværelse eller Ophold paa et Sted. Þeir fundu þar manna villir, *certa signa, quod homines ibi fuerint, inveniunt*, de opdagede visse Kjendetegn paa, at Mennesker havde opholdt sig der.
- Vistandi, *dasa opera, sciens, prudens, vidende*, med Vidende og Villie.
- Vistandr, *m. urus, bison*, en Bøffel, vild Ose.
- Vit, *n. ratio, mens*, Forstand. 2) *prudensia*, Klogskab. Med fullu viti, *sana mentis*, med fuld Forstand.
- Vit, *n. pl. organa sensuum*, Sandseredskaber, At ganga á vit manni, *in aspectum venire*, komme i ens Øjsyn. Hann bar reykelí

fyri vitin á hönum, *eburna naribus ejus ad-*
movis, han holdt Nøgelse for hans Næse.
 Vitafé, *n. debitum omnibus nostrum*, en vitterlig
 Gjæld.
 Vitskulld, *f. idem*.
 Vita-eldr, *m. ignis speculatorius*, et Gyr, Væ-
 sels-Ild.
 Vita (at vita), *reprehendere*, pumire, irettes-
 sætte, bebrejde.
 Vitalaus, *innocens, irreprehensibilis*, ulastelig,
 u-Fylldig.
 Vitnlegr, *notus, cognitus*, bekjendt, vitterlig.
 Vitaverdr, *reprehensione v. pœna dignus*, væ-
 rdiq at dades, strafværdig.
 Viti, *m. specula*, et højt Sted, hvorfra noget
 kan ses. 2) *index v. omen*, Tegn, Varsel.
 Viti, *n. culpa, noxa*, Forseelse, Brøde. At
 láta sér annara viti at varnadi verða, *alieno*
damno sapere, blive flog af andres Skade.
 At fira sig vitum, *reprehensionem v. pœnam*
vitare, undgaa Straf eller Døddel. At leysa
 viti sín, *præstare culpam*, erstatte sin For-
 seelse.
 Vita-bíkar, *m. laustus expiatorius*, Forsønings-
 bøger.
 Vithringr, *m. homo mense capus*, et affindigt
 Menneſke.
 Vitia (at vitia), *invisere, visitare*, besøge, hjem-
 søge, se til.
 Vitian, *f. visitatio*, Besøg, Hjemføgelse.
 Vitiborinn, *sapiens*, vís, flog, forstandig.
 Vitis-gydiur, *f. pl. Furia*, Furerne.

Vitkaz (at vitkaz), *scientia proficere*, tiltage i
 Forstand.
 Vitla (at vitla), *leviser operi sedentario in-*
cumbere, forrette et fint siddendes Arbejde,
 uden at gjøre sig stor Umage for det; vil-
 sitla.
 Vitl, *n. levis occupatio sedentis*, et Rjedsels-
 Arbejde, blot for at fordrive Tiden; ogsaa:
 Syffelsættelse med fint Arbejde.
 Vitlaus, *amens, vesanus*, rasende, affindig.
 Vitleysa, *f. amensia, vesania*, Affindighed.
 Vitna (at vitna), *testari*, vidne, bevidne.
 Vitni, *n. testis*, Vidne. 2) *testimonium*, Vid-
 nessbyrd. At leida vitni í málinu, *constari*
litem, begynde en Sag, og tage Vidne i den.
 2) *adhibere testes*, føre Vidner. Órekaði
 vitni, *testis fide dignus, locuples*, troværdigt
 Vidne.
 Vitnaleidsla, *f. adhibitis testibus*, Vidnesførelse.
 Vitnatekt, *f. idem, confessatio liris*, en Sag
 Anlæggelse, Vidnesførelse.
 Vitnishurdr, *m. testimonium*, Vidnessbyrd.
 Vitnishær, *integræ fidei, apus testis*, vidnet
 fast, som er i Stand til at aflægge et trovæ-
 rdigt Vidnessbyrd.
 Vitneskia, *f. notitia*, Kundskab.
 Vitord, *n. idem*.
 Vitran, *f. visio*, et Syn, Aabenbaring. Vitra
 í svefni, *visio nocturna*, Aabenbaring i Sø-
 ne, Natte-syn.
 Vitra, *f. sapiensia*, Visdom. Það lá hann á

vitru sinni, *sapientia sua praesciis*, det vís-
ste han forud formeðelst sin Vísdom.
Vitraz (at vitraz), *apparere*, lade sig tilsyne,
aabenbareð. *Hönum vitradiz Mastelön bi-*
skup, Martinus episcopus ei apparuit, Biskop
Martin aabenbareðes for ham.
Vitskertr, *mentis non compos*, gal, affindig.
Vitskr, *vid. vtskr*.
Vitsmunir, *m. pl. sapientia egregia*, Vísdom,
en udmarket Forstand.
Vitskols, *furens*, rasende, affindig.
Vitr, *vitii v. culpa notatus*, irettesat eller strafs-
et for Brøde.
Vitund, *f. notitia*, Rundskab, Viden. Med
þinni vitund, *sc. sciente, suo scitu*, med dit
Viden.
Vitugr, *sapiens, prudens*, vís, klog.
Vitr, *idem*.
Viturlega, *sapienter*, viseligen.
Viturlegr, *prudens*, forstandig, klog.
Viturleiki, *m. vid. vitia*.
Viturlofi, *amens, delirus*, gal, affindig; á los.
Vitur, *f. pl. reprehensio*, Daddel, Irettesat-
telse; *vid. ávitur*.
Vitar, *f. pl. vid. veitur*. Eg ætla þú hafir
kistil þann í þínum vitum, *puto se scire ubi*
scriniolum istud sit, jeg formoder du maa
vide, hvor det Skrin er.
Vixl, *n. decussatio*, Korsfrit, det Punkt, hvori
tvende Linier skjære hinanden over. Á vixl,
decussation, korsvís, over Kors. 2) *cambium*,
collybus, en Bæssel; Germ. Wechsel.

Anden Deel.

Vixla (at vixla), *cambire, permutare*, veksle,
bytte.
Vixladr, *decussatus*, lagt over Kors. Vixladr
hest, *equus decussatione pedum cespitans*, en
Hest, som stryger sig 3: ligesom lægger Be-
nene korsvís, naar den gaar i stærk Trav.
Vixlan, *f. vid. vixl*.
Vixlari, *m. argensarius, trapezista, collybista*,
en Bæsseler.
Vixl-bréf, *n. litera cambiales*, Bæsselbrev.
Vixlunar-bord, *n. trapeza, mensa argensaria*,
Bæsseltentor.
Vixlunar-rétr, *m. jus cambiale*, Bæsselret.
Úldinn, *marcidus, in fibras solutus*, raaden.
Úldna (at úldna), *marcescere, in fibras solvi*,
raadne.
Úlfa-kreppa, *f. parelii, ante et post solem*, 2de
lyse Punkter, der undertiden synes at gaa
foran og bagefter Solen, Bifole.
Úlfaldi, *m. camelus*, en Kamel; *alias úlf-*
balldi.
Úlfallds-hár, *pili camelini*, Kamelhaar.
Úlfa-þytr, *m. ululatus v. lamentatio*, Hølen,
Sammerflage. Mesti úlfáþytr var til qvenna
at heyra, *ululatus fæmineus maxime increbuit*,
Fruentimmerne samrede sig og hølede græsse-
ligen.
Úlfinna, *f. lupa*, en Ulvinde.
Úlfiðr, *m. carpus*, Haandled.
Úlfr, *m. lupus*, en Ulv. 2) *parelius*, en Biskop.
Aadþecktr er úlfr i rødd, *ex angue*
leonem, en Ulv er let fjendelig fra andre

Dyr. At ala einum úlfa, *hostibus ejus ferere*, ynðe, holde með, ens fiender. Úlfr etr annars eyrindi, *proximus quisque sibi*, enhver er sig selv nærmest; *alias* úlfr hrekr annars eyrinde, *idem*.

Úlf-steinbíttr, *m. anarricha major maculata*, *gobiusdam*: *piscis scanfor*, Svultu, Etenbiber.

Úlfúð, *f. animus infestus, ferinus*, et haardt, ufferligt Sindelav.

Ull, *f. lana*, Uld. At lita ull, *lanam singere*, farve Uld. Gunnin ull, *lana rudis*, uforarbejdet Uld. Óþveginn ull, *lana succida*, fliden, uvaftet Uld. Unnin og spunnin ull, *lana facta ex neta*, forarbejdet og spunnen Uld.

Ullarfitra, *f. asypum*, Uldsfide, Fide i Ulden; *vid. laudfitra*.

Ullar-gott fé, *n. pecus lanosum*, Gaar, som have sin Uld.

Ullar-kambr, *m. carmen*, en Uldfarte.

Ullar-klæði, *n. pl. vestes laneæ*, Klæder af Uld.

Ullar-kona, *f. lanifica*, en Uldspinderfæ.

Ullar-körf-lár-laupr, *qualus, quasillus*, en Uldskurv, en liden Kasse med Uld.

Ullar-lagdr, *m. villus*, en Uldtot.

Ullar-ló, *f. samentum*, Laad, Fug af Uld.

Ullar-madr, *m. lanarius, lanifex*, en Uldspinder, Uldovær.

Ullar-reifi, *n. vellus*, et Uldsfind.

Ullar-skyrta, *f. subucula lanea*, en Uldsfjorte.

Ullar-prádr, *m. filum laneum*, Uldgarn.

Ulli, *m. poet. ignis, a forma flammæ*, het Digterne: Ilden (af Luens Stikkelse).

Ullr, *m. nom. Odini, appellat. canus*, Odins Naar, den Graa.

Úlpa, úlpa v. hólpá, *f. saga, vestis*, en Kappe, Regnkappe.

Um, *per, circa, inter, super*, om, omkring, iblandt, over; *olim of, idem*. Um suamarid, *astase*, om Sommeren. Um hrid, *aliquandiu, aliquansisper*, i nogen Tid. Vel um sig, *ornatus*, prydet, firet. Sókr um sig, *cædis accusatus*, anslaget for Drab. Hér er mikid um at vera, *multum negotii hic est*, her gaa store Ting for sig. At mæla um hug sér, *contra mentem suam loqui*, tale imod sin Overbevisning. Hann hefr mikid um sig, *insolenter se gerit*, han gjør nogen Vind. Hann er mikill um sig, *magis est latitudinis et crassitiei*, han er meget tyk. Þeir fóru þann dag um fiállid, *eo die per montem profecti sunt*, den Dag rejste de over Fjeldet. Þá fór um hann, *commovebatur v. timuit*, da blev han bange. Margu vóru um hann einn, *multis illi simul erant occurrendum*, der vare mange imod ham at lene. Hönum er ecki um það, *displicet illi*, han er ikke for det. Hönum er illa umgéfð, *idem*. Hönum var allt um aðra, *ultra modum commovebatur*, han røstes ak for meget.

Umber (at umbra), *ferre, posi, caele, id.*

Umbergis, *circum (montem)*, omkring Fjeldet.

Umbod, *n. iusd.*, *procuratio*, Formynderskab, Forvaltning. 2) *auctoritas, mandatum*, Myndighed, Fuldmagt. 3) *redemptio*, Forpagtning.

Umbods fê (*ômag*), *bona iuscularia*, en Umyndig's Gods.

Umbods jardi, *f. pl. pradia aliena procuratio-nis*, Forpagtningssgaarde.

Umbodsmadr, *m. procurator, tutor*, en Forvalter; ogsaa: Børge, Formynder.

Umbót, *f. emendatio*, Forbedring. Hann var vant at vera umbót med mönnum, *ubicunque omnibus erat optimus consultor*, han plejede allevegne at være den bedste Raadgiver.

Umbreyttr, *mutatus*, forandret.

Umbreyting, *f. mutatio*, Forandring.

Umbreyti (at umbreyta), *mutare*, forandre.

Umbrot, *n. pl. molimen, nisus*, Anstrængelse. At hafa mikil umbrot, *multa moliri*, have store Ting for.

Umbúd, *f. apparatus*, Tilberedelse.

Umbúdir, *f. pl. involucri*, Svøb, Futteral.

Umbult er hönuu, *nauceat*, han er vammes, færdig at bræfte sig.

Umbúnafr, *m. vid.* umbúd.

Umbúningr, *m. idem*.

Umbun, *f. compensatio, retributio*, Gjengjældelse, Belønning.

Umbuna (at umbuna), *remunerare*, gjengjelde, belønne.

Umburðarlyndi, *n. patientia*, Taalmodighed.

Umbyllti (at umbylla), *perturbare*, forstyrre, forvirre, kuldkafe.

Umbyllting, *f. variatio*, Forandring. 2) *eversio*, Kuldkasten, Omstøden, Forstyrrelse.

Umbæti (at umbæta), *emendare*, forbedre.

Umdæmi, *n. praefectura; disio, item territorium*, et Embedsdistrikt. 2) *dijudicatio*, Dom, Omdømme.

Umsadma (at umsadma), *amplecti*, omfavne.

Umfáng, *n. complexus*, Omfang. 2) *ambages*, Omfædd. Engid er hundrad sadma umfánga, *pratum est in complexu C passuum*, Marsken er et hundrede Favne helt omkring.

Umfángsmikill, *inquietus, immodestus*, urolig.

Umsar, *n. unus circulus tabulati navicula, stega*, tvende modstaaende Planter paa Eiberne af et Skib.

Umsedmings-gras, *n. vicia cracca*, Fuglevifter, Musevifte.

Umferd, *f. circuitus, ambitus*, Omfang, Omfred. 2) *mendicatio*, Tigger, Bettler.

Umferdar-madr, *m. erro, circulator*, En som løber omkring, en Landstryger. 2) *mendicus*, en Tigger.

Umfialla (at umfialla), *conrectare*, tage fat paa, have imellem Hænderne. Þar hafa hagar hendur umfiallad, *arsificiose manus opus est*, det er gjort af en Kunstnerhaand.

Umflotinn, *circumfluus*, omflydt, fra alle Sider omgivet af Vand. Umflotid land, *insula*, en Ø.

Dyr. At ala einum úlfa, *hostibus ejus fa-*
vere, ynde, holde med, end Stender. Úlfr
etr annars eyrindi, *proximus quisque sibi*,
enhver er sig selv nærmest; *alias* úlfr hrekr
annars eyrinde, *idem*.

Úlf-steinbíttr, *m. anarricha major maculata, qui-*
busdam: piscis scanfor, Svult, Etenbider.

Úlfúð, *f. animus infestus, ferinus*, et haardt,
ufjerligt Sindelav.

Ull, *f. lana*, Uld. At lita ull, *lanam sin-*
gere, farve Uld. Óunnin ull, *lana rudis*,
uforarbejdet Uld. Ópveginna ull, *lana suc-*
cida, fiden, uvasket Uld. Unnin og spannin
ull, *lana facta et neta*, forarbejdet og spun-
den Uld.

Ullarfita, *f. asypum*, Uldfide, Fide i Ulden;
vid. laudfita.

Ullar-gott fé, *n. pecus lanosum*, Gaar, som
have sin Uld.

Ullar-kambr, *m. carmen*, en Uldfarte.

Ullar-klæði, *n. pl. vestes lanae*, Klæder af Uld.

Ullar-kona, *f. lanifica*, en Uldspinderke.

Ullar-körf-lár-laupr, *qualus, quasillus*, en Uld-
kurv, en liden Kasse med Uld.

Ullar-lagdr, *m. villus*, en Uldtot.

Ullar-ló, *f. samentum*, Laad, Fug af Uld.

Ullar-madr, *m. lanarius, lanifex*, en Uldspin-
der, Uldvæver.

Ullar-reifr, *n. vellus*, et Uldfkind.

Ullar-skyrta, *f. subucula lanae*, en Uldsfjorte.

Ullar-prádr, *m. filum laneum*, Uldgarn.

Ulli, *m. poet. ignis, a forma flammae*, het
Digterne: Elden (af Luens Stikkelse).

Ullr, *m. nom. Odini, appellat. canus*, Odins
Navn, den Graa.

Úlpa, ólpa v. hólpá, *f. saga, vestis*, en Rappe,
Regnkappe.

Um, *per, circa, inter, super*, om, omkring,
iblandt, over; *olim of, idem*. Um sumarid,
aestas, om Sommeren. Um hrid, *aliquan-*
dum, aliquantisper, i nogen Tid. Vel um
sig, *ornatus*, prydet, firet. Sókr um vig,
cadis accusatus, anklaget for Drab. Hér er
mikid um at vera, *multum negotii hic est*,
her gaa store Ting for sig. At mæla um
hug sér, *contra mentem suam loqui*, tale
imod sin Overbevisning. Hann hefr mikid
um sig, *insolenter se geris*, han gjør me-
gen Vind. Hann er mikill um sig, *magne*
est latitudinis et crassitie, han er meget tyk.
Peir fóru þann dag um hallid, *eo die per*
montem profecti sunt, den Dag rejste de
over Fjeldet. Þá fór um hann, *commove-*
batur v. timuit, da blev han bange. Margir
vóru um hann einn, *multis illi simul erat*
occurrendum, der vare mange imod ham al-
lene. Hönum er ecki um þad, *displicet*
illi, han er ikke for det. Hönum er illa
umgéfíd, *idem*. Hönum var allt um ædru,
ultra modum commovebatur, han rættet alt
for meget.

Umber (at umbra), *ferre, pati, caele, libe*.

Umborgis, *circum (montem)*, omkring Fjeldet.

Umbod, *n. curia, procuratio*, Formynderskab, Forvaltning. 2) *auctoritas, mandatum*, Myndighed, Fuldmagt. 3) *redemptio*, Forpagtning.

Umbods fé (*ómaga*), *bona rustolaria*, en Umyndig Gods.

Umbods jardir, *f. pl. pradia aliena procuratio-nis*, Forpagtningssaarbe.

Umbodsmadr, *m. procurator, tutor*, en Forvalter; ogsaa: Børge, Formyndet.

Umbót, *f. emendatio*, Forbedring. Hann var vanr at vera umbót med mönnum, *ubicunque omnibus erat optimus consultor*, han plejede alleregne at være den bedste Raadgiver.

Umbreytt, *mutatus*, forandret.

Umbreyting, *f. mutatio*, Forandring.

Umbreyti (at umbreyta), *mutare*, forandre.

Umbrot, *n. pl. molimen, nisus*, Anstrængelse. At hafa mikil umbrot, *multa moliri*, have store Ting for.

Umbúd, *f. apparatus*, Tilberedelse.

Umbúdir, *f. pl. involucri*, Svøb, Futteral.

Umbult er hönum, *nascitur*, han er vammel, færdig at brække sig.

Umbúnað, *m. vid. umbúd*.

Umbúningr, *m. idem*.

Umbun, *f. compensatio, retributio*, Gjengjældelse, Belønning.

Umbuna (at umbuna), *remunerare*, gjengjelde, belønne.

Umburðarlyndi, *n. patientia*, Taalmodighed.

Umbyllti (at umbyllta), *percurbare*, forstyrre, forvirre, kuldkaste.

Umbyllting, *f. variatio*, Forandring. 2) *versio*, Kuldkasten, Omstøden, Forstyrrelse.

Umbæti (at umbæta), *emendare*, forbedre.

Umdæmi, *n. praefectura, disio, item territorium*, et Embedsdistrikt. 2) *dijudicatio*, Dom, Omdømme.

Umsadma (at umsadma), *amplecti*, omfavne.

Umfáng, *n. complexus*, Omfang. 2) *ambages*, Omsvøb. Engid er hundrad sadma umfánga, *pratum est in complexu C passuum*, Marken er et hundrede Favne helt omkring.

Umfángamikill, *inquietus, immodestus*, urolig.

Umfar, *n. unus circulus sabulari navicula, stega*, tvende modstaaende Planter paa Siderne af et Skib.

Umsedmings-gras, *n. vicia cracca*, Fuglevikke, Musevikke.

Umferd, *f. circuitus, ambitus*, Omfang, Omkreds. 2) *mendicatio*, Tigger, Bettler.

Umferdar-madr, *m. erro, circulator*, En som løber omkring, en Landstryger. 2) *mendicus*, en Tigger.

Umfialla (at umfialla), *contrectare*, tage fat paa, have imellem Hænderne. Þar hafa hagar hendur umfiallad, *artificiose manus opus est*, det er gjort af en Kunstnerhaand.

Umflotinn, *circumfluus*, omflødt, fra alle Sider omgivet af Vand. Umflotid land, *insula*, en Ø.

Umflý (at umflýa), *effugere, visare*, undfly, undgaa.

Umframmi, *præterea*, desforuden.

Umgánga, *f. ambulasio, percursio*, Spadferen, Omkringløben.

Umgánger, *m. idem*.

Umgánger, *m. circusus*, Omkringgaaen. 2) *processus*, Fremgang. 3) *tumulus*, Alarm, Tumult. Mikill umgánger, *violensia*, Voldsomhed.

Umgeng (at umgánga), *circuire*, gaa omkring. 2) *impetrare*, erhverve, forskaffe; *sic cantilena sacra*, saaledes i Salmen: Frid hefr oss fengid, og födur-nád umgengid, *pacem et gratiam patris nobis impetravit*, han har forskaffet os Fred og Naade hos Faderen.

Umgenginn, *vid. umhorfina*. 2) *prætergressus*, forbigaet. Velumgengid sat, *bene comra vestis*, godt behandlet Klædebon.

Umgengni, *f. conversatio*, Omgang.

Umgéfid vel edr illa, *bene aut male affectum esse*, behage eller misbehage. Þeim er illa umgéfid vora ferð, *displices illis iter nostrum*, vor Rejse misbehager dem.

Umgengst (at umgánga med), *conversari*, omgaaes, omgaaes med.

Umgárd v. umgörd, *f. vagina gladii*, Skede paa et Sværd. 2) *forma et conditio rei*, en Tinges Beskaffenhed. 3) *sensencia*, Menning, Dom.

Umgir i (at umgírða), *circumspire*, indhygne.

Umgöngur, *f. pl. vid. umgánga*.

Umgörðr, *mutatus, refectus*, forandret, istandsat. 2) *consummatus*, fuldbyrðet. Þá var allt umgört, *omnia cum erant peracta*, da var alting fuldført.

Umhleypingr, *circumforaneus*, en Landløber, Landstryger.

Umhorfs, *in aspectu, circum circa*, rundt omkring at se. Hér er sagurt umhorfs, *hic pulcher est undique aspectus*, herfra er alleregne en dejlig Udsigt.

Umhorfinn vel, *aspectu pulcher*, Skøn af Udsende.

Umhverfis, *circum circa*, rundt omkring; *vid. hverfi*.

Umhverfi (at umhverfa), *pervertere*, omstøde, tuldfaste.

Umhugad er hönum, *hæret illi in medullis*, det ligger ham paa Hjertet.

Umbuxan, *f. cura, meditatio*, Overvejelse.

Umhuxunaríamr, *solers*, opmærksom, paapassende.

Umhyggia, *f. cura, sollicitudo*, Omhue, Omförg.

Umhyggiulaus, *securus*, ubekymret, forgettelst.

Umhyggiusíamr, *sollicitus*, bekymringsfuld, som drager stor Omförg for.

Umhyggiulámlægr, *idem*.

Umhúding, *cura, diligentia*, Omhue, Omförg.

Umhuxunaríemi, *f. solertia*, Opmærksomhed, Paapassenhed.

Umhyrdingarlaus, *negligens*, fljðeslós.

Umhægiz (at umhægar), *facilisari*, blíve lettere, mageligere, bedre. Þegar umhægiz fyrir mér, *quando res et negotia mea facili-santur*, naar mine Omstændigheder blíve bedre.

Umi (umdi, hefi umt, at uma), *strepere*, gjøre Allarm, buldre. 2) *quasi*, rýstes; *vid.* ym er ymr.

Umkeypiz, *gratis*, uden Betaling.

Umkominn, *posens*; *item dignus*, mægtig, i Stand til; ogsaa: værdig. Hann er ecki þess umkominn, *non est eo dignus*, han er ikke værdig dertil.

Umkoma, *f. auctoritas*, Myndighed.

Umkomulaus, *ignobilis*; *item abjectus*, af lav Herkomst; ogsaa ringeagtet.

Umkostradr, *m. impense*, Omkostning.

Umkringi (at umkringja), *circumgyrare*, *circum dare*, omringe, omgive.

Umkringis, *vid.* kringum.

Uml, *n. vox suppressa dormientis*, lav og utydelig Snæffen i Sovne.

Umla (at umla), *sonum faucibus harensem edere*, give saadan utydelig Lyd fra sig i Sovne.

Umleitun *f. primus sensus morbi*, den første Fornemmelse, Anstod af Sygdom. 2) *intercessio*, Mægling. 3) *exploratio*, tentasio, Randsagning, Efterforskning.

Umleitui, *f. idem*.

Umlidinn, *præteritus*, elapsus, forløben. Umlidin æfi, *ausc. actu vita*, forhen ført Levnet.

Ummáls, *circumcirca*, in peripheria, i Omfang, i Omkreds.

Ummerki, *n. pl. faes*, sermini, Grændser, Grændsestjæl. 2) *signa*, nota, Tegn, Merke.

Ummúra (at ummúra), *muris cingere*, omgive med Mure.

Ummynda (at ummynda), *transformare*, om-danne, omstabe.

Ummyndan, *f. transformatio*, Omdannelse, Omstabelse.

Ummæli, *n. pl. dicta de re aliqua*, Noget som tales om en Sag, Omtale. 2) *imprecatio*, Forbandelse, onde Ønsker. 3) *petitio*, Øn, Begjæring.

Ummæli (at ummæla), *dicere de aliqua re*, tale om en Sag. 2) *decidere*, *sententiam ferre*, domme, bestutte. Þad læt eg um-mælt, *decido*, *profero*, jeg erklærer, be-slutter.

Ummönnun, *f. cura*, *item servitium*, Om-sorg, Tjeneste.

Umqrartan, umqrðitun, *f. querela*, Klage-maal, Klagen, Besværing.

Umra (at umra), *vid.* amra et kumra.

Umrád, *n. pl. potestas*, *consilium*, Magt, Raadighed.

Umrenningr, *m. circularis*, en Landløber.

Umróta (at umróta), *vadicis eversere*, om-styrte med Rød, oprydde, oprøbe. At um-róta jörðinni, *pastinare*, *fulcare*, oprøbe Jorden, pløje.

Umróða, *f. sermo*, rumor, Omtale, Rygte.

Umsal, *n. unguentum*, Salve, Smørelse;
Germ. Salbe.

Umsát, *n. insidia*, Baghold, Efterstræbelse.

At brugga einum umlát, *insidiari*, efterstræbe en hemmeligen.

Umsátr, *n. idem*. At vera í umlátri, *in insidiis esse v. latere*, skjule sig, ligge i Baghold.

Umsía, *f. providentia*, cura, Omsorg, Forsyn.

Umsión, *f. idem*.

Umsídir, *sandem, postremo*, endeligen, omsider.

Umsit (at umsitia), *insidiari*, ligge i Baghold, efterstræbe. 2) *in obsidione tenere*, belejre.

Umskér (at umskéra), *circumcidere*, omskjære.

Umskipti (at umskipta), *mutare*, forandre, omkifte.

Umskipti, *n. pl. mutatio*, Forandring, Omskiftelse.

Umskoda (at umskoda), *circumspicere*, se sig om, omkue.

Umskorinn, *circumcisus*, omkskaaren.

Umskurn, *f. circumcisio*, Omskjærelse.

Umskygniz (at umskygnaz), *observare, circumspicere*, skue omkring, se sig omkring.

Umslag, *n. involutum*, Svøb, Omslag.

Umsníd (at umsnída), *vid. umskér*.

Umsníding, *f. vid. umskurn*.

Umsnúinn, *conversus*, omvendt.

Umsný (at umsnúa), *versere, convertere*, omvende.

Umsorgun, *f. cura*, Omsorg, Omhø.

Umstáing, *n. gravis occupatio*, meissom Bestjæftigelse; (*vox sumta a bove corrupta*, Ordet er taget af en stangende Okse).

Umsýsla, *f. procuratio*, Forretning, Forvaltning. Hann hét hönum sinni umsýslu, *procuracionem suam promissit*, han lovede ham at ville besørge, forrette det.

Umsvif, *n. pl. occupatio, negotium*, Bestjæftigelse, Sysselsættelse.

Umsvifa (at umsvifa), *providere, necessaria subministrare*, forsyne, forskaffe det Nødvendige. Eg verd at umsvifa mig, *consulo mihi opus est*, jeg maa se at skaffe mig det Nødvendige; ð svif v. svíma.

Umtal, *n. sermo, sermocinatio; item rumor*, Omtale, Rigte.

Umtölur, *f. pl. persuasio*, Overtalelse.

Umturna (at umturna), *evertere; item mutare*, forstyrre, omvælte, kuldkaste; ogsaa: forandre. Þykir yckr nú umturnað hámingia með okkr Kolbeini, *jam putatis, mutatum nostrum, mihi et Kolbeini fortunam* o: *vicissitudines intercidiisse*, nn troer J, at Lykken har forandret sig med Hensyn til mig og Kolbeins Mellemværende.

Umvafinn, *involutus*, indsvøbt. 2) *circumdatus*, omgivet.

Umvanda (at umvanda), *arguere, castigare*, trettefætte, revse.

Umvandan, *f. castigatio*, Trettefættelse.

Umvandanarsamr, *morosus*, En som trettefætter, en Snurrepøtte.

Umverp, *n. circuitus v. terminus*, Grændseffjel,
2) *sepimentum*, Gjerde, Indhegning.

Umvendan, *f. conversio*, Omvendelse, Om-
drejen.

Umvendi (at umvenda), *convertere*, omvende,
omdreje.

Umvendr, *conversus*, omvendt, omdrejet.

Umvendr, umvendadr, *habitus*, i Stand, be-
Ræffen. Vel umvendr, *pulcher*, hene babi-
sus, godt i Stand, smuk, sjen, vel ved
Magt; ð vend, *supra*, ovenfor.

Umvindr, *difficilis*, vanskelig. 2) *absurdus*,
urimelig. 3) *inversus*, omvendt, fordrejet.

Umvæli (at umvæla), *tractare*, behandle, have
at bestille med. Þar hafa hagar hendur um-
vælt, *habilis manus opus est*, det er gjort,
behandlet af en Kunstnerhaand.

Umyrði, *n. pl. ambages verborum*, Omtale,
Omsvøb, mange Ord om noget. Hann hafði
mög umyrði, ádr hann gördi þad, *post
multa et ambagiosa verba, tandem fecit*, han
brugte mange Omsvøb, førend han gjorde
det.

Umþenki (at umþenkia), *meditari*, overveje.

Umþenking, *f. meditatio*, Overvejelse.

Unan, unun, *f. delicia, beneplacitum*, Behag,
Lyft.

Unadr, *m. idem*.

Unadsemd, unadsemi, *f. idem*.

Unadsamr, *jucundus, suavis*, behagelig, an-
gerem.

Ununarsamr, unadsamlegr, *idem*.

Undafífill, *m. hieracium præmorsum*, Høge
Urt, afbidt Høgeurt.

Und, *f. vulnus, plaga*, Saar. 2) *prop. sca-
turigo*, egentl. Kildevæld, Vandspring.

Undan, *præ, ante, ex*, i Forvejen, for, udaf.
Hann er undan minum höndum, *illum eman-
cipavi*, jeg har frigivet ham.

Undan sól, *averso sole*, fra Solen.

Undanbragd, *n. mora, impedimentum*, Him-
dring, Forsinkelse.

Undanbrögd, *n. pl. tergiversatio*, Begring,
Udflugter.

Undandráttr, *m. tergiversatio*, Begring. 2)
dilatio, procrastinatio, comprehenditatio, Trist,
Udsættelse.

Undandráttsamr, *cunctabundus*, tøvende, som
seger Paaskud.

Undandreg (at undandraga), *procrastinare*, for-
hale, udsætte. 2) *subterfugere*, unddrage.

Undanelldi, *n. fructus ventris pecudum*, Yngel,
Affødning af Kreaturer.

Undanlari, *m. prodromus*, en Forløber.

Undanfarinn, *præteritus*, forløben, forblaaet.

Undanfelli (at undanfella), *omittere, præter-
mittere*, undlade, forsømme.

Undanflátta, *f. pingvissima pars carniū balænae,
lardo proxima*, det fedeste af en Hvalfisks
Kød, som er nærmest Spættet.

Undanföör, *f. præcursor, prægressus*, Foreløben,
Løben i Forvejen.

Undanfæri, *n. effugium*, Udfugt, Lejlighed
til at undfly.

Unda-færsla, *f. purgatio a crimine*, Undskyldning, Devisførelse for ens Ufkyldighed.

Undanhalir, *declivis*, Stæaa, hældende nedad.

Undankémbla, *f. lana reprobatoria, stupa laeva*, Lave af Uld, den Uld, som efter Kartnimgen bortkastes som meget grov.

Undanlas, *n. excrementum, fex*, Bærme; *quasi* undan-los v. losi.

Undanrekstr, *m. effugium v. evitatio periculi*, Undflyelse, Undgaafelse af Fare. 2) *præagisatio*, Forudbriven.

Undanrenning, *f. lac decremarum*, afflummet Mælk.

Undanskot, *n. pl. tergiversatio*, Naastub, Vagring, Udflugt. 2) *reservatio mentalis*, Forbeholdenhed. Hann fór med undanskotum, *juravis quidem, sed cum reservatione mentali*, han aflagte Ed, men med Forbeholdenhed.

Undanskurdr, *m. vid.* undanfláttu.

Undantek (at undantaka), *excipere*, undtage.

At því undanteknu, *nisi, excepto*, med Undtagelse deraf, undtagen.

Undantekning, *f. exceptio*, Undtagelse.

Undanvik, *n. cessio*, Bortvigelser, Bortgang.

Underlegr, *mirus, mirandus*, underlig, forunderlig. 2) *insolens*, sær, usædvanlig.

Underlega, *mirum in modum*, forunderligt, paa en underlig Maade.

Undinn, *obliquus, tortus*, krummet, bøjet, Kjev.

Undir, *sub*, under. Mér þykir ei undir því, *nihil mihi interesse videtur*, det synes mig

ikke magtpaaliggende. Mér er mikid undir at vita það, *mibi scire multum interest*, det er mig meget vigtigt at vide. Mikid er undir því komid, *magni est momenti*, det er af stor Vigtighed. Undir audum himne, *sub* dio, i fri Luft, under aaben Himmel. Undir gróld, *sub vespere*, imod Aften. Undir sumar, *sub aestate*, henimod Sommeren. Undir það, *ferè, ferme*, næsten, hartad. At eiga undir einum, *a fide alicujus dependere*, stole paa ens Trofast. Undir rósa tala, *rosas loqui, tantum dicere veritas, quantum audienti placeat, reliqua præteriri*, hykle, tale Sandheden, allene for saa vidt den er behagelig, men forbigaa det øvrige. Undirbindst (at undirbindaz), *in se recipit*, paatage sig.

Undirbrótr, *m. clandestina ibecua, occulta consilia, in perniciem alicujus*, hemmelige Planer til ens Skade.

Undirbriði, *m. subpromissus*, en Kjælderford, Epifemeslers Tjener.

Undir-brot, *n. vid.* útbriðr.

Undirbúningr, *m. preparatio, consilium*, Uberebelse, Forberedelse.

Undirbý (undirbið, hafi undirbúid, at undirbúa), *consilium dare v. preparare*, forberede, udkafe Planer.

Undirdáni, *m. subditus*, en Undersaat, Underdan.

Undirdiáp, *n. abyssus*, Afsgrund.

Undir eins, *simul*, tilfælle, med det samme.

Undirferli, *n. infidus*, Underfundigheb, List.
 Undirförrull, *vafur, infidus*, listig, underfuundig.
 Undirfurdur, *f. specululum*, et Skuespil.
 Undirgánger, *m. cuniculus, crypta*, en Mine, Gang under Jorden. 2) *occusus*; *item in-teritus*, Nedgang; ogsaa: Undergang, Øde- læggelse. Sólar undirgánger, *occusus solis*, Solens Nedgang.
 Undirgétinn, *subditus*, undergiøven.
 Undirgift, *f. merces pro alimentis*, Kostpenge.
 Undirgirding, *f. cingulum, cinctus*, Buggjerd, Bælte, Gyrtel.
 Undirhaka, *f. pinguedo jugularis sub mento*, en dobbelt Hage paa et Menneske (af Gedme).
 Undirhyggia, *f. calliditas*, Underfundigheb.
 Undirhyggjufaur, *callidus, non candidus*, underfundig, svigefuld, røntefuld.
 Undirlag, *n. stratum*, Underlag, Noget som lægges under. 2) *consilium*, Plan.
 Undirleitr, *facie incurvus, cernuus*, som luder, bukker sig forover med Hovedet.
 Undirlendi, *n. subjecta planities*, jævnt Mark, nedenfor Bjeldene.
 Undirliós, *n. refractio luminis deorsum*, Lysets Brækning nedad.
 Undirlaga, *f. succuba*, et løstagtigt Kvæntimmer, en Hore. 2) *servus*, en Tæl.
 Undirlæti, undurlæti, *n. admiratio ficta*, forfikt Forundring. Hann sló undirlæti á þad, *admiracionem simulavit*, han lod som han forundrede sig derover.
 Unden Deel.

Undirmadr, *m. subditus*, en Undermand.
 Undirmál, *n. pl. sophisma*; *item fraudes*, Episke Andigheder; ogsaa: Underfundigheb. 2) *paucum arcumum*, hemmelig Aftale.
 Undirnidri, *occulte, clam*, hemmeligen.
 Undir-oka (at undiroka), *subjugare, sub jugum mittere*, undertrykke, undertruege.
 Undirokadr, *subjugatus*, undertrykt.
 Undirorpinn, *obnoxius*, udsat for, underkastet.
 Undirpantr, *m. hypobeca*, Underpant.
 Undirretttr, *m. prima instantia*, Underret, første Instans.
 Undirrót, *f. causa, fax, fomes*, første Aarsag, Oprindelse.
 Undirsláti, *m. subditus*, en Undersaat.
 Undirskrifta (at undirskrifta), *subscribere, sub-signare*, underskrive.
 Undirskrift, *f. subscriptio*, Underskrift.
 Undirslá, *f. subsus*, Korståand, Stikketap at hæfte Tjælle sammen med.
 Undirstada, *f. substantia, prop. basis*, Grundvold. 2) *materia, materies*, Materie. 3) *mentum*, Hage.
 Undirstend (at undirstanda), *intelligere*, forstå.
 Undirstofu, *m. vid. undirstada*.
 Undirstödusteinar, *m. pl. stercorosa*, Grundstene.
 Undirtek (at undirtaka), *accinere, concinere*, istemme. 2) *annuere v. benigne respondere*, samtykke, bifalde.
 Undirtred (at undirtroda), *supplangere*; *item*
 M m m

- passum dare*, træde under; ogsaa: fordybe, nedlægge.
- Undirverp (at undirverpa), *subigere*, underkaste.
- Undir-úfr, *m. versius a carina circulus sabuli navis*, den tredje Rød af Planker fra Røsten i et Skib.
- Undirþrycki (at undirþryckja), *deprimere*, undertrykke.
- Undran, undrun, *f. admiratio*, Forundring, Beundring.
- Undrandi, *mirandus*, undrende.
- Undrar mig, *miror*, jeg undrer.
- Undraz (at undraz), *mirari*, forundres.
- Undrunarlegr, *admirandus*, forunderlig.
- Undræna, *f. absurditas*, Urimelighed. 2) *ludibrium, spectaculum*, Gjæfveri, Narrestreger.
- Undrænn, *absurdus*, urimelig.
- Undur, *n. pl. prodigium, miraculum*, Under, Mirakel.
- Undurfurda, *f. vid. undurfurda*. Þad gégnir undrum, *prodigiosum est*, det er forunderligt. Verða at undrum, *ludibrio exponere*, blive til Spot, have for Nar. Hafa at undrum, *ludificare*, spotte, gjæffe, have for Nar.
- Undurlátr, *admirandus*, fuld af Forundring, en Forundrer, Beundrer.
- Undurlæti, *n. admiratio*, Forundring, Beundring.
- Únga (at únga ut), *pullos v. ova excludere, pullare*, klatte Unger ud.

- Úngadr, *pullascens*, fuld af Unger. Úngd egg, *ovum pullascens, cynosurum ovum fenum*, et Æg, fuldt af Unger.
- Úngdómr, *m. juvenis*, Ungdom.
- Úngdómadr, *etas juvenilis*, Ungdoms År.
- Únghryssa, *f. equula*, en ung Hoppe.
- Únghryssi, *n. idem*.
- Úngi, *m. pullus*, en Uge (især om Fugle).
- Únglingr, *m. adolescentulus*, en Yngling.
- Úngmenni, *n. juvenis*, en ung Mand.
- Úngmennastólar, *m. pl. (i kirkju)*, gærstasjon, unge Gølts Stole i Kirkerne.
- Úngneyti, *n. juvenis*, en ung Tyr.
- Úngvidi, *n. arbuscula*, unge Træer, Småfrat.
- Úngvidiskógr, *m. sylva incisa*, en ung Skov.
- Úngr, *adolescens, juvenis*, ung.
- Uni (undi, hafi unad, at una), *acquiescere*, være tilfreds, fornujet. At una vel hæg sinum, *consensum esse*, være fornujet med sin Etilling. At una vid eithvad, *acquiescere in re aliqua*, være tilfreds med en Ting.
- Unn, *f. fluctus*, Bølge, Bøve.
- Unnur, *f. idem; alias udar; vid. udi* 2) *nom. pr. mulieris*, et Fruentimmers Egnavn.
- Unnum, *fluizanser, abundanser, affluent*, overflødig, rigeligen, i Mængde. Það ber unnum at, *affluens adfertur*, det bføres i Overflod.
- Unnusti, *m. amator*, en Elsker, en Kjerke.
- Unnusta, *f. amica*, en Kjereste.

Uns, *donec*, indtil, saalænge til; *alias unu* v. unst.

Unun, *f. vid. unan.*

Unt er þér þels, *ribi datum est*, det er dig forundt, givet; *vid. ann.*

Vo, *f. vid. vá, damnum; item periculum*, Skade, ogsaa: Fare. 2) *constansia, firmitas*, Standsfastighed, Fasthed. Eingin vo er í því, *caducum est et infirmum*, det er svagt, og af ingen Varighed. Þad er volitid, *parum refert*, det er ikke af nogen Vigtighed. Þeim brá vo fyrí grön, *presensissimum sentire periculum*, Faren svævede dem med et for Dnene. Þeir sáu vo fyrí dyrum, *periculum præ foribus erat*, de mærkede Fare for Haanden.

Vod, *f. pannus*, et Klæde. 2) *rete*, Fiskegarn. 3) *velum*, Sejl.

Vod-vadmál, *volumen panni 24 ulna*, en Pafte Badmel af 24 Alens Indhold.

Voda-gautr, *m. vir metuendus*, et frygtelig, farligt Mennefte; *vid. gautr.*

Vodalegr, *periculosus*, farlig.

Vodalegr sóttarfar, *n. acrisia morbi*, farlig Sygdom.

Vodamadr, *nequam metuendus*, en frygtelig Skurk.

Vodaverk, *n. opus v. damnum casuale*, Vaades gjerning.

Vodfelldr, *mollis (de pannis dicitur)*, blød, (siges om Klæde).

Vodfýs, *m. crepius ventris*, en Hjært.

Vodhæfr, *ventrus temperatus, vela sustinent*, sejlbar Vind.

Vodi, *m. periculum*, Fare. 2) *inopinatus casus*, Vaade, uventet Hændelse. Ber vodi, *presensissimum periculum*, aabenbar Fare. At vera í voda staddr, *periclinari*, være stædt i Fare.

Vodmeidr, *m. sigillum v. jugum telæ*, Bæverbom, den Djalke, hvortil Tøjet hæftes.

Vodvirki, *n. textrina*, Bæverværksted.

Vofa, *spectrum, umbra, manes*, et Spøgelse, Gjenfærd.

Vofi (vofdi, at vofa yfir), *ingruere, imminere*, hange over, true.

Vofra, *f. vid. vofa.*

Vofraz (at vofraz) fyrir, *spectri instar ferri*, være til Hinder, svæve for, bevæges som et Spøgelse.

Vog, *f. libra, trusina*, en Vægt, Vægtstaa. 2) *jugum librile*, Vægtstang.

Vog, *f. cerva mensura Norvegis ut nobis, olim 36 pondo*, en Vog 3: etflags Vægt i Norge, af 36 Pund; *sic: vog fiska, 36 pondo piscium*, en Vog 3: 36 Pund Fiske. *Hujus triens nobis adhuc ut Norvegis 12 libræ aridorum, et totidem sextarii fluidorum*, den tredie Del deraf beløber sig til 12 Pund af fæste, og 12 Potter af flydende Ting; *vid. pund.*

Voga (at voga), *audere, sustinere, vove*. At voga uppá luckuna, *aleam jacere*, stole paa Lykken.

Vogermadr, *m. libripens*, en Væjer.
 Vogar-lôd, *v. facoma, aequipondium*, Vægtlod.
 Vogar-ås v. tré, *jugum librile*, Vægtstang.
 Vogar-tunga, *f. examen*, Tungen i Vægten.
 Vogékr, *m. bospes meruendus, inopinatus*, en
 frøgtellig, ogsaa: uventet Gjest.
 Voggris, *m. parvum apostema purulensum*, en
 liden Byld.
 Voghåls, *m. vir semerarius*, en Dovehåls.
 Vogmeri, *f. passer longus, tenerimus, gracilissimus, squamis argenteis*, etflagt Hellefyn-
 der, lang og tynd af Væst.
 Vognabbar i andlici, *belcydris*, Brillikanter i
 Ansigtet.
 Vognagli, *m. glandula apostematis*, Kjærnen af
 Raterien i en Byld.
 Vogrek, *2. n. res nanfraga, rejectamenta*, Brag.
 Vogskorinn, *insula anfractuosi litoris, per fre-
 quenter sinus difsecata*, gjennemskæren af Bug-
 ter, Fjorde.
 Vogun, *f. audacia*, Driftighed, Forvovenhed.
 Vogun vinnr og vogun tapar, *audaces for-
 tuna juvat, timidosque repellit*, den der In-
 tet vover, vinder Intet.
 Vognarhåls, *m. vid. voghåls*.
 Vognarmikill, *semerarius*, driftig, forvoven.
 Vogr, *m. sinus maris angustus*, en Vig, Bugt;
pr. mare, egentl. Havet; *alias olim vagr*.
 Vogr, *m. pus, sanies, pyon*, Bor, Edder i
 Saar.
 Vokins, *dubius, barens*, tvivlsom, uvis.

Vol, *n. querela, lamentatio*, Graab, Hyle;
vid. vil.
 Vola (at vola), *misere queri*, hyle, jamre sig.
 2) *idem quod velki*.
 Voladr, *miser, egenus*, arm, elendig.
 Volans, *non periculosus*, ikke farlig, uden Fare.
 2) *debilis, caducus*, søag, afmægtig.
 Volgr, *repidus*, hurtig.
 Volk, *n. jactatio*, Omtumstent. 2) *manu-
 rario*, Behandling, Medhandslen.
 Volkadr, *conrectatus*, som man har havt imd-
 lem Hænderne; *vid. velkr*.
 Volgra (at volgra), *vid. vili*.
 Volka (at volka), *vid. velki*.
 Volki, *m. postlema*, Rumperem.
 Volldugr, *posens, validus*, mægtig, veldig;
 à valld.
 Volna (at volna), *repscere*, lunfnek.
 Vols, *n. luxus, splendor*, Overdaad, overdro-
 ven Pragt. 2) *arrogantia*, Overmod, Stolt-
 hed.
 Volka (at volka), *vid. vala*. 2) *superbire*, være
 stolt, overmodig.
 Volsamr, *querulus*, slynkende, flagende. 2)
radiosus, kjedsommelig. Paa er volsamt verk,
radiosum opus est, det er et kjedsommeligt
 Arbejde.
 Volva, *f. saga, maga*, en Spaafvinde, en Ge;
vid. vala, vólva.
 Volædi, *n. miseria*, Jammer, Elendighed.
 Voma, *f. in pl. vomur, sausen*, Sammel-

Veffelhed. 2) *quavis aegritudo corporis*, en hver Sygdom, Uaffelighed.

Vomr, *m. nequam, iniustitiae feritatis et roboris*, en usædvanlig vild og stærk Mand. 2) *magus*, en Troldmand; ð vofi v. vomadr.

Von, *f. spes*, Haab, Forhaabning. Fyrr enn von um varir, *prius quam sperari potest*, førend man kan vente. Á moti von, *præter spem*, *ex improvise*, imod Forventning. Vónum bráðara, *opinioe celerius*, førend man havde ventet. I milli vonar og ótta, *inter spem et timorem*, imellem Haab og Frygt. Margr lifnar at litlum vonum, *præter spem multi revalescunt*, mange, om hvilke man næsten har opgivet Haabet, blive dog hele brede.

Vonarbréf, *n. expectativa gratiae*, Elspektansbrev.

Vonarkaup, *n. emptio aleæ*, Hasardkjøb.

Vonarlaus, *exspes*, haabløs, uden Haab.

Vona (at vona), *sperare*, haabe.

Vonar v. vanar-völir, *m. baculus expectationis et indigentiae mendicorum*, en Tiggerstok, Bettelstav. At gánga vid, *eda* med vonar-völ, *ostiasim cibum querere*, bette, gaa omkring og tigge.

Vondska, *f. malitia*, Ondskab.

Vondskapr, *m. idem*.

Vondr, *malus, malignus*, ond, ondskabsfuld.

Vonfullr, *plenus spe*, fuld af Haab.

Vongódr, *latus spe*, som har godt Haab.

Vonlaus, *vid. vonarlaus*.

Vonlegr, *sperandus*, som kan haabes.

Vopn, *n. arma*, Vaaben. At fletta vopnum, *exarmare*, afsæbue.

Vopna (at vopna), *armare, armis instruere*, væbue, forsyne med Vaaben.

Vopnaburdr, *m. armatura*, Rustning. 2) *armorum gestatio v. usus*, Vaabenførelse, Vaabenbrug.

Vopnadr, *armatus, cataphractus*, væbnet, bevæbnet.

Vopnabús, *n. armamentarium*, Vaabenhus, Løshus, Rustkammer.

Vopnabrák, *n. armorum strepitus*, Vaabenbrag.

Vopnaleikr, *m. palastra, ludus gladiatorius*, Fægten, Fægterspil.

Vopnatak, *apprehensio armorum*, Tagen, Gruben til Vaaben. 2) *ceremonia senatusconsulti ratiificandi*, en Ceremoni ved Bekræftelsen af Raadsbeslutninger; *vid. hákónarbók mannhelgi*, 19 Kap.

Vopna vidskipti, *n. pl. pugna*, Slag, Fægting. Spyrism at leiks lokum, *enn ecki* at vopna vidskiptum, *non ipsa pugna, sed eventus pugnae, maximi est momenti*, ikke Slaget selv, men dets Udfald er det vigtigste.

Vopna-þing, *n. armilustrium*, Vaabenting.

Vopnbær óx, *securis*, ob gravitatem pugnae non inhabilis, en Økse, som kan bruges i Strid, istædet for andre Vaaben.

Vopnsár, *armipotens*, vaabenbygtig.

Vopnsímr, *egregius bellator*, en god Fægter.

Vopnlaus, *inermis*, ubevæbnet.

Vor, *n. ver, vernum*, Foraar.

Vor, *noſter*, vor.

Vorar (at vora), *vernare*, blive Foraar.

Vorflaga, *f. æſpam*, Urenlighed, flatted Uld paa Haar, iſer om Foraaret.

Vorgugr, *squalidus*, uren, ſtíden. Opt eru vorgugar hendur undir vorgugum ſeldi, *ſepe fortes manus ſub ſordida toga*, ofte bæres der ſtarke Hænder under en ſtíden Kæppe: man ſkal ikke ſeue Hunden paa Hæarene.

Vorkenni (at vorkenna), *excusationem accipere*, gñſte, have Medlidende med, overbære; *olim rectius*: varkenni v. varkunna.

Vorkunn; *f. excuſatio*, Undſkyldning. 2) *conviventia*, Medlidende, Overbærelſe.

Vorkunnlátr, *convivens, exorabilis*, medlidende, overbærende.

Vorkunnláti, *n. vid.* vorkunn.

Vorkunnſamr, *vid.* vorkunnlátr.

Vor-landi, *m. noſtras*, vor Landemand.

Vorlegr, *vernalis*, ſom hører til Foraar.

Vorvedráttu, *f. aer mollis, vernans*, Foraars-Bejrlig.

Vortími, *m. vernum tempus*, Foraarsítid.

Vorvegna, *noſtrapte, noſtri ergo*, for vor Skyld.

Vorþing, *n. conventus vernalis*, Foraarsmøde, Vaarting.

Vos, *n. scabies, puſtula*, ſnat, Skurv, Byld. 2) *miseria*, Elendighed. 3) *odor veſtium*, Klæders Lugtighed.

Vosbúð, *f. uſus odorum veſtium, cui affeſtus viatores et nauta*, Brug af vaade Klæder, ſom Rejſende og Seſolk ofte vannes til.

Vosklædi, *n. pl. penula et veſtes exteriores viscerum, quæ aquam a corporibus excludunt*, Regnklæder, de yderſte Klæder, ſom ſkulle tage imod Regnen.

Voskeytr, *fallax, caducus*, forgængelig, ſom ikke duer. 2) *terribilis*, frygtelig, ſkrækkelig.

Voskeytlegr, *idem*.

Vofugr, *scabioſus*, ſkurvet; fuld af ſnat.

Voteygr, voteygdr, lippus, ſom har vaade Hære.

Votſamr, *aqueoſus*, vandig, fugtig.

Votta (at votta), *teſtificari, teſtimonium ferri*, vidne, aflægge Vidneſbyrd. 2) *teſtibus probare*, bevise ved Vidner.

Vottak, *n. mador, udor, pluvia*, Regn, Lugtighed.

Vottan, *f. teſtificatio*, Bekræftelſe ved Vidneſbyrd.

Vottr, *m. teſtis*, Vidne.

Votvidri, *n. pluvia*, Regn, fugtig Bejr.

Votvidraſamr, *pluvioſus*, fuld af Regn, regnagtig.

Voit, *humidus, madidus, udus*, vaad, fugtig.

Voveifi, *n. periculum*, Fare; à vo er veifi. Skal þá vega med ſkióru voveifi, *repentius clade obruncandi ſunt*, de ſkal dræbes ved et pludſeligt Overfald.

Voveiflegr, *terribilis*, frygtelig, ſkrækkelig.

2) *repentinus*, pludselig. Voveiflegt tilfelli, *n. casus terribilis et inopinatus*, et frygtesigt og uventet Tilfælde.

Vöðvi, *m. torus, musculus*, en Muskel.

Vöðvamikill, *torosus, musculosus*, som har flere Muskler, muskelfuld, kjødsfuld.

Vöðva-tægiur eða kólfar, *tendines*, Sener og Nerver i Musklerne.

Vöðvar, *f. pl. dubium, dubitatio*, Tvivl.

Vöggumein, *n. malum invecetatum, in cunis, et a cunis ortum*, en Sygdom man har havt fra Buggen af.

Vögguvísur, *f. pl. nenia puellatoria*, Buggeviser, Ammeviser.

Vögur, *f. pl. effeda*, etflags Bogne.

Vögusíðr, *ponderosus, ex effeda pendens*, som hænger ned af en Vogn, tung, vægtig.

Vök, *f. foramen, os glaciei*, Hul paa Is. Hann er í vök, *in periculo est*, han er i Fare. Hann á í vök at veriaz, *undique periclitatur*, Farer true ham fra alle Sider; (*plerumque dicitur de eo, quem impossibilias moralis premis, figes som oftest om den, der har en moralsk Umuelighed at beskrive*).

Vökna (at vökna), *madescere*, blive vaad.

Vöknadr, *madefactus*, vaad, som er bleven vaad.

Vökótt, *foraminosus*, fuld af Huller.

Vökva (at vökva), *irrigare*, vande, begynde med Vand. 2) *madefacere; item recreare*, pæde; ogsaa: vederkvæge, lædste. Hin síuki vökvaðiz á eingvu, *exer ille nullo posu re-*

crebatur, den Syge vederkvægedes ikke af nogen Drif. Vökva blóð, *venam v. cusem incidere*, aarelade. Hönnum mátti nálega einum fingri dreira vekia, *adeo rubuis, ut fere extremitate digiti sanguis ei elici posset*, han rødmede saa stærkt, at man næsten med en Finger kunde trække Blod ud ham.

Vökvan, *f. irrigatio*, Vand, Overgyden med Vand. 2) *recreatio*, Vederkvægelse.

Vökvanar-kér, *n. vas irrigationis, et Stankesar*, en Vandskande.

Vökvi, *n. humor*, Fugtighed, Vædse.

Vökumadr, *m. vigil, excubitor*, en Vagter, -Skildevagt.

Vökunótt, *f. vigilia, lucubratio*, en Nat, som man vaager hest igjennem. At eiga v. hallda vökunótt, *noctem insomnem ducere*, vaage hele Natten.

Vökuskarfr, *m. corvus aquaticus excubitor*, en Natteravn; *metaph. homo pervigil, item lynch-nobius*, uegentligen: et Menneffe, som sidder meget oppe om Natten.

Vökuvinna, *f. lucubratio*, det Arbejde man foretter om Natten ved Lys.

Völ, *f. electio*, Valg, Valgen, Raaren; *vid. val*. Sá á qvölina, sem á völinu, *eligendi potestas periculum creat*, den der har Valget, svæver ofte i Uvisshed hvorledes han skal vælge.

Völld, *n. pl. vis, opus*, Magt, Kraft; *vid. valld*. Hann dó af manna völdum, *morre violenta perit*, han døde en voldsom Død.

Konan er siúk af manna völdum, *mulier imprægnata erat*, Fruentimmeret er frugt- sammeltgt.

Völlr, *m. campus, viretum, isem prætum*, en Mark, Eng. At bera á völlum, *stercorare præsa*, gjøde Marken.

Völlstrakot, *n. zona orbiculata, five pectorale, femoralibus sustentandis aptum*, etslags Dyrfs- stykke eller Vest, som hænger sammen med Benklæderne.

Völlstur, *n. pl. cylindrus v. jugum cinctorium*, en Cylinder.

Völtrur, *f. pl. idem*. 2) *phalanga*, et Kælle- træ.

Völva, *f. vid. vala, valva*. Völvuspá, *f. ora- cula sybillina*, en Spaakvindes Spaadom; ogsaa: en Sang i Edda, af samme Navn.

Völundur, *m. Dædalus*, en Tusindkonstner.

Völundarhús, *n. labyrinthus*, en Labyrint.

Völur, *m. baculus*, en Rjep, Stok. 2) *con- vexitas*, Rundbøjning, høvt Runding.

Vömb, *f. venter infimus, ventriculus brutorum, pr. reticulum in ruminantibus*, Mave, Bom.

Vömm, *f. dedecus*, Skam, Vanære.

Vöndr, *m. virga, scopæ*, en Fejekost, Risikost.

Vöndull, *m. manipulus, pr. volumen*, et Bundt, en Vindel.

Vönnu, *f. diminutio*, Formindkelse; *vid. vanan*.

Vör, *f. labium, labrum*, Læbe, Lippe. 2) *locus naves appellendi, quasi labrum maris*, et Landingssted. 3) *alveus litoralis pro carina naviculæ*, en Fure, som Skibetjolen frem-

bringer i Strandbredden. Varir i munn (raudar), prolabia, Læber.

Vör, *m. unus nifus remigis v. nasentis*, et Xare- drag. Þeir höfðu fira vöru róid, *non mul- sores remis annisi erant*, de havde havt fire Xaredrag, roet et kort Stykke Vej. Var- slágr, *m. morus aquæ ex remis*, den Bevægtse, som Xarerne frembringe i Vandet.

Vördr, *m. excubitor, custos*, en Vogter, Vop- ter. 2) *custodia*, Gjemme, Forvaring. 3) *commensus*, Proviant; *vid. verdr*.

Vörðslur, *f. pl. tutela*, Beskyttelse, Forsvar. 2) *undimonium*, Forsætte, Borgen. Hana baud vörðslur hinna bestu bænd; *undimo- nium optimorum prædicatorum obulit*, han tilhød at stille de fornemste Bønder i Bor- gen. Þad fannst i vörðslum bónda; *sub tu- tela coloni iuventum est*, man fandt det i Bøndens Gjemmesteder.

Vörðslumadr, *m. vas*, en Forlover, Kantskouk, som gaar i Borgen.

Vörðslugardr, *m. vallum*, Bold, Skanse.

Vörn, *f. defensio, tutela*, Forsvar, Beskyttelse. 2) *exceptio juris*, Indsigelse, Ekseption i Ret- tergang.

Vörslur, *f. pl. negotiatio*, Handel, Kjøbmand- skab; å vara. At hafa i vörslum, *negotiarí*, handle, drive Handel med.

Vörun, vidvörun, *f. admonitio*, Advarsel.

Vöruvirðr, *ad merces lucrosas taxatus, ad præ- tium mercium æstimatus*, vurderet som Værd, ansat til samme Pris som Værd.

Vökt, *f. aquor, Havet, Esen.* 2) *statio piscorum in alto*, en vis Plads paa Havet, hvor Fiskerne samle sig, og fiske.

Vötr, *m. chirotheca*, en Håndske.

Vöxtr, *m. incrementum, augmentum*, Tilvækst, Forøgelse. 2) *statura*, Legemsbygning, Vækst. Svo er mál med vexti, *ita se res habes*, saaledes er Sagen beskaffen.

Upp, *sursum*, op, opad. 2) *in totum*, i det hele. At taka upp, *sursum levare*, løfte i Vejret. At taka sig upp, *ad iter se preparare*, lave sig til en Rejse. 2) *salire, se elevare*, springe i Vejret, løfte sig op. Hann skal vinna upp allar engjar, *prata omnia in totum metes*, han skal ganske afhæste hele Marken. Hér er allt uppgengid, *omnia hic consumta sunt*, her er alting forbrædet. 2) *effracta et eruta sunt*, her er alting opbræket og oprevet. At koma upp um einn, *manifestare, prodere*, forraade, røbe en. At göra sér upp sótt, *morbum simulare*, paa- digte sig Sygdom, lade som man er syg. At gánga einn upp, *insequendo assequere*, naa, indhente en ved at gaa efter ham. At tala einn upp, *alicui persuadere*, overtale en. At taka upp fé manns, *bona alicujus rapere*, rane, rive ens Gods til sig. 2) *hodie confiscare*, konfiskere ens Gods.

Uppá, *in, item supra*, paa, ovenpaa, op paa. Þessi er uppá at síá, *spectabilis est*, dette er en anseelig, stadselig Karl. Uppá siallid, *in montem*, op paa Fjeldet. Uppá mánnum,

Aden Deel.

in muro, ovenpaa Muren. Uppá þad, *ne, ideo, item in illud opus*, for at, til den Ende. Uppá nýgann stofn, *ex integro v. novo*, paa ny, fra ny af.

Uppadsla, *f. pro uppvadsla, procacitas*, Frælsheb, Raadheb; á ved. Uppdallumikill, *procax, insolens*, fræk, overmodig. Uppdallumadr, *sbrafo*, et frækt, overmodigt Menneste.

Uppáferd, *f. (i svefni), vid. mara*.

Uppáfinning, *f. inventio, inventum*, Opfindelse, Daafund.

Uppálag, *v. irrogatio*, Paabyden, Paabud, Paalæg. 2) *gravamen*, Betyngelse.

Uppálegg (at uppáleggja), *imponere, imperare*, paalægge, paabyde.

Uppalinn, *educatus*, opfædt, opdraget. Sér á gæ, hvar á gardi er uppalin, *sepe patris mores imitatur filius infans*, Sønnen slægter som oftest Faderen paa; Æblet falder of langt fra Stammen.

Uppámóti, *clivum versus*, opad. At eiga upp á moti, *rebus adversis affligi*, leve i Modgang.

Uppáskrift, *f. inscriptio*, PaaSkift, OverSkift. 2) *subscriptio*, UnderSkift.

Uppáslátr, *m. machinatio*, listigt Paafund, Rænke, PaaSkud. 2) *intensus aliis injuria*, Angreb, Anfald paa en Ustyldig.

Uppátæki, *n. incipsum, item consilium*, Fores tagende, Plan.

Uppávid, *sursum*, opad.

N n n

Uppber (at uppbæra), *percipere, frui*, nyde, oppebære. At uppbæra málid, *litē con- fari*, anlægge Sag.

Uppbláinn, *inflatus, turgidus*, opblást, opsvolmet. 2) *elatus*, stolt, hovmodig.

Uppblástr, *m. inflammatio*, Opheoven, Inflammation. 2) *tumulus*, Allarm.

Uppblæs (at uppblása), *inflare, inflammare*, opblæse, opblæse, inflammere.

Uppbod, *n. judicialis indicatio*, Opbud til Ting. 2) *auctio*, Auktion, Opbudelse til Salg. 3) *venum expositio*, Udsættelse tilfals. 4) *cessio honorum*, Opbud, Kallit.

Uppbólgin, *turgidus, inflammatus*, opheoven, opsvolmet.

Uppbóligna (at uppbóligna), *extumescere*, opheove, opsvolme.

Uppbót, *f. agumentum*, Opgjeld. Uppbót á peninga (til krónur eða speciur), *lagium, collybus*, Lasse, Opgjeld paa Penge.

Uppbrenni (at uppbrenna), *igne consumere*, opbrænde.

Uppbrendr, *igne consumus*, opbrændt, fortæret af Ilden.

Uppbrýtt (at uppbrióta), *effringere*, opbræde, opbrætte. At uppbrióta bréf, *resignare litteras*, bryde Breve.

Uppbundinn, *substrictus, subligatus*, opbundet, optiltet.

Uppbúningr, *m. apparatus, sp. lectisternium*, Tilberedelse, i Sædeleshed: en Sengs Reden, den Handling at rede en Seng.

Uppburdr, *m. sapius in plurali, audacia*, Dristighed. Hann hefr ecki uppburdi á því, *non audei in medium proferre*, han vover ikke at fremføre det. 2) *sursum gestatio*, Opbæren, Opflytten.

Uppbæti (at uppbæta), *restaurare, refocillare*, bæde paa, istandsætte. 2) *equivarare*, jævn, bringe til Lighed.

Uppbætt, *adaquatus*, jævn, bragt til Lighed. 2) *restauratus*, oprettet, istandsat.

Uppdikta, *f. commensum*, Opdigtelse, Opdigten.

Uppdikta (at uppdikta), *ingere*, opdigte.

Uppdiátt, *m. tabes, cachexia*, Stindrot, Tæring. 2) *graphis*, Tegning. 3) *res, agerium*, Ting, Omstændigheder. Hann á örðugt uppdráttar, *agre rebus suis consulere potest*, han er i trange Omstændigheder.

Uppdreginn, *extractus*, trukket op. 2) *cuiusformis*, spids opad som en Kile, tileformig.

Uppel (at uppala), *educare, nutrire*, opjæde, opdrage.

Uppelldi, *n. educatio*, Underholdning, Opdragelse.

Uppeltir, *sursum*, opad.

Upperti (at upperta), *irritare*, opirre, opblæse.

Uppetinn, *aleus*, opadt.

Uppet (at uppeta), *depascere*, opæde.

Uppfrá, *superne*, ovenfor, oventil.

Uppfráþví, *exinde*, derefter, fra den Tid.

Uppför, *f. ascensio*, Opstigen, Opstigelse.

Uppfóstr, *vid. uppelldi*.

Uppfræði (at uppfæða), *erudire*, oplære, undervise.
 Uppfræðing, *f. eruditio*, Underviðning, Oplærse.
 Uppfylli (at uppfylla), *explere, replere*, opfylde.
 Uppfylling, *f. repletio*, Opfyldelse.
 Uppfæði (at uppfæða), *educare*, opføde, underholde.
 Uppfæddr, *educatus*, opfødt.
 Uppfæðsla, *f. educatio, nutritus*, Opfødelse, Underholdning.
 Uppfægi (at uppfægia), *polire, perpolire*, polere, reise, glatte.
 Uppfæging, *f. politio, politura*, Politur, Slurten.
 Uppgánger, *m. ascensus*, Opgang. 2) *incrementum, item celebritas*, Tilvækst, Berømmelse, Navnfundighed. 3) *scatebra*, Bæld, Udspring. 4) *consumtio*, Fortærelse. Þá var meistr uppgánger Helga, *celebritas Helgii sum maxime increhuit*, da erholdt Helge den største Navnfundighed.
 Uppgánga madr, *vir clarescens*, en Mand, som tager til i Navnfundighed.
 Uppgángaflamr, *qui cito consumitur*, som hastigst fortæres.
 Uppgeng (at uppgánga), *consumi*, fortæres. 2) *feliciter procedere v. celebrare*, gaa lykkelig fra Haanden; ogsaa: blive berømt. Allvel kyniz þú nú hafa uppgengid, frændi! *incrementum fortuna ingens fecisse videris*,

cognate, Du synes nu, Frænde! at have faaet en betydelig Tilvækst i Lykke og Navnfundighed; Sturl. S.
 Uppgánga, *f. exscensio*, Opgang, Opgaaen. At greida uppgangur á skip óvina, *exsignem in naues hostiles facilitare*, gjøre Opgangen, Entringen lettere paa Fiendernes Etibe.
 Uppgáfa (at uppgáfa), *remittere, demittere*, opgive, eftergive. 2) *dedere*, overgive.
 Uppgáfinn, *emeritus, item defessus*, trætt, mæt dig; ogsaa: En der formædelt Alderdom har nedlagt sit Embede. 2) *ab opere deficiens*, som holder op med Arbejde.
 Uppgærd, *f. figmentum*, Forstillelse, Opdigtelse. 2) *coagulatio lacis*, Melkens Sammensæben.
 Uppgæf, *f. deditio*, Overgivelse. 2) *remissio, venia*, Eftergivelse.
 Uppgialld, *n. equario*, Opgjeld.
 Uppgiasa-madr, *emeritus, item inutilis, et usque*, tjent, ublevet Menneske.
 Uppgötva (at uppgötva), *indagare, invenire*, opspore, opdage, finde.
 Uppgrip, *n. copia, facilis acquisitio*, Overflod, let Erhvervelse. At hafa uppgrip, *manipulatum assumere*, have stor Overflodighed af noget, kunne tage begge Hænder fulde paa engang.
 Upphaf, *n. principium*, Begyndelse, Ophav. 2) *distantia v. elevatio superioris ab inferiore*, det Højeres Afstand fra det Lavere.
 Upphafning, *f. exaltatio*, Ophejselse.

Upphafs-madr, *m. auctor*, Ophavsmand, Anstifter.

Upphafs-flafr, *m. pl. prima elementa literarum*, de første Begyndelsesgrunde til en Videnskab. 2) *litera majuscula*, Begyndelses-Bogstaver.

Upphef (at upphesia), *erigere, exaltare*, opbøje, hæve i Vejret.

Upphefd, *f. honor, dignitas, item promotio*, Værdighed, Forfremmelse.

Uppheldi, *n. sustentatio visa*, Ophold, Underholdning.

Upphlaup, *n. seditio, tumultus*, Opstand, Opsøb.

Upphlaupsmadr, *m. sediciosus*, en Oprører.

Upphlaupsmær, *idem*.

Upphlutr, *m. mamillare, strophium, castula, etc* slags Bruentimmerkjortel uden Ermer. Upphlutr med milnum, *fibularium*, en saadan Kjortel med Bælter.

Upphvet (at upphvetia), *incisare, instigare*, opmuntre, opbidse.

Upphverfa, *f. recta superficies*, Retten: den Side, som skal vende op paa en Ting.

Upphuxa (at upphuxa), *excogitare, optænte*.

Upphyllingar, *f. pl. aeris humidi modificatio, insulas et scopulos maris, altiores, quam revera sunt, praesentans oculis*, den Beskaffenhed ved fugtig Luft, at Der og Klipper i Havet synes ved den højere end de virkelige; (*pro pluvia prognostico habetur*, anset som Forbød for Regn); d. håll.

Upphyrindr, *cornubus licinis*, med opstaaende Horn.

Upphæd, *f. calum excelsum*, Himmelen, det Høieste. Dýrd sé Gudi i upphædam, *gloria in excelsis Deo*, Ære vare Gud i det Høje. 2) *summa, fors*, Sum, Beløb. Upphæd alls hárlins, *summa summaram*, Godsets hele Beløb.

Uppi, *supra*, ovenpaa. 2) *pro parte*, for en Del. 3) *in, paa, i*. Hann sitr ecki einn uppi, *non est solus, amicos habet*, han er ikke alene, han har Venner. Á meðan hann sat uppi, *dum vixit*, imedens han levede. Á meðan hanns dagar vóru ecki uppi, *prius quam diem projiceret*, imedens hans Levn-dage endnu ikke vare endte. Nú eru þessi saung uppi, *hæ res jam consumpta sunt*, nu ere disse Ting fortærede. Ef hið sanna er uppi, *si verum manifestatur*, dersom Sandheden kommer for Lyset. Hann lét uppi víðtíni v. d. manninn, *hominem in domum recepit*, han tog Manden i sit Hus. Hann liggir uppílopt, *supinus jacto*, han ligger paa Ryggen, med Ansigtet i Vejret. Það hófdu þeir jafnan u. pi fyrir hönum, *sapius illi objicerunt*, det bebrejdede, forekastede de ham ofte. Hundurinn hafði sé. d. uppi i sporum, *canis odore vestigiorum pecora invenit*, Hunden stævede Haa-rene op. Hann gallt mér 2 ríkisdali, uppi landskuldina, *pro parte locarii duos imperiales mihi solvit*, han betalte mig 2 Rigsdaler paa Landgilden.

Hann lét braudbitann í munn hönum, *frustum panis illi in os ingessit*, han puttede ham et Stykke Brød i Munden.

Uppihalld, *n. mora*, Hindring, Ophold. 2) *cessatio*, Afslælse, Rolighed, Ophold. 1' dag hefr alldrei verid uppihalld á stormi, *hodie procella nunquam desaviiis*, i Dag har Stormen aldrig holdt op at rase.

Uppikominn, *morbo, labore, fame confectus*, udmattet af Sygdom, Arbejde, Hunger.

Uppiorpinn, *ad incisus redactus*, bragt i Knibe, i den yderste Forlegenhed.

Uppifeta, *f. sessio*, Oppesiddén. Hann hefr ecki uppisetumáttinn, *erectus sedere non potest*, han kan ikke sidde opret.

Uppiskenkr, *cui nihil reliquum est*, som Inset har tilovers.

Uppiskédr v. uppiiskédr, *idem*.

Uppiskioppa v. upp-skrópa, *egenus, qui egenitatem dissimulare non potest*, fattig, arm, transgende; skrópar.

Uppillada, *f. flamen*, Rødegarn i en Bæ. 2) *consensio*, Riv, Trætte.

Uppistöðu-efni, *n. vixarum materies*, Harsag til Riv og Trætte.

Uppkast, *n. adumbratio, delimentio*, Konsept, Styggerids, Udcast. 2) *vomisus*, Opkastelse, Epyen.

Uppkértr, *erectus ut candela*, rant, opret som et Lys.

Uppkoma, *f. eruptio*, Udbrud, Begyndelse, Op-

komst. Ellds-uppkoma, *eruptio ignis*, Jld-udbrud.

Upplag, *n. consilium, propositum*, Plan, Raad, Forsæt.

Upplagdr, *propositus*, ubtænkt, besluttet.

Upplegg (at uppleggja), *proponere*, foresatte sig.

Upples (at upplefa), *recitare*, oplæse. 2) *relegere*, søge op igjen, igjensamle.

Upplestr, *m. recitatio, lectio*, Oplæsning.

Uppleifi (at uppleyfa), *dissolvere, explicare*, oplæse.

Uppleysing, *f. solutio, analysis*, Oplosen, Opløsning.

Uppleita (at uppleita), *querere, inquirere*, efter søge, oplede.

Uppliósta (at uppliósta), *publice calumniari*, forraade, aabenbare, bagvaske offentlig.

Upplióstr, *m. calumnia, in vulgus emanans*, offentlig Bagvaskelse.

Uppitadr, *decolor*, affarvet, som har tabt sin Farve.

Upplok, *n. apertura*, Opstøffen, Aabnen.

Upplokinn, *aperius*, opluftet, aabnet.

Upplýg (at uppliága), *emendari*, lyve, opdigte.

Upplýk (at uppliáka), *aperire*, aabne, oplufte.

Upplýsi (at upplýfa), *illuminare, illustrare*, oplyse, opklare.

Upplypti (at upplypta), *levare, elevare*, opløfte, løfte i Vejret.

Upplypting, *f. elevatio, allevatio*, Opføstten, Løften i Vejret.

Upplæt (at uppláta), *aperire*, aabne, opluffe.

Uppmála (at uppmála), *pingere*, male, tegne.

Uppmiðr, *cuspidatus, acuminatus*, spids opad.

Uppnám, *n. præda, rapina*, Røvd, Bytte. Það var allt í uppnámi, *id omne in prædam cessit*, det blev alt gjort til Bytte.

Uppnuminn, *e terra sublatus in calum*, optas get til Himme'en.

Uppnæmr, *apprehensibilis*, som kan tages, fanges. 2) *impar*, ulige, af ulige Størke. Vid etum eeki uppnæmir fyri þeim, *impares illis non sumus v. illis expugnabiles*, vi ere ligesaa stærke som de, de kunne ikke overvinde os.

Uppörfa (at uppörfa), *hortari*, opmuntre, tilskynde.

Uppraka (at uppraka), *fanum in metas congerere*, rive Hø, samle Hø i en Stak.

Upprakstr, *m. collectio fani in metas*, Høets Samlen i en Stak.

Upprás, *f. ortus, initium; item causa*, Opgang, Begyndelse; ogsaa: Harsag. Sólar upprás, *prima lux*, Solens Opgang.

Uppreigdr, *arrectus*, opret, opstaaende.

Uppreigdr háls, *cervix arrecta*, stiv, opstaaende Hals.

Uppreikna (at uppreikna), *enumerare*, opregne.

Uppreifi (at uppreifa), *erigere*, oprejse, rejse i Vejret.

Uppreisn, *f. melioratio status*, Opreisning, en

Tilstands Forbedring. 2) *rebellio*, Opstand, Oprør.

Uppreift, *f. rebellio*, Oprør, Opstand. 2) *libratio v. emendatio*, Befrielse, Opreisning.

Uppreiftarmadr, *rebellis*, en Oprører.

Uppreinn (at uppreinna), *oriri, exoriri*, opstaa, opvinde. At uppreinnandi sól, *exoriente sol*, ved Solens Opgang. Hann rennr upp eins og tífill í túni, *floreti instar floret*, han skyder i Vejret, blomstrer som en Rose.

Upprefti, *n. vid. árefti*.

Upprétt, *erectus*, opret, oprejst.

Upprif (at upprifa), *refricare*, oprive, oprippe.

Upprifinn, *rescissus*, oprevet.

Uppriktugr, *integer, ingenuus*, oprigtig, redeglig. (N. O.)

Uppriktuglega, *probe*, redeligen, oprigtigen. (N. O.)

Uppris, *n. vid. uppreisn*.

Uppris (at upprisa), *resurgere*, staa op, rejse sig.

Upprisa, *f. resurrectio*, Opstaaen, Opstandelse.

Upprof, *n. diminutio ningoris*, Snefogets Ophold, Formindskelse. Nú er jela upprof, *rarefcit ningor*, nu holder Snefoget, Duggen op.

Upprótt, *n. eversio*, Omstørtelse, Omstyrten. 2) *favities maris turgiti*. Havets Drusen.

Uppróta (at uppróta), *eradicare*, rive op med Rod, oprybde. 2) *rep-stimare*, omgræve, oprybde, ophaffe.

Uppruni, *m. ortus, origo*, Ophav, Oprindelse.

Uppanninn, *exorcus*, oprundet.

Uppryd (at upprýdia), *arare*, *item* *eruerere*, pleje, rydde op.

Uppræti (at uppræta), *eradicare*, rive op med Rod.

Uppsala, *n. vomitus*, Opkasten, Eoppen.

Uppláttr, *n. statio navalis*, *navale*, Skibsstade, et Sted, hvor Baade staa paa Land.

Uppset (at uppsætja), *navigium in stationem subducere*, trække Baaden op fra Søen, i Skibsstaden. At setja upp i hráf, *idem*. 2) *ab opere desistere*, holde op med Arbejde.

Uppsettr, *positus extra spem boni successus*, bragt i Forlegenhed, uden Haab om godt Udfald.

Uppskár, *manifestus*, aabenbar, øjensynlig; *vid. opiniskár*; á skara. Göra uppskált, *patescere*, aabenbare.

Uppskér (at uppskéra), *merere*, hælde, mæle.

Uppskéra, *f. messis*, Høsten, Høstning.

Uppskrifja (at uppskrifa), *exscribere*, *item* *notare in codicem*, opskrive, optegne.

Uppskrift, *f. index*, *catalogus*, Fortegnelse, Register. 2) *inventarium*, Registering, Optegnelse.

Uppslátttr, *m. volubile consilium princeps*, en overilet, uoverlagt Plan.

Uppspanadr, *dispanfus*, opspændt, udspændt.

Uppspana (at uppspana), *dispandere*, udspænde.

Uppsperra (at uppsperra), *idem*.

Uppspentr, *dispanfus*, opspændt, udspændt.

Uppspetr, *idem*.

Uppspretta, *f. fons*, *scaturigo*, Bandspring, Kilde, Kildevæld. 2) *origo*, Oprindelse, Aarsag.

Uppsprett (at uppspretta), *scasere*, *scaturire*, opvælde, fremvælde.

Uppsprettu-vatn, *agua fontana*, Kildevand.

Uppstada, *f. surrectio e lecto*, Opstaaen, Opstandelse af Sengen.

Uppstöðu-tími, *m. tempus surgendi*, den Tid man bør staa op.

Uppstappa (at uppstappa), *confercire*, fuldpasse, fuldproppe.

Uppstappadr, *confersus*, fuldproppet, fuldpakket.

Uppstígning, *f. ascensio*, Opstígnen, Opgang.

Uppstígningar-dag, *dies ascensionis*, Kristi Himmelfartedag.

Uppstígr (at uppstígr), *ascendere*, opstíge.

Uppstöckr, *m. princeps ira*, heftig, opbrusende Brede.

Uppstöckr, *iracundus*, opfarende, hidlig, vrede-laden.

Uppstyttingr, *m. pluvia desistens*, Regnens Opshold. 2) *cessio a labore v. proposito*; *item* *langvar*, Ophold, Hvile fra Arbejde eller Forsæt; ogsaa: Nathed, Afmægtighed.

Upptak, *n. initium v. causa*, Begyndelse, Aarsag; *sapius in plurali* upptæk.

Upptak, *n. typhon*, *pr. gyratio aquae marinae in aera*, Søvandets Hvirlolen i Vejret ved Orkaner.

Upptálinn, *numeratus*, opregnet.

Upptek (at upptaka), *elevare, item sumere, op-*
løfte, tage op. At upptaka byrði, *onus ele-*
vare, løfte en Byrde. At upptaka fyrir

mönnum sé, *auferre, rapere pecuniam, ræve,*
 rane Guds fra Følf. Það ráð mun eg upp-
 taka, *id meum consilium eris, af det Raad*
 vil jeg benytte mig.

Upptekt, *f. consilium, Raad, Plan.* 2) *ra-*
pina; item confiscatio, Rov, Ranen; ogsaa:
 Konfiskation.

Upptel (at upptelia), *enumerare, recensere, op-*
tefle, opregne.

Upptendra (at upptendra), *excitare, inflam-*
mare, antænde, opflamme.

Upptök, *n. pl. vid. upptak.*
 Upptækt, *confiscandus, som kan konfiskeres,*
 konfiskabel. At göra upptækt, *confiscare,*
 konfiskere.

Uppvadandi, *insolens, petulans, overmodig,*
 fræk.

Uppvæðsla, *f. temeritas, Frækhed, Overmod.*
 Uppvæðslu- v. uppvæðslu-madr, *vir temera-*
rius, en frækt, overmodigt Menneske.

Uppvækna (at uppvækna, *expergefieri, opvægne.*
 Uppvæking, *f. exsuscitatio, Opvægnen, Op-*
 vækkelse.

Uppvæxandi, *adolescens, opvækkende.*
 Uppvek (at uppvækja), *excitare, opvæffe.* 2)
movere animum, opvæffe, bevæge Sindet.

Uppvinn (at uppvinna), *consumere, fortære.*
 2) *reportare, indbringe, fortære.* 3) *opus*
conficere, tilendebringe, fuldføre et Arbejde.

Uppvæðslumikill, *petulans, fræk, overmodig.*

Uppvæxt, *m. adolescentia, Opvæxt, Ungdom.*

Uppvís, *manifestus, aabenbar.*

Uppvís at þjófnadi, *in furto deprehensus, gre-*
 þen i Tyveri.

Uppúr, *ultra, supra, ovenfor, opaf.* Hann
 reif sig upp úr öllum hlióðum, *supra om-*
nes stensoria voce clamavit, han overstem-
 alle.

Uppvísir, *supra, ovenover.*

Uppýngi (at uppyngia), *renovare, restaurer,*
 foryngje, fornye.

Uppvæðdr, *commotus, turbatus, opþiðset, rætt*
 bevæget.

Uppæli (at uppæsa), *instimulare, opþiðse.* 2)
turbare, sætte i en stærk Bevægelse.

Ups, *f. ima pars recti, supra parietem, den*
 nederste Del af Taget, ovenpaa Væggen.
 2) *prominentia in montibus, fremragende*
 Klipper i Bjeldene.

Uplá-hellur, *f. pl. procures, de fremstaaende*
 Ender af Bjælter i Bygninger.

Uplár-dropi, *m. aqua ex collicis consignati-*
nis, Tagdrupp.

Upsi, *m. gadus squamosus major, ore imberbi,*
v. non cirrato, cauda subbifida, etflagt smaa
 Torst.

Úr v. úri, *m. urus, bubalus, en Uroffe, Bøf-*
 sel. Úrarhorn, *n. cornu uri, Bøffelhorn.*

Úr, *n. ros, pluvia, Smaaregn, Dug.* 2)
scintilla, en Gnist, Funke. Úr er af alla

- järni, *scintillas ferrum candens*, det gloende
 Jærn kaster Funter ud fra sig.
 Ur v. úhr, *n. automatum*, - et Ur, Pommur.
 Urmakari, úrsmidr, *m. ausomasarius*, en
 Urmager.
 Ur, *ex, de, af, udaf, fra*. Ur ýmslum stöð-
 um, *hinc illinc*, fra forskjellige Stæder.
 Urd, *fi saxetum, ruina montis v. saxorum*, en
 Stendynge.
 Urdarkóttir, *m. felix ferus*, en Wildkat.
 Urdar-máni, *m. magi ita malum demonem no-*
minant, qui savissime per illum artem suam
exorcere dicuntur, saaledes kalde Hekseme-
 sterne den onde Aand, ved hvis Hjælp de
 siges at udføre deres Kunster.
 Urd, *m. vid. urd*. 2) *magna multitudo*, en
 stor Mængde. 3) *idem ac vandr v. vördr*.
 Urdóttir, *saxosus*, stenig, fuld af Etene.
 Úrelldiz (at úrelldaz), *abolescere, senescere*,
 gaa af Brug formædelft Alder.
 Úressiz (at úressaz), *deficere*, svæktes, udmat-
 tes; *alias* öressiz.
 Úrfelli, *n. pluvia v. ningor*, Regn eller Sned-
 fog.
 Urga, *f. lorum, corrigia*, en Rem.
 Urga (at urga), *vehementer fricare*, gnide volds-
 omt. 2) *erueret*, oprybdet; *quasi* aurga;
 á aur.
 Urgur, *irritus*, slidt, forslidt.
 Urgur, *f. pl. mala dispositio animi*, ond Lune.
 Þá voru urgur á hönum, *mentis erat non*
serena, da var han i ond Lune.
 Anden Deel.

- Úrhlaup, *n. cessatio imbris*, Regnets Ophold.
 Úrhættis, *inordinarie*, uordentligen.
 Úrillr, *difficilis, malus compellatu*, vranten,
 vanskelig at komme til Rette med.
 Úrkast, *n. rejectio, rejectus*, Udskud, det som
 bortkastes. Úrkasta fiskr, *piscis rejectus*,
 Udskuds Fisk.
 Úrkoma, *f. vid. úrfelli*.
 Úrkost, *m. faculas*, Løslighed, Udves.
 Úrkula, *perfrigidus*, meget kold, forfrossen.
 Úrkula-vonar, *frigescente spe desperans*, haab-
 løs.
 Úrkynia, *degener*, vanflægtet.
 Úrkyniadr, *idem*.
 Úrkynian, *f. degeneratio*, Vanflægten.
 Úrkyniaz (at úrkyniaz), *degenerare*, vanflægte.
 Úrlausn, *f. sententia decisa*, afgjørende Be-
 stemmelse. 2) *concessio ex parte petiti be-*
neficii, en Begjæringss Opfyldelse for en Del.
 Úrlendis, *vid. erlendis*.
 Úrlendr, *vid. erlendr*.
 Urr, *n. birrisus*, Knurren (3: om Hunde).
 Urra (at urra), *birrire*, knurre, murre.
 Úrrek, *n. cuneus discussorius*, en Rille til at
 drive noget ud med.
 Urri, *m. canis*, en Hund.
 Úrræd (at urrádo), *expedire se negotio*, rede
 sig ud af noget, fatte en bestemt Plan.
 Úrrædalaus, *consilii expertus*, raadløs, raadvild.
 Úrrædi, *n. consilium e re nata sumum*, en vis
 Plan man fattet efter en Ting's Beskaffen-
 hed.

Úrslgt, *n. excretum farvis*, Rkib.

Úrskurda (at úrskurda), *judicare, decidero*,
dømme, beslutte.

Úrskurdr, *m. decisio, item sententia judicialis*,
Beslutning, Retsdom, Kjendelse.

Úrslit, *n. pl. seria denegatio*, alvorlig Nægtelse. Bergr mælti eingin úrslit, Bergs serio *v. audacter non denegavit*, Berg nægtede ikke alvorligen.

Urt, *f. herba*, en Urt, Plante; *vid. jurt*.

Urta, *f. phoca famina*, en Sælhund (Hunnen).

Urtabækur, *f. pl. antologica*, Bøger om Planterelæren.

Urtagardr, *m. herbarium, hortus*, en Hauge.

Urtagards-madr, *m. hermarium*, en Gartner.

Úrtaka, *f. electio*, Valgen, Udkaarelse. Úrtökugódr, *optimus, eligendus*, særdeles god, udmærket god.

Urtakramari, *m. aromatarius*, en Urtefræmmer.

Urtabúð, *f. taberna aromataria*, en Urtebod.

Urta-sala, *f. aromapolium*, Urtekræmmandel.

Úrtarleg, *n. hybernaculum*, et Sted hvor man gemmer Urter om Vinteren.

Úrtarleggr, *m. caulis*, Plantestilk.

Úrt kt, *f. adfrictio nexi lanificii*, Indtagen 1) i Strikning. 2) exceptio, Uddtagelse.

Úrtíningr, *m. res in suo genere pessima foris et rejicula*, Udfast, Udfud.

Úrtölur, *f. pl. dehortatio segnis*, Fraraadelse, forbunden med Røgring og Løshed.

Úrtölusamr, piger, *prudenciam simulans*, sam fraraader af Løshed og Uvillje.

Úrval, *n. vid. úrtíningr*.

Úrvinda, *astomitus, pr. exanimis*, bekvæmt, sandfæst, egentl. død. Hann varð úrvinda, *spiritum bullit, expiravit*, han døde, opgav Anden.

Úrþvætti, *n. fex, olivies*, Skarn, som þvæles bort; á þvæ.

Úrættiz (at úrættaz), *degenerare*, vanflægt. Uðgiðilld, *n. pl. multa violari fundi alieni*, Landnam, Døder for anrettet Skade paa en andens Jord.

Úlli, *m. lesio fundi, pr. violator, vastator*, Skad, tilføjet end Jord, egentlig: en Ødelægger, Voldsmand. 2) poet. ignis, hos Digterne: Ilden.

Úlli, *m. vid. drusli et þusa*.

Úlstr, *n. vid. vöistr*.

Úr, *foras*, ud. 2) peregre, udenlands. Á því ári kom G úr, *eo anno G peregre rediit*, i det Aar kom G. udenlands fra.

Úr, utar, yllt, *extra, exterius, extreme*, ud, ydere, yderst.

Út á, in, ud paa. Út vid, ad, ved, hól þeir fóru útá síð, *in altum pervexere*, de roede ud paa Ænen. Út at síð, *ad mare*, ud til Ænen. Út vid síð, *idem*.

Út á, *n. quicquid cibum spissorem diluit*, Jævnblending til en tyk Mad.

Útan, peregre, udenlands. 2) ex occasu a pelago, fra Havet, vestenfra. Hann hafði ferid utan sumarid áðr, *astate superiore stierat peregre*, han havde rejst udenlands den

oregaaende Sommer. Vindurinn er á
 , *ex occasu spiras*, Vinden er vestlig.
 i stendr utan fiörd. *pelagicus est ventus*,
 en blæser ind paa Hjorden.
visi, absque, sine, uden. Utan á, *extra*,
 paa.
 kar, *memoriser*, udenad, af Hukommelsen.
 ar, *extra domum et villam*, udenfor Hu-
 Gaarden.
 d, *f. peregrinatio*, Udenlandere'se.
 . *f. idem*.
 ir, *extra*, udenfor.
 inarköt, *n. pl. vestes exteriores*, Over-
 t.
 i, *præter*, desuden, foruden. 2) *ex*
 udenfor.
 is, *extra domum*, udenfor Huset.
 ds, *segregate, apud exeros*, udenlands.
 icks, *vid. utanhús*; á Stockr.
 , *extrinsecus*, udvortes, udvendig.
 dr, *exterior*, udvendig.
 di vid, *extra, item transverse*, uden-
 ved Eiden af.
 da, *exterius facies rei*, Ydersiden af
 ng. At utanverdu lá eg húsid, *domum*
vidi, jeg saa Huset udvendig.
 , *super*, udenfor, over.
 i, *utula, exterius*, langt ude.
 , *m. pl. heredes collaterales*, Udarvinger.
 (at útarina), *ad pauperiam redigere*,
 ne.
 dr, *opibus exhaustus*, forarmet.

Utdáa (at utdása sig), *rebus suis consulere*, be-
 sorge, forrette nødvendige Ting; (*metaph.*
deducta a navis, cum pedem proferunt, Ind-
 maaden er tagen fra Esfoll, naar de spande
 Sejlskjæde re ud).
 U-ber (at úthvera), *efferre*, bære ud, føre ud.
 Úthleyta (at úthleyta), *madefacere, aqua ma-*
cerare, udblæde.
 Útbod, *n. postularum in expeditionem*, militær
 Konstriktion. 2) *provocatio*, Opfordring,
 Udstæen.
 Útía (at útbía), *conspicere*, besubte, gjøre
 stident; *vid. bi er bia*.
 Úthreidi (at úthreida), *spargere, item expan-*
dere; udbrede; udstrække.
 Úthridr, *m. irritatio*, Ophidsen, Opterelse.
 Úthrot, *n. pl. imperigo, herpes, scabies humida*
purulenta, Fnat, Udflæt. 2) *ambitus do-*
muum, Udbygninger af et Hus.
 Úthrunnim, *igne consumimus*, udbrandt.
 Úthrynja (at útbrynja), *armare, bevæbne, uds-*
ruste.
 Úthuidr, *m. infans expositus*, et udbaaret, uds-
 sat Barn. 2) *expositio infantis*, et Barns
 Udsættelse.
 Úthý (at úthús), *instruere, armare*, udruste,
 Úthúinn, *instructus, armatus*, udrustet.
 Úhyggi (at úthýggia), *habituaculo interdicere*,
 opstige en Bolig 3: fra Udslejerens Eide.
 Úhygging, *f. interdictio pradii v. domus*, Op-
 sigelse af en Gaard eller Hus.
 Úlyrdis, *extra tabularum navis*, uden Skibets

borde; á bord. At kasta útbyrdiz, *e navi projicere*, kaste ud af et Skib.

Útbýti (at útbýta), *distribuere*, uddelse.

Útbær, *facile venalis*, tilfals.

Urdeili (at útdeila), *vid. útbýti*.

Útdreg (at útdraga), *extrahere*, træffe, drage ud. 2) *excerpere*, efferpere, udbrage Anmærkninger af en Bog.

Útdreginn, *extractus*; udbragen, udtrukken. 2) *excerpius*, effesperet. 3) *expunctus*, udstrøget.

Útdreifsi (at útdreifa), *spargere*, udstrø, udsprede.

Útdrif (at útdrifa), *expellere*, *ejicere*, udjage, udbrive. 2) *calare*, udpuffle.

Úteyar, *f. pl. insula a consinensi remotiores*, Øer, som ligge langt borte fra Fastlandet, Ud-Øer.

Úteptir, *ad loca exteriora*, udefter, længere hen.

Útengiar, *f. pl. prata remotiora*, Udmarker.

Úteygdr, *exophthalmus*, som har, udstaende Øjne.

Útfall, *n. erupcio*, *excursus*, Udfald, Udstrøten. 2) *recessus maris*, liduna, Havets Tilbagestrøm, Ebbe.

Úttararskúfr, *m. extremum vale abeuntis domestici*, a parte domini, Husbondens sidste Farvel til sin bortgaaende Tjener.

Útferd, *f. sanies v. phlegma ex vulnere*, Edder af Saar. 2) *reditus in patriam*, Tilbage-

komst til Fædrelandet, Hjemkomst. 3) *exitus*, Udgang.

Útferdar-mein, *n. dactylosis*, et Saar, hvoraf Edder flyder.

Útfyri, *n. estuarium*, et Stykke af Strandsbredden, som ved Ebben er tørt.

Útför, *f. exitus*; *item reditus in patriam*, Udgang; ogsaa: Hjemkomst til Fædrelandet. 2) *exequia defuncto*, Ligbegjængelse, Jordferd.

Útflæmdr, *ejectus*, *relegatus*, udjaget, uddrevet, forvist.

Útflæmi (at útflæma), *ejicere*, *relegare*, udjage, bortjage, forvise.

Útfyrir, *extra*, udenfor, paa hin Side af. Hann fór útfyri málann, *extra promontorium processit*, han gik udenfor, paa hin Side af Skjoldklinten.

Útgánger, *m. exitus*, *egressus*, Udgang, Udfald.

Útgánga, *f. idem*. Um útgángu vetrar, *circa exitum hyemis*, ved Vinterens Ende.

Útgardar, *m. pl. pomeria*, *fines*, Grændsefjeld.

Útgardaloki, *m. allex*, *deceptor terminalis*, en Gørløkker ved Grændsefjeldet, egentl. Trolden Utgardaløse i Edda.

Útgérd, *f. cibaria in expeditionem v. piscarum*, *cum aliis necessitatibus*, *v. omnis apparatus*, allsags Proviant, og Udrustning til Fiskeri eller Krigstjeneste.

Útgéinn, *derelictus*, ganske forladt, overgivet.

Útgift, *f. expensum*, Udgift. Útgifta og inn-

tekta bók, *libor accepti et expensi*, Udgifte-
og Indtægtsbog, Regnskabsbog.

Utgöri (at útgöra), *concludere*, afgjøre, be-
slutte. Útgört er það, *conclamatum est*, det
er afgjort.

Útgræf (at útgrafa), *exsculpere*, udgrave.

Kýlid græft út, *fistulae ulcus*, Bylden bræ-
der ud, sætter Materie.

Úgreiddsla, *f. vid. greiddsla*.

Útgrynni, *n. brevia*, Sandbanter, Grunde i
Havet.

Úthall, *n. crepusculum vespertinum*, Tidsmærke
om Aftenen.

Úthluta (at úthluta), *distribueret, per sortis as-
signare*, uddelte efter Lodkastning.

Úthögg (at úthöggva), *exsculpere*, udhugge.

Úthöggvid verk, *opus sculptile*, udhugget,
udgraveret Arbejde. Úthöggvin mynd, *ima-
go exsculpta*, udhugget Billede.

Úthöggning, *f. sculptura*, Udhuggen, Udgra-
veren. 2) *opus sculptile*, et udhugget Ar-
bejde.

Úthrópa (at úthrópa), *proclamare*, udraabe.

Úthrópan, *f. praconium*, Udraaben.

Úthrópari, *m. praco, buccinator*, en Udraaber,
Opraaber, Herold.

Úthverfa, *f. superficies inversa*, Brængen af
en Ting, den omvendte Overflade.

Úthverfis, *extra*, udvendig.

Úthverfur, *inversus*, omvendt, forfjert. Úr-
hverfi fat, *vestis inversa*, omvendt Klæde.

Úthýfi (at úthýfa), *interdicere domum*, bopfi-

stum *denegare*, nægte at huse En, forbyde
En at opholde sig i Huset.

Úthýfi, *n. casa solitaria, insula*, et fra Gaar-
den afsides liggende Hus.

Úti, *foris, sub dio*, ude, under aaben Him-
mel. Hann varð úti, *sub dio desis vivere*,
vulgo: tempestata peris, han bode under aaben
Himmel, af Uvej. Hann hefr lengi verið
úti um það, *diu sollicitus quæsis*, han har
længe søgt efter det.

Útidyr, *f. pl. antica*, Port, Gadedør.

Útibúr, *n. penarium solitarium v. domibus non
contiguum, insula*, et Korraadskammer, som
ligger adskilt fra andre Huse.

Útihús, *n. vid. úthýfi*.

Útigánger háar, *m. pastio hyemalis pecorum*, Kreat-
tureres Udegang: Grægang om Vinteren.

Útigánga-peningr, *m. pecora pascualia*, Kreat-
turer, som gaa ude om Vinteren.

Úrjardir, *f. pl. villa*, enlige Gaarde.

Úrilega, *f. latrocinium*, Stratenrøver, Et-
mands Haandtering.

Úrlegu-madr, *lauro*, Stimand, Stratenrøver.

Úrilegu-mús, *f. forex*, en Skovmus.

Útilyk (at útilykia), *excludere*, udelukke.

Útskemma, *f. insula cubicularis*, Udehus, hvort
man sover.

Útsödur, *f. pl. quarantena, isem carena*, Quar-
rantene. Útsödur qvenna, eptir barnburð,
ressuractum, Tiden fra Konernes Barnefø-
sel indtil deres Kirkegang.

Útivist, *f. iter maritimum*, en Sørejse.

Úkalla (at úkalla), *evocare*, udfalde, opfordre.

Úkasta (at úkasta), *ejicere*, udfælde.

Útkialkar, *m. pl. extrema praemonitoria serra*, fremragende Forbjerge, Skager, Udfanter af et Land.

Útklakin, *ovo excussus*, udflettet.

Útklek (at útkleikja), *excludere ova, pullos*, udflette.

Útkliá (at útkliá), *telam pertexere*, tilendebringe en Vev. 2) *consumere, concludere*, tilendebringe, fuldføre. Það mál verðr ei útkliáð í ár, *hoc anno ista causa non erit conclusa*, den Sag bliver ikke sluttet, tilendebragt i dette Aar.

Útkoma, *f. exitus*, Udgang, Udfald. 2) *reditus in patriam*, Hjemkomst til Fædrelandet.

Útlát, *n. multa pecuniaria*, Pengebøder, Mulkt. 2) *largitio*, Gæmtilbød. At verða fyrir útlátum, *multari pecunia*, mulkteret, dømtes i Pengebøder.

Útlausn, *f. redemptio*, Igjenløsning, Indløsning.

Útlegd, *f. exilium*, Landflygtighed. 2) *religatio*, Forvísning.

Útlegdardómr, *m. proscriptio*, Forvisningsdømme.

Útlegg (at útleggja), *interpretari, exponere*, udlægge, fortolke.

Útlegging, *f. interpretatio*, Oversættelse, Fortolkning.

Útleggjari, *m. interpres*, en Fortolker.

Útleidi (at útleida), *educere*, føre ud, udele.

Útleidsla, *f. educio*, Udførelse, Udielen.

Útleidsláttimi, *m. idem*. 2) *tempus educationis*, Udførelses Tid.

Útleiding, *f. idem*.

Útleikinn, *eracatus*, behandlet, medbehandlet. Illa útleikinn, *male eracatus*, ilde medbehandlet.

Útlendingr, *m. peregrinus*, en Udlænding.

Útlendr, *idem*.

Útlendingsskapr, *m. peregrinatio*, Uderlandsrejse, Udlændighed. 2) *exilium*, Landflygtighed.

Útlendiskr, *exoticus, peregrinus*, udlandsk, fremmed.

Útlifadr, *exolemus, isem capularis*, udføret, forældet.

Úllir, *n. vulrus*, Udseende.

Útlönd, *n. pl. terra peregrina, externa*, fremmede Lande.

Útlægi, *m. exul*, en Landflygtig, Forvist.

Útlægi (at útlægi), *proscribere*, forvise, drive i Landflygtighed.

Útlagr, *proscriptus, exorris*, forvist, landflygtig. 2) *multatus*, dømt i Dødet. At göra útlaginn, *idem ac proscribere*, forvise. Hann skal vera útlagr um þrjár markar, *tribus marcis mulcator*, han skal bøde tre Markar.

Útmála (at útmála), *definire, describere*, be-

Útræ. 2) *circumcirca pingere*, male hest
 ud, rundt omkring.
Útmálan, *f. descriptio*, Beskrivelse.
Útmánadir, *m. pl. tres posteriores menses hye-*
mis, de trende sidste Vintermaaneder.
Útmæli (at útmæla), *emeriri*, udmaale, af-
 maale.
Útnorðan-átt, *f. regio cauri*, Nordvestkant.
Útnyrðingr, *m. vensus caurinus*, Nordvestvind.
Útpressa (at útpressa), *exprimere*, udperse.
Útqvílla (at útqvílla), *propagare*, forplante,
 udbrede.
Útrás, *f. effluuium*, Udrinden, Udløb.
Útreid, *f. equestre certamen*, Ridderkamp, Ture-
 nering; *vid* turniment.
Útrök (at útreka), *expellere*, uddrive, udjage.
Útrensl, *n. effluuium*, Udrinden, Udløb. 2)
delineatio, Afriðs, Udfast.
Útrensla, *f. adumbratio, delineatio, specialiter*
acpictura, Udfast, Afriðs, især i Brode-
 ring.
Útrætti (at útrætta), *exporrigere*, udrække, frem-
 række. 2) *expedire, exsequi*, udrette, fulde-
 føre.
Útrétting, *f. occupatio, negotium*, Forretning,
 Udrettelse.
Útriddinn hest, *equus exhaustus labore*, en for-
 reden Hest.
Útróðr, *m. piscatura procul a domo*, Reen til
 Fiskei, langt fra Hjemmet.
Útrými (at útrýma sig), *rebus suis prospicere*,
 sørge for, bære Omfarg for sine Ting. At

útrýma einn, *aliquem expellere*, bortdrive,
 udjage en; *vid* rými.
Útsáð, *n. semen*, Frø, Sæd.
Útsauma (at útsauma), *neu pingere*, udsø, bro-
 dere. Útsaumad fat, *vestis phrygiana*, et
 broderet Klædebon.
Útsaumr, *m. acupictura*, Brodering, Udsøen.
Útsaumamadr, *phrygio*, En som udsøer, bro-
 derer.
Útslef (at útslofa), *edormire*, udsove.
Útsendari, *m. ablegatus*, en Udsendt, Gesandt.
Útsendi (at útsenda), *emittere, ablegare*, ud-
 sende, bortsende.
Útset (at útsetja), *exponere, arcere*, udsætte.
 2) *occulte submittere*, udsende hemmeligen,
 underhaanden.
Útsetning, *f. expositio*, Udsættelse, Udbæren.
 2) *excommunicatio*, Bandsættelse.
Útsettr, *expositus*, udsat. 2) *occulte submissus*,
 udsendt underhaanden.
Útskefr, *valgus*, Hjørbenet.
Útskér (at útskéra), *vid* úthögg.
Útskegar, *m. pl. extremitates terræ*, Hjørberge,
 Skoger, Udfanter af et Land; *vid* útkiálkar.
Útsker, *n. scopulus maris, diffusus a continenti*,
 Skjer, som ligger et Stykke fra Land.
Útskipti (at útskipta), *vid* úthýti.
Útskíring, *f. vid skíring*.
Útskiri (at útskíra), *explicare*, forklare, for-
 tolke.
Útskot, *n. secessus in pariete domus*, Hjørne,

- Uffrog. 2) *homo omnibus invisus*, et for-
 hadt Menneſſe.
- Útskotinn, *bene costatus*, ſom har gode Rib-
 ben. 2) *explodendo inutilis factus*, forſkudt.
- Útskrippi, *m. animal lucifugum*, et ſtygt, hæ-
 ligt Dyr.
- Útskrift, *f. apographum, exemplar*, Udſkrift,
 Aſſkrift, Kopi.
- Útskúfa (at útskúfa), *repudiare, rejicere*, for-
 kaſte, forſkyde.
- Útskækill, *m. extremas*, den yderſte Del af
 noget.
- Útslökk (at útslökkva), *extinguere*, udſlukte.
- Útsnara (at útsnara), *ejicere*, bortkaſte.
- Útsog, *n. recursus fluctuum litoralium*, Bøl-
 gernes Tilbagegyſſen fra Stranden.
- Útsótt, *f. lienteria*, Dugløb, Durfløb.
- Útsrandir, *f. pl. litora in mare excurrentia*,
 Ryster, ſom rage ud i Havet.
- Útskúginn, *exsculptus*, udgraveret, udſkuffet.
 2) *perforatus*, gjennemſtuffet, fuld af Huls-
 ler.
- Útsudr, *n. libonotus*, Sydveſt; vid. vindr.
- Útsýg (at útsúgo), *exfugere, devorare*, ud-
 ſue.
- Útsýnningr, *m. libi*, Sydveſtvind.
- Úttala (at úttala), *ad finem perducere colloqui-
 um*, tale ud, tilendebringe Samtalen.
- Úttekt, *f. redituum collectio; item receptio præ-
 diorum*, Skatters Indſamlen; ogsaa: en
 Gaards Modtagelſe, Synesforretning over
 en Gaard.

- Uttred (at úttroda), *infarcire*, proppe i. 2)
perierere, træde, nedtræde.
- Úttrodinn, *conferens*, fuldproppe. 2) *pedibus
 perscrutans*, nedtraaet, ſønderſpartet.
- Útvali, *m. electio*, Valg, Udkaarelſe.
- Útvala-lid, *m. lectissima copia*, udſøgte, udvalgt
 Tøpper.
- Útvalinn, *electus*, udvalgt, udkaaret.
- Útvalning, *f. electio*, Valg, Udvalgelſe.
- Útvega (at útvega), *conquirere, comparari*,
 tilvejebringe, anſkaffe.
- Útveg (útvoğ, hefi útvegid, at útvega), *ex-
 pendere*, veje ud.
- Útvegafamr, *acquisitu operosus et felix*, erhverv
 ſom, viſſom og heldig i at erhverve.
- Útvegr, *m. acquisitio*, Erhvervelſe. 2) *modus
 acquirendi*, Erhvervelſesmaade.
- Útvegs-madr, *m. pararius*, ſom anſkaffer, en
 Anſtatter.
- Útvel (at útvelia), *eligere*, udvælge, udkaare.
- Útver, *n. locus piscatura, in extremis lingulis
 serræ v. insulis remotioribus*, et Fiſſeleje på
 Udkanter af Landet, eller frattiggende Der.
- Úvigt, *f. expansio*, Udvejen.
- Útvidka (at útvidka), *laxare*, udvide.
- Útvísa (at útvísa), *demonstrare*, udviſe, ſøn-
 ſkare. 2) *domum interdicare*, opſige en Dør-
 pæl, viſe En Døren.
- Útundan, *inferne*, udenfor. 2) *extra forum*,
 ſom ikke tager Del i. Hann á eckert ú-
 undan sér, *remissitate rerum v. virium premi-
 sar*, han er i trange Omſtændigheder.

Útvortis, *extrinsecus*, udvortes.

Útvörðr, *m. excubitor, eminens conficiendus*, en Korpoff.

Útúrdúrar, *m. pl. somnus per dormiscens*, dyb

Övnn. Hann svaradi mér í útúrdúrum, *inapte respondis, quasi somnians*, han svarede mig med urimelig Snak, ligesom i Dremme.

Útyfir, *extra, trans, circa*, henover, over til den anden Side. Hann fór útyfir heidi, *occidentem versus resquas transiit*, han rejste vester over Heben. Hann gengr útyfir rétt takindök, *extra terminos v. iustum modum vagatur*, han overstrider de rette Grændser.

Útþaninn, *passus, distentus*, udspændt.

Útþembi (at útþemba), *sumefacere*, opblæse, bringe til at opsvolme; á þömb.

Útþen (at útþenia), *distendere, pandere*, udspænde, udspille.

Útþembdr, *sumefactus*, opsvolmet, opblæst.

Útþryckilega, *expresse, explicare*, udtryffeligen.

Útþýdi (at útþýða), *explanare*, udtyde, forklare.

Vudla (at vudla), *vid. fudla*.

Uxafall, *n. ossum corpus bovis mactati*, en hel Krop af en slagtet Okse.

Uxahúð, *f. corium bubulum*, en Oksehud.

Uxamerki, *n. signum tauri, saurus*, Tyren, Tyrens Stjernebillede.

Uxi, *m. saurus*, en Tyr, Okse. 2) *hos castratus*, en Stub. 3) *offa*, en Kjødklump. Uxar afröru, *liectu um þvöru, offis perdidisti, rudiculam lingue, signem se fore manes deter-*

Anden Deel.

rima, du har tabt Kjødklumpen, stik nu Koffestjeen x: naar du er doven, bliver du fattig.

Vymur, *f. pl. vid. vomur*.

Væfja v. veifja, *f. vid. veifa*. 2) *muliercula gracilis et imbecillis*, et Gruentimmer af svag Legemsbygning.

Vædr, *fluvius qui facile vadari potest*, som kan vades over.

Vægd, *f. misericordia, lenitas*, Mildhed, Meekhed, Blaansomhed.

Vædiz (at vædez), *vestis induere*, klæde sig paa.

Vægdarsamr, *misit, lenis*, mild, blid, blaansom.

Vægi (at vægia), *parcere*, blaane. At vægia fyrir, *cedere*, give efter for. At vægia til, *aliquid concedere, favori dare*, sige, give efter, afftaa noget af sin Ret.

Vægiaz (at vægiaz til), *idem*. Þad sömir þér at vægiaz til vid ofs, *re decet nobis cedere*, v. *à nobis abstinere*, det sommer dig at give efter for os.

Vægir (at vægi), *suppurare*, drage til Bor og Edder; a vogr. Kaunid vægir, *ulcus fistular, suppurat*, Bylden trækker til Edder, bolner.

Vægdr, *purulentus*, fuld af Edder.

Vægilega, *molliter, clementer*, med Mildhed, blaansomt.

Væging kauna, *f. pyosis*, Bylders Eddersætning.

Vægr, *misit, mansuetus*, mild, blaansom.

Væl, *f. vid. viel v. vel*.

Væli (at væla), *decipere*, bedrage. 2) *lambensari*, hyle, græde. 3) *secum volvere*, rami-
nari, overtænke, overveje. Þeir vælu lengi
um dóminn, *de sententia alicuius consultare*,
de overtænkte Dómmen længe.

Væli, *f. deceptor*, en Bedrager. So skal
eg hann kyrkia, sem hin kámt'eira væli, vid-
biðrhar veggja aldna, *frangulabo illum, ad
modum terrica deceptoris, ferorum urforum,*
qui in vetustis parietibus habitans & *ut felis*
murem, jeg skal saaledes kvæle ham, som
den fæle Bedrager, der besuærer de vilde
Djorne, som opholde sig i gamle Vegge,
& som Ratten kvæler en Mus.

Vælinði, *n. gula, æsophagus*, Østrube. Vælinðis-
höfud, *caput æsophagi*, Østrubens Hæbning.

Væli, *m. deceptor*, en Bedrager.

Vælur, *f. pl. lamentatio*, Hylen, Jammerklage;
vid. vol.

Væma, *f. nausæola*, Væmmelse.

Væminn, *nauseosus*, væmmelig.

Væmir (at væma), *naucare*, væmmet.

Væmulgr, *vid væminn*.

Vænd, *f. spes*, Haab, Forhaabning; *sapius*
in pl. vændir. Hann er í þeim vændum, *de*
eo sperandum, det kan man vente af ham.

Væni (at væna), *sperare* haabe, gjere sig For-
haabning. 2) *insimulare*, bestylde, mistænke.
At væna einn lýgi, *difficere, mendacis in-*
simulare, bestylde en for Løg.

Vængla-hurd, *f. valva*, en dobbelt Dør.

Vængr, *m. ala*, en Ving.

Vængiadr, *alatus*, vinget, fæinaet.

Vænz (at vænz), *spem simulare*, lade sem man
haaber. 2) *citare*, færaabe sig paa. At
vænaz votta, *sestet nominare v. citare*, be-
raabe sig paa Vidnet.

Vænka (æ: vænka), *meliorare*, forbedres. Næ
tekr at vænkaz, *spes meliorationis jam affu-*
git, nu begunder Sagen at forbedres, tag
en heldigere Tending.

Vænleiki, vænleikr, *m. venustas*, Smukhed,
Ætjønshed.

Vænn, *sperandus*, bone spei, haabesuld. Eð
er nú annad vænni ráð, *non est aliud con-*
silium, de quo melius sperandum, det giv
intet bedre Raad. Hönum þ. kir vænt um,
in sua gaudet, han glæder sig over.

Vænn, *formosus, elegans*, smuk, Æjøn. Væ
mey, *virgo venusta*, en smuk Pige, M.

Væntanlegr, *sperandus*, som man kan vent
ventelig.

Vænti (at vænta), *expectare*, vente, ble.

Vænting, *f. spes*. Haab, Forhaabning. Hann
gaf mér vænting á hökinni, *spem libri mi-*
fecit, han gav mig Haab om at erholde
Bogen.

Vænt, *f. expectatio*, Vænten, Oppebien. Lög
var á hönum væntin, *diu expectatus erit*,
man ventede ham længe.

Vær, *nos, ambo, vi*.

Vær, *tolerabilis*, taalelig. 2) *bilaris*, glæ.
Hann lefr nú vært, *jam suavis dormis*, m
sover han sødt. Nú er ekk vært vedr, m

pestus est intolerabilis, nu raser et utaalstigs
(meget stærkt) Uvejr. Hönum er hvörgi
land vært, *nulli in continenti tutus est*, han
er ingensteds paa Kæstlandet sikker.

Væilegt, *tulerabilis*, taalstig. Þar var ecki
væilegt, *intolerabilis ibi erat mansio*, der
var et utaalstigt Opholdssted.

Væringjar, *m. pl. vocati olim Normanni, quando
militabant imperatori Græco*, Væringar, saa-
ledes kaldtes de Nordmænd, som forðum stode
i Krigstieneste hos den Græske Keiser i Rom
stantinapel.

Væringjar, *m. pl. juvenes hilares v. procaces*,
glade, lystige unge Mennesker; ð var.

Væringr, *m. aprium*, Urenlighed, flatted Uld
paa Haar.

Værrur, *f. pl. furfures*, Skurver i Hovedet.

Værkillegt, *gracilentus*, svag og smal af Læ-
gemebygning.

Væsk II, *m. mustela*, en Væsk. 2) *vir graci-
lis*, et Menneske af svag Legemebygning og
liden Vækt.

Væsi (at væsa), *spirare*, aande, puste. 2) *in-*

quiescere, forurostige. Hér væsir ecki um
þig, *hic ab omni injuria cali immunis es*, her
er du sikker for alt Uvejr; *vid. vas v. vos*.
Væta, *f. humor, aqua*, Vand, Vædse, Fug-
tighed.

Væti (at væta), *humectare, madefacere*, væde-
gjøre vaadt.

Vætt, *f. octoginta pondo, nonnunquam olim com-
sum pondo*, firsindstyve; ogsaa forðum: et
hundrede Pund. 2) *pondus indefinitum*, en
ubestemt Vægt. Ecki vætta, *nihil*, slet in-
tet. Uppá vegnar vættir, *extra numerum*,
in spem incertam, ganske ubestemt, paa et
Slumpetraf.

Vætt, *f. genius, demon*, en Mand, Skæpsaand.

Vættir, *c. idem*.

Vætti, *n. testimonium*, Vidnesbyrd. 2) *cardi-
nos janua*, Dørhængsler. 3) *ansa scriniorum*,
qua sublevantur, Haandgreb paa Skrine eller
Kister, ved hvia Hjælp de løstes op.

Vætti (at vætta), *operare, perire, sniffe*, bede
om. Vættac of grid, *pacem non peto*, jeg
begjærer ikke Fred.

Y.

Ybbinn, *hirsutus*, lodden, strishaaret. 2) *ru-
culentus, minor*, vranten, trættefjær, vrede-
laden.

Ybli (at ybba sig), *iracem praeferre vultum*,
se barsk, vredagtig ud.

Ybögi, *m. costus, arcus*, en Bue, Bøjning.

Yda, *f. aestus aquarum v. fluminum*, Vandhvelv
vel, stærk Strøm i Floder og Elve; ð vann.
Yda (at yda), *aestuare, effervescente*, bruse, vore
hidsig.

Yddi (at ydda), *acuere, acuminare*, spidsse,
gjøre spids. Hér yddir fyrir einhverju,

aliquid suspicionis inest, her stikker noget under.

Yduglegr, *frequens*, *jugis*, idellig.

Ydukast, *n. vortex*, *item casaraces*, en Vands hvirvel; ogsaa: Vandsoelg.

Ydr, *vobis omnibus*, Eder.

Yta, *f. diffidium*, Rto, Trætte; *vid. úsinn*.

Yfi (at *ýfa*), *refricare*, oprippe, optræ. 2) *irritare*, optræ, ophidsæ. At *ýfa* upp lárid, *refricare vulnus*, optrippe Saaaret. At *ýfa* til reidi, *irritare*, optræ til Brede.

Yfiz (at *ýfaz*), *irritare*, *indignari*, optræ, bliv vred, fortørnet. At *ýfaz* við einn, *difficilem se exhibere*, blive vred, fortørnet paa en. Bændur *ýlduz* við Sighvat, *prædiazoras Sighvatum indignati sunt*, Vønderne bleve fortørnede paa Sighvat.

Yfid, *f. refricario*; *item irritatio*, Oprippen, Opriven; ogsaa: Optrælse.

Yfing, *f. idem*.

Yhinn, *indignabundus*, vred, fortørnet; *vid. úsinn*. 2) *hirsutus*, lodden, strishaaret.

Yfir, *super*, *trans*, *item per*, over, igiennem, over paa den anden Side.

Yfir, *esri*, *essit*, *superus*, *superior*, *supremus*, over, øvre, øverst (et Bestaaffenhedsord).

Yfir, *esra*, *essit*, *supra*, *superius*, *supreme*, over, øvre, øverst (et Stedord). Yfir sig, *ultra vires*, over sine Kræfter. Hann lofar yfir sig, *aureos montes pollicetur*. Han lover mere end han kan holde. Hónum sesti yfir, *errat*, han tager fejl, forser sig.

Yfirauflan, *persusus*, overøst, overvædet.

Yfirband, *n. ligamentum*, *quo subligantur membrana vasis v. pixidibus*, et Daand, hvorod et Dætte fastbindes over Lar eller Vær.

Yfirbetr, *ukerius*, *remotius*, længere borte, længere over til den anden Side.

Yfirbodan, *f. imperium*, *dominium*, Herredømme, Overbefaling.

Yfirbodari, *m. dominus*, *superior*, en Herre, Befalingsmand.

Yfirbord, *n. sextum exterius vestis*, Rættan paa et Klæde.

Yfirbót, *f. emendatio*; *item satisfactio*, Forbedring; ogsaa: Gyldestgjærelse.

Yfirbragd, *n. vultus*, Mine, Ansigt, Skikkelse. 2) *prætextus*, Paaastud, Skingrund. 3) *spatus exterior*, Udseende.

Yfirbuga (at *yfirbuga*), *superare*, overvinde, faa Bugt med.

Yfirurdir, *m. pl vires v. foriundo major*, større Kræfter, Overlegenhed. 2) *prærogativa*, *excellencia*, Fortrin, Øpperlighed frem for andre.

Yfirburda, *perquam*, *præ cæteris*, særdeles, ubemærket. Yfirburda-h-gr, *præ cæteris omnes*, udmærket kunstfærdig. Yfirburda-gagn, *maximum commodum*, særdeles stor Nytte.

Yfirbyrdi, *n. vid. yfirbord*.

Yfirbatur, *f. pl satisfactio*, Gyldestgjærelse, Enstatning; *vid. batur*.

Yfirdad, *f. vehementia*, Voldsomhed, Hefsig hed.

Yfirdómari, *m. iudex superior*, en Overdommer.
 Yfirdöggva (at yfirdöggva), *irrigare*, vade, bes-
 ranke med Vand.
 Yfirdæg (at yfirdæga), *expungere*, udslætte,
 slaa en Streg over.
 Yfirdrepskapr, *m. simulatio*, Forstillelse, Hyleri.
 Yfirsæ (at yfirsæ), *persuadere*, overrase, over-
 valde.
 Yfirsæir, *trans, ultra*, over, hen til den anden
 Side.
 Yfirfer (at yfirfara), *peragraré, transire*, gjen-
 nemreise, fare over. 2) *perlustrare, percur-
 rare*, overflue, gennemløbe.
 Yfirferd, *f. peragratio, transitus*, Overfart,
 Gjennemfart. 2) *percurso*, Gjennemløben.
 Yfirfell (at yfirfalla), *aggredi v. obnuere*, an-
 falde, overfalde.
 Yfirfiótanlegr, *abundans*, overflodig.
 Yfirfiótanlega, *abundanter, accumulata*, overflø-
 digen.
 Yfirför, *f. vid yfirferd*.
 Yfirfurda *f. res summe admiranda*, en særde-
 les forunderlig Ting.
 Yfirfyri, *ad aliud latus*, henover, til den an-
 den Side. Fara mun eg yfirfyri hi lílíd,
ad aliud manus latus ibo jeg vill rejse over
 til den anden Side af Fjeldet.
 Yfirtarlla, *f. transactio*, Overførel.
 Yfirgánger, *m. violentia*, Voldsomhed, egenmø-
 digt Forhold. 2) *transitus*, Overgang, Overs-
 fald.

Yfirgéf (at yfirgéfa), *deserere, derelinquere*,
 forlade, efterlade.
 Yfirgéfning, *f. desertio*, Forladen, Bortløben.
 Yfirgeng (at yfirganga), *transgredi*, gaa over.
 2) *superare v. suppressere*, overgaa, over-
 vinde, undertrykke.
 Yfirgirnd, *f. nimia cupiditas*, umaadelig Ø-
 gjærlighed.
 Yfirgæfi (at yfirgæfa), *prominere*, rage frem.
 2) *abundare, item prevalere*, have Overflod,
 Overhaand, Overvægt.
 Yfirgæfanlegr, *abundans*, overflodig.
 Yfirhángi (at yfirhanga), *imminere*, overhænge,
 true.
 Yfirhángandi, *instans, ingruens*, overhængende.
 Yfirhelling, *f. superfusio*, Overgudelse.
 Yfirhelga (at yfirhelga), *prætexere*, bruge Skin-
 grunde, besmykke med falske Farver.
 Yfirhera, *m. magistratus superior*, Overherre,
 Overighed.
 Yfirheyri (at yfirheyra), *examinare*, overhøre,
 eksaminere.
 Yfirheyrla, *f. examen*, Eksamen, Forhør.
 Yfirhönd, *f. potestas*, Magt, Overhaand. At
 hafa yfirhönd, *præpollere*, have Overhaand.
 Yfirhöfn, *f. episogium, epiblema* en Overlappe.
 Yfirhúd, *f. praputium*, Forhud.
 Yfirhylmi v. yfirhylma (at yfirhylma), *occu-
 rare*, skjule, dølge.
 Yfirhúning, *f. prætextus*, Paaskud, Skin-
 grund.
 Yfirkominn, *superatus*, overvundet.

Yfirklæði, *n. vestis superior*, Overklæder.

Yfirledr, *n. (á skóm), obstragulum*, Overleder paa Sko eller Støvler.

Yfirlega, *f. tadiosa immoratio*, kjedsommeligt Ophold eller Sysselsættelse med noget.

Yfirles (at yfirlesa), *perlegere*, gjennemlæse.

Yfirlest, *m. lectio perfunctoriosa*, løselig Gjennemlæsning. 2) *parentatio*, Ligprædiken.

Yfirlic, *n. aspectus, conspectus*, Anseen, Betragtning. 2) *assimium v. sententia*, Burdering, Mening, Kjendelse.

Yfirlicr, *m. vultus, facies, aspectus; item color naturalis*, Udseende, Ansigt, Ansigtstext; ogsaa: naturligt Farve.

Yfirlyfi (at yfirlyfa), *proclamare, promulgare*, udraabe, bekendtgjøre, erklære.

Yfirlit (at yfirlita), *lustrare, perlustrare*, overgaa, gjennemgaa.

Yfirlyk (at yfirlyka), *consummare, fuldbringe, tilendebringe*. Paaat til med öllu yfirlykr, *donec res ultimum finem attingas*, indtil Sagen er ganske fuldført.

Yfirleti, *n. tractatio*, Behandling. Þeir voru þar í góðu yfirleti, *benevole tractabantur*, de vare der særdeles godt behandlede.

Yfirleti, *n. magnificentia; item stentatio*, Pragt, Pomp; ogsaa: Prælen.

Yfirmáti, *supra modum, immodice*, overmaade.

Yfirmadr, *m. superior*, en Overmand.

Yfirmegna, *prævalens*, som er stærkere, har flere Kræfter, overlegen. 2) *cui alter impar est*, hvortil en ej er i Stand. Jörðin ber

þig yfirmegna. *impar es prædio, v. fundi colendo impar es*, du er ikke i Stand til, har ej Kræfter til at dyrke, drive Gaarden.

Yfirnefni, *n. vid. ofnefni*.

Yfirráð, *n. pl. regimen, dominium*, Herredømmet, Regjering.

Yfirrétt, *m. ius superius, secunda instantia*, Overret, anden Instans.

Yfirrettar-hús, *n. pratorium*, Overretts Hus, det Hus, hvortil Overretten holdes.

Yfirseta, *f. vid. yfislega*. 2) *obstericium*, Jærdemoders Forretning, Haandtering.

Yfirsetulóna, *f. obsterix*, en Jærdemoder.

Yfirsetukonulaun, *n. pl. materum*, den Jærdemoder, en Jærdemoder erholder.

Yfirsetung, *m. parentatio*, Sang ved Ligbejærgelse. At hallda yfirsetung, *parentare*, synges ved ens Jærdesærd.

Yfirsiðn, *f. error, delictum*, Bilsfarelse, Forseelse.

Yfirskipa, *o. extra numerum numeratum*, overkomplet Sæmand.

Yfirskipa (at yfirskipa), *præponere*, sætte over, bestille til Overmand.

Yfirskipadr, *præpositus, prefectus*, som er sat over noget.

Yfirskun, *f. præpositura*, Bestikkelse over noget. 2) *nimia numerositas*, for stor Mængde.

Yfirskyn, *n. pratextus, simulatio*, Påskand, Skingrund, Hølevending.

Yfirskodan, *f. perspectio*, Overblik.

Yfirskot, *n. pl. ambiguitas*, Tvetydighed. Hann

Sår med yhrskotum, *ambiguus verbis juravit v. cum reservatione mentali*, han aflagde Ed med Tvetydighed, Forbeholdenhed.

Yhrskyggi (at yhrskyggja), *obumbrare*, overfygge.

Yhrskygging, *f. obumbratio*, Overfyggen.

Yhrskrift, *f. epigrapha, inscriptio, titulus*, Overkrift, Indkrift, Titel.

Yhrstlig (at yhrstliga), *superare*, overstige, overvinde.

Yhrstliginn, *superatus*, overvundet.

Yhrstgning, *f. impotentia animi v. regimen affectuum*. Blinde Svagheb, Mangel af Styrke til at holde sine Affekter i Tæmme.

Yhrsvif, *n. eclipsis v. sycope*, Afmagt, Daarnelse; *vid. aungvit*.

Yhrstgn, *f. consilium v. providentia*, Overfigt, Forsynlighed.

Yhrtak, *n. praestantia*, Fortrin, Overlighed. Par var yhrteks fiski i vetr, *piscatura hac hyeme praestantissima ibi fuit*, der var særdeles godt Fiskeri i Vinter.

Yhrtala (at yhrtala), *convincere*, overbevise. 2) *persuadere*, overtale.

Yhrtaladr, *persuasus*, overbevist, overtalt.

Yhrtek (at yhrtaka), *comprehendere*, indbefatte.

2) *emetiri*, fuldmæle, tilbagelægge, fuldbringe. 3) *ad finem perducere*, tildebringes.

Þeir tódu hv d sem yhrtók, *quantum maxime emetiri poterant equitabere*, de rede saa lang en Vej, de mueligen kunde.

Yhrtrøðsla, *f. anomia, peccatum*, Forførelse, Overtrædelse, Synd.

Yhrvalld, *n. magistratus*, Øvrighed. 2) *vis*, Bold, Boldsomhed.

Yhrvallds-stätt, *f. magistratus, praefectura*, Øvrigheds Embede, Bestilling.

Yhrvarp, *n. praetextus*, Paaskud, Forevendning. 2) *tantum funis anchoralis, quantum supra lineam perpendicularem paralaxis adbut exigit*, Overvarp.

Yhrveg (at yhrvega), *perpendere, pensulare*, overtænke, overveje.

Yhrvegan, *f. pensulatio, ruminatio*, Overvejelse, Overtænken.

Yhrstfr, *m. quartus a carina circulus tabularum navigii*, den fjerde Planterad fra Rudele i et Skib.

Yhrvigt, *f. superpondium*, Overvægt.

Yhrum, *traps*, henover.

Yhrundir, *sub*, henunder. Yhrundir fialld, *sub montem*, hen under Fjeldet.

Yhrunninn, *victus*, overvundet, besejret.

Yhrvatti, *n. superpondium*, Overvægt. Yhrvattis gæðska, *immensa hominis*, overvættets Gædheb. Yhrvattis þágr, *immensurabilis*, overmaade tung.

Yhrd, *valde, admodum*, meget, overmaade.

Yhrd mikid, *permagnūm*, særdeles meget.

Yhr, *vid. yhrinn*.

Yggr, *m. terror; item suscitatio*, Ekstet; ogsaa: Mistrænge. 2) *nomen Odini*, Odins Navn; *vid. uggr*.

Uggir (at ugge), *suspiciari*, have Mistanke om, formode. Uggir mig, *suspico*, jeg formoder, har Mistanke om.

Ygr, *ferus, petulans*, vild, fræk; vid. mann-ygr.

Yki (ykti, at ykia), *exaggerare*, forøge, overdrive; vid. eyk.

Ykia-madr, *vir portentosus*, et usædvanligt, uhyre Menneſke.

Ykia, *f. exaggeratio, hyperbole*, en Hyperbol, Foragelse, Overdrivelse.

Yki, *f. idem*.

Yckr, *vobis duobus*, Eder begge.

Ykt, *f. paralysis*, heftig Gigt.

Ykt-yki, *f. idem*.

Yktsiúkr, *paralyticus*, syg af Gigt.

Ylda, *f. marcor, solutio in fibras*, Raadenhed.

Yldi (at ylda), *marcescere facere*, gjøre raadent, lade raadne.

Ylfa, *f. lupa*, en Ulvinde.

Ylfra (at ylfra), *ululare*, hyle, tude; á úlfr.

Ylfran, *f. ulularius*, Hyslen, Tuden.

Ylfr, *n. idem*.

Ylgia, *f. lupa*, en Ulvinde; aliis: *alce femina*, efter andre: et Elldyr á Hunnen; vid. ilgia. Módir mí: var sem ylgia, og var von þar kæmi úlfr af, *mater lupa similis erat, ideoque lupus ex ea sperandus*, min Moder ligs-nede en Ulvinde, og derfor kunde man vente, at hun vilde føde en Ulv.

Ylgr, *m. lupus*, en Ulv; aliis: *alce mas*, efter andre: et Elldyr á Hannen; vid. elgr.

Yli (at ylia), *ululare*, hyle, klynke.

Yliir, *m. querulus, querens*, klynkende, klagenbe, *sic vocabatur olim mensis, quo so' est in signis sagittarii*, saaledes kaldtes forðum den Måned, da Solen er i Skyttens Stjernebillede: November.

Ylia (at ylia), *sepefacere, calefacere*, varme, gjøre lunken.

Ylr, *m. tepor, calor*, Varme, Lunkenhed.

Ylur, *f. pl. ulularius*, Hyslen, Klynken.

Yli. st. á, *m. gramen querulum, quod moen vrad*, strides, et Otraa, som røffet af Vinden gæver fra sig en hylende Lyd.

Ym (umdi, at ymia), *stridere*, luse, hvine; vid. hvin.

Yma, *f. mulier gigantea*, en Jettevinde. 2) *pugna, ex effectu*; et Slag, Batalie.

Ymbruvika, vid. imbruvika.

Ymi, *m. nom. pr. viri*, en Mand's Egennavn; *anbelans; item grandisonus* pustende; ogsaa: højrøstet, som har en stærk Stemme.

Ymir, *m. nom. gigantis*, en Jettes Navn. 2) *idem ac proximum*.

Ymist, *alternatim*, vekselsvis.

Ymlega, *varis*, forskjellig.

Ymiflegr, *diversus, varius*, forskjellig.

Ympra (at ympra á), *leviter tangere*, røre og berøre lidet. Ymprar á, *repullular*, det der kommer frem. 2) *dat. suspicionem*, givet Mistanke.

Ympr, *n. rumor incertus*, uvist, tvivlsomt Nygt; *alius ympr*.

Ymsir, *varii, diversi*, forskjellige, adskillige; (*in singulari, casus tantum obliqui in usu sunt*, i Enkelttallet bruges blot de afledede Bæbende'er). Ymsir t gundar, *diversa species*, af forskjelligt Slags. Med ymsum hætti, *vario modo*, paa forskjellige Maader. Á ymsann hátt, *per diversum modum*, det samme.

Ymti (at ymti), *rumigerare v. susurrare*, udbrede Røgte, ymte om noget. Hann ymti á því, *suspirationem acis*, han ymtede noget derom.

Ymr, *m. rumor divulgatus*, Ymten om.

Ymugastr, *m. offensa animi*, Fortørnelse, Uvilje, Afky.

Ymr, *m. fremitus, sonus ex jactu vel vibratione metallorum; item arborum ex agitatione venti*, den Lyd, som Metalleres Evingning eller Rasten forarsager; ogsaa: Trærnes Susen, naar de røstes af Vinden. 2) *agula*, en Ørn. Vard ára ymr og járna glymr, *increpue stridor remorum, et fremitus armorum*, Harebæsten og Vaabenbrag forøgedes.

Yndi, *n. jucunditas*, Behagelighed, Yndighed.

Yndisleggr, *jucundus, suavis*, yndig, behagelig.

Yndislega, *jucunde, suaviter*, yndigen, behages, ligen.

Yndislegleiki, *m. delicia, jucunditas*, Yndighed, Behagelighed.

Yngi, *n. juvenus*, Ungdom; (*obsolet nisi in compositis, forældet*).

Anden Deel.

Yngi, *m. juvenis mas*, en Ungkarl. 2) *nom. pr. viri*, en Mand's Egennavn.

Ynga, *f. virgo juvenis*, en ung Pige. 2) *nom. pr. mulieris*, et Fruentimmers Egennavn.

Ygis madr, *m. juvenis*, en Ungkarl.

Ygis-mey, *f. puella, virgo*, en Ungms, Pige.

Yngisfólk, *n. juvenus*, unge Folk.

Ynglingar, *m. pl. progenies juvenilis*, unge Afkom, Ynglinger. 2) *posteri Yngii Regis*, Kong Yngves Efterkommere.

Ynglinge, *m. adolescens*, en Yngling.

Yppi (at yppa), *elevare, erigere*, opløfte, oprejse; á upp. Öld hefr yppad fálldi, *populus cristas erexit*, Krigerne have rejst Hjelmskuffene i Vejret. Þá er Þörsynir biðdum yppu, *quando filii Þoris benisþarva collocare*, da Þores Søner havde Halvslæterne i Vejret.

Ypparlegr, *insignis, præstans*, ypperstg, fortrinlig.

Ypparlega, *egregie, præclare*, ypperligen, fortrinligen.

Yr, *ys, ý, m. arcus*, en Bue; *vid. ár*.

Yria, *f. pluvia tenuis*, Småaregn, Dug; *vid. ár*.

Yrdr, *striatus*, Stribet.

Yr (urdi, at yria), *arare*, pløje.

Yringr, *m. vid. yria*.

Yri (yriadi v. ýrði, at yria), *pluere, regere*, lide; 2) *viscere, micare*, glibde, smøre.

At yria i, *submiscere*, blande lidet af en Ting med en anden. Eggin i hnisnum fyrir ill, *rosa uicas acule cultri*, o: *obrusa est*, Knivens Egg glindser, er ganske sløv.

Yrki (yrkti, hesti yrkt v. orkt, at yrkia), *facere, operari*, gjøre, forrette; å verk. At yrkia jörd; *colere terram*, dyrke Jorden. At yrkia qvædi, *pangere, componere carmen*, digte, gjøre Vers. At yrkia ordi á, *compellare aliquem*, tale til en. Ef i er orkt jörd Baróns, *si quis violat fundum prædiorum Baronis*, dersom nogen beskadiger Fideiherrens Grund.

Yrki, n. opus, Værk, Arbejde; vid. virki.

Yrkis-efni, n. materia, som realis, quam verbalis, Evne, Materie til at forarbejde noget af.

Yrkia, f. cultura terra; item: quodcumque opus, Jordens Dyrkning; ogsaa: ethvert Arbejde.

Yrkíng, f. idem.

Yrland, f. Hybernia, Irland; vid. Írland.

Yrmlíngr v. yrslíngr, m. vermiculus, en lille Orm; å ormur; vulgo caenulus, i Almindelighed: en Hvalp, Unge; sic tófuysrlíngr, caenulus vulpis, en Rævs Unge.

Ysía, f. mulier immodica, et uordentligt, frækt Gruentimmer.

Ysía (at ysía), prouere, grassari, bryde frem, grassere.

Yskra (at yskra), vid. iskra.

Yslóp, n. hyssopus, Isop.

Ysti (at ysta), coagulare, løbe sammen o: om

Melken, østes; å ostr. Miólkinn ystir, *concrescit*, Melken løber sammen.

Ystíng, f. coagulatio, Melkens Sammenløben, Ostning.

Ystíngr, m. lac concretum, a sero se fecerunt, sammenløben Melk, som stiller sig fra Bælen. Yti (at yta), trudere, støde frem; å út. At yta báti, *naviculam e continente trudere*, støde en Baad ud paa Vandet.

Ytra (hid ytra), extrinsecus, udvortes. 2) ad occidentem, længere mod Vesten.

Ytri, ystir, exterior, extremus, ydre, yderst.

Yxn, n. bos, saurus, en Tyr, en Oks. 2) saura, en gold Ro. 3) saurus castratus, en Etud, gildet Tyr. Steingrímr keypti 2 yxn 6 vetra fyrir 5 hundrud verdaura, og gik vid 2 stóðhrofs, og hálsa mörk silfurs, Steingrimus emit duos boves sexennus, pro quinque hundredis, et pro pretio solvis binas equas polia adfuetas, et quatuor uncias argenti, Steingrim kjøbte to seksaarsgamle Etude for Fem Hundrede (et slags Vædd), og betalte derfor tvende Stutterihopper, og fire Marker Sølv.

Yxna, visulans, marem appetens, en Ro, som vil have Tyr, som springer. Kyrin er yxna, vacca visulatur, Køen vil have Tyr.

Yxna-ryegn, n. robur bovillum, en Okses Ettek.

Yxn-mál, n. terminus trium septimanarum, qui elapso vacca marem iterum appetunt v. uulantur, en Tid af tre Uger, efter hviis Jævel løb Køerne atter springe.

P.

Pá, *f. terra egelida*, optøet Jord. Bæði á þá og þela, *sam gelida quam egelida terra*, baade paa froffen og optøet Jord.

Pá, *sus, sunc*, da, den Tid. 2) *cum, ubi*, naar, da.

Pá og **þá**, *subinde*, af og til.

Þad v. **þat**, *hoc, illud*, det, dette. Þad edr þad, *hoc vel illud*, dette eller hint, det eller det.

Þadan, *inde*, derfra. Þadan í frá, *abinde, item exinde*, derefter, fra den Tid af.

Þadan af, *idem*. Þadra, *ibi v. eo versus*, der, derhen. 2) *illinc*, derfra.

Þága, *f. gratia, beneplacitum*, Gunst, Velbehag, Tjeneste. Í þágaleyti, *ingratiis*, uglierne, imod ens Villie.

Þagga (at þagga), *os alicui obscurare, silentium impovere*, stoppe Munden paa en, pagbyde Tavsshed.

Þagmáll, *taciturnus*, tavð.

Þagmálskr, *idem*.

Þagmálška, *f. taciturnitas*, Tavshed.

Þagna (at þagna), *conticescere, obmutescere*, blive tavð, forstumme, holde op at tale.

Þagnadr, *conticens*, tavð, forstummet.

Þagnar-gilldi, *n. silentium*, Tavshed. Hann læt eg í þagnargilldi, *de eo nil dicam*, bers om vil jeg ikke tale, det gaar jeg tavð forbi.

Þak, *n. secum, regnum*, Tag, Døtte.

Þakinn, *secus*, bedættet, skjult, tættet.

Þacks (at þacks), *gratias agere*, takke, þde Tak. Þad á eg þér at þacks, *sibi acceptum fero*, derfor har jeg dig at takke.

Þackargörð, *f. gratiarum actio*, Takten, Taksigelse.

Þackindl, *n. pl. vid. þöck*. Þad tek eg til þackinda, *grata mens accipio*, derfor takker jeg, det modtager jeg med Taksigelse.

Þackir, *f. pl. gratia, grates*, Tak, Taksigelse. At taka med þöckum, *grata mens accipere*, modtage med Taksigelse.

Þacklátr, *gratus, beneficii memor*, taknemmelig.

Þacklæti, *n. gratitudo, grata mens*, Taknemmelighed.

Þacknæmilegr, *gratiosus, gratus*, velbehagelig, kjærkommen.

Þacknæmr, *idem*.

Þacksamr, *vid. þacklátr*.

Þacksamlegr, *idem*.

Þacksamlega, *grata mens*, taknemmeligen.

Þacksæmi, *f. mens grata*, Taknemmelighed.

Þakrenna, *f. diliquia, guttulus*, Tagrende.

Þaksteinn, *n. regula*, Tagsten.

Þám, *n. egelida obscuritas aeris*, Luftens Dumselhed i Tøvejr.

Þámadr, *obscurus*, mørk, dunkel, uklar. Þámad lopt, *aer subnubilus, egelidus*, taaget, mørk Luft, med Tøvejr.

Þámar (at þáma), *egelidari, ts, optoed*. Ná þámar af, *resolvitur nix*, nu toer Sneen op.

Pamba (at **Pamba**), *amystizare, amystidem habere, ut venter sumescat*, drikke saameget, at man svulmer op; ð þimb. At **Pamba** *ceptis, anhelosus insequi*, forfølge med Andes pust.

Pambari, *m. deluo*, en Graadser, Slughals.

Pamb, *n. ingurgitatio*, Graadseri. 2) *curfus molestus*, besværlig Løben. Facit stendr á **Pambi**, *vestis coarctans ventrem v. arcus membra*. Klædet trykker Mæven sammen, indprekker Lemmerne.

Pång, *n. fucus littoralis dichotomus*, Sotang, Sogras.

Pångat, *illuc*, derhen. **Pångat til**, *donec, usque*, indtil den Tid.

Panir, *f. pl. vid. þön*.

Paninn, *expansus*, udspændt. **Pandr**, *idem*.

Pánka (at **Pánka**), *vid. þenki*.

Pínki, *m. mens, cogitatio*, Tanke, Tænken.

Pínklaus, *securus, negligens, tænkelsø, fljótt deðsø*.

Pinnig v. þannig, *illuc*, derhen. 2) *isa*, saaledes; *pro þannveg*.

Þanninn, *isa*, *pro þannvegin*, saaledes, paa den Maade.

Par, *ibi*, der. **Par á ofan**, *præterea*, desuden. **Par at auki**, *idem*.

Par á vid v. þar á iök vid, *non secus, similiter*, -paa lignende Maade, omtrent ligedan.

Par til, *eo usque*, dertil, indtil den Tid. **Par á um bil**, *circiter*, omtrent.

Pari, *m. fucus egesticius, alga*, Tare, Tang, Sogras.

Parabruk, *n. algarum egesticiarum congeries*, en Tares-Duff, Tang-Bindel.

Parf (**purfi**, at **purfa**), *indigere*, behøve.

Parfagágr, *m. podex, anus*, Endetarm.

Parfagrip, *m. res utilis*, en nyttig Ting.

Parfatöl, *n. utensile*, nyttige Redskaber.

Parfa-Þrifiill, *m. vid. Þrifiill*.

Parfi, *m. utilis*, Gavn, Nytte.

Parfindi, *n. pl. res utiles, opus utile*, Nødvendigheder, nyttige Ting, gavnlige Arbejde. At göra sin **Parfindi**, *inserpire naturæ*, gaa for sig selv, gjøre sine Nødvendigheder.

Parflaus, *inutilis*, unyttig.

Parfleysa, *f. res inutilis, supervacanea*, en unyttig, overflødig Ting. At **parflausu**, *curæ necessitatem*, uden Nødvendighed.

Parfnaz (at **parfnaz**), *carere*, fattes, behøve. Eg kann vel at **parfnaz þefs**, *facile eo carere possum*, det kan jeg let undvære.

Parflamlegr, *utilis, commodus*, nyttig, gavnlig.

Parfr, *idem*.

Parfar, *m. pl. intestina tenuia, ilia*, Tarm, Smaatarne.

Parfnagágr, *m. verminatio*, Ormesygge.

Parfnalaup, *n. hernia*, Brok.

Parna, *ibi, ibidem*, der, paa det Sted.

Par-vist, *f. mansio ibi*, Ophold der.

Þátr, *m. pars, sectio, membrum libri*, en Afdeling, Afstik af en Bog. 2) *filum funis*, en Løt Traad af et Topp; *sic*: *tríþátr streng*,

funis duplicatus, et dobbelt Fov; *metaph.* eg
 á eingann þitt í því, *extra me est, non mihi*
cura, jeg har ingen Del deri.

Pauf, *n. actus furtivus*, hemmelig, forborgen
 Handling.

Pausa (at pausa), *palpare in tenebris*, samle,
 føle sig for i Mørke.

Paul, *n. indefessus labor*, utrattet Arbejdsom-
 hed.

Paul, *f. sermo prolixus*, en lang, vidtæstlig
 Tale; *vid. Pula*. At spyrja þaukar, *impu-*
denter obruere aliquem quaestionibus, rogare,
 overvalde med Spørgsmaal, spørge uafslæd-
 ligen.

Paular-stóll, *m. cathedra*, Talerstol, Kateder.

Pauli, *m. rigidus orator*, en stiv, vidtæstlig
 Taler.

Paulmali (at þaulmæla), *persuadere v. os ali-*
cui sociisimilibus obviare, overtale, bringe
 til Tavshed med Epidesindigheder.

Paul-reid, *f. equisatio sediosa, sine pausa*, kjeds-
 sommelig Riden i Træk, uden Hvile.

Paulseta, *f. sediosa et incisa sessio*, kjedsom-
 melig, langvarig Sidde paa et Sted.

Paulkatiinn, *sedendo indefessus*, utrættelig i at
 sidde paa et Sted.

Paungull, *m. fucus, caule maximo lignescens,*
phycodendron, en Tangstilk.

Pausa, *f. strepitus, tumultus*, Alarm, Buldren.
 Nær var ee þausnum þeirra, *interfui illo-*
rum strepitum militari, jeg var nærværende ved

deres Vaabendrag; (*poeta de cade Tryggvii,*
 siger Poeten om Tryggve's Død).—

Pausnaz (at pausnaz fram, *tumultuari*, bryde
 frem, styrte frem med Alarm. —

Pesla (at þesla), *odorari*, lugte; *alias pesa,*
idem. At þesa upp, *odorare*, opsnuse, op-
 støve.

Pesiadr vel, *odorus, bene olens*, vellugtende.

Peslaus, *inodorus*, uden Lugt, som ikke lugter.

Pesle, *m. odor*, Lugt.

Pegar, *mox, e. vestigio*, straks, i Øjeblikket.
 2) *sum*, da, naar, den Tid.

Pegi, *m. acceptor*, en Modtager; *vid. farþegi*.

Pegi (þagdi, at þegja), *sucere, silete*, tie,
 være tavd.

Pegiandi, *sacius, silens*, tavd, stiltsende.

Pegn, *m. subditus*, en Undersaatt. 2) *homo*
liber, en fri Mand. At bæta kóngi þegn,
multam pro cade subditi regi solvere, betale
 til Kongen Bøder for en Undersaatts Drab.
 Þeir stöndu saman þ gni og þræli, *non*
tantum liberos homines, sed et servos evoca-
vere, de sammenkaldte frie Folk og Trælle.

Pegngilldi, *m. homicidii multa regi solvenda*,
 Bøder til Kongen for en Undersaatts Drab.

Pegnkeyllida, *f. subditorum officium*, unders-
 saattlige Pligter. 2) *quicquid subditus debet*
imperanti, alt hvad Undersaatten skylder sin
 Overherre.

Pegnkapr, *m. fides, virtus*, Huldskab, Tro-
 skab. 2) *munificentia, liberalitas*, Gæmilde-
 hed.

Piel, *n. pl. lac coagulatum recens*, fersf sammenløbet Mælk.

Pielaból, *n. locus in cella penultima, ubi hac lacticia seponuntur, scamnum lactarium*, en Mælkeshylde.

Pielamísa, *f. serum laxis*, Mælketroalle.

Piel-kéralld, *n. vasculum coagulati lactis, et Kar*, hvori opsat, sammenløben Mælk glemmes.

Piena (at piens), *servire*, tjene.

Pienanlegr, *utilis, commodus*, nyttig, tjenlig.

Pienusta, *f. officium, ministerium*, Tjeneste.

Pienustaskyllugr, *pro meritis munitis, obligatus*, tjenstskyldig, tjenstpligtig.

Pienustaviliugr, *officiosus*, tjenstvillig, tjenstgæstig.

Pier, *vos, I, De* (i Tiltale til en).

Piera (at piers), *pluraliter appellare, vossare*, nævne i Flertallet, sige De til en.

Pierugleiki, *m. officiositas*, Tjenstvillighed. 2) *vossissatio*, det, at sige De til en.

Piettan, *f. conderfatio*, Tatten, Fortættelse.

Pietta, *f. coagulum lactis*, sammenløben, ostet Mælk. Pietti, *m. idem*.

Pietra, *f. soliditas*, Tæthed, Fasthed.

Piétradr, *densatus*, tættet.

Pietti (at Pietta), *densare, consolidare*, tætte, gjøre tæt. Pietta at einum, *arguere*, anfælg, beskylde en. 2) *gravare*, betyngge, belæse en.

Piettinu, *consumax*, stiv, egenfindig, haardnakket.

Piettyndr, *vid. Piettinu*.

Piettleiki, *m. vid. Pietta, soliditas*, Tæthed, Fasthed.

Piettyndi, *n. animus obstinatus*, Haardnakkenhed.

Piettr, *densus, solidus, tat, fast*. 2) (*ex se. su*) *gravis*, tung, svær. 3) *obstinatus, inexorabilis*, haardnakket, stiv, ubøjelig.

Piettyrdi, *n. pl. verba anstera gravis*, vægtig, haarde Ord.

Pig, *so, dig*.

Pigg (þá v þáði, hefi þád v þegid, at piggi), *acceptare, accipere*, modtage. Þád er ecki þiggiandi, *non est acceptandum*, det kan ikke modtages.

Pil, *n. sabulatum*, Panselværk i et Hus. Pili, *n. idem*.

Pilia, *f. salula*, en tynd Bræde, et Stykke af et Panselværk.

Pilia (at Pilia), *coassare, consabulare*, panch, belægge med Bræder.

Piliadr, *coassatus*, panchet.

Pilfar; *n. constratum v. sabulatum navis, freg.* Dæk i et Skib.

Pilfar-skip, *n. pl. naves rectæ, empbrale*, et Dækskib, Skib som har Dæk.

Piliur, *f. pl. fori, pergula*, Gangbrædter, Løbford paa Skibe; *alias* gángpiliur.

Pilkista, *f. loculamentum*, et lidet Skab, Hyl, som hører til Panselværket.

Pin, *una, item uni, din*.

Pina, *f. fibra*, en Trævle. 2) *furnaculum*.

facie v. manibus, et Saar med Ho paa, i
Ansigtet eller paa Hænderne; *vid. pen.*

Pind, *f. diaphragma*, Mellemgulvet i Legemet.
Pindarlaus, *indefessus*, utrættelig.

Ping, *n. forum, conventus*, Ting, Sammen-
komst. 2) *res pretiosæ*, Kjøbbarheder. Gød
ping og gømul eru ólafandi, *pulchrorum*
etiam autumus pulcher est, gode og gamle
Sager ere ulastelige. 3) *utensile familiare*,
Redskaber til Husholdning. Þeir ransökudó all
hans ping og klæði, *omnes illius vestes at-
que utensilia perscrutari sunt*, de randsagede
alle hans Husholdningsredskaber og Klæder. At hallda
eda stefna ping, *agere v. convocare conven-
sum*, holde Ting, Folkeforsamling, eller kalde
Folk dertil.

Ping, *n. pl. parochia*, Sogn, Menighed.

Pinga-prestr, *m. parochus*, Præst til et Sogn.

Pinga (at pinga), *agere, deliberare de re*, handle
om, overveje en Sag.

Pinga-nautar, *parochiani*, Sognesfolk.

Pingbod, *n. sessera forensis*, Budstifte.

Pingbók, *f. tabula publica*, Tingbog, Proto-
kol.

Pingdeildir, *f. pl. lites forenses*, Professer.

Pingfall, *n. agendi conventus intermissio*, For-
hindring, hvorfor et Ting ej kan holdes.

Pingfarar-bálkr, *m. titulus de processu juris*,
den Del af Lovene, som handler om Retter-
gangsmåden.

Pingfararkaup, *n. isineris forensis merces*, De
Anden Deel.

tåling for en Rejse til Tinget, eller Folke-
forsamlingsstedet.

Pingfridr, *m. pax v. securitas forensis*, Tingo-
fred.

Ping-grid, *n. pl. idem.*

Pinghelgi, *f. idem.*

Pinghá u. pingá, *f. tribus*, et Tingsogn, Tingo-
laug; Germ. Gau v. Gow, pazus, en By,
Stætte.

Pingheimr, *m. universas comisarum, comitia-
tus v. conventus ordinum generalis*, den hele
Forsamling af Folk, som møder paa et Ting.

Pinghlie, *n. iustitium*, Tingsbelligt, Stilstand
i Rettergang.

Pingi, *n. colloquium v. consiliatio*, Samtale,
Raadslagning. 2) *concubinasus*, Volderi, Vols-
skab. Hann var i þingum við þá konu,
cum illa muliere vivere consuevit, han havde
det Fruentimmer til Hustru.

Pinglausn, *f. concionis dimissio, finis conventus*,
Tingets Slutning.

Pingmenn, *m. pl. viri judiciales, curiales, con-
tribules, foripesæ*, Folk, som høre til sam-
me Tingslaug. 2) *olim: clientes*, Tilhæn-
gere, Klienter.

Pinglíkr, *præpotens, vasti servitorii imperans*,
mægtig, som bestyrer et stort Distrikt.

Pings-afglöpun, *f. violatio juris fori, crimen*
barattaria; Tingsfredens Krænkelse.

Pingskapapátttr, *m. titulus juris de processu*,
den Del af Lovene, som afhandler Retters-
gangsmåden.

Pingskøp, *n. pl. processus juris forensis*, Rets-
tergangsmåde.

Pingslókn, *f. parcia, isem vribus*, Tingssegn,
Tinglaug.

Pingvitni, *n. testimonium publicum, omnium*
simul scabinorum, Tingsvidne.

Pingviti, *n. mulcta neglecti juris v. fori*, Bø-
der for Forsømmelse at møde paa Ting eller
i Retten.

Pingvöllr, *m. campas v. locus comitiorum*, en-
Mark, Plads, hvorpaa Ting holdes.

Pinir, *m. funis expanditor retis*, et Tø, til
at udspænde Garvet med; *alias* pinr. 2)
convexitas unius lateris in pinu ceteris durior,
suapte flexilis, et haardt, dog bøjeligt Stykke
Granetræ. 2) *pinus*, et Grantræ.

Pinn, pin, pirt, *pinus, pinum*, din, dit.

Pinull, *m. expanditor*, som udspænder.

Pið, *n. ansa falcis v. curvatura ansæ*, Haands-
greb paa en Le, eller Besætningen paa Haands-
grebet. 2) *nares, clunes, glusos*, Lend, Arts.

Piðhnappar, *m. pl. idem*.

Piðd, *f. gens, masio, populus*, Folk, Folketlag.

Piðdæns-börn, *inquinus*, en Indfødt.

Piððhraut, *f. via regia, publica*, Kongevej,
Alfarevej.

Piðdgata, *f. acus publicus*, Alfarevej, Eft.

Piððhagi, *m. celebris artifex*, en berømt Kunst-
ner.

Piði, *m. vid. Piðd, f. Francovia*, Frankens-
land.

Piððkóngt, *m. monarcha, pr. rex universa gen-*

is, en Enevoldskonge, egentl. hele Folkets
Konge.

Piðdland, *n. terra, ab una tantum natione is-*
habitata, et Land, som beboes af et eneste
Folketlag.

Piððleid, *f. vid. Piððhraut*.

Piðð-ráð, *n. optimum consilium*, et ypperligt
Raad.

Piððræmr, *omnibus nazas*, overalt betjendt,
vidtberømt; à romr. Pád varð piððræmr,
in vulgus exiit, det blev almindeligen betjendt.

Piððskáld, *n. insignis poeta*, en udmærket Dig-
ter.

Piððverskr, *vid. Þýlskr*.

Piððvegr, *m. vid. Piððhraut*.

Piððr, *m. fur*, en Tyv. Stórpíððr, *trifur*,
en Erketyv. Smápiððr, *m. furunculus*, en
Emaatyv.

Piððgétinn, *furax*, tyvagtig.

Piððabali, *n. spelunca furum*, Tyvehule.

Piððnadr, *m. fursum*, Tyverl.

Piððskapr, *m. idem*.

Piððslagr, *de furto suspectus*, mistænkt for Ty-
veri, En, der har tyvagtigt Udseende.

Piððs-mark, *n. stigma*, Tyvmærke, Brænde-
mærke.

Piððs-nautr, *m. celator v. parriceps rei furive*,
Tyvehaler, Deltager i de stjaalne Kæster.

Piððskulid fæ, *res furiva, furto ablata*, stjaalne
Køster.

Piððn, *m. servus, minister*, en Tjener, Tyend.

Piððna (at piððna), *servire*, tjene.

Piöneyti, *n. vid. piör.*

Piönka (at piönka), *sibi subigere*, underkaste sig, undertvinge.

Piönkan, *f. vid. prællkan.*

Piönusta, *f. ministerium, servitium, Tjeneste.*

2). *ministra, vestispica*, en Opvarterste.

Piönustumadr, *m. minister*, en Tjener, Opvarter.

Piönustukona, *f. ministra*, en Tjenestefoinde, Opvarterste.

Piönustu-fölk, *n. opera*, Tjenestefolk, Tjende.

Piönustu-görd, *f. sacra, cultus divinus*, Gudss tjeneste.

Piör, *m. bos castratus, post aliquot annorum admissuram*, en gildet Okse, Stud.

Piörúngr, *m. idem.*

Piös, *f. frustrum exos, carnosum, et Styffe* Kjød, uden Ben.

Piösnir, *f. pl. membrum genitale equorum*, Hestenes Afslem; *alias hösnir.*

Piöstr, *m. austeritas*, Haardhed, Barfthed.

Piöstugr, *austerus, trux*, haard, barf.

Piötandi, *m. (i fénadi)*, venn cava, Hulaaren.

Piötta, *f. pulpamentum nervosum, et Styffe* senefuldt Kjød.

Piötr, *m. vid. þerrivöndr.* Þad skal á piöt þorna, sem á þræli vöknar; *ferro etiam ignis domesticus non est liber; sub dio siccatur ejus vestes*, en Træl vaade Klæder skalle tørres under aaben Himmel paa Trætriste.

Piöl, *f. lima, scobina*, en Fil.

Pir, *f. ancilla, servus, f. þý.* en Slave;

Slavinde. Þar kom saman þræll og þir, *servus ancillam duxit*, der giftede Trællen sig med Slavinden.

Pirfill, *m. vid. þirmíngr.*

Pirill, *m. pistillus, radícula capitata versatilis*, en Kvast eller Rost med Stakt; bruges især til at omrøre Væst, såa at den tyknes, og ligner Bløde eller Krem, hvilken Ret kaldes Flauttur.

Pirila (at þirila, *circumagere*, drive, dreje om) kring.

Þirmi (at þirma), *parcere, servare*, skaae, spare, bevare. Hann þirmir ei agvum eidum, *nulla servat juramenta*, han holder ingen Ed.

Þirmíngr, *m. miscellus, mendicus*, en Stakkel, Tigger, Bettler.

Þirmir, *m. idem.*

Þirmsamlega, *clementer*, skaaensomt, med Skaaensomhed.

Þirmsl, *n. pl. necessitas parcendi*, Nødvendighed at skaae, spare.

Pistill, *m. carduus, tribulus*, Tidsel, Torn; Germ. Distel.

Þó, *etiamfi, attamen*, dog, alligevel. Þó at, *idem.*

Þóf, *n. fullonica*, Batten, Vaskning. 2) *labor vilis et assiduus*, et ringe vedholdende Arbejde.

Þóforáleir, *m. argilla fullonum smegmatica*, et slags Ler, som bruges til Vaskning, Vaskjord.

- Pófari**, *m. fullo*, en Valker.
- Pófi**, *m. ephippii fratum dorsuale, coactile, stragula*, et Dække af uldent Løj, som lægges paa Hesten under Sadelen.
- Pófna** (at **pófna**), *spissari*, tættet, blive tættet.
- Póftadr**, *m. fullonica*, en Valkers Værksted.
- Pósta**, *f. transtrum*, en Korbant.
- Pófti**, *m. confessor in transtro*, En som sidder paa samme Korbant.
- Poka**, *f. nebula, caligo*, Taage.
- Poka** (at **poka**), *movere*, bevæge, røre af Stedet.
- Pocki**, *m. benevolentia, favor*, Velvillighed, Yndest. Hann býdr af sér góðann Pocka, *aspectu est favorabilis*, han har et takkeligt Udseende.
- Pocka-lót**, *f. gratificatio*, Godtgjærelse, Ekjent.
- Pockagódr**, *acceptus; item mundus*, behagelig; ogsaa: renlig, renfærdig.
- Pockalegr**, *aspectu gratus et mundus*, behagelig, takkelig og renlig af Udseende.
- Pockamadr**, *m. amicus, familiaris*, Ven, Yndling, Bekjendter.
- Pockafæll**, *ulgo acceptus*, yndet, afholdt af alle. 2) *decorus*, smuk, fæst.
- Pócknan**, *f. gratificatio, beneplacitum*, Behag, Velbehag. At hafa Pócknan á, *delectari*, finde Behag i.
- Pócknanlegr**, *gratus, acceptus*, behagelig, kjærkommen.
- Pócknaz** (at **pócknaz**), *gratificari, placere*, behage.

- Pol**, *n. tolerantia*, Taal, Taalmodighed.
- Polgódr**, *paciens*, taalmodig, taalig. 2) *indefessus*, utrættelig.
- Polgædi**, *n. patientia*, Taalmodighed.
- Poli** (at **pola**), *tolerare, ferre*, taale.
- Polinn**, *indefessus, paciens laboris*, som kan taale, udholde Arbejde.
- Polinnmódr**, *paciens*, taalmodig.
- Polinnmódr**, *m. axis*, en Aksel; *vid. áa*.
- Polinmædi**, *f. patientia*, Taalmodighed.
- Pollaús**, *impaciens; item infirmus*, utaalmodig; ogsaa: svag, afmægtig.
- Polleyla**, *f. imbecillitas*, Afmægt, Uduelighed til at udholde noget.
- Pollr**, *m. palus*, en Pal, Stavre, Naft. 2) *arboris species, pinus*, Grantra.
- Pollyndi**, *n. patientia*, Taalmodighed, taalmodigt Sind.
- Polugr**, *vid. Polinn*.
- Por**, *n. audacia, ausus*, Dristighed. Hann hefi tvö Þorin, *in omnem eventum paratus et promptus est*, han er beredt paa alt, uforfægt.
- Poran**, *f. idem*.
- Porgata**, *f. via irita*, en befaret, betraadt Vej.
- Póri** (at **póra**), *audco*, tør, vover.
- Porn**, *n. spina, sensis; item spiculum*, en Torn; ogsaa: en Spids, Brod. 2) *fibula v. acus versutilis fibula*, Spidsen, Naalen i et Spænde. 3) *acus*, en Naal, Spids; *vid. Svefn-porn*. 4) *littera habens valorem Th Anglorum*, et Døgstav i det islandske, som udtales ligesom det engelske Th.

Porna (at **porna**), *arescere, ficescere, torres.*
Ná pornar, ficas, nu torres.

Porp, *n. oppidum, pagus, By, Torp, Flette.*

Porpari, *m. paganus, oppidanus, astratus, en*
Dys Indvaaner. 2) nequam, nebulo, et
Skarnsmenne.

Porri, *m. vis v. pondus, sive: praestantissima pars*
rei, Hovedstyrken, eller: den ypperste, for-
nemste Del af noget. Allr porri lidlins,
maxima pars copiarum, den største Del af
Armeen. Sic etiam vocatur Porri, mensis,
quo sol transcurrit signum aquarii, frigidis-
sima scilicet pars hyemis, saaledes kaldes ogsaa
den Maaned, hvori Solen gjennemløber
Vandmandens Stjernebillede, nemlig Januar,
der er den koldeste Tid af Vinteren.

Porriinn, *deficiens, item privatus, defraudatus,*
som mangler, fattes, er berøvet; vid Pverr.
Sænskr her sigri Porriinn, exercitum Sueco-
rum, victoria deficiens v. desperata, den Svens-
ke besejrede, overvundne Arme, som ikke
kan sejre.

Porrakyrur, *f. pl. balcyonia, stikke Vej, som*
ofte indtræffer midt om Vinteren, i Maan-
eden Thorte.

Porslagr, *m. dies Thori seu Jovis, Torsdag.*
Porskr, *m. gadus v. asellus, ore cirrasso, dorso*
tripserigio, en Torf.

Porsli, *m. sis, Torst, Tørsten. At slöckva*
porstann, siccum restingvere, slukke Tørsten.

Porsklaur, *siculus, som tørster ideligen.*

Por, *n. precipitantia, Fremfusenhed. 2) aura,*
et Vindpust.

Potur, *f. pl. idem.*

Pört, *pro pört, quavis, endstjænt.*

Pötta, *f. jugum navis; transtrum, en Ror-*
bænk; vid. Pöta.

Pöttalaus, *humilis, sine ambitione, nebladende,*
som er uden-Stolthed.

Pöttalegr, *superciliosus, stolt, storagtig.*

Pöttaz (at **pöttaz**), *indignari, fortørnes, blive*
vred. 2) superbire, være stolt, hovmodig.

Pöti, *m. arrogantia, ambitio, Stolthed, Hov-*
mod. 2) cogitatio, Tanke, Tanken.

Pögn, *f. silentium, Tavshed.*

Pögnull, *zaciurus, tav.*

Pöck, *f. remuneratio, Gjengjældelse. 2) grati-*
tudo, gratia, Tak, Taknemmelighed. At
packarlausu, ingratis, uden Tak.

Pökur, *f. pl. gleba virides, ad regendas domus,*
tynde Græstov, til Tag paa Huse.

Pöll, *f. pinus sylvestris, Norvegis adbu: Tall-*
træ, Fyr, Fyrretræ.

Pömb, *f. arcus, en Bue. Pambarskélfir, sa-*
gittarius, en Bueskytte.

Pön, *f. vid fön.*

Pöngull, *m. fucus, Stilk af Tang, Sograb;*
vid. paungull.

Pörf, *f. indigentia, opus, Trang, Mangel paa.*
2) necessitas, Nødvendighed. At koma i
parfir, subvenire, hjælpe, understøtte.

Pörn v. **pörnun**, **pörfnun**, *f. vid pörf.*

Prá, *n. contumacia, obstinatio, Stivhed, Egen-*

And, Haardnaffenhed. Paa gørdn þeir hvör
öðrum i þrá, *invicem ingratis fecerunt*, det
gjorde de til Trods for hinanden.

Þrá, *f. desiderium*, Længsel, Savn. 2) *agri-
tudo animi*, marer, Længselighed, Melan-
koli.

Þráheidni, *f. crebra rogatio, rogatio*, idelig
Beden.

Þráhenninn, *in precando creber*, vedholdende,
paahængende i at bede.

Þrádur-hinda, *f. glomus*, et Mogle Traad.

Þrádr, *m. filium*, en Traad. Þráðbeint eptir
þráði, *flaxim*. Saa lige som en Traad.

Þrái (at þrá), *desiderare*, savne, længes.

Þrái, *m. rancor*, Hartsfhed; *item acor*, Sur-
hed.

Þrákélkni, *f. contumacia ogganniensis*, Haard-
naffenhed, Stivfind; á kiálki.

Þrákélkinn, *consumax*, egenfindig, haardnaffet.

Þrákálfr, *m. consumax*, en Tverdriver.

Þrálátr, *idem*.

Þrálega, *constanter*, sape, ofte, ideligen.

Þrálegr, *frequens, assiduus*, idelig.

Þrálátlega, *vid. þrálega*

Þrályndi, *n. obstinatio, pertinacia*, Stivfindig-
hed, Haardnaffenhed.

Þrályndiz (at þrályndaz), *obfirmare animum*,
blive stiv, egenfindig.

Þrályndr, *obstinax*, stivfindig, haardnaffet.

Þráláti, *n. vid. þrályndi*.

Þramma (at þramma), *agré vagari anbelus*,
traffe.

Þrána (at þrána), *rancore*, blive harts.

Þrándr, *m. aper*, en Bildebasse. 2) *nom. pr.
viri*, en Mand's Egennavn.

Þrár, *rancidus*, harts. 2) *consumax v. perib-
max*, stivfindig, egenfindig. Sá hefr sitt mál
sem þrátr er, *constancia prudenti omnia sunt
pervia*, ved Standhaftighed kan man drive
alting igjennem.

Þras, *n. lis, litigium*, Rlv, Trætte.

Þrasá (at þrasa), *litigare*, trætte, stvot.

Þrásinnis, *sape*, ofte, ideligen.

Þrásakinn, *querendi consumax*, vedholdende i
at søge efter noget.

Þrásakilega, *sapissime*, meget ofte.

Þrátt, *via. þrálega*.

Þrátta (at þrátta), *litigare*, trætte, stvot.

Þráttan, *f. contentio*, Trætte, Rlv.

Þráttunarsamr, *litigiosus*, trættefjer.

Þrauk, *n. diuturnus labor*, langvarigt Arbejde.

Þrauka (at þrauka), *diurnare*, vedblive, vate
længe; *vid. þroka*.

Þraung *f. turba, compressio*, Sammenstimle,
Trængsel. 2) *angustia*, Enverhed, Træng-
hed.

Þraungými, *n. angustia loci*, et Steds En-
verhed.

Þraungva (at þraungva), *premere*, trykke; *vid.
þrengi*.

Þraungvan, *f. molestia*, Besværlighed, Mei-
sommelighed. 2) *persecutio*, Forfølgelse.

Þraungv, *m. idem*.

Þraungr, *angustus, arcus*, trang, sneva.

Praengt fat, *vestis stricta*, et snevert Klæde-
bon. Hönur er praengt um hendur, *diffi-*
cultasibus premitur, han er i trange Omstæn-
digheder.

Praut, *f. res ardua, incisa*, besværligt; farligt
Arbejde; *vid. prot.* At leggja prautil fyrir
mann, *improbum laborem imponere*, paalægge
en et farligt, besværligt Arbejde.

Prautalaust, *facile*, lettelligen.

Prautamikill, *molestus; isem laboriosus*, besvæ-
rlig, møjsommeligt; ogsaa: arbejdsom.

Prautgödr, *tolerans*, taalmodig. 2) *fidissimus*
amicus, en trofast Ven.

Prefa, *sublirigare*, fise, tratte lidet. **Pref**,
n. subligatio, ubetydelig Tratte.

Preifa (at **Preifa**), *contrectare*, *isem tangere*,
berøre, beføle.

Preifan, *f. sacrus*, Hølen, Berørelse.

Preifanlegr, *palpabilis*, følelig.

Preifalda (at **Preifalda**), *triplicare*, gjøre tre-
dobbelst.

Preifalldlega, *tripliciter*, paa tredobbelst Maade.

Preifalldlegr, **Preifalldr**, *triplex*, tredobbelst.

Preik, *n. gravis labor, molestia* svært, besvæ-
rligt Arbejde. 2) *tolerantia*, *robur animi*,
Eindsørvte, Standhaftighed.

Preikadr, *seffus, exhaustus labore, viribus*, svæ-
ket, udmattet ved Arbejde.

Preikaz (at **Preikaz**), *labors succumbere*, arbejds-
et er sine Kræfter.

Preikinn, *fortis*, stærk, tapper. 2) *rosus*,
musculosus, stær, muskuløs.

Preckr, *m. stercus, fordes*, Skarn, Urentlighed.

Preknög, *plus satis* mer end nok.

Preklus, *invalidus, imbecillis*, svag, uden
Kræfter.

Preklegr, *vid. prekinn*.

Prekleyfi, *n. imbecillitas*, Svaghed, Kraftlø-
shed.

Prekraun, *f. temeratio fortitudinis et tolerantia*,
Styrkes og Taalmodigheds Prøve.

Prekvaxinn, *vid. prekinn*.

Prekvirki, *n. res laboriosa et præclara*, en be-
rømmelig Heltedaad.

Prekr, *m. vid. prek.* Navn rak út við ítra
Jórdan, med prek stóran, skjaldaðfreir hinn
skiri, skógar mauns at négu, *nomen exulis*
ad celebre flumen Jordanem, magna virtute
sapiens hic vir, a se satis amolitus est, Den
fornuftige Mand udslettede fuldkommen af sig,
med stor Heltehdad, Navnet af en Freløse,
paa den berømte Jordans Bredder; St. S.
Skalat þó i prek þessum það hlær mig
vægis, *gaudeo, his molestiis me non cessurum*,
det glæder mig, at jeg ikke skal hufte under
for disse Besværligheder.

Prems, *m. limen*, Dørtærkel. Dý d settir á
hallar þremm, *animal (leo) in limine aulae*
consedit, Dyret o. Löven, satte sig paa Dør-
ladsets Dørtærkel.

Prengd, *f. angustia*, Snæverhed, Tranghed.

Prengi (at **Prengia**), *argere, coactere*, trange,
trykke. At **Prengia** saman, *comprimere, con-*
stringere, sammentrykke, sammentrange. At

Þrengia at, in angustias redigere, tryfse,
bringe i Kniðe. Skórinna þrengir at, cal-
ceus uris, Stoen tryfser.

Þrengsl, n. pl. vid. þrengd. Þrengsli, n. pl.
idem.

Þrennr, trinus, treðobbel, trefold. Med þrennu
móti, trifariam, þaa treðobbel Raade.

Þrenning, f. trinitas, Treninghed.

Þrep, n. abacus, abscessus, en Affatð.

Þreski (at Þreskia), trisurare, tærse.

Þresking, f. trisura, tribulatio, Tærken, Tærse-
ning.

Þreskia, f. tribula, flabellum, en Tærkevogn.

Þreskingarmadr, m. tritor, en Tærfer.

Þreskingastadr, m. arena pavisa, Tærkelo, et
afdelst Rum i en Kornlade, hvor man tær-
sker.

Þreskiölldr, þröskulldr, m. limen, liminare in-
ferum, hypothyrum, Dørtærkel.

Þrettán, tredecim, tretten.

Þrettándi, decimus tertius, den trettende. Þret-
tándi dagr jóla, epiphania, thopbania, Hellig
3 Kongers Dag.

Þrettánfínum, tredecies, tretten Gange.

Þrévetra, trinus, triennus, tre Aar gammel.

Þreyi (at Þreya) v. Þreia, vid. Þrái.

Þreying, f. desiderium, Langsel, Eavn.

Þreyngi (at Þreyngia), vid. Þrengi.

Þreyta, f. lassitudo, Trætthed; vid. Þraut.

Þreyti (at Þreyta), fatigare, tratte, gjøre trat.
2) consedere, trættes, flog.

Þreytt, fessus, trat.

Þríátigir, triginta, tredive.

Þríátigi ár, tricennium, tredive Aar.

Þríátigi áia, tricennalis, tredive Aar gammel.

Þríburar, m. pl. trigemini, sergemini, Tril-
finger.

Þríúdagr, m. dies Martis, Tíreðag.

Þríðie, tertius, den tredie.

Þríðiangr, m. tertius, den tredje Del.

Þríf, n. pl. bona fortuna, felicitas, Lykke, Held.

2) diligentia domestica, Þaaþassend, Ræ-
lighed i Husholdningen. 3) bonus corporis
habitus, Legemetts funde Udseende og Beskæf-
senhed, god Huld.

Þríf (Þreif, hest Þrifid, at Þrífa), curare, co-
lere, oppasse, holde rent. 2) apprehendere,
gribe, tage fat paa.

Þrífa (at Þrífa), vid. Þreifsa. Hellst til hest
hann lengi lifað, láti menn þann höðum
Þrifad, plus satis jam vixit, consecutus illos
viri manibus, & manus ei inferant, þan þat
levet alt for længe, lad Foll nu gribe þan,
tage þan fat.

Þrífill, m. vir diligens, et þaaþassende Men-
neske.

Þrífinn, diligens, rebus bene prospiciens, þaa-
þassende, renferdig.

Þrífinn, virilis, statura magna, mandig, af
mandigt Udseende. Héðan reid á brott beidd
bardels, nættri gardi, Þrífinn lét höndum þeim
hiðalm þellr Söðulkollu, hinc'avidus prahia
vicinia, equa Söðulkolla vecrus abiit, arbor in
galeasa (vir) vasti corporis, longa manu usq.

est. Fra denne Egn, i Nærheden af Gaarden, rejste den lamplystne, ridende paa Hoppen Sødulfskølle, denne mandige Kriger brugte sine lange Arme.

Prisla (at prisla), *raptare*, rive til sig.

Prislandi, *raptans*; *item palans*, rivende, ravende; ogsaa; bankende.

Prisleg, *bona corporis constitutionis*, som er ved god Huld, vel ved Magt. 2) *virilis*, forst, mandig, tapper. Tökum vld sem prislegast, er þeir ráða á ok, *quam fortissime propulsemus, si nos aggrediamur*, lad os svare os paa det tapperste, hvis de anfalde os.

Prisnadr, *m. diligentia, item mundities*, Naars paffenhed; ogsaa: Renlighed.

Prisft (Preisft, at prisfz), *proficere, bene valere*; *item satis habere*, vare vel ved Magt, i lykkelige Omstændigheder; ogsaa: have nok af noget. Ramn qvadt vira dæmi, at eingvir hefdu þrifið upp frá því þeir lægdu hendur á biskup, *Ramn se exemplis scire dixit, nullum unquam illorum, qui episcopis manus inculerunt, bona fortuna usum fuisse*, Kastr sagde: han vidste Eksempler paa, at ingen af dem, som voldsomt overfaldt Biskopperne, havde siden været heldige i deres Foretagender. Þessir áugar þrifið betr, *hi pulli alibiores sunt*, disse Røstinger eller Unge ere raskere, friskere.

Prisfætt, *ripes*, treføddet, som har tre Fødder.

Anden Deel.

Priggia daga tími, *triduum*, en Tid af tre Dage.

Priggia mánaða tími, *trimestro spatium*, en Tid af tre Maanedes.

Priggia náttu, *trinoctialis*, tre Nætter gammel.

Prig ftr, *trigamus*, tre Gange gift.

Prigtildr, *triplex*, tredobbelst.

Prihnætt, *trinodis*, tre Gange knyttet.

Prihöfudadr, *triceps*, som har tre Hoveder.

Prihyrndr, *tricornis, item triangularis*, som har tre Horn, eller: tre Hjørner, Vinkler.

Prihyrningr, *m. triangulus*, en Triangel.

Prikantadr, *trigonus*, trekantet.

Priklofnn, *trifidus*, trefløvet.

Primenníng, *m. tertio gradu lineæ collateralis alium tangens*, Næstfødestendebarn.

Primill, *m. tuber*, Knude, Havelse, Bulb.

Prinætt, *trinoctialis*, tre Nætter gammel.

Priótka, *f. consumacia*, Etidsind, Haardnakkenhed.

Pripartadr, *tripartitus*, afbødt i tre Dele.

Priótksaz (at Priótksaz), *animum obstinare*, vare egenfindig, haardnakket.

Priótr, *m. vir obstinax*, et haardnakket Menneske.

Prir, *tres*, tre.

Prir siórdúngar, *m. pl. dodrans*, tre fjerde Dele, ogsaa: en Vægt af 30 Pund.

Pristi (at prisla), *cogere, urgere*, trykke, tvinge.

At prisla á, *premere, trudere*, trykke sammen, støde paa.

Pristilegr, *compactus, sordus*, for, muskuløs.

Prístinn, *idem*.

Prístr, *m. (i spilum), ternio, tres*, en Treer
(i Kortspil).

Prísva, *sva*, tre Gange.

Prítentr, *videns*, som har tre Tander.

Prítugr, *tricenarius*, tredive Åar gammel.

Príðhandrud, *trecenti; tricenteni*, tre Hundrede.

Príðhundrudsinnum, *trecenties*, tre Hundrede Gange.

Príþætr, *trilix*, som bestaar af tre Traade.

Príætr v. Príædr, *triennalis*, tre Åar gammel.

Pró, *f. cœvum excisum*, et smalt, udhulet Åar.

Próaz (at Próaz), *crecere, gliscere*, vokse, tage til.

Próan, *f. augmentum*, Forøgelse, Tilvækst.

Próti, *m. idem*.

Prok, *n. molesta, sediosa mansio*, et ubehageligt, Ubehageligt Ophold.

Proki (at Proka), *agre se continere, sustentare*, holde sig med Nød og Næppe, ernære sig med Vanskelighed.

Prór, *m. cervus*, en Hjort. 2) *publica cavo insidens*, en Drogat.

Proskadr, *adultus, maturus*, voksen, moden.

Pr. skalegr, *vegerus, isom virilis*, mandig, raff, frisk.

Proskamadr, *vir matura ætatis*, en fuldvoksen Mand i sin bedste Alder.

Proskaz (at Proskaz), *maurescere*, vokse, modnes, komme til Modenhed.

Proski, *m. maturitas, vigor*, Modenhed, Raffhed.

Proður, *m. idem*. Hann var þá lítill & proski, *nondum maturus*, han var da endnu ikke fuldvoksen.

Prot, *n. defectus virium et consilii*, Afmagtighed, Raadvilthed.

Prota (at Prota), *vid. þrýtt*.

Protbiarga, *vita sustentationis indigus*, arm, nødlidende, som mangler Livets Ophold.

Proti, *m. sumer, pr. defectus circulationis sanguinis*, Knude, Hævelse; egentlig: Standsning i Blodets Omløb.

Protinn, *viribus cassus*, udmattet, afkræftet.

Protna (at Protna), *deficere*, tage af, fatted, mangle.

Protnadr, *m. vid. prot. 2) decrescencia*, Aftagelse, Formindskelse.

Próttlaus, *infirmus*, svag.

Próttugr, *fortis, tolerans*, hjaf, stærk, taalmodig.

Prótttr, *m. vigor, vires*, Kyrtighed, Kræfter, Styrke. 2) *tolerancia*, Taalmodighed, Standhaftighed.

Próm, *f. labrum, margo*, Bredder, Rand.

Próskulldr, *m. vid. þreskiolldr*, *quasi þeskiolldr*.

Próstr, *m. surdus communis, iliacus*, Graatros, Fjeldtrost, Drosfel.

Prúða, *f. virgo, dysis*, en Pige. 2) *nom. pr. mulieris*, et Fruentimmers Egenavn.

Prúður, *f. idem; cogn. brúða*, brúður.

Prúga, *f. racemus, uva*, en Vindrue. 2) *ur*.

cular, en Blinse. 3) *suppedaneum per vi-*
ves eunium, Truet, etslags Redskab man har
 under Fødderne, naar man gaar i Sneen,
 for ikke at synke ned i den.
 Pråga (at præga), *premere, vim inferre*, be-
 handle voldsomt, tvinge.
 Prågan, *f. vis, coactio*, Træng, Voldsomhed.
 Pruma, *f. sonitus*, Torden. 2) *poet. pralium*,
 hos Digterne: et Slag, Dastallie. 3) *an-*
belius, Stønnen, besværligt Andebdrag. 4)
acclivitas montis ardua, stejl Ekraaning af et
 Bjerg.
 Prumi (at præma), *ambulare, stonne, suffe*,
 2) *insonare*, tordne. Hann pegir og prumir,
raciurnus ambulat, han tier og stønner.
 Prumkétill, *m. as innicus*, klingende Kobbers-
 kjedel.
 Prumr, *raciurnus*, tavd, stilstende. 2) *inso-*
nans, tordnende. Kétill var þögull og fálátr,
 því var hann Prumkétill kalladr, *Ketillus ra-*
ciurnus et subristis erat, ideoque Thrumke-
illus vocatus fuit, Ketill var tavd og noget
 bedrøvet, derfor kaldte man ham Thrumketil.
 Prúnginn, *maffus*, bedrøvet, sorgfuld. 2) *tu-*
midus, opsvolmet, ophovnet. Prúnginn haimi,
maffus, bedrøvet, meget sorgmodig. Prúnginn
 móði, *indignatione tumidus*, yderstgen forbit-
 ret, opblæst af Brede.
 Pruska (at præsko), *strepere*, gjøre Allarm,
 buldre. 2) *raptare*, ruske, rive, gribe fat
 paa noget.
 Prusk, *n. strepius*, Allarm, Bulder.

Pruska, *f. mulier laboriosa*, et arbejdsomt Fræn-
 timmer.
 Prútna (at prátna), *surgescere*, hovne, op-
 svolme.
 Prátinn, *surgidus, tumidus*, opsvolmet, hov-
 net.
 Prycki (at þryckia), *premere*, trykke.
 Prym (þrumdi, at þrymia), *vid. þrumi*.
 Prymr, *m. gigas*, en Jette. 2) *sonus, sonitus*,
 Lyd, Bulder.
 Þ ýt (Þraut, at þríða), *deficere*, mangle, fæ-
 tes, ikke straffe til. Þá Þraut vin, *vianum*
illis defecit, da fattedes Vin.
 Prædi (at præda), *acui filum immiscere*, traade
 en Naal, bringe Traaden igjennem Naales
 øjet. At præda veginn, *viam stricte sequi*,
quasi filum, følge Vejen paa det nøjagtigste.
 Præla (at præla), *servire*, trække, forrette Trælles
 Arbejde.
 Prælahús, *n. pistrinum, ergastulum*, Slavehus,
 Gangehus.
 Prælbörinn, *servili loco natus, verna*, født af
 Trælle, trælbæren.
 Prældómr, *m. servitus*, Trældom.
 Prældóms-verk, *n. opus servile*, Trælles Arbejde.
 Prælka (at prælka), *in servitutem redigere, ad*
opera servilia adigere, bringe i Trældom,
 tvinge til at forrette Trælles Arbejde; *vid.*
 þíónka.
 Prælkan, *f. sub jugum missio; isem despotis-*
mus, Slaveri, Undertvingelse; ogsaa: Des-
 potti.

Præll, *m. servus*, en Træl; *Angl. Trall*. **Præll** faste á sótam, *adscriptus glebae*, verna, en Borneb, Etavnshunden. Íllt er at eiga þræl fyrir einka vin, *qui totum se credit servo*, *male sibi consulit*, det er ondt at have en Træl til sin eneste Ven. Hertekinn þræl, *mancipium*, en Slave, fangen i Krig. Saka þræl, *servus pene*, en Misshæder, som bliver straffet med Slaverti.

Prællundadr, *prava indolis*, af en slavisk Læste maade.

Præls-gjæll, *n. pl. multa pro cede servi*, *nobis olim 12 uncia argenti*, Pengebøder for en Træls Døds, som forðum hos os beløb sig til 24 Rod Sølv.

Prælsþund, *f. servile et ignobile ingenium*, Trælles Sind, ondskabsfuldt Gemyt.

Præssa, *f. rancor*, Hæstthed.

Præslulygt, *f. odor rancidorum*, hæst Lugt.

Præslingr, *m. ventus eyelidus*, *sedatus*, sagte Vind uden Grøst.

Præsur, *f. pl. mutue simulatas*, indbyrdes Uenighed, Riv, Trætte; *vid præ*. Margt er i præsur, *multa litem generans*, mange Ting saraarsage Trætte.

Præta, *f. lis*, *contentio*, Riv, Trætte.

Præti (at **Præta**), *negare*, nægte, benægte. 2) *contendere*, trætte.

Prættinn, *contentiosus*, tvægtig, trættekæ. 2) *negans veritatem*, som nægter Sandheden.

Prá, *tu*, du.

Práa (at **Práa**), *suissare*, butte, sigs du til en.

Pvæg, *n. lotium*, *urina*, Urin.

Pvæga, *f. versorium*, *stramentum*, et **Væffelstøb**, **Væffelstøb**. 2) *surba*, en sammenstimlet uordentlig Mængde. **Pvöguna** reiddi út i andyríð, *surba ex domo in vestibulum ferebatur*, Holte stemmelen førtes ud i Forstuen.

Pvæga (at **Pvæga**), *perlavari*, vasket ud.

Pvægstemma, *f. vid. hlæðstemma*.

Pvæle, *madidus*, vaad, fugtig. 2) *subpinguis*, *smecticus*, noget fed.

Pværa, *f. spatula iudicula v. verna*, en Stikke at røre i noget med, en Koffestje.

Pværi, *m. idem*. 2) *dolabra*, en Spade, Jernhætte. 3) *surunda*, sammentrukket Dej i lange Klumper.

Pvægill, *m. versorium*, en Væffelstøb.

Pvæinn, *lotus*, *ablutus*, vasket.

Pvængr, *m. corrigia calcamentorum*, Størst.

Pværr, *transversus*, tvær, som gaar paa tværet. 2) *contumax*, tvær, stiv, egenstændig.

Pværa (at **Pværa**), *transversare*, gaa paa tværet. Um nóttina tók at **Pværa** vinninn, *noctu transversari incepit*, om Matten begyndte Vinden at gaa paa tværet, blæse fra en anden Kant.

Pværbaks-poki, *m. bisaccium*, *hippopera*, Vælsak.

Pværbælsafamr, *varius*, ubestændig, ustabig. 1) *periculosus*, farlig.

Pværbæstr, *m. ingens*, *irreparabile damnum*, stor, ubodelig Skade.

Þverbrot, *n. raptura*, Bryden over tværs. Alldreit kom þeim ásamt, enn alldreit urdu þverbrot í galinu, *in omnibus dissentiebant, sed colloquium nunquam interrompebant*, de funde aldrig blíve enlge, men afbróðe ðog aldrig gannste Samtalen.

Þverbrotinn, *præruptus*, brúðt over tværs, afbrúðt, steil. 2) *consumax*, haardnaffet.

Þverfet, *n. pes transversus*, Breden af Foden.

Þversótr, *m. idem*.

Þversætis, *per pedem transversum*, með Breden af Foden.

Þvergata, *f. vid. krossgötur*.

Þvergnýpi (at þvergnýpa), *præsumere*, brúðe með et over tværs, afbrúðe þlúðselig. 2) *severe negare*, nægte alvorligen. Oddr þvergnýpti, at biskup myndi laus látinn, *Oddus omnino pernegavit liberationem episcopi*, Odd nægteðe alvorligen at frígíve Biskoppen.

Þvergirding, *f. paries intergorinus*, en Mellemvæg.

Þvergnýptr, *præruptus*, steil, brúðt, afbrúðt. 2) *pernegatus*, alvorligen nægtet.

Þverknýptr, *idem*.

Þverhandarbreidr, *palmaris*, haandbreð.

Þverhönd, *f. palma, palmus*, en Haandbreð, Tværhaandbreð.

Þverkirfi (at þverkirfa), *transversum domum pariete v. tabulato sejungere*, afðelo et Hús, ved at opføre en Mellemvæg eller Panelvært indvendig tværs over det; *quasi þverkhima*, & karm v. kærfl.

Þverkirfdr, *abruptus*, afbrúðt, steil.

Þverkunna (at þverkunna), *omnino pernegare*, nægte gannste.

Þverlega, *stricke, item obstinasse*, strängt og sað haardnaffet.

Þverlyndr, *consumax, pernix*, haardnaffet, egenfinðig, stófinðig.

Þverlyndi, *n. consumacia*, Stófinð, Hardnaffenhæð.

Þvermóðska, *f. idem*.

Þverneita (at þverneita), *pernegare*, nægte alvortigen.

Þverpallr, *m. scamum per domum transversam*, et Loft tværs over Huset.

Þverr (þvarr, hefi þorrid, at þverra), *deficere, decrescere*, mangla, aftaga.

Þverra (at þverra), *vid. þverr*. 2) *minuere, exhaurire*, formindste, uðtømme.

Þverfigling, *f. navigatio vento laterali*, Stjlen skraas fot Binden, með Sildevind.

Þverskallaz (at þverskallaz), *obstinare animum*, víse sig haardnaffet, egenfinðig, troðse.

Þverskalladr, *obstinatus*, haardnaffet.

Þverslá, *f. subsens*, en Elænde, sotti gaðr tværs over.

Þverspirnd, *f. objectum calcis sedentis*, Þvegat man kan sparke imed med Hælen.

Þvers um, *transverse*, omvendt, forstjækt.

Þvesti v. þvestli, *n. tato balnearum macerantur ei crassissima*, ðet mægt og seje Rjod på Hvæstfiske.

Þvert, *trans*, tværs over.

Pvertak (a pvertaka), *perargere*, betyngte gaa
 . Re og aldeles.

Pv. rúd, *f. vid. pvermóðska*.

Pvertáurfaur, *vid. pver*.

Púsa, *f. grumus, suber terra*, en Tve.

Púsa-dillingr, *m. stunda campestris*, en Art
 af Spurver.

Pússá, *grammus*, fald af Tver. Pýðr, *idem*.

Pvi, *igitur*, derfor. 2) *quare?*, hvorfor?

Pvrat, *quoniam*, ti, fordi; eftersom.

Pvállkr, pviomlíkr, *salis*, flig, saadan.

Pvinga (at pvinga), *affligere, cogere*, tvinge,
 plage, gøre Ondt. Sóttinn tók at pvinga
 Þórd, *morbus Theodori ingravescebat*, Þorðs
 Sygdom tog til. At pvinga náttúru sína,
defraudare genium, tvinge sin Natur.

Pvingan, *f. coactio*, Tvang, Tvingen.

Pukl, *m. contrectatio*, Medhåndlen, Paafølen.

Pukla (at pukla), *palpare, contrectare*, føle
 paa, have imellem Hænderne.

Pula, *f. fermocinatio; item oratio*, Samtale,
 Snakken; ogsaa: en Tale.

Pular-stóll, *m. cathedra*, en Talestol; *vid. Paular-*
stóll.

Pulballdavedr, *m. tempestas strepens*, vedhøls
 . denbe tudende Blæst.

Pulballdi v. Pulbardi, *m. monotonia inficeta*,
 ensformig skurrende Tone.

Pullatinn, *cunctabundus*, som sidder længe paa
 . et Sted, nølende.

Pulr, *m. fermocinator; item orator*, en Snakkes
 broder; ogsaa: en Taler.

Puma, *f. incisio in res molliores, ut carnes, co-*
ria, pro manu apprehendendis, Indsnit i blødt
 Ting, som i Kød, Skind, saa skidt, at
 man kan stifte Haanden igjennem.

Puma (at puma), *saltem incisionem facere*, gjøre
 et saadant Indsnit.

Pumal-alin, *f. cubitus, seu ulna a cubito ad*
pollicem, en Albue-Alen, eller en Alen, som
 maales fra Albuen til Tømmelfingeren.

Pumal-singr, *m. pollex*, Tømmelfinger.

Pumall, *m. dactylobeca, vagina pollicis*, Tøm-
 me paa en Vante eller Håndske.

Pumal-tá, *f. ballux*, Tømmeltaa.

Pumbez (at pumlaz), *indignanter marescere*,
 forstumme, blive tavst af Forbittrelse.

Pumbeildi, *m. vir inconcinuus, qui sibi desit*,
 En som er but, stiv og tidsommelig i Om-
 gang.

Pumhari, *m. idem*.

Pumbi, *m. idem*.

Pumlunga (at pumlunga), *pollice transverso*
mesiri, maalet i Tømmetis.

Pumlungsbreidr, *pollicaris, nuchalis*, en Tøm-
 me bred.

Pumlungr, *m. spatium pollicare, pollex, nucha*,
 en Tømme.

Pund, *f. lorica*, Harnisk, Vandser,

Punder-benda, *f. sagittarius*, en Duekrytte.

Pandr, *m. arcus, cornu*, en Due. 2) *nam*
Odini, pr. loricasus, Odins Dravn, egentlig:
 flædt i Harnisk.

Púngadr, *gravatus*, betyngt, bebyrdet. Púngad

kona, *mulier gravata, pragnans*, et frugte
sommeligt Fruentimmer.

Punga-mót, *n. pl. gravitas, difficultas*, Bes-
værtilighed, Vanskelighed. Hann hafdi ecki
Pungamót af barni því, *puer ille non fuit*
illi gravis, det Barn faldt ham ikke til Bes-
vær.

Pungbrýnn, *trux, minax*, surseende, som har
barste Míner.

Pungbúinn, *gravatus*, betyngt, bebyrdet.

Pungbar, *gravis*, tung, svar at bære.

Pungfar, *lentus*, sendragtig, langsom til at bes-
vege sig. 2) *gravis*, tung, svar. 3) *diffi-*
cilis, vanskelig, besværlig. Pungfar vegr,
via difficilis, ardua, besværlig Vej.

Pungheydr, *surdafter*, tungheerende.

Pungheyris (at Pungheyroz), *obsurdescere*, blive
døv, tungheerende.

Pungi, *m. onus, pondus*, Vægt, Tyngde. 2)
embryo, et Foster.

Punglega, *gravis*, *agris*, lesværligen, med
Møje.

Punglege, *gravis, corpulentus*, tung, tyk, for.

Punglífr, *deses, segnis*, lad, doven, sendragtig.
Hönum er Punglífr, *piges illum laboris*, han
er doven til at arbejde.

Punglyndi, *m. melancholia*, Tungfindighed.

Punglyndr, *melancholicus*, tungfindig, melanc-
tolisk. 2) *remis ira*, En som ikke lettelig
glemmer Fornærmelser, er vanskelig at for-
sone.

Pungr, *gravis, penderosus*, tung, vægtig.

Hönum var Pungt i Skapi, *animo erat feli-*
citus, han var belymret. Hann hafdi Pungt
yfirbragd, *vitæ erat minax*, han saa bister
ud. Hönum er Pungt i höfði, *capitis do-*
let, han har Hovedpine. Hann blés Pung-
ann, *gravis*, *anbelavis*, han stønnede, sul-
tede dybt.

Pungskilinn, *intellectus gravis v. difficilis*, vans-
kelig at forstaa.

Pungördr, *seuer, assenuatus*, tynd, fortyndet.

Punnhædr, *varipilus*, tyndhaaret.

Punnildi, *n. venter superior piscium*, Fiske-
Mave.

Punnleitr, *facie macilentus*, mager af Ansigt.

Punnvángi, *m. bucca*, Kindhætte, Kæbe.

Punnvæmbi, *n. ilia, venter inferior*, den ne-
derste Del af Raven.

Punnr, *seuer, gracilis*, tynd, smal. 2) *dilu-*
tus, fortyndet, spædet.

Pvogl, *n. balbusia*, lispende Udtale; *ir. muga-*
ficula, Waas, Sludder.

Pvotta-kélli, *n. malleus latorius*, en Kæp, hvortil
med Tojet bæntes under Vaskningen.

Pvotta-képpt, *m. idem*.

Pvotta-kéralid, *n. strilla, luter*, Vaskeska.

Pvotta-kona, *f. latrix*, en Vaskertone.

Pvotta-laun, *n. pl. plyntrum*, Vaskeska.

Pvotta-madr, *m. lator*, en Vasker.

Pvotta-pitla, *f. lavacrum*, et Bad, Badeska.

Pvotta-tiðri, *f. idem*.

Pvotta-lækr, *m. idem*.

Pvott, *m. lavatio, latus*, Vask, Vasker.

Pvogttdagr, *m. dies lavationis, dies Saturni*, Lø-
verdag.

Purda, *f. inopia, defectus*, Mangel. 2) *lacuna*,
et Hul.

Purda (at Purda), *evacuare, minuire*, forminde
se, udsomme.

Purdr, *m. vid. Purda*.

Purkamadr, *m. pauper, indigus*, en fattig, træn-
gende Stakkel.

Purlandi, *idem*.

Pursalta, *f. abstinentia ab omni cibo*, Fasten
for al Mad.

Pursh, *m. indigus, pauper*, fattig, trængende.

Pursh, *f. indigentia*, Mangel, Trang. 2) *ne-
cessitas*, Nødvendighed. Hver qvedr sinnar
Purstar, *quisque, quo eget, appetit*, enhver
 søger at skaffe sig det han mangler.

Purstar-mikill, *parvo non contentus*, En søm
behøver meget, er ikke fornøjet med lidet.

Purstugr, *indigus*, trængendy.

Purka (at Purka), *exsiccare*, tørre, udtørre.
2) *abstergere*, astørre, afviske.

Purka, *f. manile*, et Haandklæde. 2) *terfo-
rium*, en Vaskelud.

Purkadr, *arefactus*, tørret.

Purkr, *m. aridus, siccus*, Tørhed. 2) *ostio*,
Tørrer.

Purr, *aridus, siccus*, tør.

Purrabad, *m. paropressis*, tørt Bad.

Purrlendi, *m. terra arida*, en tør Jordbund.

Purræti, *m. pl. panis et alia cibaria obsonio in-
digentia*, Brød og anden haard Mad, som

trænger til Sul. 2) *xerophagia*, saadarm
Madvarers Spisning.

Pvsa, *m. blise, bipes bellua*, et Dumhoved,
Rjedhoved. 2) *gigas*, en Jette.

Pvssalegr, *blisus*, dum, uden Forstand; alia
Pvssalegr.

Pvssa-skægg, *m. strongylium, fucus filiformis*,
et slags fint Tang.

Pvstar (at Pvsta), *frigescere*, fryse, blive kaldt.

Pvstnar (at Pvstna), *idem*.

Pvstr, *m. scopæ*, Hejetoft. Hålm-Pvstr, *sapa
o calamis*, Røst af Hålmstraa.

Pvstr, *m. vid. Pvstr*. 2) *aura frigida*, kold
Luft, Vind. Haust-Pvstr, *aura gelida um-
malis*, kold Efteraarblæst.

Pvstinn, *auferens*, stræng, blister.

Pvsund, *m. mille*, et Tusinde. Pvsundad,
idem.

Pvsund-fætle, *f. millepeda, julus livoralis*, lang
Oetvift, Skolorm.

Pvsu-madr, *vir precipitans, impotens affectu*,
et heftigt, lidenskabeligt Menneske.

Pvsur, *f. pl. impotentia animi v. precipitans*,
Hidsighed, Heftighed.

Pvæ (Pvó v. Pvodi, heft Pvægid, at Pvó), *li-
care*, to, vasse.

Pvæli, *m. lixivium*, Løb; ogsaa: Vaskelud,
Tvæt.

Pvæli (at Pvæla), *diluere*, udvasse, udte.

Pvætti, *m. vid. Pvæli*. Þeir lögdu fór hún
í Þvætti, vestes ejus in lixivium insinaverunt,
de lagde hans Klæder i Løb.

Pvætti (at pvætta), *volutando perluere*, tvætte, vasse nøjagtig. 2) *apinari*, sludde, vasse.

Pvættari, *m. loror*, en Vasser. 2) *nugator*, en Vasser, Sladderhank.

Pvættingr, *m. apina, nuga*, Sludder, Sladder, Vass.

Pvættir, *m. pl. vestes lavanda*, Klæder, som skulle vaskes.

Pý, *n. mancipium, ancilla prolifera*, Slave, Slavinde.

Pybbinn, *obstinax*, haardnakket, egenstændig.

Pybbiz (at pybbaz vid), *obstinare se gerere*, vise sig stiv, haardnakket.

Pybbini, *f. obstinacia*, Haardnakkenhed, Stivhed.

Pýborinn, *ex ancilla genitus*, født af en Slaveinde.

Pýða, *f. comitas, favor*, Bliidhed, Behagelighed. 2) *clemencia aeris*, Vejrlygets Mildhed.

Pýddr, *expositus, explanatus*, forklaret, fortolket.

Pýði, *n. gens, natio, et Gælf, Folkeslag, Folkeskæb*; *vid. illipýði*.

Pýði (pýddi, at pýða), *adaptare, mitigare*, mildne, formildne. 2) *exponere, interpretari; item significare*, fortolke, forklare; ogsaa: betyde, bemærke. Hvad pýðir þetta? *quid hoc significat*, hvad betyder dette. 3) *liquefacere*, smelte. At i ýða smíðinn, *nivem liquefacere*, smelte, optø Sneen.

Anden Deel.

Pýding, *f. sensus*, Bemærkelse, Betødning. 2) *interpretatio*, Fortolkning.

Pýdir, *m. pl. viri*, Mænd. Gunnhratir gánga knáttu, nordpýdir, á nám einum, *bellaceri, e sepemcrionu per cadavera sanium progredi potuerunt*, Krigerne, som kom fra Norden, kunde blot rykke frem over en Dyrge af døde Leggmer (o: paa en Valplads).

Pýdir (at pýðaz), *adherere, amplecti*, klynge sig op til en, holde meget af.

Pýðlyndi, *n. comitas*, Sindes Bliidhed.

Pýðlyndr, *comis, humanus*, blid, behagelig i Omgang.

Pyðna (at pýðna), *mollescere v. liquefieri*, smelte, to op, blive blød. Nú pyðnar, *jam frigus remissus*, nu tæer det, Frosten tager af.

Pýðvidri, *n. aer mollis, egelidus, humidus*, Løvejr.

Pýðr, *vid. pýðlyndr*. 2) *liquefactus, egelidus*, smeltet, optøet.

Pýðverskr, pýðskr, *Germanus*, tidsk.

Pýðverskt mál, *n. lingua germanica*, det Tydske Sprog.

Pýðskaland, *n. Germania*, Tydskland.

Pýðski-koli, *m. vid. karkoli*.

Pýfi, *n. furium*, Tyvekoster. 2) *terra grumosa, inherosa*, et Stykke Jord, fuldt af Tuer og Bølster.

Pýðr, *grumosus, multigrumus*, fuld af Tuer, Jordbølster.

Pýfga (at pýfga), *fursi insimulare*, bestylde, sigte for Tyveri.

T t t

Þýfska, *f. furacitas*, Tyvagtighed.

Pyki (þótti, hefi þótt v. þóckt, at þykia), *arbisrari*, tyffes, mene. At þykiaz mikill, *sibi placere v. arrogare*, være indbildt, holde sig for en stor Mand. Hönum þykir litid tilkoma, *illi sordes*, han synes ikke stort derom, han ringeagter det. Hönum þótti fyrir, *indignatus est*, han blev vred. Eg þykiz síð, *videor mihi videre*, jeg synes, troer at se. Mér þykir vænt um, *spem concipio*, jeg synes godt om, glæder mig. Hönum þykir annadhvört betr eda verr, *aquo, vel iniquo animo fers*, han kommer enten i godt eller ondt Lune, synes enten vel eller ilde derom. At þykiaz sæll, *beatum se ducere*, holde sig fot lyffelig. Mér þykir ecki undir, *nihil curo*, jeg bryder mig ikke om det.

Pyckþýll, *ubi densa v. contigua sunt domus, frequenter habitatus*, stærkt beboet.

Pycki (þyckti, at þyckia), *commoveri v. irasci*, vredes, förtörnes. At þyckia fyrir annann, *commoveri injuria alteri facta*, vredes over, en anden tilføjet, Fornærmelse.

Þyckia, *f. opinio*, Tyffe, Mening, Tanke. 2) *odium, simulas*, Had, Förtørnelse.

Þyckiz (at þyckiaz vid), *indignari*, förtörnes.

Þyckheydr, *graviter audiens, surdaster*, tunga hørende.

Þyckhærdr, *pilosus*, tykhaaret.

Þyckilldi, *n. callus*, haard, tyk Hud. 2) *torus, musculus*, en Muskel.

Þyckinn, *ambisiosus*, argjerrig.

Pyckiudrátt, *m. studium, favor*, Gunst, Partisthed.

Pyckiulaus, *sine indignatione*, uden Fortrødelse, Forbittrelse. 2) *securus*, trug, sikker.

Pyckiuleysi, *n. securitas*, Efferhed, Tryghed.

Pyckiumikill, *ira senax, memor offensa*, som længe er vred, længe erindrer Fornærmelser.

Pyckiupáungr, *idem*.

Pyckleytr, *bucculentus*, En som har tykke Rimder.

Þyckna, *crassescere*, blive tyk. Vedrid þycknar, *aer nubilus*, Luften bliver tyk. Nú þycknar í hönum, *indignatur*, nu bliver han vred.

Þyckti, *f. crassities*, Tykthed.

Þyckvaxinn, *crassus, corpulentus*, tyk, før.

Þyckvidrl, *n. aer obscurus*, tyk Luft.

Þyckr, *spissus, densus*, tæt, sammenpakked; *item auferus*, bister, alvorlig. 2) *crassus*, tyk, før. 3) *obscurus*, mørk. Þyckr is, *alium gelu*, tyk Is. Þyck blöð, *folia pexa*, tykke Blade. Þyck föt, *vestes pexa*, tykke Klæder.

Þyckr, *m. injuria*, Fornærmelse. 2) *vulnus*, Saar. 3) *indignatio*, Förtørnelse, Forbittrelse. Hann gördi hönum þáunann þyck, *graviter illum irritavit*, han opirrede ham meget. Kóngur gaf ei þessu þyck, *rex hu non iratus est*, Kongen blev ikke vred derover. Gunnar féck þyck af eins manns spjóði, *gæck lagit í gægunum lærid*, *hasta unius viri* Gunnar vulnus accepit, *transfixus fenu*.

Gunnar blev saaret : hans Laar gjennembo-
ret af en Mand's Spyd.

Pyl (Puldi, at Pylia), *sermonem facere*; *item*
muffare, holde en Tale; ogsaa: mumle ved
sig selv. Hann Puldi i gau:nir sér, *in sinum*
muffitavit, han mumlede ved sig selv.

Pynd, *f. dia; b'agma*, Wellemgulv; ð þunnr.
Pyndarlaus, *respirationis non indigus*, som ikke
har Wellemgulv (siges om En, som kan løbe
uafadeligen, uden at trættes).

Pýgd, *f. gravitas*, Tyngde. 2) *morbus*,
Sygdom.

Pýgi (at Pýngia), *gravare, onerare*, betynge,
bedyrde. Maninum Pýngir, *morbus ingra-
vescit*, Sygdommen tager til.

Pýgiz (at Pýgiaz), *ingravescere*, blive so-
rere, tungere.

Pýngli, *n. pl. vid. Pýngd*.

Pýngli, *n. pl. gravitas, onus*, Tyngde, Byrde,
Tungheb. 2) *gravamen*, Betyngelse.

Pygni (at Pynna), *extenuare*, fortpnde, gjøre
tyndt. 2) *diluere*, udfylle, affylle. At
Pynna at einum lygd, *mendacium per am-
bages objicere*, forebringe en Løgn ved Omføb.
Nú þynnir i loftid, *jam nubes rarefcunt*, nu
opklæres Lusten, fortpndes Ektherne.

Pygniz (at Pynnaz), *tendrefieri, rarefcieri*,
blive tyndere, fortpndes.

Pynga, *f. res tenera v. diluta*, en fortpndet,
udfyldt Ting.

Pýr, *m. servus*, Træl, Slave; *vid. þir*.

Pyruibufkr, *m. rubus, dumus*, Tornebusk.

Pyrniland, *n. spinicetum*, et Tornekrat, Tjør-
net.

Pyrnir, *m. spina, sentis*, Torn, Tidsel. 2)
hamus, en Krog, Hage; *vid. þorn*.

Pyripiz (at Þyrpaz), *congregari*, stimle sammen,
stottes; ð þo p.

Pyriping, *f. congregatio, turba*, Sammenstim-
len, Sammenløb.

Pyripingr, *m. ventus aridus, qualis nobis saepe*
meses, en tør Vind; ð þurr.

Pyrrinn, *durus, aridus*, tør, haard.

Pyrringsleggr, *asper, austerus*, haard, bitter, als-
vorlig.

Pyrrsklinge, *m. asellus minor*, en liden Torst;
ð þorstr.

Pyrrtir (at Þyrsta), *sitiens*, tørste.

Þorstr, *sitiens*, tørstig; ð þorsti.

Pys, *m. tumultus, strepitus*, Alarm, Bulbee.

Pys (þusti, hefi þust, at Þysia), *promovere*,
bryde, styrte frem.

Pýskr, *Teudo, Tydsk*, en Tydsker; *vid. Þýðskr*.

Pýtr (þaut, hefi þotid, at Þióta), *ululare*, hule,
tude. Ulfurinn Pýtr, *lupus ululat*, Ulver
hylet. 2) *fremere, stridere*, buldre, susse.

Nú Pýtr i skóginum, *silva fremis*, nu
suser, : Vinden, i Skoven. Pýtr i höfum,
excandescit, frenit ira, Breben opflammed.

Þeir þutu á fatur, *raptim se in pedes erige-
bant*, de rejste sig i stærste Hast. Þeir þutu
upp, *idem*. 2) *excandescabant, præcipitan-
tiam animi prodebant*, de opflammedes af
Brede.

Pytr, *m. ululatus*, Hylen, Tuden; *vid. álfa*.

Pytr. 2) *fremisus venti proruensis*, Vindens Susen.

Pæsa, *f. nifus inanis et molestus*, en stærk, men forgæves Anstrængelse.

Pæsd, *f. idem*.

Pæsi (at pæsa), *densare, conspissare*, valte.

Pæfni, *f. consumacia*, Haardnæfthed, Stiv-
fændighed.

Pægi (at pægia), *offendere, molestare*, trække,

fornærme, gjøre en imod. 2) *objurgare*, irettesætte. 3) *gratificari*, være til Villje, vise en Tjeneste.

Pægilegr, *idem quod sequens*.

Pægd, *f. gratia, favor*, Gunst, Gæst, Vel-
villje.

Pægr, *gratus, acceptus*, takkelig, behagelig.

Pærrur, *f. pl. vid. skammrif*. 2) *pulpa carnosæ animalis macerati*, et tykt Stykke Rjød af et
slagtet Dyr.

Æ.

Æ! *interjunctio dolentis* ah, Åh! Åt! Åu!

Æ, *semper, in æternum*, steds; *Ængl. ay*.

Æa (æadi, at æa), *præ dolore ejulare*, hyle,
Rrige for Smerte.

Æd, *f. vena*, en Åre. Ædblød, *n. sanguis venarum*, Åreblod.

Æda, *subans*, som har Parreløst : om Evin.

Syr æda til grise, *subans porca furienti mari*,
en parreløsthen So, en So som løber.

Æda-blød-taka, *f. phlebotomia, incisio venæ*,
Åreladen.

Æda-slætt, *m. pulsus arteriarum*, Puls, Puls-
slag.

Æda-proti, *m. varix, circos*, Hævelse i
Årerne.

Ædi, *n. furor, rabies, Raseri*, Afstændighed.

2) *mos; isem, opus, facta*, Sædvane; ogsaa:
Opførsel, Handlinger. Hann hagar ser vel
til ords og ædis, *dictis et factis inculcata visa*

est, han opfører sig godt baade i Ord og
Handlinger; *propr. munus vite animalis; vid.*
odr.

Ædi (æddi, at æda), *furere, isem prouere*,
rase, styrte frem.

Ædi-fugl v. ædar-fugl, *m. vid. ædur*.

Ædikolla, *f. eider v. anas cusbbersiana femina*,
Edderfugl : Hunnen.

Ædi-genginn, *furens, delirans*, rasende, affin-
dig.

Ædi, *perquam*, særdeles meget.

Ædihardr, *prædurus*, meget haard.

Ædikalldr, *perfrigidus*, meget kold.

Ædra, *f. alienatio mentis, parbema*, Sindstør-
relse, heftig Lidenkskab. 2) *formido*, Skrel,
Forvirelse. Ædru ord, *vox affectuosa*, heft-
tige, lidenksabelige Udtryk. Hönnum vard allt
um ædru, *affectibus abripiebatur*, han blev
henværet af sine Lidenksaber.

Ædraz (at ædraz), *impotenziam animi prodere*, lade sig henrive af sine Lidenfaber. 2) *pa-vere, timere*, frygte, forfættles. Þér ædriz at beriaz, *pralium timentis*, I frygte for at slaas.

Ædri, *superior*, højere. Ædstr, *supremus, summus*, højest, øverst.

Ædur, *f. anas plumis mollissimis, eider*, Edders fugl. Ædar-dún, *m. plumæ mollissima*, Edderdun.

Æsa, *ab, inde*, derfra. Hvadan æsa, *undique*, allestedes fra, fra alle Eider.

Æsi, *f. ævum, æras, Levetid, Alder*. 2) *vita, res gestæ, Bedrifter, Levnetsbeskrivelse*.

Æsi (æsi, at æsa), *exercere, studere*, øve.

Æsdr, *versatus*, øvet.

Æsilánger, *perpetuus, ad dies vitæ*, i den hele Levetid, saa længe Livet varer. Æsilánger og eyllifega, *in ævum et æternum*, i Tid og Evighed.

Æsilegr, *frequens, copiosus*, overflodig, talrig. 2) *vehemens*, voldsom, heftig; *vid. æfr*.

Æsilega, *copiose*, overflodigen, i Mængde; *item vehementer*, voldsomt. Blód féll æsilega úr sárinu, og så hann þá opinn dauða sinn, *ex vulnere prorupit copiose sanguis, et sum mortis presentiam sensu*, Blod strømmede i Mængde ud af Saaret, og da mærkede han sin Død forhaanden; Þorl B. S.

Æsling, *f. exercitatio, studium*, Øvelse.

Æsinlegr, *perpetuus*, stedsevarende, evig.

Æsinlega, *perenniter*, evigen, stedse.

Æsinn, *vid. ærinn*. Æsid hafði hann feitt, *sat pecunia habuit*, han havde Penge i Overflodighed.

Æsfr, *affectuosus*, heftig, lidenskabelig. 2) *ex-candescens*, ophidset, optændt til Vrede.

Ægi (ægdi, hefi ægt, at ægia), *admiracioni v. terrori esse*, indjage Forundring eller Skræk. Mér ægir, *commoveor, item me terret*, jeg falder i Forundring, eller: det forfætter mig. Flest ægir vesælum, *misello omnia magna sunt*, en Usling forundres eller forfættles over alting. Hönum ægir ecki alle, *non omnia miratur*, han forundres, forfættles ikke over enhver Ting.

Ægir (at æga), *confluere, inundare*, flyde sammen, overskyllé; *vid. æga*. Þar ægir allt saman, *colluvies est ibi omnium*, der ere alle Ting i et Vitrar.

Ægir, *m. mare, ægeum*, Havet, Ægen. 2) *gigas, pr. terrificus*, en Lette, egentl. forfættelig. Sól gengr i æginn, *sol occidit*, Solen gaar ned.

Ægi-siör, *m. pelagus*, Havet, Ægen.

Ægis-hjálmr, *m. ægis, scutum Palladis*, Pallas's Hjælm, en Ægide. 2) *character magicus*, et Hæftetegn. At berá ægishjálm yfir, *terrori esse*, indjage Skræk. At hafa ægishjálm í augum, *flammanibus esse oculis*, have gloende, flammende Øjne. Hann er undir ægis-hjálm, *omnibus terrori est*, han indjager alle Skræk.

Ægr, *vid. ýgr*. Æglundadr, *idem*.

Æli (at ala), *vomere*, spy, kaste op; *Angl.* to ail.

Ælilegr, *sanus, robustus, de cujus pastu bene sperandum*, sund, raff, som ser ud til at ville trives godt.

Ælur, *f. pl. vomitus*, Epyen, Opkasten; *Angl.* ail.

Æpi (æpti, hefi æpt, at æpa), *clamare, acclamare*, raabe, skrig; ð ép. At æpa hérop, *ad arma conclamare*, give Signal til Slag, (som Skjete ved Skrig). Hér æp'r eitt stráð til annars, *gramen unum alterum acclamat*: *varum est*, der er libet Græs, det ene Estraa maa skrig til det andet. Æpir Maria þá einn er eptirskilinn, *acclamat Maria neglectorem humanitatis*, Maria: Jesu Moder grader, naar man forbigaar en eneste i Velgjerningers Uddøelse.

Ær, *f. pl. oves, agnæ*, Gaar: Hunnerne; *vid. á.*

Ær, *furens, amens, furibundus*, affindig, rasende. Þad er ærs manns óðr v. ædi, *mos est furentis*, det er en Rasendes Adfærd.

Ærdr, *remis instructus*, forsynet, udrustet med Karer; ð ár v. sexærdr. 2) *amens factus*, bragt i Raseri.

Æra, *f. fama, honor, Vre, Hæder*.

Ærgilldi, *n. pretium unius ovis*, et Gaars Værdi.

Æri (ærdi, hefi ærdt, at æra), *in furem agere, demerare*, bringe i Raseri, gjøre gal, affindig. At æraz, *furere*, blive rasende, affindig.

Æringi, *m. morus*, En som har mange lystige Indfald; *isem alios fascinans*, En som fortryller andre.

Æinn, *sufficiens, satis*, nok, tilstrækkelig.

Ælegr, *bonestus, integra fama*, ærlig, ret skaffen; (*dicitur de estimatione simplici*, først om dem, som ikke have mistet den borgerlige Hædelse).

Ærr, *annuus*, aarlig. 2) *fecundus, isem qualificatus*, frugtbar. Þá var illa ært, *annuum erat gravis*, den Tid var et ufrugtbart Aar.

Ærll, *n. pl. furor, insania, Raseri, Affindighed*.

Ærlla-belgr, *m. vir clamor*, et overgivent Menneſte, som gjør megen Støj og Alarm.

Ærlla-gædi, *f. chorea sancti Viti*, overdreven Glæde og Lyshæd.

Ærulaus, *legaliter infamis*, æreløs, dømt fra Vren.

Ærun-nefia, *f. vid. klumbu-nefia*.

Ærutitlar, *m. pl. characteres personales, simili, item encomia*, Værestitler; ogsaa: Dersømmelse.

Æruverdugr, *venerabilis, venerandus*, ærerdig.

Æsa, *f. incisio*, Indsnit. 2) *margo*, Kant, Bredde; *item funbria*, en Bræmme. Æsa á skóti, *margines calcei*, Kanter paa Sko.

Æsa, *f. Dea eibnicorum asiatica*, en hedens, a'atist Gudinde. 2) *nom. pr. mulierum*, ð Fruentimners Egennavn.

Æfi (æfti, hefi æft, at æfa), *excitare, incendere*, opagge, ophidsse.

Æfinálga, *garrulus*, sladdervorren, svadfig.

Æsingr, *m. incisatus, incisamentum*, Eggenn, Ophidsen.

Æsings-vedr, *n. incitata procella*, heftig Storm.

Æska, *f. quasi æska, juvenis*, Ungdom; ð ár.

Æskubragd, *n. gestus juvenilis*, Ungdoms Opførsel.

Æski (æskti, hefi æskt, at æskia), *postulare*, fordrø, begjære, æffe; ð ósk; *Angl.* to ask.

Æta, *f. vid. ára*.

Æti, *n. pl. edulia*, Episevare, spifelige Ting.

Æti-kóngr, *m. vid. kubli*.

Ætilegr, *edulis*, spifelig, som kan spises.

Ætinofar, *m. pl. lichenes*, so selige Moosarter.

Ætinn, *edox*, ædende, fortærende. 2) *polyphagus*, som spiser meget.

Æi-sveppr, *m. fungus edulis, plannus, agaticus*, Padderhat, Skamption.

Ætla (at ætla), *existimare, putare, mēne*, ho'de for. 2) *destinare, in propositis habere*, foresætte sig, beslutte. Eg ætla þetta bygg til meltru, *hordeum bacce in hunc præparandum destino*, jeg har bestemt dette Byg til at lave Malt af.

Ætlan, *f. opinio*, Mening, Tanke. 2) *provisio*, Forudseen.

Ætlanar-madr, *m. sagax*, en vis Mand, som kan se noget forud.

Ætt, *f. genus, stirps*, Æt, Slægt. I'llt er

i ætt allra giarnast, *mali corvi malum ovum, neglectis urenda filix innascitur agris*, Æblet falder ikke langt fra Stammen, onde Forældre efterlade gjerne ondt Afkom.

Ættadr, *orens, oriundus*, som har sin Herkømt af, kommen af.

Ættar-bót, *f. recreatio labentis familiae*, en falsk den Families Opførsning.

Ættar-blómi, *m. familiae v. generis sui decus*, sin Slægts Prydelse.

Ættar-bragd, *n. gestus v. vultus patronymicus, mores genicae*, Familie-Træk, det at En i Udseende eller Skikke ligner andre af den samme Familie.

Ættar-laukr, *m. vid. ættarblómi*.

Ættar-merki, *n. signum gensilium*, en Æts Særkjende.

Ættar-mót, *n. vid. ættarbragd*.

Ættar-skömm, *f. dedecus familiae*, Familien's Vanære.

Ættar-stofn, *m. fundator stirpis*, Stamfader.

Ættar-tala, *f. genealogia*, Slægtregister.

Ættbadnr, *m. vid. ættbogi*.

Ættbálkr, *m. prosapia, propago*, Stamme, Afkom, Slægt.

Ættbogi, *m. idem v. circulus genealogicus*, Familie, Slægt.

Ættbogr, *m. obliquitas linea consanguinitatis*, Slægtskab i Stedslinier.

Ætterni, *n. vid. ætt*.

Ættfólk, *n. consanguinei, necessarii*, Paarsvænde, Slægtninge.

Ættfylgia, *f. vid. ættarmerki.*

Ættfari (at ættfara), *patrem pronunciare*, lægge ud som Børnesfader; (*de feminis dicitur, liberos extra conjugium enixis*, siges om Fruentimmer, som føde Børn udenfor Egtteskab).

Ættfærsla, *f. declaratio, quis pater sit*, Udlægsgælle for Børnesfader. 2) *adoptio*, Udkaarelse i Børns Eted.

Ættgergr, *habet morum et affectuum patris*, den som ligner sin Fader i Opførsel og Karakter. Kolbein var ættgergr at eingri stillingu, *impotentia affectuum Kolbeinus patrem referebat*, Kolbein lignede sin Fader i Uregjerlighed.

Ættgöfugr, *nobilis nasu*, fornem af Byrd.

Ættingi, *m. cognatus*, Elægtning.

Ættleggr, *m. linea consanguineitatis*, en Elægtsskabs Linie.

Ættleidi (at ættleida), *adoptare*, udkaare i Børns Eted. 2) *filium illegitimum haredem nuncupare, abastardare*, indsatte en Elægtfredsøn til sin Arving.

Ættleidingr, *m. hares testatus, adoptivus*, en udkaaret, testamentarisk Arving.

Ættleiding, *f. adoptio*, Udkaarelse i Børns Eted.

Ættleifd, *f. patrimonium*, Fødrenes Arv.

Ættleri, *m. degener*, en Vanflægtet.

Ættlidr, *m. gradus consanguinitatis*, Grad, Red i Elægtsskab.

Ættmenn, *m. pl. cognati*, Elægtninge.

Ættqvissl, *f. ramus generis*, Gren af en Familie.

Ættrekinn, *pater in propinquos*, som elsker sine Elægtninge.

Ættsprengr, *n. profapia*, prozago, Nifem.

Ættstakr, *m. ramus profapia*, Gren af en Elægt.

Ættstudull, *m. idem.* 2) *culmen familiae*, en Families Støtte.

Ættspæk, *f. scientia genealogica*, genealogiske Kundskaber.

Ættvisi, *f. idem.*

Ætt, *edulis, vestus*, spiselig.

Ævintýr, *n. evenus*, en Begivenhed, Eventyr.

Æxl, *n. tuber*, Hævelse, Knude. Æxli, *n. idem.*

Æxlaz (at æxlaz), *extuberare*, blive til Hævelse, Knude.

Æxlaz (at æxlaz), *multiplari, progenerari*, avles, frembringes. 2) *causa remota esse*, være fjærn Årsag til noget. Þad æxladið so til, *per remotas causas tandem evenit*, det tilbrag sig saaledes ved et Sammenstød af Omstændigheder.

1000

2

Handwritten signature or mark.

